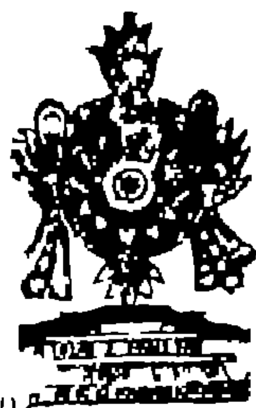
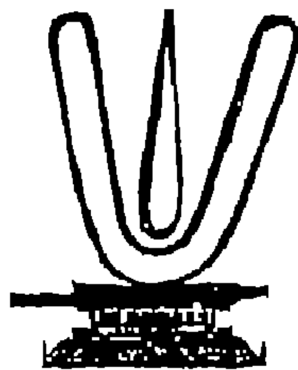

॥ ஸ்ரீ: ॥

திருவஹீந்த்ரபுர ... ஸ்ரீமதே ... நம: ॥

ஸ்ரீமதே ... மஹாதேசிகாய நம: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥

ஸர்வ வேதாந்த ஸாரார்த்த ஸங்க்ரஹமான

ஸ்ரீமத்

ரஹஸ்யத்ரய ஸாரம்.

இது

எல்லாரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்க வேண்டியதற்காக

எளிதான தமிழ் நடையில்

[illegible]

ஸ்ரீ உ. வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளால்

[illegible]

சென்னை, கோமளீஸ்வரன்பேட்டை,

[illegible]

பதிப்பிக்கப்பட்டது

[illegible]

உபோத்காதம்.

॥ ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார மென்னும் இந்த க்ரந்தத்தை அருளிச் செய்த ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் திருவவதாரம் கலி 4370 வது விபவ (கிறிஸ்து 1268) வருஷத்தில் புரட்டாசி-மீ சிரவண நக்ஷத்திரத்தில் காஞ்சீபுரத்தில் தூப்புல் என்றும், திருத்தண்கா என்றும் சொல்லப்படுகிற விளக்கொளி (தீபப்ரகாசர்) எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திவ்ய தேசத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் நியமித்த எழுபத்து நாலு ஸிம்ஹாஸனாதிபதிகளில் ஒருவராய விச்வாமித்ரகுல திலகரான அநந்த ஸோமயாஜியாருடைய திருப்பௌத்திரரான அநந்தஸூரியாருக்கும் தோதாரம்மையார்க்கும் திருக்குமாரராக அவதரித்தருளினார். இவருடைய அவதார வைபவத்தையும் ப்ரபாவத்தையும் கணிசித்து இவர் குமாரரான ஆப்புள நயினார்

1 வேங்கடேசாவதாரோऽயம் தத்கண்டாம்சோऽதவா பவேத் ।
யதீந்த்ராம்சோऽதவேத்யேவம் விதர்க்யாயாஸ்து மங்களம் ॥

என்றும் அனுஸந்திப்பாயாக்கி அரும்பொருளால் விரித்து** பின்னும் வென்றிபுகழ் திருவேங்கடநாதனென்னும் குருவாயினது தித்து என்றும் அருளிச்செய்தார். இவர் திருவேங்கடமுடையானுடைய அவதார விசேஷம் என்பது ஸம்ப்ரதாய ஸித்தமாக அறிந்த விஷயம். இதனைக் கணிசித்து 2 ‘ஸ்ரீவேங்கடநாதார்ய:’ என்று ஆசார்யர்கள் திருவேங்கடமுடையானை தமது ஸ்வாமிகளுடைய இவர்து

1 वेङ्कटेशावतारोऽयं तद्घण्टांशोऽथवा भवेत् ।
यतीन्द्रांशोऽथवेत्येवं वितर्क्यायास्तु मङ्गलम् ॥

2 ‘श्री[illegible]’

[illegible] அவர்கள் [illegible]
[illegible] இவர் [illegible]
1 ' [illegible] ' [illegible]

ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் [illegible] ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் [illegible] அவர்கள் [illegible] [illegible]

2 ' [illegible] '

[illegible] அருளிச்செய்யப்பட்டது

---

1 ' तद्भण्डाशः '

2 ' चिरन्तन सरस्वती चिकुरबन्ध सैरन्ध्रिकाः '

3 ' यतीन्द्राशोऽयता '

1 'ஆப்ராதுர்பாவப்ரகடிதபரப்ரஹ்மபாவ:'

என்று ஸ்ரீ [illegible]

அவதாரவைபவம் [illegible] ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

[illegible] ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

2 ப்ரதிஷ்டாபிதவேதாந்த: ப்ரதிக்ஷிப்தபஹிர்மத: |
பூயாஸ்த்ரைவித்யமான்யஸ்த்வம் பூரிகல்யாணபாஜநம் ||

(வேதாந்தங்களை ஸ்தாபித்து புறச் சமயங்களைக் கண்டித்து [illegible] ஸ்ரீ [illegible] செய்கதும் [illegible]

இவர் வேதாந்தாசார்யர் என்று விளங்கும்படி [illegible]

விஜயயாத்ரை [illegible]

[illegible] ஸ்ரீ [illegible] ஸ்ரீ [illegible]

---

1 'आप्रादुर्भावप्रकटितपरब्रह्मभावः'

2 प्रतिष्ठापितवेदान्तः प्रतिक्षिप्तबहिर्मतः ।
भूयास्त्रैविद्यमान्यस्त्वं भूरिकल्याणभाजनम् ॥

தில் அறுபத்து நான்கு கலைகளையும் அறுபத்து நாலு நாள்களில் அப்யஸித்தாப்போலே, இருபது வயதிற்குள்ளே ஸகல சாஸ்திரங்களையும் அப்யஸித்தார் என்பதை 1 'விம்ஶத்யப்தே விஶ்ருத நாநாவித வித்ய:' என்றவர் தாமும் 2 'ராமாநுஜார்யாதாத்ரேயாந் மாதுலாத்மகலா: கலா:| அவாப விம்ஶத்யப்தே' என்று தாம் ப்ரபந்தபாடமும் அருளிச்செய்தார்கள்.

குணாதிசயம்

இதற்குப் பிறகு தம் ஆசார்யனால் உபதேசிக்கப்பட்ட கருட மந்திரத்தை ஆவ்ருத்தி செய்வதற்காக மஹாநதி, கெடில க்ஷேத்ரம் பாவகம் இம்மூன்றும் கூடிய இடத்தில் சேர்ந்த பஹுமானிக்கத்தக்க க்ஷேத்திரமாகிய திருவஹீந்திரபுரத்தை நாடி வசிக்கப்பெற்று, ஸ்ரீ கருடன் உபதேசிக்க ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவ மந்திரத்தை ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ ஸந்நிதியில் ஓர் அச்வத்த வ்ருக்ஷத்தின் அடியில் ஆவ்ருத்தி செய்து ஸ்ரீ ஹயக்ரீவ ப்ரஸாதத்தாலே 'அருள் கருமடியவர்பால் மெய்யை வைத்துக் கொண்டு நின்ற தெய்வநாயகன்' என்றவர் தாமும், 3 'துரகவதநதேஜோப்ரும்ஹிதாஶ்சர்யஶக்தி:' என்று பின்புள்ளாரும் அனுஸந்திக்கும்படியே அபரிமித ஜ்ஞான சக்தியுக்தராய், விச்வாமித்ரருபதேசத்துக்குப் பிறகு ஸ்ரீ ராமாவதாரத் திருமகனுக்கு அஸ்த்ர தேவதைகள் சேர்ந்தன்று 4 'இமே ஸ்ம பரமோதார கிங்கராஸ்ஸமுபஸ்திதா:' என்று விண்ணப்பம் செய்ததுபோல வித்யாபிமானி தேவதைகளெல்லாம் தாமாகவே வந்து வரித்தபடியான விசேஷ கடாக்ஷத்தைப் பெற்றார். இதை ஹயக்ரீவ ஸ்தோத்திரத்தில்

1 'विंशत्यब्दे विश्रुत नानाविध विद्यः'

2 'रामानुजार्यादात्रेयान्मातुलात्मकलाः कलाः।
अवाप विंशत्यब्दे'

3 'तुरगवदनतेजोबृंहिताश्चर्यशक्तिः'

4 'इमे स्म परमोदार किंकरास्समुपस्थिताः'

1 "மநோகதம் பச்யதி யஸ்ஸதா த்வாம் மநீஷிணாம் மாநஸராஜஹம்ஸம் । ஸ்வயம் புரோ பாவவிவாதபாஜ: கிங்குர்வதே தஸ்ய கிரோ யதார்ஹம் ॥

என்றருளிச் செய்தார். இதைக் திருவுள்ளம்பற்றிய ஸ்ரீரங்க நாயகியும் பின்பு 'ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரர்' என்று இவருக்குத் திருநாமம் அருளிச் செய்தார். இப்படி இவருடைய அஸாதாரணமான ஜ்ஞான வைபவத்தை

2 "தூஷணாதௌ தார்க்கிகாக்ரேஸரத்வம் த்ருஶ்யம் ஸ்ரீமத்வேங்கடேஶஸ்ய ஸூரே: । அந்யாலப்யா சாதுரீ பத்யகும்பே ஸர்வஜ்ஞத்வம் தத்த்வமுக்தாகலாபே ॥'

(இவர் தார்க்கிகர்களுக்குள் சிரேஷ்டர் என்பதைச் சததூஷணீ முதலிய கிரந்தங்களிலும், ஸர்வஜ்ஞரென்பதையும் தத்த்வமுக்தாகலாபத்திலும், பிறருக்கு இல்லாத சாதுர்யத்தையுடையவரென்பதையும் ஸ்ரீ ஸங்கல்பஸூர்யோதயத்திலும் அறியலாம்) என்று ... அநுஸந்திக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட ஜ்ஞானத்துக்குத் தகுந்தபடியான இவருடைய வைராக்யம் விஜயநகர மஹாராஜா ஸபையில் வித்யாரண்யரால் அபேக்ஷிக்கப்பட்டு ... அழைக்கப்பட்ட காலத்தில் அதற்கு இசையாமல் ... வைராக்ய பஞ்சகத்தின் அர்த்தானுஸந்தானத்தாலும், ஸ்ரீ கொட்டையாசார்யர் அநுஷ்டானத்தாலும் 3 'தநாநி ** ஸமலோஷ்டருக்மம்'

---

1 ' मनोगत पश्यति यस्सदा त्वा मनीषिणां मानसराजहंसम् । स्वय पुरो भावविवादभाजः किंकुर्वते तस्य गिरो यथार्हम् ॥

2 ' दूषणादौ तार्किकाग्रेसरत्व दृश्य श्रीमद्वेङ्कटेशस्य सूरेः । अन्यालभ्या चातुरी पद्यगुम्भे सर्वज्ञत्व तत्वमुक्ताकलापे ॥

3 ' धनानि ※ ※ समलोष्टरुक्मम् '

எனகிற [illegible] ஸ்வாபதேசத்துக்கு [illegible] இரா
சீதரைக் [illegible] இப்படிப்பட்ட அவதார [illegible]
[illegible] ஸ்ரீமத்வேதாந்த
[illegible]

இவர் [illegible] ஸ்ரீவிசிஷ்டாத்வைத [illegible]

திவ்யதேச ப்ரதிஷ்டாதிகள்

[illegible] உபகார [illegible]

காணப்படுகிறது.—ஸ்ரீரங்கத்திலிருந்து [illegible] திருவடி [illegible] ஸ்ரீரங்கநாத [illegible] மறுபடியும் ப்ரதிஷ்டை செய்வித்தருளினார். [illegible] ஸ்ரீ [illegible] ப்ரதிஷ்டை செய்வித்தருளினார். ஸ்ரீ [illegible] ஆழ்வார்களின் [illegible] ஆராதனை [illegible] அவர்களுடைய [illegible] பெருமாள் கோயிலில் ஸ்ரீ தேவப்பெருமாளுக்கு [illegible] பொழுது சைவர்கள் [illegible] பகவானை [illegible] இன்னமும், இவ்வ [illegible] ஸ்ரீவரதராஜனை [illegible] திருச்சின்னத்தில் [illegible] அனுக்ரஹிக்கத்து இப்போதும் [illegible] திருச்சின்னம் [illegible] வைசாக [illegible] நடக்கும் விசேஷ [illegible] ப்ரஸித்தம்.

இவர் ஸ்ரீ விசிஷ்டாத்வைத [illegible]

கிரந்தங்கள்

[illegible] ப்ரபந்தங்களை [illegible] பரதத்வமான [illegible] [illegible] பிரிவில்லாத வைராக்யத்தை உடையவர் என்பதையும் [illegible]

1 ‘ ज्ञानवैराग्यभूषणम् ’

உண்டாகும் சமயாந்தரங்களை ஸப்ரகாசமாக அருளிச்செய்து அத
த்வத்ரயமும் பரக்க நிரூபித்து, தத்வ ஸித்தியை ஸ்ருதவாக்யம்
சலகத்துமுடியாதபடி பூர்வமாக ஸாதிக்கின்றார். நிர்விஷய
மான ஞானத்தை — ஸ்ரீ ந்யாயபரிசுத்தி, ஸ்ரீ ந்யாயஸித்
தாஞ்ஜனம் ஸ்ரீ சததூஷணீ பாஷ்யம் முதலியவை நாராயணனே
பரதேவதை என்ற அர்த்தங்களை ஸ்ரீ ஸங்கல்ப ஸூர்யோதய பாஷ்யம்
முதலிய க்ரந்தங்களால் நாட்டுகின்றார். மற்ற அவதாரங்களைப்
பற்றி ஸ்ரீ ந்யாயஸித்தாஞ்ஜனம், ஸ்ரீ ந்யாயபரிசுத்தி,
ஸ்ரீ தத்வமுக்தாகலாபம் ஸ்ரீ ஸர்வார்த்தஸித்தி முதலிய க்ரந்தங்
களில் நிரூபிக்கின்றார். ஸர்வாதிகாரமாய ஸாவ லக்ஷணமா
யிருக்கும் ப்ரபத்தியை பரமஹிதமென்னும் அர்த்தத்தை ஸ்ரீ நிக்ஷேப
ரக்ஷை ஸ்ரீ ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் ஸ்ரீ ந்யாயஸித்
தாஞ்ஜனம் ஸ்ரீ தத்வடீகா பாஷ்யம் முதலிய க்ரந்தங்களில் அரு
ளிச்செய்தார். பரிபூர்ண ப்ரமாணபலமும் அதின் பரிவாஹ
மான கைங்கர்யமும் பரம புருஷார்த்தமென்னும் அர்த்தத்தை
ஸ்ரீ ந்யாயஸித்தாஞ்ஜனம், ஸ்ரீ கீதா பாஷ்யம் ஸ்ரீ தத்வமுக்தா
கலாபம் ஸ்ரீ ஸர்வார்த்தஸித்தி முதலிய க்ரந்தங்களில் வெளியிட்
டருளினார். ஸ்ரீ ரஹஸ்ய ... ப்ரகாசிக்க விரோத
மாய ... அபார்த்தங்களை ... ஸ்ரீ சத
தூஷணி, ஸ்ரீ தத்வடீகா, ஸ்ரீ ந்யாயபரிசுத்தி, ஸ்ரீ
ந்யாயஸித்தாஞ்ஜனம், ஸ்ரீ பரமதபங்கம் முத
லிய க்ரந்தங்களில் ... நிரஸித்த
ருளினார். ஸ்ரீ மத் ஆஹார நியமம், ஸ்ரீ தத்வடீகை,
ஸ்ரீ மத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் ஸ்ரீ கீதா பாஷ்யம் முதலிய க்ரந்
தங்களில் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய ஸ்ரீ ஸூக்திகளுக்கு அவருடைய
திருவுள்ளத்துக்கு அனுகுணமாக வ்யாக்யானம் அருளிச்செய்
தார். ஸ்ரீ பாதுகா ஸஹஸ்ரம், ஸ்ரீ ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம், ஸ்ரீ
ரக்ஷா பாஷ்யம், இவைகளில் ஸ்ரீ ஆசார்யர் ஸ்ரீ ஸூக்தி
களுக்கு பரமாத்மானுபவ ஸம்பந்தமான அர்த்தங்கள் அருளிச்செய்தார்.
ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு அனுஷ்டானமான ஸச்சரித்ரங்களும்,
திருமஞ்சனம், பஞ்சகால பரக்ரம பகவத் ஆராதனை முதலியவை
முதலியவைகள் ஸ்ரீ ஸச்சரித்ர ரக்ஷை ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ரக்ஷை
முதலியவைகளில் விசதமாக நிரூபித்து அந்த பரம
ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு வ்யாக்யானம் செய்தருளினார் ...

ஹிதமாகிய பரபக்தியின் உபாயங்களைப் பற்றிச் சொல்லப்படும் ஆக்ஷேபங்கள் எல்லாம் அநுவதித்து அவைகளை நிக்ஷேபரக்ஷையில் நிராகரித்தருளி ந்யாஸவித்யையின் அங்காங்கி விபாகாதிகளை ஸ்ரீமத் ந்யாஸவிம்சதி ஸ்ரீமந் ந்யாஸதிலகம், ஸ்ரீமந் ந்யாஸதசகம் இவைகளில் நிரூபித்தருளினார் இவ்வர்த்தங்களை எல்லாம் சாஸ்த்ர பரிசயமில்லாதவர்களும் ஸ்வல்பமாய் அறியும் பொருட்டு எளிதான மணிப்ரவாள நடையில் அவரவர்கள் புத்திக்கும், சக்திக்கும் தக்கபடி ஸங்க்ரஹங்களாயும் விஸ்தாரங்களாயும் முப்பத்திரண்டு ரஹஸ்யங்களில் அருளிச்செய்தார் இவ்வர்த்தங்களையெல்லாம் கபூவி ஸ்ரீ ஸங்கல்பஸூர்யோதயமென்கிற நாடகத்தையும் அருளிச்செய்தார் அர்ச்சக திவ்யதேசத்து எம்பெருமான்கள் விஷயமாக ஸ்தோத்ர ரூபமாக தவாஸமசத் ஸ்தோத்ரங்களை அருளிச்செய்தார் ரஹஸ்யத்ரயார்த்தங்களை ஸ்வல்பமாயறியும்பொருட்டு திருமந்த்ரச்சுருக்கு முதலிய தமிழ் ப்ரபந்தங்களை அருளிச்செய்தார் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாவதாரத்தைப் பற்றி விஸ்தாரமாய் ஸ்ரீ யாதவாப்யுதயம் என்னும் காவ்யமருளிச் செய்தார் இப்படியே மற்றும் ஸ்ரீ ஹம்ஸஸந்தேசம், ஸ்ரீ ஸுபாஷிதநீவி முதலிய அநேக க்ரந்தங்களை அருளிச்செய்தார் திருவாய்மொழியின் அர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்து அவைகளின் ஸங்கதி முதலியவைகளை ஸ்ரீமத் த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரம் என்னும் க்ரந்தத்திலும், திருவாய்மொழியின் ஒவ்வொரு பாட்டின் அர்த்தத்தையும் ஸங்க்ரஹித்து ஸ்ரீமத் த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி என்னும் க்ரந்தத்திலும் அருளிச் செய்தார் இப்படி கீழ்க்கூறிய க்ரந்தங்களில் அங்கங்கு நிரூபிக்கப்பட்ட அர்த்த விசேஷங்களை எல்லாம் ஸ்வல்ப காலத்தில் அறியமுடியாதாகையினால் அவைகள் எல்லாவற்றின் ஸாராம்சத்தையும் ஒருங்கத்திரட்டி இந்த ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரமென்னும் க்ரந்தத்தை ஸங்க்ரஹருசிகளுக்குத் தெளியொரு க்ரந்தாந்தரத்திலுமபேக்ஷையுண்டாகாதபடி பரிபூர்ணமாக நிரூபித்தருளினார் இதன் பெருமையை

1 அவிஜ்ஞாதா விஜாநதாம் விஜ்ஞாதம் அவிஜாநதாம் |
ரஹஸ்யத்ரயஸாராக்யம் பரம் ப்ரஹ்மாஸ்து மே ஹ்ருதி ||

1 अविज्ञात विजानता विज्ञातमविजानताम् ।
रहस्यत्रयसाराख्य पर ब्रह्मास्तु मे हृदि ॥

(இதன் பெருமை இவ்வளவென்று அளவிட்டறிந்தவர்களுக்கு இதின் பெருமை அறியப்படாதது அப்படி அளவிட்டறியாதவர்களுக்கு இது உண்மையாயறியப்பட்டது, ஆகையால் இது பரப்ரஹ்மத்தைப் போன்ற பெருமையையுடையது இது எக்காலும் என் மனத்தை விட்டகலாமலிருக்கவேண்டும்) என்று பின்புள்ளார்கள் பல்படிகளாலும் அனுஸந்திக்கிறார்கள் இப்படி ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் முதலிய பூர்வாசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு காரக முகேந தாத்பர்யார்த்தங்களைப் பரக்க நிரூபிக்க உபகாரத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றி 1'ராமானுஜதயாபாத்ரம்' என்று அனுஸந்திக்கிறார்கள்

ஸித்தாந்தத்தின் ப்ரதான கொள்கைகள்

இப்படிப் பஹுமுகமாக க்ரந்தத்திலும், அனுஷ்டானத்திலும், வேதாந்த ஸித்தாந்தத்தை நிலைநிறுத்தின இவருடைய ப்ரதானக் கொள்கை என்னவென்றால் — எல்லா ஜாதியரும் அவரவர் ஜாதிக்கு உரியதாய் சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களை பகவானுடைய கைங்கர்யமென்றெண்ணி அவைகளை அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்பதும் அப்படி அனுஷ்டிக்கும்போது பகவத் ப்ரீதியொன்றையே பலமாக உத்தேசித்துத் தன் சக்திக்கு அனுகுணமாகச் செய்யவேண்டும் ஒரு காலத்திலும் அவைகளை விடக்கூடாது என்பதும் இப்படித் தங்கள் தங்கள் ஜாதிக்கு அனுகுணமான கார்யங்களைச் செய்துவரும் எல்லா ஜாதியாரும் சரணாகதியென்றும் ப்ரபத்தியென்றும் சொல்லப்படுகிற உபாயத்தை அனுஷ்டித்து மறு ஜன்மமில்லாமல் பரமபுருஷார்த்தமாகிற மோக்ஷமென்னும் மட்டில்லா வாழ்ச்சியைப் பெறலாமென்பதும், ப்ரபத்திக்குப் பிறகு சாஸ்திரத்துக்கு வசப்பட்டே நடக்கவேண்டும், அப்படி நடக்கத் தவறினால் பகவந்நிக்ரஹமுண்டாகும் என்பதும், ப்ராயச்சித்தாதி முகேந அவைகள் நிவர்த்திக்கப்படுமாகையால், பரமபுருஷார்த்த லாபத்திற்குத் தடையாகா என்பதும், பகவானிடத்தில் பக்தியுடையவர்கள் எந்த ஜாதியராயினும் அவர்கள் விஷயத்தில் சாஸ்த்ர ஸம்மதமான கௌரவாதிகளில் குறைவு செய்யக்கூடாதென்பதும் அப்படிச் செய்தால் பகவானுடைய நிக்ரஹம் வரும் என்பதும் ஸர்வ ப்ராணிகளுக்கும் ஹிதமாக நடந்து

1 'रामानुजदयापात्रम्'

கொள்ளவேண்டுமென்பதும், அப்படி ஹிம்ஸாதிகளைச் செய்தால் பகவத்பரீக்ஷைக்குப் பாத்திரமாவான் என்பதும் இப்படிவேதார்த்த தத்வங்களைப் பரக்க நிரூபிக்க உபகாரகிசயத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றி 1'வந்தே வேதாந்ததேசிகம்' என்று அனுஸந்திக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் காரணமான மனத்தையுடையவரென்றும், அதை இவர் குறுக்கிவிட்டனர் என்றும், இவர்விஷயமான மதத்தில் இவர் ஆகாரமுமானவரென்றும், மற்றும் இப்புடைகளில் இவரைப்பற்றிச் சில அபிப்பிராயங்கள் சிலர் சொல்வது இவருடைய க்ரந்தங்களில் பரிசயமில்லாதவர்கள் பிதற்றும் வார்த்தை.

ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய அனுஷ்டானத்துக்கும், க்ரந்தங்களுக்கும் முற்றிலும் விருத்தமான கதைகளைக் கல்பித்து மூடர்கள் சொல்லும் ஐதிஹ்யங்களைப் புத்திமான்கள் அங்கீகரியார்கள் இவ்விஷயங்கள் இந்த ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தை ஒருதரம் ஸேவித்தவர்களுக்கு நன்கு புலப்படும் இவரைப்போலக் காரணமான மனமுடையவர்கள் ஒரு யுகத்திலும் இல்லையென்று நிர்ணயமாய்ச் சொல்லலாம் அந்தணர் முதல் அந்திமர் வரையிலான ஜாதியர்களில் ஒவ்வொருவரும் அவரவர்களுக்குரிய ஸாமாந்யானுஷ்டானத்தினாலும் உபாயானுஷ்டானத்தினாலும் பரமபுருஷார்த்தத்தை அடையலாம் என்று க்ரந்தமுகமாக நிரூபிக்கவர் இந்த மஹானே ஒருவரே மற்றும் ஆபாதப்ரதீதியால் சாஸ்த்ரவிருத்தம்போலத் தோன்றும் வாக்யங்களைக் கண்டு ஸம்மோஹியாமல் ப்ரமிக்காமலிருக்கும்படி அவைகளை எல்லாம் எடுத்து அவைகளுக்குத் தாத்பர்யார்த்தங்களை நிரூபித்திருக்கிறார்

இந்த க்ரந்தத்தில் பாஞ்சராத்ரம், இதிஹாஸம், புராணங்கள் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்வரையிலான பூர்வாசார்யர்களுடைய ஸ்ரீஸூக்திகள், இவைகள் ப்ரமாணமாகக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன ஸ்ரீமத் ஸம்ப்ரதாயபரிசுத்தியில் இவர் தாமே 'ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய சிஷ்யப்ரசிஷ்ய ஸம்ப்ரதாயங்களில் அர்த்த விரோதமில்லை, யோஜனா பேதமேயுள்ளது' என்றருளிச் செய்திருக்கிற

1 'वन्दे वेदान्तदेशिकम्'

படியே பெரியவாச்சான்பிள்ளை, பிள்ளைலோகாசாரியர் முதலியவர்களுடைய வாக்யங்களில் சில மேற்பார்வையால் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் திருவுள்ளத்துக்கு விரோதம்போல் தோன்றினபோதிலும், அவ்வாக்யங்களுக்குப் பரமார்த்தமான அர்த்தங்களை இக்ரந்தத்தில் நிரூபித்திருக்கிறார் ஆகையினால் இக்ரந்தம் ஸர்வ சாஸ்த்ரங்களுக்கும் ஸாரமென்று பெரியோர்களினால் ஆதரிக்கப்பட்டது மணவாளமாமுனிகளும், தட்டருப்பத்தக்காரர்களும் ஸாரசாஸ்த்ரத்தை உபஜீவித்ததும் எல்லாரும் அறிந்ததே

இதில் முதல் இருபத்திரண்டு அதிகாரங்கள் அடங்கிய அர்த்தானுசாஸந பாகத்தில், ஆசார்யர்கள் சாஸ்த்

கரந்த ஸங்கரஹம் ரங்களில் அவசியம் அறிந்துகொள்ளவேண்டிய தத்வஹித புருஷார்த்தங்களை நிரூபித்தருளினார் மேல் நாலு அதிகாரங்களடங்கிய ஸ்திரீகரண பாகத்தில், கீழ் நிரூபிக்கப்பட்ட அர்த்தங்களில் நேரிடுகிற ஆக்ஷேபங்களுக்கு ஸமாதானம் அருளிச்செய்தார் இதற்குமேல் மூன்று அதிகாரங்கள் அடங்கிய பதவாக்ய யோஜநா பாகத்தில், இப்படி நிரூபித்த ஸகல சாஸ்த்ரார்த்தங்களும் த்வய வாக்யங்களில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியை நிரூபித்தருளினார் முடிவில் மூன்றதிகாரங்களடங்கிய ஸம்ப்ரதாய பரிசுத்தி பாகத்தில் இவ்வர்த்தங்களை உபதேசிக்கும் ஆசார்யனிருக்கும்படியும், உபதேசம் பெறும் சிஷ்யன் இருக்கும்படியும் நாட்டில் நிகமனமும் முறையே அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கின்றன இவ்வதிகாரங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஸங்கதி முதலியவைகளை வ்யாக்யானத்தில் அங்கங்கே கண்டுகொள்வது ஆக 'பரமார்த்தமொன்றை யறிந்தால் ஸர்வமும் அறியப்பட்டதாகும்' என்று ச்ருதியில் சொல்லியிருப்பதைப்போல இக்ரந்தம் ஒன்றைப் பூர்த்தியாயறிந்தால் விசிஷ்டாத்வைத ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்கள் எல்லாம் அறியப்பட்டதாகும்

இவர் விபவத்தையில் நூற்றொரு வருஷம் எழுந்தருளியிருந்து கலி 4471வதான ஸௌம்ய வருஷத்

அவதார ஸமாபனம் தில் கார்த்திகை-மீ க்ருத்திகா நக்ஷத்திரத்தில் தம்முடைய அவதாரத்தை ஸமாபனம் செய்து தம்முடைய அவதாரத்துக்கு வ்யாஜமான கண்டாக்ருதியை அடைந்தார் இவர் தம

[1]அப்தே ஸௌம்யே ச வாரே கதவதி தரணௌ
வ்ருஶ்சிகம் க்ருத்திகர்க்ஷே ராகாயாம் வேங்கடேஶோ
யதிந்ருபதிமதம் ஸர்வத: ஸ்தாபயித்வா | வேதாந்தா
சார்யவர்யோ விரசிதவிவிதாநேகதிவ்யப்ரபந்த:
ஸ்ரீஶைலாதீஶகண்டாக்ருதிவபுரபவத்தேஶிகே
ந்த்ரோ தயாலு: ||

என்று ஸ்ரீநைனாராசாரியரால் அநுஸந்திக்கப்பட்டது.

நிகமனம்

இக்ரந்தத்துக்கு அநேக வ்யாக்யானங்கள் இருந்தாலும், அவைகள் எல்லாம் சாஸ்த்ரங்களில் விசேஷ பரிசயமுள்ளவர்களுக்கே அறியக்கூடியவைகளாயிருக்கிறபடியினால், அந்த வ்யாக்யானங்களை எல்லாம் தழுவி ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்தை அநுஸரித்ததாய் எளிதான தமிழில் ஒரு வ்யாக்யானம் எழுதும்படி அநேகம் பெரியோர்கள் நியமித்ததை சிரஸா வஹித்து அடியேன் இந்த வ்யாக்யானத்தை எழுதத்துணிந்தேன். இந்த வ்யாக்யானத்தில் அச்சுப் பிழைகளும் அஜ்ஞானத்தினால் ஸஹஜமாய் உண்டாகக்கூடிய மற்றப் பிழைகளும் இருந்தபோதிலும் [2]'தத்த்ரிணயேந டவியா' (உம்முடைய ஸபையில் வேதங்களெல்லாம் உம்மை ஸ்தோத்ரம் செய்து நிற்க அவைகளின் நடுவில் மந்த புத்தியையுடைய அடியேன் ஸ்தோத்ரம் பரிஹாஸாஸ்பதமாக ஆகட்டும் என்று அருளிச்செய்திருந்தபடியேயும், [3]'ஶுநாலீடா காமம் பவது ஸுரஸிந்துர்பகவதீ ததேஷா கிம் பூதா ஸ து ஸபதி ஸந்தாபரஹித:' என்று அருளிச்செய்திருக்கும்

---

1 अब्दे सौम्ये च वारे गतवति तरणौ वृश्चिकं कृत्तिकर्क्षे
राकाया वेंकटेशो यतिनृपतिमत सर्वतः स्थापयित्वा ।
वेदान्ताचार्यवर्यो विरचितविविधानेकदिव्यप्रबन्धः
श्रीशैलाधीशघण्टाकृतिवपुरभवद्देशिकेन्द्रो दयालुः ॥

2 'तत्थरिणयेन ठाविया'

3 'शुनालीढा कामं भवतु सुरसिन्धुर्भगवती
तदेषा किं भूता स तु सपदि सन्तापरहितः'

நபாயத்தினாலும் இந்த க்ரந்தத்துக்கு அனைவரினால் ஒருவித ந்யூனதையும் வாராதென்பதையும் அல்பஜ்ஞனான அடியேனுடைய புத்தியும் வாக்கும் பரிசுத்தமானபடியைப் பார்த்து இதைக் கருணையுடன் பெரியோர்கள் அங்கீகரிக்கவேணுமாய்ப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

இதில் குறிப்பிட்டிருக்கும் ப்ரமாணங்களின் ஆகரங்கள், ஸ்ரீ உ. வே. வித்வான் திருக்கோட்டியூர் ஸௌம்யநாராயணாசார்ய ஸ்வாமிகளினுடைய ப்ரமாணத் திரட்டுடன் ஒத்துப்பார்க்கப்பட்டு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி இந்த ப்ரமாணத் திரட்டைக் கொடுத்து உதவி புரிந்த அந்த ஸ்வாமியினிடத்தில் மிகவும் க்ருதஜ்ஞதை உடையவனாயிருக்கிறேன்.

இந்த க்ரந்தத்தை அச்சிட்டு வெளியிட முனைந்த ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார ப்ரசாரண ஸபை அத்யக்ஷர் ஸ்ரீ உ. வே. எஸ். ராஜகோபாலாசார்யருக்கும் இக்காரியம் பூர்த்தியாவதற்கு பரிச்ரமப்பட்ட காரியதரிசியான ஸ்ரீ உ. வே. கடாதூர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யருக்கும் வனபாக்கம் வே. தேசிகாசார்யருக்கும், இந்தப் ப்ரசாரணமாகிய இக்கைங்கர்யம் ஸ்திரமாய் நிறைவேறும்படி இந்த ஸபையின் மற்ற ஸப்யர் கார்யதரிசிகள் ஜாக்ரதையுடனும் உத்ஸாகத்துடனும் செய்துவந்த உதவி காரணமாக ஸ்ரீ உ. வே. கோட்டம் ஸ்ரீநிவாஸய்யங்காருக்கும் நாமெல்லோரும் நம்முடைய நன்றியைச் செலுத்தக் கடமைப்பட்டவர்களாயிருக்கின்றோம்.

ஸித்தார்த்தி ஹு }
தை-மீ 28உ }

டி. சே. நரஸிம்மன்.

॥ ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத் தனியன்கள்

[ஸ்வாசார்யன் முதலாகப் பகவான் வரையிலாக உள்ள ஆசார்ய பரம்பரையை அவரவர்கள் ஸம்ப்ரதாய க்ரமப்படி அநுஸந்தித்த பிறகு இந்த ச்லோகங்களை அநுஸந்திக்கவும்]

विगाहे निगमान्तार्यविष्णुपादसमुद्भवाम् ।
रहस्यत्रयसाराख्या त्रिस्रोतसमकल्मषाम् ॥
अविज्ञात विजानतां विज्ञातमविजानताम् ।
रहस्यत्रयसाराख्यं परं ब्रह्मास्तु मे हृदि ॥

விகாஹே நிகமாந்தார்ய விஷ்ணுபாதஸமுத்பவாம் ।
ரஹஸ்யத்ரயஸாராக்யாம் த்ரிஸ்ரோதஸமகல்மஷாம் ॥
அவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம் விஜ்ஞாதமவிஜாநதாம் ।
ரஹஸ்யத்ரயஸாராக்யம் பரம் ப்ரஹ்மாஸ்து மே ஹ்ருதி ॥

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள் — ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேறப் போமளவும் வாழ்வு

॥ ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீஹயவதந பரப்ரஹ்மணே நம: ॥

ஸ்ரீமதே வகுளபூஷண மஹாதேசிகாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ ।
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ॥

ஸ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ குருபரம்பரா ஸாரம்.

[குருபங்க்தி பஜனம்—பகவானுடைய ப்ரதமாசார்யத்வம்—ஆசார்ய பரம்பராக்ரமம்—ஆராய்பக்தி அவச்யம் செய்யவேண்டுமென்பது—அப்படிச் செய்யாவிடில் ப்ரத்யவாயம்—நித்ய நைமித்திகங்களில் அதின் அநுஷ்டானம்—ஸ்வல்பமாக குருபங்க்தி ஸ்மரணார்த்தம் தத்ஸங்க்ரஹப்பாட்டு—விசேஷோபகாரக ஆசார்யவிஷயகார்தஜ்ஞ்யம்]

குருப்யஸ்தத்குருப்யஶ்ச நமோவாகமதீமஹே ।
வ்ருணீமஹே ச தத்ராத்யௌ தம்பதீ ஜகதாம் பதீ ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

தாரஜ்ஜமவந்தி நீஹேமாப்ஜநாயிகாஸமேத
ஸ்ரீதேவநாயகபரப்ரஹ்மணே நம: ॥
ஸ்ரீமதே வகுளபூஷணமஹாதேசிகாய நம: ॥
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ॥
ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம: ॥
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம: ॥

யம் ப்ராஜ்ஞா த்ராவிடீஷு ஶ்ருதிஷு
ஸம்ஜ்ஞிதம் லக்ஷ்மணார்யம் ச ஹாவேஷு
ஸ்ரீஶேஷாம்ஶாவதாரம்
ஸகலவிபுதமவ்யாக்ரியாஷ்க்ரியாயாம் ।
வேதாந்தாசார்யவர்யம் விதுரபி
மஹிதே ஸம்ப்ரதாயே நவாயே
வந்தே ஸ்ரீவாஸராமாவரஜகுருவரம்
ஶரண்யம் ஶரண்யம் ஶ்ரிதானாம் ॥
ஸ்ரீதேவாதீஶபாதாம்புஜயுகளமதி
ப்ராஜ்யநாநாப்ரஸாதம்
நாதஶ்ரீயாமுநேயப்ரதிதயதிவதி
ஶ்ரேஷ்டஸந்த்யஸாதாம் ।
த்ரய்யந்தாசார்யவர்யஸ்திரதரபக்ஷ
வாதிவ்ராதம் ஸமஸ்தம்
வந்தே மாதம் பாராயணாம் யமநியமகணாம்
மண்டிதாம் மண்டிதாலங்க்ருதி: ॥
வந்தே வாதிவ்ரஜாதிம் மஹதுதவிவாதிஷு ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தம் முநிம்
ஸ்ரீமந்தம் கலிவைரிணம் ச முநிம் ஸ்ரீநாதயோகீஶ்வரம் முநிம் ।
ஸ்ரீமந்நாத முநிம் யாமுநமிதவம் ஸ்ரீலக்ஷ்மணார்யம் முநிம், ஸ்ரீம
த்வம் கவிதார்க்கிகம் முநிமிவைதாந்தாசார்யம் ப்ரதோதாசார்யம் ॥
ய: ஶாஸ்த்ரம் ப்ரஶஸ்தகாயீந்தமநயவர
ப்ராசார்யாஸீத்குருர்ஸ:

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

அவதாரிகை

ஸ்ரிய:பதியான திருவேங்கடமுடையான், ஆழ்வார்கள் தங்களை யென்று அங்கீகரிக்கக் கடலுள் மூழ்கும் நாவாய்போல, பிறவிக்கடலுள் நின்று துளங்குகிற சேதனர்களை ஸம்ஸாரமாகிற ஜ்ஞானக் கை தந்து உஜ்ஜீவிப்பிக்கவேண்டுமென்கிற திருவுள்ளத்தினால் நம்மாழ்வார் முதலான ஆசார்யரூபேண அந்தந்த காலங்களில் அவதாரம் செய்து, தம்மால் ப்ரதிஷ்டிதமான ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு பாஹ்யர்கள் குத்ருஷ்டிகளாலே பல முகங்களான கலக்கங்கள் நேரிட்ட ஸமயத்தில் அந்த க்ஷோபத்தை ஸமனம் செய்யத் திருவுள்ளம் பற்றி, இது நாவீறுடைய ஒருவனை முன்னிட்டல்லது முடியாதென்று கணிசித்து, சக்ரவர்த்தித் திருமகனா யவதாரம் செய்வதற்கு பாயஸமென்கிற ஒரு வ்யாஜத்தை முன்னிட்டாப்போலே, தம்முடைய ஸ்வர்ண கண்டையை அதிஷ்டானம் செய்து, அதின் மூலமாகத் தாம் விலக்ஷணமாக ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹா தேசிக ரூபேண அவதாரம் செய்தருளினா ரென்பது ‘வேங்கடேஸாவதாரோऽயம்’, ‘உதித்வா [illegible] வ்யாஜேந [illegible] வைத்ருஷ்டா ஸர்வ ஸ்வாத்மநிஷ்டா யதார்த்த [illegible]’ ‘அன்றிவ் வுலகினையாக்கி’, என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்களினால் ஸித்தம். இப்படிப்பட்ட அவதார வைலக்ஷண்யத்துடன் கூடியவராய், பண்டுங்கலை நால் வேதப் பொருள்களையெல்லாம் பரிமுகமா யருளிய பரமனுடைய அருள் பெற்று ஸகல சாஸ்த்ரங்களிலும் நிபுணராய், ஸ்ரீரங்கநாதனாலேயே அநிதரஜந லப்யமான உபய வேதாந்தாசார்ய பிருதப் ப்ரதானத்தாலும், தத் ஸஹ தர்மசாரிணியான பெரிய பிராட்டியாரால் ஸர்வ தந்த்ர ஸ்வதந்த்ரரென்கிற பிருதப் ப்ரதானத்தாலும் விசேஷ கடாக்ஷம் செய்யப்பட்டவராய், ஆசார்யர்களெல்லாருக்கும் ஸகல கல்யாணகுண பரிபூர்ணராய், ஸர்வபாக்யாத வைபவரான நம் தேசிகன், முமுக்ஷுக்களான ஸர்வ ஜனங்களும் எளிதாகத் தத்வ ஹித புருஷார்த்தங்களை ஸம்ஸய விபர்யயமற்றதாகத் தெளிந்துகொள்ளவேண்டுமென்கிற அபார காருண்யத்தினாலே ஸகல ஸ்ருதி, ஸ்ம்ருதி, இதிஹாஸ, புராண, பாஞ்சராத்ர, ஆசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளின் ஸாரதமார்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்து ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரம் என்கிற ப்ரபந்த ரத்னத்தை அருளிச்செய்யத் திருவுள்ளம் பற்றி, முதலில் குரு

பஜன காததவயகா ஸஙகாபகமான ஸ்ரீகுருபரமபராஸாரமெனனும கரநததை யருளிசசெயகிறா

இந குரு பரமபரா ஸார மெனனும கரநதம இநத ஸ்ரீமத ரஹஸயதரய ஸாரததோடு சோநததா? தனிபபடடதா? தனிப படடதாயிருநதால கியமேந எலலா ஸ்ரீகோமஙகளிலும சேரததே எழுதியருளப பணணியிருபபதும, காலக்ஷேபமதமாதிகளில சோதகே அநுஸநதிபபதும விரோதிகருமே? மேலும இநத ஸ்ரீமத ரஹஸயதரய ஸார கரநததில அருளிச செயயபபடும அரதத விசேஷஙகள ஆழவாரகளுடைய அருளிச செயலகளி னால தெளிககோம எனகிற உபகார ஸமருதியாலே ஆழவார விஷயமாக மஙகளாசரணம இநத கரநதததின ஆரமபததில செயதருளியிருபபது விரோதியாகாதோ? மேலும், குரு பரமபரா ஸாரததில 'ஹம்வஷீ ஜடதாரவதீ' எனறு உடகரமிதது ஸ்ரீமத ரஹஸயதரயஸாரததின தனியனில 'ஸேவேமஹி' எனறு பரந தாவிததது, கடைசியில 'ஸாரணய ஹமவதி விஷாநு' எனறு உபஸமஹாரம செயதிருபபதினால உபகரம உபஸமஹார நயா யததினாலே ஒனறெனறு தோறறுவதறகு விரோதமாகாதோ? மேலும், இவரால அருளிசசெயயபபடட கரநதஙகளைத தனித தனியே நிரதேமபபணணின பினபுளளவாசாரயாகள இதைத தனிதது ஒரு கரநதமாக நிரதேசிககாததும விரோதியாதோ? எனறிவை முதலிய ஸஙகைககா உததரமாக ஸ்ரீமத ரஹஸயதரய ஸாரததுடன சேநதெனனில, உபோகதாதிகாரததோடு ஏகா திகாரமா? தனிதத அதிகாரமா? எனறு விவேகிககவேணடும உபோககாதாதிகாரததோடு சேநததாயிருநதால, இதின கடைசி யில " .... " எனறு அருளிசசெயதிருபபதும, உபோககாதாதிகாரததில தனிதது மஙகளம அருளிசசெயதிருபபதும, மறற அதிகாரஙகளைபபோல ஆதயநதஙகளில ஸலோகஙகளும பாடடுககளும தனிததருளிச செயதிருபபதும விரோதிககுமே? உபோககாதாதிகாரததில அருளிசசெயயபபடடிருககிறபடியே, இநத ஸ்ரீமத ரஹஸயதரய ஸாரமாகிற கரநதம மோக்ஷமாகிற பலததிறகுப பரமபரையாகக காரணமாகையினால எலலோராலும அவஸயம அபயஸிககததககது எனறு ஸதாபிககிறதாகிற அரததமும, ஆசாரயபகதி பணண வேணடுமெனறு இநத ஸமாதானம செயகிற அரததமும அத

யந்தம் பின்னமாகையினாலே இவையிரண்டும் வெவ்வேறாக இருக்க வேண்டுமே? தனித்த அதிகாரமாயிருந்து ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்திலே சேர்ந்திருக்கிற 'குருபரம்பராஸாரஃ ப்ரதமம்', 'உபோத்காதாதிகாரோ த்விதீயஃ' என்று அருளிச்செய்திருக்க வேண்டாவோ? மேலும் 'முப்பத்திரண்டிவை' என்று முப்பத்திரண்டு அதிகாரங்கள் என்று அருளிச்செய்திருப்பதும் விரோதிக்குமே? ஸந்த்ருஷ்ட: என்கிற பாசுரத்திலும் நிகமனாதிகாரத்திலும், இக்குருபரம்பராஸாரத்தினர்த்தத்தை அநுவதியாதொழிந்ததும் விரோதிக்குமே? அதிகார ஸங்க்ரஹப் பாட்டுக்கள் திருவுடன் என்றாரம்பித்து 'மொழிக்கிருமே' என்கிறவரையில் அந்தாதிபாக அருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதினாலும் இந்தக் குருபரம்பராஸாரத்தில் பாட்டுக்கள் அப்படி அந்த அந்தாதியுடன் சேராமலிருப்பதினாலும் விரோதிக்குமே? என்றிவை முதலிய ஶங்கைகள் உதிக்கலாம். இப்படி இது பின்னம், அபின்னம் என்கிற பக்ஷத்தில் உண்டாகும் ஶங்கைகளில் இது தனி ப்ரபந்தமாகதான் என்று ஸ்தாபிப்பதில், உபக்ரம உபஸம்ஹாரங்களால் ப்ரபலமான பாதகமன்று, தனி ப்ரபந்தங்களிலும் அப்படி ஶப்தப்ரயோகம் காணப்படுகிறபடியினாலே ஆழ்வார்களும் உபகாரகாசார்யர்களாகையினாலும், அவர்களுடைய அவதாரங்களையும் மேலே ஸங்க்ரஹிக்கப்போகிறபடியினாலும், அவர்களைப் ப்ரதிமங்களாசரணம் பண்ணியிருப்பது விரோதமாகாது. குருபரம்பராநுஸந்தானம் செய்யவேண்டுமென்கிற வேதார்த்தத்தை உபக்ரமிக்கத் தொடங்கினதற்காக ஆழ்வார்கள் விஷயமாக இங்கு மங்களம் அருளிச்செய்திருப்பது பொருந்துமாகையினாலே, ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் அருளிச்செய்யப்படும் அர்த்தவிஶேஷங்களுக்கு அவர்களிடத்தில் உபகாரஸ்ம்ருதி இது என்பதற்கு விஶேஷ நியாமகமொன்றுமில்லை, நியமேந உபக்ரமமும் ஸ்ரீகோசங்களில் ஏறியருளப்பண்ணியிருப்பதும் ஸ்ரீசதுஶ்ஶ்லோகீ ஸ்ரீஸ்தோத்ரரத்னத்தைப்போல உபபந்நமாகலாம் என்று சிலர் ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்கள். சிலர், 'தெளியாத மறைநிலங்கள் தெளிகின்றோமே' என்பதினாலே மேலருளிச்செய்யப்போகிற அர்த்தவிஶேஷங்களாகத் தெளிவித்தவர்களாகிய உபகாரஸ்ம்ருதி 'பொய்கை முனி' என்கிற பாட்டில் வ்யக்தமாயருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியினால், 'பராபர உபகாரகாசார்யாநபி வந்தே' ஶப்தப்ரயோகத்

தினாலும், ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்துடன் ஒன்றானது ஆனால் தனித்து மங்களாசரணம் செய்திருப்பது ஒரு க்ரந்தத்திலேயே அவாந்தரப்ரகரணாரம்பங்களில் மங்களம் செய்கிற ந்யாயத்தினால் உபபந்நமாகும். அப்படியே ஶததூஷணீ முதலிய க்ரந்தங்களில் ஒவ்வொரு ப்ரகரணாரம்பத்திலும் மங்களம் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று இது ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தோடு சேர்ந்தது என்பதற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இக்குருபரம்பராஸாரம் தனிப்ரபந்தமேயாகிலும் 'குருப்யஸ்தத்குருப்ய:' என்றும், 'குருப்யஶ்ச' என்றும் அருளிச்செய்யப்பட்ட குருபஜனம் அவஶ்யம் கர்த்தவ்யம் என்று நிரூபிக்கப்பட்டதாக ஏற்பட்டபடியினால் உபோத்காதாதிகாரத்திற்கு ஶேஷமாக இருந்துகொண்டு ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தோடு சேர்ந்திருக்கிறதென்று ஸம்ப்ரதாய பரிசயமுள்ளவர்கள் ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்கள்.

இப்படி ஆரம்பிக்கப்படும் க்ரந்தம் நிர்விக்னமாக முடிவதற்காகவும், எல்லாவிடங்களிலும் பரவுகிறதற்காகவும், க்ரந்தத்தை ஆரம்பிக்கிற பொழுதெல்லாம் மங்களம் செய்யவேணுமென்று நைமித்திக கர்மமாகப் பெரியோர்களால் விதிக்கப்பட்டிருக்கும் மங்களாசரணத்தைச் செய்தருளாநின்றுகொண்டு, இப்படித் தம்மா லருளிச்செய்யப்பட்ட மங்களஶ்லோகத்தை யநுஸந்திப்பதனால் ஶிஷ்யர்களுக்கு விஶேஷமான மங்களமுண்டாகவேண்டுமென்கிற அநுக்ரஹவிஶேஷத்தினால் அதை க்ரந்தாரூடமாக அருளிச்செய்கிறார் 'குருப்ய:' என்றாரம்பித்து.

[ப-ரை] குருப்ய: - ஆசார்யர்களின் பொருட்டும், தத் குருப்யஶ்ச அவர்களின் ஆசார்யர்களின் பொருட்டும் நமோவாகம் - 'நம:' என்கிற வார்த்தையை, அதீமஹே அநுஸந்தானம் செய்கிறோம், அதாவது அடிபணிந்து சொல்லுகிறோம், தத்ர - அந்த ஆசார்யபரம்பரையில், ஆத்யௌ - முதல்வர்களாகிய, அனைத்து வஸ்துக்களுக்கும் காரணர்களாகிய, ஜகதாம் - லோகங்களுக்கு பதீ - ஸ்வாமிகளான, தம்பதீ - பிராட்டியும் எம்பெருமானுமாகிய தம்பதிகளை வ்ருணீமஹே வரிக்கிறோம், அதாவது ஆஶ்ரயிக்கிறோம்

ஸம்ஸாரிகள், முதலில் 'ப்ரபந்நாஸ்' என்று க்ரம ... வர்த்தமானமாகச் சொல்லியிருப்பதுகொண் ... 'தத் ப்ரபந்நாஸ்' என்கிற இடத்தில் இருக்கும் பன்மையாலேயன்றியில், அவருடைய ஆசார்யன் முதலாக பரமான வரையிலுள்ள ஆசார்யர்களைக் குறிக்கிறது ... த்ஸ்ய தத் ப்ரபந்நாஸ் தயேதா ஸரிபு' ... ஆசார்யர்களையில் இவர் க்ரமமாகவே உதாஹரிக்... வசனத்தை அனுஸரித்து இங்கிப்படி வ்யாக்யானம் ... நமஸ்காரத்தைச் செய்கிறோம் என்று மாத்தி ... 'நம:' ... வார்த்தையை அநுப ... நிர்வாஹத்தை நபத 'நம:' என்கிற ... யாவும் ஆசார்யர்கள் விஷயத்தில் ... என்கிற தாத்பர்யத்தை வெளியிடுகிறது ... வியனம் விஜிதராஜப்போல ... தெரிவிக்கப்படுகிறது 'ஸுஹ்ருதே' ... பரமான பாடமே உபந்யஸ பரம ... 'வ்ருஷ்ணீஹை' என்பதோடு பராயா ... (ஆராவ்ருதே, ஆராவகுதே) ... கொள்ளவேண்டும் ஆசார்யனைப்போல ஜ்ஞான ... பண்ணுகிறவர்களல்ல என்று தெரிவிப்பதற் ... அருளிச்செய்யப்பட்டது ஆசார்ய ... களையும், கைங்கர்யத்திற்கு உத ... அருளிச்செய்யப்பட்டதாகிறது ஜகத்திற்கு ... என்கிற ஸந்தேஹத்தைப் பரிஹரிப்ப ... படிருக்கும் ... மோக்ஷமாசையிறு ஸம்வாதத்தில் ... என்று கருத்தும் இந்த ஸம்லோகத்தினால் ... குரு பாரதி பஜனம் விஷயமென்றும், பரம ... ப்ரயோஜனமென்றும், அதில் ஆசையுடைய ... தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது.

ஆசார்யர்கள் செய்தருளிய உபகாராதிசயங்களும் அவர்களின் ... அநுஸந்தேயமென்று ஸுருதியில

பொய்கைமுனி பூதத்தார் பேயாழ்வார்
 தண் பொருநல் வருங் குருகேசன் விட்டுசித்தன்
துய்ய குலசேகரன் நம் பாணநாதன்
 தொண்டரடிப்பொடி மழிசை வந்த சோதி
வையமெல்லாம் மறை விளங்க வாள் வேலேந்தும்
 மங்கையர் கோனென்றிவர்கள் மகிழ்ந்து பாடும்
செய்ய தமிழ் மாலைகள் நாம் தெளிய ஓதித்
 தெளியாத மறை நிலங்கள் தெளிகின்றோமே 1

சொல்லப்படுகிறபடியினாலே அவர்கள் செய்தருளின உபகார ஸம்ருதியை முன்னிட்டு அவரவர்களுக்கு அஸாதாரணமான ப்ரபாவ விசேஷங்களுடன் அவர்களை அநுஸந்தானம் பண்ணிக்கொண்டு ஒரு மங்களம் அருளிச்செய்கிறார்— 'பொய்கை முனி' என்றாரம்பித்து இந்த '[illegible]' என்று இவர் தாமே அருளிச் செய்திருக்கிறபடியே அவர்களுடைய வஸ்துக்களை யநுஸந்தானம் செய்வதும் குருபக்தி பண்ண வேண்டும் என்கிற விதிக்கு தாத்பர்யமென்பது, அவர்களுடைய வஸ்துக்களாகிய திவ்ய ப்ரபந்தங்களையும் அவர்களுடைய இடங்களையும் அநுஸந்தானம் செய்கையினாலே தெரிவிக்கப்படுகிறது அப்படியே பூர்வாசார்யர்களும் 'திருவழுதி நாடென்றும் தென் குருகூரென்றும்' என்றிவை முதலியன அருளிச் செய்திருக்கிறார்கள் அனந்தரம் '[illegible]' என்று ஸ்ரீ ஸம்ப்ரதாய பாஷ்யத்திலும், '[illegible]' என்று ஸ்ரீ த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளியிலும் இவர் தாமே யருளிச் செய்திருக்கிறபடியே அத்யாத்ம விஷய ப்ரபந்தங்களில் த்ரமிடோபநிஷத்துக்கள் ஸ்ரேஷ்டங்களாகையினாலே அவைகளை உபகரித்தருளின ஆழ்வார்களை ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிறாராகவுமாம்—'பொய்கை முனி' என்றாரம்பித்து

[பதவுரை] பொய்கைமுனி - தடாகத்தில் அவதரித்தவரும் முனியாயிருந்தவருமான பொய்கையாழ்வார், பூதத்தார் - பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் - பேயாழ்வார், தண் - குளிர்ச்சி பொருந்திய, பொருநல் - தாம்ரபர்ணியில், அதாவது அதின் கரையில் வரும் - அவதரித்தவரான, குருகேசன் - குருகூர் என்கிற திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான நம்மாழ்வார், விட்டுசித்தன்-பெரியாழ்வார், தூய - பரிசுத்தரான, குலசேகரன் - குலசேகராழ்வார், நம் - நம்முடையவரான, பாணநாதன் - திருப்பாணாழ்வார், தொண்டரடிப்பொடி - தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், மழிசைவந்த - திருமழிசை என்கிற திவ்ய க்ஷேத்ரத்தில் அவதரித்தவரான, சோதி - தேஜோரூபியானவர், அதாவது திருமழிசையாழ்வார், வையமெல்லாம் உலகங்கள் எல்லாவற்றிலும், மறை - வேதம், அதாவது வேதார்த்தம் என்று தாத்பர்யம், விளங்க - ப்ரகாசமாவதற்காக, வாள்வேலேந்தும் - வாள், வேல், என்கிற ஆயுதங்களைத் தரித்துக்கொண்டு நின்றவரான, மங்கையர்கோன் - திருமங்கையாழ்வார், என்றிவர்கள் - என்று சொல்லப்படுகிற, இந்த ஆழ்வார்கள், மகிழ்ந்து - ப்ரீதியுடன், பாடும் - பாடினவையான, செய்ய - கபட ஸ்வபாவமில்லாத, அதாவது தன்னர்த்தங்களை ஸந்தேஹ விபர்யயங்களில்லாதபடி எளிதில் தெளிவிக்குமதான, தமிழ் மாலைகள் - எம்பெருமானுக்கு மாலைபோல ப்ரீதி ஹேதுக்களாகிய த்ராவிட ப்ரபந்தங்களை, நாம், தெளிய - ஸந்தேஹம் முதலியவைகளில்லாமல் நன்றாகத் தெளியும்படி, ஓதி - அத்யயனம் செய்து, தெளியாத - இதற்கு முன் தெரிந்துகொள்ளப்படாதவைகளான, மறை நிலங்கள் - வேதத்தின் தாத்பர்யார்த்தங்களை, தெளிகின்றோம் - தெளிந்து கொள்ளுகின்றோம்

இங்கு 'பொய்கை முனி' என்பதினால் அவர் அவதரித்த இடமாகிய பொய்கையும், அவருடைய பக்தியாகிற குண விசேஷமும் அநுஸந்திக்கப்பட்டதாகின்றன 'முனி' என்னும் பதத்திற்கு மனனசீலர் என்றர்த்தமாகையினால் இவர் எப்பொழுதும் பகவத் த்யானமே பண்ணிக்கொண்டிருந்தாரென்பது ஏற்படுகிறது 'பூதத்தார்' என்பதற்கு 'கடல் வண்ணன் பூதங்கள் மண்மேல்' இத்யாதிகளிற்படியே 'பூத' என்னும் பதம் நித்யஸூரியைச்

சொல்லுகிறபடியினாலே அப்படிப்பட்ட நித்யஸூரியின் அவதாரம் இவர் என்று தாத்பர்யம். அன்றிக்கே 'ஸூரிஸுத்தாயாம்' என்று தாத்பர்யமாகையினாலே 'பரம ஜ்ஞானமுடையவனே இருக்கிறவனென்று சொல்லப்படுகிறான்' என்கிற ச்ருத்யர்த்தத்தின்படி பரம ஜ்ஞானமுடையவர் என்று தாத்பர்யமாகவுமாம். 'பேயாழ்வார்' என்பதற்கு 'பேய்' என்னும் பதம் பெரிய என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறபடியினாலும், 'மஹதாஹ்வய' என்று பூர்வாசார்யர்கள் நிர்த்தேசம் செய்திருப்பதினாலும், மஹா யோகி என்கிற திருநாமத்தையுடையவர் என்று தாத்பர்யம். அன்றிக்கே 'ஸூதவஸௌரவேதாம்ஹோ' என்கிற ஸ்ரீ ஸூக்தியை அநுஸரித்து 'பேயரே எனக்கு யாவரும் யானுமோர் பேயனே' என்கிறபடியே பகவத் குணானுபவத்திலுண்டான ஆநந்தத்தினாலே ஸம்ப்ரம நர்த்தனங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு பேய்பிடித்தவரைப்போலிருந்தவராகையினாலே 'பேயாழ்வார்' என்று திருநாமமாயிற்று என்றுமாம். இவர் 'தண்பொருநல்' என்று அருளிச்செய்திருப்பது அந்தத் தாம்ரபர்ணீ நதியின் சீதளத்வம் ஆழ்வார் திருவுள்ளத்தில் குடிபுகுந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக. 'அருள்கண்டீர் இவ்வுலகினில் மிக்கதே' என்றாற்போலே மதுரகவிகள் பாசுரம். 'பொருநல்' என்று தாம்ரபர்ணீ நதியை இங்கருளிச்செய்திருப்பது 'கலௌ கலு பவிஷ்யந்தி' என்றாரம்பித்து 'தாம்ரபர்ணீ நதீயத்ர' என்று இவரையே மஹர்ஷி முகத்திலே நிர்த்தேசிக்கிறான் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக. 'விட்டுசித்தன்' என்பதினால் 'விஷ்ணோ: சித்தே யஸ்ய ஸ:' (விஷ்ணு எவருடைய சித்தத்திலே இருக்கிறாரோ அப்படிப்பட்டவர்) என்கிற வ்யுத்பத்தியின்படி 'பனிச்சுடரில் பள்ளிகொண்டு பழக்கவிட்டோடிவந்து என்மனக்கடலில் வாழவல்ல மாயமணாள நம்பீ' என்றும், 'அரவத்தமளியினோடும் அழகிய பாற்கடலோடும் அரவிந்தப் பாவையுந்தானுமகம்படி வந்து புகுந்து' என்றும் சொல்லுகிறபடியே பெரியாழ்வார் திருவுள்ளத்திலேயே ஸந்நிஹிதராக பகவான் எப்பொழுதும் வஸித்துக்கொண்டிருக்கிறான் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. அன்றிக்கே 'விஷ்ணௌ சித்தம் யஸ்ய ஸ:' (எவருடைய மனது பகவானிடத்தி

லேயே இருக்கிறோர்)' என்கிற வ்யுத்பத்தியினாலே பகவானையே இவர் ஸதா த்யானித்துக்கொண்டிருந்தார் என்றர்த்தமாகவுமாம். அதுவுமன்றிக்கே 'வித்தம்' என்னும் பதம் ஹ்ருதய ஸம்பந்த பர்யாயமாகையினாலும், ஹ்ருதயஸம்பந்தம் 'ஸுஹ்ருதம் தே ஹ்ருதயம்' இத்யாதி ப்ரயோகங்களில்போலப் புத்ரன் என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுமாகையினாலும் இவருடைய திருமகளாகிய ஆண்டாளைச் சொல்லி இவருடைய திருமகளான ஆண்டாள் பகவானிடத்திலேயே இருக்கிறாள் அப்படிப்பட்டவர் என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். இதனால் 'ஸ்வஸுரமமரவந்த்யம் ரங்கநாதஸ்ய ஸாக்ஷாத்' என்பதின் அர்த்தம் சொல்லப்பட்டதாகிறது. "இங்கு இவ்வபதாநத்தாலே உபகாரம் செய்தருளின ஆண்டாளைத் தனித்தருளிச் செய்யாதொழிந்தது, இவ்வாண்டாள் விட்டுசித்தர் தங்கள் தேவரை வல்ல பரிசு வருவிப்பரேல் அது காண்டுமே' என்றருளிச் செய்தபடியே தன்னுடைய பிதாவுக்கு அத்யந்தம் பரதந்த்ரையாயிருந்த உத்கர்ஷம் தோற்றுகைக்காகப் பெரியாழ்வாரை அருளிச்செய்கிறதே அவளும் ஆத்தாக வித்தை என்கிற திருவுள்ளத்தினாலே' என்று ஸ்ரீஸாராஸ்வாதினீ வ்யாக்யானத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விஷ்ணுசித்த பதத்திற்குக் கீழ்ச்சொன்ன மூன்றாவது யோஜனையைத் திருவுள்ளம்பற்றி ஆண்டாள் கண்டோக்தமாக என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு. 'துய்ய' என்பதற்கு 'ஆரங்கெடப் பரனன்பர் கொள்ளாரென்று அவர்கட்கே வாரங்கொடு குடப்பாம்பில் கையிட்ட' என்கிறபடியே பாகவதர்களிடத்தில் தோஷாரோபணத்தை ஸஹியாமையாகிய பரிசுத்தியையுடையவர் என்று தாத்பர்யம். 'பாணநாதன்' என்பதற்கு 'பாண என்பது கானத்தைச் சொல்லுகிறபடியினாலே பகவத்விஷய கானத்தையே தனக்கு நிரூபகமாகவுடையவரென்று இவருக்குப் 'பாணநாதன்' என்கிற திருநாமம் உண்டாயிற்றென்று தாத்பர்யம். அந்த 'நம' என்று விசேஷித்திருப்பது தமக்கும் திருப்பாணாழ்வாருக்குமுள்ள அஸாதாரண ஸம்பந்தத்தைக் காட்டுகிறது. அதாவது பெரிய பெருமாளுடைய அநுக்ரஹ விசேஷத்திற்கு அஸாதாரண பாத்ர பூதர்கள் தாங்களிருவர்களும் என்று தாத்பர்யம். எப்படியெனில் — ஸ்ரீரங்கநாதனே லோகஸாரங்கமா

முனிக்கு இவரைத் தோளின்மேலே ஏற்றிவரும்படி நியமித்து இவர் தம் ஸந்நிதி வந்தவாறே இவருக்கு முனிவாஹனர் என்கிற திருநாமம் சாற்றினார். அப்படியே தம் ஸ்தோத்ரத்தில் 'ஸுக்ஷிதிஹரித்ருதம் யாசாந்தஶேஷாத்ரு வ்யக்த்யா வ்யஞ்ஜனந்த நிஶாந்தாயாஹ்வம் ஸேவகஸ்ய' என்றும் 'விப்ரவர்யஸ்ருக்பாணந்த நாயிஹி தவதாவேதந ஸேவேத த்ரும் வேதாந்தாசார்யஸஞ்ஜ்ஞா' என்றும், இவர் தாமே யருளிச் செய்யும்படி உபயவேதாந்தாசார்யர் என்கிற திருநாமத்தைச் சாற்றினதும் அநுஸந்திக்கப்பட்டதாகிறது. 'ஸங்காத்ப்ராஹேவிதாநாத் க்ஷயந்தாஸ்' என்றும், பஞ்சஸம்ஸ்கார காலத்தில் ஆசார்யன் தாஸ்யநாமம் சாத்தவேணும் என்றும் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களை அநுஸந்தித்துக் கொண்டிருந்தும் நாமகரணம் செய்தருளிப் பிதா ஒருவராகையினாலே ஜ்யேஷ்ட ப்ராத்ருபாவத்தை இந்த ஆழ்வாரிடத்தில் அநுஸந்திக்கப்படித் தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது. 'தொண்டரடிப்பொடி' என்பதிலே தொண்டர் - பாகவதர்களுடைய, அடி - திருவடிகளிலிருக்கிற, பொடி - தூள் என்றர்த்தமாகையினாலே பக்தாங்க்ரிரேணு என்கிற இவருடைய திருநாமம் விவரிக்கப்பட்டதாகிறது. இவருக்கு விப்ரநாராயணயோகி என்று திருநாமமிருக்கச் செய்தே 'தொண்டரடிப்பொடி' என்று குணக்ருத நாமத்தைப் ப்ரயோகித்தது இதிலேயே இவ்வாழ்வாருடைய பாகவத பாரதந்த்ர்யம் முதலிய ஸாரமான குணங்கள் விவக்ஷிதமாகின்றன என்கிற திருவுள்ளத்தினாலே. 'மழிசைவந்தசோதி' என்பதிலே இவ்வாழ்வார் பெரும்புலியூர் யாகஸதஸ்ஸில் எழுந்தருளினதைக் கண்டு அங்கே இருந்த ருத்விக்கு முதலியவர்கள் பரிபவம் பண்ண அப்பொழுது யஜமானனுடைய ப்ரார்த்தனையினாலே அப்ராக்ருத அவதார வைபவத்தைக் காண்பிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றித் தேஜோ ரூபமான திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தோடு ஸேவை ஸாதித்த சரித்திரம் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது. அன்றிக்கே, இவர் சக்ரத்தாழ்வாருடைய அவதாரமாகப் ப்ரஸித்தராகையினாலே தேஜோமயமான அவ்வவதாரவைபவத்தை நினைத்து இப்படி நிர்தேசிக்கப்பட்டதாகவுமாம். திருமங்கையாழ்வாருடைய லோக ப்ரஸித்த விலக்ஷணமான ரூபஸ்தன ப்ரகாரத்தை அருளிச் செய்கிறார் — 'வையமெல்லாம்' என்றாரம்பித்து லோகத்தில் மஹர்ஷி

களும்பட்ட கங்காமுகந்த வேதார்த்தங்கள் ப்ரகாசிப்பதற்காக பாணி ரத பரிப்ரஸாதிகளைச் செய்து அஞ்ஜலிபந்தம் செய்து கொண்டும் ஸர்வஸ்வதானம் பண்ணிக்கொண்டும் நிற்கிறார்கள் இது மைத்ரேய ஜாநாந்தயாதி வருஷங்களில் ப்ரஸித்தம் இவ்வொருவர்மே லோகத்தில் ஸகலருக்கும் வேதார்த்தம் ப்ரகாசிப்பதற்காக வாங்கும் வேலுமேந்திக்கொண்டு ஆசார்யனுடைய ஸரிய பகிவிளிட்டுசி ஸர்வார்த்த க்ரஹணம் பண்ணிக்கொண்டு ஸ்வயஞ் ஜ்ஞானோபதேசாதநக் பெற்றார் இது ஒரு விஷய வைலக்ஷண்யமிருக்கும்படி என்று விஸ்மிக்கிறார் அதாவது லோகோஜ்ஜீவனார்த்தம் பகவந் நியமனத்தினாலே ஸாரங்கமென்னும் விதப்ஸந்திரியின் அம்சமாக அவதரிக்க இவர் திறத்தில் எம்பெருமான் லோகோஜ்ஜீவன புத்தியா இப்படி உபதேசம் செய்தார் ஆசையினலே இது உபாயமென்று திருவுள்ளம் மங்கையர் கோன் என்பதால் மங்கை என்பது இவ்வாழ்வார் அவதரிக்க திருநகரிக்கும் பெயராகையினால் அதில் வசிப்பவர் மங்கையர், அவர்களுக்கு இவர் ஸ்வாமி என்று ஸ்ரீ ஸாராஸ்வாதிநியில் வ்யாக்யாதா 'இந்த மறை விளங்க' என்று விசேஷிக்கை கிரேசுமந்த நிருப்பது ‘யஜ்ஞேஸ்வரஸ்யேஷ்டேஷண’ இத்யாதிகளின் படியே ஸர்வ வேதார்த்தங்களையும் தனக்குள் அடக்கிக்கொண்டிருக்கும் திருமந்திரத்தின் அர்த்தத்தை இவர் ஸர்வேச்வரன் பக்கல் கேட்டுத்து ‘வாடினேன்வாடி’ என்று உபக்ரமித்து ப்ரசக நிரூபித்தருளின விசேஷ உபகாரத்தைத் தெரிவிக்கிறது

இவர்களில் பொய்கையாழ்வார் காஞ்சீபுரத்தில் யதோக்தகாரி ஸந்நிதியின் இருக்கும் தாமரைக் கடாகத்தில் தாமரைப் புஷ்பத்தில் ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யாம்சராய் த்வாபரயுகம், 862901-வதான ஸித்தார்த்தி-வரு ஐப்பசி மீ சுக்லபக்ஷம் அஷ்டமி, செவ்வாய்க் கிழமை கூடின திருவோண நக்ஷத்திரத்தில் திருவவதரித்தருளினார் இவர் அருளிச் செய்த ப்ரபந்தம் ஒன்று அதாவது முதல் திருவந்தாதி இது நூறுபாட்டு அடங்கியது பூதத்தாழ்வார் திருக்கடல்மல்லையில் குருக்கத்திமலரில் த்வாபரயுகம் 862901-வதான ஸித்தார்த்தி வரு ஐப்பசி மீ சுக்லபக்ஷம், நவமி, புதன் கிழமை கூடின அவிட்ட நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ கதாம்சராய் திருவவதரித்தருளினார் இவர் அருளிச் செய்த ப்ரபந்தம் ஒன்று அதாவது இரண்டாந்திருவந்தாதி இது நூறுபாட்டு அடங்கியது

பேயாழ்வார் மயிலாப்பூரில் ஒரு கிணற்றில் செவ்வல்லிமல ரில் த்வாபரயுகம் 862901 வதான ஸித்தார்த்தி-ஞு, ஐப்பசி-மீ, சுக்லபக்ஷம், தசமி, வியாழக்கிழமை கூடின சதய நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ நந்தகாம்சராய் திருவவதாரஞ் செய்தருளினார். இவர் அரு ளிச்செய்த ப்ரபந்தம் ஒன்று. அதாவது மூன்றாம் திருவந்தாதி. இது நூறு பாட்டு அடங்கியது. நம்மாழ்வார் திருக்குருகூரில் கலி 43-வது நாள், ப்ரமாதி-ஞு, வைகாசி-மீ, பௌர்ணமி வெள்ளிக் கிழமை கூடிய விசாக நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ ஸேநேசாம்சராய்க் காரியாருக்கும் உடையநங்கையாருக்கும் திருக்குமாரராகத் திருவ வதரித்தருளினார். இவர் அருளிச் செய்த ப்ரபந்தம் நான்கு. அவையாவன—திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரிய திருவந்தாதி, திருவாய்மொழி என்பன. இவை முறையே நூறு, ஏழு, எண்பத் தேழு, ஆயிரத்து நூற்றிரண்டு பாட்டுகள் அடங்கியவை. பெரி யாழ்வார் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் கலி 17-வதான க்ரோதந-ஞு, ஆனி-மீ, சுக்லபக்ஷம், ஏகாதசி, ஞாயிற்றுக்கிழமை கூடின ஸ்வாதி நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ கருடாம்சராய் ப்ராம்மண குலத்தில் பதுமை யாருக்கும் முகுந்தாசாரியருக்கும் குமாரராகத் திருவவதாரம் செய்தருளினார். இவர் அருளிச் செய்த ப்ரபந்தம் ஒன்று. அதா வது பெரியாழ்வார் திருமொழி. இது நானூற்றெழுபத்து மூன்று பாட்டு அடங்கியது. இவருடைய குமாரத்தியார் ஆண் டாள் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் துளஸீ வனத்தில் கலி 98-வதான நள-ஞு, ஆடி-மீ, சுக்லபக்ஷம் சதுர்த்தி செவ்வாய்க்கிழமை கூடின பூர நக்ஷத்திரத்தில் பூமிப்பிராட்டி அம்சமாய் திருவவதரித்தருளி னாள். இவளருளிச் செய்த ப்ரபந்தம் இரண்டு. அவையாவன திருப்பாவை நாச்சியார் திருமொழி. இவை முறையே முப்பது, நூற்றுநாற்பத்து மூன்று பாட்டுகள் அடங்கியவை. குலசேகராழ் வார் கொல்லி நகரில் கலி 28 வதான பராபவ-ஞு, மாசி-மீ, சுக்ல பக்ஷம் த்வாதசி, வெள்ளிக்கிழமை கூடின புனர்வஸு நக்ஷத் திரத்தில் ஸ்ரீ கௌஸ்துபாம்சராய் சந்திரகுலத்தரசராகிய த்ருட வ்ரதருக்குப் புத்திரராகத் திருவவதரித்தருளினார். இவர் அருளிச் செய்த ப்ரபந்தம் ஒன்று. அதாவது பெருமாள் திருமொழி. இது நூற்றைந்து பாட்டு அடங்கியது. திருப்பாணாழ்வார் திரு உறையூரில் செந்நெற்பயிரில் கலி 343-வதான துன்மதி-ஞு, கார்த் திகை-மீ, க்ருஷ்ணபக்ஷம், த்விதீயை, புதன்கிழமை கூடின

ரோகிணீ நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீவத்ஸாம்சராய் திருவவதரித்தருளி னார் இவர் அருளிச் செய்த பிரபந்தம் ஒன்று அதாவது அமல னாதிபிரான் இது பத்து பாட்டு அடங்கியது தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் திருமண்டங்குடி என்கிற கிராமத்தில் கலி 289 வதான பிரபவ ௵ மார்கழி-மீ, க்ருஷ்ணபக்ஷ, சதுர்தசி, செவ் வாய்க்கிழமை, கூடின கேட்டை நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீவநமாலிகாம் சராய் திருவவதரித்தருளினார் இவர் அருளிச் செய்த பிரபந் தம் இரண்டு அவையாவன திருமாலை திருப்பள்ளியெழுச்சி, இவை முறையே நாற்பத்தைந்து, பத்து பாட்டுகள் அடங்கியவை திருமழிசையாழ்வார் திருமழிசையில் த்வாபரயுகம் 862901 வதான ஸித்தார்த்தி-௵, தை-மீ, க்ருஷ்ணபக்ஷ, ப்ரதமை, ஞாயிற்றுக்கிழமை கூடின மகா நக்ஷத்திரத்தில் பார்க்கவருக்கும் கநகாங்கியாருக்கும் குமாரராக திருவவதாரம் செய்தருளினார் இவரருளிச் செய்த பிரபந்தம் இரண்டு அவையாவன திருச்சந்த விருத்தம், நான்முகன் திருவந்தாதி இவை முறையே நூற்றிரு பது, தொண்ணூற்றாறு பாட்டு அடங்கியவை திருமங்கையாழ் வார் திருவாலி திருநகரி என்கிற திருக்குறையலூரில் கலி 398-வதான நள-௵, கார்த்திகை மீ, பௌர்ணமி, வியாழக்கிழமை கூடின கிருத்திகா நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீசார்ங்காம்சராய் நீலன் என் பவருக்குக் குமாரராக திருவவதாரம் செய்தருளினார் இவர் அருளிச் செய்த பிரபந்தம் ஆறு அவையாவன பெரிய திரு மொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், சிறிய திரு மடல் பெரிய திருமடல், திருவெழுகூற்றிருக்கை இவை முறையே ஆயிரத்தெண்பத்து நாலு, இருபது, முப்பது, நாற்பது, எழுபத் தெட்டு, ஒன்று பாட்டு அடங்கியது இதற்கடுத்த பாட்டில் அரு ளிச் செய்யப்படும் மதுரகவியாழ்வார் திருக்கோளூரில் த்வாபரயுகம் 863879-வதான ஈச்வர-௵, சித்திரை-மீ, சுக்லபக்ஷ, சதுர்த் தசி, வெள்ளிக்கிழமை கூடின சித்திரை நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ வைந தேயாம்சராய் திருவவதரித்தருளினார் இவர் அருளிச் செய்த பிர பந்தம் ஒன்று அதாவது கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு இது பதி னொரு பாட்டுக்களடங்கியது கீழ்ச்கூறிய இருபத்துமூன்று பிரபந் தங்களும், ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் விஷயமாய் திருவரங்கத்தமுதனார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய இராமாநுஜ நூற்றந்தாதி என்கிற நூற் றெட்டுப் பாட்டுக்களும் சேர்ந்து பரிசுத்தமாக நாலாயிரம்

என்று வழங்கிவரும் திவ்யப்ரபந்தம் இவ்வாழ்வார்களின் வைபவம், இவர்கள் காந்தங்களின் வைபவம் முதலியவைகள் க்ரந்தம் விஸ்தரிக்கும் என்று எண்ணி இங்கு எழுதப்படவில்லை. மூவாயிரப்படி குருபரம்பரை, ஸ்ரீபார்க்கவ உபபுராணம், ப்ரபந்தஸாரம், ஆழ்வார்கள் வைபவம் என்றச்சிடப்பட்டுவரும் க்ரந்தம் முதலியவைகளில் பார்க்கக் கண்டுகொள்வது.

இப்படித் தனித்தனியே ஆழ்வார்களின் குணநிஷ்டங்களை அனுஸந்தானம் செய்து இவ்வாழ்வார்களுடைய சேர்த்தியின் போக்யதையை அனுஸந்திக்கிறார் — 'என்றிவர்கள்' என்று. அன்றிக்கே, இவர்களுடைய குணானுஸந்தானத்தி லுண்டான ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே மறுபடியும் அநுஸந்திக்கிறாராகவுமாம். அப்படியே ஒரு ஹாரத்திலிருக்கும் ரத்னங்களின் குணங்களைத் தனித் தனியே யனுபவித்து ஹாரமாயக் கோர்த்துச் சேர்த்தனுபவிக் கும்பொழுது உண்டாகும் போக்யதை அத்யாச்சர்யமாயிருக்குமிறே. குருபாதத்யுர், 'ஸதீ ப்ராரவஸ்த்ரமாரயஷ்டி° விபூஷயா க்ராம ஸம்ருத்தயஸ்ஸ்த்ரா ஸாதி' என்று இவர் க்ரமப்ராப்தமாக அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீதேவராஜ ஸந்நிதியில் திருவத்யயன உத்ஸவத்தில் திருமொழித்திருநாளில் ஆழ்வார்கோஷ்டியை ஸேவித்தவர்களுக்கு இந்த ஸமுதாயாநுஸந்தானத்தின் ஸ்வாரஸ்யம் தெரியவரும். 'மகிழ்ந்துபாடுமே' என்பதற்குப் பகவதனுபவத்தி லுண்டான ஆனந்தம் உள்ளடங்காமல் அதிலுடைய பரீவாஹ மாய்க்கொண்டு அவர்கள் பாடியவைகளாகிற என்றாத்தம். ஒரு க்ரௌஞ்சபக்ஷியை வேடனடிக்கப் பெண் பக்ஷியின் சோகத்தைக் கண்டு தாம் காருணிகராகையினாலே சோகம் மிகுந்து அதனாலே சோகமேவ ச்லோகதாமாய சொல்லிய வார்த்தை ச்லோகமாய ஸ்ரீராமாயணத்திற்கு ஆரம்பமாக நின்றது. அதைப்போலன்றியே பகவதனுபவத்தினாலுண்டான ஆனந்தத்தின் பரீவாஹங்களான ஆழ்வார்கள் ஸ்ரீஸூக்திகள் போக்யதமமென்பது கைமுதிக ந்யாயஸித்தமென்பது வ்யஞ்ஜிதம். 'சோகஸ் ச்லோகத்வமாகத இதி ந்யாயஸ் ஸாம்ப்ரதம் ராமாயணே ப்ரஹ்மணா கண்டோக்த ஆனந்தஸ் ஸுராவண வாஸ்யஸ் ஸ்வாயம்புவேஷ்வந்த:' என்று ஸ்ரீராமமிச்ரோபநிஷத்தாத்பர்ய தனுவளியில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பது இங்கனுஸந்தேயம். 'செய்ய' என்பதற்கு 'இவ்வாத்தங்களை

ரஹ—3

விஸ்தாரமாகச் சொல்லி ஸகலத்தையும் வெளியாகத் தெளிவிக்கும்பவற்றில்' என்றிவர் தாமே யருளிச்செய்தபடியே தன்னர்த்தங்களை எளிதில் தெளிவிக்குமதான என்றர்த்தம். 'தமிழ் மாலைகள்' என்பதற்குப் பகவான் திருவடிகளில் புஷ்பங்களைப்போல ஸமர்ப்பிக்கக்கூடியவைகளாயும், பகவானுக்கு ஸ்ப்ருஹணீயங்களுமான தமிழ்ப்பாசுரங்கள் என்று தாத்பர்யம். 'கலிகன்றி யொலிமாலை கொண்டு தொண்டர் தூமாண்சேர் பொன்னடிமேல் சூட்டுமின்றும் துணைக்கையால் தொழுது நின்றே' என்றாரே திருமங்கையாழ்வார் 'செய்ய சுடராழியானடிக்கே சூட்டினேன் சொன்ன மாலை', 'என்னுடைச் சொற்களென்னும் தூயமாமாலைகொண்டு சூட்டுவன் தொண்டனேனே' இத்யாதிகள் இங்கு விவக்ஷிதம். 'நாம்' என்பதற்கு இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீஸூக்திகளை அத்யயனம் செய்யப்பெற்ற பாக்யாதிசயத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி 'போற்றியென்றே கைகளாரத் தொழுது சொன்மாலைகள் ஏற்றநோற்றேற்கினியென்ன குறையெழுமையுமே' இத்யாதிகளிற்படியே தம [illegible] அருளிச்செய்கிறார் என்று தாத்பர்யம், அன் [illegible] தம்மோடொக்க ஆழ்வார்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளை அப்யஸிக்க பாக்யசாலிகளையும் சேர்த்துக்கொண்டு அருளிச்செய்கிறாரென்றுமாம். தெளியவோதி என்பதற்கு வேதத்தைப்போல இதுவும் ஆசார்யோச்சாரணானூச்சாரணரூப அத்யயனத்தினாலே ஸாதிக்கவேணுமென்றும், அந்த அத்யயனவிதியி [illegible] விதிக்கமென்றும் தாத்பர்யம். தெளிய என்பதற்கு அர்த்தஜ்ஞானபர்யந்தமாக அத்யயனம் செய்து என்று தாத்பர்யம். 'தெளியாத' என்பதற்கு இதற்கு முன் அநேக ந்யாயங்களிருந்தும் உபப்ருஹ்மணங்களிருந்தும் நிச்சயம் பண்ணப்படாத என்று தாத்பர்யம். 'மறைநிலங்கள் - வேதத்தின் பூமிகளை [illegible] நில மென்பது தாத்பர்யார்த்தத்தை, அதாவது - தாத்பர்ய பர்யவஸானபூமியைச் சொல்லுகிறது. தெளிகின்றேன்' என்பதற்கு அஜ்ஞானஸம்சயவிபர்யயங்களற நிச்சயம் செய்கின்றேன் என்று தாத்பர்யம். வேதங்களில் அக்னிஹோத்ராதி [illegible]ரூபமாகக் கர்மங்களும், ஜகத்காரணத்வாதி ஸ்வபா [illegible] ப்ரதிபாத்யமாயும், ப்ரதிபன்னமாயிருந்தாலும், [illegible] 'திருவிலாதே தேவரைத் தேறேன்மின்' 'திருக்கண்டேன்' இத்யாதி ஸ்ரீஸூக்திகளின் அர்த்தஜ்ஞானத்

தினால் ஸர்வகர்மஸமாராதனன் ஸ்ரீயபதி என்கிற அர்த்தம் நிரூபிதமாயிற்று. உபநிஷத்பாகங்களில் 'அதுவே அக்னி' என்றாற்போலுள்ள வாக்யமுதலானவாரம்பித்துச் சொல்லும் வாக்யங்கள் ஸ்ரீயபதி ஸர்வாந்தர்யாமி என்பதைச் சொல்லுகின்றன என்கிற அர்த்தம் நிர்ணயப்ராயத்தமாயிற்று என்று தாத்பர்யம். 'நாம் தெளியாத மறை நிலங்கள் தெளிகின்றோமே' என்றவயம், இதினால் 'வீண்பெரிய விரி திரை நீர் வையத்துள்ளே வேதாந்த வாரியனென்றியம்ப நின்றோம்' என்றிவர் அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸகலஸங்கல்பனுன ஸ்ரீரங்கநாதனால் அனுக்ரஹிக்கப்பட்டு ஸர்வலோகங்களும் அப்யுபகமம் பண்ணும்படியான உபயவேதாந்தாசார்யத்வ பிருதாயங்கரான தமக்கு இவ்வாழ்வார்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளின் அர்த்தஜ்ஞானத்தினாலே வேதாந்த தத்வார்த்தங்களை அறியவேண்டியிருந்தில் மறைவாதருக்கு இது கைமுதிகந்யாயஸித்தம் என்பது திருவுள்ளம்.

இப்படி ஆழ்வார்கள் விஷயமாகப் பொதுவாக மங்களாசரணம் செய்துவிட்டுப் பிறகு குருபக்தி அவஸ்யம் செய்யவேண்டுமோ? குருபக்தி செய்யாமற்போனபோதிலும் 'ஸாங்க்ஜ்ஞாநம் முக்தா ஸக்த்யா ஸாஸ்த்ரேஷ்வதீ ஜநார்த்தநே' என்றும், 'ஸாங்க்யம் ஜ்ஞாநம் வஸுபதி' என்றும் சொல்லுகிறபடியே [illegible] ஸாங்க்யர், முதலியவைகளினால் ஜ்ஞானம் ஸம்பாதிக்காமோக்ஷம் பெறலாமே என்னில் இதற்கு ஸமாதானமாக ஆசார்ய பக்தியே செய்யவேண்டுமென்கிற விஷயத்தில் ப்ரமாணங்களை உதாஹரிக்கத் திருவுள்ளம் பற்றி, 'யஸ்ய தேவே பரா பக்தி: யதா தேவே ததா குரௌ' என்கிற ப்ரமாணத்தைப் பூர்வஸித்தமாய் ஸாரபூதமாகிற ப்ரமாணத்தை ஸ்ரீமதுரகவிகளின் அனுஷ்டானமுகத்தாலே காட்டியருளுகிறார் — 'இன்பத்தில்' என்றாரம்பித்து. இத்தால் இப்பொழுது நிரூபிக்கப்படுகிற குருபக்தி ஆவஸ்யகம் என்கிற விஷயத்திற்கு அனுஷ்டானத்தினாலும் கரந்தமுகத்தினாலும் உபகாரம் செய்தருளினவராகையினாலே பரகால பரவாத்தகரான ஸ்ரீமதுரகவியாழ்வார் விஷயத்தில் க்ருதஜ்ஞரூபமான மங்களமுடி செய்தருளினதாயிற்று. அனந்தரம் 'இன்பத்தில்' என்றாரம்பிக்கும் பாட்டும் இப்படிப்பட்ட குருஸ்துத்யாத்மக பங்களாசரணரூபம், 'வாஸுதேவ:' என்றாரம்பித்து ப்ரபந்நராய

இனபததில இறைஞசுதலில இசையும பேறறில
  இகழாத பலலுறவில இராகம மாறறில
தனபறறில வினைவிலககில தகவோககததில
  தததுவததை உணாததுதலில தனமையாககில
அனபாககே யவதரிதத மாயன நிறக
  வருமறைகள தமிழசெயதான றாளேகொணடு
துனபறற மதுரகவி தோனறக காடடும
  தொலவழியே நலவழிகள துணிவாாகடகே 2

மாகவுமாம. இபபடி இவா பாகானமான ஆததககிறகு பா தோபகாரகரானதுபறறியே இவா விஷயமாகத தனிததது ஒரு மஙகளம செயயபபடடிருககிறது எனபதும ஸூசிதமாயிறறு எனறு நிரவஹிபபாரு முணடு. இபபடி ஆசாாயபகதி செயய வேணடியது அவஶயமானாலும், மோக்ஷததிற குபாயமாகிய பகதி பரபததிகளுககு உபாஙகமான ஜ்ஞானபாககவமாகிய ஆசா ரததைககொணடு தானே பகதி செயயவேணடும எனகிற ஶங கையை நிராகரிததது பாரபயதவபாரபககவாதி ஆசாரகநோடு பகதி செயயவேணடுமெனறு நிருபிபபதறகாக 'கணணிநுண சிறுததாமபு' எனகிற இநத ஸ்ரீ மதுரகவியாழவாா அருளிச செயத பரபநததகின பததுப பாடடுகளின அாததஙகளைப பததுப பககஙகளிலே ஸஙகரஹிககிறுரிறா— 'இனபததில' எனறாரமபிததது.

[ப-ரை] இனபததில - ஆநநததததில, இறைஞசுதலில ஆஶ்ரயிககவேணடியதில இசையும - அஙகீகரிககககூடியதான, பேறறில - புருஷாாததததில, இகழாத - ஶாஸததிரஙகளில நிநதிககபபடாத, அனறிககே உபேக்ஷியாத அதாவது ஒரு காலத திலும விடாத, பலலுறவில - பலவிதமான பநதுததவததில, இராகம - இதர விஷயஙகளில ஆசையை, மாறறில - மாறறுவ தில, தனபறறில தானே வநது விஷயீகரிபபதில வினைவிலக கில - பாபததைப போககுவதில, தகவு - கருணையின, ஓககத தில - உதகாஷததில, தததுவததை தததவஙகளை உணாததுத லில - தெளிவிககும விஷயததில தனமையாககில தனனுடைய ஸவபாவததை உணடாககுவதில அனறிககே ஜீவாதமாககளு டைய ஸவாபாவிகமான ஸவரூபததை உணடாககுவதில எனறுக

வுமாம், அன்பாக்கே - தன்னிடத்தில் பக்தி செய்கிறவர்களுக்காகவே, அவதரிக்கும் - அவதரித்தருளுவானான, அதாவது கீழ்ச்சொல்லிய பக்தி விஷயமான காரியங்களைத் தன் பக்தர்களுக்குச் செய்கைக்காகவே அவதரிக்க, ஆயன் - ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை, நிற்க - ஸித்தஸங்கல்பனாயிருக்க, அருமறைகள் - துர்ஜ்ஞேயங்களான வேதங்களை, தமிழ் செய்தான் - த்ராவிட ப்ரபந்தங்களாகச் செய்தருளிய ஆழ்வாருடைய, தாளே கொண்டு - திருவடிகளையே ஆஶ்ரயித்து, துன்பற்ற - தோஷமில்லாதவரான மதுரகவி - ஸ்ரீமதுரகவியாழ்வார், தோன்றக்காட்டும் - ஸர்வருக்கும் ப்ரகாஶமாகும்படி காட்டின, தொல்வழி - அநாதியான ஆசார்யபக்தியாகிற மார்க்கமே, துணிவார்கட்கு - விஶ்வாஸமுடையவர்களுக்கு, அல்லது மோக்ஷோபாயம் அனுஷ்டிக்கவேணுமென்று அதில் ப்ரவ்ருத்திப்பவர்களுக்கு, நல்வழிகள் - நல்ல வழிகளான பக்தி ப்ரபத்திகள், 'காமெங் காருணோவயாம்' என்கிறபடியே பக்தி ப்ரபத்திகளுக்குக் காரணமும் அவைகளுக்குப் பலத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய யோக்யதையை யுண்டாக்கக்கூடியதும், அவைகளை வருத்தி செய்யக்கூடியதுமான ஆசார்யபக்தியை இதுவே பக்தி ப்ரபத்திகள் என்று ஔபசாரிகமாகச் சொல்லியிருக்கிறது.

பகவத்விஷயத்தில் அனுஸந்திக்கவேண்டிய ஆகாரங்களெல்லாவற்றையும் 'கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு' என்கிற ப்ரபந்தரூபமாய ஆசார்ய விஷயத்தில் அனுஸந்தித்தார் என்பதை வெளியிடுகிறது 'இன்பத்தில்' என்றாரம்பிக்கும் இந்தப் பாட்டு. 'இன்பத்தில்' என்பதிலே பகவத் விஷயம் ஆனந்தாவஹம் என்று 'எனக்குத் தேனே பாலே கன்னலே யமுதே திருமாலிருஞ்சோலைக் கோனேயாகி நின்றொழிந்தான்' என்றும், 'தேனும் பாலும் கன்னலும் அமுதுமாகித் தித்திப்ப யானும் எம்பிரானையே யேத்தினேன்' என்றும் ஆழ்வார் அனுஸந்தித்ததுபோல அந்த ஆநந்தாவஹத்வத்தை 'இவர் என்னப்பனில் நண்ணித் தென்குருகூர் நம்பியென்றக்கால் அண்ணிக்கும் அமுதூறும்' என்று ஆசார்யவிஷயத்தில் அனுஸந்தித்தார் என்பது காட்டப்படுகிறது. 'இறைஞ்சுதலில்' என்பதிலே முமுக்ஷுக்களால் ஆஶ்ரயிக்கவேண்டிய விஷயம் ஸ்ரீயப்பதியே என்று 'கண்ணனல்லால் இல்லைகண்டீர் சரண்' இத்யாதிகளான அனேக இடங்களில் ஆழ்வாரால் நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்டதை இவர் ஆசார்ய விஷயத்தில் 'மேவி

னென்னவன் பொன்னடி மெய்ம்மையே' என்று அநுஸந்தித்தார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'இசையும் பேற்றில்' என்பதினால் வேறொரு காரணத்தினாலல்லாமல் ஸ்வயமாகப் பெறுக்கொள்ள வேண்டிய புருஷார்த்தம் ஸ்ரிய:பதியின் திருவடிகளே என்று தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே 'நின்செம்மா பாதபற்புத்தலை சேர்த்தொல்லை கைம்மாதுன்பம் கடிந்தபிரானே அம்மா அடியேன் வேண்டுவதீதே' இத்யாதிகளில் அருளிச்செய்ததை இவர் அப்படி ஸ்ரிய:பதி திருவடி தனக்கு உபேயமாவதும் ஆழ்வாருக்கருளியதாகையினால் ஆழ்வார் திருவடிகளை தமக்கு ஸ்வத ஏவ புருஷார்த்தமென்று 'தேவபிரானுடைக் கரியகோலத் திருவுருக்காண்பன் நான் பெரியவண் குருகூர் நம்பிக்காளுரியனே' என்று அநுஸந்தித்தார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'இகழாத பல்லூழில்' என்பதினால் 'தஞ்சமாகிய தந்தை தாயொடு தானுமாயவையல்லனாய்', 'என்னைப்பெற்ற அத்தாயாய்த் தந்தையாய் அறியாதன அறிவித்த அத்தா' என்றிவை முதலிய ஸ்ரீஸூக்திகளில் ஒருநாளும் அழியாத ஸம்பந்தத்தையுடையவன் ஸ்ரிய:பதியே என்று நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்ட அர்த்தத்தை இவர் ஆசார்ய விஷயத்தில் 'அன்னையாய் அத்தனாய்' என்றநுஸந்தித்தார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'இராகம் மாற்றில்' என்பதினால் 'கண்டு கேட்டுற்று மோந்துண்டுழலும்' இத்யாதிகளில் இதர புருஷார்த்தங்களில் ருசியை நிவர்த்திப்பவன் ஸ்ரிய:பதியே என்கிற அர்த்தத்தை இவர் தம் ஆசார்ய விஷயத்தில் 'செம்பொன்மாடத் திருக்குருகூர் நம்பிக்கன்பனாய் அடியேன் சதிர்த்தேன்' என்றநுஸந்தித்தார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'தன்பற்றில்' என்பதினால் தானே விஷயீகரித்துத் தன்னுடைய குணங்களை ஸாக்ஷாத்காரம் பண்ணுமளவாகக் கருணை பண்ணுவது ஸ்ரிய:பதியே என்று 'ஆழ்கலவனிவனென்று கூறேற்றி என் நாவில் வந்து புகுந்து நல்லின் கவி தூமுதல் பத்தர்க்குத் தான் தன்னைச்சொன்ன என் வாய் முதலப்பனை' என்றும், 'யானாய்த் தன்னைத் தான் பாடி' என்றும், நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்ட அர்த்தத்தை இவர் ஆசார்ய விஷயத்தில் 'இன்று தொட்டுமெழுமையு மெம்பிரான் நின்று தன் புகழேத்தவருளினான்' என்றநுஸந்தித்தார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'வினைவிலக்கில்' என்பதினால் 'ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி

என்று ஸங்கல்ப்பித்து ஸரிய பதியே என்று 'என்னைக்கொண்டு என் பாவம் தன்னையும் பாறக்கைத்து, சார்ந்த இருவல்வினைகளும் சரித்துமாயப் பற்றறுத்து' இத்யாதிகளில் நிஷ்காஷித்த வர்த்தத்தை இவர் தன் ஆசார்யன் திறத்தில் 'காரிமாறப்பிரான் பண்டை வல்வினை பாற்றியருளினன்' என்றநுஸந்தித்தார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'தக்வோக்கத்தில்' என்பதினால் 'எதிர்சூழல் புக்கெனைத்தோர் பிறப்பும் எனக்கேயருள்கள் செய்ய விதி சூழ்ந்ததால்', 'அருளாழியம்மானை' இத்யாதிகளில் அபார கருணையான ஸரிய பதி என்றருளிச்செய்த அர்த்தத்தை இவர் தன் ஆசார்யன் திறத்தில் 'அருள்கொண்டாயிர மின்தமிழ்ப் பாடினா னருள்கண்டீ ரிவ்வுலகினில் மிக்கதே' என்றநுஸந்தித்தார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'தத்துவத்தை யுணர்த்துதலில்' என்பதினால் 'மயர்வற மதிநல மருளினன்', 'அவனுடை யுணர்வுகொண்டுணர்ந்தே' இத்யாதிகளில் தத்வஜ்ஞானோத்பாதனம் பண்ணுவது ஸரிய பதி என்று நிஷ்காஷிக்கப்பட்ட அர்த்தத்தை இவர் தன் ஆசார்யன் திறத்தில் 'மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட்பொருள் நிற்கப்பாடி என்னெஞ்சுள் நிறுத்தினான்' என்றநுஸந்தித்தார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'தன்மையாக்கில்' என்பதினால் 'தன்மைபெறுத்தித் தன் தாளிணைக் கீழ்க் கொள்ளுமப்பன்' இத்யாதிகளில் தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தை யுண்டாக்குமவன் ஸரிய பதி என்றருளிச்செய்த அர்த்தத்தை இவர் தன் ஆசார்யன் திறத்தில் 'செயலன்றாக்கத் திருத்திப்பணி கொள்வான்' என்றநுஸந்தித்தார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. இப்படி இந்தப் பத்துவிதமான உபகாரங்களைப் பகவான் தன்னை யாச்ரயித்தவர்களுக்குச் செய்கிறான் என்கிற விஷயத்தில் ப்ரமாணமாக ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திகளே கீழ் உதாஹரிக்கப்பட்டன. 'யத்க்ருத்யம் ஶ்ருதிமூர்த்நாம் ஸ்ம்ருதிபரிஷதேதிஹாஸைஃ புராணைஃ தத்ராஸௌ ஸத்வவ்ருத்தைஃ ஶமயநந்தேஶ ஸம்ஹிதா ஸாரஸூக்திஃ' என்று ஸ்வாசார்ய ஸூக்த திருவாய்மொழியில் ஶ்ருதி, ஸ்ம்ருதி, இதிஹாஸ புராணாதிகளில் நிஷ்காஷிக்கப்பட்ட அர்த்தம் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று திருவுள்ளம்பற்றி ஸூசிப்பதினால் ஶ்ருத்யாதிகளிலும் இவ்வர்த்தம் ஸங்க்ரஹீதமானாலும் அந்த ப்ரமாணங்களை உதாஹரியாதது

காநதவிஸதரபயாத எனபது அறியததககது இபபடிபபடட
பகஷ விதமான உபகாரஙகளையும ஆசாரயன ஶிஷயனுககுப
பணணுகிறான எனனுமாததததை இவர தாமே ஶ்ரீயாஸவாமி
திரில ஆசாரயலகஷணத்தை நிரூபிக்குமிடத்தில 'அஜ்ஞாநத்வாந்த
ரோதாத் [illegible]
இநத காநதமே மூலமெனபது ஸூசிதம இவவிடததில இன
பததில' எனபதை 'நியதாஸதயா' எனறும, 'இறைஞசுதலில,
இசையும பேறறில, இசழாத பலலுறவில' எனபதை 'நித்யஶே
ஷிகவபோதாத் எனறும, இராகம மாறறில தனபறறில,
எனபதை '[illegible]' எனறும, 'தககவோககததில'
எனபதை '[illegible]' எனறும, 'வினை
விலககில எனபதை 'அஜ்ஞாநத்வாந்தரோதாதிவவஸ்ஸமோகாத்'
எனறும, 'ததவததை யுணாததுதலில எனபதை 'ஜ்ஞ ப்ர
[illegible]' எனறும, 'தனமையாககில' என
பதை '[illegible]' [illegible]
தருளியிருககிறார அனபாககே' இதயாதி ஶ்லோகம 'குவாட்ஃ:
இதயாதி ஶ்ருதியிலும ஸூசிபபிககபபடுகிறது ஆக இதனால
'தேவதையைப போலவே ஆசாரயனை உபாஸனம செயயவேண
டும' எனறாதகமுளள ஶ்ருதி வாகயததின தாதபாயம மதுர
கவி யாழவாரால அனுஷடானததிலும பாபநதததிலும
வயககமாககபபடடது எனபது தெரிவிககபபடுகிறது 'அனபாககே'
எனபதறகு இவவிதமான உபகாரஙகளைப பணணாகளுககாகச
செயயவே எனறு தாதபாயம அவதரிககும ஆயனறிறக' என
பதிலும '[illegible]' எனபதே அவ
தாரததின முககிய பரயோஜனம, ஆசசருககளாபாதிகள நடு
வில சேரும அவாநதர பரயோஜனம எனபது தெரிவிககபபடு
கிறது 'அருமறைகள தமிழசெயதான எனபதறகு 'வேதாநதா
[illegible]' என
றபடியே 'தமிழ எனகிற பதததை 'மறைகள' எனபதோடு
அநவயிததுககொணடு தமிழவேதாநதததை பரவசனம செய
தவரான எனறு தாதபாயம அனறிககே ஒருவராலுமறிய

முடியாத வேதார்த்தங்களைத் தமிழ் பாஷையாக ப்ரவசனம் செய்தவர் என்றும் ராமபாப்பாசரும்ப 'வேதார்த்தங்களில் ஸாரதசோஸ்தகர் ஸவகுநந்த ஜீவிகளிகரான ஸாமித்ஷடமரி ஸமஷ்டிஹிதாராட்டிப்பும் என்றிவர் தம்மா லேயே அருளிச்செய்யப்பட்டது இங்கனுஸந்தேயம் 'தானே கொண்டு' என்கிற இடத்தில் அவதாரணத்தினாலே (ஏகாரத்தினாலே) பகவானை அநாதரித்து ஆழ்வாரை ஆஸ்ரயித்தபடி சொல்லப்படுகிறது 'துன்பற்ற' என்பதற்கு பரம விப்ரலம்பாதிதோஷங்களொன்றுமில்லாதவரான என்றர்த்தம், இத்தால் இவருடைய ஆப்ததமத்வம் (மிகவும் விச்வாஸம் செய்யக்கூடிய தன்மை) தெரிவிக்கப்பட்டதாயிற்று என்று ஸ்ரீஸாராஸ்வாதிநியின் திருவுள்ளம் பாகவத பக்தியுண்டாவதற்கு விரோதியான பாபங்களற்ற என்று ஸ்ரீஸாரப்ரகாசிகையின் திருவுள்ளம் புருஷார்த்தங்களில் ப்ரதமபர்வத்தை விட்டு சரமபர்வத்தில் நிலைநின்றவராகையினாலே வாய்க்கிற மாஷிபரு சொல்லப்பட்ட 'க்ருதவ:' என்னும் பதத்திற்குப் பர்யாயமான என்று ஸ்ரீஸார ஸங்க்ரஹத்தின் திருவுள்ளம் [அதாவது— கேவலபகவத்பக்தியோடு நிற்காமல் பாகவதபக்திபர்யந்தம் சென்றவராகையினாலே 'க்ருதவ:' என்று சொல்லப்பட்டார் என்று தாத்பர்யம்] 'விஷ்ணுவத்வா ஸ்ரீதி வாஸ்பேஷ்ட்பு ஸ்வோர்பு் ஸம்ஸ்யோக்து தக்ஷ வரியஷ்யாம்ராதா என்கிறபடியே பகவிஷத்தியில் ஸம்சயத்தினாலுண்டாகிற துக்கமில்லாதவரான, அதாவது 'துன்பு' என்பது துன்பம் என்கிற பதத்தின் பர்யாயமாகையினாலே துக்கம் என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்று ஸ்ரீஸாரதீபிகை ஸ்ரீஸாரவிவரணிகளின் திருவுள்ளம் ஆயன் நிற்க' என்பதினாலே என்னப்பனில் நண்ணி' என்பதினார்த்தம் ஸூசிதம் 'தோன்றக் காட்டும்' என்பதற்குத் தன்னுடைய அநுஷ்டானத்தில் மாத்திரம் பர்யவஸியாமே கரதலாமலகமாய் வெளியிட்டபடியினாலே பின்புள்ள ஸகலகாலவர்த்திகளும் அறியும்படி ப்ரகாசமாகக் காட்டப்பட்ட என்றர்த்தம் தொல்வழி' என்பதினாலே இது கேவலம் மதுரகவிகள் தன்னுடைய ருசிமூலமாகச் செய்ததுமாத்திரமன்று

'ஸாவிஷ்: க்ஷத்ருவங்ஸஸ்ய ஸாஸ்லோகஸ்ய ஸா
ண்ணேகூரஸ| ஸூவாயநுவத்தயா உத்தா தஸாதாவாயநுவாரு

திக்கே ஸ்ருதிஸித்தமாய், அதினாலக்கத்தை உபப்ருஹ்மணம் பண்ண வந்த ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தில் ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வானுடைய வருத்தாந்தமுகத்தாலே பரக்கப்பேசப்பட்ட மார்க்கம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'தொல்லவழியே நல்லவழிகள்' என்பதினால் இந்தக் குருபஜனத்தைத் தவிரப் பக்திப்ரபத்யாதிகளுக்கு வேறு மார்க்கமில்லை என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது ஆக இத்தால் பக்திப்ரபத்திகளாகிற மோக்ஷஸாதனங்கள் குருபக்தியைத் தவிர வேறு மார்க்காந்தரத்தாலே யதாவத்தாக முடிவுபெறாது, கார்யகரமாகாது என்பது திருவுள்ளம் என்று ஸ்ரீஸாரஸாரஸ்வதினியில் வ்யாசயாதம் மோக்ஷோபாயங்களில் ஏதாவதொன்றைப் பலமாகப் பிடிக்கவேண்டுமென்று ப்ரயத்னம் செய்கிறவர்களுக்கும் மதுரகவி தோன்றக்காட்டும் ஆசார்யாபிமான நிஷ்டையே துணியப்படுவது (அதாவது- ப்ரவர்த்திக்கப்படுவது) ஆசார்யாபிமான நிஷ்டையே பக்திப்ரபத்திகள்செய்யும் பலத்தைக் கொடுக்கும் என்கிற முன்னே யோஜனையில் தாத்பர்யமும், இந்த யோஜனையில் அவைகளைக் காட்டிலும் உத்கர்ஷமும் ஸித்திக்கிறது என்று ஸ்ரீஸாரதீபிகையின் நிர்வாஹம் முன் ஆசார்யபரம்பரையிலே உபதேசபரம்பரையாய் வந்தபடியினாலே, ஆசார்யர்களாலே அனுஷ்டிக்கப்பட்ட பரபக்தியாகிற ஆசார்யநிஷ்டையே மஹாவிஶ்வாஸமுடையவர்களுக்கு நல்மார்க்கம் என்பது ஸ்ரீஸாரப்ரகாஶிகை ஸ்ரீஸாரவிவரணிகளின் நிர்வாஹம் புருஷார்த்தகாஷ்டாரூபமான ஆசார்யஸத்தியில் ப்ரவ்ருத்தரானதுகொண்டு இவருக்கு 'மதுரகவி' யென்று திருநாமமாயிற்று ஆகையினாலே ஸேரில் பகவத்பாராயணத்தைவிட ஆசார்யஸமாசரணம் பகவானுடைய ப்ரீதயதிஶயத்திற்குக் காரணம் என்பது இதினாலேயே கயோதிதம் என்று திருவுள்ளம்.

இப்படி தாபஜந்ஸமயமாகிற ப்ரமாணத்தைக் காட்டி ஸ்ருதியாகிற ப்ரமாணத்தைத் திருவுள்ளத்தில் வைத்துக்கொண்டு ... பெருந்திவாக்யத்தை உதாஹரித்தருளுகிறார்— 'ஸாவிஷ்: என்று ... அருளிச்செய்யப்போகிற குருபக்திக்கு ப்ரதான உபகாரகரான ஸ்ரீ மதுரகவிகள் விஷயமாகத் தனித்தொரு மங்களாசரணம்

ஹவைஸ்' என்று ஆசார்யபூர்வத்தையே ஸர்வருக்கும் மோக்ஷகாரணம் என்றறுதியிட்டார்கள் ஸாக்ஷா

செய்தருளி, இனி குருபக்தி அவஶ்யம் செய்யவேண்டுமென்பதற்கு ப்ரமாணத்தை உதாஹரித்தருளுகிறாராகவுமாம் 'வாஸிஷ்ட:' என்றாரம்பித்து. அதுவுமன்றிக்கே ஸ்ரீமதுரகவிகள் 'நம்பியென்னை பிறர் நன்பொருள் தன்னையும், புன்மையாகக் கருதுவராதலின்' இத்யாதி ஸர்வாக்யத்தாலே பாபப்ராசுர்யத்தையிலே அவருக்கு குருபக்தி அபேக்ஷிதமாயிருக்கும் போலும், "ஸாண்யம் ஜ்ஞாதம் வ்யபோஹ்யதி" இத்யாதி வசனங்களாலே உத்க்ருஷ்ட ஸுக்ருதகாரிகளே ஜ்ஞானத்தை வருத்திப்பண்ணுமென்றெழுப்பப்படுகிறபடியினாலே அந்த உத்க்ருஷ்டஸுக்ருதஶாலிகளுக்கு குருபக்தி ஆவஶ்யகமில்லை என்கிற ஶங்கைக்குப் பரிஹாரமாக அப்படிப்பட்ட உத்க்ருஷ்ட ஸுக்ருதஶாலிகளுக்கும் குருபக்தி ஆவஶ்யகமென்று காட்டுவதற்காகப் ப்ரமாணத்தை உதாஹரித்தருளுகிறாராகவுமாம்— 'வாஸிஷ்ட:' என்றாரம்பித்து. **வாஸிஷ்ட:** - மிகுந்த பாபியான, **க்ஷத்ரபந்து:** - க்ஷத்ரபந்துவும், **ஸாண க்ஷஜ்ஞ** - பாபம் செய்தவனும், **ஸாஸ்லீகஶ்ச** - புண்டரனும், **ஆசார்யவத்தயா** - ஆசார்யனை ஆஶ்ரயிக்கையினால் **முக்தா:** - மோக்ஷத்தையடைந்தார்கள். **தஸ்மாத்** - ஆகையினால், **ஆசார்யவான்** - ஆசார்யனையடைந்தவனை **ஹவைஸ்** - ஆராதிக்கவேண்டும். இத்தால் புண்யம் ஜ்ஞானத்தை வருத்திசெய்யும் என்று சொல்லி இருப்பதற்கு ஆசார்யனை அடைந்திருப்பவனுக்குப் புண்யம் உதவியாகும் என்பதில் தாத்பர்யம் என்று திருவுள்ளம்.

"க்ஷத்ரபந்துரிதி க்யாதோ ராஜா ப்ராணிவிஹிம்ஸக:"
"ஸத்யேத்ர வாஸுதேவேரமக்ஷ தப்ரு ஈவப்ருத்தியேதவி।
விஜ்ஞாம் உகார ஸ ஸாபி: க்ஷத்ரபந்துர் ஜயாவரீ ॥" என்கிற பாத்மோத்தர வசனத்தின்படியே க்ஷத்ரபந்து என்கிற ஒரு ராஜா காட்டில் வஸித்துக்கொண்டிருந்து அங்கிருந்த மஹர்ஷி முதலியவர்களை ஹிம்ஸித்துக் கொண்டிருந்தான். இப்படிப் பல ப்ராஹ்மணர்களினிடத்தில் செய்யப்பட்ட பாபங்கள் அதிகமாயிருந்தபோதிலும் ஏதோ ஒரு ஸுக்ருதம் பலிக்கும் காலத்

தில் நாரதமஹர்ஷியை ஸந்திக்கும்படி நேர்ந்தது. இவன் தன்னுடைய வழக்கப்பிரகாரம் அவரை அடிக்கத் தடியை ஓங்கிக் கொண்டு அவரை நோக்கிச் செல்ல, அவர் 'நீ இப்பொழுது என்னை அடிக்கவருகிறாயே? இது பாபமா புண்யமா என்று உனக்குத் தெரியுமா? பாபமாயிருந்தும் நம்பக்ஷணிகளுக்காகச் செய்கிறாயாகில் நீ யாருக்காக இந்தப் பாபங்களைச் செய்கிறாயோ அவர்கள் இந்தப் பாபத்தில் ஒரு பாகத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுவார்களா என்றறிந்துவா. நான் அதுவரையில் இங்கேயே இருக்கிறேன். நீ திரும்பிவந்து உன்னிஷ்டப்பிரகாரம் செய்' என்று சொல்ல இவனுக்குப் பாகவதோத்தமராகிய அவருடைய தர்சனத்தினால் கொஞ்சம் ஜ்ஞானம் உண்டாகி வீட்டிற்குச் சென்று பார்யாதிகளைப் பாபத்தில் பங்கு பெறுவீர்களா என்று கேட்க, அவர்கள் மாட்டோம் என்று மறுக்க, நாரதரிடம் திரும்பிவந்து 'நான் இதுவரையில் தெரியாமல் அநேகம் பாபங்களைச் செய்துவிட்டேன், இதிலிருந்து தப்புவதற்கு உபாயம் ஒன்று சொல்லவேண்டும்' என்று ப்ரார்த்திக்க, காருணிகரான அவர் இவனுக்கு உபதேசாதிகளைச் செய்து உபாயாநுஷ்டானம் பண்ணி மோக்ஷத்தையடையும்படி செய்தார் என்று இவனுடைய சரித்திரம் உபதேசபரம்பரையில் வந்துகொண்டிருக்கிறது. 'க்ஷத்ரபந்து' என்னும் பதத்திற்கு க்ஷத்ரியர்களுக்குள் அதமன் என்றர்த்தம். இவன் ராஜாவாயிருக்கும்போதிலும் இவனுடைய நடத்தைப் பிசகினால் இவனுடைய பந்துக்கள் ப்ரஷ்டன் என்று தள்ளிவிட இவன் காட்டில் வருபவர்களை ஹிம்ஸித்து அதனால் ஜீவிக்கும்படி நேர்ந்தது. புண்டரீக வ்ருத்தாந்தம் ஸ்ரீபாத்மோத்தர புராணத்தில் ஆறாவது பாகத்தில் ஐம்பத்தோராவது அத்யாயத்திலும், இதிஹாஸ ஸமுச்சயத்தில் முப்பத்திரண்டாவது அத்யாயத்திலும் அடியில் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டிருக்கும் விதமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. புண்டரீகன் என்பவர் ஒரு தனிகனான ப்ராம்மணன்; வேதாத்யயனம் முதலியவைகளை யதாக்ரமம் செய்து தர்மாநுஷ்டானத்தில் நிலைநின்றிருந்தார்; மாதாபிதாக்களுடைய சுச்ரூஷைகளை யதாசாஸ்திரம் நடத்திப் போந்து தீர்த்தயாத்திரைக்குப் புறப்பட்டார். அநேகம் புண்ய க்ஷேத்திரங்களில் வஸித்து ஸகல பாபங்களையும் போக்கடித்துக் கொண்டு பக்தியோகம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார். ஆயினும் பக

வுககு ஆசாரயபூவஂஶம ஸமவானளவும செலலக்ஷநவஸ
ஈக்ஷிககவேணுமெனறோதபபடடது 1

வத ஸாக்ஷாதகாரம ஏறபடவிலலை இபபடி இருககுமபொழுது ஒரு ஸமயததில நாரத ஸமாகமம இவருககு நேரநதது நாரதா திருவஷடாக்ஷரததின பெருமையைப பரகக நிரூபிதது, அதை இவருககு உபதேஶிதது, அதில நிஷடையை யுடையவராயிருக குமபடி நியமிகக இவரும அபபடியே அதில நிஷடையையுடை யவராய அதினால பகவானை ஸாக்ஷாதகரிதது மோக்ஷததையடைந தார — எனறு இநத இரணடு வருததாநதஙகளினாலும உதகருஷட புணயம, பகதி முதலியவைகள மாததிரம மோக்ஷ ஸாதநமாகாது பரபலமான பாபஙகளும தடஙகலாகாது எனபது தெரிவிககபபடுகிறது எனறு 'ஆசாரயபூவததையே' எனகிற இடததில ஏகாரததிறகு தாதபாயம 'ஸவபூருககும' எனப தறகு புணயசாலிகளுககும, பாபிகளுககும எனறு தாதபாயம 'அறுதியிடடாரகள' எனபதறகு நிஶசயிததாரகள எனறாததம இநத வசனததினால ஆசாரயனை அடையவேணடுமெனபது ஏறபடட போதிலும ஶாஸததிரததில '[illegible]' எனறருளிச செயகிறபடியே ஆசாரயாநுஸநதானததின ஆவஶயகதை ஏறபடவிலலையே? அபபடி ஆவஶயகதை ஏறபட டாலும மறறைய பரமாசாரயாகளின அநுஸநதானம அவஶய மெனபதேறபடவிலலையே? 'ததாஹ' எனறு அநதக குருபரமபரையில பகவானை முதலாக நிரதேஶிததது ஸஙகத மாகுமோ? எனறிவை முதலிய ஶஙகைகளுககுப பரிஹாரமாக இதின மூலமான ஶருதிவாகயததின தாதபாயததை அநுவதிக கிறார — '[illegible]வுககு' எனறாரமபிதது 'ஆசாரயபூவஂஶம' எனபதறகு ஆசாரயபரமபரை முழுவதும எனறும 'ஸமவா னளவும செலல' எனபதறகு ஸவாசாரயனிடமிருநது ஆரம பிதது பகவானளவும எனறும தாதபாயம 'வஂஶம' எனபது இநத பரமபரையைச சொலலுகிறது 'ஓதபபடடது' எனபதால இநத அரததம ஶருதியில சொலலபபடடிருககிறது

1 ரஹஸயாமநாயபராமமணம

1 'தஸ்மை ஸர்வஸம்பந்ந ஆசார்யாய விதுஷே ஸ்ரு
பகவானுடைய தம்' என்றும், 2 'ஜ்ஞாநவ்ருத்தோ
பரமாசார்யத்வம் லோகாநாம் ஸ்ருஷ்டாசார்ய
ணோ ஸ்ருத: என்றும், 3 'க்ஷேவ ஸமஸ்த

என்று காத்யாயம் இந்த ஸ்ருதிவாக்யத்தை உதாஹரித்தரு ளாதின் கருத்து இக்கிரந்தம் ஸந்நிதிஸாதாதி வ்யத்யாஸமில்லா மல் ஸகலருக்கும் உபஜீவ்யமாகவேணுமென்கிற திருவுள்ளத்தினால்

எல்லா ஸம்பிரதாயஸ்தர்களுக்கும் பகவான் பரமாசார்யன் என்பது எப்படி ஸங்கதமாகும்? சதுர்முகப்ரஹ்மா முதலாக வரும் ஸம்பிரதாயநிஷ்டருக்கல்லவோ பகவான் பரமாசார்யனாவான்? இப்பொழுதுள்ள நமக்குப் பகவான் பரமாசார்யனாவதெப்படி? இப்பொழுது ப்ரத்யக்ஷபஜாதிபிகிருக்கும் நம்முடைய ஆசார்யர்கள் ஸாக்ஷாத்பராசராதிகளைப்போலப் பஜனீயர்களோ? அவர்கள் பக்தி முதலிய குணங்களினால் சிறந்தவர்களாகையினாலும், பகவானு டைய அம்சாவதாரமென்று ப்ரஸித்தர்களாகையினாலும் பஜனீ யர்களாயிருக்கை ஸம்பவிக்கக்கூடும். இந்தக் காலத்திய ஆசார்யர் கள் அப்படியில்லாமையினால் அது ஸம்பவிக்காதே? என்றிவை முதலிய சங்கைகளுக்குப் பராசராதி வசனங்களினால் பகவான் ஸர் வருக்கும் பரமாசார்யன் என்பிக்கப்படுகிறபடியினால் அவனாலே யே ப்ரவர்த்திதமாக ஸம்பிரதாயம் ப்ரவசனம் செய்யப்பட்டிருக் கிறதென்றும், இதற்கு முன் ஆசார்யர்களாலே செய்யப்படாத பாஷண்டிமத நிரஸனம் முதலிய உபகாராதிசயத்தாலும், இவர் கள் பகவதவதாரமென்று வசனங்கள் சொல்லுகிறபடியினாலும், இவர்கள் அவர்களைவிடப் பஜனீயதமர்களென்று ஸமாதானமருளிச் செய்கிறார் 'தஸ்மை' என்றாரம்பித்து 'அவதரித்தருளினான்' என்னுமளவாக. தஸ்மை - அப்படிப்பட்ட இந்த ஸர்வஸம்ப ந்நம் - அக்ரபூஜையை அடைவதற்குத் தகுந்த ஸர்வாகாரங்களி னாலும் பூர்ணரான ஆசார்யாய பாஷ்யப்ரவசன உபதே சம் செய்தவராயும் விதுஷே ஸகலஜ்ஞராயும், ஸ்ருதம் வேதாத்யயனம் செய்வித்தவராயுமிருக்கிற, இவ்விடத்தில், 'ஸ்ரு

1 பா ஸ 41 21 [ஸஹதேவன் வார்த்தை] 2 வி பு 5-1-14 3 ஸ-க

ஶாஸ்த்ரஜ்ஞஶ்சைவ என்றும் 1 'ஶாஸ்த்ரவஶீ மதிஸ்தாவீ ஜமதாம்' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வஜ்ஞனா கத்துக்கு ஆசார்யருடைய ஸர்வஜ்ஞரான ப்ரஹ்மா வுக்கடியிலே வேதங்களைக் கொடுத்தும், அவற் றிறகு அபஹாரம்பிறந்தபோது மீட்டுக்கொடுத்தும், இவனுக்கவ்யமாந ஶாஸ்த்ரங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்தும், இவனவதாரங்களான ஸநத்குமாராதிகளை 2 'ஸ்வய மாத்மவிஜ்ஞாநாநிவ்ருத்திம் யஶுசாஸ்திதா:' என்னும்படி பண்ணி அவர்கள் ஶர்வங்களாலே ஸித்தப்ரவர்த்தநம்

ரம் என்னும் பதம் ஸாமாந்யமாக விசேஷணமாகவையும், 'ஆசார்ய [illegible] பதம் பரமவிசேஷணமாகவையும் சொல்லுகிறது ஸர்வலோகாநாம் எல்லா லோகங்களுக்கும், ஶாஸ்த்ர: - ஆசார்யனாகிய, நாராயண: நாராயணன் ஜோதி என்கும் ஶாஸ்த்ர: ஆசார்யன், இந்த 'ஸர்வ' என்பதினால் [illegible] ஸம்ப்ரதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் சேராதவர்களும் ஸங்க [illegible] ஸர்வேஷ - [illegible], ஸர்வஸ்ய பந்துவும், ஸர்வேஷ [illegible] ஶாஸ்த்ர: - ஆசார்யனும் ஜமதாம் [illegible] களுக்கு, ஶாஸ்த்ர: ஆசார்யனுக்கும், மதி: அடையவேண் டிய [illegible] ஸர்வ ஆகிற 'ஸர்வாசார்யன்' என்பதற்கு இவர் தாமே ஸ்ரீமத் ஸம்ப்ரதாய பரிசுத்தியில் அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே 'இவனொருவனுமே தனக்கொரு ஆசார்யனில்லாத ஸர்வாசார்யன்' என்றாக்கும் அடியிலே முதல்வன் அதாவது ஆரம்பத்திலே, 'அபஹாரம்பிறந்த போது' [illegible] இடத்தில் மதுகைடபாதிகளினால் என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும் இந்த பகவான் ஜ்ஞாநத்தைக் கொடுக்கும் நான்கு விதம்— (1) தானே நேரில் உபதேசம் செய்தது, (2) சில பேர்களை சக்தியினால் அதிஷ்டானம் செய்து உபதேசம் செய்தது, (3) தான் [illegible] உபதேசம் செய்யும்படி சிலரைத் தூண்டி னது, (4) உபதேசம் இல்லாமல் கேவலம் அநுக்ரஹவிசேஷத் தினால் ஜ்ஞானத்தை உண்டாக்கினது அதில் ப்ரஹ்மா முதலிய

---

1 ஸ்ரீவைதோ–60   2 பாரா—349–72

பண்ணுவித்தும் இப்படியே மற்றும் நாரதவ்யாஸபராசரசௌநகாதிகளான பல மஹர்ஷிகளையிட்டு அஷ்டாக்ஷரஸம்ப்ரதாயம் குலையாதபடி நடத்தியும், 1 'க்ருஷ்ணத்வைபாயநம் வ்யாஸம் வித்தி நாராயணம் ப்ரபும் | கோ ஹ்யந்ய: புண்டரீகாக்ஷாந் மஹாபாரதக்ருத் பவேத்' என்றும், 2 'மஹர்ஷே: கீர்த்தநாத்தஸ்ய பீஷ்ம: ப்ராஞ்ஜலிரப்ரவீத்' என்றும் சொல்லுகிறபடி நிறஞ்ச வ்யாஸாதிகளை யதார்த்தவேதிக்கு மஹாபாரதபுராணாதிகளை ப்ரவர்த்திப்பித்தும் ஹம்ஸ மத்ஸ்ய ஹயக்ரீவ நரநாராயணகீதாசார்யாத்யவதாரங்களாலே தானே

வாகனுக்கு முதலாவது செய்யப்பட்டது வ்யாஸாதிமுகேந செய்தது இரண்டாவது நாரதபராசராதிகளை இட்டு உபதேசம் செய்வித்தது மூன்றாவது பராங்குசாதிகளுக்குச் செய்தது நான்காவது என்று இந்த ஸமாவாக்யத்தில் பிரிவுகள் அறியத்தக்கது என்று ஸ்ரீஸாரதீபிகையில் வ்யாக்யாதம். ஸம்ப்ரதாயம் [illegible], ஆம்நாய [illegible] விஜ்ஞாநா: விவேசஜ்ஞானத்தையுடைய ஆசார்யர், நிவ்ருத்தம் யஜும் – [illegible], ஆஸ்ரிதா: [illegible], 'நிவ்ருத்தியஜும்' [illegible] பலஸங்க கர்த்ருத்வாதி த்யாகத்தோடு பண்ணப்படும் கர்மங்கள் இப்படிச் செய்யப்படுவது நிவ்ருத்தி தர்மம் என்னப்படுகிறது அஷ்டாக்ஷரஸம்ப்ரதாயம் [illegible], குலையாதபடி [illegible], க்ருஷ்ணத்வைபாயநம் வ்யாஸம் – [illegible], ப்ரபும் ஸர்வ[illegible], நாராயணம் நாராயணனாக, வித்தி [illegible] புண்டரீகாக்ஷாத் [illegible] அந்ய: கோ ஹி [illegible] மஹாபாரதக்ருத் – [illegible] பவேத் [illegible], மஹர்ஷே: [illegible] கீர்த்தநாத் – [illegible], பீஷ்ம: [illegible], ப்ராஞ்ஜலி: [illegible], அப்ரவீத் [illegible] ஆசார்யர்

---

1 வி பு—3 4 5 2 பா ஆ—114-11

வெளிநின்று தங்களுக்கு ஹிதங்களை ப்ரகாசிப்பித்தும், தானருளிச்செய்த வஸ்துக்களையெல்லாம் ஸ்ரீபீஷ்மர் முதலான ஜ்ஞாநாதிகரையிட்டு முதலிப்பித்தும், 1 'வஸுராத்ரஸ்ய க்ருஷ்ணஸ்ய வக்தா நாராயண: ஸ்வயம்' என்கிற படியே அடியிலே தானருளிச்செய்த ஸமஸ்தார்த்தங்களை 'ப்ராஹ்மணா: க்ஷத்ரியா வைச்யா: சூத்ராச்ச க்ருதலக்ஷணா: | அர்ச்சநீயச்ச ஸேவ்யச்ச நித்யயுக்தை: ஸ்வகர்மபி: || ஸாத்வதம் விதிமாஸ்தாய கீதஸ்ஸம்

ஞருடைய திருநாமத்தைச் சொல்லும்பொழுது அஞ்ஜலிபண்ணிக் கொண்டு சொல்லவேண்டுமென்கிற ஆசாரம் ஸூசிப்பிக்கப்பட்ட காரியம். 'தானே 'வெளி நின்று' என்பதற்கு வ்யாஸாதி களைப்போன்ற ஜீவர்களை அதிஷ்டானம் செய்யாமல் தானே ஸாக்ஷாத்தாக அவதாரம் செய்து நின்று என்றர்த்தம். 'முதலிப் பித்தும்'-இதுவே வாஸ்தவார்த்தமென்று அவர்கள் சொல்லும் படி செய்வித்தும், அதாவது கீதோபதேசம் யுத்தத்தில் உத்ஸாஹத்தை உண்டாக்குவதற்காக மாத்திரம் ஏற்பட்டதாகையினால் அந்யபரம், தத்வார்த்தோபதேசபரமல்ல என்று சொல்லாமலிருக்கும்படி பீஷ்மாதிகளைக்கொண்டும் அதுவே சாஸ்த்ரார்த்தம் என்று நிரூபித்தது என்று தாத்பர்யம். அதாவது- யுத்தத்திற்குப் பிறகு தாம்புத்திரர் பீஷ்மரிடம் தர்மங்களை ச்ரவணம் பண்ணும்பொழுது பகவான் ஸ்ரீகீதையில் உபதேசித்தருளின கர்மயோகஜ்ஞாநயோக பக்தியோகாதிகளையே மறுபடியும் தத்வார்த்தங்கள் என்று உபதேசித்தபடியினால் பீஷ்மர் பகவானுபதேசித்ததையே ஸமர்த்தித்தார் என்பதேற்படுகிறது. இத்தால் பௌத்தாதி உபதேசங்கள் பகவானால் செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும் அது அப்படிப் பெரியோர்களினால் ஒப்புக்கொள்ளப் படாமையால் தத்வார்த்தமன்றென்று ஏற்படுகிறது. க்ருஷ்ணஸ்ய எவை, வஸுராத்ரஸ்ய பராஞ்சராசரஶாஸகரத்திற்கும், நாராயண: நாராயணன் ஸ்வயம் தானே, வக்தா உபதேசகர். செய்தவர் க்ருதலக்ஷணா: - செய்யப்பட்ட சங்கச் சக்ராதியங்களையுடையவர்களாயும், ஸ்வகர்மபி: தங்கள் தங்கள்

1. பா-மோ 359, 68 2 பா-பீ 66-39, 40.

கர்ஷணேந ய: | த்வாபரஸ்ய யுகஸ்யாந்தே ஆதௌ கலியுகஸ்ய ச' என்கிறபடியே அவஸரங்களிலே ஆவிஷ்க்ருதத்வமும் 1 'பூர்வோத்பந்நேஷு பூதேஷு தேஷு தேஷு கலௌ ப்ரபு:| அநுப்ரவிஶ்ய குரா

பாஞ்சராத்ரங்களின், நித்யாபி: - எப்பொழுதும் இருக்கிறவர்களுடைய, ப்ராஹ்மணை: - ப்ராஹ்மணர்களினாலும் க்ஷத்ரியை: - க்ஷத்திரியர்களினாலும், வைஶ்யை: - வைஶ்யர்களினாலும், ய: எந்த (ஸாத்வதஶாஸ்த்ரம்) த்வாபரஸ்ய யுகஸ்ய த்வாபரயுகத்தினுடைய, அந்தே - முடிவிலும், கலியுகஸ்ய கலியுகத்தினுடைய, ஆதௌ ச ஆரம்பத்திலும் ஸங்கர்ஷணேந ஸங்கர்ஷணனால் கீத: - சொல்லப்பட்டதோ (அப்படிப்பட்ட) ஸாத்வதம் விதிமாஸ்தாய - பாஞ்சராத்ரஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்பட்ட விதியை யடைந்து, அப்யர்ச்ய: - பூஜை செய்யத் தகுந்தவர், ஸேவ்ய: - ஸேவிக்கத் தகுந்தவர் அவஸரங்களிலே - ப்ரகாஶம் செய்யவேண்டிய ஸமயங்களிலே, ஆவிஷ்க்ருதத்வம் - ப்ரகாஶம் செய்ததும் இங்கு 'கீத:' என்று சொல்லியிருப்பதற்கு ஸங்கர்ஷணனால் சொல்லப்பட்டது என்றர்த்தமாகையினால், அவராலேயே முதலிலேயே பாஞ்சராத்ரஶாஸ்த்ரம் அருளிச்செய்யப்பட்டது என்று சொல்லலாம்படி இருந்தபோதிலும், திருநாராயணீயத்தில் உபரிசரவஸுவின் சரித்திரம் சொல்லும்பொழுது பாஞ்சராத்ரஶாஸ்த்ரானுஷ்டானங்களைப் பரக்க நிரூபித்து, அந்த உபரிசரவஸுவிற்குப் பின்பு, அந்த ஶாஸ்த்ரம் மறைந்துவிட்டுப் போகிறதென்று சொல்லியிருப்பதினால், க்ருதயுகத்தில் அனுஷ்டானத்திலிருந்து வந்த ஶாஸ்த்ரமே பிறகு ஸங்கர்ஷணனால் வெளியிடப்பட்டது என்று ஏற்படுகிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி 'ஆவிஷ்க்ருதத்வம்' என்றருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது ப்ரபு: - ஸர்வஶக்தனான, அச்யுத: பகவான், கலௌ - கலியுகத்தில், பூர்வோத்பந்நேஷு முன்னாலே பிறந்திருக்கிற, பூதேஷு - ப்ராணிகளிடங்களில், அதாவது ஜீவர்களிடங்களில், அனுப்ரவிஶ்ய 'கடல

1, வி த—108-50,

தே யஸ்ஸம்ஹிதஸ்சேஷ்டதே' என்கிறபடியே வராஹ்ஸ்யவர
காருணிகத்வத்தாலே அஷ்டவமாக ஒரு தசாவதாரம்
பண்ணி சேதனங்களை ஸம்ஸாரத்தை வாங்கி ஸவெடூர

வண்ணன் பூதங்களமண்மேல்' என்றிவை முதலிய ப்ரயோகங்களை அநுஸரித்து நித்யஸூரிகளிடங்களில், சுதாஷ்டவிஸ்ரு-அநு ப்ரவேசித்து, யத் - எது, ஸம்ஹிதம் - கலக்கு இஷ்டமோ (அதை) சாஸ்தே - செய்கிறார் இங்கு ப்ராங்குஸப்ரகாரங்களைக் குறித்து விசேஷியாமல் பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டிருந்த போதிலும் கலியுகத்தில் விசேஷமாக உபகாரம் செய்தவர்கள் ஆழ்வார்களாகையினாலே அவர்களை இதற்கு விஷயம் என்று திருவுள்ளம் இங்கு நம்மாழ்வார் கலியன் என்றிவைமுதலிய பெயர்களினாலே நிர்தேசியாமல் 'வராஹ்ஸ்யவரகாரு' என்று நிர்தேசித்திருப்பதினாலே கலியுகத்தில் அவர்கள்செய்த விசேஷஉபகாரம்சொல்லப்பட்டதாயிற்று ஸ்ரீபாகவதத்தில் ஏகாதசஸ்கந்தத்தில் இருபத்தைந்தாவது அத்தியாயத்தில் புரஞ்ஜநோபாக்யானத்தில் நாரதர் ப்ராசீநபர்ஹிஸ் என்கிற ராஜாவிற்கு தத்வார்த்தத்தை ஒரு கதையாகச் சொல்லுமிடத்தில் "உபயேஷ வீபூவணாம் வெடிஸீஹம் ஜெயபூஜ: | யாயி நிஜீத்ரு ராஜநூரநு வாஸூர்: வரவாஸ்ரஷ்டய:' என்றும், "தத்ரு ஸம்ஜ்ஞோஸா நாஜ தா ஜ வணீத நவொடிகா| தத்ராண்ஸமிதெஜநிஜீத்ஜாமயத்ரா தஜெநா ஜ்ரஜநு' என்று சொல்லியிருப்பதும் ப்ராங்குஸருடைய அவதாரத்தைக் குறிக்கிறதாகையினாலே, அதை அநுஸரித்து இந்த ஸ்லோகத்திற்கும் இப்படி அர்த்தம்சொல்லவேண்டியதென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அங்கு வரவாஸ்ரஷ்டய:' என்பதை இங்கு 'வராஹ்ஸ' என்றருளிச்செய்திருக்கிறார் 'அஷ்டவமாக ஒரு தசாவதாரம் பண்ணி' என்பதற்கு சில ஜீவர்களை சக்திவிசேஷத்தாலும், விக்ரஹவிசேஷத்தாலும் அதிஷ்டித்து அதிசயித காரியங்களை நடத்துகிறதும் விபவபேதம்' என்று தத்வத்ரயாதிகாரத்தில் இவர் தாமே யருளிச்செய்திருப்பதினாலே ஆழ்வார்களாக ஒரு தசாவதாரம் பண்ணி என்று தாத்பர்யம். 'அஷ்டவமாக' என்பதற்கு மத்ஸ்ய கூர்மாதயவதாரங்களில் செய்யப்படாத உபகாராதிசயம் செய்யும்படியான என்று தாத

ஸஜ்யமான தண்ணீராக உமிழுமாப்போலே வேதா ர்த்தங்களில் வேண்டும் ஸாரதமாம்ஶத்தை ஸர்வர்க்கு கும் ப்ரிதிக்கலான பாஷையாலே ஸம்க்ரஹித்துக் காட்டியும் இப்படித்தான் ப்ரவர்த்திப்பித்த ஸத்யத் துக்கு ப்ரகடராயும் ப்ரச்சன்னராயுமிருந்துள்ள ஸா த்விகளாலுண்டாய அபாயம் வாராமைக்காக 1 "ஸாக்ஷா ந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும் | மக்நா நுத்தரதே லோகாந் காருண்யாச் சாஸ்த்ரபாணிநா"

பாயம் 'ப்ரகடராயும்' என்பதற்கு ப்ரகாஶமாயிருக்கின்ற என் றர்த்தம். அவர்களாகிறார் ஸாக்ஷாத்தாக வேதத்திற்கு அப்ராமாண்யத்தைச் சொல்லி வேதபாஹ்யர்களான பௌத்த சார்வாகாதிகள். 'ப்ரச்சன்னராயும்' என்பதற்கு மறைந்து கொண்டிருக்கின்ற என் றர்த்தம். அவர்களாகிறார் வேதம் முதலியவைகளை ஒப்புக்கொண்டு ஈஶ்வரஸ்வரூபாதிகளுக்கு அபலாபம் பண்ணும் பக்ஷத்தோடு போகாதுப் புலிப்பாய்ச்சல் பாய்கிறபடியினாலே கோமுகத்விக்களென்று சொல்லப்படுகிற பாஸ்கரஶங்கராதிகள். அதாவது— வைதிகமதஸ்தாபனமென்கிற வேஷத்தைப் பூண்டு வேதங்களுக்கு அப்ராமாண்யத்தைச் சொல்லுகிறபடியினாலே ப்ரச்சன்னர்கள் என்கிறது. அப்படியே ஸ்ரீ ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்தில் "ஶாக்யோலூக்யாக்ஷபாதக்ஷபணககபிலப்ரோக்ததந்த்ராவதூதா: தைநந்தைந்யாய யத்நாத் யுக்தி க்ஷமேஹோதே ப்ரஶஸ் விஷு | வைஷ்ணவீய: க்ஷோபிதாஶி ப்ரதிதிஷு வயம்பா ஸாயகேநந ஸோஹம் காமே காலேஷு ஸந்தோஷயுக்தா ஸத்ருக்ஷதா ரக்ஷதாஸ்மாந்" என அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தேவ:-தேவனாகிய, நாராயண: நாராயணன், இங்கு 'திவ' என்ற தாதுவின் அர்த்தங்களாகிய ஜயிக்கவேண்டுமென்கிற இச்சை, காந்தி, லீலை முதலிய அர்த்தங்கள் அபிப்ரேதங்கள். ஸாக்ஷாத் - நேராக, மர்த்யமயீம் - மநுஷ்யரூபமான, தநும் ஶரீரத்தை, க்ருத்வா - செய்துகொண்டு அங்கீகரித்துக்கொண்டு என்றபடி, காருண்யாத் கருணையினால், ஶாஸ்த்ரபாணிநா ஶாஸ்த்ரமாகிய கையினால், மக்நாந் - மூழ்கியிருக்கிற, லோகா

1 [illegible]

என்றும் [1] 'பீதகவாடைப் பிரானார் பிரமகுருவாகி வந்து' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸமஸ்த்ருவேஷித

காருணிகர்கள் 'மோக்ஷமடைய இந்த லோகத்தில் நடக்கும் ஜந்துக்களை உபலக்ஷிக்கிறது உஜ்ஜீவித்து [illegible]' இந்த 'ஸாக்ஷாத்' என்பதினால் ஜீவாத்மாக்களை ஸ்வாமியாகக் கொண்டவர் பல நோக்கியே என்பது பெறப்படுகிறது என்று ஸ்ரீஸாரதீபிகையில் வ்யாக்யாதம். உபோத்காதம் கடவது, அதாவது - இங்கு ஸங்க்ஷேபம், பீதகவாடை - பீதாம்பரத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற, பிரானார் - உபகாரகனான பகவான் இந்த 'பீதவாஸா ஜகத்பதி:' என்கிறபடியே புருஷோத்தமத்வசிஹ்நமாயும், ஸர்வேஶ்வரத்வசிஹ்நமாயுமிருக்கிற பீதாம்பரத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன் என்று அர்த்தம். இங்கு பீதாம்பரம் மற்றைய சங்கசக்ராதி ஸர்வேஶ்வரத்வசிஹ்நங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். 'ஶங்கசக்ரகதாபாணி: பீதவாஸா ஜகத்பதி:' என்று ஸர்வேசோதத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஸர்வேஶ்வரத்வசிஹ்நங்களைக் காட்டியும் தன்னுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வத்தைக் கொண்டிருந்த [illegible] பிரமகுருவாகி வந்து நித்தம்படியாயிற்று என்று ஆசார்யர்களின் உபகாரஸ்மரணம் சொல்லப்பட்டதாகிறது. 'செய்தக்கால்' என்கிற பாட்டு இங்கு அனுஸந்தேயம். பிரமகுருவாகி வந்து [illegible] ஆசார்யரூபேண அவதரித்து, 'ஸமஸ்த்ருவேஷிதமான தேசத்திலே' என்பதினால் "கலௌ ஜகத்பதிம் விஷ்ணும் ஸர்வஸ்ரஷ்டாரமீஶ்வரம் | நார்ச்சயிஷ்யந்தி மைத்ரேய பாஷண்டோபஹதா ஜநா:" என்கிற வசனத்தில் கலியுகத்தில் பாகவதர்கள் கிடைப்பதரிது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினால், அப்படிப் பாஷண்டிகளினால் நிறைந்த தேசத்தில் பகவான் அவதரித்தான் என்பதும், ஸத்வோத்தரர்களான ஆசார்யர்கள் அவதரித்தார்கள் என்பதும் விரோதியாதோ என்கிற ஶங்கை பரிஹரிக்கப்பட்டதாகிறது. எப்படியெனில்? அகஸ்தியர் முதலிய மஹர்ஷிகளினால் பரிக்ரஹிக்கப்பட்ட தேசம் கலியுகத்திலுமுண்டு என்று

---

1 பெ-தி—5 2-8

மான தேசத்திலே அநேகதேசிகாவேசத்தாலே அவதரித்தருளினை இத்தைக் கணிசித்து 1 "கலௌ கலு பவிஷ்யந்தி நாராயணபராயணா: | க்வசித் க்வசின் மஹாபாகா த்ரமிடேஷு ச பூரிஶ: || தாம்ரபர்ணீ நதீ

ப்ரமாணங்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் கீழ்க்கூறிய வசனம் பெருமாளும் அப்படி இருக்கும் என்கிற அபிப்ராயத்தை உடையது ஆகையினால் அப்படிப்பட்ட தேசங்களில் பகவானும் ஆசார்யனும் அவதரிப்பது உபபந்நம் என்று தாத்பர்யம் 'தேசிகாவேசத்தாலே யவதரித்தருளினை' என்பதற்கு பகவானே ஆசார்யரூபமாக அவதரித்தருளினபடியினால் இவ்வாசார்யபக்தி ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைக் குறித்துப் பண்ணும் பக்தியைப்போல பகவத்பக்திரூபமாயும் ஆகும் என்று தாத்பர்யம் அப்படியே ஸ்ரீஶததூஷணியில் அசேஷபக்தபங்கமென்கிற அநுபக்கத்தைக்காவது வாதத்தில் "ஸூக்ஷ்மஸ்தாநு ஸந்தேஹரூபாணி நாஸ்தி ப்ராக்ருதேஷு இதி வ்யாஸாணாம் | தேந தேஷாம் ஸித்திஷ்டாநாம் ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாராணாமிவ ஸத்ஸித்திஷ்டாஸ்தாநேஷு நிர்ணேதவ்யம்" என்றருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது தேசிகாவேசத்தாலே - ஆசார்யர்கள் என்கிற வ்யாஜத்தினாலே இப்படி 'க்வசித் க்வசித்' என்று பொதுவாக இருப்பதை ஆசார்யர்கள் விஷயமென்று நிர்ணயிப்பது எப்படியென்னில் இதற்கு ப்ரமாணாந்தரஸம்வாதத்தை அருளிச்செய்கிறார்— 'இத்தைக் கணிசித்து' என்றாரம்பித்து 'இத்தை' என்பதற்கு இப்படி ஆழ்வார்களும் ஆசார்யர்களும் அவதரித்து லோகோபகாரம்செய்யப்போகிறார்கள் என்கிற விஷயத்தை என்றும், 'கணிசித்து' என்பதற்குத் தபோமஹிமையினால் இனி வரப்போகிறதை அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு என்றும் அர்த்தம் கலௌ கலு-கலியுகத்திலல்லவா, நாராயணபராயணா: பகவானையே பரப்ரஹ்மமாக ஆஶ்ரயித்திருக்கிற, மஹாபாகா: - மஹாபாக்யவான்கள், க்வசித் க்வசித் (மற்ற தேசங்களில்) சிற்சில இடங்

---

1 ஸ்ரீபா—11-5-38, 39

யத்ர க்ருதமாலா பயஸ்விநீ । காவேரீ ச மஹாபாகா ப்ரதீசீ ச மஹாநதீ" என்று மஹர்ஷியருளிச்செய்தான

இவ்வாசார்யர்களில் ஸம்ஸ்லேஷ ஸந்நிகளபிள்ளை
ஆசார்யபரம்பரா நாயகஸந்நிகள இவர் ந்யாயத்வமென்ன
க்ரமம் கிற ஶாஸ்த்ரமும் யோக ஸஹஸ்ரமும

கலியிலும், ப⁴விஷ்யந்தி - அவதரிக்கப்போகிறார்கள், த்³ரமிடே³ஷு ச - தமிழ்தேசத்தில் பூ⁴ரிஶ: - அதிகமாக (அவதரிக்கப்போகிறார்கள்), (இது எவ்விடங்களில் என்னில்) யத்ர எந்த இடத்தில், தாம்ரபர்ணீ நதீ - தாமரபரணி என்கிற நதி இருக்கிறதோ, க்ருதமாலா - வைகையாறு (இருக்கிறதோ), பயஸ்விநீ - பாலாறு (இருக்கிறதோ), மஹாபா⁴கா மிகவும் பரபாவமுள்ள, காவேரீ ச - காவேரி நதி (இருக்கிறதோ), ப்ரதீசீ - மேற்கு ஸமுத்திரத்தைக் குறித்துப்போகிற, மஹாநதீ மஹாநதி இருக்கிறதோ (அப்படிப்பட்ட இடங்களில்)

இப்படிப் பொதுவாக ஆசார்யர்களின் ப்ரபாவத்தை யருளிச்செய்து இவ்வாசார்யர்கள் அவரவர்கள் செய்த உபகாரங்களுடன் அநுஸந்தானம் செய்யவேண்டுமென்கிற க்ரமத்தை அருளிச்செய்கிறார்— 'இவ்வாசார்யர்களில்' என்று ஆரம்பித்து இதில் விஷ்வக்ஸேனர், பிராட்டி, நம்மாழ்வார் இவர்களை விட்டு ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளை உபக்ரமித்து அருளிச்செய்திருப்பது உபபந்நமாகுமோ வென்னில்? 'அநேக தேஶிகாவேஶத்தாலே யவதரித்தருளினான்' என்று கீழ் ப்ரஸ்தாவித்து, 'இவ்வாசார்யர்களில்' என்று உபக்ரமித்திருப்பதினால் பிராட்டியும் விஷ்வக்ஸேனரும் அப்படி அவதாரம் செய்தருளவில்லையாகையினாலும், 'ஸஹ நவத⁴ஶாவதாரமாக' என்று கீழ் நம்மாழ்வார் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும் உபபந்நமாகும் என்று திருவுள்ளம் அன்றிக்கே 'வாஷண்டிகளினால உபரோதம் வாராமைக்காக' என்று கீழ் ப்ரஸ்தாவித்திருப்பதினால அப்படிப்பட்ட பாஷண்டிமத நிரஸனத்தில ஸ்வாநுபவபரரான நம்மாழ்வார் இதம்பரமாக அவதரித்தவரல்லாமையினாலே அப்படிப்பட்டவர்களில் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் ப்ர

அருளிச்செய்தார். இவருக்கு ஸ்ரீமதுரகவிகள் முதலாக வுண்டான ஸம்ப்ரதாய பரம்பரையாலும், திருவாய்மொழி உபதேசத்தாலும், யோகதசையிலே [illegible]தானமாகையினாலே அவரை முதலிலே நிர்தேசித்திருப்பது உபபந்நமாகும் [illegible] காரியமாகவுமாம். இவர் ந்யாயதத்வம் என்கிற ஸாஸ்த்ரமும் [illegible] யோகரஹஸ்யமும் [illegible] ஆசார்யர்கள் செய்தருளின உபகாரங்களை அநுஸந்தானம் செய்யும் ப்ரகாரம் தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்படியே மேலும் அவரவர்கள் காலத்தை நிர்தேசித்திருப்பதற்கு ப்ரயோஜனம் கண்டுகொள்வது. ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்கு முன் ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகர்களை அருளிச்செய்யாததற்குக் காரணமென்ன? நம்மாழ்வார் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்கு ஆசார்யரானார் என்னில் இவர்கள் இருவருடைய காலமும் வெகுதூரமாயிருப்பதினாலே பொருத்தமுடையதாகாதே? என்கிற ஶங்கைகளுக்குப் பரிஹாரமருளிச்செய்கிறார் — 'இவருக்கு [illegible] 'ஸ்ரீமதுரகவிகள் முதலாகவுண்டான ஸம்ப்ரதாய பரம்பரையாலும்' என்பதற்கு [illegible] மதுரகவிகள் வம்ஶத்தில் அவதரித்தவரான பராங்குசதாஸரிடத்திலிருந்து 'கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு' என்கிற ப்ரபந்தத்தை உபதேசிக்கப்பெறுகையால் அந்தப் பராங்குசதாஸருக்கு பித்ருபிதாமஹாதி க்ரமத்தினாலே மதுரகவிகளும் அவருக்கு ஆசார்யனான நம்மாழ்வாரும் ஆசார்யரானார் என்று தாத்பர்யம். 'திருவாய்மொழி உபதேசத்தாலும்' என்கிறதற்கு [illegible] திருவாய்மொழி என்கிற [illegible] த்தினாலே இந்த ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு உபகாரம் செய்தருளினபடியினாலும் என்றாக்கம். இப்படி காலவ்யவதாநமுண்டாகிலும் உபகாரகரானார் என்னுமத்தைப் ஸ்ரீமத் ஸம்ப்ரதாயபரிசுத்தியிலே 'கலியுகஸஹஸ்ரத்தில் வ்யவஹிதராகிலும் [illegible] பின்பு நம்மாழ்வார் வ்யவதாநமில்லாத ஆசார்யரானார்' என்றருளிச்செய்யப்பட்டது [illegible] 'யோகதசையில் ஸாக்ஷாத்க்ருதராயும்' என்பதற்கு ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் ஆழ்வாரைக் குறித்துத் தபஸ்ஸு செய்யும்பொழுது பகவானுடைய நியமனத்தினாலே நித்யஸூரியான தாம் ஆவிர்பவித்து ஸர்வ வேதார்த்தங்களையும் உபதேசிக்கையாலும் என்றாக்கம். அப்படியே '[illegible] ஸாக்ஷாத்க்ருத [illegible]

லோகாசார்யராயும், நம்மாழ்வார் ஸ்வாமியாரான ஈச்வரமுனிகள் பிள்ளை [illegible] [illegible] பிள்ளை ஆளவந்தார் இவர் அருளிச்செய்த க்ரந்தங்கள்—ஆகமப்ராமாண்யமும், மஹாபுருஷநிர்ணயமும், ஆத்மஸித்தி, ஈச்வரஸித்தி, ஸம்வித்ஸித்தி என்கிற ஸித்தித்ரயமும் ஸ்ரீ கீதார்த்தஸங்க்ரஹமும், ஸ்தோத்ரமும் சதுஃச்லோகியும், ஆக எட்டு ஆளவந்தார் பிள்ளை என்றுச்சான் என்றுச்சான்பிள்ளைகள் நால்வர் இவர்களிலொருவர் பிள்ளையப்பர் பிள்ளையப்பர்பிள்ளை தோழப்பர் தோழப்பருக்குப் பெண் பிள்ளைகளிருவர் நாயனார் ஸ்ரீபாதத்தை ஆச்ரயித்த முதலிகள்— உய்யக்கொண்டார், குருகைக் காவலப்பன் நம்பிகருணாகரதாஸர், ஏறு திருவுடையார் திருக்கண்ணமங்கை யாண்டான் வானமாதேவியாண்டான் உருப்பட்டூராச்சான்பிள்ளை, சோகத்தூராழ்வான், ஆக எண்மர் உய்யக்கொண்டார் ஸ்ரீபாதத்தை யாச்ரயித்தவர்கள் ஒருவர் அவர்களாகிறார்—மணக்கால் நம்பி திருவல்லிக்கேணிப் பாண் பெருமாளரையர், சேட்டலூர் செண்டலங்காரர், ஸ்ரீ புண்டரீகதாஸர், உலகப்பெருமாள் நங்கை மணக்கால் நம்பி ஸ்ரீபாதத்தையாச்ரயித்த முதலிகள் ஐவர் அவர்களாகிறார்—ஆளவந்தார், தெய்வத்

[illegible] லோகாசார்ய [illegible] [illegible] ' என்று ஸ்ரீ [illegible] பாஷ்யத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் முதலான ஆசார்யர்களுடைய புத்ர பௌத்ராதிகள் ஆசார்ய பரம்பரையில் அந்வயிக்காவிட்டாலும் அவர்களை அநுஸந்திக்கிறபடி, ஆசார்யனுடைய வம்சத்தை அறியவேண்டுமென்று ப்ரக்ருதியில் விதிக்கிறபடி ஆசார்யர்களுடைய சிஷ்ய பரம்பரையையும் புத்ராதி பரம்பரையையும் சேர்த்துச் சொல்லுகிறது என்கிற திருவுள்ளத்தாலே 'ஸ்ரீ [illegible] வம்ச [illegible] வ்ருத்திः இத

துக்கரசு நம்பி கோட்டத்துத் திருவிண்ணகரப்பன், சிறுப்புள்ளூருடைய பிள்ளை ஆச்சி ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்தை ஆச்ரயித்தவர்கள் பதினைவர் அவர்களாகிறார்— பெரிய நம்பி திருக்கோட்டியூர் நம்பி, திருமாலையாண்டான், ஆளவந்தாராழ்வார், திருமலை நம்பி, ஈசாண்டான் தெய்வவாரியாண்டான், சிறியாண்டான், திருமோகூரப்பன் திருமோகூர் நின்றார், தெய்வப்பெருமாள், திருமங்கையாளியார், பிள்ளை திருமாலிருஞ்சோலை தாஸர், மாறனேர் நம்பி ஆள்கொண்டி பெரிய நம்பி ஸ்ரீபாதத்தையாச்ரயித்தவர்கள் அறுவர் அவர்களாகிறார்—எம்பெருமானார், மலை குனிய நின்றார், ஆர்ய ஸ்ரீஸம் கோபதாஸர், அணியரங்கத்தமுதனார் திருவாய்க்குலமுடையான்பட்டர் திருக்கச்சி நம்பி எம்பெருமானார் திருக்கோட்டியூர் நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ஈஹ

யாதிகள் இங்கு அநுஸந்தேயம். ஸ்ரீ ஆளவந்தார் குமாரர்கள் காலவர் என்று குருபரம்பராதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கும்போதிலும், அவர்களில் இருவருக்கு ஸந்ததி இல்லாமையினாலும், தெய்வத்துக்கரசு நம்பிஸந்ததியே, பெரிய திருமலைநம்பி குருபரம்பரையில் அநுஸந்திக்கப்பட்டிருப்பதினாலும், அப்படி ஆசார்ய பரம்பரையில் சேராத குருபுத்ர பௌத்ராதிகளையும் அநுஸந்திக்கவேணுமென்று தெரிவிப்பதற்காக அப்படிப்பட்டவரான சொட்டை நம்பிகளின் திருவம்சம் மாத்திரம் அநுஸந்திக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறியத்தக்கது. ஸ்ரீ ஆளவந்தாருக்குப் பிறகு அப்படிப் புத்ர பௌத்ராதிகளை அருளிச் செய்யாதொழிந்தது புத்ராதி ஸந்ததியைக்காட்டிலும் ஜ்ஞான ஸந்ததியே ப்ரதானமாய அநுஸந்தேயம் என்பதைக் காட்டுவதற்காக முதலிகள்' [illegible] ‘திருக்கோட்டியூர் நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே [illegible] [illegible] திருக்கோட்டியூர் நம்பி [illegible] என்று தாத்பர்யம் அனதிகைக ‘ஸ்ரீபா

ஸூத்ரங்களை ஶிக்ஷித்தார். திருமாலையாண்டான் ஸ்ரீபாதத்திலே திருவாய்மொழி கேட்டார். ஆளவந்தாராழ்வார் ஸ்ரீபாதத்திலே திருவாய்மொழியும் ஓதி ஸ்தோத்ரமும் அருளிச்செய்யும் நல்வார்த்தைகளுங் கேட்டருளினார். திருமலைநம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ஸ்ரீராமாயணங் கேட்டருளினார். இவரருளிச்செய்த க்ரந்தங்கள்—ஸ்ரீபாஷ்யம் தீபம் ஸாரம், வேதார்த்தஸங்க்ரஹம், ஸ்ரீகீதாபாஷ்யம் சிறிய கத்யம் பெரிய கத்யம் ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம் நித்யம் ஆக ஒன்பது. இவர் ஸ்ரீபாதத்தில் ஆஶ்ரயித்த முதலிகளைத் தந்தாம் ஸம்ப்ரதாயப்படிகளிலே கண்டுகொள்வது.

ஷத்திலே' என்னும் பக்ஷத்தில் ஆஶ்ரயித்து என்னும் பதத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு அர்த்தம் சொல்லிக்கொள்ளவுமாம். இப்படியே கீழும் 'நாதமுனிகள் ஸ்ரீபாதத்தை யாஶ்ரயித்த முதலிகள்' [illegible] 'ஸூத்ரங்களை ஶிக்ஷித்தார்' என்பதற்கு முன்பு காலக்ஷேபம் அர்த்தங்களையே பரிஷ்காரம் செய்து கொண்டார் என்று அர்த்தம். [illegible] இவரைச் சிஷ்யராக [illegible] 'திருவாய்மொழியும் ஓதி' என்பதற்கு ஆசார்யரிடம் [illegible] அத்யயனம் செய்து என்று அர்த்தம். 'ஓதி' என்பதற்கு அத்யயனம் செய்து என்றர்த்தம். இதனால் இதை அத்யயனத்தினாலேயே க்ரஹிக்கவேண்டும் என்பதற்கு ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய அனுஷ்டானமாகிய ஶிஷ்டாசாரம் காட்டப்பட்டதாயிற்று. 'ஸ்தோத்ரமும்' என்பதனால் ஸ்ரீஆளவந்தாரருளிச்செய்த ஸ்ரீஸ்தோத்ரரத்னம், ஸ்ரீசதுஶ்லோகீ முதலியவை சொல்லப்படுகின்றன. 'அருளிச்செய்யும் நல்வார்த்தை'களாவன — [illegible] உபதேஶரூபமாய் அவராலே அருளிச்செய்யப்படும் வார்த்தைகள். 'அருளிச்செயலும்' என்று பாடமானால் அப்போது திருவாய்மொழியைத் தவிர மற்றைய ப்ரபந்தங்களென்று அர்த்தம். 'தந்தாம் ஸம்ப்ரதாயப்படிகளிலே யறிந்து கொள்வது' என்பதற்கு எம்பெருமானாருக்குப் பல ஆசார்யபரம்பரை அபேக்ஷிதமாகப் பிரிந்துவிட்டபடியினாலே அவர்

1 ‘ஶாஸ்த்ரம் ப்ரகாஶயேத்தீமாந் ஶக்த்யா யத்நேந மாநவ: | அப்ரகாஶப்ரகாஶாப்யாம் க்ஷீயேதே ஸம்பதாயுஷீ’ என்றார்கள். ஶாஸ்த்ரங்களை ஒருவன் ப்ரகாஶிப்பிக்கிறதுவும் ஒருவன் ப்ரகாஶிப்பியாதொழிகிறதுவும் ஶாஸ்த்ரஶக்தியின் தாரதம்யத்தாலேயிறே ஸம்பத்விஷயத்-

ஆசார்யபக்தி அவசியம் செய்ய வேண்டுமென்பது

த்தின் எல்லாம் சாஸ்த்ரஸித்தத்தால் காக்கும் விலக்கிக்கும் என்பதினால் அருளிச்செய்யப்படவில்லை என்று தாத்பர்யம்.

இப்படிக் குருபரம்பராநுஸந்தானத்திற்கு ஒரு நிதானம் அருளிச்செய்து, இப்படி குருபரம்பரையை அநுஸந்திக்காவிடில் ப்ரத்யவாயம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினாலே இது நித்யமென்று அருளிச்செய்கிறார் — ‘ஶாஸ்த்ரம் ப்ரகாஶயேத்’ என்று தொடங்கி. தீமாந் - புத்திமானான மனுஷ்யன் ஶாஸ்த்ரம் ஆசார்யன், ப்ரகாஶயேத் ப்ரகாஶிப்பிக்க வேண்டும், ஶக்த்யா ஶக்திக்குத் தக்கபடி, யத்நேந ப்ரயத்னத்தினால், மாநவ: மனுஷ்யன், அப்ரகாஶப்ரகாஶாப்யாம் குருவை ப்ரகாஶியாமலிருக்கிறதினாலும், மத்ஸரத்தை ப்ரகாஶப்படுத்துகிறதினாலும், ஸம்பதாயுஷீ ஜ்ஞானஸம்பத்தும், ப்ரகாஶகனுடைய ஆயுஸ்ஸும் க்ஷீயேதே க்ஷயித்துப் போகின்றன. இந்த வசனத்தில் குருவை ப்ரகாஶம் செய்ய வேண்டுமென்று விதித்திருக்கிறதே ஒழிய குருவினிடத்தில் பக்தி செய்ய வேண்டுமென்று விதிக்கவில்லையே? என்கிற ஶங்கைக்குப் பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிறார் — ‘ஶாஸ்த்ரங்களை’ என்று தொடங்கி. ப்ரகாஶம் செய்வது பக்தியினாலாகையினாலே ப்ரகாஶம் செய்யவேண்டும் என்று விதித்திருப்பதினாலேயே அதற்குக் காரணமான பக்தி செய்ய வேண்டுமென்பதே ஏற்படுகிறது என்று தாத்பர்யம். இப்படி ப்ரகாஶத்தைச் சொல்லுகிற வசனத்திற்குப் பக்திவிதியில் தாத்பர்யம் கொள்ளுகைக்கு ப்ரமாணமென்ன? அப்படி பக்திபண்ணாவிடில் ஸம்பத்து க்ஷயிக்குமென்று சொல்லியிருக்க, அதை ஜ்ஞானஸம்பத்து என்று அர்த்தம் பண்ணுவதற்கும் நியாமகமென்ன? என்கிற ஶங்கைகளுக்குப் பரிஹாரமாக குருபக்திக்கும் ஜ்ஞானத்திற்கும் கார்யகாரணபாவம் சொல்லுகிற ஶ்ருதியை அதின் அர்த்தானுவாதபூர்வக

1 சேஷஸம்ஹிதை 14-60

திறபோலே ஶாஸ்த்ரவிஷயத்திலும் வலியான ஶக்தி யுடையவனுக்கு ஸவிசேஷிதாயமுகங்களெல்லாம் ப்ரகாஶிக்குமென்னுமிடம் ஸஜாவாதாதி ஶ்ருதிகளிலும் வஜ்ரயாதி ஸூத்ரங்களிலும் ப்ரஸித்தம். இங்ஙனல்லாதார்க்கு இப்படி ஜ்ஞாநஸம்வத்தனடாநாதென்னுமிடம் ஶிஷ்யர்களுடைய ஜ்ஞாந தாரதம்யத்தாலே

மாக உதாஹரிக்கிறார் — ஸமவிஷயத்தில்’ என்றாம் பித்து ‘சடமாருதிடாவது எவனுக்கு தேவதையினிடத்தில பக்தி இருக்கிறதோ படி ஆசார்யனிடத்திலும் (இருக்கிறதோ) அந்த மஹாத்மாவுக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட அர்த்தங்கள் ப்ரகாஶிக்கின்றன’ என்றாக்குமுள்ள வாக்யம் ஜாவாது’ ஶ்ருதியாவது — ஆசார்யனிடத்திலிருந்து அறியப்பட்ட வித்யையே ஸாதுதமத்வத்தை அடையும்’ என்று அர்த்தமுள்ள வாக்யம் ஜாவாதாதி என்பதிடத்தில் ‘ஆதி’ ஶப்தத்தால் ‘ஶ்வேதாஶ்வதர சாந்தோக்யம் முதலிய உபநிஷத்துக்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றன அவையாவன — ஆசார்யனையுடைய புருஷன் ப்ரஹ்மத்தை அறிகிறான்’ என்றாக்குமுள்ள வாக்யம் முதலியவைகள் ‘வஜ்ரயஸூத்ரங்கள்’ என்றது ‘வ்யாஸஸூத்ரா ஶாஸ்த்ரவாது’ என்று சொல்லப்பட்ட ஸூத்ரங்களாகிய வ்யாஸருடைய அனுக்ரஹத்தினால் கிடைத்த சரித்திரம் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது இந்த அர்த்தத்தை வ்யதிரேகத்தினாலும் (எதிர்மறையாலும்) ஸமர்த்திக்கிறார் ‘இங்ஙனல்லாதார்க்கு’ என்று. ப்ரதீகம் இங்ஙனல்லாதார்க்கு — மேல் சொல்லப்பட்ட (அதிசயமான) பக்தி இல்லாதார்க்கு ‘கண்டுகொள்வது’ என்பதற்கு ஆசார்யனிடத்தில் காலக்ஷேபங்களைச் செய்த ஸம்பத்தியுள்ள ஶிஷ்யர்களுக்குள் ஜ்ஞானத்திலே தாரதம்யம் காணப்படுகிறபடியினாலும் அதற்கு வேறு காரணமில்லாமையினாலும், அது குருபக்தியின் தாரதம்யத்தினாலே வந்ததென்று ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றாக்கம் இதற்கு ‘உக்தம் யதேதத் ஸ்தாவயேச’ என்றது உபபாதமாகும். ‘ குறைந்தரான ஶிஷ்யர்களுக்கு அர்த்தங்களை உப

கண்டுகொள்வது மிகவும் ஶ்ரணாயிகரான ஶிஷ்யர்களுக்கும் கடுக அஸ்த்ரவிஷயங்களை ப்ரகாஶிப்பியாதாக்கு நிஷேதிக்குலையாதென்னுமிடம் வெரக்ஷாஜி வ்ருத்தாந்தங்களிலே ப்ரஸித்தம் பெற்றது ஶ்ரணமாக உபதேஶித்ததால், 1 ஶிஷ்யாவாபம் ஶ்ரமோரவி' என்னையாலே ஆசார்யனுக்கு நிஷேதிக்குலையுடபடியாமென்னுமிடம் வருவது விசாரியாதே ஊருனுக்கு உபதேஶித்துத் தானும் ப்ரஹ்மவித்யையை மறந்து

ஶிக்ஷிக்காவிட்டார் 'வாக்ருஸ்தாத்விஜ்ஞாநம்' என்கிற முதலிய வசனங்களுக்கும், அப்படி உபதேசியாதவனை ஞானவஞ்சன் என்று நிந்திக்கிறதற்கும் விரோதமாகாதோ? என்னில் அதற்குப் பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிறார்— 'மிகவும்' என்றாரம்பிக்கும் 'வெரக்ஷ்வ ஜாநஶ்ருதி' என்னும் ஒரு ராஜா ஹம்ஸங்களின் வார்த்தையைக் கேட்டு ரைக்வர் என்கிற ப்ரஹ்மநிஷ்டரிடத்தில் ப்ரஹ்மவித்யையை உபதேசம் செய்து கொள்ளவேண்டுமென்று தன்னுடைய ஸம்பத்துக்களில் பாதி பாகத்தை ஆசார்யனுக்குத் தக்ஷிணையாக எடுத்துக்கொண்டு போன பொழுது உபதேசியாமல் திருப்பியனுப்ப, பிறகு ஸர்வஸ்வத்தையும் ஸமர்ப்பித்தபொழுது அவைகளை பரிக்ரஹியாமலே உபதேசித்த வ்ருத்தாந்தம் சாந்தோக்யத்தில் (4- 2- 5) சொல்லப்பட்டிருப்பது 'ஆஜஹார இமா:' உபயோகவ்ருத்தாந்தமும் ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது. அதாவது— அநேகவருஷகாலம் காத்திருக்கும்படி செய்து அவனுடைய பொறுமை முதலிய குணங்களை அறிந்து, பிறகு ஶிஷ்யனுக்கு உபதேசம் செய்தாரென்பது 'பெற்றது ஶ்ரணமாக' என்பதற்குத் தனக்குக் கிடைத்த ஶிஷ்யனை எல்லாக் குணங்களையுமுடையவனாக நினைத்து என்றர்த்தம் அன்றிக்கே ஶிஷ்யனைத் தான் பெற்றதே தனக்கு உத்கர்ஷாவஹம் என்று நினைத்தென்று தாத்பர்யமாகவுமாம். ஶிஷ்யாவாபம் ஶ்ரமோரவி-ஶிஷ்யனுடைய பாபம் குருவையும் சேரும். வருவது விசாரியாதே-மேல் வரப்போகும் பலத்தை

1 மனுதர்மஶாஸ்த்ரம்

தன ஶிஷ்யனுடைய தாத்பர்யமவானேயிட்டு ஸர்வஜ்ஞான
உணாதநிவிககவேணடுமபடி யிருநத வதுர்வ்யவன
பககலிலே கணடுகொளவது இபபடி 'அபரகாஶபர
காஶாஹ்ரு' எனகிற இரணடுககும 'கூஷீயேதே ஸம்ச
ஷாயாஷி' எனகிற ஹேதுககளை ஔசிதயததாலும
ப்ரகாணவ ஸிஷியாலும கூட்டததாலே உஷாஹரிகத

அனுஸநதிககாமத 'ஜநேனுககு உபதேஶிதது ஈஸபதிறை
பரஹமா, இநதான தனககு ஶிஷயனுககு கிடைககைமயே விஶே
ஷமாக நினைதது அவனுககு ஶிஷயலக்ஷணம பொருநதியிருககிறதா
எனறு பாாககாமல உபதேஶிததாா எனபது தெரிவிககபபடுகிறது
'அபரகாஶபரகாஶாஹ்ரு' எனபது ... அபாகாஶம், பர
காஶம இவைகள இரணடும ஜஞாநநிஷடைகள குறைவதறகுக கார
ணம எனறு பொதுவாகச சொலலியிருகக அபரகாஶததிலை ஜஞா
நம குலையுமெனறும, பரகாஶததிலை நிஷடை குலையுமெனறும
தனிததுப பிரிதது அநவயம சொனனது ஸஙகதமாகுமோ? இக
கேதாயோக தவநதவஸமாஸமாகையிலை இவைஇரணடும சோநது
இரணடு பலததிறகும ஸாதனம எனறு ஏறபடும ஆகையிலை
அபரகாஶததிலாவது பரகாஶததிலாவது தனியாக ஒரு
பரதயவாயம சேரிடாது எனகிற ஶஙகைககுப பரிஹாரம அரு
ளிசெயகிறார— 'இபபடி' ... 'ஔசிதயத
தாலும' ... 'ப்ரகாஶயக், 'ஷ்ராவயேக் எனறு
தனிததனியாக விதிவாகயமிருககிறபடியினாலே ஒவவொரு விதி
யும தனிததனியே பலதநத எதிபாாககிறபடியினாலும், ஸமமான
கணககுடைய வஸதுககளுககுக காாயகாரணபாவததைக குறிககு
மிடததில முறைமயே அநவயிபபது நயாயம எனறு ஶாஸதரஜஞாகள
ஒபபுககொணடிருபபதினாலும, இஙகு சொலலியிருககும இரணடு
பதஙகளையும இரணடு வாகயஙகளுடன முறையே அநவயிபபது
உசிதமானது எனபதாம. 'ப்ரமாண ஸிஷியாலும்'
எனபதறகு ஸஞஜய வருததாநதம, கடஜாபாலஶருதிகள சதுர
முகவருததாநதஙகள, இவைகளினாலும எனறு அரததம
'கூட்டததாலே உஷாஹரிகத விததனே' எனபதறகு
முறையே அபாகாஶபரகாஶஙகளுககு ஜஞானஸமபததின க்ஷய
மும், நிஷடாஹாநியும ஆகிய இரணடு பலஙகளும தனிததனியே

வித்தை இரண்டிலும் இரண்டு ஹேதும் ஸூசயித்தா
லும் வாக்யத்தில் வரும் விரோதமில்லை. ஆகையால்
ஸர்வேச்வரவிஷயத்திலும் பாரமைகாந்தியின் நிர்வாஹமாக
பாரமைகாந்த்யம் ப்ரகாசிப்பிக்கவும் உதாரதமரான
மாணிக்கச் செப்புப்போலேயிருக்கிற திருக்கூத்தினு
டைய பெருமையும் தன் நிஷ்டையும் தோற்றாமைக்காகச்

உதாஹரணம் ... இரண்டிலும் ...
திக்கு உத்தரார்த்தத்தில் இருக்கும் ககோத்தவ ஸமாஸங்களினு
டைய ஸ்வாரஸ்யத்தை அநுஸரித்து அபராசாரத்திற்கும் இரண்டு
பலம், பராசாரத்திற்கும் இரண்டுபலம் என்று தாத்பர்யம் சொன்ன
போதிலும் வாக்யங்களில் அந்வயத்திற்கு விரோதமில்லை என்றார்த்
தம். இக்காரிகையில் ஆக்ஷேபிக்கப்பட்டதைப்போல அபராசாரபரா
சாரங்கள் இவை இரண்டும் சேர்ந்து இரண்டு அதிஷ்டபலங்களுக்குக்
காரணமாகையாலே அபராசாரமாத்ரத்தின்மையாவது பராசாரம
மாத்ரத்தின்மையாவது பரஸ்பரவாயமில்லை என்று சொல்லில் பூர்
வார்த்தத்திலுள்ள பராசாரத்தையும் அபராசாரத்தையும்
தனித்தனியே விசேஷித்துப் பற்றுக்கு விரோதமாகும் என்று தாத்பர்
யம். ஸர்வேச்வரவிஷயத்திலும் ... ,
ஞானம் உண்டானதற்குப் பின்பும் இத்தால் குருபக்தி செய்த
வனுக்கு ஞானமுண்டாகும் என்று ஸ்ம்ருதியில் சொல்லியிருக்
கிறபடியினாலே ஞானமுண்டாவதற்கு முன் குருபக்தி செய்ய
வேண்டியிருந்தபோதிலும் ஞானமுண்டான பிறகு செய்யவேண்
டியதில்லையே என்கிற சங்கை பரிஹரிக்கப்பட்டதாகிறது. எப்படி
யென்னில்? உண்டான ஞானம் குருபக்தி செய்யாவிடில்
குறைந்துவிடும் என்று கீழ் உதாஹரிக்கப்பட்ட வசனத்தில்
'க்ஷீயதே' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியால் 'பாரமை
காந்தியின் நிர்வாஹமாக' இத்யாதி பராசார்ய ... செய்யவேண்
டும் என்று விதிக்கிறபடியாலும் அதற்குக் காரணமான பக்தி
செய்யவேண்டுமென்பதில் தாத்பர்யம் என்று கீழ் நிரூபிக்கப்பட
டது ... 'உதாரத்' இத்யாதி ...
திருக்கண்ணபுர ஸம்பந்தத்தினாலும் ஆத்மத்தினாலும் ஸாத்ய

சில்வான ப்ரயோஜநங்களைப்பற்ற ஶிஷ்யர்ணவஞ்
திருயில்லாத வன்றாக்கு வெளியிடாதே ஒரு தனை
மிகவும் சேமிக்கவும் ஆர்த்தும் இவ்விடத்தில் ஸாரா
ஸாரம் ஸாரஸாரங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் ஸார

மென்பது மெச்சிக்கப்பட்டது. ‘சீர்மை யாவது உத்கர்ஷம் அதாவது ஶாஸ்த்ரஸார ஸாரதமம் ‘தன் நிஷ்டையும்’ என்பதற்கு ஆப்தர் [illegible] சொல்லப்பட்ட மந்த்ரத்தில் நிஷ்டையும் [illegible] குலையாமைக்காக - ஸ்தியாமலிருப்பதற்காக, சில்வான ப்ரயோஜநங்களைப் பற்ற அல்பப்ரயோஜனங்களுக்காக, அதாவது - பாக்கும் புகழும்’ என்றாரம்பிக்கும் ஸ்ரீ அமுதனாரின் பாட்டின்படியே க்யாதிலாப பூஜாதிகளான ப்ரயோஜனங்களுக்காக என்றபடி. ‘ஶிஷ்யர்ணவஞ் திருயில்லாத’ என்றது ‘வாஞ்சாஸித்யாயோவஶீ’ என்று ஆரம்பித்து ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும் குணங்கள் இல்லாத பாத்ரம் வன்றாக்கு - சஞ்சலபுத்தியுடையவர்க்கு, சேமிக்க - மறைத்துவைக்க. இவ்விடத்தில் ஶிஷ்யகுணபூர்த்தியில்லாதவர்களுக்கு மந்த்ரோபதேஶம் செய்தால் மந்த்ரத்தின் சீர்மை குலையும், சபலபுத்திக்கு உபதேஶம் செய்தால் தன் நிஷ்டை குலையும் என்று தாத்பர்யம் என்பது ஸ்ரீஸாரதீபிகையின் நிர்வாஹம். இப்படியாகிலும், ‘ஸாரம் ப்ரகாஶயேத்’ என்கிற [illegible] ஞானப்ரதானம் பண்ணின குருவை ப்ரகாசம் செய்யவேணுமே, அப்படிச் செய்யாவிடில் ப்ரத்யவாயம் என்று விதிக்கிறதே ஒழிய, குருபரம்பரையை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறதற்கு ப்ரமாணமாகுமோ? என்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கிறார் [illegible] ‘இவ்விடத்தில்’ என்றாரம்பித்து. அதாவது - ஶ்ருதியில் ஆசார்யவம்சத்தை அநுஸந்தானம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறபடியினாலே அதை அநுஸரித்து இங்கிருக்கும் ‘ஸாரம்’ ஶப்தமும் பகவான் வரையிலான குருக்களை உபலக்ஷிக்கிறது என்று தாத்பர்யம். இப்படி ‘ஸாரம்’ ஶப்தத்திற்கு ஸ்வாசார்யர் மாத்திரம் அர்த்தமாக அங்கீகரித்து வசனத்தையனுஸரித்து உபலக்ஷணபரம் என்று சொல்லுவது விவக்ஷிதப்ரதீதிகமென்று நினைத்துக் கல்பாந்

த்மாநவ்யாய உக்த்ரூபமும் உக்த்ராயமும் முதலான ரஹ
ஸ்யங்களுக்கும் ப்ரவர்த்தகராய் தான் இந்த ரஹஸ்
யங்களை அநுஸந்திக்கும்போதெல்லாம் ஆசார்ய பூர்வ
ரம்பரையை அநுஸந்திக்கையும் விஹிதமுமாகவும்
இவ்வாசார்யர்களுடைய அநுஸந்தாநம் [1] 'ஸம்ஹர்ஷ

த்ரம் அருளிச்செய்கிறார்— 'ஸாக்ஷாத்மாநவ்யாம்' என்று
அதாவது- குருசப்தத்திற்கு அஜ்ஞானத்தை நிவ்ருத்தி செய்கிற
வன் என்று அர்த்தமாகையினாலே நேராக உபதேசம் செய்தாவது
பரம்பரையாக உபதேசம் செய்தாவது அஜ்ஞானத்தை நிவ்ருத்தி
செய்கிறவர்கள் இங்கு குருசப்தத்தினாலே சொல்லப்படுகிறார்கள்
ஆகையினாலே பரமகுருக்களும் குருசப்தத்திற்கு நேரில் அர்த்தம்
ஆகிறார்கள் என்று தாத்பர்யம் மந்த்ரசப்தமும் அப்படியே மந்த்
ரார்த்தம் முதலிய ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களுக்கு உபலக்ஷணம்
என்று அருளிச்செய்கிறார்— 'உக்த்ரூமம்' என்றாரம்பித்து இப்
படி ப்ரஸக்தி ப்ரஸக்தமாக அருளிச்செய்து இனி இது நைமித்திக
பக்ஷம் கூடுமென்று அருளிச்செய்கிறார்— 'தான் இந்த' என்றாரம்
பித்து 'அநுஸந்திக்கும்போதெல்லாம்' என்பதற்குத்
தன் ஸாங்கேதிகத்திலும், ஶிஷ்யர்களுக்கு உபதேசம் செய்
யுங்காலத்திலும் என்று அர்த்தம் 'விஹிதமுமாகவும்'
என்பதற்கு 'பூர்வேஷாம் ஶிஷ்யஹ்ருத் ப்ராஹ்மணம்
அநுக்ருதம் தயா' என்று ஆசார்யவரஹித்துக்கதியிலே பூர்
வாசார்ய ப்ரகாஶிப்பித்தொழிகையும் விதிக்கப்பட்டது'
என்று ஶிஷ்யக்ருத்யாதிகாரத்தில் இவர் தம்மாலேயே உதாஹரிக்
கப்பட்டிருக்கும் வசனத்தினாலே ஏற்படுகிறது என்று தாத்பர்யம்
இப்படி உபராகஸ்நாந ஜாதேஷ்ட்யாதிகளைப் போன்ற நைமித்திகம்
என்று நிர்ணயித்துவிட்டுப் பிறகு ப்ராயஶ்சித்தரூபமான நைமித்
திகமுமாகலாம் என்று அருளிச்செய்கிறார்— 'இவ்வாசார்யர்க
ளுடைய' என்று ஆரம்பித்து 'ஸம்ஹர்ஷ ப்ராணாக்ஷ
தே' இத்யாதி— 'நஷ்டஸ்ம்ருத்யாதிபிர்கே: ஸம்
ஹார்யேத' என்று இதற்கு பூர்வ வாக்யம் அதாவது பதிச
சர்கள், ஆஶ்ரிதர்கள், அதர்மிஷ்டர்கள் இவர்களுடன் பேசுக

1 கௌதமதர்மசாஸ்திரம், 9-18.

வர்ணாஶ்ரமதர்ம ஸம்ஸ்காரயேச் என்கிறபடியே ப்ரதிஷித்தஸம்பாஷணத்திற்கு ப்ராயஶ்சித்தமுமாம்

என்னுயிர் தந்தளித்தவரைச் சரணம் புக்கு
யானடைவே யவர் குருக்கள் நிரை வணங்கிப்
பின்னருளால் பெரும்பூதூர் வந்த வள்ளல்
பெரியநம்பி யாளவந்தார் மணக்கால்நம்பி
நன்னெறியை யவர்க்குரைத்த வுய்யக்கொண்டார்
நாதமுனி சடகோபன் சேனைநாதன்
இன்னமுதத் திருமகளென் றிவரை முன்னிட்
டெம்பெருமான் றிருவடிக ளடைகின்றேனே 3

கூடாது, அப்படிப் பேசினால் புண்யம் செய்தவர்களை மனதினால் நினைக்கவேணுமென்று இரண்டு வாக்யங்களுக்கும் சேர்க்கத்தக்க 'ப்ரதிஷித்தஸம்பாஷணத்திற்கு ப்ராயஶ்சித்தமுமாம்' என்பதற்கு ஶாஸ்த்ரங்களில் பேசக்கூடாதென்று தடுக்கப்பட்டவர்களுடன் பேசினதற்கு ப்ராயஶ்சித்தமாக ஸாமான்யமாய்ப் புண்யம் செய்தவர்களை த்யானம் செய்யும்படி விதித்த இடத்தில் மஹானுபாவர்களான பூர்வாசார்யர்களை த்யானிப்பது விசேஷமானது என்பது கைமுதிகந்யாயஸித்தம் என்று தாத்பர்யம்.

இப்படி நித்யமாகவும், நைமித்திகமாகவும், ப்ராயஶ்சித்தரூபமாகவும் அவஶ்யம் செய்யவேண்டியதாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட குருபரம்பராநுஸந்தானத்தை ஸங்க்ஷேபமாய்ச் செய்வதற்காக ஒரு ப்ரயோகம் அருளிச்செய்கிறார் — 'என்னுயிர் தந்தளித்தவரை' என்றாரம்பித்து. குருபரம்பராநுஸந்தானத்திற்கு வாக்யகுருபரம்பரையைப்போலவே இந்தப் பாட்டும் மாத்ரமாகலாம் என்பது திருவுள்ளம். இவ்விடத்தில் கீதை பதினேழாவது அத்யாயம் பத்தாவது ஶ்லோகவ்யாக்யானத்தில் ஸ்ரீகீதாபாஷ்யத்தாத்பர்யசந்த்ரிகையில் 'தயா மஹாபுருஷ... [illegible] ... ஆசார்யபரம்பராநுஸந்தானம் ப்ரதிவாக்யே' என்றிவர் தாமே அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பது அநுஸந்தேயம்.

ப-ரை] யான் - நான், என் உயிர் - ஆத்மஸ்வரூபத்தை, தந்து - உபதேசம்செய்து, அளித்தவரை - ரக்ஷித்தவரை, சரணம்புக்கு

ஸாரணமாக அடைந்து, அடைவே - க்ரமமாக, அவர் குருக்கள் அவர்களுடைய ஆசார்யர்களின் நிரை - வரிசையை, இது பராசர்யன் முதலாக ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் வரையிலுள்ள ஆசார்யர்களை ஸங்க்ரஹிக்கிறது வணங்கி, பின் - பிறகு அதாவது இப்படி ஆசார்யர்களை ஸேவித்த பிறகு, அருளால் - கருணையினால், பெரும்பூதூர் - ஸ்ரீபெரும்பூதூர் என்கிற திவ்யக்ஷேத்திரத்தில், வந்த-அவதரித்தவரான, வந்த'னன்பினால் அடையாளமல்லது' என்கிற நம்மாழ்வாரின் பாசுரப்படிக்கு 'ஸஷ்ட்யா ஸஹஸ்ரா யாமெஸ்யோ' என்கிற பவிஷ்யத் சம்ப்ரகப் படிக்கும் இவர் திவ்யஸூரியின் அவதாரம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது வள்ளல் - பரமோதாரரான எம்பெருமானார், பெரிய நம்பி - மஹாபூர்ணர், ஆளவந்தார், மணக்கால் நம்பி - ஸ்ரீ ராமமிஸ்ரர், நன்னெறியை - நல்ல மார்க்கத்தை அதாவது—பரபத்திமார்க்கத்தை, இது தத்துவ புருஷார்த்தங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் அவர்க்கு - அந்த மணக்கால் நம்பிக்கு, உரைத்த - உபதேசித்தவரான, உய்யக்கொண்டார் - ஸ்ரீ புண்டரீகாக்ஷர், நாதமுனி, சடகோபன், சேனைநாதன் - ஸ்ரீ விஷ்வக்ஸேனர், இன்னமுதத் திருமகள் - போக்யமான அம்ருதம் போன்ற லக்ஷ்மீ, அதாவது— பகவானுக்கு அம்ருதம்போல போக்யமான பெரிய பிராட்டியார் என்றபடி அன்றிக்கே, இன் - தேவதைகளுக்குப் போக்யமான, அமுத - அம்ருதத்தில் உத்பவித்தவளான, அதாவது— 'அமுதில் பிறந்த பெண்ணமுது' என்கிறபடியே அம்ருதம் சகலைப்போல் அதின் ஸாரமாய் அவதரித்த திருமகள் - பெரிய பிராட்டியார் என்று அர்த்தமாகவுமாம் அதுவுமன்றிக்கே இன் - ஸர்வருக்கும் போக்யமான பகவானுக்கும் போக்யமாகையினாலே நிருபாதிகபோக்யையான, அமுத - அம்ருதஸ்வரூபையான, இத்தால் தேவதைகளுக்கு மாத்திரம் போக்யமான அம்ருதம் வ்யாவர்த்திக்கப்படுகிறது ஆராவமுதாகிய பகவானுக்கும் போக்யமான இன்னமுது இவள் என்று தாத்பர்யமாகவுமாம் என்று இவரை - என்று சொல்லப்படுகிற இந்த ஆசார்யர்களை, அதாவது— ஸ்வாசார்யன் முதல் பெரிய பிராட்டியார் வரையிலான ஆசார்யர்களை, முன்னிட்டு முதலில் ஆஸ்ரயித்துக்கொண்டு,

ஸந்தே ஸம்ஸாரகோராம்புதிதரணதயாப்ராப்ததாயாதய:
ஸ்ருத்யந்தச்ருதிநதீயவிவிதோக்தஜா:ஸ்வஜஜாதிஹ |
ப்ராப்தவ்யாராண்யக்ஷம்வத்திஷ்யாதிவ்யாவதாவ்யாவகா:
ஸ்வஜாவிப்லவவிருத்தவசஸீ தேசிகா தேசிகா: ||

எம்பெருமான் - ஸ்ரிய:பதியினுடைய, திருவடிகள் - திருவடிகளை, அடைகின்றேன், 'ஏ' என்பது பாட்டின் பூரணார்த்தம்

இப்படி குருபரம்பராநுஸந்தானம் அந்தந்த குருக்களிடத்தில் பக்தி பூர்வகமாகச் செய்யவேண்டுமென்று ஸ்ரீ அருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதினால், அந்த குருபக்தியானும் ஸம்ஸார தசையில் காமக்ரோதாதிகளினாலே கலங்கின மனதையுடையவர்களுக்கு உண்டாவது அஸம்பாவிதமாகையினாலே அந்த குருபக்தி உண்டாவதற்கு விரோதியான காமக்ரோதாதி நிவ்ருத்தியும் அந்த ஆசார்யர்கள் கடாக்ஷத்தினால் உண்டாகவேண்டும் என்று அவர்களைப் ப்ரார்த்திக்கிறார் — 'ஸந்தே' என ஆரம்பித்து காமக்ரோதாதிகளினாலே கலங்கின சிஷ்யர்களை அனுக்ரஹிப்பதற்காகத் தாமருளிச்செய்த ப்ரார்த்தனை இங்கு சார்த்தரூபமாக அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களும் இப்படியே ப்ரார்த்தித்து பக்தியை அடையவேண்டும் என்கிற திருவுள்ளத்தினாலே.

பதை] ஸ்ருத்யந்த வசநங்களினால், ஸ்ருதிநதீய - கொண்டாடத் தகுந்தவையான, விவித - அநேகம் விதங்களான, உக்தஜா: - சிக்ஷைகளையுடையவர், ஸ்வஜ - பரமாணவித்தமான அர்த்தம் அயலாரால் சொல்லப்பட்டதினால் அதை அங்கீகரிப்பது, அயலாரை அவமானம் செய்யவேண்டும் என்கிற அபிஸந்திபாகவும், விப்லவ அபசாரங்களானவும், விருத்த - வஞ்சனை, அதாவது தான் ஸரியாக அர்த்தத்தைக் காணாதிருந்தபோதிலும், அயலானுக்கு அப்படிச் சொல்லாமலிருக்கும்படி பார்ப்பவர் என்னவும், இவைகளின், வசஸீ - வசங்களுக்கு, தேசிகா: - ஆசார்யத்தில் நிற்பவர், ப்ராப்தவ்ய - நம்பக்கூடிய

வாகாகிய, ஸாரண்யா: - ஸாரண்யர்களான, அதாவது — ஸா ரணாகதர்க்கு உகந்தோபாயரான, தம்பதி - தம்பதிகளின் தயா கருணையாகிற, திவ்யாவஹா - சந்தத்தை, வ்யாபகா: - தங்களிடத்தில் வ்யாப்திக்கச் செய்கிற, அதாவது - ஶிஷ்யர்களிடத்தில் பரவும்படி செய்கிற, வந்தே இங்க, நாதாத்யா: - ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் முதலிய ஆசார்யர்கள், மஹ்யம் - என்பொருட்டு அதாவது — எனக்கு ஸ்வைரம் காணப்பட்ட, உத்யத் - மனத்துடைய, ஸ்வ ப்ராணங்களினாலுண்டாகிய, உத்யாய பீடையை உடையவனுக்கும்படி, அதாவது — மனத்துடைய ப்ராணங்களினால் உண்டான பீடையை நிவ்ருத்திசெய்து என்று தாத்பர்யம், ஸஹ இந்த ஸம்ஸாரத்தையில் ஸுக்ஷேமம் ருசிக்கவேண்டும் என்று ப்ரார்த்திக்கின

இந்த 'வந்தே' என்பதினால் இவர்களுடைய போக்யத்வம் பரவிக்கும் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. மஹ்யம் என்பதற்கு பால் பித்தோபஹதனுக்கு போக்யமாகாதது போலக் காமாதிகளினால் கலங்கிய மனதை உடைய எனக்கு இவர்கள் போக்யமாகத் தோற்றுவது மிகவும் கஷ்டமானது என்றும், அந்தப் பாலே பித்தரோகத்தையும் ஶமிப்பித்துத் தன்னுடைய போக்யதையைத் தெரிவிப்பதைப்போல இந்த ஆசார்யர்கள் காமாதிகளினுண்டான காலுஷ்யங்களை நிவ்ருத்திசெய்து தங்களுடைய போக்யதையை அனுபவிப்பிக்கவேண்டும் என்றும் தாத்பர்யம். 'உத்யஸ்வாந்தோத்யாய' என்றது க்ரோதாதிகளினால் உண்டாகும் பீடைக்கும் உபலக்ஷணம் அன்றிக்கே 'காம ஏஷ: க்ரோத ஏஷ:' என்று தனித்து ஸ்ரீகீதையில் அருளிச்செய்திருக்கச்செய்தே 'காமாத் க்ரோதோऽபிஜாயதே' என்று க்ரோதத்திற்குக் காரணமாகக் காமத்தை அருளிச்செய்திருப்பதினால் ஸர்வதோஷங்களுக்கும் காரணமான மனஸ்ஸரோகமாத்ரம் நிவ்ருத்திக்க வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கத்தினாலேயே ஸர்வதோஷ நிவ்ருத்தியும் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டதாயிற்று என்று திருவுள்ளமாகவுமாம். இதரவிஷயங்களில் வைராக்யம் உண்டாகி, அதனால் மோக்ஷம் பெற வேண்டுமென்கிற ஆஸ உதித்து,

அதினால் குருவை ஆஸ்ரயித்து, அதற்குப் பிறகு குருபக்தி வர வேண்டியதாகையினாலே குருபக்தியை அவஸ்யம் ப்ரார்த்திக்கப் பொழுதே காமாதி நிவ்ருத்திகள் முன்னமேயே இருக்கவேண்டும் என்று ஏற்படுகிறபடியினால், இங்கு 'உதய' என்ற [illegible] பது ஸாக்ஷாத்பட்டான மனப்பக்வம் ஆகையினால் 'ஸாக்ஷாத்க்ருத உதய:' என்று ஸ்ரீபாகவதத்தில் சொல்லப்பட்ட பகவான் சொல்லப்படுகிறான் அவனுடைய ஸாரங்களாவன— அவனுடைய கல்யாணகுணங்கள் அவைகளின் பீடை நிவ்ருத்திக்கவேண்டும் என்று ப்ரார்த்திக்கப்பட்டதாயிற்று அதாவது— பரமபாவமாகிய பகவானுடைய குணங்களில் ஈடுபாடு அவனிடத்தில் கைங்கர்யத்திற்கே விரோதம் ஆகலாம் என்று ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் 'ராமே ப்ரமோஷம் ஸா காங்க்ஷேது: [illegible]' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதினால் அது ஆசார்யபக்த்யாதிகளுக்கு விருத்தம் என்பது கைமுதிகந்யாயஸித்தம் இப்படி ஆசார்யகைங்கர்யத்திற்கு விருத்தமான பகவத்பக்த்யாதிகள் நிவ்ருத்திக்கவேண்டுமென்கிற ப்ரார்த்தனை இங்கு செய்யப்பட்டதாகிறது என்று ஸ்ரீஸாரதிபிள்ளையின் [illegible] 'நாயோ [illegible]' என்பது 'நாயோவந்தும் ஸுவ்ருத்த' என்கிறபடியே ஸ்ரீ[illegible] முனிகள் ஸம்ப்ரதாய ஸ்வாதந்த்ர என்பதை [illegible] 'த்ருயுகே ஸுதி [illegible] விவிதைர் ஸூக்தை:' [illegible] த்தரீய உபநிஷத்தில் 'யோக்யர்களாயும், ஓரிடத்திலும் பக்ஷபாதமில்லாதவர்களாயும்' என்பது முதலாக அர்த்தமுள்ள வாக்யத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் லக்ஷணங்கள் நம்மாசார்யர்களுக்கே பொருத்தமுடையதாயிருப்பதினால் அவைகள் அவர்களையே குறிக்கின்றன என்று திருவுள்ளம் அன்றிக்கே நம் பூர்வாசார்யர்கள் 'நாயாஸ்லேஷ ஸநாயந ப்ரு [illegible]' என்று ஆரம்பித்து ஸங்கல்பஸூர்யோதயத்தில் அருளிச்செய்தபடியே வேதாந்தங்களுக்கு ஸ்வரஸமான அர்த்தங்களை நிரூபிக்க 'ஸ்வ [illegible]' என்கிறபடியே கெட்ட அர்த்தங்களை நிரஸனம் செய்கிறதினுண்டாகிய உபகார ஸ்ம்ருதியினால் வேதாந்தங்கள் பகவானுடைய குணங்களை ஸ்துதித்திருப்பதுபோல ஸ்ரீமந்நாதமுனி ப்ரப்ருதிகளான நம் பூர்வாசார்யர்களை ஸ்தோத்திரம் செய்திருக்கப் பொருந்தும்

என்று திருவுள்ளமாகவுமாம் அதுவுமன்றிக்கே வேதாந்தங்களிலும் ஸ்துதிக்கத் தக்கவைகளை யன்றி இவர்களின் பெருமைகள் உள்ளபடியாகச் சொல்லமுடியாதென்று தாத்பர்யமாகவுமாம் 'உதாரா:' என்பது ஞானிகளுக்கும் உபலக்ஷணம் இதினால் பகவானைப்போல அஸங்க்யேய கல்யாணகுண மஹோததிகள் நம் ஆசார்யர்கள் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது 'ஸுஜாதவ்ய' இத்யாதியால் ருத்ரன் கங்கையைத் தன் ஜடையில் அடக்கிவைத்துக்கொண்டிருப்பது போல பகவானுடைய கருணையாகிற ஒரு கங்கையை நம் ஆசார்யர்கள் தங்களிடத்தில் அடக்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் ஆகையினால் இவர்களுடைய ப்ரஸாதத்தினாலேயே பகவானுடைய க்ருபையை நாம் அடையமுடியும் என்பது த்யோதிதம் அன்றிக்கே 'கமலையுகந்த கடற்கிடைக் கடல் கருணை உயர்த்திட்டசெருக்கினார்' என்று பரமதபங்கத்தில் இவர்களே அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே பகவானுடைய தயையாகிற கங்கையை அது எதிர்ப்பாய்வதற்கு ப்ரஸக்தி இல்லாத மேட்டு நிலமான நம்மிடத்தில் பாயும்படி செய்கிறவர்கள் என்று தாத்பர்யமாகவுமாம் இத்தால் இவர்கள் செய்த உபகாராதிசயம் த்யோதிதமாயிற்று மேலும் இவர்கள் ஸகலகல்யாணகுண பரிபூர்ணராயிருந்தது மாத்திரமன்றியே இவர்களுடைய கல்யாணகுணங்கள் நம்மளவில் பாய்வசிதமானபடி தெரிவிக்கப்பட்டதாயிற்று ஆகையினால் ஆழ்வார் 'உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்' என்று அநந்தகல்யாணகுணத்வத்தை முதலில் உபபாதித்து, அது தனக்கும் உபகாரமாகப் பாய்வஸன்னமானபடியை 'மயர்வற மதிநலமருளினன்' என்று அருளிச்செய்த க்ரமம் இங்கே விவக்ஷிதம் 'வஸுஜூர' இத்யாதியால் ஷேடப்ரத்யக்தத்வம் சொல்லப்படுகிறது 'வஷவீவெவெஷஜீகா:' என்பதற்கு இவர்களுடைய பரம்பராவிஷ்டரும் உடையவர்களிடத்திலும் அப்படிப்பட்ட தோஷங்களில்லாகையினால் அவைகளுக்கு வெகு தூரத்திலிருப்பவர்கள் என்று அர்த்தம் 'ஸஹ ஸூக்ஷஜா:' என்பதினால் முக்தி ஐச்வர்யம் வரை போகிற ஸாபலமாகிய குருபக்தி இஸ்ஸம்ஸாரக்கையில் தனக்குக் கிடைக்கவேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் அன்றிக்கே எல்லோரும்

[illegible]

தன்னை யாஶ்ரயிக்க அதிகாரம் பண்ணி அநுஷ்டானத்தைச் செய்து காட்டிக் கொள்ளச் செய்து மனுஷ்ய ஸஜாதீயனாக தன் தெய்வத்தில் யுலகில் புகவியந்தமமான’ என்கிறபடியே தன்னுடைய ஶக்தி முதலியவைகளை ப்ரகாஶம் செய்துகொண்டு நக்ஷத்ர செய்கையும் ‘[illegible]’ [illegible] ஸ்ரீகீதையில் பகவான் அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே ஸஜாதீயத்வஶங்கை பண்ணுகிற இந்த லோகத்தில் அப்படி பகவானென்பதற்கு அடையாளங்கள் ஒன்றுமில்லாமல் கேவல வெளுப்பத்தையே காட்டுகிற ஆசார்யர்களிடத்தில் திருந்த பக்தியுண்டாவது மிகவும் அஸம்பாவிதமாகையினால், அப்படிப்பட்ட இந்த இடத்திலேயே விஶேஷபக்தி உண்டாகவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாராகவுமாம்.

இப்படி குருபக்தியை ப்ரார்த்திக்கதுமாத்திரத்திலேயே இவர் ப்ரார்த்தித்த ப்ரகாரம் ஆசார்யர்களுடைய கடாக்ஷத்தினால் குருக்களிடத்தில் நிரவதிக பக்தியுடையராய் அந்த பக்தியின் பரீவாஹமாக தாம் செய்த அநுஸந்தானத்தை ஶிஷ்யர்களுக்காக [illegible] அருளிச்செய்தார் — ‘ஸஜ்ஞாத்வா’ என்று [illegible] ‘ஜயத்யதி வெகியா ராஜ:’ என்று [illegible] போயிருக்கிறது என்று நம் பூர்வாசார்யர்கள் அருளிச்செய்யும் படி அந்த ராக்ஷஸர்களின் ஜயிக்கத்தினால் உண்டான ஸாஷ்டாங்கம், இந்த காமக்ரோதாதிகளான முகத்திகண்டாபத்தத்தில்

தஸ்ரோதகர்பமோனற பாபல விரோதிகளா சிரவித்த ஹாஷாதி ஸயம்

(பாவார்] ஸூத்ரத்ர் ...ஆர்த்தருபமாக ...ரணமு ...ஸூஜஸ்வஷ் - ...ஸிம்ஹா ஸஷ ... ஸவிக்க ... ஆசையை... ஹய ஸ்ரீவ ... ஹேஷாஹவொஷ ... ஷ்ட - ... ஷதுமிஷூஷ் - ... வஹ்மா ... ஷிக ... ஸ்வாய - ... சூவல - ... ஜெத்த ... யூஜவட - ... வவாத ... ஷூதி ... நியுக்த ... தத்கர ... ஸிலாஷ - ... ஷூரஷ ... தக்ஷுவக - ... விஷக - ... வக்ஷ ... ஷஷதுஷகா - ... பெரியோர்களின் ... ஸ்வஷ்ட ... ஷஷ்ஷ ... ஜயதி - ... பெறு ... வி...

இக்கால ஆசார்யபரம்பரையினர் செய்யப்பட்ட பரமத நிரஸனமும், ஸ்வமதஸ்தாபனமுமாகிற உபகாரம் அனுஸந்தி... 'ஸூத்ரத்' ... 'ஸ்வமதஷ...' ... எனறு ஸ்ரீதய கருதபாதிசாரத்தில் இவர்களே அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே மதுர ஆர்த்தருபமான பகவதனுபவத்தைக் காட்டிலும் இவ

வாசார்ய பரம்பரானுஸந்தானம் மிகவும் ஆநந்தாவஹமானபடி க்யாதிகப் 'ஹ்ருத்ஸு' இத்யாதியிற் சொல்லப்பட்ட க்ஷீராப்தி முதலிய ஸ்தானங்களைவிட நம் பூர்வாசார்யர்களினுடைய ஹ்ருதய கமலம் பகவானுக்கு மிகவும் அபிமதமான வாஸஸ்தானம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'கல்லும் கனைகடலும் வைகுந்தவானாடும் புல்லென்றொழிந்தனகொல் ஏ பாவம் வெல்லநெடியான் நிறங்கரியான் உள்புகுந்து நீங்கான் அடியேனதுள்ளத்தகம்' என்கிற பெரிய திருவந்தாதிப் பாசுரமும் 'பனிக்கடலில்' இத்யாதி பெரியாழ்வார் திருமொழிப் பாசுரமும் இங்கனுஸந்தேயங்கள். நம் பூர்வாசார்யர்கள் பரவாதிகளை நிரஸனம் செய்வதற்காக அருளிச் செய்கிற வாக்யங்களை ஹயக்ரீவனுடைய ஹேஷாரூபமாகத் திருவுள்ளம்பற்றி 'ஹெஹஷெஷாஷீஷுவொஷ' இத்யாதி அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதினால் வாக்யங்களை அவர்கள் உச்சரிக்கும்பொழுது உண்டாகும் காம்பீர்யமும், தடங்கலின்மை ப்ரஸரிப்பதும் ஸம்ப்ரமின்மை உச்சரிப்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஸ்ரீஹயக்ரீவன் இவர்களுடைய ஹ்ருதயகமலத்தில் வஸிக்கப்பெற்றோமே என்கிற ஸந்தோஷத்தின் பரீவாஹரூபமாய ஹேஷாரூபத்தைச் செய்ய வஸ்து ஸ்வபாவத்தினால் ப்ரதிவாதிகள் தாமே நிரஸ்தராவர் 'ஹுங்க்ருதம் தத்விஷம் ஸம்ப்ரும் ப்ரஸஹ்ய நாவீக ஜஹ்ரூர்வெரா:' என்கிறபடியே ப்ரஸ்பாஸ ஸ்வபாவமான செய்ய வந்த ஸ்வபாவத்தினால் பூர்ண காம்ய நாமங்கள் நடந்தகரப்பேராவ என்று ஸ்ரீ ஸாரநிதியிலையில் வயாசரபாக 'வஹாஜ்மணா' என்பதினால் ப்ரதிவாதி நிரஸனத்திற்கும் ஸாமர்த்ய ஸாதனத்திற்கும் உபயுக்தங்களான ஜ்ஞானஶக்த்யாதிகள் மாத்திரமன்றிக்கே மற்றும் ஸகலகல்யாணகுணங்களினாலும் நிறைந்தவர்கள் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'ஜிஜ்ஞாஸ்யாவஸஜெஜந்த்யுஜ்ஜ்வ' என்றதால் அநேக இடங்களில் வளித்துச்சொல்லாநின்ற 'வெண்டிப்புயக் திருவெஞ்சட்டாக வென்று சொல்லிப் பெற்ற குமரைப்போன்ற ஸிஷ்யர்கள் அவர்களுடைய 'வட' ஸ்ரீகேசவம் ..., ஸ்ரீசதுஶ்ச்லோகீ பாஷ்யம் முதலிய ... அப்படியே 'யதிபதிஸைஹவெ ஸர்வஸ்யாத்ம ப்ரூதவிஷ்கவ்யூஹவக வியாவஸ்ரவிம்ஶெ ஜாயுஜவிஷ்கா'

என்று ஸ்ரீ கத்யத்திலே அருளிச்செய்தார், 'வ்யவஸாய ஸ்நேஹவ்ருத்தி ஞானவத்யா ஜா
யுஜாக்ஷிகா ... ஸ்ரீ சதுஸ்லோகீ பாஷ்யத்திலும் அருளிச்
செய்யப்பட்டது. இது ... ஸ்ரீஸாரஸ்வா
திநியில் வ்யாக்யாதம் ['வ்யவஸாய ஸ்நேஹ ... ஸ்லோகம் இட
பொழுது ... ஸ்ரீ கோசங்களில் விட்டுப்போய் நிற்கிறது]
அவைகளின் 'ஸ்வரூப' ... விஷ
யங்கள் அநேகம் 'ஹாநி' ... அவைகளைப் பற்றி
உத்தரோத்தரம் ... 'தத்த்வஹிதம் ஞானவைராக்ய' என்
பதினால் 'ஸ்வஸ்வரூப ... தத்த்வஹிதம் ...
உபேயதத்த்வ ... ஸாக்ஷாத்காரம் ...
... ஸ்ரீ ...
... அநாதிகால ... 'வைராக்ய'
என்பதற்கு ஒவ்வொரு யுக்தியும் அநேக அபஸித்தாந்தங்களைத்
தள்ளக்கூடிய ஸக்தியுடையதாயிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம்.
எப்படியென்னில், ஆத்மா ஞாதா என்று ஸ்தாபனம் செய்த
திலே ஞானக்ஷணிக வௌத்தர் முதலிய அத்வைதிகள்
இவர்களின் நிரஸனம் ஏற்படுவதைப்போல ஆத்மா அவைகளைப்
பற்றிய ... நிரூபிக்கிறபடியிலே தன்னுடைய மகத்
தைத் ஸ்தாபிக்கும்பொழுது அவைகளெல்லாமே கழிந்துவிடுகின்றன
என்பது ... 'ஸ்வதந்த்ரீகர ... யாஸ
போதாயனாதிகளினாலே பரதிபாதிக்கப்பட்ட மார்க்கம் இப்பொ
ழுது ப்ரகாஸம் செய்யப்பட்டதேயன்றி இது புதிதாய் உண்
டாக்கப்பட்டதன்று என்று ... 'நிஸாமய ... பதா
நிஜ ... ஸ்ரீ ... வ்
ஸூயதே:' என்று ... அருளிச்செய்திருப்பது
இங்கு அனுஸந்தேயம்.

இப்படி பொதுவாகக் 'குருபக்தியை அனுஸந்தானம்
செய்து, வித்தாங்கத்திற்கு அதிகமாக உபகாரம் செய்த ஆசார்
யர்களைத் தனித்தனியே அனுஸந்தானம் செய்கிறார். இப்படி
அவர்களைத் தனித்து விசேஷ கௌரவத்துடன் அனுஸந்திக்க
வேண்டுமென்பது வாசகுருபரம்பரையிலும் 'ஸ்ரீ' 'ஸ்ரீசை',

ஆரணநூல் வழிச்செவ்வை யழித்திடும் ஐதுகர்க்கோர்
வாரண மாயவர் வாதக் கதலிகள் மாய்த்தபிரான்
ஏரணி கீர்த்தி யிராமானுச முனி யின்னுரை சேர்
சீரணி சிந்தையினோம் சிந்தியோமினித் தீவினையே 3

'ஸ்ரீபக்தே' என்கிற ஸம்பந்தபரம்பரையின் ஸாரஸ்யத்தை தெரிவிக்கப்பட்டது. அதில் முதலில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் விஷயமாக அருளிச்செய்கிறார்— 'ஆரணநூல்' என்றாரம்பித்து.

[ப-ரை] ஆரணநூல் - வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் அதாவது உபநிஷத்பாகத்தின், செவ்வை - நேரான அர்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கும் தன்மையை, அழித்திடும் - கெடுக்கிற, ஐதுகர்க்கு - ஹேதுவாதம் பண்ணுகிறவர்களுக்கு, ஓர் - அத்விதீயமான, வாரணமாய - யானையாய், அவர் - அவர்களுடைய, வாதக்கதலிகள் - வாதங்களாகிற வாழைகளை மாய்த்த - நசிப்பித்த, பிரான் - உபகாரகரான, ஏர் - அனுரூபமான அணி - பூஷணத்துக்கு அலங்காரமான, கீர்த்தி - கீர்த்தியையுடைய, இராமானுசமுனி - ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய, இன் - போக்யமான உரை - ஸ்ரீஸூக்திகள், சேர் - சேர்ந்திருக்கிற, சீர் - குணங்களினால், அணி - அலங்கரிக்கப்பட்ட, சிந்தையினோம் - சிந்தையையுடைய நாம், இனி - இதற்குப்பிறகு, தீவினை - பாபத்தை, சிந்தியோம் - நினைக்கமாட்டோம். 'செவ்வை யழித்திடும்' என்பதால் வேதங்கள் தானே ஒருவிதமான தட்டுமில்லாமல் அர்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கும் தன்மை உடையவைகளாயிருக்க அவைகளில் சில பாகங்களை அப்ரமாணங்களென்றும், ப்ரமாணமாக ஒப்புக் கொண்ட பாகத்திலும் லக்ஷணையாக அர்த்தம் சொல்லவேண்டும் என்றும், எல்லா வேதங்களும் அவித்யா கல்பிதமென்றும், இவை முதலிய வாதங்களினால் வேதத்தின் ப்ராமாண்யத்தை யழிக்கிற என்றபடி. 'ஸ்வேஷாஞ்சாம் ஸ்வைர் நிஷிதபயஸ்ஸம்ஹாரஸூக்தே' என்கிற ஸ்ரீமத் தத்வஸார ச்லோகம் இங்கு அனுஸந்தேயம். அன்றிக்கே ஆரணநூல் என்பது வேதாந்த ஸூத்திரமாகவுமாம். அதின் வழியாவது உபநிஷத்தின் அர்த்தங்களை யுக்திகளைக் கொண்டு விசாரிப்பதால், 'அல்பாக்ஷரமஸந்திக்தம்' என்றிவை முதலிய லக்ஷணத்தோடு கூடியதாயுமிருப்பது. அதின் 'செவ்வை

யை யழித்திடு'கையாவது ஸச்சித்ராக்ஷரங்களுக்கு அநுகுண மான அர்த்தங்களைச் சொல்லாமல் தாங்கள் மனதிற்கொண்ட அர்த்தத்திற் கனுகுணமாக ஸச்சித்ரங்களை கௌணமாக அர்த்தங்களைச் சொல்லுவதாக வ்யாக்யானம் பண்ணுகை அப்படியே 'யதாவாய்ஶூத்ர: ஸந்த்யக்ஷரம் வேதார்த்தம் தயாவ்யவஸ்த்ரான் ஶாரீரகீராஸாயம் ப்ரபுத்யேஷாத்ர: என்று ஸ்ரீபாஷ்ய அவதாரிகை இதுக்காகக்' என்பதற்குக் கேவலம் யுக்தியையே தங்கள் மதத்திற்கு ப்ரதானமாகக் கொள்ளுகிறவர்களுக்கு என்றர்த்தம் 'வாரணமாய்' என்பதினால் ஒருவராலும் தடுக்கமுடியாமையும், அதிக தீரஸ்வபாவரும், எதிரிகளை அநாதரித்திருப்பதும் விவக்ஷிதம் இந்த 'பண்டருமாறன் பசுந்தமிழ்' என்றாரம்பிக்கும் நூற்றந்தாதிப்பாசுர அநுஸந்தேயம் 'ஏரணி கீர்த்தி' என்பதற்கு நம் இராமாநுசனுடைய கீர்த்தி ப்ரசாரத்தினாலே பூமி முழுவதும் அலங்கரிக்கப்பட்டதாகிறது என்று திருவுள்ளம் இவ்விடத்தில் 'அலர்ந்தவம்புயத்திருந்து' என்றாரம்பிக்கும் அமுதனார் திருப்பாசுரம் அநுஸந்தேயம் 'இன்னுரை' என்பதற்கு போக்யமான ப்ரஸாதகங்களை 'ஸர்வ: விவக்ஷிதே ஸந்' என்று ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே ஸர்வ அநுபாவ்யம் என்று தாத்பர்யம் 'சேர் சீரணி சிந்தையினோம்' என்பதற்கு 'த்விஷ்டம் பதி ஸர்வஜ்ஞ வஸஸாராவ்ருத்திசிக்ஷிபுண்டரீக' என்று ஸ்ரீராமமிஶ்ரர் அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே அநவரதம் அதிலேயே ஊன்றியிருக்கிற புத்தியையுடைய நாம் என்று தாத்பர்யம் சீரணிசிந்தையினோம்' என்பதினால் 'த்ருஷ்ட்ராஷ்ட்வத்ர ஸஹியி வாக்ஸாவைராக்ஷா வைராக்யஶக்ஷாவைராக்ய ஜ்ஞாநநிஷ்டாசுஶீலர்' என்றிவர் தாமே ஸ்ரீபதிராஜஸ்தவத்திலும் 'ஶ்ரௌதஸ்ம்ருதி ஸஹஸ்ரபூர்ணமதிஷ்டவந்தாரவேஸ' என்று ஸ்ரீஸங்கல்பஸூர்யோதயத்திலும், 'தத்த்வஜ்ஞஸம்ப்ரதாயவித்த்வஶிஷ்டர் ஶ்ரேஷ்டர்வேதவித்' என்று ஸ்ரீ நிகமபாஷ்ய தாத்பர்ய சந்த்ரிகையிலும் அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே பூர்வாசார்யர்களுடையவும் ஶரீர பதியினுடையவும் அநுக்ரஹவிஶேஷத்தினாலும், அவர்களுடைய சரணங்களில் அர்வாக் பரிசயத்தினாலும் உண்டாகிய குணவிசேஷ

நீளவந்தின்று விதிவகையா னினைவொன்றிய நாம்
மீளவந்தின்னும் வினையுடம் பொன்றி விழுந்துழலா
தாளவந்தாரென வென்று நடந்து விளங்கிய சீர்
ஆளவந்தா ரடியோம் படியோமினி யல்வழக்கே 4

க்ஷைகளையுடையது தம்முடைய சிந்தை என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'சிந்தியோமினித் தீவினையே' என்பதற்குக் கீழ்ச்செய்த பூர்வபாபங்களைப்பற்றி இனி வ்யஸனப்படமாட்டோம் என்றார் தாம். அதாவது எம்பெருமானார் அருளிச்செய்த ஸ்ரீபாஷ்யம், கத்யம் முதலிய ஸ்ரீஸூக்திகளினால் பாபத்தின் ப்ராபல்யத்தை யதார்த்தமாக அறிந்தபிறகு, பூர்வபாபங்களைப்பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம் என்று தாத்பர்யம். இத்தால் ஆசார்யர்களின் ஸ்ரீஸூக்திபரிசயத்தினால் தனக்கு ஸர்வஶோக நிவ்ருத்தி உண்டானதைப்பற்றி அவர்களிடத்தில் உபகாரஸ்ம்ருதி செய்யப்பட்டதாயிற்று. அன்றிக்கே, எம்பெருமானாருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளில் தம்முடைய புத்தி சென்றபிறகு இனி பாபத்தைப் புத்தியினால் யோசிக்கமாட்டோம் என்று தாத்பர்யமாகவுமாம். அதாவது உத்தராகத்திலிருந்து மனது நிவ்ருத்தமானபடி அனுஸந்திக்கப்பட்டது.

இப்படியே விசேஷ உபகாரகரான ஸ்ரீஆளவந்தார் விஷயமாகவும் ஒரு மங்களம் அருளிச்செய்கிறார் — 'நீளவந்தின்று' என்று ஆரம்பித்து.

[பரை] நீளவந்து - நெடுங்காலமாக ஸம்ஸாரத்திலேயே ஸஞ்சரித்துக்கொண்டுவந்து இன்று இந்த ஜன்மத்திலே, விதிவகையால் - பாக்யவசத்தினாலே, நினைவு ஒன்றிய - நல்ல எண்ணத்தை அடைந்த, நாம், இன்னம் இதற்கு மேலும் மீளவும் - திரும்பவும் இந்த ஸம்ஸாரத்திலேயே வந்து, வினையுடம்பொன்றி - கர்ம ஸம்பந்தமுடைய ஶரீரத்துடன் சேர்ந்து, விழுந்துழலாது - கீழே விழுந்து ஸம்ஸாரத்திலேயே உழன்றுகொண்டிராமல், ஆள்வந்தாரென - நம்மை ரக்ஷிக்க வந்தவர் என்று சொல்லும்படி, வென்று - ஜயித்து, விளங்கிய - ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற, சீர் - கல்யாணகுணங்களையுடைய ஆளவந்தாரடியோம் - ஸ்ரீஆள

வந்தானுசத்துக் காளபூதர்களானோம், இனி - இதற்குமேல் அல்வழக்கு அல்லாத வ்யாபாரங்களை அதாவது அபஸித்தாந்த ந்யாயங்களை, படியோம் வாசிக்கப்பட்டோம்.

'ஆளவந்து' என்பதற்கு ஸாரஸாரம் அநாதியென்றும், 'விதி வகையால்' என்பதற்கு நிர்வாஹம் 'ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் யம் பச்யேந் மதுஸூதந:' என்கிறபடியே பட்ட கடாக்ஷத்தை ஏதோ ஒரு பாக்யயோகத்தால் பெற்றோம் என்றும், 'நினைவொன்றிட' என்பதற்கு தேஹத்தைவிட ஆத்மா வேறு அது பகவானுக்குச் சேஷபூதமானது என்கிற ஜ்ஞானத்தைப் பெற்ற என்றும் தாத்பர்யம். இத்தால் மோக்ஷமாகிற புருஷார்த்தத்தை அபேக்ஷிக்க யோக்யதையானதென்பது அர்த்தாத் ஸித்தமாகிறது. 'வினையுடம்பு' என்பதினால் ராகங்களினால் உண்டாக்கப்பட்டதாய் மேலும் காமங்களுக்குக் காரணமாகையினால் காமுக கர்மாதி சேர்ந்தது ஶரீரம் என்பது கயோகிதம். 'ஒன்றி' என்பதற்கு தேஹாத்ம ப்ரமம் முதலியவைகளையடைந்து என்றாகத்தம். 'விழுந்து' என்பதற்கு 'க்ஷிபாமி' என்று பகவான் நிர்வஹிப்பதாகச் சொன்னபடி, 'க்ஷிபாம்யஜஸ்ரம் ஆஸுரீஷ்வேவ யோநிஷு' என்கிற ஸ்ரீகீதாஶ்லோகத்தின்படியே கீழே விழுந்து என்றாகத்தம். 'உழலாது' என்பதற்கு அங்கு நரகாதிகளிலே அதிதீர்க்ககாலம் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிராமல் என்று தாத்பர்யம். அதாவது இப்படி ஸ்ரீ ஆளவந்தார் நம்மைக் கடாக்ஷிக்காவிட்டால் இந்த யாதனையிலேயே உழன்றுகொண்டிருப்போம் என்று திருவுள்ளம். 'ஆளவந்தாரென வென்று' என்பதினால் 'யமாயுதோ ஸர்ஜி ஸஞ்சரித்தவிஜயாத்யபோ:' என்றபடியே மிச்சம் ஆரம்பமானகம்காரம் கூடிய நம்முடைய மனதையும் தனக்கடியையாக்கிக்கொண்டபடியினால் நம்மை ரக்ஷிக்கவந்தவரென்று எல்லாரும் கொண்டாடும்படி அவதரித்தார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. அன்றிக்கே இந்த ஆளவந்தார் ராஜஸபையில் ஆஸ்தான பண்டிதனைத் தோற்கடித்து அங்கு தன்னுடைய ப்ரதிஜ்ஞையை நிறைவேற்றினபடியினால் தனக்கு அடிமையாகவே வராதபடி தன்னைக் காப்பாற்றினார் என்று ராஜபத்னியே 'ஆளவந்தீரோ' என்று இவரைக் கொண்டாடின வருத்தாந்தம் தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறதாகவுமாம். அவ

சாரம் வமைபாயனன் றுகாதலடி யவர்க்குத்
தாராம் வழங்கித் தமிழ்மறை யினிசை தந்த வள்ளல்
ஏரார்ந்த செந்நிறுமட்டிய நாதமுனி கழலே
நாளுந்தொழு தெழுவோ மெமக்கா நிசாரமிலந்தே

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீகுருபரம்பராஸாரஸ் ஸம்பூர்ண: ||

|| ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ||
ஸ்ரீராதூப்புரத்திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

விதமாகச் சொல்லும்படி வென்று - பண்டிதரை வாதத்திலே ஜயித்து விளங்கிய - அதனாலே பாகாசிக்க, சீர் - கல்யாண குணங்களையுடைய என்றர்த்தம் இந்த 'அடியோம்' என்பதற்கு அவருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளில் பரிசயத்தைச் செய்து அதி னாலே அவருக்குத் தாஸபூதரான நாம் என்றர்த்தம். 'படியோமினி அல்லழக்கே' என்பதற்கு குத்ருஷ்டிமுதலியவர் களின் மதக்காரர்களை படிக்கமாட்டோம் என்றர்த்தம். இங்கு 'புறம்பாகி நின்ற புகழ்கொள் சமணமெல்லாம் கல்லியற்கற்றார் காணப்போகட்டோர்கள்' என்கிற திருமங்கைப்பாட்டும், 'தீக்கதறச் சென்றோர்கோட்' என்கிற திருப்பாவைப் பாசுரமும், 'ஸம்ஸாரவர்த்ம ... ஸமாஶ்ரயதாம் ... ந ஸம்ப்ரயுக்த ... ' என்கிற ப்ராஜஸபக்தி ஸலோகம் முதலியவைகளும் அனுஸந்தேயங்கள். அனாதிகாலே பரதப்ராவல்ய பகவத்தாஸ்யத்திலிருந்தவர்கள் அதிலிருந்து திரும்பினாலும் திரும்பலாம் ஆசார்யதாஸ்யமாகிய பரமபாவம் வரையில் வந்தவர்களுக்கு ஸமயேஷ்வ அந்யமதங் களிலே திரும்ப வழியில்லை, ஆகையினாலே இந்த 'அல்லழக்கே' ... 'ஸாமான்ய' ... என்று ... திரும்பும்படியான மிதயாபூதமான வழக்கிலே, படியோம் - ஏயமாட்டோம் என்று தாத்பர்யமாகவுமாம்" என்று ஸ்ரீஸார ஸ்வாதிகையிலே வ்யாக்யாதம்.

இப்படியே ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் விஷயமாக ஒரு பாட்டு அருளிச்செய்கிறார் — 'காளம் வலம்புரி' என்றாரம்பித்து

[பதவுரை] காளம் - காஹளவாத்யம், வலம்புரி - வலம்புரி சங்கு, அன்ன - இவைகளுக்கு ஸத்ருசர்களான, நற்காதல் - ஸ்நேஹயுக்தமான பக்தியையுடைய அடியவர்க்கு - தாஸபூதர்களான மேலையகத்தாழ்வான், கீழையகத்தாழ்வான் என்பவர்களுக்கு தாளம் வழங்கி - கானசாஸ்த்ரத்தை உபதேசித்து, தமிழ்மறை - த்ராவிடவேதம் என்று சொல்லப்படுகிற திவ்யப்ரபந்தங்களினுடைய இன்னிசை - இனிமையான கானத்தை தந்த வள்ளல் - உபதேசித்த பரமோதாரரும் மூளும் - எல்லோராலும் அனுஷ்டிக்கக்கூடியதான தவநெறி - பக்தி ப்ரபத்திகளாகிய மார்க்கங்களை, மூட்டிய - ப்ரவர்த்திப்பித்தவரான நாதமுனிகழலே - ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளின் திருவடிகளையே நாளும் - தினந்தோறும், தொழுதெழுவோம் - ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவிப்போம் நீணிலத்தே - நாலு விதமான பூமியில் நமக்கு ஆர் நிகர் - ஸமானர் யார்.

காளம் வலம்புரியன்ன - இப்பாட்டுக்கு காஹளம் முதலியவைகள் எப்படி ராஜாவின் விஜயத்திற்கு ஸூசகங்களோ அப்படியே இவர்களிருவரும் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளின் கல்யாணகுணங்களுக்கு ப்ரகாசகர்கள் என்று தாத்பர்யம். காளம் என்றால் சக்ரம் 'திகிரி வட்டம் காளம் ஸுதர்சனம் என்று சக்ரத்தின் பெயர்த்தொகை' என்று நிகண்டு என்று ஸ்ரீஸாரஸங்க்ரஹத்தில் வ்யாக்யாதம். இந்த பக்ஷத்தில் பகவானுக்கு சங்கசக்ரங்கள் எப்படி அலங்காரங்களோ அதைப்போல ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்கு இவர்கள் என்று திருவுள்ளம். 'அடியவர்க்கு' என்பதால் [illegible] வாடா [illegible] கண்ணமங்கை [illegible] ஆச்ரயித்தவர்களாகிய [illegible] ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளின் [illegible] ஆச்ரயித்தவர்களுக்கு [illegible] கம் 'மூளும் தவநெறி மூட்டிய' என்பதால் 'யோகரஹஸ்ய [illegible] ப்ரவர்த்திப்பித்த [illegible] ஸ்ரீ [illegible] ஸம்ப்ரதாயம் விவக்ஷிதம் 'கழலே' என்கிற இடத்தில் ஏகாரத்திற்கு ஸகல அபீஷ்டங்களை [illegible] அன்றிக்கே 'நாயந்தே நம்பி

சத்ரு வார்த்து உரவி கிருத்யம் யதீய சரணௌ சரணம் ததீயம்' என்கிறபடியே உபாயத்வத்திலும் ப்ராப்யத்வத்திலும் உத்தேச்யதமம் ஸாதுபாயமாகவுமாம். ‘நானில'மாவது மருதம், குறிஞ்சி நெய்தல், முல்லை என்று நான்கு விதமாகப் பிரிக்கப்பட்ட பூமி, பாலை யென்னும் ஐந்தாம் வகுப்பு மருகாந்தாரபாகையினுள்ளே மனுஷ்யஸஞ்சாரமற்றதால் இங்கு எடுக்கப்படவில்லை.

இப்படிக் கீழ் மூன்று பாட்டுகளிலும் சிந்தியோமினித் தீவினையே என்று பரிஹ்ருத்தக மனோவ்ருத்தியும், படியோமினி யல்வழக்கே என்று பரிஹ்ருதமான வாக்வ்யாபாரமும், ‘தொழுதெழுவோம்' என்று பரிஷ்க்ருதமான சரீரவ்யாபாரமும் தனித்தனியே அருளிச்செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும் ஒவ்வொரு ஆசார்யனிடத்திலும் இந்த மூன்றும் சேர்த்து அனுஸந்தேயம் என்பது திருவுள்ளம். ஆக இத்தால் ஸதாசார்ய ஸம்பந்தத்தினாலே த்ரிகரணங்களினாலும் பரிஶுத்தமான வ்ருத்தியைச் செய்யப்பெற்றோம் என்று அவர்களிடத்தில் உபகாரஸ்ம்ருதி செய்யப்பட்டதாயிற்று. இப்படியே ஒவ்வொரு ஆசார்யர்களிடத்திலும் செய்ய வேண்டுமென்பதும் இந்நிலையே ஸூசிதம்.

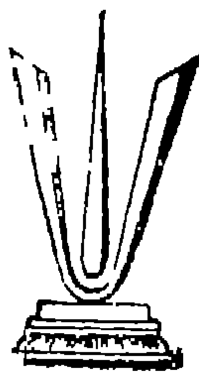
மஹாமஹோபாத்யாய திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான்

பகவத்விஷயம் ஸ்ரீ உ. வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீ குருபரம்பராஸார வ்யாக்யானம்

முற்றிற்று

॥ ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீஹயவதநபரப்ரஹ்மணே நம: ॥

ஸ்ரீமதே வகுளபூஷணமஹாதேசிகாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம: ॥

ஸ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீமத்

ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்

உபோத்காதாதிகாரம்.

[மங்களாசரணம்— மோக்ஷப்ராப்தியில் ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூப யோக்யதை— தத்ப்ராப்திக்குக் காரணம்— பகவத்ஸங்கல்பம்— ஆசார்யப்ராப்தி— வைதபர்யகவாதத்மாக ஸாரதமார்த்தங்களுடைமை]

ஸுலபவத்: ஸ்வீகாரநவா
ராவாயுவஸஞ்ஜிதம் வதே |
ஊநவி சச யஸ்வவாக
வஸதி ரஹஸ்யத்ரயஸாரோயம் ||

|| ஸ்ரீ: ||

[illegible]

ஸ்ரீ [illegible] நம: ||

ஸ்ரீ [illegible] தேஶிகாய நம: ||

ஸ்ரீ [illegible] நம: ||

ஸ்ரீ [illegible] தேஶிகாய நம: ||

ஸ்ரீ [illegible] தேஶிகாய நம: ||

இப்படிச் [illegible] ஸ்ரீகுருபரம்பராஸாரமென்னும் [illegible] "ரஹஸ்யார்த்தங்களை அநுஸந்திக்கும் போதெல்லாம் குருபரம்பராநுஸந்தானம் [illegible]' என்றும் அப்படி அநுஸந்தானம் செய்தால்தான் ஜ்ஞானமுண்டாகுமென்றும், [illegible] அருளினபடியே ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரம் என்னும் இந்த க்ரந்தத்தை அருளிச்செய்ய ஆரம்பிக்கும் [illegible] குருபரம்பராநுஸந்தானமாகிற மங்களத்தைச் செய்தருளி அதனால் தனக்கு அந்த ரஹஸ்யத்ரயத்தைப் பற்றிய ஜ்ஞானம் விஶதமாய் உண்டாயிற்று என்று அருளிச்செய்கிறார் — '[illegible]' என்று ஆரம்பித்து.

[illegible] - [illegible], [illegible] - [illegible] ஆசார்யபரம்பரையை [illegible] அந்த பரம்பரையை, [illegible] [illegible] அல்லது — [illegible] ஆசார்யபரம்பரை [illegible] ஸாரம் - [illegible], [illegible]

[illegible] 'ஸ்ரீ குரு

பரம்பரையாக [illegible] '[illegible]', '[illegible]' [illegible] அர்த்த[illegible] '[illegible]' [illegible] ஸம்ப்ரதாயமான ஸந்நிதியில் [illegible] இருக்கப்பட்டிருக்கிற பர[illegible]ம் இந்த அனுஸந்தேயம் [illegible] தெரிவிக்கப்பட்ட[illegible] '[illegible]' [illegible] கர்த்தத்திற்கு [illegible] ஸம்ப்ரதாயங்களின் [illegible] அந்த அர்த்தங்களை அறிபவனாயிருப்பவன் [illegible] அதிகாரி என்பதும், அந்த அர்த்தங்களை அறிந்த ப்ரயோஜனம் [illegible] '[illegible]' [illegible] '[illegible]' [illegible] மீமாம்ஸா [illegible] பரம்பரையை [illegible] கூறிக்கொண்டே [illegible] ஆசார்யபரம்பரையின் [illegible] இந்த அர்த்தங்கள் பரம்பரையாக [illegible] தெரிவிக்கப்பட்டது "[illegible]" என்று [illegible] அருளிச்செய்யப்பட்டது. இந்த அனுஸந்தேயம் '[illegible]' [illegible] ப்ரஸித்தமாக (நிகழ்காலமாக) அருளிச்செய்திருப்பதை [illegible] சொல்லிப்போக முடியாமல் [illegible] '[illegible]' [illegible] படுகிற அர்த்தம் [illegible] எவ்வண்ணமெனில்? இந்த ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் என்னும் க்ரந்தம் அர்த்தானுஸாரமாக, [illegible], ப்ரயோஜனபாகம், [illegible] காரபாகம் என்று நான்கு பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் முதலாவது பாகத்தில் முமுக்ஷுக்கள் அவச்யம் ஜ்ஞாதவ்யங்களான ரஹஸ்யத்ரயங்களின் [illegible] அர்த்தங்களை இருபத்திரண்டு அதிகாரங்களில் விஸ்தாரமாக [illegible]கிறார். இரண்டாவது பாகத்தில் [illegible] [illegible] அதிகாரங்களில் அருளிச்செய்யப்படுகிறது. மூன்றாவது பாகத்தில் [illegible] பகவத்[illegible] [illegible] இதை உபதேசிக்கும் ஆசார்ய[illegible]

க்ருத்யவ்ருத்தாத்மகே ஸாவேத்ரு
களத்ரஸதநிவதக்கரது ।
வந்தே ஸம்ஸ்திமீமாம்ஸ
வீதிரோமாயகஸ்துராது ॥

[illegible] ஸ்ரீவசன [illegible] கருத்யமும் [illegible] அதிகாரங்களில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளில் '[illegible]' என்கிற அர்த்த[illegible] [illegible] 'ஸம்ஸ்ருதி' என்[illegible] [illegible] 'ப்ரபத்யுவாசாக்' என்[illegible] அர்த்த[illegible] [illegible] அப்படிப் பட்ட [illegible] ஸ்ரீ[illegible] [illegible] [illegible] என்று [illegible] [illegible] [illegible] காரி[illegible] செய்யவேண்டு[illegible] [illegible]ம் செய்யப்பட்டாகிறது.

இப்படி [illegible] [illegible] செய்[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] செய்[illegible] [illegible] அப்புள்ளார்[illegible] [illegible] அருளிச்செய்கிறார்— 'க்ருத்யவ்ருத்தாத்மகே' என்று [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] செய்தவராகிய [illegible] [illegible] என்று [illegible]

[illegible] க்ருத்யவ்ருத்தாத்மகே [illegible] [illegible] ஸாவேத்ரு - [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] களத்ரஸ தநிவதக்கரது - [illegible] [illegible] ஸம்ஸ்திமீமாம்ஸ - [illegible] [illegible] [illegible] வீதிரோமாயகஸ்துராது [illegible] [illegible] செட்[illegible] [illegible] அர்த்த[illegible] வந்தே - [illegible]

'சகல ஹாவமேவ

ஜாவி ஸார்

அநசெய

'கவு வாதகெ மாஷூ' என

பதிறால ரூபகம் கபடிகிறபடியிஞல இது ஸ்ரீ அபபுள்ளார

விஷயமான பாசுரம என்று சிலர அபிபபிராயபபடுகிறாாகள

'ஹவிர்மீமாஸு வீயீமாயககிஷ்மாறு'

எனபதறகு மரிய பதியிறை பரவாதஙகிசசபபட்ட பகதிபரபத

யாதி பராசககஙகளை கருணுதிகளைபபோல மறைததுககொணடி

ருககிற பரமதஙகளை நிரஸநம செயது அநத மாாககஙகளை மறு

படியும பாகாமயம செயவதாகப பணணகாயகிஷ்டரான எனமாதகம

'ஹூ ஷுதஷுவிமஹாவஸந'

'திஷாய'

'வீயீமாயகககிஷ்மாறு' சாறறிககபபடுகினறன

கடகூதத கிருவாயமொழியை அதயயநம செயவிதத ஆசாாயன

ஸ்ரீ தேவபபெருமாள ஸநநிதியில 'கடைகததில சியககபபெறறல'

'உள சோபில சியகநு' இதயாதிகளில பாஸிபனனமான திருவலகு

சேவாதகைகையகாபயம செயதுகொணடிருககபபடியிஞல அவரைக

அனநதா 'வீயீமாயக

கிஷ்மாறு'

பிரபதிதக பகவா

"உதாய

விஹமகடமிஃ । உடமல

நஸ

என

கிறபடியே பகவதகுணஙகளை பாதிபாதிசகிற திவயஸூகதிகளைக

குழாஙகளாயக கூடிபபாடுகிற கவிகளின கோஷததிஞலே பகவான

எழுந்தருளுகிற வீதியில உள்ள அமஙகளஙகளை நிரஸநம செயது

ஹதவிஷு

காமகணகாறு'

பிராட்டிபைபபோல

பாகஷணடயாதிஜனஙகளுடைய ஸஞசாரததிஞலே பகவான எழுந

தருளுவதறகு அநாஹமகளான பாகஙகளைத தஙகளுடைய ஸஞ

சாரததிஞலே பரிஹாரம செயகிறபடியிஞலும என்று தாதபா

யம இவவிடததில 'நீாககஙகளாயிரததுளிவையுமொரு பத

தும வலலாாகளைத தேவா வைகல தீாததஙகளேயென்று பூசிககி

எம்மைக் கடிக்கலமென்றெம்மை யடைப்பதற்கு அப்புயத்தாள் கணவன்
தாள்களேசேர்ந்து செம்மை தந்தகவுடையார்
நடக்கவோர் ஆள்மேற் புயன்போற்றிய மன்றிலுள்ளம்
பூண்டகவிந்தைக நடக்கப்பேராவிதிவார் படைத்துறைத்து

"ப்ரியாப்பார்க்க கயமேக்ஷிப்பாகத்தே" என்கிற ஸ்வாமிகளுடைய
ஸ்ரீஸூக்தியும், ஸ்ரீரங்கம் வ்ருஷபகிரி ஸத்வ்ருஷ்த யக்ஷமந்தி ஸாஸ்தா
ஸாஸ்தா நித்யக்ஷிதிவ்ருத்திஷு திவ்யாதிவ்யக்தியுக்தே
பராங்குஸ பாதபத்ம ஸ்வாமி ஸம்ப்ரதாய ஸ்வாமி
... ஸம்பந்த ... வைபவ ஸ்ரீ தத்ஸஹகாத்மனே'
என்று ஸ்ரீஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்திலும் அநுஸந்தேயங்கள்
ஸ்தோத்ரத்தில் அவரோ ஆசார்யர்களின் திருநாமங்களை
... அருளிச்செய்யாமைக்கும், பஹுவசனத்தில்
பாடத்திற்கும் இந்த யோஜனை பொருத்தமுடையதாகிறது

இப்படி இந்த பாசுரத்திலே நேராகவும் பரம்பரையா
... உண்டாகக்கூடிய ப்ரயோஜனங்களை விசதமாக அருளிச்
செய்துகொண்டு இப்படி ரஹஸ்யத்ரயங்களின் அர்த்தாநுஸந்
தானத்திலே ஆனந்தாநுபவம் செய்யும்படியான தனக்குண்டான
பாக்யாதிசயத்தைக் குறித்து விஸ்மிதராகிறார்—'ஆளும்' என்று
ஆரம்பித்து

பதவுரை] எம்மை நம்மை, அம்புயத்தாள் கணவன்-தாமரைப
பூவிலே வசித்துக்கொண்டிருக்கிற லக்ஷ்மியின் பர்த்தாவாகிய
பகவான் அடைக்கலம் - ரக்ஷ்யவஸ்துவாக(க்கொண்டு), ஆளும்
... பவன், என்று ஸ்வீகரித்து, தாளிணை சேர்ந்து - (அந்த
... கணவனுடைய) திருவடிகளிரண்டையும் ஆச்ர
... எமக்கும் - நம்மை யாச்ரயித்தவர்களான நமக்கும், அவை
... அந்தத் திருவடிகளிரண்டையும் உபாயமாகவும் உபேய
... காட்டிக்கொடுத்த தகவுடையார் - கருணையையுடையவர்கள்
... பூர்வாசார்யர்கள், ஆளும் வியாபித்துக்கொண்டிருக்கும்,
இருள்கள் அஜ்ஞானாந்தகாரங்களை, விள்ள - நசிப்பதற்காக,
... பாடத்தினைச்செய்து, ஓதிய அப்யாஸம் செய்த, ரஹ
... ஸ்யத்ரயங்களின், உள்ளம் - தாத்பர்யார்த்தத்தை,
... திவ்யார்த்தம் உக்கக ஸந்தோஷிக்க, அதாவது
... அர்த்தங்களை அநுஸந்தானம் செய்து அதிலே ஸந்தோ

ஷிக்க என்று தாத்பர்யம். இங்கே - இந்த ப்ரக்ருதிமண்டலத்தில், நமக்கு ஓர் ஒப்பற்ற விதி பாக்யம், வாய்க்கின்றதே ப்ராப்தமாகிறது.

'இங்கே' என்பதற்கு இப்படிப்பட்ட அநுபவத்திற்கு விரோதமாக பகவத்ஸ்வரூபத்திற்குத் திரோதானத்தை (மறைப்பு முதலியவைகளை)ச் செய்கிற இந்த ப்ரக்ருதிமண்டலத்திலே என்றபடி. 'உக்கக' என்பதற்கு 'கூனுள நெஞ்சுகளால் குற்றமெண்ணி' என்கிறபடியே அஸூயாதிகளினால் ஆவிர்பாவத்தை யடைந்து பகவானுடைய குணவிபூதியாதிகளில் பொறாமை கொண்டிருக்கிற இந்த லோகத்திலே இதைக் கேட்டு உக்கும்படியான பாக்யம் பெறுவோமே என்று தாத்பர்யம். '[illegible]' என்று ஸ்ரீ[illegible] குணமாகச் சொல்லப்பட்டது. அப்படித் தோஷாபாவமாத்திரத்திலே நின்று விடாமல் உக்கும்படியான குணவிசேஷம் சொல்லப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் 'ஓர் விதி' என்றருளிச்செய்கிறார். இங்கு 'ஓர் விதி' என்றது பகவானுடைய அநுக்ரஹவிசேஷத்தைக் காட்டிலும் மிகவும் விலக்ஷணமான ஆசார்யகடாக்ஷத்தைக் குறிக்கிறது. நமக்கு - அந்த ஆசார்யன் திருவடிகளை ஆச்ரயித்திருக்கிற நமக்கு, வாய்க்கின்றதே' என்பதினால் 'கண்டாயே நெஞ்சே கருமங்கள் வாய்க்கின்று ஓர் எண்டானும் இன்றியே வந்தியலுமாறு' என்றும் 'வரவாறொன்றில்லையால் வாழ்வினிதால்' என்றும் அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே ஸத்ருசமான ஹேது இன்னதென்று தெரியாமலிருக்கப் பெரிய லாபம் தானே வந்து கிட்டாநின்றது என்பது த்யோதிதம். 'ஏ' என்பது ஸந்தோஷாதிசயத்தைக் காண்பிக்கிறது. 'மூன்றி னுள்ளம் நாளு முக்கக' என்பதினால் ரஹஸ்யத்ரயங்களின் அர்த்தஜ்ஞானமும் அதின் வழியாக அம்புயத்தாள் கணவன் தாளிணை சேர்வதும், அதினாலே அவன் நம்மை யடைக்கலமாக ஆள்வதும், இந்த [illegible] ப்ரயோஜனமென்ன [illegible] '[illegible] ஸ்வஹஸ்தம் வந்து' என்று [illegible]ர்யங்களின் அர்த்தத்தை அநுஸந்தித்து ஆநந்தாநுபவம் செய்வதே ஸ்வயம் ப்ரயோஜனம் என்பது 'நாளு முக்கக' என்பதினால் காட்டப்படுகிறது.

ஊணீவார இவ ஸ்வகேநிருத்ய ப்ருஷ்டோ ஜீவ:
கருணாக்ஷேத்ரவிஷ்ணு நிக்ஷேபசாபராஜ்ஞ |
விவிதபணிதிஹேதாஸீக்ஷிதவேஷ்ட காலே
ஜாநாதி விஷ்டம் வஜ்ஞம் ஹ்ராஸ்ய மோசயதி ஸ்ம ||

இப்படி இக்கரந்தத்தில் பரம்பரையாக மோக்ஷம் ப்ரயோ
ஜநம் என்றருளிச்செய்யக் கூடுமோ? கர்ப்பாவாஸாதிகளான நமக்கு
அது எப்படி ஸம்பவிக்கக் கூடும்? மேலும் கைங்கர்யம் புருஷார்த்த
[illegible] 'ஸ்வ[illegible]' [illegible]
அப்ராப்தத்வம் ஸம்பட்டிருக்கை துக்கமயமாகக் காணப்படுகிறது
[illegible] ஸ்வரூபப்ராப்தமானாலும் புருஷார்த்தமானாலும்,
ஸம்பவிக்கவும் கூடுமென்னில் இதற்குப் பின்பு அநாதிகாலமாய் நம
மால் ஒருநாளும் அனுபவிக்கப்படாத பகவதநுபவ கைங்கர்யங்
கள் ஸ்வரூபப்ராப்தமென்றும் அதற்கு விருத்தமாய் அநாதியாக
அநுபவிக்கப்பட்டு வருகிற ப்ராக்ருத ஸம்பந்தம் ஸஹஜமென்றும்
சொல்லுவது ஸங்கதமாகுமோ? அதையிட்டு மோக்ஷமாகிற
ப்ரயோஜனம் ஸித்திப்பதற்காக இக்கரந்தம் அநாரம்பணீயம்
என்கிற சங்கைகளுக்கு ஸமாதானமாக, நம்மால் அநுபவிக்கப்
படாதது ஸ்வாபாவிகமென்றும், அநுபவிக்கப்பட்டு வருவது
ஔபாதிகமென்றும் நிரூபிப்பதற்குத் தக்க முக்கிய ப்ரமாணங்
கள் இருக்கின்றனவென்பதைக் குறிப்பாகக் கொண்டு,
அது ஸம்பாவிகமென்று காட்டுகிறார் காட்டுவதற்காக ஒரு ராஜ
குமாரவ்ருத்தாந்தத்தை த்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்து இந்த
சாஸ்திரம் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று அருளிச்செய்கிறபடியினால்,
இந்த அதிகாரத்திற்கு உபோத்காதாதிகாரமென்று பெயர்.
'சிந்தாம் ப்ரக்ருதஸித்த்யர்த்தாம் உபோத்காதம் விதுர்புதா:'
என்று ப்ரக்ருதகார்யம் ஸித்திப்பதற்காக விசாரிப்பது உபோத்
காதம் என்று லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இந்த
அதிகாரத்தில் விஸ்தாரமாக உபபாதிக்கப்போகிற அர்த்தத்தை
ஸங்க்ஷேபமாக அறிவிப்பதற்காக ஒரு ச்லோகமருளிச்செய்கிறார்—
'ஊணீவார:' என்று தொடங்கி.

[illegible] ஜீவ: ஜீவாத்மா ஊணீவார இவ சொல்லுப
[illegible], நித்யஹ்ருஷ்டோ-[illegible]

[illegible] **கறுரஷஉக்தி** [illegible], [illegible] **ஸிம்ஹாஸனாதிராஜ்யம்** - [illegible] **அவித்யா** [illegible] **காரண** - [illegible] **வியி** - [illegible] **வறிணக்தி** [illegible], **ஹேதுஸ** [illegible], **வீக்ஷி தஃ** - [illegible], **ரறாவறிஷக்** - [illegible], **உவஜீரம்** [illegible], [illegible] **ரூபவ** [illegible] **மோவாயக்தி** - [illegible]

இங்கு [illegible] **ஹிதஹேதுஹ** [illegible] உள்ள பதங்களிலை இவன [illegible] அநிஷ்டங்களைச் செய்யக்கூடியவனென்பது, இவைகள் [illegible] ஆகாரங்கள் [illegible] **அவித்** [illegible] அதாவது இப்படிப்பட்ட [illegible] **கறுரஷ** [illegible] யாதியிலை இப்பொழுது [illegible] இருப்பு [illegible] அநாதியான அவித்யையின [illegible] உண்டான தும, எனகிற [illegible] **ஸிம்ஹாஸனாதிராஜ்யம்** [illegible] பிதாவினிடத்தில புத்திரா [illegible] **வியிவறிணக்திஹேதுஸ**' என்பதற்கு [illegible] முக்கிய ஆசாரய [illegible] குக காரணங்களான காமங்களின பரிபாக [illegible] என்று [illegible] **வீக்ஷிதவேஹ காரணம்**' [illegible] யில [illegible] காரணமான பகவத்கடாக்ஷத்திறகுப [illegible] என்று [illegible] **ரறாவறிஷஉவஜீரம்**' என்பதற்கு ஆசாரயன [illegible] கண்டு தெளிந்தாலலது மோக்ஷபாயந்தமாகாது என்று ஸ்ரீ [illegible]

ஶ்ரிய:பதியான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஶ்ரீகௌஸ்துப ஸ்தாநீயனாய்க்கொண்டு ஶரீரபூதனாய் ஜ்ஞாதாவென்ன ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபம் கர்த்தாவென்றும் ஶிஷ்யனென்றும் யோக்யதை என்றும், ஶேஷனென்றும் ஶேஷபூதனென்றும், தாஸபூதனென்றும், அவ்வோ ஶாஸ்த்ரங்களிலே ப்ரதிபன்னனாயிருக்கும் ஜீவாத்மா, இவன் தனக்கு

ஸம்ப்ரதாய பரிஶுத்தியில் இவர் தம்மாலேயே அருளிச்செய்யப்பட்ட வாக்யம் விவக்ஷிதம். அதற்கு மூலமான ஶ்ருதியும் கண்டுகொள்வது 'ஜ்ஞாஜ்ஞாவஶிஷ்டாவஜ்ஞம் ஸ்வம்' என்பதற்கு ஆசார்யபரம்பரையை முகம்கொண்டு வருகிற பகவத்கைங்கர்யமாகிற தன்னுடைய புருஷார்த்தத்தை என்று ஶ்ரீ ஸாரஸங்க்ரஹத்தில் வ்யாக்யாதம் ... 'ஶ்ருஷ்ட்யாதி ... ஸாங்க்யாநம்' என்கிற ஶ்ரீ ... ... ஶ்லோகத்தின் ... ... தேப ... மொவாயதி' ... ... இருக்கும்படியைக் கணிசிக்கிறதாகவுமாம் [இக்கால் ஸ்வரூப ப்ராப்தமான புருஷார்த்தத்திற்கு ப்ரதிபந்தகம் அநாதியான அவித்யாதிகளின் ஸம்பந்தம். அதற்கு உத்தேஜகம் யாத்ருச்சிக ஸாத்ருகாதிகளடியாக குருபதேஶமவரையிலாக வரும் பரிபாகங்கள் என்பது த்யோதிதமாயிற்று. ப்ரதிபந்தகமாவது தானிருக்கும் பொழுது கார்யமுண்டாகாமல் தடுத்துக்கொண்டிருப்பது. உத்தேஜகமாவது அப்படித் தடைகளிருக்கும்பொழுதே அந்தத் தடைகளின் ஶக்தியை அடக்கிக் கார்யத்தையுண்டாக்கக்கூடியது.] இப்படி ஶ்லோகத்தில் ஸங்க்ஷேபேண அருளிச்செய்த அர்த்தங்களை விஸ்தாரமாக அருளிச்செய்கிறார் — 'ஶ்ரிய:பதியான' என்று தொடங்கி. 'ஶ்ரீகௌஸ்துபஸ்தாநீயனாய்' என்பதற்குக் கௌஸ்துபம் ஜீவாத்மாக்களுக்கு அபிமானி தேவதையென்று ப்ரஸித்தமாகையினாலே அந்தக் கௌஸ்துபத்தினிடத்தில் பண்ணும் ப்ரீதிவிஶேஷத்தை அதினால் அபிமானிக்கப்படும் ஜீவர்களிடத்திலும் பண்ணுகிறான் என்று தாத்பர்யம். அந்தந்த ப்ரமாணங்களில் ஜீவாத்மாவைச் சொல்லும் விதங்களை நிர்தேஶிக்கிறார் — 'ஜ்ஞாதாவென்றும்' என்று தொடங்கி. ப்ரமாணங்களாவன — 'க்ஷித்ஜ்ஞாதா: ஜ்ஞாதார:' 'ஏஷ ஹ்யேவ த்ரஷ்டா

வகுத்த சேஷியாய் அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய்,
உயர்வற வுயர் நலமுடையவனாய் நமக்குப் பூவின்
மிசை நங்கைக்கு மிணவனாய் ஞாலத்தார் தமக்கும்
வானத்தவர்க்கும் பெருமானென ஸ்வவ்ருத்தான் [illegible]
[illegible] தாமே [illegible] ப்ரியம் ஸாக்ஷம் ஜமத்ருதி: |

வையநாத், 'ஶிஷ்டிஷ்ஷு ... ஸாயிநாம்' 'வைஷ்ணவ: ஸ்வா [illegible]' '[illegible]' 'ஶேஷ்ஷாஷம் [illegible]', '[illegible]' இத்யாதிகளான [illegible] ஶாஸ்த்ரங்களிலே [illegible] ஶாஸ்த்ரங்களில் ஶேஷிவஸ்துவாயிருக்கும் [illegible] ஜீவாத்மா என்பது ஸர்வகர்மாஸாதாரண [illegible] நிறக [illegible] ஜீவாத்மா ஶேஷிவஸ்துவாயிருக்கும் [illegible] 'இவன் தனக்கு' என்பதற்கு இடப்பட்டபடியே [illegible] முழுச்சொல்லாக அர்த்தம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது [illegible] 'இவன் தனக்கு' [illegible] பிரித்தபதமாய் அந்வயிக்கக் சொள்ளவேண்டியது அப்பொழுது 'இவன்' என்பது 'இட்டுப் பிறந்து' [illegible] அந்வயிக்கிறது இவன்னுடைய பகவச்சேஷத்வம் புருஷார்த்தம் ஸ்வத ப்ராப்தமென்பதற்கும், அது புருஷார்த்தம் என்பதற்கும் காரணம் [illegible] வகுத்த சேஷியாய் - ஸ்வபாவத்தாலேயே [illegible] சேஷியாய் அயர்வு - அறு ஞானம், அறும் - அறுபவர்களாய், அதாவது [illegible] அமரர்கள் - நித்யஸூரிகளுக்கு, அதிபதியாய் - ஸ்வாமி [illegible], உயர்வற இதரஸஜாதீய [illegible], உத்கர்ஷமிருக்கும்படி, உயர் [illegible], நலமுடையவனாய் - [illegible] ஆலவாலவஸ்தாயமானனென அருளிச்செய்யப்பட்டதாயிற்று. இப்படி அவன் பரனாகில் நமக்குத் தாலபண்ணையால் புருஷார்த்தமென்றபடி என்கிற ஸங்கையுண்டாகாமைக்காக அவனுடைய [illegible] அருளிச்செய்கிறார் - 'நமக்கும்' [illegible]

குசெய்' என்றும், [1] முணமிட்டாடியாள இருப்பக்கு ... ... என்றும் சொல்லுகிறபடியே ... பிராட்டியாரோடே கூடத் தெளிவிக்கப்படும் ... ...

... ... புவியாளியை ... ... நம்மைக்கும் ... ... இன்பமுய ... ... தயக்கும் ... ... வாய ... ... போல ... ... அவர்களிடத்தில் பரீக்ஷை செய்வதைப் போல ... ... ஆகையினால் ... ... செய்யும்படி ... ... அவன் ... ... தெரிவிக்கப்படுகிறது ... ... அதைக் ... ... தெரிவிப்பதாகப் ... ... செவ்வ ... செவ்வ ... ... ஸ்ரீயப ... ... தொடப்பாள ... ... நிலா திறப ... ... நிலா திறப ... தெளிவிசுடப்பு ... ... அதாவது ... ... இடமாகிப

1 ... 4 9 10

... ... 23

ஹஸ்தி [illegible] அயோத்யாதிஸ[illegible]மான கலங்கா[illegible] பெருநகரிலே [illegible] ஹஸ்த்யேகோணாதிவாக்யங்களாலே [illegible] திருப்[illegible]மணிமண்டபத்திலே சௌஷ்டகீ[illegible] [illegible] படுகிற வயது

[illegible] தெளிந்தவிசும்பு - [illegible] அயோத்தி - [illegible] அபராஜிதை [illegible] ஹஸ்தா - [illegible] நாகவொண [illegible], ஹஸ்தா [illegible] 'ஹஸ்தா [illegible] கலங்காப் பெருநகரிலே - [illegible] பட்டணத்திலே இத்தால்யுக்திகளினால் இந்தபாராருத்தலோசநசகோ உதாஹரணமாகச்சொன்ன [illegible] அதிசயம் என்பது முக்கியது [illegible] ப்ராப்யமான [illegible] ஆகையினால் அப்படிப்பட்ட நகரம் [illegible] பாதங்கள் [illegible], 'ஹஸ்த்யேகோணாதிவாக்யங்களாலே' [illegible] 1 'ஆ[illegible] ணங்களையுடையதாகவும், அதிகவிமலதாரமான காயும், உயர்த்தியாயும், மிகவும் பாகாரமுமாகிய எந்த மண்டபத்தில் நித்தியஸூரிகளுக்குத் தேவனான பகவான் இருக்கிறாரோ' என்றாகத்துள்ள [illegible] திருமாமணி மண்டபத்திலே [illegible] [illegible] 'திருமா' [illegible] அப்பொழுது மிகவும் அழகுள்ளதும், [illegible] [illegible] இழைக்கப்பட்டதுமான மண்டபத்திலே என்று

---

1 தலவகார உபநிஷத்து

ஜ்ஞவிசேஷத்திலே ¹ சென்றால் குடையாமிருந்தால் சிங்காதனமாம் என்றும் 'நிவாஸசய்யாஸந' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வரூபேச்சாஸ்வரூபாநுரூப வஸ்துவிஹித ஸ்வரூப்ய சேஷவ்ருத்திகளையும் ஸ்வரூபிய சரீரங்களாலே யநுபவித்து சேஷகனுமே தனக்கு நிரவதிகமாமென்னாமே சேஷியென்னுமே திருநாம மாமபடியான திருவநந்தாழ்வானுகிற திருப்பள்ளி மெத்தையிலே வானிளவரசாய்க்கொண்டு நான் வாழ

அர்த்தம், 'கௌஷீதகியோபநிஷத்' ³ 'அந்த பர்யங்கத்தின் அமிதப்ரகாசத்தையுடைய ஸிம்ஹாஸனத்தைக்கிட்டுகிறான் அந்த ஸிம்ஹாஸனத்தில் பரமாத்மா இருக்கிறான்' என்று ... வபுர்ஜ்ஞவிசேஷத்திலே ... சென்றால் ... குடையாம் ... இருந்தால் ... சிங்காதனமாம் ... நின்றால் மரவடியாம் நீள்கடலுள் என்றும் புணையாம் மணிவிளக்காம் பூம்பட்டாம் புல்குமணையாம் திருமாற்கு அரவு என்று பூர்ணமாக ஸ்ரீய பதிக்கு ஆதிசேஷனிருக்கும்போது பாதுகையாகவும், மூகர் திருக்கப்பாகவும் மணிமயமான தீபமாகவும், அழகுபொருந்தியபட்டாகவும், சாய்ந்துகொள்ளும்பொழுது ... 'நிவாஸ சய்யாஸநபாதுகாம்சுகோபதாநவர்ஷாதபவாரணாதிபி: | சரீரபேதைஸ்தவ சேஷதாங்கதைர் யதோசிதம் சேஷ இதீரிதே ஜநை: ||' ... நிவாஸ இருப்பிடம், சய்யா ... ஆஸந ஸிம்ஹாஸனம், பாதுகை, பீதாம்பரம், தலையணை, மழை வெய்யில் இவைகளைத் தடுக்கும் குடை இவை முதலியவைகளாக மாறியிருக்கிற சரீரங்களைக்கொண்டு (பகவானுக்கு) கைங்கர்யம் செய்கிறபடியினாலே அதற்குத் தக்கபடி ஜனங்களினால் சேஷனென்று சொல்லப்படுகிற ... வானிளவரசாய ... பட்டம் கட்டி ...

1 முதல் திருவந்தாதி 53

2 ஆளவந்தார் ஸ்தோ 40, 3 கௌஷீதகி 4-1-5

கிற வாழ்வை ஸவபூர்த்தகளும் அநுஸந்தித்து கூர
த்தாழ்வானைவனுமென்று ஸஹ்ருதய ராயிருக்கிற
விருப்படியாக நித்யாநுஸந்தானத்துக்கு அந்தமில்
பேரின்பத்தடியரான நித்யஸூரிகளோடொக்கத்
தானும் ஸ்வாமிகைங்கர்யத்துக்கு ஸ்வரூபயோக்யதை
யாலே இட்டுப் பிறந்து வைத்து அநாதிகாலமயாலே

[illegible] 'இளவரசு' [illegible]
[illegible]
'விடயனை வெடாவதிநா [illegible] தக [illegible]
[illegible]
வாகளின அபிமதப்படி [illegible] கிறன என்பது விவ
[illegible] அன்றிக்கே கிசயபுவாவாயிருக்கும் அவளைதை தெரிவிசசப்
பட்டதாகப் [illegible], 'ஸஹ்ருதய [illegible]
[illegible] 'ஸவபூர்த்தகளும்'
என்பதிறைல கிசயமுககாகளுமுளபட எலலா ஆகாரங்களுககும்
பொதுவாக அவன [illegible] படியிறைல அவாசபப
போல இவனும இட்டுப் பிறநதவன என்பது தெரிவிககப்படுகி
[illegible] அந்தமில் — [illegible]
[illegible] , பேரின்பத்து
[illegible] அடியா
ரான [illegible]
[illegible] ஓடிநததைம்' என்று ஆழ்வார் தாம் நித்யமுக்தர்களோடு ஸம
மான அநுபவம் பெற்றமையைத் தனக்கு என்று [illegible]
பாமல பொதுவாக அருளிசசெய்திருப்பதிறைல ஸாவாகமாககருமம்
நித்யஸூரிகளோடு துலயமாகப் பகவதகைஙகாயம் செயய யோகய
[illegible] ஒககு [illegible],
இட்டுப் பிறந்து வைத்து [illegible]
[illegible] 'இட்டுப் பிறநதை [illegible]
புகிறான் பிதாவினுடைய தனததை அடைவதறகுத தான
பிறநதபொழுதே யோகயதையுடையனாகிறான, அதைப்போல
ஜீவாத்மாககளும் பகவதகைஙகாயததிறகு ஸவரூபததிலேயே

ஸாஹஸ்ரீம் | "அநேகஜந்மஸாஹஸ்ரீம் ஸம்ஸாரபதவீம் வ்ரஜந் | மோஹஶ்ரமம் ப்ரயாதோ வாஸநாரேணுகுண்டித:" [1] எனகிறபடியே ப்ரக்ருதியாகிற பாழிலே விழுந்து ஓடிப்போய்ப் பல பிறப்பும் பிறந்து தட்டித் தாவற்று அழுக்கடைந்து ஒளியழிந்தபடியாலே, தத்ஸஹிதவிஷயமாய் யதாவஸ் ஸ்த்கார ஸஹிதமாய் [illegible]

[illegible] அநாதிகாலமாயப்பாலே – [illegible] ஸாஹஸ்ரீம் – [illegible], அதாவது [illegible] 'அநேகஜந்மஸாஹஸ்ரீம்' [illegible] களையைச் சொல்லுகிறது அதாவது அநாதிகாலமாயக் [illegible] கொண்டிருக்கையிலும் பிறந்து விழிக்கக் பாலவன கதியையாகையிலும், பரமபுருஷார்த்தத்தை அறி[illegible] இல்லை என்று [illegible] அநேகஜந்மஸாஹஸ்ரீம் – [illegible], ஸம்ஸாரபதவீம் [illegible], வ்ரஜந் [illegible] வாஸநாரேணுகுண்டித: – [illegible], அவளை – [illegible], மோஹஶ்ரமம் அ[illegible] ப்ரயாத: [illegible] பாழிலே [illegible], [illegible], ஓடிப்போய் [illegible] பலபிறப்பும் பிறந்து [illegible], தட்டி – [illegible] தாவு அற்று [illegible] 'மோஹஶ்ரமம் ப்ரயாத:' என்கிற [illegible] அழுக்கடைந்து [illegible] ஒளியழிந்து [illegible]

1 விஷ்ணுபுராணம் 6 7 19

நிற்க ஒருராஜா அஜ்ஞஸாரத்துடனே வேட்டைக்குச் சென்று விளையாட்டிலே வழிதப்பி வனத்திலே வாராத தையறிவதற்கு முன்பே வழிதப்பின ராஜகுமாரனை எடுத்தாறு தையிற்பிள்ளையாய் ஏதேனுமொரு குறிச் சியிலே வளர அவன் தனக்கில்லாத ஸவரஸ்வாமி

[illegible] வால ... [illegible] ... தளியழிகை [illegible] ... 'தத்வஹிதவிஷயமாய' [illegible] ... 'தத்வ' [illegible] ... ஹித [illegible] ... யதாவஸ்த்ரகாரஸஹிதனாய [illegible] ... ஸ்வகாரஸஹிதனாய' [illegible] ... 'வேறொருநிகாண்டு நிற்க' [illegible] ... 'ஸ்வகாரஸஹிதனாய நிற்க' என்று [illegible] ... 'ஒருராஜா' [illegible] ... அஜ்ஞஸாரத்துடனே [illegible] ... எடுத்தாறுகையில பிள்ளையாய் [illegible] ... குறிச்சி – [illegible] ... அவன்தனக்கு' [illegible] ... ஸவரஸ்வ ரதி [illegible] ஏறிட்டுக்கொண்டு – [illegible]

[illegible] இது ஸாத்விகஸஹவாஸாதியோகமக்கை இலாமைக்கும் [illegible] தேஹத்தின் ஆகாரங்களான தேவத்வம், மனுஷ்ய த்வம் இவைகளை ஆரோபித்துக்கொண்டதற்கும் த்ருஷ்டாந்தம் [illegible] இந்தவிபாகிலும் ஸ்பஷ்டத்திலும் [illegible]

[illegible] ‘ஶரதாவெ்கா ஷிதா [illegible] வைஷ்ணை: | ஸ்வயம் [illegible] | ஸ்வயம் [illegible] வல [illegible] ஶர்ணாதி | [illegible]

[illegible] ‘ஶ்ருதந்த [illegible]

[illegible] பரிஹாரம [illegible] ‘ஶரதாவெ்கா [illegible]

[illegible] அபஹரிதது [illegible] ஜனபது முதலாக [illegible] கொண்டிருக்கும் [illegible] ‘பாஹம [illegible] கேட்டு [illegible] சொல்லுமவர்களை [illegible]

[illegible] வைஷ்ணை: [illegible] ஶரதா [illegible] ஷிதாஷி [illegible] வனக: [illegible] ஸ்வயம் [illegible] ஷிவி: [illegible] க்ஷத்ர: [illegible] ஸம்ஷ [illegible] க்ஷத்ர: [illegible] ஸ்வயம் [illegible] ஶர்ணாதி [illegible] ஸம்ஷாநாம் [illegible] வல: [illegible] ஶர்ணாதி

இனிப்போல் அவர்கள் பருகிவைத்த பாசுரமே
தனக்குப் பாசுரமாய் அவர்களுக்குப் பிறந்தவா
றுபோலே யவர்களுடைய வ்ருத்தியே தனக்கு
முடைய வ்ருத்தியுமாய் கண் பிறவிக்குரிய லோகங்களி
லும் ஆசார ஸம்ஹாராதிகளிலும் புதியதுணையே,
ராஜமஹாமஹிஷீஜனபரிபாலன ஜன்மஜாதிவிஷயங்களி
லே தனக்குப் பெருமிதவும் ஸஹஸோத்ரங்களுமாய

கேட்கிறது தோஷமணா: [illegible], ஸம்ஸ்ருஜா: [illegible] லவணி - ஆக்கரான, வாதசு [illegible] லவநாவி - [illegible], வ்ருக்ஷம் - [illegible] த்ரவ்யம் [illegible]
'வ்ருக்ஷாதிகள்', 'ப்ரக்ருதி [illegible] ப்ராக்ருதி', [illegible] முதலியவைகள் ஸ்வயம்ஜாதங்கள் என்னவாகிறது புதிது உண்டாகிறது என்பதைத் தெரிவிக்கிறபடியாலும், பாசுராதி வருத்தகாரணங்கள் [illegible] பரபக்ஷகாரணங்களில் உண்டானபடியாலும் விசேஷம் [illegible] என்பது தெரிவிக்கப்பட்டதா கிறது. பாசுரமே [illegible] வழியாக, வ்ருத்தி கடமைகளை இது [illegible] ஆசிரயமான புருஷார்த்தங்களில் [illegible] பிறவிக்குரிய [illegible] ஆசாரம் [illegible] ஸம்ஹாரம் - [illegible] புதியதுணையே [illegible] செய்பர [illegible] ஜன்மஜாதிவிஷயங்களை [illegible] பெரு - [illegible], இவ்வுலக, ஸஹஸோத்ரங்களும் - [illegible] புருஷார்த்தம் கிடைத்தபோது ஸந்தோஷம், அப்படிக் கிடைக்காதபடி துக்கம் என்று காரியகாரணபாவம் தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தத்தினுடைய லாபாலா

[illegible] தன் பிறவியறிவார் சில ஜீவர் [illegible] அவர் [illegible] கிட்டவொண்ணாத [illegible] இப்படி ஞானிகளானவர [illegible] யாவஜ்ஜீவம் நடக்கில் [illegible] விரகிலொத்தபடி [illegible] திருக்குபோலே, இவனும் [illegible] தனக்கு கொடுத்து

[illegible] ஸ்வரூபவிருத்தமான [illegible] என்று தாத்பர்யம் [illegible] கிடைக்காத [illegible] அது மாறி வந்திருக்க [illegible] தன் பிறவியறிவார் [illegible] தன்னடியறிவார்கள் [illegible] இப்படி இவனுக்கு ஸம்பந்திகள் [illegible] என்று ஸ்ரீஸாரதீபிகை ஸ்ரீஸார [illegible] ஜீவர் [illegible]

[illegible] கிட்டவொண்ணாத [illegible] தெரிக்க [illegible] தெரிக்க [illegible] இந்த இரக்ஷகனுக்கு [illegible] இத்த [illegible] செய்யக்கூடிய இந்த [illegible] கூடிய அவித [illegible] இருக்கக்கூடுமோ? [illegible] இதுபரிஹாரம் செய்யாவிடில் யாவ [illegible] ஸமாதானமருளிச் [illegible] — 'இப்படி' [illegible] [illegible] வொழு [illegible] விரகிலொத்தபடி — [illegible], தட்டுப்பட்டிருக்குப்போலே — [illegible] 'ஞானிகளாக' [illegible] 'ஆதி [illegible] [illegible] 'தனக்கு

வேறுருக்கொண்டு நிற்க, அந்த ராஜகுமாரனு
டைய லக்ஷணாதிகளாலே ஜாதிவிசேஷத்தை யறி
ஸாத்விகஸம் வார் சில யாத்ரிகர் ஒரு விரகாலே
பாஷணம் யிவனை மீட்கப்பெற்று ஸ்வீகரிக்க,
இவனுக்கு வந்தேறியான ஜாத்யஹங்காரத்தை

கொடுத்து வேறுருக்கொண்டு நிற்க என்பதற்குத் தனக்கு ஸ்வாபாவிகங்களான பகவச்சேஷத்வ ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபத்வாதிகளை இழந்து அதாவது அறிந்துகொள்ளாமல், தன்னைவிட வேறுபட்ட சரீரம் முதலியவைகளுடையனவாகிய அசேதனத்வாத்யாகாரங்களை ஆரோபித்துக்கொண்டு நிற்க என்று தாத்பர்யம். இவ்வளவால் அநாதியாக அநுபவிக்கப்பட்ட ஆகாரம் ஸ்வாபாவிகமானதன்று என்று அருளிச்செய்யப்பட்டதாயிற்று. இனி இந்தத் தசையிலிருக்கும்பொழுது இவனுக்கு உபதேசாதிகளைக் கொண்டு இந்த ப்ரம நிவ்ருத்தியாய் இந்த விபரீதவாஸனை இருக்கும்பொழுதே ஸ்வரூபப்ராப்தமான புருஷார்த்தங்களில் ருசியும் அதற்குத் தக்கதான குணங்கள், நடவடிக்கைகள் முதலியவைகளும் உண்டாகலாமென்பதற்கும் இந்த ராஜகுமாரனையே த்ருஷ்டாந்தமாகக்கொண்டு நிரூபிக்கிறார் — 'அந்த' என்று ஆரம்பித்து. லக்ஷணாதிகளாலே — ராஜகுமாரனுக்குரிய லக்ஷணம் முதலியவைகளினாலே. 'யாத்ரிகர்' ஆவது அவர்களுடைய தன்மையையே தன் ப்ரயோஜனமாக எண்ணுமவர்கள். இதனால் ஸத்துக்கள் இவனுடைய துக்கத்தைக் கண்டு ஸஹிக்கமுடியாமல் இவன் கேட்காமலிருக்கும்பொழுதே சில ஸாமாந்ய சாஸ்த்ரவாக்யங்களை உபதேசிக்கிறார்கள் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது. 'ஒரு விரகாலே' என்பதற்கு அவர்கள் தங்களுடைய வார்த்தையை யிவன் நம்பும்படியாக உபாயமாகத் தங்களுடைய ப்ராமாணிகத்வத்தை நிரூபித்துச் செய்துவைப்பதினால் என்பதாம். மீட்கப்பெற்று ஸ்வீகரிக்க இவனைக் குறிச்சியிலிருந்து தங்களுடைய அருகில் வரவழைக்கும்படியான ஸமயத்தை அடைந்து, அப்பொழுது இவனிடத்தில் அபிமானத்தைச் செய்ய வந்தேறியான ஜாத்யஹங்காரத்தை சிறிது வந்து ஆரோபிக்கப்பட்ட சபரத்வாதியையுடையவன் என்கிற ப்ரமத்தை, வழி விலக்கி — வேடு

வழிவிலக்கி, த்ருஷ்டாத்ருஷ்ட ஸம்ஸ்காராதிகளாலே உத்தரோத்தர போகததுபாயங்களுக்கு யோக்யமாம்படி விரகு செய்து, இவனுக்கு ஸ்வஜாத்யநுரூபமான வர்ணவ்ருத்தங்களைத் தங்கள் உபதேசாநுஷ்டானங்களாலே திடப்படுத்திவிட்டு இவனுக்கு அநேகதோஷ துஷ்டங்களான ஸ்வர்க்காதி போக்ய க்ஷுத்ரவிஷயங்களை அருவருப்பித்து, ராஜாதி போக்யங்களான அதிசயித

வழியில் விலக்கி, அதாவது இவனைவிட்டு நிவர்த்திப்பித்து, அந்திகை வழியினின்றும் விலக்கி, அதாவது அதற்கு உசிதமாகத் தகைக்க காணப்பித்து விலக்கி 'த்ருஷ்டாத்ருஷ்ட ஸம்ஸ்காராதிகளாலே'- என்கிறவிடத்தில் 'த்ருஷ்ட ஸம்ஸ்கார'மாவது தேஹத்தை அலம்புவது முதலியது 'அத்ருஷ்ட ஸம்ஸ்கார'மாவது— உபநயனம் முதலியவை 'ஆதி' சப்தம் மேலே சொல்லப்படுகிற உபதேசாநுஷ்டானங்களைச் சொல்லுகிறது. உத்தரோத்தர - மேன்மேலே வரப்போகிற, போகததுபாயங்களுக்கு - ஸ்வர்க்கம் முதலிய அந்த உபாயங்களுக்கும், 'போக'மென்பது உத்க்ருஷ்டஸ்தானங்களையும் 'ததுபாய' என்பது அதற்கு உபாயமான அநுஷ்டானங்களான ஸத்கர்மங்களையும் குறிக்கிறது. 'உத்தரோத்தர' என்பது ராஜ்யஸ்தானம் முதலியதும், ஸ்வர்க்கம் முதலியதுமான உத்க்ருஷ்டஸ்தானங்களைச் சொல்லுகிறது. ஸ்வஜாத்யநுரூபமான - தங்கள் ஜாதிக்கநுகுணமான, 'வர்ண'ங்களாவன ப்ராஹ்மண, க்ஷத்ரிய, வைச்ய முதலியவைகள். உபதேசாநுஷ்டானங்களினாலே - உபதேசத்தினுடையவும் அநுஷ்டானத்தினுடையவும் இங்கு 'உபதேச'மாவது இவனுக்கு ஹிதமான சாஸ்த்ரார்த்தங்களைத் தெரிவிக்கை 'அநுஷ்டான'மாவது இவன் இப்படிப்பட்ட நல்ல தசையை அடையவேணுமென்று பகவத்ஸந்நிதியில் ப்ரார்த்திக்கை என்று ஸ்ரீஸாரப்ரகாசிகையில் வ்யாக்யானம். திடப்படுத்திவிட்டு - ஸ்திரமாக இவனிடத்தில் ப்ரவேசிக்கும்படி செய்து, அநேகதோஷ துஷ்டங்களான - அநேக தோஷங்களோடு கூடினவைகளான, ஸ்வர்க்காதி போக்ய - ஸ்வர்க்கம் முதலிய ஸ்தானங்களுக்கு போக்யமான, க்ஷுத்ரவிஷயங்களை - அல்பவிஷயங்களை, அருவருப்பித்து-

பதார்த்தங்களை ஆய்ந்தெடுக்கவல்ல அளவுடைமையையுண்டாக்கி நிறுத்துமாபோலே, இவ்வாத்மாவுக்குச் சில பேர்கள் பித்ராதிமுகேந நோக்கித்து,
1 "புமாந் ந தேவோ ந நரோ ந பஶுர் ந ச பாதப:|
ஶரீராக்ருதிபேதாஸ்து பூபைதே கர்மயோநய:"
என்கிறபடியே உருவியந்த இந்நிலைமையையுணர்த்தி அதுக்கு அநுரூபமான பதார்த்த ஸ்வபாவங்களிலே அந்வயிக்கலாம்படி விரகுசெய்து உடம்பின்

அவைகளில் ஜுகுப்ஸை உண்டாகும்படி செய்து இது அநேக காலம் போக்யமாக அநுபவித்துக் கொண்டிருந்த விஷயங்களிலும் அவைகளின் தோஷங்களை நிரூபித்து ஹேயத்வபுத்தியையுண்டாக்கலாம் என்பது கருத்து. உதாஹரணம்: அதிஶயித பதார்த்தங்களை - உத்க்ருஷ்டமான ஸாரங்களை, ஆய்ந்து - ஸாராஸார விவேகஞ்செய்து, எடுக்கவல்ல - பரிக்ரஹிக்கக்கூடியதான அளவுடைமை - ஞானத்தையுடைத்தாயிருக்கை, நிறுத்துமாபோலே என்பது 'நிறுத்தினவளவிலே' என்று கொண்டு அந்வயிக்கிறது. இவ்வாத்மாவுக்கு கீழ்ச் சொல்லியபடி ஸ்வரூப ப்ராப்தமான ஆகாரங்களை விட்டு ஔபாதிகமான ஆகாரத்தின் பேரிட்டு நடக்கிற ஜீவாத்மாவிற்கு பித்ராதிமுகேந - பிதா முதலியவர்களாயிருந்து 'முகேந' என்ற பதம் மறைய ஹிதைஷிகளாகக் குறிக்கிறது. அன்றிக்கே, தாங்களே நேரில் உபதேசித்தால் அங்கீகரிக்குமென்று பிதா முதலியவர்கள் மூலமாக உபதேசிக்கிறார்கள் என்று அர்த்தமாகவுமாம். நோக்கித்து - சொல்லி, புமாந் - ஜீவாத்மா, ந தேவ: - தேவனுமல்லன், ந நர: - மனுஷ்யனுமல்லன், ந பஶு: - பசுவுமல்லன், ந ச பாதப: - மரமுமல்லன், பூப - ஓ ராஜரிஷியே, ஏதே - இவைகள், கர்மயோநய: - கர்மங்களைக் காரணமாகவுடைய ஶரீராக்ருதிபேதா: - ஶரீரத்திலுண்டான ஆகாரங்களின் வ்யத்யாஸங்கள், உருவிய - உருவத்தையுடைத்தாகிய ஶரீரங்களைக் காட்டிலும், விபந்த - விலக்ஷணமான (வேறுபட்ட), இந்நிலையை-

1 விஷ்ணுபுராணம் 2 13 98

ரூபடியன்றிக்கே ஒரு வெளிச் சிறப்புடையார்க்கு வரும் ஜ்ஞானவ்ருத்தங்களை உண்டாக்கி ஹேயோபாதேய விபாகக்ஷணனுமாக்கி நிறுத்தினவளவிலே, இவனுடைய வடியுடைமையையும் சில யாத்ருச்சிகாதியாக

இப்படிப்பட்ட ஸித்தியை உண்டாக்கி அருளிச்செய் அதுக்கு காரணமான ... ஆபாதித்து அதுத்தான ... ஸௌஹார்த்த யாத்ருச்சிகாதி வாயங்களிலே ... காதில் உண்டாக்கி ... அவாந்தர ... உபாயங்களிலே ... ஸ்வயிதந்லாப்படி விரக்திசெய்து அநுஷ்டிக்கக்கூடியதான உபாயத்தைச்செய்து இக்கால தேஹாதிரிக்தாத்ம ஜ்ஞானமில்லாதவனை மேலாகாரத்தில் அநுபவிக்கக்கூடிய புருஷார்த்த தத்பரர்களில் ஆசைப்பட்டமாட்டான் என்பது ... உட்பட்டதின்படி ... இன்னப்பட்டவர்களின் ப்ரகாரம் அதாவது ஶரீரத்தைவிட வேறு ஆத்மா இல்லை என்று நினைத்திருப்பவர்களுக்கு ஶரீரத்திலேயே மறைக்கப்பட்ட ஆத்மாவோடுகூடிய தேஹாத்மாபிமானிகளின் ப்ரகாரம் என்றாற்போல் அன்றிக்கே அப்ராக்ருதமான ... ஒருவெளிச்சிறப்பு - ஒரு வெளிச்சத்தின் சிறப்பு, அதாவது ஜ்ஞான விகாஸம், அதை உடையவர்கள் அதாவது தேஹாதிரிக்த ஆத்மஜ்ஞானமுடையவர்கள், ஹேயோபாதேயவிபாகக்ஷணனுமாக்கி விடத்தக்கதை விட்டு கொள்ளத்தக்கதைக் கொள்ளுமவனாக்கி இவைகளைப் பிரித்தறியக்கூடிய யோக்யதையுடையவனாகச்செய்து அநாதியான பாதிப்பக்கமாகிய அவித்யாதிகளையும், அதற்கும் காரணமான பகவானுடைய லீலாரஸத்திற்கு விஷயமாயிருக்குந்தன்மையும் அறுவதாக நினைத்துக்கொண்டு நிற்க, நடுவில் ஆசார்ய உபதேசம் முதலிய உத்தேஜகமுண்டாவது எப்படி ஸம்பவிக்கும்? என்கிற ஶங்கைக்குப் பரிஹாரமாக அநாதியான ஸம்ஸாரத்தில் பூர்வ பூர்வ கர்மங்களின் விசித்ரமான பரிபாகத்திலே யாத்ருச்சிக ஸாங்கருகாதிகள் ஸம்பவித்து அதினாலே பகவானுடைய நிக்ரஹ ஸங்கல்பம் ஶாந்தமாகிறபடியினாலே உத்தேஜகம் ஸம்பவிக்கலாம் என்று ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார் — 'இவனுடைய' என்றாரம்பித்து அடியுடைமையையும் காரணத்தை உடையவனாயிருக்க

வந்த யொழுகெதையையும் அளவுடைமையையும் ஆசார்யபராபதி நேராகக் கண்டு ஸாக்ஷாத்காரணிகனை ஸாக்ஷாத்போஷியாலே ஹிருதராய்த் தாங்களும் காருணிகோத்தரராயிருப்பார் சில தேசிகர். 1 'ஸம்ஸாரஸ்வவஸனஹாநிரும் யஜ்ஞஸூத்ரம் தயா | விஷ்ணோ: கடாக்ஷ(அ)த்வேஷ ஆபிமுக்ய ஸாத்விகை: || ஸம்பாஷணம் ஷடேதாநி ஹ்யாசார்யப்ராப்திஹேதவ:' என்கிறபடியே நேர்பட்டு அந்த ராஜகுமாரனுக்குச் சில

கையையும், அதாவது ஸ்வாபாவிகமான நிரவதிகவாத்ஸல்யம், பகவானுடைய ஸஹஜகாருண்யத்திற்கு விஷயமாயிருக்கைகையையும் சிஷ்யர்களுக்கு அடியாக வந்த யொழுகெதையையும் சிஷ் காமிகர்களின் உபதேசத்துக்காக காரணமாகக் கொண்டிருந்தான போக்யதையையும் யொழுகெதை - ஆஸ்திக்யம் ஸாஸ்திர வஸ்யதை முதலியவை அளவுடைமை - மோக்ஷோபாயத்திற்குத் தகுதியான விவேகத்தை உடையவர்களாயிருக்கும் நேராகக் கண்டு - விஸதமாக அறிந்து, அனுஸந்தித்து, நேராகக் காரகர் இவனை விஷயீகரித்துச் செய்யப்போகிற உபதேசங்களுக்கு யோக்யர்களாக அறிந்து ஸாக்ஷாத்போஷியாலே - ஸாக்ஷாத் போஷியாலே ருக்குதும் போஷியான பராமரிசை ஹிருதராய் அதனாலேயே யாயிருந்து பிரமிசப்பட்டவராய், இருப்பார் இருக்கிற தேசிகர் ஆசார்யர்கள் ஸம்ஸாரஸ்வ - பகவானுடைய ஸஹஸாநிரும் - கர்மம் தயா அப்படியே, யஜ்ஞஸூத்ரம் - யாதருச்சிகமாக நேர்ந்த புண்யம் விஷ்ணோ: கடாக்ஷம் பகவானுடைய கடாக்ஷம் அத்வேஷம் - பகவானிடத்தில் த்வேஷமில்லாமை, ஆபிமுக்யம் - பகவானிடத்தில் ருசியுடைமையிருக்கை, ஸாத்விகை: - ஸாத்விகர்களுடன், ஸம்பாஷணம் ஸம்பாஷிப்பது, ஏதாநி இவை, ஷட் - ஆறும், ஆசார்யப்ராப்திஹேதவ: ஆசார்யனை அடைவதற்குக் காரணங்கள் 'என்கிறபடியே' என்பதற்குச் சொல்லப்பட்ட ப்ரமாணத்தில் சொல்லப்பட்டிருந்தபடி வரிசையாக என்றபடி நேர்பட்டு - பராபகாரனாய் இப்படி ப்ரகாரங்களைக் கண்டார்

1

ராஜாஜ்ஞா நோபட்டுப் பிறவியை யுணர்த்தி மே லுள்ள ப்ரியதமங்களையும் ஹிததமங்களையுந் தெளிவித் தொரு விரகாலே அந்த ராஜாவுக்கும் ராஜகுமார னுக்கும் பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷாகாங்க்ஷையை உத்தம்ஸிக்கு

று அத்யுத்க்ருஷ்டமான பரமாத்மஸ்வரூபத்தையும் தன்னு டைய தோஷத்தையும் பார்த்துத் தான் அநர்ஹன் என்று நினைத்து அநந்தபுருஷார்த்தத்தில் ப்ரவர்த்திக்காமல் போகும்படி ஸம்ப விக்குமே என்கிற ஶங்கைக்குப் பரிஹாரமாக அந்த ராஜபுத்ர னையே த்ருஷ்டாந்தமாகக்கொண்டு புருஷார்த்தத்தின் ஆநந்தரூபத் வத்தையும், அது லப்த ப்ராப்யம் என்பதையும் உணர்த்தி அதில் ப்ரவ்ருத்திக்கும்படி செய்கிறார்கள் என்று ஸமாதானம் ... 'அந்த' என்று ... 'நோபட்டு' என்று ... 'இவனுக்கும்' என்பதோடு அந்வயிக்கிறது. ... 'நோபட்டு' என்கிறவரையில் ... அந்வயிச்செய்கைக்கு 'ஸில ராஜாஜ்ஞா நோபட்டு' என்கிறவரையிலும் உக்த ... இத்யாதி மேலவரும் 'இவ னுக்கும்' ... உதாஹரணம் 'உத்தம்ஸிக்குமாப் போலே' என்கிற த்ருஷ்டாந்தவாக்யங்களிலே முயன்று' என்பதோடு அந்வயம். பிறவியையுணர்த்தி - இவனு டைய ராஜகுமாரனென்ற பிறப்பைத் தெரிவித்து, இது அநர்ஹத்வ ப்ரமத்தை நிராகரிக்கிறது. ப்ரியதமங்கள் - ஸௌவராஜ்யப்பட் டாபிஷேகம் முதலியவைகள். ஹிததமங்கள் - இப்படிப்பிதா வான ராஜாவைச் சேர்வதற்கு உபாயங்கள், பரஸ்பரஸம்ஶ்லே ஷாகாங்க்ஷையை ஒருவர்க்கொருவர் அந்யோந்யம் சேர வேணுமென்கிற ஆசையை, அதாவது, பிதாவுக்குப் பிள்ளையை அடையவேணுமென்கிற இச்சையையும் பிள்ளைக்குப் பிதாவைச் சேரவேணுமென்கிற இச்சையையும் உத்தம்ஸிக்குமாப் போலே வ்ருத்திசெய்யுமாப்போலே இக்காலப் பிதாவிற் கும் புத்ரனுக்கும் ஒருவர்க்கொருவர் சேரவேணுமென்கிற ஆசை இதற்கு முன்பே இருக்க அதை ராஜாந்தரங்கர்கள் வ்ருத்திசெய் கிறபடியாலே பகவானுக்கு ஸர்வஜீவகோடிகளோடு குதித்தும் பொதுவாக இருக்கும் ஸஹஜ காருண்யம் இவனுடைய கர்மங்களி னால் தடுக்கப்பட்டிருந்தபடியாலும், இஜ்ஜீவாத்மாவுக்குத் தத்வ

மாப்போலே, இவனுக்கும் 1 "நாயம் தேவோ ந மர்த்யோ வா ந திர்யக் ஸ்தாவரோऽபி வா | ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா சேஷோ ஹி பரமாத்மந:" என்றும், 2 'தாஸபூதா: ஸ்வதஸ் ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந:' என்றும் ப்ரமாணங்கள் சொல்லுகிறபடியே பொங்கோதஞ்சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும் ஆங்காதும் சோராமே ஆள்கின்ற செங்கோலுடைய ஸ்ரிய:பதி நாரா

ஜ்ஞானம் உண்டாகும் ஸமயத்திலேயே பகவானை அடையவேண்டுமென்கிற ஆசையிருக்கப்போதிலும் அது அஹங்காராநுஸந்தானங்களிலே தடுக்கப்பட்டிருந்தமையாலும் இவ்விரண்டு ப்ரதிபந்தகங்களையும் நீக்கி பரஸ்பராகாங்க்ஷையை ஆசார்யர்கள் வருத்திசெய்கிறார்கள் என்பது கத்யோதிதம். இதை பாசுரத்தில் விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கருளுகிறார் — 'இவனுக்கும்' என்றாரம்பித்து.

இவனுக்கும்—இந்த ஜீவாத்மாவுக்கும். அயம் இந்த ஜீவாத்மா, ந தேவ: தேவனாயுமல்லன், ந மர்த்யோ வா - மனுஷ்யனுமல்லன், ந திர்யக் - திர்யக்குமல்லன், ந ஸ்தாவரோऽபி வா - ஸ்தாவரமுமல்லன். ஆத்மா - ஆத்மாவானவன், ஜ்ஞாநாநந்தமய: - ஜ்ஞானத்தையும் ஆனந்தத்தையும் ஸ்வரூபமாக உடையவன், பரமாத்மந: - பரமாத்மாவுக்கு, சேஷ: சேஷபூதன். ஆத்மா தேஹத்தைவிட வேறுபட்டிருக்கிறது என்கிற உபதேசம் செய்யப்பட்டது முன்பேயே அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதினாலே இங்கு பரமாத்மாவுக்கு சேஷபூதன் என்பதை உபதேசிக்கிறார்கள் என்பதில் இந்த வசனத்தை உதாஹரித்த கருத்து தாத்பர்யம். ஸர்வே ஆத்மாந: எல்லா ஆத்மாக்களும், ஸ்வத:—ஸ்வபாவத்திலேயே, பரமாத்மந:—பரமாத்மாவுக்கு, தாஸபூதா: - தாஸர்கள், பொங்கு - வளர்த்தி அடைந்துகொண்டிருக்கிற, ஓதம் ஸமுத்திரத்தினாலே, சூழ்ந்த - சூழப்பட்ட, புவனியும் - பூமியும், இது லீலாவிபூதிக்கு உபலக்ஷணம். விண்ணுலகும் - பரமாகாசத்திலிருக்கும் லோகமும் அதாவது நித்யவிபூதி, ஆங்கு இந்த இரண்டு விபூதியிலுமுள்ளோர், ஆதும் ஒன்றும்,

1

2 மந்த்ரராஜபதஸ்தோத்ரம்,

யனுடனே கூடலத்துவகைத் தெளிவித்து, இவனுக்குத் தத்த்வார்த்தவ்யவசாயங்களிலே முயன்று இவன் பெறுகிற பேறு தங்களுக்குப் பொன்னுலகையும் புவனி முழுதையும் ஆளுகையாக உகந்து, அதடியாக அன்றன்று கன்றுக்கிரங்கிச் சுரக்கும் பெற்றவைப்போலே இத்தெளிவிலா இவ்வாத்மாவுக்கு அஜ்ஞாநஸம்சயவிபர்யயங்களைத் தீரவேணும் என்று மிகுதி குறைவறச் சுரக்கும் பாசுரங்களைக்

சோராதே - விடாதே, ஆள்கின்ற - நியமித்துக் கொண்டிருக்கிற, செங்கோலுடைய - ஆஜ்ஞையையுடைய, 'செங்கோல்' என்பது பகவத்விஷயத்தில் ... செய்யப்படும் ஆஜ்ஞை ... கூடலத்துவக்கு ... பகவத்விஷயத்திலே ஏற்பட்ட ..., முயன்று - ப்ரயத்நம் செய்து அதாவது ப ... ஏற்பட்டதிலுண்டாகும் ... செய்து இவன் பெறுகிற பேறு - இவனடைகிற பலனை ... பொன்னுலகையும் - நித்யவிபூதியையும் புவனி முழுதையும் - லீலாவிபூதி முழுவதையும், ஆளுகையாக - ... ப்ராப்தமென்று, உகந்து - ஸந்தோஷித்து அதாவது இவன் புருஷார்த்தத்தை அடைவதை ஸ்வயம் தங்களுக்கு உபயவிபூதியினுடைய கிடைத்தாற்போலே ஸந்தோஷித்து என்று அர்த்தம். இத்தால் 'பொன்னுலகாளீரோ புவனிமுழுதாளீரோ' என்கிற திருவாய்மொழிப் பாட்டில் ஆசார்யர்களுக்கு உபயவிபூதியும் பரத்யுபகாரமாகக் கொடுக்கையினாலே கேவலம் கருணையினாலே செய்யவேணுமென்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்திருப்பது ... இருவரும் பெறுகிற என்று பாட்டுக்கொண்டு அப்பொழுது மோக்ஷ மோக்ஷிக்கிறவரும் பெறுகிற என்றர்த்தம். அதடியாக - அப்படிப்பட்ட ... ஸந்தோஷமாக, அன்றன்று கன்றுக்கு - அன்று பெற்ற கன்று க்கு, இத்தால் ஆசார்யர்களின் வாத்ஸல்யம் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. 'தெளிவிலா' ... சுரக்கும் ... அஜ்ஞாநம் - அறியாமை ஸம்சயம் - ஸந்தேஹம், விபர்யயம் - தப்பான ஞானம், தீரவேணும் - நீங்கவேணும், என்று - என்று நினைத்து, மிகுதி குறைவறச் ...

கொண்டு 1 "தத்த்வேந யச்சிதசிதீச்வர தத்ஸ்வபாவ' இத்யாதி களின்படியே ஈச்வரனுடையவும் ஈசிதவ்யங்களுடையவும் ஸ்வரூபஸ்வபாவ ஸம்பந்தங்களும், ஹொமா

ளின் விஸ்தாரம் குறைவு இப்படிப் பல அம்சங்களின் சுருக்கம் அற இந்தக் க்ரந்தங்கள் இல்லாமல் இருக்கட்டும். ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸபுராணாதிகளும் மற்றப் பூர்வாசார்யர்களுடைய க்ரந்தங்களுமிருக்க அவைகளைக்கொண்டு வேண்டும் அம்சங்களைத் தெரிந்து கொள்ளலாமே? ஆகையினால் ஆசார்யோபதேசத்தினாலேயே அறியவேண்டும் என்கிற நியமம் கூடுமோ? என்கிற ஶங்கை பரிஹரிக்கப்பட்டதாகிறது எப்படியெனில்—ஸ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதி க்ரந்தங்கள் மிகவும் விஸ்த்ருதங்களாகையினாலும், பூர்வாசார்ய க்ரந்தங்கள் மிகவும் சுருக்கமாகயிருப்பதனாலும், இவைகளையெல்லாம் அல்பஜ்ஞானமுடையவர்கள் அறிவது கூடாமையினாலே, சீக்கிரத்தில் தத்த்வஜ்ஞானத்தை உண்டாக்கக் கூடிய ஆசார்யோபதேசமே மிகவும் ஆதரணீயம்—என்று அப்படியே ஸ்ரீமத்ஸம்ப்ரதாயபரிசுத்தியில் "ஸத்ஸம்ப்ரதாயரஹித ஜந ஶாஸ்த்ரதார ஸமுத்ரநிமஜ்ஜந ஹேதோ:, ஸாங்கர ஸாரஸ்யம் உபயோக்த்ரா காது" என்றருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஆசார்யர்களினால் உபதேசிக்கப்பட்ட ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களை எளிதில் தெளிவிப்பதினால் இந்த க்ரந்தம் ஆதரணீயம் என்பது திருவுள்ளம். முமுக்ஷுவுக்கு இவ்வளவு அர்த்தங்கள் ஜ்ஞாதவ்யங்கள் என்பதற்கு ப்ரமாணம் காட்டுகிறார்—'தத்த்வேந ய:' என்று ஆரம்பித்து 'தத்த்வேந யச்சிதசிதீச்வர தத்ஸ்வபாவ போகாபவர்க்க ததுபாய கதீருதாரா:। ஸந்தர்சயந் நிரமிமீத புராணரத்நம் தஸ்மை நமோ முநிவராய பராசராய" என்று பூர்ணமாகிற இந்த ஸ்லோகத்தின் அர்த்தத்தையே அனுவதிக்கிறார்—'ஈச்வரனுடையவும்' என்று ஆரம்பித்து ஈசிதவ்யங்களினுடையவும் நியமிக்கப்படும் வஸ்துக்களினுடையவும், அதாவது பகவானால் நியமிக்கப்படுகிற சேதநாசேதநங்களினுடையவும் என்று தாத்பர்யம். இத்தால் தத்த்வத்ரயங்களும் அருளிச்செய்யப்பட்டதாயிற்று. 'ஸ்வபாவஸம்பந்தங்களும்'

---

1 ஆள—ஸ்தோ—4

வஸ்துக்களும், த்யாஜ்யோபாதேயங்களான இவற்றினுடைய உபாயங்களும், இவற்றின் ப்ரதிபந்தகங்களும் உக்தாநுக்தங்களான மோக்ஷவிரோதிகளுமாகிற இவ்வஸ்துக்கள் முமுக்ஷுவான இவனா[illegible]

என்றதில் 'தத்த்வ' என்ற பதம் விவரிக்கப்பட்டது. 'ஸாதன'மாவது அ[illegible] ஸாதகமான அஸாதாரணமான காரணங்களும் [illegible] 'ஸாதன'மாவது அப்படிப்பட்ட [illegible] 'ஸம்பந்த'மாவது [illegible] இந்த [illegible] 'ஸாதன' [illegible] [illegible] 'போக'மாவது [illegible] 'அவ்வஸ்து' [illegible] 'த்யாஜ்யோபாதேயங்களான' என்பதால் [illegible] அதிகாரிக்குப் போகங்களும் அவைகளின் உபாயங்களும் எதற்காக அறிய வேண்டும் என்கிற சங்கை பரிஹரிக்கப்பட்டதாகிறது. அதாவது போகங்கள் த்யாஜ்யங்களென்று தெரிந்துகொள்ளுவதற்காக அவைகளில் ஜ்ஞானம் அவச்யம் வேண்டியதாகையினாலே அவைகளும் அறியத்தக்கவைகள் என்று தாத்பர்யம். அப்படியே உபாயம் முதலியவைகளை அறிவதற்கும் ப்ரயோஜனம் அறியத்தக்கது. ஜ்ஞாதவ்யங்கள் என்று சொல்லப்படும் அர்த்தபஞ்சகங்களில் சேர்ந்த ப்ராப்திவிரோதி ச்லோகத்தில் ஸ்பஷ்டமாக அருளிச்செய்யப்படாமையினாலே அவைகள் குறிக்கப்படுகின்றன என்கிற திருவுள்ளத்தினால் 'உக்தாநுக்தமோக்ஷவிரோதிகளும்' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. [illegible], இந்த ச்லோகத்தில் மோக்ஷவிரோதி என்று அருளிச்செய்யப்படாவிட்டாலும் அசித், போகம், தது்பாயம் என்கிற சில விரோதிகள் அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதினாலே அவைகளையும் இங்கு அருளிச்செய்யப்படாத அவித்யாகர்மவாஸனாதிகளையும் சேர்த்து அபிப்ராயத்தில் கொண்டு 'உக்தாநுக்த' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தாத்பர்யம்: உக்த - சொல்லப்பட்ட, அநுக்த - சொல்லப்படாத. இப்படி ஸம்ப்ரதாயஸாரார்த்தமான இவைகள் ஆசார்யோபதேசத்தினாலே முமுக்ஷுவுக்கு அவச்யம் ஜ்ஞாதவ்யங்களா

அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநங்கள் இவையெல்லாம் அத்யாத்ம விஷயஸர்வஸ்வமாயில் ஸாரதமமான ரஹஸ்யத்ரயத்திலே ஶ்ருதிதஸ்ஸாரோத்தாரேண ஸம்க்ருஹிக்கப்படுகிறது

ஞூய அவைகளைப்பற்றி ஸம்ப்ரதாயார்த்தஸாரம் என்றருளிச் செய்யாமல் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் என்கிற இந்த க்ரந்தம் ஆரம்பித்திருப்பது எப்படிப் பொருந்தும்? என்கிற ஶங்கைக்குப் பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிறார்—'இவையெல்லாம்' என்று ஆரம்பித்து. இதற்குக் கீழ் நிரூபிக்கப்பட்ட அர்த்தங்களெல்லாம் என்று தாத்பர்யம். மற்ற ஶாஸ்த்ரங்கள் இவைகளையெல்லாம் பூர்ணமாகவும், விஶதமாகவும் நிரூபிக்காமையினால் அப்படி ப்ரதிபாதிக்கிற ரஹஸ்யத்ரயமும் அதின் வ்யாக்யானரூபமான இந்த க்ரந்தமும் அவஶ்யம் ஆரம்பணீயம் என்று திருவுள்ளம். அத்யாத்மவிஷய - ஆத்மபரமாத்மாக்களை நிரூபிக்கும் ஸர்வஸ்வமாயில் - ஸமஸ்தமான ப்ரமாணங்களின் ஸமூஹத்தில், ஸாரதமமான - மிகவும் ஸாரமான ரஹஸ்யத்ரயத்திலே - திருமந்த்ரம் த்வயம், சரமஶ்லோகம் என்கிற மூன்று ரஹஸ்யங்களிலே, 'ஶ்ருதிதஸ்' வேதங்களின் - [illegible] ஸாரங்களான அர்த்தங்கள் அவற்றில் 'ஸார' பதத்தால் ப்ரகாஶங்கள் அவைகளின் 'உத்தார' பதம் ஸங்க்ரஹத்தைச் சொல்லுவது. அதாவது பல விஸ்தாரத்தோடு கூடிய அபாரமான அர்த்தங்களில் ஸாரமான அர்த்தங்களை நேரிலே பதங்களினாலேயே சொல்லுகிறது. இப்படித் தம்முடைய க்ரந்தத்திற்கு மூலமான ரஹஸ்யத்ரயங்களும் அவைமூலமாக ஸம்ப்ரதாய ஸாரார்த்தங்களும் ப்ரதிபாத்யங்களாகையினால் இக்ரந்தம் ஆரம்பணீயம் என்று திருவுள்ளம். இந்த ராஜகுமாரனை த்ருஷ்டாந்தமாக நிரூபித்திருப்பதினை ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் ஸமந்வயாதிகரணஸித்தாந்தத்தில் "யதா ச கஶ்சித் ராஜகுமாரோ பால்யக்ரீடாஸக்தோ நரேந்த்ரபவநாந்நிஷ்க்ராந்த: மார்கே ப்ரநஷ்ட: ராஜ்ஞா விஜ்ஞாத: ஸ்வயம் சாஜ்ஞாதபித்ருக: கேநசித் த்விஜவர்யேண வர்த்தித: அதிகதவேதஶாஸ்த்ர: ஷோடஶவர்ஷ: ஸர்வகல்யாணகுணாகரஸ்திஷ்டந் 'பிதா தே ஸர்வலோகா

திருவுடன் வந்த செழுமணி போல் திருமால் இதயம்
மருவிடம் என்ன மலரடி சூடும் வகை பெற்றோம்
கருவுடன் வந்த கடுவினையாற்றில் விழுந்தொழுகாது
அருவுடன் ஐந்தறிவார் அருள் செய்ய அமைந்தனரே

[illegible]

என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதினால் காகபாயம் விஸ்தாரமாகப் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டதாயிற்று.

இப்படிக் கீழ் அருளிச்செய்யப்பட்ட அர்த்தங்களெல்லாம் ஸுலபமான ஸுத்தமான அநுஸந்திக்கும் ப்ரகாரத்தை எளிதில் எல்லாரும் விசதமாக அறியும்பொருட்டுத் தமிழ்ப் பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் — திருவுடன் என்றாரம்பித்து. திருவுடன் - பிராட்டியுடன், வந்த - உண்டான க்ஷீராப்தியில் என்று தாத்பர்யம். செழு - ஸ்லாக்யமான, மணிபோல - கௌஸ்துபத்தைப்போல, திருமால் இதயம் - ஸ்ரீயப்பதியினுடைய திருமார்பு, மருவிடம் - வஸிக்கும்படியான ஸ்தானம், என்ன - என்று சொல்லும்படி, மலரடி - புஷ்பம்போன்ற திருவடிகளை, சூடும் - ஸிரஸா வஹிக்கும், வகை பெற்று நாம் ப்ரகாரத்தை அடைந்திருக்கிறோம், கருவுடன் வந்த - கர்ப்பத்தோடே வந்ததான, கடு - க்ரூரமான, வினையாற்றில் - கர்மப்ரவாஹத்திலே, விழுந்து ஒழுகாது - அந்தப் ப்ரவாஹத்தின் வழியிலேயே ஓடாமல், அருவுடன் - ஸூக்ஷ்மமான ஆத்மத்துடன், அதாவது ஸரீராத்மபாவஸம்பந்தத்துடன், ஐந்து ஐந்து அர்த்தங்களையும் அதாவது அர்த்தபஞ்சகங்களையும், அறிவார் - அறிந்த ஆசார்யர்கள், அருள் செய்ய - நமக்கு

கருணை செய்ய அதாவது இவர்க்கங்களை உபதேசிக்கும்படி கருணை செய்ய அமைந்தனரே அமைந்தார்கள்.

'திருவுடன்வந்த' என்கிற விசேஷணம் காரணமாத்திரத்தைக் கொண்டு பிராட்டியைப் புருஷகாரமாகப் பற்றினமை சொன்னது, பிராட்டி பரிகரமாகையினாலே சரியபதிக்கு மிகவும் அபிமானபாத்ரபூதர்கள் என்பது கருத்து. அதாவது பிராட்டியுடன் கூட உண்டானதென்று சொல்லத்தக்க கௌஸ்துபம் பகவானாலே திருமார்பிலே தரிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அதைப்போலே பிராட்டியை முன்னிட்ட நம்மிடத்திலும் விசேஷகருணையைச் செய்வான் என்று தாத்பர்யம். 'மாதவனை மேக்கொண்டேனே' யென்றிப் பாடப்பட்டது யாதவர்க்கும் மேலேகொண்டேனென்றனுமா புகுந்திருந்து' இத்யாதி திருவாய்மொழிப் பாசுரம் இங்கு அநுஸந்தேயம். 'செழுமணிபோல' என்கிற ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபனாகையினாலே ஸ்லாக்யமென்பது விவக்ஷிதம். இதனால் [illegible] ஜீவாத்மாக்களின் அபிமானி தேவதையாகையினாலே அதின் பக்கலிலும் பரிதியை அதிலே அபிமதவ்யாபாரமான ஜீவாத்மாவினிடத்திலும் பண்ணுகிறான் என்பது தேறுகிறது. 'திருமால்' என்கிற பிராட்டி பரிகரமான நம்மிடத்தில் கருணை பண்ணுவதற்குக் காரணம். 'அல்லிமலர்மகள் போகமயக்குகளாகியும் நிற்குமம்மான்' [illegible], 'உலகளந்த [illegible]' [illegible] பிராட்டியினிடத்திலுள்ள வ்யாமோஹாதிசயம் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது. இதனால் மற்றவொன்றுக்கு புருஷகாரத்தின் விசேஷம் கண்டோதிகம். 'மலரடிசூடும்' என்பதிலே அந்த ஸ்ரிய:பதியின் திருவடிகளின் போக்யதாதிசயம் ஸூசிதம். இது ஸர்வ [illegible] "யாவஜ் ஜீவனள [illegible] பாதிவ்ய ... நாதிகள | ஸர்வா யாவதிஷ்ட்ரீ [illegible] ஷீ...விஷ்ட்ரீ" என்றிட்டபடி [illegible] செய்யக்கூடியவை அந்தத் திருவடிகள் என்று தாத்பர்யம். அன்விதி மலர் - புஷ்பங்களை; அடி - திருவடிகளிலே, சூடும் - சூடும், வகை - ப்ரகாரத்தை என்றர்த்தமாகவுமாம். அதாவது திருவடிகளில் மலர்களைச் சூடும்படியான பாக்யத்தையுடைய என்று அர்த்தமாகையினாலே மற்றைய கைங்கர்யங்களும் உபலக்ஷிதங்கள்

இத்தால் 'நாட்டாகப் பலர் நாடி நாட்டோறும் நாரணன் தன் வாட்டாத மலரடிக்கீழ் வைக்கவே வகுக்கின்று' என்கிற திருவாய்மொழிப் பாட்டின் அர்த்தமும் 'க்ஷேத்ரஸ்வாமிராஜ்ஞோ' என்கிற பக்தின் அர்த்தமும் ஸூக்திகள் நாம்' என்பதினால் ஸூக்திகளைப் போலவே இந்த அர்த்தத்தில் யோக்யதையுடைய ஸகலஜங்கமவர்க்கங்களும் சேர்த்துச்சொல்லப்படுகின்றன. அனாதிகாலே இப்படிப் பட்ட யோக்யதையைத் தம்மிடத்தில் கண்டு தம்மையே பஹுமானித்துப் பேசுகிறார்களாம். 'கருவுடன் வந்த' என்பதற்குக் காப்பவர்ஸக்திற்குக் காரணமாயும் கார்யமாயுமிருந்துடன் சேர்ந்து வந்த என்றர்த்தம். அனாதிகாலே அநாதியாக கர்மமுடன் சேர்த்திருப்பதினால் நமக்குத் தெரியாதபடி சேர்ந்திருக்கிற என்றர்த்தம். 'கடு' என்பதற்கு இப்படிப்பட்ட மஹாபுருஷார்த்தத்தைக் கெடுத்துக்கொண்டிருக்கிற என்றர்த்தம். அனாதிகாலே "யஸ்ய ப்ரஹ்ஸூ ஷியாந்தாரம்மவேவ்ய நாஸ்ய" என்றும் 'நானே நானாவிதநரகம் புகும் பாவம் செய்தேன்' என்றும் சொல்லுகிறபடியே தம்மால் பரிஹரித்துக்கொள்ள முடியாமை அர்த்தமாகவுமாம். 'விழுந்தொழுகாது' என்பதினால் இப்படி ஆசார்யர்கள் கருணைசெய்யாவிடில் அந்தக் கர்மபரம்பரைகளிலேயே ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருப்போம் என்பது விவக்ஷிதம். ஒருகாலத்திலும் அதிலிருந்து உத்தாரணம் பிறவாது என்று தாத்பர்யம். 'அருவுடன்' என்பது ஶரீராத்மபாவம் ஸித்தாந்தத்திற் ப்ரதானம் என்பது மேலே அநேக காரணங்களைக்கொண்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்டப்போகிறதைத் திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்தபடி. இது நம் ஸித்தாந்திகளைத் தவிர மற்றவர்களின் அறியப்படாமையினால் 'அரு' என்றருளிச்செய்தபடியாகவுமாம். 'அமைந்தனரே' என்பதினால் அந்தக் கவியில் அந்த ஆசார்யர்களுடைய உபதேசமே நம்முடைய அஜ்ஞாநாதிகளைப் போக்கடிப்பதற்குப் பர்யாப்தமானது, மற்றவைகள் அபர்யாப்தமானவை என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது.

ஆனாலும் ஈஸ்வரன் கர்மத்திற்குத் தக்கபடி பலன்கொடுப்பவனாகையினாலே அநாதியாக இவ்வளவு காலத்திலும் உண்டாகாத ஆசார்யப்ராப்திக்குக் காரணமான கர்மங்களும் ஈஸ்வரானுக்ரஹமும் இப்பொழுது உண்டாயின என்பது அஸங்கதமாகாதோ? அப்படி நிஷ்காரணமாக உண்டாகும் பக்ஷத்தில் ஸர்வருக்கும் உண்

கச்சாவித்யாஷிவசோ ப்ரதிவாஸரஷ
ஜீவா நாதி ஷிஷ்டர்வாயெ
தத்த்வாரு விவக்தஸவதி ஹி
விவியா ஸவஸவிஷாகவிஷா ।
தஷ்வஷ்வாவகாமப்ரயசமா
கூவாஹாலுஸணா: கசாதிக
சொத்ருஷ்டயலுாகஸம்வெலுவிசவி
ஸவிதா கஷ்ஷிஷிஸ்ஸம் விவப்பக ॥

இதி ஸ்ரீகவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே உபோத்காதாதிகார: ப்ரதம: ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம: ॥

சீராரும் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

டாகவேணடாவோ வெனனில ? இதறகு ஸமாதானமாகக [illegible]
'ஜீவா:' [illegible] அர்
த்தததை விஸதாரமாக [illegible] அதிகாரததை [illegible]
கடாக்ஷிக்கிறார்—'கச்சாவித்யாஷி' [illegible]

[illegible] ஜீவ - [illegible], ப்ரதிவாஸரஷம் -
[illegible], ஜீவாதிஷிஷ்டர்வாயெ [illegible]
[illegible], கச்ச-
[illegible], அவித்யா [illegible]
[illegible] ஆதி [illegible]
[illegible], வசோ - [illegible]
[illegible]
[illegible] ஸவஸவிஷாகவிஷா [illegible]
[illegible], தத்த்வாரு [illegible]
[illegible] விவியா - [illegible], விவக்த: - [illegible]
[illegible], ஸவதி ஹி - வருகிறதல்லவா, தச - [illegible],

..., ஸுவகாமு - இடையாக ... ஸ்ருமசோ ... ஞானம் ... பிடிக்கப்பட ... கஸ்தூரீக ... வஸ்தூரீக ... கழோஷ்டியப்ராக ... வஸ்துயிரவி ... கஷாயிக ... லவிதா ...

... 'கஷாயஷ்ஷாதிவகெ' ... அவித்யை, வாஸனை, ருசி, ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று காரணமாகவும் காரியமாகவும் இடைவிடாமல் சுழன்று கொண்டு வருகின்றன என்று தெரிவிக்கப்படுகிறது 'ஷ்தியா ... ' ... ஒருவனுக்குப் பலத்தைப் போல மற்றொருவனுக்கு உண்டாகிறதில்லையாகையினால் ஒருவனுக்கு உண்டாக்கப்படுகிற ருசி ... உண்டாகமாட்டாது என்கிற பரிஹாரம் ... 'ஸுதாதி' ... 'விதுஷ்வாவெ' ... 'ஷ்வாஷு' ... இவை ... இல்லாவிட்டாலும் அதைப்போன்ற ... பின் ... விடாமல் வந்துகொண்டிருப்பது 'தத்தாதெ' ... பல ... 'விவிக வகதி வி' ... காரணம் அதிகாரிகளுக்கு ... அநேகவிதங்களான பரிபாகங்கள் ... என்பது ... நிலை ... பட்டிருப்பதுபோல் என்று ... அதாவது ஒரு குறைமே குறைவுள்ளவர் ... உடைய ... முதலிய வயக்க ... அநேகவிதமான ... காரணமாயிருப்பதைக் கண்டிருக்கிறோமல்லவா என்று திருவுள்ளம்

'ஸர்வ ஸித்தாந்த ஸித்தா'னென்கிறபடியே ஸித்தாந்திகள் எல்லாரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியது அவச்யம். அப்படிக்கில்லாவிடில் அப்ரமாண ஸித்தாந்தங்களில் சொல்லப்படும் மோக்ஷங்களுக்கும் ததுபாயங்களுக்கும் இவ்வளவு காலமில்லாமல் இப்பொழுது உண்டாவதற்கும் சிலருக்கு இல்லாமல் சிலருக்கு உண்டாவதற்கும் காரணம் சொல்ல வழியில்லை என்று தாத்பர்யம். இங்கு 'ஸித்தா' [illegible] என்றாகத்தம். அதாவது பரலோகமென்பதை ஒப்புக்கொள்ளாத சார்வாகனும் அவனால் மோக்ஷமென்று சொல்லப்படுமதைச் சிலர் அனுபவிப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்று கேட்டால், காமம் என்றே சொல்லித் தீரவேண்டுமாகையினால் அவனும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதாயிருக்கிறது [illegible] 'ஸுஹ்ருதா வகாஶ' இத்யாதிக்கு [illegible] களையும் உஜ்ஜீவிக்கச்செய்யவேண்டுமென்று எண்ணத்துடனிருந்த போதிலும் அநாதியான கர்மமாகிற சகடம் சுழன்றுகொண்டுவந்ததினால் அவகாசம் ஏற்படாமலிருந்து, ஒரு ஸுக்ருதபரிணாமகாலத்தில் கொஞ்சம் அவகாசம் ஏற்பட அதின் வழியாக விஷயீகரித்தது என்று தாத்பர்யம். அதாவது அநாதியான பகவந்நிக்ரஹ ஸங்கல்பத்தை யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதாதிகள் விலக்க பகவானுடைய ஸஹஜ காருண்யத்தினால் விஷயீகரிக்கப்படுகிறான் என்று [illegible] ப்ருஹ்ம: । [illegible] என்று ஸகலப் ஸம்ப்ரதாயத்தில் இவர் தாமாலேயே அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பது இந்த அநுஸந்தேயம் 'கடாக்ஷ' என்பதற்கு அந்த ஸுக்ருதாதி பரிணாம விசேஷத்திற்கு இதுகாலம் என்றறிய முடியாதாகையினால் எப்பொழுதாவது ஒரு ஸமயத்தில் என்று அர்த்தம். [illegible] 'க்வசித்' [illegible] அதாவது [illegible] என்ற ஶ்லோகத்தின்படியே அத்யந்த விலக்ஷணரான நமக்கும் மனதினால்

ஏனையுடையாத பேர்க்கு ஸாம்ராஜ்யமும் கிடைக்காது என்று [illegible] 'அத்ரம்' [illegible] அறு [illegible] விக்கப்படுகிற [illegible] அதா வது இங்கு [illegible] இல்லாதவர்களுக்கு [illegible] அத்யந்தம் அஸம்பா [illegible] செய்து [illegible] இந்த லோகத்தில் [illegible] [illegible] என்று [illegible] அன்றிக 'அத்ரம் வ்யஸ்தீசு' [illegible] சிஷ்டிக்க பட்டே ஆசார்யகடாக்ஷத்தைப் பெற்று மோக்ஷோபாயத்ய விவேக [illegible] என்றாகமாகவும் [illegible] பொழுது 'அத்ரம்' [illegible] 'அவி [illegible] ஸாம்ஸாரிக பலன்களையும் சொகத்தை சொல்லு கிறது அது [illegible] அந்தக்க [illegible] [illegible] ஸாம்ஸாரிக பலன்களை அனுபவிப்பது போல மோக்ஷ ஸாம் [illegible] அனுபவிப்பான் என்று திருவுள்ளம்

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்

மஹாமஹோபாத்யாய

ஸ்ரீ உ.வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரவ்யாக்யானத்தில்

உபோத்காதாதிகாரம்

முற்றிற்று

ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ||

ஸார நிஷ்கர்ஷாதிகாரம்.

[ரஹஸ்யத்ரயங்களின் உபயோக விசேஷம் — மோக்ஷ ததுபாயங்களில் ஸம்பந்தமே ப்ரமாணம் — அகில ஸாரதமமாம உபாதேயம் — ஸாமாந்யதாயம் மீமாம்ஸ்யம் உபாதேயம்]

ச்ருதிபதவிபரீதம் க்ஷ்வேளகல்பம் ச்ருதௌ ச
ப்ரக்ருதிபுருஷபோகப்ராபகாம்சோ ந பத்ய: |
ததிஹ விபுதகுப்தம் ம்ருத்யுபீதா விசிந்வ
ஜலதிவ நிஷ்க்ருஷ்டாப்ய அம்ருதம் ஸாரமார்யா: ||

ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸ ராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ||

இப்படி ஸம்ப்ரதாய ரஹஸ்யார்த்தங்களை விசாரித்தால் ஸாரமே ஆதரணீயம் என்று விதித்தாலும், ரஹஸ்யத்ரய வ்யாக்யாநரூபமான இந்த க்ரந்தம் ஆதரணீயம் என்பது எப்படி பொருந்தும்? வ்யாபக மந்த்ரங்களாகிய வேறு மந்த்ரங்களும் உபநிஷத்துக்களும் ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களை ப்ரதிபாதிக்கிறபடியிருக்கிறவை அவைகளை விட்டு ரஹஸ்யத்ரயங்களை மாத்திரம் பரிக்ரஹிக்கைக்கு நியாமகமென்ன? உபநிஷத்துக்களும் ஸாரதமங்களானவையிறே 'ச்ருத்யர்த்தவிஷய ஸம்க்ஷேபம் ஸாரதமமான ரஹஸ்யத்திலே' என்று அருளிச்செய்ததும் எங்ஙனே என்னில்? அதற்கு ஸமாதானம் இந்த அதிகாரத்தில் அருளிச்செய்யப்போகிறவராய் அந்த அர்த்தங்களையெல்லாம் ஸங்க்ரஹித்து ஒரு ச்லோகமாய் அருளிச்செய்கிறார் — 'ச்ருதிபதவிபரீதம்' என்று ஆரம்பித்து.

பதவுரை] 'ச்ருதிபதவிபரீதம்' - வேதத்தில் சொல்லப்படுகிற மார்க்கத்திற்கு விருத்தமான பக்ஷம், க்ஷ்வேளகல்பம் விஷத்

[illegible] , ஶ்ராந்தஸ்ய - [illegible] ஆக்ருதி - [illegible] ஸாஸ்ரஷ் - [illegible] ஹோம [illegible] ஆஸ்வகாமஸ: [illegible] மான பாகம் அதாவது அடைவதற்கு உபாயங்களை [illegible] கிறபடி, ஐ வஶ்யு: [illegible] தஸ் - [illegible] விஷய - [illegible] ஶ்ருதம் [illegible], உபநிஷத்ஸ தாவ்யு: - [illegible] உத்தமம் ஸாரம் [illegible], ஸ்ருஷ்டி தா: [illegible] ஆயு: - [illegible] ஸ்பாகிக்கிறார் அதாவது [illegible] சொல்கிறார் என்றாகும்.

ஜெஷ்டஹரும்' [illegible] ஸங்கடங்களை பிறப்பும் அநாதகத்திறுக்க [illegible] ட்து செகிவிசுகிறது 'ஶ்ராந்தஸ்ய [illegible] கவி [illegible] விரோதங்களைச் சாடுகிறது, அ [illegible] நாதிஷ்ட ஸம் [illegible] தயாஸம்ஸாரவ் [illegible] (அநாதியாக இடைவிடாமல் வந்துகொண்டிருப்பதனால் [illegible] உண்டாவதற்கு ஸம்பாவனை இல்லாத) என்று சொல்லப்பட்ட [illegible] 'யாவாநய உக்வாமிரு ஸவ- [illegible] ஸம் [illegible] தாவாது ஸம்வ [illegible] ஸ்ரு விஜாநத: [illegible] படியே ஶ்ருக்ஷுவுக்கு அநுபாதிகங்களான ஆபத்துகள் இருக்கின்றன என்று காட்டப்பட [illegible] ஆக்ருதி ஹோம'[illegible] காதிஸாதாப்வம் ஸாஸ்ரஷ் ஹோம' [illegible] ஆஸ்வகாமஸ:' [illegible] ஸாக்ய [illegible] களையும், அவைகளின் உபாயங்களையும் சொல்லுகிற பாகம் என்று காட்டுவதற் 'ஐ வஶ்யு:' என்பதற்கு அவைகள் அதற்கு

காலங்களில் ஸுகமாகத் தோற்றினபோதிலும், புனர் ஜன்மா க்களுக்குக் காரணமாகையினாலே பின்னும் ஸுகத்தைக் கொடுக்க க்கடவதல்லாமையாலே என்று கருத்து. 'துக்க'மென்று இவ்வண்ணம் செ ல்பவைகள் காரணம் என்பதைத் தெரிவிக்கிறது. 'விவாத ஸூத்ரம்' என்பதற்கு டீகைகாரான அம்ருதம் இவைகளை ரக்ஷிக்கப்பட்டு நரக்கிறது. இந்த அம்ருதம் 'வாதிவதரவா யத் ஸாரஸம்ஹிதாம்' என்கிறபடியே ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் முத லாக ஸ்ரீ அப்புள்ளார் வரையிலான ஆசார்யர்களாலே ரக்ஷிக்கப் பட்டது என்று தாத்பர்யம். இதனாலே ரஹஸ்யத்ரயங்களுக்கு விபரிதமாகவான பூர்வாசார்யர்களின் பரிக்ரஹ விசேஷமாகிய தொன்மை சொல்லப்பட்டதாகிறது. இந்த வேதாவேதாந்த ஸாரஸாரம் 'பதினெட்டாம் படிப்பவனின் வசனம்' இத்யாதி விசேஷணம் 'ஸூத்ரஸாரம்' என்கிறது ஸாதா ரணமான அம்ருதம் நீக்கவும் மரணத்திலிருந்து பயந்தவர்களாலே அங்கீகரிக்கத் தக்கது, இந்த அம்ருதம் ஸம்ஸாரமாகிற மரணத் திலிருந்து பயந்தவர்களாலே அங்கீகரிக்கத் தக்கது என்று தாத் பர்யம். தெளிவாக 'ஸம்ஸாராக்நிதீப்தவந் வ்யவஹ்ரு தானாத்ருஸம்ஜீவிநீம்' என்று ஸ்ரீ பராசர பட்டர் அருளிச்செய்யப்பட் டிருப்பது இவ்விடம் 'விவிக்தி' என்பதற்கு அவர்களிலிருந்து ஸாரம்பட்டு ஸாரபாகித்தாகா என்று ஆகக்கம் இங்கு ஸ்ரீபராசரபட்டர் திருக்கோட்டியூரம்பி பக்கலிலே அனேக ஆவ்ருத்தி உபஸதனம் பண்ணி ரஹஸ்யார்த்தங்களை ஸிக்ஷித்த பரம்பரை அநுஸந்தேயம். 'உபநிஷத்ஸூத்ராணாம்' என்ப தற்கு உபநிஷத்து மிகவும் ஸாரமாகையினாலே அம்ருதமய மான ஸமுத்திரம் அதிலும் ஸாரமானவை இந்த ரஹஸ்யத்ர யங்கள் இது அபூர்வமானது, அதாவது - க்ஷீரஸமுத்திரத்திலிருந்து அம்ருதத்தைக் கடைந்தெடுத்தாற்போல, அம்ருதமயமான ஒரு ஸமுத்திரத்திலிருந்து அதின் ஸாரமானத்தைக் கடைந்தெடுப்பதைப் போலிருக்கின்றன இந்த ரஹஸ்யத்ரயங்கள் என்று தாத்பர்யம் இங்கு உபநிஷத்தை அம்ருதஸமுத்திரமாக நிரூபித்ததினாலே உப நிஷத்துக்கள் அநந்தங்கள் என்பதும், அதிலும் பாபந்நாங்களுக்கு அநு பாதேயங்கள் உண்டென்பதும் தோற்றுகிறது 'உத்தம் ஸா ரம்' என்பதற்கு இவைவிட மேம்பட்ட ஸாரம் இல்லை

என்று தாத்பர்யம் ... 'விஸ்வாமுகாஷ்டம்', 'உத்தமம் ஸாரம்' என்கிற பதங்களினாலே மறைவுகளான யதார்த்தங்களை விட ரஹஸ்யத்ரயத்தின் ஸாரம் ... சாட்டப்பட்டது. 'ஜுதந்ருஸிதாஃ' என்பதினால் ஸம்ஸாரத்தில் நித்ய துக்கமுடன் கலவைப்படுகிறவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறபடியினாலே உபநிஷத்துக்களுக்கு வ்யாக்யானம் பண்ணுகைக்குக் காரணம் அருளிச்செய்யப்பட்டது. 'ஆர்யாஃ' என்பதால் ஸாரத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்கிற ஆசையுடையவர்கள் என்கிறது. 'ஸுராஸ் யாதா யாத்ரீ வேஷம் மத ஆயூஃ' என்கிற வ்யுத்பத்தியினாலே ஸித்தாந்த ஞானமுடைமையினாலே பரமோ ஜனமின்றிக்கே அபரங்களிலிருந்து வேதார்த்தம் விலகின புத்தியை உடையவர்கள் என்று தாத்பர்யம். ஆகையினாலே அனுபபத்திகளான மறைநிய விகல்பங்களாலே அவர்களுக்கு அனுபபத்திகளாகையினாலே அவர்கள் இந்த வ்யாக்யானம் பண்ணப்படவில்லை என்பது தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது. ஆக இத்தால் வேதம் க்ஷீரஸமுத்திரம் என்றும் உபநிஷத்துக்கள் அதில் கடைந்தெடுக்கப்பட்ட அம்ருதமென்றும் அதிலும் அநுபாதேயங்கள் கலந்து இருக்கும்படியானால் அதுவும் ஸமுத்திர ஸஜாதீயமாய் அதிலிருந்து கடைந்தெடுத்த உத்தமமான ஸாரம் ரஹஸ்யத்ரயமென்றும் ஏற்படுகிறது. ஆகையினாலே அதற்கு வ்யாக்யானமான இந்த க்ரந்தம் ஆரம்பணீயம் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது. இப்படி இந்த இரண்டு அதிகாரங்களும் இந்த ஸாஸ்த்ரம் ஆரம்பணீயம் என்கிற அர்த்தத்தை ஸமர்த்திக்கிறபடியினாலே இவை இரண்டும் சேர்ந்து ஒரு பேடிகை என்பது கமோதிகம். இப்படியே மேல் ப்ரதான ப்ரதிதந்த்ர, அர்த்தபஞ்சக தத்வத்ரய பரதேவதா பாரமார்த்யாதிகாரங்கள் நான்கும் சேர்ந்து தத்வநிரூபண பரமாகையினாலே அவைகள் ஒரு பேடிகை. அதற்குமேல் ஆறு அதிகாரங்கள் அங்கங்களுடன் கூடிய உபாய விசேஷத்தை நிரூபிக்கிறபடியினாலே ஒரு பேடிகை. அதற்குமேல் பத்து அதிகாரங்கள் புருஷார்த்தத்தை நிரூபிக்கிறபடியினாலே ஒரு பேடிகை. ஆக இந்த நாலு பேடிகைகளுமாகச் சேர்ந்து ஸாஸ்த்ராரம்பம், தத்வநிரூபணம், உபாய நிரூபணம், புருஷார்த்த நிரூபணம்— என்கிற நாலு அர்த்தங்களைப் பற்றியதாகையினாலே இவை நான்குமான முதல் இருபத்திரண்டு

இந்த ரஹஸ்யத்ரயத்தில் திருமந்த்ரம் [1] 'ஸர்வேஷ்டாக்ஷராக்ஷேஷு' என்கிறபடியே ஜ்ஞாநத்தை ரஹஸ்யத்ரயங்களின் பற்றிய எல்லா அர்த்தங்களையும் உபயோகவிசேஷம் அறிந்து தரும்படியாயிருக்கையாலும் சரமச்லோகம் [2] 'ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ' என்று தான் சொல்லுகிற உபாய மொன்றையுமே பற்றுக்க ஸர்வோபாய ஸாத்விகி யுண்டாமென்று ஸூசிக்கையாலும், த்வயமும் ஸம்

அதிகாரங்களுமாகச் சேர்ந்து அர்த்தாநுஸந்தாநமாகிறது என்பது தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது

இப்படிக் கீழ் ச்லோகத்தில் அருளிச்செய்திருக்கும் அர்த்தங்களை விசதமாக நிரூபிக்கப்போகிறவராய், ஸாரதமமான வ்யாபக மந்த்ராதிகளை [illegible] இந்த ரஹஸ்யத்ரயங்களை வ்யாக்யானம் பண்ணுவதற்குக் காரணம் என்ன? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு [illegible] உத்க்ஷம் ஸாரம்' [illegible] இந்த ரஹஸ்யத்ரயத்தில் [illegible] ஸர்வம் [illegible] அர்த்தங்க[illegible] அஷ்டாக்ஷராக்ஷேஷு [illegible] அறிந்து தரும்படியாயிருக்கையாலும் - [illegible], 'சரமச்லோக [illegible] ஸாத்ய ஸாதந [illegible] சரமச்லோகஸம்ஜ்ஞ:' என்றவா காரிகையிலேயே அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியே அநந்தப பலன்களுக்குத் தனித்தனியே விதிக்கப்பட்ட உபாயங்களை விட்டு ப்ரபத்தி ஒன்றையே அநுஷ்டித்தால் அவைகளினால் வரக்கூடிய பலன்களெல்லாம் வரும் என்று சொல்லுகிறபடியினாலே என்று தாத்பர்யம் இதற்கு த்வயத்திற்கு முந்தி சரம ச்லோகத்தை எடுத்தது அநுஷ்டானம் உண்டாவதற்கு முந்தி

---

1 நாரதீய கல்பம் 10 2 கீதை 18-66

ச்ருத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே தன்னை யொருக்கால் உச்சரித்தவனை ஸம்ஸாரத்தாலும் க்ருதக்ருத்யனாக்க வல்ல வைபவத்தை யுடைத்தாயிருக்கையாலும் ரஹஸ்யத்ரயமே முமுக்ஷுக்களுக்கு ஆதரணீயம்.

அஸாரமல்பஸாரஞ்ச ஸாரம் ஸாரதரம் த்யஜேத் |
பஜேத் ஸாரதமம் சாஸ்த்ரே ரத்நாகர இவாம்ருதம் ||

ஸித்திவாக்ய விசாரம் இருக்கவேண்டுமென்கிற திருவுள்ளத்தினால் 'ஸக்ருத்' படியாவது ஒருதரம் ஜபம் செய்யப்பட்டதாகில் ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டுவிக்கிறது என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம். க்ருதக்ருத்யன் - தன்னால் செய்யப்படவேண்டிய கார்யத்தைச் செய்து முடித்தவன், அதாவது — த்வயத்தைக் கொண்டு ப்ரபத்தி பண்ணினவன் தான் செய்யவேண்டிய கார்யத்தைச் செய்து முடித்தவனாகையினாலும், அதற்குமேல் மோக்ஷத்திற்காகத் தான் செய்யவேண்டிய கார்யம் ஒன்றுமில்லாமையினாலும் 'க்ருதக்ருத்யன்' என்று சொல்லப்படுகிறான். 'ரஹஸ்யத்ரயமே' என்கிற இடத்தில் ஏகாரத்தால் மற்றவைகளான வ்யாபகமந்த்ரங்கள், உபநிஷத்துக்கள் முதலியவைகள் வ்யாவர்த்திக்கப்படுகின்றன.

இப்படி ரஹஸ்யத்ரயமே ஆதரணீயம் என்று நிஷ்கர்ஷிக்கக் கூடுமோ? வேதங்களிலும் அநுபாதேயாம்சங்கள் கலந்திருந்த போதிலும் உபாதேயாம்சங்களும் இருக்கிறபடியினாலே அவைகளை அறிய வேதாந்த விசாரம் பண்ணலாமே? என்கிற சங்கைக்கு உதாஹரணத்தைக்கொண்டு ஸாரதமமே க்ராஹ்யம் என்று அருளிச் செய்கிறார் — அஸாரம் என்றாரம்பித்து. அஸாரம் - ஸாரமில்லாததையும், அல்பஸாரம் - கொஞ்சம் ஸாரமுள்ள பாகத்தையும், ஸாரம் - ஸாரபூதமான பாகத்தையும், ஸாரதரம் - மிகவும் ஸாரமான பாகத்தையும், த்யஜேத் - விட்டுவிட, ரத்நாகரே - ஸமுத்ரத்தில், அம்ருதமிவ - அம்ருதத்தைப் போல, சாஸ்த்ரே - சாஸ்த்ரத்தில், ஸாரதமம் - இதற்கு மேற்பட்ட ஸாரமில்லையென்று

ஸர்வேஷாமபி தத்வாநாம் ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணங்களால் அறியவொண்ணாதபடியா லே இவற்றிற்கு[1] ஸாஸ்த்ராத்வேத்தி ஜநார்த்தநம்[2] தஸ்மாச்சாஸ்த்ரம் ப்ரமாணம் தே கார்யாகார்ய வ்யவஸ்திதௌ[3] ஸர்வேஷ்வபி நிஷ்ணாத: ஸர்வம்

(மோக்ஷ தத்துபாயங்களில் ஸப்தமே ப்ரமாணம்)

சொல்லப்புகுகிற உத்கர்ஷாரம்பம் [illegible] ஹேதுக்களை - அவைகளை வேண்டும். இக்காரிகையின் அர்த்தத்தை விஸதமாக மேலே உபபாதிக்கப்போகிறவராய் மோக்ஷ தத்துபாயங்களை அறிவதற்கு ஸாஸ்த்ரமே அவஸ்யம் அபேக்ஷிதமென்பது விதிக்கிறதாலல்லவோ ஸாஸ்த்ரத்தில் ஸாரதமமாம் உபாதேயம் என்பது விதிக்கு[?] என்று ஸாஸ்த்ரத்தைப் பரிசீதருகிறார் — 'ஸர்வேஷாமபி' [illegible] 'ப்ரத்யக்ஷாதி' என்கிறவிடத்தில் 'ஆதி' ஸப்தம் அநுமானத்தைக் குறிக்கிறது. அறியவொண்ணாதபடியினாலே - அறிபடுவதால் [illegible] ஸாஸ்த்ராத் ஸாஸ்த்ரத்தினின்றே ஜநார்த்தநம் பகவானை, வேத்தி - அறிகிறான். தஸ்மாத் - ஆகையால், தே-உனக்கு, ஸாஸ்த்ரம் ஸாஸ்த்ரமே, கார்யாகார்யவ்யவஸ்திதௌ - செய்யத் தக்கது, செய்யத்தகாதது என்ற வ்யவஸ்தையில், ப்ரமாணம் - ப்ரமாணம். ஸர்வேஷ்வணி [illegible] உண்டாக்கப்பட்ட [illegible], நிஷ்ணாத: மிக்க ஸாமர்த்தியமுடையவன், ஸர்வம் [illegible] வேதாந்திகளினால் உண்டாக்கப்பட்ட [illegible] ஞானத்தை, [illegible] ஸர்வேஷு [illegible] ஸர்வம் [illegible] விதிக்கிற படியினால் ப்ரமாணமாவது வேதாந்திகளினால் உண்டாக்கப்படுகிற ஜ்ஞானம் என்று அர்த்தமாகிறது. இதனால் ப்ரத்யக்ஷாநுமானங்களினாலே சாஸ்த்ரஸித்திகளைப் போல யதார்த்தஞானத்தை பரமாத்மாவை அறிந்தாலும் அது கார்யகரமாகாது என்பது ஏற்பட்டது.

1 பார. உத். 68-5 2 கீதை 16-24 3 பார. ஸாந்தி. 270-2

ஷட்பதவ்ருத்தி' என்று சொல்லுகிறபடியே ஸர்வே ப்ராமாணம் அவ்விடத்தில் 1'அநந்தபாரம் பஹு அதில் ஸாரதமாம்ஶம் உபாதேயம் வேதிதவ்யம் அல்பஶ்ச காலோ பஹவஶ்ச விக்நா: | யத் ஸாரபூதம் ததுபாஸிதவ்யம் ஹம்ஸோ யதா க்ஷீரமிவாம்புமிஶ்ரம்' என்கிற ஶ்லோகத்தில்

'ஸர்வம்' என்பதுக்கு 'ஜ்ஞாநாநந்தாத்மகம் ஶுத்தம் யத்யத் விஜ்ஞானம் தத் ப்ரமாணம்' என்று ஸ்ரீமந் ந்யாயபரிசுத்தியில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியே அந்யர்களாலே சொல்லப்படாததும், ஆத்மஜ்ஞானத்தை உண்டாக்குவதுமான ஶ்ருதி, ஸ்ம்ருதி முதலியவைகள் என்று தாத்பர்யம். இப்படியாலே 'அஜ்ஞாநி வேதாஶ்ஶாஸ்த்ராணி' என்கிறபடியே பதினாலு வித்யாஸ்தானங்களும் ஜ்ஞாதவ்யங்கள் என்று வசனங்கள் சொல்லுகின்றனவே, அவைகளில் க்ரமமாக எல்லாவற்றையும் அப்யஸித்துக் கீழ்ச்சொல்லிய ஸாரதமாம்ஶத்தை நிஷ்கர்ஷித்துத் தெரிந்து கொள்ளலாமாகையாலே முதலில் ஸாரதமாம்ஶங்களையே அறிய வேண்டும், மற்றவைகளை விட்டுவிட வேண்டும் என்பது விருத்தமாகாதோ? என்கிற ஶங்கைகளுக்கு வசனபூர்வகமாக ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார்— 'அவ்விடத்தில்' என்று ஆரம்பித்து. அன்றிக்கே, கீழ் அருளிச்செய்த காரிகையில் ஸாரத்திலே ஸாரதமாம்ஶம் உபாதேயம் என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பது சில ப்ரமாணங்களில் ஸாராம்ஶம் க்ராஹிக்கத்தக்கதென்று சொல்லியிருப்பதற்கு விரோதியாகாதோ? என்கிற ஶங்கைக்கு ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார்— 'அவ்விடத்தில்' என்றாரம்பித்து. 'அவ்விடத்தில்' என்பது 'ஸாரதமாம்ஶம் உபாதேயம்' என்பதோடு அந்வயிக்கிறது. அநந்தபாரம்— நிஶ்சயிக்கமுடியாத கரையையுடைய, பஹு— அநேக ஶாஸ்த்ரம் வேதிதவ்யம் அறிய வேண்டியது, காலஶ்ச— காலமும் அல்ப: அல்பமானது, விக்நா: தடங்கல்கள், பஹவ: அநேகங்கள், (ஆகையினாலே) யத்— எந்த, ஸாரபூதம் ஸாரமாகிய அர்த்தம்,

1. உத்தரகீதை—3—1.

'ஸாரஹ்ருதம்' என்கிற பதத்தாலே ப்ரதிபாதமான நிரவதிகஸாரத்தை விஷயீகரிக்கிற ஸாரதம ஸர்வஸ்வம் உபாதேயம் பாஹ்யகுத்ருஷ்டிஸாஸ்த்ரங்கள் அத்யஸாரங்களாகையாலே அநுபாதேயங்கள்

அம்பரீஷோ ... க்ஷீரமிவ ... , (இருக்கின்றன), ... ஹம்ஸோ யதா ... , அநேககே, ஹம்ஸோ யதா ... பிரித்தெடுக்கிற புருஷன், உபாதீத – ... 'ஸாரஹ்ருதம்' என்று ... இருக்கும் 'ஸாரதம' ... குறிக்கிறது என்று ... செய்கிறார்– 'ஸாரஹ்ருதம் என்கிற' என்று ... இங்கு ... 'ஸாரஹ்ருதம்' என்று சொல்லாமல் 'ஸாரஹ்ருதம்' என்ற திருப்பத்தால் எல்லாவற்றையும்விட உத்க்ருஷ்டமான ஸாரமே சொல்லப்படுகிறது ஆகையால் ஸாரஹ்ருதம் என்பதற்கு 'ஸாரதம' ... அர்த்தம் என்று ... ப்ரதிபாதமான என்பது ... 'நிரவதிகஸாரத்தை விஷயீகரிக்கிற ஸாரதமஸர்வஸ்வம்' என்பது ... என்பது அதின் அர்த்தத்தைப்பற்றியாகையினாலே நிருபாதிக ஸாரமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறபடியினாலே ரஹஸ்யத்ரயமே 'ஸாரதமஸர்வஸ்வம்' என்று ... அன்றிக்கே, இங்கு 'ஸாரஹ்ருதம்' பதத்தும் நிருபாதிகஸாரமான ரஹஸ்யத்ரயத்தைச் சொல்லுகிறது ஆகையால் 'அஸாரம்' என்று ஆரம்பிக்கும் காரிகையில் உபாதேயமாகச் சொல்லப்பட்ட 'ஸாரதம' என்று ... இங்கு 'ஸாரஹ்ருதம்' பதத்தினாலும் சொல்லப்படுகிறது என்று தாத்பர்யமாகவுமாம் அப்போது 'ஸாரதமஸர்வஸ்வம்' ... 'அஸாரம்' என்கிற ஸ்லோகத்தில் 'ஸாரதம' என்கிற பதத்தின் அர்த்தம் என்று ... 'உபாதேயம்' என்பதற்கு அங்கீகரிக்கத் தக்கது என்றர்த்தம் கீழ்ச்சொன்ன 'அஸாரம்' முதலியவைகளை நிரூ

வேதத்தில் பூர்வபாகத்தில் லௌகிக ஸாத்யஸாதந ப்ரதிபாதகமான ப்ரதேசங்கள் அதத்வஸாரமானவையாலே அநாதேயங்கள்; ஆமுஷ்மிக ஸாத்யஸாதந ப்ரதிபாதகாம்சங்கள் லௌகிகஸாத்யத்தில் காட்டில் அதிசயித ஸாத்யத்தை உடைத்தாகையாலே சிலர்க்கு ஸாரமென்னலாயிருந்ததேயாகிலும் து:கஸம்மிச்ரத்வாதி தோஷதுஷ்டமாகையாலே அநாதேயம்; ஆத்மஸ்வரூப தத்ஸாதநாத்தை ப்ரதிபாதிக்கும் அம்சமும் ஸாரதரமாயிருந்

பிக்கிறார்— '[illegible]' என்றாரம்பித்து 'வேத[illegible]' என்றது [illegible], சாஸ்திர போகங்கள், [illegible] 'காம்ஷ்ரவஷீ' என்றது பூர்வமீமாம்ஸை அதனை முதலியவர்களின் மதத்தை 'அதத்வஸாரங்கள்' [illegible] மை மாத்திரமன்றிக்கே அநிஷ்டபலத்தையும் கொடுக்கக்கூடிய தாயிருக்கும் "யா வேதபாஹ்யா: ஸ்ம்ருதய: யாச்ச காச்ச குத்ருஷ்டய: | ஸர்வாஸ்தா நிஷ்பலா: ப்ரேத்ய தமோநிஷ்டா ஹி தா: ஸ்ம்ருதா:" [illegible] 'பூர்வபாகம்' [illegible] ப்ரதிபாதிக்கும் பாகம். 'லௌகிக ஸாத்யஸாதந' [illegible] அனுபவிக்கக் கூடிய பலன்களுக்கு உபாயங்களான கர்மங்கள். 'அதத்வஸாரமானவையாலே' என்பது [illegible] 'ஆமுஷ்மிகஸாத்யஸாதந ப்ரதிபாதகாம்சம்' [illegible] அனுபவிக்கக்கூடிய ஸ்வர்காதி லோகங்களுக்கு உபாயங்களைச் சொல்லுகிற பாகம். சிலர்க்கு-ஸாராஸார விவேகமில்லாதவர்களுக்கு ஸாரமென்னலாயிருந்ததேயாகிலும் [illegible] 'து:கஸம்மிச்ரத்வ' [illegible] காரணமாக உடைத்தாயிருக்கை, அதாவது கஷ்டப்பட்டுச் செய்யவேண்டிய உபாயங்களின் [illegible] 'ஆதி' சப்தத்தினாலே மேல் முமுக்ஷுத்வாதிகாரத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கும் அல்பத்வம், அஸ்திரத்வம், துக்கமிச்ரத்வம், து:கோ

தமேயாகிலும் அதிலும் அநந்யார்ஹ சேஷத்வமானவர்த்
தாநுஸந்தானஸாபேக்ஷர்க்கு அநந்யார்ஹசேஷத்வம் ஸாரத
தஸ்வரூபஸ்வரூபங்களை வெளியிட்ட ஹேதுவான
ஸாரதமமானபடியாலே விவேகிக்கு உபாதேயம். அவ
[illegible] வம்சத்திலும் வ்யாக்யாதாக்கள்
மிகவும் உபாதேயம் ஞானத்தைப் பெற்றவர்களுடைய ஸம்ப்ரதாய
மானையாலே மிகவும் ஸாரதமமாயிருந்தது [illegible]

தாத்பர்யம் ஸ்ரீகாப்பான் முதலியார், ஸ்வாபாவிக [illegible]
[illegible], [illegible] அநந்யார்ஹ சேஷத்வ
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
தஸ்வரூபம் – [illegible], ஸாரதமமாயிருந்
ததேயாகிலும் [illegible] ஸாரதாதி
களைக் காட்டிலும் மேம்பட்டதாகையினால் மிகவும் ஸாரமானது
என்று [illegible] ‘அநந்யார்ஹசேஷம்’ என்ப
தோடு [illegible] [illegible] சேஷத்வாதிவேஷ
ஷமாகையாலே [illegible] [illegible] அ
[illegible] [illegible] ஸம்ஹவ பூர்ண
[illegible] அருளிச்செய்
யப்பட்டிருப்பதினாலே [illegible] [illegible]
தோஷங்களில் சிலவற்றை [illegible] அவைகள்
இங்கும் இது அநுபாதேயம் என்றருளிச் செய்கிறப்பதற்குக்
காரணமாகிறது [illegible] விவேகிக்கு [illegible]
பரமாத்ம ஸ்வரூபங்களைப் பகுத்தறிகிறவனுக்கு அதாவது கீழ்
அதிகாரத்தில் அருளிச்செய்தபடியே சில காமிகாரியாக மேஷ
[illegible] விடாக்ஷர [illegible] அவ்வம்சத்திலும்-
பரமாத்ம ஸ்வரூபாதிகளை ப்ரதிபாதிக்கும் உபநிஷத்பாகத்தி
லும் இக்கால அல்பகாலவாசிகளாய அநேக விசனங்களை
உடையவர்களான நமக்கு மோக்ஷோபாயங்களைத் தெளிவிக்கும் திரு
மந்த்ராதிகளே மிகவும் ஸாரதமம் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டதா
கிறது. [illegible] [illegible] ‘அவஸா
னம்’ என்ற [illegible] [illegible] [illegible]ருப்பதினாலே,
பரமாத்ம ஸ்வரூபாதிகளை ப்ரதிபாதிக்கிற உபநிஷத்பாகம் ஸார

த்ரயம் ஆகையால் [1]அணுப்யஶ்ச மஹத்ப்யஶ்ச ஶாஸ்த்ரேப்ய: குஶலோ நர: | ஸர்வத: ஸாரமாதத்யாத் புஷ்பேப்ய இவ ஷட்பத: || என்கிறபடியே ரஹஸ்யத்ரயம் ஸாராஸாரஜ்ஞனான இவ்வாத்மாவுக்கு மிகவும் உபாதேயமாகக் கடவது.

த்ரயம் என்று இங்கு அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதினாலும், அப்படி ஸாரதமமான உபதேசபாத்ரமும் உபாதேயமென்று ஸித்திக்கிறபடியினால் ரஹஸ்யத்ரயமே ஸாராஸாரஜ்ஞர்களுக்காதரணீயம் என்று இங்கு அருளிச்செய்வது விரோதியாதோ? என்கிற ஶங்கைக்கு எல்லாவற்றிலும் ஸாரதமம் எதுவோ அதுவே உபாதேயம் என்று ஸமாதானம் வசனபூர்வமாக அருளிச்செய்கிறார்— ‘ஆகையால்’ என்று ஆரம்பித்து. ‘ஆகையால்’ என்பதற்கு கீழ்க் கூறிய காரணத்தினாலே என்றர்த்தம். அதாவது எல்லாவற்றையும் விட ரஹஸ்யத்ரயம் அத்யந்த ஸாரதமமாகையினாலே என்றிருவளாம். இது மிகவும் உபாதேயமாகக் கடவது என்பதோடு அந்வயிக்கிறது. இதற்கு வசனம் உதாஹரிக்கிறார்— ‘அணுப்யஶ்ச’ என்று ஆரம்பித்து. குஶல:—பக்தியோகிய அதாவது ஸாராஸாரவிவேகமுடைய, நர: மனிதன், அணுப்ய: அல்பங்களாயும், மஹத்ப்ய:—பெரியவைகளாயுமிருக்கிற, ஶாஸ்த்ரேப்ய: ஶாஸ்த்ரங்களிலிருந்து, ஸர்வத: எல்லாவற்றிலுமிருந்து, அதாவது ஸாரதமம் என்று சொல்லப்படும் உபதேசத்துக்களை எடுத்தும், ஸாரம் ஸாரதமத்தை, ஷட்பத: வண்டு புஷ்பேப்ய இவ - புஷ்பங்களிலிருந்துபோல, அதாவது வண்டு புஷ்பங்களிலிருந்து மிகுந்த ஸாரமுள்ளதை எடுப்பதுபோல, ஆதத்யாத்—எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். ‘ஸாராஸாரஜ்ஞனான இவ்வாத்மாவுக்கு’ இத்யாதிக்கு மோக்ஷத்தில் ஆசையுடையவனுடைய தன்மையோடு கூடின ஜீவாத்மாவிற்கு அபேக்ஷிதமான அர்த்தங்களைத் தெளிவிப்பதினால் ரஹஸ்யத்ரயமே மிகவும் உபாதேயம் என்று தாத்பர்யம். இத்தால் ‘ஸாரம்’ என்கிற பதத்தால் ‘ஸாரதமம்’ என்று சொல்லியிருப்பதும் உத்தம ஸாரமாக இங்கு உதாஹரிக்க

---

1. பார. ஶாந்தி 176—66

அமையா இவையென்னும் ஆசையினால் அறுமூன்றுலகில்
சுமையான கல்விகள் சூழ வந்தாலும் தொகையிவையென்று
இமையா இமையவர் ஏத்திய எட்டிரண்டெண்ணிய நம்
சமயாசிரியர் சதிர்க்கும் தனிநிலை தந்தனரே

கப்பட்ட வசனத்தை அனுஸரித்து ரஹஸ்யத்ரயத்தைச் சொல்லுகிறபடியினால் விரோதமில்லை என்பது த்யோதிகம்.

இப்படி அத்யந்த ஸாரதமமான ரஹஸ்யத்ரயம் உபாதேயம் என்று ஸங்க்ஷேபமாய் நிஷ்கர்ஷம் செய்து அஸார அல்பஸாராதிகளிலே அலையாமல் இருக்கும்படியான ஸ்திதியை நம் பூர்வாசார்யோபதேசத்தாலே பெற்றோமென்று அவர்கள் செய்தருளின உபகாராதிசயத்தையும் ரஹஸ்யத்ரயங்கள் பூர்வாசார்ய பரிக்ருஹீதங்களாகையினாலே உபாதேயதமங்கள் என்பதையும் அனுஸந்தானம் செய்துகொண்டு அதிகாரார்த்தத்தை ஒரு பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் — 'அமையாவிவை' என்று ஆரம்பித்து.

[பதவுரை] இவை - நம்மால் அப்யாஸம் செய்யப்பட்ட ஶாஸ்த்ரங்கள், அமையா - போரா என்னும் ஆசையினால் - என்கிற ஆசையினாலே, உலகில் - பூமிபாகத்தில், சுமையான - பாரங்களான, அதாவது [illegible]ங்களான, அறுமூன்று - பதினெட்டு, கல்விகள் - வித்யாஸ்தானங்கள், சூழ - முழுவதும், வந்தாலும் - [illegible] வைதிகங்களாய்க் கிடைக்கப் பெற்றாலும், இவை - இவைகள், தொகை - எண்ணிக்கை, அதாவது கேவலம் கணக்கிடுவதற்கு மாத்திரம் உபயோகம், என்று - என்று [illegible], இமையா - இமைகொட்டுதலில்லாத, இமையவர் - தேவர்கள் அதாவது ஞானஸங்கோசமில்லாத நித்யஸூரிகள், ஏத்திய - ஸ்தோத்ரம் செய்த, எட்டு - திருவஷ்டாக்ஷர, இரண்டு - மந்த்ர ரத்னமாகிய த்வயம், இது சரமஶ்லோகத்திற்கும் உபலக்ஷணம் ஆனதுக்கே இரண்டு - மறையுடைய இரண்டாகிய த்வயம் சரமஶ்லோகம் என்ற [illegible] (மூன்றையும்) எண்ணிய - அனுஸந்தானம் செய்பவர்களான, நம் சமயாசிரியர் - நம்முடைய ஸித்தாந்தத்திற்கு ப்ரவர்த்தகர்களான ஆசார்யர்கள், (சமயம் - ஸித்தாந்தம்), சதிர்க்கும் சதுரமான, அதாவது சா

... தனிநிலை ... ஸந்நிதி ... தந்
தனா ...

அறுமூன்றுலகில் சுவையான கல்விகள் ...
... அகற
... அடங்கிய ... ரஹஸ்யத்ரயங்களுடைய அடங்கியவையாகையினாலே
... சுவையான கல்வி ...
... அறுமூன்று ...
... உலகில் ... சுவையான
... சுவையான ... ஸ்ரீ ஸார
... எட்டிரண்டெண்ணிய ... ரஹஸ்யத்
... அருளிச்செய்திருப்பதினாலே கல்விகள்
... தெரிந்த
... உலகில் சுவையான ...
... நிகுதி ...
...
... உருவந்தாலும் ...
அவைசா ... கொண்டு வந்தாலும் என்றபடி
... ஸ்ரீ ஹயக்ரீவகடாக்ஷம் உண்டான
...
...
... ஸ்ரீ ...
... தம்மை எல்லா வித்யா
ஸ்தானங்களும் ... என்றும், அப்படியிருந்தபோதிலும்
அவைகள் தொகையில்லையென்று ...
... எட்டிரண்டெண்ணிய நம் பூர்வாசார்யர்களுடைய
அனுக்ரஹத்தினாலே பெற்றோம் என்றும் தாத்பர்யம். இந்த
யோஜனையில் 'இம்மையாயிமையவா எத்திய எட்டிரண்டெண்ணிய
நம் ... அவையா இவை ... ஆறு
மூன்றுலகில் சுவையான கல்விகள் ... தொகையில்லை
யென ... தனிநிலை ... என்று அந்வயம். இத்தால்

ஸாவதாநாஶ்சவிஷ்யந்தி
  தந்நா சரிதேந யுஷ்மாத்ருஶ:
ஸ்துதா ஹேதுபவஸத்ருஜ்ஞேயேந
  ஸகலம் ஸாரம் உபயேந ஸுதீவர: |
வேதாந்தம் ஸவிஸ்தாரஸாரமபி
  உபாதாநம் ஹேது விஸம்ஹித
ஸாரஜ்ஞா யதி கஶ்சித் ஸ்துவந்தே
  நாயஸ்ய தேஶஸ்ய நா: ||

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீமத்
வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஸாரநிஷ்கர்ஷாதிகாரோ த்விதீய: ||

|| ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ||

சோளஸிம்ஹபுர திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

அல்பஜ்ஞர்களான நமக்கு ரஹஸ்யத்ரயங்களே ஆதரணீயங்கள் என்பது கைப்படாதபோதிலும் ஆசையினால் என்பதால் அப்யஸிக்கப்பட்ட என்னும் ஒரு பக்ஷத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்படி உலகத்தினரால் ஆசைப்பட்டு அப்யாஸபூர்வகமாகக் கற்கப்படும் வித்யைகள் மத்தியில் அவ்யதன ஸம்பந்தங்களாக வந்தபோதிலும் அவைகளைத் தாம் அங்கீகரித்ததைத் தெரிவிக்கப்பட்டதென்பது அப்படியே 'தத்த்வோபதேசத்ருஷ்டாந்த தெலமாம் ஸாரமிச்சவராய் நமக்கு ப்ரயோஜனமாம் ஶ்ரீ ஸாரஸாராணாடபோதகம்' என்று சொல்லப் பட்டிருப்பதுவும் அப்யாஸத்தால் அப்ரேக வந்ததாலும் என்றது அஸம்பாவிதமானதை ஸம்பவிக்கிறதாக வைத்துச் சொன்னதென்று சொல்லுகிறார்கள் 'தேர்மை' என்பதற்கு 'விஷ்யாநாம் ஸம்ஹிதேநவாணம்' என்றபடியே கேவல ஸம்ஸார

பூர்ணமாகச் சொல்லக்கூடியவைகள் என்றாகத்தம் அல்ப ஸாரத்தினால் அதிக பலனை அடையாது 'சதிர்' (சாதுர்யம்), அப்படிப்பட்ட லை 'சதிர்க்கும் நிலை' 'தனி நிலை' என்பதினால் இந்நிலை வாஸ்வமாக்கவாரத்தும் பெருங்கவர்ம் நிலைத் தகயினும் தப்பாது என்பது வெளியிடப்படுகிறது

இப்படி ரஹஸ்யத்ரயங்கள் ஸாரதமங்களானாலும் இதையறிந்தவன் ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களில் கருத்தைவைத்ததாகக் கூடியவனோ? என்கிற ஸங்கையையும், எல்லா ஆகமங்களும் ஒவ்வொரு ரஹஸ்யங்களிலும் இருக்கிறபடியினாலே ஒன்றே போதாதோ? என்கிற ஸங்கையையும் பரிஹரித்துக்கொண்டு இந்த ரஹஸ்யத்ரயார்த்தங்களைப் பற்றிய ஜ்ஞானத்தையுடையவனைக் கொண்டாடுகிறார் — 'ஸாரவித்தம்' என்றாரம்பித்து.

[பதவுரை] ஸாரவித்தம் - வேதஸாரத்தைக்கு, உபநிஷத் பாகத்தில், அர்த்த உபப்ரும்ஹணத்தில், ஷட்தேதங் இருக்கிற, அதாவது பரம்பரையாகப் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிற, ஊர்வேத ஊரு - ப்ரஹ்மணம் என்று சொல்லப்படுகிற திருவஷ்டாக்ஷரத்தினால், ஸ்வாத்தக்: அடைப்பட்ட ஓங்காரஸ்வரூபத்தை உடையதாய், ஸத்ராவகிதம், ஸேதும் சரணமாகிய ஸக்ருஜ்ஜ வெந - ஜ்யேஷ்ட ஸத்ரீட்டை உடைத்தாயிருக்கிற, ஸவெந்தயப்பணிபட்ட மந்த்ரத்தினாலே ஸக்ருஞ்ஞ் காலா, காஞ்சல - சாலக்கியார், கஷிவது - ஸ்ரீரகு அமிர்தாதி ரூபவனுடைய, வெஷாத்வல வேதக்ஷத்ர ஸ்ரீராமாயணமாயிருக்கிற, அதாவது ப்ரகஸ்திப்பதிபாதிக்கப்பட்ட, விஹாரவாஸி விசிஷ்டாத்வைத பரதியான ஸ்ரீ சரணனுடைய, தியாகம் வெக - கண்டிருந்த ஆட்டான மாசாப ஷதினை, அதாவது கருணையினால் சொல்லப்பட்ட ஸ்வப்ப்ரமார்த்தத்தை, விஸ்ம் லீநு: விஸ்மாத்ந்து உட்டாச்சடப்பட்டவனும், ஸாரஜ்ஞ: ரஹஸ்யத்ரயங்களின் ஸாரார்த்தத்தைத் தெரிந்துகொண்டவனும், கஷீகஞ் ஸுக்ருவன, ஸாவசெந இந்த லோகத்தில், சுவஷ

யதி - இருக்கிறானேயானால், ஸ: - அவன், ந: - நமக்கு, யதீயஸ்ய - தப்பலாகாது, அதாவது தப்பாமல் ரக்ஷகனாயிருப்பது, நாய: - யஜமானன்

‘ஶாவாநாஸ்வஶீஸ்ஸ்தேந’ என்பதினால் அதர்வஶிரஸ்ஸு முதலிய உபநிஷத்துக்களில் அக்ஷரஸமுகத்தையுடைய திருவஷ்டாக்ஷரம் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. ‘ஶுஶ்ரூஷ்யாத்ம:’ என்பதினால் திருமந்திரம் ஸங்க்ஷேபப்படுத்தப்பட்டது விவக்ஷிதம். ‘ஸத்தா ஸெத்து’ என்றவிடத்தில் ‘ஸெத்து’ என்பது ஸங்க்ஷேபமாய் இருந்து ‘ஶுஶ்ரூஷ்யாத்மக:’ என்று சொல்லப்பட்டபடியினால் அதின் அநுவருத்திரூபமான ஸத்திகையைச் சொல்லுகிறது. அனந்தரம் லக்ஷணையாக ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். அனந்திகே ‘ஸெத்து’ என்றது வாக்யங்களின் ஸாமர்த்யம், அதாவது ‘கூஷ்மாண்டேஷு ஸஹோவாச ஶேஷபாத்தந:’ என்று ஸ்ரீபாஷ்யகாரரால் சொல்லப்பட்டிருக்கும்படியே பகவத் கைங்கர்யம் என்றர்த்தமாகவுமாம். அதுவும் அனந்திகே ‘ஸெத்து’ ... ஞானம் இருக்கத் தேவையில்லை அவனை இருப்பவனாக அறிகிறார்கள்’ என்று ஆரம்பமான ஶ்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிற பகவதநுபவமாம். ‘ஸத்தாஸெத்தா ஸங்ராஜ்ஜெவேந’ என்று ... பதம் செய்யும்பொழுது காரணாந்தரமாகையினால் ஒருதரம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு கீழ்ச்சொல்லிய ஶேஷத்வஸ்வரூபாநுவருத்தி, பகவத்கைங்கர்யம், பகவதநுபவம் இவைகளுண்டாகும் என்றர்த்தம். ‘தவயம் ஒருதரம் உச்சரித்தவனை ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டுவிக்கிறது’ என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் இங்கு விவக்ஷிதம். ‘ஸகும் ஸாமும்’ என்பதினால் ‘ஆயஸ்யூநாஸ்ஸ ஸநாதேந ஸஹஸஷேஸம் வக்த்ர இத்யாதி’ விவக்ஷிதம். ‘வெஷெத்தஃஸ’ இத்யாதியினால் உபநிஷத்துக்களில் சொல்லப்படுகிற ப்ரம்மம் நக்ஷத்ரனைத் தன்னுடைய லீலைக்காக ஸாரதியாக வந்தான் என்பதினால் ப்ரமேயராபாதி தோஷமில்லாமையும், ஆஶ்ரிதர்களிடத்திலுள்ள வாத்ஸல்யாதிஶயமும் சொல்லப்படுகிறபடியினாலே ஆபத்தாரத்வம் அருளிச்செய்யப்பட்ட

காரியத்தை ஸ்ரீ [illegible] ஸம்வாது [illegible]க்ஷேத்ர ஜ்ஞ: ஸம்ப்ரவ்ருத்தோ [illegible] க்ருதி [illegible] ச்ருதிஸ்வா[illegible] விச்வ: வாக்யம் [illegible] ஸாரஜ்ஞை: ஸம்ப்ரதாய ஸாக்ஷிகம் [illegible] [illegible] விஹார[illegible] [illegible], அர்த்தம் [illegible]ப்பட்ட, ஸாரஜ்ஞை [illegible] (ஸம்ப்ரதாய) [illegible] [illegible] என்று [illegible] 'கார்[illegible] மோக்ஷைக [illegible] ஸ்ரீ [illegible] [illegible] [illegible]னையில் ஸமாதானம் அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே பூர்வாசார்ய [illegible] [illegible] என்று தாத்பர்யமாகவுமாம். 'விஹாரவாராசி' [illegible] போல [illegible] செய்யாமல் [illegible]ன "ஸ்ருஷ்டி[illegible] [illegible] தாது[illegible] ஸம வக்த்ரபேத்ஸு" [illegible] அருளிச்செய்யப் பட்டிருக்கிறபடியே [illegible] ஆகாரங்களை வஹிக்கிற [illegible] 'ஷயமாஹேத' என்ப தற்கு அர்ஜுனனிடத்தில் உண்டான நிரவதிககருணை கரைபுரண்டு இந்த சரமச்லோகரூபமாகப் பரிணமித்தது என்று தாத்பர்யம். இந்த அர்த்தம் மேலே சரமச்லோகாதிகாரத்தில் வ்யக்தமாயரு ளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பகவானை வக்தாவாகையினாலே வக்த்ரு வைலக்ஷண்யத்தாலும், க்ருபையின் பரீவாஹமாக வந்ததாகை யினாலே வசனவைலக்ஷண்யத்தாலும், இது மிகவும் விச்வஸநீயம் என்பது கருத்து. இந்த ரஹஸ்யங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் எல்லா அர்த்தங்களுமிருக்கப்போதிலும், ஸ்வரூபஜ்ஞானத்தை உண் டாக்குகை, ஒருகால் உச்சரிக்கப்படுவதிலே ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டுவிக்கும் சக்தியுடன் காலக்ஷேபார்த்தமாக ஸர்வதா அநுஸந்தேயமாயிருக்கை, மஹாவிச்வாஸத்தை உண்டுபண்ணுகை ஆகிய ப்ரயோஜனவிசேஷங்கள் தனித்தனியாக இருப்பதினாலே, இவை மூன்றும் அநுஸந்தேயங்கள் என்று ஸமாதானம் அருளிச் செய்யப்பட்டதாகிறது 'ஸாரஜ்ஞை:' என்பதினால். இப்படி

ரஹஸ்யத்ரயங்களின் அர்த்தத்தை அறிந்தவன் க்ருதஸங்கிதனாக இல்லாமற்போனபோதிலும் ஸம்ப்ரதாயத்தில் அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யங்களான அர்த்தவிசேஷங்களை அறிந்தவனாகையினால் ஸம்ப்ரதாயப்ரவசனதுரந்தரனானவன், அனாப்தனான அர்த்தங்களைத் தெரியாதவனிடம் ஒரு ந்யூனதையும் வராது என்று ஸமாதானம் தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'பக்ஷி கஸ்ஸித்ஷலி' என்பதால் இப்படி ஸாரார்த்தங்களைப் பற்றிய அநுஷ்டானபர்யந்தமான ஜ்ஞானத்தை உடையவன் ஆப்தன் என்று காட்டப்பட 'நாயஸ்ஸ யஞ்யஸ்ஸ நஃ' என்று பாடுகிறார். அப்பொழுது இப்படிப்பட்ட ஸாரஜ்ஞன் அவனுடைய பரிஜனங்களோடுகூட நமக்கு நாதன், அதாவது அவனும் அவனுடைய பரிஜனங்களும் நமக்கு நாதர் என்று காட்டப்பட 'நஃ' என்கிற பதம் பூர்வாசார்ய கணங்களைப் போன்றவர்களையும் சேர்த்துச் சொல்லுகிறது.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்

மஹாமஹோபாத்யாய

ஸ்ரீ-உ. வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளால்

அருளிச்செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரவ்யாக்யானத்தில்

ஸாரநிஷ்கர்ஷாதிகாரம்

முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ||

ப்ரதாநப்ரதிதந்த்ராதிகாரம்.

[ப்ரதிதந்த்ர ஶப்தார்த்தம்—ஶரீரஶரீரி லக்ஷணம்—ஆதேயத்வாதி நிரூபணம்—நிரூபணப்ரயோஜனம்—ரஹஸ்யத்ரயத்தில் இந்த அர்த்தங்கள் கிடைக்கும் ப்ரகாரம்—திருமந்த்ரார்த்தானுஸந்தானார்த்தம் அப்புள்ளார் அருளிச்செய்த விதம்—ஶேஷஶேஷிபாவ ஸம்பந்தத்தின் விஶேஷமான தாஸத்வஸ்வாமித்வநிரூபணம்.]

ஆதேயத்வப்ரப்ருதிநியமைராதிகர்த்து: ஶரீரம்
ஸத்தாஸ்தேமப்ரயதநபலேஷ்வஸ்ய ஶேஷத்வயோகாத் |
விஶ்வம் பஶ்யந் ஶ்ருதிஷு விஶதம் வ்யாபகாத்ஸர்வஶாகா-
ஸம்ஸித்தாந்தஸூத்ரகாரஸ்ஸமாஹிதே வித்வத்வ்ருத்தி: ||

ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம: |

இப்படி ரஹஸ்யத்ரயவ்யாக்யானரூபமான இந்த ஶாஸ்த்ரம் ஆரம்பணீயம் என்று இரண்டு அதிகாரங்கள் அடங்கிய ஒரு பேடிகையினால் ஸமர்த்தித்தருளி, இனி ரஹஸ்யத்ரயவ்யாக்யானம் ஆரம்பிக்கப் போகிறவராய் அதில் ப்ரதிபாதிக்கப்படும் தத்வஹிதபுருஷார்த்தங்களை விஸ்தாரமாக நிரூபிக்க ஆரம்பித்து, அதில் உத்தேஶக்ரமத்தினால் தத்வங்களை முதலில் நிரூபிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றி, அதில் ப்ரதானமாயும், ஸித்தாந்தத்திற்கு ஆதாரமாயுமிருக்கிற ஶரீராத்மபாவத்தை இந்த அதிகாரத்தில் நிரூபித்தருளுகிறார் என்று பூர்வபேடிகையோடு இந்தப்பேடிகைக்கு ஸங்கதி சொல்லிக்கொள்வது. 'ப்ரதிதந்த்ர' என்னும் பதம் 'ப்ரதிவாதி' இத்யாதி ப்ரயோகங்களைப்போல விருத்தமான அர்த்தம் என்பதைச் சொல்லமாட்டாதாகையினாலே, மேல் அதிகாரத்தில் 'அவ்வவ ஸமயப்ரதிதந்த்ர ப்ரயாநப்ரதிதந்த்ரங்களான தத்வஹிதங்களுடைய ஸம்க்ரஹமிடங்களைப்பார்த்தால் மிகவும் ஸாரதமமாயிருக்கும் ரஹஸ்யத்ரயம்' என்று நிர்ணயம் செய்திருப்பது ஸங்கதமாகுமோ? அதில் சில அர்த்தங்களை ப்ரதானம் என்று சொல்லி

யிருக்கிறபடியினால் நம் ஸித்தாந்தத்திற்கு அநேக ப்ரதிதந்த்ரங்கள் உண்டென்றும் அவைகளில் சில ப்ரதானம் என்றும் ஏற்படுகிறதே? நம் ஸித்தாந்த அர்த்தங்களெல்லாம் அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யங்களா யிருக்க, அவற்றுள் சில ப்ரதானமாவதற்குக் காரணமென்ன? இத்யாதி ஆக்ஷேபங்களுக்கு இந்த அதிகாரத்தில் ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார் என்று கீழ் அதிகாரத்துடன் இந்த அதிகாரத்திற்கு ஸங்கதி அறியத்தக்கது.

[பதவுரை] ஹமவதி - ப[illegible] வ்யாவகாசஹஸ்ரவெஷ,ஸதி) [illegible] ஸக்தா [illegible] வ்யூஹ [illegible] வ்யூஹத்ந [illegible] மேறு - [illegible], இவை சகி, வனத்தாயத்தா - [illegible] வனத்தே - [illegible], ஆவெயசவவ்ருஹஜதி - [illegible] முதலிய[illegible], ப்ரியமெஃ [illegible] பதினேழ், [illegible] ஆதேயமாயும் விதேய மாயும் [illegible] ஸ்ருஷ்டித்வா: - [illegible] ஸரீரம் - [illegible], ஜதி - என்று, விஷ்ணும் [illegible] வஸ்து - [illegible], மத்ஸரணம் [illegible], ஸக்ருதக்ஷிரோ - [illegible], ஸித்வரஸதிம் - [illegible] பர்யாகசமை, மாஹதெ - [illegible]

இங்கு 'ஆஹ்ருதி' [illegible] விதேயத்வமும், ஶேஷத்வமும் குறிக்கப்படுகின்றன. இக்கால ஸர்வதா இந்த ப்ரபஞ்சம் ஆதேயமாயும் விதேயமாயும் ஶேஷபூதமாயும் இருக்கும் என்றதாயிற்று. எந்த சேதநனுக்கு எந்த வஸ்து காணிருக்குமளவும் ஆதேயமாயும், விதேயமாயும், ஶேஷபூதமாயும் இருக்கிறதோ, அப்படிப்பட்ட வஸ்து அந்த சேதநனுக்கு ஶரீரமென்று [illegible] 'ஆதேயத்வ'மாவது அவனால் தாங்கப்பட்டிருக்கை. 'விதேயத்வ'மாவது அவனால் [illegible] 'ஶேஷத்வ'மாவது அவனுடைய ப்ரயோஜனத்திற்காகவே ஏற்பட்டிருக்கை. லோகத்தில் ஶரீரம், ஶரீரம்,

என்று சொல்லப்படுகிற தன்மையுடன் இருக்கும்பொழுதெல்லாம் ஜீவாத்மாவினால் தாங்கப்பட்டதாயும், அவனுக்கு நியாம்யமாயும், அவனுடைய ஸ்வகர்மங்களாகிற ப்ரயோஜனத்திற்காக ஏற்பட்டுமிருக்கிறது. அதைப்போல ப்ரபஞ்சம் முழுவதும் பகவானால் தாங்கப்பட்டதாயும் அவனுக்கு நியாம்யமாயும், அவனுடைய ப்ரயோஜனத்திற்காக ஏற்பட்டுமிருக்கிறபடியினால் அவனுக்குச் சரீரம் என்று திருவுள்ளம். 'ஸத்தாயத்தம்' என்பதற்கு பகவானுடைய ஸ்வரூபத்திற்கும் ஸங்கல்பத்திற்கும் அதீனப்பட்டதாயிருக்கிறது என்றர்த்தம். இது கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட ஆதேயத்வப்ரப்ருதிநியமங்களையுடையது என்று சொல்வதற்குக் காரணம், பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தினால் தாங்கப்பட்டிருப்பதினால் ஆதேயம் என்கிறது. அவனுடைய ஸங்கல்பத்திற்கு வசப்பட்ட ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளையுடையதாகையினால் நியாம்யம் என்கிறது. பலனிலும் அவனுடைய ஸங்கல்பத்திற்கு வசப்பட்டிருப்பதினால், அதாவது அவனுடைய ப்ரயோஜனத்தையே தனக்கு ப்ரயோஜனமாகவுடையதாகையினால் சேஷபூதம் என்கிறது. ஆக இக்கால ஸத்தா ஸ்திதி ப்ரயத்ந பலன்களில் பகவானுக்கு அதீனப்பட்டிருக்கிறபடியினால் இந்த ப்ரபஞ்சம் எப்பொழுதும் பகவானுக்கு ஆதேயமாயும், விதேயமாயும், சேஷமாயுமிருக்கிறதாகையினால் சரீரமென்னப்படுகிறது என்று திருவுள்ளம். இதற்கு ப்ரமாணம் காட்டத் திருவுள்ளமாய் — 'ஸமவர்த்தி வ்யாபகாஷமந்த்ரேஷு' என்று. 'வ்யாபகாஷமந்த்ரேஷு' என்பதற்கு வ்யாபகமந்த்ரங்களான திருவஷ்டாக்ஷரம், ஷடக்ஷரம், த்வாதசாக்ஷரம் இவைகளில் நாராயண விஷ்ணு வாஸுதேவ பதங்கள் இருக்கிறபடியினால் அவைகள் கண்டரவேண பகவானுடைய ஸர்வாந்தர்யாமித்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கின்றன என்று தாத்பர்யம். அதாவது ப்ரத்யக்ஷத்தில் பார்க்கும்பொழுது தெரியாத சில ஸூக்ஷ்மபதார்த்தங்கள் பூதக்கண்ணாடியில் பார்க்கும்பொழுது தெரிவதைப்போல— ப்ரத்யக்ஷத்தில் ஸ்வதந்த்ரமாகத் தோன்றும் இப்ப்ரபஞ்சங்கள் வ்யாபகமந்த்ரங்களினால் பார்க்கப்படும்பொழுது பகவானுக்குச் சரீரமாயத் தோன்றுகின்றன என்று தாத்பர்யம். 'ஸம்ஹீராணாம்

ப்ரதிதந்த்ரமாவது மற்றுமுள்ள ஸித்தாந்திகள் ஒருவருமிசையாதே தன்னுடைய ஸித்தாந்தத்துக்கே

ப்ரதிதந்த்ராபந்நம் அஸாதாரணமான அர்த்தம்

இங்கு வேதாந்திகளான நம்முடைய தர்சனத்துக்கே அஸாதாரணமுமாய் ப்ரதானமுமான அர்த்தமேதென்ன

என்பதின்று இவ்வாக்யம் அவதாரிகையுரை ஸந்ததியின் அர்த்தம் அறியப்படியாது என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'ஸகல தந்த்ரம்' என்கிறது ஸாம்ப்ரதாயிகர்களுக்கு ப்ரமாணதந்த்ரங்க ளாகையினால் தனக்கு விருத்தங்களான சில ஸ்ருதிகளை அப்ரமாணம் என்று சொல்லுவது அஸங்கதம் என்பது த்யோதிதம் 'மாதாபித்ருஸஹஸ்ரேப்ய:' என்பதால் ஸ்ருதிப்ரமாணங்களுக்கும் ப்ரமாணங்களாய் இதராகமிலே அறியமுடியாதவைகளுமான ஸ்ருதிகளின் தாத்பர்யார்த்தம் ஒரு ஸ்ருதிக்கும் அப்ராமாண்யகல்பனை பண்ணாமல் மிகவும் ஸௌலப்யமாய் அறியப்படுகிறது என்று அர்த்தம் இத்தால் ஸகலசாஸ்த்ரத்தில் ஸாமர்த்யத்தைத் தெரிக்கவன் கிஞ்சிஜ்ஜ்ஞனாயிருந்தபோதிலும் ஸம்ப்ரதாயத்தின் ஸாரார்த்தத்தை அறிந்தவனாகையினால் ஸம்ப்ரதாயதுரந்தரனுவான் என்று கீழ் அதிகாரத்தின் ஸங்க்ரஹச்லோகத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டது விவரிக்கப்பட்டதாகிறது எப்படியென்னில்— ஸர்வஸ்ருதி தாத்பர்யார்த்தமான சரீராத்மபாவம் இப்ரகரணத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறபடியினால் இதை அறிந்தவன் ஸகலார்த்தங்களையும் அறிந்தவனாகிறான்—என்று ப்ரதானப்ரதிதந்த்ரம் என்கிற பக்ஷத்திற்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார்— '**ப்ரதிதந்த்ரமாவது**' என்று தொடங்கி ... ஸ்ரீபாஷ்யபரிஸமாப்தியில் "ஸ்வதந்த்ரேண வா விஷய வாதஸ்யந்தே ப்ரதிதந்த்ர ஸித்தாந்த:, யதா வையாகரணஸ்ய ஷோடச:, ஸாங்க்யஸ்ய க்ஷணபங்க:, நித்யோ வேதஸ்ய ஸப்தஸ்ய, காணாதீயாநாம் ஸ்வ ஸாரவதாதிப்ரயுக்தா, த்ர்யணுகவிசேஷா: ஸௌகதா: ஸர்வே ஸர்வஜ்ஞா: ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்தாஸ்து வைஷ்ணவ ஸித்தாந்தாஸ்து ப்ரதிதந்த்ரா:" என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதால் இதின் வ்யாக்யானமாகிய ஸ்ருதப்ரகாசிகையில் 'ஸ்வதந்த்ரமாத்ரஸித்தோ ப்ரதிதந்த்ரஸித்தாந்த:' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருப

னில்-சேதநாசேதநங்களுக்கும் ஈச்வரனுக்குமுண்டான ஶரீராத்மபாவஸம்பந்தாதிகள். அதில் ஈச்வ ஶரீரஶரீரிலக்ஷணம் ரனுக்கு ஶரீரித்வமாவது, சேதநாசேதநத்ரவ்யங்களைப் பற்ற நியமேந ஆதாரனுமாய் நியந்தாவுமாய் ஶேஷியுமாயிருக்கை. சேதநாசேதநங்களுக்கு ஶரீரத்வமாவது, நியமேந ஈச்வரனைப் பற்ற ஆதேயமுமாய், நியாம்யமுமாய், ஶேஷமுமான

பதும் அநுஸந்தேயங்கள் ப்ரதானப்ரதிதந்த்ரம் என்று சொல்லப்படுகிற அர்த்தத்திற்கு ப்ராதான்யம் ஸர்வஶ்ருதிகளுக்கும் விரோதபரிஹாரமான அர்த்தம் சொல்லுவதற்குக் காரணமாயிருக்கை, நம் ஸித்தாந்தத்திற்கு ஆதாரமாக இருக்கை, வாதிகளை ஜயிப்பதற்குக் காரணமாயிருக்கை ஆகிய மூன்று இவைகளில் முதல் காரணம் இந்த ஶ்லோகத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டது. கடைசி காரணம் மேல் அதிகாரஸங்க்ரஹஶ்லோகத்தில் அருளிச்செய்யப்படப்போகிறது. மற்றொன்று அதிகாரவாக்யங்களில் அருளிச்செய்யப்படுகிறது. இசையாதே - ஒப்புக்கொள்ளாமல். 'வேதாந்திகளான நம்முடைய ஸம்ப்ரதாயத்துக்கே' என்பதினால், த்வைதம், அத்வைதம், விஶிஷ்டாத்வைதம் ஆகிய மூன்றும் வேதாந்தங்களையே ப்ரமாணமாகக்கொண்டு அதிலிருந்து உண்டானவையாயிருக்க மற்றவர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்படாமல் நமக்கு மாத்திரம் அஸாதாரணமான அர்த்தம் இருக்கக்கூடுமோ? அப்படி இருந்தாலும் அவைகளுக்குள் ப்ரதான அப்ரதான விவக்ஷை எப்படி? என்ற ஶங்கையின் தாத்பர்யம் த்யோதிதம். 'ஶ்ருதிஶதத்தினால் ஸர்வஶப்தவாச்யத்வம், ஸர்வகர்மஸமாராத்யத்வம், ஸர்வபலப்ரதத்வம் முதலியவை விவக்ஷிதங்கள். த்ரவ்யங்களைப்பற்ற [illegible] நியமேந அந்த வஸ்து உள்ளவரையிலும் இவ்விடத்தில் ஆத்மாவிற்குத் தாரகனாயிருக்கையும் ஶரீரத்திற்குத் தார்யமாயிருக்கையும் லக்ஷணம் என்று சொல்லில் சுமைகளுக்கும் அவைகளைத் தரிக்கிற மனுஷ்யாதிகளுக்கும் ஶரீராத்மபாவம் வரும்படி நேரிடும், இப்படியே நியாம்யத்வம் மாத்ரமும் ஶரீரலக்ஷணமன்று, ஏனெனில் யஜமானன் வேலைக்காரனை நியமிக்கும்பொழுது ஶரீராத்மபாவம் வரும்படி நேரிடுமாகையினால்

கேவலம் சேஷமாயிருக்கையும் சரீரமாயிருப்பதற்கு லக்ஷணமன்று வஸ்த்ராதிகளைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அந்த வஸ்திரம் இவனுக்குச் சரீரமாகவேண்டிவருமாகையினால், இவைகளைத் தடுப்பதற்காக 'நியமேந' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஶரீரலக்ஷணத்தில் 'ஊவஸ்யமாயிருக்கை' என்கிற விஶேஷணத்தை எல்லாவற்றுடனும் அந்வயித்துக்கொள்ளவேண்டும் ஞானம் முதலிய குணங்கள் அவ்வோ வஸ்துக்களினால் தரிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும், க்ரியைகள் அந்தந்த த்ரவ்யங்களின் ஸங்கல்பப்படி நடத்தப்படுகிறபடியினாலும், கீழ்க் கூறப்பட்டவைகள் அந்தந்த த்ரவ்யங்களுக்குச் சேஷபூதமாகையினாலும், ஞானம் க்ரியை முதலியவைகள் த்ரவ்யங்களுக்குச் சரீரம் என்று சொல்லவேண்டிவருமாகையினால் அதை விலக்குவதற்காக 'ஊவஸ்யமாயிருக்கை' என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது இவை மூன்றும் தனித் தனியே மூன்று லக்ஷணங்களாக ஸ்ரீமத் ந்யாயஸித்தாஞ்ஜனம் முதலிய க்ரந்தங்களில் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அதெப்படியென்னில்—எந்தச் சேதநனுக்கு எந்த அவஸ்தையையுடைய த்ரவ்யம் தான் அந்த அவஸ்தையோடு கூடியிருக்குமளவாயினும் அவனால் தரிக்கப்பட்டதாயிருக்கிறதோ, அது அவனுக்குச் சரீரம் அப்படித் தரிப்பவன் ஆத்மா என்றும், எந்தச் சேதனனுக்கு எந்த அவஸ்தையையுடைய த்ரவ்யம் தான் உள்ளவரையில் அவனைவிட்டுப் பிரிந்திருக்கக்கூடாததாயும், தன்னால் ஸாத்யங்களான கார்யங்களில் அந்தச் சேதனனால் நியமிக்கப்படக்கூடியதையே ஸ்வபாவமாக உடையதாயிருக்கிறதோ, அது அவனுக்குச் சரீரம் என்றும், எந்தச் சேதனனுக்கு எந்த அவஸ்தையையுடைய த்ரவ்யம் தான் உள்ளவரையில் அவனுக்குச் சேஷபூதமாகவே இருக்கிறதோ, அதாவது அவனுடைய ப்ரயோஜனத்திற்காகவே ஏற்பட்டிருக்கிறதோ, அது அவனுக்குச் சரீரம் என்றும் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது இவ்விடத்தில் இவை மூன்றும் சேர்ந்து ஶரீரத்திற்கு லக்ஷணங்களா? தனித்தனியே லக்ஷணங்களா? தனித்தனியே லக்ஷணங்கள் என்று சொல்லி 'ஆதேயத்வ விதேயத்வ ஶேஷத்வாநி ஶரீரஶப்தப்ரவ்ருத்திநிமித்தாநி' என்று மூன்றும் சேர்ந்து ஶரீரஶப்தத்திற்கு அர்த்தம் என்கிற ஸ்ரீபாஷ்யவாக்யத்திற்கு விரோதமாகும், மூன்றும் சேர்ந்த லக்ஷணமென்னில்— ப்ரயோஜனமில்லாமையினால் கௌரவம் வருகிறது, ஆகையினால் எந்தச்

த்ரவ்யமாயிருக்கை. வேத்ரவேத்ரங்களைப்பற்ற யாஜ
ஞ்யுத்தரவாக் [illegible] நியந்த்ருவ்யாகையாவது
[illegible] ஸ்வரூபத்தாலும் ஸங்கல்பத்தாலும்
யதாஸம்பவம் ஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளுக்கு ப்ரயோஜக
னாயிருக்கை. அதெங்ஙனேயென்னில் — ஸம்ஸ்ரா
கள ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்த்யாதிகளுக்கும் நித்யஸித்த
ஸ்வரூபவிசேஷணங்களான குணங்களுக்கும்போலே

சேதனருக்கு எந்த ஆதாரத்தைப்போடு கூடின த்ரவ்யம் அப்ருதக்
ஸித்தவிசேஷணமோ அது ஆதாரத்தின் சரீரம், இதுக்கு அப்ருதக்
ஸித்தமாயிருக்கையாவது சரீரமான வஸ்துவிலும் அத்தோடே ஸம்
பந்தப்படாமல் [illegible] நிற்கமாட்டாதிருக்கை. ஆதேயத்வ விதே
யத்வசேஷத்வங்களைச் [illegible] சொல்லுகிற அப்ருதக்ஸித்
தம் [illegible] உள்ளடங்கிய ப்ரகாரங்களாகையினாலே விரோதம்
இல்லையென்று [illegible] ந்யாயஸித்தாஞ்ஜனத்தில் ஸாதாரணம்
அநுஷ்டிசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஈச்வரனுடைய பரமஸ்வரூபம்
ஆதாரமென்று [illegible] அதைக் கடந்து பற்றி ஆஜ்ஞாபிக்கிறதாகிய
நியமனமும் [illegible] ப்ரமாணிக்கிற ஆதேயத்வம் முதலி
[illegible] — 'வேத்ரவேத்ரங்களை' [illegible]
[illegible] யதாஸம்பவம்' [illegible]
என்றாக்கால் அதாவது ஸ்வரூபத்தாலே ஸத்தா ஸித்திகளுக்கு
காரணமாயிருக்கை காரகத்வமென்றும், ஸங்கல்பத்தினாலே ஸத்தா
ஸித்திப்ரவ்ருத்திகளுக்குக் காரணமாயிருக்கை நியந்த்ருத்வம் என்
றும் [illegible] இப்படிச் சேதனாசேதனங்களுடைய ஸ்வரூபங்
களுக்கு இவன் ஆதாரமென்னில், ப்ரளயத்தில் ஸ்வதந்த்ரங்க
ளாக அவைகள் [illegible] விரோதமாகாதோ? ஸ்வ
யத்திரிக்தங்களான [illegible] ஆதாரமென்னில்,
'ஸம்ஹ்ருதிஸ்ஸம்' [illegible] விரோதிக்காதோ? அப்
படியல்லவென்னில் ஸ்வரூபஸ்திதியாக வாராதோ? என்றிவை
முதலிய ஸங்கைகளைத் திருவுள்ளத்தில் வைத்துக்கொண்டு அவை
களுக்கு ஸமாதானம் அநுஷ்டிசெய்கிறார் — 'அதெங்ஙனே
என்னில்' [illegible] எங்ஙனே - [illegible], 'ஸ்வரூ
பஸ்திதிப்ரவ்ருத்த்யாதிகள்' [illegible] — [illegible], [illegible], அந்

ஸ்வப்ரதிபத்திஸ்வஸத்தாஸ்வரூபங்களுக்கும் அவ்யவஹிதமாக ஸ்வரூபேண ஆஶ்ரயமாயிருக்கும் அவையோ த்ரவ்யங்களை ஆஶ்ரயித்திருக்கும் குணாதிகளுக்கு அவையோ

தவர், அம்புதவர், ஆம்பதவர் 'நிரூபிதஸ்வரூபவிஶேஷண'ங்களாவன — ஞானானந்தர், ஸாம்யத்திவர், சூர்ஞா முதலியவைகள் இந்த சேதனாசேதனவஸ்துக்களை விபூதிகளோடே கூடிய ப்ரஹ்மத்தை அறியும்பொழுது ஸ்வரூபநிரூபகமென்றும் ஸாத்தஸ்வரூபத்தை அறியும்பொழுது நிரூபிதஸ்வரூபவிஶேஷணமென்றும் சொல்லாமென்று திருவுள்ளம். அப்படியே 'ஸர்வஸ்ய ப்ரபவம் தத்வ த்தத்வஸ்ய நாராயணஸ்' என்றும் 'நானுன்னை யறிந்திலேன் கண்டாய நாரணனை நீ என்னை யறிந்திலை' என்றும், 'நாரணன் முழுவேழுலகுக்கும் நாதன்' என்றும் விபூதிகளும் ஸ்வரூபநிரூபகதர்மங்களாக அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. 'ஸத்யமாயும் ஜ்ஞானமாயும் அனந்தமாயும் இருக்கிறது ப்ரஹ்மம்' என்றாகத் தொடுள்ள ஶ்ருதியிலும், 'உணர்முழுநலம்' இத்யாதிகளிலும், ஸாத்தஸ்வரூபத்தைச் சொல்லும்பொழுது விபூதிகளில்லாமலும் அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதினால் அந்த நிரூபிதஸ்வரூபவிஶேஷணங்கள் என்று திருவுள்ளம். இப்படியே ஸ்ரீபாஷ்யத்திலும் அஸிசாணாராவளியிலும் "யாவத்ஸ்வாத்ரவ்யம் யத்வஸ்திரக்ஷணாச் தத்விஶேஷ்யம் யஸ்யா தேவோ யஸ்ய வஸ்த்ராத்ராவ்யதிரிக்தம் ஸ்யாத் தத்தேனாவச்சிந்நம் தஸ்மாத் ஸர்வஸ்ய அதீத ஸர்வஸ்யாத்ர ப்ரக்ருதித்ரவ்யாஸ்ய வாக்யம் ஶோகா ப்ரவாஹ்மிதேஷு ஹ்யமய ஸவி ஸமேத் விதயாவிகல்பாச்" என்று விபூதிகளுக்கு ஸ்வரூபநிரூபகமாயும் நிரூபிதஸ்வரூபவிஶேஷணமாயும் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவ்யவஹிதமாக - நேராக. 'ஸர்வம் க்லுப்தம்' இத்யாதிப்ரத்யக்ஷபாதகஶ்ருதிகள் ஸர்வாதாரத்வம் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்கள் நேராகவும் பரம்பரையாகவும் எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் ஆதாரம் என்கின்றன ஆகையினால் விரோதம் இல்லை என்று திருவுள்ளம். 'ஸ்வப்ரதிபத்திஸ்வஸத்தாஸ்வரூபங்களுக்கும்' என்பதினால் க்ரியாதிகள், ஆகாயம் முதலிய மற்ற த்ரவ்யங்களுக்கு என்பது அர்த்தம்

த்ரவ்யத்வாரா ஆதாரமாயிருக்கும். ஜீவர்களாலே யதிஷ்டிக்கப்படுகிற ஶரீரங்களுக்கு ஜீவத்வாரா ஆதாரமாயிருக்குமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். ஜீவனை த்வாரமாகக்கொண்டும் ஸ்வரூபேணவும் ஆதாரமாயிருக்குமென்று சில ஆசார்யர்கள் சொல்லுவார்கள். இப்படி ஸர்வரூபம் ஶரீரஸ்வரூபஸ்வரூபத்தைப்பற்ற ஸ்வரூ

அவ்வோ த்ரவ்யங்களை ஆஶ்ரயித்திருக்கும் - அந்தந்த வஸ்துக்களை ஆதாரமாக உடைத்தாயிருக்கும் குணாதிகளுக்கு ஸாக்ஷாத் ஸம்பந்தம் முதலியவைகளுக்கு 'ஆஶ்ரி'ஶப்தம் கர்மணியைக் குறிக்கிறது. அவ்வோ த்ரவ்யத்வாரா - அந்தந்த வஸ்துக்களை த்வாரமாகக்கொண்டு ஜீவர்களாலே தரிக்கப்படும் ஶரீரங்களுக்குப் பரமாத்மா ஆதாரமாயிருக்கிறபடியை அபிப்ராயம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார் — 'ஜீவத்வாரா' என்றாரம்பித்து 'சிலர் சொல்லுவார்கள்' என்பதற்கு 'இந்த ஜீவர்களின் வழியாக அநுப்ரவேஶித்து' என்றாக்குமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தில் ஜீவாத்மாவை த்வாரமாகக்கொண்டு அநுப்ரவேஶித்திருப்பது சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலே ஜீவனை த்வாரமாகக்கொண்டே ஆதாரமென்றுபதேஶிக்கிறது. 'ஸ்வரூபவஸ்திதமாக' இத்யாதி அநுப்ரவேசம் செய்திருப்பது ஜீவர்களால் அதிஷ்டானம் செய்யப்பட்டிருக்கும் ஶரீரங்களைத் தவிர மற்றவைகளைப்பற்றியது என்று அவர்கள் அபிப்ராயம். 'ஜீவனை த்வாரமாக' இத்யாதி 'சில ஆசார்யர்கள் சொல்லுவார்கள்' என்பதற்கு ஶாஸ்த்ரத்தில் ஆரம்பகங்களான ப்ருதிவ்யாதி பஞ்சபூதங்களும் தனித்தனியே பகவானுக்குச் ஶரீரமென்று 'எவனுக்கு ப்ருதிவீ ஶரீரமோ' என்றாக்குமுள்ள வாக்யம் முதலாக ஆரம்பித்து ஶ்ருதியில் சொல்லப்படுகிறபடியினாலும், 'அது ஸங்கல்பித்தது, அந்த தேஜஸ்ஸு ஸங்கல்பித்தது' என்றாக்குமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்திற்கு அப்படியே ஸ்ரீபாஷ்யகாரரினாலே "தேஜோऽப்அந்நாநாமபி ப்ரஹ்மாத்மகத்வேந தேஜஃப்ரப்ருதயோऽபி ஶப்தாஃ ப்ரஹ்மண ஏவ வாசகாஃ" என்று நிர்தாரணம் செய்யப்பட்டிருப்பதனாலு

மஞ்ஜுலவிஶேஷணமாகையாலே இவற்றின் ஸத்தாதிகள் ஆஶ்ரயஸத்தாதீநங்கள் ஸ்வரூபஸ்த்திதிகளுடையவும் ஸத்தை ஸங்கல்பாயத்தையாகையாவது அநித்யங்கள் அநித்யேச்சையாலே உத்பந்நங்களாயும் நித்யங்கள் நித்யேச்சாவிஷயங்களாயுமிருக்கை இவ்வர்த்தத்தை

'அடியேனுள்ளானுடலுள்ளான்' என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்திருப்பதினாலும், ஸாக்ஷாத்தாக ஆதாரத்வமும் ஜீவத்வாரா ஆதாரத்வமும் விதிக்கின்றன என்று அர்த்தம். இந்த இரண்டுவிதமான தாரகத்வமும் ப்ரஸித்தமாகையினாலும் ஶப்தாதிகளுக்கு நேரில் ஆதாரத்வம் சொல்லுவதைப்போல ப்ரத்யக்ஷவிரோதமில்லாமையினாலும் இரண்டும் அங்கீகரிக்கப்பட்டன என்று திருவுள்ளம். இப்படி - சொல்லப்பட்டபடி ஸாக்ஷாத்தாகவோ, பரம்பரையாகவோ, 'ஸத்தாதிகள்' என்கிற இடத்தில் 'ஆதி' பதத்தினால் ஸ்திதி ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. ஆஶ்ரயஸத்தாதீநங்கள் - ஆஶ்ரயமான ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபத்திற்கு வசப்பட்டவைகள். ஆகிலும் ஸர்வவஸ்துக்களின் ஸ்திதி ஈஶ்வரேச்சாதீநமென்பது பொருந்துமோ? ஸங்கல்பாதீநமென்பதற்கு ஸங்கல்பத்தினாலே உண்டானதென்று அர்த்தமாகையினாலே நித்யவஸ்துக்களுக்கு உத்பத்தி இல்லாமையினாலே அவைகளில் ஈஶ்வரேச்சாதீநத்வம் அஸம்பாவிதமாயிற்றே என்னில் ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார்- 'ஸ்வரூபஸ்த்திகளுடையவும்' என்றாரம்பித்து. 'அநித்யேச்சையாலே' என்பதற்கு அந்த ஸமயங்களில் உண்டாகிற இச்சையாலே என்று அர்த்தம். 'இச்சாவிஷயங்களாயுமிருக்கை' யாவது பகவானுடைய ஸங்கல்பமில்லாவிடில் இந்த வஸ்துக்கள் இரா என்று நினைக்கக்கூடிய யோக்யதையுடையவைகளாயிருக்கை அதாவது 'ஸங்கல்பாயத்தம்' என்பதற்கு ஸங்கல்பமில்லாவிட்டால் இவைகளுமில்லாமல் போகவேண்டிய யோக்யதையுடையவைகளாகும் என்று தாத்பர்யம். இது நித்யம் அநித்யம் ஆகிய இரண்டிலும் துல்யம். இப்படியாகில் நித்யமாய் இருக்கிற வஸ்துவிஷயத்திலும் பகவானுடைய ஸங்கல்பமில்லாவிடில் அநித்யத்வம் வர ப்ராஸங்கிக்குமே என்னில் அதற்குப் பூர்வாசார்யர்களின் ஸ்ரீஸூக்தியை

1 ஜ்ஞாதைவ தவ விஶ்வஶரீரஸ்த்தா என்கிற ஶ்லோகத்தாலே ஸூரியார்கள் விவேகித்தார்கள் இத்தாலே ஸர்வத்தினுடையவும் ஸத்தாநுவ்ருத்திரூபையான ஸ்திதியும் ஸர்வேஶ்வரேச்சையானபடியாலே ஸர்வமும் ஸர்வேஶ்வரஸங்கல்பாஶ்ரிதமென்று சொல்லு

உதாஹரித்து ஸ்தாபனம் அருளிச்செய்கிறார்— 'இவ்வர்த்தத்தை' என்று ஆரம்பித்து. தவ - உம்முடைய, ஜ்ஞாதைவ இச்சையிருப்பதால், விஶ்வஶரீரஸ்த்தா - ஸமஸ்தவஸ்துக்களினுடையவும் ஸ்வரூபம் (ஸ்திதியும்) "நித்யம் ப்ரியாஸ்தவ ... ஸந்தி தே நித்யா: । நித்யம் ... நிருபாதிகம் ந:" என்று பரமபதத்தின் ப்ரக்ருதி பாகமான வஸ்துக்களுக்கு எப்பொழுதும் ப்ரியமாயிருக்கின்றனவோ அவைகள் நித்யங்கள் இவ்விஷயத்தில் உம்முடைய ஸ்வரூபத்திலேயே இருந்துகொண்டு நித்யங்களாயிருக்கிற கல்யாணகுணங்கள் உதாஹரணமாகின்றன என்று ஆசார்யர் இங்கு கல்யாணகுணங்களை ஸ்தாபனமாக்கி அருளிச்செய்திருப்பதினால், நித்யவஸ்துக்களை அழிக்கவேணுமென்கிற ஸங்கல்பம் உண்டாகிறதில்லை என்று இந்த ஶ்லோகத்தில் விவக்ஷிக்கப்பட்டது என்று திருவுள்ளம். ஸூரியார்கள் என்பது ஸூத்ரகாரர் விவேகித்தார்கள் - ஸர்வ வஸ்துக்களினுடையவும் ஸ்வரூபஸ்திதி ஸர்வேஶ்வராதீனமென்று நிஶ்சயம் செய்தார்கள். இத்தாலே - ஸர்வ ஸத்தைகளுடைய ஸ்வரூபமும் ஸங்கல்பாதீனமாகிறபடியாலே, ஸத்தாநுவ்ருத்திரூபையான - ஸ்வரூபம் அழியாது நிற்பதாகிற 'ஸங்கல்பாஶ்ரிதம் என்று சொல்லுகிறது' என்பதற்கு ஸ்வரூபத்தாலே ஆதாரமாயிருப்பதினாலல்ல ஸங்கல்பாதீனமாக இருக்கிறபடியையே ஸங்கல்பாஶ்ரிதமென்று ஔபசாரிகமாகச் சொல்லுகிறதென்று தாத்பர்யம். ஆகில் ஓ கார்கியே, இந்த அக்ஷரத்தினுடைய ப்ரஶாஸனத்திலே ஸூர்யசந்த்ரர்கள் தரிக்கப்பட்டவர்களாய் நிற்கிறார்கள்' என்று அர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தில் ஸூர்யன் சந்த்ரன் முதலிய

கிறது ஸர்வேச்வரன் ஸங்கல்பத்தாலே யென்கிற சொல்லுகிறது [1]“க்ஷேத்ரஜ்ஞா ... மஹாநஹங்கார” இத்யாதி ... ஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் ... யாதக்ருதா என்கிற படியே ஒரொரு தேசவிசேஷங்களிலே வியூதப்படி

வஸ்துக்களை ஸங்கல்பத்தினாலே தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்வது விரோதியாகாதோ வென்னில்? ஸ்ரீபராசரபகவான் அருளிச்செய்கிற ‘ஸர்வேச்வரனுடைய’ என்கிற ஸர்வேச்வரனுடைய ஸங்கல்பம்; க்ஷேத்ரஜ்ஞாஸ் - ஜீவர்கள், மஹாநஹங்கார - ... ப்ருதிவ்யாதிகளும், ... , ஸாகராஸ் - ஸமுத்ரங்கள், ... ஸ்தாவரங்களும், ஸர்வம் - எல்லாம், “வியூதாநி ... ” என்கிறபடியே என்கிற வசனத்தில் சொல்லியிருக்கிற ப்ரகாரம் இந்த வசனத்தில் ‘வியூதாநி’ என்கிற பதத்துக்கு அர்த்தம் கொள்ளவேணும் என்னில் திக்குகள், ஸமுத்திரம், இவைகளுக்குக் கீழே விழுவதற்கு ப்ரஸக்தியே இல்லாமையினாலே ... ‘வியூதாநி’ என்கிற பதத்துக்கு அர்த்தம் ... எல்லையை மீறாமலிருக்கும்படி செய்யப்படுகின்றன என்றாகிறது அப்பொழுது ‘ஸர்வேச்வரன் வியூதாநி’ என்கிற பதத்துக்கு ... ஸ்வரூபம் போலாதாரமில்லாமல் அந்தந்த வஸ்துக்களைத் தந்தாம் நிலைகளிலே நிற்கும்படி செய்கிறது என்றாகிறது. ஆகையினாலே அதைப்போலவே ஸூர்ய சந்த்ராதிகள் தரிக்கப்படுகிறார்களென்று ஸ்ம்ருதியில் சொல்லியிருப்பதும் ஸூர்ய சந்த்ராதிகள் ஸ்தாநங்களில் வியூதப்படி நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்கிற அர்த்தத்தை ... சொல்லுமது’ ... தேசவிசேஷங்களிலே’ ... அதில் ... ‘க்ஷேத்ரஜ்ஞ’ ... காணப்படுகிறது அதாவது இந்த வசனத்தில் எப்படி

1 பரா— அது— 254—136

நிறுத்துகையைப்பற்ற இப்படி ஸூக்ஷ்மஸ்தூல ஸத்தாஸ்த்தித் ப்ரவ்ருத்திகளான வஸ்துக்களுக்கு ப்ரகாரத்வமாம் என்செய்கிறதென்னில்? ப்ரகாரியினுடைய ஐச்வு இவ்வஸ்துக்கள் ப்ரகாரியின் ஸ்வாச்ரிதங்க ளாக வருத்து வைக்கும் இப்படி ஸ்வரூபஸ்த்தவும்

'வியூதாதி' என்று [illegible] ஆசார்யர் சொ [illegible] போல ஸந்நிதியில் 'வியூதன்' [illegible] என்று தாத்பர்யம் என்று ஸ்ரீஸாரா [illegible] 'வீயெழுணா' என்பதனை [illegible] படத்தைச் சொல்லுகிறது இந்த ஸ்லோகத்தில ஸங்கல்பத்தினாலே தருக்கங்கள் என்று சொல்லியிருப்பதற்குக் கீழ்ச்சொல்லிய ந்யா யத்தினாலே ஔபசாரிகமாக அர்த்தம் சொல்லவேண்டுமாகையி னால் மற்ற இடங்களில் ஸங்கல்பத்தினாலே தருகம் என்று சொல்லி யிருப்பதற்கும் ஔபசாரிகார்த்த தாத்பர்யம் சொல்லவேண்டும் [illegible] ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல் லுமது' [illegible] 'ஞ்ஞ' [illegible] வசனம் விவ க்ஷிதமானாலும் இது ஸ்பஷ்டமாகாதபடியால் இதை த்ருஷ் டாந்தமாக்கி இதைப்போல மற்ற இடங்களிலும் இப்படிச் சொல்ல வேண்டும் என்று தாத்பர்யம் என்று ஸ்ரீஸாரதீபிகையில் வ்யாக் யாதம் இப்படி [illegible] ஸூக்ஷ்மஸ்தூல ஸ்த்தி ப்ரவ்ருத்திகளான வஸ்துக்களுக்கு' இத்யாதிக்கு [illegible] வஸ்துக்களும் பகவானுடைய ஸங்கல்பத்திற்கு வசப்பட்ட ஸ்வ ரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகளையுடையது என்பதினாலேயே பகவா னுக்கு ஸர்வேச்வரத்வமும் ஜகத்துக்கு தத்தந்த்ரத்வமும் ஏற்பட்டி [illegible] 'ப்ரகாரத்வமென்செய் கிறதென்னில்' [illegible] ஸ்வரூபத்திற்கு வசப்பட்டிருக்கின்றன என்று ஏற்றாக [illegible] வேண்டும், பகவானுடைய ஸ்வரூபம் இவைகளினுடைய ஸ்வரூபஸ்தி திகளுக்கு என்ன விசேஷத்தைச் செய்கிறது என்று தாத்பர்யம் ஐச்வு - [illegible] ஸ்வாச்ரிதங்களாக வருத்து வைக்கும் [illegible] ஆச்ரிதபாரவும், [illegible] பட்ட தாகவும் பிரித்துவைக்கும் அதாவது சேதநாசேதந வஸ்துக்கள

ஸம்ஸ்லாஷ்யோபாச்ரிதமுமாய ஸம்ஸ்லேஷாயீநமுமாய இருக்கும், லோகத்திலும் சரீரம் சரீரியினுடைய ஸ்வாச்ரிதமுமாய ஸ்வக்ஷாச்ரிதமுமாயிருக்கக் காணாநின்றோம் ஜீவனிருக்கக் காயமிருந்து இவனை விட்டபோதழிகையாலே ஸ்வாச்ரிதம் இவ்வளவும் ஸ்வக்ஷுமில்லாத ஸம்ஷேப்த்ராக்ருவஷெழுகளிலே

அவனுக்குச் சரீரமென்று ப்ரமாணங்கள் சொல்லுகிறபடியினாலே இவைகளுக்கு ஸ்வரூபாச்ரிதத்வமும் ஸங்கல்பாதீனத்வமும் ஸித்திக்கிறதாகையினாலே பகவானுடைய ஸங்கல்பம் இவ்வஸ்துக்கள் ஸ்வரூபத்தினாலே தாங்கப்பட்டு நிற்றும்படியே வைக்கிறது இத்தால் ஸ்வரூபத்திற்கு வையாத்யம் ப்ரமாணப்ரமாணங்களினாலே சொல்ல முடியாது ப்ரமாணஸித்தமாகையினாலே யுக்திகளினாலே சலிப்பிக்கவொண்ணாது என்பது தோற்றம் இதைத் திடமாகச் செய்கிறார் — 'இப்படி [illegible] சொன்னதினாலே ஸ்வரூபாச்ரிதத்வம் ஸித்திக்குமோ என்னில், அதற்கு ப்ரதானமாக லோகத்ருஷ்டமான சரீராத்மபாவத்தை உதாஹரிக்கிறார் — 'லோகத்திலும்' என்று ஆம் [illegible] காணாநின்றோம் [illegible] அவ்விடத்திலும் ஸங்கல்பாதீனத்வம் மாத்திரம் போதுமே, ஸ்வரூபாச்ரிதத்வம் சொல்லப்படுவதற்கு என்ன ப்ரயோஜனம் என்னில், [illegible] அருளிச்செய்கிறார் — 'ஜீவன்' என்று ஆரம்பித்து அந்தத் தசையிலும் ஸங்கல்பம் கூட இருக்கிறபடியினாலே ஸங்கல்பாதீனம் என்று சொல்லலாமே என்னில், அதற்கு [illegible] அருளிச்செய்கிறார் — 'இவ்வளவும் [illegible] இவ்வளவும் [illegible] ஸ்வரூபத்தை ஆச்ரயிக்கிறது என்கிறார் 'ஸங்கல்பமில்லாத' [illegible] 'சுஷுப்தி' [illegible] ஸ்வ[illegible] தாகக்கொள்ளப்படுகின்றன ஸ்வப்னதசையில் மனது இருக்கப்போதிலும், ஸ்வப்னதசையில் பார்க்கப்படுகிற சரீரத்தை அதிஷ்டானம் பண்ணுகிறபடியினாலே தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் சரீரத்தை அதிஷ்டானம் செய்யவில்லை என்கிற காரணத்தினாலே ஸ்வப்நதசையும்

கொள்வது ஜந்மாதி ஹேதுக்களின் ஸங்கல்பத்தாலே விபாகப்படி தங்கும்போது ஸங்கல்பாஶ்ரிதமென்னும் நடப்பது இதில் ஸ்வரூபாஶ்ரிதமாயிருக்கிறபடியை ஆதேயத்வமென்றும் ஸங்கல்பாஶ்ரிதமாயிருக்கிறபடியை நியாம்யத்வமென்றுஞ் சொல்லுகிறது ஸம்ப்ரதாய

ஶாஸ்த்ரங்களாலே ஸ்வாமியினுடைய தெளிவது – ஸம்ஶயிக்கும் கொள்ளாது இப்படியாகில் ஶரீரங்களுக்கு ஸங்கல்பாதீனத்வம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டாமோ? அப்படி ஒப்புக்கொண்டபோதிலும் இந்த ஶரீரம் இவனுடைய இச்சையின்றிக்கே மரணமடைகிறபடி-யினாலே ஸ்வரூபத்தின் ஸித்தி ஸங்கல்பாதீனமாகவில்லையே? என்கிற ஶங்கைக்குப் பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிறார்— 'ஜந்மாதி ஹேதுக்களில்' என்று தொடங்கி. ஜந்மஹேது ஸித்திக்கு மூல கொண்டிருந்தும் கர்மா அதாவது— ஸித்திக்குக்கொண்டிருக்கும் பொழுது உடம்பவம் நடப்பது கர்மம் முதலிய காரணங்க-ளில் தன்னுடைய ஸங்கல்பப்படி நடக்கிறது ஸங்கல்பாதீனம் என்று சொல்லுகிறது இது ஸ்வரூபாஶ்ரிதமென்று சொல்லவொண்-ணாது, அது எல்லாத் தத்வங்களுக்கும் பொதுவாகையினாலே ஸித்தி-க்கு அதிகவ்ருத்திக்காரணமாகாது என்று திருவுள்ளம். இத்தால் மர-ணம் தன்னுடைய ஸங்கல்பப்படி நடக்காமல் போனபோதிலும், அதாவது தான் நெடுநாள் இருக்கவேண்டுமென்று இச்சிக்கச் செய்தே மரணம் நேர்ந்தபோதிலும், தனக்கு ஸுகமான விஷயத்-தில் நியமிக்கக் கூடியதாயிருக்கையை ஸ்வபாவமாக உடையது என்று சொல்லியிருப்பதினாலே தோஷமில்லை என்பது ஸூசிதம். இப்படி ஸ்வரூபாஶ்ரிதமாயும் ஸங்கல்பாஶ்ரிதமாயுமிருக்குமிடத்தில் ஆதேயத்வமிது நியாம்யத்வமிதுவென்று பிரித்துக்காட்டியருளுகிறார்— 'இதில்' என்று ஆரம்பித்து 'ஸ்வரூபாஶ்ரிதமாயிருக்கிறபடியை' என்கிறவிடத்தில் 'ஸத்தாவ்ருத்திகள்' என்று சேர்த்துச்சொல்லவும் 'ஸங்கல்பாஶ்ரிதமாயிருக்கிறபடியை' என்கிற இடத்தில் ஸத்தாஸித்தி ப்ரவ்ருத்திகளென்று சேர்த்துச் சொல்லவும் ஸூசிப்பிக்கைக்காக அருளிச்செய்கிறார்— 'ஸம்ப்ர

ஸர்வஶேஷியாகையாவது 1 'உபாதத்தே ஸத்தாஸ்திதி நியமநாத்யைஶ்சிதசிதௌ ஸ்வமுத்திஶ்ய ஶ்ரீமாநிதி வததி வாகௌபநிஷதீ| உபாயோபேயத்வே ததிஹ தவ தத்த்வம் ந து குணௌ அதஸ்த்வாம் ஶ்ரீரங்கேஶய ஶரணமவ்யாஜமபஜம் ||' என்கிறபடியே தன் ஸ்வப்ரயோஜநத்துக்காகவே

ரன் ஸர்வஶேஷியாகையாவது என்று ஆரம்பித்து இதனால் அசேதநங்களைப்பற்றி ஶேஷியென்பது உசிதமானாலும் சேதநன் புத்திபூர்வகமாக ஒவ்வொரு கார்யத்திலும் ப்ரவர்த்திக்கிறானாகையினால், அப்படி புத்திபூர்வகமாக ப்ரவர்த்திப்பவன் 'ப்ரயோஜநமநுத்திஶ்ய ந மந்தோऽபி ப்ரவர்த்ததே' என்கிற ந்யாயத்தினால் ஸ்வப்ரயோஜநமாகவே ப்ரவர்த்திப்பான் என்றபடியினால் சேதநனைப் பற்றப் பகவான் ஶேஷி என்பது எப்படி ஸங்கதமாகும் என்பது ஶங்கையின் தாத்பர்யம். இந்த ஶங்கைக்கு ஶாஸ்த்ரங்களில் இருக்கும் ஸமாதாநத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி ஶ்ரீமானென்று சொல்லியிருப்பதினாலேயே இது ஸித்தம்' என்றுகொண்டு ஸாம்ப்ரதாயிகமான ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார்— 'உபாதத்தே' என்று ஆரம்பித்து. ஶ்ரீமாந் ஶ்ரிய:பதியான ஸர்வேஶ்வரன், சிதசிதௌ சேதநாசேதநங்களை, ஸ்வம் தன்னை உத்திஶ்ய உத்தேசித்து அதாவது தன் ப்ரயோஜநத்திற்காக, ஸத்தா ஸ்வரூபம் ஸ்திதி - அதின் இருப்பு, நியமந உள்புகுந்து நியமிக்குதல் ஆத்யை: - இவை முதலியவைகளினால், உபாதத்தே அங்கீகரிக்கிறான், இதி - என்று ஔபநிஷதீ - உபநிஷத்துக்களைச் சேர்ந்த, வாக் வாக்யம், வததி சொல்லுகிறது தத் ஆகையினால் இஹ இந்த ஜீவாத்மாக்களிடத்தில் உபாயோபேயத்வே-உபாயமாயும் உபேயமாயுமிருக்கை தவ உன்னுடைய, தத்த்வம் ஸ்வரூபம், அதாவது ஸ்வரூபத்திலேயே ஏற்பட்டவைகள் ந து குணௌ குணங்களினால் வந்தவைகளல்ல அத: - ஆகையினால், ஶ்ரீரங்கேஶய ஶ்ரீரங்கத்தில் ஶயனித்துக்கொண்டிருக்கும் பகவானே! த்வாம் - உன்னை, அவ்யாஜம் - வேறொரு வ்யாஜமில்லாமல் அதாவது ப்ரயோஜநாந்தரத்தில் ஆசையில்லாமல், ஶரணம் உபாயமாக,

---

1 ஶ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் உத—37

வாத்ஸல்யைக ஸ்வபாவங்களானவிவற்றை யுபா-
த்தம் பண்ணி யிவற்றாலே யதிசயவானாகை இ-
ஔதார்ய ஸ்வாமித்வாதிகளாலிச்சேதனனுக்கு ஸஹி-
க்ருபண ப்ரயோஜனம் தென்னென்னில் ஔதார்ய-
ஸ்வபாவத்தாலே அவனுடைய ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளுங்
போலே அவ்யாஜ ஸ்வாமித்வ ஸ்வரூபமும், ஸௌ-
ஸீல்யத்தாலே ஆத்மஹிதாநுஷ்டானவாத்-
ஸல்ய வ்யவஸ்தையின்படியே ஸ்வஸ்வாமிபாவ-

ஸஹஜம் ... 'உபகாரிஷ்யா ய: ஸாய: ஸாய
ஸேதஸ்ய ஸோபண:' இத்யாதிகளிலே ... ஞானஸம்-
பந்தமானதைச் சொல்லுகிறபடியன்றோ 'ந த ... ணம்'
என்பதற்கு பரமஸாத்தியமாகச் சொல்லப்பட்டதல்ல என
... என்று ஸ்ரீஸாரவிவரணியில வ்யாக்யாதம் 'தன ...
... தந்த ... ஸ்வரூபத்தை ... தனதுடைய என
... வாத்ஸல்யைகஸ்வபாவங்களான' என்பதற
'வாத்ஸல்யம் ஏவ ஏகம்' யேஷாம் தே வாத்ஸல்யைகா:, தே
ஷாம் ஸ்வபா: வாத்ஸல்யைக்யம்' ... காரணத்தை ஆயலானுடைய பரி
... பரபாஷை மாசவுடைய வகாரமிருக்கை வாத்-
ஸல்ய, இப்படிப்பட்ட குணங்களையுடைய ஸ்வபாவமாகவுடைய
களான ... உபாத்தம்பண்ணி அங்கீகரித்து
அதிசயவானாகை - அதிசயத்தையுடையவனாயிருக்கை இ
படிச் சேர்ந்த வஸ்துக்களாலே அவனுக்கு அதிசயம் வி
ளைக்கப்போகிறதா இவைகளைச் சேர்த்துக்கொள்ளுவதினாலே சேதனனுக்கு
என்ன அதிசயம் ஏற்படுகிறது? அப்படித் தனக்கு ஒரு அதிச-
யமில்லாத இந்த ஆத்மப ஜ்ஞாநவான்களில் ப்ரதானம் என்று
சொல்லுவது ஸங்கல்பத்தினாலே என்னில், இதனால் இவனுக்குப்
... ஆகாரத்தைப் பூர்ணமாக்குகிறது — இந்த ...
... ஔதார்ய ஸ்வபாவத்தாலே ... ஆகார
... இவன் ஆத்மயாத்ர ... ஸ்வாமியாக, ஸ்வஸ்வாமிஸம்பந்தமும்
ஸ்வரூபத்தைப் பற்றிய ஞானத்தினாலேயும், ஆத்மஹித
த்தை அபிமானித்துக் கொள்ளுகைக்கு, அநுஷ்டானம் ...
வாத்ஸல்யம் - ... வ்யவஸ்தையின்படியே,

பான ஸர்வாஶ்ரயமுமாயும் ஶேஷஶேஷிபாவத்தா லும் நியந்த்ருநியாம்யபாவத்தாலும் ஸர்வாந்தர்யா மியான ஸர்வாத்மபூதத்துக்கு அந்தர்வ்யூஹமாய நிர பேக்ஷமுமாயிருந்துள்ள உபாயவிஶேஷத்தையறி கையும் ஸஹிக்கும் ஆந இவற்றால் ஸ்வதந்த்ரன ஸ்வ தந்த்ராயாஸன ஸ்வதந்த்ரப்ரயோஜனன ஸ்வதந்த்ரஶரண

[illegible] — 'ஸர்வம் ஹ்ய ஜ்ஞம் ஶ்ருதம் [illegible] | [illegible] பூர்ணாஹாரான் வம்ஶதா [illegible] என்று சொல்லி யிருப்பதையனுஸரித்துக் [illegible] கொண்டிருக்கிறார்களோ அவற்றுக்குத் தக்கபடி புருஷார்த்தமும் இன்னதென்று ஏற்படுகிறதோ அதைப்போல என்று தாத்பர்யம். '**ஸர்வாந்தர்யாமியான**' [illegible] [illegible] ஸம்பந்தத்தாலே, '**ஶேஷஶேஷிபாவத்தாலும் நியந்த்ருநியாம்யபாவத்தாலும்**' என்பதற்கு [illegible] பாடமாக யினாலும், தான் செய்கிற வ்யாபாரங்களில் தனக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லாமையினாலும் பகவானே உபாயமென்கிற அத்யவஸாயரூப மான ஶரணாகதியாகிற உபாயமாக ஏற்படுகிறது என்று தாத்பர்யம். **ஸர்வாத்மபூதத்துக்கு அந்தர்வ்யூஹமாய** [illegible] தத்தைக் கொண்டு [illegible] **நிரபேக்ஷமா யிருந்துள்ள** - [illegible] அபேக்ஷிக்காமலிருக்கிற, **உபாயவிஶேஷத்தை** [illegible], அதற்கு '**நிரபே க்ஷ**' [illegible] [illegible] மாக அபேக்ஷிக்காமை இப்படி அறிந்துகொள்ளுகிறவர் இது ஜ்வாதமாயிருக்க தன் ஸ்வரூபத்தில் ஏற்படும் விஶேஷங்களை [illegible] அநுஷ்டிக்கிறார் — '**ஆந இவற்றால்**' என்று [illegible] **ஆந இவற்றால்** - [illegible] வதிஜீவர், **ஸ்வதந்த்ராயாஸன** [illegible] தனக்கு ஆகாரமாயுடையவன், **ஸ்வதந்த்ரப்ரயோஜனன** பகவானுடைய ப்ரயோஜனத்தைத் தவிர வேறொன்றையு

ரஹஸ்யத்ரயத்தில் முக்த ஆத்தங்கள் னென்றதாயிற்று இவ
 சீடைக்கும் ப்ரகாரம் வஷமும் ஆம்நாஸவஹஸ்த
தில் கிடக்கிறபடி யெங்ஙனேயென்னில் – நாராயண
ஸப்தத்தில் தத்புருஷ பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸங்களாலு
முண்டான யாரக்ஷவ்யாவகக்ஷாதிகளாலே அநந்ய
யாரக்ஷாதிவிஸிஷ்டஸ்வரூபமும், வாராயத்வபார
தந்த்ர்யமஹுமான கீழ்வெடிஅயத்தாலே அநந்யோயோ

தனக்கு ப்ரேபந்நாப்ராஸ வுடையவனல்லன், அநந்யஸார
னன் - பரவராத்தவிர வேறொருவனை உபாயமாக உடையவ
னல்லன், என்றதாயிற்று என்று ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய தெரி
விக்கப்பட்டதாயிற்று இப்படி இவை மூன்றும் ரஹஸ்யத்ரய
களில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ப்ரகாரத்தை விஸதமாக நிரூபிக்
கிறார்— ‘இவ்வஷம்’ என்று ஆரம்பித்து ‘நாராயண
ஸப்தத்தில்’ ‘நாராணாம் அயநம் (நாரங்களுக்கு இருப்பிடம்)’
என்கிற தத்புருஷஸமாஸத்தில் சேதநாசேதனவஸ்துக்களுக்கு
இவன் ஆதாரன் என்று சொல்லுகிறபடியினாலே அவன் தாரகன்
என்றேற்படுகிறபடியினாலும், ‘நாரா: அயநம் யஸ்ய (நாரங்கள்
எவனுக்கு அயனமோ)’ என்கிற பஹுவ்ரீஹிஸமாஸத்தில் சேதநா
சேதனவஸ்துக்கள் இவனால் வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்
றேற்படுகிறபடியினால் இவனுக்கு ஸர்வாதாரத்வமும், ஸர்வ வ்யாபி
கத்வமும் ஏற்படுகின்றன என்றபடி ஆகையினால் ஜீவாத்மா
அநந்யாதாரன், அநந்யாத்மகன் என்றேற்படுகிறது இது
‘ஆதி ஸம்பந்தத்தினால் அநந்யவ்யாப்யத்வம் குறிக்கப்படுகிறது,
வாராயத்வ பாரதந்த்ர்ய மஹுமான பாரதந்த்ர்யத்தையும்
பாரதந்த்ர்யத்தையும் தாத்பர்யத்திலுடையவைகளான அதாவது
நமஸ்ஸப்தத்தில் தனக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லை என்று மாத்திரம்
சொல்லப்படுகிறபடியினாலே பாரதந்த்ர்யம் தாத்பர்யத்தில் ஏற்படு
கிறது என்று தெரிவிப்பதற்காக ‘மஹுமானது’ என்று நிர்தே
செய்யப்பட்டிருக்கிறது கீழ்ச்சொல்லியத்தாலே ஸர்வரக்ஷ
கத்வம் பரனுக்கே ஸ்பஷ்டம் சொல்லப்படுகிறபடியினா
லே ‘அநந்யோபாயத்வம், நமஸ்ஸப்தத்தின் ஸ்வாதந்த்ர்ய

ஜந்யத்வமும் அநந்யஸாதநத்வமும் ஸூசிக்கும் ஸர்வ த்ர்யநுஷ்டாநஸ்வீகாரமுகட்டான உத்தரார்த்தத்தில் வசிவு வர்ணத்தாலே அநந்யஸாதநத்வமும் உத்தரவர்ணத்தாலே அநந்யப்ரயோஜநத்வமும் உபயஸாமர்த்யத்தாலும் அநந்யார்ஹத்வமும் ப்ரகாசிக்கிறது இப்படி ஸாவு டாநவும் ஆகிஞ்சநவும் வாக்யத்திலு மிவ

கிவந்தக்கி சொல்லப்படுகிறபடியினாலே அநந்யஸாதநத்வம் தாத்பர்யத்திலே ஸித்திக்கிறது என்றாத்தம் இப்படியே த்வயத்திலும் இவ்வாத்தைகள் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கும்படியை நிரூபிக்கிறார்—'ஸர்வத்ர்யநுஷ்டாந' [illegible] 'ஸர்வத்ர்யநுஷ்டாநஸ்வீகாரமுகட்டான்' [illegible] திக்குக் காரணக்ரியா [illegible], காரணக்ரம் அப்பொழுது அநுஷ்டிக்கப்படுகிற க்ரியையை ப்ரகாசிக்கிறது என்று அதற்கு லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலும், அப்பொழுது அநுஷ்டிக்கப்படுகிற ப்ரபத்தியை ப்ரகாசப்படுத்துகிற என்றாத்தம் உத்தரார்த்தத்தில் [illegible], ப்ரார்த்தனை, ஸங்கீர்த்தநம் என்பவை [illegible] 'உத்தரார்த்தம்' என்று [illegible] 'வசிவுவர்ணத்தில் [illegible] ஸம்பந்தத்துடன் 'வனவ' [illegible] கொள்ளவேண்டுமென்று மேலே நிரூபிக்கப் போகிறபடியினாலே அநந்யஸாதநத்வமும், ப்ரயோஜன பரமான உத்தரகண்டத்தில ஸம்பந்தம் இருக்கிறபடியினாலே அதற்கு ஸ்வார்த்த கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வ நிவ்ருத்திகளிலே தாத்பர்யமாகையினாலே அநந்ய ப்ரயோஜனத்வமும், இரண்டு கண்டத்திலும் நாராயணபதமிருக்கிறபடியினால் திருமந்த்ரத்தில் நிரூபித்திருக்கிறபடியே அநந்யார்ஹத்வமும் ஏற்படுகிறது என்று தாத்பர்யம். இந்த மூன்றாத்தங்களுடைய சரமஸ்லோகத்திலும் ஸித்திக்கிறது என்று அருளிச் செய்கிறார்— 'இப்படி [illegible] இவ்வகுப்பு- [illegible], அதாவது [illegible], [illegible] ஸாதனம் [illegible] அநந்யஸாதநத்வமும், ப்ரபத்திக்குப் பலமும் உபாயமும் ஒன்று என்று ஆகக்கடவதாகையினாலே அந்த ஸம்பந்தத்திலும், ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி

வருப்பும் கண்டுகொள்வது. இப்படி ஸாரஶ்லோகத்
தில் விரோதியாய வஶீகரணாயுமாக விஹிதமான
ஸாத்யோபாய விஶேஷத்தை அயத்தாலே யனுஷ்டி
க்கும்போதைக்கனுஸந்தேயங்களாய்க் கொண்டு அவ
ஶ்யாபேக்ஷிதங்களான வஷுங்களையெல்லாம் சிறிய

[illegible] அப்புள்ளாருளிச்செய்த ஸாரம், 'ஸாரம்' [illegible]
[illegible] அர்த்தங்களை அறிந்து [illegible]
கண்டுகொள்வது' [illegible] அ[illegible]
[illegible] முதலான மூன்று அர்த்தங்களை இந்த ரஹஸ்யத்ர
யங்களை ப்ரதிபாதிக்கிறதாயிருக்கால் ஒன்றாகப் போரும் என
கிற ஶங்கைக்கு, இந்த அதிகாரத்திலே இவைகளுக்கு தனித்தனி
ப்ர[illegible] விஶேஷங்களிருக்கிறபடியினாலே மூன்றும் ஆதரணீயம்
என்று ஸாரதாத்பர்யம் அருளிச்செய்யப்பட்டது. இப்பொழுது
அர்த்தத்திலும் ப்ரயோஜன விஶேஷமிருக்கிறபடியினாலே இவை
[illegible] 'இப்படி' [illegible]
[illegible] 'இப்படி [illegible] தெளிவிக்கும்' [illegible]
[illegible] விரோதிவாயவஶீகரணாயுமாக-[illegible]
[illegible] விஹிதமான-
விதிக்கப்பட்ட ஸாத்யோபாயவிஶேஷத்தை - [illegible]
[illegible] அனுஷ்டிக்கும்போதைக்கு - [illegible]
[illegible] , சுருங்க - [illegible], திருமந்த்ர[illegible]
[illegible] இத்தால் சரமஶ்லோகத்திலே ப்ரபத்தியை விரோ
தோபாய வஶீகரணாக விதிக்கிறது என்கிற ப்ரயோஜன
விஶேஷமும், த்வயத்திலே கரணமந்த்ரமாகையினாலே பொழுது
அனுஷ்டிக்கிற அர்த்தத்தை ப்ரகாசம்செய்கிற ப்ரயோஜனவிஶே
ஷமும், திருமந்த்ரத்துக்கு ப்ரபத்தியையனுஷ்டிக்கும்போது அநு
ஸந்தேயங்களாய், அதற்கு முன்பே அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யங்களான
ஸ்வதம் ப்ராப்தஸ்வரூபம், ஸம்பந்தம், முதலியவைகளை ஸம
ஶ்யாதிகளின்றியே ஸங்க்ஷேபித்துத் தெளிவிக்கிறதாகிற ப்ரயோ
ஜன விஶேஷமும் இருக்கிறபடியினாலே இவைமூன்றும் அறியத்
தக்கது என்பது ஏற்படுகிறது. இப்படித் திருமந்த்ரம் அவஶ்யம்
[illegible] ங்களான அர்த்தங்களை சுருக்கமாக ப்ரதிபாதிக்கையும்
அது [illegible] சுருக்கமாகையினாலே ஸம்ஶயம் முதலியவைகளில

கண்ணாடி பெரியவுருக்களைக் காட்டுமாப்போலே
சுருக்கத் தெளிவிக்குந் திருவுள்ளம் இதில் வ்யக்தம்
திருமந்த்ரார்த்தானுஸந்தா நிலயங்களை அஜ்ஞாநாயத்தி
ஞார்த்தமாக அப்புள்ளார் லும், 1 அஸ்தி தஃ வ்யயநாஸ?
அருளிச்செய்த விரகு என்கிற ஶ்லோகத்திலும் நன்று

ளாமல் ப்ரதிபாதிக்கிறது என்பது கூடுமோ? அப்படி ப்ரதிபா திக்காலும் மந்தமதிகளான நமக்கு அது ஸுலபமாய் அறியக்கூடிய தாக இருக்குமோ? என்கிற ஶங்கைகளுக்குப் பரிஹாரமாக, இது இவ்வர்த்தங்களைத் தெளிவிக்கிறது என்பது ஸம்ப்ரதாய பரம் பரையிலே ஏற்பட்டதென்றும் இது உதாஹரணங்களாகக்கொண்டு மந்தமதிகளுக்கும் ஸுலபமாய் அறியக்கூடியது என்று பூர்வாசாரி யர்களினால் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும் அருளிச்செய்கிறார்- 'இதில்' என்றாரம்பித்து. வ்யக்தத்தில் பரஸ்வத்வத்தில், 'அயங்களை' என்பதற்கு ஶேஷன் ஶேஷி, இவர்களையும், ஶேஷியினுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்வத்தையும், ஜகத்காரணத்வத்தை யும் தன் ப்ரயோஜனத்திற்காகத் தன் இஷ்டப்ரகாரம் ஸங்கல் பத்தினால் நியமிக்கிறான் என்பதையும், ஶேஷன் பாரதந்த்ர்யத் தோன்றினபோதிலும் காகபாகத்தில் ஶேஷியே பாரதந்த்ர்யத்தை இருக்கிறபடியையும் என்றாக்கப் அஜ்ஞாநாயத்திலும் பாரதந்த்ர்யத்தில் ஆஜ்ஞானன இருந்த ரக்ஷகத்திலும், அதாவது ஶேஷி முன்பும் ஶேஷபூதன் பின்புமாக இருப்பதை மேலெழுந் தவாரியாய்ப் பார்க்கும்போது ஶேஷபூதனுக்கு பாரதந்த்ர்யம் தோற் றின போதிலும் காகபாகத்தில் பாரதந்த்ர்யம் முக்கியமாய்ச் சொல்லப் பட்ட ஶேஷிக்கே இருக்கிறபடியினாலும், இவர்களிருவரையும் தவிர வேறு வஸ்துக்களின் ஸம்பந்தமில்லாமையினாலும் பரஸ் வத்தில் ஆஜ்ஞாந க்ரமம் த்ருஷ்டாந்தமாயிற்று என்றாக்கம் இவ்வர்த்தம் ஸ்ரீ யாதவாப்யுதயத்தில், இருபத்து மூன்றாவது ஸர்க்கத்தில் 'ப்ரயாயிராஸுதம் வ ப்ரயம் வ ரக்ஷந் யயாயுதோ குமாயுத்திய பஞா | த்யாஜ்ஞோ ஹிமாலயவைக்ஷீ ஸஃ தூதாநு ஸம் தக்ஷிணா மதாஷ்டு || வாயஃகீ தே மாவஸீ விஸ்மேந தம் வஸ்த்ராயஷ்வாயிநி தகஃ த்ருவதே | கநந யோபாக

1 ராமா ஆர 1—11

சொல்வது த்விதீயவாக்யத்தில் ஸர்வதர்மங்களையும் ஸ்வரூபஸ்வ
ரூபங்களையும் வரும் ஸ்வரூபங்களை ஸ்ரீ ஸாத்ய ... வானு
டையவும் ஸ்ரீமத்ராமாயணவானுடையவும் வ்ருத்தாந்தங்க

புனர்ப்ரபத்ய ... ஸர்வதீக்ஷ் ॥'
என்று விஸ்தாரமாக அநுஸந்திக்கப்பட்டிருக்கிறது இந்த
... 'ஸாஷ்ட்ருநேத்ரஸாரதி ... வஷ்க்ருதஸைலஸ்ரீவத்' ... [illegible]
டிருக்கும்படியே சுலங்களின் பிரிவுகளும், பகவானுடைய ஸாரா
தியங்களுமும், ஸாரதீத்வமும், ஸ்ரீவாத்ஸல்ய நித்யமைத்ரு
திகள் என்பதும், அவனுடைய ப்ரயோஜநத்திறத்தால் ஏற்பட்ட
வை என்பது முதலிய அர்த்தங்களும் ப்ரமாணத்திலும் அநுஷ்டா
நத்திலும் அடிப்படைகளாக பாவிக்கப்பட்டதாகிறது
ஸ்ரீமதாதிப உதாரம் அவதாரணத்தைச்சொல்லுகிறது என்கிற
யோஜனையில் இந்த உதாஹரணம் நிரூபிக்கப்பட்டது உதாஹ
ரணங்களாலும் யோஜனையைத் திருவுள்ளம்பற்றியபடியே ந
... 'ஸக்ருதே' ... 'ஸக்ரு
த்ப்ரபந்நாய ... ஸ்லோகத்திலும் ...
'ஸக்ருத்ப்ரபந்நாய ... ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்ய
ஏதத் வ்ரதம் மம ॥' ... [illegible]
யத்திற்கு பகவான் எழுந்தருளும்பொழுது முகத்தில் பகவானுடைய
பிறகு பிராட்டியும், அதற்குப்பின் இளையபெருமாளுமாகப் போ
னதின்றது மஹாஸித்தியை அநுஸந்திக்கச் செய்யப்பட்டிருக்குமா
மலோகத்திலும் என்றாக்கம் இங்கு மோக்ஷிகள் இருவருடைய
மூன்றும் மோக்ஷ பின்னும் இருப்பது முதலாக மற்ற அர்த்த
ங்களை விசேஷிக்கிறது த்விதீயவாக்யம் - ... அநி
ஸ்பத்தமாக வரும் அர்த்தமாவது பகவானுக்குப் பரதந்த்ரனென்
பது அர்த்த ஸ்வபாவத்தினால் ஏற்படாத்தமாவது பாரதந்த்
... 'ஸர்வலோகஸாவா' என்னும்
குப் பகவான் ஸ்வதந்த்ரனும் மோக்ஷியாயும், ஜீவாத்மா பாரதந்த்ர
னும், மோக்ஷப்ரகாரயுமிருக்கைபாகிய ஸ்வஸ்வ ஸ்வபாவம் என்றாத்
தம் அதாவது அவன் ஸ்வாதந்த்ரனாய் மோக்ஷியாயிருப்பதினாலே
என இஷ்டப்ரகாரம் இவைகளை நடத்துகிறதையால் பாகவத

களிலே யறிவது [1] 'நானுன்னையன்றி யிலேன் கண்டாய் நாரணனே நீ யென்னையன்றியில்லை' என்னும்படி நிற்கிற நாராயணஶப்தத்தை கோவஸுஜநவ்ருத்தத்தில் ஜ்ஞாநங்களையும் வ்யவஹித்த திருமங்களையும்

ஶேஷத்வம் ஸித்தம். இவ்வர்த்தம் மேலே புருஷார்த்தகாஷ்டாதிகாரம் முதலியவைகளில் விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது; அதைக் கண்டுகொள்வது. இவைகளுக்கு உதாஹரணம் காட்டுகிறார் 'ஸ்ரீ பரதாழ்வான்' என்று தொடங்கி, 'அறிவது' என்பதால். ஸ்ரீ பரதாழ்வான் பாரதந்த்ர்யத்தில் நிஷ்டையை உடையவரானார் என்பது பகவான் நியமித்தவுடனே ராஜ்யத்திற்கு திருவடி நிலைகளை ஶிரஸா வஹித்துக்கொண்டு திரும்பினபடியாலும், அவ்விடத்திலும் ஸ்ரீ பாதுகைகளை முன்னிட்டு ராஜ்யம் நடத்தினபடியாலும் ப்ரஸித்தம். அப்படியே ஸ்ரீஶத்ருக்நாழ்வான் 'ஶத்ருக்நஸ்யாபி ஶத்ருக்நோ லக்ஷ்மணாவரஜோ ஜோஷிவஸ:' என்கிறபடியே பரதாழ்வானுக்கு லக்ஷ்மணனைப்போலே பரதனுக்கு ஶத்ருக்நன் இருக்கும்படி சொல்லப்படுகிறபடியினாலே பாகவத ஶேஷத்வத்தில் ஶத்ருக்நாழ்வான் பரநிஷ்டையாயிருந்தபடி சொல்லப்படுகிறது என்றவாறு. நான் ஜீவாத்மாவாகிய நான், உன்னையன்றி ஆஶ்ரயமுள்ள உன்னைத் தவிர்ந்து, இலேன், நாரணனே' என்று வ்யாக்யானம் பண்ணும் உதாஹரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீ—நாராயணஶப்தத்திற்கு அர்த்தமான நீ, என்னையன்றி என்னைத் தவிர்ந்து, இல்லை அதாவது நாராயண பரமாத்மா, புருஷார்த்தம் ஶப்தங்களினாலே பரமாத்மஸ்வரூபத்தை சேதநாசேதந வஸ்துக்களைவிட வேறாக நிரூபிக்கும்பொழுது ஸர்வாந்தர்யாமித்வ ஸர்வஜ்ஞத்வ காரணத்வ ஸர்வோத்க்ருஷ்டத்வாதிகளைக்கொண்டு நிரூபிக்கவேண்டுமாகையினாலே அப்பொழுது இந்த வஸ்துக்கள் இல்லாமல் அவனை நிரூபிக்கமுடியாது என்று தாத்பர்யம். 'நானுன்னையன்றியிலேன்' என்பது ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களின் அர்த்தத்தையும், 'நீ யென்னையன்றியில்லை' என்பது ப்ரஹ்மஶப்தத்தின் அர்த்தத்தையும் விவரிக்கிறது. கோவஸுஜநவ்ருத்தத்தில் ஜ்ஞாந

1 நான்முகன் திருவந்தாதி—7

உதாஹரணமாகக் கண்டுகொள்வது. வஸ்வஸ்வஷயத்திலே தோற்றின காஷ்டாஷ்ட்வ வாராய்ஷ்ட வார்தக்ஷுகள் பேரணியாக த்ருதீயவம்ஶத்திலே வதுஷ்டிப்பில் கருத்திலே ஹாருதீயமான ஶேஷியுகந்த கைங்கர்யத்தை யிளையபெருமாளுடையவும், இவருடைய

கனையும் சோலைமிகச் சிறந்த சராசரங்களையும், அக்காலத்து அவ்வளவான ஸ்ரீராமனுடையபிரிவை ஸஹிக்கமுடியாமல் வாடிப் போராநின்ற சோம்பப்பகின்றது இந்த விஷயத்தே ஸ்ரீமஹாராஜ ராஜ்யஸ்வர்ஷிகதா: | கவிவ்ருக்ஷா: வஸிஷ்டநா: ஸவாந்ரோ சாரசோரகா: ||’ என்கிற ஸ்ரீமத்ராமாயணஶ்லோகம் விவரிக்க ‘வத்ருவர்த்தித்திருமகனையும்’ என்பதினால் ஜனனுடைச் சேர்ந்துகொழுந்தருள்ற பொழுது சராசரங்களானஜந்துக்கள் எல்லாவற்றையுங்கூட அழைத்துப்போன வருத்தாந்தம் விவக்ஷிதம். ‘அனறு சராசரங்களை வைகுந்தத்தேற்றி’ இத்யாதிகள் இங்கனுஸந்தேயம். இளையபெருமாளுடைய விஶேஷத்தைக் கரிக்காமல் உடனே கனனுடைச்சேர்ந்திகு எழுந்தருளினமை ஸாதிக்க ஸ்ரீராமஸாரதிபிகையிலே வ்யாக்யாதம். ‘வஸ்வஸ்வஷயத்திலே’ – ப்ராப்யஸம்பந்தங்களாகிற இரண்டு பதங்களில் ‘காஷ்டாஷ்ட்வ’ உயர்ந்த தசையையடைந்த, பேரணி – ஶ்ரேஷ்டமாக, அதாவது முக்ய சாதனமாக வதுஷ்டிப்பில் கருத்திலே நாராயணஶப்தத்தில் நின்று சொல்லும் வேற்றுமை காட்டிய மென்கிற ஶேஷத்வத்தைச் சொல்லுகிறதாயிருக்கப்போதிலும், இப்ப ப்ரணவத்தில ஶேஷத்வம் சொல்லப்பட்டபடியினாலே, அதினகார்யமான கைங்கர்யத்தில இதற்குத் தாத்பர்யமாகக் கொள்ளவேண்டும். ஶேஷி உகந்த – ஶேஷியான பகவான், பாகவதர்கள், இவர் களுக்கு ப்ரீதி ஜனகங்களான முதல் இரண்டு பதமாகிய ப்ரணவநம ஸ்ஸுக்களில ப்ராரப்த கர்யங்கள் உயர்ந்த தசையையடை யும்பொழுது பாகவதபாய்த்தமாக வளருகிறபடியினாலே சதுர்த்தி யில் ப்ரார்த்திக்கப்படான கைங்கர்யமும் பாகவதபாய்த்தமாக வளரு கிறதென்று ஸூசிப்பதற்காகத் தக்கம் இளையபெருமாளு டையவும் ஶத்ருக்னனுடையவும் இவ்விடத்தில் இளையபெரு மாள் ‘அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி’ என்று நிரூபித்துச்சொண்டு

அவதாரவிஶேஷமான திருவடி நிலையாழ்வாருடைய
வும், ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளிலே தெளிவது, இது திரு

கைங்கர்யம் செய்தமை விவக்ஷிதம். 'இவருடையஅவதார விஶேஷமான' என்பதற்கு இவர் ஆதிஶேஷனுடைய அம்ஶம் என்று புராணத்தில் ப்ரஸித்தமாகையினால் அந்த ஆதிஶேஷன் பகவானுக்குப் பாதுகாதிகளாயிருக்கிறார் என்று 'நின்றால் மரவடியாம்' 'நிவாஸஶய்யாஸந' இத்யாதிகளில் ப்ரஸித்தமாகையினாலே ஸ்ரீ பாதுகைகள் இவருடைய அவதாரவிஶேஷம் என்று தாத்பர்யம். இங்கு 'ஸரதஸ்ரவஸி ஶுத்ரம் பாதுகே தர்ஶதஸ்ராம் ஸதநோஞ்ஜலி வயமது ஶேஷாம்ஶவிஶேஷமாஹுதஃ | க்ஷிதிதிக்ஷாவிதித்ரும் நித்யாக்ஷஶேஷைவ தஶரதநயஸ்ய ராஜ்யாயஃ ஸவேவ ||' என்றும், 'ஸ்வத்ருத்வேஶேஷயிதஸ்ய வரஸ்யவாவஸ:' என்றும் ஸ்ரீ பாதுகாஸஹஸ்ரத்தில் தேஶிகன் அருளிச்செய்திருப்பது அநுஸந்தேயம். திருவடி நிலையாழ்வாருடைய - ஸ்ரீ பாதுகைகளுடைய, 'ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளிலே' என்பதை இளையபெருமாளுடைய பாரவஶ்யத்திலும், திருவடிநிலையாழ்வாருடையவருத்தியிலுமென்று பிரித்து அந்வயித்துக்கொள்ளவேண்டும் பாராதந்த்ர்யத்தைக் காரணமாகவுடைய பகவத்கைங்கர்யத்தை இளையபெருமாளுடைய பாரவஶ்யத்திலேகண்டுகொள்வது, பாரதந்த்ர்யத்தினாலே அவனுடைய நியமனப்படி செய்யவேண்டுமென்கிற கைங்கர்ய விஶேஷத்தை திருவடிநிலையாழ்வாரின் நிவ்ருத்தியிலே கண்டுகொள்வது என்று ஸ்ரீ ஸாரதீபிகாதிகளில் வ்யாக்யாதம். இந்த யோஜனையில் 'ஸஹ்யாவேத விநிவ்ருத்திஸாஹஸா ஷஷ்டி ரஜவதி ரத்நபாதுகே | ஸத்யஶப்தவதீ வீர்யவா பாரதந்த்ர்யமவேத மேயிஷீ || யத்துக்ஷிதிஷாரதோவி பாதாரவிந்தம் ரக்ஷ்யம் ஸ்யா ரவாவதெரிதி ஸாவயந்த்யா | நிஶ்ஶேஷசேவ ஸஹஸா ஸேநிவாஸ்ய கேஷ நிஷ்டேஹம் ஜடதிஹம் விஷயே ஸவத்யா ||' என்கிற பாதுகாஸஹஸ்ர ஶ்லோகங்கள் அநுஸந்தேயங்கள் பாராதந்த்ர்ய பாரதந்த்ர்யங்களாலே ஏற்படுகிற பகவத்கைங்கர்யத்திற்கு உதாஹரணம் இளையபெருமாளுடைய பாரவஶ்யமும் சாஷ்டாங்கப்ராப்தங்களான பாராதந்த்ர்ய பாரதந்த்ர்யங்களாலே ஏற்படுகிற பாகவதகைங்கர்யத்

சிறந்த நடாதூர் திருவடி நிலையாழ்வாருடைய நிவ்ருத்தியும்
உதாரனார் ஸ்ரீ பாதுகைகள் நிவ்ருத்திக்கு பாகவதரான
பரதனுடைய கைங்கர்யமல்லவா, என்று ஸ்ரீ ஸாராஸ்வாதினி ஸ்ரீ
ஸாரபாகாஸ்ரிதகளில் வ்யாக்யாதம் ஸ்ரீ பாதுகைகள் நிவ்ருத்தி
தது பாகவத கைங்கர்யமென்றருளிச் செய்தது ஸங்கதமாகுமோ?
... ... ஸ்வாமிசேஷஜட தாஸ்ரீஹரிம் ஸாவபாதி
ஸ்ர தாய ... | ... ஸ்வயஸாரா
... ... ஸ்ரீ ... ...
செய்கிறக்கிறபடியே பரதனுக்கு ஆராதய கைவதமாக அன்றோ
எழுக்கருளினது இவர் தாமும் பகவதாராதனத்திற்கு நிரா
... ...
... ... என்று அருளிச்செய்திரு ... ...
... ... வரவுமிராவணகாலே... ... ...
... ... விரோதமில்லை என்று பரம்பத்து ...
... ...
... ... சகிஸ்யாஸ் ... ...
... ...
... ...
டாக்க குறையில்லை என்றிவர் தாமே மேலே புருஷார்த்த காஷ்
டாதிகாரத்திலருளிச்செய்திருக்கும் ந்யாயத்தினாலே ஸ்ரீபரதாழ்வா
னுக்கு லோகாபவாதத்தினாலுண்டான அபசாரத்தியை தீர்க்கு
விசேஷ பாரதந்த்ரியை உண்டாக்கி அதினாலே பரதனுக்கு அதி
மயாதாபகாரானபடியினாலே பாகவதகைங்கர்யம் ஏற்படுகிறபடியாயி
... ... ஸாதவேஷ்ய ... ...
... ...
... ...
... ...
... ... ஸ்ரீ பாதுகாராஜ்ய ஸ்ரீ...
கதிலே இதற்கு விவக்ஷிதகா அனதிகே இதற்கு கைங்கர்யம்
இரண்டுவிதம் — பாராதய மூலமானது, பாரதந்த்ரய மூலமானது
என்று இவைகள் தன்னிலும் கேவலம் பாராதய மூலமானது,
காஷ்டாபாபத பாராதய மூலமானது, கேவலம் பாரதந்த்ரய
மூலமானது, காஷ்டாபாபதமான பாரதந்த்ரயமூலமானதென்று,
இரண்டுவகை ஆக்க கைங்கர்யம் நானாவிதமாயிற்று இதில

[illegible]

[illegible]

கேவல பாரதந்த்ர்ய மூலமான

தாயும் இருக்கிற கைங்கர்யங்களுக்கு உதா

ஹரணம் [illegible] பெருமாளுடைய

[illegible]. கேவல பாரதந்த்ர்ய

மூலமான [illegible], [illegible] மூல

மான தாயும் இருக்கிற கைங்கர்யத்துக்கு

உதாஹரணம் திருவடி [illegible]

[illegible] நிவ்ருத்தி [illegible]

[illegible] அதாவது "சரணம்

[illegible]"

[illegible]

[illegible] மூலமான

[illegible] கைங்கர்யம் [illegible].

அப்படிப்பட்ட [illegible]

[illegible] செய்துகொண்டு

"[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible], [illegible]

 [illegible]

[illegible]

கைங்கர்யம் விருத்தம் பாகவதர்க்கு
[illegible] நியமனத்தாலே [illegible]
[illegible] ராஜ்யத்திலிருக்கை
[illegible]
[illegible]
[illegible] ராஜ்யத்தி [illegible]
[illegible] கேவலம் பகவத் ப்ராப்த்யர்த்தம் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ப்ராப்த்ய [illegible] கைங்கர்யம்
[illegible]
இத்தால் திருமந்த்ரத்தில் பாகவத கைங்கர்யம்
ப்ராப்தமாகவில்லை [illegible] என்று" [illegible]
[illegible]
[illegible] என்றால்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] [154]

[illegible]

ஸ்ரீ வேதாந்த கண்டங்களின் அர்த்தத்தை - "[illegible]" "[illegible]" என்கிற ஶ்லோகத்வயங்களிலும், [illegible] அர்த்தங்களை "[illegible]", "[illegible]" இத்யாதி ஶ்லோகங்களிலும் கண்டுகொள்வது என்றும் இங்கேயும் "வேத வேத்யே பரே பும்ஸி ஜாதே தசரதாத்மஜே வேத: ப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத் ராமாயணாத்மனா" என்றதின்படி [illegible] [illegible] [illegible] அதிசயம் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] "[illegible]" [illegible] [illegible] அதிசயம் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸ்வ[illegible] விசேஷஸ்வரூபம் ஸாக்ஷாத்க்ருதமாகையாலே ஜ்ஞானஸ்வ-
ரூபிக்கு விசேஷத்திலே விச்ரம்பித்த ஜ்ஞானஸந்ததிக்கேவ
[illegible]. இவற்றில் ஸாக்ஷாத்க்ருதமான சேஷசேஷிபா-
வம் ப்ரத்யக்ஷத்தில் அந்தர்பவிக்கையாலே உபகாரத்வம்
இப்படி விசேஷமான ஜ்ஞானஸ்வரூபிகளுக்கு இருவ-
ரும் வேதமாய் [illegible] தோற்றுகையாலே அபூர்வமிலம்

[illegible]

[illegible] தன்னுடைய [illegible] ஸாக்ஷாத்க்ருதமாகையாலே [illegible] விச்ரம்பித்து [illegible] இவற்றில [illegible] அபூர்வமிலம் [illegible]

இப்படி [illegible] ஸாக்ஷாத் [illegible]
[illegible] இந்த ஸாக்ஷாத் [illegible]
[illegible]
[illegible] விசேஷ [illegible]
[illegible] இப்படி [illegible]
[illegible]
[illegible] விசேஷ [illegible] அவனுக்கு [illegible]

[illegible]

[illegible] அவனுக்கு [illegible]

[illegible] வேதங்களுடைய ரக்ஷணத்தில [illegible] ஆர்த்துமாய் ரக்ஷ்துமாய், ஆர்வ [illegible] வேதங்கள் ஆர்த்துமாய் ரக்ஷ்துமா [illegible] நிவைக்க [illegible] ஞுடைய நிர்வா [illegible] ஷைகவும், நிர்வாயிக [illegible] இவ [illegible] நிர்வாயிக [illegible] ஷகவும், நிர்வாயிக [illegible] உடையவனுடைமையை ரக்ஷிக்கை

[illegible]

வேதங்களுடைய [illegible]

[illegible]

நிர்வாயிக [illegible]

[illegible] உடையவன [illegible]

[illegible]

[illegible] ரக்ஷிக்குமபோது [illegible]

[illegible]

[illegible] நம்மாழ்வாருடையவும், இவருடைய அவதார விசேஷ பூதரான திருவடி நிலையாழ்வாருடையவும், ஆவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளிலே தெளிவது இந்த [illegible]

[illegible] இவருடைய அவதார விசேஷமான [illegible]
[illegible]
[illegible] அதிசய [illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] திருவடிநிலையாழ்வாருடைய
[illegible] ‘ஆவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளிலே [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஸ்ரீ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஸ்ரீ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] திருவடி நிலையாழ்

[illegible] ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

[illegible] ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

[illegible] கோஸலேஶஸ்ய

[illegible] ஸ்ரீ [illegible] தாம் [illegible]

[illegible] ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥

[illegible] ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

...த்துக்கு தப்பாக வப்புகளார் ... ஸ்ராயதவிர இதினபடியே ... பத்திலும் ... ஆக்ஷைகளை தெரிந்துகொள்வது இவ

[illegible]

... அதாவது '...

... கனிஷ்ட ... பாதந்தி

[illegible]

... ஸ்வரூபம் ... த்திலும் ...

[illegible]

... '... ஸ்தேந் ... ஸ்ரீ ...

... ப்ராஷ்யாக்ஷிகம் ... ஜகம் । ...

... த்யாக ... ।'

[illegible]

... குறிப்பு-

... இதினபடியிலே - ... 'தெரிந்து

சொள்வது' ...

[illegible] ஸம்ஸாரத்துக்கு ஆகாசாதி [illegible] விசேஷங்கள் [illegible] வேதநஸாமாநாதிகரண்ய [illegible] வேதத்தை [illegible] [illegible] விசேஷ [illegible] வ்யுத்பத்தி [illegible] இப்படி [illegible]

[illegible] ஸம்ஸாரணை [illegible], [illegible] [illegible] ஸ்ரீ [illegible] வேத [illegible] ஆகாசாதி [illegible] விசேஷ [illegible] ஆகாசாதி [illegible] ஸாமாநாதிகரண்ய [illegible] [illegible] [illegible] அதிசய [illegible] [illegible] அதிசய இருக்க [illegible] ஸம்ஸாரத்துக்கு [illegible] ஆகா [illegible] வேதநா வேதந ஸாமாநாதிகரண்யமாகையாலே [illegible] வேதத்தை [illegible] விசேஷத்திலே வ்யுத்பத்தி [illegible] முடையதொரு [illegible] [illegible] அதுபோல [illegible] இருந்த [illegible] அநந்த [illegible] [illegible] ஆகாசாதிகத [illegible]

1 'ராமோ விக்ரஹவாந் தர்ம:', 2 'தமேவம் குணஸம்பந்நம் அப்ரத்ருஷ்யபராக்ரமம்', 3 'பஹவோ ந்ருப கல்யாணகுணா: புத்ரஸ்ய ஸந்தி தே', 4 'ஆந்ருசம்ஸ்யம் அநுக்ரோச: ச்ருதம் சீலம் தம: சம: | ராகவம் சோபயந்த்யேதே ஷட்குணா: புருஷோத்தமம்', 5 'விதித: ஸ ஹி தர்மஜ்ஞ: சரணாகதவத்ஸல:', 6 'சரண்யம் சரணம் ச த்வாமாஹுர்திவ்யா மஹர்ஷய:',

...னே, விக்ரஹவாந் ... தமேவம் குணஸம்பந்நம் இப்படிப்பட்ட கல்யாணகுணங்களை நிறைந்தவனையும், அப்ரத்ருஷ்ய பராக்ரமம் ஒருவராலும் அபிபவிக்கப் படியாதவனையும் இருக்கிற, தம் அந்த ஸ்ரீராமனை (பூமி ஆசைப்பட்டாள்) ந்ருப ஓ ராஜாவே, தே உன்னுடைய, புத்ரஸ்ய பிள்ளைக்கு, பஹவ: அநேகங்களான, கல்யாணகுணா: கல்யாண குணங்கள், ஸந்தி இருக்கின்றன ஆந்ருசம்ஸ்யம் அபராதிகளைக் காப்பாற்றும் தன்மை, அநுக்ரோச: தயை, ச்ருதம் சாஸ்திரம், அதாவது அகில ஜ்ஞானம், சீலம் ஜ்ஞானத்தினால் தகுந்த நல்ல ஆசார ஒழுக்கம், தம: வெளி இந்த்ரியங்களை அடக்குதல், சம: மனதை அடக்குதல், ஏதே இந்த, ஷட்குணா: ஆறு குணங்களும், புருஷோத்தமம் புருஷ ச்ரேஷ்டனாகிய, ராகவம் ஸ்ரீராமனை, சோபயந்தி அலங்கரிக்கின்றன ஸ: அந்த ராமன், தர்மஜ்ஞ: தர்மங்களைத் தெரிந்தவன் என்றும், சரணாகதவத்ஸல: சரணாகதி பண்ணினவர்களிடத்தில் மிகுந்த ப்ரீதியை யுடையவனென்றும், விதித: ஹி அறியப்பட்டவனல்லவா, அதாவது எல்லோராலும் அறியப்பட்டவனல்லவா என்று தாத்பர்யம் த்வாம் உம்மை, திவ்யா: உயர்ந்தவர்களான, மஹர்ஷய: மஹரிஷிகள், சரண்யம் எல்லோராலும் சரணமாக அடையத்தக்கவராயும், சரணம் அப்படி அடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றுகிறவராகவும், ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள் ஸாயம்ப்ராதம் உபாஸநம் செய்கிறவா

1 ராமா-அயோ-2 47 2 ராமா-அயோ-1-34
3 ராமா-அயோ-?-26 4 ராமா-அயோ-33-12
5 ராமா-ஸு-21-20 6 ராமா-யுத-120-18

1 ‘நிவாஸவ்ருக்ஷஸ் ஸாதூநாம் ஆபந்நாநாம் பரா கதி:’,
2 ‘தேஜோ பலைச்வர்ய மஹாவபோத ஸுவீர்ய
சக்த்யாதி குணைகராசி:’, 3 ‘ஸர்வபூதாத்மபூ
தஸ்ய விஷ்ணோ: கோ வேதிதும் குணாந்’, 4 ‘யதா
ரத்நாநி ஜலதேரஸங்க்யேயாநி புத்ரக | ததா குணா
ஹ்யநந்தஸ்ய அஸங்க்யேயா மஹாத்மந: ||’, 5 ‘வர்ஷாயுதை
ர்யஸ்ய குணா ந சக்யா வக்தும் ஸமேதைரபி
ஸர்வதேவை: | சதுர்முகாயுர் யதி கோடி

கருத்து, நிவாஸவ்ருக்ஷ: - வசிக்குமிடமான வ்ருக்ஷம், ஆபந்நாநாம் ஆபத்தையடைந்தவர்க்கு, தேஜ: - தேஜஸ்ஸும், பலம் - பலமும், ஐச்வர்யம் ஐச்வர்யமும், மஹாவபோத: உயர்ந்த ஞானம், ஸுவீர்யம் - வீர்யம், சக்தி - சக்தி, ஆதி குணைகராசி: முதலிய குணங்களின் குவியல் ஸர்வபூதாத்மபூதஸ்ய எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் அந்தராத்மாவான, விஷ்ணோ: - பரமாத்மாவுடைய, குணாந் - குணங்களை வேதிதும் - அறிவதற்கு, (ஸமஸ்தாந் ருகத்திரன்ன காட்டிலும், க்ஷம: [illegible], க: - எவன், சக்த: - சக்தியையுடையவன், புத்ரக ஓ குழந்தாய், ஜலதே: - ஸமுத்ரத்திலுடைய ரத்நாநி ரத்னங்கள், யதா - எப்படி, அஸங்க்யேயாநி - கணக்கிடமுடியாதவைகளோ, ததா - அப்படியே, [illegible] - [illegible] கொண்டிருக்கிற, [illegible] [illegible], குணாஸ் - குணங்களும், அஸங்க்யேயா: - கணக்கிடமுடியாதவைகளாவன. யஸ்ய - எந்த பரமாத்மாவுடைய, குணா: - குணங்கள், ஸமேதை: - ஒன்று சேர்ந்திருக்கிற, ஸர்வதேவை: எல்லா தேவதைகளாலும், வர்ஷாயுதை: - பதினாயிரம் வருஷங்களிலும், வக்தும் - சொல்லுவதற்கு, ந சக்யா: - முடியாதவைகளோ, கோடி - கோடி தடவை, யதி - [illegible] சதுர்முகாயு: - பிரமனுடைய ஆயுள்

1 ரா-கி 15-19
2 வி-பு-6-5-85
3 [illegible]புராணம்
4 வாமனபுராணம்-74-40
5 [illegible] 83-15

வக்த்ர: பவேத்ஸ்வாமீ விஸ்ராந்தவேதா: | ஸ தே குணாநாமயுதைகமம்ஸம் வக்தும் நாலம் தேவவர ப்ரஸீத ||', 1 'தவாநந்தகுணஸ்யாபி ஷடேவ ப்ரதமே குணா: | யைஸ்த்வயேவ ஜகத் குக்ஷாவந்யேப்யந்தர்நிவேஸிதா:', 2 'ஐஸ்வர்யக்ஷயாந்நிவர்த்தந்தே நாஸ்திக்ஷுத்திக்ஷயாத் | த்ருக்ஷயாந்நிவர்த்தந்தே ந ஸௌஹ்ருத்ககுணக்ஷயாத்', 3 'வலவினையேனையீர்கின்ற குணங்களையுடை-

---

ஸாகரஸமமான வயதையுடையவனும் கோடிவக்த்ர: - கோடி முகங்களையுடையவனும், விஸ்ராந்தவேதா: - பரிஸ்ரமமான மனதையுடையவனும், பவேத் - இருந்தபோதிலும், ஸ: - அவன், தே - உம்முடைய, குணாநாம் - குணங்களினுடைய, அயுதைகம் - பதினாயிரத்தில் ஒன்றாகிய, அம்ஸம் - பாகத்தை, வக்தும் - சொல்லுவதற்கு, நாலம் - மாட்டான், ஆகையினால் தேவவர - தேவஸ்ரேஷ்டனான பகவானே ப்ரஸீத - அநுக்ரஹம் செய்யும் அநந்தகுணஸ்யாபி - எண்ணிறந்த குணங்களையுடையவனாயிருந்தபோதிலும் தவ - உமக்கு, ஷடேவ - ஜ்ஞானம், ஸக்தி, முதலிய ஆறு குணங்களே, ப்ரதமே - முக்யமான, குணா: - குணங்கள், யை: - எந்த குணங்களினால், ஜகத் - இந்த லோகமானது, குக்ஷௌ - வயிற்றில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்யேப்ய: - மற்ற குணங்களும், அந்தர்நிவேஸிதா: - உள்ளடங்கியவையாய் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, ஐஸ்வர்யக்ஷயாத் - பணங்கள் செலவழிக்கப்படுகையினாலே, நிவர்த்தந்தே - திரும்புகிறார்கள், அஸ்திக்ஷுத்திக்ஷயாத் - ஆரோக்கியமில்லாமையினாலே, ந - இல்லை, (அதைப்போல) த்ருக்ஷயாத் - புத்திக்குறைவினாலே, நிவர்த்தந்தே - திரும்புகிறார்கள், ஸௌஹ்ருத்ககுணக்ஷயாத் - பரமாத்மாவுடைய குணங்களின் குறைவினாலே, ந - இல்லை வலவினையேனை - பாபமான பாபங்களையுடைய என்னை ஈர்கின்ற - வருத்துகிற, குணங்களையுடையாய - கல்யாணகுணங்களையுடையவனே ஓது விரஹிணியான பிராட்டி

---

1 ‘உபாவற வ்யாநலமுடையவனை’ என்கிற படியே ஸ்ரீவ்யூஹ ஸ்ரீவகசேவாவயக்துஙகளான ...னங்களாலே விசிஷ்டமாக ... 2 ‘ஸ ... கா ...வாய’ 3 ‘நித்யஸ்ரீ ... தஷாகாரே

... தக்வாரசேவ வ வாஷர ।
... யஸ்ய ஸ்ரீ ஸத்தா ஸம்ரக்ஷயே

... மேகங்களைப்போலே இப்படி ப... ... ‘உயாவற’ இத்யாதி ... ... தூனங்கள், ... நாங்கள், இவை இரண்டுக்கும் உபயுக்தமான ... என்று ... ... எல்லாவற்றிலும் ... ... ஆகக ஸம்பந்தமுண்டாகும் ... ... முகங்கள் ... இரண்டுக்கும் உபயு... ... விசிஷ்டமாக - இவற்றோடு ... ... அவர் ... ... ‘ஸலேக’ என்று ... ஸதா - எப்பொழுதும், ஸகாசே - ஓர் ஸ்வா... ... பெருகாம், ... தாய - ... ... பதூரண - ... ... நித்யஸ்ரீ - எப்பொழுதுமிருக்கிற, தஷாகாரே - ... ... தத்வரசேவ - அ... ... ... அவனுடைய ... ... யஸ்ய - ... ... ஸம்ரக்ஷயே - ... ஸத்தா - ... என்கிற ... ... ஸ்தி- இருக்கிறது, ...

---

1 ... 1-1 (70 ... ... பார்க்க. 2 வி பு-1-2-1
... ...

ரனும பரவாதிகளும அஸங்கீபபாகளாய நாஙகள பாதியும நதவஙநதகாகிய ஒருவன அ[illegible] [illegible] செயயமாட்டி உடையவன எனபது [illegible] ஆ[illegible] '**தயோஞாக்ஞா**' எனகிறார் இ[illegible] [illegible] [illegible] ஒருவ[illegible] அ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஆ[illegible] [illegible] '**கமலா கவேலோ**' எனபதறகு [illegible] '**உபகாரணைவ்தொ வொபோநேஷு காலேஷஹ்மோநவஷிக்ரவு ஹாவொடவதவஹகூவெ8: | ஸொவேஹாவதாவஸிகூாவபுதெகடவெட வெஙிவிஃக**' இதயாதி ஸ்ரீ[illegible] [illegible] கா இதது விவரிகட இ[illegible] பாதான பாதிதநதிர[illegible] [illegible] அ[illegible] [illegible] [illegible] எனபதும [illegible]

திருவஹீநதிரபுரம சேட்லூர [illegible]
ஸ்ரீ உப வே நரஸிமஹாசாரய ஸவாமிகளால
செயயபபட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸயதரயஸார வயாகயானததில
பாதான பரதிதநதராதிகாரம
முறறிறறு

❋

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

அர்த்தபஞ்சகாதிகாரம்.

[... அபேக்ஷிதம் — அர்த்தபஞ்சக நிர்தேஶம் — ... ஸ்வரூபத்தில் ... பரத்வம் — அநந்த கல்யாண குணாகரத்வம் — ... விஶிஷ்டத்வம் — உபய விபூதியோகம் — ... ஸ்வாமித்வம் — ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தில் பத்தமுக்த நித்ய ... — ப்ராப்யுபாய பல ஸ்வரூப ஸங்க்ரஹ நிரூபணம் — ப்ராப்தி ... — ... ப்ரகாரம்]

[illegible]

॥ ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீமதே ஶ்ரீ ... மஹாதேஶிகாய நம: ॥

... ப்ரதான ப்ரதிதந்த்ரமாகிய ஶரீராத்மபாவமே ... ஜ்ஞாதவ்யங்களான அர்த்தங்களில் ப்ரதா ... செய்தது ஸங்கதமாகுமோ? ... உபோத ... தங்களை ... உத்ப்ரேக்ஷிக்கிற ... இவ்வர்த்தங்களுக்கு ... நுஸந்தி செய்திருப்பது விரோதியாகாதோ? ... ரத்தில் எப்படி பாதிப்பிக்கப்படுகின்ற ... இந்த அதிகாரத்தில் ... அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ர ... நமாய அநுஸந்தி செய்கிறார் — ...

ப்ராப்யம் ... யபித்து

[illegible] ... வேத ... வாக்கியங்களிலாகத்தும், வரம் - ... உபாத்தமாயிருக்கிற ப்ராப்யம் - ... பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தை, ... - ... என்கிற அக்ஷரம் முதலிய பதங்களிலும், ப்ராப்தாரம் ச - அடைகிறவனாகிய ஜீவாத்மாவின் ஸ்வ ... - ... முதலிய பதங்களிலும், இஷ்டோ ... பாயம் - ... பக்தி ப்ரபத்தி உபாயத்தை, ...

ஸோ:- முறையே அயநஸ்பதத்திலும் நமஸ்ஸ்பதத்திலும், **ஸம்ஷிதார்த்தம்**- ஆசைப்பட்டப்பட்ட ப்ரயோஜனத்தை, **ததூர்த்வம்**- (நாராயண ஸ்பதத்திற்கு மேல் இருக்கும் நான்காம் வேற்றுமையிலும், **தத்விரோதம்** - அந்த ப்ரயோஜனத்திற்கு விரோதியை, இந்த விரோதத்தைச் சொல்லுகிற பதம் விரோதியைச் சொல்லுகிறது, **88 க்ருதிமிதி** - '88' என்பதின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற ஸ்பதத்திலும், அதாவது 'ந88' என்கிற பதத்திலிருந்தும் '8:' என்பதிலும் **ஸம்ஜயதே** - ப்ரகாசம் செய்கிற, **தம்** - அந்த, **8நாம்** - திருவஷ்டாக்ஷரத்தையும், **தத் ஸ்தாயம்ச** - அதற்கு ஸ்தானமாயிருக்கிற, **உப8ஷி** - இரண்டையும், அதாவது த்வயத்தையும், சரமஸ்லோகத்தையும், **விதுஷ** - தெரிந்துகொண்டவன், **ஸர்வவேதீ**- எல்லாவற்றையும் தெரிந்தவனாக, **ஸம்8த:** - எண்ணப்பட்டான்

'**ஆதௌ**' என்பதற்கு '**அ: ஆதி: யஸ்ய** அகாரத்தை முதலாவதாக உடைய' என்கிற வ்யுத்பத்தியினால், ப்ரணவத்தில் இருக்கும் அகாரம், நாராயணஸ்பதம், இவைகளில் ஒன்றாக்கட '**ஸார8ம் அநவம்**' என்பதற்கு மேற்றானங்களிலாதுவேனும் நான்காம் விபக்திகள் இல்லாவிடினும் ஸாமோவாக்கதுஷ்டமென்றும் ராகப்ராப்பம் **8ரதௌ** என்பதற்கு ப்ரணவத்திலிருக்கும் மகாரம் நாரஸ்பதம், இவைகளில் ஒன்றாகதம் '**உபேஷ்டாவாயம் சவயந ந8ஷோ:**' என்பதற்கு ஸித்தோபாயமாகிய பகவான் அயநஸ்பதத்திலும், ஸாத்யோபாயமாகிய ப்ரபத்தி நமஸ்ஸ்பதத்திலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம் '**தத்விரோதம் 88 க்ருதிமிதி**' என்பதற்கு நமஸ்ஸ்பதம் அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிற யோஜனையில் '8:' என்பது அநிஷ்டங்களாகிற விரோதிகளைச் சொல்லுகிறது என்று தாத்பர்யம் '**88 க்ருதி மிதி**' என்பதற்கு மகாரத்தினுடைய ஸ்பதம், அதாவது மகாரத்தின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற '8:' என்கிற ஸ்பதத்தில் ஒன்றாகதம் '**தம் 8நாம்**' என்பது ப்ரஸித்தமான திருவஷ்டாக்ஷரத்தை இங்கு '**உபம்**' என்றது மந்த்ரரத்னமாகிற த்வயத்தை '**உபஷி**' என்பதினால் சரம

நாராயணாதி ஶப்தங்களிலே விவக்ஷிதமான ஸம்
பந்தவிஶேஷத்தை ஸிலாக்கத்துக்கொத்தளமாக்கி இத
ஆர்த்தப்ரபந்நர் ... தை யதாவஸ்திதத்திருக்குமையோ
... அபேதம் வைக்கத்தை சிலா விவா

... இருக்கிறது ... வாசகம் ... ஆகிய இரண்டையும் ... தத்த்வம் ... இந்த ஆர்த்த ப்ரபந்நர் ... இவர் ... ப்ரதிபாதிக்கப்படுகின்றன என்பதைத் தெரிவிக்கிறார் ... இந்த அதிகாரத்தில் ஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதிக்கப்படு ... கிறது

இவ்விடத்தில் ஶரீராத்மபாவ ஸம்பந்தமும், இந்த ஆர்த்த ... அவஶ்யம் அறியவேண்டியதாயிருந்தாலும் ... ப்ரபந்நர்கள் அறியவேண்டுமென்று ... ணத்தை நிரூபிக்கிறார் — 'நாராயணாதி' — ... ஆதி ஶப்தத்தினால் ப்ரணவம் ... 'விவக்ஷிதமான' என்பதற்கு ... போனாலும் ... ஸம்பந்தவிஶேஷத்தை — ஶரீராத்ம ... தளமாக்கி — ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு ... விட்டதை ஸித்தாந்தத்தில் சொல்லப்படுகிறது ... இதுவே காரணமாகிறது ... வைத்துக்கொண்டு என்றாதம் இத்தை யதாவஸ்தித்திருக்கும் — இதை அநுஸரித்திருக்கும், அநாவ... ... பின்தொடர்ந்திருக்கும் என்றாத ... ஆர்த்தி செய்தபடியே ஶரீராத்ம ... ஶேஷஶேஷிபாவ ஸம்பந்தம் ... ஆவது திருவடிகளில் ப்ர... ... ஆர்த்தரான ப்ரபந்நர்கள், ... ப்ரபத்தியைப் பரமாத்மா ... அபேத வைலக்ஷண்யத்தை — இந்த ஆர்த்த ... இந்த அதிகாரத்தில் நிரூபிக்க ... சிலா விவாரித்தார்கள்' என ... அறியவேண்டும் என்று சில ஆசா

ஹித்தார்கள் இவ்வம்ஶத்தோடேகூட ஷடர்த்தங்களென்று சிலர் ஸங்க்ரஹித்தார்கள் இவ்வம்ஶம் போலே முமுக்ஷுவுக்கு விசேஷித்தறியவேண்டுவதாக்க சேதந்த வஶ்யங்கமென்னில் —

[1] 'ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம் ப்ராப்துஶ்ச ப்ரத்ய

யார் அநுஸரித்துச் செய்திருப்பதாலும் ஈடு ஶங்கையில் ப்ரஸ்துதமான உபோத்காதாதிகார வாக்யத்தினாலும், ஶரீராத்மபாவ ஸம்பந்தத்தை விசேஷித்து வைத்துக்கொண்டு அதைத் தொடர்ந்து நிற்கிற அர்த்தபஞ்சகம் அவஶ்யம் அறியவேண்டுமென்பதாகத்தை ஒழிய ப்ரதானமான ப்ரதிதந்த்ரம் ஜ்ஞாதவ்யமல்ல என்று சொல்லுவதில் தாத்பர்யமில்லையாகையினால் விரோதமில்லையென்று தாத்பர்யம். ஆறு அர்த்தங்கள் அறியவேண்டுமென்று சொன்னவர்களுக்கு இந்த ஸம்பந்தத்தைச் சேர்த்து ஆறர்த்தங்கள் அறியவேண்டுமென்று தாத்பர்யமேயல்லது இதைத் தவிர மற்றொரு அர்த்தம் ஜ்ஞாதவ்யம் என்பதில் தாத்பர்யமில்லை ஆகையினால் ஐந்தர்த்தங்கள் அறியவேண்டும் என்பவர்களுக்கும் ஆறர்த்தங்கள் அறியவேண்டும் என்பவர்களுக்கும் விரோதமில்லை என்றருளிச்செய்கிறார் — '**இவ்வம்ஶத்தோடேகூட**' என்று ஆரம்பித்து '**முமுக்ஷுவுக்கு விசேஷித்தறியவேண்டியதாக**' என்பதற்கு அப்ரதானமான அர்த்தங்களைப்போலப் பொதுவாக அறியவேண்டியதாக இல்லாமல் மோக்ஷோபயோகிகளாகையாலே ஶரீராத்மபாவ ஸம்பந்தத்தைப்போல விசேஷித்தறியவேண்டுமென்று ஏற்பட்ட என்றார்த்தம். **சோத்ய** - ஶரீராத்மபாவத்தோடு ஸதர்ஶமாகச் சேர்த்த இத்தால் இஸ்ஸம்பந்தமே இந்த ஸித்தாந்தத்திற்கு ப்ரதானமாகையினாலே விசேஷித்தறியவேண்டியதாக ஏற்பட்டபோதிலும் மற்ற அர்த்தங்கள் அவ்வளவு விசேஷித்தறியவேண்டியதில்லை என்கிற ஶங்கை பரிஹரிக்கப்பட்டதாகிறது. இந்த அர்த்த பஞ்சகங்களையறியவேண்டுமென்பதை ப்ரமாண பூர்வகமாக நிரூபித்தருளுகிறார் — **'ப்ராப்யஸ்ய'** என்றாரம்பித்து **ப்ராப்யஸ்ய**-அடையவேண்டிய ப்ராப்யனாகிய, **ப்ரஹ்மண:** பரப்ரஹ்மத்தின், **ரூபம்**-ஸ்வரூபத்தையும், இத்தால் ஸ்வபாவம், ரூபியவைகள் உப

---

1 ஹாரீதஸம்ஹிதை

மாத்மந: । ப்ராப்த்யுபாயம் ஃபலம் சைவ ததா ப்ராப்தி விரோதி ச ॥ வதந்தி ஸகலா வேதா: ஸேதிஹாஸபுரா

ணகா: ॥' என்று சொல்லப்பட்டன.

இவற்றில் ப்ராப்யமான ப்ரஹ்மத்தினுடைய ஸ்வரூபம் திருமந்த்ரத்தில் ப்ரணவத்திலும் நாராயணஶப்தத்திலும், த்வயத்தில் ஸவிஶே ஷணங்களான நாராயணஶப்தங்களிலும், சரமஶ்லோ கத்தில் 'மாம்', 'அஹம்', என்கிற பதங்களிலும்

–ரிக்ஷுக்கள், ப்ராப்யஸ்ய – அடைகிறவனுக்கு, ப்ரத்யகாத்ம ந: – ஜீவாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபம் முதலியவைகளையும், ப்ராப்த்யுபாயம் – அடைவதற்குபாயத்தையும், ஃபலம் – பலத் தையும், ததா அப்படியே, ப்ராப்திவிரோதி ச – அடைவ தற்கு விரோதியையும், ஸேதிஹாஸபுராணகா: – இதிஹாஸ புராணங்களோடுகூடிய, ஸகலா: – எல்லா, வேதா: வேதங்களும் வதந்தி சொல்லுகின்றன. இதில் ரஹஸ்ய த்ரயங் களில் ப்ராப்யமான ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கும் பாகங் களை நிரூபித்தருளுகிறார்—'திருமந்த்ரத்தில்' என்று ஆரம்பித்து ப்ரணவத்திலும் – அகாரத்திலும் ஸவிஶேஷணங்க ளான – 'ஸ்ரீமத்', 'ஸ்ரீமதே' என்கிற விஶேஷணங்களோடு கூடின இரண்டு பதங்களிலும் நிரூபிக்கப்படும் ப்ராப்யமான ப்ரஹ்மத்தை அனுபவிக்கும்போது ஸ்வரூபம், குணம், விக்ர ஹம், விபூதிகள், இவைகளோடு சேர்த்தனுஸந்திக்கவேண்டும் என்று ஸம்ப்ரமாணமாக உபபாதிக்கப்போகிறவராய் முதலில் ஸ்வரூபத்தை ப்ரமாண பூர்வமாக நிரூபித்தருளுகிறார். அதில் 'விஶேஷ்யஸ்ய மந்த்ரார்த்த ஸம்ஸ்காரயிஷ்யதே । ஸம்ஸாரம் ஸ்வ வேத்ய ப்ரஹ்ம ஸ்ரீரிமாமதிகா: ॥' என்றிவர் தம்மாலேயே ஸ்ரீமத் ஸாரஸார ஸந்திரிகையில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்க றபடியே ஸ்ரீமத் தேவநாதராகிய ஸர்வ ஸ்வயம் ஸ்தானத்தைக் குறிக்கிறது. சாமாந்ய விஶேஷணமாயிருப்பதினால் பகவானுடைய ஸ்வரூப ரூபங்களுக்கு ப்ரதானமானதினால் அதை முதலில் அருளிச்செய்கிறார். அதிலும் ஸர்வாவஸ்தைகளி லும் இருந்தாற் போலவே சேதனர் உண்டென்பதற்கு ப்ர

டந்ஸமேதயம் அவ்விடங்களிலே ஸந்நிஹிதராம்போது
ஸ்ரிய:பதித்வம் [1] 'ஶ்ரியா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி:',
[2] 'ஸைஷ நாராயண: ஶ்ரீமாந்', [3] 'ஸாக்ஷாந்நாராயணோ
தேவ: ஶ்ரீமாஞ்சக்ராயுதோ விபு:', [4] 'ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷா
நித்யஶ்ரீ:', [5] 'விஷ்ணோ: ஶ்ரீரநபாயிநீ', [6] 'ஸீதா

பிரமாணங்களைக் காட்டுமென்ன உதாஹரிக்கிறார் — 'ஶ்ரியா ஸார்த்தம்' என்று ஆரம்பித்து. **ஜகத்பதி:** - ஜகத்துக்கு ஸ்வாமியான விஷ்ணு, **ஶ்ரியா ஸார்த்தம்** - லக்ஷ்மியோடுகூட (இருக்கிறார்) இது பரத்வத்தைப்பற்றியது. **ஸைஷ:** - இந்த **ஶ்ரீமாந்** - லக்ஷ்மியோடுகூடிய **நாராயண:** - நாராயணன், இந்த ஶ்லோகத்தில் க்ஷீராப்தியில் இருக்கிறவன் என்று சொல்லப்படுகிறபடியினாலும், க்ஷீராப்தியில் வ்யூஹத்தைச் சொல்லியிருக்கையினாலும் இது வ்யூஹத்தைக் குறிக்கிறது. **ஸாக்ஷாந்**, **ஶ்ரீமாந்** - லக்ஷ்மியோடுகூடியவராய் **சக்ராயுத:** - சக்ரத்தை ஆயுதமாகவுடையவராய், **விபு:** - பரபுருஷராய் அன்றிக்கே எங்கும் நிறைந்தவராகிய, **தேவ:** - தேவரான, **நாராயண:** - நாராயணன், இது விபவத்தைச் சொல்லுகிறது; அன்றிக்கே முகத்தில் லக்ஷ்மீ ஸம்பந்தமுடைமை இராமன் வரையிலுமான 'ஸ்தவ' ப்ரகரணத்தின் ஆதாரமாகிய நிர்யோகமும் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம். **ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷா:** - ஸ்ரீவத்ஸம் என்கிற மறுவைத் திருமார்பில் உடையவன், **நித்யஶ்ரீ:** - எப்பொழுதும் ஸம்பத்தைச் சேர்ந்தவனாயிருப்பவன் இது ஸகல அவஸ்தைகளையும் குறிக்கிறது அன்றிக்கே பரஞ்சோதியின் அர்த்தத்தை விவரிக்கிறதாகவுமாம் **ஶ்ரீ:** - லக்ஷ்மியானவள், **விஷ்ணோ:** பகவானுக்கு, **அநபாயிநீ** - விட்டுப்பிரியாதவள் இதனால் நித்யயோகம் வ்யதிரேகத்தினாலும் ஸாதிக்கப்படுகிறது. **ஸீதா ஸமக்ஷம்** - ஸீதைக்கு முன்னிலையில், **காகுத்ஸ்தம்** - ஸ்ரீராமனைக் குறித்து, **இதம்** - இந்த **வசநம்**

---

1 லிங்கபுராணம்
2 ஹரிவம்ஶம்-54-50
3 ராமா-யுத்த-120 13
4 பார-ஶா-14-15
5 வி-பு-1 8 17
6 ராமா அர-15 6

ஸகாக்ஷம் காகுத்ஸ்த்திஷம் வசநமப்ரவீத்', [1] 'ஸீதாஸ் வாவாதியஶா ராவலஞ்ச ஶரோவந்தம்', [2] 'அருகேஷா வரிநாதம் ராவனாநாக்ஷஶீமணம்', [3] 'ஹவேயம் ஶரணம்ஷிவ:', [4] 'ஹவாம்ஹவ ஸஹ வெவெதைஹரா', 'தயா ஸஹாஸீதகதகஹோகிரி', [6] 'காஞ்சவெஷ

— அப்ரவீத் - சொன்னார் இது புருஷகாரமாய் ... அதியஶா: - மிகுந்த கீர்த்தியை ... ஸீதா - ஸலைத ... உவாச - சொன்னார், ஶரோவந்தம் - உதரு ... வாராக ஸமாகம வரத்தத்தை யுடைய, ராவலஞ்ச- ... துந்தைச்சொன்னார் இது ... ஶஷா இந்த ஸீதை, ராவனாச - ஸ்ரீ ... நந்த ராக்ஷஸீமணம் - ராக்ஷஸிகளி ... வரிநாதம் ரக்ஷிப்பதற்கு, அரும் - ... உடையவர் வ: - ... ஶரணம் - ரக்ஷகம், ஹவேயம் ஆகியவள், இவை இரண்டு ... ஹவாம்ஹவ - ... வெவெதைஹராஸஹ - பிராட்டியோடுகூட ஸ்ரீஶிவாநா ... ஷ்வம்ஸ்ஸ்தெ। ஶஹம் ஸவும் கரிஷ்யாமி ஜாக்ரத: ஸ்வபதஶ ... தெ ... மலைகளிலும் ... தாங்கள் ... பொழுதும், ... பொழுதும் நான் எல்லாக் ... செய்யப்போகிறேன், அதாவது செய்ய வேணுமென ... தயாஸஹாஸீநம் - அப்படிப்பட்ட ... அநகாஹோகிரி - ஆதிசேஷன ... ஆஸீநம் - உட்கார்ந்து கொண்டிரு ... 'அஷ்டதாமரக்காஞ்சிக நித்ய கிம்கர: ப்ரஹ்ருஷ்யிஷ்யாமி ஸநாதஜீவித:' ... இந்த ப்ரகரணத்தில ... இவை இரண்டும் பலத்தையும் ...

1 ... அயோ-81 2   2 ராமா ஸு-58-87
... -58 90   4 ராமா அயோ-81-27
5 ... 39   6 ஸ்ரீ ஸ்தமலோக-1

வாஸுதேவாத்மக:', [1] '**ஸ்வாபிவர்ணோன்மேஷ: ஸ்ரீஸகி வீர்யஶாலினா**', [2] '**ஸ்ரியா ஸ்ரிதே நிரஸ்தாகிலதோஷகந்தே விஷ்ணவே நம:**', [3] '**ஸ்ரிய: காந்தோ அநந்தோ வரகுணகணைகாஸ்பதவபு:**', [4] '**ப்ரஹ்மணி ஸ்ரீநிவாஸே**' [5] '**ஸ்ரிய: பதி: நிகிலஹேய ப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாந**

ப்ரமாணம். **தே** - உகந்த, **காந்த:** - ஆனந்தமானவனாக, **வாஸுதேவாத்மக:** புருஷார்த்தங்களையெல்லாம் [illegible] விபூதி சேஷித்வத்திற்கு ப்ரமாணம். ஸ்ரீசஹிதனான [illegible] செய்யப்பட்ட ஸ்வாமித்வம், வ்யாப்யத்வம், உபாஸ்யத்வம், நியோக்த்ருத்வம், இவைகள் இந்த விபூதிகளில். **ஸ்வாபிவர்ணோன்மேஷ:** - தன்னுடைய கைங்கர்யத்தை [illegible], **வீர்யஶாலினா** - [illegible], **ஸ்ரீஸகி** - லக்ஷ்மியுடன் கூடிய பகவான், [illegible] பொழுது இது [illegible] ப்ரீதி அடைந்து கொண்டிருந்தது [illegible] ப்ரமாணம். **ஸ்ரியா ஸ்ரிதே** - ஸார்களுக்கு உகந்தவளை [illegible] ப்ரமாணம், **நிரஸ்தாகிலதோஷகந்தே** - [illegible] யையுடையவனாயும், **விஷ்ணவே** - [illegible] இல்லாத ஆநந்தமிருக்குமிடத்திலிருந்து [illegible] பொருட்டு, **நம:** - நமஸ்காரம். **ஸ்ரிய: காந்த:** - [illegible] பதியாயும், **அநந்த:** - (தேசகாலவஸ்து பரிச்சேதமில்லாதவனாயும், **வரகுணகணைகாஸ்பதவபு:** - உயர்ந்த குணங்களின் கூட்டங்களுக்கு முக்யமான இருப்பிடமாகிய ஸ்வரூபத்தையுடையவனாயும், **ப்ரஹ்மணி ஸ்ரீநிவாஸே** - லக்ஷ்மிக்கு இருப்பிடமானவனாயுமுடைய பரமாகிய [illegible] இருப்பிடமான பரப்ரஹ்மத்தினிடத்தில். **ஸ்ரிய: பதி:** - ஸ்ரீ(மஹாலக்ஷ்மிக்கு) பதியாயிருக்கிறவனையும், **நிகிலஹேய ப்ரத்யநீக** - எல்லா ஹேயகுணங்களுக்கும் எதிர்த்தட்டானவன், **கல்யாணைகதாந** - நல்ல குணங்களுக்கு ஒரே இருப்பிடமாயும், **அநந்த** - அளவில்லாததாயும், **ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூப:** - ஜ்ஞானம், ஆனந்தம், இவைகளாயிருக்கிற ஸ்வரூபத்தை உடையவனாயிருக்கிற இவைகள் ஸ்வபாவசித்தமான [illegible] ஸ்ரிய:பதித்வமும் ஸ்வரூப நிரூபக தர்மம் என்பதற்கும், அந்த [illegible] ப்ரமாணம் என்பதற்கும் ப்ரமாணம் [illegible]

---

1 ஆகமஸித்தி
2 வேதாந்தஸாரம்
3 வேதாந்ததீபம்
4 ஸ்ரீபாஷ்யம்
5 கீதாபாஷ்யம்

[illegible] வ்யூஹவை:', 1 'நீயுந் திருமகளுநம் நின்[illegible], 2 '[illegible]டியாள் திருமகளும் நீயுமே [illegible], 3 'கோலத் திருமாமகளோடுன்னை', [illegible] பங்கயத்தாள் திருவருளும்', [illegible]கையும் நீ[illegible]', 6 'அகலகில்லேன்'

[illegible] ஸ்ரீ [illegible] ப்ரமாணங்களை காட்டியருளு[illegible] [illegible]யும், திருமகளும் - லக்ஷ்மியுமாக, [illegible] இது பரத்வ [illegible]காரணத்தில் [illegible] காட்டுகிறது, திருக[illegible] முதலாழ்வார்களுக்கு ஸேவை ஸாதி[illegible] [illegible]ருடைய பரத்வத்தைப்பற்றி அநுஸந்த[illegible] '[illegible] ஒண்டொடியாள்' இத்யாதி [illegible] [illegible] போக்யதையைச் சொல்லுகிறது [illegible] பரப்ப [illegible]யைக் குறிக்கிறது கோல - [illegible] [illegible], திருமாமகளோடு - லக்ஷ்மியோடு, உன்னை, [illegible] என்று மேலே அருளிச்செய்யப்பட்டிரு[illegible] [illegible] இன்னும் இந்த ஸம்ஸார[illegible] [illegible] என்றாதகும் நின் திருவருளும் - [illegible] பங்கயத்தாள் - லக்ஷ்மியினுடைய, திரு[illegible] [illegible], 'கொண்டென்னைக் கோயிலசையத்து' என்று [illegible] உம்முடைய ஸந்நிதியில் திரு[illegible] [illegible] செய்தது என்றாதலும் [illegible] இருவருடைய க்ருபையினாலே உண்[illegible] [illegible] இந்த உபாயத்வத்தில் [illegible] அஸாதாரணமான பதனியாகிய, [illegible] நீயும், 'பூவுக்கு கொழுவிருந்தரு[illegible] [illegible] இது ப்ராப்யத்வத்தில் ப்ரமாணம் [illegible] பங்கயத்தாள் திருவருளும்' [illegible] ஸாக்ஷித்வெஷிண உபாயகும் சொல் [illegible] ஆகாவ்யகும் சொல்லுகிறது' என்று

1 [illegible] 6 — 2 81-ம் பக்கம் பார்க்க
3 [illegible] 18 — 4 திருவாய்மொழி-9-2-1
5 [illegible] 9 2 3 — 6 திருவாய்மொழி-6 10-10

னிறையும்', 1 'உணர் முழு நலம்', 2 'நந்தா விளக்கே அளத்தற்கரியாய்' என்னும் ஆழ்வார்கள் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வரூபாகாரத்தாலும் ஸ்வரூபவைஶேஷியிலும் ஸஹதர்மசாரிணியான பெரிய பிராட்டியாரோடு பிரிவில்லாத முழு நலமான அநந்தஜ்ஞாந ஸ்வ

இருப்பது நாலாயிரப்படியில் வ்யாப்யாதமாயிருப்பது அநுஸந்தேயம். இறையும் – க்ஷணகாலமும், அகல – பிரிக்கும்படி, கில்லேன் – ஶக்தியுடையவனல்லேன். இது பாரதந்த்ர்யத்திற்கு உதாஹரணம். உணர் முழுநலம் – முழு என்பது காகாக்ஷிந்யாயத்தினால் இரண்டு பக்கத்திலும் அந்வயிக்கிறது. முழு உணர் – முழுமையும் ஜ்ஞாந ஸ்வரூபம், முழுநலம் – முழுமையும் ஆநந்த ஸ்வரூபம். நந்தா – நஶிக்காத, இதனால் ஸத்யத்வமும், விளக்கே – தீபமே, இதனால் ஜ்ஞாநத்வமும், அளத்தற்கு – அளப்பதற்கு, அரியாய் – அஶக்யனானவனே, இதனால் அநந்தத்வமும் அருளிச்செய்யப்பட்டதாகிறது. 'ஸ்வரூபாகாரத்தாலும்' என்பதற்கு 'ஶாந்தாநந்த' என்றாரம்பிக்கும் ஶ்ரீசதுஶ்ஶ்லோகி ஶ்லோகத்தில் அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே ஸ்வரூபம் விக்ரஹங்கள், விபூதிகள், முதலிய எல்லா விதத்தாலும் என்றர்த்தம். 'ஸ்வரூபவைஶேஷியிலும்' என்பதற்குப் பரம், வ்யூஹம், விபவம் முதலிய எல்லா தஶைகளிலும், உபாயோபேயத்வ தஶைகளிலும் என்றர்த்தம். 'பிரிவில்லாத முழுநலமான' என்பதினால் பகவானுடைய ஸ்வரூபம்போலப் பிராட்டியின் ஸ்வரூபமும் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'அநந்தஜ்ஞாநஸ்வரூப' என்பது ஶ்ரிய:பதியினுடைய ஸ்வரூபத்தில் அநந்தத்வாதிகளைக் குறிக்கிறது. 'முழு நலமான' என்பது இப்படிப்பட்ட ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபையான பிராட்டியோடு சேர்ந்திருக்கையாகிற ஆநந்தத்தைக் குறிக்கிறதாகையினால் புனருக்தி இல்லை. இப்படி ஸ்வரூப அநுஸந்தேயம் என்று நிரூபித்து ஹேயப்ரத்யநீகத்வத்தை முன்னிட்டு மேலே கல்யாணைகதாநத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார். குணங்கள் ஹேயப்ரத்யநீகங்களாயெல்லாவிடத்தும் நிரதிஶயத்வம் ஸம்ப விசித்ரதையினால் அது முதலில் அருளிச்செய்யப்படுகிறது—

[illegible] திருவாய். 8-3-8 1

ரூபமாக அநுஸந்திக்கவேணும். இப்படி 1 'ஸமஸ்த ஹேயரஹிதம் விஷ்ண்வாக்யம் பரமம் பதம்' 2 'பர: பராணாம் ஸகலா ந யத்ர க்லேஶாதயஸ் ஸந்தி பராவரேஶே' என்கிறபடியே ஹேயப்ரத்யநீகமாக அநுஸந்தேயம். 3 'ஏதைர்யுக்தஶ் ஶ்ரூயதாம் நர:,' 4 'தமேவம் குணஸம்பந்நம்,' 5 'ஜ்யேஷ்டம் ஶ்ரேஷ்டகுணைர்யுக்தம்', 6 'ஏவம் ஶ்ரேஷ்டகுணைர்யுக்தம்,'

> அநந்தகல்யாண குணாத்வம்

'இப்படி' என்றாரம்பித்து விஷ்ண்வாக்யம் - விஷ்ணு என்னும் பெயருடைய, பரமம் - மிகவும் உயர்ந்ததாகிய, பதம் - அடையவேண்டிய வஸ்துவானது, அதாவது பரம ப்ராப்யமான பகவத்ஸ்வரூபமானது ஸமஸ்தஹேயரஹிதம் - ஒரு ஹேய குணமுமில்லாதது. பராவரேஶே - உயர்ந்த வஸ்துக்கள், தாழ்ந்த வஸ்துக்கள், இவைகளுக்கு ஸ்வாமியான, யத்ர - எந்த பகவானிடத்தில் ஸகலா: - எல்லா, க்லேஶாதய: - கர்மம் முதலியவைகள், 'ஆதி' ஶப்தத்தினால் அவித்யை, ராகம், த்வேஷம், முதலியவற்றைக் கொள்ளுகிறது - துணைகளைக் குறிக்கின்றன, ந ஸந்தி - இல்லையோ (அவன்), பராணாம் - தம்மைவிட உயர்ந்தவரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் பர: - உயர்ந்தவன். அநந்த கல்யாண குணாத்வத்திற்கு ப்ரமாணங்களை நிரூபிக்கிறார் — 'ஏதை:' என்றாரம்பித்து ஏதைர்யுக்த: - அநந்த கல்யாண குணங்களோடே கூடிய, நர: - மனிதன், ஶ்ரூயதாம் - கேட்கப் படட்டும், அதாவது அப்படிப்பட்டவனைச் சொல்லுகிறேன், கேள் என்று தாத்பர்யம். ஏவம் குணஸம்பந்நம் - இப்படிப்பட்ட குணங்கள் நிறைந்தவனாகிய, தம் - அந்த ஸ்ரீராமனை, ஜ்யேஷ்டம் - மூத்த பிள்ளையும், ஶ்ரேஷ்டகுணைர்யுக்தம் - உயர்ந்த குணங்களோடு கூடினவனுமான அந்த ஸ்ரீராமனை. ஏவம் - இப்படிப்பட்ட, ஶ்ரேஷ்டகுணைர்யுக்த: - ஶ்ரேஷ்டமான குணங்களோடு கூடிய ராம: - ஸ்ரீராமன் குணை: குணங்களி

---

1 வி-பு-1-22-53
2 வி-பு-6 5-85
3 ராமா-பால-1-7
4 ராமா அயோ 2-48
5 ராமா-பால-1-20
6 ராமா அயோ-1-32

தஸ்ய [illegible] ஸக்திம் [illegible] ॥ 1 [illegible] | [illegible] ॥ 2 [illegible] ; 3 [illegible] ; 4 [illegible]

தஸ்ய - அவனுடைய, ஸக்தியும் - ஸக்தியை, [illegible] - ஆந்த பகவானை, [illegible] - உடையவனை, அதாவது அவனுடைய அடைந்த கூடியவனுமான அனிருத்தனை, தஸ்ய - அந்த பகவானுடைய, ஸக்திம் - ஸக்தியை, [illegible] - இருக்கிறதோ, [illegible] - உடையவனை [illegible] [illegible] - ஸ்ரீ ராஜாவே, ஸதா: - இந்த, [illegible] - [illegible], [illegible] - ஸக்திகள், அதாவது அசேதன ஸக்தி, க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஸக்தி [illegible] ஸக்தி என்று [illegible] நிரூபிக்கப்பட்ட மூன்று ஸக்திகளும், [illegible] - எந்த ரூபத்தில், [illegible] - (அஸதிர பூஷணாதி ரூபங்களாக) ஸதாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, தத் - அப்படிப்பட்ட, [illegible] - பரபஞ்சத்தில் பார்க்கப்படுகிற ரூபங்களைக்காட்டிலும் வேறுபட்டதாயும் அதாவது அமைப்பினால் [illegible] [illegible] - [illegible] ரவயமாயிருக்கிற [illegible] - பரமாத்மாவுடைய [illegible] - ரூபமானது, [illegible] - ப்ரஹ்ம பெரியது [illegible] - ஸங்கல்பத்தினாலே [illegible] - அங்கீகரிக்கப்பட்டவைகளாயும், [illegible] - (அந்த பகவானுக்கும்) ப்ரியம் இஷ்டங்களாயும், அந்நியக ஆஸ்ரிதர்களுக்கு அபிமதங்களாயும் [illegible] - பெரியவைகளாயும், அதாவது உத்க்ருஷ்டங்களாயும் இருக்கிற, [illegible] - தேஜஸ்ஸுகளையுடையன [illegible] - இந்த, [illegible] - பரமாத்மாவுடைய, [illegible] - தேஹம், [illegible] - பஞ்சபூதங்களினால் ஆக்கப்பட்டதானது அல்ல [illegible] தஸ்ய - அந்த பரமாத்மாவுக்கு, [illegible] - [illegible] இதுவே [illegible]

1 வி பு 6 7 70 2 வி பு 6 5 84
3 பாரத சா 206-60 4 வராஹ புராண 84-40

1 ஸ்வேச்சாவிக்ருதம் ...
... விசிஷ்டம் ... ஸம்ஸ்திதகா',
2 ... ஸ்வபாவம், 3 ... ஜநகக்ரு
... தேவ தேவ தேவ', 5 ...
... 6 ...
... ஜநக 7 ... யாதா
... எனகிறபடியே ...

... - பரகருதியின் பரிணாமமாகிய, ...
... - எனக்கு, ...
... - கூடியதாயிருக்கிற, ...
விசிஷ்டம் - ... தன்று, ... - பரமபத
... - இருக்கிறது ... - ...
... ஸ்வபாவம் - ...
... பரத்தியில் ...
... - ... ஜநக-
... - ஒரு பாகத்தில் இருக்கிறதாக ...
... தேவ - ... தேவனே தவ - உடமையான,
... - ... தேவாநாம் - தேவர்களின், ...
... - ...
... ஆதாரமாகிய ...
... ஆபரண ...
... ஜநக- ...
... - ... ஆபரண ...
... - பரகருதிக்கு, ... -
... யாதா - ...
... - ... சக்கரம், கதை இவை

... 5 31 2 மனுஸம்ருதி-12 123
1 13 4 கீதை 11-15
1-22 ... 6 வி-பு 1 22 66
- 11 4 15

மான ஸ்வாபாவிக திவ்ய சுப விக்ரஹ விசிஷ்டமாக ஸ்வஸ்வரூபம். இவ்விக்ரஹம் பர வ்யூஹ விபவ ஹார்த்த அர்ச்சாவதாரங்களென்று பஞ்சப்ரகாரமாயிருக்கும்படியும், இவற்றிலுள்ள விசேஷங்களும், பகவச்சாஸ்த்ர ஸம்ப்ரதாயத்தாலே யறியப்படும். 1 'விஷ்ணோரேதா

களைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸர்வஜ்ஞத்வாச்ரயமான - பூர்ணஸத்வரூபமான ஸர்வசக்திமத்ஸ்வரூபமான ஸ்வாபாவிக - ப்ராக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாத அதாவது சுத்த ஸத்வ ஸ்வரூபமான, திவ்ய - ஆச்சர்யகரமான அழகைப் பெற்றுடைய, சுப - தியானம் செய்பவர்களின் பாபத்தைப் போக்கடிக்கக்கூடியதாயும் ஸுகமாகத் தியானம் செய்யக்கூடியதாயுமிருக்கிறபடியினாலே சுபாச்ரயமாயிருக்கிற இவ்விக்ரஹம் - கீழ் நிரூபித்தருளினபடியே ஜ்ஞானசக்த்யாதி விசிஷ்டமான விக்ரஹம் 'பர' இத்யாதி - பரம், வ்யூஹம், விபவம், ஹார்த்தம், அர்ச்சை என்கிற ஐந்துவிதமான ரூபங்களுடைய பேதங்கள் மேலே தத்வத்ரயாதிகாரத்தில் விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கப்படுகிறது. 'இவற்றிலுள்ள விசேஷங்களாவன—இவற்றின் உபயோகங்கள், வர்ணங்கள், த்ருஷ்டாந்தங்கள் முதலியவைகள். பகவச்சாஸ்த்ரம் - ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர சாஸ்த்ரம், ஸம்ப்ரதாயம் - பூர்வாசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகள். மேல் விக்ரஹங்களுக்கும் பகவத்விபூதமான விபூதிகளுக்கும் ப்ரமாணம் காட்டியருளுகிறார்—'ஏதா:' என்றாரம்பித்து ஏதா: - இவைகள், அதாவது கீழ் 'ப்ரஹ்மா தக்ஷாதய: காலா:' என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்ட வஸ்துக்கள் எல்லாம் விஷ்ணோ: - பகவானுடைய விபூதய: - விபூதிகள், அதாவது அவனால் நியமிக்கப்படுமவைகள். ஒரு வஸ்துவுடன் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் 'விபூதி' என்கிற பதத்திற்கு நியமிக்கப்படுகிற வஸ்து என்றர்த்தம், அப்படி இல்லாவிடில் 'விபூதி - வஸ்து என்றர்த்தம், அப்படி இல்லாவிடில் 'விபூதி' என்னும் பதம் ஐச்வர்யத்தைச் சொல்லுகிறது என்று ஸ்ரீமத் தாத்பர்ய சந்த்ரிகையில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது இதனுடைய

---

1 வி பு-1-22-82

விலக்ஷணம்¹ 1 ஸஹாவிபூதிஸம்ருத்தாய, 2 ப்ராணேஶா உபயபூதயோக ஷ்டி 88 திவ்யாகாரம் விபூதி காம பரஸ்வ ஈஶ்வரதிகளுடைய ஸம்ருத்தமான 3 யத்ராஸ்ய ஸாநாத்ரவாரம்வயக்' என்கிற ஶ்லோகத்தி லும் அநந்தவிபூதிவிஶிஷ்டமாக வர்ணிக்கப் பட்ட இருவிபூதிகளில் வெகுமங்களாயு மவெகும ங்களாயுள்ள இரண்டு ஸ்ரீஸுமங்களாயும், ஸெளமங்களாயும், விலக்ஷணங்களாயிருக்கும் ஆகாசாதிபூதங்கும் பொருந

ஸஹாவிபூதிஸம்ருத்தாய - [illegible] ... உடையது ... ஸர்வாத்மா 88 - ... திவ்யாகாரம் - ... விபூதிகாம - ... ஸம்ருத்தமான - ... ஶ்லோகத்ரவாரம் யக்ஷோதாரண ... ஸாம்வஸம் ... யக் - ... ஸ்லாகாரம்வயக் ... ஸ்ரீஸுமங்களாயும் - பகவானுடைய ... ஸெளமங்களாயும் ... விலக்ஷணங்களாயிருக்கும் - ...

1 ... 56 2 ... 10 40 3 ... 17

வாயிருக்க ஸமவெஷ்டத்தாலே ஸ்ரீமாஹோமவிஹாரம் யதாயோகம் கண்டுகொள்வது அப்படியே

சிந்து வஸ்துக்கள் சண்டோமாக பரமிருக்கும்படி பண்ணுகை, அப்படியே பாதக ஶாஸ்திரங்களில் ப்ரஸித்தமாகையினால் ஆதராயுத்திலாக ப்ரமாணாதி ஆதாரமானவாபுண்டாகி எல்லாரையும் பார்த்திருக்கும்படி செய்கிறபடியினால் இதை லீலா விபூதியென்கிறது இப்படிகளில்லாமல் கேவலம் ஆநந்தமாத்திரத்தை யனுபவிப்பதினால் போக விபூதி என்கிறது எல்லா வஸ்துக்களும் பரமாத்மாவுக்கு அநுகூலாதிந்தந வைஷம்யம் சொல்லுவதற்குக் காரணமென்? பகவான் ஸர்வஸமன் என்று சொல்லுகிற **‘ஸமோஹம் ஸர்வபூதேஷு ந மே த்வேஷ்யோஸ்தி ந ப்ரிய:’** இத்யாதிகளுக்கு விரோதியென்ன? என்ன அருளிச்செய்கிறார்— **‘அநுகூலேஷு’** என்று ப்ரயோகித்து **அநுகூலேஷு**—பகவானுக்கு அநுகூலமாயிருக்கை பொதுவாயிருக்க-இந்த உபயவிபூதிகளுக்கும் ஸாமாந்யமாயிருக்கச்செய்தே, **ஸமவேஷ்டத்தாலே**—லீலாரஸம், போகரஸம் என்கிற பேதத்தாலே லீலையினாலுண்டாகிற ஆநந்தமுள்ள, போகத்தினால் உண்டாகிற ஆநந்தமும் தாரதம்யத்தையும் ஆநந்தத்திற்கு காரணம் வேறுபாட்டினால் வைஷம்யம் சொல்லுகிறது இங்கு **‘ஸமோஹம்’** இத்யாதிகளுக்கு ஸகல வஸ்துக்களும் பொதுவில் தனக்கு அநுகூலமாய் இருக்கின்றன என்பதில் தாத்பர்யமே யொழிய அவைகளினால் உண்டாகும் ரஸத்தில் வைஷம்யமில்லை என்பதில் தாத்பர்யமில்லை என்பதேறப்படுகிறது அதுபோலே சில வஸ்துக்களினாலே உண்டாகும்பொழுது லீலையென்றும், சில வஸ்துக்களினால் உண்டாகும்பொழுது போகமென்றும் சொல்லப்படுகிறது என்று **‘ஸ்ரீமாஹோமவிஹாரம்’** என்பதற்குத் தாத்பர்யம் **‘யதாயோகம்’** என்பதற்கு லீலாரஸத்தில் ராஜாதிகளுக்குத் தோட்டம் முதலியவைகள் எல்லாம் அநுகூலமாயிருக்கச் செய்தே அவைகள் கத்துக்காதி விளையாட்டிற்காக இருப்பதினாலே லீலோபகரணமென்றும், அந்தப்புர ஸ்த்ரீஜனங்களோடு ஸம்பந்தமுள்ளது ப்ரதிஷ்டமாகையினாலே போகோபகரணமென்றும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும்போலே என்று தாத்பர்யம் இந்த ஶ்லோகத்தில் அவன் செய்யும் வ்யாபார விஶேஷத்தை மேலருளிச்செய்கிறார் இதனால் பருமம் லக்ஷணமும் ஸங்கர

1 ஜநாத்யஸ்ய யத: , 2 'க்ரீடார்த்தம் ஸர்வம் ', 3 க்ரீடேத்தா பாலகஸ்யேவ, 4 பாலக்ரீடநகைரிவ 5 ஹரேர் விஹாரஸீ க்ரீடாகந்துகைரிவ ஜந்துபி: 6 லோகவத்து லீலாகைவல்யம் ' என்கிறபடியே லீலாரஸஜநகமானாலே வலமாந்த்யம்

திருவாய் ஸர்வ - இந்த லோகம் யத: - யாவ பகவானிடத்திலிருந்து, ஜந்மாதி - உற பாபா நடக்கின்றனவோ (அது பரும்பம்) ஸர்வம் - ஏராப, ஹரேர் - பரமாத்மாவுக்கு, க்ரீடா க்ரீடேத்தா பாலகஸ்யேவ - விளையாடு பாபாதனைப்போல (அந்த பரமா ... பாப, பாலக - குழந்தை, க்ரீடநகைரிவ - விளையாடுகருவிகளைப்போல (பரும ... விளையாடு) ஹரே - பரமானை, க்ரீடாகந்துகைரிவ - விளையாடுவதற்கு காரணமான ... போலிருக்கிற, ஜந்துபி: - ஜந்துக்கள் விஹாரஸீ - விளையாடுகிற லோகவத் - லோகம் லீலாகைவல்யம் - லீலை விளையாட்டு மாத்ர ... அதாவது வேறொரு பிரயோஜன ... காதபாயம் 'அப்படியே' என்பது 'லீலா ... அப்படியே - ... அதாவது, நிரபேக்ஷனை ராஜா ... பாபாதங்களை செய்வதுபோல ... பகவான் லீலைக்காக ஜகத் ஸ்ருஷ்டி ... செய்கிறான் என்று தாதபாயம் லீலா ... ஜநமத்யாவாரமுக்ஷணமாக - ... பாராதங்களாகிய ஸ்ருஷ்டிப்பது, ரக்ஷிப்ப ... மாக வுடையதாக

... ஸம்பந்தத்தை அருளிச்செய்யப்ப ... உபபாதிக்க பாரமய ஸவரூபத

---

1 ... 12 2 ... 206 58. 3 விஷ்-1-2 18

4 ... 12 57 5 வி ... 6 ஶா-ஸூ ? 1-33

இப்படி ஸூக்ஷ்மமாய், அபரிச்சிந்நஜ்ஞாநமாய், ஸ்வயம்ப்ரகாசமாய், ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணமாய், ஜ்ஞாநகுண விசிஷ்டமாய், நித்யமாய், ஸ்வதந்த்ரமாய், சரீரவிலக்ஷணமாய், நிரவயவமாய், ஸர்வேச்வரனுக்கு சேஷமாய்க்கொண்டு ஸ்வரூபமான ஸ்வரூபத்தை ஸ்வாமிக்கும் ஸ்வாத்மாவினுடைய

ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தில் பந்த முக்த நித்ய விபாகம்

ஸாதாரண நித்ய ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸம்பந்தமும் ஸ்வாதந்த்ர்யகாரி யான தனக்கிப்போது அஸாதாரணமான ஸம்பந்தமும் அறியவேணும். இவர்களில் பத்தரானவர், அநாதிகாலம் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே யதார்த்த ஸம்ஸார

ஸை ஸம்பந்தமாயிருப்பார். ஆகை ஸங்க்ரஹித்து அருளிச்செய்கிறார்—'இப்படி' என்று தொடங்கி 'ஸ்ரீயப்பதியைக்கொண்டு ஸ்வரூபமான' என்பதினால் இவர்களுக்கு ஸ்வரூப பர்யந்தமான அநுபவம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஸ்வாமிக்கும்-அடைகிற, ஸ்வாத்மாவினுடைய-ஜீவாத்மாவினுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யகாரியான-முமுக்ஷுவாய் அதிகாரமுடைய பட்டத்திலிருக்கிற [illegible] அஸாதாரணஸம்பந்தமுமறியவேணும் என்று பரமதத்தை மற்றவர்களுக்கு முக்கியமாக நிர்ணயித்து இவர்களுக்கு மாத்திரம் இங்கும் ஸ்வரூபத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வேணும் என்றதனால் எதற்காக என்னில் இந்த அதிகாரம் போலத்தான் புருஷார்த்தத்தினுடைய ஸ்வரூபத்தையறிந்து, அப்படி இந்த இப்பொழுது அடைய வேண்டியதற்கு காரணத்தைத் தெரிந்துகொண்டு அதை நிவர்த்திக்க முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கருத்து. இது மேலே அதிகார ஸங்க்ரஹ ஸ்லோகத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே ஜீவாத்மாக்கள் [illegible] இவர்கள் வாசகத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதற்கு அநாதி காலமாக ஸம்ஸாரத்தை நிர்ணயித்து அருளிச்செய்கிறார்—பொருளில் என்று தொடங்கி அநாதிவ்ருத்த ஸம்ஸார தாபங்களால் அவஸ்தைகளை அனுபவித்துக்கொண்டு ஸம்ஸாரத்திலுடையவர்கள் என்றபடி. 'அநாதிகால ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே' என்பது அநுபந்தகாரர்

[illegible] வ்யாப்திஸம்பவமுள்ள விலக்ஷணராமிகளான [illegible] ஸாயுஜ்யமோக்ஷிதங்களான [illegible] விசேஷங்களான [illegible] ஸமவகுப்தவரா [illegible] சதுர்த்திவ்யக்தஸம்ஸாரராய ஸஜ்ஜாவ [illegible] நிர்த்திசயா [illegible] யிரு [illegible] நித்யவாசம் [illegible] யதாதி [illegible] ஸர்வஸ்ய ஜன [illegible] நிர்திஷ்டமரா:' என்கிறபடியே ஸமஸ்த [illegible]

[illegible] ஸ்வாமி' [illegible] ஸம்பவ' [illegible] ஸமாரஹீ [illegible]

[illegible] விலக்ஷணராமிகளான - பிரிவையடைந்திருந்த [illegible] ஜீவா' என்று [illegible] ஸம்ஸாரம் களைகிய க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்யாபேக்ஷ [illegible] ஸம் ஹார: க்ஷேத்ரஜ்ஞ இதி கத்யதே' [illegible] ஆத்மா [illegible] க்ஷேத்ரஜ்ஞா' [illegible] இந்த [illegible] உபாயவிரோ [illegible] சதுர்த்திவ்யக்தஸம்ஸாரராய' என்பதனால் [illegible] ஸம்ஹாரஹீத [illegible] ஸமயவஸ ஜவ - [illegible] நிர்த்திஷ்டமரா:-என்பொருள்

ஸம்ஸாரராய்க் கொண்டு நித்ய கைங்கர்யம் பண்ணுகிற **அநந்த கருட விஷ்வக்ஸேநாதிகள்** இவர்களெல்லாருக்கும் **ஸாதாரணமான ஸ்வரூபம் அணுத்வஜ்ஞாத்ருத்வ ஆநந்தத்வாதிகளையும், ஶேஷத்வ பாரதந்த்ர்யாதிகளையும் உத்கர்ஷவான் களுக்கு ஸாதாரணமாக வைபவத்தை** நிருபிக்கும் **உபோத்காதத்**தோடே கூடினதையும், மேலும் கண்டுகொள்வது. இப**்ராப்தா**விலுடைய **ஸ்வரூபம் ப்ராப்ய ஸ்வரூபங்**களிலும் **உபாயங்**களிலும், **ஸாம்ப்ரதாயி**களிலும், '**ப்ராப்ய**' என்கிற உக்திகளிலும்,

---

துப ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிறார், அப்படிப்பட்ட ஸிதபஸம்ஸ்ரிகள் ப்ரபந்நர் முதலானவர்கள் ப்ரபத்திக்கு அதிகாரிகள் **அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸார**ராய் நித்யரும் ஸம்ஸார ஸம்பந்தமில்லாதவராயும் இருக்கையும் முக்தர் முதலானவர்களும் பெருமை தெரிவிக்கப்படுகிறது. '**அநந்தகருட**' இத்யாதி தோஷம் இப்படி முன்னுக்குமாகப் பிரிக்கப்பட்ட பக்தமுக்த நித்யர்களான ஜீவாத்மாக்களின் பொதுவான ஆகாரத்தைக் குறிக்கிறார்— இவர்கள் என்பதன் **ஜ்ஞாநத்வம்**-ஸ்வயம் ப்ரகாசமாயிருக்கை, **ஆநந்தத்வம்** ஆநுகூல்யமாயிருக்கை, **அணுத்வம்** - ப்ரகுருதியிற்பட்ட விகாரத்திற் ஸ்வரூபத்தில் ஸ்வபவிருக்கை இவைகளால் நாம் ஆராய்ந்து அநுமானிக்கிறார். உபயுக்தமான '**அணுத்வாதி**' என்கிற இடத்து '**ஆதி**' பதத்தினால் ஸத்யகாமத்வம் குறிக்கப்படுகிறது. '**பாரதந்த்ர்யாதி**' என்பதில், '**ஆதி**' பதத்தினால் தாஸத்வம் சொல்லப்படுகிறது. இவர்களால் புருஷார்த்தத்தை அடைய போகும் என்கிற எண்ணம் உண்டாவதற்குக் காரணம் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காகத் தனித்தனியாக பகுக்கச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேலும்- முமுக்ஷுத்வாதிகாரத்திலும் அதிகாரி விபாகாதிகாரத்திலும் இப்படிப்பட்ட பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபம் ஸம்பந்தமுள்ளவை பரிபாலிக்கப்பட்டு இடங்களை நிரூபிக்கிறார்— '**இப்ராப்தா**விலுடைய' என்று ஆரம்பித்து '**ஸாம்ப்ரதாயி**களிலும்' என்பதில் ஸம்ப்ரதாயாதிகாரி, '**ஸம்ப்ரதாயம் ஸம்ப்ரதாயம்**' இத்யாதியில் ப்ராப்ய ஸ்வரூபம் விவரிக்கப்படுவது அபிப்ராயம் '**ப்ராப்ய**' என்கிற

வ்ரஜ' என்கிற ச்லோகத்திலும், 'ஏகா' என்கிற வசனத்திலும் ... 'சரணம்வ:' என்கிற வாக்யத்திலும் ... ஆகிஞ்சன்யாதிகளைப் ... அதிகாரிகளையும், ... படியும், மேலே ஆநுகூல்யாதிகளை ... சொல்லக் கடவோம் ... வோம் இவற்றில் உவா... ... சத்தில் ... ச்லோகத்திலும், ...

[illegible]

உத்தமனிலும் ... தனக்கிருக்கிற ... உத்தமனிலும் - உத்தம ... ... காதுகின்மேல் இருக்கும் ... ... அடைகின்றன என்பதில் தெரிகிறது ... 'வ்ரஜ' என்பதொரு ... ... கொள்ளுகிற ச்லோகத்திலும் - ... ... ஆகிற ... ... 'சரணம்வ:' என்கிற வாக்யத்திலும்' என்று ... ... அதிகாரியான தன்னுடைய ... ... வாசிகளாலும் ... 'த்ரௌ வாக்யஸ்த: ஸ... ... அனுசந்தித்துச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது ... ... சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவிப்பதற்காக ... மதத்தைப் ... செய்யப்பட்ட 'ஸஹஸ்ரவிஸ மிருக ... செய்யப்பட்டிருக்கிறது 'இருக்கட்டும் ... ... அபரிச்சின்னமாயிருக்கிறது என்கிற ... ... ஆநுகூல்யாதிகளிலே - ... ... இடங்களிலே, பரக... ... ... வயிட்டத்தில் ... ... இந்த ... அதிகாரத்தினை ... ... அனுஷ்டிப்பது ... ... இந்த உபாயம் ... ...

அயத்தில் வ்யூஹவர்ணத்திலும், ஸாரஶ்லோகத்தில் வ்யூஹாக்ஷத்திலும் ஸாவஸேஷ்யம் ஹஸ்தாஶ்ரயம் வசநமாஷ்டாங்க வசநங்களிலும், அயத்தில் ஜகத்ஸ்ருஷ்டியிலும், 'ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்கிற இடத்திலும் ஸாவஸேஷ்யம்

பரத்வாதிகளைச் சொல்லப்படும் இடங்களை நிரூபிக்கிறார்—'திருமந்த்ரத்தில்' என்று ஆரம்பித்து 'ஜகஸ்ருஷ்டியும் வ்யாபகமந்த்ரத்திலும்' என்பதளவு பரஸ்வரூப ஸாக்ஷாத்ப்ரமாணம் வ்யாபகத்தில் விதிப்ராப்யம் என்றாகும் 'வ்யூஹவர்ணத்திலும்' என்பதளவு ஸர்வேஶ்வரனான நாராயணன் பரத்வத்தில் விதிப்ராப்யம், 'ஸர்வம் ஹ்யவதே' என்பதினால் ஸாக்ஷாத்ப்ரமாணம் சொல்லப்படுகிறது என்றாகும் 8ம் என்பதினால் விதிப்ராப்யம், 'ஸர்வம் வ்யூஹ' என்பதினால் ஸாக்ஷாத்ப்ரமாணம் ஸாமஸ்லோகத்தில் சொல்லப்படுகிறது பரத்வாதிபாதித்தம் இடங்களை நிரூபிக்கிறார்—'ஸமஸ்த ஹஸ்தாவம்' என்று ஆரம்பித்து 'வசநமாஷ்டாங்க வசநங்களிலும்' என்பதனால் திருமந்திரத்திலும் த்வயத்திலும் என்று சொல்லுகையால் நான்காம் வேற்றுமையைப் புருஷார்த்த உபயோகமாக்கி, அதாவது திருமந்திரத்தில் 'நாராயணாய' என்கிற பதத்திலும், த்வயத்தில் 'ஸ்ரீமதே நாராயணாய' என்கிற பதங்களிலும் என்று தாத்பர்யம். ஆத்மபதங்களில் ஒட்டியிருக்கும் நான்காம் வேற்றுமையினால் ஸாக்ஷாத்ப்ரமாணமான கைங்கர்யமும், முன்னிருக்கும் பதங்களினால் விதிப்ராப்யமான ஸம்பத்தியும் சொல்லப்படுகிறபடியினால் விதிக ஸாக்ஷாத்ரூபமான இரண்டின் ஸம்பந்தமும் அருளிச்செய்யப்பட்டதாயிற்று. த்வயத்தில் விஶேஷமருளிச்செய்கிறார்—'அயத்திலும்' என்று ஆரம்பித்து 'ஜகஸ்ருஷ்டியிலும்' என்பதனால் உத்தராத்தத்தில் இருக்கும் கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையில் உண்டாகக்கூடிய ஸ்வாதீந ஸ்வார்த்த கர்த்ருத்வாதி ப்ரதிபத்தியைக் கழிக்கிறபடியினால் பாகவதசேஷத்வம் சொல்லுகிறது என்று தாத்பர்யம். 'ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்கிற இடத்திலும்' என்பதனால் ஸ்வாபாவ நிவ்ருத்தியைச் சொன்ன இடத்தில் ஸ்வாபாவிகமான பகவதநுபவ கைங்கர்யங்கள் ஆர்த்தாத விதிகங்கள் என்று தாத்பர்யம்

[illegible] அதிலே [illegible]

பாரதந்த்ர்ய [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] அவிக்ரு [illegible]

[illegible] அ [illegible]

[illegible] பார்த்து [illegible]

[illegible] இவை [illegible]

[illegible] இவை

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] இதனால் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] தனித்தனியாகப் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] அதில் [illegible]

[illegible] இப்படி [illegible]

[illegible]

[illegible] செய்யப்பட்டு [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீமணாத்ருக ஆக்ருதிஸம்ஸ்ரய விசேஷத்தை யுண்டாக்கியும், **ஆக்ருதி வர்ணாச்ரம விசேஷங்களான சரீரவ்ருத்யாதிகளோடே** துவக்கி 1 'திணைமுழுந் தக்கட்டிப் பல செய்வினை வன்கயிற்றால் புணைகொண்டு மறைய வரிந்தென்னைப் போரவைத்தாய் புறமே' என்றும், 2 'அந்நாள் நீ தந்த ஆக்கையின் வழியுழல்வேன்' என்றும் சொல்லுகிறபடியே **க்ஷேத்ரியாதி**

க்ஷமமான - மிக்கவும் ஜ்ஞானம் சக்தியைப் படைத்த **ஸ்ரீமணாத்ருக** - ஸாமர்த்யங்களைப் படைத்த புருஷர்களாலும் உண்டாக்கப்படாத **ஆக்ருதி ஸம்ஸ்ரயவிசேஷத்தை** - என்பதினால் ஸ்ருஷ்டிக்கத்தக்க ... சரீரம், இங்கிருப்பது ... பாக்ருதி ... எப்பிறந்து பிறவியாகிய ஸம்பந்தம் ... ஸ்ருஷ்டி தன்னுடைய ... விரோதத்தை ... **'ஆக்ருதி'** என்றுரைப்பித்து **'வர்ணாச்ரமவிசேஷ'** மென்பதினால் ... உண்டாக்கும் ... சொல்லப்பட்டது. **துவக்கி** - ஸம்பந்தப்படுத்தி. **திணைமுழுந்** - ... **பல** - பலவகைப்பட்ட, **செய்வினை** - ... **வன்** - உறுதியான, ... தவிர மற்றொருவராலும் அவிழ்க்க முடியாத **கயிற்றால்** - பாசத்தினால், **அழுந்தக்கட்டி** - ... கட்டி **புணைகொண்டு** - ... **மறைய** - மறையும்படி **வரிந்து** - சூழ்ந்து, அதாவது சரீரத்தை ... ஆத்மாவின் ... மூடப்பட்டதென்று ..., **என்னை** - ... **புறமே** - ... விஷயங்களிலே, **போரவைத்தாய்** - ... **அந்நாள்** - அந்த ஸ்ருஷ்டி காலத்திலே **நீதந்த** - ... **ஆக்கையின்வழி** - சரீரத்தின் வழியிலே, **உழல்வேன்** - ... **வர்ணாச்ரமங்களுக்கும்** - ... ஜ்ஞானம், ... இவற்றையுடைய ... சரீர

1 திருவாய்மொழி-6-1-5 2 திருவாய்மொழி-3-2-1

வாத்ஸல்யாதிகளையும், அவ்வவவைஷ்டியும் ஸாத்ய ஸாதந ஸம்பந்த க்ரியாஸ்ரயங்களிலே நியமித்த ஸாத்யஸாதநங்களான ஜ்யோதிஷ்டோமாதி ஜந்மங்களிலே ஸாக்ஷாத்கார ஸித்திகளாலே கலக்கியும், அவற்றிலே [illegible] 1 ‘ஸமவஸ் ஸ்வ [illegible] ஸ்வஸ்தஜ்ஞாநஜநநீம் ஸ்வஷயாயா ஸோம ஜநநீம்’ என்கிறபடியே இம்மூன்றும் க்ருதி முதலான ஜோதிஷ்கைகளாலே த [illegible]

[illegible] அவ்வவவைஷ்டியும் [illegible] ஸாத்யஸாதநங்கூடாத ஸாஸ்திரமிறந்த [illegible] க்ரியாக்ஸ - [illegible] க்ருதி’ [illegible] ஸாஸ்த்ரவ [illegible] ஸாத்யஸாதநங்களான’ [illegible] ஸாத்யஸாதநங்களான - [illegible] ஜ்யோதிஷ்டோமாதி’ [illegible] ‘க்ருதி’ [illegible] ஸாஸ்த்ரத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிற கலக்கியும் [illegible] இவ்விதமான ஸமவஸ் - [illegible] ஸ்வ [illegible] - [illegible], க்ரியாஸ் [illegible] ஸ்வஸ்தஜ்ஞாநஜநநீம் - [illegible] உண்டாக்குகிறதாயும், ஸ்வஷயா யா - [illegible] ஸோமஜநநீம் - இது [illegible] உண்டாக்குகிறதாயும், இவை [illegible] முதலான [illegible] காரணமான [illegible]

1 [illegible]

அஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாந விஷயப்ராவண்யங்களைப் பண்ணியும், இவையடியாக 1 'ஆவி திகைக்க ஐவர் குமைக்கும் சிற்றின்பம் பாவியேனைப் பல நீ காட்டிப் படுப்பாயோ' என்கிறபடியே ஸர்வவிதமான அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரணாதி ரூபமான ஆஜ்ஞாதிலங்கநங்களைப் பண்ணுவித்தும், 2 'பாபம் ப்ரஜ்ஞாம் நாசயதி க்ரியமாணம் புந: புந: | நஷ்டப்ரஜ்ஞ: பாபமேவ

அஜ்ஞாநமவிவேகம் அதாவது இந்த்ரியாதிகளை [illegible] ப்ராக்ருதங்களுடைய [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] **அஜ்ஞாந** அதாவது [illegible] இது **ஸர்வஜ்ஞ** [illegible] **விபரீதஜ்ஞாந** [illegible] **விஷயப்ராவண்யங்கள்** [illegible] **விஷயா:** இத்யாதியின்படியே **ப்ராவண்ய** [illegible] **ஆவி திகைக்க** [illegible] 'ஆவி' [illegible] ஐவர் — பஞ்சேந்த்ரியங்கள், குமைக்கும் — [illegible] பல — [illegible] சிற்றின்பம் — [illegible] காட்டி — [illegible] நீ — [illegible], பாவியேனை — பாவியேன் என்னை, படுப்பாயோ — [illegible] **ஸர்வவிதமான** [illegible] 'அக்ரு [illegible] **அக்ருத்யகரணம்** — செய்யத்தகாத காரியத்தைச் செய்கிறது **க்ருத்யாகரணம்** — செய்ய வேண்டிய காரியத்தைச் செய்யாமை **புந: புந:** — அடிக்கடி, **க்ரியமாணம்** — செய்யப்படுகிற, **பாபம்** — பாப

---

1 திருவாய்மொழி 6-9-9 2 பார. உத்யோ. 35-73,74

வா ஸமாஸதே ஸதா:॥' என்கிறபடியே மேலும் அவ
ராய ஸம்ஸாரங்களிலே முடிய முற்ற ஆமயமாக
1 'சக்ஷி வா ஜூவம்' இத்யாதிகளிற்படியே மஹாஜ்ஞ
ராஜ்ஞாநாதி வக்ரவீவ்ருத்தியிலே வஹிதுவிடா சிக
ரை, சக்ராஸ்வாதிக நத்த ஸாதநமான ராஜஸ
தாமஸ ஸ்வர்ப்ப- ந... 2 'யக்ஷரக்ஷாம்ஸி
ராஜஸா: । ப்ரேதாந் பூதகணாம்ஸ்சாந்யே யஜந்தே
தாமஸா ஜநா:॥' என்கிறபடியே தனக்கே ஒட்டாக
... கட்டு நிற்கிற ப்ரக்ருதி
... அவற்றை கொடுக்க ஆ

... [illegible] ... ஸமயத்தில் ...
... [illegible] ... புத்திரபுருஷர்களும், ஸதா -
... ஸதா ... அற
... ஸம்ஸாரங்களிலே - வரிசைகளிலே அஜ
... சக்ஷிவாதி - ...
... மஹா - ... ஜ்ஞ - ... , ஜாதா - ...
... வக்ரவீவ்ருத்தியிலே - சக்கரத்தின் சுழலில், வஹி
துவிடாது - ... 'ராஜஸதாமஸ
... ஸாதனமான காம்ய
... ராஜ ... காம்யங்கள் ஆபடி
... தாமஸஸ்வர்ப்ப ... மிகவும் அல்பமாய இஹ
... ஸாதனமான காம்யங்களை ராஜஸா: -
... கள், யக்ஷரக்ஷாம்ஸி யக்ஷர்களையும்,
... அந்யே - மற்ற, தாமஸா: -
... ஜநா: - ஜனங்கள், ப்ரேதாந் - ப்ரேத
... பூதகணாந் - பூதங்களின் கூட்டங்களையும்,
யஜந்தே ... தனக்கே ஒட்டாக -
... ஒழுக்கங்கிலியிலே - ... சங்கிலியிலே,
... கட்டி வைத்திருக்கும் பெரியதான ...
... கட்டுண்டிருக்கிற

---

1 ... 16 19 2 கீதை-17 4

ஸர்வஸ்வ க்ஷேத்ரவாஸாதிகளாலே கூர்மிகளைப் போலே க்ருதார்த்தராக ப்ராப்திகளிலும், யோமஹாவ்ருத்தரான வாதகளையும் க்ஷேத்ரதேவதா போஷகங்களிலே யாதல ஸாத்விகதேவாலயங்களிலே யாதல் ... பண்ணின திவ்யஸ்தானங்களான ஸந்நிதிகளிலே யோமத்தைக் கல்யாணமாயிருக்கும், ஸூத்ரணவளரையும் ஆக்ரு திஸம்ஸ்ருஷ்டம் ஆக்ருதிவிஷயக்ஷேமமான விவிதாண நிலைகளிலும் ஸூக்ஷ்மாக்ருதியிலேயாதல் ஸர்வேசா ...

பாகத்தில் ஒருவன் அப்படிப்பட்ட ... [illegible] ஆராயிப்பது போலிருக்கிறது ... [illegible] ... கயோதிகம் ஸர்வஸ்வ - ஆ ... கூர்மிகளைப்போல- ... இருக்கும் ... க்ருதார்த்தராகமயக்கியும் - ... [illegible] ... செய்தார் இவ்விடத்தில் ... [illegible] ... க்ஷேத்ரமஹாத்ம்யம் ... [illegible] ... யோமஹாவ்ருத்தா களையும் ... [illegible] ... விஷ்ணுக ... [illegible] ... ஸாத்விகதேவாலய ... [illegible] ... ஸூத்ரணவளரையும் - ... [illegible] ... ஆக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டம் ... [illegible] ... ஆக்ருதிவிஷயகம் ... [illegible] ... ஸூக்ஷ்மாக்ருதி ... [illegible]

...ந்திகையாதல் உபாஸிக்கக்கூடிய அவை ... ஆ
...ர்க்கத்தும் ஸஹாயமாக ஸுஷ்ருஷகங்களைக் கொடுத்துப்
ஸாக்ஷாத்காரவ்ருத்தியைப் பண்ணியும், ப்ரஹ்மாத்மக ஸ்வாத்மவி
க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களையும் ஸ்வாத்மஸாக்ஷாத்கார...
...ரையும் அநந்யமான ஸாத்ம...
...யாதல் ...ஸிகளாலேயாதல் ஸஸ்வாதி
... நிஷேவணாதிகளாலேயாதல்

[illegible] பரிப்பது ஸுஷ்ருஷகங்களை [illegible]
[illegible] ... மான [illegible]
ஸாக்ஷாத்காரவ்ருத்தியை [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] இது [illegible]
[illegible] ப்ரஹ்மாத்மக [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] செய்கிற [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] இரு
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] இது [illegible]

அபிஷேகத்துக்கு நாளிட்ட ராஜகுமாரனுக்குச் சிறையிலே யெடுத்துக் கைநீட்டின வேடிமார் பக்கலிலே கண்ணோட்ட முண்டாமாப்போலே ஆருரு க்ஷுமான தேஹேந்த்ரியங்களிலும் தத்ஸம்பந்தி யான வஸ்துஹங்களிலும் தத்ஸம்ஹோமங்களிலும் காலதாழப் பண்ணியாகிலும் ஸ்பார்ஸ்ராகநியும், இப் படிப் பலமுகங்களாலே ஹம்ஸ ஆரக்ஷித்து விலக்கா

என்றது ஸ்வதந்த்ரமாதுபோ [illegible] — **அபி ஷேகத்துக்கு** என்று [illegible] **அபிஷேகத்துக்கு** - [illegible] **சிறையிலே** - [illegible] **'எடுத்துக்கை நீட்டின'** [illegible] **வேடிமார** - [illegible] **கண்ணோட்டம்** - [illegible] **'ஆருருக்ஷு மான'** [illegible] **தத்ஸம்பந்திகளான வஸ்துஹங்கள்** - [illegible] **தத்ஸம்ஹோமங்கள்** - [illegible] **காலதாழப்பண்ணி** - [illegible] **ஸ்பார்ஸ்ராகநி** [illegible] **பல ஸ்வவங்களாலே** - [illegible] **விலக்காயிருக்கும்** - [illegible] ஆகிலும் புருஷார்த்தத்தை [illegible] ஜனங்களுக்கும், [illegible]

நத்தம் மூப்பத்திரண்டடியான துரவுத்துவா
முன்னடியிலே விழுந்தேதாடு மூப்பதாமடியிலே
விழுந்தேதாடு வாசியில்லாதாப்போலே யேதேனு
மொருவகுத்திலே யக்ஞாய முண்டாகிலு மிவனை
ஸம்ஸாரத்தைக் கடத்துகைக்கான கச்யொமாதிகளில
ஆவருத்துக்கு [1] 'ஜென்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு' ...
... பட்டடை கடப்படையாயென்றேனு
... முண்டாமென்ற விதுவும் ...
... யமாஞ்ஞ ... திலே

... முப்பத்
திரண்டு ... துரவுத்தத்துவா ...
... முன்னடியிலே ... வாசி
... லாதாப்போலே ...
... விஷயத்தில் ...
... படைவதாகு ...
... ஆயாஸ ...
... பாபத்துக்காறாகு ...
... ரதேனுமொரு வகுத்திலே ...
... பரிபூர்ணையானை ...
... இப்படியாக ...
... 'ஞானிநோ ...' ...
... ஸ்ரீ ...
... கச்யொமாதிகளில' என்றாம் ...
பட்டடை கடப்படையாய் ...
...
... என்றேனு மொருநாள்' என்பதற்கு
...
... 'தெரியாது' என்பதும் ...
...
... விஷயத்திலே ...
... வாசனைகளில் விளம் ...
...

1 ... 2 ...

யென்று தெரியாது ஆநாகஸ்யாம் மிகவுமுண்டா யிருக்க வஸிஷ்டாதிகளுக்கு விளம்பங்களாற்றினமேயும், ஹாதிகஸ்யாம் மிகவுமுண்டாயிருக்க வ்ருத்ரக்ஷத்ரவ த்ரு ஹ்ருஜதிகளுக்குத்தசடுக்க மோக்ஷமுண்டாக்க காரு ணமேயும் ஆகவால் விளம்பாஹித மோக்ஷமேதுக்க ளான ஸாக்ருதவிசேஷங்கள் ஆபக்கலிலே கிடக்கு மென்றுந் தெரியாது, விளம்பஹேதுவான நிஷே த்துக்குக் காரணங்களான தோஷவிசேஷங்களும் ஆபக்கலிலே கிடக்குமென்றுந் தெரியாது இப்படி

நிர்வஹக்கி பாகாரம் யநிஷ்டா வஸாம்வரைக்கு சேறு ங்களான வாஜிதாதிருஷ்டங்களாலே வந்த ஸமவநிஷே ஷவிசேஷமாகிற ஹாயாக விரோதிக்கு செய்யும் வரிஹாரத்தை 1 'துவஸ்வ வசீகரணம்தத்ரணாமதி ரேவ' என்று 2 கம்வஸ்யிநா வசீகாயூ வாம்வரையை

கிராம் ஹேதுவாகச் குறையாக என்று தாத்பர்யம். இப் பொழுதிருக்கும் ஆசாரம், முதலை பார்த்து சொல்லி உபநிக்ஷ முடியாதபடி வெனுமிர? அவைகள் காரணமாகா? கென்று சங் கை செய்கிறார் — ஆநாகஸ்யாம் என்று தொடங்கி. ஆநா கஸ்யாம் - பரமனுடைய இஷ்டப்படி நடப்பது. ஹாதிகஸ் யாம் - அதற்கு விரோதமாக நடப்பது. ஆசையினால் ஜந்மாந் தர ஸாஹ்ருதாதிகளே காரணம் என்று தாத்பர்யம். வ்ருத்ரா ஸுரன் என்பவன் விரவதாமாகியுடையவராமை இவன் தேவ தைகளையும் ரிஷிகளையும் மிகவும் பீடித்தவன்தான். ஸச்சே வ்ருத்ரஜதி ஹோக்ஷ: வாவ: வரதிஷ்டாவண:' என்று ஸ்ரீபாகவ தத்தில் ஆறாவது ஸ்கந்தத்தில் ஒன்பதாவது அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. **விளம்பஹேது** காரணங்கள் ஆனதாக **ஆபக்கலிலே** - பாரிடத்திலோ இப்படி அநிஷ்டங்களா யினைகளாயிருக்காலும் கூட அவைகளுக்கெல்லாம் முக்தாரா மான பரமாத்மாவின் ஸங்கல்பம் நிவ்ருத்தி யடைந்தால் மற றவைகள் எல்லாம் நிவ்ருத்திக்கும் என்று பரிஹாரம் செய்கிறார் — 'இப்படி' என்று ஆரம்பித்து. **துவஸ்** அதற்பு பகவானை, **வசீகர**

---

1 ஸ்ரீ பாஷ்யம் 1 4-1   2 கடவல்லி 1 8-10 11

வாத்தக்க விடத்திலே ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அருளிச் செய்தார் இவ்விரோதி வர்க்கத்தையெல்லாம் ரஹஸ்யத்ரய த்ரிவிதநிர்வஹங்களுடைய ஸ்வவேதஸக்தியாலும், ஸஹஸ்ரகணிதஷஷ்டிகளாலும், ஸர்வாவஸ்தைகளிலு மநுஸந்தித்து ஸம்ஸாரத்திலடிச் சூட்டாலே பேற்றுக்குப்பான வழிகளிலே ஊர்ஜிகக ஞானம்

பொருளொன்றென நின்ற
பூமகணாதனவனடிசேர்ந்
தருளொன்று மன்பனுங்
கொண்டுபாயமமைந்த பயன்
மருளொன்றிய வினை வல்விலங்
கென்றிவை யைந்தறிவார்
இருளொன்றிலா வகை
யென்மனந் தேற வியம்பினரே 10

ணம் - உபாயத்துக்கு உபாயம், தத்வார்ணாமதிரோவ - ... செய்வதே 'வசீகாய பூர்வம் வரையை வகுத்த விடத்திலே' என்பதற்கு 'இந்திரியங்களை விடப்பட்ட ... விஷயங்கள் சிறந்தவை ... என்றுரைத்துச் சொல்லப்பட்ட ... வகுக்கை - பிரித்துச் சாட்டுகை 'ஸ்வவேதஸக்தியாலும்' ... பரார்வம முதலிய இடங்களில் மோக்ஷத்வ ... பாரதந்த்ரயாதிகளைச் சொல்லுகிற இடங்களில் ... அதற்கு விரோதியாகிய மோக்ஷ ... ஜடத்வம், ஸ்வாதந்த்ரயம், முதலி ... படியினால் அவைகள் எல்லாம் விரோதி ... ஸஹஸ்ரககளில்-திருமந்திரம், த்வயம், ... இருக்கும் ஸம்பந்தங்களில் ஷஷ்டிகளாலும் - 'ஜ;' ... இருக்கும் ஆறாம் வேற்றுமையினாலும் அடிச் சூட்டா லே - ... அதாவது வெயிற்காலங்களில் ... பூமி சுடுகிறதைப் பொறுக்காமல்

தவரிபபதைபபோல ஸமஸாரததிலுணடாகிய தாபதரயததின மிகுதியினால கஷடததை ஸஹிககாமல தவரைபபடுமெது சொல லபபடுகிறது பேறுககுறுபபான - பரம பரயோஜனமாகிய மோக்ஷததுககுககாரணமான, வழிகளிலே-பகதி பரபததியாதி மாரக கஙகளிலே, ஊராவும் உசிதம

ப-ரை] பொருள ஒனறு-இவன ஒருவனுமே பரயோஜனம, என - எனறு சொலலுமபடி, நினற - நிறகிற, பூமகள நாதன - லக்ஷமிக குப பாததவாகிய பகவான, அதாவது தனககு ஸதருஶம இல லாத புருஷாததமாயும, நிதயவிததனுயும, சேதன சேதன விஶிஷட வேஷததால ஒரே ததவமாயுமிருசகிற ஶரிய பதி எனறு தாதபாயம அவனடி - அநத ஶரிய பதியினுடைய திரு வடிகளை, சோநது - ஶரணமாக ஆஶரயிதது, அருள-அவனுடைய கருபையோடு, ஒனறும - சேரும, அதாவது கருபையை அடையும, அனபன - அவனிடததில பரீதியையுடைய ஜீவாத மா, அனறிககே 'சோநது' எனபது பரபததியையும, 'அருளோன றும்' எனபது நிதய கைஙகாயததினுலுணடான பகவானுடைய கருபையையும சொலலுகிறதாகவுமாம இது இபபடி கருபா பாதரமாவதறகு ஸவருபயோகயதையுடையவன எனபதைக காடடுகிறது அவன கோள - அவனால அஙகீகரிககபபடட, அதாவது தனககு ஶேஷமெனறு அஙகீகரிககபபடட, உபாயம, அமைநத ஶேஷபூதனுன தனனுடைய ஸவருபததிறகு அனுகுண மான, பயன-பரயோஜனம, மருள-அஜஞானததுடன, ஒனறிய - சோநத, அதாவது காயமாயும காரணமாயும எனறு தாதபா யம,வினை - காமஙகளாகிற, வல விலஙகு - உறுதியான விலஙகு, அதாவது தனனுடைய பரயததினததினால கழறறிககொ ளள முடியாத விலஙகு எனறாததம, என்றிவை - எனறு சொல லபபடட இநத ஆாததஙகள, ஐநதறிவாா - ஐநதையும அறிநத பூாவாசாாயாாகள, ஒன்று - ஒருவிதமான, இருள - அஜஞான மும, இலாவகை - இலலாதிருககுமபடியாக, அதாவது இநத ஆாததபஞசகஙகளில அஜஞான ஸமஶய விபாயயஙகள ஒனறு மிலலாம லிருககுமபடியாக, எனமனம - எனனுடைய மனது, தேற - தெளிவாயறியுமபடி, இயம்பினா - உபதேஶிததாாகள.

ப்ராப்யம் ப்ரஹ்ம ஸமஸ்தசேஷி
பரமம் ப்ராப்தாஹமஸ்யோதித:
ப்ராப்திர் நிரயயந்த்ர க்ருபோதிஹ
தத் ப்ராப்தா ஸ்வதஸ்வஸாவதிவச: |
ஸம்ஸ்தா ஸதிவ்ருத்தவாந்ஸஹ
ஸஞ்ச்ரா விஸத்ராஸ்ய
ஸ்வஸ்யாஸ்யம்ப்ராப்தி சேஷித்வதி
ஸாந்த்ராஸ்வஸ்ய ஸே ஸிஷ்யதே ||

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு

ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
அதிகாரிவிபாகாதிகார: அஷ்டம:

—

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥
[illegible] திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

[illegible] இவர்த்தாங்கள் பூர்வாசார்ய ஸம்ப்ரதாயத்தாலே [illegible] என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது

[illegible] ப்ராப்ய [illegible]த்தைத் தெரிந்து கொள்ளுவதினால [illegible] ப்ரயோஜனரூபமான அநுஸந்தான [illegible]கிறார்—'ப்ராப்யம்' என்றாரம்பித்து

[illegible] ப்ராப்யம் - அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனமாகிய, ப்ரஹ்ம - [illegible]மானது, ஸமஸ்தசேஷி - எல்லா வஸ்துக்களு[illegible] பரமம் - உத்க்ருஷ்டமானது, இததால [illegible] [illegible]யினாலாவது, நமக்கு ஸம்பந்தமில்லாததினா[illegible] கிடைக்காமற்போகவில்லையென்பது தயோதிதம் ப்ராப்தா - அடைபவனாகிய, அஹம் - நான், அஸ்ய - இந்தப் [illegible] உதித: - [illegible]வன், நிருபாதிக தாஸனுடைய [illegible] ஸ்வரூபனுகையினாலும் என்று தாத்பர் [illegible] அடைவதற்கு உரியவனல்லாமையி

ளுமே இழக்கின்றேனில்லை என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது. **ஹ்ரா ஷ்டி:** - ஆர்த்தப பகவானை அடைவது, **ஸம்ஸிவக:** நித்யஸம்ஸ்ரி களைப்போல, **தாயாதக்ர ஸ:** - தாயத்தைப்போல பிதாக்ஷாத் தில வ்யவஹார சாஸ்த்ரத்தில் '**தத்ர தாயமஸ்வாஹ்ஸம்யத்ஸம்** **ஷரஜிஸவமைபாஸாஸ்தைவ நிமித்தாதந்யஸ்மாத் ஸ்வம் ஸவதி தத்தாயாதே**' என்று விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது எந்த த்ரவ்யத் தில் யஜமானனோடு ஸம்பந்தமிருப்பதாகிய காரணத்தினாலே மாத்திரம் தனக்கும் அயலாருக்கும் பாத்தியதை ஏற்படுகிற தோ அப்படிப்பட்ட த்ரவ்யம் '**தாய**' மென்னப்படுகிறது என் றார்த்தம் **கக** - எனக்கும், **ஸ்வத:** - ஸ்வபாவத்தினாலேயே, **ஹ்ரா ஷ்ட்ர**-கிடைக்க வேண்டியது. அதாவது பிதாவின் தனம் முதலிய வைகளில் பிள்ளைகளுக்கு அவனுடைய ஸம்பந்தம் மாத்திரத்தி னாலேயேபாத்தி ஏற்படுகிறாப்போலே நித்யஸம்ஸ்ரிகளுக்கும் நமக் கும் ஒரேவிதமான பாத்யதையுள்ளது என்று தாத்பர்யம். இத் னால் அடைவதற்கு மற்றொரு ஸம்பந்தம் தேடவேண்டியதில்லை. இழக்கிறேனில்லை என்றுசொல்லப்பட்டதாகிறது. '**ஸஹஜ**' என் பது ரஸத்தைத் தெரிவிக்கிறது. அதாவது இவ்வளவு ஸஹஜ மாய்க் கிடைக்கக்கூடியபரமபதத்தை நம்முடைய குற்றத்தினாலே இழந்தோம் என்கிற துக்கத்தைக்காண்பிக்கிறது. **வராகம்**-இப் படிப்பட்ட பகவானை அடைவதை, **விதூர ஸ்ய:**-விபரீதமான புத்திக்கு இருப்பிடமாகிய, **அஹம்**-நான், **அஹம்மத்ர**-அஹங் காரமமகாரங்களினாலே, அதாவது நானே சேஷீ, நானே ஸ்வதந் திரன், என்கிற ப்ரமத்தினாலும் அஹம் என்கிற பதத்திற்கு ஆத் தமில்லாத தேஹமே ஆத்மா என்கிற எண்ணத்தினாலும் என்றர்த் தம், **அதிவர்த்தவாநு**-இழந்துவிட்டேன், **ஸம்ப்ரதி**-இப்பொ ழுது, அதாவது அநாதியாக அவித்யாதிகளை அடைந்திருந்த படியினாலே அதிக பாபத்தை உடையவனாய், இவற்றாலேமேல் ஜன் மங்களிலும் நல்ல ஸித்தியை யடைவதற்கு யோக்யதையில்லாத இருக்குந்தசையில், '**க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமஸுபாநாஸுரீஷ்வேவ யோநிஷு**' என்று கீதையத்தில் அருளிச்செய்திருப்பது இங்கு விவக்ஷிதம். இதனால் பாபத்திக்கு அஸாதாரணாதிகாரமான ஆகிஞ்சந்யத்தை அடைந்திருக்கும் தசை சொல்லப்படுகிறது. **ஸ** - எனக்கு, **ஸேஷிஷம்வதி ஹாரத்ராவஸ:** - சேஷிகளான

ஈச்வரனும் பிராட்டியுமான இருவர்களிடத்தில் ப்ராப்யாஸமானது, **ஸாத்ய:** - (அந்த பலத்தை யடைவதற்கு) உபாயமாக, **ஸிஷ்டே** - (செய்ய வேண்டிய கார்யங்களில்) மிகுதியா யிருக்கிறது. அப்படிக்கே சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது '**சேஷஸம்வ்ருதி**' என்று பாடாந்தரம், அப்பொழுது மிகுதியான ஸ்வப்ந்நாகிய முக்கியஸ்வாயத்தில் என்றர்த்தம் என்று ஸ்ரீ ஸாரதீபிகையிலும் '**சேஷிஸம்வ்ருதி**' என்பதே ஸ்வாரஸ்ய பூர்வ பாடமென்று ஸ்ரீ ஸாரஸ்வாதிநியிலும் வ்யாக்யாநம்

திருவஹீந்த்ரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உ. வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
ஆர்த்தபஞ்சகாதிகாரம்
முற்றிற்று

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥

தத்வத்ரய சிந்தநாதிகாரம்.

[தத்வத்ரய நிரூபண ப்ரயோஜனம்—தத்வத்ரய விபாகம்—ஜீவாத்ம நிரூபணம்—பத்தஸ்வரூபம்—முக்தஸ்வரூபம்— நித்ய ஸ்வரூபம் — முக்தர்களுக்கு ஸர்வவித கைங்கர்ய ஸித்தி—தர்மபூதஜ்ஞான நிரூபணம்—சுத்தஸத்வ நிரூபணம்—த்ரிகுணத்ரவ்ய நிரூபணம்—கால நிரூபணம்—ஈச்வரதத்வ நிரூபணம்—பர ரூபம்—வ்யூஹ ரூபம்—விபவரூபம் —அர்ச்சா ரூபம்—அந்தர்யாமி ரூபம்—அவதார ரஹஸ்யம்—லக்ஷ்மீதத்வ நிரூபணம்—தத்வங்களில் ஏறவும் குறுக்கவும் பண்ணும் விபாகங்களின் தாத்பர்யம்]

ஆகூர்த்யாதஸ்த்ரீ த்ரிவித விலக்ஷணதியா
ததா ஜீவேசௌ ப்ரக்ருத்யாதி ஸஹஸ்ர விஹஜதாஸ்।
ஸத்தா ஸோக்தா ஸோத்ரம் தது ஹயநியதேதி நிகமே
விலக்ஷம் நஸ்த ஸத்ய வேதிஸாக்ஷதயிய: ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ நிவாஸராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ॥

இப்படிக் கீழதிகாரங்களில் ஆபாததஃ ஜ்ஞாதவ்யங்களென்று நிரூபித்திருக்கிற அர்த்தங்கள், ஸம்ப்ரதாயம் முதலியவைகளில் தத்வத்ரயங்களை அறியப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகின்றனவே? இவைகள் கணிக்கத்தவைகளா? அவைகளுக்குத் உள்ளடங்கினவைகளா? தனித்தவைகளாயிருந்தால் ஒன்பது தத்துவங்கள் என்று சொல்லவேண்டாவோ? உள்ளடங்கினவைகளாயிருந்தால் தனித்தருளிச்செய்வதற்குக் காரணமென்ன? என்றிவை முதலிய சங்கைகளுக்கு இந்த அதிகாரத்தில் ஸமாதானமருளிச்செய்யப்போகிறவராய் அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்கிறார்—'ஆகூர்தி' என்றாரம்பித்து

ப-ரை] த்ரிவித விலக்ஷணதியா - சேதனங்கள், அசேதனங்கள், இவைகளினுடைய லக்ஷணத்தைப்பற்றிய புத்தியினால், அதாவது அவைகளை அறிவதினால், ஆகூர்த்யாதஸ்த்ரீ: -

ப்ரக்ருதியே ஆத்மா என்கிற ப்ரமம், அதாவது மூல ப்ரக்ருதியின் ஆத்மாவென்கிற ப்ரமம் உண்டாகாதாகையினாலே அதனாலே உண்டான தேஹமே ஆத்மா என்கிற ப்ரமம் என்றாகத்தம், 'ஸ்ரீ ராத்ரம்' என்றருளிச்செய்யாமல் '**ப்ரக்ருதப்ராக்ருதம்**' என்றருளிச்செய்திருப்பது இந்த்ரியம், மனஸ்ஸு, ப்ராணன், இவைகளிடத்தில் ஆத்ம ப்ரமம் ஸம்பவிக்கும் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக. அதாவது சேதனாசேதன வஸ்துக்களின் அஸாதாரணமான ஸ்வபாவங்களைத் தெரிந்து கொண்டால் அசேதனங்களாகிய ப்ரக்ருதி பரிணாமங்களில் இதுவே ஆத்மா என்கிற ப்ரமம் உண்டாகாது என்று திருவுள்ளம், **ஹந்தி** - நழுவிறது, அதாவது தானே நிவ்ருத்தித்துவிடுகிறது, **ஜீவேசைக்யாதி கலஹ:** - ஜீவாத்மாவும் பகவானும் ஒன்று என்பது முதலான ப்ரமங்களைப்பற்றிய கலஹம், '**ஆதி**' என்பதினால் ஈஸ்வரனில்லையென்பதும் குறிக்கப்படுகிறது **தத்விவேசநாத்**-அவைகளை பிரித்துக்காட்டுவதினால், அதாவது அவைகளினுடைய அஸாதாரணமான தர்மங்களைக்கொண்டு பிரித்து நிரூபிப்பதினால், **ததா** - அப்படியே (நிவ்ருத்திக்கிறது), **அத:** - ஆகையினால் அதாவது கீழ்க்கூறிய ப்ரயோஜன மிருக்கிறபடியினால், **போக்தா** - (ஸுகதுக்கங்களை) அனுபவிக்கிறவன், **போக்யம்** - அனுபவிக்கப்படுகிற வஸ்துவாகிய அசேதனம், **தத்த்வயோ: நியந்தா**-இவ்விரண்டையும் நியமிக்கும் ஈஸ்வரன், **இதி**-என்று, **நிகமை:** - வேதங்களினால், இங்கு 'போக்தாவையும், போக்யத்தையும் நியந்தாவையும் தெரிந்துகொண்டு அவனால் அனுக்ரஹம் செய்யப்பட்டவனாய் மோக்ஷத்தை யடைகிறான்' என்றாகத்தை ஸ்ருதிவாக்யம் விவக்ஷிதம், **விபக்தம்** - பிரிக்கப்பட்டதாக, **தத்வத்ரயம்** - தத்வத்ரயங்களையும், **ந:** - நமக்கு, **அக்ஷததிய:** - தடுக்கப்படாமலிருக்கிற புத்தியை யுடைய பூர்வாசார்யர்கள், **உபதிசந்தி** - உபதேசிக்கிறார்கள். இந்தப்படி கீழ்ச்சொன்ன அர்த்த பஞ்சகங்களில் இவைகள் அடங்கினவைகளாயிருந்தபோதிலும் அவைகளை அவைகளின் அஸாதாரணமான ஆகாரங்களைக்கொண்டு அறிவதற்கு தேஹாத்ம ப்ரமம் முதலியவைகள் நிவ்ருத்திப்பதாகிய கீழ்க்கூறிய ப்ரயோஜனம் இருக்கிறபடியினால் ஸ்ருதிகளும், பூர்வாசார்யர்களும்,

ஸம்ஸாரமும் அவற்றின் காரணங்களும் கூட வாறறியறி யவேண்டியிருக்க விவற்றிலேக்ஷேமமான தத்த்வ

நத்வத்ரயநிருபண ப்ரயோஜனம்

த்ரயத்தை உபேக்ஷித்து விசேஷித்தறியவேண்டுமென்று ஆசார்யர்கள் உபதேசித்துப் போருகைக்கடி யென்னெனில்? அதுக்கடி ஆத்மஸ்வரூபமும் ஸ்வதந்த்ர ஸ்வரூபமும் இதுக்கு நிதாநமான அநீஸ்வராத்மாபிமாநமுமாகிற மஹாவிரோதிகளை முற்படக் கழிக்க வேண்டுமாகை இத்தை நினைத்து ஸூத்ரஸ்ரேஷ்டவிபரீதங்களை

இதைப்பிரித்து நிரூபித்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியப் படுகிறது.

இதை விஸ்தாரமாக நிரூபித்தருளுகிறார்—'ஸம்ஸாரமும்' என்றாரம்பித்து. ஸம்ஸாரமும் - சரீராத்மபாவ [illegible] 'க்ஷேமமான' என்பதற்கு ப்ராப்யம் என்பதில் [illegible] ப்ராப்தா என்பதில் ஜீவாத்மாவும், விரோதிவாசகத்தில் [illegible] தனமும் அடங்கியிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். இதுக்கு [illegible] கூறிய ஸ்வதந்த்ராத்ம ப்ரமத்திற்கு, நிதாநமான-காரணமான, அநீஸ்வராத்மாபிமாநமும் - ஈஸ்வரன் இல்லை யென்று சொல்லு [illegible] தில் ஆசையும் மஹாவிரோதிகளை - ப்ரபலமான [illegible] விரோதிகளை, முற்பட - ஆத்ம பஞ்சகங்களை [illegible], அதாவது தேஹத்தைவிட ஆத்மா வேறு என்று தெரிந்து அதற்கப்புறம் பரலோகத்தில் அநுபவிக்க வேண்டிய புருஷார்த்தத்தைப்பற்றி யோசனை உண்டாகி, பாரதந்த்ர்ய ஜ்ஞானத்தாலே மோக்ஷமாகிய ப்ரயோஜனத்தில் ருசி பிறந்து, அதற்கு உபாயத்தை விசாரிக்கும்போது இஹலோகத்தில் விவேகத்தபடி ஆத்ம பஞ்சஜ்ஞானம் ப்ரயோஜன பூர்வகமாகிறது [illegible] ப்படிக்கில்லாமல் தேஹாத்மப்ரமமும், ஸ்வதந்த்ராத்மப்ரமமும் இருக்கும்பொழுது 'ஆத்ம்ஸ்வரூப' என்கிற ஸூத்ரத்தி லருளிச்செய்த அநுஸந்தானம் உண்டாகாது ஆகையால் அதற்குமுன் இது கழிக்கவேண்டுமாகையிறாலே ஆத்ம பஞ்சக ஜ்ஞானத்திற்கு முந்தியே இந்த மஹாவிரோதிகளைக் கழிக்கவேண்டுமென்று தாத்பர்யம் இப்படித் தத்வத்ரயங்களை ஆத்மபஞ்சகங்களுக்கு முன் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதாயி

சைவ ந்யாயேன சாஸ்த்ரங்களிலே தத்வ விவேகம் பண்ணுகிறது. இவற்றில் வைத்துக்கொண்டு 1 ‘அசேதநம்
தத்வத்ரயவிபாகம் **பரார்த்தம் ச நித்யம் ஸததவிக்ரியம் | த்ரிகுணம் கர்மிணாம் க்ஷேத்ரம் ப்ரக்ருதேரூபமுச்யதே ||’, 2 ‘அநாதிர்பகவான் காலோ நாந்தோஸ்ய த்விஜ வித்யதே’, 3 ‘கலாமுஹூர்த்தாதிமயஶ்ச காலோ ந யத்விபூதே: பரிணாம**

[illegible] ஸம்பந்தத்தைக் காரணமாகவுடைய [illegible] ஸம்பந்தத்தை நிரூபிக்கவுடனே ஆத்ம [illegible] நிரூபித்திருக்கிறது. இத்தை நினைத்து - இப்படித் [illegible] நிவ்ருத்தி மூலமாக தத்வத்ரய ஜ்ஞானம் [illegible] ஸாதனமாகிறது என்பதை நினைத்து, **சாஸ்த்ரங்களிலே** - வேதம் முதலிய ப்ரமாணங்களிலே இந்த [illegible] நிரூபித்தருளுகிறார் - இவற்றில் வைத்துக்கொண்டு [illegible] இவற்றில் வைத்துக்கொண்டே - இந்த [illegible] உள்ளடங்கியதாகிய நினைத்து **அசேதநம்** - [illegible] **பரார்த்தம்** - அயலாருடைய ப்ரயோஜனத்தை [illegible] உடையது, **நித்யம்** - நித்யமானது, **ஸததவிக்ரியம்** - [illegible] எப்பொழுதும் பரிணாமத்தையுடையது, **த்ரிகுணம்** - [illegible] குணங்களையுடையது, **கர்மிணாம்** - புண்ய பாப [illegible] செய்பவர்களுக்கு, **க்ஷேத்ரம்** - அதின் [illegible] உண்டாகும் இடம் (என்று), **ப்ரக்ருதேரூபமுச்யதே** - ப்ரக்ருதியின் ரூபம் சொல்லப்படு[illegible] **த்விஜ** - [illegible] **காலோ** - காலஶரீரகனான பரமாத்மா, **அநாதி:** - [illegible], **அஸ்ய** - இவனுக்கு, **அந்த:** - முடிவான [illegible] **ந வித்யதே** - [illegible] இந்த காலஶரீரகனான பரமாத்மாவைச் [illegible] விசேஷணங்கள் காலத்திலேயே அந்வ[illegible] **பகவான் காலோ** என்று அந்வயித்து பக[illegible] ஸ்ரீயான [illegible] என்றதாகவுமாம். **கலா** - [illegible] **முஹூர்த்த** - முஹூர்த்தம், **ஆதிமய:** - இவை முத[illegible] [illegible], **காலோ** - காலம், **யத்விபூதே:** - [illegible] ஸம்பந்தமான) விபூதிக்கு, **பரிணாம**

1 - [illegible]-2   2 வி பு 1-2 26   3 வி பு 4-1-84

ஸேந்த:', 1 'ஜ்ஞாநாநந்தமயோ ஹ்யாத்மா', 2 'காலம் ஸ பசதே தத்ர ந காலஸ்தத்ர வை ப்ரபு:' இத்யாதிகளிலே த்ரிகுண காலஸம்பந்தமில்லாதவைகளான த்ரிவிதசேதநங்களுடைய ஸ்வபாவஞ் சொல்லிற்று 3 'வாஸுதேவ: ஸர்வம்', 4 'நாயமாத்மா ப்ரவசநேந லப்ய:', 5 'க்ஷர: ஸர்வாணி பூதாநி கூடஸ்தோக்ஷர உச்யதே', 6 'யத்ர ந பஶ்யந்தி ஸூரய:' இத்யாதிகளாலே த்ரிவிதஜீவாத்மாக்களுடைய ப்ரகாரம் விவேகிக்கப்பட்டது 7 'ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வத்ருக் ஸர்வஶக்தி ஜ்ஞாநபலர்த்திமாந் | க்ரமதந்த்ரீ பயக்ரோத

ஸேந்த: - பரிணமிக்கிறதற்குக் காரணமான, ந-ஆகிறதில்லை, ஜ்ஞாநாநந்தமயோ ஹ்யாத்மா-ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபமான ஆத்மா, தத்ர-அந்த விபூதியில், ஸ: - அந்தப் பரமாத்மா, காலம்-காலத்தை, பசதே-பரிபாகஞ்செய்கிறார், அதாவது நியமிக்கிறார், தத்ர - அந்த விபூதியில், கால: காலம், ந ப்ரபு: - 'ப்ரபு' [illegible] மத்தைச் சொல்லும் ஸக்தியுடையதல்ல, க்ஷர: - க்ஷரனென்று சொல்லப்பட்ட வஸ்து, ஸர்வாணி பூதாநி-ஸகலப்ராணிகளும் அதாவது பத்த சேதநர்கள் என்று தாத்பர்யம், கூடஸ்த: - ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாத ஜீவாத்மா, அக்ஷர: - அக்ஷரமென்று, உச்யதே-சொல்லப்படுகிறது, ஸூரய: - நித்யஸூரிகள், யத் - எந்த ஸ்தானத்தை, பஶ்யந்தி - பார்க்கிறார்களோ த்ரிவிய ஜீவாத்மாக்களுடைய - பத்த முக்த நித்யர்கள் என்கிற மூன்று விதமான ஜீவாத்மாக்களுடைய, ஸர்வஜ்ஞ: - எல்லாவற்றையும் அறிந்தவன், ஸர்வத்ருக் - எல்லாவற்றையும் ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்க்கிறவன், ஸர்வஶக்தி ஜ்ஞாநபலர்த்திமாந் - எல்லா விதங்களான ஶக்தி, ஜ்ஞாநம், பலம், இவைகளின் நிறைவையுடையவர், க்ரம - ஶ்ரமம், தந்த்ரீ - சோம்பல், பயம் - பயம், க்ரோத-கோபம், காமாதிபி: - காமம் முதலியவைகளோடு,

---

1 ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரத்திலம் 2 பார-ஶா-196-9 3 91-ம் பக்கம் பார்க்க
4 95-ம் பக்கம் பார்க்க 5 கீதை 15-16 6 வி-பு 1-6 39
7 வி-பு 5-1 47.

யகாசாதிஷிரஸம்யாத:॥' இத்யாதிகளாலே ஸம்ஸ்ரஸ்ஸாவ ப்ரஸித்தமாயிற்று இவ்வீஸ்வரஸித்வஸ்ரவ [illegible]மான தத்வத்ரயம் நிற்கும் நிலையை 1 'ஸ்வாயீந த்ரிவிதசேதநாசேதந ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திபேதம் [illegible]ன்று அருளிச் செய்தார் த்ரிவிதசேத[illegible]ன்று பத்தரையும் முக்தரையும் நித்யரையும் த்ரிவிதசேதந மென்றது த்ரிகுணத்ரவ்யத்தையும் காலத்தையும் ஸுத்தஸத்வமான த்ரவ்யத்தையும் ஸ்வரூப மென்றது ஸ்வாஸாதாரணலக்ஷணத்தாலே நிரூபிதமான ஸத்தையை ஸ்திதியாவது இதினுடைய காலாந்தராநுவ்ருத்தி இதுதான் நித்யவஸ்துக்களுக்கு நிரவதிகமாயிருக்கும், அநித்யவஸ்துக்களுக்கு ஸம்ஸா

ஸம்யாத: - [illegible] ஸம்ஸ - ஈஸ்வரன், ஸம்ஸிதவ [illegible] [illegible]பமிசசப்படுகிற சேதன சேதனங்கள் [illegible] [illegible] - [illegible]மான ஸ்வரூபங்களோடு வெவ் [illegible] அதாவது எல்லாம் ஈஸ்வரனுக்கு [illegible] 'அருளிச்செய்தார்' என்பதோடு [illegible] ஸ்ரீ ஆளவந்தாரும் சதுச்லோகியில் ஸ்ரீபாஷ்யகா[illegible] [illegible]சொள்ளவும் இதில் 'த்ரிவித' என்னும் [illegible] அசேதனத்திலும் அந்வயிக்கிறது என்று [illegible] [illegible] த்ரிவிதசேதனங்களை நிரூபித்தருளு — 'த்ரிவிதசேதந' என்று ரமித்து அப்படியே அசேத[illegible] என்று நிரூபித்தருளுகிறார் — 'த்ரிவிதாசேதநம்' [illegible] த்ரிகுணத்ரவ்யம் - ஸத்வரஜஸ [illegible] [illegible]டையதான வஸ்து ஸுத்தஸத்வமான த்ரவ்யம் - [illegible] ஸத்வத்தையுடையதாகிய வஸ்து, அதாவது [illegible] [illegible]லாம் ப்ரக்ருதியின் பரிணாமங்களா [illegible] [illegible]ப்ருதியிலிருக்கும் வஸ்துக்களெல்லாம் [illegible] [illegible] ஸ்வரூப ஸ்திதி ப்ரவ்ரு [illegible] அருளிச் செய்கிறார் — 'ஸ்வரூப' [illegible] நிரூபிதமான ஸத்தையை - மற்ற வஸ்துக

1 [illegible], ஸ்ரீ[illegible]ண்ட கத்யம்.

ஸங்கோசத்துக்கிடாக ஏறியும் சுருங்கியுமிருக்கும். இங்கு ப்ரவ்ருத்தியாவது ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி ரூபமான வ்யாபாரம். இவையெல்லாம் வஸ்துக்கள்தோறும் ப்ரமாண ப்ரதிநியதமாயிருக்கும். ப்ரமாணங்கள் வஸ்துக்களைக் காட்டும்போது வஸ்துக்களின் ஸ்வரூபத்தையும் ஸ்வரூப நிரூபக தர்மங்களையும் நிரூபித ஸ்வரூப விசேஷணங்களையும் வ்யாபாரங்களையுங்காட்டும். அதில் ஸ்வரூபத்தை ஸ்வரூப நிரூபக தர்மங்களாலே விசிஷ்டமாகவே காட்டும்

களைவிட வேறுபட்டதாக நிரூபிக்கப்பட்ட வஸ்துவை. **காலாந்தரானுவ்ருத்தி** - மற்றக் காலங்களிலும் தொடர்ந்திருக்கை. **க்கிடாக** - அனுரூபமாக. **ஏறியும்** - அதிகமாக நிரம்பினதாயும், **சுருங்கியும்** - கொஞ்சமாக இருப்பதாயும். ஸ்ரீபாஷ்யத்தில ‘**நிவ்ருத்திரக்ருகரண ஸங்கல்பரூப ப்ரவ்ருத்தி விசேஷ:**’ என்றிவர் தாமாலேயே வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டிருப்பபடியாலே நிவ்ருத்தியும் ப்ரவ்ருத்தி செய்கிறதில்லை என்று ஸங்கல்பரூப மனோவ்யாபாரமாகையினாலே ப்ரவ்ருத்தி விசேஷமாகும் ஆகையால் என்று திருவுள்ளம். ‘**ப்ரவ்ருத்தி**’ என்னும் வ்யாபாரம் எல்லாம் பகவானுக்கு வசப்பட்டதென்று சொல்லும் ப்ரமாணமாகையினாலே இப்படியே ஆத்மதம் கொள்ளவேண்டும் என்று தாத்பர்யம். இப்படி ஸ்வரூபாதிகளான வஸ்துக்கள் தோறும் வேறுபட்டிருக்கும் என்று நிரூபித்தருளினார் — இவையெல்லாம் என்று தொடங்கி. **ப்ரமாண ப்ரதிநியதமாயிருக்கும்** - ப்ரமாணங்களாலே இப்படி இப்படி என்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும். வஸ்துக்களைக் காட்டும் ப்ரமாணங்களே அவைகளின் ஸ்வரூபாதிகளையும் காட்டுகிறது என்றருளிச்செய்கிறார் — ‘**ப்ரமாணங்கள்**’ என்று தொடங்கி. ப்ரமாணங்களாவது ப்ரத்யக்ஷம், அனுமானம், சப்தம். ‘**ஸ்வரூப நிரூபக தர்மங்க**’ளாவது மனுஷ்யன் பசு முதலிய வஸ்துக்களைப் பார்க்கும் பொழுது எந்த ஆகாரங்களை அறியாவிட்டால் மனுஷ்யன் பசு என்றறிய முடியாதோ அப்படிப்பட்ட ஆகாரங்கள். ‘**நிரூபித ஸ்வரூப விசேஷணங்க**’ளாவது மனுஷ்யன், பசு என்று வஸ்து நிரூபிக்கப்பட்ட பிறகு அறியக்கூடிய ஆகாரங்கள். **விசிஷ்டமாகவே**-

அந்த ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லும்போது அவ்
விசேஷணங்களை யிட்டல்லது சொல்லவொண்ணாது
றவைகளைக் கழித்துப் பார்க்கில் ஸஸவிஷாணத்வ
ஆகையால் ஜீவஸ்வரூபத்தை ஜ்ஞாநாச்ர
யத்வ சேஷத்வாதிகளான நிரூபகதர்மங்
ஜீவாத்ம நிரூபணம் யிட்டு நிரூபித்து ஜ்ஞா
நத்வ ஆநந்தத்வ மென்றிவ் வேஷங்களாலே சொ
கடவது இஜ்ஜீவதத்வம் ஸர்வேஶ்வரனுக்குச் சே
ஷமாயிருக்குமென்றும், அவனுக்கே நிர்வா

அவைகளோடு சேர்ந்ததாகவே ஸப்த ப்ரமாணமும் விஷ
மான வஸ்துவையே சொல்லுகிறது என்றருளிச்செய்கி
'அந்த' என்றாரம்பித்து 'இட்டல்லது' என்பதற்கு அந்த
ரூபநிரூபக விசேஷணங்களைக் கொண்டே சொல்லவேண்
அப்படிக்கில்லாமல் சொல்ல முடியாதென்று தாத்ப
இத்தால் வஸ்துக்கள் நிர்விசேஷமானவை என்று சொல்லு
அஸங்கதம் என்பது த்யோதிதம் அப்படிப் பார்ப
விரோதத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'அவற்றை' என்
பித்து அவற்றை - ஸ்வரூப நிரூபக தர்மங்களை, கழித்து
மிவைவிட்டு விலக்கி ஸஸவிஷாணத்வம் - முயல் கொ
புக்கு ஸமானம், அதாவது அப்ரஸித்தம் என்றா
ஒரு வஸ்துவைப் பார்க்கும்பொழுது உருண்டை, நீளம், முத
ஆகாரத்தோடேயே பார்க்கிறோம் சொல்லும்பொழுதும் ம
யன், பசு, முதலிய பதங்களினால் வ்யவஹரிக்கிறோம் ஸ
ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லும் ஜ்ஞானம் ஆநந்தம் முதலிய ப
ங்களும் ஜ்ஞாநத்வ ஆநந்தத்வங்களை யுடையவைகளாக
சொல்லுகின்றன. ஆகையினால் ஒரு விசேஷணமுமில்லாத வ
என்று தெரிவிக்கக்கூடிய ப்ரமாணமில்லாமையினால் அப்ப
பட்ட வஸ்துக்கள் அப்ராமாணிகம் என்று தாத்பர்யம்

ஆகையால் - ஸ்வரூப நிரூபக தர்மத்தாலேயே ஸ்வரூபத்
நிரூபிக்கவேண்டியதாகையினாலே சேஷத்வமும் ஜீவாத்மாவி
ஸ்வரூப நிரூபகதர்மமாகையினாலே அதை அப்படி அருளிச்செ
யாமைக்குக் காரணம் நிரூபித்தருளுகிறார்—'இஜ்ஜீவதத்வம்',

ஶேஷமென்றும், அயோகாந்யயோகவ்யவச்சேதங்களாலே ப்ரத்யக்ஷத்தில் தோற்றின ஶேஷத்வம் ஸம்பந்தஸாபேக்ஷமாகையாலே ஸம்பந்திஸ்வரூபம் நிரூபிதமானல்லது அறியவொண்ணாமையாலே ஜீவனுக்கிது நிரூபிதஸ்வரூபவிஶேஷணமென்னலாம். அணுசேதனத்வ வேதகத்வம்போலே ஸ்வதஶ்ஶேஷசேதனத்வ வேதகத்வமும் ஜீவலக்ஷணமாக வருகையாலே இச

ரம்பித்து 'அயோகவ்யவச்சேத'மாவது இந்த ஆகாரத்தின் ஸம்பந்தமில்லாமையை விலக்குகிறது 'அந்யயோகவ்யவச்சேத'மாவது இந்த ஆகாரத்திற்கு வேறொரு வஸ்துவினிடத்தில் ஸம்பந்தமிருப்பதை விலக்குகிறது 'ஶேஷமாயேயிருக்கு'மென்றது அயோகவ்யவச்சேதம் 'அவனுக்கே * ஶேஷம்' என்றது அந்யயோகவ்யவச்சேதம் ஸம்பந்தஸாபேக்ஷமாகையாலே-ஜீவாத்மாவிற்கும் பரமாத்மாவிற்கும் உள்ள ஸம்பந்தமாகையாலே 'ஸம்பந்தி' இத்யாதிக்கு இந்த ஸம்பந்திகளாகிற இருவரையும் தெரிந்தாலல்லது இந்த ஸம்பந்தத்தை யறியமுடியாது என்றர்த்தம் 'நிரூபிதஸ்வரூபவிஶேஷணமென்னலாம்' என்பதற்கு ஸ்வரூப நிரூபக தர்மமாகில் இதைவிட்டுத் தனித்து ஸ்வரூபத்தை யறியமுடியாதாகையினாலே ஸ்வரூபம் தெரிந்த பிறகு அறியவேண்டிய ஶேஷத்வம் ஸ்வரூப நிரூபக தர்மமாகாது என்று தாத்பர்யம் ஸ்வரூப நிரூபக தர்மமன்றாகில் ஜீவாத்மலக்ஷணங்களைச் சொல்லுமிடங்களில் 'ஸ்வதஶ்ஶேஷசேதனத்வ வேதகத்வம்' என்று லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலே லக்ஷணம் என்பதற்கு மற்ற வஸ்துக்களைவிட வேறுபட்டதாகத் தெரிவிக்கக்கூடியதென்றர்த்தமாகையினாலே ஶேஷத்வமும் ஸ்வரூப நிரூபகமாகாதோ என்னில்? ஆகாராந்தரத்தாலே (அதாவது ஈஶ்வரனைவிட வேறுபட்டதாக) அறியும்பொழுது ஸ்வரூபநிரூபக தர்மமாகலாம் என்றருளிச்செய்கிறார்—'அணுசேதனத்வ' என்றாரம்பித்து அணுசேதனத்வ வேதகத்வம்-அணுபரிமாணமாகிற சேதனனாயிருக்கை ஸ்வதஶ்ஶேஷசேதனத்வ வேதகத்வம் - ஸ்வபாவத்திலேயே ஶேஷபூதனாகிய சேதனனாயிருக்கை லக்ஷணமாக வருகையாலே - லக்ஷண

ஶேஷத்வம் ஜீவனுக்கு ஸ்வரூபநிரூபகமென்னவு
மாம். இப்படி விஹிதத்வஶக்தி யோக்யத்வமும், அநந்யா
ர்ஹத்வ நிருபாதிக ஶேஷித்வாதிகளும் ஈஶ்வரலக்ஷண
மானால் ஜீவஸ்வரூபமான வஸ்துக்களுக்கெல்
லாம் பொதுவான லக்ஷணம் சேதநத்வமும் ஆத்ம
த்வமும். சேதநத்வமாவது ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாகை. ஆத்ம
த்வமாவது தனக்குத்தான் தோற்றுகை அப்போது
யத்ஸம்ப்ரதிஜ்ஞாநநிரபேக்ஷமாக நான் என்று தோற்
றும். இப்படி சேதநத்வாதிகள் ஈஶ்வரனுக்கும் ஜீவ
னுக்கும் பொதுவாகையாலே அவனிற் காட்டில்
வ்யாவ்ருத்தி தோற்றுகைக்காக ஜீவலக்ஷணத்தில் ஸ்வ

[illegible] பந்தமாகப் பாலே ஈஶ்வரனைவிட வ்யாவ்ருத்தியைத் [illegible] பகாரத்தைத் விஸ்தாரமாக நிரூபித்தருளுகிறார்—'இப்படி' என்று தொடங்கி. **விஹிதத்வஶக்தி யோக்யத்வம்** - [illegible] கவனுகிப சேதனனாயிருக்கை **அநந்யார்ஹத்வம்** - [illegible] படாதவனாயிருக்கை **நிருபாதிகஶேஷித்வம்**-ஒரு காரணமில்லாமல் ஶேஷியாயிருக்கை [illegible] ஈஶ்வரர் [illegible] இருவருக்கும் பொதுவான [illegible] ஜீவனுக்கொருவா வ்யாவ்ருத்தியைக் காட்டு [illegible] நிரூபித்தருளுகிறார்—'ஜீவஸ்வரூப' [illegible] **ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாகை** - தர்மபூத ஜ்ஞானத்துக்கு [illegible] இருக்கை **அப்போது** - தனக்குத்தானே [illegible] போது 'நான்' என்பதற்கு வெளி வஸ்துக்களை [illegible] 'ஊதிக்ஷம் ஜாநாதி' (இந்த வஸ்துவை நான் [illegible] அநுபவம் உண்டாகிறபடியினால் அறிகிறவன் [illegible] வஸ்துவும், அறிவும், வெவ்வேறாகத் [illegible] நான் என்றறியும்பொழுதோவெனில் அறி [illegible] அறிவிக்கிற ப்ரமாணமும், அறிவுக்கு [illegible] நானென்று தோன்றுகிறது என்று தாத் [illegible] தோன்றும்பொழுது தர்மபூத ஜ்ஞானத்தை [illegible] **அபேக்ஷி**ப்பதில் ப்ரதயக்த்வத்தைச் சொல்லு [illegible] **வ்யாவ்ருத்தி** - வ்யத்யாஸம் அவனிற்காட்டில் - ஈஶ்வர

ஶேஷத்வாதிகள் சொல்லுகிறது மத்யமாக்ஷரத்தில் விபக்தியிலே தோற்றின தாதர்த்யத்துக்கு உபாயிலல்லாமையாலே ஸர்வரக்ஷகனான ஸ்ரிய:பதிக்கு ஜீவாத்மா நிருபாதிகஶேஷமாயே இருக்குமென்றபடி. யாவத் ஸ்வரூபம் ஸம்பந்தம் சொல்லுகை அயோக்யத்வத்தம் உகாராக்ஷரத்திலவதாரணஸாமர்த்யத்தாலே யவனுக்கே நிருபாதிகஶேஷம், வேறொருத்தருக்கு நிருபாதிகஶேஷமன்றென்கை அயோக்யத்வத்தம் இச்சேஷத்வம் பாகவதஶேஷத்வபர்யந்தமாக வளரும்படி மேலே சொல்லக்கடவோம். இப்

[illegible] அயோக அநந்யயோக வ்யவச்சேதங்களை [illegible] அருளுகிறார்—'மத்யமாக்ஷரத்தில்' என்று தொடங்கி. விபக்தியில - அகாரத்தின் மேலில் சேர்த்துச்சொல்லப்பட்ட பிறகு லோபித்திருக்கும் நான்காம் வேற்றுமையிலே. 'உபாயிலல்லாமையாலே' - காரணம் சொல்லப்படாமையாலே - அதாவது ஒரு காரணத்தினால் உண்டாகியிருந்தால் [illegible] நிலைமையில் இல்லாமலிருக்கக்கூடும். அப்படி [illegible] இவ்விடத்தில் யாவத் ஸ்வரூபம் ஶேஷமாயிருக்கை [illegible] என்று தாத்பர்யம். யாவத்ஸ்வரூபம் - [illegible] ஸ்வரூபம் உள்ளவரையிலும். 'ஶேஷமாயேயிருக்கும்' [illegible] ஶேஷபூதமாக இல்லாமல் ஒரு காலத்திலும் [illegible] படுகிறபடியினாலே என்றாத்தம். அவதாரணஸாமர்த்யத்தாலே - 'உ' என்பது 'ஏவ' என்பதின் [illegible] அவதாரணத்தைச் சொல்லுகிறபடியினாலே [illegible] கழிக்கிறதாகில் பகவானைத் தவிர [illegible] ருள்ளைக் குறித்து ஶேஷத்வம் கழிக்கப்படுகிறதென்று [illegible] தான் மருளிச் செய்கிறார்—'இச்சேஷத்வம்' [illegible] 'வளரும்படி' என்பதினால் தனக்குத் [illegible] ஶேஷத்வம் கழிக்கப்படுகிற தாகையினாலே [illegible] வருகிறதியாகிற தனக்குள்ளடங்கிய பாகவத ஶேஷத்வம் [illegible] ஸம்பந்தத்திற்கு ஆத்தமல்ல என்பது [illegible] மேலே - புருஷார்த்த காஷ்டாதிகாரத்தில் [illegible]

பரிருகிற வேதக்ருதருப ஸூவ்ருத்தியாவது ஸ்வாமி
த்வபாய ஸ்வாம்யமுமான க்ருத்ஸ்ருஷுமும் ஸோத்ஸுகஸு
புப ஸம்ஸ்ருஷ்ன தன ஸோத்ஸுகஸ்வாம்யமாக விவாகளு

[illegible] பாபம் பிறகேல அதின துடாசசியாசிற ஸந்நிதியும
[illegible] கைங்கர்யமிறு என்று திருவுள்ளமபறறி மேலே பாவ
[illegible] ரிக்குநருக்கு—'இப்படி' என்றாரம்பிக்கிறார் இந
[illegible] பாதககரான இவாகளுககு ஒரு பாவருதகி
[illegible] ரோகிய மஹதை தயோதிதமாயிறறு 'வேதக
ருடைய [illegible] தானுடைய பாயோஜனததைக கருதா
[illegible] பரயோஜனததிறசாகவே பாவருததிகளை
[illegible] அப்படித தனனுடைய பரயோஜனததிறகாக
[illegible] எப்பொழுதும் கிருபாதிச யேஷபூதனை
[illegible] ஸ்வாமயாருமோ? என்கிற மஹதை தயோதிகம
[illegible] அருளிச செய்கிறார்—'ஸ்வாமீக' என
[illegible] 'ஸ்வாமீக' இதயாதியினுல பாரதநதரியத
[illegible] பெனபதும், 'ஸ்வாம்யமான' எனபதி
[illegible] விரோதமிலலை எனபதும் தெரிவிகசபபட
—து க்ருதஸுகும் - காமஙசினச செயகை, ஸோத்ஸுகம் -
[illegible] யறுபவிசச ஜீவாதமாவின போகதருதவம
[illegible] மனபது ஸஙகதமாகுமோ? பசியின நிவருததி
[illegible] தனனுடைய பரயோஜனததிறகாக ஸாபபிடுவது
[illegible] செயயக காணகிறோமே எனனில ஸமா
[illegible] சபகிறார்—'ஸம்ஸ்ருஷ்ன' எனறாரமபிததது தன
ஸோத்ஸுகஸ்வாம்யமாக-தாய இவைகளாகசொணடு வீலை முத
[illegible] பபதறகாக இஙகு 'ஸவேதகமான குழ
[illegible] பணியும * * வாசியிலலையிறே கிர
வேதக [illegible] எனகிற ஸாஙக பரபததுதிகார
[illegible] 'ஸோஸ்யம் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]' [illegible] நிகா மலோகமும அனுஸநதேயம
[illegible] பரயோஜனததை யடைகிறவன எபபவா

கருக் கத்ருத்வஹேதுத்வங்களை யுண்டாக்குகையாலே வை வராக்யங்களை வகலேதநருக்கு நீக்கியுள்ளார்
பந்தஸ்வரூபம் ரில ஹேதுஅவித்யா கர்ம
வாஸநா ருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்த யாக்ர ட்டிருக்கை
இவர்களுக்கு கர்மாநும் வரும ஜ்ஞாநஸ்வாவாதி
ஹேதுக்கை ஸுக துக்க ஸம்பந்தங்களான ரூப
புக்களிலே கண்டுகொள்வது இபலேதநா
தந்தாமுக்குக் கர்மாநுரூபமாக விசித்ரமான
ஶரீரங்களை பரிக்ரஹித்தாலும் பரிக்ரஹித்த
ஜ்ஞாநத்தாலும் பரியாநிற்பார்கள் பரிக்ரஹ வரு
ஒரு பாரணம் ஶரீரத்தினுடைய ஸம்பந்தரூப
ருயொஜகமாயிருக்கும் ஜாதுச்சாவஹேதுவ பரிக்ர

ருகையினால் ஜீவாக்மாவின் கர்த்ருத்வாதிக...
என்றது ஸ்வதந்த்ரம் என்பது தெரிவிக்கப்படி...
ர்களுடைய ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்தி...
கிறார் — 'ஸக' என்று ஆரம்பித்து நீக்கியுள்ளாரில்...
முக்தர்நித்யர்களைக் காட்டிலும் 'கண்டு கொள்வது' என்ப...
பத்தர்களுக்கு இருக்கும் பேதம் அவரவர்...
ஸ்வாதிகளைச் சொன்டு நிரூபிக்கிறார்...
ஸ்வாதிகளும் பரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணங்கள்...
ண்டும் இங்கு க்ரந்தம் விஸ்தரிக்கு ஆசை...
படவில்லை, அவரவர்கள் நிரூபித்துக் கொள்...
மே என்றாற்றம் இந்தப் பத்தர்களுக்கு...
வந்த காரணத்தை நிரூபிக்கிறார் — 'இபலேத'...
ஆரம்பித்து அடைத்த-தனித்து ஸங்கல்பித்...
உடைய ஸங்கல்பத்தினால் அவரவர்களுக்கு... 'கர்ம
நாநுரூபமான' என்பதினால் அப்படி...
யாதி ஶரீரங்களைக் கொடுத்ததும்... ரு
அநுகுணமாக என்பது தெரிவிக்கப்படி... பரிக்ர...
மா இதில் தாமியார் வரும் காரணத்தை...
தினால் வரும் காரணத்தையும் பிரி...
'பரிக்ரஹியாலே' என்றாரம்பித்து ருயொஜகமாயிருக்கும் -

[illegible] வருகிற ஶரீரமாணம் [illegible]
[illegible] களுக்கும், [illegible]
[illegible] ஸம்வந்த [illegible]
[illegible] யிருக்கும் [illegible] த்துக்களுக்
[illegible] விபரீதமநந்துக்கு [illegible]
[illegible] இவர்கள் இச்ஶரீரத்தை விட்டா
[illegible] ஶரீரத்துக்கு [illegible]

[illegible] ஜ்ஞானத்தில் [illegible]
[illegible] ஸ்வரூபத்தாலே
[illegible] தெரிவிக்கப்பட்டது [illegible]
[illegible] தத்வாயா [illegible]
[illegible] முதலியவைகளை அனுஷ்
[illegible] செய்பவனை, [illegible]
[illegible] இதனால் உபாயம்
[illegible] ஶரீர காரணம் என செய்ய
[illegible] உபாயத்திற்காக
[illegible] அனுபவ [illegible]
[illegible] பிறவியிலே
[illegible] புருஷார்த்தங்களை அனுபவிப்பதற்கு
[illegible] அபிப்ராயம் [illegible]
[illegible] விபரீதமானது
[illegible] ஜன்மங்களில் செய்யப்படும்
[illegible] ஸ்வரூபத்திலுள்ள தரிக்கிற
[illegible] ஜீவாத்ம ஸ்வரூபமில்லாமல்
[illegible] காணப்படுகிறதே என்னில் ?
[illegible] 'இஜ்ஜீவர்கள்' என்றும்
[illegible] மித்தனை - ஶரீரம் என்று சொல்லப்
[illegible] ஜீவாத்மாவிட்டவுடன்
[illegible] ஸ்தூலமான சில தரவ
[illegible] 'இத்தனை' என்பதற்கு
[illegible] என்றாத்தம் இத
[illegible] பாசங்களின் ஏகதேசம் இருப
[illegible] வ்யவஹரிக்கப்படுகிறதே ஒழிய

தாரமான த்ரவ்யங்களை ஸ்வஶரீரமாகக்கொண்டிருக்கும், ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே ஸ்ருஷ்டிசேஷம் ஸம்ஸாரஸம்பந்தம் யாவதோஷம் மநுவர்த்திக்கை ஆவ்ருத்திசேஷம் ப்ரணவாவாஸாநாதிகளா

முக்தஸ்வரூபம் ஜ்ஞாநாதிகள் ஆவிர்ப்பூதிகளும்.

உக்த்ருக்கு நீக்கியுள்ளாரில் சேஷம் ஆதிவாஹக நிவ்ருத்தியாலே பரிஶுத்தஸ்வரூபராயிருக்கை ஸ்ருஷ்டிசேஷம் ஸம்ஸாரஸம்பந்தமுடையான ஸம்ஸாரத்துக்கு உத்தராவதியன்றிக்கேயிருக்கை இவர்

அது ஶரீரம் என்கிற பதத்தில் முற்பட்ட அர்த்தமல்ல என்பது தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது. 'ஶரீரத்துக்குவாசகமான த்ரவ்யங்க'ளாவது 'ஸோஹமாத்மாஹம்ஸகாரணா வாஸிரவ்யக்தேவ' என்று சொல்லப்பட்ட ப்ருதிவ்யாதி பஞ்சபூதங்கள், ப்ரக்ருதி, மஹத், அஹங்காரம், என்பவை இந்த்ரியாதிகளும், பாரமார்த்யமுள்ள ஸம்ஸாரத்தில் விவரிக்கப்பட்டது என்று தாத்பர்யம் அந்த ஸம்ஸாரம் ஸம்பந்தமுக்கு காரணத்தை நிரூபிக்கிறார்—'ஸம்ஸார' ஸம்பந்தம் பரவான ஸாவர்த்தாயாமி பராஸ்யால் என்று ப்ரயம பதார்த்தங்களின் ஸ்திதியை நிரூபிக்கிறார்— ஸங்கல்பமாக்கு' என்றாரம்பித்து யாவதோஷம் - ஸங்கல்பத்திலுள்ளவிடையில் 'ஆசார ஹய'மாவது ப்ரயோஜனமில்லாத ஸம்ஸாரதோஷத்தோடு வந்த முக்தர் ஸம்பந்தமாகும் முக்தருடைய ஸ்வரூபாதிகளை நிரூபிக்கிறார்— உக்த்ருக்கு' என்று தொடங்கி ஆதிவாஹக நிவ்ருத்தியாலே - ஆதிவாஹிகராயிருந்த ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியடைந்தபடியினாலே பரிஶுத்த ஸ்வரூபராயிருக்கை - ப்ரகாஶத்தை அடைந்து அபஹதபாப்மத்வம் முதலிய ஸ்வரூபத்தை உடையவர்களாயிருக்கை 'பரிஶுத்தஸ்வரூப' என்பதினால் பதத்தைச் சொல்லுகிறபடி ஆதிவாஹக நிவ்ருத்தி' என்பதினால் விஷயமாகக்காட்டுவதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது ஸம்ஸாரவதியுண்டான-உபாஸகர்கள் முன்னிலையோடு கூடிய, அநாதியான முக்தர் அநேகருக்கு ஸ்வரூபம் ஆவிர்ப்பவிப்பதற்கு முன் பின் என்கிற அவஸ்தைகளும் பாவரூபமான உத்தராவதி

கரந்த கர்மாநாம் ஷூதிஷேஷமாவிஷயத்வத்தில் முற்பாடுபிறபாடுகளாலுண்டான முன்புற்ற வேற்றச்சுருக்கம் **ஆவ்ருத்திஷேஷம் ஸுராதிகாம்** பிழந்துபெற்ற **வரிவஸ்யா ஸம்வர்த்தநஹவ ஜநிதப்ரீதிகாரிதமான யதாவிஹிதகைங்கர்யவிஷேஷங்கள். நித்யருக்கு** நீக்கி நித்யஸ்வரூபம் யுள்ளாரில் **ஷேஷம் அநாத்யவிஹதஸ்வைரவராய வாந்தஜ்ஞ** ராயிருக்கை இவர்களுக்கு நீக்கியுள்ளாரிற் காட்டில் **ஷூதிஷேஷம் அநாத்யந்தஸ்வரூ**

யணிச்சே-மேல் எல்லை இல்லாமல் இவர்களுக்குள் ஸ்வரூபத்திலா ...போக்யபேதம் கீழ் நிரூபிக்கப்பட்டபடியே ஸித்தமென்று ... நித்யர் ... ஸ்திதி பரவருத்தி பேதங்களை அருளிச் செய்கிறார்—இவர்களுக்கு' என்றாரம்பித்து **ஸுராதிகாநாம்'** என்பது 'இழந்த' என்பதோடு அந்வயிக்கிறது. **வரிவஸ்யா** - குணம், விபூதி, முதலானவைகளினால் நிறைந்த, **ஸம்வர்த்தநஹவ ஜநித** - பரனுடைய அனுபவத்தினால் உண்டாக்கப்பட்ட, **ப்ரீதிகாரிதமான** - ப்ரீதியினால் செய்யப்படுகிற, **யதாவிஹித** - தன்னிஷ்டப்படி செய்யப்படுகிற நித்யர்களுடைய ஸ்வரூபாதிகளை நிரூபித்தருளுகிறார்—'**நித்யருக்கு**' என்றாரம்பித்து. **அநாத்யவிஹதஸ்வைரவராய** - அநாதியாய் பாகாமிருந்து கொண்டிருக்கிற அபஹத பாபமத்வாதிகளை உடையவர்களாய. **அநாதி'** இத்யாதியினால் பத்தமுக்தர்களைக் காட்டிலும் பேதம் காண்பிக்கப்படுகிறது. '**வாந்தஜ்ஞராய**' என்பதினால் ஈஸ்வரனைவிட பேதம் தெரிவிக்கப்படுகிறது. **ஷேஷித்வ ஸம்வர்த்தநஹவம்** - ஷேஷிகளான ஸ்ரீ, ஸரியபதி, இவர்களை உள்ளபடியே ... ஷேஷிகளாக அநுபவிப்பது. இத்தால் பிராட்டி பகவானைத் தனக்குச் ஷேஷியாக அநுபவித்தபோதிலும் ஷேஷித்வங்களாகிய இருவரையும் தனக்குச் ஷேஷியாக அநுபவிக்கையினால் அவளைவிட வ்யாவ்ருத்தி காட்டப்பட்டது. பகவானும் தன்னைத்தானே அநுபவித்தாலும் ... ஷேஷியாக இருவரையும் அநுபவிக்கவில்லையாகையால் அவனைவிட வ்யத்யாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டது. இதைத் தெரிவிப்பதற்காகவே '**ஷேஷித்வ ஸம்வர்த்தநஹவம்'** என்றருளிச் செய்தார்

ரான சேஷித்வஸ்வாதந்த்ர்யம் இது நித்யர்க்கெல்லாம் பொதுவானபடியாலே யிவர்களுக்கு நித்ய கைங்கர்ய ஸ்திதியில் வைஷம்யமில்லை இவர்களுக்குப் பூர்வஸித்தமேயும் அநாதிஸ்வாதந்த்ர்யங்களான நித்ய கைங்கர்ய விசேஷங்கள். அநந்த கருடாதிகளுக்க அதிகார விசேஷங்க

நித்ய முக்தர்களுக்கு ளும், தத்வித கைங்கர்யங்க ஸாவதிக கைங்கர்ய ஸ்திதி ளும், வ்யவஸ்திதங்களாயிருக்க நித்யர்க்கும் முக்தர்க்கும் ஸமப்ரதிபத்தியுண்டென்கிற பக்ஷங் கூடுமோவென்னில்? ஸ்வாமி

மல 'சேஷித்வஸ்வாதந்த்ர்யம்' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது பொதுவானபடியாலே - ஒரே விதமாகையால் அநாதிஸ்வாதந்த்ர்யங்களான - அநாதியாகவும், பரவாஸுதேவ நியமங்களாயுமிருக்கிற இந்தக் கைங்கர்யம் சரியை பாஷை லல அது ஸ்வரமாகையினால் அநித்யமாகுமே என்கிற சங்கை பரிஹாரும் 'கைங்கர்ய விசேஷங்க'ளாவது ஆதிசேஷன் கருடன் முதலியவர்களுக்கு ப்ரஸித்தமாயிருக்கிற படுக்கையாயிருக்கை, வாஹனமாயிருக்கை, முதலியவைகள் இந்த நித்யஸூரிகளுக்கு பரவ்ருத்தியில் பேதம் நிரூபிக்கப்பட்டது நித்யஸூரிகளுக்குக் கைங்கர்யம் பரதிநியதமாயிருந்தால் 'அசேஷசேஷைகரதிரவ நித்ய கைங்கர்ய பூர்வவைகுண்ட' என்கிற கத்யவாக்யத்தினால் முக்தருக்கு முறைப்பட ஸாவதிக கைங்கர்யஸ்திதி உண்டென்று சொல்லப்பட்டிருந்தது ஸங்கதமாகுமோ என்று ஆக்ஷேபித்துக்கொண்டு அந்த இருந்து ஸங்கதமாகுமோ என்றாக்ஷேபித்துக்கொண்டு அதற்கு ஸமாதானமருளிச்செய்கிறார் - 'அநந்த கருட' என்று மயிதது 'அதிகார விசேஷங்க'ளாவது பாதுகையாயிருக்கை, ஸயனமாயிருக்கை, முதலியவை தத்வித கைங்கர்ய ங்க'ளாவது பகவானுடைய ஸங்கல்பப்படி தன்னுடைய பரவ்ருத்திகளை அமைத்துக்கொண்டு நிற்பது நடப்பது முதலியவைகள் வ்யவஸ்திதங்களாயிருக்க - பகவத் ஸங்கல்பத்தினால் தனித்தனியாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்க உண்டென்கிற பக்ஷம் ஸாவதிக கைங்கர்யஸ்திதி உண்டென்று கத்யத்தில் ஸொல்லப்பதற்கு ஸாவதிக கைங்கர்யஸ்திதி உண்டென்று 'ஸ்வாமி' இத்தில் அருளிச் செய்திருப்பது என்றால் பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தாலே யாதிக்கு நித்யமுக்தர்களுக்குப் பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தாலே

னுடைய வழிவந்தாக நிடாகத தனக்க கஷித்துங்க
ளான வெகுப்புங்களிலே நிடையாதவை யொன்று
மில்லாமையாலும், ஒரொருத்தருக்கு வுவஷித்துங்க
ளான வெகுப்புங்களாந் தங்களை ரக்ஷிக்கவேணு
மென்கிற வழிவந்தி வெறுருத்தருக்குப் பிறவாமை
யாலும், ஆரேனுமொருவர் ரக்ஷிக்கும் வெகுப்
புபு லூர்ந்தப ஷியமானபடியிலே தகஷிதவெக்ஷ
யங்களும் ஸவருக்கும் ஷியமாய வெக்ஷயமுமா
ன ஸ்ரீ வாரிமிலாமையினாலும் ஸவருக்கும்
ஸவஷிய வெக்ஷயஷிஷ்டானைடனையில ஷிஷய
... மில்லை இவ்வர்த்தங்களெல
... ஸர்வமேபோலே ய... தஜ்ஞான

... படியே ... அப்படி இருவருக
... காவஷி வகை ...
... ' என்று சொல்லுகிற ந்யாயத்தினு
... ' என்னும் ...
... நிரபமுர ... ஆமென்
... ஸர்வருக்கும் ஸாவஷி
... விரோதிதாது என்று ...
... விசேஷங்கள
... ஸமானன
... ரொருத்தருக்கு ' என்றுரமஷ்ட இப
... தாரதமயம் அர்சிகரிக
... ஸாரதாவம் அருளிச் செய
... இப்படி
... கனகபிம
... ஸாவஷித
... பரிதி உண்டென்று
... தெரிவிக்கப்பட்ட
... செய்பவர்களுக்கும்,
... வாசி-வயதயா
... போதத்தருளி
... — இவ்வர்த்தா'

மும் த்ரவ்யமாயிருக்க இதின் ஸ்வரூபத்தைத் தனித்
திங்கருளிச் செய்யாதொழிந்தது சேதநரென்றெடுத்
த விசிஷ்டத்திலே விசேஷணமாய்ச் சொருகிநிற்கை
யடியாக இத்தர்மபூதஜ்ஞாநம் விஷயப்ரகாசநவேளை
யிலே ஸ்வாச்ரயத்துக்கு ஸ்வயம் ப்ரகாசமாயிருக்கும்

என்றாரம்பித்து 'இவர்த்தாக்கள்' என்பது '[ப்ரதீபப்ரபாவம்]' என்பதோடு அந்வயிக்கிறது இத்தால் பத்த தசையில் அவித்யையினாலே ஜ்ஞாநஸங்கோசம் உண்டாகிறது முக்தர்களுக்கு ஸ்வரூபத்தைத் தவிர ஜ்ஞாநம் என்று ஒன்றில்லை என்கிற அத்வைதி பக்ஷம் நிராகரிக்கப்பட்டது '[ப்ரதீபப்ரபாவம்]போலே' என்கிற த்ருஷ்டாந்தத்தினாலே தர்மிஸ்வரூபத்தை ஒப்புக்கொண்டு தர்மபூத ஜ்ஞாநத்தை இல்லையென்னில் துல்ய ந்யாயத்தினாலே தர்மபூத ஜ்ஞாநத்தை ஒப்புக்கொண்டு தர்மிஜ்ஞாநத்தை இல்லை என்னலாம், யுக்திகளும் யதாகதஞ்சித் ஸாபகிக்கும், ஆகையினாலே ப்ரமாணஸித்தமான தர்மிஸ்வரூபத்தைப்போலே ப்ரமாணஸித்தமான தர்மபூத ஜ்ஞாநத்தையும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'த்ரவ்யமாயிருக்க' என்பதினாலே ஸங்கோச விகாஸங்களை யடைகிறபடியினாலே இது த்ரவ்யம் என்று ஸ்ரீமந் ந்யாயஸித்தாஞ்ஜநம் முதலிய க்ரந்தங்களில் நிரூபணம் செய்திருப்பது ஸித்தவத்கரிக்கப்படுகிறது இங்கு 'ஸ்வாமிந' இத்யாதி வாக்யத்தில் 'சேதநர்' இத்யாதிக்கு சேதநரென்பதற்குத் தர்மபூத ஜ்ஞாநத்தையுடையவர்கள் என்றர்த்தமாகையினாலே அதிலுள்ள தர்மபூத ஜ்ஞாநம் விசேஷணமாய் அடங்கியிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம் சொருகிநிற்கை - உள்ளடங்கி இருக்கை தர்மபூத ஜ்ஞாநத்தின் ஸ்வரூபாதிகளை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இத்தர்மபூத ஜ்ஞாநம்' என்றாரம்பித்து விஷயப்ரகாசநவேளையிலே - வெளி வஸ்துக்களை ப்ரகாசம் செய்யும்பொழுது, ஸ்வாச்ரயத்துக்கு - தனக்கு ஆதாரமான ஜீவாத்மாவிற்கு, ஸ்வயம் ப்ரகாசமாயிருக்கும் - தானே தோன்றுவதாயிருக்கும், அதாவது அந்தந்த ஆத்மாவின் தர்மபூத ஜ்ஞாநம் அவரவர்களுக்கு வெளி விஷயங்களைக் காட்டும்பொழுது ஸ்வயம் ப்ரகாசம், ஒவ்வொருவருடைய தர்மபூத ஜ்ஞானம் மற்றவர்களுக்கும், அவரவர்களுடைய தர்மபூத ஜ்ஞானமும்

இது ஸம்ஸாரிகளுக்கும் நித்யர்களுக்கும் நித்யவிஹாரமாயிருக்கிற மற்றுள்ளாராகத் ஸம்ஸாரவிபூதியில் கர்மாநுகுணமாக ஸஹஸ்ரவிதஸங்கோச விகாஸவத்தாய ஜ்ஞானவிபூதியிலே ஜ்ஞானவிகாஸத்தாலே பின்பு யாவ த்தாரம் விஹாரமாயிருக்கும். இதுக்கு ஆவ்ருத்தியாவது விஷயங்களை ப்ரகாசிப்பிக்கையும், ஆயத்தாவஸ்தையிலே சரீராதிகளை வ்யாபிக்கையும், ஸங்கோசவிகாஸங்களும், ஞானங்களும், ஞாத்ருத்வம் ஆகாரமாவத்தாலே ஸாமர்த்தியமென்கிற வஸ்துவை யடைகையும் ஸாமர்த்தியமாவது தனக்கு கர்மஸ்வரூபமாக

- -

... ... ஸமயங்களிலும் அஸ்வ ... ... தாத்பர்யம் இந்த ஸ்வரூபத்தின் உட்பிரி ... ... — 'இது' என்று தொடங்கி நித்யவிஹாரமாயிருக்கும் — எப்பொழுதும் எல்லா வஸ்துக்களிலும் பரவியிருக்கும் ஸஹஸ்ரவிதஸங்கோச விகாஸவத்தாய — அநேகவிதங்களான ... ... இவைகளையுடையதாய 'கர்மாநுகுணம்' ... ... காரணத்தைக் குறிக்கிறது ஜ்ஞானவிகாஸத்தாலே — ... பரவுதலால், அதாவது முக்தர்களுக்கெல்லாம் ... ... என்று தாத்பர்யம். 'ஜ்ஞானவிகாஸத்தாலே' என்று பாடாந்தரம், ஸ்வபாவத்திலேற்பட்ட ... ... இது நித்யமாகையினாலே ... ... பரவுதலை நிரூபித்தருளுகிறார் — 'இதுக்கு' ... ... ஆயத்தாவஸ்தை — ப்ராப்த ... ... அநேக சரீரங்களை அதிஷ்டானம் செய்யும் ... ... அவஸ்தை இதனாலே பரமதத்தினம் ... ... தார்க்கிகர்களின் பக்ஷம் நிராகரிக்கப்பட்டது 'ஞாத்ருத்வம்' இதயாதியோடுவளர்ந்த ... ... 'ஸாமர்த்தியமாவது' இதயாதிக்கு அனுகூல ... ... ஸாக்ஷம், பாதிகமான பொன்னற ... ... தாத்பர்யம் இவைகளில் எல்லா ... ... அனுகூலமாய் நடப்பிக்க ஸ்வபாவம் பராதி ... ... முக்தர்கள் அவரவர்களின் ... ... ஸங்கல்பிக்கப்பட்டதை ஒழிய

வாதல் ப்ரத்யக்ஷமாகவாதல் ஒன்றை யதாவஸ்திக்கை ஸம்ஸாரவிபூதியான ஸகலவஸ்துக்கு மாத்ரக்ஷமும் ஸ்வபாவமாயிப்படி ஈஸ்வரனும் நித்யரும் முக்தரும் ஸாக்ஷாத்கரிக்க ஸம்ஸாரிகளுக்கு காலபேதத்தாலும் வாஸ்தாஷபேதத்தாலும் தேசபேதத்தாலும், அஸ்வாதீநமாயும் ப்ரத்யக்ஷமாயும் பரோக்ஷமாயும் இருக்கிற விலக்ஷணங்களெல்லாம் இவ்வஸ்துக்களுக்கு ஸ்வாபாவிகங்களன்று இது இவர்களுடைய கர்மங்களுக்கீடாக ஸத்யஸங்கல்பனான ஈஸ்வரனிவர்களுக்கு ஸங்கோசம் பண்ணின ப்ரகாரம் இக்கர்மமும் மாலிகைக்கு வஸ்துக்கு ஸ்வாதீநயோக்யதையும் ஸஹகாரியோக்யதையுமுண்டு ஸ்வாதீநயோக்யதை ஸ்வதந்த்ரவேதநத்வமும் ஸஹகாரியோக்யதை ஸாவதாநத்வமும் நித்யருக்கும் முக்தருக்கும் ஸ்வதந்த்ரவேதநத்தையாலே ஸ்வாதீநயோக்யதை யுண்டேயாகிலும் ஸம்ஸாரதசையில் விபரீதாநுஷ்டாநமில்லாமையாலே ஸஹகாரியோக்யதையில்லை ஸம்ஸாரனை ஸகல

அவைகள் ஸ்வாபாவிகங்களல்ல ஆனாலிவை ஏன் வஸ்து சில ருக்கு அநுகூலமாயும் சிலருக்கு ப்ரதிகூலமாயும் தோன்றுவது விருத்தமன்றோ என்றருளிச்செய்கிறார் — 'ஸம்ஸார' என்றாரம்பித்து 'அஸ்வாதீநமாயும்' என்பதினால் இந்த ஸம்ஸாரதசையில் சில வஸ்துக்கள் அநுகூலமாயத் தோன்றினாலும் ஈஸ்வராதிகளுக்குப்போல அவைகளுடைய ஸ்வாபாவிகமான ஆநுகூல்யம் தோன்றுகிறதில்லை என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது எல்லா ஆத்மாக்களும் ஸமானமாயிருக்க ப்ரதிநியதமாக சிலர் பலத்தை யநுபவிப்பதற்கு காரணத்தை யருளிச்செய்கிறார் — 'இக்கர்மமும்' என்றாரம்பித்து ஸ்வாதீநயோக்யதை – ஸ்வரூபத்தினாலேயே போகபாத்ரமாயிருக்கை ஸஹகாரியோக்யதை – அதுக்கான காரணத்தினால் போகம் ப்ராப்திக்கை ஸ்வதந்த்ரவேதநத்வம்' என்பதினால் ஈஸ்வரனும், அவனுடைய ப்ரபுத்வம் அர்த்தாத் தெரிவிக்கப்படுகிறது ஸகலப்ரஸாவிதாவாய – எல்லா

ப்ரகாஸிதாவாய்த் தானொருத்தருக்கு ஸாக்ஷியன்றி
க்கே நிற்கையாலே ஸாக்ஷிவேத்யமாகிற ஸ்வ
ரூபவைலக்ஷண்யத்தையுமில்லை, ஸ்வதஜ்ஞாநஜ்ஞாத்ருத்வமா
ரி) ஸ்வாஹங்காரிவைலக்ஷண்யத்தையுமில்லை ஜீவேஸ்வராதிகளை
ளா வாதார்த்தங்க ளெல்லாருடையவும் ஸ்வாபேக்ஷ ஸ்வ
வேத்ய ஸ்வயம்ப்ரகாஸம் இதயதீஷ்வர்க்ஷ ப்ரகாஸம்,
த்தத் வேருக்கு முண்டு. வொருகால் த்ரிவிய
அஞ்ஜவிகாஸங்களில்லை ஸ்வபூர்த்தகளுடையவும்
ஸங்கேதஜ்ஞாநம் விஷய ப்ரகாஸநவேளையிலே
ஸ்வாஸ்ரயத்துக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஸமாயிருக்கும் ஜ்ஞாநஸ்வ
ரூப ஸ்வயம்ப்ரகாஸத்வமும் ஸங்கல்பிகளுக்கு ஸாதா
ரணம் ஸங்கேதஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயிகதோற்றம்.

[illegible] நியமிக்குமவனுமப், ஸாக்ஷியன்றிக்கே —
[illegible] ‘ஸ்வதஜ்ஞாநஜ்ஞாத்ருத்வமாகிற’ இத்
[illegible] அபராதமென்பது ஸ்வாமியினுடைய உத்தரவையீறி
[illegible] இவனுக்கு வேறொரு ஸ்வாமியில்லாமையி
[illegible] ஸ்வதந்த்ரனான ஸ்வாமியினுடைய உத்தரவையீறி நடப்ப
[illegible] பாபத்தவம் இல்லை தன்னுடைய உத்தரவை
[illegible] அபராதமாகாது என்று தாத்பர்யம். தர்மி
[illegible] தர்மபூத ஜ்ஞானத்திற்கும் வ்யத்யாஸத்தைக்
[illegible] — ‘ஜீவேஸ்வர’ என்றாரம்பித்து ஸ்வவேத்ய-
[illegible] வேருக்குமுண்டு - பத்தாத்மாக்களுக்குமுண்டு
[illegible] ஜ்ஞானம் தர்மபூத ஜ்ஞானத்தைப்போல
[illegible] ஸாதிகளோ அடைகிறதில்லை, என்பதும் நித்ய
[illegible] போலவே பத்தர்களுக்கும் ஸமமானதென்பதும்
[illegible] தர்மபூத ஜ்ஞானத்தின் ஸ்வபாவத்தை நிரூபித்த
[illegible] — ‘ஸ்வபூர்த்த’ என்றாரம்பித்து தர்ம தர்மி ஜ்ஞா
[illegible] போதுவான ஆகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் —
ஜ்ஞாநஸ்வரூப’ என்றாரம்பித்து கீழ ‘ஜீவேஸ்வர’ என்
[illegible] வாக்யங்களினால் தர்ம தர்மிகளிரண்டுக்
[illegible] ஸ்வபாவங்களை நிரூபித்தார் ‘ஸங்கேத
ஜ்ஞாநத்துக்கு’ என்றாரம்பித்து ஒவ்வொன்றுக்கும் அஸாதா

யசித்யான வாத்ஸல்யத்துக்கு ஹேதுவென்றும். ஜ்ஞாநகமாவது கஸ்யசித் ப்ரகாசகம், அதாவது தனனுடையவாகவுமாம, வேறென்றினுடை யவாக வுமாம, ஏதேனு மொன்றினுடைய வ்யவஹாரா நுகுணத்தைப் பண்ணுகை ஸ்வயம்ப்ரகாசகமாவது தனனை விஷயீகரிப்பதொரு ஜ்ஞாநாந்தரத்தா லபேக்ஷையறத்தானே ப்ரகாசிக்கை யசித்தே

ரணமான தாமங்களை நிரூபித்தருளுகிறார் ஆகையினால் புன்நகதியில்லை ஏற்றம் - அஸாதாரணம 'ஆத்வஸாவத்துக்கு' எனபதினால் இந்த பரத்யக்த்வம ஸவரூப பரயுக்தம எனபது தெரிவிக்கபபடுகிறது கீழ அருளிசசெய்த ஜ்ஞாநத்வாதிகளை நிரூபித்தருளுகிறார்—'ஜ்ஞாநத்வம்' எனறாரமபித்து கஸ்யசித் ப்ரகாசகம் - ஏதாவதொனறை பரகாஸம செய்கை இததையே விவரிசகிறார்—'அதாவது' எனறாரமபித்து 'தன னுடையவாகவுமாம' எனபதினால் ஆதம ஸவரூபத்திறகு ஜ்ஞாநவமும, 'வேறொன்றினுடையவாகவுமாம' எனபதினால் தாமபூத ஜ்ஞானத்தினுடைய ஜ்ஞாநத்வமும நிரூபிக்கபபட்டது 'வ்யவஹாராநுகுண்ய'மாவது அங்கீகரிப்பது, தள்ளுவது, முதலிய காரியங்களுக்கு யோசயமாயிருசகை அதாவது ஜ்ஞானத்தினால் ஒரு வஸ்து பரகாஸிபபிக்கபபட்ட பிறகு அதைப்பற்றிய வயவஹாரம உண்டாகிறது எனறு தாதபாயம இததால ஜ்ஞானமெனபதின அரத்தம 'வ்யவஹாராநுகுண்யத்தைப் பண்ணுகை' எனபது, மறறவை வயத்யாஸத்தைத் தெரிவிக்கின்றனவெனபது தபோதிதம விஷயீகரிப்பது-பரகாஸம செய்யக்கூடியது தாமபூத ஜ்ஞானம தனக்கு ஆஸ்ரயமான ஆதமாவிறகு பரகாஸிக்கிறபடியினாலே ஆதாரமாகிய ஆதமாவை அபேக்ஷித்தபோதிலும அந்த தாமி ஸவரூபம இதை விஷயீகரிப்பதில்லாமையினாலே இது 'ஜ்ஞாநாந்தரத்தா லபேக்ஷையறத்தானே ப்ரகாசிக்கிறது' எனறது ஸங்கதம எனறு தாதபாயம 'ஜ்ஞாநாந்தரத்தால' எனபதினால தனனைத்தானே விஷயீகரிப்பது விலக்கபபடுகிறது 'விஷயித்வம்' எனபதறகு ஏதாவது ஒனறை பரகாஸம செய்வது எனறாத்தமாகையினாலே, அது தனனையே பரகாஸம செய்துகொள்ளுகிற ஆதமாவிறகும ஸமபவிக்கு

ஜ்ஞாதத்துக்கு விஷயி[illegible]
தொன்றைக் காட்டுகை [illegible]
மாவது ஸம்வேஸ [illegible]
ஆகாரத்துக்கு [illegible]
படி [illegible]
ஹ்ரியென்கிற ஸாக்ஷாத் [illegible]
துக்குத் தான [illegible]

[illegible]
தன்னை யொழி[illegible]
கிறது ஸம்வே[illegible]
[illegible]
[illegible]
உண்டாகி[illegible]
விக்கிறதில்லை, [illegible]
தோற்ற[illegible]
[illegible]
யும ஆத்[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ஜீவா[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
அருளிச் [illegible]
தோன்ற[illegible]
கான என்று [illegible]
ரவா ஆதமாக[illegible]
தோன்றுகிறபடி [illegible]
வேறு என்[illegible]
பொதுவான ஆ[illegible]
தது விஸேஷித்[illegible]
ரவருடைய ஆத்மா [illegible]

ஸ்யமாம். இவ்விசேஷமில்லாத வஸ்துக்களில் ஸ்வரூப நிரூபகத்தோடு வ்யாப்தமான சேதநத்வமுமில்லை இத ர்மதர்மிகளிரண்டும் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருந்தாலும் நித்யத்வாதி தர்ம விசேஷ விசிஷ்டங்களாலே ஜ்ஞாநஜ்ஞேயவைஷம்யங்களுண்டாம் தன்னுடைய தர்ம

பம் இப்படி ப்ரகாச பலித்வமும் பாரதந்த்ர்யமும் ஸாமாந்ய விசேஷ ந்யாயத்தாலே விசேஷ தாமமில்லாத இடத்தில் ஸாமா ந்ய தாரமிருக்கலாமோ என்னில் அதற்கு ஸமாதானமருளிச் செய்கிறார் —'இவ்விசேஷ' என்று தொடங்கி. கறுப்புக்குடமில்லை யென்று விசேஷ நிஷேதம் இல்லையென்று சொல்லுகிற இடத்தில் ஸா மாந்யமான குடம் இருக்கக்கூடும், அதைப்போல அவ்விடத்தில் இங்கு [illegible] ஸ்வரூபத்வமும் [illegible] கொண்டு [illegible] சில வஸ்துக்களை அங்கீகரிப்பதும் [illegible] ப்ராப்திப்பதும் செய்யவேண்டுமாகை [illegible] ஒருவஸ்துக்கு இவ்விரண்டும் ஸம்பவிக்கா [illegible], [illegible] உண்டாகும் ப்ரகாசத்தை [illegible] அறிந்துகொண்டே [illegible] இந்த விசேஷம் ஸாமாந்யத்திற்குக் [illegible] விசேஷ [illegible] ஸாமாந்யமும் இல்லை [illegible] இத்தோடே வ்யாப்தமான — இது [illegible] இருக்கின்ற [illegible] இவைகளுக்குச் சில [illegible] சேர்த்தறியும்பொழுது அஸ்வயம்ப்ர காசத்வமும் உண்டென்றருளிச் செய்கிறார் —'இதர்ம' என்று [illegible] தர்மதர்மி - [illegible] ஜ்ஞானமும், ஆத்ம ஸ்வ ரூபஜ்ஞானமும் 'ஸ்வயம் ப்ரகாசமாயிருந்தாலும்' என்பதோடு [illegible] ஸ்வபாவங்களோடு என்று [illegible] 'நித்யத்வாதி' என்கிற இடத்தில் 'ஆதி' சப்தத்தினாலே [illegible] அதீந்த்ரியத்வாதிகளும் [illegible] குறிக்கப்படுகின்றன இதனால் [illegible] [illegible] ஜ்ஞானம் பிறக்கவேண்டுமென்ப [illegible] விரோதமில்லை யென்பதும் தயோதிதம் ஒரு ஜீவனுக்குத் தாமபூத ஜ்ஞானமொன்றேயாயிருக்க அது ஜ்ஞாநாந்தர வேத்ய [illegible] நிரூபிக்கிறார் —'தன்னுடைய' என்று

ஸம்ஹிதஜ்ஞாநம் தனக்கு ஜ்ஞாநாகாரவைசிஷ்ட்யமாமபோது ஆவரணஹேதுகர்மத்தாலே ஜ்ஞாநாகாரவைசிஷ்ட்யம் த்ரிவியாசேதநங்களும் வாருக்கே தோன்றக் கடவனவாயிருக்கும் அசேதநத்வமாவது ஜ்ஞாநாச்ரய அசேதந நிரூபணம் மனறிக்கே யொழிகை பிறருக்கே தோன்றுகையாவது தன ஸ்வாகாரத்துக்குத் தான ஸாக்ஷியனறிக்கே யொழிகை இவையிரண்டும் யதேஷ்டஸம்ஹிதஜ்ஞாநாதிகளுக்கும் தாதூம் த்ரிவியாசேதநங்களென்றெடுத்தவற்றில ஆக்ருதியும் காலமும் ஸாத்தஸ்தலத்தின் ஜடங்கள ஸாக்ஷஸம்மான ஸ்வயம் பரகாஶத்வம் ஊர்வுத்தையும் ஜடமென்று சிலர் சொலலுவாாகள ஜடத்வமாவது ஸ்வயம்ப்ர காாமனறிக்கே யிருக்கை ஸமவஸ்தாஷ்டாதிவரா

ஹேதுகர்மத்து ஆவரணஹேதுகர்மத்தாலே - இந்திரியங்களின் பரிபாக பரபுவதின் வியதயாஸத்திலே 'கர்மத்தாலே' என்பதிலே ஜ்ஞானம் வெவவேறானதிலலை, அதின் பரவுத மட்டும் மாத்திரம் பேதம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது ஜ்ஞாநாகாரவைசிஷ்ட்யம்-ஜ்ஞாநாகாரம் என்று சொலலுகிறது

அசேதன ஸவரூபங்களை நிரூபிக்கருளுகிறார் —'த்ரிவிய' என்றாரம்பித்து வாருக்கே - அயலாருக்கே எப்படி நிலை இச்சாக்ருத்தத்தாமபூதஜ்ஞானத்திலை பரகாஶமெய்யும்படி ஆத்மா அக்ரப்படுகிறது எப்படி யென்னில—அவைவாவ பாரு க்கு தோன்றிடும் தங்கள தங்கள ஆத்மா தங்களைக்குக் தோன்றுகிறபடியினலை ஜ்ஞாநாச்ரயமனறிக்கேயொழிகை-தானே ஜ்ஞாதாவாகிறுக்கு ஆஶ்ரயமாராமலிருக்கை இந்த அசேதந ஸாக்ஷத்வம், இரண்டும் தாமபூத ஜ்ஞானத்திற்குமுண்டு என்று தெரிவிக்கிறார்—'இவை இரண்டும்' என்றாரம்பித்து மற்ற ஜடமான வஸ்துவைபபற்றி அபிப்ராயபேதங்களை தெரிவிக்கிறார்—'ஸாக்ஷஸம'என்றாரம்பித்து 'சிலர் சொலலு வாாகள' என்பதறகு அப்படிச் சொலலுமவாகளுக்கு ஸ்ரீ பாஞ் சராத்ரஶாஸ்திரம் முதலியவை விரோதிக்கும் என்று தாத்பா ர்யம் ஸ்வயம்ப்ரகாாமனறிக்கேயிருக்கை-தாமபூத ஜ்ஞானமபோல

[illegible] ஸ்வயம்ப்ரகாச [illegible] ஸ்வயம்ப்ரகாச [illegible] ஸம்ஸாரி [illegible] ஸ்வயம்ப்ரகாச [illegible] ஸ்வயம்ப்ரகாச [illegible] ஸ்வயம்ப்ரகாச [illegible]

[illegible] 'ஸம்ஸாரிகளுக்கு' [illegible] 'ஸ்வப்ரகாசத்வமும்' [illegible]

யமில்லை 1 'யோ வேத்தி யுகபத்ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸதா ஸ்வத: । தம் ப்ரணம்ய ஹரிம் ஶாஸ்த்ரம் ந்யாய தத்த்வம் ப்ரவக்ஷ்யதே ॥' என்கிறபடியே யுகபத்ஸர்வஜ்ஞாநத் தாலே ஸர்வத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸ்ர்வேஸ்வரனுக்கு ஸாக்ஷாத்காரரூபமான ஸ்வயம்ப்ரகாஶமா யிருக்கிறபடி யெங்ஙனே யென்னில்? இவனுடைய

வபம பரசாஶமாயிருபபதினுலும இஂறபு ஸவயம ப்ரகாஶத் வம அஙகீகரிபபது வயாததமனறோ எனறு ஶஙகித்துப பரிஹாரம ஸமாதான மருளிச செயகிறார்—'யோவேத்தி' எனறாரமபித்து. **ய:** - எநதப பகவான **ஸர்வம்** - எலலா வஸதுககளையும், **யுகபத்** - ஒரே காலததில, **ஸதா** - எபபொழுதும **ஸ்வத:** - ஸவபாவததினுலேயே, **ப்ரத்யக்ஷேண** - பரதயக்ஷமாக, **வேத்தி** - அறிநதுகொளளுகிறரோ, **தம்** - அபபடிபபட்ட, **ஹரிம்** - பகவானை, **ப்ரணம்ய** - ஸேவிததுக, **ந்யாயதத்த்வம்** - நயாயததவம எனற, **ஶாஸ்த்ரம்** - ஶாஸதிரததை, **ப்ரவக்ஷ்யதே**-சொலலுகிறேன இதில முதல பாதி ஸர்வேஶவரனிடததில விவக்ஷிதமான அாததததிறகு பராமாணமாக உதாஹரிக்கப பட்டது இது இனன கரநததததில இவராால அருளிசசெயயப பட்டிருககிறது எனறு இதின பராமாணயததைக காட்டுவதறகாக மேலபாதியும உதாஹரிககபபட்டிருககிறது 'எஙஙனே யெனனில' எனபதறகுப பகவானுடைய ஜ்ஞாநம எப பொழுதும எலலா வஸதுககளையும விஷயீகரிககிறது எனறும, 'ஸ்வயம் ப்ரகாஶமாவது தனனை விஷயீகரிககிற ஜ்ஞா நாநதரததாலலேயேனறியே ப்ரகாஶிககை' எனறும மேறசொனன அருளிச செயயபபட்டிருபபதும விரோதிககிறபடியினாலே இது ஸஙகதமாகுமபடி எபபடி? எனறு கருததுப பகவா னுடைய ஸவரூபம ஸரவததையும விஷயீகரிககிற ஜ்ஞா ஜ்ஞானததிறகு விஷயமாயிருகக, அதறகு ஸவயம பரகாஶத வம ஒபபுககொளளுவதைபபோலஇருககும ஒபபுககொளளலா மோ எனறு ஸமாதான மருளிச செயகிறார்—'இவனுடைய' எனறாரமபிததது அதாவது பரயோஜனமிலலை எனகிற பராமாணததைக கொணடு பரமாணஙகளின மேறபட்ட ஸவயமப்ரகா

---

1 ஸ்ரீமந்நயாய தத்த்வம் - மங்கள ஶ்லோகம்,

தர்மபூதஜ்ஞாநம் தீபப்ரபாத்ரவ்யம் முதலாக ஸர்வத்தையும் விஷயீகரியாநிற்க இத்தீபப்ரபாத்ரவ்யம் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்கிறாப்போலே இதுவும் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்கலாம். இப்படி நித்யருக்கும் முக்தருக்கும் விஷயப்ரகாசகாலத்திலே தர்மபூதஜ்ஞாநம் ஸ்வாச்ரயத்துக்கே ஸ்வயம்ப்ரகாசமானாப்போலே அவர்க்கும் அவ்வவஸ்தையிலே இது ஸ்வயம்ப்ரகாசமானால் விரோதமில்லை. தர்மபூதஜ்ஞாநத்தினுடைய

ஶத்வத்தை நிஷேதிக்கை அநுசிதம் என்று தாத்பர்யம். திவ்யாத்ம ஸ்வரூபம் வேறு சில தர்மங்களோடு சேர்ந்து தோன்றும் பொழுது தர்மபூத ஜ்ஞாநத்தினால் விஷயீகரிக்கப்பட்டபோதிலும், 'நான்' என்று தோன்றும்போது ஸ்வயம் ப்ரகாசமாய்த் தோன்றுவதைப்போல இந்த ஶுத்தஸத்வமும் ஸ்வரூபேண தோன்றும்பொழுது ஸ்வயம் ப்ரகாசமாய்த் தோன்றுகிறபடியினால் விரோதமில்லை என்று ஸ்ரீ ஸாரஸ்வாதிநியில் வ்யாக்யாதம். இப்படிப் புருஷபேதத்தினாலே ஸ்வயம் ப்ரகாசமாகவும் அஸ்வயம் ப்ரகாசமாகவும் இருப்பது ஸங்கதமானாலும் ஒரே ஆத்மாவுக்கு பத்த தசையில் ப்ரகாசியாமல் முக்த தசையில் ஸ்வயம் ப்ரகாசமாவது ஸங்கதமாகுமோ வென்னில்? அதற்கு ஸமாதான மருளிச் செய்கிறார்—'விஷயப்ரகாச' என்றாரம்பித்து அவ்வவஸ்தையிலே முக்தாவஸ்தையிலே இப்படி ஸ்வயம் ப்ரகாசத்வம் வஸ்துவுக்கு ஸ்வாபாவிகமான தர்மமாக இருந்தால் சில காலத்தில் இருந்து சில காலத்தில் இராமலிருப்பது ஸங்கதமாகுமோ வென்னில்? ஸ்வயம் ப்ரகாசமாயிருந்தாலும் தானே தன்னைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக்கூடிய ஶக்தி இவனுடைய கர்மங்களினால் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ஸத்ருஷ்டாந்தமாக நிரூபித்தருளுகிறார்—'தர்மபூதஜ்ஞாநத்தினுடைய' என்றாரம்பித்து. தர்மபூத ஜ்ஞாநம் பத்ததசையில் சில ஸமயங்களில் ஸ்வயம் ப்ரகாசமாய்ச் சில காலங்களில் அஸ்வயம் ப்ரகாசமாய் இருக்கிறபடியினாலே ஸ்வயம் ப்ரகாசத்வம் ஸ்வபாவமென்றும், கர்மங்களினால் சில ஸமயத்தில் மறைக்கப்படுகிறதென்றும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. ஶுத்தஸத்வ த்ரவ்யமோ அப்படிக்கில்லாமல் பத்ததசை முழுவதும் அஸ்வயம் ப்ரகாசமாய்,

ஸ்வாதந்த்ர்யப்ரகாஶ ஶக்தியானது விஷயப்ரகாஶமில்லாத காலத்தில் கர்மவிஶேஷங்களாலே ப்ரதிபத்தமா றுபோலே ஶாஸ்த்ரத்தினுடைய ஸ்வதஃப்ரகாஶ ஶக்தியும் ஸம்ஶயத்தில் ப்ரதிபத்தையாகையாலே ஶாஸ்த்ரம் ஸம்ஶயக்கு ப்ரகாஶியாதொழிகிறது.

தீயஸ்ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம் முக்தௌ ஸ்வாபாவிகம் யதா |
ஸங்கே கதாசித்ஸம்ருத்தம் ததாऽத்ராபி நியம்யதே ||

இவ்வளவு அவஸ்தாந்தரவத்தி விகாரித்வாத்து

முக்ததஶையில் மாத்திரம் ஸ்வயம் ப்ரகாஶமாய்த் தோன்றுகிற படியினாலே இந்த உதாஹரணம் அஸங்கதமாகாதோ வென்னில் உத்க்ருஷ்டமான ஸமாதானத்தை ஒரு காரிகாரூபமாக அருளிச் செய்கிறார்—'**தீய:**' என்றாரம்பித்து

ப-ரை] **முக்தௌ** - மோக்ஷதஶையில், **தீய:** - தர்மபூத ஜ்ஞானத்திலுடைய, **ஸ்வாபாவிகம்** - ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்டதான, **ஸ்வயம் ப்ரகாஶத்வம்** - ஸ்வயம் ப்ரகாஶத்வமானது, **ஸங்கே** - பத்த ஜீவர்களிடத்தில், **கதாசித்** - சிலஸமயத்தில், **ஸம்ருத்தம்** - எப்படி தடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, **ததா** - அப்படியே, **அத்ராபி** - இந்த ஶாஸ்த்ரத்திலும், **நியம்யதே** - நியமம் செய்யப்படுகிறது. அதாவது மோக்ஷதஶையில் தர்மபூத ஜ்ஞானத்திற்கு ஸ்வயம் ப்ரகாஶத்வம் உண்டானதற்குப் பிறகு ஒருகாலும் தடுக்கப்படுவதில்லை, அதுவே ஸ்வபாவத்தினால் ஏற்பட்டு பத்ததஶையில் அதின் ஸ்வயம் ப்ரகாஶத்வமானது மறைக்கப்படுகிறது. ஆகையினால் ஸ்வபாவஸித்தமாய்த் தடுக்கலில்லாத ஸ்வயம் ப்ரகாஶத்வம் பத்ததஶையில் ஒருகாலத்திலும் உண்டாகாமல் முக்ததஶையில் மாத்திரம் உண்டாவதுபோல ஶாஸ்த்ரத்தின் ஸ்வயம் ப்ரகாஶத்வமும் பத்ததஶையில் ஒருபொழுதும் உண்டாகாமல் முக்த தஶையில் ஸம்பவிக்கலாம் என்று தாத்பர்யம்.

ஆகிலும் சில ஸமயத்தில் ஸ்வயம் ப்ரகாஶமாயிருப்பதும் சில ஸமயத்தில் அஸ்வயம் ப்ரகாஶமாயிருப்பதாகிற விருத்தாகாரங்கள் அஸமஞ்ஜஸமாகக் கூடுமோ வென்னில்? ஸமாதானமருளிச்செய்கிறார் — 'இவ்வளவு' என்றாரம்பித்து இவ்வளவு **அவஸ்தாந்தரவத்தி-**

க்கு விரோதமென்று ஆகையாலே ப்ரமாணப்ரதிபந்நார்த்தத்துக்கு யுக்திவிரோதஞ்சொல்ல வழியில்லை. இங்ஙனன்றிக்கே யுபசாரத்தாலே நிர்வஹிக்கப் பார்க்கிலாத்ரவ்யத்திலும் ஜ்ஞானாதி ஶப்தங்களை யுபசாரத்தாலே நிர்வாஹங்களாக்கலாம். ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்துக்கு ரூபரஸாதி குணங்களுமவையடியாகவந்த ப்ருதிவ்யாதிவிபாகமும் [illegible]களுங் கூடுமோ வென்கிற சோத்யமும் தர்மபூதஜ்ஞானத்துக்கும் தர்மிஜ்ஞானத்துக்கு முண்டான வைஷம்யங்

அல்பமான இப்படிப்பட்ட வெவ்வேறு அவஸ்தைகளை யடைகை, **விகாரித்ரவ்யத்துக்கு** - (மண்டபம், கோபுரம், முதலிய) மாறுதல்களை யடையக்கூடிய ஶுத்தஸத்த்வ த்ரவ்யத்திற்கு இந்நால ஸ்வரூபத்திலேயே விருத்தங்களான பெருத்தல் சுருங்குதல் முதலிய மாறுதல்களை யடையக்கூடியதான ஶுத்தஸத்த்வ த்ரவ்யத்திற்கு, நித்யவஸ்துக்களுக்குக்கூட ஸம்பவிக்கக் கூடியதான ஸ்வபாவத்தில் மாறுதலாகிய இந்த மாறுதல்கள் ஸம்பவிக்கலாமென்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. கீழ்ச்சொல்லிய அர்த்தங்களைச் சேர்த்து நிகமனம் செய்தருளுகிறார்— '**ஆகையால**' என்றாரம்பித்து **சொல்லவழியில்லை**' என்பதற்கு யுக்தி விரோதத்தினாலே ப்ரமாணப்ரதிபந்நமான அர்த்தத்தை அந்யதாகரிப்பது அஸம்பாவிதம், அப்படி விரோதம் சொல்லுவதற்கு யுக்தியும் கிடையாது என்று தாத்பர்யம். **இங்ஙனன்றிக்கே**- கீழ்ச் சொல்லிய ந்யாயத்தினாலே ப்ரமாணங்களுக்கு அந்யதாஸித்தியும், யுக்தி விரோதமுமில்லாமலிருக்க **உபசாரத்தாலே நிர்வஹிக்கப்பார்க்கில்** - ஶுத்த ஸத்த்வத்திற்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற வசனங்களுக்கு ஔபசாரிகமாக அர்த்தம் சொல்லில். '**ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்துக்கு**' என்றது ஹேதுகர்ப்ப விஶேஷணம், அதாவது ஸ்வயம் ப்ரகாஶமாகையினாலே என்று தாத்பர்யம். அதாவது ஸ்வயம் ப்ரகாஶமான தர்மபூத ஜ்ஞானத்திற்கு ரூப ரஸாதி குணங்களும் ப்ருதிவ்யாதி விபாகங்களுமில்லையே, இதற்கு மாத்திரம் ஸம்பவிக்குமோ என்று ஶங்கையின் தாத்பர்யம். '**வைஷம்யங்கள்**' என்பதற்குத் தர்மதர்மிகள் இரண்டும் ஜ்ஞானமாயிருக்க ஒன்றுக்குப் பரத

க்ஷை ப்ரதிபந்தியாகக்கொண்டு ப்ரமாணஸித்தத்தாலே பரிஹ்ருதம். இப்படி ஸ்வயம்ப்ரகாசமான ஶுத்தஸத்த்வ த்ரவ்யத்தை ஜ்ஞாத்ருத்வமில்லாமையாலே த்ரிவிதா சேதநங்களென்று சேர்க்கோத்தது. இவ்வசேதநங்கள் மூன்றுக்கும் ப்ரவ்ருத்தியாவது ஸம்ஸ்ருஷ்ட ஜ்ஞாநாஶ்ரயங்களான விசித்ரபரிணாமாதிகள்.

இவற்றில் த்ரிகுணத்ரவ்யத்துக்கு ஸ்வரூபமொரு ப்ரகாசாஶ்ரயத்வம் ஸத்த்வபரிணாமவிசேஷமான

த்ரிகுணத்ரவ்ய நிரூபணம்

விதத்ரவ்யத்துக்கு ஸத்த்வ ரஜஸ் ஸ்தமஸ்ஸுக்கள் மூன்றும் ஸமமானபோது ஸாம்யம்

1 ...ய ஒன்றுக்கு பாரார்த்யம், விஷயித்வம், ஸ்வஸ்மைபாஸமானத்வம், நித்யாதி வ்யபதேசங்கள் என்றாற்போல் ப்ரதிபந்தியாகக்கொண்டு - பதில் ஸமாதானமாக வைத்துக்கொண்டு, ப்ரமாணஸித்தத்தாலே-ப்ரமாணத்தில் சொல்லியிருப்பதாலே ...ந்நிவ்யாப்தி விபாகம் அஸம்பாவிதம் என்கிற ஶங்கைக்கு ...ட்ட ப்ரகாசமான வஸ்துக்களுக்கே ஒன்றுக்கொன்று ...ஸ்வரூபமான ஸ்வாபாவிக நிரூபணைப்போல இப்படி ஸம்பாதிக்கும் ப்ரமாணங்கள் இந்த விபாகம் உண்டென்று சொல்லுகிறபடியினால் இவை ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம். இப்படி ஸ்வயம் ப்ரகாசமான ஶுத்தஸத்த்வத்தைத் த்ரிவித ப்ரக்ருதி, காலம், இவைகளோடு சேர்த்தருளிச்செய்த ...காரணமருளிச் செய்கிறார்—‘இப்படி’ என்றாரம்பித்து ஜ்ஞாத்ருத்வ மில்லாமையாலே - ஜ்ஞாநத்திற்கு ஆஶ்ரயமல்லாமையாலே இது ஜடமல்லவாகிலும் ஜ்ஞாத்ருத்வ மில்லாமையினால் அசேதன மென்னக் குறையில்லை என்று தாத்பர்யம். அசேதனங்களென்று சொன்னதினாலேயே ...ஸ்வரூபமும், அது நித்யாநித்ய வஸ்துக்களுக்கு ப்ராமாண்ய... ...ப்பட்டிருக்கும் என்பதினால் ஸித்தியும் அருளிச்செய்யப்பட்டபடியினாலே ப்ரவ்ருத்தியை யருளிச் செய்கிறார்—‘இவ்வசேதநங்கள்’ என்றாரம்பித்து ‘பரிணாமாதி’ என்கிற இடத்தில் ‘ஆதி’ பதத்தினால் உத்பத்தி விநாசங்கள் க்ராஹிக்கப்படுகின்றன. ப்ரக்ருதியின் ஸ்வரூபாதிகளை நிரூபிக்கிறார்— ‘இவற்றில்’ என்றாரம்பித்து ஸத்த்வபரிணாமவி

விஷமமானபோது ஸ்ருஷ்டிகள் குணவைஷம்யமுள்ள ப்ரதேசத்திலே மஹதாதி விகாரங்கள் இதில் விக்ருதமல்லாத ப்ரதேசத்தையும் விக்ருதமான ப்ரதேசத்தையுங்கூட ப்ரக்ருதிமஹதஹங்காரதந்மாத்ர பூதேந்த்ரியங்களென்று இருபத்திநாலு தத்வங்களாக சாஸ்த்ரங்கள் வகுத்துச் சொல்லும் சில விவக்ஷா விசேஷங்களாலே யோரொருவிடங்களிலே தத்வங்

மான - எப்பொழுதும் விகாரத்தை யடையும் தன்மை யுடைய இத்தால் ப்ரளய தசையிலும் மூன்று குணங்களின் ஸாம்யத்தையுடைய அவஸ்தைகள் மாறிவருகின்றன என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது. **விஷமமானபோது** - ஏதாவது ஒரு குணம் அதிகப்பட்டு மற்றவை குறையும்பொழுது '**குண வைஷம்யமுள்ள ப்ரதேசத்திலே**' இத்யாதிக்கு எங்கும் நிறைந்தான ப்ரக்ருதியில் எந்தப் பாகத்தைக்கொண்டு ஸ்ருஷ்டிக்க வேண்டுமென்று பகவத் ஸங்கல்பம் உண்டாகிறதோ அந்த இடத்தில் குணங்களின் வ்யத்யாஸமுண்டாகி மஹான் என்கிற தத்வம் உண்டாகிறது, இப்படியே மற்ற அஹங் காராதிகளிலும் என்று திருவுள்ளம். ஆகையினால் ப்ரக்ருதி முழுவதும் மஹத்தாகமாறி, அப்படியே மற்றவைகளும் மற்றவைகளாக மாறிவந்தால் பஞ்சபூதங்களின் பஞ்சீகரணாதிகளுக்கு ப்ரஸக்தி இல்லாமற்போவதுடன், தத்வங்கள் இருபத்திநாலென்று சொல்லுவதும் ஒரே தத்வமே நிற்கிறபடியினாலே ஸம்பவிக்காதே என்கிற சங்கை கீழ்ச் சொல்லிய காரணத்தினாலே பரிஹரிக்கப்பட்டதென்று நிரூபித்தருளுகிறார்— '**இதில்**' என்றாரம்பித்து. **தந்மாத்ர** - என்றது சப்த, ஸ்பர்ச, ரூப, ரஸ, கந்த, என்று ஐந்துவகை '**பூத**' என்றது ப்ருதிவீ, அப்பு, தேஜஸ்ஸு, வாயு, ஆகாசம், என ஐந்துவகை '**இந்த்ரியங்கள்**' என்றது கண், மூக்கு, நாக்கு, தோல், காது ஆகிய ஜ்ஞாநேந்திரியங்கள் ஐந்து, கால், கை, வாய், பாயு, உபஸ்தம் என ஐந்து கர்மேந்திரியங்கள், மனது ஒன்று, ஆகப் பதினொன்று '**சில விவக்ஷாவிசேஷங்களாலே**' என்பதற்கு அக்ஷரம், தமஸ்ஸு, என்று சொல்லப்படுகிற ப்ரக்ருதியின் அவஸ்தைகள் மிகவும் ஸூக்ஷ்மமான வ்யத்யாஸத

களை யேறவுஞ் சுருங்கவுஞ் சொல்லா நிற்கும் இந்
த்தங்களில்வாஞ்ஞ வகுப்புக்களு மவற்றிலதிகாரிகே
வதைகளு மவ்வோவுபாஸகாதிகாரிகளுக்க
தேவனும் ஆஜ்ஞாவுக்கவற்றிறகாட்டில் வஸ்ரவஜ்ஞ
பதிகை இங்கு நமக்கு ஆயாஸம் இவையெல்லாம்
ஸவேஸ்வரனுக்க கல்யாணஸ்திதி ரூபங்களாய்
நிற்கும் நிலையை—

புருடன் மணிவரமாகப் பொன்று மூலப்
பிரகிருதி மருவாக மானறண்டாகத்
தெருணமருள் வாண்மறைவாக வாங்காரங்கள்
சாரங்கள் சங்காக மனந்திகிரியாக
இருடீகங்க ளைந்துஞ் சரங்களாக
விருபூதம் வனமாலையாகக்
கருடனுருவா மறையின்பொருளாங் கண்ணன்
கரிகிரிமேனின்றனைத்துங் காக்கின்றானே 11

கோட்டி கூடினவைகளாகையினாலே அவைகளை
சொல்லுவது, சொல்லாததாகிய தாத்பர்ய பேதங்களாலே என்
றாத்தம் சொல்லா நிற்கும் - ஶாஸ்திரங்களில் சொல்லும் ஆஜ்
ஞா வகுப்புக்களும்-உட்பிரிவுகளும் அவ்வோ உபாஸகாதி
காரிகளுக்கு - அந்தந்த தத்வங்களை உபாஸிக்கிறவர்களுக்கு
ஆகிற இங்கு அவைகளை நிரூபிப்பதற்குக் காரணம்
செய்கிறார்—'ஆஜ்ஞாவுக்கு' என்றாரம்பித்து நமக்கு -
தாய்,அகிஞ்சனர்களாயாகையினாலே ப்ரபத்தியில்
நமக்கு 'ஆயாஸம்' என்பதற்கு அர்த்தமாக
ரத்வாசேதனத்வாதிகளான ஆகாரங்களை யறிகை
என்று தாத்பர்யம் இப்படியாகில் அசேதனம்,
விபாகம் பண்ணினதினாலேயே ஆத்மாவிற்கு
விட பேதம் ஏற்படுகிறபடியினாலே ப்ராக்ருதியின்
நிருபதிராம் என்று கணக்கிடுவதற்குக் காரணம்
பகவானுக்குச் அஸ்திரங்களாகவும் பூஷணங்களாகவும்
கின்றன என்று அஸ்திர பூஷணாத்யாயங்களில் சொல்லப்
படியினாலே அப்படிப்பட்ட பகவானுடைய பெருமையை

அறிவதற்காக இங்கு நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று திருவுள்ளம்பற்றி அதை ஸ்வல்பமாயறிவதற்காக ஒருபாட்டாலே ஸங்கரஹித்தருளுகிறார்—' இவை யெல்லாம்' என்றாரம்பித்து

ப - ரை] புருடன - ஜீவாத்மா, மணிவரமாக - கௌஸ்துப மணிரூபமாகவும், பொன்று-நஶிக்காத, மூல ப்ரக்ருதி, மறுவாக-ஸ்ரீவத்ஸம் என்கிற மறுவாகவும், மான - மஹத், தண்டாக-கதையாக, மஹத்தை புத்தி தத்வமென்றும் வ்யவஹரிப்பதுண்டு, தெருள - ஜ்ஞானம், மருள - அஜ்ஞானம், வாள - கத்தியாகவும், மறைவு - அதின் உறையாகவும், ஆங்காரங்கள - ஸாத்விகாஹங்காரமும், தாமஸாஹங்காரமும், சார்ங்கம சங்காக - சார்ங்கமாகவும், சங்காகவும், இங்கு ராஜஸாஹங்காரத்தை யருளிச் செய்யாதது அது தனித்தொன்றுக்கு காரணமாகாமல் இந்த இரண்டு அஹங்காரங்களுக்கும் ஸஹகாரியா யிருக்கிறதென்று ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் 'ஶார்ங்கஶங்கௌ ...' என்கிற ஸ்ரீஸ்தோத்ரரத்ந ஶ்லோகத்திற்கு வ்யாக்யானம் செய்தருளுமிடத்தில் '... ...' என்று நிரூபித்திருப்பது இங்கனுஸந்தேயம் மனம் - மனது, திகிரியாக - சக்கரமாக, ஈரைந்தும் - ஜ்ஞானேந்த்ரியமைந்து, கர்மேந்த்ரியமைந்து என்று பிரிக்கப்பட்ட, இருடீகங்கள - இந்த்ரியங்கள, சரங்களாக - பாணங்களாகவும், இரு - ஸ்தூல ஸூக்ஷ்மமாக இ வகையான, பூதமாலை - பூதங்களின் வரிசை, அதாவது ... ஸூக்ஷ்ம பூதங்கள், பஞ்சீக்ருதமான ஸ்தூலபூதங்கள் என்று தாத்பர்யம், வனமாலையாக - வைஜயந்தி என்று சொல்லப்படுகிற வனமாலையாகவும், இதற்குப் ' பொருளாம் ' என்பதோடந்வயம் கருடனுருவாம் - கருடனுக்குச் ஶரீரபூதங்களான, இவ்விடத்தில் '...' என்கிற ஸ்ரீ கருடபஞ்சாஶத் ஶ்லோகம் அனுஸந்தேயம் மறையின் - வேதத்திற்கு

என்கிற கட்டளையிலே யறிகை யுசிதம். இரு
பத்திநாலு தத்வங்களுக்கு மஹதாதிகளாம் ஸ்வரூபவிஶேஷ
ப்ரவேராலக்ஷணங்களாலே விஶதம். இவற்றில் காரண

போகோம-ஆகதமாகிய, அதாவது இப்படி ஸாஸ்த்ரதவசாரலு
... அஸாதரமான திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தை யுடையவரை
... பரிபாலிக்கப்படுகிறது என்றாகதம இந்த ஸாவ
... ஆதாரமான திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தை யுடை
... லாய் ஸர்வஜ்ஞ மயமான வாஹனத்தை யுடைய
... ஸர்வேத ஸ்ருஷ்டன என்று
... கண்ணன - ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன, கரிகிரிமேல - ஸ்ரீ
ஹஸ்திகிரியின ஶிகரத்தில, நின்று - அவதாரஸமயம்போல தீர்
... பாஸாதித்துப் போகாமல ஸ்திரமாக நின்று, ...
... ஆஶ்ரயிக்கும்படி நின்று என்றுசவுமாம் அதாவது ...
... கண்ட நின்றவருள் வரதராஜனாயாதர்களிறு ...
... சாதித்து வாதுயா தேவகுருவுக்கிரநிகந்தனை ...
... ஜோதியனத்தன் சலியில தொழுதெழ நின்றனமோ ...
ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரிமாஹாத்மயப்பாட்டின்படி ஸாவகாலிகமாக ...
... தன்னை ஆஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி நின்று,
அனைத்தும் - ஸர்வலோகத்தையும், காக்கின்றனே - ரக்ஷிக்கின்ற ...
... 'அனைத்தும்' என்பதற்கு அவனுடைய ரக்ஷணத்துக்கு
விஷயமாகாதது இல்லை என்றுதாத்பர்யம். 'வேதஶ்ருங்கஶிகரே நரஸிம்
ஹ: ... ஸஹ்யமூர்த்தி ஸம்ரக்ஷணம் ...
... ஸாத்விகாந ... பரமபதே। வாரணாஶைல ...
... ஸ்ரீவத்ஸ: ...
... ஸர்வம்' என்றிந்தப் பாட்டின அர்த்
தம் ... ஸ்வாமியால் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டது இப்
படி இத்தத்வங்கள் பகவானுடைய திருமேனியில் அஸ்திர பூ
ஷண ரூபமாயும் நிற்கும் ப்ரகாரம் ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்தில
அஸ்த்ர பூஷணாத்யாயத்தில் ப்ரகச நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறபடி
... இருபத்து நாலு தத்வங்களுக்கும் ஸ்வரூ
... பேதங்களை நிரூபித்தருளுகிறார் - 'இருபத்து நாலு' என்று
... மஹதாதிகளாம் - ஒன்றுசொன்று அவர்வோலக்ஷண
ங்களாலே - ஆகந்த வஸ்துக்களுக்கு (ஸ்ரீமந் ந்யாய ஸித்தாஞ்ஜ

மான இருபத்துமூன்று தத்வங்களுக்கும் இவற்றில் கார்யாரப்யங்களான வஸ்துக்களுக்கும் ஸ்திதியில் வருமேற்றச் சுருக்கங்கள் புராணங்களிலே ப்ரஸித்தமானபடியே கண்டுகொள்வது. 1 'ஸ்வஸ்தாஹாஸகம் ஸத்வம் குண ஸத்வாத் விலக்ஷணம்', 2 'தமஸ: பரமோ தாதா', 3 'அப்ராக்ருதம் ஸுரைர்வந்த்யம்' இத்யாதிகளாலே ஸத்வத்துக்கு

ஜன்ம முதலிய சாந்தங்களில்) நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும் லக்ஷணங்களாலே அவற்றைப் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று திருவுள்ளம். இவற்றின் ஸ்திதிபேதத்தை அருளிச்செய்யாத திருவுள்ளமாவது: மூலப்ரக்ருதி நித்யமாகையினாலே அதுக்கு ஸ்திதி நித்யம் என்பது ஸித்தம் என்று திருவுள்ளத்தில் கொண்டு அதிலிருந்து உண்டாகும் மற்ற இருபத்து மூன்று தத்வங்களின் ஸ்திதியை நிரூபித்தருளுகிறார் — 'இவற்றில்' என்று தொடங்கி. இவற்றில் - இந்த இருபத்து நாலு தத்வங்களுக்குள், **கார்யமான** - ப்ரக்ருதியிலிருந்து உண்டான, **ஆரப்யங்களான வஸ்துக்களுக்கும்** - பஞ்சீகரணம் செய்த பிறகு உண்டாக்கப்படும் அண்டத்திற்கும் அதற்குள்ளிருக்கும் வஸ்துக்களுக்கும், **புராணங்களிலே** - விஷ்ணு புராணம் முதலியவைகளிலே ப்ரக்ருதிக்கு அழிவில்லை, எவ்விடத்திலும் வ்யாபித்திருக்கிறது என்று சொல்லுவதால், ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாத சுத்தஸத்வம் இருக்கிறதென்று சொல்லுவது விரோதிக்கிறபடியினாலே ப்ரக்ருதியின் பரிணாமங்களிலேயே ரஜோகுண தமோகுண ஸம்பந்தமில்லாத ஸாத்விகாஹங்காரம் முதலியவைகளைப்போல கேவலம் ஸத்வகுணத்திற்கு மாத்திரம் ஆச்ரயமான ஒரு த்ரவ்யமே சுத்தஸத்வம் என்னப்படுகிறது என்னில்? அதற்கு ஸமாதானமருளிச் செய்கிறார் — 'ஸ்வஸ்த' என்று தொடங்கி. **ஸ்வஸ்தாஹாஸகம்** - தானிருப்பதினாலேயே ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற, அதாவது ஸ்வயம் ப்ரகாசமான, **ஸத்வம்** - ஸத்வமயமானது, **குணஸத்வாத்** - ரஜஸ் தமோகுணங்களோடு சேர்ந்திருக்கும் ஸத்வத்தைக்காட்டிலும், **விலக்ஷணம்** - வேறுபட்டது, **அப்ராக்ருதம்** - ப்ரக்ருதியின் பரிணாமமாக

---

1 ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரம் 2 ராமா-யுத் 114 15 3 ஜிதந்தா-2-21

போன ஶேஷவிஶேஷம் ஸித்திக்கையாலே 1 'அனந்த ஸ்ய ந தஸ்யாந்த ஸங்க்யாநம் வாபி வித்யதே', 2 'தத் அனந்தமஸம்ஸ்ய்ஸ்த்ரூபமாணஞ்சாபி வேயதஃ' இத்யாதிகள் நித்யவிபூதியானவத்திசயமல்லாத ப்ரமாணத்தாலே உபப்ரஹ்மிகாநந்த்யத்தை சொல்லுகின்றன. ஸ்ரீமானோருவர்க்கு பரித்யக்தப்ரஸ்ரூதிஷம ஸங்கல்பகருணை ... ஸ்வாமிகளுக்கு ஸ்ரீமானுடைய ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸாத்யத்துமாக ஸமமாகவும் விஷமமாகவும் வரிண ஸம்ஹதியை யுடைத்தாய ஸ்வேச்சாதீநவ்ருத்தா ஸே அவ்வோவ்யாபாரங்களையும் பண்ணுகை இது

[illegible] ஸர்வஶேஷவ்ருத்தம் - தேவதைகளினுலை ஸேவிக்கப்பட்ட, [illegible] இந்த பரமபதம் பரசக்தியிலிருக்கும் ஸங்கல்ப [illegible] வைப்பட்டதென்றும், பரசக்தியின் ஸமந்தப [illegible] இல்லையென்றும் ஸம்ருஷ்டமாக [illegible] ஆயிடத்திலும் பரசக்தி வியாபித்திருக்கும் [illegible] விருத்தமாகும் ஆசையிலை ஸம்பந்த ஸம்பந்த [illegible] ஸம்பந்த மற்ற ஒரு தரமபம் என்று [illegible] என்று தாத்பரியம் 'தமஸஃ' என்பது [illegible] ஆச்ரயமான பரசக்தியைச் சொல்லுகிறது. அனந்தஸ்ய - அனந்தமென்று சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்படுகிற, தஸ்ய - அந்த பரசக்திக்கு, அந்தஃ - நாசமும், ஸங்க்யாநம் வாபி - [illegible] வித்யதே - இல்லை, யதஃ - எந்த காரணத்தால், தத் - அந்தவஸ்து, அனந்தம் - நாசமில்லாததோ, அஸம்ஸ்த்யாத ப்ரமாணம் - கணக்கில்லாத அளவையுமுடையதோ, நித்யவிபூதியா லவத்திசயமில்லாத - நித்ய விபூதி இருக்கும் [illegible] மற்ற பரமபதத்தை நிரூபித்துருக்கிறது — ஸ்ரீமானோருவத்துக்கு' என்றுரமபித்து ஸமமான - குணஸாம்ய [illegible] விஷமமாயும் - ஏற்றத்தாழ்வை யுடையதாயும், [illegible] வ்யாபாரங்களை - தத்வஜ்ஞானத்தை மறைப்பது, [illegible] பட்ட வ்யாபாரங்களை ஒரே பரசக்தி பாஸமாய [illegible] போகத்துக்கும் மோக்ஷத்திற்கும் காரணமாயும்

---

1 [illegible] 2-7-25 2 வி-பு-2 7-26

ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களையிட்டு ஜ்ஞாநத்துக்கு தத்வங்களிலுண்மையை மறைத்து விபரீதஜ்ஞாநத்தை யுண்டாக்குகிறது ஸாமாந்யமாக. இது தானே யவஸ்தாவிசேஷமாக ஸத்வவிவ்ருத்தியாலே தத்வங்களை யதாவத் ப்ரகாசிப்பிக்கிறது. இவையெல்லாம் ஈச்வரனுக்கு லீலோபகரணமாயிருக்கும். சுத்தஸத்வத்துக்கு ஸ்வரூப

சுத்த ஸத்வ நிரூபணம்

லக்ஷணம் ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களோடு கலசாத ஸத்வமாத்ராச்ரயமாயிருக்கை. இதின் ஸ்திதி லக்ஷணம் நித்யமான மண்டபகோபுராதிகளிலும் ஈச்வரனுடையவும் நித்யருடையவும் விக்ரஹவிசேஷங்களிலும் நித்யமாயிருக்கும். நித்யருடையவும் முக்தரு

ப்ரகாரத்தை யருளிச் செய்கிறார்—'இது' என்றாரம்பித்து. ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களையிட்டு - அதிகமாக விருத்தியடைந்திருக்கிற ரஜஸ்தமோகுணங்களைக்கொண்டு. இதுதானே - இப்படி மோக்ஷத்திற்கு ப்ரதிபந்தகமாயிருக்கிற ப்ரக்ருதியே, ஸத்வவிவ்ருத்தியாலே ஸத்வகுணத்தின் அதிகமான விருத்தியாலே, ஸாக்ஷாத்காரணமான ஸத்வம் 'ஸத்வாத் ஸஞ்ஜாயதே ஜ்ஞாநம்' என்று ஸ்ரீகீதையிலருளிச் செய்திருக்கிறபடியே ப்ரதாநமாகையினால் உத்கட ஸத்வத்தின் வ்ருத்தியே மோக்ஷகாரணமாகும் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக 'விவ்ருத்தி' என்று வ்ருத்தியின் விசேஷம் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் ஒரே ப்ரக்ருதி ஸத்வ விருத்தி முகத்தாலே மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாயும், ரஜஸ்தமோகுணங்களின் விருத்தியாலே ப்ரதிபந்தகமாயும் இருப்பது த்வாரபேதத்தாலே ஆகையினால் விரோதமில்லை என்று தாத்பர்யம். இவையெல்லாம்-இந்த ப்ரக்ருதியின் ப்ரவ்ருத்திகளெல்லாம். சுத்த ஸத்வத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'சுத்தஸத்வத்திற்கு' என்றாரம்பித்து. கலசாத-ஸம்பந்தப்படாத. ஸ்திதியை யருளிச்செய்கிறார்—'இதின்' என்றாரம்பித்து. நித்யமான மண்டபம்-ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் திருமாமணி மண்டபம் முதலியவை. ஈச்வரனுடைய விக்ரஹவிசேஷம் - பகவானுடைய பரரூபம், வ்யூஹரூபம், முதலியவைகள். 'நித்யருடைய விக்ரஹவிசேஷ'ங்களாவது பரவாஸுதேவனுக்கு ஆஸனமாகிற ஆதிசேஷனுடைய விக்ரஹம்

டையவும் ஈச்வரனுடையவும் அநித்யேச்சையாலே வந்த விகாராதிகளில் நித்யமாயிருக்கும். இதின் ப்ரவ்ருத்தி விசேஷம் இவர்களுடைய இச்சைக்கீடான பரிணாமாதிகளாலே போஷித்து போகோபகரணமாயும் போஷகத்துக்கு கைங்கர்யோபகரணமாயும் நிற்கை. காலத்துக்கு ஸ்வரூபவிசேஷம் ஜடமாய் விபுவாய்

காலநிரூபணம்

யிருக்கை. இதின் ஸ்திதி காலாவச்சேதமில்லாமையாலே நித்யையாயிருக்கும். ப்ரவ்ருத்திவிசேஷம் க்ஷணகாஷ்டாதி விபாகத்தாலே ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளுக்கு உபகரணமாயிருக்கிறபடியிலே கண்டு கொள்வது. இத்தத்வங்களெல்லாம் ஸ்வரூபேண

முதலியவை **அநித்யேச்சையாலே** அந்தந்த ஸமயங்களில் உண்டாகும் ஸங்கல்பத்தினால் 'அவன் பிரஜைகளோடுகூட இருக்கவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறான்; அவனுடைய ஸங்கல்பத்தினால் பிரஜைகள் உண்டாகிறார்கள்' என்றாற்போல் ஸ்ருதி வாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிற அந்தந்தக் காலங்களில் உண்டாகும் ஸங்கல்பங்கள் என்றபடி. **'ஆதி'** பதத்தினால் சத்ரசாமராதி கைங்கர்யோபகரணங்கள் மண்டப கோபுராதிகள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறது. ப்ரவ்ருத்தியை நிரூபித்தருளுகிறார்—**'இதின்'** என்று ஆரம்பித்து. **'இவர்களுடைய** - நித்யமுக்தர்களுடைய. காலத்தின் ஸ்வரூபாதிகளை அருளிச்செய்கிறார்—**'காலத்துக்கு'** என்று ஆரம்பித்து. **'ஜடமாய'** என்றது திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தை விலக்குகிறது. பரசக்தியை விலக்குவதற்காக **'விபுவாய'** என்னும் பதம். **காலாவச்சேதமில்லாமையாலே** - காலம் என்கிற தத்வம் இல்லாத காலமில்லாமையினாலே. **க்ஷணகாஷ்டாதி** - விநாடி, நிமிஷம், முதலிய **'ஆதி'** பதத்தினால் நாள், வாரம், பக்ஷம், முதலிய மற்ற விபாகங்கள் குறிக்கப்படுகின்றன. **உபகரணமாயிருக்கிற** - ஒத்தாசையாயிருக்கிற. **இத்தத்வங்களெல்லாம்** - பரசக்தி, காலம், சுத்த ஸத்வம், இவைகளெல்லாம். இத்தால் காரியவஸ்துக்கள் இதற்குமுன் இல்லாமலிருந்து இப்பொழுது உண்டாகிறது என்று சொல்லும் தார்க்கிகர்கள் பக்ஷம் நிராகரிக்கப

நித்யங்களாயிருக்கும் **நாநாஶப்³தா³ர்ஹாவஸ்தா²விஶேஷவிஶிஷ்டதை**யிட்டு சிலவற்றை **அநித்யங்க**ளென்கிறது அழிந்ததோடு **ஸஜாதீய**ங்களான **வ்யக்தாந்தர**ங்கள் மேலும் முழுக்க வருகையாலே **ப்ரவாஹ நித்யங்க**ளென்று சொல்லுகிறது இப்**பதார்த்த**ங்களெல்லாவற்றினுடையவும் **ஸ்வரூபஸ்தி²திப்ரவ்ருத்திபே⁴த**ங்கள் **ஈஶ்வர**னுக்கு **ஸ்வாதீந**ங்களாயிருக்கையாவது **ஈஶ்வரஸத்தை**யையும் **ஈஶ்வரேச்சை**யையும் ஒழிய இவற்றுக்கு **ஸத்தாதி**கள் கூடாதொழிகை ஆகையால் **ஸர்வவஸ்து**க்களுக்கும் **ஸ்வாபாவிகநாநா**

பட்டது **நாநாஶப்³தா³ர்ஹ** - வேறுபெயரை அடையத்தக்க, **அவஸ்தா²விஶேஷ** - ஒருவிதமான அவஸ்தையோடு, **விஶிஷ்டதை** - சேர்ந்திருத்தல் ஜீவாத்மாக்களுக்குப் பத்தா முக்தர் என்கிற அவஸ்தை வந்தபோதிலும் அவைகள் நாமாந்தரபஜநார்ஹமல்லாமையினாலே அவைகளுக்கு நித்யம் என்கிற வ்யவஹாரம், அசித்வஸ்துக்களானவைகளாகையினாலே ப்ரக்ருதியின் மாறுதல்களுக்கு அநித்யங்கள் என்று வ்யவஹாரம், என்று தாத்பர்யம் சிலவற்றை - இப்படிப்பட்ட அவஸ்தைகளையுடையவைகளான வஸ்துக்களை **அழிந்ததோடு ஸஜாதீயங்களான வ்யக்தாந்தரங்கள்**-நாமாந்தர பஜநார்ஹாவஸ்தையிலே முன் நாஶமடைந்ததற்கு ஸமமான அவஸ்தைகள், அதாவது மஹத், அஹங்காரம், முதலிய பரிணாமங்கள் பூர்வகல்பத்திலே போல மறுபடியும் உண்டாகின்றன என்று தாத்பர்யம் இப்படி நித்ய வஸ்துக்களின் ஸ்வரூபமும் பராதீனமென்னில் அவைகள் ஈஶ்வர ஸங்கல்பத்தினால் உண்டாகிறவைகளென்று ஏற்படுகிறபடியினாலே அநித்யத்வம் வந்தேயென்னில்? அதற்கு ஸமாதானமாக '**அபி ச**' என்னும் பதத்தின் அர்த்தத்தை யருளிச் செய்கிறார்—'இப்**பதார்த்த**ங்கள்' என்றாரம்பித்து **ஸத்தை** - ஸ்வரூபம், **இச்சை** - ஸங்கல்பம் இவற்றுக்கு **ஸத்தாதி**கள் - இவைகளுக்கு ஸ்வரூப ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகள், அதாவது பகவானுடைய ஸங்கல்பமில்லாவிடில் இல்லாமற் போக வேண்டிவரும் என்னும்படி சொல்லக்கூடியதாயிருக்கை என்று தாத்பர்யம் **ஸ்வாபாவிகநாநாத்வம்**-ஸ்வபாவத்திலேயே

கூல்யம் ஸ்வைஶ்வர்யத்தம் இத்தாலே யீஶ்வரனுக்கும் நித்யருக்கும் முக்தருக்கும் ஸர்வமும் ஆநுகூல்யமாயிருக்கும் பத்தருக்குக் கர்மாநுரூபமாகப் ப்ராப்த ஷேத்தாலும் காலஷேத்தாலுமிவற்றில் ப்ராதிகூல்யங்களும் ஆநுகூல்யங்களும் நடவாநிற்கும் இப்ஸங்காதங்களுக்கும் ஸ்வாத்மஸ்வரூபம் ஸ்வச்சந்தாநுகூல்யமாக வீஶ்வைரஸ்விஙம் இப்படி யதாநுகூல்யமான ஸ்வாத்மஸ்வரூபத்தோடே ஜ்ஞானஸங்கோசத்தாலும் துர்வாஸனத்தாலுமிறே ஹேயமான ஶரீரம் ஜ்ஞானஹீனராகக் கர்மவஶ்யமாய்த் தோற்றுகிறது இவற்றுக்குக் கர்மோபாதிகமான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தாலே முமுக்ஷுவைப்பற்றத் த்யாஜ்யத்வம் ஸ்வாபாவிகமான ஶரீ

ஏற்பட்ட அனுகூலமாயிருக்குந்தன்மை **ஸ்வைஶ்வர்யத்தம்** - பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தினாலுண்டானது, அதாவது பகவான் இந்த வஸ்துக்களை நித்யமாக இருக்கவேணுமென்று ஸங்கல்பித்து வைத்திருப்பதினால் நித்யங்களாயிருக்கின்றன இப்படி ஸங்கல்பித்திருப்பதும் அநுகூலமாயிருப்பதினாலேயென்று தாத்பர்யம் **இத்தாலே** - எல்லாம் பகவானுடைய விபூதியாகையாலே பகவானுக்கு அநுகூலமாயிருக்கிறபடியினால் இப்படி ஸர்வ வஸ்துக்களும் பகவானுக்கு அதீனம் என்று தெரிந்து கொள்ளுவதின் ப்ரயோஜனம் ஸர்வ வஸ்துக்களையும் அநுகூலமாய் அநுபவிக்கை என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது '**பத்தருக்கு**' இத்யாதியினால் காமத்தினால் சுருங்குவது பெருப்பது முதலியது தர்மபூத ஜ்ஞானத்திற்கே ஒழிய ஆத்ம ஸ்வரூபத்திற்கு ஸங்கோசாதிகளில்லை என்பது த்யோதிதம் **ஸ்வாத்மஸ்வரூபம்**-அவரவர்களின் ஆத்மஸ்வரூபம் **ஸ்வவ்யாமோஹத்தாலும்** - தேஹமும் ஆத்மாவும் ஒன்றென்கிற ப்ரமத்தினாலும் **ஜ்ஞானஹீனராக**-தேஹாத்ம விவேகமில்லாதார்க்கு '**கர்மோபாதிகமான**' இத்யாதிக்கு காமங்களினாலுண்டாகிய தத்வஜ்ஞானத்தை மறைப்பது முதலிய விரோதம் செய்கிற ஸ்வபாவத்தினாலே என்று அர்த்தம் **முமுக்ஷுவைப்பற்ற**-முமுக்ஷுவுக்கு இத்தால் மோக்ஷத்தில் இச்சையுடைய

கர்மவத்தாலே உபேக்ஷைபற்ற அவைதனக்கே புராதேயத்வம். அஹங்காரஸகாரயக்ஷணயக்கொண்டு தனக்கென்று ஸ்வீகரிக்குமவையெல்லாம் ஆதிக்யங்களாம் ஸர்வஜ்ஞாநம் பிறந்து ஸர்வசேஷமென்று காணப்புக்காலெல்லாம் அநுகூலமாம். இவ்வர்த்தம் பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவம் சொல்லுமிடத்திலே பரக்கச்சொல்லக்கடவோம்

இப்படி ஸ்வாதீநஸர்வஸத்தாதிகளையுடையவனாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்வரூபம் ஸத்யத்வாதிகளா

ஈச்வரதத்வ நிரூபணம்

கிற ஸ்வரூபநிரூபகதர்மங்களாலே ஸத்யமாய் ஜ்ஞாநமாய் அநந்தமாய் ஆநந்த

வனுக்கு அப்பொழுது அவச்யம் வேண்டிய தத்வஜ்ஞாநாதிகளுக்கு விரோதியாகையினாலே இதை த்யாஜ்யம் என்று சொல்லுகிறது. மோக்ஷத்தை யடைந்தவனுக்குக் காமங்கள் நசித்துவிட்டபடியினால் அஜ்ஞாநாதிகள் ஸம்பவிக்காதாகையினாலே விரோதம் செய்யாது அப்பொழுது அநுகூலமாய்த் தோன்றுகிறது. இவ்வர்த்தம் - சில அவஸ்தைகளில் ப்ரதிகூலமாய்த் தோன்றுகிறது, மற்ற அவஸ்தைகளில் அநுகூலமாய்த் தோன்றுகிறது என்கிற அர்த்தம். பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவம் சொல்லுமிடத்திலே - பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவாதிகாரத்திலே. பரக்க - விஸ்தாரமாக, அதாவது யுக்திகளுடனும், த்ருஷ்டாந்தங்களுடனும்.

ஈச்வரனுடைய ஸ்வரூபாதிகளை நிரூபித்தருளுகிறார் — ‘இப்படி’ என்றாரம்பித்து. ‘ஸ்வாதீந’ இத்யாதிக்கு சேதநாசேதந வஸ்துக்களைத் தனக்குச் ஸ்வாதீநமாகவுடையவன் என்று சொல்லப்பட்ட என்றர்த்தம். ‘ஸ்வரூபநிரூபகதர்மங்களாலே’ என்பதற்கு அவைகளுடன் சேர்த்து என்றர்த்தம். ‘ஸத்யத்வாதி’களாலே என்று தனித்தருளிச்செய்திருப்பதினால் ஸத்யாதி பதம் கேவலம் அஸத்யாதி பதங்களைவிட வேறுபட்டதைச் சொல்லுகின்றன என்கிற அத்வைதி பக்ஷம் நிராகரிக்கப்பட்டது என்று தாத்பர்யம். இதற்கு ப்ரமாணங்களை நிரூபித்தருளுகிறார் — ‘இவ்வர்த்தத்தை’ என்றாரம்பித்து

நந்தும இவ்வர்த்தை 1 'ந ந ந விரக்கேபாஜ தத்தறகரியாய்' என்றும், 2 'உணர்முழு' என்றும், 3 'சூழ்ந்ததனிற் பெரியசுடர் ஞானம்' என்றும், 4 'அமலன்' என்று மிக்காழ்வார்கள் பாடுவார்கள் ஸ்ருதார்கள் ம று ம ஜ ணங்களும் ஷிவ்ய ஜ்ஞான ஷீ ஹாதிகளுமெல்லாம் ஸ்வ ரூப நிரூபித ஸ்வரூப விசேஷணங்களாயிருக்கும் இக்குணங்களில் ஜ்ஞான ஷ்ரவ்ய வீர்ய சக்தி தேஜஸ்ஸுக்கள் என்றும் குணங்கள் வாஸுதேவனிடத்திலே நந்தும ஸங்கர்ஷணாநிருத்தர்களிலும் இக்குணங்களை ஸ்ருஷ்டி ஸ்வரூபங்களாயிருக்கும் ஸமஸ்த விஷயங்களில் குணநியமும் அல்லாம் மற்றோர்த்வங்களை யஜூ

... பூர்வபாதி, அதனிலபெரிய- ... சுடர்-பரமமான ஞானம்-ஆகும், அமலன்- ... மறுயுள்ள குணங்கள் - ... 'சூழ்' ... தந்தக்கபடுகின்றன இக்குணங்கள் ... விசேஷணங்களான குணங்களில் ... இருக்கிறது ... பரகவிரமல் ... ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார்— ... வேலாம்' ... இப்படி ... உண்டென்று சொல்லுகிற ... ஸமாதானம் அருளி ... 'வாஸுதேவாதி' ... 'சூழ்' ... குண நியமம் ... - ... அவஸநம் ... ங்களையிட்டு - அந ...

1, 2 173- ... 3 ... -10-10-10 1 அமலனாதிபிரான்-1

ஸந்திப்பார்க்கு ஸர்வேச்வரன் ஆவிஷ்கரிக்கும் குணவிசே
ஷங்கள் சொல்லுகைக்காக வந்தனை. ஔபநிஷத
வித்யாவிசேஷங்கள்தோறும் ஸாந்த்யேய குணவிசே
ஷங்கள் நியதங்களானாற்போலே ஸர்வவ்யாப்திக்ஷமா
ன ரூபவிசேஷாநுஸந்தாநத்துக்கும் குணவிசே
பரரூபம் ஷங்கள் நியதங்கள். அவ்விடத்தில்
வாஸுதேவத்தில் ஜ்ஞாநாதி குணங்களாறும் வேத்யங்
வ்யூஹரூபம் கள். வ்யூஹங்கள் நாலென்றும் மூன்
றென்றும் சாஸ்த்ரங்கள் சொல்லும். நாலு வ்யூஹ

ரூபங்களை விசேஷணமாக்கி, ஆவிஷ்கரிக்கும்-பிரகாசம் செய்யும், அதாவது எல்லாக் குணங்களையும் அநுஸந்தானம் செய்வது அசக்யமாகையினாலே சில ரூபங்களை யநுஸந்திப்பார்க்குச் சில குணங்களை மாத்திரம் ப்ரதானமாகத் தன்னுடைய கருணையினாலே ப்ரகாசம் செய்திருக்கிறான், அப்படிப் பட்டவைகளைச் சொல்லுகைக்காக இந்த ப்ரபந்தம் என்று தாத்பர்யம் 'அத்தனை' என்பதினால் மற்றக் குணங்கள் அந்த ரூபத்தில் இல்லை என்பதில்லை என்பது தோற்றுகிறது 'ஔபநிஷத' இத்யாதிக்கு பரமாத்மா ஸகல கல்யாணகுண விசிஷ்டனாயிருந்தாலும் ஸத்வித்யை, தஹர வித்யை, முதலிய உபநிஷத்தில் சொல்லப்படும் உபாஸநங்களில் அந்தந்த உபாஸகர்களால் ஸ்வல்பமாய் உபாஸிப்பதற்காகச் சிற்சில குணங்களை விசேஷித்து அநுஸந்தேயங்களாக விதிக்கப்பட்டிருப்பதைப்போல ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர சாஸ்திரத்திலும் பரவ்யூஹாதி ரூப உபாஸநங்களில் குணநியமம் சொல்லியிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம் பரரூபாதிகளில் வேத்யங்களான குணவிபாகங்களை நிரூபிக்கிறார்—'அவ்விடத்தில்' என்றாரம்பித்து வாஸுதேவத்தில் - பரவாஸுதேவரூபத்தில் ஜ்ஞாநாதி குணங்களாறும் - ஜ்ஞானம், சக்தி, பலம், தேஜஸ், ஐச்வர்யம், வீர்யம், என்கிற ஆறு தர்மங்களும், வேத்யங்கள் - உபாஸ்யங்கள் 'வ்யூஹங்கள்' இத்யாதி - வஸ்து ஸ்திதியில் விகல்பம் அஸம்பாவிதமாகையினால் இப்படிச் சொல்லுகிற பக்ஷங்களுக்குச் சேர்த்தியை நிரூபிக்கிறார்—'நாலு' என்றாரம்பித்து 'வ்யூஹவாஸுதேவ' இத்யாதிக்கு வ்யூஹ வாஸுதேவனுடைய உபாஸனத்திலும், பரவாஸுதேவனு

நதந வ்யூஹவாஸுதேவ ஸுவைகதுக்ரு
டி ஷாட்குண்ய பூர்ணமென்கிற
த்ரிவ்யூஹமெனகிறது இப்பவைகளை
1 ஷாட்குண்ய ஸ்ரீக்ஷாத்ரக்ஷெகெக்ஷிதி: ப்ரயுதத்வ ஷக்திகுணா
தத்வஹிஹர்ஷாம் த்ரி யுகம யுகளைக்ஷி
எனகிற ஸ்லோகத்திலே ஸங்க்ரஹிதநா॥
இப்பரவ்யூஹங்களில ஞான க்ரியா ஷிஷ்டாநு
ஷாட்குண்ய வாஸுதேவ: வாஸ ஐதி ஸ ஹவாநு
வஸாத்ரக்ஷ்லோ பக்த்துஷுண்ணஸ்ம ஹர

ஆறு குணங்களை உபாஸ்யமாக
வைத்துக்கொண்டு மற்ற ஸ
சொல்லுகிறதென்று நாகபா
வ்யூஹமென்கிறபக்ஷத்தை ஸ்வகெதி:-
ஷாட்குண்ய:-குணங்களிலே, தவ
ப்ரஜகாட்ச்க்தி: - மூன்றாவது பரவாஸுதேவ
பரசாம்பிரதத்து, ததி: - பிறபாடு, த்ரி
(ஆறு குணங்களை)யுடைய
பாகயுகம் அநிருத்த, என
ஷிஷ்டாம் - அநந்த குணங்களிலுடைய,
யுகளை: - இரண்டிரண்டாக,
இரண்டு இரண்டு குணங்களா,
இந்த வ்யூஹாதிகளில பரநா
இப்பரவ்யூஹ
ஞான - ஐஸ்வர்யதயாதிகளா, க்ரியா -
வைகளின ஸஹவாநு - அப
ஷாட்குண்யாத் - ஆறு குணங்களிலே,
ஐதி - பரவாஸுதேவனெ
ஸங்கர்ஷணாத்:-மூன்றாகளிலை அநு
க்ரமா-அப்படி ஸஹவாநு-பரவானுடைய,
வ்யூஹ-வ்யூஹாவதார
பலத்துடன் சோதக, ஸேனாயாத் -

ஹரஸி விதநோஷி ஸாஸ்த்ரம் தேஹப்ருத்ஸ்வதிவீர்யவாந் | ப்ரத்யும்ந ஸ்ருஷ்டிகர்மாணி நயஸி ச ஸமஸ்தஸ்த்வம் ஸக்திதேஜோ நிருத்தோ விப்ராணஃ பாஸி தத்த்வம் கமயஸி ச ததா வ்யூஹரூ ஸஜ்ஞாயிநாஜ||' என்கிற ஸ்லோகத்திலே ஸங்க்ஷிப்தமாக

ஜ்ஞானத்தினால், **ஸம்ரக்ஷணே** ஸமாராதநனாயிருக்கிற, **த்வம்** - நீர், **ஹரஸி** - (ப்ரஜைகளை) ஸம்ஹாரம் செய்கிறீர், **ஸாஸ்த்ரம்** - ஸாஸ்த்ரத்தை, **விதநோஷி** - செய்கிறீர், **தேஹப்ருத்ஸ்வதிவீர்யவாந்** - ஜீவாத்மாக்களுடைய ஸோரத்தை நீக்குவதினால், **ப்ரத்யும்நஃ** - ப்ரத்யும்நனாய் இருந்து, **ஸ்ருஷ்டிகர்மாணி** - ஸ்ருஷ்டியையும், கர்மத்தையும், **நயஸி** - நடத்துகிறீர், அதாவது ஸ்ருஷ்டி செய்கிறீர், தர்ம ப்ரவர்த்தனம் செய்கிறீர் என்றபடி. **ஸக்திதேஜஃ** - ஸக்தி, தேஜஸ்ஸு, இவைகளை, **விப்ராணஃ** - தரித்துக்கொண்டு, **அநிருத்தஃ** - அநிருத்தனாயிருந்து, **பாஸி** - லோகத்தை ரக்ஷிக்கிறீர், **தத்த்வம் கமயஸி** - தத்த்வத்தையும் அறிவிக்கிறீர். ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் விசாகயூபமென்று சொல்லப்படுகிற ஒரு பெரிய அப்ராக்ருதமான ஸ்தம்பம் இருக்கிறது. அது நாலு பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பாகத்திலும் நான்கு பக்கங்கள். நான்கு பக்கங்களிலும் வாஸுதேவாதி ரூபங்களுடன் பகவான் எழுந்தருளியிருக்கிறார். முதலில் ஜாக்ரத் ஸ்தானமென்றும், அதற்கு மேல் ஸ்வப்ந ஸ்தானமென்றும், அதற்கு மேல் ஸுஷுப்தி ஸ்தானமென்றும், அதற்கு மேல் துரீய ஸ்தானமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஜாக்ரத் ஸ்தானத்தில் இருக்கிற நாலு வ்யூஹரூபங்களில் ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்கள், ஆயுதங்கள், வாஹனங்கள், சின்னங்கள், முதலியவைகள் ஸ்பஷ்டமாய்த் தோன்றுகின்றன. ஸ்வப்ந ஸ்தானத்தில் இருக்கும் ரூபங்களில் ஸ்ருஷ்டி முதலியவைகளில் இச்சாமாத்திரமுண்டு. மிகவும் மங்கலான வர்ணம் சின்னங்கள் முதலியவை ஸ்பஷ்டமாகப் ப்ரகாசிப்பதில்லை. ஸுஷுப்தி ஸ்தானத்திலிருக்கும் ரூபங்களுக்கு ஜகத்வ்யாபாரத்தில் இச்சையுமில்லை. ஸ்வாத்மாநந்தத்தை மாத்திரம் அநுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார். வர்ணங்களுமில்லை. சின்னங்கள் கோடுகளாக இருக்கின்றன, ஆயுதங்களுமில்லை. துரீய ஸ்தானத்தில் ரூபங்களுக்கு ஸரீரம், சேஷ்டாதிகள், வர்ண

பட்டன. ஜாக்ரதாதிவ்யூஹங்களிலுள்ள விசேஷங்களெல்லாம் 1 'ஜாக்ரத் ஸ்வப்ந ஸுஷுப்த தூரீய ஸஹாய த்யாத்ருக்ரமவதுபாஸ்ய: | ஸ்வாமிந் தத்தத்குணாஸ்த்ரசிஹ்ந: சாதுர்வ்யூஹ்யம் வஹஸி சதுர்தா ||' என்று ஸங்க்ரஹீதங்களாயிற்று. கேசவாதிகளான பன்னிரண்டு ரூபங்களும் வ்யூஹாந்தரங்கள். விபவங்களாவன மத்ஸ்யாதிகளான முப்பத்துச்சின்னரூபங்கள். இவற்றில் [illegible]

விபவ ரூபம்

மிலே உபாஸனம் செய்கிறவனுக்குப் புத்தியை ஸ்வரூபத்தில் லயம் செய்ய வேண்டியதற்காகப் பரவானு இந்த வரிசையை யநுஸரித்து ப்ரகாசம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சாஸ்திரங்களில் ப்ரஸித்தமானதை ஸங்க்ரஹித்து நிரூபிக்கிறார்—'ஜாக்ரதாதி' என்றாரம்பித்து. வ்யூஹங்களில்-ஸ்தானங்களின் வ்யத்யாஸங்களில் ஸ்வாமிந் - ஸ்வாமியாகிய ரங்கநாதனே, ஜாக்ரத் - விழித்துக் கொண்டிருப்பவன் ஸ்வப்ந - ஸ்வப்நத்தை யடைந்தவன் ஸுஷுப்த - ஸுஷுப்தி தசை யடைந்தவன், துரீய - மூர்ச்சை யடைந்தவன், ஸஹாய - இவர்களுக்கு ஸமானமான, த்யாத்ருக்ரமவத் - த்யானம் செய்பவர்களின் வரிசையைப்போல், உபாஸ்ய: - த்யானம் செய்யப்படுகிறவரான நீரும், தத்தத்குணாஸ்த்ரசிஹ்ந: - அதற்கு உசிதங்களான குணம், ஆயுதம், சின்னம், இவைகளை யுடையவராய்க்கொண்டு சாதுர்வ்யூஹ்யம் - நாலு வ்யூஹத்தையும், சதுர்தா - நாலுவிதமாக, வஹஸி - தரிக்கிறீர். உபாஸனம் செய்கிறவனுக்கு இந்திரியாதிகள் எல்லா விஷயங்களிலும் வ்யாபரித்துக் கொண்டிருப்பது ஜாக்ரத்தசை. ஸ்வப்நதசையில் வெளி இந்திரியங்கள் அடங்கி மனோவ்யாபாரம் மட்டும் இருக்கிறது. மனதின் வ்யாபாரமும் அடங்கித் தன்னிடத்திலேயே தான் லயிப்பது ஸுஷுப்தி தசை. தன் தேஹம் முதலியவைகளையும் தன்னையும் மறந்து நிற்கும் தசை தூர்யதசை. இப்படி உபாஸகனுடைய தசைக்கு அநுகுணமாக உபாஸ்யனான பகவானும் ரூபங்களைத் தரிக்கிறார் என்று ச்லோகத்தின் தாத்பர்யம்.

---

1 ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்-2-40

உபேந்த்ராதிகளான அவதாரங்களொரு ப்ரயோஜநவசத்தாலே விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்டன இவ்விபவங்களில் ஸ்வாவதாரகார்யவிசேஷங்களுக்கீடாகத் தான் வேண்டின குணங்களை வேண்டினபோது மறைத்தும் வேண்டினபோது ப்ரகாசிப்பித்தும் நடத்தும் இவற்றில் அவாந்தரபேதங்கள் 1 'க்ருஷ்ணரூபாண்யஸங்க்யாநி' இத்யாதிகளிற்படியே அநந்தங்கள் இப்படியே விபவாந்தரங்களும் கண்டுகொள்வது.

வ்யூஹாந்தரங்கள்-வ்யூஹத்திலிருந்து உண்டாகிய உட்பிரிவுகள் **பத்மநாபாதி** பத்மநாபன் என்கிற ரூபம் முதலான முப் **பத்துச்சின்ன** - முப்பதும் மேலே சிலவற்றையும் ஸம்ஹிதாபேதங்களில் முப்பத்தாறு என்றும், முப்பத்தெட்டென்றும் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் பொதுவில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது இவைகளில் உபாவதாரங்களைத் தனித்து எடுத்துப் ப்ரமாணத்தோடு அருளிச் செய்கிறார்—'இவற்றில்' என்றாரம்பித்து **ப்ரயோஜநவசத்தாலே** - ஆஸ்ரயண ஸௌகர்யம், ஸௌலப்யம், முதலிய ப்ரயோஜனங்களினாலே இந்த விபவரூபங்களில் வ்யூஹாவதாரங்களில் போலத் தாரதம்யமில்லையென்றருளிச் செய்கிறார்— 'இவ்விபவங்களில்' என்றாரம்பித்து அவ்வோ' இத்யாதிக்குச் சில குணங்களைப் ப்ரகாசம் செய்வது, சிலவற்றை மறைப்பது, இவைகள் கர்மவஸத்தினால் உண்டாகாதபடியினால் ஜீவாத்ம ஸாமான்யம் ஸங்கிக்க வொண்ணாது என்பதற்காக ஸர்வேஸ்வரன் தன்னிச்சைகளினாலே அந்தந்தக் கார்யங்களுக்குத் தக்கபடி குணங்களின் ப்ரகாஸத்தையும், மறைப்பதையும் செய்கிறான் என்று தாத்பர்யம் '**கார்யவிசேஷங்க**'ளாவது ஸாதுக்களுக்குப் பக்தியை வருத்தி செய்வதும் அஸுராதிகளை மோஹம் செய்வதும் இவற்றில் **அவாந்தரபேதங்**கள்-விபவாவதாரத்தில் உட்பிரிவுகள் **க்ருஷ்ணரூபாணி** - ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய ரூபங்கள், **அஸங்க்யாநி** - கணக்கிட முடியாதவைகள் இப்படியே **விபவாந்தரங்**களும் - மற்ற அவதாரங்களில் உட்பிரிவுகளும் விபவாவதாரத்தின் உட்பிரி

---

1 ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரம்.

[illegible] விருத்தமிஶேஷத்தாலும் ஸஜாதீயஶே[illegible] [illegible]ஷிக்த நிஸயிதகளையுங்களை [illegible] [illegible] [illegible] ஸிலவஶேஷம் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] யாஸ்[illegible] [illegible] [illegible] ஸிம்ஶ [illegible] ஸிம்ஶை [illegible] ஷித்தே' என்கிறபடியே [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]ருக்கிற[illegible] சில ஸ்ரீவா[illegible] [illegible] ஸ்ரீவாசன் - ஹிரண்[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] விரு[illegible] [illegible] [illegible] வி[illegible] [illegible] [illegible] ஸ்ரீ [illegible] இ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தானே- [illegible] அவர்கள் [illegible] [illegible] இ[illegible] [illegible] ஸிம்ஶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஸிம்ஶை- இ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இரு[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இ[illegible] [illegible] [illegible] இ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]ங்களிலே - [illegible] [illegible] [illegible]

1 [illegible]

ரூபவிஶேஷத்தைக்கொண்டு நிற்கிறநிலை அந்தர்யாமிரூபம். இது ஸர்வாந்தர்யாமியான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தை யநுஸந்திக்க இழிவார்க்குத் துறையாக 1 'அஷ்டாங்கயோகவிதுஷாம் ஹ்ருத்யாகநிரதாத்மநாம் । யோகிநாமதிகாரோ(ஸ்)ஸ்தி ஹ்யேகஸ்மிந் ஹ்ருதயேஶயே ॥' இத்யாதிகளிலே சொல்லுகையாலே அந்தர்யாமிரூப

ஶரீரங்களில் எங்கும் நிறைந்த திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தை அந்தர்யாமியென்று சொல்லியிருக்க இங்கு ரூபத்தை அந்தர்யாமி என்று சொல்லுவானேன் என்று அதற்கு ஸமாதானத்தை யருளிச் செய்கிறார் — 'இது' என்றாரம்பித்து. **ஸர்வாந்தர்யாமியான** - எங்கும் நிறைந்ததான, **அநுஸந்திக்க** - உபாஸனம் செய்ய **இழிவார்க்கு** - ஆரம்பிப்பவர்களுக்கு, **துறையாக** - மார்க்கமாக, அதாவது அந்தர்யாமியான ஸ்வரூபத்தை உபாஸனம் செய்வதற்கு த்வாரமாக இருப்பதினாலே இந்த ஹார்த்த ரூபத்தையே அந்தர்யாமி ரூபமென்று சொல்லுகிறது என்று தாத்பர்யம். இதில் ப்ரமாணம் அருளிச் செய்கிறார் — '**அஷ்டாங்கயோக**' என்றாரம்பித்து. **அஷ்டாங்கயோக** - யம, நியம, ஆஸந, ப்ராணாயாம, ப்ரத்யாஹார, தாரணா, த்யான, ஸமாதி, என்கிற எட்டு அங்கங்களோடு கூடிய யோகத்தில், **விதுஷாம்** - நிஷ்டை யடைந்தவர்களாயும், அதாவது ஆத்மாவலோகனத்தை யடைந்தவர்களாயும் என்றபடி, **ஹ்ருத்யாகநிரதாத்மநாம்** - ஹ்ருதயத்திலிருக்கிற பகவானை யாராதனம் செய்வதில் ஆசையுடன் கூடிய மனத்தையுடையவர்களாயிருக்கிற, **யோகிநாம்** - யோகிகளுக்கு, **ஏகஸ்மிந்** - ஒரு மூர்த்தியாகிய, அதாவது ஒரு மூர்த்தி என்று சொல்லப்படுகிற, **ஹ்ருதயேஶயே** - ஹார்த்தனான பகவானிடத்தில், அதாவது அவனை ஆராதிப்பதில், **அதிகார:** - அதிகாரம், **அஸ்தி** - உண்டாகும். இந்த ப்ரமாணத்தில் பரிஶுத்தர்களான ப்ரத்யகாத்மோபாஸனத்தைச் சொல்லி அதற்குபாயமான ஆசாரத்தோடு கூடிய பகவதாராதனம் செய்யவேண்டுமென்று நிரூபித்து, அதை ஏகமூர்த்தி சதுர்மூர்த்தி என்று பிரித்து, ஹார்த்தரூபத்தை '**ஏகஸ்மிந்**' என்று ஏகமூர்த்தியாகச் சொல்லி, இதில் அதிகாரமில்லாத

1 ஸ்ரீஸாத்வதஸம்ஹிதை-2-7,8

[illegible] இப்படி [illegible] வகைகளெல்லாம் [illegible] [illegible] துவக்கறவெருமை [illegible] பேர் பெற்றிருக்கும் இவ்வவ [illegible] காரங்களெல்லாம் [illegible] இப்படி [illegible] இவ்வித [illegible] [illegible] இப்படி [illegible] காரணமென்னும் [illegible]

[illegible] பூர்வத்தில் அதிகாரமென்னும் [illegible] [illegible] உபாஸனத்திற்கு [illegible] [illegible] இப்படி அவதாரங்களை அருளிச் [illegible] [illegible] அருளிச் செய்கிறார் — ‘இப்படி’ [illegible] [illegible] [illegible] அதிகாரமான [illegible] [illegible] இங்கு [illegible] [illegible] இதை அறிந்து [illegible] [illegible] விஸ்தாரமாக [illegible] [illegible] பட்டிருக்கும் [illegible] [illegible] — இவ்வவதாரங்கள் ’ என்று [illegible] ‘ஸத்ய [illegible] என்பதற்கு இந்த [illegible] [illegible] இது ‘வைதிகி [illegible]’ [illegible] ஸம்ப்ரஹம் அங்கு ‘வைதிகி’ [illegible] [illegible] ஸத்யங்களை [illegible] [illegible] என்பதினால் ஸங்க்ரஹம் [illegible] குணங்களை [illegible] [illegible] சொல்லப்படுகிறது ‘இவ்வித [illegible] [illegible]’ என்று [illegible] அப்படி தனக்கு [illegible] [illegible] செய்துகொண்டு [illegible] [illegible] ‘இவற்றிற்கு’ [illegible]

யத்ரக்ஷணம் பண்ணவேண்டும் காருமே காருமென்றும், ஸாயுஜ்யவர்த்தநாதிகளை ப்ரயோஜநங்களென்றும், இவ்வர்த்த தெளிந்த ஸாதுஸ்ரயாக கேசஜந்த திலே ஸ்வாமிகாரார்ணவஸிஹ்ருதோவாயவர்த்தி யாலே ஜந்மாந்தரம் ஸாஸ்யாதே ஸாத்ராகலாமென்றும 1 'ஸஹம்ஸிதி செ வ்ருதீநாம்' என்று தொடங்கிய ஸ்ரீ

'ஸம்ஸாரஸ்ரோத்ரஹாயபா' என்பது ஸங்காரஹீதா அங்கு 'ஹாயா' ஸ்பதம் 'ஹாயா தாவபாநம் ஜ்ஞாநம்' இத்யாதி நிகண்டுவின் படியே ஸாதகமாகிற ஜ்ஞானத்தைச் சொல்லுகிறது 'யத்ரக்ஷணம்' இத்யாதியினால் 'யதா யதா ஹி யத்ரஸ்ய க்லா நிர்பவதி பாரத | அப்யுத்தாநம் அதர்மஸ்ய ததாத்மாநம் ஸ்ருஜாம்யஹம் ||' என்பதினர்த்தம் ஸூசிதம் 'ஸாயுஜ்யவர்த்தநாதிகள்' என்கிற இடத்தில 'ஆதி' ஸ்பதத்தினாலே துஷ்டர்களின் விநாஸம் குறிக்கப்படுகிறது இத்தால 'பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஸாய ச துஷ்க்ருதாம் | யத்ரஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே ||' என்பது ஸ்பஷ்டம் 'இவ்வர்த்தம்' இத்யாதியினாலே ஜந்ம கர்ம ச மே திவ்யம் ஏவம் யோ வேத்தி தத்வத: | த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோர்ஜுந ||' என்பதின அர்த்தம் சொல்லப்படுகிறது 'தெளிந்த ஸாதுஸ்ரயாக' என்றது 'ஏவம் யோ வேத்தி தத்வத:' என்பதின் தாத்பர்யம் 'ஸ்வாமிகாரார்ணவஸிஹ்ருதோவாய வர்த்தியாலே' என்பதினாலே பகதி ப்ரபத்திகளை விதிக்கிற ஸாஸ்திரங்கள் வ்யர்த்தமாகாது என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது இவ்வவதாரரஹஸ்ய சிந்தனம் பக்தி ப்ரபத்திகளாகிற உபாயங்களை ஸரியாக முடிவுபெறாமல் தடுத்துக்கொண்டிருக்கிற பாபங்களை நிவ்ருத்தி செய்கிறது ஆகையினாலே ஒரே ஜந்மத்திலேயே உபாயம் பூர்த்தியாகிறதாகையினால் அடுத்த ஜந்மமில்லாமலே மோக்ஷமுண்டாகிறது ஆகையினாலே இந்த அவதாரரஹஸ்ய சிந்தனம் அடுத்த ஜந்மத்தை நிவ்ருத்தி செய்யக்கூடிய உபாயபூர்த்திக்குக் காரணமாகிறது என்றபடி ஸ்ரீ-

1 கீதை-4-5

ஸ்லோகத்தாலே ஸ்ரீகீதாசார்யன் அருளிச்செய்தான். இது ஸக்ருத் ஸ்ப்ருஷ்டிநிஷ்டனுக்கு ஸாரண்ய ஸர்வ விசேஷ ஜ்ஞாநத்தாலே உபாயாநுஷ்டாந க்ஷணத்திலே மஹாவிச்வாஸாதிகளை ஸ்வீகரித்து உபகாரகமாம். இப்படியே ஸர்வாவதாரமும் மிறுக்கற மோக்ஷத்தைத்

என்கைக்கு, ஸஹஸ்ராணி - அநேகங்களான (ஜன்மங்கள்), வ்யதீதாநி - முன்னாலே உண்டாயின. இந்த அவதார ரஹஸ்ய ஜ்ஞானம் ப்ராரப்த கர்மத்தையும் ஸ்வபாவத்திலேயே போக்கடிக்கக்கூடிய சக்தியையுடைய ப்ரபத்தியாகிற உபாயத்துக்கு எப்படி ஸஹாயமாகிறது என்பதை நிரூபித்தருளுகிறார் — 'இது' என்றாரம்பித்து ஸக்ருத் ஸ்ப்ருஷ்டிநிஷ்டனுக்கு - பக்தியோகத்திற்கு அங்கமாகவல்லாமல் நேராக மோக்ஷமாகிற பலத்திற்காக ப்ரபத்தியை அனுஷ்டித்தவனுக்கு ஸாரண்ய ஸர்வ விசேஷஜ்ஞாநத்தாலே - சரணமடைய வேண்டிய பகவானுடைய ஸௌலப்ய ஸௌசீல்ய காருண்யாதி சரண்யத்வோப யுக்த குணவிசேஷங்களை யறிவதினாலே, ஸ்வீகரித்து - அநுஷ்டித்து, அதாவது ப்ரபத்தியை யனுஷ்டிக்கும்பொழுது மஹா விச்வாஸம் தருடமாயில்லையாகில் மஹா விச்வாஸம் வரும் வரையில் பலம் விளம்பிக்குமாகையினாலே ஜன்மாந்தராதி ஸாபாயமுண்டு அப்படிச்சில்லாமல் பின்னாலே ஒரு ஸாபேக்ஷையும் கலக்க முடியாதபடியான மஹாவிச்வாஸத்தை ப்ரபத்தி அநுஷ்டான காலத்தில் உண்டாக்கி ஏகவிதமாக உபாயம் யதாவத்தாக முடிவுபெறுவதற்கு (பலபர்யந்தமாவதற்கு), இது காரணம் என்று தாத்பர்யம். விபவாவதாரங்களில் இந்த உபகாரம் ஸம்பவித்தபோதிலும் அர்ச்சாவதாரத்தில் இந்த ப்ரயோஜனம் ஸம்பவிக்குமோ? நம்மால் செய்யப்பட்ட ப்ராசுருத மான அர்ச்சை தயாளுசசனுதி விஷயமாய்க் கொண்டு நிவர்த்தகமாகுமோ? அதில் கலந்திருக்கும் அப்ராக்ருதப்ராண ஸாந்நித்யம் வேத்யமாகையினாலே ப்ரூபாம் முதலியவை அக்ஞாதுக்கு துல்யமாகையினாலே விஷப்ரயோஜனமன்றோ? என்றிவை முதலிய சங்கைகளுக்குப் பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிறார் — 'இப்படியே' என்றாரம்பித்து மிறுக்கற - ப்ரயாஸமில்லாமல் தயாளுசசனுதிகளுக்கு ஸுலபமாய் விஷயமாயிருக்கிற இந்த

தருமென்னுமிடத்தை [1]'ஸுரூபாம் ப்ரதிமாம் விஷ்ணோ: ப்ரஸந்நவதநேக்ஷணாம்| க்ருத்வாத்மந: ப்ரீதிகரீம் ஸுவர்ணரஜதாதிபி: || தாமர்ச்சயேத் தாம் ப்ரணமேத் தாம் யஜேத் தாம் விசிந்தயேத் | விசத்யபாஸ்ததோஷஸ்து தாமேவ ப்ரஹ்மரூபிணீம் ||' என்று ஸ்ரீசௌநக

ப்ராக்ருத த்ரவ்யமயமான ரூபமே அப்ராக்ருத த்ரவ்யத்தோடு கலந்திருப்பதினாலே அது செய்யும் ப்ரயோஜனத்தையும் கொடுக்கிறது என்று தாத்பர்யம். இதற்கு ப்ரமாணம் நிரூபித்தருளுகிறார் — 'ஸுரூபாம்' என்றாரம்பித்து. ஸுரூபாம் அழகிய ரூபத்தோடு கூடியதாயும், ப்ரஸந்நவதநேக்ஷணாம் - ப்ரஸந்நமான முகம், கண், இவைகளை யுடையதாயும், ஆத்மந: - தனக்கு, ப்ரீதிகரீம் - ப்ரீதியைக் கொடுக்கக் கூடியதாயுமிருக்கிற, விஷ்ணோ: - பகவானுடைய ப்ரதிமாம் - பிம்பத்தை, ஸுவர்ணரஜதாதிபி: - தங்கம் வெள்ளி, முதலியவைகளினால், க்ருத்வா - செய்து வைத்து தாம் - அதை, அர்ச்சயேத் - ஆராதனம் செய்ய வேண்டும், தாம் - அதை, ப்ரணமேத் - ஸேவிக்க வேண்டும் தாம் - அதை (குறித்து), யஜேத் - யாகம் செய்ய வேண்டும், தாம் - அதை, விசிந்தயேத் - த்யானம் செய்ய வேண்டும், அபாஸ்த - போக்கடிக்கப் பட்ட, தோஷஸ் - தோஷங்களை யுடையவனாய்க் கொண்டு, ப்ரஹ்மரூபிணீம் - பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமாகிய, தாமேவ - அந்த ரூபத்தையே, விசதி - அடைகிறான். இத்தால் இதுவே பரமாத்ம ஸ்வரூபம் என்றனுஸந்தானம் செய்யவேண்டுமென்பது த்யோதிதம். அப்படியே ஸ்ரீமத் தாத்பர்ய சந்திரிகையில் 'அர்ச்சாவதாரரூபேஷ்வபி ப்ரஹ்மரூபத்வாநுஸந்தாநம் த்ருஷ்டம்| யதா ஸ்ம்ருதி: — 'தாமேவ ப்ரஹ்மரூபிணீம்' இதி' என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு 'ப்ரஹ்மரூபிணீம்' என்பதற்கு அந்த அப்ராக்ருத ரூபமும் இதுவும் பிரிக்க வொண்ணாதபடி சேர்ந்திருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். ப்ரபத்தி சாஸ்த்ரத்திற்கு விசேஷ ப்ரவர்த்தகர்களான ஆழ்வார்களும் இதையே விசேஷமாக அனுஸந்தித்து

---

1 விஷ்ணுதர்மம்-18-16

ஸமவானருளிச்செய்தான். ஆழ்வார்களு மிவ்வவதா ர ரஹஸ்யத்தையு மவதார வைலக்ஷண்யத்தை யும் ஆச்சர்யமாக வநுஸந்தித்துப் பேரணியாகப் பரக்க வாசகத்தைக்கண்டு போந்தார்கள். இப்படியிருக் கிற ஈஸ்வரன் தனனுஷ்டித்ததுக்குப் பரீவாஹமாகப் பண்ணும் வ்யாபாரங்கள் ஸகலஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரமோக்ஷ ப்ரதாநாதிகள்.

லக்ஷ்மீதத்வ நிரூபணம்

இவ்வீஸ்வரன் 1 'நித்யைவைஷா ஜகந்மாதா விஷ்ணோ: ஸ்ரீ ரநபாயிநீ' இத்யாதிகளிற்படியே ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஸஹதர்மசாரிணியோடே யிருக்குமென்னுமிடத்தை 2 'தஸ்யைஷ...

இது அப்படிப்பட்ட பரமாத்மாவினுடையது என்பதற்காக அவ தாரத்தையும் சில இடங்களில் அநுஸந்தித்திருக்கிறார்கள் என்று அருளிச்செய்கிறார் — 'ஆழ்வார்களும்' என்று ஆரம்பித்து. ஆச்சர்ய மாக - அதிசயமாக. பேரணியாக - மூல காரணமாக ஸத்தி விஸ்தாரம் பாசுரம் திருவுள்ளம் பற்றி பரவசத்தியை யருளிச்செய்கிறார் — 'இப்படி யிருக்கிற' என்று ஆரம்பித்து 'தனனுஷ்டித்ததுக்கு' இத்யாதி யினால் பரிபூர்ணனான ஈஸ்வரன் ஜகத் ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங் கள் செய்வதற்குக் காரணம் தயையேயாம். 'க்ருஷி' பதத்தினால் அந்த பரிஸ்பந்தமன்று குறிக்கப்படுகிறது.

இப்படிப் பொதுவாக ஈஸ்வர தத்வத்தை நிரூபித்து அதின் உட்பிரிவாகப் லக்ஷ்மியின் ஸ்வரூபாதிகளை நிரூபிக்கவேண்டு மிடத்தில் கீழ் நிரூபிக்கப்பட்ட ஈஸ்வரதத்வத்தின் ஸ்வரூபாதி களைப்போலவே இவளுடைய ஸ்வரூபாதிகளும் என்று சொல்லுவ தற்காக அப்படிப்பட்ட தத்வம் உண்டு, அவள் ஸர்வப்ரகாரத்தா லும் ஈஸ்வரனுக்கு ஸமமானவள் என்கிற விஷயங்களில் ப்ரமாணங் களை நிரூபித்தருளுகிறார் — 'இவ்வீஸ்வரன்' என்று ஆரம்பித்து. ஜகந் மாதா - லோகங்களுக்குத் தாயாராகிய, ஏஷா - இந்த, ஸ்ரீ: - லக்ஷ்மியானவள், விஷ்ணோ: - பகவானுக்கு, நித்யைவ - எப்பொழுது மிருக்கிறாள், அநபாயிநீ - விட்டுப் பிரியாதவள், ஸர்வாவஸ்தையிலும் - உபாய தசை உபேய தசை, காரண

---

1 வி-பு-1-22-53 2 சது - ஸ்லோ-4

ஸ:', 1 'மாதாபிதா' என்கிற ஶ்லோகங்களிலே யுபகார விஶேஷத்தாலே ஸாத்ருஶமாக விஶேஷித்துச் சொல்லப் பட்ட ஸாரஸாரஜ்ஞ ஈத்ருஶங்களிலே தெளிந்து கொள்வது. இவ்விடத்தில் ஐஶ்வர்யமும், ஸாம்ராஜ்ய கார்யாதிகளும் எம்பெருமானுக்கும் பிராட்டிக்கும்

தஶை, அவதார தஶை முதலிய எல்லாத் தஶைகளிலும் பராஶர பராங்குஶர்களின் ஆப்ததமத்வத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்— '**தேஶந**' என்றாரம்பித்து **உபகாரவிஶேஷத்தாலே** - அவரவர்கள் செய்த உபகாரத்தினாலே, அதாவது அந்தந்த ஶ்லோகங்களில் அவரவர்கள் செய்த உபகாரமும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். '**ஈத்ருஶங்களிலே தெளிந்துகொள்வது**' என்பதற்கு ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணம், திருவாய்மொழி, முதலியவைகளில் இவ்வர்த்தம் விஸ்தாரமாயருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, அதைக் கண்டுகொள்வது என்று தாத்பர்யம். இப்படி ஸர்வாசார்யர்களும் ஸத்ருஶை என்பது உபபந்நமாகுமோ? பிராட்டிக்குப் புருஷகாரத்வமும், எம்பெருமானுக்குத் தண்டதரத்வமும், அதற்கு உபயுக்தங்களான காருண்ய ஶௌர்யத்வாதிகளும் அங்கீகரிக்க வேண்டாவோ? எம்பெருமானுக்குப் புருஷகாரத்வமும் பிராட்டிக்குத் தண்டதரத்வமும் ஒப்புக்கொண்டால் அநவஸ்தாதி தோஷங்கள் வாராவோ என்னில்? இதற்கு ஸமாதானமருளிச் செய்கிறார் — 'இவ்விடத்தில்' என்றாரம்பித்து '**ஸாம்ராஜ்யகார்யாதிகளும்**' என்கிற இடத்தில் '**ஆதி**' ஶப்தத்தினாலே மந்த்ரித்வம், பதிவ்ரதத்வம், முதலியவை ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகின்றன. கூறுக **விபஜித்த**-அவரவர்கள் பாகமாகப் பங்கு பிரித்துக்கொண்ட '**விபாகே நாம த்ரவ்யஸமுதாய விஷயாணாம் அநேகஸ்வாம்யாநாம் தத்தத் விஶேஷ வ்யவஸ்தாபநம்**' என்று மிதாக்ஷரியில் வ்யவஹார காண்டத்தில் விபாக என்னும் பதத்திற்கர்த்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது சில த்ரவ்யங்களின் ஸமுதாயத்தில் அநேகம் பேர்களுக்கு ஒரே விதமான ஸ்வாமித்வம் ஏற்பட்டிருக்க, அவர்கள் தங்கள் தங்கள் ஸ்வாமித்வத்தை அந்த த்ரவ்யங்களின் ஏகதேஶத்தில் மாத்திரம் வைத்துக்கொள்ளுகை என்றர்த்தம். ஆகையினாலே

---

1 ஆள - ஸ்தோ-5

கூறுக விஸர்ஜித்த வ்யாபாரங்கள் உபஶ்லிஷ்டார்த்த யாதார்த்தத்திற் காட்டில் அதிஶ்லிஷ்டார்த்த யாதார்த்தத்துக்கு விசேஷம் ஸ்வத: ஸ்யாத்தமென்று உவரருளிச்செய்த

இங்கு எல்லாக் குணபரத்திலும் பிராட்டிக்கும் எம்பெருமானுக்கும் பாத்யத்தை இருந்தபோதிலும் இவர்கள் ஏகதேசத்தில் பாத்யதையை பிரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது '**விஸர்ஜித்த**' என்றருளிச் செய்திருப்பதினாலேற்படுகிறது. இத்தால் எல்லாவித குணங்களும் இருவருக்கும் இருந்தபோதிலும் ரஸாநுபவத்திற்காகப் பிரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் நம்பாதித்த '**உபஶ்லிஷ்ட**'மான இத்யாதி—ச்லோகத்தில் ப்ரக்ருதி யாகத்தில் எல்லா அங்கங்களையும் சேர்த்தே நிரூபித்து விக்ருதியாகங்களைச் சொல்லும்பொழுது ப்ரக்ருதி யாகத்தைப் போல செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. எந்த இடத்தில் எல்லா தர்மங்களும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவோ அதற்கு '**உபஶ்லிஷ்டார்த்த யாதார்த்யம்**' என்று பெயர். அப்படிக்கில்லாமல் கீழ்ச் சொல்லியதைப்போல என்று சொல்லியிருப்பதற்கு '**அதிஶ்லிஷ்டார்த்த யாதார்த்யம்**' என்று பெயர். இங்கு ப்ரக்ருதி பாகத்தைக் காட்டிலும் விக்ருதிபாகம் வேறோ ஒன்றோ? என்று ஸம்சயம் உண்டாகில் எப்பொழுது அதைப்போல இதைச் செய் என்று அதிதேசம் செய்திருக்கிறதோ அதினாலேயே ந்யாயாந்தரங்களை அபேக்ஷிக்காமலே இவை இரண்டுக்கும் ஸ்வரூபத்தில் பேதமுண்டென்பது ஸித்தம் என்று பூர்வமீமாம்ஸையில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போல '**யதா ஸர்வகதோ விஷ்ணுஸ் ததைவேயம் த்விஜோத்தம**', '**நித்யைவ அநபாயிநீ**' என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் அநுஸந்திருக்கிறபடியே எம்பெருமானுடைய குணங்களை நிரூபித்து பிராட்டி அதற்கு ஸமமான குணங்களையுடையவளென்று சொல்லியிருப்பதினால் '**அதிஶ்லிஷ்டார்த்த யாதார்த்யம்**' பிராட்டி, '**உபஶ்லிஷ்டார்த்த யாதார்த்யம்**' பகவான் என்பதேற்படுகிறது. ஆகையினால் இவர்களுக்கு ஸ்வரூபத்திலேயே பேதம் பரமார்த்தமன்றிக்கே ஸித்திக்கும். எல்லாக் குணங்களும் இருவர்களுக்குமுண்டு ஆனாலும் இவர்கள் கூறுக விபஜித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்னில் ஸ்வரூபத்திற்கு வைஷம்யமுண்டு என்று [illegible]

துக்கும்படி விபாகத்தால் வந்த வைஷம்யத்திலே தாத்பர்யம். இது [1] 'யௌவநாதிஷு தவேவ்யவஸ்' என்கிற ஶ்லோகத்திலே நிர்ணீதம். [2] 'இறைநிலையுணர்வரிது'

மீமாம்ஸா ந்யாயத்திற்கு விரோதம் வருகிறதே என்று ஶங்கை ந்யோதிதம். 'உவா' என்றது மத்யஸ்தர்களான மீமாம்ஸகர்கள். **'இப்படி விபாகத்தால வந்த வைஷம்யத்திலே தாத்பர்யம்'** இத்யாதிக்கு **'ஸ்வதஸ் ஸாம்யம்'** என்பதற்கு ஸ்வரூபத்திலேயே பேதம் ஏற்பட்டது என்று தாத்பர்யமல்ல. இப்படி அதிக்ரமம் செய்ததினாலேயே வேறு ப்ரமாணம் ந்யாயம் முதலியவைகளினால் நிரூபிக்காமல் பேதம் ஸித்திக்கிறதென்பதில் மாத்திரம் தாத்பர்யம். ஆகையினால் இது இந்த விபாகத்தினால் வந்த பேதத்தையே குறிக்கிறது. இந்த விபாகமும் இவர்களுடைய ஸ்வபாவத்தினாலேற்பட்டது என்பதைச் சொல்லுகிறபடியினாலே விரோதமில்லை என்று தாத்பர்யம். இங்கும் ப்ரமாணபராமர்ஶமில்லாமலே இந்தப் பேதம் ஸித்திக்கிறபடியினால் **'ஸ்வதஸ் ஸாம்யம்'** என்னக்குறையில்லை என்று திருவுள்ளம். **'வைஷம்யத்திலே தாத்பர்யம்'** என்பதற்கு இந்த வைஷம்யம் ப்ரமாணநிரபேக்ஷமாக ஏற்படுகிறது என்று அர்த்தம். இப்படி இந்த விபாகம் இவர்கள் இருவரும் ஸம்மதித்துச் செய்து கொண்டதென்பதற்கு ஸாம்ப்ரதாயிகமான ப்ரமாணம் காட்டியருளுகிறார்—**'யௌவநாதிஷு'** என்று ஆரம்பித்து. **'யௌவநாதிஷு தவேவ்யவஸ்தா ஸத்ருஶேஷு நவஸ்ரீகாரீந் க்ருத்வா ஸமயதி பும்ஸாந் யௌவஸ்வாதுஸாந் த்வயி ஸ்ரீகௌமாரகார்ஜ்யஷி வதிவாராயத்ய காருண்யக்ஷாந்தீந் போக்யம் பவதி யௌவயோர் ஆத்மிகஷ்டா:'** என்று பூர்ண ஶ்லோகம். யௌவனம் முதலிய குணங்களெல்லாம் உங்கள் இருவருக்கும் ஸமானமாயிருக்க ஒருவருக்கும் சிழப்படியாமை, ஶௌர்யம், தைர்யம், முதலிய புருஷர்களுக்கு அவஶ்யம் வேண்டிய குணங்களைப் பகவானிடத்தில் வைத்து, ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸ்வாபாவிகங்களான மார்த்தவம், தயை, பாதத்தாவிற்குச் சிழப்படிந்திருக்கும் தன்மை முதலியவைகளை, உம்மிடத்தில் வைத்துச் சொண்டிப்படி அனுபவிப்பதற்காக நீங்களிருவர்

---

1 ஸ்ரீ குணரத்னகோசம் - 34   2 திருவாய்மொழி-1 3 6

என்றாழ்வாரருளிச்செய்த நிலத்திலேயேதேனுமொருவர்க்கு நிஷ்கர்ஷமாகாது[1] ‘க்ஷுத்ராநாரம்பாந் தத: கேசித் அக்ஷுத்ராந் தத்ர குர்வதே’ என்கிறபடியே தர்க்க வாஸித்வத்தாலே நினைத்ததெல்லாம் ஸாதிக்கலாயிருக்கச்செய்தேயிறே நாம் ப்ரமாணபரதந்த்ரராய்ப் போருகிறது. ஆகையால் இவ்வீஸ்வரதத்வத்தையும் மீமா

களுக்குள் ஏற்பட்ட பிரிவு இது என்று தாத்பர்யம். இறை - ஈஸ்வரனுடைய, நிலை - ஸ்திதியின், உணர்வு - அறிகை, அரிது - அஸக்யம். ‘ஆழ்வாரருளிச்செய்த நிலத்திலே’ இத்யாதிக்கு ‘மயர்வறமதிநலமருளினன்’ என்கிறபடியே இவ்விஷயத்தில் ஸர்வஜ்ஞனான ஆழ்வார் ப்ரமாண ப்ரதிபந்நமானபடியே யறியவேண்டியதே தவிர யுக்திகளினால் ஸ்தாபிக்கமுடியாது என்றருளிச் செய்திருக்கும் இடத்தில் அஜ்ஞரான நாம் விஷயப்ரயோஜனமான நிபந்தநங்களைச் செய்யலாகாது என்று தாத்பர்யம். இந்தத் தத்வங்களில் யுக்திகளினாலே வாஸ்தவார்த்தத்தை அறியத்தக்க ஸக்தியுடையவனா யிருந்தும் ப்ரமாணத்தைக் கொண்டே நிரூபித்திருக்கிறோம் என்றருளிச் செய்கிறார்—‘க்ஷுத்ராநாரம்பாந்’ என்றாரம்பித்து. அன்றிக்கே அப்படி வருத்தா நிபந்தநம் பண்ணப்புகவில்லாதால் அதிலும் நமக்கு ஸக்தியில்லாமையினாலே இல்லை, நமதிஷ்டத்தை ஸாதித்துக்கொள்ளக்கூடிய ஸக்தியுடையவராக இருந்தபோதிலும் வஸ்து ஸ்திதியைச் சொன்னோம் என்றருளிச் செய்கிறாராகவுமாம்—‘க்ஷுத்ராநாரம்பாந்’ என்றாரம்பித்து. தத: - ஸ்வர்க்கம் முடிந்த பிறகு, தத்ர - அந்தத் தாமபுத்திரருடைய ஸபையில், க்ஷுத்ராந் - அல்பங்களான, ஆரம்பாந் - ஆரம்பங்களை, கேசித் - சிலர், அக்ஷுத்ராந் - பெரியதுகளாக, குர்வதே - செய்கிறார்கள். நினைத்ததெல்லாம் - ப்ராமாணிகமாகவோ அப்ராமாணிகமாகவோ நினைக்கத்தக்க எல்லாவற்றையும், ஸாதிக்கலாயிருக்கச் செய்தே - ஸ்தாபிக்கக்கூடிய ஸக்தி உடையவனாயிருக்கச் செய்தே இப்படி ப்ரமாணங்களில் சொல்லியபடி ஈஸ்வரதத்வ தத்வங்களைத் தெளியவேண்டிய ஸ்வஸப்பமானாலும் புவனகோஸங்கள்,

---

1 பார ஸபா-39-5.

தவ்ருத்தங்களைப் பாஹ்யாணர் நெளியப் ப்ராப்தம். இவ்விடத்தில் லவணர்களுமே வேண்டா, அத்யா த்மவயங்களைப் போலே ஸஜோதீயங்களான வற்றில் வாஸியுமே வேண்டா, அவஸ்தேஷ மான காட்டில் கோடு வழி முதலாக வேண டுமென் தெளியுமாப்போலே இவ்வளவு விவேகத்தை யவர்க்கு இது அநிஷ்டமாகைக்காக இவை ற்றின் விரியுமென்னைகிறது

[illegible] இவ்விடத்தில [illegible] இவ்விடத்தில - [illegible] அத்யாத்மவய ங்கள - [illegible] ஸஜோதீயங்கள [illegible] வாஸி - [illegible] [illegible] அவஸ்தேஷமான [illegible] கோடுவழி - [illegible] வேணடுமெனறு தெளியுமாபபோல [illegible]

இப்படி மூன்று தத்த்வங்களாக வகுத்தது சிக்ஷித தாற்போலே ஸூக்ஷ்மவிசிஷ்டவேஷத்தாலே ப்ரஹ்மமொன்றே தத்த்வமாக ஸங்க்ஷேபிப்பாரும், ஸம்ஶோதிதவ்யங்களை க்ஞாதாக்களை உபாயோபேயங்களென்றாற்போலே இரண்டு தத்த்வமாக வகுப்பாரும், ரக்ஷ்யம் ரக்ஷகன் ஹேயமுபாதேய மென்றிப்புடைகளிலே சதுர்வர்க்கம் ஜ்ஞாதவ்யமாக ஸங்க்ரஹிப்பாரும், முன்பு சொன்னபடியே அர்த்தபஞ்சகம் ஷடர்த்தங்களென்று விவேகிப்பாரும், ரஹஸ்ய ஶாஸ்த்ரங்களிற்படியே ஸப்தவர்க்க விஜ்ஞாதிகளை பண்ணுவாரும், அவ்வோஜ்ஞாநாநுஷ்டாந ப்ரதிஷ்டாஸ்தவங்களான ப்ரயோ

தத்த்வங்களில் ஏறவும் சுருங்கவும் பண்ணுவ விபாகங்களின் தாத்பர்யம்

'இது' என்றாரம்பித்து இத்தத்த்வவிவேகம் ப்ரதிஷ்டிதமாகைக்காக - ஸ்திரமாய் நிற்பதற்காக, அதாவது ப்ரதிவாதிகளினுடைய யுக்திகளாலே சலிக்கப்படாமலிருப்பதற்காக என்று தாத்பர்யம். விரிவுகள் - விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கும் ஶாஸ்த்ரங்கள் தத்த்வங்கள் ஒன்றென்றும், இரண்டென்றும், அநேகங்கே நிரூபித்திருப்பதற்கும், இங்கு மூன்று தத்த்வங்கள் என்று நிர்த்தாரணம் செய்திருப்பதற்கும் தாத்பர்யம் அருளிச் செய்கிறார் — 'இப்படி' என்றாரம்பித்து ஸூக்ஷ்மவிசிஷ்டவேஷத்தாலே - சேதனாசேதனங்களை ஶரீரமாகவுடையவனாயிருக்கிற ஆகாரத்தினாலே ஏகதத்த்வம் - ஒரு தத்த்வம் இது ஸ்ரீ ந்யாயஸித்தாஞ்ஜனத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது 'அவ்வோஜ்ஞாநாநுஷ்டாந' இத்யாதிக்கு அப்படித் தெரிந்து கொள்ளுகையினாலே அதற்குத் தகுந்த அநுஷ்டானங்களும் அநுஸந்தானங்களுமாகிற ப்ரயோஜன விசேஷங்கள் உண்டென்று அறிந்து கொள்ளவும் என்று தாத்பர்யம் அதாவது தத்த்வம் ஒன்றென்று நிரூபித்திருப்பதற்கு ப்ரபஞ்சங்கள் எல்லாம் அவனுக்குப் பராதீனம், அவனொருவனுமே ஸ்வதந்த்ரன் என்கிற ஜ்ஞானத்தின் நிஷ்டையும், இரண்டென்று நிரூபித்திருப்பதற்கு சேதனாசேதனங்கள் ஆகமாவாவ, உபாயமும் ப்ராப்யமும் பகவானே, (றுறு)வை

ஜ்ஞ விசேஷங்களை கண்டுகொள்வது 1 'ஶாஸ்த்ரஜ்ஞா
நம் பஹுக்லேஶம் புத்தேஶ்சலநகாரணம் | உபதேஶாத்
ஹரிம் புத்த்வா விரமேத் ஸர்வகர்மஸு ||' என்கிறது உப
யுக்தமான ஸாராம்ஶத்தைக் கடுக ஸ்வயம் பண்
ணி க்ருஷிபண்ணுதே யுண்ணவிருகுடையவன் க்ருஷி
யிலெஞ்சயை விடுமாப்போலே விரிவுகற்கைக்கிடான

ஸ்வரூபாநுசிதம் என்கிற ஜ்ஞான பரதிஷ்டையும், நான்கு என்று நிரூபித்திருப்பதற்கு அநுபசரித்தவ ஜ்ஞான பரதிஷ்டையும், ஹேயோபாதேயாவிபாக ஜ்ஞான பரதிஷ்டையும், அநந்த பஞ்சாஷ்டாத்ர நிரூபணங்களுக்கு ஏழு அதிகாரங்களில் நிரூபிக்கப்பட்ட ஜ்ஞான பரதிஷ்டையும், ஏழு பதார்த்தம் என்றதற்கு ஸ்வாதீந கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வம், ஸ்வார்த்த கர்த்ருத்வம், போக்த்ருத்வம், இவைகளை நிவ்ருத்தி செய்கிற ஜ்ஞான பரதிஷ்டையும் ப்ரயோஜனமாக என்று தாத்பர்யம் இப்படி தத்வத்ரயங்களை அவஶ்யமறிய வேண்டுமென்பதற்கும், 'உபதேஶாத்ஹரிம்புத்த்வாவிரமேத்ஸர்வகர்மஸு' என்று சொல்லியிருப்பதற்கும் தாத்பர்ய விரோதமில்லை என்று நிரூபித்தருளுகிறார்— 'ஶாஸ்த்ரம்' என்றாரம்பித்து **ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநம்** - ஶாஸ்த்ரத்தைத் தெரிந்துகொள்ளுதல், **பஹுக்லேஶம்** - அதிகக் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது, **புத்தே:** - புத்தியின், **சலநகாரணம்** - சலிப்பதற்குக் காரணம், (ஆகையினால்) **உபதேஶாத்** - ஆசார்யர்களின் உபதேசத்தினாலே, **ஹரிம்** - பகவானை, **புத்த்வா** - அறிந்து, **ஸர்வகர்மஸு** - எல்லாக் காமங்களிலிருந்தும், **விரமேத்** - ஓய்வையடையவேண்டும் இதற்கு அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யங்களான தத்வத்ரயங்களைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்தை ஸம்பாதிக்க வேண்டாமென்பதில் தாத்பர்யமல்ல ஶாஸ்த்ரம் முதலியவைகளில் பரிசயப்பண்ண இஷ்டமும் ஶக்தியும் இல்லாதவன் உபயுக்தமாய் அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யங்களான அர்த்தங்களை சீக்கிரத்தில் தெரிந்துகொண்டு உபாயத்தில் த்வரைப்படவேண்டும் என்பதில் தாத்பர்யம் இதற்கு உதாஹரணம் அருளிச் செய்கிறார்— '**க்ருஷிபண்ணுதே**' என்றாரம்பித்து '**ஸர்வகர்மஸு**' என்பதற்கு எல்லா காமங்களையும் விட்டுவிடவேண்டும் என்றா

1

ஶாஸ்த்ராப்யாஸாதிக்ஷேத்ரங்களிலுபாஸகனுக்கு கடுக ஜோ
க்ஷாபாயத்திலே மூள ஹார்த்தமென்றபடி

உபயாக்ஷேத்ரேஷு வைஶத்யம் த்ரிவர்க நிரபேக்ஷதா ।
கரணத்ரயஸாரூப்யமிதி ஸௌமநஸ்யரஸாயநம் ॥

தேற வியம்பினர் சித்துமசித்துமிறையுமென
வேறுபடும் வியனத்துவமூன்றும் வினையுடம்பில்
கூறுபடுங் கொடுமோகமுந் தானிறையாங் குறிப்பும்
மாற நினைந்தருளான மறைநூல் தந்த வாதியரே

த்தமல்ல புத்தியை ஸம்பவிக்கக்கூடியதாகச் சொல்லப் பட்ட ஶாஸ்திராப்யாஸத்திலிருந்து ஓய்வேண்டும் என்று தாத் பர்யம். ஆகையினால் உபயுக்தமஸத்தில் அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யமா னதைச் ஸம்பாதிக்கவேணுமென்றருளிச் செய்கிறார் — '**உப யாக்ஷேத்ரேஷு**' என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] **உபயாக்ஷேத்ரேஷு** - உபயுக்தமான அர்த்தங்களில், **வைஶத்யம்** - தெளிவும், அதாவது ஸம்ஶயாதிகளற்ற ஜ்ஞா னமும், **த்ரிவர்க நிரபேக்ஷதா** - தர்மார்த்த காமங்களா கிற மூன்று புருஷார்த்தங்களில் ஆசையில்லாமையும், **கரண த்ரயஸாரூப்யம்** - மனோவாக்காயங்களாகிற மூன்று கரண ங்களும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதும், **இதி** - என்கிற இவை கள், **ஸௌமநஸ்யரஸாயநம்** - ஸௌமநஸ்யத்திற்கு ரஸாய னம். '**இதி**' என்பதற்கு இதுவும், இதைப்போன்றவைகளும் என்றர்த்தம்.

கீழ்க் குறித்த தத்வத்ரயங்களின் ஸ்வரூபாதிகளை நம் பூர் வாசார்யர்கள் தமக்குத் தேஹாத்ம ப்ரமாதிகள் நிவ்ருத்திப்பதற் காக உபதேஶித்தார்கள்; ஆகையினால் ஶாஸ்த்ரங்களில் பலவிடங் களாகச் சொல்லியிருந்தபோதிலும் இந்தத் தத்வத்ரயங்களைப்பற்றி விஶிஷ்டமான ஜ்ஞானத்தைப் பெற்றோம் என்றவர்களிடத் தில் க்ருதஜ்ஞதாநுஸந்தானத்தையும், இதின் ஸாம்ப்ரதாயிகத் வத்தையும் ஒரு பாட்டாலே ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார் — '**தேற வியம்பினர்**' என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] **மறைநூல்** - வேதாந்த ஶாஸ்த்ரத்தைக், **தந்த** - நமக்கு உபதேஶித்தவர்களான, **ஆதியர்** - நம்பூர்வாசார்யர்கள், அனறிக

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு

ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
தத்வத்ரயசிந்தநாதிகார: பஞ்சம:

—

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

சீரார் தூப்புற் றிருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

கே, வாதியர் - வாதகர்களான நம்பூர்வாசார்யர்கள் என்றுகவு மாம், வினையுடம்பில் - கர்மங்களோடு சேர்ந்ததான ஶரீரத்தில், கூறுபமே - கூறுகப்படும், அதாவது அதிகப்பாகமாக உண்டாகும் என்றர்த்தம், தேஹேந்திரியாதிகளில் ஆத்ம ப்ரமமும் ஸ்வதந்த்ராத்மப்ரமமுமாகிய இவைகளுக்குள் தேஹமே ஆத்மாவென்கிற ப்ரமம் பெரும்பாலும் உண்டாகிறது என்று திருவுள்ளம் அன்றிக்கே, கூறுபமே - அந்தத்தேஹத்தின் ஏகதேஶங்களில் உண்டாகும் என்றர்த்தமாகவுமாம், கோடு - க்ரூரமான, மோகமும் - அஜ்ஞானமும், இங்கு 'கோடு மையாவது லோகாந்தரங்களில் அனுபவிக்கிற புருஷார்த்தங்களுக்கு உபாயங்களான வைதிக காரியங்களெல்லாவற்றிலும் அதிகாரியல்லாமல் செய்வது தானிறையாம் - தானே ஈஶ்வரனாகும், அதாவது ஸ்வதந்த்ரனாகும், குறிப்பும் - எண்ணமும், மாற நினைந்து - நசிக்கவேண்டும் என்று நினைந்து, அருளால் - க்ருபையினால், சித்தும் - சேதனமும், அசித்தும் - அசேதனமும், இறையும் - ஈஶ்வரனும், என - என்று

சொல்லப்பட்ட, **வியன**-விலக்ஷணமானவை, **தத்துவம் மூன்றும்**- மூன்று தத்வங்களையும், **தேற** - தெளியும்படி, அங்ஙு பர வாதிகளின் யுக்தி முதலியவைகளினால் அசையாமலிருக்கும்படி, **இயம்பினார்** - உபதேசித்தார்கள்

இப்படி 'அவிவேகாஜ்ஞாநாநுஷ்டாந **ஆதிஷ்டாந**வைராக்ய மான'வென்றருளிச் செய்திருப்பது ஸங்கதமாகுமோ? இதற்கு முன் ஏற்பட்ட மதங்களை நிராகரித்து தத்வத்ரயங்களை ஸ்தாபிக்கையினாலே இதற்குமுன்னேற்பட்ட ஸங்கைகளைப் பரிஹரிக்க போதியும் இனிவரப்போகிற மதாந்தரங்களினாலே அவைகளில் ஸங்கை உண்டாகுமாகையினாலே அவைகளினாலே இந்த த்ரயஜ்ஞான ஸ்திரத்துக் கலக்கமுண்டாகுமே? என்கிற ப்ரஸங்கிய ஸங்கைகளைப் பரிஹரித்தருளுகிறார்—'**ஆவரவொ ஸாவதஃ**' என்றாரம்பித்து

ப - ரை] **தத்தெஷு** - அந்தந்த வஸ்துக்களில், **அஸ்தி நாஸ்தொ** - உண்டு, இல்லை, என்கிற வாதங்களில், **அஜ்ஞாநாத்** - எல்லையில்லாமையினாலே, அநாவது இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள் அனேகமாகையினாலே, **ஆவரவொஸாவதஃ** - சேர்த்துக் கொள்ளுதல், தள்ளுதல், இவைகளினாலும், **அநவயி** - எல்லை இல்லாத, **கூஹநாயுக்தி** - கட்டியுக்திகளி னாலே, **காஞ்சாஃ** - அழகான, **கூதாஞ்சாஃ** - விசித்ரமான, **கவியெவிக்ரவக** கவிகளினுடைய புத்தியில் நிலைப்படுத்தப்பட்ட விசித்திரங்களைப்போல, அதாவது விசித்ராங்களான வ்ருத்தாந்தங்களைப்போல **கதிகதி** - எவ்வளவு, **ஸந்தூஃ** - இருக்கக்கூடும் (இவை உண்டாகக்கூடும் என்பது தாத்பர்யம்), **நிஷ்ஸஃ** - ஸங்க்ருஹைக்கும் மொன்றில்லாத, **த்ஷொரெர ஸ்வத்** - தத்வஜ்ஞானம், **ஸஹஸா**-சீக்கிரத்தில், **தாது**-அந்த, **ஸஹஸாது** மலைமாறுதல் யுடைய, **ஜொராதம்** - போகக்கடிப்பதற்கு **ஆஹவதி** - ஸக்தி யுடையதாகிறது **வபுஷெஸ** - புருஷனுக்கிருக்கும், **தெவுந** - உண்மையாக, **ஆஜஷுவதி** - பாரச்சப்பட்டிருக்கும்பொழுது, **வுராணதாஷிஃ** - கட்டை முதலியதாயிருப்பது, **வாசவி** - மறுபடியும், **கஷ்ணிதாவலு** - உயிரோடு இருக்க போகிற நிலையல்லவா

'கவியோவித்ருவக்' என்பதற்கு சிலர் ஒரு ஆகமத்தையே ப்ரமாணமாகக் கொண்டு ப்ரக்ருதியிலே சில விசேஷங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டும், சில விசேஷங்களைத் தள்ளிவிட்டும் பலவிதமாக வழங்குவதைப்போல் என்றபடி. 'அவிசாரஷ்டு:' என்பதற்கு ஆர்ஹத ஸமயம் என்றபடி, ஜ்ஞானமாத்திரம் உண்டு என்றும், இப்படி இருக்கிறது இல்லை என்று சொல்லுவது என்றர்த்தம். 'ஞானவோஹ்ரவத:' என்பதில் ஜ்ஞானம் என்ற ஒன்றை ஒப்புக்கொண்டு அது க்ஷணிகமென்றும், அது நிரூபமென்றும் அது நிராஶ்ரயமென்றும் ஆஶ்ரயத்தையுடையதென்றும் சொல்லுவது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'காஹமாயாஷ்ரி' என்பதற்கு விசாரிக்கும் இடத்தில் யுக்திகளெல்லாமற்றுப்போகும் ... ஜாதி, முதலிய யுக்த்யாபாஸங்களையும், ஹேத்வாபாஸங்களையும், யுக்திகளாகச் சொல்லுகிறார்கள் என்று தாத்பர்யம். 'நிவஹ:' என்பதில் தனக்கு ஸமமானதும், மேற்பட்டதுமில்லை என்று அர்த்தாத் ஸித்திக்கிறபடியினாலே ... அதிகப் ப்ரமாணம் ப்ரமாணத்தினால் விரோதமாகிற பாதமும், ஸமமான ப்ரமாணப் ப்ரமாணத்தினால் தடுக்கப்படுவதாகிய ப்ரதிரோதமும் இல்லை என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'ஸஹஸா' என்பதில் வேறொரு யுக்தி முதலியவைகளை எதிர்பாராமல் அவைகளைத் தானே நாசம் செய்துவிடுகிறதென்று தாத்பர்யம். 'வாஸ்வெஷு' இத்யாதி இதற்குப் பொதுவான உதாஹரணம் இதின் கருத்தாவது—ஒரு வஸ்துவை பார்க்கும்பொழுது பெருத்தது உயரமாய் நிற்கிற இவ்விதம் புருஷனோ, மரக்கட்டையோ என்கிற ஸம்ஶயம் உண்டாகிறது. பிறகு கை கால் முதலிய அவயவங்களின் அமைப்புகளை ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்த்ததினாலே புருஷனென்றானவுடன் பிறகு கட்டை என்றாவது, புருஷன் என்பதற்கு விரோதமான மற்று வேறு எதுவாவது என்கிற ஸந்தேஹமும் உண்டாகாது. அதைப்போலக் தத்வஜ்ஞானம் ஸரியாக நிரூபிக்கப்பட்டிருந்தால் இப்படிப் போகிற ஸகல ஸம்ஶயங்களையும் நிவருத்தி செய்துவிடும் என்று தாத்பர்யம். அன்றிக்கே வேதாந்த ஸித்தமான மற்றொரு அர்த்தத்தை இங்கு உதாஹரித்தருளுகிறார் ஸ்வாமி—'வாஸ்வெஷு' என்றாரம்பித்து ஜகத்காரண வஸ்துவுக்குப் புருஷத்வம் உண்மையாய் அறியப்பட்டதேயா

னால அநதருக ருதநிரணைபிறரை முதலிய ஸமஶயம பிறபாடு உணடாகாது புருஷன எனகிற ஶபதம புருஷ ஸங்கேதம, புருஷ நிரணயம, முதலிய காரணஙகளில ஶரியபதியான பாவனையே சொலலுகிறதெனறு நிரூபிககபபடடிருககிறது அபபடியே ‘ ஹயவாநிதி ஶவொபடம ததா வாஸுஷ உத்யவி நிராவாஸ வ ஷகூதே வாஸுதெவெ ஸநாதநெ ’ இதயாதி பரமாணஙகளினால பகவத பரமபனறபடிருபபதினால ஜகத காரண வஸது நதகிரா எனறிதை முதலிய பரமம உணடாகாது எனறு காடடியாயிற்று

திருவஹீநதிரபுரம சேடலூர விதவான பகவதவிஷயம

ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசாரிய ஸ்வாமிகளினால

செயயபபடட

ஸ்ரீமத ரஹஸயதரயஸார வயாகயானததில்

ததவதரயசிநதநாதிகாரம

முறறிறறு

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ||

பரதேவதாபாரமார்த்யாதிகாரம்.

பரதேவதா ஜ்ஞாந ப்ரயோஜநம்—அபேக்ஷித ப்ரத்யக்ஷராகாரணம்—ப்ரு ஹ்ம ருத்ராதிகளின் காரண பூதத்வம்—ஐச்வர்யத்வம்—பகவத் ஸமாஸ்ய பாதநிரத்வம்—பகவத்கிங்கரத்வம்—ஸமாபாச்ரயத்வ மில்லாமை—பக வதேகாச்ரயத்வம்—விபூதித்வம்—பாரதந்த்ர்யத்வம்—சரீரத்வம்—சேஷ பூதத்வம்—பகவானுடைய ஸமாதிர நிர்த்ரத்வம்—பகவத் கடாக்ஷமே மோக்ஷத்திற்கு ஸாதநம்—பகவானுக்கே முமுக்ஷு உபாஸ்யத்வம்—ப்ரு ஹ்ம ருத்ராதிகளின் பரம்பரயா மோக்ஷோபகாரகத்வம்—பகவானுடைய தும் மற்றவர்களினுடையவும் உபாஸனங்களில் வ்யத்யாஸம்—ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளின் பலப்ரதாத்ருத்வம் பகவதநுக்ரஹ விசேஷம்—தேவதாந் தர ஸேவையில அபிஸந்திபேதேந பலதாரதம்யம்—பகவதநுஸந்தாநவி பல ப்ரதத்வம்—ஸ்ரீமந்நாராயணனைத்தவிர ஆழ்வார்களின் ப்ரஸங்கி த உதாஹரணம் |

> ஶ்ருதௌ தத்த்வம் தேவதத்த்வம்
> த்ரிகரணஶமிதா த்யாஜ்ய தத்த்வம் த்ரயாணாம்
> ஸத்த்வே த்ரய்யந்த தத்த்வாதிவாண
> கணிதீ ராஜீயஜே ந ஸஜ: |
> த்ரய்யேஜே பக்கஜேஜோ ஹ்யதிதாம்ஜ
> ஸமாவ்ராஸ ஸாவேத்ராக்திஷு
> ஶ்ரீநாராயணோ ந: பதிரகில
> தநுர்முக்திதோ முக்தபோக்ய: ||

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸ ராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ||

இப்படிப் பொதுவில் ஈச்வர ஸ்வரூபத்தை அறிந்தபோதி லும் அந்த ஈச்வரன் இன்னதேவதை என்றறியவேண்டிய அவச்ய மென்பதையும், அப்படி நிரூபிப்பதில் ப்ரயோஜனத்தையும் அதில் ப்ரமாணங்களையும் அருளிச் செய்யப்போகிறவராய் அதி காரார்த்தத்தை ஒரு ச்லோகத்தாலே ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—

'**ஆத்மைக்யம்**' என்றாரம்பித்து அன்றிக்கே சிலர் '**[illegible]**' என்றருளிச் செய்ததை விஸ்தரமாயருளிச் செய்கிறாராகவுமாம்—'**ஆத்மைக்யம்**' என்றாரம்பித்து

ப-ரை] **ஆத்மைக்யம்**-ஜீவாத்மாவுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் அபேதம், இதனால் ஸங்கர யாதவாதி பக்ஷம் ஸங்க்ரஹீதம், அன்றிக்கே ஆத்மா ஒன்று என்பது என்றர்த்தமாகவுமாம் மற்றவை காமித்தவை என்பது த்யோதிதம் **தைவதைக்யம்** - தேவதைகள் எல்லாம் ஒன்றென்பதும், **த்ரிகஸமயிதா** - த்ரிமூர்த்திகளை யடைந்திருக்கிற, **ஸாம்யம்** - ஸமமாயிருக்கை, **ஐக்யம்** - ஒன்றாயிருக்கை, **த்ரயாணாமந்யத்ர** - இந்த த்ரிமூர்த்திகளைக் காட்டிலும் மற்றொருவனிடத்தில், **ஐஸ்வர்யம்** - ஈச்வரனாயிருக்கை, அன்றிக்கே, **த்ரயாணாம்** - மூன்றுகளுக்குள்ளே, **அந்யத்ர** - பகவானைத் தவிர மற்றவர்களிடத்தில், என்றர்த்தமாகவுமாம், இப்படி த்ரிமூர்த்திகளும் ஸமர், ஒன்று, அவர்களில் பகவானைத் தவிர மற்றொருவர் ஈச்வரன் என்கிற பக்ஷங்கள் ஸங்க்ருஹீதங்கள், **இத்யாதி** - என்றிவை முதலிய, '**ஆதி**' சப்தத்தினால் பர்யாயேச்வர பக்ஷம் (கல்பந்தோறும் ஈச்வரன் மாறிமாறி வருகிறான் என்கிறபக்ஷம்) குறிக்கப்படுகிறது, **ஜடமதிபணிதீ:** - புத்தி இல்லாதவர்களுடைய வார்த்தைகளை, **ஸந்த:** - பெரியோர்கள், **நாத்ரியந்தே**-ஆதரிக்கிறதில்லை இதற்குக் காரணம் நிரூபிக்கிறார்—'**த்ரய்யந்தா:**' என்றாரம்பித்து **ஏககண்ட்யா:** - ஒரே அபிப்ராயத்தை உடைய, **த்ரய்யந்தா:** - வேதாந்தங்களிலும் ஸாமான்ய விசேஷந்யாயத்தினாலும், நாராயணாநுவாகத்தில் சொல்லப்படும் ஸாமாநாதிகரண்யத்தினாலும் நாராயணனே ஸர்வசப்தவாச்யன் என்பது ஏற்படுகிறபடியினாலே ப்ரும்மா, ருத்ரன், இவர்களை ஜகத்காரணமாய்ச் சொல்லியிருப்பதும் அவர்களுக்கு அந்தர்யாமியான பரமாத்மாவையே சொல்லுகிறபடியினாலே வேதங்கள் எல்லாம் ஒரே தாத்பர்யத்தை உடையவைகள் என்று தாத்பர்யம் **ததநுகுணா** - அந்த வேதங்களுக்கு அனுகுணங்களான, **மநுவ்யாஸமுக்யோக்திஷு** - மனு, வ்யாஸர், முதலியவர்களின் உக்தியிலும் இதனால் வேதவிருத்தங்களான ஸாங்க்யாதி ஸ்ம்ருதிகளும், இதர புராணங்களும், ஸ்ம்ருத்யதிகரண ந்யாயம் முதலியவைகளினால் வ்யாவர்த்திக்கப்படுகின்றன '**மநு**

வ்யாஸ: என்று நிர்தேசித்திருப்பதினால் இவர்கள் ஶ்ருதியி
லும் ஆப்தர்களாக ஓதப்பட்டிருப்பது விவக்ஷிதம் '**முநய:**'
என்பதினால் பராஶர ஶுகர், ஶௌநகர், வால்மீகி, முதலிய
மஹரிஷிகள் குறிக்கப்படுகிறார்கள் இத்தால் அநுகுணமான ஸ்ம்
ருதிகள் அநேகங்கள் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது ஆகையி
னால் '**ஸம்ப்ரதாயஸ்யாச்ச ஸஜாதீயஸ்ய**' என்கிற ந்யாயமும் இத
ற்கு அநுகுணம் என்று தாத்பர்யம் **ஸர்வாத்மா:** - ஸகல
வஸ்துக்களையும் ஶரீரமாகவுடைய, **ஶ்ரீஶ:** - ஶ்ரிய:பதியாகிய,
நாராயண: - நாராயணன், **ந:** - நமக்கு, **பதி:** - ஶேஷி,
முக்தித: - மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பவன், **முக்தபோக்ய:** -
முக்தர்களினால் அநுபவிக்கத்தக்கவன் (என்று அறியப்படுகிறான்
என்று தாத்பர்யம்)

இங்கு '**ஸர்வாத்மா:**' என்பதினால் காரண வாக்யங்
களிலும் உபாஸநவாக்யங்களிலும் இருக்கிற ப்ரும்மசிவாதி
பதங்கள் பகவானைச் சொல்லுகின்றன என்பதற்குக் காரண
மும், அந்தர்யாமி ப்ராம்மணம், நாராயணாநுவாகம், மஹோப
நிஷத் முதலியவைகளில் அப்படியே ஶரீரியாக நிரூபிக்கப்பட்
டிருக்கிறது என்பதும் த்யோதிதம் '**முக்தித:**' என்பதினால்
புருஷ ஸூக்தத்தில் 'மோக்ஷத்திற்கு அவனே யஜமானன்'
என்றும், 'அவனை அறிந்துகொண்டு ஸம்ஸாரத்தைத்
தாண்டுகிறான், மோக்ஷத்திற்கு இதைவிட வேறு வழியில்லை'
என்றும் அர்த்தமுள்ள வாக்யங்கள் விவக்ஷிதங்கள் '**முக்த
போக்ய:**' என்பதினால் சாந்தோக்யத்தில் 'அவன் அவ
விடத்தில் அநுபவிக்கிறான், அப்படி அநுபவிக்கப்படுகிற
வன் உத்தமனான புருஷன்' என்பதர்த்தமுள்ள வாக்யத்
தில் சொல்லப்படுகிற புருஷோத்தமன் தானே என்று கீதை
யில் '**அதோஸ்மி லோகே வேதே ச ப்ரதித: புருஷோத்தம:**'
என்று சொல்லியிருப்பதினால் ஶ்ரிய:பதியே என்று தாத்பர்யம்
இதில் புருஷ ஶப்தவாச்யத்வமும் ஸூசிதமாயிற்று என்று
திருவுள்ளம்

இப்படிப் பரதேவதை இன்னாரென்று நிஷ்கர்ஷிப்பதின்
ப்ரயோஜனத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்— '**உக்தவேதமுகங்
களாலே**' என்றாரம்பித்து **வேதமுகங்களாலே**-விரோதமான

உக்தவேதோக்திகளாலே பொதுவிலே ஆக்ஷேபிக ஸாமாந்யேஷ்வர விவேகம் பண்ணினாலும் 1 'ஒன்றுந் தேவும்' இத்யாதிகளின்படியே பரதேவதா ப்ரயோஜனம் ஸர்வதேவதாவிசேஷ நிஷ்டையில்லாதபோது 2'உன்னித்து மற்றொரு தெய்வந்தொழாள் அவனையல்லால்' என்கிற ஸாத்விகார்த்தம் கூடாமையாலும், ஸர்வேச காந்தகல்லது ஸ்வயம் ஸாத்யமாக மோக்ஷம் கிடையாமையாலும் ஸ்ரீமானின்ன தேவதாவிசேஷமென்று நிஷ்கர்ஷிக்கவேணும்.

அவ்விடத்தில் வேதவேதாந்தங்களுடைய ஸர்வ ஸ்ரீஹம் ஆசரணவிஷயமாகையாலே எல்லாம் ஸர்வே அபேதாதி பக்ஷநிராகரணம் ஸாதையாயிருக்கிற ஸ்ரீஸூக்தம்)

ப்ரயோஜனார்த்தம் 'ஒன்றுந்தேவும்' இத்யாதிகளின்படியே' என்பது 'ஒன்றுந் தேவும்' என்றாரம்பிக்கும் திருவாய்மொழி முதலிய ...... சொல்லி இருக்கிறபடியே என்றபடி. 'ஆதி' சப்தத்தினால் '...... மின்னற்ற கருக்கட்டவாய', என்கிற பெரிய திருமொழியும், 'திண்ணன் வீடு', என்கிற திருவாய்மொழியும் ஸங்க்ராஹிக்கப்படுகின்றன. அவனையல்லால் - அந்த ஸ்ரிய:பதியைத் தவிர, மற்றொரு - வேறொரு, தெய்வம் - தெய்வத்தை, உன்னித்து - (பலமாக) உத்தேசித்து, தொழாள் - ஆச்ரயிக்கமாட்டாள். இதனால் பரமைகாந்தித்வமாவது ப்ரயோஜனாந்தரத்தில் ஆசையில்லாமையும், தேவதாந்தரத்தை ஆச்ரயிக்காமையும் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது. அப்படியே ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ரக்ஷையில் 'கந்தேந்ரா வாயெ கந்ந ப்ரயோஜநே வாயிகாரிணி ஸர்வேசகாதி ஸம்பு ஸா ...... ராஜ்ஞா:' என்றருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பது இங்கு அநுஸந்தேயம். ஸ்வயம் ஸாத்யமாக - வேறொரு உபாயத்தைச் செய்யப் பண்ணியதினாலாவது, வேறொரு பலத்தை யனுபவிப்பதினாலாவது விளம்பமில்லாமல் 'ஆமோக்ஷம்' என்கிற மோக்ஷத்தினாந்தத்தை விஸதமாக நிரூபித்தருளுகிறார் - 'அவ்விடத்தில்' என்றாரம்பித்து. ஆசரணவிஷயமாகையாலே -

---

1 திருவாய்மொழி 4-10-1 2 திருவாய்மொழி-4-6-10

மென்கிற பக்ஷம் வடியாது. ஸ்வாபாவிகமான ஜீவே ச்வரபேதமும் அப்படியே தேவாதிதேவரான ஜீவர்க ளுடைய பரஸ்பரபேதமும் ஸர்வதேசகாலாவஸ் தைகளாலே ப்ராமாணிகமாகையாலே ஸர்வாத்மாக்களில் யொருவனேயாகிலும் ப்ரஹ்மருத்ராதி ஸர்வதே வதைகளும் ஸம்ஸாரதேசையிலே தானும் ஈச்வ ரரென்கிற பக்ஷம் கூடாது. இத்தேவதைகளில் ப்ரதா னராகச் சொல்லுகிற ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்குக் கார்யத்வ கர்மவச்யத்வங்கள் ப்ராமாணிகங்க ளாகை

ப்ரத்யக்ஷம் முதலியவைகளினாலேற்பட்டபடியினாலே, **ஸ்வாபாவிகமான** - பரமாத்மாவுக்கு ஹேயப்ரத்யநீகத்வமும், கல்யாணைகதானத்வமும், ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளும், ஜீவாத்மாவிற்கு ஹேயகுணங்களோடு ஸம்பந்தமுடையதாயிருக்கையும், அஜ்ஞத்வாதிகளும் ஆகிய ஸ்வபாவங்களினால் ஏற்பட்டிருக்கிற **ஸம்ஸாரதேசையிலே தானும்** - ப்ரஹ்மருத்ராதிகளும் ஈச்வரனும் அபின்னரென்றும், ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் ஒருவர்க்கொருவர் அபின்னர்கள் என்றும் '**ப்ராமாணிகமாகையால்**' என்பதற்கு 'எவனுக்குப் ப்ருதிவீ சரீரமோ, எவனுக்கு ஆத்மா சரீரமோ, எவனுக்கு ம்ருத்யு சரீரமோ' இத்யாதி அர்த்தமுள்ள வாக்யம் சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலும், பரமாத்மாவைவிட வேறுபட்டவர்களென்றும், அவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் பின்னர்களென்பதும் ஸித்தம் என்று தாத்பர்யம். இனி இத்தேவதைகளில் ப்ரதானர்களான த்ரிமூர்த்திகளுக்குள் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுடைய அவரத்வத்தை விஸ்தாரமாய் நிரூபிக்கப்போகிறவராய் முதலில் ச்ரியப்பதியினுடைய ஸர்வகாரணத்வத்தையும், ஸர்வோத்க்ருஷ்டத்வத்தையும், தன்னிச்சையினாலேயே விஷ்ணுவாக அவதாரம் செய்திருப்பதையும் அருளிச்செய்கிறார்—'**இத்தேவதைகளில்**' என்றாரம்பித்து. இத்தால் 'ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு, ருத்ரன், இந்த்ரன், இவர்கள் எல்லோரும் உண்டாக்கப்படுகிறார்கள்' என்கிற ச்ருதிவாக்யத்தில் மற்றவர்கள் பகவானால் உண்டாக்கப்படுகிறார்கள் என்றும், விஷ்ணு தானே உண்டாகிறான் என்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது என்று திருவுள்ளம். '**ப்ராமாணிகங்களாகையாலும்**' என்ப

பாலும், 1 ‘ஆஹூத ஸம்ப்லவே ப்ராப்தே ப்ரஸுப்தே ப்ரக்ருதௌ மஹத் | ஏகஸ்திஷ்டதி விச்வாத்மா ஸ து நாராயண: ப்ரபு: ||’, 2 ‘ஆத்யோ நாராயணோ தேவ: தஸ்மாத் ப்ரஹ்மா ததோ பவ:’, 3 ‘யதோ நாராயணோ தேவஸ்தஸ்மாஜ்ஜாத: ப்ரபிதாமஹ: | தஸ்மாத் ருத்ரோ பவத்தேவி’ இத்யாதிகளிலே 4 ‘ததஸ்த்வமபி துர்தர்ஷ: தஸ்மாத் பாவாத் ஸநாதநாத் | ரக்ஷார்த்தம் ஸர்வபூதாநாம் விஷ்ணுத்வ

நுபது மேலே நிரூபிக்கப்படப்போகிறபடி என்றார்த்தம் **ஆஹூதஸம்ப்லவே** - பஞ்சபூதம் வரையில் ப்ரளயம், **ப்ராப்தே** - வந்திருந்தபொழுது, **மஹத்** - மஹத்தத்வம், இங்கு ஏழாம் வேற்றுமைக்கு முதல் வேற்றுமை ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது **ப்ரக்ருதௌ** - மூலப்ரக்ருதியில், **ப்ரஸுப்தே** - லயத்தை யடைந்திருந்தபொழுது, **விச்வாத்மா** - எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் அந்தராத்மாவாகிய, **ஏக:** - ஒருவர், **திஷ்டதி** - இருக்கிறார், **ஸ து** - அவர், **ப்ரபு:** பரபுவாகிற, **நாராயண:** - நாராயணன் **ஆத்ய:** - முதலாவதாகிய, **தேவ:** - தேவன் **நாராயண:** - நாராயணன், **தஸ்மாத்** - அவரிடத்திலிருந்து, **ப்ரஹ்மா** - ப்ரும்மாவும், **தத:** - அந்த ப்ரும்மாவிடத்திலிருந்து, **பவ:** - ருத்திரனும் (உண்டானார்கள்) **யத:** - உத்க்ருஷ்டனான, **தேவ:** - தேவன், **நாராயண:** - நாராயணன், **தஸ்மாத்** - அவனிடத்திலிருந்து, **ப்ரபிதாமஹ:** - ப்ரும்மா, **ஜாத:** - உண்டானார், **தேவி** - ஓ! தேவியே, **தஸ்மாத்** - அந்த ப்ரும்மாவிடத்திலிருந்து **ருத்ர:**-ருத்திரன், **அபவத்**-உண்டானார், **துர்தர்ஷ:**- ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாத, **த்வமபி** - நீரும், **தத:** - அதற்குப் பிறகு, **ஸநாதநாத்** - அநாதியான, **தஸ்மாத்** - அந்த, **பாவாத்** - நாராயணரூபத்திலிருந்து, (மஹா ப்ரளய ஜலத்தில் படுத்துக்கொண்டு என்னை நாபீகமலத்திலிருந்து உண்டாக்கினீர் என்று கீழ் ச்லோகத்தில் சொல்லப்படுகிறபடியினால் இங்கு ‘**தஸ்மாத் பாவாத்**’ என்பதற்கு அப்படிப்

---

1 பார-மோ 210-24
2 வ-பு-25-6
3 வ-பு-90-3
4 ராமா-உத-101-26

ஈசவஜஜ்ஞிவாந் ||' என்கிறபடியே ஸர்வமவதீர்ணனாய க்ருஷ்ணரூபத்தில் ஈசஸ்வரூபனான விஷ்ணு நாராயணாதி ஸ்வரூபனான தானே தன்னுடைய வஸுதேவவஸ்யாலே ஸ்வரூபத்தைக் கொண்டமையாலும், 1 'நித்யம் ஹி நாஸ்தி ஜகதி பூதம் ஸ்தாவரஜங்கமம் | ருதே தமேகம் புருஷம் வாஸுதேவம் ஸநாதநம் ||' என்கிற படியே அவனே நித்யனென்கையாலும், க்ருஷ்ணாதிகளும் ஸத்யரென்றும் க்ருஷ்ணாதிகளெல்லாம் தத்வமென்றும், க்ருஷ்ணாதீர்ணனீஸ்வரனென்றும், க்ருஷ்ணாதிகளுக் குள்ளே ப்ரஹ்மாவாதல் ருத்ரனாதல் ஈஸ்வரனென்றுஞ் சொல்லுகிற ஸாமானாதிகரண்யம் பஷ்டாஜ்ஞாவகாசம் வடியாது

ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் ஸர்வேஸ்வரனுக்குக் கார்யபூத

பட்ட நாராயணருடைய திருவடி) ஸர்வபூதாநாம் - எல்லா ப்ராணிகளையும், ரக்ஷார்த்தம் - ரக்ஷிப்பதற்காக, விஷ்ணுத்வம் - விஷ்ணுவாயிருக்கையை, உபஜஜ்ஞிவாந் - அடைந்தார், 'ஸர்வமவதீர்ணனாய' என்பது 'விஷ்ணுத்வமுபஜஜ்ஞிவாந்' என்பதிலுள்ள தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தினாலேயே தானே உண்டானான் என்பதைச் சொல்லுகிறது வஸுதேவவஸ்யாலே - இதற்கு முன்னிருந்த நாராயணனாகிய அவஸ்தையாலே, தம் - அந்த, ஏகம் - ஒரு, ஸநாதநம் - அநாதியான, புருஷம் - புருஷன் என்று சொல்லப்படுகிற, வாஸுதேவம் ருதே - வாஸுதேவனைத் தவிர, ஜகதி - இந்தப் பூமியில், நித்யம் - நித்யமாகிய, ஸ்தாவரஜங்கமம் - ஸ்தாவரமாயும் ஜங்கமமுமாயுமிருக்கிற, பூதம் - ப்ராணியானது, நாஸ்தி ஹி - இல்லையல்லவா ஏகத்வம் - ஒரேவஸ்து, உத்தீர்ண - மேற்பட்டவன், வடியாது - ஸங்கதமாகாது கீழ்ச் சொல்லிய வசனங்களில் மற்றவர்கள் தாழ்ந்தவர்கள் என்றும் இவனே உயர்ந்தவனென்றும், இவனைவிட உயர்ந்தவன் இல்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறபடியினால் என்று தாத்பர்யம் கார்யபூதா -

---

1 பார மோ-347 32

தரனுமிடம் 1 'தஸ்மிந் ஸ்ருஷ்டே புருஷோ லோகே ப்ரஹ்மேதி கீர்த்யதே' ஐ

ப்ரும்ம ருத்ராதிகளின் காரணபூதத்வம்

த்ருஷிகளாலும், 2 'ஸம்க்ஷிப்ய புரா லோகாந் மாயயா ஸ்வயமேவ ஹி । மஹார்ணவே சயாநோ(அ)ப்ஸு த்வம் மாம் பூர்வமஜீஜந: ॥', 3 'க இதி ப்ரஹ்மணோ நாம ஈசோ(அ)ஹம் ஸர்வதேஹிநாம் । ஆவாம் தவாங்கே ஸம்பூதௌ தஸ்மாத் கேசவநாமவாந் ॥' 4 'அஹம்

அவனால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகிறவர் தஸ்மிந் ஸ்ருஷ்டே:- அந்தப் பகவானால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட, புருஷ: - புருஷன், லோகே - இந்த லோகத்தில், ப்ரஹ்மேதி - ப்ரும்மா என்று, கீர்த்யதே - சொல்லப்படுகிறான் புரா - முன்பு, லோகாந் - லோகங்களை, மாயயா - தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தினாலே, ஸ்வயமேவ - தானே, ஸம்க்ஷிப்ய - லயம்செய்து வைத்துக்கொண்டு, மஹார்ணவே - ப்ரளய ஸமுத்திரத்தில், அப்ஸு - ஜலங்களில், சயாந: - படுத்துக்கொண்டு, மாம் - என்னை, த்வம் - நீர், பூர்வம் - முதலில், அஜீஜந: - உண்டுபண்ணினீர், இது ப்ரும்மாவினுடைய வாக்யம் க இதி - 'க:' என்று ப்ரஹ்மண: - ப்ரும்மாவிற்கு, நாம - பெயர், அஹம் - நான், ஸர்வதேஹிநாம் - எல்லா ப்ராணிகளுக்கும், ஈச: - ஈச்வரன், ஆவாம் - நாங்கள் இருவரும், தவ - உம்முடைய, அங்கே - சரீரத்தில், ஸம்பூதௌ - உண்டானவர்கள், தஸ்மாத் - ஆகையினால், கேசவநாமவாந் - கேசவன் என்கிற பெயரை உடையவராக (ஆகிறீர்) இது ருத்ரனுடைய வார்த்தை அஹம் - நான், தாத - ஓ! குழந்தாய், கஸ்மிம்ச்சித் - ஒரு, காரணாந்தரே - காரணத்தின் நிமித்தமாக, தஸ்ய - அந்தப் பகவானுடைய, ப்ரஸாதஜ: - அனுக்ரஹத்தினால் உண்டானவன், த்வம் சைவ - நீயும், ஸநாதந - அநாதியான, பூர்வஸர்கே - இதற்குமுந்தின ஸ்ருஷ்டியில் (ஒருகாரணத்தின் நிமித்தமாக), க்ரோதஜ:- கோபத்தினால்உண்டானவன் இது ருத்ரனைப் பார்த்துப்ப்ரும்மா சொல்லும் வார்த்தை இங்கு 'பூர்வஸர்கே' என்பதினால்

---

1 மஹா-1-11 2 ராமா உத-104-14 3 ஹரி-131-48 4 பார மோ 352 62

ப்ராஹ்மஜ்ஞஸ்ய ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகாரணாஜ்ஞனே | ஸவம்வேவ வ்யாக்ரியதாஸ்து ஸர்வேஸ்வர நாதனே ||' என்றெதிரிகையாலே விடுதீட்டானபடியே யவர்கள் தங்கள் பாசுரங்களாலும் ஸித்தம் இவர்கள் கூறு வஸ்து காம்யஸ்யத்வம் ராயபிரஸ கூறுவிசேஷங்களாலேஸ்வேஸ்வர்யாயித்தத்தத்தாம வசனங்களைப்பெறுராகளொனுமிடம் 1 'ஸர்வே தேவா வாஸுதேவம் யஜந்தே ஸர்வே தேவா வாஸுதேவம் நமந்தே', 2 'ஸப்ரஹ்மகாஸ் ஸருத்ராஸ்ச ஸேந்த்ரா தேவா மஹர்ஷய: | அர்ச்சயந்தி ஸுரஶ்ரேஷ்டம் தேவம் நாராயணம் ஹரிம்||', 3 'த்யாயந்தி யம் நித்யம் ப்ரஹ்மேஶாநாதய: ப்ரபும் |

ஸிழ வசனத்தில பருமமாவினிடத்தில ருத்திரன உண்டானான் எனபதும், இவவிடத்தில பரமனிடத்திலிருந்து உண்டானன எனபதும வெவவேறு கலபஙகளைபபறறியதாகையிலை விரோதமிலலை எனபது தயோதிதம விடுதீட்டு - விதிகளைச் சிட்டு 'அவாகள தஙகள பாசுரஙகளாலும்' எனபதறகு மநதபாதாக ளான மஹரிஷிகள வாகயஙகள மநதிரததினலலாமல அவ ரவாகள வாகயஙகளினுலும எனறு தாதபாயம வசனஙகள-ஸதா னஙகளும அதிகாரஙகளும ஸர்வே தேவா: - எலலாத தேவ தைகளும, வாஸுதேவம் - பரவானை, யஜந்தே - ஆராதிக கிறாகள, ஸர்வே தேவா: வாஸுதேவம், நமந்தே - ஸே விககிறாகள ஸப்ரஹ்மகா: - பருமமாவுடன கூடினவாகளா யும, ஸருத்ரா:-ருததிரனுடன கூடினவாகளாயும, ஸேந்த்ரா:- இநதிரனேடு கூடினவாகளாயுமிருககிற, தேவா:-தேவதைகளும, மஹர்ஷய: - மகரிஷிகளும, ஸுரஶ்ரேஷ்டம் - தேவதைகளுக குள சிறநதவனுகிய, தேவம்-தேவனுகிய, நாராயணம் ஹரிம்- ஹரி எனறு சொலலபபடுகிற நாராயணனை அர்ச்சயந்தி - ஆரா திககிறாகள ப்ரஹ்மேஶாநாதய: - பருமமா, ருததிரன, முத லியவாகள, ப்ரபும் - பரபுவாகிய, யம் - எநத விஷ்ணுவை, நித்யம் - எபபொழுதும, த்யாயந்தி- தயானம செயதுகொண

---

1 2 பாா-மா-350-30 3 பாா-மா-210-38

36

நிஸ்ஸ்யஹாயிமவுந்தி த்வவிஸரணம் ஹத:||', 1 'வ்டுஷ்
ஷிவெஷ்கஷ் ஸஷாமெஸ ந்ாஹ்ரா உத்ஹாநஷ்ரஉவி| ஷ்ராஜா
வத்ஷம் ஷயா கஉஷ் ஸவஷம் உயி நிவெஸிதம்|| வெஸா
ஹம்ஸந்ஷஹாரொஹி ஷாஉவாவெஸ ஜமத்பதிம்| ',
2 'யாமகொடி ஸஹஸ்ராணி விஷ்ணுமாராய்ய வந்த
ஹ:| வாநவெஷுலொக்ஷ யாத்ரஷம் ஷ்ராப்தவா
நிதி ஸுத்ருமு||', 3 'விஸ்வரூபோ மஹாதேவ ஸ்வஷ்
மெவெய மஹா ஷுதள| ஜுஹாவ ஸவஷூஹூதாநிஸ்வயமா

புருஷம், நிஸ்ஸ்யம் - நிஸ்சயத்தை, நாயிமஹ்னி - அடைய
விஸ்லையோ, தம் - அப்படிப்பட்ட பகவானை, ஸரணம் ஹத: -
ஸரணம் அடைந்தவனாக, ஷவி - ஆகிறேன் நாஹ்ரம் - நாபி
யில், ஷிவெஷ் - சிறந்ததான, ஷஷ்வஸங்காமெஸ-ஸமாயனபோல
ஜ்வலிக்கிற, வஷ்டு - தாமரைப்பூவில், உம் - என்னை, உத்பாஷ்-
உண்டுபண்ணி, ஷயா - உம்மால், ஷ்ராஜாபத்ஷம் - ப்ரஜாபதி
என்கிற அதிகாரத்தை சேர்ந்ததான, ஸவஷம் - எல்லா, கஉஷ்-
காரியமும் உயி - என்னிடத்தில், நிவெஸிதம் வைக்கப்பட்டது,
ஸஸ்யஹார: - (இப்படி) வைக்கப்பட்ட பாரத்தையுடைய,
வெஸாஹம் அந்த நான், ஜமஷ்பதிம்-லோகத்திற்குப்பதியான,
ஷாம் - உம்மை, உவாவெஸ - உபாஸிக்கிறேன் வஷ்ஹர: -
பூர்வமா, யாமகொடிஸஹஸ்ராணி - ஆயிரம் கோடி யுகங்க
ளில், விஷ்ணும் - பகவானை, ஆராய்ய - ஆராதனம் செய்து,
வாந: - மறுபடியும், வெத்ருலொக்ஷயாத்ரஷம் - மூன்று
லோகங்களுக்கும் ப்ரும்மாவாயிருக்கையை, ஷ்ராப்தவாந் -
அடைந்தார், இதி - என்று, ஸுத்ருஉ கேழ்கப்பட்டோம்
விஸ்வரூப: - விஸ்வரூபனென்று சொல்லப்படுகிற, மஹாதேவ:
- ருத்திரன், ஸவஷூமெவெய - ஸர்வ ப்ராணிகளையும் ஹவிஸ
ஸாகவுடைய, மஹாக்ருதள - பெரிய யாகத்தில், ஸவஷூஹூ
தாநி - எல்லா ப்ராணிகளையும், ஸ்வயம் - தானே, ஆத்மாநம் -
தன்னையும், ஆத்மநா - மனதினால், ஜுஹாவ - ஹோமம் செய்
தார் மஹாத்மா - மஹாத்மாவாகிய, மஹாதேவ: - ருத்திரன்,

1 ராமா-உத்-104 7,8 2 பார-குண்டதரோபாக்யானம்
3 பார-ஸா-8-37

செய்தான இவர்கள் உபயவிபூதி நாயகனான ஸர்வே
விபூதித்வம் ஶ்வரனுக்கு விதேய
ரென்னுமிடம் 1 'ப்ரஹ்மா தக்ஷாதய꞉ கால꞉,' 2 'ருத்ர꞉ காலாந்தகாத்யாஶ்ச' இத்யாதிகளிலே மற்றுள்ளாரோடு ஸாம்யமாகச் சொல்லப்பட்டது இப்படி வஸ்த்ராபரணம்போலே இவர்களும் ஸர்வஶரீரியான ஸர்வே
பரகாரபூதத்வம் ஶ்வரனுக்கு ப்ரகாரபூத
ரென்னுமிடம் வஸ்துக்களுக்கும் இவர்களுக்கும் சேர நாராயணாதிஶப்த ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே
ஶரீரத்வம் ஸித்தம் இவர்கள் ஶரீரமா

விதேயர் - நியமிக்கப்படுமவர் ப்ரஹ்மா - ப்ரும்மா, தக்ஷாதய꞉ - தக்ஷப்ரஜாபதி முதலியவர்கள், கால꞉ - காலம், ருத்ர꞉ - ருத்திரன், காலாந்தகாத்யாஶ்ச - ப்ரளயகாலத்திலிருக்கிற யமன் முதலியவர்களும், 'மற்றுள்ளாரோடு ஸாம்யமாக' என்பதினால் அவ்விடத்தில் 'விஷ்ணுபூதாதய꞉' என்று விஷ்ணுவையும் விபூதியாகச் சொல்லியிருந்தபோதிலும் கடைசியில் 'விஷ்ணோரேதா விபூதய꞉' என்று உபஸம்ஹாரத்தில் இவைகள் விஷ்ணுவின் விபூதிகள் என்று சொல்லியிருப்பதினால் விஷ்ணு அவதாரத்தைக் குறிப்பதற்காக ஔபசாரிகமாகச் சொல்லியிருக்கிறது என்றர்த்தம் சொல்லவேண்டும் ஆனால் மனு, தக்ஷர், முதலியவர்களோடு எடுக்கப்பட்ட ப்ரும்ம ருத்திராதிகளுக்கும் விபூதித்வம் முக்யமாகச் சொல்லுவதற்கு பாதகமில்லாமையினாலே மற்றவைகளைப்போலே இவர்களும் விபூதிகள் என்பது ஸித்தம். 'நாராயண' இத்யாதிக்கு நாராயணானுவாகத்தில் 'இந்த ப்ரபஞ்சம் முழுவதும் அந்தப் புருஷன்' என்று ப்ரபஞ்சத்தோடு ஸாமாநாதிகரண்யமாகச் சொல்லியிருப்பதைப்போல, 'அவனே ப்ரும்மா, அவனே ருத்திரன்' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யத்திலும், 'ப்ரும்மாவும் நாராயணன், ருத்திரனும் நாராயணன், திக்குகளும் நாராயணன்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யங்களிலும் மற்ற வஸ்துக்களுக்குப்போலவே இவர்களுக்கும் ஸாமாநாதிகரண்யம்

1 வி-பு-1-22-31 2 வி-பு-1-22-33

யவனுக்காவா யிருக்கிறபடியை 1 'தவாந்தராத்மா மம ச யே சாந்யே தேஹிஸம்ஜ்ஞிதா: | ஸர்வேஷாம் ஸாக்ஷிபூதோ(அ)ஸௌ ந க்ராஹ்ய: கேநசித் க்வசித் ||' என்று ப்ரஹ்மா ருத்ரனைக் குறித்துச் சொன்னான் இவர்கள்

சேஷபூதத்வம்

சேஷபூதா அவன் சேஷி யென்னுமிடத்தை 2 'தாஸபூதாஸ் ஸ்வதஸ் ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந: | அதோ(அ)ஹமபி தே தாஸ இதி மத்வா நமாம்யஹம் ||' என்று மந்த்ரராஜபதஸ்தோத்ரத்திலே ஸர்வஜ்ஞனான ருத்ரன் தானே சொன்னான்

ஶரீராத்மபாவ ஸம்பந்தத்தைக்கொண்டு சொல்லியிருக்கிறதென்று தாத்பர்யம் மற்ற வஸ்துக்கள் அவனுக்குச் ஶரீரமென்று 'எவனுக்கு ப்ருதிவீ ஶரீரமோ' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யத்தில் சொல்லியிருப்பதைப்போல ப்ரும்மாதிகளும் அவனுக்குச் ஶரீரபூதர்கள் என்று ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களைநிரூபித்தருளுகிறார்—'தவாந்தராத்மா' என்றாரம்பித்து **தவ** - உனக்கும், **மம** - எனக்கும், **அந்யே** - மற்ற, **யே** - எவர்கள், **தேஹிஸம்ஜ்ஞிதா:**-ப்ராணிகள் என்று பேர் பெற்றிருக்கிறார்களோ (அவர்களுக்கும்), **அந்தராத்மா** - அந்தராத்மாவாகிய, **அஸௌ** - இவன் (இந்த நாராயணன்), **ஸர்வேஷாம்** - எல்லாவற்றிற்கும், **ஸாக்ஷிபூத:** - ஸாக்ஷியாயிருப்பவர், **கேநசித்** - ஒருவராலும், **க்வசித்** - ஓரிடத்திலும், **நக்ராஹ்ய:** - அறியப்படாதவர் ஶரீரத்திற்கு லக்ஷணமாகிய அப்ருதக்ஸித்த விசேஷணத்வம் இருக்கிறபடியினால் இவர்கள் ஶரீரபூதர்கள் என்றருளிச் செய்கிறார்—'இவர்கள்' என்றாரம்பித்து **ஸர்வே** - எல்லா, **ஆத்மாந:** - ஆத்மாக்களும், **ஸ்வத:**-ஸ்வபாவத்திலேயே, **பரமாத்மந:** - பரமாத்மாவிற்கு, **தாஸபூதா:** - தாஸபூதர்கள், **அத:** - ஆகையினால், **அஹமபி** - நானும், **தே** - உனக்கு, **தாஸ:** - தாஸன், **இதி மத்வா** - என்று அறிந்து, **நமாம்யஹம்** - ஸேவிக்கிறேன் 'மந்த்ரராஜ' என்பது ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹாநுஷ்டுப் மந்த்ரம் அதிலிருக்கும் ஒவ்வொரு பதங்களுக்கும் வ்யாக்யானமான

---

1 பார-ஶா-361-4 2 ஈஶ்வரஸம்ஹிதை

இப்படி ஸர்வ ஶப்தார்த்தாலும் நாராயணனை ஸமாப்யதிகதரித்ரனென்னு மிடத்தை 1 'ந பரம் பும்ஸ புண்டரீகாக்ஷாத் த்ருஶ்யதே பரதர்ஷப |', 2 'பரம் ஹி புண்டரீகாக்ஷாத் ந பூதம் ந பவிஷ்யதி |', 3 'ந விஷ்ணோ: பரமோ தேவோ வித்யதே ந்ருபஸத்தம', 4 'ந வாஸுதேவாத் பரமஸ்தி மங்களம் நவாஸுதேவா

பகவானுடைய ஸமாதிக தரித்ரத்வம்

-ரூபமாக இருக்கிற ஸ்தோத்திரம் 'மங்களாஜ்யவாதநோக்தம்' என்று சொல்லப்படுகிறது 'தானே சொன்னான்' என்பதற்கு பர தேவதையென்று இதராகளால் சொல்லப்படுமென்று நினைச்சொல்லி யிருக்கிறான் என்று தாத்பர்யம். ஸர்வ ஶப்தார்த்தாலும் - கீழ்ச் சொல்லிய ஜகத்காரணத்வம், அகாமாஶ்ரயத்வம், ஸர்வ ஶரீரத்வம், ஸர்வ ஶேஷித்வம், எல்லோராலும் ஆஶ்ரயிக்கத் தகுந்த வனாயிருக்கை, எல்லாவற்றையும் விபூதியாக உடையவனாயிருக்கை முதலிய எல்லா விதத்தாலும், ஸமாப்யதிகதரித்ரன் - தனக்கு ஸமமானவர்களும், மேற்பட்டவர்களும் இல்லாதவன் இப்படிக் கீழ்ச் சொல்லிய காரணங்களினாலே மாத்திரம் ஶரிய பதி எல்லாரையும்விட உத்க்ருஷ்டன் என்று ஊஹிக்கவேண்டியதில்லை, அவனே பரதேவதை என்று ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லுகிற வசனங்களுமிருக்கின்றன என்று அவைகளை உதாஹரிக்கிறார்— 'பரம் ஹி' என்கிறபடி புண்டரீகாக்ஷாத் - தாமரைப் பூக்களைப் போன்ற கண்களை உடைய பகவானைவிட, பரம் - உயர்ந்தது, த்ருஶ்யதே - காணப்படவில்லை பரதர்ஷப - ஓ! புருஷ ஶ்ரேஷ்டனே, ஹி - என்கிற காரணத்தினால், புண்டரீகாக்ஷாத் பரம், பூதம் - இதுவரையில் உண்டானதில்லை, பவிஷ்யதி - இனி உண்டாகப்போகிறதுமில்லை ந்ருபஸத்தம - ஓ! ராஜ ஶ்ரேஷ்டனே, விஷ்ணோ: - விஷ்ணுவைக் காட்டிலும், பரம: - உத்க்ருஷ்டமான, தேவ: - தேவன், வித்யதே - இல்லை, வாஸுதேவம் - வாஸுதேவனைக் காட்டிலும், பரம் - உயர்ந்த, மங்களம் - ஶுபமான வஸ்துவும், அதாவது நன்மையைச்

1 பார-பீஷ் 67-2
2 பார-பீஷ-67-17
3
4

தாஸ்வஸ்தி வாவதம் । ந வாஸுதேவாத் பரமஸ்தி தைவதம் நவாஸுதேவம் ப்ரணிபத்ய ஸீததி ॥', [1] 'த்ரைலோக்யே தாத்ருஶ: கஶ்சித் ஸஞ்ஜாதோ ந ஜநிஷ்யதே' [2] 'ந தைவம் கேஶவாத் பரம்', [3] 'ராஜாதி ராஜஸ் ஸர்வேஷாம் விஷ்ணுர் ப்ரஹ்மமயோ மஹாந் । ஈஶ்வரம் தம் விஜாநீம ஸ பிதா ஸ ப்ரஜாபதி: ॥' இத்யாதிகளாலே பலபடியுஞ்சொன்னார்கள் கருவிலே திருவுடையார்களாய ஜாயமாநதசையிலே ரஜஸ்தம: ப்ரஶமஹேது

பகவத் கடாக்ஷமே மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனம்

கொடுக்கக்கூடியது, ந-இல்லை, வாஸுதேவாத் பரம், பரமம்-பரிஶுத்தமான, அதாவது அநிஷ்டத்தைநிவருத்திசெய்யக்கூடியவஸ்து, நாஸ்தி - இல்லை, வாஸுதேவாத்பரம், தைவதம்-தேவதை, நாஸ்தி, வாஸுதேவம் - வாஸுதேவனை, ப்ரணிபத்ய - ஆஶ்ரயித்து, நஸீததி - துக்கத்தையடைவதில்லை த்ரைலோக்யே - இந்த மூன்று லோகத்திலும், தாத்ருஶ: - அப்படிப்பட்ட, கஶ்சித் - ஒருவன், நஜாத: - உண்டானதுமில்லை, நஜநிஷ்யதே உண்டாகப்போகிறதுமில்லை கேஶவாத்பரம் கேஶவனைக்காட்டிலும்உயர்ந்த, தைவம்-தெய்வமானது, ந - இல்லை ப்ரஹ்மமய: - பரப்ருஹ்மமாகிய, மஹாந் - மிகவும் சிறந்தவனாகிய, விஷ்ணு: - விஷ்ணு, ஸர்வேஷாம் - எல்லாருக்கும், ராஜாதிராஜ: ராஜாக்களுக்கும் மேற்பட்ட ராஜா, தம் - அவனையே, ஈஶ்வரம் - ஈஶ்வரனாக, விஜாநீம: - அறிகிறோம், ஸ: - அவரே, பிதா - தகப்பன், ஸ: - அவரே, ப்ரஜாபதி:-ப்ரஜாபதி பல படியும் - அநேகவிதமாக, அதாவது கீழ்க்கூறியபடியே அநேகவிதங்களாக சில இடங்களில் ப்ருஹ்மாதிகளை உபாஸ்யர்களாகச்சொல்லி இருக்கிற வசனங்களுக்கு ஔபசாரிகமாக நிர்வாஹம் அருளிச்செய்யப்போகிறவராய அதற்குக் காரணத்தை யருளிச்செய்கிறார்—'கருவிலே' என்றாரம்பித்து கருவிலே - கர்ப்பத்திலே, அதாவது ஜாயமான தசையிலே திருவுடையராய - பகவானுடைய கடாக்ஷிப்பதற்குக் காரணமான யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதாதி ஸம்பத்தையுடையவராய ஜாயமாநதசையிலே - பிறக்கும்பொழுதே ஜாய

வான ஈசானனுடைய கடாக்ஷமுடையவர்கள் உபாஸ்யர்களாவார்கள் என்னுமிடமும் ப்ரஹ்மாதிகளானவர்கள் ரஜஸ்தமஸ் ப்ரதானராவார்கள் என்னுமிடமும், 1 'ஜாயமானம் ஹி புருஷம் யம் பச்யேத் மதுஸூதந: | ஸாத்விகஸ்ஸது விஜ்ஞேய: ஸவை மோக்ஷார்த்த சிந்தக: || பச்யத்யேநம் ஜாயமானம் ப்ரஹ்மா ருத்ரோ(அ)தவா புந: | ரஜஸா தமஸா சாஸ்ய மாநஸம் ஸமபிப்லுதம் ||' என்று விஷ்ணுவினுடைய கடாக்ஷம் ப்ருதக்குதகா இவர்கள் உபாஸ்யர்களாக பகவானுக்கே சேஷபூதராவர் என்னுமிடமும்

ம்ருக்ஷேபாஸ்யஸ்தவம் 2 'ஸம்ஸாரார்ணவ மக்நாநாம் விஷயாக்ராந்த சேதஸாம் | விஷ்ணுபோதம் விநா நாந்யத் கிஞ்சிதஸ்தி பராயணம் ||' என்றும், 3 'ப்ரஹ்மாணம் சிதிகண்ட...

ஜாயமானம்-பிறக்கிற, யம் புருஷம் எந்த புருஷனை, மதுஸூதந:-பரமான, இங்கு 'மதுஸூதந'சப்தத்தினால் ரஜோகுணதமோகுண ஸ்வரூபிகளான மதுகைடபர்களை கொன்றவனாகையினால் ரஜோகுணதமோகுணங்களை நிவ்ருத்தி செய்பவன் என்பது குறிக்கப்படுகிறது, பச்யேத்-கடாக்ஷிப்பானோ, ஸ:-அவன் ஸாத்விக:-ஸாத்விகனென, விஜ்ஞேய:-அறியத்தக்கவன், ஸவை-அவனே, மோக்ஷார்த்த சிந்தக:-மோக்ஷமாகிற ப்ரயோஜனத்தை எண்ணுகிறவன், அதவா-அப்படி கடாக்ஷியாமல், ஜாயமானம் பிறக்கிற, ஏனம்-இந்த புருஷனை, ப்ரஹ்மா பருமமாவாவது, ருத்ர:-ருத்ரனாவது, பச்யதி-பார்க்கிறானேயானால், ரஜஸா-ரஜோகுணத்தினாலும், தமஸா-தமோகுணத்தினாலும் மாநஸம்-மனது, ஸமபிப்லுதம் வ்யாபிக்கப்படுகிறது ஸம்ஸாரார்ணவ-மக்நாநாம்-ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தில் முழுகினவர்களாயும், விஷயாக்ராந்த சேதஸாம்-சப்தாதி விஷயங்களினால் ஆக்ரமிக்கப்பட்ட மனதையுடையவர்களாயுமிருக்கிறவர்களுக்கு விஷ்ணுபோதம் விநா-விஷ்ணுவாகிற தெப்பத்தைத் தவிர, அந்யத்-வேறு, கிஞ்சித்-ஒரு, பராயணம்-ஆச்ரயிக்க வேண்டிய வஸ்து, ந-இல்லை ப்ரஹ்மாணம்-பருமமாவையும், சிதிகண்டம்-ருத்ரனையும், அந்யா:-வேறு, யா:-எந்த,

திகண்டம் ச யாஸ்சாந்யா தேவதா: ஸ்ம்ருதா: | ப்ரதிபு
த்தா ந ஸேவந்தே யஸ்மாத் பரிமிதம் பலம் || ' என்றும்,
1 ' ஹரிரேகஸ் ஸதா த்யேயோ பவத்பிஸ் ஸத்வஸம்ஸ்திதை:|
உபாஸ்யோऽயம் ஸதா விப்ரா உபாயோऽஸ்தி ஹரே: ஸ்ம்ரு
தௌ || ' என்றுஞ் சொல்லப்பட்டது. இத்தாலேயிவ்
ப்ரும்ம ருத்ராதிகளின் பரம்பரயா மோக்ஷோபகாரக
மோக்ஷோபகாரகத்வம் ப்ராகச்சொன்னவிடங்களும்
ஆயுராதிகளைப்போலே ஜ்ஞாநாதிஹேதுக்களாகை
யாலே யென்று நினைக்கப்படும். இவ்வர்த்தம் 2 ' ஸூர்யம்
ஸேவதே து யோ பக்த்யா ஸப்தஜந்மஸு நர:| தஸ்யைவ

தேவதா: - தேவதைகள், ஸ்ம்ருதா: - சொல்லப்படுகிறார்களோ (அவர்களையும்), ப்ரதிபுத்தா: - தெரிந்தவர்கள், ந ஸேவந்தே - ஸேவிச்சிறதில்லை, யஸ்மாத் - எந்தக் காரணத்தினாலே, பலம் - (அவர்களாலே கொடுக்கப்படுகிற) பலம், பரிமிதம் - அல்பமோ, இங்கு ' ஸம்ஸாரார்ணவதாரகம் ' என்று பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலே, கீழ் சொன்னவர்களில் பிரும்மாதிகளும் ஸம்ஸாரத்திற்கு உட்பட்டவர்கள் என்று நிரூபித்திருப்பதினாலே அவர்களுக்கும் பகவானே பராயணம் என்பது த்யோதிதம். ஸத்வஸம்ஸ்திதை: - ஸத்வகுணத்தில் நிஷ்டையையுடைய, பவத்பி: - உங்களால், ஹரிரேக: - பகவானான ஒருவனுமே, ஸதா - எப்பொழுதும், த்யேய: - த்யானம் செய்யத்தக்கவர், விப்ரா: - ஓ! ப்ராம்மணர்களே, ஸதா - எப்பொழுதும், அயம் - இந்தப் பகவான், உபாஸ்ய: - உபாஸிக்கத்தக்கவர், ஹரே: - விஷ்ணுவினுடைய, ஸ்ம்ருதௌ - த்யானத்தில், உபாய: - உபாயமாக, அஸ்தி - ஆகிறான். இத்தாலே - பிரும்மருத்திராதிகளுக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய சக்தி இல்லை என்று ஸ்பஷ்டமாயேற்படுகிறபடியினாலே. இவ்வர்த்தம் - பரம்பரையாச் மோக்ஷ காரணம் என்கிற அர்த்தம். ய: - எந்த, நர: - மனுஷ்யன், ஸப்தஜந்மஸு - ஏழு ஜந்மங்களில், ஸூர்யம் ஸேவதே -

---

1 ஹரி-182-8,14 2

வத்ர ப்ரஸாதேந ப்ரஹ்மா ஸக்த: ப்ரஜாயதே || ஸங்கர ஸ்யத்ர யோ ஸக்த ஸ்ஸர்வ ஜகந்நாதஸ்ய நர: | தஸ்யைவ த்ர ப்ரஸாதேந விஷ்ணுஸ்ஸக்த: ப்ரஜாயதே || வாஸுதே ... யோ ஸக்தஸ்ஸர்வஜகந்நாதஸ்ய நர: | தஸ்யைவ த்ர ப்ரஸாதேந வாஸுதேவ ... | என்கிறவி டத்திலும் ... இப்படி ... வாஸுவாஸா ... களிலே ... படி ... பகவானுடையவும் மற்ற ... வீரர்களினுடையவும் உபாஸ ... ணங்களில் வயதயாஸம் ... களிலே வரும் மதிமயக்கங்களும் ...

ஸமாயத்துக்கே, ஸக்த: - பக்தனாயிருக்கிறான், தஸ்ய - அந்த ஸமாயனுடைய, ப்ரஸாதேநைவ பரஸாதத்தினாலே இங்கு 'ஏவ' என்பதற்கு ... வேறு பரப்தரவை செய்பா ... என்றாததும், ப்ரஹ்மா ஸக்த: - நத்திராதிகளிடத்தில் பாக்தியுடையவனாக, ப்ரஜாயதே - ஆகிறான் ய: நர: ஸர்வஜ கந்நாதஸ்ய, ஸங்கரஸ்ய - ருத்திரனுக்கு ஸக்த: தஸ்ய - அந்த ருத்திரனுடைய பரஸாதத்தினாலேயே, விஷ்ணு ஸக்த: - விஷ்ணு பக்தனாக, ப்ரஜாயதே, ய:, நர:, ஸர்வஜகந்நாதஸ்ய வாஸுதேவஸ்ய - வாஸுதேவனுக்கு, ஸக்த: தஸ்ய - அந்த வாஸுதேவனுடைய, ப்ரஸாதேநைவ பரஸாதத்தினாலே, வாஸுதேவே - வாஸுதேவனிடத்தில், ப்ரலீயதே - லயத்தையடை கிறான் வ்யத்யயஸ்ரீ - மாறாட்டமுடைய புத்தி, அதாவது தாழ்ந்த தத்வத்தை பரத்தவமாயும், பரத்தவத்தைத் தாழ்ந்த தத்வமாயும் நினைப்பது இப்படிகளில்-இந்த பரசாரங்களில் ஒரு விஷயத்தில் - பராவரத்தவங்களில் ஏதாவது ஒன்றில், ... ருஷ்டாந்தாரத்தம், அதாவது ஸமாய பரபாதிரா ஸாம பூதங்களிலும் த்வேஷாதி புத்திகளில்லாமல் ... முதலியவை யுடையவனுக்கே பலத்தைக் கொடுக்கும் என்று ஶாஸ்திரங்களில் நிர்ணீதமாயிருப்பதுபோல கீழ்க்கூறிய மயக்க மில்லாதவனுக்கே பலம் கொடுக்கும் என்பதும் ஶாஸ்திரஸித்தம் என்று தாத்பர்யம் அன்றிக்கே ... ஆஸ்ரேஸ்யபாவத்

லேயொரு விஷயத்தில் ப்ரத்வேஷாதிகளும் மன்றிக்கே ஸம்ஶயாதிகளைப் பற்றுமவர்களுக்கே யென்னுமிடத்தை 1 'யே து ஸாமாந்யபாவேந மந்யந்தே புருஷோத்தமம் | தே வை பாஷண்டிநோ ஜ்ஞேயா ஸ்ஸர்வகர்மபஹிஷ்க்ருதா: ||' இத்யாதிகளிலே கண்டுகொள்வது இப்படி ஜ்ஞாநாதிகளில் மாறுபட்டமுடையார்க்கு தேவதாந்தர பக்தியுண்டேயாகிலும் ஸமவந்த்ரிக்ரஹத்தாலே ப்ரத்யவாயமே ஸித்திக்கும் ஆகையால் '2 த்வம் ஹி ருத்ர மஹாபாஹோ மோஹஶாஸ்த்ராணி காரய | தர்ஶயித்வாऽல்பமாயாஸம் பலம் ஶீக்ரம் ப்ரதர்ஶய ||' என்கிறபடியே மோஹஶாஸ்த்ரங்களிலே இஷ்டஸ்ருஷ்டியையுண்டாக்கினதுவும் அவற்றையிட்டு

தை நிரூபிக்குமிடத்தில் 'ஈஶேஶ்வரஶேஷஸ்ய விஷ்ணோர்த்வேஷ்யகா:' என்று ஸர்வாந்தர்யாமியான தன்னை த்வேஷிக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருப்பதினால் இங்கும் 'ஒரு விஷயத்தில்' என்றது அப்படிப்பட்ட பகவான் விஷயத்தில் என்பதைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். யே து - எவர்கள், புருஷோத்தமம் - புருஷ ஶ்ரேஷ்டனை பகவானை, ஸாமாந்யபாவேந - ஸமானம் என்கிற புத்தியினாலே, மந்யந்தே - எண்ணுகிறார்களோ, தே வை - அவர்கள், பாஷண்டிந: - பாஷண்டிகள், ஸர்வகர்மபஹிஷ்க்ருதா: - எல்லாக் கர்மங்களிலிருந்தும் விலக்கப்பட்டவர்களாக, ஜ்ஞேயா: - அறியத்தக்கவர்கள் 'கண்டுகொள்வது' என்பதற்கு அவர்கள் சாம ஸாமாந்யத்திலும் அதிகாரமில்லாதவர்களாகையினாலே அவர்களினால் செய்யப்படும் கார்யங்களும் நிஷ்ப்ரயோஜனமாகையினால் என்று தாத்பர்யம். 'ப்ரத்யவாயமே' என்பதினால் அந்தப் பக்தியின் பலம் உண்டாகாது என்று தாத்பர்யம். மஹாபாஹோ - ஓ! ருத்திரனே, த்வம் - நீ, மோஹஶாஸ்த்ராணி - மோஹத்திற்குக் காரணமான ஶாஸ்திரங்களை, காரய - செய்வி, அல்பம் - ஸ்வல்பமான, ஆயாஸம் - ஶ்ரமத்தை, தர்ஶயித்வா - காண்பித்து, ஶீக்ரம் - சீக்கிரமாக, பலம் - ப்ரயோஜனத்தை, ப்ரதர்ஶய - காண்பி,

---

1 2 3 வ-பு-70-86

தியவையே சிவன் முடிமேல் தான் கண்டு பார்த்தன்
தெளிந்தொழிந்த பைந்துழாயான் பெருமை' என்று
ம், [1] 'வானவர் தம்மையாளுமவனும் நான்முகனும்
சடைமுடியண்ணலும் செம்மையால் அவன் பாதபங்
கயம் சிந்தித்தேத்தித் திரிவரே' என்றும், [2] 'பேச
நின்ற சிவனுக்கும் பிரமன் தனக்கும் பிறர்க்கும்
நாயகனவனே' என்றும், [3] 'ஒற்றைவிடையனும்
நான்முகனும் உன்னையறியாப் பெருமையோனே'
என்றும், [4] 'எருத்துக் கொடியுடையானும் பிரமனு
மிந்திரனும் மற்றுமொருத்தரும் இப்பிறவியென்னும்

யே - அவைகளையே, சிவன் முடிமேல் - ருத்ரனுடைய தலை
மேல், தான் கண்டு - தானே நேராகப் பார்த்து பார்த்தன் - அர்
ஜுநன், தெளிந்தொழிந்த - விச்வஸித்துத் தீர்ந்த, பைந்துழாயான் -
பசுமையான திருத்துழாயைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் பகவா
னுடைய, பெருமை வானவர் தம்மை - தேவர்களை ஆளுமவ
னும் - ஆளுகிற இந்திரனும், நான்முகனும் - ப்ருஹ்மாவும் சடை
முடியண்ணலும் சடையை முடியிலே உடைய ருத்ரனும் செம்
மையால் - கபடமில்லாமல், அவன் - அந்த ஸர்வேச்வரனுடைய
பாதபங்கயம் - தாமரைப்புஷ்பங்கள் போன்ற திருவடிகளை, சிந்
தித்து - த்யானித்து, ஏத்தி - ஸ்தோத்திரம் செய்து, திரிவர் -
ஸஞ்சரிப்பார்கள் இது பரதேவதா ஸ்தாபகவசனத்தில் ப்ரமா
ணம் பேசநின்ற சிவனுக்கும் - நீங்கள் பரதேவதை என்று
பேசும்படி நிற்கிற சிவனுக்கும், பிரமன் தனக்கும் - ப்ருஹ்மாவுக்
கும், பிறர்க்கும் - மற்றவர்கள் எல்லாருக்கும் அவனே - அந்த
ஸ்ரிய:பதியே, நாயகன் - யஜமானன் ஒற்றை விடையனும் - ஒரு
வ்ருஷபத்தை வாஹனமாகவுடைய ருத்ரனும், நான்முகனும் -
ப்ருஹ்மாவும், உன்னையறியா - உன்னை அறியாத ஸ்வரூபமான
பெருமையோனே - பெருமையை யுடையவனே எருத்துக் கொடி
யுடையானும் - வ்ருஷபத்தை த்வஜத்தில் உடைய ருத்ரனும்,
பிரமனும் - ப்ருஹ்மாவும், இந்திரனும், மற்றுமொருத்தரும் - வேறு
ஒருவரும், இப்பிறவியென்னும் நோய்க்கு - இந்த ஸம்ஸாரமாகிற

---

1 திரு-3-6-4 2 திரு 4-10-4 3 பெரி-தி-4-10-4 4 பெரி தி 5-3-6

நோயக்கு மருந்தறிவாருமில்லை' என்றும் பல ஸூவ ங்களாலே யருளிச்செய்தார்கள் இப்பரதேவதா பாரமார்த்யம் திருமந்த்ரத்தில் ப்ரணவாக்ஷரத்திலும், நாராயணபதத்திலும், அயத்தில் விசேஷணங்களான நாராயணபதங்களிலும், சரமச்லோகத்தில் 'மாம்,' 'அஹம்' என்கிற பதங்களிலும் அநந்யஸாத்யம் இதேவதா விசேஷநிஷ்டையமுடையவனுக்கல்லது 1 'கண்ணன் கண்ணல்லது இல்லையோர் கண்ணே' என்றும், 2 'களைவாய் துன்பம் களையாதொழிவாய் களைகண்மற்றிலேன்' என்றும், 3 'ஆவிக்கோர் பற்றுக்கொம்பு நின்னலாலறிகின்றிலேன்யான்' என்றும், 4 'தருதுயரந்தடாயேல்' என்கிற திருமொழி முதலானவற்றிலுஞ் சொல்லும் அநந்யசரணத்வம் கிடையாது இந்த பரதேவதாபாரமார்த்யத்தை திருமந்த்ரத்திலே கண்டு ததீயவைபவமாக ஸம்வக்ஷம் ப்ரதிஷ்டிதமானபடியை 5 'மற்றுமோர் தெய்வ

வியாதிக்கு, மருந்தறிவாருமில்லை - மருந்தைத் தெரிந்துகொண்டவர்களுமில்லை கண்ணன் - ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுகிற, கண்ணல்லது - ரக்ஷகனைத் தவிர, ஓர் கண் - வேறு ஒரு ரக்ஷகன், இல்லை துன்பம் - துக்கத்தை, களைவாய் - போக்கடிப்பாய், களையாதொழிவாய் - போக்கடியாதொழிவாய், மற்று - வேறு, களைகண்-உபாயத்தை, இலேன் - உடைத்தாகாதவன் ஆவிக்கு - ஜீவாத்மாவிற்கு, ஓர் - அத்விதீயமான, பற்றுக்கொம்பு - பிடித்துக்கொள்ளும் கழி, அதாவது சரணம், நின்னலால் - உன்னைத் தவிர, யான் - நான், அறிகின்றிலேன் - தெரிந்துகொள்ளவில்லை தரு - காமங்களினால் தரப்படுகிற, துயரம்-துக்கத்தை, தடாயேல்-போக்கடிக்காதபக்ஷத்திலும், உன் சரணல்லால் - உம்முடைய திருவடிகளைத் தவிர, சரண் - சரணம், இல்லை இது முமுக்ஷுக்களுக்கு அநுபாஸ்யர்கள் என்பதற்கு ப்ரமாணம் ததீயவைபவமாக - தேவதாந்தரங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் வரையிலார் மற்றும்-

1 திரு-2-2-1 2 திரு 5 8 8 3 திரு 10 10 3 4 பெரு-தி-5
5 பெரு-தி-8-10 3

முளதென்றிருப்பாரோ டுற்றிலே னுற்றதுமுன் னடியார்க்கடிமை என்கிற பாட்டிலே **ஸர்வேச்வரன்** பக்கலிலே **ஸாமாந்ய ஸம்ஹரணம்** பண்ணின ஆழ்வா ரருளிச்செய்தார் இவர் 1 'பாருருவில் நீரெரிகால்' என்கிறபாட்டிலே **வாசிஷ்டத்தாலே விவாத விஷயமான** மூவரை நிறுத்தி யவர்கள் மூவரிலும்

உம்மைத்தவிர வேறு, ஓர் தெய்வம், உளது-இருக்கிறது, என்றிருப்பாரோடு-என்றெண்ணியிருப்பார்களோடு, உற்றிலேன்-கூட்டாக்கிக் கிருக்கமாட்டேன், உற்றதும்-நான் அங்கீகரித்ததும், உன்னடியார்க்கு-உம்முடைய தாஸபூதர்களுக்கு, அடிமை-தாஸ்யத்தை **ஸாமாந்ய ஸம்ஹரணம்** பண்ணின-திருமந்திரத்தையும் அதின் அர்த்தத்தையும், பாஹ்யமான ஆபாஸங்களையும் ஸாத்விக ஆழ்வார்-திருமங்கையாழ்வார் 'பாருருவி நீரெரிகால் விசும்புமாகிப் பல்வேறு சமயமுமாய்ப் பரந்து நின்ற ஏருருவில் மூவருமே யென்ன நின்ற இமையவர்தம் திருவுருவே றெண்ணும்போது ஓருருவம் பொன்னுருவமொன்று செந்தீ ஒன்று மாகட லுருவமொத்து நின்ற மூவுருவம் கண்டபோதொன்றாஞ் சோதி முகிலுருவம் எம்மடிகளுருவந்தானே' என்று முழுப்பாட்டு **வாசிஷ்டத்தாலே** - மிகுதியாய் நிற்கிறபடியினாலே, **விவாதவிஷயமான** - இவர்களோ பரதேவதையென்று விவாதப்படும்படி நிற்கிற **'நிறுத்தி'** என்பதினால் கீழ்க்கூறிய பாட்டில் பஞ்சபூதங்களிலும், தேவன் மனுஷ்யன் முதலிய அநேக வஸ்துக்களோடு கூடிய இந்தலோகத்தில் நம்மால் காணப்படுகிற வஸ்துக்களிலும், ப்ரம்ம ருத்திர விஷ்ணுவே ப்ரதானர்களென்று வாதிகள் சொல்லும்படி நிற்கிற ரூபங்களை எண்ணும்பொழுது என்றர்த்தமுள்ள 'வேறெண்ணும்போது' என்கிறவரையில் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டதாகிறது '**நீலதோயதமத்யஸ்தா**'த்தாலே என்பதற்கு நீர் கொண்ட மேகத்தை நடுவிலுடைய மின்னல்கொடிபோலே ப்ரகாசிக்கிறது அந்த ஹ்ருதயகமலத்திலுருந்தும் அக்நியின் சிகை, அதின் நடுவில் பரமாத்மா இருக்கிறார், அவரே ப்ரம்மா அவரே ருத்திரன், அவரே இந்திரன், அவரே ப்ரக்ருதி வியுக்த ஜீவாத்மா' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளின் அர்த்த

1 திருநெடுந்தாண்டகம் 2

ப்ரமாணஸந்தானத்தாலே யிருவரைக்கழித்து வரி சேஷித்த பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸான வொருவனை 'முகிலுருவமெம்மடிகளுருவம்' என்று நிஷ்கர்ஷித்தார். இந்த ரூபவிசேஷத்தையுடைய பரதேவதாபுருஷனே ஸர்வவேதஸ்ருதிவாக்யமான பரத்வமென்னுமிடத்தை ஸர்வவேதஸாரபூத ப்ரணவஸ்ருதிவாக்யத்தையாலே 1 'மூலமாகிய வொற்றை யெழுத்தை மூன்று மாத்திரை யுள்ளெழ வாங்கி வேலை வண்ணனை மேவுதிராகில்' என்று பெரியாழ்வாரருளிச் செய்தார்.

ஸந்தானத்தினால் என்றர்த்தம். 'இருவரைக் கழித்து' இத்யாதிக்கு 'மூவுருவம் கண்டபோது ஒன்றாம் சோதி' என்பதற்கு பரஞ்ஜ்யோதிஸ் என்று சொல்லப்பட்ட வஸ்து ஒன்று என்றர்த்தமாகையினால் அதனால் மற்ற இருவரும் கழிக்கப்பட்டார்கள் என்று தாத்பர்யம். அப்படி ஜ்யோதிஸ்ஸென்று சொல்லப்படுகிற எம்மடிகளின் ரூபம் முகிலுருவம், என்று ரூபவிசேஷத்தைக் கொண்டு ஸ்ரிய:பதியைப் பரதேவதை என்று நிஷ்கர்ஷித்தார் என்று தாத்பர்யம். 'இந்த ரூபவிசேஷத்தையுடைய' என்பதற்கு இந்த 'பாருருவில்' என்றாரம்பிக்கும் பாட்டில் 'மாரட்டுருவம்' என்றும், 'முகிலுருவம்' என்றும் சொல்லப்பட்ட ரூபத்தையுடைய என்றர்த்தம். 'ஸர்வவேதஸாரபூத ப்ரணவஸ்ருதிவாக்யத்தையாலே' என்பதற்கு மூன்று வேதங்களுடைய ஸாரபூதமாகிய மூன்றெழுத்துக்களும் சேர்ந்து ஒன்று ஸ்ருதியில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிற ப்ரணவத்திற்கு அர்த்தம் எவனோ அவனே ஸர்வ வேதங்களாலும் சொல்லப்படுகிறவன் என்பது ஸித்தமாகையினாலே என்றர்த்தம். மூலமாகிய - ஸர்வவேதங்களுக்கும் காரணமாகிய, ஒற்றை யெழுத்தை - ப்ரணவத்தை, மூன்று மாத்திரை - மூன்று மாத்திரை ப்ரமாணமுள்ளதாக, உள்ளெழ - மனதிற்குள்ளேயே இருக்கும்படி, அதாவது உபாம்சுவாக (வெளியில் சப்தம் வராமல்) ஜபித்து, வாங்கி - உச்சரித்துக்கொண்டு, வேலை வண்ணனை - ஸமுத்திரத்தின் வர்ணம்போன்ற வர்ணத்தையுடைய ஸ்ரிய:பதியை, மேவுதிராகில் - ப்ரீதியுடன் த்யானம் செய்வீர்க

---

1 பெரி-தி-4-5-4

தைத்திரீயத்தில ஸ்ரீயஃபதித்வ விஹத்தாலே மஹா விஷ்ணுக்கு ஸர்வாதிக்யோதினப்படியை நினைத்து 1‘திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன்’ என்று வக்ஷித்து, 2‘சார்வு நமக்கு’ என்கிறபாட்டிலே ஆதி ஸர்வரான நமக்குப் பெரிய பிராட்டியாருடனே யிருந்தென்று மொக்கப்பரிமாறுகிற விவனையொழிய ஆதாரமும் ஸரணமுமில்லை, இத்தம்பதிகளே ஆதாரமும் ஸரணமுமென்று நிச்சிக்கப்பட்டது இவ்வர்த்தத்தை 3‘தேவதா வாரமா யதாவதேதத்வதே ஹவாது’, ‘வாதுதேஷ்வ யதார்த்த ஸவவுதெத்தத் விஷ்ணுதி’ என்று வாதுவரவஸி

தையானல (பரமபதத்தில வஸிக்ஸாம தைத்திரீயத்தில - தைத்திரீயோபநிஷத்தில நாராயணானுவாகத்தில ஸ்ரீயஃபதித்வ விஹத்தாலே’ என்பதற்கு ‘லக்ஷ்மியும் பூமியும் உனக்குப பத்னிகள்’ என்றாத்தமுள்ள வாக்யத்தில் என்று கார்யம் ‘மஹாவிஷ்ணுக்கு’ என்பது ஸ்ருதியாந்தி ‘இந்த மஹா புருஷனையறிவேன் நான்’ என்பதந்தும் ... யத்தில ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டதைத் தெரிவிப்பதற்காக திரு - லக்ஷ்மியை, கண்டேன் - பார்த்தேன், பொன்மேனி கண்டேன் - ஸ்வர்ணமயமான திவ்யவிக்ரஹத்தைப் பார்த்தேன் ஸூர்யனுக்கு ஸமமான தேஜஸ்ஸைக்கண்டேன், சமுத்ரத்தினுடைய ... ஸமுத்திரத்தின் வர்ணம்போன்ற வர்ணத்தையுடைய ஸ்ரீபதி யினிடத்திலே) ‘சார்வு’ இத்யாதிக்கு முன்பு திருவந்தாதியின் மன்பாட்டிலே என்றாத்தம் ஒக்கப்பரிமாறுகிற அவருடைய நாம ஸகல வ்யாபாரங்களையும் செய்கிற இவ்வர்த்தத்தை - லக்ஷ்மியும், பகவானுமே ஸர்வோத்க்ருஷ்டர்கள் என்றுயர்த்தத்தைக் தேவதாவாரமா-பரதேவதையின் உண்மையை யதா வத் - உள்ளபடியே, ஹவாது - நீ, வேத்தே - அறிய்பபோ கிறாய இது புலஸ்தயர் பராஸரரை அனுக்ரஹிக்கும்பொழுது சொன்ன ஸ்லோகம் வாதுதேஷ்வ - புலஸ்த்யரிஷியால் யத் - எந்த வார்த்தை, உக்தம் - சொல்லப்பட்டதோ, தே - உனக்கு

ஷ்ட ப்ரஸாதத்தாலே பரதேவதா பாரமார்த்ய ஜ்ஞானமுடையருமாய், பெரிய முதலியார 1 'தஸ்மை நமோ முநிவர்யாய பாராஶர்யாய' என்று தரிக்கும்படி யான ஸ்ரீ பராஶர ப்ரஹ்மர்ஷி பரககபபேசி 2 'தேவதிர்யங் மநுஷ்யேஷு புந்நாமா பகவாந் ஹரி:। ஸ்த்ரீநாம்நீ லக்ஷ்மீ மைத்ரேய நாநயோர் வித்யதே பரம்॥' என்று பரமரஹஸ்யயோக்யனை ஸச்சிஷ்யனுக்கு உபதேசித்தான இததை மயாவற மதிநலமருளபபெறறு

ஏதத் - இது, ஸர்வதா - எலலாவிததததாலும, பவிஷ்யதி - உணடாகபபோகிறது இது வஸிஷடா ஆமோதிததுசசொனன வாாததை 'புலஸ்த்யவஸிஷ்ட ப்ரஸாதத்தாலே' எனப தறகுப புலஸதயாவரமகொடுகக அதைவஸிஷடா அனுமோதித தபடியினாலே எனறாததம பெரிய முதலியார-ஸ்ரீ ஆளவநதார, நம ஸமபரதாயததிறகு முதனமையானவரானபடியினாலே இபபடிச சொலலபபடடிருககிறது தஸ்மை - அபபடிபபடட, அதாவது இநத ஸலோகததில அருளிச செயயபபடட உபகாரம செயத வரான எனறு தாதபாயம, முநிவர்யாய - ரிஷிஸரேஷடராகிய, பாராஶர்யாய - பராஸரரின பொருடடு, நம: - ஸேவிக கிறேன பரககபபேசி - லகஷமியின விபூதி, அவதாரம முதலிய வைகளை விஸதாரமாகக 9-ம அதயாயஙகளில நிரூபிதது தேவதிர்யங்மநுஷ்யேஷு - தேவதைகள, பசுககள, மனுஷயாகள, இவாகளுககுள, புந்நாமா - புருஷன எனறு பெயருடையது, பகவாந் - பகவானாகிய, ஹரி: - விஷணு, அதாவது அவருடைய விபூதி எனறு தாதபாயம, ஸ்த்ரீநாம்நீ - ஸதிரீ எனறு பெயருடையது, லக்ஷ்மீ: - லகஷமீ, அதாவது அவ ருடைய விபூதி எனறு தாதபாயம, மைத்ரேய - ஓ மைதரே யனே, அநயோ:-இவாகளைககாடடிலும, பரம் மேலான வஸது, ந வித்யதே இலலை இநத விபூதிகளின பிரிவும லோகததி லிருககும பதிபாயைகள அவரவாகளுககுத தகுநதபடி உப யோகிததுககொளளககூடிய ஆபரணம முதலியவைகளைப பிரித துக கொணடிருபபதைபபோல இவவிருவாகளினுடைய ஸங

---

1 ஸ்தோ-ஸ்லோ-4 2 வி-பு-1-8 35

1 'ஆத்யஸ்ய ந: குலபதே:' என்கிறபடியே ஸர்வரஹஸ்ய ஸாக்ஷாத்க்ருதரான நம்மாழ்வாரும் 2 'ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலா நிற்பக் கண்ட சதிர் கண்டு' என்றருளிச்செய்தார். இவ்விஷயத்தில் வக்தவ்யமெல்லாம் ஸ்ரீசதுஶ்ஶ்லோகீவ்யாக்யானத்திலே பரபக்ஷ ப்ரதிக்ஷேப பூர்வகமாகப் பரக்கச் சொன்னோம். அங்கே கண்டு கொள்வது

கல்பத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட விஶேஷமான அபிமானத்தைச் சொல்லுகிறது, எல்லாம் இருவருக்கும் ஶேஷம் என்று ஸ்ரீசதுஶ்ஶ்லோகீ பாஷ்யத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பது அனுஸந்தேயம். ஸர்வரஹஸ்யஸாக்ஷாத்க்ருதன் - ரஹஸ்யார்த்தங்களை உபதேசிப்பதற்கு யோக்யதையுடைய. மயர்வு - அஜ்ஞானம், அற - இல்லாமலிருக்கும்படி, மதி - ஜ்ஞானத்தையும், நலம் - பக்தியையும், அருளப்பெற்று - ஸ்ரிய:பதியினால் கடாக்ஷிக்கப்பெற்று, ஆத்யஸ்ய - முதலாவதாகிய, ந: - நம்முடைய, குலபதே: - வைஷ்ணவகுலத்திற்கு பதியான 'ஒண்டொடியாள்' இத்யாதி வ்யாக்யாதம். கண்டசதிர்கண்டு - ஸ்ரீ ஸ்வாமிநியாகிற ஶ்ரியுடைய ஸாம்ராஜ்யத்தை யனுபவித்து (மற்ற இதர தேவதைகளை அல்பங்களென்று விட்டு உன்னுடைய திருவடிகளை யடைந்தேன்) இவ்விஷயத்தில் - இந்த லக்ஷ்மீ தத்வவிஷயத்தில், பரபக்ஷ ப்ரதிக்ஷேப பூர்வகமாக - ப்ரதிவாதிகளின் பக்ஷங்களை நிராகரித்து அதாவது ஸ்ரீ சதுஶ்ஶ்லோகீ பாஷ்யத்தில் 'ஶாந்தாநந்த' என்கிற ஶ்லோகத்திற்கு வ்யாக்யான மருளிச்செய்யுமிடத்தில் இது விஸ்தாரமாயருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 'ப்ரமாணேஷு ஸத்ஸ்வபி பக்ஷத்ரயஸாம்யேபி ஸ்வதந்த்ர பக்திர்த்வயோ ஸில ஸமுத்திஷ்டஶ்ரிய: ॥ அபி சைவம் ந தஸ்யா ஈஶ்வரநித்யாஶ்ரித ஶரீரத்வம் । ஈஶ்வரஸ்யாபி ஶரீரத்வே ஏகஸ்ய ஶரீரத்வாபத்தே: ஜீவாந்தரவதாதி நிவ்ருத்தம் தத்ராதத: । ஏவமேக ஶேஷித்வேன ஶேஷாணாம் ஶமனாந்தரம் ஸம்பவதி । ஏவம் ஸ்வஶேஷத்வ

---

1 ஆளவ-ஸ்தோ-5 2 திரு-4-9-10.

வாதியா மனனுந தருககச செருககின மறை குலையச்
சாது சனஙக ளடஙக நடுஙகத தனித தனியே
ஆதியெனு வகை யாரண தேசிகா சாற்றினா நம
போதமருந திருமாதுட னினற புராணனையே 13

'ஸர்வோத்க்ருஷ்டா க்ஷமிதைகச் ஸ்ரீரோணவாந்| ஸம்க்ஷேபஸ்யவஸா த்ராஜ்யம் ஸமூஹ்யா ஸாஹூதிஷ்டிதம்|' என்றருளிச செயயபபடடிருக கிறது இஙகு பரஸதாவிககபபடட பக்ஷஙகளாவன—(1) லக்ஷ்மீ அணுவானவள ஜீவகோடியிற சோநதவள ஸ்வரூப ஸஙகலபததினால எலலா வஸதுககளுககும சேஷியா யிருக கை முதலிய பெருமைகளை யுடையவள எலலா இடததி லும வயாபிததிருககிறாள என்று சொலலுகிற வசனங களுகக முககியதயாகளைப போலத தாமபூத ஜ்ஞானத தினலாவது அவதார ரூபஙகளினலாவது லோகததை வயா பிததிருககிறாள என்று தாதபாயம (2) இவள ஜீவகோடியைச சோநதவளா யிருநதபோதிலும எஙகும நிறைநத ஸவருபததை யுடையவள ஜீவாதமாவை அணு என்று சொலலுகிற வசனங கள லக்ஷ்மியைத தவிர மறறவைகளைச சொலலுகினறன (3) இவள ஜீவகோடியிலும, ஈஸவரகோடியிலும சேராத தனிததனி துவம (4) இவள ஈஸவரகோடியிற சோநதவள பகவான தனனை யொழிநத மறற வஸதுககளுககுச சேஷீ இவளோ பகவானை யுந தனனையுந தவிர மறற வஸதுககளுககுச சேஷீ லோகங களுககுக காரணமாயிருககும தனமை பகவானுககு மாததிரம தான உணடு இவள பெருமையெலலாம பகவத ஸஙகலபத தினலேறபடடது (5) பகவானைபபோலவே இவளும ஈஸவரதத வம குணம முதலியவைகள எலலாமஇவாகள இருவாகளுககும பொதுவாக இருநதபோதிலும சிழருளிச செயதிருககிறபடியே கூறுக விபஜிதத வயாபாரஙகள 'க்ஷமிதைகச் ஸ்ரீரோணவாந்' என றருளிச செயதிருபபதினால முதல நானகு பக்ஷஙகளிலுமுள்ள அஸவாரஸயஙகள குறிககபபடடுச கடைசிபக்ஷமேததமானது எனபது தெரிவிககபபடுகிறது மறறப பக்ஷஙகளிலுள்ள அஸ வாரஸயம முதலியவைகள அஙகு பரகக நிரூபிககபபடடிருக கிறது இஙகு நமககு வேணடியது ஸிததாநதபக்ஷமாகிய லக்ஷ்மீ ஈஸவரனைபபோனற ததவம எனபது மாததிரம

இபபடி' இநதப பரதேவதா நிஸசயததை வாதிகளினுல கலககபபடாமலிருககுமபடி ஆசாரய கடாக்ஷததினுல பெற ஸ்ரேமென றருளிச செயகிறா—'வாதியா' எனருரமபிதது

ப - ரை] வாதியா—பரவாதிகளினுடைய, மனனும - உறுதியான, தருககச செருககில—யுகதிகளினுல உணடான காவததினுல, மறை—வேதம, குலைய - வயாகுலமாகுமபடி, சாதுசனஙகள - ஸாதுககளான ஜனஙகள, அடஙக - முழுமையும, நடுஙக—பயபபடுமபடி, தனிததனியே - அவரவாசசா இஷடபாசாரம வெவவேருக, ஆதியெனுவகை - (அநதநதத தேவதைகளா) மூலகாரணம எனறு சொலலாதிருககுமபடி, ஆரணதேசிகா - வேதாநதஙகளை நமககு உபதேஸம செயத பூாவாசாரயாகள, நம - நமககு ஸவாமியான, திருமா போதமரும - புஷபததில வஸிததாக கொணடிருககிற, திருமாதுடன - லக்ஷமியுடன, நினற - நிதயனுய நினற, புராணனையே - அநாதியான பகவானையே, சாறறினா—ஜகதகாரணமெனறு ஸதாபிததாாகள

'மனனுநதருககச செருககில' எனபதறகுயுகதிசொலலுவதில தஙகளுககு ஸமானமானவாகள இலலை எனகிறகாவததையுடைய வாகள எனறாததம 'மறைகுலைய'எனபதறகு 'ஙிமேதயலபா ஸ்ருதாதெஷமாமாயம ப்ரதரிஷயதி' எனறிவாகளைசகணடவுடனேவ வேதம நடுஙகுகிறது எனறு தாதபாயம 'விகலபாஸஹிஷ்ணு ஸ்ருதி வயாசெஷமவிஷயஙா' எனபது இஙகுவிவக்ஷிதம அனறிககே ஸ்ருதியாகிய வதுாவுககு நாதனுன ஸ்ரியபதியை அபலாபம செயவதினுல வைகவய கேதததை உணடாககுகிருாகள எனறு தாதபாயமாகவுமாம 'நாயாஸெஷஸநாஜ ஸ்ருதிவய ஸமெவபவ வெடிதிம' எனறு ஸ்ரீ பாஷயகாரா ஸ்ருதிகளுககு வைதவய சேததைப போககடிததாா எனபதி னுல இதராகள அதை உணடாககினுாகள எனபது ஸிததம இபபடி வேதம வயாகுலமாமபடி எனறு தாதபாயம 'சாதுசனஙகள' இதயாதிககு 'வ்யாமோஹாவஹா க்ருதா: உபிஹஸ்தா: ஸ்ராவெதஸஸ்வதஸ: ஸவ்ஸ: கெவிஸ்ரகஸ்ரகா: ஸவஸா்யாவயாய வெயாயா:' எனகிறபடியே வயாஸாதி ஸவ தஙகளுககுப பரிஹாஸம ஸமபவிககிறதே எனறு பயபபட டாாகள எனறு தாதபாயம 'தனிததனியே' இதயாதிககு

ஜநபத ஹ்ருதயாநாம் ஸ்வாதந்த்ர்யவாஸநைஷு
ஷ்வமத நிஜவாதம் ஸம்ரேஷ்டஸம்ரேஷு ।
பரிசித நிகமாந்த: பஶ்யதி ஸ்ரீஸஹாயம்
ஜகதி மதிவிபர்யாஸாந்தரே ஜந்தவோ ரகா: ॥

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
பரதேவதாபாரமார்த்யாதிகாரஷ்ஷஷ்ட:

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥

சீராமாநுஜபுரத்திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

'ஸ்வாராஜ்யகலஹக்ருதோத்யோகஸம்பந்நிகமாந்தநாயகா:' என்றபடியே அவரவர்கள் தனித்தனியே பரதேவதை யென்று ஒருவர்க்கொருவர் சண்டை செய்து கொண்டு நிற்ப வேதாந்த ஸித்தாந்தத்தின்மேல் கும்பலாய் விழுகிறார்கள் என்றாத்தம். இத்தால் 'த்ரய்யந்தைரேககண்டை:' என்பதற்கு எதிர்நடையாக வாதிகளிடங்களில் ஒற்றுமை இல்லை என்பது த்யோதிதம். 'திருமாதுடன்' என்பதினால் 'திருவில்லாத் தேவரைத் தேறேல்மின் தேவு' 'நாளும் நம் திருவுடையடிகள்', இத்யாதிகளும், 'ஶாந்தை யென்று சொல்லப்படுகிற லக்ஷ்மியினாலே பகவான் சாந்தி முதலியவைகளை அடைகிறான்' என்றும், 'பாராணவாயுவில் ஸம்பந்தமில்லாத அந்த ஒரு பரப்ருஹ்மம் அந்த ஸ்வதா என்று சொல்லப்படுகிற லக்ஷ்மியுடன்கூட இருந்தது' என்றும், ஆத்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யங்களும், 'தஸ்ஸர்வாத்மாநம் வ்யூஹமஹிமேதி ஶ்ருதிரபி' 'உபாயிஷ்டாநம் ஐகம் ஶேஷிகம்' என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்களும் விவக்ஷிதங்கள்.

இப்படிப் பரதேவதை ஸர்வேஶ்வரனென்று தெரிந்தாலும் 'காங்க்ஷந்த: கர்மணாம் ஸித்திம்' என்கிற கீதாஶ்லோகத்தின்படியே பலாந்தரங்களைச் சீக்கிரமாகப் பெறவேண்டுமென்கிற அபேக்ஷையினாலே தேவதாந்தரங்களும் ஆஶ்ரயணீயர்களாகையினாலே

தேவதா பாரமார்த்யம் அறிந்தவன் பரமைகாந்தியாவது எப்படி? என்னவருளிச் செய்கிறார்—'ஜநவத்' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] ஜநவத்- தேசமும், ஸ்வநாதி- தேசம்,முதலியவைகள், 'சூதி' பதத்தினால் அண்டமுதலியவைகள் சேர்த்துக்கொள்ளப் படுகின்றன, அதாவது ஒரு க்ராமம் முதல் ஒருஅண்டம் வரையிலான, ஸ்தாந - இடங்களில், ஜைத்ராஸநவேஷ்டை - ஜய ஸூசகங்களான ஆஸனத்தில் இருக்கிற, அதாவது அத்தற்கு யஜமானன் இவன் என்று காட்டக்கூடிய ஸிம்ஹாஸனம் முதலியவைகளில் வீற்றிருக்கிற, ராஜேஷ்ட- ராஜாக்கள், அநந்த - தொடர்ச்சியாக வந்து கொண்டிருக்கிற, நிஜ - தங்களுடைய, வார்த்தா - கதைகளையுடைய, 'க்ஷயா லோகா நாமனவா' என்கிற வசனத்தின் அர்த்தம் விவக்ஷிதம், அன்றிக்கே, அநந்தம் - பின் தொடர்ந்துபோயிருக்கிற, நிஜவார்த்தா - தங்கள் வார்த்தைகளை யுடையவராய் என்றர்த்தமாகவுமாம் இத்தால் தாம்புத்திரர், பருது சக்ரவர்த்தி, மாந்தாதா, முதலிய ராஜாக்கள் விசேஷமான கார்யங்களைச் செய்துவிட்டபடியினாலே அவரவர்களுடைய சரித்ரங்கள் இப்பொழுது அநுஸந்திக்கப்பட்டு வந்தபோதிலும் இங்குச் சொல்லப்படுகிற அநந்த பருமமாதிகளின் சரித்ரங்கள் அப்படிப்பட்ட ஸ்திரமான லோகோபகாரமில்லாமையினாலே அவர்களைப் பின் தொடர்ந்துபோயிற்று என்பது த்யோதிதம் 'மின்பாரானபுகில் கடலைச் சுவில நுண்மணலிற்பலர் எண்ணத்தோருகங்களு மிவவுலகாண்டு கழிந்தவர்' இத்யாதிகள் இங்கு அநுஸந்தேயம் ஜநஸ்வரேஷ் (ஸந்ஸ) - கீர்த்தியை யுடையக்கூடியவர்களாயிருக்கும்பொழுது, அதாவது கீழ் நிரூபிக்கப்படியே அவர்கள் எல்லாருக்கும் உதப்ருக்நாமாதிகள் பர ஊர்களினாலே அறியப்பட்டிருக்கும் பொழுது என்று தாத்பர்யம், வரிவீத த்ருஷ்ணா: - பரிசயம் பண்ணப்பட்ட வேதாந்த சாஸ்திரத்தையுடைய, ஏக: - ஒரு, ஜந்து:-ப்ராணி, இங்கு ஏதாவது ஒரு ப்ராணிக்குக்கூட இந்தப் பரதேவதா பாரமார்த்ய ஜ்ஞானம் உண்டாயிற்றாகில் அதினால் பகவானே சரண்யன் என்கிற ஜ்ஞானமும் உண்டாகுமென்றால் விவேகிகளுக்குக் கேட்கவேண்டியதில்லை என்று தெரிவிப்பதற்காகப் பொதுவாக 'ஜந்து:' என்று பரயோ

கிககபபடடிருககிறது அனறிககே, ஜநதோ: - ஜனமததை உடையவஸது வெனறாததமாகவுமாம இததால இபபடிப பா தேவதா ஜஞானமுடையவனே பிறநதவன, மறறவாகள பிறநத வாகளலல எனபது தயோதிகம 'நாடடிறபிறநதவா நாரணறகா ளனறியாவரோ', 'ஆனவிடையேழடாததாககாளாளுரலலாதாா மானிடவரலலரெனறென மனதது வைததேனே' இதயாதிகள விவக்ஷிதஙகள அவித்யாதோஷ - அஜஞானததினுல வயாபிக கபபடடிருககிற, ஜகதி - இநத லோகததில, அதாவது இபப டித தெரியாதவாகளாய அஜஞானததை யடைநதவாகள அனே கரா யிருநதபோதிலும, ஸ்ரீஸஹாயம - ஸரிய பதியான பக வானையே, மதிம - பராபயஞுகவும பராபசஞுகவும, வயாப்தி - பாககிருன, அதாவது அறிகிருன எனறு தாதபாயம 'வனகதி' எனபதினுல 'தோஷாணாம ஸஙகேஷு கஷ்டிஷ யதகி வியவெ யததாவி விரோநாம கஷ்டிநாம வெததி தகஷ:' இத யாதிகள விவக்ஷிதஙகள ஆகையினுல இபபடிபபடட ஒருவன பகவானையே ஆஸ்ரயிககலாமாகையினுல கீழ அருளிச செயத பரமைகாநதிதவம கூடும எனறு தாதபாயம

திருவஹீநதிரபுரம சேடலூா விசவான பசுவ ரவிஷயம

ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசாரிய ஸ்வாமிகளினுல

செயயபபடட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானததில

பரதேவதா பாரமாாதயாதிகாரம

முறறிறறு

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: ॥

முமுக்ஷுத்வாதிகாரம்

[தேஹாதிரிக்தாத்ம ஜ்ஞானத்தின் பலம்—ஈஶ்வராதிரிக்தாத்ம ஜ்ஞானத்தின்பலம்—திருமந்த்ரார்த்த ஜ்ஞானத்தின்பலம்—இதர விஷயங்களின் தோஷ நிரூபணம்—மோக்ஷத்தின் வைலக்ஷண்யம்—உபாயானுஷ்டானத்தின் ஆவஶ்யகதை]

காலாவர்த்தாந் ப்ரக்ருதிவிக்ருதீ:
காமஹோமேஷு தோஷாந்
ஜ்ஞாத்வா தத் ப்ரதிஷ்டாநிர்வேதாதிகம்
து:க்கவாதாஹதிம் ।
பர்யாப்தம் ஸ்வாப நியதம்
பஶ்வாதிவ்யம் பதங்க்ஷ
காராகஸ்வம் வைராக்யம் விந்து
ஸ்வீக்ருதிக்ஷேத ஸஹ்யம் ॥

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ நிவாஸராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: ॥

இப்படித் தத்வ நிரூபண பரமான நாலு அதிகாரங்களடங்கிய பேடிகை முடிந்த பிறகு அதிகாரிகளோடே அங்கங்களோடும் கூடிய உபாயத்தை நிரூபிப்பதாகிய ஆறதிகாரங்கள் அடங்கிய பேடிகாந்தரம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. இதில் கீழதிகாரங்களில் நிரூபித்தபடி தத்வவிவேகங்கள் பிறந்தபோதிலும் நெடுங்காலம் பழகின வாஸனையினாலே பராக்ருதமான ஸுகாதிகளில் வைராக்யம் பிறக்குமோ என்னில்? அவற்றில் தோஷ தர்ஶனத்தினால் அது உண்டாகும் என்று நிரூபித்தருளப்போகிறவராய அதிகாரார்த்தத்தை ஒரு ஶ்லோகத்தாலே ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'காலாவர்த்தாந்' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] கால - காலத்தினுடைய, ஆவர்த்தாந் - சுழல்களை யும், அதாவது நிமிஷம் முதல் கல்பம் வரையிலான காலங்களையும், ப்ரக்ருதிவிக்ருதீ: - பரசக்ரம்போல சுழன்றுவருவதையும், ப்ரக்ருதியின் விகாரங்களையும், காமஹோமேஷு - காமயஸ்க்க

களை அனுபவிப்பதில், தோஷாந் - தோஷங்களையும், ஜ்வாலாகர்த்தவ்ருத்தி: - நெருப்பு ஜ்வாலை நிறைந்த குழிக்கு ஸமானமான, து:ரிதோத்கே - பாபங்களுக்கு உத்தரபலமாகிய, து:க ஸாந்த்ரஸம்ஹதிம் - துக்கங்களின் அநுபவங்களையும், ஸ்வைர நியதம் - தனக்கும் பரமாத்மாவிற்கும் நியமேன ஏற்படுத்தப்பட்ட, யாதாத்ம்யம் - வாஸ்தவமான ஆகாரத்தையும், திவ்யம் பதம் - திவ்யமான பதமென்று சொல்லப்பட்டது, யத் - எதுவோ, தத் - அதையும், காராகல்பம் - ஜயிலுக்கு ஸமானமான, வபு: - ஶரீரத்தையும், விது: - அறிந்து கொண்டவனாகிய, க: - எவன், ஸம்ஸாரம் - இந்த ஸம்ஸாரப் பத்ததியை, திதிக்ஷேத - பொறுத்துக் கொள்ளுவான்

இங்கு 'ஸ்ரவத:' என்பதினால் காலம் தனக்குள்ளடங்கிய ஸர்வ ப்ராணிகளையும் தன்வஶமாக்கிக் கொள்ளுகிறது என்பது த்யோதிதம். 'வ்ருத்திவிக்ருதீ:' என்பதற்குக் குணஸாம்ய முண்டாவதாயும், குணவைஷம்ய முண்டாவதாயுமிருக்கிற அவஸ்தைகளினால் ஜ்ஞான ஸங்கோசத்தை ப்ரக்ருதி உண்டுபண்ணுகிறது என்று தாத்பர்யம். 'தோஷ'ங்களாவன மேலே நிரூபிக்கப் போகிற அல்பத்வாஸ்திரத்வாதிகள். 'வ்ருத்தி:' என்பது 'து:க'த்திற்கு விசேஷணம். இதனால் க்ஷணகால துக்கமும் அஸஹ்யம் என்பது த்யோதிதம். இங்கு 'வர்ஷாதப ஜ்வாலா ஸஞ்ஜ்வாலா வ்ருத்வயஷ்டி: । தப்தாஸி விஷாவிஷ்டவாஸ ஸம்ஸார வைஶஸம்', 'இருபாடெரி கொள்ளியினுள்ளெறும்பே போல' இத்யாதிகள் விவக்ஷிதங்கள். 'யத், தத்' என்கிற பதங்களினால் ப்ரமாணங்களில் ப்ரஸித்தங்களான நித்ய விபூதியின் ஸ்வபாவ விசேஷங்களெல்லாம் ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகின்றன. 'காராகல்பம்' என்பதினால் தன்னிஷ்டப்படி ஸஞ்சரிப்பதற்கு விரோதியென்பதும், ஜ்ஞான ஸங்கோசாதிகளைச் செய்கிறதென்பதும், தன்னால் நிவ்ருத்தித்துக்கொள்ள முடியாதென்பதும் த்யோதிதம். 'விது:' என்பது நிஶ்சயரூபமான ஜ்ஞானத்தைச் சொல்லுகிறது. இப்படி இந்த விஷயங்களில் நிஶ்சயமான ஜ்ஞானமுண்டானால் வைராக்யம் உண்டாகும் என்று தாத்பர்யம். 'கஸ்திதிக்ஷேத ஸம்ஸாரம்' என்பதினால் இப்படித் தெரியாமையே ஸம்ஸாரத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளுவதற்குக்

இப்படி யிவ்வர்த்தங்களை பஹுஶாஸ்த்ரங்களாலே தெளிந்து ஸ்வயம்ப்ரகாஶஶ்ச ஜ்ஞாத்ருஶ்ச கர்த்ருஶ்ச

தேஹாதிரிக்தாத்ம ஜ்ஞானத்தின் பலம் — போக்த்ருஶ்ச ஶரீரிகாரணஞ்ச நித்யஶ்ச நிரவயவஶ்ச ஷேஷஞ்ச ஶேஷ ஶோஷணாத்யஸஹ்யஶ்ச வ்ருத்தி ஹ்ராஸரஹித ஸ்வரூபஶ்சாதிகளாலே யாத்மாவுக்கு விஶேஷணமான ஷடூர்மியாதி வேறுக்ஷணத்தைக் கண்டவனுடைய பரமோக்ஷமான தேஹாத்ம ப்ராந்தியொழிக நிஶ்சயத்தாலே ஸம்ஸாரநிவர்த்தனகாதீனமாய ஜாக்ரதஜந்து ஜந்மாந்தரங்களுக்குளுச்சி யவற்றின் காரணங்களான கர்மங்களின்றும் நிவ்ருத்தராய், ஆத்மஶ்ச விஷயஶ்ச ஶ்ர

காரணம் என்பது தாத்பர்யம் இத்தால 'தேஹேந்த்ரியமனப்ராண தியோப்யோ ந்யோ நந்ய ஸாதன:' இத்யாதி விவக்ஷிதம்

'இப்படி யிவ்வர்த்தங்களை' என்கிற இரண்டு பதங்களினால் தத்வங்களின் ஸ்வரூபம் ஸ்வபாவம் இவைகளை யதாவத்தாக அறிந்தபடி சொல்லப்படுகிறது 'ஷேஷம்' இத்யாதியால 'அச்சேத்யோ யம் அதாஹ்யோ யம் அக்லேத்யோ ஶோஷ்ய ஏவ ச' என்பதின் அர்த்தம் ஸங்க்ரஹீதம் **வ்ருத்திஹ்ராஸரஹித ஸ்வரூபஶ்ச** - ஸ்வரூபத்தில் பெருப்பது சுருங்குதல் முதலியவை இல்லாதவனாயிருக்கை 'ஆதி' ஶப்தத்தினால் அவயவங்களின் சேர்க்கையில்லாமல் ஒருவனென்று தோற்றுகையும், தர்மபூத ஜ்ஞானத்திற்கு ஆஶ்ரயமாயிருக்கையும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறது 'ஷடூர்மியாதி' என்கிற இடத்தில் 'ஆதி' என்பது ப்ராணவாயு, தர்மபூத ஜ்ஞானம், இவைகளைக் குறிக்கிறது 'கண்டு' என்பதற்கு இந்த தேஹாதிரிக்த ஆத்ம ஜ்ஞானமில்லாதவனுக்கு மேலே சொல்லப்போகிற நிஶ்சயம் உண்டாகாது என்று தாத்பர்யம் **பரமோக்ஷமான**', 'தேஹாத்ம ப்ராந்தி' என்கிற இரண்டுடனும் 'ஒழிக' என்பதைச் சேர்த்துக்கொள்ளவும் '**ஸம்ஸாரநிவர்த்தனக**' என்பதினால் ஆத்ம ஸ்வரூப ஜ்ஞானமில்லாதவன் ஸ்வர்காதிபலங்களை அனுபவிப்பதற்கே போக்யதை யடையவனல்லன் என்பது தாத்பர்யம் '**ஜாக**'

ஷட்வாத்ய ஸக்திக்வாணாஸ்வாஜ்ஞாதஸம்ஸய விவய்ய த்வ:

ஸர்வார்த்திரீக்தார்தம — வாதி யொகக்வாரஸஹா

ஜ்ஞானத்தின் பலம் — ஸ்ரயக்வாதிகளாலே யுண்டான விசேஷங்களைத்தெளிவுதலின்றி நிச்சயத்தாலே ஸர்வஸ்வதேஹாதிமான ஸ்வாஸ்வ ஸம்பந்த வைபவத்தை யபேக்ஷிக்கைக்கு யோக்யராய, ஸர்வாபெ

திருமந்த்ரார்த்த ஜ்ஞானத்தின் பலம் — க்ஷித ஸம்ப்ரஸமான நிருத்தத்தைக் கொண்டு ஸாரதராம்சங்களை யநுஸந்திக்கும்போது ஆத்யக்ஷரத்திலே த்ருதீயாக்ஷரத்தாலே ஆதிவலமான ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளானஸந்தானத்தாலே தேஹாத்யநுவந்திகளில் வரும் அஹங்கார மமகாரங்களையும், ஆத்யாக்ஷரத்தில் சதுர்த்தியாலே ஆதிவலமான தாஸ்யத்தாலே தேஹாதி

இத்யாதி— நரகவத்நாழிக்லேசங்களுக்கும், ஜன்மாதிக்லேசங்களுக்கும், என்று பிரித்து அர்த்தம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டும் அவற்றின்-நரகாதிகளின் **வைபவத்தை**-ஸம்பத்தை. இவ்வளவால் இந்த தத்வவிவேகம் பொதுவாக லோகாந்தரத்தில் கிடைக்கும் பலத்தை அபேக்ஷிப்பதற்கும் கைங்கர்ய ரூபமான விசேஷபலத்தை அபேக்ஷிப்பதற்கும் இதர புருஷார்த்தங்களையும் பாபங்களையும் நிவ்ருத்தி செய்வதற்கும் காரணமாகையினால் மோக்ஷத்தில் ஆசை உண்டாவதற்கு மிகவும் அந்தரங்கமான உபாயம் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது இத்தால் பரதந்த்ராதிகாரத்திற்கும் தத்வத்ரய சிந்தனாதிகாரத்திற்கும் உபயோகம் சொல்லப்பட்டதாகிறது இனி அர்த்தபஞ்சகாதிகாரத்தின் உபயோகத்தை நிரூபித்துக்கொண்டு இத்தத்வ விவேகத்தினாலேயே அஹங்கார மமகார நிவ்ருத்தி உண்டாகும் என்றருளிச்செய்கிறார்— '**ஸர்வாபேக்ஷித**' என்றாரம்பித்து **ஆத்யாக்ஷரத்தாலே** - மகாரத்தாலே '**ஜ்ஞாநசக்தி**' என்கிற இடத்தில் '**ஆதி**' பதத்தினால் ஜ்ஞாநாச்ரயத்வம் குறிக்கப்படுகிறது தேஹத்தில் நானே ஆத்மா என்கிற புத்தி அஹங்காரம், தேஹாநுபந்திகளில் இவை நம்முடையது என்கிற புத்தி மமகாரம், தான் தேஹாதிவிலக்ஷணன் என்றறிவதினால

ஶிக்ஷாத்வாரேண தத்த்வங்களில் 1 ‘அஹம்மமேதி’ என்கிற ஶ்லோகத்தின்படியே தனக்குரிமை யுண்டாக நினைக்கிற அஹங்கார மமகாரங்களையும், ஸம்பந்தாக்ஷரத்தி லவதாரணத்தாலே அந்யஶேஷபூதோஹம் என்றும், மமாந்யஶேஷீ என்றும் வரும் அஹங்கார மமகாரங்களையும், மத்யமபதத்தில் வ்யக்தமான விஷயவிஶேஷத்தாலே ஸ்வரக்ஷண வ்யாபாரத்தைப்பற்ற வரும் நிரபேக்ஷ ஸ்வாதந்த்ர்ய நிருபாதிகஶேஷிகா

இது விவருத்தித்துவிடுகிறது ‘மமகாரங்களையும்’ என்பது மேல் ‘அடியறுத்து’ என்பதோடன்வயிக்கிறது. ‘தேஹாதிரிக்த, இத்யாதிக்கு தேஹத்தைவிட ஆத்மா வேறு என்று அறிந்த போதிலும் இந்த ஆத்ம ஸ்வரூபம் தனக்குச் ஶேஷபூதம் என்பது அஹங்காரம், குணங்கள் தனக்குச் ஶேஷபூதங்கள் என்பது மமகாரம் என்றர்த்தம். ‘அஹம்மமே’ இத்யாதிக்கு ‘அஹம்மமேதி சாண்டாலா ஸ்தஷ்டவிசாந்த ஜ்ஞம் வேத ஸம்ஜ்ஞாநா தேஹத்வாதாஸ் விஶ்வதேஹாந்த்வ விஶ்வாத்மஸம்ஸ்ய ஸ்வா க்ரோஶ ஸ்வ ! ஸ்வக்ரோஶஸ் ஸ்ய ஶ்ரீதாதிஷ்டம் ஹவிஷ்த: கா ஶ்ரு ஸாக்ஷீஸாயீ ஸ்வாஸ் ஸஞ்ஜ ஸ்வதக்ஷவாதீ ஸ ஜகந்த்ரக ஶேஷ்யஸ்ய ஸ்வகம் ॥’ என்கிற ஶ்லோகத்தில் பரவான சேதனனை எனக்கு நீ ஶேஷபூதனென்று சொல்லுமவனெனக்குச் ஶேஷபூதனென்றெதிர் வழக்குப் பேசுகிறபடியைச் சொல்லுகிறபடியினாலே அப்படி வழக்குப் பேசும்படி செய்கிற அஹங்கார மமகாரங்கள் என்று தாத்பர்யம். உரிமை - ஶேஷத்வம். இது ‘ஸ்வத்வாநாதி விஶேஷாம் பாவ விஷவாக’ என்று சொல்லும்படி இருந்தது. இதில் அஹங்காரம் மாத்திரம் சொல்லியிருந்தபோதிலும் தன்னுடைய குணங்களும் உபலக்ஷிதங்கள் என்று தாத்பர்யம். அந்யஶேஷபூதோஹம் - வேறொருவனுக்கு நான் ஶேஷபூதன், இது அஹங்காரம். மமாந்யஶேஷீ - எனக்கு வேறொருவன் ஶேஷீ, இது மமகாரம். மத்யமபதத்தில் - நமஸ்பதத்தில். ‘விஷயவிஶேஷ’ மாவது எனக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லை என்று ஸாவத்திலும் ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லையென்று நிஷேதிப்பது. ‘ஸ்வரக்ஷணவ்யாபார’ மாவது ப்ரபத்தி முதலியவைகள்

1 பட்டா ஷடிவாதம

ஸ்வாதந்த்ர்யரூபங்களான அஹங்கார மமகாரங்களையும், இந்நிஷ்ட ஸாத்யந்தன்னாலே ஆர்த்தீயஸுக்ததில ஸத்பக்தியாலே ஸஹிதமாய ஸாங்கியான ஸ்வேஷ்ட பூர்வபூர்வாங்கமாகிற ஸ்ருதத்தைப் பற்ற விப போது ஸமாஸ்ராஸ்ரய ஸாத்யத்தாலே வரும ஸ்வாயீநகர்த்ருத்வ ஸோத்ருத்வ ஸ்வாமித்வகர்த்ருத்வ ஸோத்ருத்வ ரூபங்களான அஹங்கார மமகாரங்களையும், யதாவஸ்தமாயமாகவும் ஸாங்கமாகவு மடியறுத்து இப்படி ஸ்ரீவைஷ்ணவஜநரான, 1 'அறபசாரஙக

அதில நான ஸவதநதிரன எனபது அஹஙகாரம, இநத சரீரம எனககுச சேஷபூதம எனபது மமகாரம '**ஸாத்ய**' மாவது எலலாக காலஙகளிலும எலலா வயாபாரஙகளிலும ஸவாதநதரய மிலலையெனறு சொலலுவது பரிபூரணானுபவ கைஙகாயஙகளைச செயயுமபொழுது அவிதயையினசேஷமாகநிவருததியடைநதமை யால ஸவாதீனகாதருதவாதி பரமஙகள உணடாக ஸமபாவனை இலலாமையாலே அருளிசசெயகிறார—'**இபபோது**' எனறாம பிதது இது'**வரும்**' எனபதோடனவயிககிறது அனறிககே '**ஸமா ஸாரததில**' அனவயிககிறதாகவுமாம இபபொழுதுணடாகிற ஸவா தகாதிஸஙகஙகளில தானே காததாஎனபது முதலியதுதோனறு வதைபபோல அபபொழுதும பரமம வருமோ எனகிற ஸஙகை இததாலபரிஹருதம '**ஸ்வாயீந**', '**ஸ்வாமித்ய**' எனபவை '**ஸோ தருஸுததிலும**' அனவயிககினறன நான ஸவாதீன காததா, ஸவாதீனபோகதா, எனபது அஹஙகாரம எனனுடைய பர யோஜனததிறகாகச சாநதா, போகதா, எனபது மமகாரம இழ '**ஸ்வரக்ஷணவ்யாபார**' எனகிற இடததில உபாயததில பரம நிவருததியும, இஙகு பலததில பரம நிவருததியும சொலலப படுகிறது '**யதாவஸ்தம்**' எனபதறகு தேஹததில அஹங கார நிவருததி ஆாதகம, தேஹததைச சேரநதவைகளில மமகார நிவருததி ஸாமப்ம எனறிவை முதலியவைகளே யதோ சிதமாக எனறாததம **அடியறுதது** அவைகளுககுக காரண மான வாஸனையுடன கூட நிவருததி செயது '**இபபடி**' இதயா திககு கீழக கூறிய அஹஙகார மமகாரஙகளை வாஸனையுடன

---

1 திரு-3-2-6

ளவை சுவைத்தகன்றொழிந்தேன்', 1 'கண்டுகேட்டுற்று மோந்துண்டுழலு மைங்கருவி கண்ட வின்பந் தெரிவரிய வளவில்லாச் சிற்றின்பம்', 2 'தவிரு

இந்த விஷயங்களில் தோஷ நிரூபணம்

போருமபடியும், அயலாராலசைக்கமுடியாததுமான உறுதியான ஜ்ஞானத்தையுடையவராயென்றாத்தம் இத்தால் தத்வஜ்ஞானமுடையவர்களில் சிலர் மோக்ஷோபாயத்தில் அதிகாரியாகவில்லையே, சிலர் கீழ்ச்சொல்லிய தத்வஜ்ஞானமில்லாமலே மோக்ஷோபாயத்தில் ப்ரவர்த்திக்கிறார்களே, ஆகையினால் தத்வஜ்ஞானம் மோக்ஷத்திற்குபயுக்தமென்று கீழருளிச்செய்தது அநுபபந்நம் என்கிற சங்கை விலக்கப்பட்டது. இந்த தத்வஜ்ஞானம் சிலருக்கு ப்ரதிஷ்டிதமாகவில்லை, சிலருக்கு சாஸ்த்ரங்களைக்கொண்டு விசாரிக்காமலே ப்ரதிஷ்டித புத்தி உண்டாகிறது, ஆகையினால் விரோதமில்லை என்று தாத்பர்யம். ஆகிலும் வெகுகாலம் அநுபவித்த புருஷார்த்தமுதலியவைகளில் வைராக்யம் உண்டாவதற்குக் காரணம் அவைகளில் தோஷதர்சனமென்றருளிச்செய்கிறார்—'அல்பசாரங்கள்' என்றாரம்பித்து. **அல்பசாரங்களவை** - அல்பஸாரங்களான சப்தாதி விஷயங்களை, **சுவைத்து** - அநுபவித்து, **அகன்றொழிந்தேன்** - அவைகளைவிட்டு நிவ்ருத்தியடைந்தொழிந்தேன், அவைகள் அல்பத்வாதிதோஷ துஷ்டங்களாகையாலே என்று தாத்பர்யம். **கண்டு** - ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்த்து, **கேட்டு, உற்று** - ஸ்பர்சித்து, **மோந்து, உண்டு** - சாப்பிட்டு, **உழலும்** - அவைகளிலேயே ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிற, அதாவது 'புலன்படிந்துண்ணும் போகமே பெருக்கி' என்கிறபடியே இந்த்ரியங்கள் விஷயங்களைவிட்டு அகன்றுவர முடியாமல் அவைகளிலேயே முழுகி அநுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற என்று தாத்பர்யம், **ஐங்கருவி**-பஞ்சேந்த்ரியங்களினால், **கண்ட**-அநுபவிக்கப்படுகிற, **இன்பம்**-ஸுகங்களையும் **தெரிவரிய**-இந்த்ரியங்களினால் கண்டறிவதற்கு அசக்யமான, **அளவில்லா**-சப்தாதி விஷயங்களைப்போலப் பரிச்சின்னமாகத் தோற்றாத, அன்றிக்கே இவைகளைவிட அதிககாலமிருக்கக்கூடியதான, **சிற்றின்பம்**-ஆத்மாநுபவஸுகம், இதுவும் அல்பம் என்பது 'சிற்றின

1 திரு-4-9-10 2 வி-பு 1-17-91,

ப்ராப்தே கிமிஹாஸாத்யம் தர்மார்த்தகாமை ரலமல்பாஸ்தே', 1 'அந்தவத்து பலம் தேஷாம் தத்பவத்யல்பமேதஸாம்', 2 'அநித்யமஸுகம் லோகமிமம் ப்ராப்ய பஜஸ்வ மாம்', 3 'மஹாபலா மஹாவீர்யா அநந்ததநஸஞ்சயா: | கதா: காலேந மஹதா கதாசேஷா நராதிபா: | ஸ்ருத்வா ந புத்ரதாராதௌ க்ருஹக்ஷேத்ராதிகேஷு வா | த்ரவ்யாதௌ வா க்ருதப்ரஜ்ஞோ மமத்வம்

பம்' என்றருளிச்செய்திருப்பதினால் த்யோதிதம் (இவைகளைச் சீயுமலக்ஷ்மியுமாயிருக்கும் ஸ்தோத்ரத்தைச் சேவிக்கத் துவிட்டுவிட்டன) **தஸ்மிந்** - அந்தப்பகவான், **ப்ராப்தே** - ப்ரஸந்நரா யிருக்கும் பொழுது, **இஹ** - இந்த லோகத்தில், **அஸாத்யம்** - அடையமுடியாதது, **கிமஸ்தி**-என்ன இருக்கிறது, **தர்மார்த்தகாமை:** - தர்மம், அர்த்தம், காமம், இவைகளினால், **அலம்**-போதும், **தே** - அவைகள், **அல்பா:** - அல்பங்கள் **அல்பமேதஸாம்**-அல்பமான புத்தியையுடைய, **தேஷாம்** - அவர்களுக்கு, **தத்** - அந்த, **பலம்**, **அந்தவத்** - நாசத்தையுடையதாக, **பவதி** - ஆகிறது **அநித்யம்** - அழியக்கூடியதாயும், **அஸுகம்** - ஸுகமில்லாததாயுமிருக்கிற, **இமம்** - இந்த லோகத்தை, **ப்ராப்ய** அடைந்திருக்கிற நீ, **மாம்** என்னை, **பஜஸ்வ** - அடை **மஹாபலா:**- மிகுந்த பலமுடையவர்களாயும், **மஹாவீர்யா:** - மஹாபராக்ரமமுடையவர்களாயும், **அநந்ததநஸஞ்சயா:** - அளவிறந்த பணங்களின் கூட்டங்களையுடையவர்களாயுமிருக்கிற, **நராதிபா:** - ராஜாக்களே, **மஹதா காலேந** - நீண்ட காலத்தினால், **கதாசேஷா:** - கதையை மாத்திரம் மிகுதியாக உடையவர்களாக, **கதா:**-போனவர்களாய், **ஸ்ருத்வா**- கேட்டு, **புத்ரதாராதௌ** - புத்திரன், பத்னி, முதலியவர்களிடங்களிலாவது, **க்ருஹக்ஷேத்ராதிகேஷு வா** க்ருஹம், கழனி முதலியவைகளிலாவது, **த்ரவ்யாதௌ வா** - பணம் முதலியவைகளிலாவது, **க்ருதப்ரஜ்ஞ:** - பரீக்ஷிக்கப்பட்ட புத்தியையுடைய, **நர:**- மனிதன், **மமத்வம்** - என்னுடையது என்கிற அபிமானத்தை,

---

1 கீதை-7-23-2 2 கீதை-9-33 3 வி-பு-4-24-142,143

குர்வதே நர: ||’, 1 ‘ஸர்வம் து:க்கமயம் ஜகத்’,
2 ‘ஸ்வர்கேऽபி பாதபீதஸ்ய க்ஷயிஷ்ணோர் நாஸ்தி
நிர்வ்ருதி:’, 3 ‘ராஜ்யே க்ருத்யந்த்யவித்வாம்ஸோ மம
த்வாஹ்ருதசேதஸ: | அஹம்மாநமஹாபாநமதமத்தா ந
கேசந ||’, 4 ‘ஆப்ரஹ்மபுவநாதேதே தோ
ஷா: ஸந்தி மஹாமுநே | அத ஏவ ஹி நேச்சந்தி
ஸ்வர்கப்ராப்திம் மநீஷிண: ||’, 5 ‘ப்ரஹ்மண: ஸதநாதூர்
த்வம் தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் | சுத்தம் ஸநாதநம் ஜ்யோ

ந குர்வதே - செய்வதில்லை ஸர்வம் - எல்லா, ஜகத் - லோகமும், து:க்கமயம் - துக்கம் நிறைந்தது, ஸ்வர்கேऽபி - ஸ்வர்க்கத்திலும், பாதபீதஸ்ய - கீழே விழுவதிலிருந்து பயந்தவனுயும், க்ஷயிஷ்ணோ: - நாசத்தை யடையப்போகிற வனுயுமிருக்கிறவனுக்கு, நிர்வ்ருதி: - ஸுகமானது, நாஸ்தி - இல்லை இத்தால் துக்கோத்தரமென்பதும், அஸ்திரமென்பதும் சொல்லப்பட்டது மமத்வாஹ்ருதசேதஸ: - மமகாரத்தினால் அபஹரிக்கப்பட்ட புத்தியையுடையவர்களாயும், அஹம் மாந - அஹங்காரமாகிற, மஹாபாந - பெரிய பானத்தினுலுண்டாகிய, மத - மயக்கத்தினால், மத்தா: - மயங்கியுமிருக்கிற, அவித்வாம்ஸ: - புத்தியில்லாதவர்கள், ராஜ்யே - ராஜ்யத்தில், க்ருத்யந்தி - ஆசைப்படுகிறார்கள், கேசந - என்னைப்போலிருக்கிறவர்கள், ந -(ஆசைப்படுகிறது) இல்லை மஹாமுநே - மஹரிஷியே, ஆப்ரஹ்மபுவநாத் - ப்ரஹ்மலோகம் வரையிலும், ஏதே - இந்த, தோஷா: - தோஷங்கள், ஸந்தி - இருக்கின்றன, அத ஏவ - ஆகையினாலே, மநீஷிண: - புத்திமான்கள், ஸ்வர்கப்ராப்திம் - ஸ்வர்க்கத்தை யடைவதை, நேச்சந்தி - விரும்புகிறதில்லை ப்ரஹ்மண: - ப்ரஹ்மாவினுடைய, ஸதநாதூர்த்வம் - லோகத்திற்குமேல், விஷ்ணோ: - பகவானுடைய, தத் - அந்த, சுத்தம் - பரிசுத்தமான, ஸநாதநம் - அநாதியான, ஜ்யோதி: - ஸ்வயம்ப்ரகாசமான, பரமம் பதம் -

---

1 வி-பு 1-17-69 2 6 5-50 3 வி-பு-6-7-7
4 இ-ஸ-4-49 5 பார-வந-262-37,38,39

தி: பரம் ப்ரஹ்மேதி தத்விது: || ந தத்ர ஜடா கச்சந்தி பு-
ருஷா விஷயாத்மகா: | டம்பலோபகாமக்ரோதத்ரோஹ
மோஹைரபிபூதா: || நிர்மமா நிரஹங்காரா நிர்த்வந்த்
வா: ஸம்யதேந்த்ரியா: | த்யாநயோகரதாஸ்சைவ தத்ர
கச்சந்தி ஸாதவ: ||', 1 'ரம்யாணி காமசாரீணி விமாநாநி
ஸபாஸ்ததா | ஆக்ரீடா விவிதா ராஜந் பத்மிந்யஸ்சாமலோ
தகா: ||', 2 'ஏதே வை நிரயாஸ்தாத ஸ்தாநஸ்ய பரமாத்

பரமபதம், தத் - அதனையே, பரம்ப்ரஹ்மேதி - பரப்ருஹ்மம் என்று, விது: - அறிகிறார்கள், அதாவது பரப்ருஹ்மத்தை அனுபவிப்பதற்கு இடமாகையினால் அதுவே பரப்ருஹ்மம் என்று சொல்லப்படுகிறது விஷயாத்மகா: - விஷயங்களில் வைக்கப்பட்ட மனதையுடையவர்களாயும், ஜடா: - மூடர்களாயும், டம்ப - டம்பம், லோப - ஆசை, காம - காமம், க்ரோத - கோபம், த்ரோஹ - த்ரோஹம் செய்தல், மோஹ: - மோஹம், இவைகளினால், அபிபூதா: - பீடிக்கப்பட்டவர்களாயுமிருக்கிற, புருஷா: - மனிதர்கள், தத்ர - அங்கு, நகச்சந்தி - போகிறதில்லை, இதனால் ஸப்தாதிவிஷயங்கள் ஸ்வாபாவிகானந்த விருத்தம் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது நிர்மமா: - மமகாரமில்லாதவர்களாயும், நிரஹங்காரா: - அஹங்காரமில்லாதவர்களாயும், நிர்த்வந்த்வா: - ஸீதோஷ்ணங்களைப் பொறுத்துக்கொண்டிருப்பவர்களாயும், ஸம்யதேந்த்ரியா: - அடக்கப்பட்ட இந்திரியங்களையுடையவர்களாயும், த்யாநயோகரதா: - த்யானம் செய்வதிலேயே ஆசையுடையவர்களாயுமிருக்கிற, ஸாதவ: - ஸாதுக்கள், தத்ர அங்கு, கச்சந்தி - போகிறார்கள் ராஜந் - ஓ ராஜாவே, ரம்யாணி - அழகானவைகளும், காமசாரீணி - இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்கக்கூடியவைகளுமான, விமாநாநி - விமானங்கள், ததா - அப்படியே, ஸபா: - ஸபைகள், விவிதா: - அநேக விதங்களான, ஆக்ரீடா: விளையாடுமிடங்கள், அமலோதகா: - தெளிந்த ஜலத்தையுடைய, பத்மிந்ய: - தாமரை ஓடைகள், ஏதே - இவைகள், தாத -

---

1 பா. மோ. 196-4 2 பா. மோ. 196-6,

நஃ' இத்யாதி ப்ரமாணங்களாலே அல்பாஸ்திர து:க்கமூல து:க்கமிச்ர து:க்கோதர்க்க விபரீதாபிமாநமூல ஸ்வாபாவிகாநந்த விரோதிகளாகிற அசித்விஷயாநுபவ தோஷஸப்தகத்தையும், இவற்றில் யதாஸம்பவமுண்டான கேவலாத்மாநுபவ தோஷங்களை

மோக்ஷத்தின் வைலக்ஷண்யம்

யும், இவ்வநுபவங்களுக்கு எதிர்த்தட்டான ப்ரஹ்மாநுபவத்தின் வைலக்ஷண்யத்தையும் விசதமாக வ

ஓ! குழந்தாய், பரமாத்மந: - பரமாத்மாவினுடைய, ஸ்தாநே - இடத்திற்கு, நரகா: - நரகங்கள் (அதற்கு ஸமானங்கள்) அல்ப - அல்பமாயிருக்கை, அஸ்திர - அழியக்கூடியதாயிருக்கை, து:க்கமூல - கஷ்டப்பட்டு ஸம்பாதிக்கக் கூடியதாயிருக்கை து:க்கமிச்ர - துக்கத்துடன் கலந்திருக்கை, து:க்கோதர்க்க - மேலும் துக்கத்திற்குக் காரணமாயிருக்கை, விபரீதாபிமாநமூல - ஆத்மஸ்வரூபத்தை அதற்கு விருத்தமான ஸ்வபாவத்தை யுடையதாக எண்ணுவதைக் காரணமாக உடையதாயிருக்கை, ஸ்வாபாவிகாநந்த விரோதி - ஸ்வபாவத்திலே யேற்படக்கூடிய மோக்ஷாநந்தத்திற்கு விருத்தங்களாயிருக்கை, அசித்விஷயாநுபவ - அசேதனமாகிய பதார்த்த விஷயங்களின் அனுபவத்தில் உண்டாகிய, தோஷஸப்தக - ஏழு சொல்லிய ஏழுவிதமான தோஷங்களையும் ஸாதாரணமாகிய கேவலனுக்கு துக்க மிச்ரத்வமும் துக்க மூலத்வமும் இல்லை, பஞ்சாக்னி வித்யோபாஸகனாகிய கேவலனுக்கு துக்கோதர்க்கத்வமில்லை, ப்ரஹ்ம ப்ராப்தியில் முடிவுபெறுகிறபடியினால், என்றிவை முதலிய வ்யத்யாஸத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக 'யதாஸம்பவமுண்டான' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது எதிர்த்தட்டான - விரோதமான ஸ்வபாவத்தையுடையதான, அதாவது 'அநந்தத்வ ஸ்திரத்வாதி குணங்களையுடைய 'அநந்தஸ்திர' என்பது 'அவஜ்ஞையையுடையராய்' என்பதோடு அந்வயிக்கிறது இத்தால் மேலதிகாரங்களில் நிரூபிக்கப்பட்ட தத்வத்ரயாதிகளின் ஜ்ஞானம் இப்படிப்பட்ட அவஜ்ஞையையுண்டாக்கி அதிசயமுள்ளதாக

ஜிஜ்ஞாஸித்து, 1 ‘பரமாத்மநி யோ ரக்தோ விரக்தோ(அ)பரமாத்மநி’ என்கிற அவஸ்தையை யுடையராய், 2 ‘ப்ரவ்ருத்திலக்ஷணம் தர்மம் ப்ரஜாபதிரதாப்ரவீத்’ என்கிற ப்ரவ்ருத்திதர்மங்களினின்றும் நிவ்ருத்தராய், 3 ‘நிவ்ருத்திலக்ஷணம் தர்மம் ருஷிர் நாராயணோ(அ)ப்ரவீத்’ என்கிற நிவ்ருத்திதர்மங்களிலே ப்ரவ்ருத்தரானவர்கள் முமுக்ஷுக்களான அதிகாரிகள் கீழ்ச்சொன்னபடியிலே பராவரங்களான தத்த்வங்களும் புருஷார்த்தங்களும் தெளிந்தாலும்

உபாயானுஷ்டானத்தின் ஆவச்யகதை

முமுக்ஷுவாகுகிறது என்பது தயோதிநம் பரமாத்மநி - பரமாத்மாவிடத்தில், ய: - எவன், ரக்த: - ஆசையுடையவனோ, அதாவது ‘தத்ஸம்ச்லேஷவியோகைகஸுகது:கஸ்ததேகதீ:’ இத்யாதிகளிற்படியே விசேஷ பக்தியையுடையவனோ, அபரமாத்மநி - அந்தப் பரமாத்மாவைத் தவிர வேறு வஸ்துவினிடத்தில், விரக்த: - வைராக்யத்தையுடையவனோ, ‘அவஸ்தையையுடைய’ என்பதற்கு ‘ஸவஹிஸவெப்ருதிகமுமுக்ஷவ:’ என்று சொல்லப்பட்ட அவஸ்தையையுடையவனோ என்று தாத்பர்யம். ப்ரவ்ருத்திலக்ஷணம் தர்மம் - ப்ரவ்ருத்தியை லக்ஷணமாகவுடைய தர்மத்தை, இங்கு ‘ப்ரவ்ருத்தி’யாவது பரபோகங்களில் ஆசையுடன் செய்கிற வ்யாபாரங்கள், அதை ‘லக்ஷண’மாக வுடையதாவது அதைக் காரணமாகவுடையது என்று தாத்பர்யம், அத - பிறகு, ப்ரஜாபதி: - ப்ரஜாபதி, அப்ரவீத் - சொன்னார். நிவ்ருத்திலக்ஷணம் தர்மம் - நிவ்ருத்தியை லக்ஷணமாக வுடைய தர்மத்தை, ருஷிர் நாராயண: - நாராயணனாகிய ருஷி, அப்ரவீத் - சொன்னார். ‘நிவ்ருத்தி’யாவது மோக்ஷத்தை உத்தேசித்துச் செய்யும் வ்யாபாரம். ‘பராவரங்களான’ என்பது ‘தத்த்வங்களும்’ என்பதோடும், ‘புருஷார்த்தங்களும்’ என்பதோடும் அந்வயிக்கிறது. ‘ஜ்ஞாத்வா’ என

1 நாரத 2 பார-மோ-219-4 3 பார-மோ-219-2

படி வைராக்ய ஸம்ருத்தமாக ஸாங்கோபாங்காத்யயந வ்யாக்யாநத்தில ஆஸக்தியாகில் 1 'ஶீலவ்ருத்த பலம் ஶ்ருதம்', 2 'ஶாந்த்யர்த்தம் ஸர்வஶாஸ்த்ராணி விஹிதாநி மநீஷிபி:| தஸ்மாத் ஸ ஸர்வஶாஸ்த்ரஜ்ஞோ யஸ்ய ஶாந்தம் மந: ஸதா ||' என்கிற ஶ்ருதபலத்தையுமிழந்து, 3 'நாச்சாதயதி கௌபீநம் ந தம்ஶமஶகாபஹம்| ஶுந: புச்சமிவ வ்யர்த்தம் பாண்டித்யம் தர்மவர்ஜிதம் ||' என்கிறபடியே ஹாஸ்யனும். ஆகையால 4 'வயஸ: கர்மணோ

பதோடு இதர விஷயங்களில் என்று சோதித்துக் கொள்ளவும். ஶ்ருதம் - ஶாஸ்த்ரத்தைக் கேட்பது, ஶீலவ்ருத்தபலம் - குணத்தையும், நடவடிக்கையையும் ப்ரயோஜனமாக வுடையது. மநீஷிபி: - புத்திமான்களினால், ஸர்வஶாஸ்த்ராணி - எல்லா ஶாஸ்த்ரங்களும், ஶாந்த்யர்த்தம் - ஶாந்திக்காக, விஹிதாநி - விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, தஸ்மாத் - ஆகையினால், யஸ்ய - எவனுடைய, மந: - மனது, ஸதா - எப்பொழுதும், ஶாந்தம் - ஶாந்தியை யடைந்திருக்கிறதோ, ஸ: - அவன், ஸர்வஶாஸ்த்ரஜ்ஞ: - எல்லா ஶாஸ்த்ரங்களையு மறிந்தவன், அதாவது ஸர்வ ஶாஸ்த்ரங்களையும் அறிவதற்கு ப்ரயோஜனமாகிய ஶாந்தியை அடைந்திருக்கிறபடியினால் என்று தாத்பர்யம். ஶுந: - நாயினுடைய, புச்சம் - வால், கௌபீநம் - மறைக்கவேண்டியஸ்தானத்தை, நாச்சாதயதி மறைக்கிறதில்லை, தம்ஶமஶகாபஹம் - ஈ, கொசு இவைகளைப்போக்கடிக்கிறதுமில்லை (தத்)இவ - அதைப் போல, தர்மவர்ஜிதம் - தர்மானுஷ்டானமில்லாத, பாண்டித்யம் - ஜ்ஞானம், வ்யர்த்தம் - ப்ரயோஜனமற்றது. ஹாஸ்யனும் - பரிஹாஸம் செய்யத்தகுந்தவனுவான். 'ஆகையால' என்பதற்கு ஜ்ஞானம் அனுஷ்டானத்தில் முடிவுபெற்றால் ப்ரயோஜனமுள்ளது, அப்படிக்கில்லாவிடில் பரிஹாஸத்திற்குக் காரணமாகுமாகையினால் என்றர்த்தம். வயஸ: - வயதிற்கும், கர்மண: - சாயத்திற்கும், அர்த்தஸ்ய - ப்ரயோஜனத்திற்கும், ஶ்ருதஸ்ய-

---

1 பார ஸ-5 116 2 இ ஸ 14-42 3 4 மனு-4-18

ஷஃஸ்ய ஶ்ருதஸ்யாபிஜநஸ்ய ச। வேஷவார்த்தி ஸாரூப்யம் ஆசரந்த விசரேதிஹ ॥' என்கிறபடியே ஶ்ருதாநுரூபமாக வ்யவஸ்திதமான வர்ணாஶ்ரமாநுஷ்டாநத்திலே க்ஷமிக்குமவர்கள் 1 'தன் கருமஞ் செய்யப்பிறருகந்தார்' என்கிறபடியே 2 'தம் தேவா ப்ராஹ்மணம் விது:,' 3 'ப்ரணம்ந்தி தேவதா:' இத்யாதிகளிற் சொல்லுமேற்றம் பெறுவார்கள்

நின்றபுராணனடியிணை யேந்து நெடும்பயனும்
பொன்றுதலே நிலை யென்றிடப் பொங்கும் பவங்கட
னன்றிது தீயதென் றுநவின்றவர் நல்லருளால்
வென்றுபுலன்களை வீடிணை வேண்டுமெபெரும்பயனே.

ஶாஸ்திரத்தைக் கேட்டதற்கும், அபிஜநஸ்ய - நல்ல வம்சத்தில் பிறந்திருப்பதற்கும், வேஷவார்த்திஸாரூப்யம் - அலங்காரம், வார்த்தை, ஶரீரத்தின் வ்யாபாரம், இவைகள் அனுரூபமாயிருப்பதை, ஆசரந்த - செய்து கொண்டு, இஹ இந்த லோகத்தில், விசரேத் - இருக்கக்கடவன் அதாவது ஆபரணம் முதலியவைகளுக்குத் தகுந்த அலங்காரம் முதலியவைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று தாத்பர்யம் இங்கு ஶ்ருதத்திற்கனுரூபமான வேஷவார்த்தி இருக்கவேண்டுமென்பதில் தாத்பர்யமாகையினால் அவைகளை அனுரூபமாகச் செய்வதை விவரிக்கிறார்—'ஶ்ருதாநுரூபமாக' என்றாரம்பித்து இப்படிச் செய்யுமவர்கள் எல்லோராலும் கொண்டாடப்படுகிறார்கள் என்று திருவுள்ளத்தில் வைத்துக்கொண்டு இவர்களால் ஆராதியம் செய்யப்பட்ட தேவதைகள் கூட இவர்களைக் கொண்டாடுகிறார்கள் என்பதற்கு லோகவேதஸித்தமான ப்ரமாணம் காட்டியருளுகிறார்—'தன் கருமம்' என்றாரம்பித்து தன்கருமம் செய்ய-தனக்கு ப்ராப்தமான காமத்தைச் செய்ய, பிறர் - மற்றவர்கள், உகந்தார் - கொண்டாடுகிறார்கள் தம் அவனை, தேவா:-தேவதைகள், ப்ராஹ்மணம் - ப்ராம்மணனை, விது: - அறிந்துகொண்டார்கள் தேவதா:- தேவதைகள், ப்ரணம்ந்தி - ஸேவிக்கிறார்கள்

---

1 2 பார ஶா-118-11, 3 வி-த-43-28

இப்படி வைராக்ய பூர்வகமாகப் பரம புருஷார்த்தத்தில் ஆசை ஆசார்ய கடாக்ஷத்தினாலேயே உண்டாகவேணுமென்றருளிச் செய்கிறார்—'நின்ற' என்றாரம்பித்து

ப - ரை] நின்ற - நிற்கிற, புராணன் - அநாதியாகிய பகவானுடைய, அடியிணை - இரண்டு திருவடிகளையும், ஏந்தும்- தலையினாலே வஹிப்பதாகிய, நேமம் - பலாக்யமான, பயனும் - ப்ரயோஜனத்தையும், போனறுதலே - நசிப்பதே, நிலை - ஸ்வபாவம், என்றிட - என்று சொல்லுமபடியாக, பொங்கும - வருத்தி யடைந்து வருகிற, பவக்கடலும்-ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தையும், இது - இந்தப் புருஷார்த்தம், நன்று - நல்லது, இது - இந்த பரசருதி, தீயது - கெட்டது, என்று, நவின்றவர் - நமக்கு உபதேசித்த ஆசார்யர்களுடைய, நல்லருளால் - நல்ல (பரிபூர்ணமான) கிருபையினாலே, புலன்களை - இந்திரியங்களை, வென்று - ஜயித்து, பெரும்பயன் - உத்தமமான புருஷார்த்தமாகிய, வீடினை - மோக்ஷத்தை, வேணுமே - அபேக்ஷிக்கும், அதாவது அபேக்ஷிப்பான் என்று தாத்பர்யம்

'நின்ற புராணன்' என்பதற்கு கீழதிகாரத்தில் அருளிச் செய்தபடியே மற்றத் தேவதைகள் கார்யாகரணங்களாலே அவர்களைப்போலக் கார்யபூதனாயல்லாமல் தானெப்பொழுதும் ஸ்திரமாய் நிற்கிற என்று அர்த்தம் அன்றிக்கே எல்லா ஜீவேச்வரர்களும் தன் திருவடிகளில் கைங்கர்யம் செய்யும்படி நிற்கிற என்றார்த்தமாகவுமாம 'அடியிணை யேந்தும்' என்கிற இடத்தில் 'யஸ்ய ப்ரஸாதாத் அஹமச்யுதஸ்ய பூத: ப்ரஜா ஸ்ருஷ்டி விநாசகர்த்தா। க்ரோதாச்ச ருத்ரஸ்ஸ ஸுத: ப்ரவிஷ்டோ...' 'எம்மா வீட்டுத் திறமும் செப்பம் நின் செம்மா பாதபற்புத்தலை சேர்த்து' இத்யாதிகள் அனுஸந்தேயம் 'அடியிணை' என்பதினாலே திருவடி ப்ரயோஜனாதிஸயம் சொல்லப்படுகிறது இப்படிப்பட்ட ப்ரயோஜனாதிஸயத்தில் இவைகள் பரஸ்பர ஸத்ருசமாகவேயன்றி மற்றவைகள் ஸத்ருசங்கள் அல்லவென்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'போனறுதலே நிலை' என்பதினாலே அவன் 'நின்றபுராண'னுடைமைக்கு விருத்தமாய் இது நசிப்பதையே ஸ்வபாவமாகவுடையது என்பது காட்டப்படுகிறது 'பொங்கும' என்பதினாலே பாபங்கள் ஸந்ததமாக வ்ருத்தியடைந்து

விஷமது பஹிஷ்க்ருத்ய தீரோ பஹிர்விஷயாத்மகம்
பரிசிதரஸ ஸாத்ம்யாத் ப்ராயஸ பராங்முக:।
நிரவதி மஹாநந்த ப்ரஹ்மாநுபூதி குதூஹலீ
ஜகதி பவிதா தைவாத் கச்சித் ஜிஹாஸித ஸம்ஸ்ருதி:॥

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
முமுக்ஷுத்வாதிகாரஸ்ஸமாப்த:

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥
ஸ்ரீமாதுபுறத்திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

கொண்டிருப்பது த்யோதிதம் 'கடல்' என்பதினால் அநந்தமான தென்பதும், பயங்கரமான தென்பதும் த்யோதிதம் 'நவின்றவர் நல்லருளால்' என்பதினால் அவர்கள் உபதேசமாத்திரம் அமையாது, அவர்கள் 'ஸ்வாதுகள்' என்று கடாக்ஷிக்கவேண்டும் என்பது த்யோதிதம் 'நல்லரு'ளாவது நிகாரமாதிகளோடு கலசாமையும், மற்றொன்றை எதிர்பாராதிருக்கையையும், தன்னால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவன் ஸகலபுருஷார்த்தங்களையும் அடையும்படி செய்கையும் 'வீடுடைவேண்டமே' என்று பாடாந்தரமாக ஸ்ரீஸாராஸ்வாதிநியில் வ்யாக்யாநம் வீடுடை - வீட்டில், அதாவது பரமபதத்தில், பெரும் பயனே-உயர்ந்த புருஷார்த்தமாகிய பகவத் கைங்கர்யத்தை என்று தாத்பர்யம்

இப்படி மோக்ஷத்தில் இச்சை கீழ் உபோத்காதாதிகாரத்தி லருளிச்செய்தபடி விசேஷ ஸுக்ருத பரிபாகமுடைய ஒருவனுக்கு ஸம்பவிக்கும் என்றருளிச் செய்கிறார்—'**விஷமது**' என்று ஆரம்பித்து

ப-ரை] **ஜகதி** - இந்த லோகத்தில், **தீர:** - தைர்யசாலியாகிய, **கச்சித்** - ஒருவன், **தைவாத்** - பகவத் ஸங்கல்பத்தினால், **பஹிர்விஷயாத்மகம்** - வெளியிலிருக்கும் விஷயங்களாகிற, **விஷமது**-விஷம் கலந்த மதுவை, **பஹிஷ்க்ருத்ய** -

வெளியில் தள்ளினவனும், அதாவது நீக்கினவனும், **பரிமித**- அல்பமான, **ரஸ** - ஆநந்தத்தையுடைய, **ஸ்வாத்மாநுபூதி** - தன்னுடைய ஆத்மாவை யநுபவிப்பதாக (உண்டாகிய), **ப்ரயாஸ** - ச்ரமத்திலிருந்து, **பராங்முக:** - நிவர்த்திக்கின்றவனும், **நிரவதி** - எல்லையில்லாத, **மஹாநந்த** - பெரிய ஆநந்த ரூபமான, அனறிசமே ஆநந்தத்தையுடைய, இது ப்ரஹ்மத்திற்குள்ள அநுபவத்திற்கும் விசேஷணம், **ப்ரஹ்ம**-பரப்ரஹ்மத்தினுடைய, **அநுபூதி** - அனுபவிப்பதில், **ஜாதத்ருஷ்ண:** - ஆசையுடையவனும், **ஜிஹாஸித** - விடவேண்டுமென்று நிச்சயிக்கப்பட்ட, **ஸம்ஸ்ருதி:** - ஸம்ஸாரத்தை யுடையவனும், **பவிதா** - ஆகப்போகிறான்.

‘**விஷயேப்ய:**’ என்பதினால் ப்ரதமாத்யாயத்தில் ஸாமாந்யத் தோன்றினபோதிலும் பின்பு அநர்த்தத்திற்கு காரணம் என்பது தோன்றின 'தீண்டப்பட்ட விடம்போலத் தித்திக்கின்ற சிறுபயனே உறுபயனென்று பழுந்துமாறும்' என்றிவர் தம்மாலேயே ஸ்ரீ பரமபத ஸோபானத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ‘**தீர:**’ என்பதினால் ‘**யம் ஹி ந வ்யதயந்த்யேதே புருஷம் புருஷர்ஷப। ஸமது:க்கஸுகம் தீரம்**’ என்று சொல்லப்படுகிற ஸுக து:க்காதிகளைப் பொறுத்துக் கொள்ளக் கூடிய தைர்யம் சொல்லப்படுகிறது. ‘**ஸஹிஷ்ணுத்வாத்**’ என்பதற்கு விஷயங்களைத் தன் ஸமீபத்தில் சேரவொட்டாமல் தடுத்து என்றர்த்தம். ‘**பரிமிதரஸ**’ என்பதற்கு விஷயானுபவ ரஸத்தைக் காட்டிலும் கைவல்யானுபவம் மேற்பட்டதாயிருந்த போதிலும் பரப்ருஹ்மானுபவத்தைக் காட்டிலும் மிகவும் அல்பஸுகமானது என்று தாத்பர்யம். 'இறுகலிறப்பெனும் ஞானிக்கும் அப்பயனில்லையேல்', 'சாதை செய்வான் கூத்தெய்து நடைமுறை வாழ்க்கையும் போம்' இத்யாதிகள் இங்கு ஸந்தேயம். ‘**ப்ரயாஸ**’ என்பதினால் 'பிறவித் துயரற ஞானத்துள் நின்று துறவிச் சுடர்விளக்கம் தலைப்பெய்வார் அறவனை யாழிப்படை யந்தணனை மறவியை யின்றி மனத்து வைப்பாரே', ‘**ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாச்ரித்ய யதந்தி யே। தே ப்ரஹ்ம தத்விது: க்ருத்ஸ்நமத்யாத்மம் கர்ம சாகிலம் ||**’, ‘**க்லேசோऽதிகதரஸ்தேஷாம் அவ்யக்தாஸக்தசே**

திலரம்' என்றிவை முதலியவைகளில் சொல்லுகிற படியே யம நியமாதி ஸ்ரமம் ஸம்மா யிருக்க போக்யதை இல்லாமையினாலே த்யானம் செய்யும்பொழுது ஸ்வரூபமா யிருக்கை குறைவா யிருப்பதினாலும், பலத்திலும் பரிமிதமா யிருப்பதினாலும் மஹிலையைக் கலக்கி எம்பிப்ப பிடிப்பதைப் போலே ஸ்ரமமே அவர்களுக்கு மிகுதி என்று தாத்பர்யம் '**நிரவயிஸஹோரடு**' என்பதினால் 'அவனே ஆநந்த ஸ்வ ரூபம், அப்படிப்பட்டவனை அடைந்து இவன் ஆநந்தத்தை அடைகிறான்' என்கிற ஸ்ருதி வாக்யம் விவக்ஷிதம் அனுபவத் திற்கு விஶேஷணமாகும் பொழுது 'தேஜ்ஜும் பரமும் நேயமும் கன்னனு மமுழுது மொதகே இதயாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே மிகுந்த ஆநந்தத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது என்று தாத்பர்யம் '**காந்தஶேஷு**'மாவது அதிகமான ஆசை, அதாவது கீழ்ச் சொல்லிய தோஷமில்லாத படியினாலே என்று தாத்பர்யம் '**ஶைவாஸ்**' என்பதற்கு உபோத்காதாதிகாரத்தில் சொல் லியபடி யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதாதிகளடியாக வருகிற பகவா ந்னுக்ரஹ விஶேஷத்தினாலே என்று தாத்பர்யம்

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்

ஸ்ரீ உ. வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்

முமுக்ஷுத்வாதிகாரம்

முற்றிற்று

‖ ஶ்ரீ: ‖

‖ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ‖

அதிகாரிவிபாகாதிகாரம்

[அதிகார விபாகம்—உகதி நிஷ்டை—ஆசாரய நிஷ்டை—சேஷத்ரவா ஸாதிகளா பரம்பரையாக மோக்ஷததிறகு ஸாதனம்—பகதன், ப்ரபந்நன், இவாகளுக்கு முவை உபயோகமாகும் பரகாரம—பல பராபதியில ஏற்றத்தாழவு—மோக்ஷ பராகிற பலம் ஏகரூபம]

முமுக்ஷுத்வே ஸமேऽபி த்ரிவிதமதிகிருதம் ஶக்தி ஸங்க்யாதி பேதாத்

...

‖ ஶ்ரீ: ‖

‖ ஶ்ரீமதே ஶ்ரீ நிவாஸராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: ‖

இபபடி மோக்ஷமாகிய புருஷாரததததில இசசை துலயமா யிருநதபோதிலும பகதி பரபததிகளில அதிகாரி பேதமிருககும படியையும, உகதிநிஷடை முதலியவைகள பரபததியின உட பிரிவுகளா யிருககும படியையும, இநத அதிகாரததில நிருபிக கப போகிறவராய அதிகாராரததைக ஸஙகராஹித தருளு கிறா—'முமுக்ஷுத்வே' எனறாரமபிதது

பதவுரை | விஶேஷா: - பருமமவிதயா நிஷடாகளுககு, முமுக்ஷுத்வே - மோக்ஷததிலிசசை யுடையவாகளா யிருககை, துல்யேऽபி - ஸமமாக இருநதபோதிலும, யதா - எபபடி, மதுவித்யாதிஷு - மது விதயை முதலியவைகளில, அநதாவது மதுவிதயை முதலிய பகதியோகததின உடபிரிவு

களில், **அதிக்ருதிவிசேஷேண** - அதிகாரத்தின் பேதத்தினால், **வ்யவஸ்தா** - அனுஷ்டானத்தின் நியமமானது, அதாவது இப்படியே அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்கிற ஏற்பாடு, **ஸம்ஸ்ருதி** - உண்டாகிறதோ, **ததா** - அப்படியே, **ந்யாஸே** - ப்ரபத்தியிலும், **இதரவித்யாஸு** - மற்றப் பக்தியோக வித்யைகளிலும், **ஸ்திதி:** - நிஷ்டை (அனுஷ்டானம்), **விகல்ப்தா** - விகல்பமாக்ச் சொல்லப்படுகிறது, அதாவது அதிகாரி விசேஷத்தினாலே அந்தந்த அதிகாரிகளுக்குத் தக்கபடி விகல்பிக்கப் படுகிறது, **ஏவம்** - இப்படி, **நியமிதம்** - வ்யவஸ்தையை ஏற்படுத்துவதற்கு, **நியந்து:** - தைவத்தினுடைய, **வையாத்யம்** - ஸ்வாதந்த்ரயம், அதாவது ஒருவராலும் ஆக்ஷேபிக்க முடியாத ஆச்சர்யமான சக்தி உடையதா யிருக்கை, **ஸ்ப்ருஹவதி** - ஸாமர்த்தியத்தை உடையதாகிறது

'**ஸாக்ஷாத்கேவதாஸ்ப்ருஹவதி**' என்பதினால் ஆக்ஷேபம் அநுவதிக்கப்படுகிறது, அதாவது ஸகல அதிகாரிகளுக்கும் ஒரே பலத்தில் ஒரே விதமான ஆசை உண்டாயிருக்கப் பக்தி ப்ரபத்திகளில் அதிகார பேதமுண்டாவதற்குக் காரணமென்னவென்று ஸங்கை என்று தாத்பர்யம் '**யாவிஷ்க்ருதிஷு**' என்கிற இடத்தில் '**ஆதி**' சப்தத்தினால் பஞ்சாக்னி வித்யையில் ப்ரஹ்மாத்மக ஸ்வாத்மோபாஸனமும், ஸத்வித்யையும் சொல்லப்படுகிறது '**அதிக்ருதிவிசேஷேண**' என்பதற்கு சிறிது காலம் வஸுக்களின் ஸ்தானத்தை யடைந்து அப்புறம் மோக்ஷத்தை யடைவது, சிறிது காலம் கைவல்யத்தை யடைந்து பிறகு மோக்ஷத்தை யடைவது, இப்படி இல்லாமல் நேரில் மோக்ஷத்தை யடைவது, என்றிவை முதலிய இச்சைகளினால் ஏற்பட்ட அதிகார பேதங்களினாலே, என்றர்த்தம் இத்தால் மோக்ஷத்திலாசை எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் துல்யமாயிருந்தபோதிலும் அவாந்தர பலங்களில் இச்சையாகிற உட்பிரிவான அதிகார பேதத்தினாலே மதுவித்யை முதலியவைகளில் அதிகாரம் வ்யவஸ்திதமாக ஏற்பட்டிருப்பதைப்போல இவக்கும் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது '**ததா**' என்பதற்கு ப்ராரப்த காமத்தின் முடிவில் மோக்ஷம் பெறவேண்டுமென்கிற இச்சை, ப்ராரப்தம் தன்னிலும் சில பாகங்களும், அல்லது முழு

இப்படி வர்ணாச்ரமதர்மாபாயங்களான நிவ்ருத்திமார்க்கங்களிலே ப்ரவ்ருத்தரான அதிகாரிகளிரு அதிகாரி விபாகம் வர் அவர்களாகிறார்—ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திநிஷ்டனும், ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திநிஷ்டனும்

மையுற நிவ்ருத்தித்தவ வேணடுமென்கிற இச்சை, முதலிய அதிகார பேதத்தினாலே அனுஷ்டானமும் விகல்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றாத்தம் மோக்ஷத்தில் இச்சை துல்யமாயிருக்க அவாந்தர பலங்களில் ஆசையாகிற அதிகாரங்கள் வெவ்வேறுபட்டிருப்பதற்குக் காரணத்தை அருளிச் செய்கிறார்—'நியத்யா' என்றாரம்பித்து ஜன்மாந்தர ஸுக்ருதாதிகளினாலே உண்டாகிற பகவ தனுக்ரஹ விசேஷத்தினாலே இந்த ருசி பேத முண்டாகிறது என்று தாத்பர்யம்

'இப்படி' என்பதற்கு கீழதிகாரத்தி லருளிச் செய்தபடி முமுக்ஷுக்களாய என்றாத்தம் 'வர்ணாச்ரமதர்மாபாயங்களான' என்பதினாலே பரம்பரயா மோக்ஷ ஸாதனங்களான நாம ஸங்கீர்த்தன திவ்யதேச வாஸாதிகள் விலக்கப்படுகின்றன, அதாவது நேரில் மோக்ஷத்திற்கு உபாயங்களான என்றாத்தம் இவைகள் முப்பத்திரண்டு என்று பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது, 'இருவர்' என்றருளிச் செய்ததற்குக் காரணம் அருளிச் செய்கிறார்—'அவர்களாகிறார்' என்றாரம்பித்து 'ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திநிஷ்ட'னாவது பக்தியோகம் யதாவத்தாகப் பூர்த்தி யடைவதைத் த்வாரமாகக் கொண்டு மோக்ஷத்தைக் கொடுக்க வேணடுமென்று ப்ரபத்தி பண்ணுகிறவன் 'ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திநிஷ்ட'னாவது மற்றொன்றை நடுவில் அபேக்ஷிக்காமல் ப்ரபத்தியினாலேயே மோக்ஷத்தைக் கொடுக்க வேணடுமென்று ப்ரபத்தி செய்பவன் பக்தன், ப்ரபன்னன், என்றிவர்களுக்கு அஸாதாரண காரங்கள் ப்ரஸித்தமாயிருக்க இப்படி விபாகம் செய்கைக்குக் காரணமாகப் பக்தன் ப்ரபன்னன், என்கிற ஆகாரம் இருவருக்கும் பொதுவா யிருக்கிறபடியினாலே அது அஸாதாரண காரமாகாது என்றருளிச் செய்கிறார்—'ஸூத்ராம்' என்றாரம்பித்து

ஸ்வதந்த்ராஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திப்யாம் ப்ரபந்நாவத்ர தாவுபௌ ।
பஹுசாகாநியுக்தாப்யாம் பக்தாவபி ச தர்சிதௌ ॥

1 ‘ஸ்நாநம் ஸப்தவிதம் ஸ்ம்ருதம்’ என்கிறபடியே யதாதி காரம் சாஸ்த்ரோக்த திவ்ய வாயவ்யாதிகளும் ப்ரத்யாம்நாயங்களான ஸ்நாநபேதங்களானாற்போலே உக்தி ஆசார்ய நிஷ்டையென்கிற இவையும் ப்ரபத்தியில் அவாந்தரபே

ப - ரை] **அத்ர** - இந்த மோக்ஷோபாயாதிகாரிகளில், **தௌ** - அந்த, **உபௌ** - கீழ்ச் சொல்லிய இருவர்களும், **ஸ்வதந்த்ர அஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திப்யாம்** - ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி, அங்க ப்ரபத்தி, இவைகளினாலே, **ப்ரபந்நௌ** - ப்ரபந்நர்களாகவும், **பஹுசாகா நியுக்தாப்யாம்** - பல ரூபமாயும் அதாவது ஸ்வயம் ப்ரயோஜன ரூபமாயும், மோக்ஷத்திற்கு உபாயமாகவும் இருக்கிற பக்திகளினாலே, **பக்தாவபி** - பக்தர்களாகவும், **தர்சிதௌ** - காண்பிக்கப்பட்டார்கள் ப்ரமாணங்களினாலே என்று சேர்ந்து சொன்னபடி

ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தியில் உக்திநிஷ்டை, ஆசார்யநிஷ்டை, முதலிய பேதங்கள் இருக்க அவைகளையெல்லாம் ப்ரபத்தி என்று அருளிச்செய்ததற்குக் காரண மருளிச்செய்கிறார் — ‘ஸ்நாநம்’ என்றாரம்பித்து **ஸ்நாநம்** - ஸ்நாநம், **ஸப்தவிதம்** - ஏழுவிதமாக, **ஸ்ம்ருதம்** - சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அவைபாவன மாந்த்ரம், பார்த்திவம், ஆக்நேயம், வாயவ்யம், திவ்யம், வாருணம், மானஸம், என்பவை ‘**ஆபோஹிஷ்டாதிபிர் மாந்த்ரம் ம்ருதாலம்பஸ்து பார்த்திவம் । ஆக்நேயம் பஸ்மநா ஸ்நாநம் வாயவ்யம் கோரஜஸ்ம்ருதம் ॥ யத்து ஸாதபவர்ஷேண திவ்யம் தத் ஸ்நாநமுச்யதே । வாருணம் சாவகாஹஸ்து** ‘மாநஸம் ஹ்யாத்மசிந்தநம்’ என்பது இங்கு ஸந்தேயப் ... ஸ்நாந த்தில் சக்தி, அசக்தி முதலியவைகளுக்குத் தக்கபடி என்று தாத்பர்யம் ‘**ப்ரத்யாம்நாயங்களான**’ என்பதற்கு அந்தந்த ஸ்நா நத்தில் அதிகாரி அந்தந்த ஸ்நாநத்தைச் செய்ய முக்ய ஸ்நாந பலம் உண்டாகும் என்று தாத்பர்யம் **அவாந்தரபேதங்கள்** - ஆகார பேதங்கள் இத்தால் ப்ரபத்தி என்பதில் அவாந்தர அங்

---

1 போதாயன க்ருஹ்யஸூத்ரம்-2-7

ஞங்கள் இவற்றில உக்தியாவது—ஜ்ஞாநகர்ம வைஷம்ய
உகதி நிஷ்டை ஞாநங்களில வைஶத்யமில்லா
தார அவனையொழியப் போக்கற்று நிற்கிற வதிகார
மும், அவேக்ஷிததால ரக்ஷிக்குமெனகிற விஶ்வாஸமு
முடையராயக்கொண்டு ஶரண்யனறிய வசனவ்யு
வத்தி மஹமான வாவரயெபூரவஷிஷ்டவாக்யததாலே

தாகததகள என்று தாதபாயம அதாவது பரதி நிஷபததி
தவாரா மோக்ஷம முதலியவைகளைபபோல இவைசளுககும பல
பேதமிலலாமையினால என்றுதாதபாயம இவைகளை தனிதது நிரூ
பிததருளுகிறா—'இவற்றில' என்றாரமபிதது 'வைஶத்ய' மா
வது தெளிவான ஜஞானம ஸ்ரீபாஷயததில ஜிஜஞாஸாதி கரண
ததில பூரணமான ஆகாரததோடு கூட ஒரு வஸதுவை அறிதல
வைஶதயம, அவைகளில சில ஆகாரஙகளை மாததிரம அறிதல
அவைஶதயம என்று நிரூபிததிருபபதினால இஙகு 'அவைஶ
த்ய'மாவது அஙகஙகள கரண மநதிரததில இனனினன
பதஙகளில விவக்ஷிதம எனபதையும, அஙகஙகள பரபததிககு
எவவிதமாய உதவியா யிருககினறன எனகிற ஆகார
பேதஙகளையும, அவைகளின காரணஙகளையும, தனித தறி
யாமை இததால அவைகளில ஸமுதாய ஜஞானம அவஶயா
பேக்ஷிதம எனபது தெரிவிககபபடுகிறது போககற்று - கதி
இலலாமல, அதாவது அகிஞசனனாய அநநய கதியாய என்று
தாதபாயம அவனுககும மஹா விஶவாஸாதிகள வேணடு
மெனறருளிச செயகிறா—'அவேக்ஷிததால்' என
றாரமபிதது 'ஆசாரயோபதேஶ வாக்யததாலே' என
பதினால அவனுககும ஆசாரயோபதேஶம ஆவஶயகம எனபது
சொலலபபடுகிறது 'வாக்யததாலே' எனபதறகு ஸ்ரீ ஶரணா
கதி தீபிகையில 'ஸகருத ஏவ ஹி ஶாஸ்த்ரார்த்த: க்ருதோ
...' எனறருளிச செயதிருககிறபடியே
ஏதாவது ஒருவாகயததாலே எனறாததம அஙகு 'வாக்ய
வாக்ய:' எனறருளிச செயதிருபபதறகு 'நமோ
நாராயணேத்யுக்த்வா' இதயாதிகளில சொலலபபடட மநதிர

தாதிமார் சொன்ன பாசுரத்தைச் சொல்லி ஸார்வபௌமனை ஶரணம்புகும் முக்தரான ஸாமந்தகுமாரர்களைப்போலே என்னுடைய ரக்ஷணத்துக்கே பரமாக ஏறிட்டுக்கொள்ளவேணுமென்கை. வடிவாக்யாதி வ்யுத்பத்தியறியாத பாலன் ஒருக்கால் 'பவதி பிக்ஷாந்தேஹி' என்றால் ஸுஜ்ஞரான ஸத்துக்களகத்திலே யப்போதே யபேக்ஷித ஸித்தியுண்டாமாப்போலே

ஸ்தானத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறவைகளினால் என்றர்த்தம். தாதிமார் - வளர்த்த தாயார். முக்தரான - பாலரான, ஸாமந்தகுமாரர்கள் ஸமீபத்திலிருக்கும் தேசங்களுக்கு ராஜாக்கள் 'ஸாமந்த'ர்கள், அவர்களுடைய பிள்ளைகள். ஏறிட்டு - அங்கீகரித்து. இதனால் இந்த அர்த்தானுஸந்தானம் ஆவஶ்யகமென்பதேற்படுகிறது. இந்த லௌகிக த்ருஷ்டாந்தம் மாத்திரம் போதுமோ? வைதிக கர்மங்களில் ஸ்வரம் மந்த்ரம் முதலிய அர்த்தஸ்பூர்த்தி வேண்டாவோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் — 'வடிவாக்ய' என்றாரம்பித்து. 'வடிவ்யுத்பத்தி'யாவது இந்த ப்ரக்ருதி இந்த அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது, அதின்மேல் இந்த ப்ரத்யயம் இன்ன ஸூத்ரத்தினால் விதிக்கப்பட்டு வந்தது, அதின் ஸந்தி முதலியவைகள், அதின் அர்த்தங்கள் முதலியவை. 'வாக்யவ்யுத்பத்தி'யாவது இந்தப் பதங்களை இவ்விதமாகச் சேர்த்து வ்யவஹரிக்கவேண்டும் என்கிற நியமம் முதலியவைகள். ஒருக்கால் - ஒருதடவை. சில இடங்களில் பிக்ஷை இல்லையென்றும் மறுப்பதையும் லோகத்தில் காண்கையினால் இந்த த்ருஷ்டாந்தம் ஸரியல்ல என்று சொல்லாமலிருப்பதற்காக 'ஸுஜ்ஞரான ஸத்துக்கள்' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸுஜ்ஞர் - தனிசாகர், ஸத்துக்கள் - வைதிக மார்க்கத்தையுடையவர்கள். அகத்திலே - க்ருஹத்திலே. தரித்திரனும், வைதிக மார்க்கத்தை இல்லாதவனும் மறுத்தாலும் இவர்கள் மறுக்கமாட்டார்கள் என்று தாத்பர்யம். இதனால் வைதிக கர்மங்களெல்லாவற்றிலும் ஸ்வரமந்த்ராதிகளைப் பற்றிய விஶதமான ஜ்ஞானம் அவஶ்யாபேக்ஷிதமல்ல என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது. கொள்ள - வாங்க, குறைவிலன் - குறைவில்லாதவன், அதாவது இவர்களிடங்களில் நாம் சில த்ரவ்யங்களை வாங்கினால் அது

1 'கொள்ளக்குறைவிலன் வேண்டிற்றெல்லாந்தரு
ம' என்னும்படி யிருக்கிற ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வேச்வர
விஷயத்தி லிவர்க்கும ஸ்வாபாவிகஸௌஹார்த்தமுண்டு
அறிவிலிகளா யிவர்க்கோதுமே பற்றுசானவர்கள்
திறத்தில 2 'யெதகைநாவி ஞானாரெண அய வக்ஷ
ஸவம்' என்று சொல்லுகிறபடியே யிவர்க்கோதும

அவர்களிடத்தில் குறைந்துவிடுகிறது பகவானிடத்தில் அப்படி இல்லை என்று தாதபர்யம இத்தையே 'யந்தெநவஸ்த்வ்யாமெ' என்று ஸ்ரீமத் ராமாயணத்திலும மஹரிஷி அருளிச செய்ததான இது பரிபூர்ணன் என்பதற்கு ப்ரமாணம் வேண்டிற்றெல்லாம் - நம்மால் அபேக்ஷிக்கப்பட்ட புருஷார்த்தங்கள் எல்லாவற்றையும், தரும - கொடுக்கும் இந்தார் ஸ்ருதர் தேவதைகள் சிறிய பலங்களைக் கொடுப்பார்கள் பகவான் ஸர்வ பரார்த்தன் என்பது ப்ரஸித்தம் இது ப்ரமாணங்கள் என்பதுமுத ப்ரமா ணம ஸர்வேச்வரனவிஷயத்தில் என்றருளிச்செய்யாமல பொது வாக 'ஸர்வஜ்ஞஸர்வேச்வரவிஷயத்தில' என்றரு ளிச செய்திருப்பது ஸர்வேச்வரனொருவனுமேயன்று, உதாரர் களாய குணஸாலிகளானால், எல்லாரும இந்த ஸாஹாத்தத்தை செய்வார்கள், இது பொதுவான நாமம என்று தெரி விப்பதற்காக ஸ்வாபாவிகஸௌஹார்தம் - பலத்தை விட்டுப் பிரீ திராமை இப்படி ஜ்ஞானமில்லாமல் உக்திமாத்திரத்தில நிஷ் டை யுடையவர்களுக்குப் பல முண்டாவதற்குக் காரணம ஸர் ணயனுடைய கருணை, ஆசையினால இது அதிகாரி பேதத்தினால வயவஸ்திதம என்றருளிச செய்கிறார்—' அறிவிலிகளாய ' என் றாரம்பித்து அறிவிலிகளாய - ஜ்ஞான மில்லாதவர்களாய, அதா வது கீழ்ச சொல்லியபடி விஸத ஜ்ஞான மில்லாதவர்களாய, பற்று சானவர்கள் - அவலம்பனமாக வுடையவர்கள் யெதகைநாவிஞானாரெண - விஸதஜ்ஞான பூர்வகமாகவாதல், அவிஸத ஜ்ஞான பூர்வகமாகவாதல், ஆர்த்தனாகவாதல், த்ருப்தனாகவாதல், ஏதாவதொரு விதத்தால், அதாவது அதிகாரி விசேஷத்திலொரு நியமமுமில்லாமல் என்று தாத்பர்யம், அயவக்ஷஸவம் - தவயத

1 திரு 3-9 5　　2 ஸாத்விகதந்த்ரம்

முணடாககமாடடாது ஶரணாந் கூரெவெ இவ் வயஂததை 1 'வாவீயவொவி ஶரணாமதி ஶவூஹா ஜஃ' எனறும, 2 'ஶரணவரணவாதியம யொஷிதா நஹ வதிவதவாவியீவமெவிஂகா' எனறும, 3 'ஹூவதீ வாவெவ நிரீக்ஷதாஂவரூணெ' எனறு மஷியுக்தா பேசி னாகள இவ்வுக்கிளாகூ நிஷ்டனுடையவு மாவாயஂ நிஷ்டனுடையவும நிலைகளிரணடையும 4 'தவஹரொ

ஹதைச சொனன நீ உணடாககமாடடாது - புஜிததது ஜீரணம செயதுகொளள ஶகதியுடையதலல அதாவது இவவுகதி மாததிரததிறகும பலம கொடுககாமல வயாததமாக காது எனறு தாதபாயம இதறகு பரமாணம காடடி யருளுகிறா—'இவவயஂததை' எனறாரமபிதது வாவீயவொவி - அதிகப பாபியா யிருநதபோதிலும, ஶரணாமதிஶவூஹாஜஃ - ஶரணாகதி எனகிற ஶபதததை பரயோகிததவனாகிய, 'நொவெக்ஷணம ௨௨ தவொஷிதஙீஶ்ரவஸ்' எனறு மேலபாதம எனனை உபேகஷிபபது ஈஶவரனான உனககு உசிதமலல எனறு அாததம ஸயம - இநத, யா - எநத, ஶரணவரணவாகஂ - ஶரணாகதி எனகிற ஶபதம, உஷிதா - சொலலபபடடதோ, வொவி - அதுவும, யீவமெவிஂகா - புததி பூரவகமானதாக, நஹவதி-உணடாகிறதிலலை (இபபடி யிருநதபோதிலும எனனிடததில நீ தயைபணணக கூடிய தனமை இருநதேயானால அதினால நான உயிரோடிருக கிறேன) ஹூவதீவாவெவ - பரபததியைச சொலலுகிற வாாததையிலேயே, நிரீக்ஷிதாஂ-பாாககிறதறகு, வரூணெ- விருமபுகிறேன சில ஸமபரதாய பரமாணஙகளில உகதிநிஷடை யும, ஆசாரய நிஷடையும சோததருளிச செயயபபடடிருபபதி னால இரணடும சோநது மோக்ஷோபாயமெனறேறபடுகிறதே என னில அதறகுத தாதபாய மருளிசசெயகிறா—'இவவுக்தி'எனறு ரமபிதது 'நிலைகளிரணடையும' எனபதினால தனிததனியான இரணடு நிஷடைகளும இநத ஶலோகததில சோததது அனுஸந

---

1 அதி-ஸத-61. 2 வா-ஸத-84
3 வா-ஸத-92 4 ஸ்ரீர-ஸத-2-102

ஸ உகாரிஷியாஜிபூர்வைகை ப்ரபத்தி வாசம் உக்தவான ம்| ஸ்திவஸ ஸஸாக்ஷிகம் த்வத்தோ காரய ஸாதுவ ஸ்ரம யாஸ்ய ||' என்று சோத்தாஸ்ஸித்தாகள் இதில மிகுதிகாட்டுகிற அபிப்ராயத்தாலே யோரொன்றேயமையுமென்று ஸூசிதமாயிறறு இவாகளிலா

திககபபட்டிருககிறது என்பது தெரிவிககப்படுகிறது அஹம் - நான, யாஜிபூர்வைகை: - தாமிஷடாகளான பூர்வாசார்யாகளினால, தவ - உமமுடைய, பர: - பரமாக, உகாரிஷி - செய்யப்பட்டேன, ப்ரபத்தி - ப்ரபத்தி என்கிற, வாசம் - வாத்தையையும, உக்தவானம் - சொனனேன, ஸ்தி - என்கிற, ஸ்தம் - இததை, ஸஸாக்ஷிகம் - ஸாக்ஷியோடு சோத்தாககச செய்துகொண்டு, ரங்கநாத - ஸ்ரீரஙகநாதனே, மாம் - என்னை, தவ - உமககு, பரம் - பரமாக, குரு - செய்துகொள்ளும 'சோத்தாஸ்ஸித்தாகள்' என்பதற்கு காரக லாகவததிறகாக ஒரே ஸலோகததில இரண்டு நிஷடைகளையும சோத்துச சொலலியிருககிறாகள என்று தாதபாயம இவைதத தனித்தனி நிஷடைகள என்பதறகுக காரணம நிரூபிததருளுகிறா — 'இதில்' என்றாரமபிதது மிகுதி காட்டுகிற - அதிகம என்கிற ஆகததததைச சொலலுகிற 'பிதவைவத்வைஸம் ப்யா: । தைவத்வைவதத்யாஸ்ஜித்தவித்தைஷ்ண:ஸாமவேத்ம்' என்றிவை முதலிய வசனஙகளினால வேறொரு உபாயததின சோககையை அபேக்ஷியாத ஆசார்ய நிஷடையை முதலில அருளிச செயதிருபபதினாலும, 'தவஹரோஹகோரிஷி' என்பதினால தனககு அதுவிஷயததில பரமிலலை என றேறபடுகிறபடியினாலும, 'அபி' என்பது ஆதிகயததைச சொலலுகிறதென்பது ஸவாரஸ்யம, ஸமுசசயததை (சோத்துக கொள்ளுவதை)ச சொலலுவதாக இருநதால கீழககூறிய பரமாணஙகளுககு விரோதம வரும என்று தாதபாயம அமையும - மோக்ஷததைக கொடுககப போதுமானது ஆசார்ய நிஷடையை நிருபிததருளுகிறா — 'இவாகளில' என்றாரம

1 பரா 3 75

ஶ்ரேஷ்ட்ய ஸ்ததா ஶிஷ்ய இத்யேவம் நிவேதயேத்’ என்று ஶாண்டில்ய ஸ்ம்ருத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற படியே ஆசார்யனுடைய ஆத்மீய ஸம்பந்தத்திலே தானும் அந்வயித்தனன் ‘ஸித்திர் பவதி வா நேதி ஸம்ஶயோ(அ)ச்யுத ஸேவிநாம் | ந ஸம்ஶயோ(அ)ஸ்தி தத்பக்த பரிசர்யாரதாத்மநாம் ||’ என்கிற கணக்கிலே ஆசார்ய நிஷ்டனுக்கு ஸ்வேச்சாதிக ந்யாயத்தாலே ஃபலஸித்தியில் ஸந்தேஹமில்லை ஒருமலையினின்று

பித்ரு வா புத்ர: - பிள்ளை, ஶ்ரேஷ்ட்ய: - தாஸன், ததா - அப்படியே, ஶிஷ்ய: - ஶிஷ்யன், இத்யேவம் - என்கிற ப்ரகாரமாக, நிவேதயேத் - ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும் ஒருவன் உபாய மனுஷ்டிக்க மற்றொருவனுக்குப் பலம் வருமென்கைப்படி என்னிலரு ளிச் செய்கிறார் — ‘ஸித்தி:’ என்று தொடங்கி அச்யுதஸேவிநாம் - பகவானை ஆஶ்ரயித்தவர்களுக்கு, ஸித்தி: - பல ஸித்தி, பவதி - உண்டாகிறதோ, நவா - இல்லையோ, இதி - என்று, ஸம்ஶய: - ஸந்தேஹம், தத்பக்த பரிசர்யாரதாத்மநாம் - அந்தப் பகவானிடத்தில் பக்தியுள்ளவர்களுக்கு ஶுஶ்ரூஷை பண்ணுவதில் ஆசையோடு கூடினவர்களுக்கு, அத்ர - இந்தப் பலஸித்தியில், நஸம்ஶய: - ஸம்ஶயமில்லை. ‘ஸ்வேச்சாதிக ந்யாயத்தாலே’ என்பதற்கு இந்த இடத்தில் ஸந்தேஹம், ஸந்தேஹமில்லை என்கிற பதங்களுக்கு அப்படியே அர்த்தம் சொல்லுவது அஸங்கதம், ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தில் விஶ்வாஸமுடையவனுக்குப் பகவானிடத்தில் பண்ணுகிற ப்ரபத்தி முதலிய ஶாஸ்த்ரார்த்தங்களில் ஸந்தேஹமுண்டாகாமையினாலும், ஶாஸ்த்ர விரோதம் வருகிறபடியினாலும் ஆகையினால் ‘ஸம்ஶய:’ என்பதற்கு ஸந்தேஹத்திற்குக் காரணமான பகவதனுக்ரஹத்தின் குறைவைச் சொல்லுவதில் தாத்பர்யம் அப்படியே ‘நஸம்ஶய:’ என்பதற்கு ஸந்தேஹமில்லாமைக்குக் காரணமான பகவதனுக்ரஹ விஶேஷத்தில் தாத்பர்யம் ஆகையினால் குறைந்த அனுக்ரஹத்திற்கு விஷயமான பகவானை யாஶ்ரயித்தவனுக்கே பலம் உண்டென்று ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லியிருக்க

---

1 ஶாண்-1-95

வொருமலையிலே தாவும் ஸிம்ஹ ஶரீரத்தில் ஜந்துக்களைப்போல் பாஷ்யகாரர் ஸம்பந்தம் பண்ணினவரோடுண்டான கூடல் துவக்காலே நாமுய்ந்தோமென்று முதலியாண்டானருளிச் செய்த பாசுரம் 1 'அஜ்ஞோநந்த்ரு ஜ்ஞாநவதைவ யாதி

அதிச அநுக்ரஹத்திற்கு விஷயமான ஆசார்ய நிஷ்டனுக்குப் பலம் உண்டென்பதில் கேட்க வேண்டியதில்லை என்று தாத்பர்யம். ஒருவன் அநுஷ்டிக்க ஒருவனுக்குப் பலம் வரக்கூடும் என்பதற்கு லௌகிக த்ருஷ்டாந்தத்தை உதாஹரிக்கருளுகிறார்—'ஒருமலை' என்றாரம்பித்து. ஸிம்ஹத்தின் ஶரீரத்தில் தத்காலத்தில் ஒட்டிக்கொண்டிருந்த ஜந்துக்கள் மாத்திரம் வேறொரு மலையை அடைகின்றன. அதைப்போல் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் பரமபதப் ப்ரயாணம் பண்ணும்பொழுது அவர்க்கு ஶிஷ்யத்வேன அப்பொழுது ஸம்பந்த முள்ளவர்கள் மாத்திரம் அந்தப் பரமபதத்தில் அந்தரங்கராய் உத்தீர்ணராநார்கள் என்று த்ருஷ்டாந்தத்தினால் ஏற்படுகிறபடியினால் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய ப்ரபத்தியினாலேயே, பின்பு உண்டானவர்களாய அவர் ஸம்பந்தம் பெற்ற ஸகல சேதநர்களுக்கும் பலம் உண்டாகி விடுகிறது, அவர்கள் ப்ரபத்தி செய்ய வேண்டியதில்லை, என்று சொல்லுமவர்கள் பக்ஷம் நிராகரிக்கப்பட்டதாகிறது. கூடல் துவக்கு - ஸ்வாபாவிகமான ஸம்பந்தம் இருக்கும் அப்பொழுதுண்டான என்று தாத்பர்யம். இது தத்கால ஸம்பந்தியான முதலியாண்டான் பாசுரமாகையினால் 'நாம்' என்றது உசிதம். ஶிஷ்யனுடைய அபேக்ஷையில்லாமல் ஆசார்ய ஸம்பந்த மாத்திரத்தினாலேயே மோக்ஷம் அடையக் கூடியதாயிருந்தால் ஆசார்யனுக்கு இந்த ஶிஷ்யனை உத்தாரணம் செய்ய வேண்டும் என்கிற இச்சை உண்டாகாமலிருக்க ஸம்பந்த மாத்திரத்தினாலேயே மோக்ஷம் உண்டாகலாமே என்கிற ஶங்கைக்கு ஸமாதானமாக ஸ்ரீ ந்யாஸ திலகத்தில் தாமே அருளிச் செய்திருக்கும் ஶ்லோகத்தை உதாஹரித்தருளுகிறார்—'அஜ்ஞோநந்த' என்றாரம்பித்து அஜ்ஞ: -குருடன், அநந்த ஜ்ஞாநவதா:-குருடனில்லாதவனைப் பிடித்துச் சொல்லுவதினால் அவனுக்கு வசமாக

1 ஸ்ரீ ந்யாஸ திலகம்-21

ஜ்ஞஸ்ய யதஸ் யாதி ஸம்ஜ்ஞ: கர்ணதார நிஹிதோ நீயதே நாவிகேந | புங்க்தே போகாநவிதித ந்ருப ஸேவகஸ்யார்பகாதி: ஸத்ஸம்பந்தாத் ஸத்கதி ததா தேசிகோ மே தயாளோ: ||' என்று ந்யாஸதிலகத்திலே சொன்னோம். ஏதேனுமொரு ஆகாரமாகவுமாம், ஆரேனுமொருவர் அநுஷ்டிக்கவுமாம், ஸ்வசக்திக்கல

நடந்து, **யதஸ்** - எப்படி, **யாதி** - போகிறானோ, இது ஜ்ஞானமில்லாதவனுக்கு ஜ்ஞாதாவான ஆசார்யானுக்ரஹத்தினால் பலமவிதத்திக்கும் என்பதற்கு த்ருஷ்டாந்தம், **ஸம்ஜ்ஞ:**-நொண்டி, **கர்ணதார நிஹித:** - ஓடத்தின் நடுவில் வைக்கப்பட்டவனாய், **நாவிகேந** - ஓடக்காரனால், (எப்படி) **நீயதே** - அக்கரைக்குக் கொண்டுபோகப் படுகிறானோ, இது சக்தி இல்லாதவன் ஆசார்ய கடாக்ஷத்தினால் மோக்ஷத்தை யடைவதற்குத் த்ருஷ்டாந்தம், **அவிதித ந்ருப:** – அறியப்படாமலிருக்கிற ராஜாவையுடைய, **ஸேவகஸ்ய**-ஸேவகனுடைய, **அர்பகாதி:**-குழந்தை, முதலியது, **போகாந்** - போகங்களை, **புங்க்தே**-(எப்படி) அனுபவிக்கிறதோ, இது இவை இரண்டு மில்லாதவன் மோக்ஷமடைவதற்கு த்ருஷ்டாந்தம், **ததா** - அப்படியே, **தயாளோ:** - தயாளுவான, **தேசிக:** - ஆசார்யன், **மே** - என்னுடைய, **ஸத்ஸம்பந்தாத்** - உம்மை யடைகிற விஷயத்தில், **ஸத்கதி**-ஸத்கதியுடையவனாகிறான் இத்தால் அவர்கள் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றேற்படுகிற படியினாலே ஆசார்யர்களுடைய உத்தாரணேச்சை அவஶ்யம் வேண்டுமென்பது கயோதிதம் இழருளிச்செய்த அர்த்தங்களை நிகமனம்செய்தருளுகிறார் அதில் பக்தன் ப்ரபன்னனென்று பிரிக்காமல் ஸ்வதந்த்ரக அதவாரக என்று பிரித்ததற்கும் காரணத்தைச் காட்டியருளுகிறார்— 'ஏதேனும' என்றாரம்பித்து 'ஏதேனுமொரு ஆகாரமாகவுமாம்' என்பதற்கு விஶத ஜ்ஞான பூர்வகமாகவோ, அவிஶத ஜ்ஞான பூர்வகமாகவோ, அங்கமாகவோ, ஸ்வதந்த்ரமாகவோ, ஏதாவது ஒரு ப்ரகாரமாக என்று அர்த்தம் 'ஆரேனு மொருவர்' என்பதற்குத் தானோ, ஆசார்யனோ, வேறு யாராவது பாகவதனோ என்றர்த்தம் இத்தால் பக்தனுக்கும் ப்ரபத்தி

லத்து ஸர்வேஶ்வரன் பரமபதம் கொடுக்க விரங்காமென்றதாயிற்று. இப்படி 1 ‘பஶவோ மநுஷ்யா: பக்ஷீ வா யே ச வைஷ்ணவ ஸம்ஶ்ரயா:। தேநைவ தே ப்ரயாஸ்யந்தி தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் ॥’ என்றும், 2 ‘தேவயம் பவதா ரக்ஷ்யா பவத்விஷயவாஸிந:। நகரஸ்தோ வநஸ்தோ வா த்வம் நோ ராஜா ஜநேஶ்வர ॥’ என்றும், 3 ‘நற்பாலயோத்தியில் வாழும் சராசரம் முற்றவும் நற்பாலுக்குய்த்தனன்’ என்றும், 4 ‘வண்மை

அவஶ்யாபேக்ஷிதமாகையாலே இப்படி விபஜிக்கிறது என்பதும் தத்யோதிதம். பாரவதாபிமானத்திரள் மோக்ஷ ஸாதனங்களாக ஶாஸ்த்ரங்களில் அறுதியிட்டிருக்க ‘ஶ்ரீவத்ஸ கலஶ’ இத்யாதி நிஷ்கர்ஷம் செய்ததற்கு காரணத்தை அருளிச் செய்கிறார்—‘இப்படி’ என்றாரம்பித்து. **பஶவ:** - பசுவாவது, **மநுஷ்யா:** - மனுஷ்யனாவது, **பக்ஷீவா** - பக்ஷியாவது, **யே ச** - எவர்கள், **வைஷ்ணவஸம்ஶ்ரயா:** - வைஷ்ணவர்களை ஆஶ்ரயித்திருக்கிறார்களோ, **தே** - அவர்கள், **தேநைவ** - அந்த வைஷ்ணவ ஸமாஶ்ரயணத்தினாலேயே, **விஷ்ணோ:** - பகவானுடைய, **தத்** - அந்த, **பரமம்பதம்** - பரமபதத்தை, **ப்ரயாஸ்யந்தி** - அடையப் போகிறார்கள். **பவத்விஷயவாஸிந:** - உம்முடைய தேசத்திலே வஸித்துக் கொண்டிருக்கிற, **தேவயம்** - அந்த நாங்கள், **பவதா** - உம்மால், **ரக்ஷ்யா:** - ரக்ஷிக்கத் தகுந்தவர்கள், **ஜநேஶ்வர** - ஓ! ராஜாவே, **நகரஸ்த:** - பட்டணத்திலிருந்தாலும், **வநஸ்தோவா** - காட்டிலிருந்தாலும், **த்வம்** - நீர், **ந:** - எங்களுக்கு, **ராஜா** - ராஜா. **நற்பால** - நல்ல இடமாகிய, **அயோத்தியில், வாழும்** - வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற, **சராசரம் முற்றவும்** - சராசர வஸ்துக்கள் எல்லாவற்றையும், **நான்முகனார் பெற்ற** - ப்ரும்மாவினால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட, **நாட்டிலே** - நாட்டிற்குள்ளே, **நற்பாலுக்கு** - நல்ல ஸ்வபாவத்திற்கு, அதாவது பகவானுடைய ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களையே ஸுக துக்கமாகவுடைத்தாயிருக்கும்படியான ஸ்வபாவத்திற்கு, **உய்த்தனன்** -

---

1 ஶாண-1-15 2 ராமா-ஆர-1-20
3 திரு-7 5-1 4 பெரி-தி-5-1-3.

யாவ துனகோயிலில வாழும வைடடிணவ
னும வனமை' எனறுஞ சொலலுகிற ஸா
க்ஷேத்ரவாஸாதிகா பரம்பரை ஹமவஷிஷய வ
யாக மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனம களுககும தன
யாதல, பிறா பககலிலே யாதல, முனபோயா

சேருமபடி செயதான வனமையாவது-(எனசகு
உன கோயிலிலவாழும உனனுடைய திவயக்ஷேத்தி
ஏற, வைடடிணவனெனனும வனமை - வைஷ்ண
சொலலபபடுவதாகிய பரம ஹமவஷிஷய - பத
தருளியிருககும திவய க்ஷேத்திரம, 'பிறா பககலிலே
எனபது பரபததியைசசொலலுகிறது ஆதமீயமோ
பரபததி பணணுகிறாரிடததில எனறு தாதபாய
திறகு உபகாரம செயவையாகிற ஸமபநதம ' துவககு
ளிச செயயபபடடிருககிறது இததால உபாய
டாசகுவதும, உணடான உபாயததை வருததி
பலததைச சீககிரமாக உணடாககுவதும சோத
படுகிறது இவை - சீழச சொலலபபடட பாரம
முதலியவை ' மூடடி ' எனபதினால உபாயததை
தாகிற ஸமபநதம அருளிச செயயபபடடதாகிறது
தூர - மேல மேல, உவாய - வருததியை பகறி
தினமும அநுஷடிககபபடடதாயக கொணடு வ
தவஸய மாகையினாலே அபபடிபபடட வளாததிக
ணம எனபது சொலலபபடுகிறது இததால 'பினபோயா
பது விவரிககபபடடது பரபததி ஸகருத
யாலே அதறகு வருததி முதலியவைகள இலலாமை
றகு திவய தேசவாஸாதிகள பினபு உபகாரஙகள
நிரூபிததருளுகிறா—' ஸ்வதஞ ' எனறாரமபி
' தன பககலிலே யாதல பிறா பககலிலே யாதல '
காரஹீதம இஙகுறற - இநத லோகததில உணடா
க்ஷணம துடஙகி இஙகே பணணுகிற கைஙகாயா
ஷாதத மாகையினால அபபடிபபடட புருஷா
ததி செயகிறது, அபரிமித புருஷாததததை ய
ரையை யுணடாககுகிறது, அதினால பலம சீகக

பேயாதலொரு வ்யவாயத்துக்குண்டு எங்ஙனே பக்தன் ப்ரபந்நன் இவர்களுக்குப் பெண்ணில் —இவை யுபா இவைஉபயோகமாகும் ப்ரகாரம் ஸக்ருத்திலே யாதல் ஆவ்ருத்தியிலேயாதல் கூடியும், உத்க்ருஷ்டாவஸானனுக்கு த்வரோத்வரோத்வயத்தைப் பண்ணியும், ஸக்ருதாவ்ருத்த்யநுஷ்டானம் பண்ணினவனுக்கிங்குற்ற கைங்கர்ய ஸிவ்ரஜ்யை யுண்டாக்கியுமுபகாரகங்களாம் இவர் பல ப்ராப்தியில் ஏற்றத்தாழ்வு களில் வ்யவஸாயிகளைப்போலே யுபாயாந்தர ஸமர்த்தனாகையாலே யக்ஞ ந னுமன்றிக்கே விளம்பாக்ஷமனாகையாலே யநந்ய மதியுமன்றிக்கே யிருக்கிற ஸாதாரண ப்ரவ்ருத்தி நிஷ்டனுக்கு ப்ராரப்தக அவ்யவஹித தேஹாவஸானமாவி யான வஸ்துஸ்வரூபத்தை யவ்யயாகவுடைத்தான வ்யா

கிறது, ஆசையினால் உபாய உபகாரகத்வம் உண்டு என்று தாத்பர்யம். இந்த இரண்டு அதிகாரிகளும் வெவ்வேறு என்று காட்டுவதற்காக இவர்களுக்குப் பலத்தில் பேதத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—‘இவர்களில்’ என்றாரம்பித்து. இவர்களில் - முமுக்ஷுக்களான அதிகாரிகளில். ‘உபாயாந்தர’ என்பது கர்மயோக ஜ்ஞானயோக பக்தியோகத்தைச் சொல்லுகிறது. இதனால் பக்தி யோகத்தில் அஶக்தன் ப்ரபத்திக்கதிகாரி என்னில் கர்மயோகத்திற்கு அதிகாரி இல்லாமல் போகவேண்டி வரும். பரம்பரயா உபாயங்களில் ஶக்தி இல்லாதவனென்னில் திருநாம ஸங்கீர்த்தனம் முதலிய பரம்பரோபகாரங்களில் அதிகாரம் எல்லோருக்கும் உண்டாகையினால் ப்ரபத்திக்கு அதிகாரி இல்லாமற் போகவேண்டி வரும் என்கிற ஶங்கை பரிஹரிக்கப்பட்டதாகிறது. விளம்பாக்ஷமனாகையாலே - ப்ராரப்த கர்மம் முடியும் வரையில் உண்டாகும் விளம்பத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளுமவனாகையாலே. ‘அநந்யமதிக’ மாவது நடுவில் வரும் ஸுகதுக்காதி ப்ரயோஜனங்களை யனுபவிப்பதில் அவைகளில் தோஷங்களைக் கண்டு இச்சையில்லாதவனாயிருக்கை. தேஹாவஸானமாவியான - முடிவில் வரப்போகிறதான, யதாவஸ்திதி - ஸரிபாகப் ப்ராப்தி

ஸந் ரவாஜியினுடைய யதாவந்நிஷ்டத்தி வர்வவுக மான மோக்ஷம ஸமும ஸ்வப்ராயிகார மாய, ஸ்வப்ரநிஷ்ட நிவத்ரக்ஷமாய, ஸவெசுஷ்டவாயத மாகவறுரய, ஸாகாரமாய, ஸகருஸ்கதவமாய, ஸுரங்காரியாய, ப்ரதிவஹ்நா ஙஹமாய, ஸ்ஹா ஸ்ரமபோலே ஸ்வஹதத்திலு வாயாஸாஸ ப்ரயோமாஸ ஸமா யிருநதுள்ள ப்ரவத்தியைத் தன்னயிகாராந

யடைதல், அதாவது உபாஸனத்தின் பூர்த்தியானது ஸரியான அந்திம ப்ரத்யயம் வரும் வரையில் தொடர்ச்சியாகச் செய்து வந்தால் உண்டாகும் என்று தாத்பர்யம் அந்திமப்ரத்யயம் வரையில் செய்வதெல்லாம் உபாயகோடியில் சேர்ந்தது அதற்குப் பிறகு வருவதெல்லாம் பலம் அங்ச ப்ரபத்திக்கு உபாஸனம் யதாவத்தாக முடிவு பெறுவதும் அதின் வழியாக மோக்ஷம் அடைவதும் பலம் இப்படிப்பட்ட விளம்பத்திற்குக் காரணங்கள் ப்ரபத்தியிலில்லை என்று நிரூபித்துக்கொண்டு ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி நிஷ்டனுக்குண்டாகும் பலத்தை அருளிச் செய்கிறார்—(ஸ்வப்ராயிகார' என்றாரம்பித்து ப்ராரம்பணயம் முதலிய அதிகாரத்தை ஸம்பாதிப்பதற்காகவாவது, ப்ராரப்தம் முதலிய அநிஷ்டங்களை நிவ்ருத்தி செய்ய முடியாமையினலா வது, நேரில் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய ஶக்தி இல்லாமை யினலாவது, உபாயம் ஸ்வல்பமாகச் செய்து முடிக்க முடியாமை யினலாவது, உபாயத்தில் ஆவ்ருத்தி வேண்டியதினலாவது, இந்த உபாயம் சிலகாலம் விளம்பித்துப் பலம் கொடுக்கும் என்பதினலாவது, 'யஜ்ஞாஜநுதெநக்ஷத்' இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ப்ரபல காரணங்களினால் தடுக்கப்பட்டிருப்பதினலா வது, இதற்கு ஓந்தாஸையாகச் சில உபாயாந்தரங்களைச் செய்யவேண்டியதினலாவது விளம்பம் இல்லை என்பது இந்த எட்டு விஶேஷணங்களினலும் சொல்லப்படுகிறது 'ஸ்வப்ரநிஷ்ட' என்பதினால் ப்ராரப்த பாபம் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறது

ஆரங்காரியாய - சீக்கிரமாகப் பலம் கொடுக்கக் கூடியதாய், **ப்ரதிவஹ்நா ஙஹமாய** - வேறொன்றினலும் தடுக்க முடியாததாய், **ப்ரயோமாஸஸமாய** - உதவியாகப் பொறுக்காததாய் இப்படியாகில் ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திநிஷ்டர்களான எல்லாருந்தம

ஸ்வரூபமாக உபாயகமாகப் பற்றினவனுக்கு வரிவண்ணர் நாஹவத்துக்கு வேறு ப்ரதிபந்தகமில்லாதபடியாலே ப்ரவ்ருத்திக்ஷணம் முதலாக [1] 'இங்கே திரிந்தோர்க்கிழுக்குற்றென்' என்றும், [2] 'இச்சுவைதவிர யான்போயிந்திரலோகமாளு மச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்' என்றும், [3] 'ஏரார் முயல்விட்டுக் காக

ப்ராப்திக்கு உத்தரக்ஷணத்திலேயே பலம் உண்டாகவேண்டுமே? இவர்களுடைய அபேக்ஷையினால் விளம்பிக்கிறதென்னில் ஹேயமான ஶரீர ஸம்பந்தத்தை இவர்கள் விரும்புகிறதற்குக் காரணம் என்ன என்னில்? நிரூபித்தருளுகிறார்—'**வரிவண்ணர்**' என்றாரம்பித்து 'வேற்று' என்பதற்கு இவனுடைய இச்சையே ப்ரதிபந்தகம் என்று சொல்லவேண்டும் என்று தாத்பர்யம் அப்படி இச்சிப்பதற்குக் காரணம் ஆசார்யாவதார ஸங்கம் என்று அதில் ப்ரமாணங்களை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இங்கே' என்றாரம்பித்து இங்கே திரிந்தோர்க்கு - இந்த லோகத்தில் வஸிக்குமவர்களுக்கு, இழுக்குற்றென் - தாழ்வு என்ன ஸர்வ கரணங்களும் பகவத் விஷயத்திலே ப்ரவணமாயிருக்கும்படி கருணை செய்தால் என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும் யான், இச்சுவை தவிர - இப்பொழுது அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த ரஸத்தைத் தவிர்ந்து போய் - வெகுதூரம் அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே சென்று, இந்திர லோகமாளும் - பகவானுடைய லோகத்தை யாளுவதாகிய, அச்சுவை - அந்த ரஸத்தை, பெறினும் - நான் ப்ரயத்தனம் செய்யாதிருக்க அது எனக்குக் கிடைத்த போதிலும், வேண்டேன் - விரும்பமாட்டேன் ஏர் - அனுரூபமாயும், ஆர் - பரிபூர்ணமாயுமிருக்கிற, அதாவது மாம்ஸாதிகளுக்குப் போக்யமாய் பர்யாப்தமுமாயிருக்கிற, முயல்விட்டு - முயலை விட்டுவிட்டு, பூமியில் ஸஞ்சரிக்கிறதாகையினாலே ஸுலபமாய்க் கிடைக்கக் கூடியதை விட்டு என்று தாத்பர்யம், காக்கைப் பின்போவதே - காக்கையின் பின் சென்று போவது எதற்காக 'ஸத்ய: ஸ்வஸஹிஷ்ணு:' என்கிறபடியே ஸௌலப்ய ஸௌஶீல்யாதி குணங்கள் நிறைந்தாய், பாவந்தவ

---

1 திரு-9-10-4 2 திருமாலை-2 3 சிறிய-திரு-16.

கைப்பின்போவதே' என்றும், 1 'ஸ்நேஹோ மே பரமோ ராஜந் த்வயி நித்யம் ப்ரதிஷ்டித: । பக்திஶ்ச நியதா வீர பாவோ நாந்யத்ர கச்சதி ॥' என்றும் சொல்லுகிறபடிகளிலே இச்சரீரத்தோடே யிருந்து கைங்கர்யாநுபவம் பண்ணவேணுமென்கிற வ்யவஸ்திக்குக் காரணமான அர்ச்சாவதாராதி ஸம்பந்தமடியாகவந்த ஸ்நேஹாதிஶயத்தாலே ஸ்தாபிதமான சரீரத்தி னவஸாநத்தை யெல்லையாக வுடைத்தாய தேஶகால ஸ்வரூப பரிச்சிந்நத்தாய்க்கொண் டிங்குண்டாம் கைங்கர்யஃபல ஆரம்பத்தை முதலாக வுடைத்தான அபரிச்சிந்ந

போக்யத்வாதிகளுடையதான அர்ச்சாவதாரத்தை விட்டுத் துர்லபமான பரபதத்தை விரும்புவதே என்று தாத்பர்யம். ராஜந்- எல்லாரையும் த்ருப்தி பண்ணிவைக்கக் கூடியவனுகிய ஸ்ரீராமனே, மே-எனக்கு, பரம:-மிகவும் உத்க்ருஷ்டமான, ஸ்நேஹ:- ஸ்நேகம், த்வயி - உம்மிடத்தில், நித்யம் - எப்பொழுதும், ப்ரதிஷ்டித: - ஸ்திரமாய இருக்கிறது, வீர - வீர்யமென்கிற குணம் நிறைந்தவனே, பக்திஶ்ச - (உம்மிடத்தில்), பக்தியும், நியதா - எப்பொழுது மிருக்கிறது, (ஆகையினால் என்னுடைய) பாவ: - அபிப்ராயம், அந்யத்ர - மற்றொரு இடத்தில், ந கச்சதி - போகிறதில்லை 'அர்ச்சாவதாரஸம்பந்த' மாவது அர்ச்சாவதார திருமேனியிலுள்ள ப்ரீத்யதிஶயம் இத்தால் ஹேயமான சரீர ஸம்பந்தத்தை இவர்கள் ஒப்புக் கொண்டதற்குக் காரணம் தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது பரிச்சிந்நத்தாய - அளவிடப்பட்டதாய இத்தால் நித்ய விபூதியிலுண்டாகும் கைங்கர்யத்திற்கும் இங்குண்டாகும் கைங்கர்யத்திற்கும் வ்யத்யாஸம் காட்டப்பட்டதாகிறது மேலும் ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி நிஷ்டனுக்கு ப்ரபத்தி க்ஷணம் முதல் பலம், அங்க ப்ரபத்தி நிஷ்டனுக்கு ஶரீராவஸாநத்திற்குப் பிறகே பலம், என்கிற பல பேதம் த்யோதிதம் ஃபலாரம்பத்தை - பலத்தின் ஆரம்பத்தை ஒரு ப்ரபத்தியே இப்படி வெவ்வேறான பலன்களுக்குக் காரண

---

1 ராமா-உத-40-15

ஐச்வர்யகைவல்யமோக்ஷ ஃபலம் 1 'வரம் வரய தஸ்மாத்த்வம் யதாபிமதம் ஆத்மந: । ஸர்வம் ஸம்பத்யதே பும்ஸாம் மயி த்ருஷ்டிபதம் கதே ॥', 2 'கிம் வா ஸர்வஜகத்ஸ்ரஷ்டு: ப்ரஸந்நே த்வயி துர்லபம்', 3 'தஸ்மிந் ப்ரஸந்நே கிமிஹாஸ்த்யலப்யம்', 4 'கிம் லோகே த்விஹ பரத்ர வாஸ்தி பும்ஸாம் யத்விஷ்ணுப்ரவணதியாம் ந ஸாத்யம்', 5 'ஃபலமத உபபத்தே:' என்று சொல்லுகிறபடியே ஸர்வேச்வரன் ஸகலஃபலப்ரதனாகையாலே அவன் திருவடிகளில் ப்ரபத்தி ஸகலஃபலஸாதந

மாகும் ப்ரகாரத்தைப் ப்ரமாணங்களைக் கொண்டு நிரூபித்தருளு கிறார் — 'வரம்' என்றாரம்பித்து தஸ்மாத் - ஆகையினால், த்வம் - நீ, ஆத்மந: - உனக்கு, யதாபிமதம் - இஷ்டப்படி, வரம் - வரத்தை, வரய - கேட்டுக்கொள், மயி - நான், த்ருஷ்டிபதம் - கண்ணுக்கு விஷயமாயிருக்கையை, கதே (ஸதி) - அடைந்திருக்கும்பொழுது, ஸர்வம் - எல்லாம், ஸம்பத்யதே - உண்டாய்ப் போகிறது ஸர்வஜகத்ஸ்ரஷ்டு: - எல்லா லோகத்தையும் ஸ்ருஷ்டித்த பகவானே, த்வயி - நீர், ப்ரஸந்நே - அனுக்ரஹத்தை யடைந்திருக்கும்பொழுது, கிம் வா - எது, துர்லபம் - துர்லபமானது, நாத - ஓ நாத பயனே, விஷ்ணுப்ரவணதியாம் பும்ஸாம் - பகவானிடத்தில் பக்தியுடன் கூடிய மனதையுடைய மனிதர்களுக்கு, யத் - எது, நஸாத்யம் - அடைய முடியாததோ, தத் - அப்படிப்பட்டது, இஹ - இந்த, லோகே - லோகத்திலும், பரத்ர - பரலோகத்திலும், கிம் - எது, அஸ்தி - இருக்கிறது ஃபலம் - எல்லாப் பலன்களும், அத: - இந்தப் பகவானிடத்திலிருந்து (உண்டாகிறது), உபபத்தே: - யுக்திக்குப் பொருந்தி இருக்கிறபடியினால 'ஸகலஃபலப்ரதனாகையாலே' இத்யாதிக்கு ப்ரபத்தியினால வசீகரிக்கப்பட்டு, அவனே உபாயாந்தரங்களின் ஸ்தானங்

---

1 வி-பு 1-12-76 2 வி-பு-1-12-79 3 321-ம் பக்கம் பார்க்க
4 வி-த-48-46 5 ப்ர-ஸ-3-2-37

மாகையாலிவ்வதிகாரிகளிருவர்க்குமிது யதாபிமத ஸாதநமாயிற்று 1 'ஸர்வபூதாநி ஸம்மோஹம்' என்கிறபடியே உபாஸநம் யாதொருபடி ஸர்வமோக்ஷ ஸாதநமாயிருக்கிறது, அப்படியே 2 'ததா ஸ்வர்க்காபவர்க்காதி ஸுக்ருத்ப்யஸ்தத்‌வம் | யாவத்ஶரணம் தத்வ ஸர்வபாபநாஶநம் |' என்கிறபடியே ப்ரபத்தியும் ஸர்வமோக்ஷஸாதநமாகவிறே மஹர்ஷிகளருளிச்செய்தது இதில 'ஸர்வபாபநாஶநம்' என்கையாலும், அநந்தரோக்த

களிலினறு பலஙகொடுககிறபடியினலே பாபததி ஸாவபல்ஸாத னம என்று தாதபாயம இபபடி யுகதிமாததிர மில்லாமல் நேரில பரமாணமும இருக்கிறதென்றருளிச்செய்கிறா—'ஸர்வபூதா' என்றாரமபிதது ஸம் - என்னை ஸர்வபூதா-நானகுவிதமான அதிகாரிகளும், ஸம்மோ - பக்தி செய்கிறாகள் ஸர்வமோக்ஷ ஸாதநமும் - 'ஆர்த்தோஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ' என்று கீழ நிருபிககப்பட்ட பலஙகளுக்கும் ஸர்வபாபநாஶநம் - எல லாப பாபஙகளையும் போககடிககக்கூடியவனை, ஸ்வாமி - உம மை, யாவத் - எதுவரையில், ஶரணம் - ஶரணமாக, நயாதி- அடையவில்லையோ, தாவத் - அதுவரையில், ஸுக்ருத் - நஷ் டமான ஐஶ்வர்யம கிடைககவேணடுமென்கிற துக்கம், ததா - அப்படியே, ஸ்வர்க்கா-புதிதான ஐஶ்வர்யத்திலாசையும், மோக்ஷ- ஆதம ஸவருபததை அனுபவிககாமையும், தாவத் - அது வரையில, அபவர்க்கம் - பரமாதமானுபவாநநதம இல்லாமையும், ததா - அப்படியே மஹர்ஷி - பராஶர மகரிஷி 'ஸர்வபாப நாஶநம்' என்கையாலும்' என்பது ஹேது காபப விஶேஷ ணம, அதாவது யனுபவிகக வொட்டாமல் தடுத்துக் கொண் டிருக்கிற பாபஙகளை யெல்லாம போககடிககக் கூடியவனுகையி னால ஸகல பாபஙகளையும போககடிக்கிறபடியினாலே உம்மை யாஶ்ரயித்தவாகளுக்கு ஸகலவித பலமும கிடைக கிறது என்று தாதபாயம 'ஸுக்ருத், ஸ்வர்க்கா' என்கிற

---

1 கீதை-7-16. 2 வி-பு-1 9-78

'தாவத்' என்றயிகார நதோருமாவத்திக்கையாலும், இவனபெக்ஷித்தமெல்லா மிவன கோலின காய் த்திலே யதா சௌரம்ம் விதிக்கும் இப்படிப்பட்ட வேற்றத்தை நினைத்து 1 'ஸத்ஸு நிரதாஸ்ஸா ஸா ஸ்ரீயோமவித்யா। நாப்நுகிம்மரணஸஸ்ஸ கலாம் கொடிதமீவ॥' என்று சொல்லுகிறது இவனுக்கிங்கிருந்த காலத்தில் பெகடியத்தில் வெஷம்ம் தன்கோலுதலில வெஷம்த்தாலே வந்தது அது

இடங்களில் 'தாவத்' என்று மறுபடியும் சொல்லியிருப்பதினால் பலத்திற்கு வேறொரு பாதிப்பதரமில்லை, இவனுடைய இச்சையே காரணம் என்று 'ஆசாரந் தோற்ற' இத்யாதிக்குத்தாத் பாயம் ஆவர்த்திக்கையாலும் - திருப்பிச் சொல்லி இருப்பதினாலும் 'இப்படிப்பட்ட வேற்றத்தை' என்பதற்குக் தனக்கிஷ்டமான காலத்தில் தனக்கிஷ்டமானபடி பலத்தைக் கொடுக்கிறது என்கிற உத்கர்ஷத்தை என்றார் பக்தியோகம் பரார்த்தாவஸானத்திலே பலம் கொடுக்கிறபடியினால் அதற்கு இப்படிப்பட்ட உத்கர்ஷமில்லை என்று தாத்பாயம் ஸத்ஸு - நல்ல க்ஷாமங்களில், நிரதா: - நிஷ்டையை யுடையவர்களும், ஸாம்க்யயோக விதஸ்ததா - அப்படியே ஜ்ஞான யோகம், பக்தியோகம் இவைகளை யறிந்தவர்களும், ஶரணஸ்ய - ஶரணாகதி செய்தவனுடைய, கொடிதமீம் - கோடியில் ஒன்றாகிய, கலாம்-பாகத்தையும், நாப்நுவந்தி-பெறுகிறதில்லை இதற்குப் பக்தி யோகாதிகள் பல ஸாதனங்கள் அல்ல என்று சொல்லுவதில் தாத்பாயமில்லை, கீழ்ச் சொல்லிய உத்கர்ஷம் இல்லை என்பதில் மாத்திரம் தாத்பாயம், ஆகையினால் இரண்டு விதமாகப் பிரித்தது ஸங்கதம் என்று திருவுள்ளம் இப்படி ப்ரபன்னர்களுக்கு பரபத்தி ஸாவ பல ஸாதனமாகில் இங்குண்டாகும் கைங்கர்யங்களில் வைஷம்யம் உண்டாவதற்குக் காரணத்தை யருளிச் செய்கிறார்—'இவனுக்கு' என்றாரம்பித்து 'கோலுதலில' என்பதற்கு பரபத்தி காலத்தில் ஸங்கல்பத்தில

---

1 லக்ஷ்மீதந்திரம்-17-62

மோக்ஷமாகிற பலம் ஏகரூபம்

தனக்கடி ப்ராரப்தஸாக்ருதவிசேஷம். அந்திமசரீராநந்தரம் பெறும்பேற்றிலொரு வைஷம்யமில்லை. பாரதந்த்ர்யமேகாந்தம். 1 'பாரதந்த்ர்யம் பரே பும்ஸி ப்ராப்ய நிர்முக்தபந்தந:| ஸ்வாதந்த்ர்யமதுலம் ப்ராப்ய தேநைவ ஸஹ மோததே||' என்று ஸமுச்சயிக்கிற ஸ்வாதந்த்ர்யமும் கர்மவச்யனன்றிக்கே ஸர்வவித கைங்கர்யயோக்யதையென்று ஸமுதாயத்திலே நிர்ணீதம்.

வேண்டும் பெரும்பயன்
வீடென்றறிந்து விதிவகையால்
நீண்டும் குறுகியும் நிற்கும்
நிலைகளுக்கோக்கும் மனப்பா
மூண்டொன்றின மூலவினை
மாற்றுதலின் முகுந்தனடி
பூண்டன்றி மற்றோர் புக
லொன்றிலையென நின்றனரே 15

பரார்த்தித்தத்தில் என்றாத்தம் 'ப்ராரப்தஸாக்ருத' மாவது பலம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற ஸாக்ருதம். அந்திமசரீராநந்தரம் - கடைசியான சரீரம் முடிந்த பிறகு. இங்கே உண்டாகும் சைதன்ய வைஷம்யத்தைக் கொண்டு புருஷார்த்தத்தில் வைஷம்யம் நினைக்கவொண்ணாது என்று தாத்பர்யம். பாரதந்த்ர்யம் - பகவானுக்கு வசப்பட்டிருப்பது. ஸ்வதந்த்ரப் ப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யம் சொல்லும் வசனத்திற்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் — 'பாரதந்த்ர்யம்' என்று ஆரம்பித்து. பரே பும்ஸி - பரம புருஷனிடத்தில், பாரதந்த்ர்யம் - பாரதந்த்ர்யத்தை, ப்ராப்ய - அடைந்து, நிர்முக்தபந்தந: - விடப்பட்டிருக்கிற பந்தத்தையுடையவனுமாக் கொண்டு, அதுலம் - ஒப்பில்லாத, ஸ்வாதந்த்ர்யம் - ஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கையை, ப்ராப்ய - அடைந்து, தேநைவ ஸஹ - அந்தப் பகவானோடு கூடவே, மோததே - ஆநந்தத்தை யடைய

1 விஷ்ணுதத்வம்

விககிறுன ஸூவாடிததிலே - ஸ்ரீ பாஷயததில பல நிரூபணம செயயுமிடமாகிய நானகாவது அதயாயததில நானகாவது பாததததிலே

இபபடி இநத இரணடதிகாரிகளும பரபததியே செயய வேணடுமெனறு நிரூபிததது அதின பரயோஜனததை யருளிச செயகிறா—' வேணடுமே ' எனறாரமபிததது

ப - ரை] வேணடுமே - நமமால அபேக்ஷிககபபடுகிற, பெரும பயன - உயாநத புருஷாாததம, வீடு - மோக்ஷம, எனறு, அறிநது- தெரிநதுகொணடு, கீழருளிச செயதபடி ததவ விவேகததிறு லும, இதர விஷயஙகளில தோஷ தாஙனததிறுலும தெரிநது கொணடு எனறு தாதபாயம, விதிவகையால - பாகயததின பரகாரததிறுல, அதாவது சீககிரமாக மோக்ஷம பெறுவதறகும, விளமபிததது மோக்ஷம பெறுவதறகும காரணமான அதருஷடத தின பரகாரததிறுல, நீணடுமே - காலததிறுல தீாககமாயும, அதாவது காலவிளமப முளளதாயும, குறுகியும - காலததிறுல சுருககமாயும, அதாவது சீககிரததில பலம சொடுககக கூடிய தாயு மிருககிற, நிலைகளுககு—நிஷடைகளுககு, ஏாககும - அதி கார விசேஷததிறுல யோகயாகளா யிருககிற, அனபா - பகதி மானகள, ஒனறில - பகதி பரபததிகளில ஏதாவது ஒனறில, மூணடு - பரவருததிதது, மூலவினை மாறறுதலில-ஸமஸாரததிற குக காரணமான முனனுல செயயபபடட பாபஙகளை மாறறுவ தில, அதாவது உபாய விரோதியாயும, பராபதி விரோதியாயு முளள பாபஙகளை நாஙம செயவதறகு, முகுநதனடி பூணடனறி- பகவானுடைய திருவடிகளைச ஙரணமாக ஆஙரயிபபதைத தவிர, மறறேோ - வேறு ஒரு, புகல - உபாயம, இலலையென-இலலை யெனறு சொலலுமபடி, நினறனரே - நினறாகள ' ஸெஷவீ ஜெஷாஜாணஷீ ஐஓ ஸைப ஷாரதயா । ஸாஜெஷ்யெ ஷவஷ்ஷ ஜெ ஸாயாஜெஸதாஂ தாஙிஜெத ॥' எனறிவை முதலியவை இஙகு அனுஸநதேயம

ஆனுல பகதியோக நிஷடனைப பகதனெனறு சொல லுவதைபபோல பரபததி நிஷடனையும பரபனனனெனறு சொலலலாமே? பலததில விளமபமுணடாவது துஷசாம பலமாக வனறேோ இருககவேணடும ? ஆகையிறுல பகதியோகததில பர வருததி துஷகாம பலமெனறில ஸஷூணாஂ ஜநதாஜெஷ

ப்ரபதநஜ்யேஷ்டம் ந ஸ்ப்ருஶதி ததந்யோ நிஜபதம்
ப்ரபந்நஸ்து த்வேதா ஸ்வசரித பரீபாகவஶத: ।
விளம்பேந ப்ராப்திர் பஜநஸுகமேகஸ்ய விபுலம்
பரஸ்யாஶு ப்ராப்தி: பரிமிதரஸா ஜீவிததஶா ।

இதி ஶ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
அதிகாரிவிபாகாதிகாரோஷ்டம:

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥
சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

ஜ்ஞாநவாந் மாம் ப்ரபத்யதே' இத்யாதிகள் விரோதிக்குமே? என்றிவை முதலிய ஶங்கைகளுக்கு ஸ்வரூப பரிஹாரமருளிச் செய்கிறார் — 'ப்ரபதநஜ்யேஷ்டம்' என்றாரம்பித்து

ப-ரை] **ததந்ய:** - பக்தனான, **ப்ரபதநஜ்யேஷ்டம்** - ப்ரபன்னர்களைத் தவிர மற்றவர்களுக்கு, **நிஜபதம்** - தன்னுடைய பதத்தை, **ந ஸ்ப்ருஶதி** - தொடுகிறதில்லை, **ப்ரபந்நஸ்து** - (அந்த) ப்ரபன்னனும், **ஸ்வசரித** - ஸ்வக்ருதங்களினுடைய, **பரீபாகவஶத:** - பரிபாகங்களின் வ்யத்யாஸத்திலே, **த்வேதா** - இரண்டு விதமாக (பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறான்), **ஏகஸ்ய** - அதில் ஒருவனுக்கு ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி நிஷ்டனுக்கு, **ப்ராப்தி:** - (பகவானை) அடைவது, **விளம்பேந** - ஸாவகாஶத்திலே (உண்டாகிறது), **பஜநஸுகம்** - பக்தி பண்ணுவதிலே உண்டாகும் ஸுகம், **விபுலம்** - அதிகமானது, **பரஸ்ய** - மற்றவனாகிய ஆர்த்த ப்ரபத்தி நிஷ்டனுக்கு, **ப்ராப்தி:**, **ஆஶு** - சீக்கிரமாக (உண்டாகிறது), **ஜீவிததஶா** - உயிரோடிருக்கிற தஶையானது, **பரிமிதரஸா** - அல்பமான ஆநந்தத்தை உடையது

'**நிஜபதம்**' என்பதற்கு 'நின்ற புராண னடியிணை'யென்று ஏழ்பாட்டில் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டபடியே தன்னுடைய திருவடிகளை என்றாத்தம் 'வானந்தந்துமலரடியும் தந்து' என்றல்லவோ இவர் தாமே அருளிச் செய்திருப்பது அன்றிக்கே 'விஷ்ணுவினுடைய உயர்ந்த ஸ்தானம்' என்று ஸ்ருதி முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் தனக்கு அஸாதாரணமான அப்ராக்ருதமான ஸ்தானத்தை என்றாத்தமாகவுமாம் அதுவுமன்றிக்கே தாயதனம்போலே இவர்களுக்கு ப்ராப்தமான பொது நின்ற பொன்னங் கழலாகிய திருவடிகளை என்றாத்தமாகவுமாம் '**[illegible]**' என்பதினால் அதிகாரத்தின் ஆரம்பத்தில் '**[illegible]**' என்கிற ஸ்லோகத்தில் அருளிச் செய்திருப்பது நிகமனம் செய்யப்பட்டதாகிறது பலத்தில் விளம்பம் பாபத்தினாலே வரக்கடவதாயிருக்க '**[illegible]**' என்றது ஸங்கதமாகுமோ? வென்னில் இவனுக்கு இங்கிருந்த காலம் ஸுகம் விசேஷமாகையினால் விரோதமில்லையென் றருளிச் செய்கிறார் — '**[illegible]**' என்றாரம்பித்து '**[illegible]**' என்பதினால் 'நின்புகழில் வைகுந்தம் சிந்தையிலும் மற்றினிதோ நீயவர்க்கு வைகுந்த மென்றருளும் வான்', 'திருவொடு மருவிய இயற்கை மாயாப் பெருவிற லுலகம் மூன்றினொடு நல்வீடு பெறினும் கொள்வ தெண்ணுமோ தெள்ளியோர் குறிப்பே', '[illegible]' என்றிவை முதலியவைகளிற்படியே மோக்ஷானந்தத்தைவிட பக்தி செய்யும்பொழுது விசேஷமாகிய ஆனந்தம் இவனுக்குண்டாகிற படியினாலே இது ஒரு ஸுக்ருத பரிபாக விசேஷமென்று சொல்லக் குறையில்லை என்பது தயோதிதம். '**[illegible]**' என்றது நம்மாழ்வார், ஸ்ரீமந்நாத முனிகள் போலவர் சிலப்ரபன்னர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட பக்தியோகானந்தம் உண்டாயிருந்தாலும் இது ஸர்வ ஸாதாரணமல்லாமையினாலும், சாஸ்திரம், இதிஹாஸ புராணங்களைக் கொண்டு பகவத் குணானுபவம் செய்தபோதிலும் த்யானத்தில் ப்ரத்யக்ஷத்திற்கு ஸமமாகப் பகவத் ஸ்வரூப ரூபகுணாதிகளை யனுபவிப்பதினால் உண்டாகும் ஆனந்தத்திற்கு ஸத்ருசமாக மாட்டாதாகையினாலும், ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி நிஷ்டனுடைய

ஆநநதம ஜீவித தலையில குறைநதது எனபதைத தெரிவிப பதறகாக ஆகையினை இவவிருவாகளுககும அவரவாகளுககு அஸாதாரணஙகளான ஆநநத மிருககிறபடியினால இரணடும ஸுகருத பரிபாகம எனறருளிச செயதிருககிறது எனறு தாதபாயம இததால பகவானே இவவிருவாகளுககும ஸாகஷாத பலததைக கொடுககிறபடியினாலே வஸிதத்ோபாயன எனபது தெரிவிககபபடுகிறது

திருவஹீநதிரபுரம சேடலூா விதவான பகவதவிஷயம

ஸ்ரீ உப வே நரஸிமமாசார்ய ஸ்வாமிகளினல்

செயயபபட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானததில

அதிகாரிவிபாகாதிகாரம

முறறிறறு

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

உபாய விபாகாதிகாரம்.

[உபாயோபேய நிரூபணம்—பகவானுடையஉபாயோபேயத்வம்—கர்ம யோகம்—ஜ்ஞானயோகம—பக்தியோகம்—பரபக்தி பரஜ்ஞான பரம பக்திகள—பரபக்தியின் பரபக்தி ஸ்தானாபந்நத்வம்—பக்தி ப்ரபத்தி களின் விகல்பமும் பேதமும்]

உபாயஸ்ஸ்வப்ராப்த்யை உபநிஷததீதஸ்ஸ பகவாந்
ப்ரஸத்த்யை தஸ்யோக்தே ப்ரபதந நிதித்யாஸநமதீ ।
ததாரோஹ: பும்ஸஸ்ஸுக்ருதபரிபாகேந மஹதா
நிதாநம் தத்ராபி ஸ்வயமகில நிர்மாண நிபுண: ॥

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஶ்ரீமதே ஶ்ரீ நிவாஸராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: ॥

இப்படி அதிகாரிகள் இரண்டு விதமானவர்கள் என்பதற்காக உபாயம் இரண்டுவிதமானது என்றருளிச் செய்தது ஸங்கதமாகுமோ, பகவானொருவனுமே இவ்விருவர்களுக்கும் உபாயமாகையினாலே, என்னில்? அதற்கு இந்த அதிகாரத்தில் ஸமாதானமருளிச் செய்யப் போகிறவராய அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'**உபாய:**' என்றாரம்பித்து

ப-ரை] **ஸ:** – அந்த, **பகவாந்**, **ஸ்வப்ராப்த்யை:** - தன்னை யடைவதற்கு, **உபாய:** - உபாயமாக, **உபநிஷததீத:** - உபநிஷத்துக்களில் சொல்லப்பட்டான், **தஸ்ய** - அந்தப் பகவானுடைய, **ப்ரஸத்த்யை** - அநுக்ரஹத்தின் பொருட்டு, **ப்ரபதந** - ப்ரபத்தி, **நிதித்யாஸந**-பக்தியோகம் (ஆகிய), **மதீ** - மார்க்கங்கள், **உக்தே** - சொல்லப்பட்டதுகள், **பும்ஸ:** - ஜீவாத்மாவிற்கு, **ததாரோஹ:** - இந்த உபாயங்களில் ஏறுவது, **மஹதா** - அதிகமான, **ஸுக்ருதபரிபாகேந** - ஸுக்ருதங்களுடைய பரிபாகத்தினால் (உண்டாகிறது), **தத்ராபி** - அதிலும், **நிதாநம்**-காரணம், **அகிலநிர்மாண நிபுண:** -

இவாகளுககு கதருவ்யமான வ்யாயமாவது

ஸாவ லோகததையும ஸருஷடிபபதில ஸமாததனுன, ஸ்வயம்- அநதப பகவான தானே

'ஸ:' எனபதினுல பரவஸிதத னெனபதும, 'ஸமவாஜு' எனபதினுல ரக்ஷிபபதற குபயோகஙகளான ஜஞான ஸகதயாதி குணஙகளின பூாததியையுடையவனெனபதும சொலலபபடுகிறது அதாவது ஸமஸத கலயாண குணஙகளையுமுடையவனுக பரவஸிததன எனறு தாதபாயம 'உபநிஷதயீ த:' எனபதினுல 'மோக்ஷததிறகு இவன அணேபோனறவன', 'எநத ஜீவனே இவன வரிககிருனே அவனுலே அடையத தகுநதவன' எனறாததமுளள ஶருதி வாகயஙகள விவக்ஷிதஙகள அவனெருவனே எலலாருககும உபாயமாகில அதிகாரிகளையும உபாயாநகளையும பிரிததிருபபதறகுக காரணம அருளிச செயகிருா—'ஹ்ருஸ்ஸ்ஞே' எனருரமபிதது 'ஹ்ருஸ்ஸ்ஞே' எனபதறகு பரஸாதததிறகுக காரணமான நிகரஹ நிவருததிககாகஎனறு தாதபாயம 'ஶமதா' எனபதினுல 'யேஜநகோடி விலைலா:', 'வஹஸ்ரநாம ஜநநா ஶஞஞ' இதயாதி பரமாணஙகளில அனேக ஜனமஙகளில செயத பரபல ஸுகருதஙகளின பரிபாகததினுல எனறு தாதபாயம 'நிஶாநமத்ராவி' இதயாதிககு அதறகும காரணம பகவான ஸஹஜ ஸௌஹாாததததோடு கூடினவனுய 'ஙயமவிஸுவகாரேண ககெதஷெ கெஷ காஷுதி' எனகிறபடியே யாதருசசிக ஸுகருதாதிகளைக காரணமாகக கொணடு இவனுககு அனுகரஹம செயவது எனறு தாதபாயம 'தஷாரோமஸ:' எனபதறகு அநத உபாயததில பரவருததிககிறது எனறு தாதபாயம 'ஸூவாயஸ்ஸா வித்ர தலஸ ஜஞாநம ஸ்வஸம்ஹாஸதெ' எனறு ஜஞானததைத தெபபமாகச சொலலி இருககிறபடியினுல அநதப பகதி பரபததியாதிகளில பரவருததியை 'ஆரோமஸ:' எனறருளிச செயதிருககிருா

இருவருககும காததவயமான உபாயததைப பொதுவாக நிருபிததருளுகிருா — 'இவாகளுககு' எனருரமபிதது, 'ஜஞாந' ஶபதததினுல ஸிததோபாயனுன பகவானும,

ஒரு ஜ்ஞாநவிகாஸ விசேஷம் இத்தாலே ஸாத்யமாய உபாயோபேய நிருபணம் ப்ராப்திரூபமான வுபேயமாவது ஒரு ஜ்ஞாநவிகாஸ விசேஷம் இவற்றில் உபாயமாகிற ஜ்ஞாநவிகாஸவிசேஷம் கரணஸாபேக்ஷமுமாய் சாஸ்த்ரவிஹிதமுமாய் ஸத்யத்வாதிகளான ஸ்வரூப நிரூபக தர்மங்களோடே கூடின வவ்வோ வித்யாவிசேஷ ப்ரக்ருதி நியதமஸாதாரணாதிகளாலே நியதப்ரஹ்மவிஷயமுமாயிருக்கும் உபேயமாகிற ஜ்ஞாநவிகாஸ விசேஷம் கரணநிர

'விகாஸ' சப்தத்தினால் சாஸ்திரஜந்ய ஜ்ஞானமும், 'விசேஷ' சப்தத்தினால் பலமான ஜ்ஞானமும் விலக்கப்பட்டது ஸாத்யமாய - உண்டாக்கக் கூடியதாய. 'விசேஷம்' என்பதினால் எல்லாவற்றையும் ஸ்வபாவத்தினாலேயே ப்ரத்யக்ஷமாக அறிவது சொல்லப்படுகிறது இத்தால உபாயமாகிய விகாஸத்தைவிட வ்யத்யாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டது இவைகளின் வ்யத்யாஸத்தை நிருபித்தருளுகிறார்—'கரண' என்றாரம்பித்து கரணஸாபேக்ஷமுமாய் - மனதாகிற இந்த்ரியத்தை அபேக்ஷித்ததாய், சாஸ்த்ரவிஹிதமுமாய் '[illegible]', '[illegible]' என்றிவை முதலியவைகளில் விதிக்கப்பட்டதுமாய 'ஸத்யத்வாதிகளான' இத்யாதிக்கு ஸத்யத்வ ஜ்ஞாநத்வ ஆநந்தத்வ அநந்தத்வ அமலத்வங்களாகிய ஸ்வரூப நிரூபக தர்மங்கள் ஐந்தும் எல்லா ப்ரஹ்ம வித்யைகளிலும் உபாஸ்யங்கள், அவைகளோடுகூட அந்தந்த வித்யைகளில் விதிக்கப்பட்டிருக்கிற அபஹதபாப்மத்வாதி குணங்களும் அந்தந்த வித்யைகளில் உபாஸ்யங்கள் என்று தாத்பர்யம் 'வித்யா விசேஷ' மாவது ஸத்வித்யை, தஹரவித்யை, முதலியவைகள் ப்ரக்ருதி நியத அஸாதாரணங்களான 'ஆதி' சப்தம் ரூபங்களைச் குறிக்கிறது நியதப்ரஹ்மவிஷயம் - அந்தந்த குணங்களோடு சேர்ந்ததும், இதர வித்யைகளில் சொல்லப்பட்ட குணங்களில்லாததுமான ப்ரஹ்மத்தைப்பற்றியது உபேயமாகிற-ப்ராப்யமாகிற, கரண நிரபேக்ஷமுமாய்-மனது முதலியவைகளை எதிர்பார்க்காமல்,

பேக்ஷமுமாய ஸஹாவஸ்தாநமுமாய குணவிஶே ஷ த்ருஷ்டிகளெல்லாத்தாலும் பரிபூர்ண ப்ரஹ்மவிஷய முமாயிருக்கும்

உபாஸிதகுணாதேர்யா ப்ராப்தாவப்யபஹிஷ்க்ரியா ।
ஸா தத்க்ரதுநயக்ராஹ்யா நாகாராந்தரவர்ஜநம் ॥

ஸஹாவஸ்தாநமுமாய - 'யதாக்ரதுரஸ்மிந் லோகே' இத்யாதிகளில் சொல்லப்படுகிறபடியே ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்ட, **பரிபூர்ண ப்ரஹ்மவிஷய**முமாயிருக்கும் - ஸ்வரூபம், குணம், முதலியவைகளினால் பூர்ணமான ப்ரும்மத்தைப் பற்றியதாயிருக்கும் உபாயமாகிற ஜ்ஞானம் சிற்சில குணங்களோடு கூடிய ப்ரும்மத்தைப் பற்றியதாயும், உபேயமாகிற ஜ்ஞானம் பரிபூர்ண ப்ரும்ம விஷயமாயும் இருக்குமென்பது, 'இந்த லோகத்தில் புருஷன் எப்படி உபாஸனம் செய்கிறானோ, இதை விட்டு லோகாந்தரம்போய் அப்படியே அனுபவிக்கிறான்' என்ற அர்த்தமுள்ள ச்ருதி வாக்யத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் தத்க்ரது ந்யாயத்திற்கு விரோதமாயிருக்கிறதே என்னில்? அதற்கு ஸமாதானமாகத் தத்க்ரது ந்யாயத்தின் அர்த்தத்தை நிஷ்கர்ஷித்து ஒரு காரிகாரூபமாக அருளிச் செய்கிறார்—'**உபாஸித**' என்றாரம்பித்து

ப-ரை] **உபாஸிதகுணாதே:** - உபாஸிக்கப்பட்ட குணம் முதலியவைகளுக்கு, **ப்ராப்தாவபி** - அடையும்பொழுதும், **யா** - எந்த, **அபஹிஷ்க்ரியா** - விட்டுப் போகாமலிருப்பதோ, அதாவது அனுபவிக்கப்படாமலிருப்பதோ, **ஸா** - அது, **தத்க்ரதுநயக்ராஹ்யா** - தத்க்ரது ந்யாயத்தினால் அறியத்தக்கது, **ஆகாராந்தரவர்ஜநம்** - உபாஸிக்கப்பட்ட ஆகாரத்தைத் தவிர வேறு ஆகாரங்கள் ப்ராப்தி தசையில் அனுபவிப்பதில் விட்டுப் போவதென்பது, **ந** - (அறியத்தக்கது) அல்ல. இங்கு உபாஸிக்கப்படுகிற குணங்கள் மோக்ஷ தசையில் அவஶ்யம் உபாஸ்யங்களாகும் என்பது தத்க்ரதுந்யாயத்திற்கு அர்த்தமே ஒழிய உபாஸிக்கப்பட்ட குணங்களைத் தவிர மற்ற குணங்கள் அனுபாவ்யங்கள் அல்ல என்பதில் தாத்பர்யமல்ல. அப்படிச் சொல்லில் 'பரப்ரும்மத்துடன் கூட ஸகல கல்யாண குணங்

ப்ராப்தி ரூபமான இவ்வநுபவத்தினுடைய பரீவாஹமாய்க்கொண்டு கைங்கர்ய ரூபமாயும் இவ பகவானுடைய **வுபாயரூபமாயும் ப்ராப்தி** உபாயோபேயத்வம் **ரூபமாயுமிருக்கிற ஜ்ஞானத்துக்கு விஷயமாய்க்கொண்டு ஸஹ்ருதய ஸாக்ஷிவேஷத்தாலே யீஸ்வரனுக்குபாயத்வமு முபேய**

களையும் அநுபவிக்கிறான், பரமாத்மாவுடன் மிகுந்த ஸாம்யத்தை யடைகிறான்' என்றாற்போலுள்ள ஶ்ருதி வாக்யம் முதலியவைகளை விரோதிக்கும் என்று தாத்பர்யம். நம்மால் எழுதப்பட்டிருக்கும் தத்தகரது ந்யாய விமர்ஶநத்தில் இவ்வர்த்தம் பரபக்ஷ ப்ரதிக்ஷேப பூர்வகமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே கண்டு கொள்வது.

கத்யாதிகளில் கைங்கர்யமே புருஷார்த்த மென்றருளிச் செய்திருப்பதற்கும் இங்கு ஜ்ஞான விகாஸ விஶேஷம் என்றருளிச் செய்திருப்பதற்கும் தாத்பர்யத்தை அருளிச் செய்கிறார்—'**ப்ராப்தி**' என்றாரம்பித்து. **இவ்வநுபவத்தினுடைய** - எல்லாவற்றாலும் பரிபூர்ணமான ப்ரஹ்மத்தின் அநுபவத்தினுடைய, **பரீவாஹமாய்** - ஆநந்தம் உள்ளடங்காமல் வெளியில் வ்யாபாரமாகப் பரிணமிக்கிற, அதாவது ப்ராப்தி என்பது அநுபவபரீவாஹமான கைங்கர்யமாவது, கைங்கர்யபர்யந்தமான ஆநந்தத்திற்கு காரணமான அநுபவமாவது, என்று தாத்பர்யம். எப்பொழுதும் ஸித்தனாயிருக்கிற பரமாத்மாவிற்கு உபாயத்வோபேயத்வங்கள் வருகிறபடியை யருளிச் செய்கிறார்—'இவ்வு**பாயரூப**மாயும்' என்றாரம்பித்து. அதாவது உபாயமாகிய ஜ்ஞானத்திற்கு விஷயமா யிருப்பதினாலும், நேரில் பல ப்ரதனாகையினாலும், ஈஶ்வரனுக்கு உபாயத்வமுண்டாகிறது, அப்படியே ப்ராப்தி என்று சொல்லப்படுகிற அநுபவத்திற்கு விஷயமா யிருப்பதினாலும் போக்யமா யிருப்பதினாலும் உபேயத்வம் ஸித்திக்கிறது. ஈஶ்வரன் எப்பொழுதும் ஸித்தமாயிருந்தாலும் உபாயோபேய ஜ்ஞானத்திற்கு விஷயமாய்க் கொண்டு ஸாத்யமாகிறான் என்று தாத்பர்யம். ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திநிஷ்டன் விஷயத்தில் இது அஸாதாரணமா யிருக்கிற தென்றருளிச் செய்கிறார்—

த்வமும் இவ்வீச்வரனுடைய வுபாயத்வம் அஸாதாரண ப்ரபத்தி நிஷ்டன் பக்கலுபாயாந்தரஸ்தாந நிவேசத்தாலே விசிஷ்டமாயிருக்கும் மற்ற வதிகாரிகளுக்கும் கர்மயோகாரம்பம் முதலாக வுபாஸந பரிஸமாப்தி பர்யந்தமாக நடுவுள்ள கர்த்தவ்யங்களில் அசக்யாம்சங்களான நோகளிலே ப்ரபத்திவசீக்ருதனான ஈச்வரன் புகுந்து நின்று அந்த அசக்தகர்த்தவ்யங்களாலே வரும் பாப நிவ்ருத்தியையும் ஸங்கோபாங்கங்களையும் முண்டாக்கிக்கொடுத்து அவ்வுபாஸநமாகிற வுபாயத்தை ஸம்பூர்ணமாக்கிக்கொடுக்கும் அங்கு கர்மயோகமா

கர்மயோகம் வஸ்துஸாம்யத்தாலே ஜீவபராத்மாத்ம ஜ்ஞானம் பிறந்தால் தனக்கு சக்யங்களாய ஸஹஸ்ர

‘இவ்வீச்வரனுடைய’ என்றாரம்பித்து ‘உபாயாந்தரஸ்தாந நிவேசத்தாலே’ என்பதற்கு அர்த்தமாவது ப்ரபத்தியும் செய்து மேல் பக்தியோகமும் செய்து பெறக்கூடிய மோக்ஷத்தை, இந்த ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி நிஷ்டன் விஷயத்தில், அந்த ப்ரபத்தியினாலே ப்ரஸந்நனான தானே அந்தப் பக்தியோகம் முதலியவையில்லாதபடி பலங்கொடுக்கிறபடியினாலே மற்றாந்த இந்தத் தான் உபாயாந்தரஸ்தான நிவேசம் என்கிறது ஸ்வாங்க ப்ரபத்தி நிஷ்டனுக்கும் அங்கப் ப்ரபத்தியினாலே ப்ரஸந்நனான ஈச்வரன் பண்ணும் உபகாரத்தைக் காட்டித் தருளுகிறார்—‘மற்ற’ என்றாரம்பித்து நோகளிலே - அந்தந்த காமங்களின் ஸ்தானங்களிலே, புகுந்து நின்று - அந்தப் ப்ரபத்தியினாலே ப்ரஸந்நனாய தான அந்த ஸ்தானங்களில் புகுந்து நின்று, ஸம்பூர்ணமாக்கிக் கொடுக்கும் - பரிபூர்ணமாக முடியும்படி செய்து கொடுக்கும் ‘ஆதி’ பதத்தினாலே மேலே மேலுண்டாகும் ஜ்ஞான வைசத்யம் குறிக்கப்படுகிறது கர்மயோகத்தைக் காட்டித் தருளுகிறார்—‘அங்கு’ என்றாரம்பித்து அங்கு - அந்த உபாயங்களில் ‘பிறந்தால்’ என்பதினாலே இதுவே கர்மயோகத்திற்கு அதிகாரம் என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது ‘ஆதி’ பதத்தினாலே கர்த்ருத்வம் சோதத்துக் கொள்ளப்படுகிறது ‘காம்ய’ ஸ்வர்க்கம் முதலியவைகளுக்குக் காரணமாக சாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்

ஷிரஹிதஙகளான காமயகரமஙகளோடும நிதயநைமிததிகஙகளோடுங கூட ஸநியமமாக வாமிருஹீதமாயிருககும கரமவிஶேஷம அதிலவாககியஙகள 1 'தைவமேவாபரே யஜ்ஞம' என்று துடஙகிச சொலலபபட்ட தைவாரசந தபஸ்தீரத்த தான யஜ்ஞாதிகள்

படடவை 'நிதய'மாவது செயயாவிடில பாதயவாயததைச கொடுககககூடியவை 'நைமிததிக'மாவது நிமிததம உணடானால செயய வேணடியதாக விதிககபபடடவை ஸநியமமாக - பலமுணடாகும வரையில இதனையே அனுஷடிககக கடவேன எனகிற ஸஙகலபததுடன 'கரமவிஶேஷம' என்பதினால இநத நிதய நைமிததிகாதிகளின உடபிரிவான சில காமஙகளையே அஙகியாகவும்மறறவைகளை அஙகஙகளாகவும வைதது கொணடு ஸஙியமமாகச்செயவது எனபது தயோதிதம இநத உடபிரிவுகளை நிருபிததருளுகிறார—'அதில' என்றாரமபிதது 'யோகிநஃ பரயுபாஸதே' என்று மேல ஶலோகம அபரே - சில, (யோகிநஃ - காமயோகிகள), தைவமேவ - தேவதையைச சோநததாகிய, யஜ்ஞம - ஆராதனததை, (பரயுபாஸதே - செயகிறாரகள) இஙகு 'தைவயஜ்ஞம' எனபது தேவதாராதனததைச சொலலுகிற தென்று ஸ்ரீமத தாதபாய சநதரிகையில நிருபிககபபடடிருககிறது 'சொலலபபடட' எனபதோடு ஸ்ரீ கீதையில என்று சேரததுக கொளளவும 'தபஸா'வது கருசசராநதிராயணாதிகளை யனுஷடிபபது தீரத்த - தீரதத யாததிரை, தான - தானம செயவது, யஜ்ஞம - யாகம, ஜபம - ஹோமம, வேதாதயயனம, அதின அரதத விசாரம செயதல, ரேசகம கும்பகம பூரகம என்று சொலலபபடுகிற மூன்றுவித பராணாயாமஙகள, விஷயஙகள இநதிரியஙகள மனது இவைகளையடககுதல எனபவை இததால 'கரமயோக தபஸ்தீரத்த தான யஜ்ஞாதிஸேவநம' எனகிற ஸ்ரீ கீதாரதத ஸஙகரஹ ஶலோகம ஜ்ஞாபகபபடுததபபடுகிறது இநதக காமயோகம ஆதமாவலோகனததிறகு ஸாதனமாகும விததததை கீதையில இரணடாவது மூன்றாவது அதயாயஙகளில

---

1 கீதை-4-25

அதிகாரிபேதத்தாலே ஆவ்ருத்திதானே பக்தியை யிடை யிட்டு மிடையிடாதேயும் மோக்ஷஹேதுவானாற் போலே இக்கர்மயோகம் ஜ்ஞானயோகத்தை யிடை யிட்டு மிடையிடாதேயும் ஸபரிகரமான யோகத்தைக் கொண்டாத்மாவலோகந ஸாதநமாம். ஜ்ஞான

ஜ்ஞானயோகம்

யோகமாவது கர்மயோகத்தாலே அந்த:கரணஜயம் பிறந்தவனுக்கு ப்ரக்ருதிஹ்ருஷீவிலக்ஷணமாய ஸர்வேஶ்வரனைப்பற்ற ஆதேயத்வ விதேயத்வ ஶேஷத்வங்களாலே ஶரீரதயா ப்ரகாரமான தன் ஸ்வரூபத்தை நிரந்தரசிந்தனம் பண்ணுகை. இக்கர்மயோக ஜ்ஞானயோகங்களாலே யோக்யத்வத்தாலே

நிரூபித்திருக்கிறபடியே அருளிச் செய்கிறார்—'அதிகாரி பேதத்தாலே' என்றாரம்பித்து. பரபக்தி, ஶக்தனும் விளம்பக்ஷமனுமாய் இருப்பவனுக்குப் பக்தியோகத்தின் வழியாகவும், அஶக்தனுமாய் விளம்பாக்ஷமனுமாயிருப்பவனுக்கு நேராகவும் மோக்ஷ ஸாதனமாயிருக்கிறாப்போலே இந்தக் கர்மயோகமும் அதிகாரி பேதத்தால் ஜ்ஞான யோகத்தைக் காரணமாகக் கொண்டும், நேராகவும் ஆத்மாவலோகனத்திற்கு ஸாதனமாகும். அதிகாரிபேதமாவது ஶிஷ்டதயா பரஸித்தனும், தவறுதல் ஸம்பவிக்கக்கூடாததாய ஸுலபமாய்ச் செய்யக்கூடியதாயிருக்கிற உபாயத்தில் ஆசையுடையவனும் கர்மயோகத்திலதிகாரீ, அப்படிக்கில்லாதவன் ஜ்ஞான யோகத்தை த்வாரமாகக்கொண்டு ஆத்மாவலோகனத்தை அடையும் அதிகாரீ, என்று ஸ்ரீ கீதையில் மூன்றாவது அத்யாயத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. '**ஸபரிகரமான யோகம்**' ஆவது யம நியமாதி அங்கங்களோடு கூடிய ஜீவாத்ம த்யானம். '**அந்த:கரணஜயம்** பிறந்தவனுக்கு' என்பதினால் கர்மயோகம் செய்யாமல் ஜ்ஞானம் யோகம் செய்ய முடியாது என்பது த்யோதிதம். '**ஜய**'மாவது மனதை வெளி விஷயங்களிலிருந்து நிவருத்திக்கும்படி செய்கை. '**ப்ரக்ருதிஹ்ருஷீ**' என்கிற இடத்தில் '**ஹ்ருஷீ**' ஶப்தத்தினால் இந்த்ரியம் சொல்லப்படுகிறது. இந்தக் கர்மயோகம் முதலியவைகள் பக்தியோகத்திற்கு பயுக்தமாகும் ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்—

யாத்மாவலோகநம் பிறந்தால் வைஷயிகஸர்வவைத்ருஷ்ண்யாவஹமான யாத்மாநுபவ ஸர்வமாகிற வாகஷ்டத்தில் அகப்படிலன்றில் யாவதாத்மபாவி ஸர்வதா ஸமாராதனமாக நிஷ்டமான ஸம்வதாநுபவத்துக்குபாயமான பக்தியோகத்திலே யிழியும்போது உள்ளிருக்கிற ரத்னங்காணகைக்குக் கிழிச்சீரைகண்டாற்போலே யஜ்ஞமூர்த்தியைப் பார்க்கும்போதைக்குக் கவனுடைய ஸரீரஸம்பந்தனை ஜீவாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபப்ராப்யமாய்க்கொண்டு

'இத்தஸ்வேபாயோக' என்றாரம்பித்து அவரவர்கள் அதிகாரத்திற்குத் தக்கபடி என்று சோதித்துக் கொள்ளவும் பிறந்தால்- பிறந்த பிறகு 'வைஷயிகஸர்வ வைத்ருஷ்ண்யாவஹமான' என்பதற்கு 'ரஸவர்ஜம் ரஸோப்யஸ்ய பரம் த்ருஷ்ட்வா நிவர்த்ததே' என்று கீதையில் சொல்லி யிருக்கிறபடியே ஸப்தாதி விஷயங்களை அனுபவிப்பதினாலுண்டாகிய ஸுகங்களில் வைராக்யத்தை உண்டாக்கக்கூடியதான என்று தாத்பர்யம் ஆகஷ்டத்தில்- வலையில் அகப்படிலன்றில் - அகப்படாமல் தப்பினேயானால் இத்தால் இது மிகவும் ப்ரயாஸமானது என்பது த்யோதிதம் 'அற்றது பற்றெனில் உற்றது வீடுயிர் செற்றது மன்னுறில்' என்றாழ்வாரருளிச் செய்தது அனுஸந்திக்கப் பட்டதாகிறது 'யாவதாத்மபாவி ஸர்வதா ஸமாராதனமான' என்பதினால் அந்தப் பகவதனுபவமாகிற புருஷார்த்தத்தின் ஸ்வரூபத்தை யறிந்தால் இது அதைவிட ஸ்வல்பமாகையினாலே விடக்கூடியதாயிருக்கும் என்று தாத்பர்யம் இழியும்போது - ஆரம்பிக்கும்போது கிழிச்சீரை - ரத்னம் முதலியவைகளை முடிந்துவைத்திருக்கும் வஸ்திரம் 'யஜ்ஞமூர்த்தியைப் பார்க்கும் போதைக்கு' என்பதற்கு 'ஆத்மநி திஷ்டன் ஆத்மாநமந்தரோ யமயதி' என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்களினால் தனக்கு அந்தர்யாமியாகப் பகவானை உபாஸிக்க வேண்டுமாகையினால் அந்த உபாஸனமும் தாஸ்ய ஸமாகாரமா யிருக்கவேண்டியதாகையினால், அப்படிப்பட்ட உபாஸனத்தில், அதாவது 'பார்க்கும் போதைக்கு' என்பது தாஸ்ய ஸமாகாரமான உபாஸநத்தைச் சொல்லுகிறது என்றாத்தம் இத்தால் ஜீவாத்ம

ப⁴க்தியோக³த்துக்கு அதி⁴காரகோடியிலே யேறிடுகை

பக்தியோகம்

இடக்கும் ப⁴க்தியோக³மாவது அநந்யநிஷ்ட²னாய் அநந்யாதீ⁴னனாய் அநந்யஶேஷபூ⁴தனான ப⁴க³வானுடைய ஸ்வரூபாதி³களை விஷயமாக வுடைத்தாய் நிரதிஶயப்ரீதிரூபமான த்⁴யானவிஶேஷம். அதுதான் தைலதா⁴ரையைப்போலே நிரந்தரமான ஸ்ம்ருதிரூபமாய் ஸாக்ஷாத்காரதுல்யமான வைஶத்³யத்தையுடைத்தாய் அப்⁴யாஸத்துக்குப் ப்ரயா

தாஶ்ரமம் வந்தபோதிலும் 'விரக்தோ வா ப்ரவ்ரஜேத்' என்றிருக்கும் பரமைகாந்தியான இவனுக்கு அது ஸுகமாகத் தோன்றும் என்று தாத்பர்யம். அதி⁴காரகோடியிலே - அதிகாரங்களின் வரிசைகளிலே, ஏறிடு - உள்ளடங்கி, அநந்யநிஷ்ட²னாய் - வேறொரு வஸ்துவைத் தனக்கு ஆதாரமாக உடையவனல்லாமல், 'ஸ்வரூபாதி³' என்கிற இடத்தில் 'ஆதி³' ஶப்³த³த்தினால் குணம், விக்ரஹம், ஸ்தா²னம், இவைகள் சேர்த்துச் சொல்லப்படுகின்றன. இத்தால் 'ஸ்நேஹபூர்வமநுத்⁴யாநம் ப⁴க்திரித்யபி⁴தீ⁴யதே' என்கிற பக்தி லக்ஷணம் தெரிவிக்கப்பட்டது. 'அநந்யநிஷ்ட²னாய்' என்பது நாராயண ஶப்³தா³ர்த்த²ம், 'அநந்யாதீ⁴னனாய்' என்பது நமஶ்ஶப்³தா³ர்த்த²ம் 'அநந்யஶேஷபூ⁴தனாய்' என்பது ப்ரணவத்தின் அர்த்த²ம். இது பக்தியோகநிஷ்டனுக்கும் திருமந்திரத்தைக்கொண்டு பராவரஜ்ஞானம் ஸம்பாதிக்க வேண்டுமென்பதற்காக அருளிச்செய்யப்பட்டது, அவைகளும் உபாஸ்ய குணங்கள் என்று சொல்லுவதற்காகவல்ல. 'ப⁴க³வானுடைய' இத்யாதியினால் ஜ்ஞானயோகத்தைவிட வ்யத்யாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டது. 'த்⁴யானவிஶேஷ' மென்பதினால் 'த்⁴யாநோபாஸ்திப⁴க்திஶப்³த³வாச்யா:' என்று ஸ்ரீமந் ந்யாயஸித்³தா⁴ஞ்ஜனத்தில் அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே பக்தி என்கிற பதத்திற்கு அர்த்தமாகிய ப்ரீதியைவிட வ்யத்யாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டது. அந்த விஶேஷத்தை நிரூபிக்கிறார்—'அது தான்' என்றாரம்பித்து. நிரந்தர ஸ்ம்ருதிரூபமாய் - வேறொன்றின் ஸ்ம்ருதி நடுவில் வாராமல் ஒரே விஷயத்தைப்பற்றிய ஸ்ம்ருதியாய், ஸாக்ஷாத்காரதுல்யமான

[illegible]

சொல்லப்பட்டது. அவ்விடத்தில் 1 'தேஷாம் ஜ்ஞா னீ நித்யயுக்த ஏகபக்திர் விசிஷ்யதே' என்று தொடங் கிச்சொன்ன ஜ்ஞானியினுடைய வேற்றத்தை 2 'சதுர் விதா மம ஜநா பக்தா ஏவ ஹி தே ஸ்ம்ருதா:। தேஷா மேகாந்தின: ச்ரேஷ்டா: தே சைவாநந்யதேவதா: ॥ அஹ மேவ கதிரேஷாம் நிராசீ: கர்மகாரிணாம்। யே ச சிஷ்டாஸ்த்ரயோ பக்தா: பலகாமா ஹி தே மதா: ॥ 'ஸர்வே ச்யவநதர்மாண: ப்ரதிபுத்தஸ்து மோக்ஷபாக்' என்று தானே வெளியிட்டான். இப்படி மோக்ஷ

பரபக்தி பரஜ்ஞான பரமபக்திகள்

ஸாதனமாக விதித்த பக்தியோ கம் பராபக்தியென்று பேசப் பட்டது. இதினுடைய ஹேதுவாய ஸாத்விகவஸி

நித்யயுக்த: - எப்பொழுதும் என்னுடன் சேர்ந்திருக்கிற, ஏகபக்தி: - என்னொருவனிடத்திலேயே பக்தியுடைய, ஜ்ஞானீ - ஜ்ஞானியானவன், விசிஷ்யதே - மேற்பட்டவனாகிறான் (நித்யயுக்த:, ஏகபக்தி:' என்கிற பதங்களினால் ப்ரயோஜனாந்தரபரர் விலக்கப்படுகிறார்). சதுர்விதா: - இந்த நான்கு பேர்களும், மம ஜநா: - என்னைச் சேர்ந்தவர்கள், தே - அவர்கள், பக்தா ஏவ - பக்தர்களாகவே, ஸ்ம்ருதா: - எண்ணப்பட்டார்கள். தேஷாம் - அவர்களுக்குள், ஏகாந்தின: - ஜ்ஞானிகள், ச்ரேஷ்டா: - சிறந்தவர்கள், தே ச ஏவ - அவர்களே, அநந்யதேவதா: - வேறொரு தேவதையை ஆச்ரயிக்காதவர்கள், நிராசீ: கர்மகாரிணாம் - பலத்தில் ஆசையில்லாமல் கர்மங்களைச் செய்கிற, தேஷாம் - அவர்களுக்கு, அஹமேவ - நானே, கதி: - அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனம், யே ச - எவர்கள், சிஷ்டா: - மிகுதியான, த்ரய: - மூன்று வகையான, பக்தா: - பக்தர்களோ, தே - அவர்கள், பலகாமா: - பலன்களில் ஆசையுடையவர்களாக, மதா ஹி - எண்ணப்பட்டார்கள். ஸர்வே - எல்லாரும், ச்யவநதர்மாண: - நழுவுவதை ஸ்வபாவமாக வுடையவர்கள், ப்ரதிபுத்தஸ்து - ஜ்ஞா

---

1. கீதை-7 17 2 பார-மோ-350-84, 85.

ஶீருஶாஷிகளாலே வந்த ஸம்வாஷயத்தில ஶ்ரீதிவி ஶேஷம் ஸங்கல்பஞத் தெளிய வறியவேணுமெ ன்னுமபிநிவேஶத்துக்கு காரணமாய ஶக்தியென்று போபெறறிருக்கும் இத்தாலே 1 'ஶாஜ்ஞாவம் ...' என்கிறபடியே ... ஸாக்ஷாத்கரிக்க வேணு மென்னுமபிநிவேஶத்தை யுண்டாக்கி 2 '...'

னியோ வென்னில், மோக்ஷஸாக - மோக்ஷத்தை யடைகிற வன் தானே - கீதாசார்யனே இந்தப் பரபக்தியின் கீழ்ப்பட்டதான பக்தியை நிரூபித்தருளுகிறார்—' இதினுடைய ' என்றாரம்பித்து வரிஶீருஶாஷிகளாலே - ஸம்பாஷணம், முதலியவைகளினாலே தெளிய - ஶாஸ்திரம் முதலியவைகளால் சொன்ன நிஶ்சயமாய 'போபெறறிருக்கும்' என்பதினால் இந்தப் பரபக்தியைப் போல பரிதிருபமாயிருப்பதினாலும், இந்தப் பரபக்தி ஸர்வேஶ்வரனை ஸாக்ஷாத்கரிக்க வேண்டுமென்கிற அபிநிவேஶத்திற்குக் காரணமாயிருப்பதைப்போல இதுவும் தெளிய அறியவேண்டுமென்கிறஅபிநிவேஶத்திற்குக்காரணமா யிருப்பதினாலும்,பக்தியை பரபக்திக்கு ஸதருஶமாயிருக்கிறதுஎன்றுகொள்ளமாகச்சொல்லியிருக்கிறதென்று தாத்பர்யம் இத்தாலே - இந்த அவர பக்தியாலே இந்தப் பக்தி ஶாஸ்திரத்தினால் பகவானை உள்ளபடி யறிகைக்குக் காரணம் என்பதற்கு ப்ரமாணம் காட்டியருளுகிறார்— 'ஶாஜ்ஞாவம்' என்றாரம்பித்து ஶக்த்யா-பக்தியினால், ஶாஜ்ஞாவம்பதே - ஶாந்தபாவத்தை யடைந்தவனுயக் கொண்டு, ஜநார்த்தநம் - பகவானை, வேத்மி - அறிகிறேன் 'ஞா' ஶப்தத்தினால ஜ்ஞானயோகம், ஆத்மாவலோகனயோகம், ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம், இவை குறிக்கப்படுகின்றன 'ஸாக்ஷாத்கரிக்கவேணும்' என்பதோடு பகவானை என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும் 'அபிநிவேஶ'மாவது இஷ்டபலத்தை யடையாமல் நிற்கமுடியாததவரை தத்தே-ஆகையினால், யோகேஶ்வர-சேதனசேதன வஸ்துக்களுக்கு ஈஶ்வரனுகிய பகவானே, மே - எனக்கு, த்வம் - நீ,

---

1 பார-உத-68-5 2 கீதை-11-4.

1 ‘[illegible]’ 2 ‘[illegible]’ [illegible]

[illegible]

1 திருவாய்மொழி 8 1-1 2 திருவாய்மொழி-6 9-4
3 திருவாய்மொழி-10-10-1

கூடாடுமையால் [illegible] கடுக ஆஜ்ஞையைக் கொடுக்கும்படி [illegible] ஸ்தைர்யத்தை யுண்டாக்கி [illegible] விடுபெறப்பண்ணும் இப்படி [illegible] யொழிந்தாக [illegible] மநுஷ்யவதாரத்திலே யாதல், பரமபதத்திலே [illegible] யாதல், இரண்டி [illegible] துறையுடையாக கும், [illegible] தீவ்ரவ்யம் வெள் [illegible] மையாலே தங் களளவுக்கு [illegible] கூராக ஆஜ்ஞையை [illegible] வொழி [illegible] மேல

டாயின் [illegible] - [illegible] இப்படி இவன கூப்பிடுகிற [illegible] சொடுக் [illegible] உண்டாகிறது [illegible] வீடு பெறப்பண்ணு [illegible] செய்யும் இப்படிப் [illegible] பரமபதத்து மேல்வரும் அவ [illegible] பின்புள்ள [illegible] பரமபதத்தில் பலமாயிருக் [illegible] — [illegible] என்கிறம் [illegible] பரம்பரை [illegible] இதநால [illegible] பசவத் [illegible] விலக [illegible] பராபமணக்ஷத்ரிய வைஸ்யாதி [illegible] முடிசிறவாரை [illegible] மலலாமையாலே - அனுஷ் [illegible] அளவு பரிமாணம், வொ [illegible] கையாலே' [illegible] [illegible] தனத்திலை

வருமவவைஷுகளபோலே இஷுதஜு ஷுவத்திஷுனு டைய கோலுதலுககீடாக இபஷுவத்திகருமேலவரும தாகாஷுராவஷெஷுக ளிதினஷுமாயிருககும இபபடி
பகதி பரபக்திகளின ஷுவத்திகரும ஷுக்திகரு மயிகா
விகலபமும் பேதமும் ரி விஶேஷதகைதபபறறி தா
ஷுஹனுசம முணடாகையாலே விகனுமாகக கடவது இவறறுககு 1 ‘ நாநாஶப்தாதிபேதாத் ’ எனகிற வயி

செயயககூடியதான வயாபாரஙகளில பரபகதியும பரபததியும விகலபமாய விதிககபபடடிருபபதிஞலே எனறு தாதபாயம பரபகதிககு மேலே விலாபம தீவரஸமவேகம முதலியவைகளும ஜீவனுடைய வயாபாரமா யிருநதபோதிலும அவைகள விஷய ஸவபாவததிஞலே வரககூடியவைக ளாகையிஞலே ஶாஸதிர விதிககு உளளடஙகினவைகளலல, ஆகையிஞல ஶாஸதிரங களில இவனுககுக காததவயஙகளாக விதிககபபடுகிற வயாபா ரஙசளில பரபகதிககும பரபததிககும மேல ஒனறு மிலலாமை யால இவைகளை துலயமான விகலபஙகளாக எடுததது உப பனனம எனறு ஸ்ரீ நிக்ஷேப ரக்ஷாதிகளி லருளிசசெயதிருபபது இஙகனுஸநதேயம இததால பகதி எபபடிப பரமபரையாக மோக்ஷஸாதனமோ அதைபபோலவே பரபததியும அதின ஸதா னததில விதிககபபடடிருபபதிஞல பரமபரையாக மோக்ஷஸாத னம எனபது விலககபபடடது, இநத வசனததில ஸாக்ஷாத தாகவோ பரமபரையாகவோ எனபது விவக்ஷிதமலல வாகையி ஞல **மேலவருமவஷெஷுகள** – பரஜ்ஞாஞதிகள **சுதாகாஷு ராவஷெஷுகள** - பகதி முதலியவைகளும, நிரபராத கைஙகா யஙகளும **அயிகாரி விஶேஷதகைதபபறற** - ஶகதாகள, அஶக தாகள, முதலிய அதிகாரிகளின வயதயாஸததைக குறிதது, **தாஷுஹனுசஷும்** - ஒரே பலததிறகுக காரணமாயிருககை ஸூததிரககாரருககும இவவாததம அபிமதம எனறருளிச செய கிரூா—‘இவறறிறகு’ எனறாரமபிதது **நாநா** - (இநத வித யைகள) அநேகஙகள, **ஶப்தாதிபேதாத்** - ஶபதம முதலிய வைகள வெவவேறுக இருககிறபடியிஞல,இஙகு ‘நாநாஶப்தாதி பேதாதிதி கயபதா ஸூத்ரகாரேண ஸ்ருஷ்டிநயோ

1 ப்ர-ஸூ-3-3-36.

கரணத்திலே ஹேதும் ஸித்தம் 1 'விகல்போऽவிஶிஷ்ட ஃபலத்வாத்' என்கிற அதிகரணத்திலே விகல்பமும் ஸித்தம் உபாஸனத்தில் விஶேஷங்களைப்போலே ஶாகாஹேதுங்களிலும் ஸமவ்யாப்த ஸம்ஹிதா ஹேதுங்

வாஸ்வேதிஹஸ்கேஷு ஜநஸ்வந்த்ய ஶப்தஹேத்வாதிகாரகா:' என்று ஸ்ரீ ந்யாய ஸித்தியில் அருளிச் செய்திருக்கிறபடியே **'யஜதி, ஜுஹோதி'** என்கிற இடங்களிலே போல முக்யமான ஶப்தபேதம் ப்ரபத்தியிலும் பக்தியோகத்திலுமே ஸம்பவிக்கும் அப்படிக் கில்லாவிட்டால் 'ப்ராப்நுயாத், உபாஸீத, வித்யாத்' இத்யாதிகளெல்லாம் ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற பர்யாய ஶப்தங்களா கையாலே ஶப்தபேதத்தினால் வித்யாபேதம் ஸமர்த்திக்கத் அநுபயுக்தமாகும் என்று தாத்பர்யம் **'ஶப்தஹேது'** என்பதற்கு வெவ்வேறு அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற ஶப்தங்கள் என்று தாத்பர்யம் அப்படியே ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் 'சக்ஷுராதிகா:' என்பதற்கு வ்யாக்யானம் செய்யுமிடத்தில் ஸ்ரீ ஶ்ருத ப்ரகாஶிகையில் 'ஶ்ருதிஶப்தேந ந்யாஸோ விவக்ஷித: ஸமுச்சித்ய ஶப்தாதி ஹேத்வாக்யாவாத்' என்றும், 'விகல்போऽவிஶிஷ்டஃபலத்வாத்' என்கிற அதிகரணத்தில் 'அங்கித்வப்ரகரணே ந்யாஸவித்யாயோக:' என்றும் வ்யாக்யாதமாயிருப்பது இங்கு ஸந்தேயம் **அவிஶிஷ்டஃபலத்வாத்** - ஒரே விதமான பலத்தை யுடையவைகளாகையினால், **விகல்ப:**-- இவைகளுக்கு விகல்பம் ப்ரபத்தி உபநிஷத்துக்களில் பூர்ணமான அங்கங்களோடு உபதே ஶிக்கப் படாமையினால் அதைத் தனித்த வித்யை என்றுளப்படி நிஷ்கர்ஷிக்க முடியும் என்னில்? ஸமாதானமருளிச் செய்கிறார்— **'உபாஸனத்தில்'** என்றாரம்பித்து ஒரு பக்தியோகமே அநேக ஶாகைகளிலாவது அநேக ப்ரகரணங்களிலாவது சொல்லப்பட் டிருந்தாலும் எல்லா இடங்களிலும் சொல்லப்படுகிற வித்யை ஒன்றாகையினாலே அந்தந்த இடங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விஶேஷங்களை யெல்லாம் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நிஶ்சயித்திருப்பதைப்போலே என்று தாத்பர்யம் **'ஶாகாஹேதுங்கள்'** தைத்திரீயம், ஶ்வேதாஶ்வதரம், முதலியவைகள்

---

1 ப்ர-ஸூ-3-3-57

களிலுஞ்சொல்லும் [illegible] ஷங்களை கண்டு [illegible] ஸம காயிகமென்று [illegible] மோரொன்றை முதலிட்டு [illegible] சொல்லப்பட்டது இ[illegible] வாசிக [illegible] யாகக்கடவ [illegible] காயிகங்களான [illegible]

(சூழி) [illegible] கின்றன கண்டுகொள்வது [illegible] பதைச [illegible] கொள்வது [illegible] களிலும் [illegible] பொருந்த பூர்ணமான [illegible] [illegible] முகவிய [illegible] ஒப்புச [illegible] விகாரத்தில் ஒப்பு [illegible] [illegible] விபாகங்களுக்கு [illegible] 'ஜக்ஷாரம் [illegible] நாமபோலே' [illegible] வாசிக காயிக [illegible] தாழ்ந்தவன் [illegible] போதிலும் ஒவ்வொரு [illegible] முன்னிட்டு [illegible] போல என்று தாத்பர்யம் [illegible] ஒரோவொன்றை முன்னிட்டு' [illegible] பரபத்தியும் ஜ்ஞான [illegible] அவிஷதமாய [illegible] பதிஞர் [illegible] இவை மூன்றும் [illegible] களுக்கு அபிப்பிராயம் [illegible] 'இவை' [illegible] ஆரம்பித்து 'வாசிக காயிகங்கள்' [illegible] சேர்ந்தபோது பூர்ண [illegible] பரபத்தி அபூர்ணம், ஆக [illegible]

மாம்படியான ஊநவஞ்ருவத்தியினுடைய வஆதிஃ யிலே தாதுய-ம்மாககடவது யவாயிகாரமிவை யெலலாம ஷுஞ்ஈஙகளென னுமிடம முன்பே சொனனேம

நின்ற நிலைககுற நிறகுங கருமமு நோ மதியால நனறெனநாடியஞானமுநலகு முடகண னுடையாா ஒனறிய பததியுமொனறுமிலா விரைவாாக கருளா லென்று பயன றருமாறு மறிநதவ ரநதணரே 16

வதில தாதபாயமிலலை, மானஸ ரூபமான (ஜஞான ரூபமான) பரபததியின அனுஸநதானததிறு லுணடான பாரநதாயாதி கள்ஊா ாடாசாால சாயிக வயாபாராதிகளில முடிவுபெறுமபடி யான மானஸ ஜஞானததின பூாததியில தாதபாயம எனறாத தம ஞுவததியினுடைய பரபததியின அனுஸநதானததினுடைய மானஸானுஸநதானததின பூாததி இலலாமற போனபோதிலும பலஸாதனமெனபதை நிருபிததருளுகிறாா—' யவாயிகாரம ' எனறாரமபிதது ' முனபே சொனனேம் ' எனபதறகு பரமாண பூாவகமாகக கீழ நிருபிததிருககிறேம எனறு தாதபாயம

இபபடி இநத உபாயஙகளின வயதயாஸஙகளையும, அதில அதிகாரபேதம இருககுமபடியையும சீழச சொலலியபடி அறிநதவாகளே பருமம விததுககள எனறு அதிகாராாததத தை ஸதுதித தருளுகிறாா—' நினற ' எனறாரமபிதது

ப — ரை] நினற நிலைககு - தான நிறகும ஸதிதிககு, அதாவது '...' இதயாதிகளில சொலலு கிறபடியே பரகருதி பரிணுமஙகளான தேஹேநதிரியாதிகளோடு ஸமபநதபபடடு நிறகிற தன ஸதிதிககு, உற - அனுரூப மாக, நிறகும - நிறகிற, கருமமும, அனறிசகே நினற நிலைககு- பயிஷ்டனெனறு பரவிததியடைநது தான நிறகிற நிலைககு, உற,

'ஜோகஸம்ஹ்ருஹ்ஜேவாஷீ ஸம்வச்யந்து கதம்ருஹேமூஷி' என்கிறபடியே ஸிஷ்டதயா பரவித்தனானவனுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற, காமமும் என்றாத்தமாகவுமாம், அதுவுமன்றிக்கே தவறுதல்கள் நேரிடாமல் தன்னால் ஸ்வல்பமாய்ச் செய்யும்படியான காமமும் என்று மாத்தமாகவுமாம், அதுவுமன்றிக்கே நின்ற நிலைக்கு - ஜ்ஞான யோகம் பக்தி யோகம் முதலிய எல்லா நிஷ்டைக்கும், உற - ஸஹகாரியாய் அநுரூபமாயிருக்கும்படி என்றாத்தமாகவுமாம், நோ - ஸூக்ஷ்மமான, அன்றிக்கே இதர விஷயங்களில் ஸஞ்சரிப்பதை விட்டு ஆத்மாவிடத்திலேயே நேராக நிற்கிற, அதுவுமன்றிக்கே காம யோகாதிகளினால் ஆராதிக்கப்பட்ட பகவானுடைய அநுக்ரஹ விசேஷத்தினால் உண்டான, மதியால் - ஜ்ஞானத்தினால், நன்றென இதுவே நல்லதென்று நினைத்து, நாடிய - ஶ்ரமப்பட்டு ஸம்பாதிக்கப்பட்ட, ஞானமும் - ஜ்ஞான யோகமும், நலமும் - ப்ரீதியையுடையதான, ஆத்மாவலோகனம் ஸ்வரூபமென்பது இதனால் தயோதிதம், உட்கண் - உள்ளிருக்கும் கண், அதாவது ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தையும், உடையார் - உடையவர்கள், ஒன்றிய - ஒன்றுக்கச் சேர்ந்ததான, அதாவது அந்நிலையே லயத்தை யடைந்தவர்களைப்போல் நிரதிஶய ப்ரியமானதினாலே இடைவிடாமல் எப்பொழுதும் அநுஸந்திக்கிற, பத்தியும் - பக்தி யோகத்தையும், ஒன்றுமிலா - கீழ்ச் சொல்லிய காம யோகாதிகள் ஒன்றுமில்லாமல், அகாவது அவைகளில் ஜ்ஞான ஶக்தியாதிகளில்லாமையாலே அவைகளில் அதிகாரமில்லாமல், விரைவார்க்கு - விளம்பாக்ஷமாதவர்க்கு, அருளால் - கேவலம் க்ருபையினாலேயே, இவ்விருவர்க்கும் க்ருபையினாலே பலம் கொடுத்தாலும் 'க்ருபயா பர்யபாலயத்', 'கேவலம் ஸ்வயைவ தயயா', 'க்ருபயா கேவலமாத்மஸாத்குரு' இத்யாதிகளிற்படியே அகிஞ்சனன் விஷயத்தில் க்ருபையே முக்ய காரணம் என்று தெரிவிப்பதற்காக 'அருளால்' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, அன்று - இவன் அபேக்ஷித்தவன்றே, பயன்தரும் - பரமபலத்தைத் தரக்கூடியதான, 'பகவான்' என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும், ஆறும் - உபாயத்தை பகவானுக்கு அகிஞ்சன விஷயத்திலுண்டான க்ருபையினால் இந்த மேன்மை ப்ராப்த

கர்மஜ்ஞாநே ச பக்தே: ஶரண
  ப்ரபத்திர்வா ஸ்வஸித்தாநு
ஸந்தோ பூர்வே ஹ்யபவர்க ஸாதந விதிஷு
  ஸமாசாரகாசாரகாஶு |
ஸ்வாங்க ப்ராக்ருதிபோதஸம்ஸ்ருத
  ப்ருதக் ஸ்தாவாந்ஹாவா நிஶாஸு
ஸத்வைகஸ்வாந்தஸ்ய ஶரண்ய ஸ்வாமிநீதா
  ஶமே ஶமேஶ வாயா: ||

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
உபாயவிபாகாதிகாரோ நவம:

—

|| ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ||

சீராருந்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

—

திககு ஏறபடடது எனறும யோஜிததுககொளளவுமாம, அறிநத வா - தெரிநதவாகள, அநதணரே - பராமமணாகள, ஸகல வேத தாதபாய வேததாககள எனறு தாதபாயம

பூாவாசாாயாகளெலலாரும ஒரேமுகமாக பரபததியை யஙகீகரிததறகுக காரணமாக அதின மஹிமையை நிரூபித தருளுகிறா—'கஉ-ு' எனறாரமபிதது இததால பகதி ஸவரூப விருததம, ஆகையினால பூாவாசாாயாகளெலலாரும பரபததி யை யனுஷடிததாாகள எனறு சொலலுமவாகள பகஷததை நிராகரிததுககொணடு இநத அதிகாரததில முமுக்ஷுககளை இருவகுபபினரெனறுபிரிததது ஸஙகதமெனறும அருளிசசெய யபபடடதாகிறது

ப - ரை] **அபவர்கஸாதநவிதிஷு** - மோக்ஷததிறகு உபா யஙகளைப பறறி விதிககிற ஶாஸதிரஙகளில, **ஸமாசாராசார**

கா: - ஸத்வாரகங்களாயும், அத்வாரகங்களாயுமிருக்கிற, **கர்ம** - கர்மயோகம், **ஜ்ஞானம்** - ஜ்ஞானயோகம், **உபாஸனம்** - பக்தியோகம், **ஶரணவ்ரஜ்யா** - ஶரணாகதி, **இதி** - என்று, **வ்யவஸ்தா:** - ஏற்படுத்தப்பட்ட, **ஏதே** - இந்த, **ஸந்மார்கா:** - நல்வழிகளை, அதாவது உபாயங்களை, **ஏக** - ஒன்றாயிருக்கிற (ஸ்வபாவம்), **த்வ்யாக்ருதி** - இரண்டுவிதமான ஸ்வபாவம், இவைகளினுடைய, **யோக** - ஸம்பந்தத்தினால், **ஸம்ஸ்க்ருத** - உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிற, **ப்ருதக்ஸ்தா** - தனித்தனியாக இருக்கையை உடைய, **அநுபாவாந்** - மஹிமைகளை யுடையதாக, **ஸம்யக்** - நன்றாக, **ப்ரேக்ஷ்ய** - பார்த்து, **தந்யா:** - பண்டிதர்களான, **ஸந்த:** - பெரியோர்கள், **ஶரண்ய ஸாரதிகிராம்** - ஶரண்யனுகிய ஸாரதியான ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடைய வார்த்தையாகிய கீதையின், **அந்தே** - கடைசியில், அதாவது கடைசியில் சொன்ன சரமஶ்லோகத்தில் விதிக்கப்பட்ட உபாயத்தில், **ரமந்தே** - ஸந்தோஷத்தை யடைகிறார்கள்

சில உபாயங்களை நடுவில் த்வாரமாகக்கொண்டு பல ஸாதனங்களாகுமவை ‘ஸத்வாரக’ங்கள் அப்படிக்கில்லாமல் நேரிலேயே பல ஸாதனங்களாகுமவை ‘அத்வாரக’ங்கள் ‘ஸந்மார்கா:’ என்பதினால் கர்மயோகம் முதலாக ப்ரபத்தி வரையிலான எல்லாம் மோக்ஷோபாயங்களாக ஶாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டிருப்பதினால் இவைகளில் ஒன்றை ஸ்வரூப விருத்தமென்று தள்ளுவது முடியாது என்பது த்யோதிதம் ‘ஏகத்வ்யாக்ருதி’ இத்யாதிக்கு கர்மயோக ஜ்ஞானயோகங்களுக்கு ஸத்வாரகமாயிருப்பதாகிய ஒரு ஸ்வபாவம் பக்தியோகத்திற்கு அத்வாரகத்வமாகிற ஒரு ஸ்வபாவம், ப்ரபத்திக்கு இந்த இரண்டு ஆகாரங்களும் உண்டு என்று தாத்பர்யம் இப்படி கர்மயோகம் முதலியவைகளுக்கில்லாத இரண்டுவிதமான மஹிமையோடு கூடினபடியினால் ப்ரபத்தியையே நம்பூர்வாசார்யர்கள் அங்கீகரித்தார்கள் என்று திருவுள்ளம் அத்வாரகத்வ ஸத்வாரகத்வங்களாகிற ஆகாரங்கள் கர்மயோகாதிகளுக்கிருந்

தால பரபததிககு மாததிரம அவைசளை அஸாதாரணமாக இஙகு அருளிசசெயதிருபபது விருததமாகையிறுல காமயோ காதிகள ஸாக்ஷாந் மோக்ஷ ஸாதனம என்று சொலலுமபக்ஷம நிராகரிககபபடடது

திருவஹீநதிரபுரம சேடலூா விதவான பகவதவிஷயம

ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளிறுல்

செயயபபடட

ஸ்ரீமத ரஹஸயதரயஸார வயாகயானததில

உபாய விபாகாதிகாரம

முறறிறறு

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ப்ரபத்தியோக்யாதிகாரம்.

[அதிகாரஸ்வரூபம் — ஆகிஞ்சந்யம் — அநந்யகதித்வம்—ப்ரபத்தி நிபந்தனம்—பரமாசார்யோதாஹரணம்—ஸர்வாதிகாரத்வம்]

அபி⁴ப்ரேத ஸமீசீநா த்ரிகத²நா
ஸம்விஜ்ஞாதாதிக்ரியா
ஸா ஸாஷ்டாங்க ஷடங்கயோகநியதா
வ்யஸ்தாவ்யஸ்தாபி ஸா ।
ஶ்ரௌதீ ஸம்பூர்ணாங்கா ஸமந்த
ஸ்வார்த்தாபி ஸந்த்யாஜிதா
ஸந்த்யாஜ்யேஷ்வ நந்யஶேஷயிக்ருதி
ஸர்வாஸ்ஸேஷ ஸந்த்யஜே ॥

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஶ்ரீமதே ஶ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: ॥

இப்படி முமுக்ஷுத்வாதிகாரம் முதலாக ஸாங்க ப்ரபத்த்யதிகாரம் வரையிலான ஆறதிகாரங்கள் அடங்கிய ஹிதநிரூபண பரமான பேடிகையில் முதல் மூன்றதிகாரங்கள் அடங்கிய அவாந்தர பேடிகையிலே பக்தி ப்ரபத்திகளின் ஸாதாரணங்களான அதிகாரம், பரிகரம், அங்கிகள், இவைகளை ஸங்க்ரஹமாக நிரூபித்தபிறகு, பக்தியின் அங்காதிகள் ஶ்ரீபாஷ்யாதிகளில் விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பதினாலே இந்த ஶாஸ்த்ரத்திற்கு அஸாதாரணமாய ப்ரதிபாத்யமாயும், இதர க்ரந்தங்களில் இவ்வளவு விஶதமாக நிரூபிக்கப்படாததுமான ப்ரபத்தியின் அஸாதாரணமான அதிகாரம், பரிகரங்கள், அங்கி, இவைகளை மூன்றதிகாரங்களடங்கிய மற்றொரு அவாந்தர பேடிகையிலே நிரூபிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றி, அதில் ஸர்வாதிகாரமான ப்ரபத்

த்திக்கு ஒரு அதிகாரி என்று தனித்து நிரூபிப்பதற்கும், உபநிஷத்தில் ப்ரதிபாதிதமான வைதிக தர்மமாகிய ப்ரபத்தியில் ஸச்சூத்ராதிகளுக்கு அதிகாரம் உண்டாகும் ப்ரகாரத்தையும் இந்த அதிகாரத்தில் அருளிச் செய்யப்போகிறவராய் அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார் — '**அபிநிவேச**' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] **அபிநிவேச** - (அதிக பலத்தில்) ஆசையுடன், **ஸம்வலித** - சேர்ந்திருக்கிற, **த்ரிகத்த பேத:** - மூன்றுவிதமான ஸ்வரூபங்களையுடைய, **ஸாமர்த்ய** - ஸாமர்த்தியம், அதாவது உபாயத்தை யனுஷ்டிக்கக்கூடிய சக்தி, ஜ்ஞானம், சாஸ்த்ராநுமதமான ஜாத்யாதிகளை உடையவனாயிருக்கை, என்கிற மூன்று வகைப்பட்ட ஸாமர்த்தியங்களும், **அதிக்ருதி** - அதிகாரம் (என்று சொல்லப்படுகிறது), **ஸ:ச** - அந்த அதிகாரமும், **பக்தியோக** - பக்தியோகத்திற்கும், **ந்யாஸயோக** - ப்ரபத்திக்கும், **நியதாவஸ்தா** - அத்தற்கு அஸாதாரணமாக ஏற்படுத்தப்பட்ட அவஸ்தையை யுடையதாக, **வ்யவஸ்தாபிதா** - சாஸ்த்ரங்களில் வ்யவஸ்தை பண்ணப்பட்டிருக்கிறது, அதாவது அந்தந்த உபாயங்களை யனுஷ்டிக்கக்கூடிய ஜ்ஞான சக்த்யாதிகள் தனித்தனியே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம், **ச்ருதீ** - ச்ருதியில் சொல்லப்பட்ட, **ஸர்வேச:** - பகவானுடைய, **ஸர்வசரண்யதா** - எல்லோராலும் சரணமாக அடையக்கூடியவனாயிருக்கும் தன்மை, **ஸ்ம்ருதிஷு** - 'ஸர்வலோகசரண்யாய', 'ஸர்வப்ராணிசரண்யாயஸம்' என்றிவை முதலிய ஸ்மருதிகளிலும், **ஸ்த்திதா** - ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது, (ஆகையினால்) **ஸர்வாதிகே** - எல்லோராலும் அனுஷ்டிக்கக்கூடியதான, **ஸ்வத்யே** - ப்ரபத்தியாகிற இந்த உபாயத்தில், **வேதமூர்தஷு** - வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட, **ஸத்யாதிஷ்வ** - மெய் சொல்லுவது முதலிய தர்மங்களிலே போல, **அதிக்ருதி:** - அதிகாரம் (எல்லோருக்கும் உண்டு) அதாவது ச்ருதியில் சொல்லப்பட்ட ஸத்யம் சொல்லவேண்டுமென்கிற தர்மம் முதலியவை ஸ்மருதி முதலியவைகளில் எல்லோராலும் செய்யப்பட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிற

இப்படி யதிக்தஸஹ்ருதயர்க்கு வாயாஙர நிஷ்ப்ருஹ ஞய ஸ்யாஸவிஙெஷயிலே யிழியுமவனுக்கு விவிதைக

அதிகாரஸ்வரூபம் அயிகார விஙெஷம் முதலான வையிருக்குமபடி யறியவேணும் அயிகாரமாவது அவவோ ஸஞ்ஜாவரயங்களிலே ஆவஜ்ஞனும் வாரா ஷனுக்கு ஸஹ்ருதிலர்த்திக்கமும் முவாயத்தில ஸாமர்த்ய மும் இவற்றில ஸாமர்த்யமாவது ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தை யறிகையும், அறிந்தபடி யநுஷ்டிக்கவல்லனைகையும், ஶாஸ்த்ரநுகத ஜாதி குணாதி யோகத்தையும் இவ வயிகாரம் முனபே ஸித்தமாயிருக்கும் இதுடையவ னுக்கு ஆயோஜநமாய்க்கொண்டு ஸாஸ்யமாக வநு வஷிக்கப்படுமது ஸஹ்ருதம் தத்யர்த்தமாக ஸாத்யமாக விதி

படியினாலே ஸாவாதிகார மானாற்போலே இதுவும் ஸாவாதிகார மாகும் என்று தாத்பர்யம்

இப்படி - அசக்தனாகவோ, ஸ்வதந்திரனாகவோ உபாயாந்தர நிஸ்ப்ருஹனாய - அகிஞ்சனனாகையாலே வேறு உபாயங் களில் ஆசையில்லாதவனாய 'அதிகாரவிஶேஷம்' என்பதி னால் முமுக்ஷுத்வமாகிற ஸாதாரண அதிகாரத்தைவிட வ்யத் யாஸம் தயோதிதம் 'அவவோ' இத்யாதிக்கு 'ஆயோஜந ஶ்ருதிப்ருஹ ஸஞ்ஜாவி ஆவர்த்தே' என்கிற ந்யாயமாக பலத் தில் ஆசையே அதின் உபாயத்தில் ப்ரவ்ருத்திப்பதற்குக் கார ணம் என்று தாத்பர்யம் 'குணாதி' என்கிற இடத்தில் 'ஆதி' பதத்தினால் ஆசாரமும்ஸம்ஸ்காரமும்சொல்லப்படுகிறது முன்பே - இந்த உபாயத்தை அனுஷ்டிப்பதற்கு முன்னாலேயே 'ஆயோஜநமாய' என்பதற்கு ஶாஸ்த்ரத்தில் விதிக்காமலே ப்ராப்தமாய என்றாத்தம் 'அநுவஷிக்கப்படுமது' என் பதற்கு விதிக்கு அது விஷயமல்ல என்று தாத்பர்ய மாகையி னாலே உபாயம் விலக்கப்படுகிறது தத்யர்த்தமாக - அந்தப் பலத் திற்கு ஸாதனமாக இத்தால் அதுவே ஸ்வயம் ப்ரயோஜனம், இது அதற்கு ஸாதனம் என்று வ்யத்யாஸம் காட்டப்பட்டது விதிக்கப்படுமது - ஶாஸ்த்ரங்களில் அவஶ்யம் செய்யவேண்டிய தாக விதிக்கப்பட்டிருப்பது இத்தால் அதிகாரம் முன்பே ஸித்த

க்கப்படும். அது உபாயம். இங்கு ஸாக்ஷாத் முண்டாய ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திர்வைசேஷாவாய விசேஷ நிஷ்டனுக்கு ஸாத்யஜந்ய ஸம்பந்த ஜ்ஞாநாதிக ரூபாவஸ்கர்ஷேடு ஸாதாரணமாயிருக்க விசேஷிதத்வயிகாரம் தன்னுடைய வாங்மநஸ்ஸும் மநஸ்ஸமதிக்கும் ஆகி

ஆகிஞ்சந்யம்

ஞ்சந்யமாவது உபாயாந்தர

அநந்யகதித்வம்

ஸாமர்த்யாபாவம் அநந்யகதித்வமாவது ப்ரயோஜநாந்தர வைராக்யம்,

த்யமானதென்றும், பலம் அநுவாத்யமென்றும், உபாயம் விதேயமென்றும் பரஸ்பரம் வ்யத்யாஸம் த்யோதிதம். 'ஸாக்ஷாத் முண்டாய' என்பதினால் ஸாமாந்யாகாரம் சொல்லப்பட்டது சாஸ்த்ரத்தினுண்டான மோக்ஷத்வாதி ஜ்ஞானபக்தியோக நிஷ்டனுக்கும் இவனுக்கும் பொதுவாகையினாலே அது ப்ரபத்திக்கு அதிகாரம் என்று சொல்லவொண்ணாதென்பது 'ஸாதாரணமாயிருக்க' என்கிற வரையிலான வாக்யத்தினால் அபிப்ரேதம். இத்தால் ஸம்பந்த ஜ்ஞானமே ப்ரபத்தியென்கிற பக்ஷம் நிராகரிக்கப்பட்டதாகிறது, அது இரண்டதிகாரிகளுக்கும் ஸாதாரணமாயிருப்பதினாலும், இதற்கு முன்பே ஸித்தமாயிருப்பதினாலும். விசேஷிதத்வயிகாரம் - மோக்ஷத்திற்காக ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி பண்ணுமவனுக்கு மாத்திரமுள்ள அதிகாரம். ஸாமர்த்யாபாவம் - கீழ்ச் சொல்லிய மூன்றுவிதமான சக்தியுமில்லாமை. வைராக்யம் - வெறுப்புடையவனாயிருக்கை. 'அநந்யகதித்வ'மென்பது உபாயாந்தர சூந்யதையைச் சொல்கை கூடியதாயிருந்தபோதிலும் அது ஆகிஞ்சந்யத்தினால் ஸித்தமாகையினாலே 'ஈப்ஸித உதம் (இது அடையப்படுகிறது)' என்கிற வ்யுத்பத்தியினால் ப்ரயோஜநாந்தரங்களில் உள்ள வைராக்யத்தையே சொல்லுகிறது என்று தாத்பர்யம். சரண்யாந்தர வைராக்யமாகவுமாம் - வேறொருவரைச் சரணமாக ஆச்ரயிப்பதை ஸஹியாமை. பரமைகாந்த்யாதிகாரத்தில் 'உன்னித்து மற்றொரு தெய்வம் தொழாளவனையல்லால்' என்கிற பரமைகாந்திக்கு கூடாமையாலும், பரமைகாந்திக்கு சரலத்து வ்யவதானரஹிதமாக மோக்ஷங்கிடையாமையாலும்' என்றருளிச் செய்திருப்பதற்கும், 'உன்னையல்லால் யாவராலு

ஶரண்யாந்தரவைமுக்யமாகவுமாம். இது ப்ரயோஜநாந்தரவைமுக்யத்தாலும் அர்த்தஸித்தம். இவ்வர்த்தம் 1 'ப்ரஹ்மாணம் ஶிதிகண்டஞ்ச யாஶ்சாந்யா தேவதா: ஸ்ம்ருதா: । ப்ரதிபுத்தா ந ஸேவந்தே யஸ்மாத் பரிமிதம் பலம் ॥' இத்யாதிகளிலே கண்டுகொள்வது. தீவ்ரதமமான முமுக்ஷுவன்றிக்கே தேஹயாத்ராதி ப்ரயோஜநாந்தரஸக்தனானவன் மோக்ஷ

மொன்றும் குறைவேண்டேன்' என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்களுக்கும் இது அநுகுணமாயிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். ஆகிலும் 'ஸித்தோபாயதயா ஸ்வயம்' என்கிறபடியே பரபத்தி ஸ்வரூபத்திற்கு அவஶ்யாபேக்ஷிதமான ஶரண்யாந்தர வைமுக்யத்தை விகல்பித்தருளிச் செய்திருப்பதற்குக் காரணம் நிரூபித்தருளுகிறார்—'இது' என்றாரம்பித்து. 'அர்த்தஸித்தம்' என்பதற்கு ப்ரயோஜநாந்தர வைமுக்யம் என்று அர்த்தம் சொல்லும்பொழுதும் ஶரண்யாந்தர வைமுக்யம் தாத்பர்யத்தினால் ஏற்படுகிறது என்று திருவுள்ளம். இத்தால் ஶரண்யாந்தர வைமுக்யமாவது ப்ரயோஜநாந்தர வைமுக்யமாவது அந்யகதித்வம் ஆனபோதிலும் ஒன்றைச் சொல்லுமிடத்தில் மற்றொன்றில்லை என்பது தாத்பர்யமல்ல, மற்றொன்று அதினால் அர்த்தாத் ஸித்தமாகையினால், இரண்டும் எல்லாவிடத்திலும் ஸித்திக்கிறது என்று திருவுள்ளம். இவ்வர்த்தம்- ஒன்றைச் சொன்னதினால் மற்றொன்று ஏற்படுகிறதென்கிற வார்த்தம். இங்கு 'வைமுக்ய'மாவது நேரில் பரபத்திக்கு உத்தேஶ்யர்களாகாவிட்டாலும், பரம்பரையாகவும் அவர்களுடைய ஸம்பந்தத்தை ஸஹியாமை. 'கண்டு கொள்வது' என்பதற்கு அல்ப பலங்களில் ஆசையில்லாதவன் இதர தேவதைகளை ஸேவிக்க மாட்டானென்று இந்த வசனத்தினால் ஸ்பஷ்டமாயேற்படுகிறபடியினால் என்று தாத்பர்யம். த்ருப்த ப்ரபந்நனுக்கும் இந்த அந்ய கதித்வமுண்டு என்றருளிச்செய்கிறார்—'தீவ்ரதமமான' என்றாரம்பித்து. தீவ்ரதமமான - அடுத்த க்ஷணத்திலேயே மோக்ஷம் பெறவேண்டுமென்கிற த்வரையையுடைய 'ஆர்த்தி' ஶப்தத்

---

1 291-ம் பக்கம் பார்க்க

ய-மோகஷவத்தியைபபற்றினை அவவோ ப்ரயோஜனா
ந்தரஙகளிலளவுககீடாக மோக்ஷம விளம்பிககும இவ
இவைகளுககு நிபநதனம் வாஸநாருத்துககு மநதருசிக்ஷ
த்துககும நிவருத்தம உபாயாந்தரஙகளி லிவவதிகாரி
யினுடைய வஜ்ஞாநாஶக்திகளும ஸுஹிம்ஸாவஹ

தினல ஆசசாவதார ஸஙகம சொலலபபடுகிறது ஸக்தன-ஆசை யுடையவன இததால தருபத பரபனனனுககு பரயோஜநாநதரா ஸகதி இருபபதினல பரயோஜநாநதர வைமுகயமாகிற அதிகார மிலலாமையாலே பரபததி நிஷபலமாகுமே எனகிற ஶஙகை தயோதிதம பறறினல-அனுஷடிததால பரயோஜநாநதரம என பது இநதத தேஹததிலேயே அனுபவிககக கூடியவைகளென றும,இதரதேஹஙகளில அனுபவிககசகூடியவைகளென றுமஇரு வகைபபடடது, இநதத தேஹததில அனுபவிககக கூடியவை களைப பறறுவது அநநயகதிதவததிறகு விருததமனறு, இவனிச சை அதுவரையில மோகஷததை விளமபிககச செயயும, மறற வைகளில ஆசையிருநதால அநதிகாரியாகும எனறு தாதபாயம, எனறு ஸ்ரீஸாரதீபிகாதிகளில வயாசடாதம விளமபமிலலாமல பலமவேணடுமெனனில அநநயகதிதவம அதிகாரததில சேரும, அபபடி இலலாதவனுககுபபலமவிளமபிததுசகிடைககுமே ஒழிய பலமிலலை எனபதிலலை எனறு ஸ்ரீ ஸாராஸவாதினியில வயாகயா தம பகதியோக நிஷடனுககும பரபததி நிஷடனுககும மோ கஷததில இசசை துலயமா யிருகக இநத விஶேஷமான அதிகா ரததிறகுக காரணததை யருளிச செயகிறர—‘இவவாகிஂசு நருததுககு’ எனறுரமபிதது ‘இவ’ எனபதறகு பரபனனனுககு அஸாதாரணமான எனறு அரததம அஜ்ஞாநாஶகதிகளும விளமபாஸஹதவமும சேரநது ஆகிஞசநயாநந கதிதவஙகளுக குககாரணம ஶரணயாநதர வைமுகயததைமேலே தனிததருளிச செயயப போகிறபடியினல இநத அநநயகதிதவம பரயோஜநா நதர வைமுகயததைக குறிககிறது சரம ஶலோகாதிகாரததில ‘இவவிஸம்வோகஷியும தான நினைதத காலததிலே பலம பெறு கைககு உபாயாநதரவிதன ’ எனறு அருளிசசெயதிருபபதி னல விளமபாக்ஷமதவம ஆகிஞசநயததிறகும காரணம எனப தேறபடுகிறது கீழச சொலலியபடி பரயோஜநாநதரததி லாசை

ஸ்ரமம் இதில் ஶரண்யாநுஷ்ஞாவைஶேஷ்யத்துக்கு நிதர்ஶநம் 1 'யதா வாயோஸ் த்ருணாக்ராணி வஶம் யாந்தி பலீயஸ: | தாதுரேவம் வஶம் யாந்தி ஸர்வபூதாநி பாரத ||' என்கிறபடியே தனக்கும் பிறருக்கும் பொதுவாயிருக்கிற ஸமவஷிக்யாரத்த ஸ்வாதந்த்ர்யமும், ப்ரயோஜநாநுஷ்ஞாவைஶேஷ்யமும் இப்ரபத்த்யதிகாரவிஶேஷம் பரமாஞ்ஞோதாஹரணம் 2 'ஸ பித்ரா ச பரித்யக்த: ஸுரைஶ்ச ஸமஹர்ஷிபி: | த்ரீந் லோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய தமேவ

விளம்பத்திற்குக் காரணமாகையினால் விளம்பாக்ஷமத்வம் அநந்ய கதித்வத்திற்கும் காரணமாகிறது அன்றிக்கே இரண்டுக்கும் இரண்டுமே முறையே காரணம் என்று தாத்பர்யமாகவுமாம் இதில் - ப்ரபத்திக்கு அஸாதாரணமான அதிகாரத்தில் யதா - என்றபடி, பலீயஸ: - வேகமுள்ளியான, வாயோ: - காற்றுக்கு, த்ருணாக்ராணி - புல்லுகளின் நுனிகள், வஶம் யாந்தி - வஶத்தை அடைகின்றனவோ, பாரத - ஓ! அர்ஜுந, ஏவம் - இப்படி, ஸர்வபூதாநி - எல்லா ப்ராணிகளும், தாது: - ஸ்ரஷ்டாவானவனுக்கு, வஶம் - வசமாயிருப்பதை, யாந்தி - அடைகின்றன 'பிறருக்கும்' என்பதினால் ஸத்த்வாந்தரங்களோடும், ஆராதநீயர்களான தேவதாந்தரங்களோடும் வாசியில்லை என்பது த்யோதிதம் 'ப்ரயோஜநாநுஷ்ஞாவைஶேஷ்யமும்' என்பதினால் ப்ரதிமோக்ஷேஷ்டனுக்கும் ஶரண்யாந்தர வைமுக்யமிருந்தபோதிலும் அது ப்ரயோஜநாந்தர வைமுக்யத்தினாலேற்பட்டதில்லை, அவர்கள் பகவத்பாரதந்த்ரர்கள் என்கிற ஜ்ஞானத்தினாலே ஏற்பட்டது, ப்ரபந்நனுக்கோ இவை இரண்டினாலும் ஏற்பட்டது என்று வ்யத்யாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது ஸ: - அந்தக் காகம், பித்ரா - தகப்பனாலும், சகாரத்தினால் தாயாரும் சொல்லப்படுகிறாள், ஸமஹர்ஷிபி: - மஹர்ஷிகளோடு கூடின, ஸுரை: - தேவர்களாலும், பரித்யக்த: - கைவிடப்பட்டவனாய், த்ரீந் லோகாந் - மூன்று லோகங்களையும், ஸம்பரிக்ரம்ய - அநேகமாய் நடவை

---

1 பார-உ 130 34. 2 ராமா ஸு 38 33

ஶரணம் ஜுத:॥', 1 'அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலயோऽகிஞ்சநோऽகதி:', 2 'அகிஞ்சநோऽநந்யகதிஶ்ஶரண்ய', 3 'அநாகதாநந்தகாலஸமீக்ஷயாப்யத்ருஷ்டஸந்தாரோபாய:', 4 'த்வத்பாதமூலம் ஶரணம் ப்ரபத்யே த்வத்பாதாம்போருஹயுகளாந்நாந்யத் கல்பகோடிஸஹஸ்ரேணாபி ஸாதநம் அஸ்தீதி மந்வாந:', 5 'புகலொன்றில்லா அடியேன்' என்றிவை முதலான ஸ்ரீமத் ஸம்ப்ரதாயங்களாலே ஸித்தம் ஸ்வாதிகாரத்வம் இவ்வளவதிகாரம் பெற்றால

கூறி, த்வம் - அந்த ஸ்ரீராமரைப் பற்றி, ஶரணம் ஜுத: - ஶரணமடைந்தது அஹம் - நான், அபராதாநாம் - குற்றங்களுக்கு, ஆலய: - இருப்பிடமாயும், அகிஞ்சந: வேறு உபாயமில்லாதவனாயும், அகதி: - வேறு கதியில்லாதவனாயும், அஸி - ஆகிறேன் ஶரண்ய - ஶரணாகதிக்கு உரிய பகவானே, அகிஞ்சந: - வேறு உபாயமில்லாதவனாயும், அநந்யகதி: - வேறு கதியில்லாதவனாயு மிருக்கிற நான், (உம்முடைய திருவடிகளை ஶரணமடைகிறேன்) அநாகத - இனி வரப்போகிற, அநந்தகால - அளவில்லாத காலங்களில், ஸமீக்ஷயாபி - எதிர்பார்த்தபோதிலும், அத்ருஷ்ட - பார்க்கப்படாத, ஸந்தாரோபாய: - (ஸம்ஸாரத்தை) தாண்டுவதற்குபாயத்தை உடையவனாயுமிருக்கிற த்வத்பாதமூலம் - அதை அடைவதற்காகவும், த்வத்பாதாம்போருஹயுகளாத் அவனுடைய தாமரைப் புஷ்பங்கள் போன்ற திருவடிகளிரண்டில் ப்ரபத்தியைத் தவிர வேறு, ஸாதநம் - உபாயம், மே - எனக்கு, கல்பகோடிஸஹஸ்ரேணாபி - ஆயிரங்கோடி கல்ப காலங்களிலும், நாஸ்தி - இல்லை, இதி - என்று, மந்வாந: - எண்ணிக்கொண்டவனாய் (பகவானை ஶரணமடைய வேண்டும்) புகலொன்று - வேறொரு உபாயம், இல்லாவடியேன் - இல்லாதவனாய தாஸபூதனாகிய நான் இப்படிப்பட்ட அதிகாரம் அபேக்ஷிதமானதால் பரபக்தி ஸ்வாதிகாரம் என்கிற ப்ரமாணங்களுக்குத் தாத்பர்யம் என்னவென்னில்? அதை அருளிச்செய்கிறார்—'இவ்வளவு' என்றாரம்பித்து இவ்வளவு - இவ்வளவு

---

1 அஹிர்-37-30 2 ஆள-ஸ்தோ-22 3 ஸ்ரீர-கத்
4 வை-கத. 5 திரு-6-10-10

ஶ்ரவத்திககு ஜாத்யாதி நியமமிலலாமையாலே ஸவாதி காரதவம் ஸித்தம்

அநதணரநதிய ரெலலையினினற வனைத்துலகும
நொநதவரே முதலாக நுடஙகி யநனனியராய
வநதடையும வகை வனறகவே நதி வருநதிய நம
அநதமிலாதியை யனபரறிந தறிவிததனரே 17

அலபமான இநத அதிகாரம எலலா வாணததாருககும எலலா ஆஶரமததாருககும ஸுலபமாய வரககூடியதாகயிருகக இநத அதிகாரததை யுடைய ஸாவ ஜனஙகளுககும இதைத தவிர வேறு ஒரு நியமமிலலாமையினால இது ஸாவாதிகாரம எனறு சொலலுகிறது எனறு தாதபாயம

இபபடி பரபததியின அதிகாரி விஶேஷததைப பூாவாசாாயாகளின உபதேஶததாலேயறிநதோம எனறருளிச செயகிறா— ‘அநதணா’ எனறாரமபிதது

ப-ரை] **அநதணா** - பராமமணாகள, **அநதியா** - சணடாளாகள, **எலலையில** - இவாகளை எலலையாகவுடைய, அதாவது பராமமணா முதல சணடாளாகள வரையிலாக, இஙகு சணடாளாகளும சோததுக சொளளபபடுகிறாகள, **நினற** - பிரிவுபடடு நிறகிற, **அனைததுலகம**-எலலா லோகமும, அதாவது அதிலிருககும ஜனங களும, **நொநதவரே**-ஸமஸாரததில தாபதரயததினால அடிபடடு அதினாலஶோகாவிஷடாகளா யிருபபவரே, **முதலாக**-முககியமாக, இததால ஆாததியில தாரதமயமே அதிகாரியில முகயகௌணதி தாரதமயததிறகுக காரணமேயனறி, ஜாதயாதிகள காரணமிலலை எனபது தயோதிதம, **நுடஙகி** - கருஶராய, அதாவது ஆகிஞசந யததை யுடையவாகளாய, **அநனனியராய** அநநயகதிகளாய, அதாவது ஶரணயாநதரபரயோஜநாநதர வைமுகயமுடையவாக ளாய, **வநதடையும வகை** தனனைச கிடடிச ஶரணமபுகும பரகாரம, **வன**-தருடமான, அதாவது இவாகளுடைய அபராதஙகளினால குறையாததான, **தகவு** - கருணையை, **ஏநதி** - தரிததுககொணடு, ‘வயாஸுபவே காககுதஸய ஸ்ருஶ்யபா வயபவாஸபஸ’, ‘ஶ்ரவா டவாஸயே நாயஸ’ இதயாதிகள இஙகனுஸநதேயம, **வருநதிய**-பரயாஸப்படடுகொணடிருககிற, அதாவது ‘உலகெலலாம நனசொடுஙக போகவணவான’ எனகிறபடியே ஸாவசேதனாகளும உஜஜீ

விக்க வேண்டுமென்று சிந்தித்துக்கொண்டும், யாகருச்சிக ஸ்ரூக ருதாதிகளாலே பரஸந்நனை தான அதற்கு மேலுண்டாகும் பரபத்திக்கு யோக்யங்களான பரிபாசாதிகளை யுண்டாக்கிக் கொண்டும் இருக்கிறான் என்று தாத்பர்யம், நம - நமக்கு அஸாதாரணமான ஸ்வாமியான, அந்தமிலாதியை - த்ரிவிதமான பரிச்சேதமுமில்லாதவனாகிய ஜகத்காரணமான பரமாத்மாவை, இத்தால அவன் முந்தி வருந்தியதற்குக் காரணம் தெரிவிக்கப்பட்டது. சரணகளேபரபர்தானம் துடங்கி உபகார பரம்பரைகளையெல்லாம் அவன் ஸ்வாமியாகையினாலே செய்கிறான் என்பது தயோதிதம், அன்பர் - அந்தப் பகவானிடத்தில் பக்தியுடைய நம பூர்வாசார்யர்கள், இத்தால அந்த உபகாரங்களை யனுஸந்தித்து அதினாலே ப்ரீதி பண்ணுகிறார்கள் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்படிப் பகவானிடத்தில் நிரவதிக ப்ரீதியை யுடையவர்களாகையினாலே அவன் தன்னை உள்ளபடி அனுபவிப்பதற்கு வேண்டிய சருமைக்குப் பூர்ணபாத்திரர்களாய அவன் ஸ்வபாவாதிகளை உண்மையாக அறிந்தார்கள் என்று தாத்பர்யம் இப்படிப் பரவானுடைய கருமைக்குப் பாத்திரமாகாதபடியினாலே இவ்வர்த்தம் இதராசனுக்கு துர்ஜ்ஞேயமாயிற்று என்று திருவுள்ளம் அன்றிக்கே 'அன்பர்' என்பதற்கு ஸர்வஜ்ஞ ஸுஹ்ருத்துக்கள் என்றர்த்தமாகவுமாம் அதாவது 'ஸ்வொ ஐ ஈ ஸ்வபரஸஹிரவரவ ஸ்ரீஸ்ரவெ உள ணஸரிவொணா த்ஊஸீஊ । ணரஹண ஈஸவ ஸவணர ந்ஃ ஈஷிகஹ விஸவஜணஹெஸா ஹஹு ॥ (ஷெ ஷா ஜ்ஃ ஸ்வெர ஸ்வஸா வர்ஃஷா ஷா ஹ்ருஹிஸர ஸ்வரஜிநஸ்ருவுஸீஷ்ர। நாயி நதஸத்ர। ஸவ்யணா நக்ஃஸவம்திகமரீஷி ஸவஜநஸஊஹாதிஃம ॥)' என்கிறபடியே பகவானிடத்தில் உண்டான நிரவதிக ப்ரீதியினாலே அவனுக்கு மிகவும் ப்ரீதிகரமாயும் அவனுடைய ஸ்வபாவமாயுமிருக்கிற ஸர்வஜ்ஞஸௌஹார்த்தத்தை அங்கீகரித்த பூர்வாசார்யர்கள் ஸர்வாதிகாரமான பரபத்தியை நமக்கு உபதேசித்துப் போந்தார்கள் என்று தாத்பர்யம் அறிந்து-உள்ளபடியே அறிந்து, அறிவித்தனர் - அறிந்தபடியே உபதேசித்தார்கள், இத்தால பூர்வாசார்யர்களினுடைய ஆப்ததமத்வம் தயோதிதம் ஆகையினாலே அவர்களுடைய உபதேசமாகிய இந்த பரபத்தியின் ஸர்வாதிகாரத்வம் ப்ரமாணத்தமம் என்று திருவுள்ளம்

பக்த்யாதௌ ஶக்த்யபாவ: ப்ரமிதிரஹிததா
ஶாஸ்த்ரத: பர்யுதாஸ:
காலக்ஷேபாக்ஷமத்வந்த்விதி
நியதிவஶாதாபதந்தி ஸ்ம சதுர்பி: ।
ஏகத்வித்ர்யாதி யோகவ்யதிபிதுர
நிஜ்ஞாயிக்ஷ்யா ஸ்வஸம்ப்ரயேந
ஸங்கீர்ணம் ஸ்வதந்த்ரம் ப்ரபதந
விதிநா சக்ரயே நிர்விஶஜ்ஞா: ॥

இதி ஶ்ரீகவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ப்ரபத்தியோக்யாதிகாரோ த்வாதஶ:

—

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஸோராஜபுரத்திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

இப்படிப்பட்ட ப்ரபத்தியின் அதிகார பேதமிருக்கும்படியை நிரூபித்தருளுகிறார் — 'பக்த்யாதௌ' என்றாரம்பித்து. [பதவுரை] **பக்த்யாதௌ** - பக்தி முதலிய உபாயங்களில், '**ஆதி**' பதத்தினால் ஜ்ஞானயோகமும் கர்மயோகமும் சொல்லப்படுகின்றன, **ஶக்த்யபாவ:** - (அனுஷ்டிக்க) ஶக்தி இல்லாமை, **ப்ரமிதிரஹிததா** - (அவைகளைப் பற்றிய) ஜ்ஞானமில்லாமை, **ஶாஸ்த்ரத:** - ஶாஸ்த்ரத்தினாலே, **பர்யுதாஸ:** - விலக்கப்பட்டவனாயிருக்கை, அதாவது ஶூத்ராதிகளினால் ஶாஸ்த்ரங்களில் விலக்கப்பட்டிருக்கை, **காலக்ஷேபாக்ஷமத்வம்** - காலதாமதத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாதவனாயிருக்கை, **இதி** - என்று சொல்லப்படுகிற, **நியதிவஶாத்** - அத்ருஷ்டவஶத்தினாலே, **ஆபதந்தி** - உண்டாகிற, **சதுர்பி:** - நாலுகளினாலும், **ஏக** - ஒன்று, **த்வி** - இரண்டு, **த்ரி** - மூன்று, **ஆதி**-

முதலியவைகளினுடைய, அதாவது நான்கையும் சோத்துச் சொல்லுகிறது, யோம - சோக்கையினால், வ்யக்திபேதாத் - வெவ்வேறாய் இருக்கிற, நிஜாயிக்ருயா: - தங்கள் தங்கள் அதிகாரங்களை யுடையவர்களாய்க் கொண்டு, ஸந்த: - பெரியோர்கள், நிவிசங்கா: - ஸந்தேஹமில்லாதவர்களாய், உத்தயே - மோக்ஷத்தின் பொருட்டு, ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி ஸ்திதி - ஸ்வதந்திர ப்ரபத்தியை யனுஷ்டிப்பதினால், ஸ்ரீசம் - ஸ்ரியபதியை, ஸம்ஶ்ரயந்தே - ஆஶ்ரயிக்கிறார்கள் ஶீழச் சொல்லிய நான்குவிதமான காரணங்களில் ஏதாவதொன்று, இரண்டு, மூன்று, அல்லது நான்கும் இருந்தாலும் அவர்கள் ப்ரபத்திக்கு அதிகாரிகள் ஒன்றுமாத்திரம் சேர்ந்த அதிகாரிகள் நால்வர், இரண்டு மாத்திரம் சேர்ந்த அதிகாரிகள் அறுவர், மூன்று மாத்திரம் சேர்ந்த அதிகாரிகள் நால்வர், நான்கும் சேர்ந்த அதிகாரிகள் ஒருவர், ஆக இந்த பதினைவரும் ப்ரபத்தியில் அதிகாரிகள் என்று தாத்பர்யம்

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்

பரபத்தி யோகயாதிகாரம்

முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ||

பரிகர விபாகாதிகாரம்.

[பரிகர நிரூபணம் - ஶரணாகதி ஆறுவிதம் என்பதின் தாத்பர்யம் — ஆனுகூல்யஸங்கல்பம் - ப்ராதிகூல்ய வர்ஜனம் - கார்ப்பண்யம் - மஹாவிஶ்வாஸம் - கோப்த்ருத்வ வரணம் - ப்ரஸித்த ஶரணாகதி ஸந்தர்ப்பங்களில் இவ்வங்காங்கிகளின் நிரூபணம் - அங்காங்கிகளை கரணமந்த்ரமான த்வயத்தில் அனுஸந்திக்கும் விதம் - ஶங்காபஞ்சக நிவாரண ப்ரகாரம்]

யா நிர்ணேதும் ஹீத ஸக்ருத்ஷயஜவஶ்ரம் ஹவநவாநு
தயாதிவ்யாம்போதௌ ஜலதிவிறு உஜ்ஞயபூதயதி |
ஸவ்யம் சோர்த்த்வே ஸமவதி ஸாத்ராவ வவர்ஷ:
ஆர்த்தேராஷிஷ்ட: பரிகர விஶேஷஶ்ருதிஶதை: ||

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸ ராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ||

கீழ் நின்ற அதிகாரத்தில் 'அதிகாரவிஶேஷம் முதலானவை பிரிக்கும்படி அறியவேண்டும்' என்று ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்ட அங்கங்களின் ஸ்வரூபம் முதலியவைகளையும், எவைகள் அங்கங்கள் என்பதையும், அவைகள் ப்ரபத்திக்கு அவஶ்யம்பாவிகள் என்பதையும், இந்த அதிகாரத்தில் நிரூபிக்கத் திருவுள்ளம் பற்றி அதிகாரார்த்தத்தை இதுவே ப்ரமாணிசமென்று ஸமர்த்தித்துக் கொண்டு ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார் — 'யாநு' என்று ஆரம்பித்து.

ப-ரை] தயாதிவ்யாம்போதௌ — தயையின் ஒரு திவ்ய ஸமுத்திரமாயிருக்கிற, இத்தால் அநாதிகாலம் அபராதம் செய்த நமக்குப் பகவானிடத்தில் ப்ரபத்தி என்பது ஸித்திக்குமோ என்கிற ஶங்கை விலக்கப்பட்டது, கருணையை ஸமுத்திரமாக அருளிச் செய்திருப்பதினால், அது நம்முடைய பாபங்களினால் கலக்கவாவது, குறைக்கவாவது, வற்றச் செய்யவாவது

முடியாது என்பது தாத்பர்யம், **அகிலம்** - எல்லா, **ஜகத்** - லோகத்தை, **அதியுங்க்தே** - உள்ளே யிருந்து நியமனம் செய்கிற, இதுவரையிலுண்டான ஜ்ஞான சக்த்யாதிகளும் அவனுடைய காருண்யத்தினால் உண்டானதென்பது இத்தால் தெரிவிக்கப்படுகிறது, **ஸம்ஸாரநிக்ருந்தநே** - ஸம்ஸாரத்தைப் போக்கடிப்பதில் முன்பே ப்ரயத்தினம் செய்துகொண்டிருக்கிற, அதாவது யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதாதிகளாலே நம்மிடத்தில் உண்டாயிருக்கும் நிக்ரஹஸங்கல்பம் நிவ்ருத்தமாய ஆசார்ய ப்ராப்தி, புருஷகாரத்தை ஆச்ரயிப்பது இவைகளில் ருசி,முதலிய பரிபாகங்களை உண்டாக்கின, **ஸமர்த்தே** - பகவானிடத்தில், அதாவது ரக்ஷணத்திற்குபயுக்தங்களான ஜ்ஞான சக்த்யாதிகளையுடையவனிடத்தில் **ஸந்ந்யாஸ வபுஷி** - ந்யாஸ ரூபமாகிய, **ப்ரபத்தே:** - ப்ரபத்திக்கு, **ஸ்வயம்** - இந்த ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பாதி ரூபமாயும், **ஸக்ருத்** ஒரே தடவை செய்தவ்யமாயும், **இத்தம் பூத:** - இப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபம், உபயோகம், இவைகளையுடையதாயும், **மாத்ரா** - சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்ட இவ்வளவாயும், இத்தால் ப்ரபத்தி ஒன்றையும் அபேக்ஷிக்கிறதில்லை என்கிற வசனத்திற்கு இப்படி விதிக்கப்பட்டிருக்குமவைகளைத் தவிர மற்றொன்றையும் எதிர்பார்க்கிறதில்லை என்று தாத்பர்யம் என்பது தாத்பர்யம், **அவச்யம் ஸம்பவிநா** - அவச்யம் வரக்கூடியதுமான, இத்தால் அவர்ஜ்ய ஸ்வேத ந்யாயத்தாலே (நெல்லுக் குத்தும்போது வரும் வேர்வை முதலியவைகளைப்போல) தானே நேரக்கூடியவைகள் இவைகள் அவச்யம் இருக்க வேண்டியதில்லை என்று சொல்லும் பக்ஷம் நிரஸ்தம், **பரிகரவிசேஷ:** - அங்க விசேஷம், இங்கு 'விசேஷ' பதத்தினாலே காமயோகாதிகளைக் காட்டிலும் வ்யாவ்ருத்தி காட்டப்படுகிறது, **ச்ருதிசிரோபி:** - ச்ருதி முதலியவைகளினால், **த்ருஷ்ட:** - விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது

இந்தப் பரிகரங்களை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இஷ்டவிநியோகத்து' என்றாரம்பித்து 'இஷ்டவிநியோகத்துக்க' என்பதினால் இதுவும் ஒரு தர்ம விசேஷமாகையினாலே அங்கங்கள் இருக்கவேண்டுமென்பதும், பக்தியோகத்தைவிட வேறுபட்ட தாகையினாலே காம்யோகாதிகள் அங்கமில்லையென்பதும் தாத்பர்யம் இந்த ஆநு

இவ்வித்யைக்கு பரிகரமாவது ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பமும், ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநமும், கார்ப்பண்யமும், மஹாவிஶ்வாஸமும், கோப்த்ருத்வ வரணமும். இவ்விடத்தில் [1] 'ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப: ப்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜநம் | ரக்ஷிஷ்யதீதி விஶ்வாஸோ கோப்த்ருத்வ வரணம் ததா | ஆத்மநிக்ஷேப கார்ப்பண்யே ஷட்விதா ஶரணாகதி: ||' இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற ஷாட்வித்யமும் அஷ்டாங்கயோகமென்னுமாப்போலே அங்காங்கி ஸமுதாயத்தாலே யாகக்கடவதென்னுமிடமும், இவற்றில் ஒன்றொன்றுமே அங்கி, இதரங்களங்கங்களென்னுமிடமும்,

பரிகர நிரூபணம்

ஶரணாகதி ஆறுவிதம் என்பதின் தாத்பர்யம்

கூல்ய ஸங்கல்பம் முதலாகப் ப்ரபத்தி ஆறுவிதம் என்று வசனங்களில் சொல்லியிருக்க அங்கங்கள் ஐந்தென்று நிஷ்கர்ஷித்ததற்குக் காரணமாக அவ்வசனத்தின் தாத்பர்யத்தை நிரூபித்தருளுகிறார் — 'இவ்விடத்தில்' என்றாரம்பித்து. **ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப:, ப்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜநம்** - ப்ராதிகூல்யத்தின் விடுதல், **ரக்ஷிஷ்யதி**-ரக்ஷிக்கப் போகிறான், **இதி**-என்கிற, **விஶ்வாஸ:**-நம்பிக்கை, அதாவது மஹா விஶ்வாஸம், **ததா, கோப்த்ருத்வ வரணம், ஆத்மநிக்ஷேபகார்ப்பண்யே** - ந்யாஸமும் கார்ப்பண்யமும், (ஆக இப்படி), **ஶரணாகதி:, ஷட்விதா** - ஆறுவிதமானது இங்கு 'ஷாடம் ஸத்விதம்' என்பதைப்போல ஆறும் தனித்தனியாக ஶரணாகதியென்று தோன்றுகிறதே என்று ஶங்கை உதியாமைக்காக இந்த ஶ்லோகம் அங்கியையும், அங்கங்களையும் சேர்த்துச் சொல்லுகிறதென்று உதாஹரணத்துடன் நிரூபித்தருளுகிறார்— 'அஷ்டாங்க' என்றாரம்பித்து ஸமாதியாகிற அங்கியையும் சேர்த்து யோகம் எட்டுவிதமென்று சொல்லியிருப்பதைப்போல என்று தாத்பர்யம். **ஸமுதாயத்தாலே** - சேர்த்துச் சொல்லுவதினாலே இப்படியே ஆத்தம் சொல்லவேண்டுமென்பதற்குப் ப்ரமாணம் காட்டியருளுகி

1 அஹி-37-2-27, 28

1 'நிக்ஷேபாபரபர்யாயோ ந்யாஸ: பஞ்சாங்கஸம்யுத:| ஸந்ந்யாஸஸ்த்யாக இத்யுக்த: ஶரணாகதிரித்யபி||' என்கிற ஶ்லோகத்தாலே ந்யாயநிரபேக்ஷமாக ஸித்தம் இவ்விடத்தில் 2 'ஸாத்வீ மம ஸம்ஸித்திரியம் ப்ரபத்யே ஹவாமி யத்| வரம் வரேஷாம் பரமேஷ்டினோ ந ச ஸித்திரிதோ ந்யதா| இத்யுக்தம் ஶ்ரேஷ்டாங்கம் ஸ்ப்ருஹா தத்விரோதினீ||'

ஞா—'இவற்றில்' என்றாரம்பித்து. நிக்ஷேபாபரபர்யாய:- நிக்ஷேபம் என்கிற மற்றொரு பெயரையுடையதும், பஞ்சாங்க ஸம்யுத: - ஐந்து அங்கங்களோடு கூடியதுமான, ந்யாஸ: - பரந்யாஸமானது, ஸந்ந்யாஸ: - ஸந்யாஸமென்றும், த்யாக:- த்யாகமென்றும், ஶரணாகதி: இத்யபி - ஶரணாகதி யென்றும், உக்த: - சொல்லப்பட்டது. 'ந்யாய நிரபேக்ஷமாக' என்பதற்கு இந்த பரன்யாஸமில்லாமற் போனபோதிலும் தன்னுடைய ரக்ஷணத்தில் தனக்குப் ப்ராப்தியில்லாமல் இருப்பதற்கு முக்யமான காரணம் பரந்யாஸமாகையினாலும், ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பாதிகள் இருந்தபோதிலும் பரந்யாஸம் செய்யாத பக்ஷத்தில் நிர்ப்பரத்வம் ஸித்திக்காதாகையினாலும், ந்யாய நிரூபணம் செய்யுமிடத்து ஆத்ம நிக்ஷேபமே அங்கியென்றேற்படும் அப்படியிருந்தபோதிலும் ஸ்பஷ்டமாக ப்ரமாணமிருக்கிறபடியினாலே அதை உதாஹரித்திருக்கிறார் என்று தாத்பர்யம். ப்ரபத்திக்கு ஆர்த்தவத்து அங்கம் அஹிர்புத்ந்யனால் சொல்லப்பட்டிருப்பதற்குத் தாத்பர்யம் அருளிச் செய்கிறார்—'இவ்விடத்தில்' என்றாரம்பித்து. வரம் வரேஷாம் பரமேஷ்டின: - பரமபுருஷனைக் குறித்து, ப்ரபத்யே ஹவாமி - ஶரணாகதி செய்கிறேன் (என்கிற), யத்-எதுவோ, இயம் - இது, மம-எனக்கு, ஸாத்வீ-அழிவில்லாத, ஸம்ஸித்தி:-ப்ரயோஜனம், இதோந்யதா-இதைத்தவிர வேறு, ந ச, ஸித்தி:-பலஸித்தி, ந-இல்லை, இதி என்பது, ஶ்ரேஷ்டாங்கம்-உயர்ந்த அங்கமாக, உக்தம்-சொல்லப்பட்டது, ஸ்ப்ருஹா - பலத்திலாசை, தத்விரோதினீ-இதற்கு விரோதி, அதாவது ஸ்வர்க்காதி பலங்கள் ஸ்வரூப விருத்தங்களாகையினாலும், மோக்ஷமாகிற புருஷார்த்தம் ஸாபேக்ஷியான அவனுடைய ப்ரயோஜனமாகையினாலே அதைத்

---

1 ல-த-17-74   2 அஹிர்-52-14

என்று ஸாத்த்விகத்யாகமான ஸந்த்யாகவர்ஜ
நம் மோக்ஷார்த்தமான ஆத்மநிக்ஷேபத்திலே நியதப
ஸங்க கர்த்ருத்வாதித்யாகம் பலத்யாகம் முதலா
நிவ்ருத்தி ப்ரஸங்கங்களெல்லாத்திலும் வருகையாலே
யிவ்வர்த்தஸ்தானம் ஸாக்ஷாத்துவுக்கு ஸாங்கஸமர்ப்பண
த்தெயிலே கர்த்தவ்யம் இங்கு பரிகரங்களானவ

ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பம் — றிலே ஆநுகூல்யஸங்கல்ப

ப்ராதிகூல்ய வர்ஜனம் — க்குமே ப்ராதிகூல்யவர்ஜ

ர்த்துக்கும் நிவர்த்தகம் ஸர்வசேஷியான ஸ்ரீயப்பதி
யைப்பற்ற ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளாலே ஸாதிதாநவத

தன்னுடைய பலமென்று அநுஸந்திப்பது விருத்தம்
கையினாலும் என்று தாத்பர்யம் ஸாத்விகத்யாகமான
அஹிர்புத்ந்யனால் சொல்லப்பட்ட ஏகாதச ருத்ரர்களில் ஒரு
வனாகிய அஹிர்புத்ந்யனால் நாரதருக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட
ஸம்ஹிதைக்கு அஹிர்புத்ந்ய ஸம்ஹிதை என்று பெயர் இதி
ஸ்ரீமந் ந்யாஸவித்யையைப் பற்றியும், திருமந்திரார்த்தத்தை
ப் பற்றியும் விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது நியதம்
அவஶ்யமாய் வேண்டியது இந்த வாக்யத்தால் பலாந்த
ரப்பத்திக்கு இது அங்கமல்ல என்பது தாத்பர்யம் 'ஸ
த்யாக'மாவது பலத்தில் ஆசையை விட்டுவிடுவது 'ஸ
த்யாக'மாவது இந்தக் கர்மம் எனக்குச் சேஷபூதமல்ல என்று
நினைப்பது நான் கர்த்தாவல்ல என்று நினைப்பது 'கர்த்ருத்
த்யாகம்' 'ஆதி' பதத்தினால் பலத்திற்கு இது உபாய
மல்ல என்கிற பலோபாயத்வ த்யாகம் சொல்லப்படுகிறது
'ஸாங்கஸமர்ப்பணத்தெயிலே' என்பதினால் எல்லா ப்ரப
த்திக்கும் ஸாதாரணமல்லாமையினாலும், ப்ரபத்தி தவிர மற்
நிவ்ருத்தி கர்மங்களுக்கு ஸாதாரணமாகையினாலும் இதை ப
பத்திக்கு அங்கமாக நிரூபிக்கவில்லை, அஹிர்புத்ந்ய ஸம்ஹிதை
யில் மோக்ஷார்த்த ப்ரபத்தியைப் பற்றி மாத்திரம் சொல்லியிரு
ப்பதினால் இது நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தாத்பர்ய
மோக்ஷார்த்த ப்ரபத்தியும் நிவ்ருத்தி கர்மமாகையாலே ப
ஸங்க கர்த்ருத்வத்யாகம் ஏற்பட்டது என்று தாத்பர்ய
இந்த அங்கங்களுக்கு ப்ரயோஜன ப்ரயோஜனங்களை யருளிச்

க்ஷம் பண்ணவேண்டும்படி இவனுக்குண்டான வாஸா
ஷ்டானம் இத்தாலே 1 'ஆநுகூல்யேதராப்யாம்
து விநிவ்ருத்திரபாயத:' என்கிறபடியே அபாயவஸி

சாபண்யம்   ஹாஸ்த்ரவிஹித கைங்கர்யமாவது முன்பு சொன்ன வாசிக ந்ருத்திகளுடைய அநர்த்தஸ்தானமாதல், அதடியாகவந்த மஹாஹாநியாதல், கைங்கர்ய வ்ருத்தியாதலாய நின்று ஸாரணனுடைய

செய்கிறார்—'இங்கு' என்று ஆரம்பித்து ஸஹிதாநவஸ்தானம் இஷ்டத்தை அனுஸரித்து நடத்தை இவனுக்குண்டான' என்பது தருகுப பரிபூர்ணனான பகவானுக்கு ப்ரயோஜனம் ஒன்றுமில்லா விட்டாலும் தன்னுடைய சேஷத்வ ஜ்ஞானத்தால் இதற்குச் தாரணம் என்று தாத்பர்யம் பரமானபூர்வகமாக ப்ரயோஜனத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இத்தால' என்று ஆரம்பித்து ஆநுகூல்யேதராப்யாம் - ஆநுகூல்ய ஸங்கல்ப ப்ராதிகூல்ய வர்ஜனங்களினால், அபாயத:- அபாயத்திலிருந்து, விநிவ்ருத்தி:- நிவ்ருத்தி உண்டாகிறது 'அபாய'மாவது பகவானுடைய ஆஜ்ஞையை மீறி நடக்கை, 'ஆஜ்ஞாச்சேதீ மம த்ரோஹீ' என்பதினாலே தன்னிடத்தில் நேரில் செய்கிற அபசாரத்தைப்போல பகவானுடைய ஆஜ்ஞையைமீறி நடப்பதும் பகவானுக்கு அநிஷ்டமாகையினால் அதை நிவ்ருத்தி செய்வது 'ஸஹிதாநவஸ்தானம்' என்று தாத்பர்யம் முன்பு - ப்ரபந்தியோச்யாதிகாரத்தில் 'ஆஜ்ஞா' ஸட்டம் அநன்யசக்திகத்தைச் சொல்லுகிறது அதடியாக - அதைக் காரணமாகக் கொண்டுண்டாகிய, மஹாஹாநி - காவமிலை னம், 'த்யாமோ மஹாஸ்ய காலுஷ்யம்' இத்யாதி ப்ரயோகங்களிருக்கிறபடியினாலே என்று தாத்பர்யம் கைங்கர்யவ்ருத்தி - தன்னுடைய தைர்யத்தைத் தெரிவிக்கக்கூடிய வ்யாபாரம் 'ஸம்ஸார்ஜித வாஸம் தீரம்' இத்யாதிகள் இங்கு அனுஸந்தேயம் பக வானுடைய ஸஹஜகாருண்யம் எப்பொழுதும் இருக்கிறபடியி னாலே அது புதிதாக உண்டுபண்ணப்படுகிறது என்பதில்லை என்று தெரிவிப்பதற்காக 'உத்தம்ஸ நாயகம்' என்னும் பதம் இது தத்காலம் மாத்திரம் உண்டாகும் உபயோகம் ஸாவகாலத்தி

---

1. ல-த-17-76

கார்பண்யாத்ஸஹநார்ஹமாய், 1 ‘கார்பண்யேநாப்யுபாயாநாம் விநிவ்ருத்திரிஹேரிதா’ என்கிறபடியே பின்பு மந்யோபாயத்தைக்கு முபயர்த்தமாயிருக்கும்

மஹாவிஶ்வாஸம் மஹாவிஶ்வாஸம் 1 ‘ரக்ஷிஷ்யதீதி விஶ்வாஸாதபீஷ்டோபாயகல்பநம்’ என்கிறபடி அணியிடாத வநர்ஷ்டாந வைக்லப்யஸஹமாய்ப் பின்பு நிர்பரத்தைக்கு

லும் இதினுடைய உபயோகத்தை நிரூபித்தருளுகிறார் — **கார்பண்யேந** - என்றாரம்பித்து **கார்பண்யேந** - கார்ப்பண்யத்தினால், **இஹ** - இவ்விடத்தில், **உபாயாநாம்** - மற்ற உபாயங்களினுடைய, **விநிவ்ருத்தி:** - நிவ்ருத்தியானது, **ஈரிதா** - (ப்ரயோஜனமாக) சொல்லப்பட்டது பின்பும் - ப்ரபத்தி காலத்திலும் அதற்குப் பிறகும் ப்ரபத்திகாலத்தில் ப்ரபத்திக்கு விருத்தமான உபாயாந்தர ஸம்பந்தத்தை ஸஹித்துக்கொண்டும், உத்தரகாலத்தில் மத்யமவ்ருத்தியை உண்டாக்கிக் கொண்டும் உபயுக்தமாயிருக்குமென்று தாத்பர்யம். **ரக்ஷிஷ்யதி** - ரக்ஷிப்பான், **இதி** - என்கிற, **விஶ்வாஸாத்** - விஶ்வாஸத்தினால், **அபீஷ்டோபாய கல்பநம்** - தனக்கிஷ்ட பலத்திற்கு உபாயமாக (பகவானை) செய்வது அணியிடாத - ஸந்தேஹமில்லாத, **வைக்லப்யஸஹமாய** - நிறைவேறுமோ என்ற சங்கை, அதாவது மேலே சொல்லப்போகிற ஜந்துவிசேஷமான ஶங்கைகள் உதித்ததால் ப்ரபத்தியைச் செய்யமாட்டான், ஆகையினால் அப்படிப்பட்ட தடங்கல்களான ஶங்கைகளை நிவர்த்தித்து ப்ரபத்தியைப் பூர்த்தி பண்ணுகிறபடியினால் மஹாவிஶ்வாஸம் தத்காலத்தில் அங்கம். **நிர்பரத்தைக்கு** - தன்னை ரக்ஷித்துக் கொள்ளுவதில் தனக்கு பரமொன்றுமில்லாமைக்கு உத்தரகாலத்தில் இது இல்லாவிடில் தத்காலத்தில் ஸௌக்யமில்லாமையோடு உபாயாந்தர ஸ்பர்ஶம் வரக்கூடுமாகையினாலே அப்படியில்லாமலிருக்கும்படி விஶ்வாஸம் நடக்கிறது என்று தாத்பர்யம். ‘**ஸார்வார்ஷ்டாய**’ என்பதற்குப் புருஷனுக்கு எது வாஸ்தவத்தில் ப்ரயோஜனமோ அதுவே அர்த்தமென்னில் ஸ்வர்க்காதிகளில் புருஷார்த்த ஶப்தம் ப்ரயோகித்திருப்பதால், ததாவித புருஷார்த்தம் என்கிற வ்யவஹாரங்களும் விரோதிக்குமாகையி

1 லக்ஷ்மீ-17-77

முறுபபாயிருககும ஸ்ரீவா ஙஷித வாஸஷாயஙகளபோலே ஸ்ரீவ ஸூத்ரமான வவவஙமும
கோபதநவ வாணம் வாஸஷாயமாம போது வாஸஷனயிககக கொடுககவேணடுகையாலே யிஙகு ஜோத்ஸவ வாணமு மவெக்ஷிதம நனறுயிருபப தொனறையுமிப வாஸஷ னயிககக கொடாத போது வாஸஷாயங கொடுததா னுகானிறே. ஆகையாலேயிறே 1 'ஸூாயிதோ நஜோவாயெஃ' எனறும, 2 'ஜோதஸ்ரீவாணம் நாஃ ஸ்ரீஹிஸூாய

னுல புருஷனுல பராாததிசகபபடுவது புருஷாாததமெனறு சொலலவேணடும அபபொழுது ஸவரூபோசிதமான மோக்ஷமும புருஷனுல பராாததிககபபடடால புருஷாாததமாகும ஆகையி னுல,தான புருஷாாததங கொடுததவனுவதறகுப புருஷனுடைய பராாததனையை எதிபாாததே பகவானகொடுககவேணடுமாகை யினுலே கோபதருதவ வரணம பசவானுடைய பலபரதான ஸங கலபததிறகுக காரணமாயிருபபதினுல அபயா பேக்ஷிதம ஸயிகக - பராாததிததுகைக காரணமாகக சொணடு, அது புருஷாாததமாவதறகாக எனறு தாதபாயம நையாயிக மதத திலபோலே ராஷாணுதிகளைபபோல மோக்ஷமிருநதால அது புருஷாாதநமாகத தோனறுது நம வஹிகதாநததில நிரதிஸயா நநதரூபமான மோக்ஷததை இவனபேக்ஷிசகாமலிருககக கொடுததாலும பகவானுககுப புருஷாாதத பாததவம வஹிததிக சாதோ? இவன எதறகாக அபேக்ஷிககவேணடும எனனில? அதறகு ஸமாதானம அருளிச செயகிறா—'நனறுய' எனறாம பிதது இது லோகநயாயமாகையினுலே லௌகிக புருஷாாத நஙகளிலே மாததிரம இநத நயாயம ஸமபவிககும எனறு ஸஙகி யாமைககாக இநத பரமான ஸமமதமெனறருளிச் செயகிறா— 'ஆகையாலே' எனறாரமபிதது ஆகையாலே - இநத நயாயம எலலா இடததிலும துலயமாகையினுலே ஸூாயிதஃ-பராா ததிககபபடாதவனுயக கொணடு, நஜோவாயெஃ - ரக்ஷிகக மாடடான ஜோதஸ்ரீவாணம் நாஃ - கோபதருதவவாண

1 ல-த-17-72 2 ல-த-17-78

நிவேதநம்’ என்றும் சொல்லுகிறது. இப்படி யிவ்வைந்தும் இவ்வித்யாநுஷ்டாந காலத்தில் ஸ்வயத்நங்களாகையால் இவை யிவ்வாத்மநிக்ஷேபத்துக்கு அவிநாபூதஸ்வபாவங்கள். இவ்வர்த்தம் பிராட்டியை ஶரணமாகப் பற்றவாரும் கோளென்று ஸாத்விகஶ்லாகியான த்ரிஜடை ராக்ஷஸிகளுக்குச் சொல்லுகிற வாக்யத்திலும் காணலாம்.

ப்ரஸித்த ஶரணாகதி ஸந்தர்ப்பங்களில் இவ்வங்காங்கிகளின் நிரூபணம்

மாவது, ஸ்வாபிப்ராய நிவேதநம் - தன்னுடைய அபிப்பிராயத்தைப் பகவானுக்கு விண்ணப்பம் செய்கை. இந்த வசனங்களில் பொதுவாக ரக்ஷிக்கமாட்டானென்று சொல்லி இருப்பதினால் இந்த லோசநயாயம் பொதுவென்பது ப்ரமாண ஸம்மதம் என்று தாத்பர்யம். அப்படிக்கில்லாவிடில் லௌகிக புருஷார்த்தங்களை ப்ரார்த்திக்காவிடில் கொடுக்கமாட்டான் என்றல்லவோ ப்ரமாண மிருக்கவேண்டும். ‘அநுஷ்டாநகாலத்தில் ஸ்வயத்நங்களாகையால்’ என்பதற்கு இவைகள் இல்லாவிடில் அநுஷ்டானமே ஸித்திக்காதாகையினாலே என்று தாத்பர்யம். அவிநாபூதஸ்வபாவங்கள் - இவைகள் இல்லாமல் இருக்க முடியாதவை, அதாவது இவைகளில்லாமல் ப்ரபத்தி நிஷ்பந்நமாகாது என்று தாத்பர்யம். இத்தால் சில இவைகள் அநேகமாகப் ப்ரபத்தி செய்யும்பொழுது நேரக்கூடியவைகள், அப்படிச் சில நேராமல் போனபோதிலும் ப்ரபத்திக்கு லோபமில்லை என்று சொல்லுகிற பக்ஷங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டதாகிறது. ப்ரபத்த்யனுஷ்டானங்களில் இந்த அங்கங்கள் ப்ரதி நியதமாயிருக்கும்படியை நிரூபித்தருளுகிறார்—‘இவ்வர்த்தம்’ என்றாரம்பித்து. ‘ஸாத்விகஶ்லாகியான’ என்பதற்கு பரம ஸாத்விகரான ஸ்ரீ விபீஷணன் பெண்ணாகையினாலே என்று தாத்பர்யம். இத்தால் அவளுடைய உபதேஶம் ப்ரமாணம் என்பது த்யோதிதம். தத் - ஆசையினால், (மேலே சொல்லிய ஸ்வப்ந வ்ருத்தாந்தத்தினால் பகவான் ஜயிக்கப்போகிறானென்று தேறப்படுகிறபடியினாலே), வ: - உங்களுடைய,

1 'அலம் க்ரூரைர் வாக்யைஸ்து' என்று ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநம் சொல்லப்பட்டது 1 'ஸாந்த்வமேவாபிதீயதாம்' என்கையாலே மந:ஸர்வஸ்வமாக வல்லது வாக்வ்ருத்தி யில்லாமையாலே ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பமாக்ஷிப்தமாயிற்று 2 'ராகவாத்தி பயம் கோரம் ராக்ஷஸாநாமுபஸ்திதம்' என்று போக்கற்று நிற்கிற நிலையைச் சொல்லுகையாலே அதிகாரமான ஆகிஞ்சந்யமும் அதினுடைய அநுஸந்தாநத்தாலே வந்த மஹாவிஶ்வாஸாதி ரூபமான கார்ப்பண்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று 3 'அலமேஷா பரித்ராதும் ரா

க்ரூரைர்வாக்யை: - க்ரூரமான வாக்யங்களினாலே, அலம்-போதும், ஸாந்த்வமேவ-நல்லவார்த்தையே, அபிதீயதாம்-சொல்லப்படட்டும் இங்கு அனுகூலமான வசனத்தினால் ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பம் ஆக்ஷிப்தம் என்று தாத்பர்யம் 'மந:ஸர்வஸ்வமாக' இத்யாதிக்கு மனதில் நினையாமல் வாயால் சொல்ல முடியாது என்று தாத்பர்யம் 'ஆக்ஷிப்தமாயிற்று' என்பதற்கு இங்கு நல்லவார்த்தை சொல்லுங்கோள் என்று சொல்லியிருந்த போதிலும் அது மனதில் நினைக்கப்பட்டே சொல்லவேண்டுமாகையினால் மனதில் நல்லவார்த்தை சொல்லவேண்டும் என்று நினைக்கவேண்டுமென்பதும் இத்தால் இழுத்துக் கொள்ளப்பட்டதாகிறது என்று தாத்பர்யம் ஹி-எந்தக் காரணத்தினால், ராக்ஷஸாநாம்-ராக்ஷஸர்களுக்கு, ராகவாத் - ராமனிடத்திலிருந்து, கோரம்-மிகவும் க்ரூரமான, பயம் பயமானது, உபஸ்திதம் - உண்டாயிருக்கிறதோ போக்கற்று வேறு கதியில்லாமல் ஏஷா-இவள், ராக்ஷஸ்ய: - ஓ! ராக்ஷஸிகளே, மஹதோ பயாத்-பெரிய பயத்திலிருந்து, பரித்ராதும் - நம்மை ரக்ஷிப்பதற்கு, அலம்-போதுமானவள் இங்கு 'மஹதோபயாத்' என்று பொதுவாகச் சொல்லியிருப்பது பகவானிடத்திலிருந்து உண்டான பயத்தைக் குறிக்கிறது என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக

---

1 ராமா-ஸு-27-41 2 ராமா-ஸு-27 43
3 ராமா-ஸு-27 44

க்ஷேஸ்யா மஹதோஷயா:' என்கையாலும், இத்தை விவரித்துக்கொண்டு 1 'அலமேஷா பரித்ராதும் ராகவாத்ராக்ஷஸீகணம்' என்று திருவடி யநகவதீக கையாலும் பெருமாளொருத்தனை நிரூபிக்கப்பார்க் கிலும் அவர் சீற்றத்தையாற்றி யிவள் ரக்ஷிக்கவல்ல ளாகையாலே ரக்ஷித்ருத்வஸ்வாஸஞ் சொல்லப்பட் டது 2 'அபியாசாம வைதேஹீம் ஏதத்தி மம ரோச தே', 'பர்த்ஸிதாமபி யாசத்வம் ராக்ஷஸ்ய: கிம் விவக்ஷயா' என்கையாலே ஸௌலப்ய ஸ்வபாவஞ் சொல்லிற்று யிற்று இவைநதுக்கு மத்யான வாத்ஸல்யம்

மற்றொரு ப்ரமாணம் அருளிச் செய்கிறார்—'இத்தை' என்று ராம பித்து ஏஷா - இந்த ஸீதை, ராகவாத் - ராமனிடத்தி லிருந்து, ராக்ஷஸீகணம் - ராக்ஷஸிகளின் கூட்டத்தை, பரித்ராதும், அலம் அநகவதீக்ஷகையாலும் - த்ரிஜடையின் வார்த்தையை அநுபவித்திருப்பதினாலும், சீற்றத்தையாற்றி-கோ பத்தை நிவ்ருத்தி செய்து வைதேஹீம் - ஸீதையை, அபி யாசாம - ப்ரார்த்திப்போம், ஏதத்தி - இதுவே, மம - எனக்கு, ரோசதே - ப்ரியமாயிருக்கிறது பர்த்ஸிதாமபி - நம்மால் பயமுறுத்தப்பட்டவளா யிருந்தபோதிலும், யாசத்வம் - ப்ரார்த் தியுங்கள், ராக்ஷஸ்ய:, விவக்ஷயா - ஸந்தேஹத்தினால், கிம் - என்ன ப்ரயோஜனம் மைதிலீ ஜநகாத்மஜா - ஜநகராஜன் பெண்ணாகிய ஸீதை, ப்ரணிபாதப்ரஸந்நா ஹி - நமஸ்காரத்தினால் அநுக்ரஹத்தைச் செய்பவள் அல்லவா, இவ்விடத்தில் நமஸ்காரத்தைச் சொல்லுகிற 'ப்ரணிபாத' ஶப்தம் ப்ரபத்தியைச் சொல்லுகிறதென் பது சீழ 'ஸ்ரீத்ருநிக்ஷேபகாவ-புணோ' இத்யாதி அருளிச் செய்திருப்பதினால் ஸித்திக்கிறது என்று தாத்பர்யம்

---

1 ராமா-ஸு 58-91 2 ராமா-ஸு 27-41, 43

1 'ப்ரணிபாத ப்ரஸந்நா ஹி மைதிலீ ஜநகாத்மஜா' என்று ப்ரஸாத காரண விசேஷத்தைச் சொல்லுகிற ப்ரணிபாத சப்தத்தாலே விவக்ஷிதமாயிற்று ஆகையால் 2 'ந்யாஸஃ பஞ்சாங்க ஸம்யுதஃ' என்கிற ஸாஸ்த்ரார்த்தமிங்கே வர்ணிதம் இப்படி உபதேசிக்க

மற்றொரு காரணத்தை யருளிச் செய்கிறார்—'ப்ரஸாத' என்றாரம்பித்து இங்கு 'ப்ரணிபாத' என்பது பிராட்டியினுடைய ப்ரஸாதத்திற்குக் காரணமென்றேற்படுகிறபடியினாலே அப்படி ஸம்ஸாரிகளிடத்தில் கூட ப்ரஸாதம் செய்வதற்குக் காரணம் அங்கபஞ்சகங்களோடுகூடிய ஆத்மநிக்ஷேபமென்பது 'தஸ்ய வசீகரணம் தச்சரணாகதிரேவ', 'தம் ஸோதா வி த்ரு ஸங்காரம்' இத்யாதிகளினால் ஏற்படுகிறபடியினால் அங்கபஞ்சகங்களையும் சேர்த்துச் சொல்லி ப்ரஸாத காரணத்தைச் சொல்லுகிற இது ஆத்மநிக்ஷேபத்தைச் சொல்லுகிறது என்று தாத்பர்யம். 'ப்ரணிபாதஃ' என்கிற பதத்திற்கு 'ப்ரக்ருஷ்டோ நிபாதஃ' என்றர்த்தமாகையினால் அது காயிகமான நமஸ்காரத்தைச் சொன்னபோதிலும் அதற்குக் காரணமான மானஸவ்யாபாரத்தைச் சொல்லுகிறபடியினால் ப்ரபத்தியைச் சொல்லுகிறது என்று திருவுள்ளம். ஆகையால்- இவ்வளவு ந்யாயங்களிருக்கிறபடியினால் 'ஸாஸ்த்ரார்த்தமிங்கே வர்ணிதம்' என்பதினால் 'ப்ரணிபாத' இத்யாதிகள் அங்கி முக்யமானவைகளை முக்யமாகச் சொல்லாவிட்டாலும் 'வேதோபப்ரும்ஹணார்த்தாய' என்று வேதாந்தங்களின் அர்த்தங்களை விஸ்தாரம் பண்ண ஏற்பட்ட இந்த க்ரந்தத்தில் 'எல்லாத் தபஸ்ஸுகளிலும் ந்யாஸமே சிறந்தது' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதி வாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிற ந்யாஸத்தை இதர ஸாஸ்த்ரங்களில் விவரித்திருக்கிறபடியே உபப்ரும்மணம் செய்திருக்கிறதென்று சொல்லுவது உசிதமாகையினால் கீழ்ச் சொல்லியபடியே அர்த்தம் சொல்லவேண்டும் என்பது ஸூசிதம். த்ரிஜடை ப்ரந்யாஸம் செய்தபோதிலும் அப்படிப் ப்ரந்யாஸம் செய்யாத ராக்ஷஸிகளையும் பிராட்டி ரக்ஷித்தபடியினால் இப்ரகரணம் ஸரணாகதியை நிரூபிக்க வந்ததல்ல என்று ஸந்தேஹிக்க

1 ராமா-ஸு 27-43 2 397-ம் பக்கம் பார்க்க

ராக்ஷஸிகளை விலக்காதமட்டே பற்றாசாகப் பிராட்டி தன் வாத்ஸல்யாதிசயத்தாலே 1 ‘ப⁴வேயம் ஶரணம் ஹி வ:’ என்றருளிச்செய்தாள். இப்பாசுரம் ஸஹ்ருதயமாய ஸுவ்யக்தமானபடியை 2 ‘மாத: மைதிலி ராக்ஷஸீஸ்த்வயி ததை²வார்த்³ராபராதா⁴ஸ்த்வயா ரக்ஷந்த்யா பவநாத்மஜால்லகு⁴தரா ராமஸ்ய கோ³ஷ்டீ² க்ருதா’ என்று அபியுக்தர் வெளியிட்டார்கள். இவ்விடத்தில் ஸ்ரீஜநகையுடைய வாத்ரீயஸம்ஸர்க்கவ்யக்ஷத்திலே யவனுக்குப் பிறவித்துவக்காலே நம்மவர்களென்று கண்ணோ

காமலிருப்பதற்காக அப்படி ரக்ஷித்ததற்குக் காரணத்தை அருளிச்செய்கிறார்—‘இப்படி’ என்றாரம்பித்து. விலக்காதமட்டே - விலக்காமல் இருப்பதையே. இத்தால் ஆசார்யன் ஸிஷ்யனுக்குப் பரந்யாஸம் செய்யும்பொழுது இவன் விலக்காமலிருப்பதே அமையும் என்பது ஸூசிதம். ‘வாத்ஸல்யாதிசயத்தாலே’ என்பதினால் இப்படி ரக்ஷித்ததற்குக் காரணம் அருளிச்செய்யப்பட்டது. லோகத்தில் மஹாபதிகளை விலக்காதமாத்திரத்தைக்கொண்டு ரக்ஷிக்கக் காணவில்லையே யென்னில், இவ்வளவு வாத்ஸல்யம் உலகத்தில் ஒருவருக்கும் இல்லையென்று ஸமாதானம் அறியத்தக்கது. வ: - உங்களுக்கு, ஶரணம் - உபாயமாக, ப⁴வேயம் - ஆகக்கடவேன். இத்தால் இந்தப் பரஸமர்ப்பணத்தைப்பிராட்டி அங்கீகரித்தமை சொல்லப்பட்டது. பிராட்டியின் பாசுரம் பரிஹாஸசந்தர வார்த்தையைப் போன்றதல்ல, அது பலபர்யந்தமாயிற்று என்றருளிச்செய்கிறார்—‘இப்பாசுரம்’ என்றாரம்பித்து. ஸஹ்ருதயமாய - மநப்பூர்வமாய. மாத: - தாயாராகிய, மைதிலி - ஸீதையே, த்வயி - உம்மிடத்தில், ததை²வ - அப்படியே, ஆர்த்³ராபராதா⁴: - புதிது புதிதாக அபராதம் செய்துகொண்டிருக்கிற, ராக்ஷஸீ: - ராக்ஷஸிகளை, பவநாத்மஜாத் - ஹநுமானிடத்திலிருந்து, ரக்ஷந்த்யா - ரக்ஷித்த, த்வயா - உன்னால், ராமஸ்ய - ராமனுடைய, கோ³ஷ்டீ² - ஸபையானது, லகு⁴தரா - மிகவும் அல்பமாக, க்ருதா - செய்யப்பட்டது. பிறவித்துவக்காலே - இந்த ஜன்மத்தினாலுண்டான ஸம்பந்தத்தி

---

1 ரா. யு. 58-89   2 ஸ்ரீகுண 50

ணேட்டம் பிறக்கும் ராக்ஷஸிகளு ம்ஸம்ரக்ஷிதைகள் அப்படியே ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானோடு கூட வந்த நாலு ராக்ஷஸரு மவருடைய வுபாயத்திலே ஸம்ர க்ஷிதர் அங்குற்ற ஸஹ்யஸ்நாந ஸ்மரணத்திலு மிவ்வஜ்ஞாஜ்ஞவஸ்து மடைக்கலாம் எங்ஙனே யென்னில — யுத்தகாண்டத்திலே வ்யவஸ்திதனான ராவண னுக்குங்கூட 1 'ப்ரதீயதாம் தாசரதாய மைதிலீ', 2 'ஸீதாஞ்ச ராமாய நிவேத்ய தேவீம் வஸேம ராஜந்நிஹ வீதசோகா:' என்று ஹிதஞ் சொல்லுகையாலே

னாலே, இத்தால் ராக்ஷஸிகளை ரக்ஷித்ததற்குக் காரணம் அவர்கள் த்ரிஜடையின் ஸரணாகதியில் அவளுடைய ஆத்மீயமாய்ச் சேர்ந்திருக்கை என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது இப்படியே விபீஷண ஸரணாகதியிலும் 'ஸோஹம்' என்று அவர் தன்னையே ஸமர்ப்பித்த போதிலும் அவரோடு கூட வந்த நால்வரு மதிலந்தர்பூதரென் றருளிச் செய்கிறார் — 'அப்படியே' என்றாரம்பித்து ஸம்ரக்ஷிதா - ஆத்மீயத்வேந உள்ளடங்கினவர்கள் 'அடைக்கலாம்' என்பதற்கு த்ரிஜடை ஸரணாகதியிலேபோலக் கண்டோக்தமாக இல்லாவிடினும் காரணவசனங்கொண்டு நிரூபிக்கலாம் என்று தாத்பர்யம் **வ்யவஸ்திதனான** - ஸ்திரமாய் நின்றவனான **தாசரதாய** - ராமனின் பொருட்டு, **மைதிலீ** - ஸீதை, **ப்ரதீயதாம்** - (உன்னாலே) ஸமர்ப்பிக்கப்படட்டும், அதாவது கொடுத்து விடு என்று தாத்பர்யம் **ராஜந்** - ஓ! ராஜாவே, **ராமாய** - ராமனின் பொருட்டு, **தேவீம்** - தேவியான, **ஸீதாம்** - ஸீதையை, **நிவேத்ய** - ஸமர்ப்பித்து, **இஹ** - இந்த லங்கையிலே, **வீதசோகா:** - துக்கத்தைவிட்டு நீங்கினவர்களாய், **வஸேம** - வஸிக்கக்கடவோம் '**ஆநுகூல்யஸங்கல்பந் தோற்றிற்று**' என்பதற்கு '**ஆநுகூல்யமிதி ப்ரோக்தம் ஸர்வபூதாநுகூலதா**' என்று அஹிர்புத்ந்ய ஸம்ஹிதையில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிற ஸர்வ ப்ராணிகளுக்கும் அனுகூலனாயிருக்கையாகிற ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பம் தெரிவிக்கப்பட்டது என்றாத்தம் பகவானிடத்

---

1 ராமா-யுத-14-8 2 ராமா-யுத-15-14

ஆநாகம்ஸ்ஸஜ்ஜந் தோற்றிற்று. இந்த ஹித வச
நம் பித்தோபஹதனுக்குப் பால் கைக்குமாப்போலே
யவனுக்கு உக்ரமாயிற்று. 1 'த்வாம் து திக் குல
பாம்ஸநம்' என்று திக்காரம் பண்ணின பின்பு
இனியிவனுக்கு உபேக்ஷிக்கவுமாகாது, இவனோடே
ஸம்பந்தித்த விபூதிகளுமாகாது, இவனிருந்த
விடத்திலிருக்கவுமாகாதென்று துணிந்திட்டு, 2 'த்யக்த்வா
புத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச,' 3 'பரித்யக்தா மயா லங்கா மித்ரா
ணி ச தநாநி ச' என்கிற ஸ்வவாக்யத்தின்படியே

த்தில் அதிசத்வேஷியான ராவணனுக்கும் ஹிதம் சொன்ன விபீ
ஷணனுக்குப் பகவானிடத்தில் அநுகூலனாகையும் அவனுக்கு ஹிதனாயு
மிருக்கும் மற்றவர்களிடங்களில் ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பமுண்டென்
பது கைமுதிக ந்யாயஸித்தமல்லவோ? ராவணன் ஸம்பந்தத்தை
விட்டபடியினாலே ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநமுண்டென்று மேலே
நிரூபிக்கப்போகிறவராய் அவன் ப்ரதிகூலனென்று தெரிந்து
உடனே அவனை த்யாகம் செய்யத் தொடங்கினதை அருளிச்
செய்கிறார்—'இந்த' என்றாரம்பித்து. பித்தோபஹதனுக்கு -
பித்தரோகத்தினாலே பீடிக்கப்பட்டவனுக்கு, கைக்கும் - [illegible]
பால் ஸ்வயம் போக்யமானாலும் அது புருஷனிடத்திலிருக்கும்
தோஷத்தினாலே கசக்கிறதைப்போலே இவருடைய ஹிதோப
தேசம் தாமஸ ப்ரக்ருதியான அவனுக்கு ருசிக்காமல் வெறுப்
பதாயிற்று. உக்ரம் - கோபம். குலபாம்ஸநம் - குலத்தைக்
கெடுக்கவந்தவனை, த்வாம் - உன்னை, திக் (நிந்திக்கிறேன்).
விபூதிகளும் - ஐச்வர்யங்களும். புத்ராம்ஶ்ச - புத்ர
ர்களையும், தாராம்ஶ்ச - பெண்சாதிகளையும், த்யக்த்வா - விட்டு.
லங்கா - லங்கையும், மித்ராணி ச - ஸ்நேஹிதர்களும், தநா
நி ச - தனங்களும், மயா - என்னால், பரித்யக்தா - விடப்பட்
டதுகள். இதனால் இவன் ப்ரதிகூலனான ராவணன் பக்ஷத்
திலேயே அவனை விடவேண்டியதாயிருந்ததென்றும் தன்னு
டைய ஸர்வபூதாநுகூல்யத்தாலே தனக்கு ஸக்தி உண்டானாலும்
அதிலும் பாபத்தனப்பட்டு அவனை அநுக்ரஹிக்கலாம் என்று

---

1 ராமா-யுத-16-15 2 ராமா-யுத-17-14 3 ராமா-யுத-19-5

யககு அவககறுபபு போருகையாலே ஆநுகூல்ய
ஸங்கல்பம் தோற்றுகிறது 1 'ராவணோ நாம து³ர்-
வ்ருத்த:' என்று துடங்கி ஸர்வஜித்தான ராவண
னோடே விரோதத்தாலே தாம போககறறு நிறகிற
நிலையைச சொலலுகையாலும், பினபும 2 'அநுஜோ
ராவணஸ்யாஹம் தேந சாஸ்ம்யவமாநித: | ப⁴வந்தம்
ஸர்வபூ⁴தாநாம் ஶரண்யம் ஶரணம் க³த: |' எனகை
யாலும கார்பண்யம் சொலலபபடடது அஞசா
தே வநதுவிடடு 3 'ஸர்வலோகஶரண்யாய ராக⁴
வாய மஹாத்மநே' எனறு சொலலுமபடி பணணின

பாரதது அது அஸாதயமானது கணடு தயாகம செயதபடியி
னாலே இவருடைய பராதிகூலய வாஜனததிறகு யாதொரு நயூ
நதையும சொலலவொணணாது எனபது த்³யோதிதம ராவ
ணோ நாம - ராவணனெனறு பரஸிததனாகிய, து³ர்வ்ருத்த: -
கெடட நடவடிககைகளை யுடையவன ஸர்வஜித்தான - எல
லாரையும ஜயிததவனை பினபும - அபய பரதானம செயத
பிறகும அஹம் - நான, ராவணஸ்ய - ராவணனுடைய,
அநுஜ: தமபி, தேந ச - அவனாலும, அவமாநித: - அவ
மானம செயயபபடடவனாய, அஸ்மி - ஆகிறேன, ஸர்வபூ⁴
தாநாம் - எலலா பராணிகளுககும, ஶரண்யம் - ஶரணமாக
அடையத தகுநதவராகிய, ப⁴வந்தம் - உமமை, ஶரணம் க³த:-
ஶரணமாக அடைநதேன எனகையாலும - எனறு தனனுடைய
காரபணயததை அநுவாதமசெயதிருபபதினாலும ஸர்வலோக
ஶரண்யாய - எலலாருககும ஶரணயனாகிய, மஹாத்மநே -
மஹாதமாவாகிய, ராக⁴வாய - ராமன பொருடடு (எனனை
ஸமர்ப்பிவியுஙகோள) 'எனறு' இததயாதிககு பயபபடவேணடிய
தாயும, முன பரிசயமிலலாததுமான இடததில வநது நினறு
பெருஙகூசசலிடடு தனனை ஸமாபபிவிககுமபடி பராாததிததது,
நாம சதருவைச சோநதிருககபோதிலும இபபொழுது ஶரண
ததனை நமமைப பகவான ரக்ஷிபபான எனகிற விஶவாஸமிலலா
விடடால ஸமபவிககாது எனறு தாதபாயம இபபடி ஆததாத

---

1 ராமா-யு 17-10 2 ராமா-யுத-19-4 3 ராமா-யுத-17-15

மஹாவிஶ்வாஸமு 1 **'விபீஷணோ மஹாப்ராஜ்ஞ:'** என்று **காரணமாவத்தாலே** சொல்லப்பட்டது **ப்ராஜ்ஞ** தையை விசேஷிக்கிற **ஶப்தத்தாலே** விஶ்வாஸாதி **ஶய**ந்தானே **விவக்ஷித**மாகவுமாம 2 **'ராகவம் ஶர ணம் கத:'** என்கையாலே **உபாயவரணாங்கீக்ருத** மான **சௌர்யஜ்ஞவாரண**ஞ் சொல்லிறறுயிறறு **உபா யவரணஶப்த**த்தாலே **வ்யஞ்ஜித**மாகிற வளவன்றிக்கே 3 **'நிவேதயத மாம் க்ஷிப்ரம் விபீஷணமுபஸ்திதம்'** என

விததம என்கிற மாத்திரமன்றிக்கே இது மேல மஹாராஜரால அநுவதிக்கபபட்டிருக்கிறது என்றருளிச செய்கிறார்—**'விபீஷ ண:'** என்றாரம்பித்து **'காரணமாவத்தாலே'** என்பதறகு **'மஹாப்ராஜ்ஞ:'** என்பதறகு மிகுந்த புத்திமான என்றாதத மாகையினால மஹா விஶ்வாஸத்திறகுக காரணமான சௌசீல யாதிகளைபபறறிய புத்தி சொல்லப்படுகிறது, அதினால அதின காரயமானமஹா விஶ்வாஸம குறிக்கப்படுகிறது என்று தாத்பா யம நேரில ஶாபதமாகவும சொல்லப்படுகிறதென்றருளிச செய கிறார்—**'ப்ராஜ்ஞதையை'** என்றாரம்பித்து **'விவக்ஷிதமாகவு மாம'** என்பதறகு **'ப்ராஜ்ஞ:'** என்கிற பதத்தினாலேயே ஶரணய குணங்களைபபறறிய ஜ்ஞானம சொல்லப்படுகிறது, அதில மஹத் தாயிருக்கையாவது மஹா விஶ்வாஸமாகிய காரயத்தோடு சேர்ந் திருக்கையே, ஆகையினால **'மஹா ப்ராஜ்ஞ:'** என்கிற பதத்திறகு மஹா விஶ்வாஸ பாயந்தமான ஜ்ஞானத்தை உடையவன என்று தாத்பாயம **ராகவம்** - ராமனை, **ஶரணம் கத:** - உபாயமாக அடைந்தேன **உபாயவரணாங்கீக்ருத**மான - உபாயமாக வரிக்கிறேன என்கிற இடத்தில உள்ளடங்கிஇருக்கிற **'வ்யஞ்ஜித மாகிற வளவன்றிக்கே'** என்பதறகு உபாயமாக வரித்தேன என பதினால உபாயாந்தர ஸ்தானத்தில நிறகும்படி பாரதந்திரத்தை யும சொல்லப்படுகிறபடியினால அதுவே பரந்யாஸமாகையினாலே பரந்யாஸம **'ஶரணம் கத:'** என்பதினாலேயே ஸூசிப்பிக்கப்படு கிறதென்பது மாததிரமல்லாமல என்று தாத்பாயம **உபஸ்திதம்**- கிட்ட வந்திருக்கிற, **விபீஷணம்**- விபீஷணனாகிய, **மாம்**-என்னை,

---

1 ராமா-யுத்-19-36. 2 ராமா-யுத்-17-14 3 ராமா-யுத் 17-15.

கையாலே வ்யக்தவ்யாஹாரமான ஆத்மநிக்ஷேபஞ் சொல்லிற்று இப்ப்ரகரணத்திலே நிவேதநஸ்வரூபம் விஜ்ஞாபகர்த்ருவாசியாலே நிஷ்ப்ரயோஜநம் இப்படி மற்றுமுள்ள ப்ரபத்திப்ரகரணங்களிலும் ஊஹிக்க

க்ஷிப்ரம் - சீக்கிரமாய், நிவேதயத - ஸமர்ப்பியுங்கோள் வ்யக்தவ்யாஹாரமான-கண்டோக்தமான ஆசார்யர்களை முன்னிட்டு, அதாவது இஷ்டவானர முதலிகளை முன்னிட்டு அப்படியே 'உபாயாந்தர நிரபேக்ஷமான சரணத்வத்தாலே வ்யஞ்ஜிதமாய ரக்ஷாஸாபேக்ஷ ப்ரயோஜனமான ஆத்மநிக்ஷேபமும் 'ஸர்வலோகசரண்யாய ராகவாய மஹாத்மநே। நிவேதயத மாம் க்ஷிப்ரம் விபீஷணமுபஸ்திதம்॥' என்று கண்டோக்தமாயிருப்பாரை முன்னிலையாகக் கொண்டு விஶதமாகச் சொல்லப்பட்டது' என்று ஸ்ரீ அபயப்ரதாநஸாரத்தில் இவர் தம்மாலேயே அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது 'நிவேதயத' என்பதற்கு தெரிவியுங்கோள் என்கிற அர்த்தமில்லை என்று நிரூபித்தருளுகிறார்—'இப்ப்ரகரணத்தில்' என்றாரம்பித்து இப்ப்ரகரணத்தில்-விபீஷணன் இந்த ப்ரஸங்கத்தைச் சொல்லும் ஸந்தர்ப்பத்தில் விஜ்ஞாபக - தெரிவிப்பது 'நிஷ்ப்ரயோஜநம்' என்பதற்கு எல்லாருக்கும் தெரிந்ததை மறுபடியும் தெரிவியுங்கள் என்று சொல்லுகிறது என்பது ப்ரயோஜனமற்றது என்று தாத்பர்யம் இவ்விடத்தில் 'பெருமாளும் இளையபெருமாளும், முதலிகளும் கேட்கும்படி கிட்ட வந்து 'ப்ரணாதஸ்து மஹாநேஷ:' என்கிறபடியே கூப்பிடுகிறவனுகையாலே பெருமாளுக்கறிவியுங்கோளென்கை விவக்ஷிதமன்று 'ஸ்வாத்மநிவேதநம்', 'கிங்கரோஸ்மீதி சாத்மாநம் தேவாயைவம் நிவேதயேத்' இத்யாதிகளிற்படியே 'நிவேதயத மாம்' என்று என்னை ஸமர்ப்பியுங்கோள் என்றபடி' என்று ஸ்ரீ அபயப்ரதான ஸாரத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பது அனுஸந்தேயம் அன்றிக்கே ஶரணாகதி ப்ரகரணத்தில் நிஷ்ப்ரயோஜனமானது என்று தாத்பர்யமாகவுமாம் அதாவது ஶரணாகதியோடு சேராமல் அறிவியுங்கோ என்று அர்த்தம் சொல்லுவதைப் பார்க்கிலும் அவஶ்யாபேக்ஷிதமான ஸமர்ப்பணத்தைச் சொல்லுகிறதென்பதே உசிதம் என்று தாத்பர்யம் 'மற்றுமுள்ள' இத்யாதி-காக கஜேந்த்ர

ரூவ்யாக்ஷேபங்களிலும் ஸங்க்ஷேப விஸ்தர ஸூக்தி யையாலே யிவ்வங்கங்களை காணலாம். தான் ரக்ஷிக்க மாட்டாததொரு வஸ்துவை ரக்ஷிக்கவல்லனொருவன் பக்கலிலே ஸமர்ப்பிக்கும்போது தானவன் திறத்தில் ஆநுகூல்யஸந்தியை யுடையனாய், ப்ராதிகூல்யஸந்தியைத் தவிர்ந்து, இவன் ரக்ஷிக்கவல்லன், அபேக்ஷித்தால் ரக்ஷிப்பதுஞ் செய்யுமென்று தேறி, தான் ரக்ஷித்துக் கொள்ளமாட்டாமையை யறிவித்து, நீ ரக்ஷிக்கவேணுமென் றபேக்ஷித்து, ரக்ஷ்யவஸ்துவையவன் பக்கலிலே ஸமர்ப்பித்து, தான்

ராதிகள் செய்த ப்ரபத்தியைச்சொல்லுகிற இடங்களிலும், ஸூக்திஜ்ஞருவ்யாக்ஷேபங்களிலும் – லோகத்தில் ஒரு த்ரவ்யத்தை ஒருவனிடத்தில் ரக்ஷிக்கும்படி கொடுக்கும்பொழுதும் இவ்வங்கங்கள்-ஐந்தங்கங்களும், அங்கியும் அபேக்ஷிதமென்கிற அர்த்தம் சில இடங்களில் எல்லா அங்கங்களும் சொல்லப்படாவிட்டாலும் அந்த இடங்களில் ப்ரபத்தி ஸங்க்ஷேபமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்றும், விஸ்தரமாக நிரூபித்திருக்குமிடத்தில் விஸ்தாரமாகச்சொல்லி இருக்கிறதென்றும் அறியவேண்டுமென்பதற்காக 'ஸங்க்ஷேபவிஸ்தரஸூக்தி யையாலே' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது ஒரு க்ரந்தத்தில் சில இடத்தில் ஸங்க்ரஹமாகவும் சில இடத்தில் விஸ்தாரமாகவும் சொல்லியிருப்பதைப்போலே இங்கும் என்று தாத்பர்யம். லௌகிக த்ரவ்ய நிக்ஷேபத்தில் இவை அவிநாபூதம் என்பதை நிரூபிக்கிறார்—'தான்' என்றாரம்பித்து. திறத்தில் – விஷயத்தில். 'தான் ரக்ஷிக்கமாட்டாத' இத்யாதியினால் ஆகிஞ்சந்யமாகிற அதிகாரமும், 'ரக்ஷிக்கவல்லனொரு' என்பதினால் ரக்ஷணஸாமர்த்ய ஸ்வபாவமும், 'ஆநுகூல்யஸந்தியுடையனாய்' என்பதினால் ஆநுகூல்யஸங்கல்பமும், 'ப்ராதிகூல்யஸந்தியைத்தவிர்ந்து' என்பதினால் ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமும், தேறி-விச்வஸித்து, 'இவன் * * தேறி' என்பதினால் மஹாவிச்வாஸமும், 'தான்' இத்யாதியால் கார்ப்பண்யமும், 'நீ' இத்யாதியால் கோப்த்ருத்வவரணமும், 'ஸமர்ப்பித்து' என்பதினால் ஸ்வரூபஸமர்ப்ப

ஸிம்ஹாஸநஸ்தாய் ஸயநங்கொட்டு மாரிலே கை வைத்துக் கொண்டு கிடந்துறங்குகிற அங்காங்கிகளை காண மந்த்ரமான த்வயத்தில் காணா நின்றோமிறே இக்கட்டளையெல்லாம் அநுஸந்திக்கும் விதம் ஸ்ரீயஃஶரணாய் [?] ப்ரகாஶகமான த்வயாவஜ்ஞத்திலே [?] [illegible] க்கும்படி யெங்ஙனேயென்னில் — ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வ ஶக்தியாய், [illegible] ஸர்வேஸ்வர காரநிரபேக்ஷனாய், [illegible] தைகளைப்போலே — க்ஷிப்ரகாரியானதிக்கே யிருப்பாளாய், ஸர்வாயிக்ஷமி [illegible] ஸர்வேஶ்வர ஆஜ்ஞாவ்யாஜங்களை யுடையனாக க்ஷிப்ரத்தையும், ப்ராஷ்டிரோர்யான [illegible] ஆஜ்ஞாவ்யாஜங்களை யுடையனாக களவில்லாத ஸஹ்ய

ணமும், ‘ தான ஸிம்ஹாஸநஸ்தாய ’ என்பதினால் பரஸமாப்பண மும், மேல் வாக்யத்தினால் ஸ்வப்ந த்வமும் சொல்லப்படுகிறது ஸயநங்கொட்டு - படுக்கை விட்டுப்போய் கட்டளை - அங்கங்கள் அங்காங்களை கட்டளையென்றதினால் அவஸ்யம் அபேக்ஷிதம் என்பது த்யோதிதம் அவஸ்யாபேக்ஷிதமான அங்கங்களை என்று தாத்பர்யம் ஸ்ரீயஃஶரணாய் ப்ரகாஶகமான கரணமந்த்ரமா னதிலே அப்பொழுது செய்யப்படுகிற அநுஷ்டானங்களை பாகா ஸம் செய்கிற ஸ்ரீமத் பதமும், நாராயண பதம் இரண்டும் ஆநு கூல்ய ஸங்கல்ப ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநங்களுக்கு காரணங்களாகிய ஸரீர பதியின் ஆநாதாதை சொல்லுகிறதென்றும், அவைகள் ஸ்வபத ப்ரவ்ருத்யநுஷ்டானத்திற்கு விரோதிகளான ஜந்துவிதமான ஸம்ஶயங்களை நிவ்ருத்தி செய்கிறபடியினாலே ஆஶ்ரயிப்பவ ருக்கு அவஸ்யம் ஜ்ஞாதவ்யங்கள் என்றும், ஐந்துவிதமான ஆக்ஷேபங்களையும் அந்தந்த காரணங்களையும், அவைகள் நிவ ருத்திக்கும்படிக்கான தயரவ்ருத்திகளுமிங்ஙா—‘ஸர்வஜ்ஞ’ என்றாரம்பித்து ஸர்வேஸ்வரகாரநிரபேக்ஷனாய் - தான பரிபூர்ணனானபடியால் தமக்கால் செய்யப்படும் உபகாரங்கள் ஒன் றிலும் ஆசையில்லாதவனாய், க்ஷிப்ரகாரி - ஶீக்ரம் பலம் கொடுப்பவன் இந்த ஆகாரங்களால் மேல் சொல்லப்போகிற ஐந்து விதமான ஆக்ஷேபங்களுக்கு காரணங்கள் ‘க்ஷிப்ரத்தையும்’

த்தைத் தருகையும், அபூர்வார்த்தத்துக்குத் தருகையும், தாழாதே தருகையும், தரம் பாராதே தருகையுங் கூடுமோ வென்கிற ப்ரச்நங்களுக்கு நிவர்த்தகங்களுமாய், யதா ஸம்ப4வம் ப்ராப்யத்வோபாயத்வார்த்தங்களுமா யிருந்துள்ள புருஷகார ஸம்ப3ந்த4 பூர்ணத்வாதி யோஜநா விசேஷங்களாகிற சேஷியினுடைய ஆகாரங்களைப் போதித்துக் கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீசப்3த3த்திலும் நாராயண சப்3த3த்திலும் ஆர்த்த2மாக வாத்ஸல்யாதி ஸ்வாதிகளும் அனுஸந்தேயமாகக் கடவது

இத்யாதி 'கூடுமோ' என்பதோடு அந்வயிக்கிறது. அபி4க3ம்யனாகை - அடையப்படக்கூடியவனாகை; நம்முடைய அபராதங்களையெல்லாம் அறிந்து அதற்குத் தகுந்தபடி சிக்ஷிக்கக்கூடியவன் நம்மால் ஸுலபமாயடையக்கூடியவனாவனோ (1)? ஆச்ரித் - அவனை யடைவது அவரவர் காமங்களுக்கு அனுகுணமாகப் பலம் கொடுப்பவனாகையினால் ப்ராப்தி விரோதிகளான பாபங்களையுடைய நமக்குப் பலத்தைக் கொடுப்பனோ (2)? 'அபூர்வார்த்தத்துக்கு' என்பதோடு ப்ராப்தியாகிற என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும். நம்மால் ஒன்றையும் எதிர்பாராதவன் இந்த அல்ப வ்யாஜத்திற்காகக் கொடுப்பனோ (3)? தாழாதே - விளம்பம் செய்யாமல் அவன் க்ஷிப்ரகாரியல்லாமையினால் விளம்பமில்லாமல் பலங் கொடுப்பனோ (4)? தரம் பாராதே - ஆச்ரிதர்களின் ஜாதியாதிகளின் வ்யத்யாஸங்களைப் பாராமல் அவன் ஸர்வோத்க்ருஷ்டனாகையினாலே நீசர்களான நமக்கு ஸ்வப்ராப்தியைத் தருவனோ (5)? கூடுமோ - ஸங்கதமாகுமோ. நிவர்த்தகங்களுமாய் - நிவ்ருத்தி செய்யக்கூடியவைகளாய். யதா ஸம்ப4வம் - அதற்குச் சேரும்படி, அதாவது புருஷகார ஸம்பந்தம் உபாயத்வோபயுக்தம், ஸம்பந்தாதிகள் ப்ராப்யத்வோபாயத்வங்களுக்கு உபயுக்தங்கள் என்று தாத்பர்யம். 'விசேஷ' என்பது 'புருஷகார' இத்யாதி ஒவ்வொன்றிலும் அந்வயிக்கிறது. போதித்துக் கொண்டிருக்கிற - தாத்பர்யத்தில் உட்பட்டதான, ஆர்த்த2மாக - அர்த்தத்தினால் ஏற்படுகிறதாக. அப்படி அந்தப் பதங்களில் அனுஸந்தேயமாவதற்குக் காரணத்தை யருளிச் செய்கிறார் — 'இப்படி' என்று ஆரம்

இப்படி விசிஷ்டனான ஸ்வாமியைக் காட்டுகிற சப்தங்கள் ஔசித்யத்தாலே இவன் திறத்தில் ப்ராப்தமான ஸமீஹிதாநுவர்த்தந ஸஜ்ஜத்தையும் அஸமீஹித நிவர்த்தநத்தையும் ப்ரகாசிப்பிக்கின்றன. இப்புருஷகாராதிகளுக்கு க்ரம விசேஷங்களாவன — மறுக்கவொண்ணாமையும், ஒழிக்கவொழியாமையும், நிரபாயிகமாகையும், ஸஹகாரியைப் பார்த்திருக்க வேண்டாமையும், தண்ணியரான பிறருடைய பேறே தன் பேறாகையும். இவ்விசேஷங்களாலும்

ஶங்காபஞ்சக நிவாரண ப்ரகாரம்

ஶங்காபரிஹாரம் பிறந்தபடி யெங்ஙனே யென்னில் — ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வசக்தியுமா யிருந்தானேயாகிலும் மறுக்கவொண்ணாத புருஷகார விசேஷத்தாலே அந்த:புரவாஸிஜந விஷயத்திற்போலே அஸிமஜ்வ்ருதா விரோதிகளான ஸ்வாபரா

பித்து இப்படி விசிஷ்டமான - கீழ்ச் சொல்லிய புருஷகாராதிகளோடு சேர்ந்திருக்கிற ஸ்வாமித்வத்தை இங்கு தனித்தருளிச் செய்தது இவைகளுக்கு அதுவே முக்யகாரணம் என்று தெரிவிப்பதற்காக ஔசித்யத்தால் ஸ்வாமியின் விஷயத்தில் இப்படி இருப்பது உசிதமாகையினாலே ப்ராப்தமான - லோக ந்யாயத்தினால் ஏற்பட்டதான ஸமீஹிதாநுவர்த்தநம் - அவனிஷ்டப்படி நடப்பது அஸமீஹிதநிவர்த்தநம் - அவனுக்கு இஷ்டமில்லாததை விட்டுவிடுவது ஒழிக்க வொழியாமை - ஒருவராலும் விடமுடியாமை 'ஸஹகாரியை' இத்யாதி - ஒத்தாசையை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பதில்லாமை தண்ணியர் தாழ்ந்தவர் 'எங்ஙனே யென்னில்' என்பதற்கு சங்கைக்குக் காரணங்களான ஸ்வபாவங்கள் நிவ்ருத்தி யடையாமலிருக்க சங்கைகளுக்கு நிவ்ருத்தி எப்படி ஸம்பவிக்கும் என்று தாத்பர்யம் 'ஆகிலும்' என்பதினால் அந்த ஆகாரங்கள் இருந்தபோதிலும் அவைகள் அப்ரயோஜகங்கள் என்பது த்யோதிதம் அந்த:புரவாஸிஜநம் - அந்தப்புர ஸ்திரீகளின் அந்தரங்கமான வேலைக்காரர்கள் அஸிமஜ்வ்ருதா விரோதிகள் - ஜீவாத்மா தன் ஸமீபத்தில் வந்து நிற்பதற்கு

யங்களையெல்லாம் க்ஷமித்து இவற்றில் 1 'அவிஜ்ஞாதா' என்னும்படி நின்று ஹிமஶ்ரேஷ்டம் க்ஷேத்ரஜ்ஞவை மாஹத்மனே யாகிலும் இவனுடைய வ்யாஜத்தாலே ஸ்வாமியுடைய ஸ்வாமித்வ ஆத்மத்வ ஸம்பந்தஸாவா யிகமாய நாயம்போலே ஸுத: ஸ்ராவ்யமான வளவில்லாத மஹத்தைத்தரும் அவாப்தஸமஸ்தகாமதையாலே ஸர்வேச்வர நிரபேக்ஷனே யாகிலும் அனுவ்யாஜத்தாலே வசீகாரத்துடன் ஸ்ராஜ ஸம்பந்தமுள்ளனைப்போலே தன் நிருபாதிக காருண்யாதிகளாலே யிவன் செய்கிற சிலவான வ்யாபாரத்தைத் தனக்கு உபகாரமாக வாங்கித்துக்கொண்டு க்ருதஜ்ஞனுடைய கார்யத்தைச் செய்யும் க்ஷமாதிகளை

விரோதியானவை 'என்னும்படி நின்று' என்பதற்கு அவன் ஸர்வஜ்ஞனாயிருந்தபோதிலும் இவனுடைய அபராதங்கள் ஒன்றையும் அறியாதவனைப்போல மனதிலும் ஒருவித கலக்கமில்லாதவனாய் நின்று, ஸுஹ்ருதமும் அவனால் இடையச் கூடியவனும ஸம்பந்தஸாவாயிகமாய - ஸம்பந்தங்களைக் காரணமாகக் கொண்டு இதனால் ஒழிக்கவொழியாத ஸம்பந்தத்தினால்தாய் தனம்போலே ப்ராப்தமான பலத்தைத் தருகிறானென்கையினாலே இதற்கு விரோதமான நிக்ரஹ நிவ்ருத்தி இந்தப் ப்ரபாவத்தினால் செய்யப்படுகிறது, இந்த ப்ரபத்தியே மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதில்லை, ஸம்பந்தமும் அவனுடைய ஸஹஜ காருண்யமுமே ப்ரதானகாரணம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'மஹத்தையும்' என்பதினால் இவனால் ப்ரார்த்திக்கப்படாத பக்தி பாவனத்வாதிகளையும் கொடுக்கிறான் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது இது ஶாஸ்த்ரங்களிலும் அஶக்தனான அதிகாரி விஷயத்தில் அல்ப ப்ராயச்சித்தத்தினால் மஹாபாதக நிவ்ருத்தி சொல்லியிருப்பதைப்போல என்று திருவுள்ளம் 'ஸர்வேச்வர நிரபேக்ஷனே யாகிலும்' இத்யாதிக்கு அவன் தனக்கு உபகாரமாக இவனிடத்தில் ஒன்றையும் எதிர்பாராவிடினும் தன்னுடைய ப்ரயோஜனத்தில் ஆசை இல்லாமலே அயலார் படுகிற து:கத்தை நிவ்ருத்தி செய்வதாகிய

---

1 பார-ஆனு-ஸஹஸ-51

களைப்போலே க்ஷிப்ரகாரி யன்றிக்கேயிலும் மற்றுள்ள ஸாதநங்களுக்கு விளம்பித்து ஃபலங்கொடுத்தானேயாகிலும், அநந்ய ஸாதநனுடைய ப்ரபத்திக்கு ஔதார்யாதி குண ஸஹிதமாய ஸஹகாராந்தர நிரபேக்ஷமான தன் ஸங்கல்ப மாத்ரத்தாலே காக விபீஷணாதிகளுக்குப்போலே யிவன் கோலின காலத்திலே யபேக்ஷிதங் கொடுக்கும். ஸர்வாதிகாரிகனேயாகிலும் ஸ்வாதந்த்ர்யாதி குணவிசிஷ்டனாய தன் ப்ரயோஜநமாக வாச்ரிதாக அபேக்ஷிதஞ் செய்கிறானையால் கோஸல ஜனபதத்தில் ஜந்துக்களுக்குப்போலே ஸாரஜ்ஞரோடொக்க திர்யக்கான கிளிக்குப் பாலூட்டுங் கணக்கிலே தரம் பாராதே கொடுக்கும். இப்படி யதாஜ்ஞாநம் பிறந்த ஸத்தைகளுக்கு யதாஜ்ஞாநம் வ்யவஹாரமுண்டாகையாலே யதா ஸாத்யம் ப்ரபத்தி

காருண்யம் நிறைந்தவனாகையினாலே இவன் செய்கிற அல்ப வ்யாபாரத்தைத் தனக்குப் பரமோபகாரமாக நினைத்து ப்ரஸந்நனாகும் என்றாகத்தம். ‘மற்றுள்ள’ இத்யாதிக்கு காக விபீஷணாதி ஸரணாகதிகளில் அப்பொழுதே பலம் கொடுக்கக் கண்டிருப்பதினால் ஸ்வதந்த்ரனான தன் ஸங்கல்பத்தினாலே ஸரணாகதன் விஷயத்தில் அவன் கேட்டபோது பலம் கொடுக்கிறான், க்ஷிப்ரகாரியல்லவென்றது மற்றவைகளைப் பற்றியது என்று சொல்லவேணும் என்று தாத்பர்யம். ‘ஸர்வாதிகாரிகன்’ இத்யாதிக்கு லோகத்திலும் ஸ்வலீலாதி ப்ரயோஜனத்திற்றாகச் செய்கிறவர்கள் குமாரனுக்கும் கிளிக்கும் வ்யத்யாஸமில்லாமல் பாலூட்டுவதைப்போல கோஸல ஜனபதத்தில் ஜந்துக்களையும் அவர்களுடைய விசேஷத்தைப் பாராமல் ‘நற்பாலுக்குய்த்தனன்’ என்று ப்ரமாணங்கள் சொல்லுகிறபடியினால் தன்பேறாகச் செய்கிறபடியினாலே ஆச்ரிதர்களிடத்தில் தாரதம்யம் பாராமல் பலம் கொடுப்பான் என்று தாத்பர்யம். ‘யதாஜ்ஞாநம்’ இத்யாதியினால் ஸாஸ்திரத்தைக் கொண்டே யறிய வேண்டியதான ஸரண்ய குணங்களைப் பற்றியும், ப்ரபத்தி ப்ரபாவத்தைப் பற்றியும், லௌகிக ந்யாயத்தைக் கொண்டு ஸந்தேஹிக்க இட-

ஸாபேக்ஷித ஸாத்யமாகக் குறையில்லை. இவ்விசிஷ்டமான புருஷகாராதிக ளனைத்தையும் ஸதாசார்ய கடாக்ஷவிசேஷத்தாலே தெளிந்தவனுக்கல்லது மஹா விஶ்வாஸம் பிறவாது எங்ஙனேயென்னில்.—

யில்லை, அப்படி ஸந்தேஹித்தாலும் கீழ்ச்சொல்லியபடி ஸமாதானம் ஏற்படுகிறது என்று தாத்பர்யம். இந்தப் புருஷகாராதிகளனைத்தையுமறிந்தாலும் மஹா விஶ்வாஸம் உண்டாகாமலிருப்பதற்குக் காரணம் அருளிச்செய்கிறார்—'இவ்விசிஷ்டமான' என்றாரம்பித்து. **விசிஷ்டமான**-கீழ்ச் சொல்லிய விசேஷணங்களோடு கூடிய **ஸதாசார்ய கடாக்ஷ விசேஷத்தாலே** - இந்தப் புருஷகாராதிகளைப் பொதுவாக அறிவது மாத்திரம் மஹா விஶ்வாஸாதிகளுக்குக் காரணமல்ல, விசேஷமான ஜ்ஞானமிருக்க வேண்டும், அதுவும் பொதுவான காரணம், அந்த விசேஷம் உண்டாவதற்கும் காரணம் ஸதாசார்யானுக்ரஹ விசேஷம், இவைகள் இல்லாதவனுக்கு மஹா விஶ்வாஸம் உண்டாகாது, என்று தாத்பர்யம். '**கடாக்ஷ விசேஷ**'மாவது உபதேசிக்கப்பட்ட அர்த்தங்கள் இவனுக்குப் பலபர்யந்தமாக வேண்டுமென்கிற க்ருபா விசேஷம். '**எங்ஙனே யென்னில்**' என்பதற்கு '**ஶாஸ்த்ரே த்ருʼஷ்டே நந்த விதி விஷயே நிஷ்டுரம் ஶக்யயோக்யோ விஶ்வாஸஸ்யாந்மஹாநேவ ப்ரதிஹத விதேஷ கிம் ஶக்யம் ஸ்வாத்யம் । ஏவம் ஶாஸ்த்ரார்த்தவிஷயே வ்யாப்தே ந்யாஸே ஶங்கா வாஞ்சா ஹாநா ஶங்கிதார்த்தா ஹேதுஸ்ததா**' என்று ஸ்ரீந்யாஸ விம்ஶதியில் அருளிச் செய்திருக்கிறபடியே ஶாஸ்த்ரத்தில் நம்பிக்கையுடைய ஆஸ்திகன் அதில் விதிக்கப்பட்டிருப்பதைக் குறித்து ஸந்தேஹிக்கமாட்டானாகையினால் இந்த ப்ரபத்தி ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தில் ஶங்கா பஞ்சகமுதியாதாகையினாலே அவைகளின் நிவ்ருத்திக்காகப் புருஷகாராதி விசேஷ ஜ்ஞானங்கள் அநாவஶ்யகங்கள் என்று ஶங்கையின் தாத்பர்யம். ஆஸ்திகனுக்கும் ஶங்கை உதிக்கும் என்று நிரூபிப்பதற்காக அந்த ஶங்கைகளுக்குக் காரணங்களை நிரூபித்துக்கொண்டு அதில் ஆசார்ய ஸம்மதியையும் காட்டி ஸமாதானமருளிச் செய்கிறார்—'ஶம்

ஸம்ஸ்வான ஸஹிஷ்ணுவ னல்லாமையாலே கர்மயோகாதிகளுக்கு அநர்ஹனும்படியான ஸாமர்த்யாபாவங்களை யுடையனுமாய், 1 'திகஶுசிமவிநீதம்' என்கிற ஶ்லோகத்தின் படியே யெட்டவரிய ஃபலத்தைக் கணிசிக்கும்படியான சாபலத்தையு முடையனுமாய், இப்ஃபலத்துக்கு ஸாதநமாக்கப் புகுகிற வுபாயம் காயக்லேஶார்த்தவ்யய தைவஶ்யாதிக ளொன்றும் வேண்டாததொரு ஸுகரஸாதநமாதல், ஸர்வாதிகாரமாவதொரு ஸுகரஸாத்

ஸ்வான' என்றாரம்பித்து 'அஸஹிஷ்ணுவன்' இத்யாதிக்கு கர்ம யோகாதிகளான பரம்பரையாக ஸாதனங்களான உபாயங்களைக் கூட அனுஷ்டிப்பதற்கு அநர்ஹனா யிருப்பதற்குக் காரணம் இவனிடத்தில் பசவான அபிமுகனா யில்லாமை, அப்படி யிருக்க அவனைக் கிட்டித் தன்னை ரக்ஷிக்க வேண்டும்படி ப்ரார்த்திப்பதற்கு அவன் அபிமதவயனாகுமோ என்று தாத்பர்யம் இத்தால் ப்ரதம ஸங்கை அறுபட்டது 'திகஶுசிமவிநீதம் நிர்தயம் மாமலஜ்ஜம் பரமபுருஷ! யோஹம் யோகிவர்யாக்ரகண்யை: விதிஶிவஸநகாத்யைர் த்யாதுமத்யந்ததூரம் தவ பரிஜநபாவம் காமயே காமவ்ருத்த:॥' என்ற ஶ்லோகம் யோகிகளுக்குள் சிறந்தவர்களான ப்ரஹ்ம ருத்ர ஸநகாதிகளுக்கும் எண்ணிப் பார்க்க முடியாததான உன்னுடைய கைங்கர்யமாகிற புருஷார்த்தத்தை ஆசைப்படுகிறேனாகையினாலே நான் மிகவும் அபராதி என்று தாத்பர்யம் இத்தால் மஹாபராதியானவன் அதற்குப் பரிஹாரம் செய்து கொள்ளாமல் அவைகளை க்ஷமிக்க வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திப்பதே அபசாரமாயிருக்கப் பலம் வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திப்பது மிகவும் பெரிய அபசாரம், அதிலும் மிகவும் துர்லபமான பலத்தை ப்ரார்த்திப்பது இன்னும் பெரிய அபராதம் என்று தாத்பர்யம் இத்தால் இரண்டாவது ஸங்கை அறுபட்டது எட்டவரிய - மனதினால் எண்ணக்கூட அரியதான கணிசிக்கும்படி - ஆசைப்படும்படி காயக்லேஶம் - (உபவாஸாதிகளினாலுண்டான) தேஹத்தின் ஶ்ரமம், அர்த்தவ்யய - பணச்செலவு, தைவஶ்ய - நிர்ப்பந்தம்

1 ஆள ஸ்தோ-47

சக்யமாதலால், இந்த ஸ்வல்பமான வுபாயத்தைக் கொண்டு அந்த மஹத்தரமான பலத்தைத் தான் கோலின காலத்திலே பெறவாசைப்பட்டு, இப்பலத்துக்கு 1 'ஸாரமேவ புரோடாஸ:' என்கிறபடியே ஜந்மவ்ருத்தாதிகளாலே தான் அபகர்ஷமுடையனாய்த் தன்னாவ்ருத்திகளையுங் கொண்டு பேறு பெறுவதாக வொருத்தனுக்கு உண்டான விஸ்வாஸம் பிறக்கையி லருமையை நினைத்து 'கல்வெள்ளுக்கட்டுப்போய்க் கல்வெண்ணெயாயிற்று' என்றெம்பா ரருளிச் செய்தாரிறே

சக்தி - ஸ்வல்பமாய்ச் செய்யமுடியாத அங்கங்கள் 'ஆதலால்' என்று உபஸம்ஹாரமில்லாத வாக்யத்தால் முன்னுள்ளது ஸங்கை நிறுத்துக் கொள்ளும். மஹத்தரமான - மிகவும் பெரியதான (உத்க்ருஷ்டமான), கோலின - இச்சித்த பரவான தான ஸங்கல்பித்த போதிலும் க்ஷிப்ரகாரி யல்லாமலிருக்க இந்த ப்ரபன்னன் தான் ப்ரார்த்தித்த காலத்தில் பலத்தை ஆசைப்படுகிறான். இதற்கு காரணமாவது ஸங்கை தருமிக்கும். ஸாரம - நாய்க்கு, புரோடாஸ: இவ - (யாகங்களில் உபயோகிக்கும்) புரோடாசம் என்கிற ஹவிஸ்ஸைப்போல ஜந்ம - பிறப்பு, வ்ருத்தம் - நடவடிக்கை, சக்தி - ஸமஸ்காரம், குணம், அபகர்ஷமுடையனாய்த்து அடைவதற்கு அயோக்யனாயிருந்து ஆவ்ருத்திகளையும் ஸம்பந்தம் பெறுபவர்களையும், கொண்டு - சேர்த்துக்கொண்டு இந்தக் காலத்திலே தனக்கே இப்பேறு பெறுவது அஸாத்யமாயிருக்க, தன் ஸம்பந்திகளுக்கும் சேர்த்துப் பெறுவது இன்னும் அஸாத்யம் என்பது தாத்பர்யம். இதனால் ஜந்மாவது ஸங்கை தரும் காரணம். அருமை வந்ததும் கல்வெள்ளுக்கட்டு - கல் எள் அடங்கிய சுமை. அதாவது யஜமானனாகிய ஒருவன் தன்னுடைய குடியானவனிடமிருந்து கல் எள்ளுக்கொண்ட சுமைவரியாகக்கொண்டுவரும்படி நியமிக்க, அவன் தனக்கு அது அஸக்யமென்று சொல்ல, நல்லெண்ணெய் கொண்டுவர வேண்டும் என்று உத்தரவு செய்வதைப் போல இருக்கிறது, இங்கு ப்ரபத்தியை பக்தியோகத்தில் ஸக்தியில்லாதவனுக்கு விதித்திருப்பது என்று தாத்பர்யம் ஆஸ்திகனுடைய

1 பாத்ம-ஸாப 12-83

இவவிடததில ஸர்வேஶ்வரனுடைய வாசகமாத்ரத
தை யறிநத கலுகையாலே நாராயணனென்று போ
பெறற பிறநது கெடடானிற காடடில இடைச சி
கஙளபபோலே விவேகமிலலையேயாகிலுமஸௌலப்யத
தை யறிநது அநநலனுடையொருவனை நணு கு
மவனேவாஶ்ரயிக்கவென்றபபுளளாரருளிச செயயும
பாசுரம இபபடி ஶாஸ்த்ரஜ்ஞானாதிஜ்ஞாநததாலே பிற
நத விஶ்வாஸஹேதுவும விஶ்வாஸஸ்வரூபமும காவ்ய

ஶாஸதிரஙகளைசகொணடு பகவானுடைய மேனமையை யனுஸந
திதது அகனறு போவதினாலே பரபததி ஸவருபமே லோசத
தில ஸிததிககாதே எனனில? அதறகு ஸமாதான மருளிசசெயகி
றார—‘இவவிடததில’ எனறாரமபிதது அகலுகையாலே தூரததில
விலகிபபோவதினாலே ‘நாராயணனை எனறு போபெறற’ எனப
தறகு ‘தரோம் ஷ்ஷஜிநோ வோஸ: ஸ்வதே நாராயணம்:’
எனறு பாபிகளாகப பிரிததுச சொலலபபடட நாலவரில ஒரு
வனுகிய எனறாததம பிறநது கெடடான - ஜஞானம உணடாய
அதின பலததைத யடையாதவன, அனறிககே இநதப பரதவத
ததைப பாாதது அகனறவனுகையினாலே இநத ஜஞானம பிறநததி
னால செடடவன எனறாததம விவேக மிலலையேயாகிலும்-பக
வானுடைய உதகாஷம, தனனுடைய நிகாஷம, இவைகளைபபற
றிய ஜஞானமிலலையேயாகிலும, அநநலனுடை - அபபடிபபடட
ஸௌஶீலயாதி கலயாணகுணஙகளையுடைய, ஒருவனை-அதவிதீ
யமானவனை, நணுகுமவனே-கிடடியாஶ்ரயிககுமவனை இததால
பரதவ ஸௌலபயஙகளை யறிநது ஆஶ்ரயிபபவாகள பரமாஸதி
காகள எனபது கைமுதிக நயாயஸிததம எனபது தெரிவிக
கபபடுகிறது மேலும எமபாருடைய வாாததை இநத
ஸௌலபயாதி ஜஞானமிலலாதபடியினாலே மஹா விஶ்வாஸ
முணடாகாதவனைச குறிககிறது எனபதும தியோதிதம
‘இபபடி’ இதயாதி—விஶ்வாஸததிறகு மஹதவமாவது இப
படிபபடட ஶஙகைகளை நிவருததிககககூடியதா யிருககை
இபபடிபபடட பாகாஷததைசசொலலுகிற ‘ஸ்ரீ’ எனகிற
உபஸாககததில, மஹநவமும, ஶரண ஶபதநதோடு சோகத

ண்யமும் 'ப்ரபத்யே' என்கிற க்ரியாபதத்திலும் வாக்யத்திலும், ஶரணஶப்³தாவஷ்டப்³த⁴மான யாச்ஞையிலும், உத்தமனிலுமநுஸந்தேயங்கள் இதிலுத்தமனில் விவக்ஷிதத்தை 'அகிஞ்சந: ஶரணம்' என்று மத்⁴யத்திலே வ்யாக்²யானம் பண்ணினார் இவ்விடத்தில் உபாயத்வா த்⁴யவஸாயவாசக ஶப்³த³த்திலே பூர்வாசார்ய வசனங்களும் 1 'அஹமஸ்ம்யபராதா⁴நாம் ஆலயோऽகிஞ்சநோऽக³தி:', 2 'த்வமேவோபாயபூ⁴தோ மே ப⁴வேதி ப்ரார்த²நாமதி: | ஶரணாக³திரித்யுக்தா ஸா தே³வேऽஸ்மிந் ப்ரயுஜ்யதாம்||' என்றும், 3 'உபாயே க்³ருஹரக்ஷித்ரோ: ஶப்³த³: ஶரணமித்யயம் | வர்த்ததே ஸாம்ப்ரதம் சைஷ

'ப்ரபத்யே' என்கிற க்ரியாபதத்தில் ஶரணமாக நம்புகிறேன் என்று விஶ்வாஸத்தின் ஸ்வரூபமும், 'ப்ரபத்யே' என்கிற இடத்தில் காருணிகனாயிருக்கும் உத்தம புருஷனால் கார்பண்யமும் அநுஸந்தேயம் என்று தாத்பர்யம். உத்தமனுக்கு நான் என்று அர்த்தமாயிருக்க கார்பண்யம் விவக்ஷிதமென்பதற்கு ப்ரமாணம் காட்டியருளுகிறார்—'இதில்' என்று ஆரம்பித்து. அகிஞ்சந: ஶரணம் - வேறொரு உபாயமில்லாதவன். உபாயத்வாத்⁴யவஸாயவாசகஶப்³த³த்திலே - உபாயமென்று நம்புகிறேன் என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற 'ஶரணம் ப்ரபத்யே' என்கிற பதங்களிலே, அங்கீக்ருதம் அர்த்தாத் ஸித்தம் இவ்விடத்தில் உபாயத்வாத்யவஸாயம் ஆவஶ்யகமென்பதற்கு ப்ரமாணம் காட்டியருளுகிறார்—'அஹம்' என்று ஆரம்பித்து. த்வமேவ-நீயே, மே-எனக்கு, உபாயபூ⁴த:-உபாயமாக ப⁴வேதி இருக்கவேண்டுமென்கிற, ப்ரார்த²நாமதி: ப்ரார்த்திப்பதாகிய அநுஸந்தானம், ஶரணாக³தி:-ஶரணாகதி யென்று, உக்தா-சொல்லப்பட்டது, ஸா-அது, அஸ்மிந்-இந்த தே³வே-தேவனிடத்தில், ப்ரயுஜ்யதாம் - ப்ரயோகிக்கப்படட்டும். உபாயே - உபாயத்திலும், க்³ருஹரக்ஷித்ரோ: - வீடு ரக்ஷிப்பவன் என்கிற அர்த்தங்களிலும், ஶரணம்-ஶரணம், இதி-என்கிற, அயம் ஶப்³த³:-இந்த ஶப்தம்,

1 889-ம் பக்கம் பார்க்க 2 அஹிர்-37 31 3 அஹிர்-37 29

உபாயாபேக்ஷாவாசக:॥' என்று சொல்லுகிற படியே உபாயாந்தராஶக்தனுக்கு ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வ-ஶாஸ்த்ராதி ஸாதாரணமான ரக்ஷகத்வமாத்ரத்திலே நிற்கையன்றிக்கே ஸ்வீகர்தவ்யனாய்க் கொண்டு உபாயாந்தர ஸ்தானத்திலே நிவேஶிக்கையாலும் ஸ்வஸாத்யஞன விஷயீகாரிக்குப் பின்பு ஸ்வநோபாயத்வம் நில நிற்கைக்காகவும் உபாயாத்யவஸாய மிவ்விடத்திலே விவக்ஷிதமாயிற்று உபாய மென்று லொருவிரகென்ற ஶாஸ்த்ரமாகையாலே யிவ்வுபாயத்வம்

வர்த்தேத-ப்ரவர்த்திக்கிறது (அவைகளைச் சொல்லுகிறது) ஸாம்ப்ரதம் - இப்பொழுது ப்ரபத்தியில் (இந்த ஶரணாகதி ப்ரகரணத்திலோ), உபாயாபேக்ஷாவாசக:-உபாயம் என்கிற அர்த்தத்தையே சொல்லுகிறது 'ஸர்வஶாஸ்த்ரு' இத்யாதிக்கு 'ஷடங்கசேத உபவேத்து:' என்றிவை முதலியவைகளின்படியே ஸகல காமங்களுக்கும் பலம்கொடுப்பவன் ஸர்வேஶ்வரனாகையினாலே அவனுடைய பலப்ரதத்வம் எல்லாருக்கும் பொதுவாகையினாலே ரக்ஷகத்வம் முதலிய அர்த்தங்களைத் தள்ளி ப்ரபத்தி ப்ரகரணத்தில் உபாயத்வத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று இந்த வசனங்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் ப்ரபத்திக்கு அஸாதாரணமான உபாயாந்தர ஸ்தான நிவேஶமே இங்கு சொல்லப்படவேண்டுமென்று தாத்பர்யம் 'ஸ்வீகர்தவ்யனாய்க் கொண்டு' இத்யாதிக்கு இவ்வதிகாரி பரத்தை ந்யாஸம் செய்தபடியினாலே அதற்குப் பிறகு இவனுக்கு உபாயாந்தரங்களில் ப்ரவ்ருத்தி கூடாதாகையினாலே அப்படி இவனுக்கு அநந்யோபாயத்வம் உண்டாவதற்காக உபாயாந்தர ஸ்தானத்திலே ஸர்வேஶ்வரனை நிறுத்துகிறானென்பது அவஶ்யம் அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று தாத்பர்யம் உபாயத்வாத்யவஸாயம் ஆவஶ்யகமுமாய் அஸாதாரணமுமாய் விருக்கிறபடியால் சில ஶோபதருத்தவவரணம் விஶதிக்கும் பாகாந்தத்தை யருளிச் செய்கிறார்—'உபாயமென்றால்' என்றாரம்பித்து விரகு - இஷ்ட பலத்திற்கு ஸாதனம் 'ஶாஸ்த்ரமாகையாலே' என்பதற்கு உபாயாந்தர ஸ்தானத்தில் நிற்பதினாலே பகவானுக்கு உபாயத்வம் ஏற்பட்டபோதிலும் அது உபாயமென்கிற பதத்திற்கு மேலோட்டமாக

வேதாவேத்ய வ்யாபாரணமா யிருக்கையாலும், 1 'ரக்ஷிஷ்யதீதி விஶ்வாஸோ கோப்த்ருத்வ வரணம் ததா' என்றும், 2 'ஸர்வஜ்ஞோஸி ஹி விஶ்வேஶ ஸதா காருணிகோஸி ஸந் | ஸம்ஸாரதந்த்ர வாஹித்வாத் ரக்ஷாபேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே ||' என்றுஞ் சொல்லு கிறபடியே வேதவேத்யமான கோப்த்ருத்வ வரண மங்கஸ்தைய மாகையாலும் கோப்த்ருத்வ வரணம் இங்கே விவக்ஷிதம் அதில் ஶரணஶப்தமொரு ப்ரயோ கத்திலே யிரண்டர்த்தத்தை ஸஹியாதம் பண்ண மாட்

மான வ்யுத்பத்தியினாலேற்பட்டதல்ல என்று தாத்பர்யம் 'வ்யாபாரணமா யிருக்கையாலும்' என்பதற்கு 'ஶ்ருஹ்யஷிரக்ஷ ஷார்' என்கிற ஸூத்ர பாஷ்யத்தி லருளிச்செய்த ந்யாயப் படி பரம சேதனனாகிய எம்பெருமானை சேதனன் ஸாதாரணமான உபாயமென்கிற ஶப்தத்தினால் சொல்லுவது அபசாரமாகும் என்று தாத்பர்யம் இதற்கு ப்ரமாணம் நிரூபிக் கருளுகிறார்—'ரக்ஷிஷ்யதீதி' என்றாரம்பித்து கோப்த்ருத்வ வரணத்தை மாத்திரம் எடுக்கவேண்டியிருக்க மஹாவிஶ்வாஸத் திலும் இந்த ரக்ஷிக்கும் என்கிற விஶ்வாஸ மிருக்கிறதென்று தெரிவிப்பதற்காக முன் பாகமும் சேர்த்து எடுக்கப்பட்டிருக் கிறது விஶ்வேஶ - பகவானே, ஸர்வஜ்ஞோஸி ஹி-ஸர்வஜ்ஞனா யிருந்த போதிலும், ஸதா-எப்பொழுதும், காருணிகோஸி ஸந் - கருணையை யுடையவனா யிருந்தாலும், ஸம்ஸாரதந்த்ர வாஹித்வாத் - ஸம்ஸாரத்தையும் நடத்துகிறவனாகையி னாலே, ரக்ஷாபேக்ஷாம் - ரக்ஷிக்க வேண்டுமென்ற அபேக்ஷை யதை, ப்ரதீக்ஷதே - எதிர்பார்க்கிறான் 'அங்கஸ்தைய மாகையாலும்' என்பதோடு ப்ரமாண பலத்தினால் என்று சேர்த் துக் கொள்ளவும் இப்படி இவை இரண்டும் ஆவஶ்யகங்களா கில இரண்டும் ஶப்தமாகவாவது, கோப்த்ருத்வ வரணம் ஶா கமாய, உபாயத்வாத்யவஸாயம் ஆர்த்த மாகவாவது இருக்கட் டுமே யென்னில்? ஸமாதான மருளிச் செய்கிறார்—'அதில்' என்றாரம்பித்து ஒரு ப்ரயோகத்திலே – ஒரு தடவை சொல் லப்பட்டிருக்கும்பொழுது ஸஹியாதம்-சொல்லுவது 'ஸக்ரு

1 அஹிர் ... 2 ...

டாமையாலே யிவவயிகாரிக கஸாயாரணமான வுபாயசவாசூவஸாய மிவவிடததிலே ஸாவுமாய ஸவஆரயிகாரி ஸாயாரணமான ஸொவுரசவ வாண மாயஆமாககடவது

அறிவிததன ரனபரையமபறையு முபாய மிலலாத
துறவிததுனியிறறுணையாமபரனைவரிககுமவகை [ம
உறவிததனையினறியொததாரெனறினறவுமபரை நா
பிறவிததுயா செகுவீரெனறிரககுமபிழை யறவே 18

ஸுவுமிதஸுவஃ ஸகுதெவாயஆம மஜபகி' எனகிற நயாயமிருக கிறபடியினால எனறு தாதபாயம 'அஸாயாரணமான' எனபதறகு ரக்ஷகதவமுநஙிய பரவஙநமான ஆதமகுண களிரணடையும விலசகி உபாயமெனகிற ஆதககதைநயே சொல லுகிறதெனறு வசனம விதிசகிறபடியினாலே ஸவதநதிர பர பததி நிஷடாககு அஸாதாரணமான உபாயசவாதயவஸாயா ததவய மநதிரததில சொலலபபடுகிறதென றவஸயம ஒபபுககொ ளள வேணடுமெனறு காதபாயம ரக்ஷாதவமாகிற ஆததக கை விலககி யிருபபதறகும, உபாயதவமாவது நிரபேக்ஷ ரக்ஷ சதவமாகையாலே கேவல ரக்ஷசதவம மாததிரம இஙகாநத மிலலை, நிரபேக்ஷதவமாகிய விஶேஷணததோடு கூடிய ரக்ஷசத வமாகதமெனறு சொலலுவதில ,நாதபாய மாகையினால அநத வசனததிறகும விரோதமிலலை எனறுதிருவுளளம '**ஆயஆமாகக கடவது**'எனபதறகு கோபதருதவ வரணம எலலா அதிகாரிகளுக கும பொதுவாகையினாலும ஶரண ஶபதககிறகு ரக்ஷகதவமாகிற ஆததகதை அஙகீகரிததபோதிலும '**ஸுவெஷு**' எனகிற கரி யாபகம வரிககிறேன எனகிற ஆததததைச சொலலமாட டா தாகையினாலும கோபதருதவ வரணம ஆததாகவே விவக்ஷிககக வேணடும எனறு தாதபாயம

இபபடி ஶஙகாபஞசர நிவருததி பூாவகமாக மஹா விஶவா ஸததுடன ஶரிய பதியை ஶரணமடையும பாரா்ததனாக ஸககர சாரயோபதேஶததினாலும அவாகள அனுகரஹ விஶேஷததினா லும பெறறோம எனறு அவாகளிடததில கருதஞஞதாநுஸநதா னம செயதுகொணடு அதிகாராாததததை ஸஙகிரஹிககிறாா—'**அறிவிததனா**' எனறாரமபிதது

ப - ரை] இத்தனை - இவ்வளவு, உறவு - ஸம்பந்தம், இன்றி - இல்லாமல், ஸரிய பதிக்கும் நமக்கும் போலே ஸ்வாமித்வாதி ரூ[illegible] ய ஸம்பந்தமொன்றுமில்லாமல், அன்றிக்கே, இத்தனை - இவ்வளவு அற்பமான, அதாவது 'இத்தனை' என்கிற அபரிமா[illegible] ஞானத்தைச் சொல்லுகிறதாகையினால் அல்ப ஸம்பந்தம் கூட இல்லாத என்றாகுத மாசவுமாம் ஒத்தார்-ஸர்வ ஸாஸ்ய ஸாம்யம் மோக்ஷ[illegible] ஜ்ஞான [illegible] நமக்கு ஸத்ருஸர்கள், என்-என்று ஸொல்லும் படி, பரமஸாம்யத்தினால் என்று சோகத்துக் கொள்ளலாம், நின்ற - [illegible], உம்பரை - தேவதைகளை, நாம் [illegible] யுடைய நாம், பிறவித்துயர் - ஜன்மத்தினால் உண்டான துக்கத்தை, செகுவீர் - நாசம் செய்யுமவர்கள், அதாவது இந்த [illegible] பாபத்தை நமாசார்யர் உபதேசம் [illegible] பத்தி போகத்திற்கு வேண்டிய ஜ்ஞான ஸாத்யர் [illegible] அவர்களுக்கு மோக்ஷ பர்யந்தம் இருக்கும் [illegible] போதிலும், அந்த ஜ்ஞானிகளை ஸம்பாதிப்பதற்காக '[illegible]' இத்யாதிகளின்படியே தேவதாந்தரங்களை [illegible] விக்கும்படி நேரிடும் என்று தாத்பர்யம், இரக்கும்-யாசிப்பதாகிய, பிழை - குற்றம், அதாவது அனுசிதமான கார்யம், அற - இல்லாமற்போகும்படி, ஐயம் - ஸந்தேஹத்தை, பறையும்- ஸூசிப்பிக்கிற, அதாவது பக்தி முதலியவைகளின் ஸ்வரூபத்தைக் கேட்கும்பொழுதே அவைகளைப் பூர்ணமாக அனுஷ்டித்து பலத்தை அடைவது ஸந்தேஹமென்பதைத் தானே தெரிந்து கொள்ளக் கூடும் என்று தாத்பர்யம், உபாயம் - பக்தி முதலிய உபாயம், இல்லா - இல்லாமையாகிற, துற்வி - தாரித்ர்யம், உபாயாந்தரஸூந்யத்வமாகிற ஆகிஞ்சந்யம் என்றபடி, துனியில அதினு[illegible]ண்டான துக்கத்தில் துணையாம் - ஸஹாயமாயிருக்கிற, பரனை- ஸர்வேஸ்வர கருவுடனுள்ள பரமாத்மாவை, இங்கு 'பரனை' என்பதினால் ஸகல ப்ரபஞ்சங்களுக்குக் காரணமான ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகள் ஸூசிதங்கள், வரிக்கும் வகை - மஹா விஸ்வாஸத்துடன் ரக்ஷகனாக வரிக்கும் ப்ரகாரத்தை, இத்தால் ஸம்ஸார நிவ்ருத்தி ப்ரகாரம் ஸூசிதம், அன்பர் - நம் விஷயத்தில் கருணையையுடைய நம்மாசார்யர்கள், அறிவித்தனர் - அறிவித்தார்கள்

ப்ரக்யாத: பஞ்சஷாங்கஸ்ஸக்ருதிதி
பகவச்சாஸ்த்ரபேதேஷு யோக:
தத்ராத்யம் ஸாத்யோபாயாந்தர நிவ்ருத்தி ப்ரமிதமே
பாயதேதகே ஸோஷு ।
ஸாக்ஷாத் ஸாத்யம் நிஜஸ்ய
விஷயேஷு தத்ஸாத்யேஷு
தத்ஸம்பந்தாந்யங்காந்யபி ஸகலிதி
தாத்யா பத்யாதி வ்ருத்தி: ॥

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
பரிகர விபாகாதிகார ஏகாதஶ:

—

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஸ்ரீராமாநுஜபுரத்திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

இந்த அதிகாரத்தில் அருளிச்செய்த ஐந்தங்கங்களின் உபகாரங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார் — ' **ப்ரக்யாத:** ' என்று ஆரம்பித்து.

[ப - ரை] **ஏஷ:** - இந்த, **பஞ்சஷாங்க:** - ஐந்தல்லது ஆறங்கங்களோடு கூடிய, **யோக:** - ப்ரபத்தியாகிற உபாயம், **ஸக்ருத்** - ஒரு தடவை (செய்யவேண்டும்), **இதி** என்று, **பகவச்சாஸ்த்ரபேதேஷு** - பகவச்சாஸ்த்ரங்களிலே, அதாவது பாஞ்சராத்ரசாஸ்த்ரங்களிலே, ' **ஸாத்வத** ' என்பதிலே ' **ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய** ', ' **ஸ்ம்ருதே ஸக்ருத்** ' இத்யாதிகளான பல வாக்யங்களுமில் [illegible], **ப்ரக்யாத:** - ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது, இதனால் இதுவும் பக்தியோகத்தைப்போல யோகமென்கிற பதத்தினால் சொல்லப்படலாமாகையினாலே ஆவ்ருத்தி செய்யும்படி நேரிடுமே என்கிற சங்கை விலக்கப்பட்டது, ' **ஸக்ருத்** ' என்பதற்கு விசேஷ விதி இருப்பதினாலே என்று ஸமாதானத்தின் தாத்பர்யம், **தத்ர** - அந்த அங்கங்களுக்குள்ளே, **ஆத்யம்** - ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பம்

பராதிகூலய வாஜனம எனகிற இரணடஙகஙகளினுல, **அபாயாத்** - பகவானுடைய ஆஜஞையை அதிகரமிததது நடபபதாகிய அபாயததிலிருநது, **விரதி:** - நிவருததி (உணடாகிறது எனறு) **வேதாஜ்ஞா** - அறியததககது (இபபடியே மேலுா ஙகாததுக கொளளவும) **ஸகேத** - ஒனறுகிய காாபணயததிலை, **அநிதரோபாயதா** - வேறெரு உபாயததைஙு உடையதாகாதவனு யிருககை, **ஏகேத** - ஒனறுசிய மஹா விஸவாஸததிலை, **நிஜரக்ஷா விஷயே** - தனனுடைய ரகஷண பாரததைப பறறிய விஷயததில, **வ்யாக்ஷேபாஜ்ஞ** - மனதினை நிஸசலமா யிருககை, அதாவது உபாயாநதரஙகளில ஆசையிலலாம லிருககை, **அநேக** - மறறெனறுசிய கோபதருதவ வரணததிலை, **தத்ராஜ்ஞேதா** - அநதப பகவானுககு நாமாலேயே இது ஸாதிககத தகுநதது எனகிற ஸஙகலபம, **ஸவாநிகே** - அஙகஙகளோடு கூடிய (பரபததியில), **தாநயீஜ்ஞாதிவாஸிதா** - அவனுககு வஸபபடடது எனபது முககிய புததியோவெனில, இஙகு 'தாதீ' பததினை பலமும காதருதவமும அவனுடையது எனகிற புததி சோததுககொளளப படுகிறது, **தததவஜ்ஞாந ஹேயாரதா** - ஜீவேஸவராகளுடைய தததவ ஜஞானததினு லுணடாகிறது 'ஹா' எனபதினுல சிழககுறிதத ஐநதஙகஙகளைவிட இநத ஸாதவிகதயாகமாகிற அஙகம தததவ ஜஞானததினு லுணடாகிற தாகையினுலே தததவஜஞானததுடன செயகிற நிவருததி தாமஙகள எலலாவறறிறகும போது தததவ ஜஞானததுடன செயயாததான பரயோஜனாநதாததிறகாகக செயயபபடும ஸரணாகதிககு அஙகமலல எனகிற வபதயாஸம தெரிவிககபபடடது

திருவஹீநதிரபுரம சேடலூா விதவான பகவதவிஷயம
ஸ்ரீ உப வே நரஸிமமாசாரய ஸ்வாமிகளினுல
செயயபபடட
ஸ்ரீமத ரஹஸயதரயஸார வயாகயானததில
பரிகர விபாகாதிகாரம்
முறறிறறு

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ||

ஸாங்க ப்ரபதநாதிகாரம்.

[அங்கி ஸ்வரூபம்—பரஸமர்ப்பணனுஷ்டான ப்ரகாரம்—பகவான் ப்ரதான பலி—ஸ்தோத்ர ரத்ன ச்லோக தாத்பர்யம்—த்வயத்தில் அங்கியின் அநுஸந்தானம்—ஸாங்க ப்ரபதந கர்த்தவ்யம்—ஸாங்க ப்ரபதந ஸங்க்ரஹம்—அம்மாள் அருளிச் செய்யும் சுருக்கு—அங்கங்களின் ஸக்ருத் கர்த்தவ்யத்வம்]

அபீஷ்டே து:ஸாதே ஸ்வத இதரதோ வா க்வசந தத்
பரந்யாஸம் யாச்ஞாந்விதம் அபிதது: ந்யாஸவிதய: |
அத: ஸ்வஸ்யாதிஸ்த்ருத நிரபேக்ஷேண பவதா
ஸமாதேயா ஸ்வாத்மந்யபி த்ருதிவிசேஷ ப்ரதிவிதா: ||

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ||

இப்படி அங்கங்களை நிரூபித்து அங்கியின் ஸ்வரூபத்தை இந்த அதிகாரத்தில் நிரூபிக்கப் போகிறவராய் ப்ரபத்திக்கு அஸாதாரணமான லக்ஷணத்தை நிரூபித்துக்கொண்டு அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'அபீஷ்டே' என்று ஆரம்பித்து

ப - ரை] ஸ்வத: - தன்னாலே, இதரதோ வா - ப்ரபத்தியைத் தவிர மற்றொரு உபாயத்தினாலே, அபீஷ்டே - தன்னிஷ்ட பலமானது, அதாவது ஸாத்யமும் அதன் ஸாதனமும் என்று தாத்பர்யம், து:ஸாதே - ஸாதிக்க முடியாதிருக்கும் பொழுது, க்வசந - ஒருவனிடத்தில், அதாவது அதை ஸாதிக்கக்கூடிய சக்தி உடைய ஒருவனிடத்தில், யாச்ஞாந்விதம் - ப்ரார்த்தனையோடு சேர்ந்திருக்கிற, தத்பரந்யாஸம் - அந்தப் பலத்தைக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய பாரத்தை ஸமர்ப்பிப்பதை, ந்யாஸவிதய: - ப்ரபத்தியாக, அபிதது: - (பரதமுனி முதலிய லக்ஷணஜ்ஞர்கள்) சொல்லுகிறார்கள் 'அநந்ய ஸாத்யே ஸ்வாபீஷ்டே மஹாவிச்வாஸ பூர்வகம் | ததேகோபாயதா யாச்ஞா ப்ரபத்தி: சரணாகதி: ||' என்கிற வசனம் முதலியவைகள் இங்கு விவ

க்ஷிதம். அதாவது தன்னுடைய இஷ்டபலம் வேறொன்றினாலும் ஸாதிக்க முடியாமலிருக்கும்பொழுது மஹா விச்வாஸத்துடன் அந்தப் பகவானையே உபாயமாகப் பிரார்த்திப்பது சரணாகதியென்று சொல்லப்படுகிறது என்பதாம். இந்த வசனத்தில் ப்ரார்த்தனா மாத்திரம் ப்ரபத்தி என்று சொல்லப்பட்டிருந்தபோதிலும் ப்ரஸம்ப்ரதாயமும் உபலக்ஷணமென்று மேலே ஸாங்கோபாய ப்ரபத்த்யதிகாரத்திலே நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு 'வ்ருத: ஸுதரா:' என்பதும் 'ஸ்வ ப்ராவ:' என்பதோடு நயம்பிக்கிறது. அதாவது தானாகவே ப்ரந்யாஸம் செய்கிறவர், ஆசார்யாதிகளைக்கொண்டு ப்ரந்யாஸம் செய்கிறவர் என்று தாத்பர்யமாகவுமாம். இதனால் ப்ரபத்தி லக்ஷணை வாக்யத்தில் ப்ரார்த்தனை ப்ரபத்தி என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதும் மற்ற சொல் ப்ரார்த்தனையோடு கூடிய புத்தி விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறதென்பது ஸ்போடிதம். ப்ரார்த்தனை மாத்திரம் சரணாகதியென்று சொல்லில் ஒருவர்க்கொருவர் உபகார ப்ரத்யுபகாரம் செய்யும்பொழுது ப்ரார்த்தனை யிருக்கிறபடியினாலே அது சரணாகதியாக வேண்டிவரும். ப்ரந்யாஸமாத்திரம் ப்ரபத்தி என்னில் தன்னுடைய காரியத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கிறவனை ஒரு சாபத்தின் நிமித்தம் பொழுதும் இந்தக் காரியத்தை முடிக்க வேண்டிய பாரம் உன்னுடையதென்று சொல்லுவதாகிற ப்ரந்யாஸம் காணப்படுகிறபடியினால் அதுவும் சரணாகதியாக வேண்டி வரும். ஆகையினால் ப்ரார்த்தனையோடு சேர்ந்த ப்ரந்யாஸம் சரணாகதியென்று அஸாதாரணமான லக்ஷணம் இங்கு அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வர்த்தமே '**ரக்ஷாபேக்ஷாவ்யவஸாயஹ்ருதயம் ப்ரணயக்தி ஸாந்த்யாவஸ ருஜ்ஞாதிதேக்ஷ த்வஷ்டாதரத்ரு ஹ்ருவத்தி வ்யவஹாரதிரிஷ தநிஷ்டே ஸக்ஷணம் ஸ்யாத் । ஸாஹமத்ராதி ஸாஸ்த்ரநிவத்த சரணமத்யஸ்வ்யவஸாய த்யஷாஷேகாங்கம் ஸாவாஸ ஸாஸ் ஸிவிதி:பராஷ்டயஸாஷேத:॥**' என்று ஸ்ரீந்யாஸ விம்ஸதியில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ப்ராரப்து ஸ்வயமாக ந்யாஸம் செய்வதாவது ஸ்வாமி என்பதை பக்ஷமாக அருளிச்செய்கிறார்—'**ஸுத: ஸ்யாத்**' என்றாரம்பித்து. **ஸுத: ஸ்யாத்** - இதற்குப் பிறகு, **ஸ்வஷ்டேதாஸநிர்வேக்ஷணை** - என்னுடைய ப்ரபத்திக்கு அபிப்ராயம்

உபலக்ஷணமான வ்யதிரேக நிவ்ருத்தியில் ஸ்வரூபமாவது ஆபரணத்தை உடையவனுக்கு

அங்கி ஸ்வரூபம்

அவன் தானே ரக்ஷித்துக் கொண்டு பூணக் கொடுக்குமாப்போலே யதாவஸ்தி தமான வஸ்து நிக்ஷேபம் அதாவது ஆத்மவஸ்துவில் ஆத்ம ரக்ஷணத்தில் ஆகாரத்தில் ஆத்மீயங்களாலே ஸ்வரக்ஷணப ஸ்வவிசேஷியாக தோற்றின ஸ்வஸ்வாமிபாவம் பற்ற ஆத்மாத்மீய ரக்ஷணவ்யாபாரத்திலும் ஆத்மாத்மீய ரக்ஷணபலத்திலும் ஸ்வாமிநமாகவும் ஸ்வாம்ய

மலே, ஸ்வதா - உடமையான, அவன் - இந்த, ஸ்வாம்ய - [illegible], ஸ்வாம்யம் - [illegible], இதி - என்கிற, உக்தி விசேஷம் - [illegible], தத் - அந்த [illegible], அவிநா [illegible] (நம் பூர்வாசார்யர்கள்) தெரிந்து கொண்டார்கள்

அங்கி ஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கிறார் — 'உபலக்ஷண வான' என்றாரம்பித்து இந்நால் முமுக்ஷுக்களும் பரமைகாந்திகளுக்கும் அங்கி ஸ்வரூபத்தில் [illegible] பட்ட பூண - பூட்டிக்கொள்ளும்படி யதாவஸ்திதமான - [illegible] [illegible], அங்கம், இவ்வாவில் தனக்கு ஸம்பந்தமில்லை, அதைத்தன [illegible] பென்று அநுஸந்தானம் செய்யக்கூடிய வைலக்ஷண்யத்தையுடைய 'உடையவனுக்கு' என்பது ஸ்வாமி ஸம்பந்தத்தாலும், 'ரக்ஷித்துக்கொண்டு' என்பது [illegible] 'பூணக் கொடுக்கும்' என்பது [illegible] உதாஹரணம் சேதனனுடைய [illegible] [illegible] கொள்ளுவதில் ஸம்பந்தமில்லை [illegible] முதலியவைகளினால் [illegible] எப்படி? பரஸ்வாமியாயும் [illegible] அடங்கியிருக்கிறது என்பது எப்படி? [illegible] டாத [illegible] உபயம் [illegible] என்கிற [illegible] பரிஹரிக்கிறார் — 'அதாவது' என்றாரம்பித்து ஆகாரதி ஆத்மீயத்தாலே - ஆத்மாவாலும், [illegible] கிற ஞானம் [illegible] ரக்ஷண - ரக்ஷிப்பதாகிய

மாகவும் தனக்கு ஸ்வயமில்லாதபடி ஸாத்யஸாத்யமாக
மான வத்ஸேவாரத்ஸ விசிஷ்ட சேஷசுத்ர ஸ்வஸ
த்தாக விசேஷம் 1 'ஸ்வாத்மாநம் மயி நிக்ஷிபேத்' என்
று சோதிதமான விஷய ஸ்வஸ்தாக விசேஷத்தை,

ஸ்வயம் - ஸம்பந்தம் 'இல்லாதபடி' யென்பது 'ஸ்வத்ஸேவாரத்ஸ' என்பதோடன்வயிக்கிறது இத்தால் அத்யந்த பாரதந்த்ர்யத்தையினாலே தன்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ளுவதில் ஸம்பந்தமில்லை என்பதும், சேஷபூதனுகையாலே அதின் பரந்யான பலமும் சேஷியுடையதே என்பதும், நிக்ஷேபமாவது அநுஸந்தான விசேஷம் என்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறபடி யிதுலை கீழ் குறிக்கப்பட்ட சங்கைகள் பரிஹரிக்கப்பட்டதாகின்றன 'ஸ்வத்வத்தில்' என்பதினால் திருமந்திரத்தினால் உண்டான ஸ்வரூப ஜ்ஞானம் அபேக்ஷிதம் என்பது தோதிதம் இப்படி ஸ்வரூபம், பரம், பலம், இவைகளை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டுமென்றும், அதில் ப்ரயாஸம் ப்ரதானமென்றும் நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்ட இந்த மூன்று அம்சங்களையும் அனுஷ்டிக்கும் ப்ரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார்—'ஸ்வாத்மாநம்' என ஆரம்பித்து ஸ்வாத்மாநம் - தன்னுடைய ஆத்மாவை, மயி - (பகவானாகிய) என்னிடத்தில், நிக்ஷிபேத் - ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும் இத்தால் சாஸ்திரத்தினால் உண்டாகிய ஜ்ஞானமே ப்ரபத்தியென்னில் '[illegible]' இத்யாதி வாக்யார்த்த ஜ்ஞானத்தினாலே மோக்ஷமென்றுசொல்லுகிற அத்வைதி பக்ஷமாய், ஒரு உபாயம் முதலியதை விதித்திருப்பது வ்யர்த்தமாகுமே என்கிற சங்கை விலக்கப்பட்டதாகிறது 'இவ்வநுஸந்தான விசேஷத்தை' என்பதினால் அவ்வாக்யார்த்த ஜ்ஞானத்தைக் காட்டிலும் வேறான சிந்தனம் (த்யானிப்பது) என்று சொல்லில் அப்பொழுது மனதின் பரிசுத்தி ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களின் நாசம், அதற்காக கர்மயோகாதிகள் அபேக்ஷிதங்களாய் பழையபக்தியோகத்திற்கு ஸதர்சமாகாதோ என்கிற சங்கை விலக்கப்பட்டதாகிறது இங்கு 'விசேஷ' சப்தத்திற்கு பக்தியோகத்தைப் போல இடைவிடாமல் சிந்திப்பது முதலிய ப்ரயாஸங்கள் இல்லை

---

1 ஸாத-த.

யக்ஷிக்கும்படி — சேஷியாய ஸ்வதந்த்ரனான ஸர்வேச்வரன் தன் ப்ரயோஜநமாகவே தானே ரக்ஷிக்கும்படிக்கீடாக அநந்யார்ஹ-அநந்யார்ஹ சேஷத்வத்தையுடைய அத்யந்த பாரதந்த்ர்யத்தையுடைய நான் 1 'ஆத்மாபி சாயம் ந மம' என்கிறபடியே என்க்குரியேனல்லேன், ஒன்றை நிர்ஹேதுகமாக என்னதென்றவு முரியேனல்லேன்,

பரஸ்மாப்பணநுஷ்டான ப்ரகாரம்

2 'ஸ்வயம்ம்ருத்பிண்டபூதஸ்ய பரதந்த்ரஸ்ய தேஹிந: | ஸ்வரக்ஷணேப்யசக்தஸ்ய கோ ஹேது: பரரக்ஷணே ||'

என்று தாத்பர்யம் 'சேஷியாய ஸ்வதந்த்ரனான' என்பது ஹேதுகர்ப்ப விசேஷணம் சேஷியாகையினாலே தன் ப்ரயோஜனமாகவும், ஸ்வதந்த்ரனாகையினாலே தானேயாகவும் ரக்ஷிக்கிறான் என்று அநுஸந்தித்துக் கொள்ளவும் 'அநந்யார்ஹ' என்பதினால் தனக்கு வேறு சேஷி இல்லையென்பதும், 'அநந்யாதீந' என்பதினால் தனக்கு வேறு நியந்தா இல்லை என்பதும் சொல்லப்படுகிறது கீழ் உதாஹரித்த வசனத்தில் பகவானிடத்தில் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தபோதிலும் அங்கு தனக்கு ஸ்வரூபாதிகளில் ஸம்பந்தமில்லை என்றநுஸந்திக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்படவில்லையே என்றுகொண்டு அப்படி விதிக்கும் ப்ரமாணாந்தரத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'ஆத்மாபி சாயம்' என்றாரம்பித்து அயம் - இந்த, ஆத்மாபி - ஆத்ம ஸ்வரூபமும், ந மம-எனக்குச் சேஷபூதமல்ல, 'அபி' காரத்தினால் ஆத்மீயமும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறது உரியேனல்லேன் - சேஷபூதனில்லை ஒன்றை - வேறொரு வஸ்துவை நிர்ஹேதுகமாக - காமம் முதலிய காரணங்களில்லாமல் உரியேன் - தகுந்தவன் இத்தால் ஸ்வரூபத்தில் தனக்கந்வயமில்லாமை அருளிச் செய்யப்பட்டதாயிற்று ஸ்வயம் - தானே, ம்ருத்பிண்டபூதஸ்ய-மண்ணுருண்டைபோலிருக்கிற, பரதந்த்ரஸ்ய-பரதந்திரனுய, ஸ்வரக்ஷணேபி-தன்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ளுவதிலும், அசக்தஸ்ய - சக்தி இல்லாதவனுயிருக்கிற, தேஹிந:-ஜீவாத

---

1 பார-மோ-25-19 2 பார-மோ-294 16

என்கிறபடியே என்னையுமென்னதென்று போ பெ
ற்றவற்றையும் நானே ஸ்வதந்த்ரனாயும் ஸ்வயாமஹ்யா
யுட ரக்ஷித்துக்கொள்ள யோக்யனுமல்லேன்,
1 ‘ஆத்மா ராஜ்யம் தநஞ்சைவ களத்ரம் வாஹநாநி ச।
ஏதத் பகவதே ஸர்வம் இதி தத்ப்ரேக்ஷிதம் ஸதா॥’
என்று விவேகிகளநுஸந்தித்த க்ரமத்திலே யென
னுடைய வாத்மாத்மீயங்களு மவனதே, 2 ‘ஆத்மாத்மீய
பராந்யாஸோ ஹ்யாத்ம நிக்ஷேப உச்யதே’ என்கை
யால இவற்றினுடைய ரக்ஷணபரமும் 3 ‘நஹி

மாதிரம், பரரக்ஷணே – அயலாரைக் காப்பாற்றுவதில், கோ ஹேது: – என்ன காரணம் இருக்கிறது? ‘போ பெற்றவற்றையும்’ என்பதற்கு உண்மையிலிவை பகவச்சேஷபூதமானவைகளா யிருக்க அபிமானத்தினால் அப்படி அபிமான பாத்திரங்களாயிற்று என்று தாத்பர்யம் ‘ஸ்வதந்த்ரனாய’ என்பதினால் பகவானுக்குப் பார தந்த்ரரான ஆசார்யர்கள் ரக்ஷிப்பது விலக்கப்படுகிறது ரக்ஷித்துக்கொள்ள – ரக்ஷிக்க ‘யோக்யனுமல்லேன்’ என்பதால் பரம், பலம், இவைகளில் தனக்கு யோக்யதை இல்லை என்பது சொல்லப்பட்டது ஆத்மா, ராஜ்யம், தநம்சைவ, களத்ரம் – பத்னியும், வாஹநாநி ச – வாஹனங்களும், ஏதத்ஸர்வம் – இவைகள் எல்லாமும், பகவதே – பகவானுக்குச் சேஷபூதங்கள் இதி – என்று, ஸதா – எப்பொழுதும், தத்ப்ரேக்ஷிதம் – அந்த உபரிசரவஸுவின் அநுஸந்தானம் விவேகிகள் – ஜீவாத்ம பரமாத்மவிவேக ஜ்ஞானமுடையவர்கள் ஆத்மாத்மீய பரந்யாஸ: – தான், தன்னைச்சேர்ந்த வஸ்துக்கள், இவை களின் பாரந்யாஸம், ஆத்மநிக்ஷேப உச்யதே – ஆத்ம நிக்ஷேபமென்று சொல்லப்படுகிறது இதனால் ‘ஸாத்த்வம் நிக்ஷிபேத்’ என்கிற வசனத்தில் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை மாத்திரம் ஸமர்ப்பிக்கும்படி விதித்திருக்கும்போதிலும் பரந்யாஸமும் சேர்ந்து ஆத்மநிக்ஷேப மெனபதற்கு அர்த்தமாகையினால் இதுவும் அந்த வசனத்தில் அர்த்தாத் விதித்தம் என்பது தெரிவிக்கப்படு கிறது இவற்றினுடைய – ஆத்மாத்மீயங்களினுடைய ஸர்வ

---

1 பார-ஸா 343-24 2 ல-த-17-79 3 வி-பு-1-22-21.

ஸாத்ய ஸாதநம் ஸர்வம் ஹரிம்' என்கிற படியே ஸர்வரக்ஷகனான ஸர்வேச்வரனே, 1 'தேந ஸம்ரக்ஷ்யமாணஸ்ய ஃபலே ஸ்வாம்ய வியுக்ததா | கேசவார்ப்பண பர்யந்தா ஹ்யாத்ம நிக்ஷேப உச்யதே ||' என்கிறபடியே ரக்ஷணபலமும் ஸ்வயம்ப்ரயோஜனமான அவனதே யென்று ஸாதிக்கை

உபேக்ஷாமாத்ரு ஸாத்யம் ஸ்வர்க்காதி ஸம்பந்நம் |
அங்கிநோ ஸாந்த்ராஸ்வயிகோக்திரியா ஸ்ம்ருதா ||
அத்ர ரக்ஷா ஸாந்த்ராஸ ஸம்ஸம்ப்ருத்யாதிகாரம் |
ஸ்வர்க்கேச ஸத் நிக்ஷேபஸ்ஸ்யேசாஸாக்ஷ்யகாங்க்ஷிணாம் ||

ஸர்வம் - எல்லாவற்றிற்கும் ரக்ஷகனை, ஹரிம் ப்ரதே - பகவானைத் தவிர (வேறொருவருக்கும்), ஸாத்ய ஸாதநம் - ஸாதிக்கக்கூடிய ஸாமர்த்தியம், நஹி - இல்லையல்லவா. தேந - அந்தப் பகவானால், ஸம்ரக்ஷ்யமாணஸ்ய - ரக்ஷிக்கப்படுகிற ஜீவாத்மாவிற்கு, ஃபலே - ரக்ஷண ப்ரயோஜனத்தில், கேசவார்ப்பண பர்யந்தா - பகவானிடத்தில் ஸமர்ப்பிப்பதில் முடிவு பெறுகிற, ஸ்வாம்ய வியுக்ததா - தனக்கு ஸ்வாமித்வமில்லாமை, ஆத்ம நிக்ஷேபஃ - ஆத்ம நிக்ஷேபம் என்று, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது. இதனால் மேற்கூறிய விதிவாக்யத்திற்குப் பல ஸமர்ப்பணமும் சொல்லப்பட்டது என்பது தோற்றும். 'ஸ்வயம்ப்ரயோஜனமான' என்பதினால் தனக்கு அவனிடம் பக்தியும் உண்டென்பது தோற்றும். இவ்விடத்தில் காம்யமான முதலான ஸ்வதந்த்ர காம்யங்களில் நிஷ்டையில்லாதவனுக்கு ஸாத்விக த்யாகத்தில் மோக்ஷத்யானுஸந்தானமும், பல த்யாகமும் விதிக்கப்பட்டிருக்க வில்லையோ? ப்ரயோஜனாந்தரத்திற்காகப் ப்ரபத்தி செய்கிறவனுக்கு ஸ்வரூபானுஸந்தானம் பல த்யாகாதிகள் அபேக்ஷிதமானவில்லையோ? அப்படி இருக்க இவையிரண்டையும் அங்கங்களாக ஸ்வீகரித்தது ஸங்கதமாகுமோ வென்னில்? அதற்கு விஷய பேதங்களை விவரிக்கிறார் — 'உபேக்ஷாமாத்ரு' என்று தொடங்கி.

[ப - ரை] ஸ்வர்க்காதி ஸம்பந்நம் - ஸ்வர்க்கம், பசு, அந்நம் இவைகளை ஸமர்ப்பிப்பது, உபேக்ஷாமாத்ரு ஸாத்யம் -

---

1 ல-த-17-73

ஸஹாயாந்தரோபாயாநுஷ்டாநம் பண்ணுகிற ஜீவன

எல்லா முமுக்ஷுக்களுக்கும் பொதுவானது, 'ஸர்வ' என்பது எல்லா என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது, **அகிஞ்சநே** - அகிஞ்சனனுகிய முமுக்ஷு விஷயத்தில், **ஸமர்ப்பணம்** - பரத்தை ஸமர்ப்பிப்பது, **அதிக:** - அதிகமாக, **அங்கித்வேந** - அங்கியாக, **ஸ்தித:** - இருக்கிறது, இத்தால் ஆகிஞ்சந்யமும், முமுக்ஷுத்வமும், இருக்கிறபடியினாலே மூன்றும் அங்கியென்று நிரூபிக்கப்பட்டது, ஆகிஞ்சந்யம் இல்லாமையினாலே பக்தியோக நிஷ்டனுக்கு ப்ரந்யாஸம் விதிக்கப்படவில்லை என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது **ஸர்வ**-இங்கு, **ஸர்வஸமீஹிதாம்** - பலத்தை விரும்புகிற எல்லா அதிகாரிகளுக்கும், **ரக்ஷாபரஸமர்ப்பண:** - ரக்ஷண பரத்தை ஸமர்ப்பிப்பது, **ஸம:** - பொதுவானது, '**ஸர்வஸமீஹிதாம்**' என்பதினால் மோக்ஷமும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறது, **மோக்ஷகாங்க்ஷிணாம்** - மோக்ஷமாகிற பலத்தை விரும்புகிறவர்களுக்கு, **ஸ்வரூபஸமர்ப்பணநிக்ஷேப:** - ஸ்வரூப பல நிக்ஷேபம், **அதிக:**-அதிகமாக (இருக்கிறது) ப்ரயோஜநாந்தர பரனுக்கு முமுக்ஷுத்வமில்லாமையினால் ஸ்வரூப பல ஸமர்ப்பணமில்லை என்று தாத்பர்யம்

இதில் பல ஸமர்ப்பணம் பண்ணுவது அனுபபன்னமென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார்—'ஸஹாயாந்தர' என்றாரம்பித்து அசேதனங்களுக்கு பலத்தி லாசையும், அதற்காக உபாயத்தை யனுஷ்டிக்கக் கூடிய யோக்யதையு மில்லாமையினால் அவைகள் விஷயத்தில் செய்கிற வ்யாபாரங்களுக்கு ஈஶ்வரன் ப்ரதான பலியாக யிருக்கக்கூடும், ஜீவாத்மா அப்படிப் பட்டவனில்லையே என்பது 'இருக்க' என்கிறவரையிலான வாக்யத்தினால் தெரிவிக்கப்படுகிறது 'ஸஹாயாந்தர' என்பதற்கு பலத்தில் ஆஶையே உபாயத்தை யனுஷ்டிக்கைக்குக் காரணம், பலம் தன்னுடையதன்றென்னில் உபாயானுஷ்டானமே ஸம்பவிக்காது என்று தாத்பர்யம் '**உபாயாநுஷ்டாநம் பண்ணுகிற**' என்பதற்கு '**ஶாஸ்த்ரபலம் ப்ரயோக்தரி**' என்கிறபடியே உபாயத்தை யனுஷ்டிக்கிறவனுக்கு பலம் உண்டாகிறது என்கிற ந்யாயத்திற்கும் விரோதமாயிருக்கிறதென்று தாத்பர்யம் இத

ஸஹ்யாயிருக்க ஸ்வாமிக்கு ஆயாஸஸஹ்யானபடி ஈஶ்வரன் ப்ரதானபலி யெங்ஙனே யென்னில்.— அசித்தின் வர்ணங்களைப்போலே சித்துக்குத் தான் கொடுத்த வா[illegible]ங்களும் ஸ்வ[illegible]ஶேஷியான தனக்குப்பா யிருக்கையாலே ஸ்வாமின ஆயாஸஸஹ்யாகிறான அசேதநமான குழமணனை யழித்துப் பண்ணியும் ஆபரணம் பூட்டியு மழகு கண்டுக்கிறதோடு சேதநமான கிளியைப் பஞ்ஜரத்தில வைத்துப் பால் கொடுத்தும் வேண்டினபடி பறக்கவிட்டும்

றகு ஸமாதான மருளிச்செய்கிறார்— ‘அசித்தின்’ என்றாரம்பித்து உகப்பாயிருப்பதினாலே - ஸந்தோஷகரமாயிருப்பதினாலே அசேதனம் அறிவில்லாததாகையினாலே அது விஷயத்தில் பகவான் ப்ரதானபலியாகலாம் சேதனன் விஷயத்தில் அது எப்படி உபபன்னமாகும் என்னில் ? லோகத்ருஷ்டமான உதாஹரணத்தினால் ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார்—‘அசேதநமான’ என்றாரம்பித்து குழமணன் - ப்ரதிமை (பொம்மை) ‘அழித்துப் பண்ணியும்’ என்பது மஹதஹங்காராதிகளின் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரத்திற்கு உதாஹரணம் ‘ஆபரணம் பூட்டியும்’ என்பது அசேதன வஸ்துக்களுக்கு ரூபரஸாதி ப்ரதானத்திற்கு உதாஹரணம் ‘பஞ்ஜரத்தில் (கூட்டில்)’ என்பது ஶரீரத்தில் ப்ரவேஶிப்பித்ததற்கு உதாஹரணம் ‘பால்கொடுத்து’ என்பது ஸாம்ஸாரிகமான ஸுகதுக்காதிகளை யனுபவிப்பதற்கு உதாஹரணம் ‘வேண்டினபடி’ இத்யாதி மோக்ஷ ப்ரதானத்திற்கு உதாஹரணம் ‘நிரபேக்ஷரான’ என்பதற்கு ப்ரயோஜனங்களில் அபேக்ஷையுடையவர்களுக்கு இதில் ப்ரீதி தாரதம்யம் இருக்கலாம் என்று தாத்பர்யம் இவ்விடத்தில் ‘[illegible] ॥’ என்கிற ஸ்ரீ ஶரணாகதி தீபிகை ஶ்லோகம் அநுஸந்தேயம் இப்படி மூன்று தளங்களையுடையதாக விஶதமாக நிரூபித்து அங்கி ஸ்வரூபத்தை ஸூக்ஷ்மமாகத் தெரிந்துகொள்ளுவதற்காக காரிகாரூபமாக ஸங்க்ரஹித்

அதினுக்குப் கண்டுக்கிறதோடு வாசியில்லை யிதே,
நிரபேக்ஷரான ரக்ஷகர்க்கு ஆன்பின்பு இங்(
ஸ்வநிஷ்ப்ரத்யநீக ரக்ஷைககார்யஸ்ய ஹாவகம் |
த்யக்த ரக்ஷாபல ஸ்வாம்யம் ரக்ஷ்யஸ்யாத்ம ஸமர்ப்பணம் ||

தருளுகிறார்—' ஆன்பின்பு ' என்றாரம்பித்து இங்கு - மோக்ஷார்த்தமான பரண்ணகதியில

ப - ரை] ரக்ஷ்யஸ்ய - ரக்ஷிக்கப்படுகிற ஜீவாத்மாவிறகு, ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் - ஆத்மாவை ஸமாப்பிப்பதாவது, த்யக்த - விட்டப்பட்டிருக்கிற, ரக்ஷா - ரக்ஷிப்பதினுலுண்டாகிய, பல - பரயோஜனத்தில், ஸ்வாம்யம் - (தான்) ஸ்வாமியா யிருக்கைமையுடைய, ஸ்வநிஷ்ப்ரத்யநீக - தனக்கு அதில் பரமில்லாமையை முடிவாகவுடைய, ரக்ஷைககார்யஸ்ய ஹாவகம் - ரக்ஷகனன பகவானுடையதென றனுஸந்தானம் செய்கை ' ஸ்வநிஷ்ப்ரத்ய ' என்பதினுல் தனக்குப் பரமில்லாமையும், ' ரக்ஷைககார்ய ' என்பதினுல் ஸ்வரூப ஸமாப்பணமும், பலம் அவனுடையதென்று பல ஸமாப்பணமும், ' த்யக்த ' இத்யாதியினுல் பலத்தில் தனக்கு ஸம்பந்தமில்லையென்பதும், ஜீவாத்மாவை ரக்ஷ்யனுகவும் பரமாத்மாவை ரக்ஷகனுகவும் சொல்லியிருப்பதினுலும், ' நிஷ்ப்ரத்யநீக ' என்பதினுலும் ரக்ஷாபர ஸமாப்பணமும் அருளிச்செய்யப்பட்டதாகிறது இத்தால் ஸமாப்பணமாவது தன்னுடைய ஸம்பந்தத்தை நீக்கிக்கொண்டு அயலானுக்கு ஸம்பந்தத்தை உண்டாக்குகை, ஜீவாத்மஸ்வரூபம் தனக்கு சேஷமல்லாமையாலே அதில் முன்பு ஸம்பந்தமுமில்லை, எப்பொழுதும் பகவானுக்குச் சேஷமாகையினுல் புதிதாகவும் அவனுக்கு ஸம்பந்தத்தை உண்டாக்கவில்லை, ஆகையினுல் 'ஸமர்ப்பணம்' என்று சொல்லுவது அனுசிதம் என்கிற ஶங்கையும் பரிஹரிக்கப்பட்டதாகிறது எப்படி யென்னில்—இங்கு ' ஸமர்ப்பண 'மாவது (ரக்ஷ்யத்வேந ஸமர்ப்பணம் (ரக்ஷிக்கக்கூடியதாய ஸமாப்பித்தல்)' அதுவரையில் தன்னுல் ரக்ஷ்யம் என்று நினைத்திருந்தமையாலே அந்த எண்ணத்தை நிவ்ருத்தி செய்து அவனுக்கே ரக்ஷ்யமாச ஸமாப்பிக்கிருன் ஆகையினுல் தன்னுல் இவ்வளவு நாள் பர

ஸ்தோத்ரத்தில் 1 '**வபுராதிஷு யோऽபி கோऽபி வா குணதோऽஸாநி யதா ததாவித: | ததயம் தவ பாதபத்மயோ: அஹமத்யைவ மயா ஸமர்ப்பித: ||**' என்கிற

ஸ்தோத்ர ரத்ன ஸ்லோக தாத்பர்யம்

ச்லோகத்துக்குத் தாத்பர்யமென்னென்னில் — ச்லேஷ்மமிட்டிருக்கிற ராஜாவின் கிழிச்சீரை ஒரு ஹேதுவாலே தன் கையிலே யிருந்தால் ராஜா கைக்கொள்ளு மென்று உள்ளிருக்கிற மாணிக்கத்தின் ஸ்வபாவங்களை விசதமாக அறியாதே கிழிச்சீரையோடே

மிருக்கப்பட்ட ரக்ஷகவ்யாபாரமாகிற ஸமர்ப்பணத்தின் விஷயம் அந்த ஸம்பந்தமுடையவனுடையது என்று அனுஸந்தானம் செய்வதிலே இது ஸமர்ப்பணம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதனையே 'யச் ஸம்ரக்ஷ்ய ஸ்யாவத்ருத்தே' என்று பராசரப்ருபன் சொல்லுகிறது என்று தாத்பர்யம்.

இப்படி சேஷத்வமாத்ரத்தால் ஆத்ம ஸ்வரூபங்களை பர ஸமர்ப்பணம் செய்யவேண்டுமென்று நிஷ்கர்ஷித்திருப்பது ஸ்தோத்ரத்தில் ஆத்ம ஸ்வரூபம் தெரியாதவர்கள் பரமாத்மாவை யனுஷ்டிக்கலாமென்றருளிச் செய்திருப்பதோடு விரோதிக்கிறதென்ற ஸங்கையை அனுவதிக்கிறார் — '**ஸ்தோத்ரத்தில்**' என்று ஆரம்பித்து. **வபுராதிஷு**-சரீரம் முதலியவைகளில், '**ஆதி**' சப்தம் இந்திரியத்தைக் குறிக்கிறது, **யோऽபி கோऽபி வா**-ஏதாவதொன்றாக, **அஸாநி** - ஆகக்கடவேனாக, **குணத:** - குணத்தினாலும், **யதா ததாவித:**-எப்படிப்பட்டவனாகவாவது (ஆகிறேன்), **தத்** - ஆகையினால், **அயம்** - இந்த, **அஹம்** - நான், **தவ** - உம்முடைய, **பாதபத்மயோ:** - தாமரைப் புஷ்பம் போன்ற திருவடிகளில், **அத்யைவ**-இப்பொழுதே, **மயா** - என்னால், **ஸமர்ப்பித:** ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டேன். இதற்கு உத்தரமாக ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார் — '**கிழிச்சீரை**' என்று ஆரம்பித்து. **கைக்கொள்ளும்** - அங்கீகரிக்கும், அந்நிலையிலே தன்னை அடையலாகுக என்று சேர்த்துக் கொள்ளுமாம். '**விசதமாக**

1 ஆள-ஸ்தோ-52

மீளக்கொடுக்குமாப்போலே தேஹாத்யதிரிக்தாத்மாவின ஸ்வரூப ஸ்வபாவ ஸ்திதிகளை விஶதமாக விவேகிக்க வறியாதாரு முள்ள வறிவைக்கொண் டாத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணினால் அவ்வளவாலு மதிகாரம் பண்ணின வாத்மஸமர்ப்பணத்தாலுண்டான ஸம்ஸார நிக்ரஹம் ஸித்திக்குமென்கிற ஶாஸ்த்ரார்த்தத்திலே திரு

வறியாதே' என்பதற்கு உள்ளிருப்பது ரத்னமென்று பொதுவாகத் தெரிந்திருந்தபோதிலும் அதின் ஆகாரம், மதிப்பு, முதலிய விஶேஷங்களை யறியாமல் என்றர்த்தம். மீள - திரும்பவும், 'தேஹாத்யதிரிக்த' என்பதற்கு ஆத்மா தேஹாதிகளைவிட வேறுபட்டவன் என்கிற ஜ்ஞானம் அவஶ்யாபேக்ஷிதம், இந்த ஜ்ஞானமில்லையாகில் பரலோகத்தில் அநுபவிக்கப்படும் ஸ்வர்க்காதிகளை இச்சிக்கையும், அதற்கு உபாயாநுஷ்டானம் பண்ணுவதும் ஸம்பவிக்காது என்று தாத்பர்யம் 'ஸ்வரூப'மாவது அணுத்வ ஜ்ஞானத்வாதிகள் 'ஸ்வபாவஸ்திதி'களாவது தான் அபரகான பஶ்யா யிருக்கை முதலியவைகள் **விஶதமாக விவேகிக்க** - ஆத்மாவிற்குள்ள எல்லா ஆகாரங்களோடும் விலக்ஷணமாக அறிய, **உள்ள வறிவைக்கொண்டு** - ஸமுதாயமான ஜ்ஞானத்தைக் கொண்டு, **ஸித்திக்கும்**-நிவ்ருத்தியடையும் இத்தால் '**வஸ்த்ராதிஷு யதா கோஶிவ**' என்பதற்கு தேஹத்தைவிட ஆத்மா வேறுபட்டதா யிருந்தபோதிலும் அதற்குக் காரணமான ஆகாரங்களில் தெளிவான ஜ்ஞானமில்லை என்பதில் தாத்பர்யம் என்பது த்யோதிதம் '**ஶாஸ்த்ரார்த்தத்திலே**' என்பதற்கு ஶ்ருதிகளிலும் இவ்வர்த்தம் ப்ரஸித்தம் என்று தாத்பர்யம் 'நான் எப்படிப்பட்டவனா யிருந்தாலும் பகவானை விடுவதில்லை' என்றும், 'நான் எவனுக்கு ஶேஷபூதனோ அவனை விட்டு வேறு ஒருவனை ஆஶ்ரயிப்பதில்லை' என்று மாத்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யங்களில் இவ்வர்த்தம் ஏற்படுகிறது என்று திருவுள்ளம் இந்த ஸமர்ப்பணம் ஶாஸ்த்ரோக்தமாகில் இதைப்பற்றி அடுத்த ஶ்லோகத்தில் அநுதபித்திருப்பது விரோதிக்குமே என்னில்? அந்த ஶ்லோகத்தின் தாத்பர்யத்தை

வுள்ளும் இதுக்குமேல் 1 'ஸ நாஹ் யதேவஸ்' என்கிற ச்லோகத்தில் இவ்வுபேக்ஷணத்தைப் பற்ற வதாவஶ்ய பண்ணிற்றும் ஷாவ்ஸாவி விவேக மன்றிக்கே ஸைவிக்கப்புக்காலும் தன்னுடைய ஆ வ ந் த ை த ராஜாவுக்கு ஹவஹாரமாகக் கொடுப்பாரைப்போலே யென்னதென்கிற வஹிஸாதத்தோடே ஸைவிக்கில் ஆத்மாவஹார வளயக் மடியாற்றதாகா தென்கைக்காக

நிரூபித்தருளுகிறார்—'இதற்குமேல்' என்றாரம்பித்து 'ஸ நாஹ! யதேவஸ் யொஷூ ஸம் ஸகளும் தஷ் தவெவ ஸாயவ । நியதவஸதி ஓஸவாஷ யீரயவா கிம் நா ஸவேயாஸி தெ ॥' என்று ப்ராண ஶ்லோகம் நானென்றும் என்னுடைய சேர்ந்தவைகள் என்றும் சொல்லப்படுகிற வஸ்துக்கள் எவைகளோ (அவைகளெல்லாம்) உமக்கு எப்பொழுதும் ஶேஷபூதமென்று தெரிந்த பிறபாடு நான் உமக்கு எதை ஸமர்ப்பிக்கிறேன் என்றாத்தம் ஆநா ஶயம்பண்ணிற்றும் - பஶ்சாத்தாபப் படுகிறதும் 'ஷாவ்ஸாவி' என்பதோடு ஜீவாத்மாவின் என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும் ஆத்மாவஹார வளயம்-தன்னுடைய ஆத்மாவைத் திருடுவதா லுண்டாகிய சௌர்ய தோஷம் அடியற்றதாகாது - காரணத் துடன் நிவ்ருத்தித்ததாகாது, அதாவது ஆத்மாபஹாரமா வது தன்னுடையதென் றபிமானிக்கை, அது நிவ்ருத்தியாமல் உபஹார புத்யா கொடுத்தவனுக்கு அந்த அபிமானமாகிற ஆத்மாபஹாரம் நிவ்ருத்தித்ததாகாது என்று தாத்பர்யம் இவ்விடத்தில் 'தெந ஷாஷவொஷணஸி வளயவஸ் ஸஷ। கந்யீயெ ஷகீயதா வைஸிகரணஸிதெவ ஸுகுணை॥' என்றும், 'ஸவம் வ ஸகி பொநுயா ஸஜு' இத்யாதெ்யுக்தாத வளய ஸேவி ஸுகீகம் ஸவதி । ஸுவநீயெ தஷ தாதிஶயாயாநெ்ஷ வெயவ வரிக்ஷிதெ ஓக்ருமாதுநி ஷாதிஶபாவஹ ஷகம் ஆஷாஷி ஸாநாஸெவக்ஷாத்தவஸ' என்று ஸ்ரீமத் தாத்பர்ய சந்திரிகையி லருளிச் செய்திருப்பத்னுஸந்தேயம் இப்படியே 'ஸ நாஹ' என்கிற ஶ்லோகத்திற்கு அர்த்தம் சொல்ல வேண்டும் என்றரு

1 ஆள-வந்தா-53

வந்ததனை அல்லது ஶாஸ்த்ரசோதிதமாய்த் தாமநுஷ்டித்த ஸமர்ப்பணத்தை அக்ருத்யமாக்கினபடியன்று ஆக இரண்டு ஶ்லோகத்தாலும் யதாவஸ்தித ஸ்வரூபாதி விவேக மில்லையே யாகிலும் 'நமம' என்று ஸ்வஸம்பந்தம் மறுக்கையே 1 'அஹமபி தவைவாஸ்மி ஹி பர:' என்னும்படி ஸமர்ப்பண ரூபயாகமான ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தில் ஸாரமென்றதாயிற்று. இப்படி-

ளிச் செய்கிறார் — 'அல்லது' என்றாரம்பித்து 'ஶாஸ்த்ர சோதிதமாய' என்பதினால் ஶாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டிருப்பதினால் இதை அக்ருத்யமென்று நிஷேதிக்க வொண்ணாது, தத்வஜ்ஞான முண்டாகி மோக்ஷத்திலிச்சை யுண்டானவனுக்கே ப்ரபதனம் கர்த்தவ்யமாக ஶாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டிருப்பதினால் தத்வத்தை அறியாதவனுக்கு இது ஶக்யம் என்பதும் அஸங்கதம் என்று தாத்பர்யம். 'தாமநுஷ்டித்த' என்பதினால் இவர் இதற்கு முன்னால் பரதேவதா பாரமார்த்யாதிகளையும், ஜீவாத்ம பரமாத்ம ஸ்வரூபங்களையும் மற்றுமுள்ள தத்வங்களையும் விஸ்தரமாக நிரூபித்திருப்பதினாலே இவரை அஜ்ஞராகச் சொல்லுவது அவைகளோடு விரோதிக்கும் என்று தாத்பர்யம். 'ஆதி' ஶப்தம் ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லுகிறது. **ஸ்வஸம்பந்தம் மறுக்கையே** - தனக்குத் தான் ஶேஷபூதனென்கிற ஸம்பந்தத்தை நிவ்ருத்தி செய்வதே. **அஹமபி** - நானும், **தவைவ பர:** - உம்முடைய பாரமாகவே, **அஸ்மி** - ஆகிறேன், 'என்னும்படி' என்பதற்கு '**அஹமத்யைவ மயா ஸமர்ப்பித:**' என்கிற ஶ்லோகத்தில் ஸ்வரூப ஸமர்ப்பண மாத்திர மருளிச் செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும் இவர் தாமே பர ஸமர்ப்பணத்தை மேலே யருளிச்செய்திருப்பதினால் இங்கும் பர ஸமர்ப்பணம் விவக்ஷிதம் என்று தாத்பர்யம். '**ஸமர்ப்பண ரூபயாகமான**' என்பதினால் மூன்றுவிதமான ஸமர்ப்பணங்களில் பர ஸமர்ப்பணமே ப்ரதானமானது என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. '**ஸாரமென்றதாயிற்று**' என்பதற்கு இந்த ஶ்லோகத்தில் ஸ்வரூப ஸமர்ப்பணத்தை மாத்திரம் அருளிச் செய்த-

1 ஆள-ஸ்தோ-60

[illegible] விசிஷ்டமான [illegible]

[illegible] அநுஸந்தானம் [illegible]

[illegible] சோத

[illegible] இந்த [illegible] எனறு [illegible] காரண [illegible] இப்படி' [illegible] 'விசி ஷ்டமான' [illegible] சோதந- [illegible] [illegible] சிக்கிறது [illegible]

தத்3அநுஷ்டி2க்கப் ப்ராப்தம். இப்படி யிவையாறும் இம்மந்த்ரத்திலே விசே2ஷ த3சை2யில் தனித்தனியே யநுஸந்தி4த்தாலும் வாக்யார்த்த2 ப்ரதிபத்தித3சை2யில் அல்லாத வாக்யார்த்த2ங்களைப்போலே ஸாங்கமான ப்ரயோகம் ஏக வாக்யார்த்த2மாம். ஆகையால் யதோ2க்தம் ஸாங்க ப்ரயோகாநுஷ்டாநம் ஸக்ருத் கர்த்தவ்யமாயிற்று. அநேக வ்யாபார ஸாத்4யமான தா4நுஷ்கனுடைய லக்ஷ்யவேத4மான பா3ண மோக்ஷம் க்ஷணகார்யமாகிறாப்போலே யிவ்வாத்மரக்ஷா ப4ரஸமர்ப்பணமிருக்கும்படி

ஸாங்க ப்ரபதநம் க்ஷண கர்த்தவ்யம்

காரங்களில் நிரூபித்தபடியே தனித்தனியாச் அனுஸந்தேயங்களாக அங்காங்கிகளை அருளிச் செய்திருப்பது ப்ரபத்தி ஸக்ருத் கர்த்தவ்யை என்கிற சா2ஸ்த்ரார்த்தத்துக்கு விருத்தமாகாதோ வென்னில்? ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார்—'இப்படி' என்றாரம்பித்து **விசே2ஷ த3சை2யில்** - அங்காங்கிகளின் ஸ்வரூபாதிகளையும் மந்த்ரத்தில் அவைகள் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கும் ப்ரகாரத்தையும்ப்ரமாணத்துடன் விசாரிக்கும்பொழுது **வாக்யார்த்த2 ப்ரதிபத்தி த3சை2யில்** — பூர்ணமான வாக்யார்த்தத்தை அனுஸந்திக்கும் பொழுது, **அல்லாத வாக்யார்த்த2ங்கள் போலே** - பஞ்சாவயவ வாக்யங்களின் அர்த்தங்கள் போலவும், வேதங்களில் அங்காங்கிகளைத் தனியே விதித்து, விநியோக வாக்யத்தில் பலத்திற்காக விதிக்கும்பொழுது ஸாங்கமான அங்கி அர்த்தமாகிறாப் போலவும் இப்படி ஏகபுத்தியில் விஷயமானாலும் க்ஷணகால ஸாத்தவ்யம் என்பது ஸங்கதமாகுமோ? வென்ன வருளிச் செய்கிறார்—'அநேக' என்றாரம்பித்து **அநேக வ்யாபார ஸாத்4யமான** - தனுஸ்ஸை எடுப்பது, வளைப்பது, பாணத்தை யெடுத்துத் தொடுப்பது, இலக்குக் குறிப்பது, முதலிய அனேக வ்யாபாரங்களினால் செய்யக் கூடியதான, **தா4நுஷ்கனுடைய** — அதிலேயே பரிசயத்தையுடைய வில்லாளியின், **லக்ஷ்யவேத4மான** - லக்ஷ்யத்தை யடிப்பதற்காக ஏற்பட்ட, **பா3ண மோக்ஷம்** - பாணத்தை விடுவது 'ஆகிறாப்போலே' என்கிற இந்த த்ருஷ்டாந்தத்தினால் அது அப்யாஸமுடைய வாக்குக்கு க்ஷண

யென்று ச்ருதிவிஹிதம் இஹ ஸர்வேஷாமே ச்ருதிகளில் ப்ரயோஜ்யமாக வக்தவ்யமென்னுமிடத்தை 1 ‘அநேநைவ து மந்த்ரேண ஸ்வாத்மானம் மயி நிக்ஷிபேத் | மயி நிக்ஷிப்த கர்தவ்ய: க்ருதக்ருத்யோ பவிஷ்யதி ||’ என்று ஸாத்யகிதந்த்ரத்திலே ஸாரஸ்வீகாரம் பண்ணுகிற ப்ராஜ்ஞனைத்தானே தெளிய வருளிச்செய்தான். இதில் ஸாங்காநுஷ்டாநமாயற்

ஸாங்க ப்ரபதந ஸங்க்ரஹம்

று— கர்த்ருத்வத்யாகம் மமதாத்யாகம் பலத்யாகம் பலோபாயத்வத்யாகம் வரவுக்க

கர்தவ்யமாகிறாப்போலே இதுவும் ஆகலாம் என்று தாத்பர்யம். ‘ச்ருதிவிஹிதம்’ என்பதினால் இவ்வர்த்தம் ச்ருதியிலும், சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பது த்யோதிதம். ‘ப்ரணவமே தனுஸ்ஸு, ஜீவாத்மா பாணம், பரமாத்மா லக்ஷ்யம், ஸாவதானமாய் அடிக்க வேண்டும்’ என்கிற ச்ருதி வாக்யத்திலேற்பட்டது என்று திருவுள்ளம். சில ப்ரமாணங்களில் விச்வாஸமே ப்ரபத்தி யென்றும், ப்ரார்த்தனையே ப்ரபத்தி என்றும் சொல்லி இருந்தபோதிலும் பரந்யாஸமே ப்ரதானமென்று ப்ரமாண பூர்வமாக நிஷ்கர்ஷித்தருளுகிறார்— ‘இஹ ஸர்வேஷாமே’ என்றாரம்பித்து. ச்ருதிகளில் - ப்ரபத்தியனுஷ்டானத்திற்குக் காரணமந்திரங்களானவற்றில் அநேநைவ து மந்த்ரேண - இந்த மந்திரத்தினால், ஸ்வாத்மானம் - தன்னுடைய ஆத்மாவை, மயி - என்னிடத்தில், நிக்ஷிபேத் - வைக்கவேண்டும், மயி - என்னிடத்தில், நிக்ஷிப்த - வைக்கப்பட்ட, கர்தவ்ய: - செய்யவேண்டியதான காரியத்தின் பாரத்தை யுடையவனாய்க் கொண்டு, க்ருதக்ருத்ய: - செய்யவேண்டிய காரியத்தைச் செய்தவனாய், பவிஷ்யதி - ஆகப்போகிறான். தெளிய - ஸம்சய விபர்யயங்களில்லாமல். இப்படி ஸாங்கமான ப்ரபத்தியை மஹா வாக்யார்த்தானுஸந்தானத்தில் ஒரே புத்தியில் விஷயமாக அனுஸந்தானம் செய்யும்படியையும், முமுக்ஷுவுக்கு அஸாதாரணமான ப்ரயோகமிருக்கும்படியையும் அருளிச்செய்கிறார்—‘இதில்’ என்றாரம்பித்து.

---

1 ஸாத

மான வாக்யேஷு ஸக்ருத்ப்ரயோகாநுஸந்தாநத்தோடே பூர்வ பூர்வாசார்யோபஸத்தி பூர்வக த்வயவசநத்தாலே ஸ்வரக்ஷாபரந்யாஸம் ஆத்மரக்ஷாபரஸமர்ப்பணம் பண்ணுகை. இக்கர்த்ருத்வத்யாகத்துக்கு நிதாநம் தன் கர்த்ருத்வமவனடியாக வந்ததென்று தனக்கு யாவதாத்மபாவியான ஸ்வநிஷ்டை

அற்றது - தீர்க்கத்து அதாவது அமர்த்தத்தை விதித்திருக்கும் ப்ரமாணங்களையும், அங்கியை விதித்திருக்கும் ப்ரமாணங்களையும் சேர்த்து ஒரு ப்ரயோக விதியாக நிச்சயிக்கப்பட்டது என்று தாத்பர்யம். '**பூர்வகமான**' என்பதற்கு நிவ்ருத்தி தாரங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவான கர்த்ருத்வத்யாகம் முதலியவைகள் எல்லா அங்கங்களுக்கும் முந்தி அனுஸந்திக்க வேண்டும் என்று தாத்பர்யம். **ஸக்ருத்ப்ரயோகாநுஸந்தாநத்தோடே** - கரண மந்திரத்தில் அதைச் சொல்லும்பொழுதே ஆனுகூல்ய ஸங்கல்பம் முதலிய அங்கங்களை அனுஸந்தானம் செய்து அனுஷ்டித்துக்கொண்டு, **பூர்வ பூர்வாசார்யோபஸத்தி பூர்வக** - தன்னுடைய ஆசார்யன் முதலாக பரமான வரையிலான ஆசார்யபரம்பரையை ஆச்ரயித்துக்கொண்டு, '**உபஸத்தி**' யாவது நமஸ்காரம் செய்வது, த்யானம் செய்வது, இவரு இவர்களுக்கு ஸ்துதியும், ஆனுகூல்ய ஸங்கல்பம் முதலிய அங்கங்களைப்போல அவச்யாபேக்ஷிதம் என்று தெரிவிப்பதற்காக நடுவில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. '**த்வயவசநத்தாலே**' என்று அங்கானுஸந்தானத்திற்கு முன்பு சொல்ல வேண்டிய த்வய வசனத்தை இங்கருளிச் செய்தற்குக் காரணம் அங்கியை அனுஸந்திக்கும் பொழுது த்வயோச்சாரணம் ஆவச்யகம் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக. '**வசநத்தாலே**' என்பதற்கு த்வயத்தைப்போல சரண மந்திரமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கும் மற்றைய மந்திரங்களினாலும் என்று தாத்பர்யம். கர்த்ருத்வாதி த்யாகமாவது கர்த்ருத்வாதிகள் தன்னுடையதல்ல என்றனுஸந்தானம் செய்கையென்று திருவுள்ளத்தில் கொண்டு அதற்குக் காரணத்தை நிரூபித்தருளுகிறார் — '**இக்கர்த்ருத்வ**' என்றாரம்பித்து **யாவதாத்மபாவி**

பாரதந்த்ர்யத்தையறிகை ஜ்ஞாத்ருத்வத்துக்கும் ஸ்வரூபத்துக்கும் நிபந்தநம் ஆத்மாத்மீயங்களுடைய ஸ்வாமிவாநவச்சின்ன பகவச்சேஷத்வ ஜ்ஞாநம். ஸித்தோபாயஸ்ய ப்ராப்தத்துக்கு நிபந்தநம் சரண்ய ப்ரஸாதமூலமான அவனுடைய வாத்ஸல்யம் ப்ரஸாதத்துக்கு ப்ரஹிதகாரணமாகையும், அப்ரஹிதமாகையாலே ப்ரஸாதக ஸ்வாதந்த்ர்யமல்லாமையும் ஸம்ஸாரஸித்தோபாயமாகிறது ஸஹஜஸௌஹார்த்தத்தாலே காணக்கொடுத்து ப்ரஸாதந்தொடங்கி அபவர்க்கபர்யந்தமாக ஸகலத்துக்கும் ஆதிகாரணமானதானே ப்ரஸாதவிஶேஷ ஸாக்ஷிவிஶேஷ விஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு ப்ரஹித காரணமாகையாலும், உபாயாந்தர ஸம்பந்தமுக்கவேண்டா வுபாயஸ்தாநத்தி-

யான - ஆத்மஸ்வரூபம் உள்ள வரையில் இருக்கக் கூடியதான, 'பகவச்சேஷத்வ'மாவது பகவானொருவனுக்கே வசப்பட்டிருப்பது 'ஆத்மாத்மீயங்களுடைய' இதயாதிக்குத் தானும் பகவானுக்குச் சேஷபூதனென்கையினாலே பகவானுடைய ப்ரயோஜனமே தனக்கு ப்ரயோஜனமாயிருக்கவேண்டு மாகையினாலே தான் சேஷபூதன் என்கிற ஜ்ஞானம் பல த்யாகத்திற்குக் காரணம், தன்னுடையவைகளெல்லாம் பகவானுக்குச் சேஷபூதங்களாகையாலே தன்னுடையதாகிய பாபத்தியாகிற உபாயமும் அவனுக்குச் சேஷபூதம் என்கிற மமதா த்யாகத்திற்கு ஆத்மீயங்களுடைய சேஷத்வ ஜ்ஞானம் காரணம் என்று தாத்பர்யம் ஸ்வாமிவாநவி ஆத்ம ஸ்வரூபத்தோடு சேர்ந்ததான ப்ரஸாதமூலமான - அனுக்ரஹத்திற்குச் காரணமான, ப்ரஹித - பரம்பரையாக 'ஆதிகாரணமான தானே' என்பதினால் உபாயானுஷ்டான பர்யந்தமான பரிபாகத்துக்கு முக்யகாரணமான தானே, அப்ரஹித-நேரிலேயே ஸ்வதந்திர ப்ரபத்திநிஷ்டன விஷயத்தில் அஸாதாரணமான ஆசாரத்தை அருளிச் செய்கிறார் — உபாயாந்தர' என்று ஆரம்பித்து ஜீவாத்மாவுக்கு ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்ட ஜ்ஞான விகாஸாதிகளுக்கு ஈச்வரன காரணமென்று என் கல்பிக்கவேண்டும் என்னில்? அதற்கு

லே நிவேசிக்கையாலும் இங்ஙனிருக்கைக்கு யஜு: ப்ராஹ்மணமான ஶாஸ்த்ரத்தாலே ப்ரஸித்தமான வஸ்துஸ்வபாவமாகையாலிவ்வர்த்தம் யுக்திகளாலாக்ஷேபிக்கவொண்ணாது இஸ்ஸாஸ்த்ரார்த்தத்துக்கு

அம்மாள் அருளிச் செய்யும் சுருக்கு

நடாதூரம்மாளருளிச்செய்யுஞ் சுருக்கு — அநாதிகாலமும் தேவரீருக்கு அநிஷ்டாசரணம் பண்ணுகையாலே ஸம்ஸரித்துப் போந்தேன், இன்று முதல் ஆநுகூல்யத்தை வர்த்திக்கக்கடவேன், ப்ராதிகூல்யாசரணம் பண்ணக்கடவேனல்லேன், தேவரீரைப் பெறுகைக்கு என் கையிலொரு கைம்முதலில்லை, தேவரீரையே உபாயமாக

ஸமாதானமருளிச் செய்கிறார்—'இங்ஙன்' என்றாரம்பித்து. இங்ஙனிருக்கைக்கு-இப்படியிருக்கைக்கு, அதாவது ஸங்கல்பத்தைச் செய்கிற ப்ரபத்தியினாலே நேரில் காரணமாவதற்கும், உபாயாந்தர ஸ்தானத்திலே நிற்பதற்கும் என்று தாத்பர்யம். 'யஜு:' இத்யாதிக்கு பகவான் இருக்கிறான் என்று சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரத்தினாலேயே என்றர்த்தம். ஆக்ஷேபிக்கவொண்ணாது-ஆக்ஷேபிக்கமுடியாது, ஶாஸ்த்ரத்திற்கு விருத்தமாய் யுக்தி உண்டாகாதாகையினால் என்று தாத்பர்யம். இங்கு 'வஸ்துஸ்வபாவ'மாவது ஸர்வ கார்யங்களுக்கும் பகவான் காரணமாயிருக்கை, (ஆகையினால் ஸ்வபாவஸித்தமான ஜ்ஞானத்தின் விகாஸமும் தத்காலத்திய பகவத் ஸங்கல்பத்தினாலேயே உண்டாகவேண்டும் என்று தாத்பர்யம்), உபாயாந்தர ஶூந்யனிடத்தில் அதிக கருணையுடையவனாயிருக்கை. இத்தால் உபாயாந்தர ஸ்தானத்தில் பகவான் நிற்பதும் உபபந்நமாகும் என்று தாத்பர்யம். இப்படி ஐந்து அங்கங்களோடு கூடினதாயும் மூன்று தளங்களோடு கூடியதுமான பரந்யாஸமே அனுஷ்டிக்கவேண்டும் என்பதற்கு ஸம்ப்ரதாய ப்ரமாணம் காட்டியருளுகிறார்—'இஸ்ஸாஸ்த்ரார்த்தத்துக்கு' என்றாரம்பித்து. சுருக்கு-ஸங்க்ரஹம். அநிஷ்டாசரணம்-விதி நிஷேத ஶாஸ்த்ரங்களை மீறி நடப்பது. 'இன்று முதல்' இத்யாதியால் ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பமும், 'ப்ராதிகூல்ய' இத்யாதியினால் ப்ராதிகூல்ய வர்ஜனமும், 'தேவரீரையே' இத்யாதியி

வறுதியிட்டேன், தேவரீரே யுபாயமாகவேணும், அநிஷ்டநிவ்ருத்தியிலாதல் இஷ்டப்ராப்தியிலாதல் எனக்கினி ஸாமுண்டோ—என்று இவ்விடத்தில் ஸாங்கமுடிந்த அங்கங்களின் ஸங்கல்பம் கச்ருகு வஸ்துநிஷ்டைகள் உபாய கர்த்ருவயத்வம் வரீகாரமாய ஸக்ருத்தாயிருக்கும் மேலிவன்கோலின ஸாங்கத்ருவ்யத்ருஷ்டிக ளோடே போருகிறவிடமும் உபாயமுமாய யாவதா

ஜூல சரணமும், சொல்லப்படுகிறது கைம்முதல-மூலதனம், அதாவது காமயோகாதிகளை யனுஷ்டிப்பதற்குக் காரணமான ஜ்ஞான ஶக்த்யாதிகள் அறுதியிட்டேன - த்ருடமாக நிஶ்சயித் தேன் இத்தால் மஹா விஶ்வாஸமும், 'உபாயமாகவேணும்' என்பதினால் மேழ அருளிச் செய்தபடியே உபாயவரணத்திற்குள் ளடங்கிய கோப்த்ருத்வ வரணமும், உபாயவரண ஶப்தத்தின் ஸ்வாரஸ்யத்தினால் ப்ரார்த்யாஸமும் அருளிச் செய்யப்பட்டதா கிறது இதில் ஸ்வரூப பல ஸமர்ப்பணங்கள் அர்த்தாத் ஸித்திக்கின்றன 'அநிஷ்டநிவ்ருத்தி' இத்யாதி வாக்யத்தினால் தான் நிரப்பரன் என்கிற அநுஸந்தானம் ஸூசிதமாய், அத்தால் இந்த ஸாங்க ப்ரபதனம் ஒரே தடவை அநுஷ்டிக்கப்படவேண் டுமென்பது தாத்பர்யத்தினால் தெரிவிக்கப்படுகிறது ஆனுகூல்ய வாஜனங்களில் ஸங்கல்ப ப்ரகாரம் அநுஷ்டிக்கவேண்டியது அங்கமாகையினால் ஸாங்கமான ப்ரபத்தி ஸக்ருத் கர்த்தவ்யை என்பது எப்படிப் பொருந்தும் ? தத்காலத்தில் ஸங்கல்பம் மாத் திரம் அங்கமென்றால் 'இன்று முதல்' இத்யாதி வாக்யம் நிஷ் ப்ரயோஜனமன்றோ ? என்கிற ஶங்கைகளுக்குப் பரிஹாரமரு ளிச் செய்கிறார்—'இவ்விடத்தில்' என்றாரம்பித்து 'ஸம்கல்பாதி' என்கிற இடத்தில் 'ஆதி' பதம் ப்ராதிகூல்ய வர்ஜனத்தைக் குறிக்கிறது உபாயவரீகாரமாய - ப்ரபத்திக்கு அங்கமாய், ஸக்ருத்தாயிருக்கும்-ஒரே தடவை செய்யவேண்டியதாயிருக்கும் மேல - ப்ரபத்திக்குப் பின்பு, இவன் கோலின - ப்ரபத்தி காலத் தில் இவனால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட 'உபாயமுமாய' என்ப தற்கு உபநயனகாலத்தில் 'ப்ரஹ்மசார்யஸி' இத்யாதிசாயனை சொல்ல, 'வாடும்' என்று ப்ரஹ்மசாரி ஸங்கல்பிப்பதைப்போல இவ்விடத்திலும் ஸங்கல்பம் மாத்திரம் அங்கம், அநுஷ்டானம்

த்ஸாவிபாயிருககும இவறறில ப்ராதிகூல்யவர்ஜ-நமும அமமாளருளிசசெயதபடியே யாநுகூல்ய ஸங்கல்பமபோலே ஸங்கல்பமாததிலும ஸக்ருத்கர்த-வ்யமென்னுமிடம ஸ்பஷ்டம 1 ‘அபாயேப்யோ நிவ்ருத்தாஸ்’ எனகிறபடியே அபிஸந்திவிராமமாதல ப்ராதிகூல்ய ஸர்வ நிவ்ருத்தியாதலாலும அதில ப்ரதமக்ஷண மாத்ரமாய மேலுள்ளது ஸித்தமாககட வது இபபடி விச்வாஸததிலும பாாபபது

பலநுபம எனறு தாதபாயம பராதிகூலய வாஜனம பரதிகூல மாக நடபபதில இவனுககுளள எணணததை விடடுவிடுதல எனறும, பராதிகூலய வாஜன ஸஙகலபமெனறும, பரதிகூலமாக நடபபதையே விடடுவிடுதல எனறும மூனறுவிதமானது இதில ஸஙகலபமெனகிற பக்ஷததில ஆனுகூலய ஸஙகலபத தைப போலவே இது ஸகருத காததவய மெனபது பா வித்தம எணணததை விடடுவிடுதல எனகிற பக்ஷததிலும பராதிகூலாசரணததை விடடுவிடுவது எனகிற பக்ஷத திலும ததக்ஷணததில பணணுவது அஙகமாயும பிறகு பணணு வது அநத பரபததியின பலமாகவும ஆகிறபடியினால ஸாஙக மான பரபதனம ஸகருத காததவய மெனபதறகு விரோத மிலலை எனகிற திருவுளளததாலே பரிஹாரமருளிசசெயகிறா— ‘இவறறில’ எனறாரமபிதது ‘அமமாளருளிச செயதபடியே’ எனபதினால பராதிகூலய வாஜனம எனபதறகு அதில ஸஙகல பம எனகிற அாததததிறகு பரமாணம தெரிவிககபபடு கிறது அபாயேப்ய: - பரதிகூலமான அநுஷடானஙகளி லிருநது, நிவ்ருத்தா: - நிவருததி அடைநதவனாக, அபி - ஆகி றேன அபிஸந்திவிராமே - எணணததை விடடுவிடுதல ‘நிவ்ருத்தா:’ எனபது தனககு இதில எணணம இலலை எனப தைக குறிககிறது ‘ஸர்வ நிவ்ருத்தியாதல’ எனபதறகு பராதிகூலயானுஷடானததை விடடுவிடுதல எனறாததம ப்ரதம க்ஷணம - பரபததி அநுஷடிககும காலததில முதலாவது க்ஷணம இவன இநதத தேஹததுடன இருககுமளவும இநத அபிஸநதி விராமமிருககவேணடும எனறு தாதபாயம இபபடி யே விஸவாஸமும யாவதபலம அநுவாததிககவேணடும, அதில

1 ல-த-50-215

ப்ரவ்ருத்தி ரநுகூலேஷு நிவ்ருத்திஶ்சாந்ருதஃ ஸமம் |
ப்ராரப்தஸாக்ருதாஸ் ஸ்யாத் ஸங்கல்பேவ ப்ரவர்த்திதஃ ||

ஆகையாலிருநத நாளில நிரவாரயமெக்ஷயத்தை யும ப்ராரப்தஶரீராநதா மோக்ஷத்தையுஞசேர ஸமமாககக்கொலி ப்ரவர்த்தி பணணுவாரகள நிவா ணா

பரதமகஷணததிலிருபபது அஙகமெனபது தபோதிதம இபபடி நிஷகாஷிதத ஆரததததை ஸாலபமாய அறிவதின பொருடடு ஒரு காரிகாருபமாய ஸஙகரஹித்கருளுகிறார—' **ப்ரவ்ருத்தி:** ' எனறாரமபிதது இததால உததரகாலததில நடககும ஆநுகூலயா சரணஙகள பரபததியின பலமாயிருநதால எலலா பரபன னாகளுககும அது ஏகருபமாக இருககவேணடாவோ எனப தறகு ஸமாதானம அருளிச செயயபபடடதாகிறது

ப - ரை] **அநுகூலேஷு** - பகவானுடைய ஆஜ்ஞையை அநுஸரிதத காமஙகளில, **ப்ரவ்ருத்தி:** பரவருததிபபதும, **அந்ருதஃ** - உநதரவுககு விரோதமானவைகளிலிருநது, **நிவ்ருத்திஶ்ச** - நிவருததிபபதும, **ப்ராரப்தஸாக்ருதாஸ்** - பலம கொடுகக ஆரமபிததிருககிற ஸாகருததததினாலும, **ஸங்கல்பேவ** - பரபதி காலததில ஸஙகலபிககும பகஷததில, **ப்ரவர்த்திதஃ** - பரபததியி னாலும, **ஸமம்** - பலமாக, **ஸ்யாத்** - ஆகும இததால எலலா பரபனனாகளுககும ஒரே மாதிரியாக அநுகூலாசரணம உண டாகாததறகுக காரணம பராரபத ஸாகருததின தாரதமயம எனறதாயிறறு ' **ப்ராரப்த** ' எனபது இவவிடததில ஒபபுசசொல ளபபடட பாகததைக குறிககிறது

ஆகையால் - பரபததிகாலததில ஸஙகலபமிருநதால உததர காலததில அநுகூலா சரணஙகள பரபததியின பலமாக வருமாகையினாலே **ப்ராரப்தஶரீராநதம்** - இபபொழுது அநுபவிககு ஆரமபிததிருககும ஶரீரததிலிருநது, **கோலி** - ஸஙகலபிததுககொணடு **நிவாணா**-அலப ஸாமாதிதை மேல அதிகப பலததை ஸமபாதிககக கூடிய ஸாமாதததியததை உடையவாகள இததால இவவாததம தெரியாதவாகள உததர காலததில வருமதிரபராத கைஙகாயததையும பலமாகச சேரக

அறவே பரமெனறடைககலம வைததனா ரனறு நம
பெறவேகருதிபபெருநதகவுறறபிரானடிககீழ [மைப
உறவே யிவனுயிா காககினறவோருயிருணமையை நீ
மறவேலென நம மறை முடிசூடிய மனனவரே 19

துககொணடு பரபததி பணணிவிடடுலும இபபடி அநுஷடிநகு மவாகள சதுராகள எனபதும, எலலா பரபததிகளிலும இதை சோககவேணடு மெனகிற நிாபபநதமிலலை, அபபடி உததரகாலத தில ஆநுகூலயாதிகள குறைநத மாததிரததிலை மோக்ஷமாகிற பலததில குறைவிலலை எனபதும தெரிவிககபபடுகிறது

இபபடி ஸாஙக பரபததியை இவனனுஷடிபபது கேவலம வயாஜம, பலததைப பகவான கொடுபபதறகு பரதான காரணம அவனுடைய காருணயமும, ஒழிகக வொழியாத ஸமபநதமும, அதிலும பரதான தமமான காரணம ஆசாாய ஸமபநதம எனகிற அநுஸநதானததுடன நிாபபாரகை இருகக தடடிலலை எனகிற ஆததததை ஸகலரும தெரிநது கொளளுவதறகாக ஸவாநுஸநதான முகககாலே ஒருபாடடாலஸஙகரஹிததருளுகிறாா—' அறவே ' எனறாரமபிதது அனறிககே நிரபராத கைஙகாயததையும சோதது பரபததி பணணுகிறவாாகள நிபுணாகள எனறு ஸ்ரீருளிச செயயபபடடிருபபதிலே ' தவஹோராமஸ காரிஷயாமிதிசேகஃ ' எனகிறபடியே ' நிக்ஷேபணனுசகு ஸாஸ பூணமு ம:வாயபூ கருதயம ' எனறு ஸ்ரீ ஸாரஸாரததில இவாகமமாலேயே அருளிச செயயபபடடிருககிறபடியே ஆசாாய நிஷடனுகிற மறறொரு நிபுணனையும ஸவாநுஸநதான முகததாலே அருளிச செயகிறாாகவுமாம—' அறவே ' எனறாரமபிதது

ப - ரை] நம - நமமுடையவாகளான, மறை முடிசூடிய - வேதாநதஙகளை ஸிரஸா வஹிததவாகளான, அதாவது அவைகளை பரமாண தமமஙகளாக அஙகீகரிததவாகளான, அனறிககே, மறை - வேதததில, முடிசூடிய - அபிஷிகதாகளான, மனனவா - ராஜாககளாகிய நம பூாவாசாாயாகள, உறவே - உறவினுலேயே, அதாவது தாஸதவ ஸவாமிதவ ஸமபநதததினுலேயே, இவன - இநத ஜீவாதமாவினுடைய, உயிா - ஸவருபததை, காககினற - ரக்ஷிககிற, ஒருயிா அதவிதீயமான, அதாவது எலலாவறறிறகும

ஆதமாவான ஸரிய பதியினுடைய, **உணமையை** - உணமையான ஸவபாவததைத, **நீ மறவேல** - நீ மறகசாதே, **என** - என றுபதேஸிததது, **பரம, அறவே** - அறறுபபோக வேணடிய தறகாக, அதாவது நமமை ரகூிபபதில பரமானது நமககில லாமல போவதறகாக, இதுககு '**வைததனா**' எனபதோ டநவயம, **அனறு** - இதறகுமுன காலஙகளில, **நமமை, பெறவே கருதி** - தான அடையவேணடுமெனறு எணணி, **பெருநதகவு** - மஹததான கருணையை, **உறற** - அடைநதவனான, **பிரான** - உப காரகனான ஸரிய பதியின, **அடிககீழ** - திருவடிகளின கீழே, **அடைககலம** - ரகூிககததகுநத வஸதுவாக, **வைததனா** - ஸமாட பிததாரகள

'**அறவே பரம**' எனபதினால தனனுடைய நிரபபரதவானு ஸநதானமும ஆசாரய கடாக்ஷததினாலேறபடடது எனபது சொலலபபடுகிறது அனறிககே உபாயம அனுஷடிகக வேணடிய தாகிய பாரமும நமககு இலலாமல போவதறகாக எனறாததமாக வுமாம அபபடியே 'ஸாவஸவேஷுணமு மாவாயஷ்கருதம' என றருளிச செயதிருபபது இஙகனுஸநதேயம '**அனறு**' எனபது ஸருஷடிகாலம துடஙகி பரபததிகாலம வரையிலான எலலாக காலததையும குறிககிறது '**பெறவே கருதி**' எனபதறகுப பக வான ஸஹஜகாருணயததினாலே கரணகளேபராதிகளைக கொடுக கும பொழுது 'உலகெலலாம நனனெடுககு யோகணவான', 'பொருளெனறிவவுலகம படைததவன' எனறிவை முதலிய வைகளிறபடியே ஸகல ஜீவாசகளும உஜஜீவிகக வேணடுமெனறே பொதுவாக ஸஙகலபிததான, அபபடிச சிலா உஜஜீவியா தொழிநதது அவரவாகளின பூரவ பாமததினாலே எனறு தாத பாயம '**பெருநதகவு**' எனபதறகு அநதககருணை இநத வயாஜம மாததிரததையும எதிா பாராமல எலலா சேதனாகளையுமபறறி உணடாகிறது எனறு தாதபாயம இவன செயகிற யாதருசசி காதிஸுகருதஙகளை ஸுகருதஙகளாககொளளுவதறகும இநத கருணையே ஆதிகாரணமாகையினால 'பெரும' ஸபகம 'பிரான' எனபதற்கு அநதக காருணயம உபகார பாயவஸானமா யிறறு எனறு தாதபாயம '**உறவே**' எனபதறகு ரகூிபபதற குக காரணம இநத ஸமபநதமே எனறு தாதபாயம இதறகு முன நிரதேஸிததபடிபபோல '**நம**' எனறருளிசசெயயாமல

இவன் ' என்று பொதுவாக அருளிச்செய்திருப்பதினால் எல்லா ஜீவாத்மாக்களுக்கும் இது பொதுவென்று தெரிவிக்கப் படுகிறது உயிர் - சேஷத்வ விசிஷ்ட ஸ்வரூபம் ' காக்கின்ற ' என்பதற்கு சேஷத்வத்திற்கு அனுகுணமான கைங்கர்யமாகிய புருஷார்த்தத்தைக் கொடுத்து அதிலயாத்தானம் பண்ணுவித்துக் கொள்ளுகிற என்று அர்த்தம் ' ஒருயிர் என்பதினால் எல்லாவற்றிற்கும் அந்தர்யாமியாயிருப்பது சொல்லப்படுகிறபடியினாலே ஈஸ்வரனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யம் த்யோதிதம் ' மறவேல் என்பதினால் இந்தப் பகவானுடைய ஸம்பந்தம் முதலியவைகளின் அனுஸந்தானம் நமக்கு நிர்பரத்வாதிகள் ஸித்திப்பதற்காக எப்பொழுதும் அனுஸந்தேயம் என்பது த்யோதிதம் ' நீ ' என்கிற ஏக வசனத்தினால் இது அஷ்டகர்மாயுபதேசிக்கப் படவேண்டும் என்பது த்யோதிதம் ' நம என்பது ' மன்னவர் ' என்பதோட ஸ்வயிக்கிறது ' மறை முடிசூடிய என்பதினால் வேதாந்தங்களை ப்ரமாணமமாக அங்கீகரித்திருக்கிறார்கள், கேவலம் யுக்திகளைக்கொண்டு தார்முலைப்பாலுக்கு விலை கொடுப்பதைப்போலே பரபத்தியென்று பரமான விருந்தங்களாகச் சொல்லுமவர்களைவிட நம்மாசார்யர்களுக்கு வ்யத்யாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டது அவர்கள் பக்ஷத்தில் பரதிபரபத்திசளை விதிக்கிற உபநிஷத்துக்கள் அப்ரமாணங்களாகவேண்டி வரும் என்று தாத்பர்யம் வேதத்தில் முடிசூடிய என்கிற யோஜனையில் 'ஸஜ்ஜிதிவசன ஸஹ்ஹ்வெஹீம் தி்வஹ்ம ', என்றும், 'நன்மையால் மிக்க நான் மறையாளர்கள்' என்றும், சொல்லுகிறபடியே, வேதாந்தங்களை நிரூபிப்பதற்காக ஆதிராஜ்யம் பெற்றவர்கள் என்று தாத்பர்யம் இத்தால் இவர்களால் அருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதே வேதாந்தங்களுக்குத் தாத்பர்யம் என்பது த்யோதிதம் இப்பாட்டில் ' பெருந்தகவுற்ற பிரான் ' என்றும், ' உறவே இவனுயிர் காக்கின்ற ' என்றும் அருளிச்செய்திருப்பதினால் இவனை ரக்ஷிப்பதற்குப் பகவானுடைய ஸஹஜ காருண்யமும் ஸம்பந்தமும் ஸ்வாதந்த்ர்யமும் முக்யகாரணம் என்பது த்யோதிதமாயிற்று இப்படி இவைகளை யனுஸந்தித்து நாம் நிர்பரனாயிருப்பதற்குக் காரணம் ஆசார்ய ஸம்பந்தமென்பது ' நம்மன்னவர் அடைக்கலம் வைத்தனர் ' என்பதினால் த்யோதிதம் பொதுவாக ஸாங்கப்ரபத்தியை நிரூபித்து ' அடைக்கலம் வைத்தனர் ' என்று

யாத்ருச்சிக ஸாரதிக்ருதவதி
த்ரய்யந்த ஸத்யபதே
தத்வாநாம் த்ரிதயே யதாவதவிதே
வ்யாபார ஸங்காதிதி |
ஹேத்வம் த்ரிஷு க்ருத்ரபாவ
உபயோஸ்ஸ்வாயீநதைத்க்ருதஸ்
ஸ்வாதி ஸ்வீக்ருத பக்ஷரோப ஸஹ்ருவ
ஸ்தோத்ர ஸ்வயம் நிர்பர: ||

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஸாங்க ப்ரபதநாதிகாரோ த்வாதஶ:

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஸ்ரீராஜபுரத்திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

சாரம் இல்லையென்று நிர்ணயம் [illegible] திருப்பா[illegible] ப்ரபத்தி ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தில் இதுவே ஸாரதமம் என்பது [illegible]யோஜிதமாயிற்று ஆகையாலேயே '[illegible] நின்னருளே மன்னிய மாதவத்தோர்க்கும்' என்றிராமாநுசன்மேலே அடைக்கலப்பத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது [illegible] 'உறவே' என்பதற்கு பந்துவாகிய பகவானை என்றர்த்தமாகுமாம் அப்பொழுது 'ஒருயிர் உண்மையை' என்பதற்கு ஸர்வாந்தர்யாமியாகையாலே ஸர்வரக்ஷகனை உன்னுடைய ஸ்வபாவத்தை என்றாம், 'என' என்பதற்கு என்று [illegible] அர்த்தம் இது 'வைத்தனர்' என்பதோடு அந்வயிக்கிறது ஆக இந்தப் பாசுரத்தில் [illegible] என்றதாயிற்று

இப்படி ப்ரபத்தியை அநுஷ்டித்தவன் நிர்ப்பரனாயிருக்க வேண்டும் என்பதைக் காண்பித்து உபஸம்ஹரிக்கிறார் — 'யாத்ரு' என்றாரம்பித்து

ப-ரை] **யுக்யா** - தேரில் நடடியிருககும் குதிரைகள், **ஸூ தஃ** - தேர், **ஸாரதி** - தேரோடடுகிறவன், இவாகளுடைய **ந்யாயவேதீ** - நயாயததையுடைய, அதாவது இவைகளைபபோலிருககிற, **த்ரய்யா** - உபநிஷததுககளினால, **ஸமுபதிஷ்டே** - (போகதா போகயம், பரேரிதா, என்று) பிரிததுக காடடபபட்டிருககிற, **யதார்ஹம்** - அததின ஸவபாவஙகளுககுத தகுநத படி, **விவிதவ்யாபார** - அனேகவிதமான வயாபாரஙகளை, **ஸஞ்சாரிணி** - பரமபரையை உடைததாயிருககிற, **தத்வாநாம்** - தததவஙகளின, **த்ரிதயே** - மூனறில, **ஹேதுத்வம்** - காரணமாயிருககை, **த்ரிஷு** - மூனறிலும, **கர்த்ருத்வம்** - காததாவாக இருககை, **உபயோஃ** - (ஜீவாதமா, பரமாதமா, ஆகிய) இருவாகளிலும, **ஸ்வதந்த்ரதா** - ஸவாதீன காததாவாயிருககை, **ஏகத்ர** - பரமாதமாவிடததிலும (இருககினறன), **தத்** - ஆகையினால, **அகிஞ்சனஃ** - அகிஞசனனாகிய, **அயம்** - இநத பரபனனன, **ஸ்வாமி ஸ்வீக்ருதயத்பரஃ** - பகவானால ஒபபுசகொளளபபடடிருககிற எநத விஷயததைபபறறிய பாரததை உடையவனோ, **தத்ர** - அநத விஷயததில, **ஸ்வயம்** - தான, **நிர்பரஃ** - பரமிலலாதவன அதாவது இவன பராதீன காததாவாகையினாலும அவன ஸவாதீன காததாவாகையினாலும, அவன இவனால ஒபபுக கொடுககபபடட பாரததை அஙகீகரிததிருபபதினாலும பரநயாஸம செயயபபடட விஷயததில இவனொனறும செயயவேணடியதிலலையெனறு தாதபாயம

திருவஹீநதிரபுரம சேடலூா விதவான பகவதவிஷயம

ஸ்ரீ உ.வே. நரஸிமமாசார்ய ஸ்வாமிகளினால

செயயபபடட

ஸ்ரீமத ரஹஸயதரயஸார வயாகயானததில

ஸாஙக பரபதநாதிகாரம்

முறறிறறு

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ||

க்ருதக்ருத்யாதிகாரம்.

[ஸாங்க ப்ரபந்ந மனுஷ்யநந்தவனுடைய க்ருதக்ருத்யத்வமும் கருதார்த்தத்வமும்—கத்யவாக்யோதாஹரணம்—தத்தாத்பர்யம் — க்ருதக்ருத்யனுடைய லக்ஷணம்]

ஸமர்த்தே ஸர்வஜ்ஞே ஸஹஜ ஸுஹ்ருதி ஸ்ரீஸஹசரே
ஸ்வரக்ஷாம் ந்யஸ்யைநம் தத நுகுணதம் ஸம்விதவிதந: |
நியுக்தம் ஸ்வஸ்மிந் நிரவதி மஹாநந்த ஜநநே
க்ருதார்த்தீகுர்வந்தம் க்ருபணமபி தேவம் ப்ரணுமந: ||

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ நிவாஸ ராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ||

இப்படி ஆறதிகாரங்கள் அடங்கிய மூழப்பேடிகையில் அங்கங்களோடும் அதிகாரங்களோடும் கூடியதான ஹிதத்தை நிருபணம்செய்து, மேல பலத்தைப பத்ததிகாரங்கள அடங்கிய ஒரு பேடிகையினுல நிருபிக்கத்திருவுளமபற்றி, அதில முதல ஏழதிகாரங்கள அடங்கிய அவாந்தர பேடிகையினுல இந்த தேஹ ஸம்பந்தம் உள்ளவரையில உண்டாகும பலத்தையும, மேல மூன்று அதிகாரங்களடங்கிய மற்றொரு அவாந்தர பேடிகையினுல தேஹவியோக காலத்திலும, அதற்குப பிறகும உண்டாகிற பலத்தையும நிருபித்தருளுகிறார் அதில இந்த அதிகாரத்தில கருதக்ருத்யன என்று தன்னை அனுஸந்தானம செய்வதாகிற பலத்தை அருளிச செய்யபபோகிறவராய அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'ஸமர்த்தே' என்றாரம்பித்து

ப - ரை] **ஸமர்த்தே** - ஶக்தியுடையவனுயும, **ஸர்வஜ்ஞே** - எல்லாந்தெரிந்தவனுயும, **ஸஹஜஸுஹ்ருதி** - ஸ்வபாவத்திலேயே ஸுஹ்ருத்தாயுமிருக்கிற பகவான, **ஸ்ரீஸஹசரே (ஸதி)** - அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிற நம்முடைய ரக்ஷண பாத

தை உடைத்தாயிருக்கும்பொழுது, **யத்யபி** - எங்கள் ப்ரயோஜ னத்திறாராக, அனுதினமே எங்கள் பகவானுக்காக, அதாவது அபேக்ஷை பரிகரிப்பதுபராக, **ந:** - நமக்கு, **வா ந:** - மறுபடியும், **இஹ** இந்த ஸம்ஸாரத்தில், **கர்தவ்யம்** - செய்யவேண்டியதா வது, **கிஞ்சித்**-ஒன்றும், **ந**-இல்லையோ, **நிர்வாணஸாம்ரா ஜ்யமுக்த** - என்னில் இவர்கள் பரிபூர்ணானந்தத்திற்கு ஸமுத்திர மாயிருக்கிற, **தஸ்மின்** - அந்த மோக்ஷ புருஷார்த்தத்தில், அன் றிக்கே அந்தப் பரவரிடத்தில், **ஸம்** ஆகமாவை, **நியதா:** - எப்பொழுதும் இருக்கும்படி செய்துகொண்டவர்களாய், அதா வது மோக்ஷ புருஷார்த்தத்தில் இடைவிடாமல் ஆசையுடைய வர்களாய், அன்றிக்கே பகவதனுபவத்தில் தம்மை எப்பொழு தும் உபயோகித்துக்கொண் டிருப்பவர்களாய், **க்ருபணா: அபி**-கருபணர்களா யிருந்தபோதிலும், அதாவது இதற்குமுன் இப்படிப்பட்ட கைங்கர்யமாகிற தனத்தை யடையாமலிருந்த போதிலும், **கைங்கர்ய ஸம்பந்நா:**-(இப்பொழுது) கைங்கர்யமாகிற தனத்தைப் பெற்றவர்களாய், **க்ருதார்தீ க்ருதா:** - க்ருதார்த்த ராக்கப்பட்டோம் (நம்மை) செய்யச்கடவோம்

இந்த ச்லோகத்தில் '**ஸத்வேஷ**'என்பது முதலிய நாலுவிசே ஷணங்களினால் பகவானுக்கு கதி இல்லாமையினாலாவது,நம்மை ரக்ஷிப்பதற்கு மார்க்கத்தை அறியாமையினாலாவது, நம்மிடத் தில் இல்லாத மஹாபராதங்களை பரமித்துக் கொள்ளுவதினா லாவது, நம்மை வஞ்சிக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினாலாவது, நம்மால் மற்றொரு கார்யம் செய்யவேண்டியதாயிருந்து அதினை தனனுள்ளொப்புக்கொள்ளப்பட்ட பாரத்தையும் விட்டுவிடுவதினா லாவது பரபத்திக்குப் பலமில்லாமல் போய்விடும், ஆகையினால் அதைப்பற்றி நாம் ஏதாவது செய்யவேண்டுமோ என்கிற ஸங்கை விலக்கப்படுகிறது '**யத்ய கிஞ்சித்**' என்கிற இடத் தில் '**அபி**' ஸப்தத்தினால் பரயோஜனாந்தரங்களில் ஆசை இல் லாமையினாலே அதற்கு ஸாதனமான காமங்கள் செய்யவேண் டியதில்லை, மோக்ஷத்தில் ஆசையிருந்தபோதிலும் அது பர பத்தியினால் ஏற்பட்டு விடுகிறபடியினால் அதற்காகவும் ஒன்றும் செய்யவேண்டியதில்லை என்பது த்யோதிதம் '**நிர்வாண**' இத்யாதியினால் மோக்ஷத்தில் செய்யப்படும் கைங்கர்யத்திற்கும்

இவ்வுபாய விசேஷநிஷ்டன் ஆபத்திக கைங்க
காருந்துடங்கித் தானித்துக்குக் கேளின் ஸமுதைப்
ஸாங்க ப்ரபத்த்யநுஷ்டிநவ பற்றத் தனக்கு சாஸ்த்ரா
னுடைய க்ருதக்ருத்யத்வமும் ர்த்தாதிலங்கநமில்லாமையா
க்ருதார்த்தத்வமும் லும் சாஸ்த்ரார்த்தம் ஸக்ரு
தநுஷ்டாநத்தாலே க்ருதமாகையாலும் ஸர்வஜ்ஞனாய
ஸர்வசக்தனான ஸர்வேச்வரன் 1 'மாசுச:' என்
றருளிச் செய்கையாலும் தனக்குப் பிறந்த ஸா

இப்பொழுது செய்யப்படும் கைங்கர்யத்திற்கும் வ்யத்யாஸம் தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஆக இப்படி க்ருத க்ருத்யன் என்று தன்னை யநுஸந்தித்துக்கொள்ளுவது மனதில் ஸம்சயாதிகளில்லாமல் பகவத் கைங்கர்ய ரூபமான நித்ய நைமித்திகாதிகளைச் செய்வதற்குக் காரணமாகையினால் பலரூபமாகிறது என்றதாயிற்று.

இவனுக்குப் பருமநாடியில் பார்ஸ்வப்பது முதலிய கர்த்தவ்யங்களிருக்கையாலும், பலம் விளம்பித்து வருகிறதோ என்கிற ஸங்கையினால் பயம் முதலியவைகளிருக்கிறபடியினாலும், இவனை க்ருத க்ருத்யன் என்னக்கூடுமோ என்ன? அருளிச் செய்கிறார்—'இவ்வுபாயநிஷ்டன்' என்றாரம்பித்து சாஸ்த்ரத்தில் - செய்யவேண்டிய காரியங்களில் இத்தால் பருமநாடி ப்ரவேசம் முதலிய ராககவ்யாதிகளிருந்தபோதிலும் அவை ப்ரபத்திக்குப் பூர்வமாய் பகவத் க்ருபையினால் நேரிடக்கூடியவைகளாகையினால் அவைகளில் இவனுக்கு அந்வயம் இல்லை என்பது த்யோதிதம் 'க்ருதமாகையினாலும்' என்பதினால் இதற்குமேல் இவன் ஒன்றும் செய்யவேண்டியதில்லை என்பது த்யோதிதம் 'ஸர்வஜ்ஞனாய' என்பதினால் பரவான 'மாசுச:' என்றும் அவனுக்கும் மேற்பட்டவனான ஒருவனிடத்திலிருந்து பயமுண்டாகில் என்செய்வது என்கிற ஸங்கையும், 'ஸர்வசக்தன்' என்பதினால் ஒரு தடவை சொன்னதை மறுபடியும் மஹாபராதங்களைப் பார்த்து நழுவ விட்டுவிட்டால் என்செய்வது என்கிற ஸங்கையும் பரிஹரிக்கப்பட்டு நிர்ப்பரத்வம் த்ருட

1 கீதை-18 66

ந்யாஸரூபவேஷத்தையப பாாதது நிஹத்ராஜய,
1 'ஸாகேகம்ஶரணம் வ்ரஜ' எனகிறபடியே ஸிலோ
வாயகேயமாக ஸ்வீக்ருதனான ஸவெஞானன 1 'அஹம்
த்வா ஸவபாபெபெய்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி' எனறு
ஸருஷ்டமான ஸஜ்ஞதையப பணணுகையாலே இப
படி விஸ்வஸநீயனுமாய, ஸமர்த்தனுமா யுபாயபூதனு
மான ஸ்வாமியைப பாாதது ஸருவிஷயில நிஸ்ஸம்ஶ
யனுமாய, நிர்ப்பயனுமாய, கடையறவிடட ஆந்யோப
ாயஷாமர்த்யங்களையும காமபறவிடட உபாயாந்தரங்களை
யும அகிஞ்சனயத்தமாக ஒமாநியையப பெறுமாப
போலே தான பெறபபுகுகிற பரமோபாயஷாமர்த்த
தையும பாாதது ஹ்ருஷ்டமானாய, 2 'தேவஷிப்ரமு

கரிககபபடுகிறது ஸர்வந்யாஸரூபவேஷமே - தான பாஙயா
ஸமசெயததை அவன அஙகீகரிததிருபபது ஸ்வீக்ருதனான-வரிக
கபபடடவனான, 'விஸ்வஸநீய னுமாய' எனபதினால வஞசனைக
காக 'மோக்ஷயிஷ்யாமி' எனறு சொலலியிருபபானோ எனகிற
ஸநதேஹமும, 'ஸமர்த்தனுமாய' எனபதினால அஸமர்த்தனாதிக
ளாலே கைவிடுவானோ எனகிற ஶஙகையும, 'உபாயபூதனு
மான' எனபதினால தனககொரு காததவயாநதரமிருநது அது
யதாவததாக நிஷபனனமாகாமையினால பலம கிடைககாதோ
எனகிற ஶஙகையுமநிராகரிககபபடடதாகிறது ஸ்வாமி-ஸா
மாததியாதிகளையுடைய பகவானை, கடையற-வாஸனையோடுகூட
போகுமபடி,காமபற-பரமபரையாகச சோநததும அறறுபபோம
படி,அதாவது பகதியோகாதிகளில ஶகதி இலலாமறபோனபோ
திலும அவைகளுககுச காரணமான காமஙகளிலும ஸமபநதமில
லாமல, ஹ்ருஷ்டமானாய - மேலவரபபோகிற புருஷாாததம
மஹாநநதரூபமாகையினாலும, அது பாயாஸமிலலாமல தனககுக
கிடைககபபோகிறபடியினாலும ஸநதோஷததோடுகூடினமனதை
யுடையவனாய இபபடியாகிலுமநிதய நைமிததிககாமஙகளை அவஶ
யம அனுஷடேயமாகையினால இவனுககுப பாம ஒனறுமிலலை
எனபது எபபடிப பொருநதுமா? அவைகளில அகநிநதிராதி ஶப

தாத்ம ந்ருணாம் பித்ரூணாம் ந கிங்கரோ நாயம் ருணீ ச ராஜந் | ஸர்வாத்மநா ய: ஶரணம் ஶரண்யம் நாராயணம் லோககுரும் ப்ரபந்ந: || ' என்கிற ச்லோகத்தின்படியே **ப்ரஜாவதி வஸவதி** யென்றாற்போலே பேரிட்டுக் கொண்டிருக்கிற **ஸஜாதீய**ரான **க்ஷேத்ரஜ்ஞ**ரைப் பற்ற வோரோ ரவ**ஸர**ங்களிலே கைக்கூலிபோலே சில வுபாயிகளடியாக வெழுதா மறையிலே யேறி

த்தங்கள் படிக்கப்பட்டிருப்பதினால் இதர தேவதைகளின் ஸம்பந்தமும் நேருகிறதே? ஒவ்வொரு மனுஷ்யனுக்கும் அவ்வவனுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் மூன்றுவிதமான கடன்களைக் கொடுக்கவேண்டிய பரமிருப்பதினாலும், இவன் நிர்ப்பரன் இத்யாதி எப்படிப் பொருந்தும் என்னில்? அவைகளுக்கு ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார்-'**தேவர்ஷி**' என்றாரம்பித்து **ராஜந்**', **தேவ**-தேவதைகளுக்கும், **ருஷி**-ரிஷிகளுக்கும், **பூதாத்ம**-பூதங்கள் என்று சொல்லப்படுகிற ஆத்மாக்களுக்கும், **ந்ருணாம்** - மனிதர்களுக்கும், **அயம்** - இந்த ப்ரபன்னன், **ந கிங்கர:** - கிங்கரனல்லன், **ருணீ ச** - கடனாளியாகவும், **ந** அல்ல, **ய:** - எவன், **ஶரண்யம்** - ஶரணமாயவடையவேண்டியவனாகிய, **லோககுரும்** - லோகங்களுக்குக் குருவாகிய, **நாராயணம்** - நாராயணனை, **ஸர்வாத்மநா** - எல்லா விதத்தினாலும், **ஶரணம்** - ஶரணமாக, **ப்ரபந்ந:** - அடைந்தானோ '**ப்ரஜாவதி**' என்பதினால் இந்த ப்ரஜைகளுக்கு அவன் யஜமானனாகையினாலே அவனிடத்தில் தாஸ்யம் செய்யவேண்டாவோ என்கிற ஶங்கை ஸூசிதம். இப்படியே '**வஸவதி**' என்கிற இடத்திலும், அதாவது '**வஶ்யா: வாஸிதா: வஸவ:**' இத்யாதிகளின்படியே '**வஸு**' என்பது ஜீவாத்மாக்களைச் சொல்லுகிறபடியினாலே என்று தாத்பர்யம். ஓரோரவ**ஸர**ங்களிலே-சில ப்ரகரணங்களிலே, **கைக்கூலி போலே**-கையில் கூலியை வாங்கிக்கொண்டு வேலைசெய்கிறவனைப் போலே **உபாயி**கள் ப்ராமாண்யம் முதலிய வர்ணங்கள் '**எழுதா மறை**' என்பதினால் நித்யத்வ அபௌருஷேயத்வாதிகள் ஸூசிதம். ஒரு புருஷனால் க்ருத்ரிமமாகச் சேர்த்து எழுதப்படாத என்றர்த்தம். அநாதிகே எழுதில

ட்டுக் கிடக்கிற வடிமை நீட்டும் முதல் மாளாதே பொலிசையிட்டுப் போருகிற தனிசு நீட்டும் கிழித்த வஞ்சகையாலே ஸம்ஸாரயஜ்ஞாதிகளான நித்யநைமித்திகங்களில் லவர்கள் போர் சொல்லும்போது 1 'யே யஜந்தி பித்ருந் தேவாந் ப்ராஹ்மணாந் ஸஹுதாஶநாந் | ஸர்வபூதாந்தராத்மாநம் விஷ்ணுமேவ யஜந்தி தே ||' இத்யாதிகளில் மஹர்ஷிகளருதி யிட்டபடியே ராஜஸேவகர் ராஜாவுக்குச் சட்டை மேலே மாலையையு மாபரணத்தையு மிட்டாலுஞ் சட்டையில் துவக்கற்று ராஜாவின் ப்ரீதியே ப்ரயோஜனமாகத் தெளிந்திருக்குமாப்போலவும், யஜ்ஞாஹ்ருதஸாயுஜ்யாதி

லாத புஸ்தகத்தில் அடிமைச் சீட்டு எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்று சாதிக்கையாகவுமாம். அடிமைநீட்டு - நான் அடிமை செய்கிறேன் என்றெழுதிக் கொடுத்திருக்கும் சீட்டு முதல் மாளாதே முதலாயிருக்கிற தொகைக்குக் குறைவு வராமல் பொலிசையிட்டு வட்டிக்குக் கொடுத்தது, தனிசுநீட்டு சட்டைப்பத்திரம் இது கிழ உதாஹரித்த வசனத்தில் 'ஸங்கரஸ் நாயம் ஜீர்ணம்' என்கிற பதங்களின் விவரங்கள் யே - எவர்கள், பித்ருந் - பிதருக்களையும், தேவாந் - தேவதைகளையும், ஸஹுதாஶநாந் - அக்னிகளோடு கூடிய, ப்ராஹ்மணாந் - ப்ராம்மணர்களையும், யஜந்தி - யஜனம் செய்கிறார்களோ, அதாவது அவர்களின் பெயர்களைச் சொல்லிக்கொண்டு யஜனம் செய்கிறார்களோ, இப்படிச் சொல்லாவிடில் மேல்பாதியோடு விரோதிக்கும் என்று தாத்பர்யம், தே - அவர்கள், ஸர்வபூதாந்தராத்மாநம் - எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் அந்தர்யாமியா யிருக்கிற, விஷ்ணுமேவ - விஷ்ணுவையேகுறித்து, யஜந்தி யஜனம் செய்கிறார்கள் இவ்வர்த்தத்திற்கு லௌகிக த்ருஷ்டாந்தத்தை உதாஹரிக்கிறார்—'ராஜா' என்றாரம்பித்து துவக்கற்று - உத்தேஶ்யத்வம், ஆராத்யத்வம் முதலிய ஸம்பந்தமில்லாமல் 'யஜ்ஞாஹ்ருதஸாயுஜ்யாதிகளிலும்' என்பதற்கு யஜ்ஞத்தில் உபயோகிக்கிற ஹவிஸ்ஸுக்களின் ஸாரமானதைப் பகவானே அங்கீ

---

1 பாரதம் 355-24

களிலும், ஸ்ரீஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யத்திலும், 1 'ஸா க்ஷாத்தேவ வ்யாஸோऽயம் ஜைமினி:' என்கிற ஸ்ம்ருதியிலும் சொல்லுகிறபடியே; தேவர்கள் விக்ரஹங்களென்கிற சட்டைகளோடு நிற்கிற அவ்வோ ஸ்தலங்களை வ்யவஸ்தித வைஷம்யங்களாலே ஈஶ்வரன் பக்கலிலே

கரிக்கிறான் என்று பரிஹரிக்கும் அத்யாயத்திலே, அதாவது பாரதத்தில், ஸாந்திபர்வத்தில், 349-வது அத்யாயத்தில் என்றார்த்தம். 'ஹஸ்திகிரிமாஹாத்ம்யத்திலும்' என்பதினால் ப்ரம்மா பகவானைக் குறித்து அச்வமேதயாகம் செய்யும் பொழுது ஹோமம் செய்யப்பட்ட ஹவிஸ்ஸுக்களெல்லாம் அந்த மந்த்ரங்களினால் சொல்லப்படும் தேவதைகளை யடையாமல் பகவானால் அங்கீகரிக்கப்பட, தேவதைகள் ப்ரம்மாவை எங்கள் பெயரைச் சொல்லி ஹோமம் செய்த ஹவிர்ப்பாகங்கள் எங்களுக்கு ஏன் கிடைக்கவில்லை என்று கேட்கும்பொழுது, ப்ரம்மா '**நபுஷ்வ்யா யோ யாப்யம்ஜாஷிஷி தேவதா:! ஸநேந்த்ரா விஹவாம் ஹோயிம் த க த்ருஷ்ட்வா ஸோऽத்ர கேசவ:**' என்று தன்னுடைய ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டவேண்டியவர்கள் ஆசையுடைய மற்றப் பரமைகாந்திகளினாலும் செய்யப்படும் யஜ்ஞங்களில் ஹவிஸ்ஸைப் பெறுவதற்கு நீங்கள் யோக்யதையுடையவர்களல்ல; என்னால் ஹோமம் செய்யப்பட்ட ஹவிஸ்ஸைப் பகவானே அங்கீகரிக்கிறார் என்று ஸமாதானம் சொல்லியிருப்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. இப்படி தேவதாந்தரங்களுக்கு அந்தர்யாமியான பகவானே உத்தேச்யமென்று நிரூபித்து அக்னீந்த்ராதி ஸப்தங்களை நேரிலேயே ப்ரவர்த்தமானங்களாக்கு, ஆகையினால் பகவானே நேரில் ஆராத்யன் என்பதற்கு ப்ரமாணம் அருளிச் செய்கிறார்—'**ஸாக்ஷாத்**' என்று ஆரம்பித்து (அக்னி முதலிய பதங்கள்) **ஸாக்ஷாத்தேவ**-நேரில் பகவானைச் சொன்ன போதிலும், **அயம் வ்யாஸ:** -விரோதமில்லாமையை, **ஜைமினி:**- ஜைமினி என்கிற ருஷி (நிரூபிக்கிறார்) '**அவ்யவஸ்தித வைஷம்யங்களாலே**' என்பதற்கு அக்னி, இந்த்ர, முதலிய பதங்களின் ப்ரக்ருதி ப்ரத்யயங்களில் சொல்லப்படுகிற உயர்ந்த ஸ்தானத்திற்கு அமைந்ததாகச் சொன்னபோதிலும், முதலில் அர்த்தங்களாய பர

1 ஹ—மா-1-2-0

நாராயணாதி மந்த்ரங்களை போலே நிற்கிற நிலையை யுங்கண்டு அவற்றினுடைய வ்யாபாரணாதிகளில் ச்ருத ஜீவவாஸிகளான ஸாங்க்யாதிகளுக்குப்போலே தன் வர்ணைகாந்த்யங்கு குலையாதே நிற்கிறபடியை நிரூபித்து, தன் வர்ணாச்ரம நிஷ்டை ஸம்ப்ரதாயாதிகாரத் துக்கு ஸாரூப்யமாக வடிமைகொள்ள ஸங்கல்பித்திருக் கிற ஸ்வாமியான ஸர்வேச்வரனுடைய ஸாஸ்த்ர வேத்ய ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞா வரிவாரமாக ஸர்வ கைங்கர்ய ஸம்வத் தாலே ப்ரத்யக்ஷ விஷித வர்ணவர்ணாச்ரமாதிப்ராயரான

யானிடத்திலேயே பூர்ணமாக இருப்பதினாலே என்றாத்தம். 'நிற்கிற நிலையை' என்பதோடு நேரில் பகவானையே சொல்லுகிற தாக என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும் 'ச்ருதஜீவவாஸிகளா ன இதயாதிகள் அவர்கள் கேவலம் நாராயணாதி மந்த்ரங்களைக் கொண்டு பகவானை ஆராதிக்கிறபடியினாலே அவர்களுக்கு ஸாத்த பாதித்வம் ஸித்திக்கிறபோலே என்று தாத்பர்யம் இத்தால 'நாராயண' முதலிய பகவந் நாமங்களை மாத்திரம் கொண்டு நேரில் பகவானை ஆராதிக்கிற ஸேவைந்த ஜீவவாஸிகளுக்கு அந்தப் பதங்களில் விசேஷணமாக இதர வஸ்துக் களைச் சொல்லுகிற நாரபதம் சேர்ந்திருந்த போதிலும் எப்படிக் குறைவில்லையோ அப்படியே இவர்களுக்கும் பகவானுக்கு விசேஷணமாகிய தேவதைகளைச் சொல்லுகிற அக்நீந்த்ராதி பதங்களைச் சொன்னபோதிலும் பரமைகாந்தித் வம் குறையாது என்று தாத்பர்யம் குலையாதே - நசிக்காதே. வர்ணம் - ப்ராஹ்மணயம் முதலியது, ஆச்ரமம் - ப்ரும்மசா யம் முதலியது, நிஷ்டை-புத்திரோத்பத்தி முதலியது, ஸம்ப்ர- வைஷ்ணவனாயிருக்கை முதலியது, ஸாரூப்யமாக - இவை களுக்குத் தக்கபடி ஸாஸ்த்ரவேத்ய - ஸாஸ்திரத்தைக் கொண் டறியவேண்டியதான, ப்ரத்யக்ஷவிஷித - ப்ரத்யக்ஷத்தினா லறியப்பட்ட, வர்ணவர்ணாச்ரமாதிப்ராயரான - பகவானுடைய அபிப்ராயத்தை உடையவர்களான, அதாவது ஸர்வஜ்ஞத்வம் பெற்றவர்களாகையாலே முக்தர்கள் பகவானுடைய அபிப்ரா யத்தை ப்ரத்யக்ஷமாக [illegible]

உக்தரைப்போலே கிஞ்சித்கரிக்கக்கொண்டு உக்தாநுரூப உபாய வ்ருத்தியாலே க்ருதக்ருத்யனென்றும் ஸாத்யஸாதந வ்ருத்தியாலே க்ருதார்த்தனென்றும் ஶாஸ்த்ரங்களாலும் தந்நிஷ்டராலும் கொண்டாடப்பட்டிருக்கும். இவனுடைய இந்த க்ருதக்ருத்யத்வாநுஸந்தாநத்தை 1 'த்வம் தத்வதோ மஜ்ஜ்ஞாந தர்ஶந ப்ராப்திஷு நிஸ்ஸம்ஶய ஸ்ஸுகமாஸ்ஸ்வ' என்று ஶரணாகதி கத்யத்திலே நிகமித்தருளினார். இதுக்குக் கருத்து—

க்ருதக்ருத்யலக்ஷணம்

கத்ய தாத்பர்யம்

தைக் கொண்டு பரவசப்ப்ராப்யத்தை அறிகிறான் என்று தாத்பர்யம். 'கிஞ்சித்' இத்யாதிரூப பகவானுக்குக் கிஞ்சித்காரம் செய்யும் விஷயத்தில் முந்நாலுக்கு ஸமானம் என்று தாத்பர்யம். ஸாத்யஸாதந வ்ருத்தியாலே - ஸாதநாய ப்ராப்யம் கிடைப்பதினாலே, 'ஶாஸ்த்ரங்களாலும்' என்பதற்கு 'ஸமித்ஸாதநகாதீநாம் யஜ்ஞாநாம் ந்யாஸமாத்மந: | நமஸா யோ கரோத்யேஷ ஸ ஸ்வத்வர்யு: ஸ்வதீக்ஷித: || (ஸமித் முதலியவைகளைக் கொண்டு செய்கிற யஜ்ஞங்களுக்குள் பகவானிடத்தில் ஆத்ம ஸமர்ப்பணமாகிற யஜ்ஞத்தைச் செய்தவன் நல்ல யஜ்ஞத்தைச் செய்தவன் என்று சொல்லப்பட்டான்)' என்றிவை முதலியவைகளாலும் என்றர்த்தம். தந்நிஷ்டராலும் அந்த ஶாஸ்த்ரத்தில் நிஷ்டையையுடைய பூர்வாசார்யர்களாலும் 'செய்த வேள்வியர்' இத்யாதிப்படியே 'கொண்டாடப்பட்டிருக்கும்' என்று தாத்பர்யம். இந்த க்ருதக்ருத்யத்வம் பரந்யாஸம் என்பதற்கும் இது அவஶ்யம் அநுஸந்தேயம் என்பதற்கும் கத்யத்தில் ஸம்வாதம் காட்டியருளுகிறார் —'இவனுடைய' என்று முதல். அத: - ஆகையினால், த்வம் - நீ, தத்வத: - உண்மையாக, மஜ்ஜ்ஞாந - என்னை அறிவது, தர்ஶந - பார்ப்பது, ப்ராப்திஷு - அடைவது, இவைகளில், நிஸ்ஸம்ஶய: - ஸந்தேஹமில்லாதவனாய், ஸுகம் - ஸுகமாக, ஆஸ்ஸ்வ - இரு. 'நிகமித்தருளினார்' என்பதற்கு பல பாவங்களை அநுபவிச் செய்யுமிடத்தில் இந்த க்ருதக்ருத்யத்வாநுஸந்தானத்தைச் சேர்த்து அநுபவம் செய்திருக்கிறார் என்ப

1 ஸுக.

அநாதிகாலமாஜ்ஞாதிலங்கனமடியாக வுண்டான **ஸம்வந்நிக்ரஹத்தாலே** ஸம்ஸரித்துப்போந்த நமக்கு **அவஸர ப்ரதீக்ஷை**யான ஸஹஜஸௌஹார்த்தமடியாக வுண்டான **ஸதாசார்ய கடாக்ஷ விஷயீகார**த்தாலே வந்த **த்வயோச்சாரணாநுச்சாரண**த்தாலே **ப்ரபத்த்யநுஷ்டா**நம் பிறந்த பின்பு **சரண்ய ப்ரஸாதநங்க**ளி லித்துக்கு மேலொன்றில்லாமையாலே **நிக்ரஹ ஹேதுக்களை**யெல்லாம் க்ஷமித்துத் தீர்ந்தவடியவர் தம்மைத் திருத்திப்பணிகொள்ள வல்ல **ஸர்வசக்தி**யான **ஸ்ரிய:பதி** தன் பேறாகத் தானே ரக்ஷிக்குமென்று

த்தபாயம். இவ்விடத்தில் ஆஸ்திகனாயிருப்பவனுக்கு சாஸ்திரார்த்தத்தில் ஸம்சயம் உண்டாகாதாகையினாலே '**நிஸ்ஸம்சய:**' என்று ஸம்சயத்தை நிஷேதிப்பது நிஷ்ப்ரயோஜனமாகையினாலே இதன் தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் — '**இதுக்கு**' என்றாரம்பித்து '**அவஸர ப்ரதீக்ஷையான**' என்பதற்கு பகவானுடைய ஸஹஜ காருண்யம் நம்மை ரக்ஷிப்பதற்கு ஸமயம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது, யாத்ருச்சிக ஸுக்ருத பரிபாககாலம் வந்தவாறே நம்மை விஷயீகரித்தது என்று தாத்பர்யம். **விஷயீகாரத்தாலே** - அவர்கள் அங்கீகரித்ததினாலே. **த்வயோச்சாரணாநுச்சாரணத்தாலே** - ஆசார்யன் த்வய மந்த்ரத்தை உபதேசிக்க அதைப் பகவத் ஸந்நிதியில் அநுவர்த்தனம் செய்துகொண்டு ப்ரார்த்தித்தபடியினாலே. **தீர்ந்த** - தன்னையே உபாயமாக நிச்சயித்து ஆச்ரயித்த, **அடியவர்** - தாஸர்களை, **திருத்தி** பாபங்களை யெல்லாம் போக்குவதினாலே பரிசுத்தர்களாக்கி, **பணிகொள்ளவல்ல** - (அவர்களைக் கொண்டு) கைங்கர்யங்களை அங்கீகரிக்க சக்தியுடையவனான. **தன்பேறாக** - தன் ப்ரயோஜனமாக, **தேறி** - விச்வாஸத்தையடைந்து '**நிர்ப்பரனாயிரு**' என்பதற்கு இங்கு ஸம்சய நிவ்ருத்தியைச் சொன்னது அதின் கார்யமான மஹாவிச்வாஸத்தைச் சொல்லி அதனுடைய சேர்த்தியான நிர்ப்பரத்வத்தைச் சொல்லியிருக்கிறதென்று தாத்பர்யம். இப்படி **ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்** பகவானுடைய வாக்யமாக

தேறி நிஹீநனாயிருக்கிறவனை இது 'ஶாஸ்த்ரவ:' என்கிற ஶரண்ய வாக்யத்திலுந்த தீர்ந்தபொருள்

கருத்தகருத்யனுடைய லக்ஷணம்

இவனுக்கு ப்ரவ்ருத்திக்கு முன்புற்ற ஶோகம் ப்ரவ்ருத்திகாரத்திலே சொருகுகையாலே முன்பு ஶோகித்ததிலனதிகாரி யல்லாமையாலே 'காரணாஹாவாந் காயஶ்ராஹாவ:' என்கிற ந்யாயத்தாலே உபாய நிஷ்பத்தியுண்டாகாது உபாயஸ்வீகாரம் பண்ணினனாகத் தன்னை நினைத்திருந்த பின்பு ஶரண்யோக்தியிலே நெகிழ்ச்சியுடையனாய் ஶோகித்தானாகில் 'காயஶ்ராஹாவாந் ஸாகஶ்ராஹாவ:' என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸம்பூர்ணோபாய

அருளிச்செய்தற்கு மூலத்தை யருளிச்செய்கிறார்—'இது' என்றாரம்பித்து. தீர்ந்த பொருள்-விஷகாவிக்கப்பட்ட ஆத்கம். இதில 'ஶாஸ்த்ரவ:' என்று பொதுவாக துச்சத்தை நிஷேதித்திருப்பதினால பாபத்திற்கு முன்பும் ஶோகம் கூடாது என்று தோன்றுகிறபடியினால அஜ்ஞானனுப ஶோகத்தை யுடையவன் ப்ரபத்தியில அதிகாரி என்பதுடனே விரோதியாதோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார்—'இவனுக்கு' என்றாரம்பித்து. இங்கு 'ஶாஸ்த்ரவ:' என்பதினாலே ப்ரபத்திக்குமுன் ஶோகித்திருந்தால் என்றேற்படுகிறபடியினால் ஶோகித்தவன் அதிகாரி என்று தாத்பர்யம். காரணாஹாவாந் - காரணமில்லாமையினால், காயஶ்ராஹாவ: - காரியமுமில்லை, அதாவது இவ்விடத்தில் இவனுக்கு ப்ரபத்தியில அதிகாரமில்லாமையினால் ப்ரபத்தி பூர்ணமாகவில்லை என்று தாத்பர்யம். நிஷ்பத்தி - பலத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய பூர்த்தி. ஸ்வீகாரம் - அனுஷ்டானம். நெகிழ்ச்சி - ஸந்தேஹம், அல்லது அவநம்பிக்கை. 'தன்னை நினைத்திருந்தபின்பு' இதனால் இவனுக்கு மஹாவிஶ்வாஸமில்லாமையாலே உபாயம் ஸரியாக அனுஷ்டிக்கப்படவில்லை என்று தாத்பர்யம். காயஶ்ராஹாவாந் - காரியமுண்டாகாமையினால், ஸாகஶ்ராஹாவ: - ஸகல காரணமுமில்லை (என்று நெறிக் கொள்ளப்படுகிறது) ஸம்பூர்ணோபாய னல்லாமையாலே-பூர்ணமாக அனுஷ்டிக்கப்பட்ட உபாயத்தையுடையவனல்லாமையால், அதாவது ப்ரபத்திக

னல்லாமையாலே உபாயவ்ருத்தி ஸாபேக்ஷமாய்க் கொண்டு விளம்பிக்குமென்றறியலாம். முன்பு ப்ரஸக்த சோகனாய்ப் பின்பு 'மாஶுச:' என்று ப்ரதிஷேதிக்கிறபடியே வீதசோகனானவன் க்ருதக்ருத்யனென்றறியலாம்.

மன்னவர் விண்ணவர் வானோ
ரிறையொன்றும் வானக் கருத்தோர்
அன்னவர் வேள்வி யனைத்து
முடித்தன ரன்புடையார்க்
கென்ன வரந்தர வென்று
நம்மத்திகிரித் திருமால்
முன்னம் வருந்தி யடைக்கலங்
கொண்ட நம் முக்கியரே 20

க்கப் பிறகு சோகம் பிறந்ததாகில் விஸ்வாஸ்யதையில்லை, விஸ்வாஸ்யதையில்லாமையினால் அதற்குக்காரணமான மஹாவிஸ்வாஸம் இல்லை என்று ஊஹிக்கப்படுகிறபடியினாலே மஹாவிஸ்வாஸமாகிற அங்கம் குறைந்தபடியினால் உபாயம் பூர்த்தியாகவில்லை என்று தாத்பர்யம். நெகிழ்ச்சியுடையானுக்கு சோகித்தானாகில்' என்பதினால் வ்யாதி முதலிய மற்றக்காரணங்களினால் உண்டாகிய சோகம் பூர்ணோபாயனல்லாமைக்குக் காரணமில்லை என்பது த்யோதிதம். 'உபாயவ்ருத்தி' யாவது மஹாவிஸ்வாஸம் பூர்ணமாக உண்டாவது. அது உண்டாகுமவரையில் பலம் தாமதிக்கும், இதனால் முன் பண்ணிய ப்ரபத்தி நிஷ்பலமாகாது என்பது த்யோதிதம். ப்ரஸக்தசோகனாய் - சோகத்தை உடையவனாய், ப்ரதிஷேதிக்கிறபடியே - மறுக்கிறவிதமாக, வீதசோகன் - துக்கமில்லாதவன்.

இப்படி இவ்வுபாயநிஷ்டன் எல்லோராலும் ஸ்தோத்ரம் செய்யப்படுவான் என்றருளிச் செய்து அப்படி ஸ்தோத்ரம் செய்யும் ப்ரகாரத்தை ஒரு பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார்— 'மன்னவர்' என்றாரம்பித்து

ப-ரை] அன்புடையார்க்கு - தன்னிடத்தில் விச்வாஸமுடைய வர்களுக்கு, என்ன வரந்தர - என்ன வரத்தை நாம் தரக்கடவோம், என்று-என்று த்ருப்தி யடையாதவனை, அதாவது அவர்களின் அனுபந்திபர்யந்தமாக மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தும் ஒன்றும் செய்யாதவனைப்போல இன்னும் எதைக்கொடுப்போம் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிற என்று தாத்பர்யம், அன்றிக்கே இந்த தேஹத்துடன் இருக்கும்பொழுது மஹிமைகளையும், க்ருதக்ருத்யத்வானுஸந்தானம், நைர்ப்பயம், முதலியவைகளையும் கொடுத்து இன்னும் எதைச் செய்வோம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருப்பவனை என்று தாத்பர்யமாகவுமாம், இங்கு 'உன்னடியார்க்கு என்செய்வனென்றே இருத்தி நீ' இத்யாதி அனுஸந்தேயம், நம் - நம்முடைய ஸ்வாமியான, அத்திகிரித் திருமால் - ஹஸ்திகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரிய:பதியான பகவான், 'நம்' என்பதினால் பாத்மாப்ப ப்ராப்தியன்றே மாதாபிதாக்கள் இவரை ஸந்நிதிக்கு அழைத்துச்சென்றுபோய் திருவடித் தொழுது நிற்கையில் நம் இராமானுஜ ஸித்தாந்தத்தை வளர்க்கக்கடவீர் என்று விசேஷ கடாக்ஷம்பண்ணி அருளிப்பாடிட்ட வ்ருத்தாந்தம் அனுஸந்திக்கப்பட்டதாகிறது, முன்னம்-முன்பே, ஜாயமான தசையிலேயே என்றபடி, வருந்தி - ப்ரயாஸப்பட்டு, அதாவது நம்மை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்யவேண்டுமென்று கரண களேபர ப்ரதானம் முதலான பரந்யாஸ பர்யந்தமாக ப்ரயாஸப் பட்டு, அடைக்கலம் கொண்ட - ரக்ஷ்யவஸ்துவாக அங்கீகரித்த, நம்முக்கியர் - நமக்கு அஸாதாரண ஸ்வாமிகளான ப்ரதானர்கள், மன்னவர் - ராஜாக்கள், விண்ணவர் - தேவதைகள், வானோர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, இறை - ஸ்வாமியான ஸர்வேச்வரன், ஒன்றும் - எப்பொழுதும் வஸிக்கிற, வான் - பரமபதத்தில், கருத்தோர் - ஆசையுடையவர்கள், அன்னவர்-ஹம்ஸத்தைப் போன்றவர், வேள்வி யனைத்தும் - யஜ்ஞங்கள் எல்லாவற்றையும், முடித்தனர் - செய்து முடித்தவர்கள்

'அன்பு' என்பது மஹா விச்வாஸத்தைச் சொல்லி அத்துடன் ப்ரபத்தி செய்தவர்களைக் குறிக்கிறது அன்றிக்கே 'பத்துடையடியவர்க்கு எளியவன்' என்கிறபடியே ஆசையைமாத்திரம் குறிக்கிறதாகவுமாம் கேவலம் ஆசையை மாத்திரமுடை

யவர்களுக்கு அநுக்ரஹத்தைச் செய்பவன் பக்தியுடையவர்க ளுக்கு அநுக்ரஹிப்பான் என்பது கைமுதிக ந்யாய ஸித்தமல் லவா? இப்படி இருக்கைக்குக் காரணம் பிராட்டியினிடத்தில் ப்ரீதியுடையவனாயிருக்கை என்பது 'திருமால்' என்பதினுலே த்யோ திதம். அதாவது 'ஸௌஶீல்ய க்ஷமாதிம் ஸர்வம் ஸஹஸ்வா ஸ்வேஸ்வரி ஸம்ஜ்ஞாபாம் ஸஹதே விதீய ஸ்வேஸ்ய ந கிஞ்சித் க்ருத்யமாஸ்தே! ஸ்வஜ்ஞஸ்ய ஸ்வப ஸம்ஸ்யப்ராண ஸாவ:' என்னும்படி நிற்கிற பிராட்டியுடன் ப்ரீதியாலே இவனும் அன்புடையார்க்கு என்னவர்ந்தர் என்றிருக்கிறன் என்று தாத்பர்யம். 'நம' என்பதற்கு இப்படி மஹா விஶ்வா ஸத்துடன் ப்ரபத்தி பண்ணினவர்கள் 'நாயஸ்ய யமஸ்ய நஃ' என்கிறபடியே நமக்கு ப்ரபந்நர்கள் என்று தாத்பர்யம் 'முக்கி யா' என்பதற்குச் கௌணோபாய நிஷ்டர்களாயிருந்தபோதிலும் 'நாஹம் ஶரண்யஸ்ய கஸ்மாச்சித் கஞ்சித்' இத்யாதிகளிற் படியே ஸ்தோத்திரம் செய்யத்தகுந்தவர்களில் இவர்களே ப்ர தானர்கள் என்று தாத்பர்யம் 'ஏ' காரத்தினுலே இதரர்கள் இப் படிப்பட்டவர்களல்ல என்பது த்யோதிதம். 'மன்னவர்' என்ப தற்கு 'ஶ்ரமணா ஸர்வஸ்ய ஸஜ்ஞா:', 'எம்மைப்பாளும் பரமரே' என்கிறபடி நம்மை ஆளக்கூடியவர்கள் என்று தாத்பர்யம், அன் றிக்கே தேவரிஷி பித்ருக்களுக்குப் பாரதந்திரர்களல்லவென்று தாத்பர்யமாகவுமாம். விண்ணவர் - தேவதைகள், அதாவது நமக்கு ஆராத்யர்கள் என்று தாத்பர்யம். இவ்விடத்தில் 'எம் மை தொழுதல் தரகளே' என்பது விவக்ஷிதம். 'வானேரிறை' இத்யாதிக்கு இவர்களே முமுக்ஷுக்களில் முக்யமானவர்கள் என்று தாத்பர்யம் அன்றிக்கே பகவான் இவர்கள் திருவுள்ளத் திலேயே எப்பொழுதும் வஸிக்கும்படியானவர்கள் என்றாத்த மாகவுமாம். 'ஶ்ரம் யாதி ஸர்வஸ்வஷ்யாஷு கதிதா மே த்ரு தம் ந:' இத்யாதிகளிற்படியே பகவான் இவர்களுடைய திரு வுள்ளத்திலேயே எப்பொழுதும் நித்யவாஸம் பண்ணுகிறன் என்று தாத்பர்யம். 'வானேரிறையெனும்' என்று பாடாந் தரம். அப்பொழுது இவர்களே பகவான் என்று 'யே ப்ராஹ்மணா ஸ்வஸாதஸம்ப ரூப' என்கிற இடத்திலேபோலே ஸதிக்த திருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். விண்ணவர் - ஸாதாரண தேவ

ஸம்யக்தி ஸாரண பாரம் ஸஹஜம்
ஸாத்யஸாதநம் க்ருதம்
பரிஜித ஸர்வபூதேத்ய க்ருத்யம்
ப்ரஹீண ச க்ருத்யவத் |
பவதி ச பவவ்ருத்தி:
பஶ்சாத்யம் க்ருதே நியதகுண:
பரிஹ்ருத விஹாராஜ்ஞா ஸேதும்
வைகுண்டே ஸம்ஸாரந்த்யதே ||

இதி ஶ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
க்ருதக்ருத்யாதிகாரஸ் த்ரயோதஶ:

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

கைகள், வானோர் - நித்யஸூரிகள், இறை - காணிக்கை, என - என்று சொல்லும்படி, வான் கருத்தோர் - முமுக்ஷுக்கள், அதாவது ஸாதாரண தேவதைகளும் நித்யஸூரிகளும் உபஹாரம் கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பிக்கும் படியானவர்கள் என்று தாத்பர்யம். 'எல்லாத் தேவதைகளும் இவனுக்குக் காணிக்கை ஸமர்ப்பிக்கிறார்கள்' என்றுமுள்ள ஶ்ருதி வாக்கியம் முதலியவைகள் விவக்ஷிதம். ஸாதாரண தேவதைகளுக்கு இவர்கள் பாதகர்களாயிருக்கை நீங்கின மாத்திரமல்ல அவர்களுக்கு ஆராத்யர்களாகவுமானார்கள் என்று திருவுள்ளம். 'அன்னவர்' என்பதினால் பரிஶுத்தர்களாயிருக்கையாவது, ஸாராஸாரவிவேகமுடையவர்களாயிருக்கையாவது விவக்ஷிதம்.

இவன் செய்யவேண்டிய காரியங்களைச் செய்து முடித்தவனாகையினால் ப்ரபத்திக்குப் பின்பு செய்கிற நித்ய நைமித்திக கர்மங்களெல்லாம் பகவானுடைய ஆஜ்ஞையைப் பரிபால

ஷம் செய்வதாகிய கைங்கர்யமாகிறது என்று பரமன்னுடைய கருத்தகருத்துபத்தையும், நித்ய நைமித்திகங்கள் அவஶ்யம் செய்ய வேண்டுமென்பதையும் அருளிச்செய்து சொன்னதை நிகமனம் செய்தருளுகிறார்—' ஸம்பவதி ' என்று ஆரம்பித்து

ப-ரை] **ஸாரம்** - ஸம்ஸாரத்தின் அக்கரையை, அதாவது அக்கரையாகிற பரமபதத்தை யென்றபடி, **ப்ராப்தும்** - அடைவதற்காக, **ஸம்பவதி** - பகவானாகிய, **ஶரணே** - நாராயணனிடத்தில், **ஸந்ந்யாஸம்** - பரந்யாஸம், **க்ருதம்**-செய்யப்பட்டது, '**ஸம்பவதி**' என்பதினால் ஜ்ஞானஶக்த்யாதி கல்யாண குணங்கள் நிறைந்தவனாயும், கெட்ட குணங்கள் ஒன்றும் இல்லாதவனாயுமிருக்கிறான் என்பது விவக்ஷிதம். இத்தால் அந்த மோக்ஷ பலத்திற்காக ஒன்றும் செய்யவேண்டியதில்லை என்பது த்யோதிதம். '**ஸாரம்**' என்பதினால் சட்டவல்லியில் வஶப்படுத்தவேண்டியவைகளை வகுத்துச் சொல்லியிருக்கிற ஶ்ருதியிலிருக்கிற '**ஸாரம்**' என்கிற பதமும், அதின் வழியாக அந்த ஶ்ருதியும் ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது. அதாவது அவ்விடத்தில் வஶப்படுத்தவேண்டிய வஸ்துக்களில் இதுக்குமேலே இல்லை என்று சொல்லப்படுகிற பகவானை வஶப்படுத்துவதற்கு இதைத் தவிர வேறு உபாயமில்லை என்று '**தஸ்ய வஶீகரணம் தச்சரணாகதிரேவ**' என்று ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரினால் அருளிச்செய்யப்பட்ட ஶரணாகதி செய்யப்பட்டது. ஆகையினால் வேறொருவனை வஶீகரிக்க வேண்டியதுமில்லை, அவனை வஶீகரிக்கக்கூடியதும் இதைவிட வேறில்லை என்று தாத்பர்யம். **ஸமீஹித**-அல்பமான, **ஸுக**-ஸுகங்களின், **ப்ராப்த்யை**-அடைவதற்காக, **க்ருத்யம்**-செய்யவேண்டிய காரியம், அதாவது ஐஶ்வர்ய கைவல்யாதிகளுக்காகச் செய்ய வேண்டிய உபாயானுஷ்டானம், **அக்ருத்யவத்** - நிஷித்தமான காரியத்தைப்போல, **ப்ரஹீணம்**-விடப்பட்டது, இத்தால் இதற்காகவும் ஒன்றும் செய்யவேண்டியதில்லை என்பதும் ஏற்பட்டது, **தேஹஸ்திதி:** - தேஹத்தின் ஸ்திதியும், அதாவது அதின் ரக்ஷணமும், **ப்ராக்**-முன் ஜன்மத்தில், **க்ருதை:**-செய்யப்பட்ட புண்ய பாபகர்மங்களினால், **நியதக்ரமா** - ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற ஸுகதுக்கங்களின் வரிசைகளை யுடையதாக

ஸவதி - உணடாகிறது இததால இதறகாகவும ஒனறும தான செயயவேணடியதிலலை எனபதேறபடுகிறது (ஆகையினால) **வாஸம்** - பாபததி செயத பிறகு, **ஊஹ** - இநத ஸமஸாரததில, **ஸாமெயெ:** பணடிதாகளினால, அதாவது பரபனனாகளினால, **விஷோ:** - பகவானுடைய, **ஆஜ்ஞாவெஸதா:** - ஆஜஞையாகிற எலலை, **சுநாவாஸ்தெ** - பரிபாலனம செயயபபடுகிறது இததால அவனுடைய ஆஜஞையைப பரிபாலனம செயவதறகாக மாததிரம நிததிய நைமிததிகாதிகளைச செயகிறாாகள எனபது தயோதிதம

திருவஹீநதிரபுரம சேடலூா விதவான பகவதவிஷயம

ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால

செயயபபடட

ஸ்ரீமத ரஹஸயதரயஸார வயாகயானததில

கருதகருதயாதிகாரம

முறறிறறு

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ||

ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம்.

[ஸ்வரூபநிஷ்டை — உபாய நிஷ்டை — புருஷார்த்த நிஷ்டை — இந்நிஷ்டைகளின் பலம்]

ஸ்வரூபோபாயலக்ஷ்யேஷ்வவிதத்ய நிவிஷ்ட ஸ்திரமதே:
ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞானம் ஸஹஜ ஶமவமுகா தமவநதாஸ்|
அருசிர் யஸ்யாக்ஷ்ள ஆஸவதி விநீத: ஸ்வமயிதம்
மஹீராது தேஷ்வோராது மமகமஹஸ்தஸ்தி நிவஹாது||

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ||

இப்படிச் சேழதிகாரத்தில் கருத்தருக்ஷப்பனை றுரிப்பெய்ய த்து ஸங்கதமாகுமோ, இந்த தேஹத்துடன் இருக்கிற வரையி லும் அபலாதனைப் பரிபவாதிகள் பண்ணும்பொழுது விசாரங் களும், இதர ப்ரயோஜனங்கள் கிடைக்காவிடில் துக்கம் முதலிய வைகளும் உண்டாகிறபடியினால், என்னில்? அவைகளை நிவ்ருத்தி செய்வதற்குக் காரணங்களாகிய நிஷ்டைகளையும் அவைகள் தனக்குண்டென்று என்று தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய லக்ஷணங் களையும் அருளிச் செய்யப்போகிறவராய அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்து அருளுகிறார்—'**ஸ்வரூபோபாய**' என்றாரம் பித்து.

ப-ரை] **ஸ்வரூப**-தேஹத்தைவிட வேறுபட்டதாயிருக்கிற தன் ஸ்வரூபம், **உபாய** - ப்ரபத்தி, **லக்ஷ்ய** - மோக்ஷம், இவைகளில், **அவிதத்ய**-பொய்யில்லாமல், **நிவிஷ்ட**-வைக்கப்பட் டிருக்கிற, அதாவது உள்ளபடியான, **ஸ்திர** - உறுதியான, அதாவது யுக்திகளினால் கலக்கமுடியாததான, **மதே:** - புத்தியை யுடையவனுக்கு, **ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞானம்** - தன் னுடைய கீழ்ச்சொல்லிய ஸ்வரூபாதிகளில் ஸ்திரமான ஜ்ஞானமிருப்பதற்கு அடையாளங்களாகிய அயலார் நிந் தித்தபோதிலும் விகாரமில்லாமை முதலியது, அன்றிக்கே

விகாரம் முதலிய அடையாளங்களாலே தன்னுடைய நிஷ்டை களை ஊஹித்தறிந்து கொள்ளுவதாகவுமாம், **உபலப்தாஸ்**-ஸமீபத்தில் கிடைக்கப்போகிற, அதாவது இந்த தேஹாவஸானத்தில் புருஷார்த்தம் நிஶ்சயமாய்க் கிடைக்குமாகையினாலே '**உபலப்தாஸ்**' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது, அன்றிக்கே 'அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்' இத்யாதிகளிற் போலே மோக்ஷம் கையிலிப்பொழுதே கிடைத்தபோதிலும் என்றர்த்தமாகவுமாம், **அபவர்கஸ்** - மோக்ஷத்தைக்காட்டிலும், **ஸாஹஸம்** - மிகவும் போக்யமானது, இத்தால் இப்படி ஸ்திரமான புத்தி இல்லாதவர்களுக்கு பரிபவம் முதலியவைகளில் மனதின் விகாராதிகள் ஸம்பவித்தபோதிலும் இவைகளை யுடையவனுக்கு தன்னுடைய நிஷ்டைக்கு விரோதியாகையினாலே அவைகள் உண்டாகாது என்றும், இந்த ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞானத்தைப் பல ப்ரபந்த பேடிகையில் நிரூபித்திருப்பதற்குக் காரணமும் ஸூசிப்பிக்கப்பட்டதாகிறது, **ஆதௌ** - முதலில், **யஸ்ய**-எந்த ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞானத்தினுடைய, **ப்ரபாவாத்** - ப்ரபாவத்தினாலே, **விநீத:** - ஶிக்ஷிக்கப்பட்டவன், அதாவது இது நமக்கு ஸ்வரூபவிருத்தம் என்கிற ஜ்ஞானத்தை உண்டாக்கி லஜ்ஜை முதலியவைகளினாலே விகாரம் முதலியவைகள் உண்டாகாமல் திருத்தப்பட்டவன் என்று தாத்பர்யம், '**அஸந்**' என்று பாடாந்தரம், அப்பொழுது **அஸந்** - இந்த ப்ரபன்னன் என்றர்த்தம், **கபீராந்** - ஆழமானதும், **துஷ்பூராந்** - நிறைக்க முடியாததும், **ககநமஹத:** - ஆகாஶத்தைக்காட்டிலும் பெரியதுகளுமாகிய, **தோஷநிவஹாந்**- தோஷங்களின் கூட்டங்களை, **க்ஷமயிதும்** - மறைப்பதற்கு, **ப்ரபவதி** - ஶக்தியுடையவனாகிறானோ

'**கபீராந்**' என்பதினாலே இதற்கு விஷயங்களை ஸம்பாதிக்க முடியாதென்பதும், '**துஷ்பூராந்**' என்பதினாலே அப்படி ஸம்பாதித்தாலும் அவைகள் போதாது என்பதும், '**ககநமஹத:**' என்பதினாலே ஒவ்வொன்றே இவனுக்கு ஸாவித்ரான்தங்களுக்கும் காரணமாகுமென்பதும் ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது. இவ்விடத்தில் '**கரோமி வேண கணிகய! துஷ்பூரேண கணேநய**', '**த்ருஷ்ணாவேத்ராமயீபம் துஷ்பூரா கேந பூர்யதே । யா மஹத்பிரபி க்ஷிப்தை: பூரணைரேவ வர்த்ததே ।।**' இத்யாதி அநுஸந்தேயம்

இப்படித் தனக்கு நிஷ்டையுண்டென்று தானறியும்படி யெங்ஙனே யென்னில் — **பரராலே பரிபவாதிக** ளுண்டாம்போது தன் **தேஹாதிகளைப்பற்றப் பரிபவிதாக்கள்** சொல்லுகிற குற்றங்கள் தன் **ஸ்வரூபத்தில்** தட்டாதபடி கண்டு **விஷாதாதிக** ளற்றிருக்கையும், [1] '**நிந்த்யமானஸ்ய யத் பாபம் நிந்தகம் அபிகச்சதி**' என்கிறபடியே **பரிபவாதிக**ளாலே தன் **பாப**த்தை வாங்கிக் கொள்ளுகிற மதிகேடரைப் பற்ற [2] '**ஸத்வேஷாணி பூதாநி த்வேஷம் குர்வந்தி சேத் தத: | சோச்யாந்யஹோ(அ)திமோஹேந வ்யாப்தாநீதி மநீஷி**

ஸ்வரூபநிஷ்டை.

இப்படி-ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களிலே திருமந்த்ரத்தில் ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தம் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கும் க்ரமத்தை யனுஸரித்து முதலில் ஸ்வரூப நிஷ்டையினுடையாளங்களை யருளிச்செய்கிறார்—'**பரராலே**' என்றாரம்பித்து **பரிபவம்**-அவமானம், **பரிபவிதா**க்கள் - அவமானம் செய்யுமவர் '**குற்றங்க**' ளாவன குரூபியாயிருக்கை, **ஆபிஜாத்யாதி**க ளில்லாமலிருக்கை, முதலியவை **தட்டாதபடி** - ஸம்பந்தப்படாம லிருக்கும்படியான ப்ரகாரத்தை. **விஷாதம்** - துக்கம், **ஆதி** - அதைப் பரிஹரிப்பது **நிந்த்யமானஸ்ய** - நிந்திக்கப்படுகிறவனுடைய, **பாபம் யத்** - பாபம் எதுவோ, (அது) **நிந்தகம்** - நிந்திக்கிறவனை, **அபிகச்சதி** - அடைகிறது **மதிகேடர்** - புத்தி இல்லாதவர்கள் **ஸத்வேஷாணி** - ஒன்றோடொன்று த்வேஷத்தை யுடையவைகளான, **பூதாநி** - ப்ராணிகள், **த்வேஷம்** - தன்னிடத்தில் த்வேஷத்தை, **குர்வந்தி சேத்** - செய்கிறதேயானால், இத்தால் தன்னிடத்திலாவது வேறு ப்ராணிகளிடத்திலாவது த்வேஷம் செய்தால் க்ருபை செய்யவேண்டு மென்பதும், இரண்டையும் ஸமமாகப் பார்க்கவேண்டு மென்பதும் த்யோதிதம் அன்றிக்கே '**ஸத்வேஷாணி**' என்பதினால் தன்னிடத்தில் த்வேஷமும், '**த்வேஷ**' என்பதினால் அதின் கார்யமான நிந்தை முதலியவைகளும் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம், **தத:** - பிறகு, **மநீஷிணா** - புத்திமானால், **அதிசோ**

1 பார ஆஶ-100-64

2 வி-பு-1-17-82.

ணா ||', 1 'ஆத்மத்ரோஹம் அமர்யாதம் மூடம் உஜ்ஜிதஸத்பதம் | ஸாந்த்ரம் அநுகம்பேத நரகாக்நீந்தநம் ||' என்கிறபடியே கரைபுரண்ட க்ருபையும், 2 'அமர்யாத: க்ஷுத்ர:' என்கிற ச்லோகத்தாலும், 3 'வாடினேன் வாடி' முதலான ஆழ்வார்கள் பாசுரங்களாலும் தனக்கு அநுஸந்தேயமாக உதாஹரித்த தோஷங்களை பரிவாதாதிகளாலே மறவாதபடி பண்ணினார்களென்கிற உபகாரஸ்ம்ருதியும், ஆத்மாக்களுக்கெல்லாம் ஸர்வாநர்த்தாவ்ருத்தியான ஸம்ஸார துக்கத்தையும்

மோஹாத் - அதிக அஜ்ஞானத்தினால், ஸ்ராவ்யாணி - (இவைகள்) பிசகப்பட்டிருக்கின்றன, 'அஹோ' என்பது துக்கத்தைக் காண்பிக்கிறது, இதி - என்று, ஸ்ராவ்யாணி - கேட்கப்பட்ட தகாதவைகள், ஆத்மத்ரோஹம் - தனக்கே த்ரோஹம் செய்து கொள்ளுகிறவனையும், அதாவது அயலாருடைய பாபத்தையும் தான் வாங்கிக் கொள்ளுகிறபடியினால் அநர்த்தத்தைத் தேடிக் கொள்ளுகிறவனையும், அமர்யாதம் - சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட மர்யாதையை அதிக்ரமித்தவனையும், உஜ்ஜிதஸத்பதம் - விடப்பட்டிருக்கிற நல்ல மார்க்கத்தை யுடையவனையும், மூடம் - ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை யறியாதவனையும், நரக - நரகமாகிற, அக்நி - நெருப்புக்கு, இந்தநம் - விறகாகவும் இருக்கிற மனிதனை, ஸாந்த்ரம் - மிகவும், அநுகம்பேத - கருணைபண்ணக் கடவன் 'ஸௌஹார்த்தி' என்பது அயலாரின் துக்கத்தைப் பொறுக்காதிருக்கையாகிற தயையைச் சொல்லுகிறது என்கிற தாத்பர்யத்தினால் 'கரைபுரண்ட க்ருபையும்' என்றருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அமர்யாத:, க்ஷுத்ர: - நீசன் தனக்கு - பரமனனுடைய ஸ்வநிஷ்டைகளை தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய ஸந்நிதியிலிருக்கிறவனுக்கு பரிவாதம் - நிந்தை 'மறவாதபடி' இத்யாதியினால் 'வஶ்யந்தி பரே தோஷாந் ஸ்வகீயாந் ஜந: ஸ்வகீயாந் நைவ பஶ்யதி விவர்ஜிதும் ஸ்வஸ்ய ஹிதோபதேஶாஹம் ஜகதீஶ்வர:' என்கிறபடியே அஜ்ஞாநிகளாலே தன்னுடைய தோஷங்களைத் தான் மறக்க அவைகளை ஜ்ஞாபகப்படுத்தினபடியினாலே என்றபடி இந்த ஸ்வதோஷங்களைத் தன்னுடைய காப்பண்ணியத்தை

---

1 2 ஆள-ஸ்தோ-62 3 பெ-தி-1-1-1

க்ஷேத்ரஜ்ஞரெல்லாரும் ஸ்வதந்த்ராய் நிற்கிற நிலையையும் பார்த்து நமக்கும் நம்மளவில் ஸம்ஹாராதிகள் பண்ணுகிற சேதநருக்குமுள்ள ஸ்வாதந்த்ர்யமாக இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையனான ஸர்வஶேஷியாலே ப்ரேரிதராயவர்கள் ஸம்ஹாராதிகள் பண்ணுகிறார்களென்று அவர்கள் பக்கல் நிர்விகாரத்வத்தையும், ப்ராரப்த கர்மவிஶேஷஞ் சிகையறுகிறதென்கிற ஸந்தோஷமும் நடையாடிற்றாகில் ப்ரத்யக்த்வ சேதநத்வங்களிலே ஶாஸ்த்ரஸித்தமானபடியே ஸ்வவைலக்ஷண்யத்தையும், ஸர்வஸாக்ஷாத்காராதிகளுக்கு யோக்யமான ஜ்ஞானத்தையும், ஸர்வதோமுகமான

மறவாமைக்கு அவஶ்யம் அநுஸந்தேயங்கள். எல்லாரும் - தாமும் தன்னை நிந்திப்பவர்களும். நம்மளவில் - நம் விஷயத்தில். 'ஸ்வாதந்த்ர்யமாக' என்பதினால் பரவசருக்குச் சொல்லியமில்லை என்பது த்யோதிதம். இன்புறும் - ஆநந்தத்தை யடையும்படி, இவ்விளையாட்டுடையன் - இப்படிப்பட்ட லீலையையுடையவன். ப்ரேரிதராய் - (அவர்கள் கர்மங்களுக்குத் தக்கபடி பகவானால்) நியமிக்கப்பட்டவர்களாய். 'ஆதி' ஶப்தம் அப்படி அவர்கள் செய்யும் பரிபவங்களுக்குப் பாத்ர விஷயமாயிருப்பதும் தன்னுடைய கர்மானுகுணமாக ஈஶ்வரனால் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்கிற அநுஸந்தானத்தைக் குறிக்கிறது. நிர்விகாரத்வத்தை - கோபம் முதலியவை இல்லாமல். சிகையறுகிறது - நுனியில் வெட்டப்படுகிறது, அதாவது அதில் சில அம்ஶங்கள் கழிந்துவிடுகிறது என்று தாத்பர்யம். நடையாடிற்றாகில் - இருந்ததாகில், 'நடையாடிற்றாகில்' என்று ப்ரயோகம் செய்யப்பட்டிருப்பதினால் ஸர்வதா இப்படிப்பட்ட விகாரமில்லாமை முதலியவைகளெல்லாமில்லையேயாகிலும் இவைகளில் ஏகதேஶமாவது சில ஸமயங்களில் உண்டாயிருந்தாலும் போதும் என்பது த்யோதிதம். இப்படி விகாரங்களில்லாமைக்குக் காரணமாகிய ஆகாரங்களுடன் ஜீவாத்ம ஸ்வரூபம் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ப்ரகாரத்தைப் ப்ரதர்ஶிக்கிறார் — 'ப்ரத்யக்' என்று ஆரம்பித்து 'திருமந்திரத்தில்' என்று. ஶ்லோகத்துக்கொள்ளவும். இவை இரண்டும் ப்ரணவத்தில் மகாரத்தினால் சொல்லப்படுகிறது. ஸர்வதோமுகமான - எல

வாக்யவ்ருத்தத்தையும், ஸ்வதஸ்ஸ்வவ்யவஸாய கஷ்டாந்த ரேவ ஹநுமத்ரூபத்துணை ஸ்வதந்த்ர பரஷித ஸிஷ்டவிநியோக ஸாமர்ப்யமாமபடி யதார்த்தஸம்வேஷக வாரதந்த்ர்யங்களையும், 1 ‘ யதி தம் ஸ ஷேவேஸ ’ இத்யாதிகளிற்படியே வாரார் தஹித தலிஷியையுமுடைய நன ஸ்வரூ வத்திலே நிவேஷ்யுண்டென றறியலாம ஸவேவ்

உபாயநிஷ்டை ஸ்வாமீன வொரிய்த தானும பிறருந தனககுத தஞ்சமனறென்கிற வ்யூகியும், ஸ்ருத்யவ்யக்தமான ஹயவெதர்களைக கண்டா லும 2 ‘ ஹ்ரயேண க்ருதக்ருத்யா ஹ்ருதேத்ய ரஷி ஜதே ஜநா: । க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே ஸ்ருத்யம்

லா பாசாரத்தா முண்டாகிய, இது நமஸ்யத்திற அர்த் தம ஜஷ்டவி நியோகமாமபடி தனவிடடாபடி உபயோ சித்து சொல்லுமபடி இது இந்த இரணடு பதங்களினாலும நிருபிக்கபபட்ட அர்த்தம ஷேவேஸ - ஓ தேவரேயோடே, ஸ - எனக்கு, யதி - என்று, ஹிதம் நலமாயோர (அதைப்பெ எனக்கு ஆஜ்ஞாபியும) வாரார் தஹித தலிஷியை - தனக்கு ஹிதம அவனுடைய அதீனத்திலேயே கிடைக்கவேணடிய ஸந்நிதியையுடைய இது நமஸ்யார்த்தம ‘ அறியலாம ’ என்பதற்கு அதிக வைலக்ஷண்ய நிதிகளையுடைய ஸ்வரூபநி ஷ்டையிருந்தால சிறுச சொல்லிய விராம முதலிய வயன உண்டாகாதாகையினாலே விசாரமற்றிருக்கை முதலிய சாமய களைகசொணடு அதற்குக காரணமான அதிக வைலக்ஷணயாதிக ளுடன கூடிய ஸ்வரூப நிஷ்டை உணடென்று ஸாஹித்துக கொள்ளலாம என்று தாதபாயம இப்படியே மேலும கணடு சொலவது உபாயநிஷ்டையிலும் அடையாளங்களை அருளிச்செய் கிறார — ‘ ஸவேவ்யஸ்வாமீன ’ என்றுராமித்து தஞ்சம - ரக்ஷக கள ஸ்ருத்யவ்யக்தமான - ராமை வரையிலான இந்த பயத்திற்கு விசேஷணம ஹெதர்கள - இப்படிபபட்ட பயஙகளுக்குக காரணமான ஸாபயாதிகள ஜந: ஜனங் கள், ஹரயேண - அனேகமாக, சுக்ருதக்ருத்யா -

1 ஜிதந்தா-1-18. 2 இ-ஸ-7-38.

ப்ரியம் இவாதிதிம் ||' என்கிறபடியே இசம்ஸாராதக்ஷரம் எனப்பட்டப்புகுகிறோமென்கிற கரைதலற்ற அவிச்சேதாஸக்தியாலே ஸ்ரீதனுயிருக்கையும், 1 'கஜம் வா வீக்ஷ்ய ஸிம்ஹம் வா வ்யாக்ரம் வா வரவர்ணிநீ | நாஹாரயதி ஸந்த்ராஸம் பாஹூ ராமஸ்ய ஸம்ஶ்ரிதா ||' என்றும், 2 'அஸந்தேஶாத்து ராமஸ்ய தபஸஶ்சாநுபாலநாத் | ந த்வாம் குர்மி தஶக்ரீவ பஸ்ம பஸ்மார்ஹ தேஜ

செய்யவேண்டிய காரியத்தைச் செய்து முடிக்காமையினாலே, ம்ருத்யோ: - மரணத்திலிருந்து, உத்விஜதே - பயப்படுகிறது, க்ருதக்ருத்யா: - செய்யவேண்டிய காரியத்தைச் செய்து முடித்தவர்கள், ம்ருத்யும் - மரணத்தை, ப்ரியம் - இஷ்டனான, அதிதிம் இவ - விருந்தாளியைப்போலே, ப்ரதீக்ஷந்தே - எதிர்பார்க்கிறார்கள் எனப்பட்டப் புகுகிறோம் - என்ன துக்கத்தை யனுபவிக்கப்போகிறோம், கரைதல - அதிகமான துக்கம் அவிச்சேதாஸக்தியாலே - இஷ்டபலம் ஸமீபத்தில் கிடைக்கப் போகிறபடியினாலே மேலே அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிற தேறுதலும், தன்னுடைய ப்ரயத்தனமில்லாமலிருக்கை, பலத்தில் அவன் கையையே எதிர்பார்த்திருக்கை, இவை மூன்றையும் பிராட்டி நடத்திக்காட்டியிருக்கிறாளென்பதற்காக முறையே ப்ரமாணங்களை உதாஹரிக்கிறார் — 'கஜம் வா' என்றாரம்பித்து கஜம் வா - யானையையாவது, ஸிம்ஹம் வா - ஸிம்ஹத்தையாவது வ்யாக்ரம் வா - புலியையாவது, வீக்ஷ்ய - பார்த்து, வரவர்ணிநீ - சிறந்த அழகான முகத்தையுடைய ஸீதை, ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமனுடைய, பாஹூ - கைகளை, ஸம்ஶ்ரிதா - அடைந்தவளாய்க் கொண்டு, இது ஹேதுகர்ப்ப விஶேஷணம், அடைந்தவளாயினாலே, ஸந்த்ராஸம் - பயத்தை, நாஹாரயதி - அடையவில்லை ராமஸ்ய - ராமனுடைய, அஸந்தேஶாத் - உத்தரவு இல்லாமையினாலும், தபஸ: - பாதிவ்ரத்யமாகிற தபஸ்ஸினுடைய, அநுபாலநாத் - காப்பாற்றுவதினாலும், பஸ்மார்ஹ - பஸ்மமாகச்செய்வதற்கு யோக்யனான, தஶக்ரீவ -

---

1 ராமா-அயோ-60-20. 2 ராமா-ஸு-22-20.

ஜ்வா ||' என்றும், 1 'ஶரைஸ்து ஸங்குலாம் க்ருத்வா லங்காம் பரபலார்தந: | மாம் நயேத்யதி காகுத்ஸ்த: தத் தஸ்ய ஸத்ருஶம் பவேத் ||' என்றும் பிராட்டி நடத்திக்காட்டின ரக்ஷகாவஷ்டம்பத்தாலுள்ள தேற்றமும், தான் ஸாந்த்வம் பண்ணின விஷயத்தில் ஸ்வயத்நமற்றிருக்கையும், அதில் அநிஷ்டநிவ்ருத்தியுமிஷ்டப்ராப்தியு மவன் கையதேயென்றிருக்கையு முண்டாயிற்றாகில் தான் கோலின ஸங்கல்பத்துக்கும் ஸாத்யமாகவற்றாய், சரமச்லோகத்தில் வ்ரஜபதத்திலே விஹிதமாய், த்வயத்தில் ப்ரபத்யேபதத்தி லநுஸந்தேயமாய், திருமந்த்ரத்தில் சதுர்த்தியிலும் விவக்ஷிதமான வ்யவஸாயத்திலே தனக்கு நிஷ்டையுண்டென்றறியலாம்.

2 'உத்பத்திஸ்திதி நாஶாநாம் ஸ்திதௌ விநாஶகர்த்ருஷு | யதோத்பத்தியதா நாஶ: ஸ்திதி

புருஷார்த்த நிஷ்டை

ஸ்தத்ஸ்திவிஷ்ணுதீ ||', 3 'அவேக்ஷமாணோ நாநாவிதம் ஶ்ரீ: கஜ்ஞ

ஓ ராவணா, த்வாம் - உன்னை, ஹடாத் - பலமாக, நகார்ஷீ: - செய்யவில்லை. பரபலார்தந: - சத்ருக்களின் சேனைகளை நாசம் செய்யும் ஸ்வபாவமுடைய, காகுத்ஸ்த: - ககுத்ஸ்தவம்சத்தில் பிறந்தவராகிய ஸ்ரீராமன், லங்காம் - லங்கையை, ஶரை: - பாணங்களினால், ஸங்குலாம் - நிறைந்ததாக, க்ருத்வா - செய்து, மாம் - என்னை, நயேத்யதி - அழைத்துக்கொண்டு போவாரேயானால், தத் - அது, தஸ்ய - அந்த ஸ்ரீ ராமனுக்கு, ஸத்ருஶம் - அனுரூபமாக, பவேத் - ஆகும். ரக்ஷகாவஷ்டம்பம் - ரக்ஷகனை அடைந்திருக்கை, தேற்றம் - தைர்யம், அவன்கையதே - அவன் கையில் இருக்கிறது. ஸாத்யமாக வற்றாய் - உபாயமாகக் கூடியதாய் சில யோஜனைகளில் நேரில் அர்த்தமானாலும் மற்ற யோஜனைகளில் தாத்பர்ய விஷயமாயிருக்கிறபடியினாலே பொதுவாக 'விவக்ஷிதமான' என்னும் பதம். புருஷார்த்த நிஷ்டையை நிரூபித்தருளுகிறார்—'உத்பத்தி' என்றாரம்பித்து. உத்பத்தி - உண்டாவது,

---

1 ராமா-ஸு-39-30 2 3 பார ஶா 339-13.

61

[illegible] திஷ்டதி | [illegible] ஆப்நோதி!' என்கிறபடியே। [illegible] விசேஷாய் [illegible] மாக விஷ்வான செய்யும் [illegible] [illegible] லறவு, தான கரைந்தாலும் 1 'உத்தத [illegible] [illegible] [illegible] | [illegible] [illegible] திஷ்டதே॥', 2 'யச்சக்ரீஷ்[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] | [illegible] [illegible] [illegible] ஸாஹம் ॥' என்கிறபடியே। [illegible] [illegible]

[illegible] - நீடி த்திருப்பது, [illegible] [illegible], [illegible] உனக்கு, [illegible] - [illegible], [illegible] - [illegible], [illegible] எந்த ஸ்தானத்திலே (உண்டாயிற்று), [illegible] [illegible] (எப்படி வருகிறதோ), [illegible] [illegible] ([illegible]), [illegible] - [illegible], [illegible] - ([illegible]), [illegible] - [illegible] கிறது [illegible] - [illegible], [illegible] - உடகாகத்தொண்டு ருக்கிற, [illegible] [illegible] - [illegible], உபதிஷ்டதி - அடைகிறது, [illegible] - [illegible], [illegible] யத்தனத்தைச் செய்கிறவன், [illegible] - [illegible], [illegible] - [illegible], [illegible] - அவரவர்கள் செய்கிற [illegible], [illegible] - ஆஹாரத்தையும், [illegible] - [illegible], [illegible] - ஆகாசத்தைக்குறித்து, [illegible] - [illegible] போதிலும், [illegible] - [illegible], [illegible] - [illegible] வேகத்தோடுகூடியும், [illegible] - [illegible], [illegible] - [illegible], [illegible] - ஸஞ்சரித்தபோதிலும், [illegible] - [illegible] கொடுத்து வைப்பது, [illegible] - [illegible] உண்டாயிருந்தவே [illegible] - இந்த [illegible], [illegible] எதாவது, [illegible] - இருக்கிறதோ, [illegible] - [illegible] லாம், [illegible] - [illegible], [illegible] - [illegible] னைத்தவிர மற்றவன், [illegible] - [illegible], [illegible] - எண்ணுகிறான், [illegible] நான், [illegible] - [illegible]

---

1 [illegible]

2 பா-மோ-359-56.

யல்லதொன்றும் நடவாதென்று ப்ரதிஸந்தாநம் பண்ணி, 1 'அப்ரயத்நாகதாஸ்ஸேவ்யா க்ருஹஸ்தைர் விஷயாஸ்ஸதா | ப்ரயத்நேநாபி கர்தவ்ய: ஸ்வதர்ம இதி மே மதி: ||', 2 'நாஹாரம் சிந்தயேத் ப்ராஜ்ஞோ தர்மமேவாநுசிந்தயேத் | ஆஹாரோ ஹி மநுஷ்யாணாம் ஜந்மநா ஸஹ ஜாயதே ||' என்று பராசர கீதாதிகளிலும், 3 'ஸந்நிஹிதம் யச்சோர்த்வமுபபோகம் யத்ருச்சயா | ப்ரத்யாசக்ஷே ந சாப்யேநம் அநுருந்தே ஸுதுர்லபம் ||' என்று அஜகரோபாக்யாநத்திலும் சொல்லுகிறபடியே சாஸ்த்ர விருத்தமல்லாத விஷயங்களை தானொரு விரகு செய்யாதிருக்க ஸர்வேச்வர ஸங்கல்பத்தாலே தானே வரக்கண்டு ப்ராரப்த கர்ம பலமான தனிசு தீருகிறதென்று விலக்காதே யதாஸம்பவிக்கை

படி, விதயாமி - செய்கிறேன் க்ருஹஸ்தை: - க்ருஹஸ்தாச்ரமத்தில் இருக்கிறவர்களாலே, அப்ரயத்நாகதா: - நான் ப்ரயத்தனம் செய்யாமலிருக்கும்பொழுது கிடைத்தவைகளான, விஷயா: - சப்தம் முதலிய விஷயங்கள், ஸதா - எப்பொழுதும், ஸேவ்யா: - அடையத்தக்கவைகள், ஸ்வதர்ம: - தன்னுடைய வர்ணாச்ரம தர்மம், ப்ரயத்நேநாபி - ப்ரயத்தனப்பட்டாவது, கர்தவ்ய: - செய்யத்தக்கது, இதி - என்று, மே மதி: - என்னுடைய புத்தி ப்ராஜ்ஞ: புத்திமான், ஆஹாரம் - ஆஹாரத்தை, ந சிந்தயேத் - நினைக்கக்கூடாது, தர்மமேவ - தர்மத்தையே, அநுசிந்தயேத் சிந்திக்கவேண்டும், ஹி - எந்தக் காரணத்தினாலே, ஆஹார: - ஆஹாரமானது, மநுஷ்யாணாம் - மனுஷ்யர்களுக்கு, ஜந்மநா ஸஹ - ஜன்மத்துடன்கூட, ஜாயதே - உண்டாகிறதோ யத்ருச்சயா - யாத்ருச்சிகமாக, அதாவது நான் ப்ரயத்தனம் செய்யாமல், ஸந்நிவ்ருத்தம் - வந்திருக்கிற, யச்சோர்த்வம் - தாமதத்திற்கு ஓதிருக்கிற, உபபோகம் - அநுபவிக்கத்தக்க விஷயத்தை, ந ப்ரத்யாசக்ஷே - தள்ளமாட்டேன், ஸுதுர்லபம் - மிகவும் கிடைக்க அரிதான, ஏநம் -

---

1 பார-சா-301-39 2 3 பார-சா-177-24

யும், இப்படி க்ஷுத்ரவிஷயமாக வருகிற ஐஹிகாமுஷ்மிக ஸுகாஸுகங்களில் 1 'தயோரேகதரோ ராஶி யத்யேநம் ஸமுபஸ்திதம். ந ஸர்வம் ப்ராப்ய ஸம்ஹ்ருஷ்யேந்நாஸர்வம் ப்ராப்ய ஸஞ்ஜ்வரேத் ॥' என்றும், 2 'உளதென்றிறுமாவார்' என்றுஞ் சொல்லுகிற படியே ஹர்ஷஶோகங்களற்று ஸர்வாவஸ்தை மான ஸர்வப்ராப்யத்தில் ருசியும், ஸ்தோத்ரத்திலும் ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யாதிகளிலும் 'கதா' 'கதா' என்று வாய் புலற்றப் பண்ணுகிற ப்ராப்தியில் த்வரையும் நடையாடிற்றுகில் திருமந்திரத்தில் நாராயணபதத்தில் சதுர்த்தியாலும், அதில் சதுர்த்தீ நமஸ்ஸுக்களாலும், சரமஶ்லோகத்தில் 'அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்கிற வாக்யத்தாலும் கடலைக் கையிட்டுக் காட்டுமாப்போலே

இந்த வஸ்துவை, நாநுதர்ஶயே - அனுஸரிப்பதில்லை, அநுபவிப்பது ஆசைப்படமாட்டேன் ஸுகாஸுகம் - [illegible] தயோ: - அந்த ஸுகதுக்கங்களுக்குள் [illegible] கிய, ராஶி: - வகுப்பு, ஏநம் - இந்த [illegible], உபஸ்திதம் - வந்தடைந்தபோதிலும், ஸர்வம் - [illegible], ப்ராப்ய - அடைந்து, நஸம்ஹ்ருஷ்யேத் - அதிக ஸந்தோஷப்படக்கூடாது, அஸர்வம் ப்ராப்ய - [illegible], ந ஸஞ்ஜ்வரேத் - அதிசப் பயப்படவும் கூடாது உளது - (இந்த அனுபவிக்கக்கூடிய வஸ்துக்கள் [illegible]) இருக்கின்றன, என்று - என்று நினைத்து, இறுமாவார் - இறுமாப்[illegible] மாட்டார், 'உண்டில்லை யென்று தளர்தல் தனருகுமசாரார்' என்று மேல் பாட்டு, முன்புண்டாய இப்பொழுது இல்லா[illegible] விட்டது என்று துக்கப்படுவதின் ஸமீபத்திலும் போ[illegible] வாய்புலற்ற-வாயால் சொல்லி அலற்ற 'ஸ்தோத்ரத்தில்' இ[illegible] திக்கு ஸ்தோத்ரத்தில் 'கதா புநஶ்ஶங்க ரதாங்க' என்கிற ஶ்லோகத்திலும், ஸ்ரீ வைகுண்ட கத்யத்தில் 'கதாஹம் பகவந்தம்' இத்யாதி சூர்ணிகையிலும் என்று தாத்பர்யம் 'கடலைக்கை

---

1 பார-ஶா-175-5 2 இர-திரு-45.

காட்டப்பட்ட வரிஷ்டமான ஸர்வேச்வரவிஷயத்திலே நிஷ்டையுண்டென்றறியலாம். இப்படி

இந்நிஷ்டைகளின் ப்ரயோஜனம்

ய வ வே வா வடையாளங்களாலே 1 '**அஹமாத்மா ந தேஹோஸ்மி விஷ்ணுசேஷோ(அ)பரிக்ரஹ:। தஸ்யைவ சரணம் ப்ராப்தஸ் கைங்கர்ய லிப்ஸயா ॥**' என்கிறபடியே **ஆசார்யோக்தி**களைக் கொண்டு **ஸ்வரூபோபாய ஸர்வேச்வர விஷயங்**களில் தன்னுடைய **நிஷ்டை**யை யுணர்ந்து

யிட்டே காட்டுமாப்போலே' என்பதற்கு ஸமுத்திரத்தில் ஒரு ஏக தேசத்தைக் குறித்துக் காட்டுமாப்போலே அளவில்லாத பரிபூர்ண பருமமானுபவம் கீழ்க்குறித்த ஸ்தலங்களில் ஒரு ஏகதேசமாகக் குறித்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். இத்தால் அதின் விசேஷங்கள், அபரிச்சின்னத்வம், முதலியவைகள் சொல்ல முடியாதென்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஸமுத்திரத்தைக் கையிட்டுக் காட்டும்போது அதற்குள்ளிருக்கும் ரத்தினம் முதலியவைகள் எப்படிக் காட்டப்படவில்லையோ அதைப்போல இங்கும் என்று திருவுள்ளம். இப்படி ஸ்வநிஷ்டையைத் தெளிந்தவனுக்கு மரணபர்யந்தமான பயஹேதுக்களில் பயமும் விஷய ஸங்கங்களில் ப்ரீதியும் உண்டாகாது என்று ப்ரமாணங்களுடன் நிரூபித்தருளுகிறார்—'**இப்படி**' என்றாரம்பித்து. **அடையாளங்களாலே** - கீழ்ச் சொல்லிய நிர்விகாரத்வாதி அடையாளங்களைக் கொண்டு திருமந்திரத்தில் ஸ்வரூபாதிகள் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் அவைகளில் இவனுக்கு நிஷ்டை உண்டாக வேண்டுமென்பதற்கு ப்ரமாணம் அருளிச்செய்கிறார்—'**அஹம்**' என்றாரம்பித்து. **அஹம்**-நான், **ஆத்மா**-ஆத்மா, **தேஹ:**-தேஹமாக, **நாஸ்மி** ஆகவில்லை, **விஷ்ணுசேஷ:**-பகவானுக்குச் சேஷபூதன், **அபரிக்ரஹ:**-வேறொரு வஸ்துவை எனக்குச் சேஷபூதமாக வுடைத்தானவனுமல்லேன், **தத்கைங்கர்ய லிப்ஸயா** - அந்தப் பகவானுக்குக் கைங்கர்யம் செய்யவேண்டுமென்கிற ஆசையினாலே, **தஸ்யைவ** - அந்தப் பகவானையே, **சரணம்** - சரணமாக, **ப்ராப்த:** -

---

1

போரும் இவ்வதிகாரிக்கு 1 'ஸைஷா ந பஶ்யதி ராக்ஷஸ்யோ நேமாந் புஷ்பப²லத்³ருமாந் । ஏகஸ்த²ஹ்ருʼத³யா நூநம் ராமமேவாநுபஶ்யதி ॥' என்கிறபடியே விரோதியோடே கூடியிருக்கிற தனக்குப் பாக்ஷிகமாக ஸம்பாவிதமான ஸுஹ்ருத்³விதவாராதி வ்யக்திநிஷ்டங்களான வேதேனுமொரு ப்ரீதிஹேதுக்களிலும், ஸ்வாபி⁴மதப்ரதிகூலவ்யக்திநிஷ்டங்களான வேதேனுமொரு அப்ரீதிஹேதுக்களிலுங் கண்ணோட்டமுண்டாகாது; யத்³ருச்சயா உண்டானாலும் அவற்றால் ப்ரீதியும் அப்ரீதியுமுண்டாகாது.

முக்கிய மந்திரங் காட்டிய மூன்றினில் உடையார்
தக்கவையன்றித் தகாதவை யொன்றுந் தமக்கிசையார்
இக்கருமங்க ளெமக்குள வென்னு மிலக்கணத்தால்
மிக்கவுணர்த்தியர் மேதினி மேவிய விண்ணவரே 21

அடைந்தேன், இது ஸ்வாநுஸந்தாநரூபமாயிருப்பதினால் இப்படியே எல்லாரும் அநுஸந்திக்க வேண்டுமென்பது இந்த வசனத்திற்குத் தாத்பர்யமென்று திருவுள்ளம். **ஸைஷா** - இந்த ஸீதை, **ராக்ஷஸ்ய:** - ஏகாக்ஷி முதலிய ராக்ஷஸ ஸ்த்ரீகளையும், **இமாந்** - இந்த, **புஷ்பப²லத்³ருமாந்** - புஷ்பங்களுடனும் பலன்களுடனும் கூடிய வ்ருக்ஷங்களையும், **ந பஶ்யதி** - பார்க்கிறதில்லை, **ஏகஸ்த²ஹ்ருʼத³யா** - ஒரே வஸ்துவிடத்தில் இருக்கிற மனதை உடையவளாய்க் கொண்டு, **ராமமேவ** - ராமனையே, **நூநம்** - நிஶ்சயமாக, **அநுபஶ்யதி** - பார்க்கிறாள் 'விரோதியோடே' என்பதற்குப் பகவானை யனுபவிப்பதற்கு விரோதியான ஶரீரம் முதலியவைகளோடு என்று தாத்பர்யம். '**பாக்ஷிகமாக**' என்பதற்கு வந்தாலும் வரலாம், வராவிட்டாலும் இல்லை என்கிற க்ரமமாக என்று தாத்பர்யம். **ஸுஹ்ருத்** - பாகவதர்கள் '**ஆதி**' பதத்தினால் பகவதபசாரம் குறிக்கப்படுகிறது. **கண்ணோட்டம்**-பார

1 ராமா-ஸு-16-25

வை, அதாவது அவைகளின அநுஸநதானம, அவைகளைத தெரிநது கொளளமாட்டான என்று தாதபாயம

இபபடி ஸவநிஷடாபிஜஞானஙகளை யுடைய பரபனனா களை ஸதுதிததருளுகிறா—'முககிய' எனறாரமபிதது

ப - ரை] **முககிய** - (மநதிரஙகளுககுள) முககியமான, **மநதிரம்**- திருமநதிரம, **காட்டிய** - தெரிவிககிற, **மூனறில**-ஸவரூபம, உபா யம, புருஷாாததம, ஆகிய மூனறில, **நிலையுடையாா** - நிஷடை யை யுடையவாகள, **தககவை யனறி** - தஙகளுடைய நிஷடை களுககுத தகுநத நிதய நைமிததிக காமஙகளைத தவிர, **தகாத வை** - அநுசிதஙகளான காம கரோதாதிகளை, **இசையாா** - அங கீகரியாதவாகளாய, **இககருமஙகள**-அயலாா பரிபவாதிகள செய யுமபொழுது இநதவிகாரததையடையாமலிருககை முதலியவை கள, **எமககு**-நமககு, **உள**-இருககினறன, **எனனும இலககணத தால** - எனகிற அடையாளஙகளினால (அறியபபட்ட), **மிகக** - சிறநததான, **உணாததியா** - ஜஞானததை யுடையவாகள, அதா வது கீழச கூறிய அடையாளஙகளைச கொணடு தஙகள தஙகள நிஷடைகளைபபறறிய ஜஞானததை யுடையவாகள எனறு தாத பாயம, அனறிககே இநத விகாரமறறிருககை முதலிய காயங களுணடாகுமபடியான மேனமையுடைய ஸவரூபாதிகளைபபற றிய ஜஞானததை உடையவாகள எனறாாததமாகவுமாம, **மேதி னிமேவிய** - பூமியில வஸிககிற, **விணணவரே**-நிதயஸூரிகளே இபபடி இநதப பூமியிலேயே அவாகளை நிதயஸூரிகளாககக கூடிய மஹிமையிருபபதினால, மோக்ஷததைககாட்டிலும ஸவ நிஷடாபிஜஞானம சிறநதது எனறு கீழருளிச செயதது ஸங் கதமாகும எனறு தாதபாயம

இபபடி இவன ஸூரிதுலயனாகில அதயநத ஹேயமான ஶரீரததை என ஸஹிபபான? அவிதயை முதலியவைகளின வாஸனைகளும, அதறகு ஒததாசைககாரணமுமான ஶரீராதிகளு மிருகக கீழச கூறிய ஸவநிஷடாபிஜஞானம ஸமபவிககுமோ? எனறிவை முதலிய ஶஙகைகளுககுப பரிஹாரம அருளிச செய கிறா—'ஸ்வாவோஜ்ஞாய' எனறாரமபிதது

ஸ்வாபோத்போத வ்யதிகர நிபே
போக மோக்ஷாந்தராளே
காலம் கஞ்சிஜ் ஜகதி விதிநா
கேநசித் ஸ்தாப்யமாநா: ।
தத்த்வோபாயப்ரப்ருதி விஷயே
ஸாரதித்தாம் ஸ்வநிஷ்டாம்
ஶேஷாம் க்ருத்வா ஶிரஸி க்ருதிந
ஶ்ஶேஷமாயுர் நயந்தி ॥

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரஶ் சதுஸ்த்ரிம்ஶ:

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

சீராருந்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

ப - ரை] **க்ருதிந:** - க்ருதக்ருத்யர்களான பாக்யவான்கள், **ஸ்வாப** - தூக்கம், **உத்போத** - நன்றாய் விழித்துக்கொள்ளுதல், இவைகளின், **வ்யதிகர நிபே**-ஸம்பந்தத்திற்கு, ஸத்ருஶமான, **போக மோக்ஷாந்தராளே**-ஸம்ஸாரத்திலுண்டாகிய ஸுகங்களை யனுபவிப்பது, மோக்ஷத்தை யடைவது, இவைகளின் நடுவில், **கஞ்சித்காலம்**-கொஞ்சக்காலம், **ஜகதி**-இந்த லோகத்தில், **கேநசித்** - ஒரு, **விதிநா** - பாக்யவஸத்தினாலே, **ஸ்தாப்யமாநா:**-ஸ்தாபிக்கப்பட்டவர்களாய், **தத்த்வ** - ஸ்வரூபம், **உபாய**- உபாயம், **ப்ரப்ருதி** - முதலிய, அதாவது புருஷார்த்தம், இந்த விஷயத்தில், **ஸாரதித்தாம்** - பகவானால் கொடுக்கப்பட்ட, **ஸ்வநிஷ்டாம்** - தன்னுடைய நிஷ்டையை, **ஶிரஸி** - தலையில், **ஶேஷாம்** - திருப்பரிவட்டமாக, **க்ருத்வா** - தரித்துக்கொண்டு, **ஶேஷம்** - மிகுதியான, **ஆயு:** - ஆயுஸ்ஸை, **நயந்தி** - போக்குகிறார்கள்

'ஸ்வாவேச்வ்ஷாய' இதயாதியினால ஸ்ரீ ரஹஸயரதன வளியில 'ஸகாரஸய பூர்வம் ஹதததிறகு முனபுள்ள ஸதாதி காலமெலலாம ஒரு காலராத்ரி பினபு தேஹாவஸாநததள வும ஒரு நாளிடவு மேலமுழுகக ஸவாநதகெலைகய ஙெஹாதத விஷவம்' எனறருளிச செயதிருககிறபடியே நனறாய விழித துககொணடிருககுமபடியான மோக்ஷத்தசையிலும கேவலம அஜ ஞானம நிறைநததான ஆசாய பரிசரஹததிறகுமுனபு முனன தசையிலும வேறுபடடதாய, 'ஆராவ்ஷகஷ்ஷிப்ரலஷகளாலே அஜ்ஞாநாநகாரமிஸ்ரமாய நடககாலும ஸகாரயஷபூலாது தாலேஜ்ஞாநவைராக்யஙகள பூபபோலே விகஸிககிறபடியும், இததாலே தனககு வருகிற ஆமோதததையும அநுபவிததுக கொணடு ஆவாஸனாய பல சிறறினபம காடடி படுகசிற படுக கையினினறும எழுநதிருநது நினறு 'நிஸ்ஸம்சயஸ்துவிரகஸ்' எனகிறபடி ஆகிஷிதவ்யாஸியாயிருநது * * உகதாதி களிறபடியே மேலவருகிற ஸகலாநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும நிரதி சய ஸௌநதர்ய உஷ்ட ப்ராப்தியையும பாரதது' எனறு ஸ்ரீரஹ ஸயரதனவளி ஹருதயததில அருளிச செயதிருககிறபடியே அஜஞான லேஸமிஸரமாய ஜஞானவைராகய பகதிகளாகிற பர போதமுமு கலநதிருககிறதசை சொலலபபடுகிறது எனறு தாதப ரயம இது பராநதசால துலயம 'கெகுவிஷயிநா' என பதினால இதர புருஷாரததஙகளில வைராகயததுடன பரப ததி செயதவாகள தேஹததிலும அதைச சோநதவைகளிலும ஆசையினால இஙகிருநகமாடடாரகள ஆகையினால 'வைகுண் டவாஸேபி ந மேஅபிலாஷ:', 'இஙகே திரிநதோரக கிழுசகுற றேன', 'அசசுவை பெறினும வேணடேன', 'நானு வருவங கொணடு நலைடிபோர வானுரினபமிஙகுறறுருகி' இதயாதி களிறபடியே மோக்ஷாநநததசைக காடடிலும விலக்ஷணமான ஆநநததசை உணடாககுகிற அசசாவதாரஸஙகததினாலும,'தின புகழில வைகும தம சிநதையிலும மறறினிதோ நீ யவாககு வைகுநதம எனறருளுமவான', 'இபபடடோடு முடடினிற பிற நது தன சீரையானகறறு மொழிபபடடோடும கவியமுதம நுகாசசி யுறறமோ முழுதுமே' இதயாதிகளிற சொலலுகிற பகவதகுணாநு பவததில உணடாகிய பரீதயதிஸயததினாலும, பகவானுககு இவா

களைககொணடு லோகததை உஜஜீவிபபிககவேணடுமெனகிற எணணததினாலும, இநதப பூமியில பாகவதோததமாகள ஸ்தா பிககபபடுகிறாகளாகையினால இவைகளில இனனதெனறு நிஸசயிகக முடியாதெனபது தெரிவிககபபடுகிறது '**ஸ்வாஜி ஷுதரம்**' எனபதினால பகவானுடைய அனுகரஹ விஸேஷததி னாலே இநத நிஷடைகள உணடாகிறதெனபதும, '**ஸெஷாம்**' எனபதினால அது பஹுமானிககத தககதெனபதும, தூலப மெனபதும, இபபடிபபடட நிஷடையுடையவாகள பகவா னுககு அநதரஙக பரிசாயாபராகளா யிருககககூடியவாகள எனபதும தெரிவிககபபடுகிறது

திருவஹீநதிரபுரம சேடலூா விதவான பகவதவிஷயம
ஸ்ரீ உ.ப. வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செயயபபடட
ஸ்ரீமத ரஹஸயதரயஸார வயாகயானததில
ஸவநிஷடாபிஜஞாநாதிகாரம்
முறறிறறு

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

உத்தரக்ருத்யாதிகாரம்.

உத்தர க்ருத்யத்தின் ப்ரகாரம்—பகவத் குணாநுஸந்தானம்—பரம ஏகாந்திகளின் ஸஹவாஸம்—கார்பண்யாநுஸந்தானம்—அர்ச்சாவதார கைங்கர்யத்திற்கு உபதேஶம்—க்ருதஜ்ஞராயிருக்கும் ப்ரகாரம்—த்ரிகரணங்களாலும் செய்யவேண்டிய ஸாரார்த்தம்|

ஶேஷாயுஷம் விஶ்ராணதி ஶேஷா ஸ்வஸ்த்ரஸ்தாதுவிஷ்ரம் நித்யம் ஸ்வமதே நிஶமயதிவ ஸ்வாதுஸாஸ்வாஸாதுரதி| ஸமீக்ஷாவபூணாகவணுலிதாம் வ்ருத்தி சாதேஹவாதா ரக்ஷாரக்ஷ்ய ஸ்வஸாவிமதே ரக்ஷ்யரக்ஷி: ப்ரபந்ந: ॥

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஶ்ரீமதே ஶ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: ॥

கீழதிகாரத்தில் காலக்ஷேபார்த்தமாக பகவானுடைய திவ்ய குணங்களை யனுஸந்திப்பதில் ஆசையினால் இந்தத்தேஹாதிகளை பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றருளிச்செய்தது ஸங்கதமாகுமா? அவைகள் அவனே உபாயம், உபேயம் என்கிற ஜ்ஞானத்தருக்கும் மஹா விஶ்வாஸமுண்டாவதற்கும் காரணமன்றோ? அது உபாயாநுஷ்டானத்திற்கு முன்பே ஏற்பட்டிருக்குமே? என்கிற ஶங்கைகளை இந்த அதிகாரத்தில் பரிஹரிக்கப்போகிறவராய அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—‘ ***ஶேஷாயுஷம்*** *’ என்றாரம்பித்து*

ரை]***ப்ரபந்ந:*** *- ப்ரபத்தி செய்தவன்,* ***ரக்ஷ்ய*** *- தேஹத்தை ரக்ஷிக்கவேண்டிய விஷயத்திலும்,* ***அரக்ஷ்ய*** *- மோக்ஷத்தைப் பற்றியும்,* ***ஸ்வ*** *- தன்னுடைய,* ***ஸா*** *- (உபாயம் செய்ய வேண்டிய) பரத்தின்,* ***விமதே*** *- நிவ்ருத்தியிருப்பதில்,*

அதாவது தேஹயாததிரை காமாதீனையாகையாலும, மோக்ஷம ஸவீகருதபரனை பகவானுககு அதீனமாகையினாலும இவவிர ணடு விதமான பரயோஜனஙகளுககாக இவன செயயவேணடிய தொனறுமிலலை எனறு தாதபாயம, **ஈத்ருஶீ:** - வைககபபட டிருககிற கணணையுடையவனாய, அதாவது இவை இரணடிலும இவனுககு ஸமபநதமிருபபதாகநினைததால இவனுடைய ஸவரிஷ டாபிஜஞானததிறகு விருததமாகையினால இவவிரணடு விஷயங களிலும ஸாவதானமாயிருநதுகொணடு, இததால கீழ இரணடதி காராதத மனுவதிககபபடடதாகிறது, **ஆதேஹபாதாத்** - தேஹம விடுகிறவரையில, **அநகம்** - அபராதஙகளிலலா மையாலே தோஷமிலலாததாயும, **உசிதாம்** - மனோஜஞமாயும, அதாவது வேறு ஸாமஸாரிக பலஙகளுககுக காரணமாயிலலாமல கேவலம பகவானுடைய பரீதிககாக மாததிரம அனுஷடிககப படுகிறபடியினாலே சேஷபூதனை தன ஸவரூபததிறகுத தகுந தாய ஸவயம பரயோஜனமாயிருககிற எனறு தாதபாயம, **வ்ருத்திம்** - வயாபாரததை, நிதயநைமிததிகாதி காமஙகளை எனறபடி, **அங்கீகுர்வந்** - அஙகீகரிததவனாய, **ஸந்தோஷாய** - ஸநதோஷததிறகாக, பகவானுடைய குணஙகளை யனுஸநதானம செயவதினால உணடாகும ஸநதோஷததிறகாக எனறபடி, **ஸத்பி:** - பெரியோாகளுடன, அதாவது 'பருமம ஜஞானமுடையவன ஸதஎனறு சொலலபபடுகிறான' எனற ாததமுளள ஶருதி வாகயததினபடியே பருமம ஜஞானிக ளுடன, **வேதாந்தவித்யாம்** - வேதாநத விததையை, இஙகுப பொதுவாக இருநதபோதிலும மேலே உதாஹரிககபபட டிருககும ஸ்ரீ பாஷயகாருடைய ஆஜஞையை அனுஸரிதது இது ஸ்ரீ பாஷயததைக குறிககிறது, **விம்ருசதி** - விசாரிக கிறான, **ஸ்வாது** - போகயமாயிருககிற, **ஸ்வம்ப்ராஹ்ருதாநி** - ஆழவாாகளின அருளிச செயலகளான திவய பரபநதஙகளை, இவவிடததில 'மதுரம ஊதவிய மறைகளும', 'ஸ்வாத்வீ: ஸ்ரவஸோ: த்ராவிடோக்தய:', எனறிவா தாமே யருளிச செய திருபபதும, 'செவிககினிய செஞசொலலே', 'இனதமிழ' இதயாதிகளும அனுஸநதேயம, **நித்யம்** - எலலாக காலததி லும, **ப்ரூதே** - சொலலுகிறான, ஶிஷயாகளுககும, ஸபருமம

இப்படி க்ருதக்ருத்யனாய் ஸ்வநிஷ்டையைத் தெளிந்து ஶரீரத்தோடிருந்த காலம் பழந்திருவிடை யாட்டத்திலே சிறு திடத்தை யடைத்துக் கொண்டிருப்பாரைப்போலே ஒரு படி துவக்கற் றொருபடி துவக் குண்டிருக்கிற இவ்வதிகாரிக்கு உக்தருடைய கைங்கர்ய ஸமுத்ரம்வசைபோலே ஸாத்ருஶ்யமாகையாலே ஸ்வயம்

உத்தர க்ருத்யத்தின் ப்ரகாரம்

சாரிகளுக்கும் என்று சோதித்துக்கொள்ளவும், **ஶ்ரூயதே ச** - (ஆசார்யர்களிடத்திலிருந்து அல்லது ஸப்ரஹ்மசாரிகளிடமிருந்து) கேட்கிறான், அதாவது '**ஶ்ரேயஸ்ஸ: ஸாஸ்ரம்**' என்கிறபடியே ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லுகிறார்கள் என்று தாத்பர்யம் இத்தால் மஹா விஶ்வாஸாதி ப்ரயோஜனங்கள் ஸித்தமானாலும் ஸந்தோஷம் முதலியவைகளுக்காக காலக்ஷேப ருசி ஸம்பவிக்கலாம் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது

'**க்ருதக்ருத்யனாய்**' என்பதினால் க்ருதக்ருத்யாதிகாரார்த்தமும், '**ஸ்வநிஷ்டை**' இத்யாதியால் ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞானாதிகாரார்த்தமும் அனுவதிக்கப்படுகிறது **பழந்திருவிடையாட்டம்** - அநாதியாக ஸந்ததி க்ரமமாக வந்ததாய் பகவதாராதனத்திற்கு பயோகமான தான்யம் முதலியவைகள் விளையும் பூமி **சிறு திடத்தை** - ஒரு பாகத்தை '**அடைத்துக் கொண்டு**' என்பதற்குத் தன்னுடையதாக வைத்துக்கொண்டு, அதாவது பகவதாராதனத்திற்காகத் தனக்கு வேண்டியதான கொஞ்சம் பாகத்தைத் தான் பயிரிடுவதாய் வைத்துக்கொண்டு என்று தாத்பர்யம் **ஒரு படி துவக்கற்று** - ப்ராரப்தத்தின் பலமான ஜன்மாந்தரங்களில் ஸம்பந்தமில்லாமல், **ஒருபடி துவக்குண்டு**- அதில் ஏகதேஶமான ஶரீரத்தில் ஸம்பந்தத்தையுடையவனாய், அன்றிக்கே இந்த ஶரீரத்தில் ஸ்வபாவத ஸம்பந்தமில்லாமல் போனபோதிலும் கர்மத்தினால் காலக்ஷேபாதிகளுக்காகவும் வர்ணாஶ்ரம கர்மானுஷ்டானத்திற்காகவும் ஸம்பந்தத்தை யடைந்து, அதுவுமன்றிக்கே வர்ணாஶ்ரம தர்மங்களில் மூன்றுவிதமான கடன்களை தீர்க்கவேண்டுமென்கிற ஸம்பந்தமில்லாமல் பகவத் ப்ரீத்யர்த்தமாகவென்கிற ஸம்பந்தத்தை யடைந்திருக்கிற **ஸாத்ருஶ்யமாகையாலே** - மிக

ப்ரயோஜநமாய், ஶாஸ்த்ரவிஹிதகால விஶேஷநியத மாய், உத்தரகைங்கர்யத்துக்கு அவஸரஸாதநமாக பூர்வகைங்கர்யம் தலைக்கட்ட வேண்டும்படி சங்கலித் துவக்காய், ஸ்வாமிஸம்ப்ரீதிக்குக் காரணமுமாய், கார்யமுமாய், 1 ‘வாசித்தும் கேட்டும் வணங்கி வழிபட்டும் பூசித்தும் போக்கினேன்போது’ என்றும், 2 ‘சீர் கலந்த சொல் நினைந்து போக்காரேல்

வும் போக்யமாகையாலே ‘ஶாஸ்த்ரவிஹித’ இத்யாதி - ஶாஸ்த்ரங்களாலே விதிக்கப்பட்ட காலவிசேஷங்களுக்குத் தகுந்தபடி ஏற்படுத்தப்பட்டதாய் **உத்தர** - மேலே செய்யப்போகிற, **அவஸரஸாதநமாக** - ஸமயம் ஏற்பட வேண்டியதற்காக **தலைக்கட்ட** - முடித்துக்கொள்ள **சங்கிலித் துவக்காய்** - சங்கிலி ஒன்றோடொன்று இடைவிடாமல் ஸம்பந்தப்பட்டிருப்பதைப் போல விச்சேதமில்லாமல் ஸம்பந்தப்பட்டிருப்பதாய் வர்ணாஶ்ரம தர்மங்கள் பரார்த்தஸ்வரூபமாகையாலே அவை ஸ்வயம் ப்ரயோஜன மாகும் ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்—‘ஸ்வாமி’ என்றாரம் பித்து ஸ்வாமியான பகவானுடைய ப்ரீதிக்குக் காரணமாகை யினாலே புருஷார்த்தமாகும் என்று தாத்பர்யம் **கார்யமுமாய்** - முன்செய்த கார்யத்தினாலுண்டான பகவத்ப்ரீதி இவனைமேலுள் ள நிரபராத கைங்கர்யத்தில் மூட்டுகிறபடியினாலே அதினாலே உண் டாக்கப்பட்டதாய், அதாவது இந்த ப்ரீதி ஜனகமான கைங்கர் யம் இவனுக்குப் புருஷார்த்தம் என்று தாத்பர்யம் இதில் ப்ர மாணங்களை நிரூபித்தருளுகிறார்—‘வாசித்தும்’ என்றாரம்பித்து **வாசித்தும்** - பகவானுடைய கல்யாணகுணங்களை ப்ரதிபாதிக்கிற ஸ்ரீஸூக்திகளைப் படித்தும், **கேட்டும்** - அயலார் படிக்கக்கேட் டும், **வணங்கி** - நமஸ்காரம் செய்தும், **வழிபட்டும்** - இதே மார்க் கத்தில் நடந்தும், அதாவது இதுவே தேஹயாத்திரையாக நடந்தும், **பூசித்தும்** - திருவாராதனம் செய்தும், **போது** - காலத் தை, **போக்கினேன் சீர்கலந்த** - பகவானுடைய கல்யாணகுணங் களை ப்ரதிபாதிக்கிற, **சொல்** - ஸ்ரீஸூக்திகளை, **நினைந்து, போக் காரேல்** — போக்காத பக்ஷத்தில், **சூழ்வினையின்** - சூழ்ந்துகொண்

1 நான்-தி-63. 2 பெ-திருவ-86.

சூழவினையி னுழ துயரை யென னினைநது போககு வரிபபோது' என்றும, 1 'ஒழிவில காலமெலலா முடனாய மனனி வழுவிலா வடிமை செயயவேண டுநாம' என்றும, 2 'பொஙகேழ புகழகள வாயவாய புலனகொள வடிவென மனததா யஙகேயமலாகள கைய வாய வழிபடடோட வருளில' என் று ம,

டிருககிற காமஙகளினாலுணடாகிய, ஆழ - அகாதமான துயரை- துககததை 'ஆழ்'என்று துககததை ஸமுததிரமாக நினைததரு ளிசசெயதபடி, என நினைநது-வேறு எதை அநுஸநிததது, போக குவா — கழிபபாாகள ஒழிவில காலமெலலாம - ஒழிவிலலாத காலஙகளெலலாவறறிலும, உடனாய - கூடவே இருநது, மனனி- (விடடுப பிரியாமல) ஸதிரமாய இருநது, வழுவிலா - விடடுப போதல இலலாத, அதாவது ஸாவவிதஙகளான, அடிமை-கைங காயம, அனறிககே வழுவிலா - தோஷமிலலாத, அதாவது ஸவாதீன ஸவாாதத காதருதவாதி தோஷஙகளிலலாத என்று ஸ்ரீ ஸாராஸவாதிமியில வயாகயாதம பொஙகேழ - 'பொஙகு, எழு', எனகிற இரணடு பதஙகளும வருததியைச சொலலுகிற தாகையினால மேலமேல வருததி யடையாநிறகிற எனறாத தம, புகழகள - கலயாணகுணஙகள, வாயவாய - வாயிலே இருககுமவைகளாய, அதாவது சொலலபபடடவைகளாய, புலன - இநதிரியஙகளை, கோள-இழுததுககொளளுகிற, வடிவு- திவயமஙகள விகரஹம, என மனததாய - என மனதிலேயே இருககிறதாய, அஙகு - அநதத திருமேனியில, ஏய - அநுருப மான, அநதத திருமேனியில ஸமாபபிககத தகுநதவைக ளான, மலாகள - புஷபஙகள, கையவாய - கையிலே இருககு மவைகளாய, வழிபடடோட - இந த மாாககததிலேயே எப பொழுதும இருககுமபடி, அருளில - பகவான கருபை செய தானாகில, ('இஙகே திரிநதோக கிழுககுறறென' என்று பா- டின தலைபபு, இநத லோகததில ஸஞசரிபபவாகளுககுக குறற மெனன) நாடாத - தேடுவதறகு அஸகயஙகளான, அதாவது துாலபஙகளான, மலா - புஷபஙகளை, நாடி - தேடி (ப க வா

1 திரு-3-3-1. 2 திரு-8-10-4.

1 ‘நாடாத மலா நாடி’ என்றும, 2 ‘வடிவிணையில லா மலா மகள மற்ற நிலமகள பிடிகசு மெலலடியைக கொடுவினையேனும பிடிகக’ என்றும, 3 ‘தனககே யாக வெனைக கொளளுமீதே’ என்றும, 4 ‘உனககே நாமாட செயவோம’ என்றும, 5 ‘பள்ளிகொளளு மிடததடி கொட்டிடக கொளளுமாகில’ எனறும, 6 ‘எணணக கணடவிரல்கள’ எனறும, 7 ‘உண்ணு நாள பசியாவ தொனறிலலை யோவாதே நமோ நாரணவென றெணணு நாளு மிருககெசுசசாமவேத நாண மலா கொண்டுன

னுடைய திருவடிகளில ஸமாபபிககவேறபடடது இநத ஶரீரம)
வடிவு - ரூபததில, இணையிலலா - ஸதருஶமிலலாத, மலாமகள - லக்ஷமியும, மறற, நிலமகள - பூமிப பிராட்டியும, பிடிககும - பிடிககிற, மெல - மருதுவான, அடியை - திருவடியை, கொடு வினையேனும - கரூரமான பாபஙகளையுடைய நானும, பிடிகக - பிடிககுமபடி (நீ சருபை பணணவேணடும) தனககேயாக - தனனுடைய உகபபுககாகவே, எனைக கொளளும - எனனை அடிமையாக அஙகீகரிககையாகிற, ஈதே - இதுவே (நான பகவானை பராரததிககும பரயோஜனம) நாம - நாஙகள, உனக்கே, இததால ஸவாரததமாகவலல எனறுஸூசிதம, ஆடசெயவோம - கைஙகாயம செயயககடவோம பளளிகொளளு மிடத்து - திருககண வளருமிடததில, அடிககொட்டிட - திருவடிகளைப பிடிககுமபடி, கொளளுமாகில - எனனை அஙகீகரிததுக கொளளுவனாகில எணணக கணட - (பகவானுடைய திருநாமஙகளை) எணணுவதறகாக ஏறபடட, விரலகள உணணு நாள - சாபபிடுங நாள, பசியாவ தொனறிலலை - பசியெனபதொனறிலலை, ஓவாதே - இடைவிடாமல, நமோநாரணவெனறு எணணு நாளும - திருமநதிர ஜபம செயயாத நாளும, இருககெசுச சாமவேத - ருக, யஜுஸ, ஸாம, எனகிற வேதஙகளாகிற, நாணமலா கொணடு - அபபொழுது மலாநத புஷபஙகளைக கொணடு, உன

1 திரு-1-4-9 2 திரு-9-2-10 3 திரு-2-9-4
4 திருப-29 5 நா-தி-4-1. 6 பெரி-தி-4-4-3.
7 பெரி-திரு-5-1-6.

பாதம நண்ணு நாளவை தததுறுமாகி லனறெனக கவை பட்டினி நாள ' என்றும, 1 'நாககு நினனை யலலாலறியாது நானதஞசுவ னென வசமனறு ' எனறும, 2 ' வாயவனையலலது வாழததாது ' என றும, 3 ' தோளவனையலலால தொழா ' எனறும, 4 ' நயவேன பிறா பொருளை நளளேன கீழாரோடு ' எனறும, 5 'நிரநதரம நினைபபதாக நீ நினைககவே ணடும' எனறும, 6 'இருளிரிய', 7 'ஊனேறு செல வதது', 8 ' நீணுகஞசுறறி ' எனகிற திரு

பாதம - உனனுடைய திருவடிகளை, நணணுநாளவை - கிடடாத, அதாவது கிடடி ஆராதனம செயயாத நாள, தததுறுமா கில - நேரிடுமாகில, அனறு - அநதத தினததில, அவை - அப படிபபடட நாளகளே, படடினி நாள - பசியோடிருககும தினங கள நாககு, நினனையலலால – உனனைத தவிர வேறொனறை, அறியாது, நான, அது - அதறகாக, அஞசுவன - பயபபடுகிறேன, அதாவது மிகவும ககூஷுதரனான எனனுடைய நாககினால சொல லில உனககு எனன அவதயம நேரிடுமோ எனறு பயபபடுகி றேன, எனவசமனறு – அநத நாககு எனககு வசபபடடதனறு வாய, அவனை அலலது - அநதப பகவானைத தவிர வேறொரு வரை, வாழததாது - ஸதோததிரம செயயாது தோள அவனையல லால, தொழா – ஸேவிககாது பிறா பொருளை - அயலாருடைய வஸதுககளை, நயவேன - (எனனுடைய தெனறு) ஆசைபபட மாடடேன, அதாவது உனககு பேஷபூதமான ஆதமாவை என னுடைய தெனறபிமானிககமாடடேன, கீழாரோடு - தாழநதவார ளோடு, ஆதமாபஹாரம செயதவாகளோடு, நளளேன - ஸநேகம செயயமாடடேன இததால அஹஙகார மமகார நிவருததி அரு ளிச செயயபபடடது நிரநதரம - இடைவிடாமல, நினைபபதாக- (நான உனனை) தயானம பணணுமபடி, நீ, நினைககவேணடும- ஸஙகலபிகசவேணடும எனகிற - எனறுரமபிககும ஆஜ்ஞாகம

1 பெரி-தி-5-1-1 2 மு-தி-11 3 மு-தி-63
4 மு-தி-64 5 திருசச-101 6 பெருமா தி-1-1
7 பெருமா-தி-4-1 8 பெ-தி-11-7

மொழிகளிலும், 1 'பாத்ம: ஸ்ரீஜாநாத்யைஸ்வர்யம் ரௌத்ரம் வா ந காமயே। அஹம் கதம்போ பூயாஸம் குடஜோ வா யமுநா தடே॥' என்றும், 2 'குருஷ்வ மாம் அநுசரம் வைதர்ம்யம் நேஹ வித்யதே । க்ருதார்த்தோஹம் பவிஷ்யாமி தவ சார்த்த: ப்ரகல்பதே ॥', 3 'அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி ஜாக்ரத: ஸ்வபதச்ச தே', 4 'பரவாநஸ்மி காகுத்ஸ்த த்வயி வர்ஷசதம் ஸ்திதே । ஸ்வயம் து ருசிரே தேசே க்ரியதாமிதி மாம் வத ॥' என்றும்,

---

பாத்ம:-ப்ரஹ்மாவினுடையவாவது, ரௌத்ரம் (பாத்ம:)-ருத்திரனுடையவாவது, ஐஸ்வர்யம் - ஐஸ்வர்யத்தை, ந காமயே - நான் விரும்பவில்லை, அஹம் - நான், யமுநாதடே - யமுனாநதிக்கரையில், கதம்ப: - கடம்ப மரமாகவாவது, குடஜ: - குருக்கத்தி மரமாகவாவது, பூயாஸம் - ஆக்கக்கடவேன். மாம் - என்னை, அநுசரம் - பின்தொடர்ந்து அடிமை செய்பவனாக, குருஷ்வ - செய்துகொள்ளும், இஹ - இந்த விஷயத்தில், வைதர்ம்யம் - உசிதமாக இல்லாமை, ந வித்யதே - இல்லை. அஹம் - நான், க்ருதார்த்த: - புருஷார்த்தமான கைங்கர்யத்தை அடைந்தவனாக, பவிஷ்யாமி - ஆகப்போகிறேன், தவ - உம்முடைய, அர்த்த: - ஆச்ரிதர்களை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்கிறதாகிற ப்ரயோஜனமும், ப்ரகல்பதே - உண்டாகிறது. அஹம் - நான், ஜாக்ரத: - விழித்துக் கொண்டும், ஸ்வபத: - தூங்கிக்கொண்டுமிருக்கிற, தே - உமக்கு, ஸர்வம் - எல்லாக் கைங்கர்யங்களையும், கரிஷ்யாமி - செய்யப் போகிறேன். காகுத்ஸ்த - ஸ்ரீ ராமனே, த்வயி - நீர், வர்ஷசதம் - அநேகம் வருஷங்கள், ஸ்திதே - இருக்கும்பொழுது, (அவ்வளவு காலமும் உமக்கு) பரவாநஸ்மி - பராதீனனாக இருக்கிறேன், ஸ்வயம் து - நீரே, ருசிரே - அழகான, தேசே - இடத்தில், க்ரியதாம் - செய்யப்படட்டும், இதி - என்று, மாம் - என்னைக் குறித்து, வத - சொல்லும் ஸர்வஜநஸ்ய - எல்லா ஜனமும்

---

1 2 ராமா-அயோ 31-22 3 ராமா-அயோ-31-25
4 ராமா-ஆர-15-7

1 ‘**காமயே வைஷ்ணவகஷணம் ஸ்வஸ்த ஜநஸ்ய கேவலம்**’ என்றும், 2 ‘**வர்த்தமாநஸ்ஸதாசைவம் பஞ்சகாலிக வர்த்மநா । ஸ்வாஜிதைஸ் ஸுமநஸ் ஸ்தைலாத்யைஸ் ஸாஸ்த்ரத்ருஷ்டைஸ் ஸ்வசக்திதஃ ॥ ஆராத்ய ஹரிம் பக்த்யா நயிஷ்யாமி வாஸராந்।**’ என்று ஞ சொல்லுகிறபடியே **ஸ்வாநுபவார்த்தானுபவகாலக்ஷேபார்த்தமான க்ருத க்ருத்யோ**யிருக்கும்படி தன் **நிஷ்ட்த ஸ்வாநுபவ**மாகத்

களிலும், **வைஷ்ணவத்வம் கேவலம்** - விஷ்ணுவுக்கு தாஸனா யிருக்கையை மாத்திரம், **காமயே** - ஆசைப்படுகிறேன் **ஸதா**- எப்பொழுதும், **ஏவம்**-இந்தமாதிரி, **பஞ்சகாலிகவர்த்மநா**- ஐந்து காலங்களில் செய்யவேண்டிய அபிகமனம் முதலிய வழி யால், **வர்த்தமாநஃ** - நடந்துகொண்டு, **ஸ்வாஜிதைஃ** - என் னால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட, **ஸாஸ்த்ரதிருஷ்டைஃ** - ஸாஸ்திர ஸம்மதங்க ளான, **ஸுகந்தபுஷ்பாத்யைஃ** - சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவை களினால், **ஸ்வசக்திதஃ** - ஸக்திக்குத் தக்கபடி, **ஹரிம்**- பகவானை, **பக்த்யா**-பக்தியினால், **ஆராத்ய**-ஆராதனம் செய்து கொண்டு, **வாஸராந்** - தினங்களை, **நயிஷ்யாமி** – போக்கப் போகிறேன் **ஸ்வாநுபவார்த்தானுபவ** - மோக்ஷபூதனான தன் ஸ்வரூபத்திற்குத் தகுந்த, இதனால் தனனிஷ்டப்படி நடப் பது ஸ்வரூபத்திற்கு உசிதமல்ல என்பது தயோதிதம் **காலக்ஷேபார்த்தமான** - (தேஹத்துடன் இருக்கும்) காலத் தைக் கழிப்பதற்காக ஏற்பட்ட, இதனால் இது உபாயத் தோடு ஸம்பந்தப்படாமல் ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமானது என் பது தெரிவிக்கப்பட்டது இருக்கும்படி - கீழ் ப்ரமாணங்களில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும் ப்ரகாரத்தை யனுஸரித்து இதற்கு மேல் ‘**க்ருதக்ருத்யோ**யிருக்கும்’ என்பதோடன்வயம் ‘ **தன் நிஷ்ட்தஸ்வாநுபவமாக** ’ என்பதினால் உபாயத்தை யனுஷ் டிப்பதற்காகவேண்டிய ஜ்ஞானத்தை ஸம்பாதிப்பதற்காக இல் லாவிட்டாலும், ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாயிருக்கிற பகவானுடைய குணங்களை யனுபவிப்பதற்குக் காரணமாகையினால் ஜ்ஞானம் அவஸ்யம் ஸம்பாதிக்கத்தக்கது என்று தாத்பர்யம் தெளிய

---

1 ஜிதந்தா-1-13   2 ஸாத்வத ஸம்ஹிதை,

தெளியவேண்டும் அம்சங்களில் தனக்குத் தெளியாத

பகவத் குணநுஸந்தானம்

நிலங்களை நாம கூரத்தாழ்வா னென்று அநாதரித்திராதே அநுபவ பூர்த்தியுண் டாம்போது தெளிவும் ஶ்ரேயமும் வேண்டுகையா லும், 1 'தத்ராதிஹக்தி ஜ்ஞாநாஹ்ரம் ஹற்ஹந்தாஸ் கதாசந | நயாசேத் பூருஷோ விஷ்ணும் யாவந்நா ஹம்ஸ்ருதிர் த்ருவம் ||' என்கிறபடியே ஜ்ஞாநஹக்தி களை அபேக்ஷித்தால் குற்றமில்லாமையாலும், தன க்கு ஶேஷிவிஷயத்திலே விஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்காக

பரமைகாந்திகளின் ஸஹவாஸம்

2 'பீதகவாடைப் பிரானார் பிரம குருவாகிவந்து' என் னும்படி நிறகிற தெளிவுடைய வாமதேவர்களை பக

வேண்டுமே - நிச்சயமாக அறியவேண்டிய அநாதரித்திரா தே - உபேக்ஷை செய்யாமல் அநுபவபூர்த்தி - பகவா னுடைய அநுபவம் பூர்ணமாயிருக்கை ஶ்ரேயம் - விஶ்வா ஸம் தத் - அந்தப் பகவானைப்பற்றிய, ஹக்தி ஜ்ஞாநா ஹ்ரம் - பக்தி, ஜ்ஞானம், இவைகளைத் தவிர, அந்யத்-வேறு, ஹநும் - பரயோஜனத்தை, கதாசந ஒரு ஸமயத்திலும், பூருஷ: - புருஷன், விஷ்ணும் - விஷ்ணுவை, நயாசேத்- யாசிக்கக்கூடாது, யாவந்நாஸ் - யாசிப்பதினால், ஹம்ஸ்ருதி - நாஶமடைகிறான், த்ருவம் - நிச்சயம் விஜ்ஞாநம் - மன திறகு பரீதி தத் - அந்த ஆத்ம தத்வத்தை, ('அவிநாஶி து தத்' என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்ட தத்வாத்தத்தை), ஶ்ருணுவு தேந - நன்றாக ஸேவிப்பதினாலும், பரிப்ரஶ்நேந - பரீக்ஷைக் குக் கேட்பதைப்போலல்லாமல் விநயத்துடன் கேட்பதினாலும், ஸேவயா - ஶுஶ்ரூஷையினாலும், வித்தி-அறிந்துகொள், தத்வ தர்ஶிந: - வாஸ்தவார்த்தத்தை அறிந்தவர்களான, ஜ்ஞாநி ந: - ஜ்ஞானிகள், தே - உனக்கு, ஜ்ஞாநம் - ஆத்ம ஸ்வரூபத் தைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்தை, உபதேக்ஷ்யந்தி-உபதேஶம் செய் வார்கள் 'கட்டளையிலே' என்பதற்கு இந்த ப்ரமாணத்தில

1

2 37-ம் பக்கம் பார்க்க

கலிலே 1 ‘தமிஷி ஹூணிவாதெந வரிஹூஶ்ரநவெஸவ யா|உவடெக்ஷ்ஷி தெ ஜ்ஞாநஂஜ்ஞா நிநஷ்ஸகூடிஶிநஃ||’ என்கிற கடளையிலே தெளியககேட்டு, 2 ‘ஐடெூாவு ஐடிதாஜெதி ஸஂஸடெமுண விவஸிதஃ | வஆவிடி ஹெ வெஹூவ நிவடெஷுணாவிலுஂவயஃ ||’ எனகிறபடியே வரிஶூஜ்ஞாநஞுய, 3 ‘யஸாநூஹவவயூஜா ஷூஷி ஷடெவ ஹூதிஷ்டிதா | தஷூஷீ டெமாசுரா ஷுவெூ ஊ ஷூஜெ ஸவூகிஷிடெஷஃ||’ எனகிறபடியே யிவ்வடீநு களில நிடெஷயுடையவாகளுடனே நெருஙகி வதிூ

சொலலபபடடிருககும பாணிபாதாதிகளை முனனிடடுககொணடு எனறாததம அஸறிககே தான உபதேஶிதத வாததததையே பல ஜஞானிகளிடததில கேடகுமபடி ஸ்ரீ கீதாசாாயன விதிததிருககிறபடியிலே தான கருதகருதயனெனறு உபேக்ஷிககாமல ஜஞானிகள பககல கேடகவேணடுமென றேறபடுகிற படியே எனறு தாதபாயமாசவுமாம ஐடெூாவிமூடனும, விவஸிதஃ - புததிமானுடைய, ஸஂஸடெமுண - ஸமபநததததினால, வஆவிடிஃ - கலககததைப போசகடிசகிற, ஹெவுூ - தேதத தாஙகொடடையினுடைய, நிவடெஷுண - தேயபபதினாலே, ஆவிலுஂ - கலஙகின, வயஊவ - ஜலமபோல, அதாவது அநத ஜலம தெளிவை அடைவதைபபோல, ஊடிதாஂ - பணடிதனாயிருககையை, வதி - அடைகிறான வரிஶூஜ்ஞாநஞுய- ஸமஶயாதிகளிலலாத ஜஞானததை யுடையவனாய யஸூ - எவனுககு, தடெசு - ததவததில, ஷூஷிஃ - புததியானது, அநூஹவவயூஜா அனுபவம வரையிலாக, ஹூதிஷிதா- நிலை நினறிருககிறதோ, அதாவது பரயோஜனததில முடிவு பெறறிருககிறதோ, இததால ஶாஸதிராாததததை அறிவது அனுஷடானததில முடிவுபெறறிருககிறது எனபது தயோதிதம, தஷூஷீடெமாசுராஃ - அபபடிபபடடவனுடைய கடாக்ஷங களுககு விஷயஙகளான, ஷுவெூ - எலலா பராணிகளும, ஸவூகிஷிடெஷஃ - எலலாப பாபஙகளினாலும, ஊூஷூஜெ - விடபபடுகிறாாகள ‘அயடிஙகளில நிடெஷ’ யாவது ததவங

த்து, அவர்கள் அநுஷ்டாநங்களில் 1 'யாவாநர்த்த உதபாநே ஸர்வத: ஸம்ப்லுதோதகே' என்கிற ந்யாயத்திலே தன் வர்ணாச்ரம ஜாதி குணாதிகளுக்கு அநுரூபமான கர்த்தவ்யாம்சத்தை நிஷ்கர்ஷித்து அநுஷ்டித்து, இவ்வநுஷ்டாநாதிகளை யுடையோ மென்னும் பாவனையடியாக வரும் ஸ்வோத்கர்ஷ பரநிகர்ஷாநுஸந்தாநங்களாகிற படுகுழிகளைத் தப்பும்படி, தான் முன்னடி பார்த்து நடக்கவும், தனக்கு ஸாரண்யஹார்த்த விசேஷ ஸஹிதமாக நம்மாழ்வார் நாதமுநிக ளுள்ளிட்டார்க்குப்போலே ஸாக்ஷாத்காராதிகளாகிற ஸமுத்ஸவங்கள் வந்தாலும், 2 'நன்மை தீமைக ளொன்று மறியேன்' என்றும், 3 'அறிவனே லும்

கார்ப்பண்யானு ஸந்தானம்

களில் உறுதியான நிச்சயரூபமான ஜ்ஞானமும், அதில் சொல்லிய உபாயங்களில் அநுஷ்டானமும் நெருங்கிவர்த்தித்து - கூடவே இருந்துகொண்டு ஸர்வத: - எல்லா இடத்திலேயும், ஸம்ப்லுதோதகே - ஜலம் நிறைந்த, உதபாநே - குளம் முதலிய வற்றில், (தாகமுடையவனுக்கு) யாவாந் - எவ்வளவு, அர்த்த: - ப்ரயோஜனமோ (அவ்வளவே க்ரஹிக்கப்படுகிறது, அதைப்போலவே எல்லா வேதங்களிலும் தனக்கு ப்ரயோஜனமான வற்றை மாத்திரம் அங்கீகரித்துக்கொள்ள வேண்டும்) ந்யாயத்திலே அந்த ந்யாயத்தினாலே, பாவனை - எண்ணம் (அபிமானம்), ஜாதி - கோத்திரம், 'படுகுழி' யாவது - மேலில் நல்லவழியைப்போலத் தோன்றி நடப்பவர்களைக் கீழே காணும் பள்ளம் அதாவது அதைப்போல இவர்கள் அநுஷ்டானமும் மேலில் நன்றாயிருந்தாலும் இந்த அபிமானங்களோடிருந்தால் கீழே விழப் பண்ணும் என்று தாத்பர்யம், தப்பும்படி - தாண்டும்படி, முன்னடி பார்த்து - தானடிவைக்கும் இடத்தை முன்னாலேயே பார்த்து, அதாவது ஸாவதானமாய 'ஸாரண்ய' இத்யாதி - பகவானுடைய விசேஷ கருணையினாலே, உள்ளிட்டார் - முதலியவர்கள் ஸமுத்ஸவங்கள் - பலம் உண்டாகும் வரிசைகள், நன்மை -

---

1 கீதை-2-46 2 பெரி-தி-5-1-3 3 பெரி-திருவ-3

வை யெலலா மெனறு லடைபபு நீககொணு’ என றும நிஸ்யிததது, ஸாயீந ஸ்வஸவஷ்தி ஞுவரதியா ன தனனயிகாரததிலே சொருகின வாகிஸநூததை யழியமாருதே, 1 ‘அஹஙவஸ்ஹவராயாநா ஊஙுயொகிஸ கொமதிஃ’ ஊதஹாஙிகளை யடியொததி நடககிற 2 ‘நோறற நோனபிலேன நுணணறிவிலேன’, 3 ‘எனனுன செயகேன’, 4 ‘களைவாய துனபங களை யா தொழிவாய களைகண மறறிலேன’, 5 ‘புகலொன றிலலா வடியேன’, 6 ‘ஆவிககோா பறறுககொமபு நினனலாலறிகினறிலேன’, 7 ‘கறைவகள பின சென்று’, 8 ‘குளிதது மூனறனலையோமபும’, 9 ‘குல

புணயம, தீமைகள - பாபஙகள, ஒனறுமறியேன - இவைகள ஒனறையும அறியமாடடேன, அறிவனேலும - இவைகளைத தெரிநதுசொணடாலும, இவையெலலாம - இநத நனமைதீமைச ளெலலாம, என்னுல, அடைபபு - அடைவதறகும, நீககு - தள ளுவதறகும, ஒணணுது முடியாது, ஞுவரதியான - பாவருததி களை யுடையவனுன, சொருகின-உளளடஙகியிருககிற, அழியமா ருதே - அழியுமபடி விலககாமல, அடியொததி - அனுஸரிதது, அதாவது அதே அாததஙகளை பரதிபாதிககிற நோறற - என னுல செயயபபடட, நோனபிலேன - வரதமிலலாதவன, அதா வது காமயோகமிலலாதவன, நுண - ஸூகூமமான, அதாவது ஆதமஸவருபததைப பறறிய, அறிவிலேன - ஜஞானமிலலாத வன, அதாவது ஜஞானயோகமிலலாதவன நாண - அதயாநதம பராதீனனுன நான எனசெயவேன துனபம - துககததை, களை வாய - போககடிபபாய, களையாதொழிவாய - போககடிககா மல போவாய, மறறு - வேறு, களைகண - ரகூகன, இலேன ‘கறைவகள பினசென்று’ எனகிற பாடடில ‘அறிவொனறுமில லாத வாயசசுலதது’ என்று ஆகிஞசநயம அனுஸநதிககபபட டது குளிதது - ஸநானம செயது, மூனறனலை - மூனறகனி களை, ஓமபும - (ஹவிஸஸுககளினுல) பரிபாலிககைகூ செயவதா

---

1 889-ம-பககம பாரகக   2 திரு-5-7-1   3 திரு-5-8 3
4 திரு-5-8-8   5 திரு-6-10-10   6 திரு-10-10 3
7 திருப-28,   8 திருமாலை-25   9 திருசச-90

ங்களாய் வீரிரண்டில்', 1 'ஏழை யேதிலன்', 2 'பற்றேலொன்று மிலேன்', 3 'தருதுயரந் தடாயேல்' என்கிற பாட்டுக்களிலும், 4 'ந யஶ்சு நிஷ்டாஸ்மி' என்கிற ஶ்லோகத்திலும், இவர்கள் அருளிச்செய்த கார்பண்யத்தின் கவடுகளை யெல்லாம் வயும்ஹித்துக்கொண்டு போரவும், இப்படித் தனக்கு கார்ஹிகாரும் பிறந்த வஸ்துத்தையு மதடியாக விழுந்த வெகுஷ்யத்தையும் பார்த்து 5 'பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லா வொழுக்கு மழுக்குடம்பும்' என்றலற்றப் பண்ணும் நிவேதம் ஹூர்வாஸத்தாலே யவஸஞ்ஞுகாதே, 5 'உயிரளிப்பான் என்னின்ற யோனியுமாய்ப் பிறந்

கிற (ஸாவதானத்தோடு நடக்கவேண்டிய ப்ராமமனைய காமத்தை ஒழித்துவிட்டேன்) குலங்களாய - நல்ல குலங்களான, ஈரிரண்டில - நான்கு வர்ணங்களிலும் (பிறக்கவுமில்லை, நல்ல வித்யை களையும் அப்யாஸம் செய்யவுமில்லை) பற்றேல - அவ்வளவு மோ வென்னில், ஒன்றுமிலேன் - ஒன்றுமில்லாதவன் ஏழை - சபல புத்தியை யுடையவன், ஏதிலன் - சத்ரு ந யஶ்சு நிஷ்டாஸ்மி - சாமர்த்திய நிஷ்டையையுடையவ னல்லேன் இவர்கள் - இந்த ஆசார்யர்கள், கவடுகள் - உட்பிரிவுகள் இப்படிக் கார்ப்பண்யம் பல ரூபமாக உத்தர காலத்திலும் அநுஸந்தேயமாகில் தன் அயோக்யதாதிகளைப் பார்த்து அகன்று போகும்படி நேரிடுமே யன்றி பகவத் கைங்கர்யாதிகளுக்கு ப்ராப்தி யுண்டாகும்படி யாகுமோ என்னில்? அருளிச்செய்கிறார்—' இப்படி ' என்று ரம்பித்து பொய்ந்நின்ற - பொய்யாக உண்டாகிய, ஞானமும் - தேஹாத்ம ப்ரமமும், பொல்லா வொழுக்கும் - அதினாலுண்டாகிய தோஷத்தோடு கூடிய நடவடிக்கையும், அழுக்குடம்பும் - அதினாலுண்டாகிய மலமயமான ஶரீரமும் நிவேதம் - தன்னை இகழ்ந்து கொள்ளுதல் அவஸஞ்ஞுகாதே - ஒரு கார்யத்தையும் செய்ய யோக்யதை யில்லாதபடி தளர்ந்து போகாமல் உயிரளிப்பான் - ஜீவாத்மாக்களை ரக்ஷிப்பதற்

---

1 பெ-தி-5-8-1. 2 திரு-1-9-8 3 பெருமா-தி-5-1
4 ஆள-ஸ்தோ-22 5 திருவிரு-1.

தர் யிமையோர் தலைவர்' என்கிறபடியே பொதிசூழல புக்கு நிற்கிற ஸர்வேச்வரனுடைய தாய் முலைப்பால போலே வர்த்தகமுமாய் ஷியதகமுமான உபயௌஷத தாலே தெளிந்த வைத்தார ஸம்ஸாரிகளாகிற தீயனுங் களை யவமாஷித்து தேறி', 1 'உத்தமே வயஷி ஸாயூ வ்ருத்தி:' என்றும், 2 'தூராவா மேராபி ஸவப்ரா ஸீக்ருதக்னோ நாஸ்திக: ஸ்மரா । ஸமாஸ்ரயேதாதி தேவம் ஸ்ரத்தயா ஸரணம் யதி ॥ நிர்தோஷம் விதி தம் ஜந்தும் ப்ராஸாவாத்ஸரஸாத்மந:' என்றும், 3 'யச்ச ஸர்வஜ்ஞ நி

ராக, எண்ணற - எங்கெங்கு [illegible], யோனியுமாய - ஜாதியார், பிறந்தாய - அவதரித்து [illegible], இமையோர்தலைவா - நித்ய ஸூரிகளுக்கெல்லாம் [illegible] என்று - எதிரே வந்து விளப்பத்தராக, புக்கு - [illegible], [illegible] ஸத்தாலே - [illegible] [illegible] [illegible] குணங்கள் விவக்ஷி[illegible] தீயனங்கள் - [illegible] [illegible] தங்களான பாபங்களை [illegible] [illegible] வமாஷித்து - ஸநாநம் பண்ணி, அ[illegible] அநுஸந்தானம் பண்ணி, தேறி-([illegible]) ஸந்தானத்தினுடைய [illegible] [illegible] தை யடைந்து உத்தமே வயஷி - [illegible], ஸாயூவ்ருத்தி: - நல்ல நடவடிக்கையுடையவனாயிருந்தால், [illegible] முன்பு, தூராவார: - [illegible] [illegible] னுயும், ஸவப்ராஸீ - எல்லாம் [illegible], க்ருதக்ன: - கருதகனனுயும், நாஸ்திக: - நாஸ்திகனுயும், அபி - [illegible] போதிலும், ஸ்ரத்தயா - ஸ்ரத்தையோடு, [illegible] தேவம் - [illegible] ஸரணம் - ஸரணமாக, ஸமாஸ்ரயேத் - ஆஸ்ரயிப்பானேயானுல், தம் ஜந்தும் - [illegible], ஆத்மந: - [illegible], ப்ராஸாவாத் - [illegible], நிர்தோஷம் - தோஷமில்லாதவனுக, வித்தி - [illegible] யச்ச - [illegible]

யந்நாநுபவைரநாஶ்யம் தத்கில்பிஷம் ஸ்ருஜதி ஜந்து:
ரிஹ க்ஷணார்த்தே| ஏவம் ஸதா ஸர்வஜந்மஸு ஸாப
ராதம் க்ஷமஸ்யஹோ ததபிஸந்திவிராமமாத்ரத:||’
என்றும, 1 ‘ஆகதே ஹி ஜலே ஸேது:
கார்யோ விஜாநதா’ என்றும, 2 ‘மாணுமோரிடத்தி
லும வணக்கொடு மாளவது வலமே’ என்றும
சொல்லுகிற ந்யாயத்தாலே அதீதத்துக்கு ஶோகியாதே
அதீதமான வயோம்ருத்தையைக கண்டுகலவும பாராதே
அவர்ஜநீயமா யாவதிகமான ஶரண்ய ஸேஹா
வத்தாலே இப்போது பிறந்த வயோம்ருத்தையைக்கண்டு
வருகிற நீருக்கணைகோலுங் கணக்கிலே இவ்வவ
ஶேஷ கர்மாநுபமான வாஜ்ஞாநாஜ்ஞாநவத்த
மாகிற வைகம்ஸ்யாநுஸந்தத்தை இழவாதே, 3 ‘முடி
யா’னிலபடியே விடாயத்த கரணங்களை ஸாக்ஷிக

தப பாபம, ஸஹஸ்ரு நியந்தா ... பருமமாசாயபாவி,
அநாநுபவைரபி - அநுபவித்தாலும, அநாஶ்யம் - நாசத்தை
யடைவிக்கமுடியாதோ தத்கில்பிஷம் அப்படிப்பட்ட பாபத்
தை, ஜந்து: - பிராணி, இஹ - இந்த லோகத்தில, க்ஷணா
ர்த்தே - அரை க்ஷணத்தில, ஸ்ருஜதி - செய்கிறது,
ஏவம் - இப்படி, ஸதா - எப்பொழுதும, ஸர்வஜந்மஸு -
எல்லாஜ ஜனமங்களிலும, ஸாபராதம் - அபராதத்தோடு
கூடின பராணியை, ததபிஸந்திவிராமமாத்ரத: - (அந்தப
பாபங்களில) அபிஸந்தியின ஓய்கையால மாத்திரம, க்ஷமஸி -
பொறுத்து விடுகிறீர, அஹோ - ஆச்சரியம விஜாநதா - புத்தி
மானால, ஜலே - ஜலமானது, ஆகதே - வந்துகொண
டிருக்கும்பொழுதே, ஸேது: - அணை, கார்ய: - செய்யததக
கது மாணுமோரிடத்திலும - மரணமடையும காலத்திலும, வணக
கொடு - ஒரு அஞ்ஜலியோடு, மாளவது - ஒழிப்பது, வலமே -
பலமானது அதீதத்துக்கு - கழிந்ததற்கு ‘முடியா’னிலபடியே இத
யாதிக்கு ‘முடியானே’ என்றாரம்பிக்கும திருவாய்மொழியில

---

1 வஸிஷ்-ஸ்தயம், 2 திரு-1-3-8 3 திரு-3-8-1.

ஹார வைஸ்வாநிகளாலே யோக்யங்களாக்கி ஆராத்யங்களான வஸ்த்ரங்களிலே மூட்டி அயோக்ய விஷயாந்தரங்களில் பட்டி புக்க வாஸனைகளை மாற்றுவிக்கவும், அக்கரையில் லஷித்தசேஷத்துக்குப்போக ஓட்டம்

ஆழ்வார் தம்முடைய கரணங்கள் ஒன்றொன்றும் மற்றக் கரணங்களின் அனுபவத்தைப் பகவத் விஷயத்தில் ஆசைப்பட்டன என்றருளிச் செய்திருக்கிறபோலே என்று தாத்பர்யம். அகல - பிரிந்துபோர, விடாயத்த - பகவதனுபவத்தில் மிக்க தரையையுடைய 'ஆழ்வார்' ஸாத்ம விசேஷங்களைக் குறிக்கிறது. 'யோக்யங்களாக்கி' என்பதோடு பகவத் கைங்கர்யங்களுக்கு என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும். 'வஸ்த்ரங்கள்' என்றது ஆல் உண்டாக்கப்பட்ட சைதன்யாதிகளுக்கும் உபலக்ஷணம். ஆகவே ஏற்கெனவே இந்த்ரியங்கள் பரஸ்த்ரீயில் ஆசையுடையவையாயிருந்த போதிலும் அஸாத்விகமான ஆஹாரத்தை அங்கீகரித்தால் அதினால் வருந்தி செய்யப்பட்ட இந்த்ரியங்கள் பாபத்வமாகுந்த யோக்யதையாகாது என்று தாத்பர்யம். அயோக்ய-ஸ்வருபத்துக்கு த்யாஜ்யமான, பட்டிபுக்கவாஸனை திருட்டுத்தனமாய் மேய்ந்து கொண்டிருந்த ப்ரசங்கத்தினால் உண்டான வாஸனை, அதாவது ஸ்ரீவைஷ்ணவர் இந்த்ரியங்கள் விஷயாந்தரங்களில் திரியும் வாஸனை என்று தாத்பர்யம். இப்படி ஸாத்விகாஹாரசேவை, அதினால் ஸத்வ ஜயம், அதினால் பகவதநுபவம், இவைகள் அவஸ்யம் வேண்டியவையாகும். ஏனெனில் இந்த்ரிய ஜயம் பரவசமுள்ள இந்த ஜன்மத்தில் உண்டாகாத பக்ஷத்தில் அநந்தஜன்மம் அங்கீகரிக்க வேண்டிய அவஸ்யம் ஏற்படுவதால் தேஹத்தின் முடிவிலே மோக்ஷத்தை பெற்றுத் திருப்பி விரோதிகளாக விஷயாந்தரங்களில் இந்த்ரியங்கள் செல்லாமலிருப்பதற்கு மாத்திரம் பகவத் கைங்கர்யாதிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்றில் ஸாஸ்த்ர வஸ்யன் சொல்ல வேண்டுமென்

அநுபயுக்தமன்றோ என்கிற ஸம்சயத்துக்கு உத்தரமாகப் பரிஹாரம் அருளிச் செய்கிறார்— 'அக்கரையில்' ... 'அக்கரை' என்பது 'லஷித்தசேஷத்துக்கு'

பார்த்திருப்பார் நினைத்தபோது விடவொண்ணாத பணபந்தத்யூதத்தில் விழியாதே வேண்டின மட்டிலே தலைக்கட்டுகைக்கீடான விஹாரத்யூதத்திலே யிழிந்தாலும் த்யூதசாஸ்த்ரத்தின்படியே யடி தப்பாதே கருவி வைக்குமாப்போலே ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞைகளாலே யடிமை கொள்ளுகிற சாஸிதாவினுடைய சாஸனத்துக்குப் பொருந்தின காலவிசேஷாதி நிய

‘ஓடத்துக்கும்’ விசேஷணம் அக்கரையிலோடம் பார்த்திருப்பார் - அக்கரையிலிருக்கும் ஓடம் இக்கரை வருமட்டும் பார்த்திருப்பவர்கள், விடவொண்ணாத - நிறுத்த முடியாத, பணபந்தத்யூதம் - பந்தயம் வைத்து ஆடும் சொக்கட்டான் முதலிய விளையாட்டு, தலைக்கட்டுகைக்கீடான - முடிப்பதற்குத் தகுந்த, விஹாரத்யூதம் - காலம் கழிப்பதற்காக மாத்திரம் ஆடும் சொக்கட்டான் முதலியது இழிந்தாலும் - ஆரம்பித்தாலும் இத்தால் தேஹாந்தரங்களில் வரக்கூடிய பலம் இப்பொழுதைக்கு அபேக்ஷிதமல்லாமையாலே இந்த தேஹத்தின் முடிவு காலம் வருகிற வரையில் யதாசக்தி யநுஷ்டிக்கலாமாகையினாலே இந்த தேஹத்தின் முடிவிலே என்று பார்த்திருந்தோர் விரோதி[illegible] என்று ஸமாதானம் அருளிச்செய்யப்பட்டதாயிற்று. ‘த்யூதசாஸ்த்ர’மாவது சதுரங்கம் முதலிய ஆட்டங்களில் காய்களை நடத்தும் ப்ரகாரத்தை நியமிக்கும் சாஸ்த்ரம். கருவிகள் - சதுரங்கம் முதலிய ஆட்டங்களில் உபயோகிக்கும் காய்கள், ப்ரதிமைகளாகவுமாம். அடி தப்பாதே - யானை குதிரை முதலிய காய்களை நடத்த வேண்டிய மார்க்கம் தப்பாமல். இதனால் அந்தந்த பலன்களுக்காக அல்லாமல் நித்ய நைமித்திகாதிகளை காலக்ஷேபார்த்தமாகச் செய்தாலும் சாஸ்த்ர ப்ரகாரம் நடக்க வேண்டும் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது. சாஸிதா - நியந்தாவாகிய பகவான், சாஸனத்துக்கு - ஆஜ்ஞாரூபமான சாஸ்த்ரங்களுக்கு, காலவிசேஷாதிநியதமான - அந்தந்த காலங்களில் செய்ய வேண்டியதாக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒன்றையும் த்யாகம் செய்யாமல் ஸ்வாமிப்ரீதிப்ரயோஜனமாய்ச் செய்ய வேண்டுமென்றருளிச்செய்கிறார் — ‘[illegible]’ என்றும்

த்தமான கைங்கர்யத்தை ஸித்தவஸிஷ்டமாக
க்ஷீர வேலைவை பண்ணுவாரைப் போலன்றிக்கே ஸ்வய
ந்த்ருஷ்யமான வ்ருஷ்யத்தாலே யஜிஸித்தமாக ஸா
ரோதம் பெற்றவர்கள் பாலவாத ஆண்டியரைப்
போலே புகந்து பண்ணவும், அப்போ [illegible] 1 ‘ [illegible]

ஆசார்யாவதாரம் கைங்கர்யத் ஸிலை [illegible]

கிந்து உத்தேஸ்யம் [illegible] வ்ருஷ [illegible]

[illegible] ஹ்ருதயே [illegible] ||’ [illegible]

மும், 1 ‘யதா [illegible] ஸம்ஹோ [illegible] வ்ருக்ஷ [illegible]

பித்து வேலைபண்ணுவார் - [illegible] இப்படி பகவானுடைய அனுபவஜனகமும் கைங்கர்யஜனகமுமான [illegible] ணடிய தவஸ்பமாகில பகவானுடைய [illegible] தாரங்களும் சாலத்ராணமும் [illegible] ஆருக்கிறன [illegible] என்கிற [illegible] படிப்பட்ட தோஷத்ரயமான்று [illegible] அவைகளை செய்யவேணும் [illegible] ராய அதிலே [illegible] ஞண்டென்பதற்கு [illegible] என்றுரம்பித்து வ்ருஷ - [illegible] எப்பொழுதும் [illegible] நாஸி, [illegible] - [illegible] னுடைய ஆசாரத்திலும், [illegible] - [illegible] வோதகருஷடன் [illegible] வோதரருஷடமென்பதிலும், [illegible] ஹ்ருதயே - மனதில், [illegible] - (அ[illegible]) [illegible] இருக்கிறதோ, [illegible] - [illegible] பசவான, [illegible] - [illegible], [illegible] - [illegible] வான, அநந்த [illegible] என்றபடி [illegible] - [illegible], ஸம்ஹ - ஜலம், [illegible] - மேகங்களால, வ்ருக்ஷம் - [illegible] தாய, அகாவது [illegible], [illegible] - [illegible]

---

1 [illegible]

வஹோமத்ருதாம் | தவைவ ஹி உத்க்ருஷ்டாநாம் ஸத்தை ஸம்ஹாவிதா ஸதி:||' என்று சொல்லுகிறபடியே ஒரு யிகாரி விசேஷத்துக்காக ஸாத்யாதிகளோடே பண்ணி வரவேண்டியான தன்னை யுகந்துவந்த அவதாரம் பண்ணியிருக்கிற எம்பெருமான் பக்கலிலே 1 'ஸவபூரதிஸாயி ஷாட்குண்யம் ஸம்ஹிதம் உபே பிம்பயோ:' என்கிற வசிகிருகையும், 2 'ஆஸீநா: ஸ்ரீ ... பாதப்ரத்யுக்தம் வஸ்த்ரத: வாஸுதேவாத்மகம் | வாதகாமத்யாஸா

பவிக்கக்கூடியதாயிருக்கையை, யதா - எப்படி, ஸதி - முயல் ... ஸ்ரீமதா, தவைவ - அப்படியே, ஸத்தை: - பக்தர்களிலே, ஸம்ஹாவித: - கொண்டாடப்பட்டிருப்பிற, ஸதி: - பரமன், உத்க்ருஷ்டாநாம் - மனுஷ்யர்களுக்கு (கைங்கர்யார்த்திகளுக்கு உத்தேஸ்யமாயிருக்கைக்கு தகுந்த பலத்திலே) ஒரு யிகாரி - தேவதைகள், ருஷிகள், பராங்குஶ பரகாலாதி ஆசார்யர்கள், 'ஸாத்யாதி' என்பதோடு ஆசார்யாபிமானத்தில் ... ந்தார்கொள்ளவும் 'தன்னை யுகந்துவந்து' என்பதற்கு பூர்வாசார்யர்களுக்காக முன் ஸாந்நித்யாதிகளைப் பண்ணின போதிலும் அது முதல் இதுவரையிலாக பகவான் ஸாந்நித்யம் செய்திருப்பதன்னுடையவும் தன்னைப்போன்ற மற்றப்பரமை காந்திகளுடையவும் ஆராதனத்தை அங்கீகரிப்பதற்காக என்ற தாத்பர்யம் இது ஸஹஸ்ரநாமத்தைக் குறிக்கிறதென்று ஸ்ரீஸாரஸ்வாதிநியில் வ்யாக்யாதம் உபே பிம்பயோ: - மந்த்ரபூர்வம் பிம்பமும் சேர்ந்திருக்குமிடத்தில், அதாவது மந்த்ரத்தினாலே பிரதிஷ்டை பண்ணப்பட்டு ஸாந்நித்யத்தையுடைத்திருக்கும் பகவானிடத்தில் ஸவபூரதிஸாயி - பரரூபம் முதலியவைகளைக் காட்டிலும் மேற்பட்ட, ஷாட்குண்யம் - ஜ்ஞானம் முதலிய ஆறு குணங்களும், ஸம்ஹிதம் - இருக்கிறது ஸம்ஹித - குணங்களின் நிறைவு ஆஸீநா: - திருவடிக்கு ஆதாரமாகிய பீடம் முதல், ஸ்ரீவயஸ்தம் - ஸ்ரீடம் வரையிலும், வாஸுதேவாத்மகம் - (ஆசார்யரூபியான) புருஷோத்தமனை, வஸ்த்ரத: - பார்க்கிறவனுக்கு, வாதகாமி - மஹா பாதகங்களும்,

1 விஷ்வக்ஸேந

2 பாஞ்ச-ஸம-2-84

நஶ்யந்தி கிம் பாபமஹோபபாதகம் ||' என்கிற பாபநா[illegible]
ஶகத்வத்தையும், 1 'ஸக்ருத்ப்ரணாமக்ருஷ்ணஸ்ய பாபம் ஸம்வத்ஸர ஸம்
ஸஞ்சிதம் | காமதோऽகாமதோ வாபி க்ருதம் [illegible]
யத்ஸ்யக: || காமதோ காமதோ வாபி நாஶயேத்க்ஷணா[illegible]
வ்ரஜேத்' என்கிறபடியே ஸத்யக்ஷரி ப்ரணாமத்தா[illegible]
திலும் காமதோகாமதோ வருகிற [illegible]
ளெல்லாவற்றையும் மருந்தாயிருக்கிற [illegible],
2 'யே யதா மாம் ப்ரபத்யந்தே தாம்ஸ்ததைவ பஜாம்யஹம்'

க்ருஷ்ண - ஸ்ரீக்ருஷ்ணன், நஶ்யந்தி - [illegible], உபபாதகம் - உபபாதகங்கள், கிம்வாசக: [illegible] என்ன பாவநத்வம் - [illegible] தன்மை ஸக்ருத் - [illegible], ஸக்ருத்ப்ரணாம் பாபங்களும், ஸம்சிதம் - [illegible] மனைத்துடைய, ஸம்வத்ஸரம் [illegible], காமதோ: - [illegible] (இதற்கு [illegible]) காமதோ - தெட்டவாஸ்த்ம, காமதோ: - [illegible] அனுமானம், (இதற்கு [illegible]) க்ருதம் நிவர்த: - [illegible] யுசிகளின் [illegible], நாஶகம் - [illegible] யிருக்கும் அ[illegible] இல்லை [illegible], ([illegible] காரணம்) காமதோ: - [illegible] ரங்களோடு இல்லாத [illegible], இவைகள், ஸ்வயம் - தாமாகவே, வ்ரஜேத் - [illegible] 'ப்ரணாமத்தால்' [illegible] பாபக்ஷயம், [illegible] 'காமதோகாமதத்தால்' இ[illegible] களும், இவைகளுக்கு [illegible] களும், அதாவது பரம க்ருபையால் [illegible] மூன்று காரணங்களினால் பாபங்களுடைய [illegible] வைகள் உண்டாகின்றன என்று [illegible] மருந்தாயிருக்கிற மருந்துபோல போக்கடிப்பதாயிருக்கிற யே - [illegible], யதா - [illegible]படி, மாம் - என்னை, ப்ரபத்யந்தே - ஆஶ்ரயிக்கிறார்களோ [illegible],

1 பௌ-ஷம 2 கீதை-4-11

ஹம்' என்றும், 1 'தமருகந்த தெவ்வுருவம்' என்கிற பாட்டிலுஞ் சொல்லுகிறபடியே வாஞ்சாநுஸாரிவிக்ரஹமான ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யத்தையும், 2 'கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே' என்கிற சாக்ஷுஷக்ஷமத்தையு மநுஸந்தித்து, 3 'ஸதீவ ப்ரியபர்த்தாரம் ஜநநீவ ஸ்தநந்தயம்। ஆசார்யம் ஶிஷ்யவந்மித்ரம் மித்ரவச்ச்ரயேத்தரிம் ॥ ஸ்வாமிவச்ச ஸுஹ்ருத்வச்ச குருவச்ச

அதாவது பராக்ருதிகளிருக்கோவா, தாஸ - அவர்களை, ஏவமேவ - அப்படியே, ஸஜ்ஜதி - ப்ரீதிபண்ணி வைக்கிறவன் தமருகந்தது - பாகவதர்கள் ப்ரியப்பட்டது, எவ்வுருவம் - எந்த ரூபமோ, அவ்வுருவம்தானே அவ்வுருவத்தை யுடையவனைத் தாமே ஆயிருக்கிற (அவர்கள் சாற்றின திருநாமமே தமக்குத் திருநாமமாயும் உடையவன்) வாஞ்சாநுஸாரிவிக்ரஹமான - விரும்பினாலும் மனதிலும் அவர் இட்ட முப்பாக கண்ட கண்கள் - (அரியபெரிய னென்னமுதினை - ஸ்ரீரங்கத்தில் அர்ச்சா ரூபியாய் எழுந்தருளியிருக்கும் போக்ய பூதனான பகவானை) பார்த்துப் பார்த்துப் பாக்குங் கண்கள், மற்றொன்றினை - வேறொரு வஸ்துவை, அதாவது இந்த அர்ச்சாவதாரம் தவிர மற்ற ரூபங்களையும் எவற்றையும், காணாவே பார்க்கமாட்டாது சாக்ஷுஷக்ஷமம் - (இந்திரியங்களை) தன்னிடத்திலேயே வசப்படுத்திக் கொள்ளுதல் ப்ரியபர்த்தாரம் - இஷ்டனான புருஷனை, ஸதீவ - பதிவ்ரதை யான ஸ்திரீ போலவும், ஸ்தநந்தயம் - முலைப்பாலுண்ணும் ஶிஸுவை, ஜநநீவ - தாயார் போலவும், ஆசார்யம் - ஆசார்யனை, ஶிஷ்யவத் - ஶிஷ்யன் போலவும், மித்ரம் - ஸ்நேஹிதனை, மித்ரவத் - (மற்றொரு) ஸ்நேஹிதன் போலவும், ஹரிம் - பகவானை, ஶ்ரயேத் - உபசரிக்க வேண்டும் ஸ்வாமிவச்ச - ஸ்வாமியாகவும், ஸுஹ்ருத்வச்ச - ஸுஹ்ருத்தாகவும், குருவச்ச - குருவாகவும், பித்ருவச்ச - பிதாவாகவும், மாத்ருவச்ச - மாதாவாகவும், ஸர்வதா - எப்பொழுதும், ஹரி: - பகவான், த்யேய: (நம்மால்) அநுஸந்தானம் செய்யத்தக்கவர்

1 மு-தி-44 2 அமல-10 3 ப்ராண-உம-4-37,38

வரேயவ:॥, 1 'யதா யவாதம்ராஜாநம் யதா ச தேவ ஸதாஷி தம் । யதாஷி யாதியிம் ப்ராப்தம் ஸஹவஸ்தம் தயாசஹு யெஷ॥', 2 'யதாவ வாத்ரூம் ஷயிதம் தவெயெவா வபரெஸ ரிம்' என்கிறபடியே அவரவர் ஸம்பந்தங்களுக்கு ஏற்ப ஸளுஹ்ஹாதிகளுக்கு கடமையைப் பார்க்கும் ப்ரத்திபத்தியைப் பண்ணவும், அப்போது 3 'தக்ஷாஹி யஷ் ஸாய ச உபெவெதி கிஞ்ஜி ஷவாய நம் வொவஸூதம் உஸ்ஸாவஸும் । ஸவாத்

யவாதம்ராஜாநம் யதா - ப்ரதாபமுள்ள அரசனை, ஈஷ ஸங்க்ஷி நம் - மதம் பிடித்த யானையை, யதா - எப்படியோ, ப்ராப்தம் வந்திருக்கிற, ப்ரியாதியிம் - இஷ்டமான விருந்தாளியை, யதா - எப்படியோ, தயா - அப்படியே, ஸஹவஸ்தம் - பசுவினை, அவஹு யெஷ - ஆராதனம் செய்ய வேண்டும். ஷயிதம் - பிள்ளையை, வாத்ரூம் - பிள்ளையை, யதா - எப்படியோ, தவெயவ - அப்படியே, ஸரிம் - பகவானை, உபவெரஷ் - உபாஸிக்க வேண்டும். ஸம்வஸவஹு - ஸ்வாமி ப்ருத்ய ஸம்பந்தங்களின் கூட்டம். இவைகளில் ஒவ்வொரு ஸம்பந்தத்திற்கு உபசாரம் செய்வதற்கு காரணமாயிருக்கும் ஸம்பந்தத்திற்குத் தகுந்தபடி செய்ய வேண்டும். 'வஹு' என்கிறதால் 'வாசவ' இதனால் ஸம்பந்தங்கள் யாவும் குணமானது பக்தியுடன் செய்யப்பட்டு இருப்பதாக அத்தனையும் மேற்பட்டவாத்தம் சொல்லப்பட்டிருப்பதாக அவ்வனுஷ்டானங்களை கைவிறக்கிடைக்காது கொண்டு அனுஷ்டானங்களை செய்வது, இது புத்ரமித்ராதி தருஷ்டாந்தங்களாலே ... ஆசசாவதாராதிகள் ராமா முதலியவர்களைப் பற்றி விருந்து முதலியவைகளைச் செய்யாமல் விருந்தினர் ... செய்யும் பரகாரத்தை ஸதருஷ்டாந்தமாக நிரூபிக்கிறார் — 'அப்போது' என்று ரமமிக்கது அப்போது-ஸ்ரீராமர் விலகியிருக்கும் பரதாசார்யர் ... செய்யும்பொழுது தக்ஷாஹி ஸ்ரீபாதுகைகளை ராஜ்யபரிபாலனம் செய்யும்பொழுது, கிம்விஞ்சாயஹும் - ராஜ்யத்தைப் பற்றிய ... னது, உபெவெதி - வருகிறேன், உஸாவஸும் - ...

1 ராமா-ஸை-4-81 2 3 ராமா-யுத்-115 27.

காஹ்ரம் ப்ரதமம் நிவேத்ய வகார வஸ்த்ராஹ்ருதோ யதாவத்॥' என்று திருவடி நிலைகள் விஷயத்தில் ஸ்ரீ பரதாழ்வான் நடத்தின ராஜஸேவகவ்ருத்தியை ந்யாயார்ஜித்தஸர்வஸ்வங்களாலே நடத்தவும், இவ்வ்ருத்தியை வாழ்க்கைப்பட்ட வ்யவஸிதனிஷ்ஜ்ஞ்யஸச்த்ராஹிரக்ஷணார்த்த க்ருதஜ்ஞனாயிருந்தும் பாரார்த்யமாக நினைத்திருக்கவும், இப்படி ஸர்வதர்மவக்த்ரமாய ஸாமவத்பயாங்கமாக வரு

உபாயநம் - கப்பம் முதலியது, உபஹ்ருதம் (சிற்றரசர்களினால் கொண்டுவரப்பட்டதோ, (அவைகளை) ஸர்வ - அநேகப் பாசன, ப்ரதமம் - முதலில், பாதுகாஹ்ரம் - ஸ்ரீபாதுகைகளின் பொருட்டு, நிவேத்ய - விஜ்ஞாபனம் செய்து, பஸ்சாத் - பிறகு, யதாவத் - அந்தந்த வஸ்துக்களுக்கும், காரியங்களுக்கும் தகுந்தபடி, வகார - செய்தார். ராஜஸேவகவ்ருத்தியை - ராஜாவிடத்தில் ஸேவகன் நடந்துகொள்ளவேண்டிய நடவடிக்கையை, அதாவது அவனிடத்தில் தெரிவித்துப் பிறகு செய்ய வேண்டுமென்கிற வ்ருத்தியை, ந்யாயார்ஜித - சாஸ்த்ரீயமான மார்க்கத்தில் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட, இப்படி இல்லாவிடில் அது உபசாரமாகாதென்று சாஸ்த்ரத்தில் சொல்லியிருப்பது விவக்ஷிதம். இதனால் ஆசார்யருசியான பகவான் அநுமதி முதலியவைகளைச் செய்யாவிடினும் இவனே அவ்வாறையும் தெரிவித்து சாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்பட்டிருப்பதையே அநுமதி பண்ணினதாய் பாவித்துக்கொண்டே செய்யவேண்டுமென்பது த்யோதிதம். ராஜ ஸேவக த்ருஷ்டாந்தத்தில் ஸேவகன் தன் ப்ரயோஜனத்தை ப்ரதானமாக எண்ணுகிறபடியினால் அதை விலக்குவதற்காக மற்றொரு த்ருஷ்டாந்தம் உதாஹரிக்கிறார்—'இவ்வ்ருத்தியை' என்று ஆரம்பித்து. ரக்ஷணார்த்தமாக - ரக்ஷணத்துக்குத் துல்யமாக, இந்த த்ருஷ்டாந்தத்தால் இதுவே ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமென்கிற புத்தியும், அப்படிச் செய்யாவிடில் அநர்த்தமுண்டாகுமென்கிற புத்தியும், பர்த்தாவினுடைய ப்ரீதியே ப்ரயோஜனமென்கிற புத்தியும், பண்ணவேண்டுமென்பது தேறப்பட்டது. இப்படி பதிவ்ரதா த்ருஷ்டாந்தத்தினால் பகவானைத் தவிர மற்றப் பாகவதஆசார்யர்களின் கைங்கர்யம் விலக்கப்படவில்லை என்று அருளிச்செய்கிறார்— 'இப்படி' என்று ஆரம்பித்து. ஸர்வதர்மவக்த்ரமாய - பகவான் முத

கிற சைதந்யரூப ஸாக்ஷாத்காரத்துக்கு ஹேத்வந்தர காரணம் 1 'ஸாக்ஷீ க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்ய ஸாக்ஷாத்காரஸ்ய ஸாக்ஷாத்க்ருத: | ஸ்வாசார்யவத்தயா ஜ்ஞாநம் தஸ்மாதாசார்யவாந் பவேத்!' என்றும், 2 'எம்பீசர் விண்ணோர் பிரானார் மாசில் மலரடிக்கீழ் எம்மைச் சேர்விக்கும் வண்டுகள்' என்றும், 3 'வில்லிபுத்தூர் நகர் நம்பி விட்டுசித்தர் தங்கள் தேவரை வல்ல பரிசு வருவிப்பரேல் அது காண்டுமே' என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே

லாக 'ஹேத்வந்தரகாரணம்' என்பதற்கு மற்றக் காரணங்கள் இருந்தாலும் இதுவே ப்ரதானம் என்று தாத்பர்யம். இது 'ஸதாசார்ய ஸம்பந்தமே' என்பதோடு அந்வயிக்கிறது. எம்பீசர்-எமக்கு நாதனும், விண்ணோர்பிரானார்-நித்ய ஸூரிகளுக்கு உபகாரகனுமாயிருக்கிற எம்பெருமானுடைய, மாசில் - (ஆஸ்ரிதர்களை விட்டு விடுவதாகிய) தோஷம் ஒன்றுமில்லாத, மலரடிக்கீழ் - புஷ்பங்கள் போன்ற திருவடிகளின் கீழ், எம்மைச் சேர்விக்கும் - நம்மைச் சேரும்படி செய்தவர்களான, வண்டுகளே, இங்கு 'வண்டுகள்' என்றது கீழ் புஷ்பமென்று நிரூபிக்கப்பட்ட திருவடிகளின் போக்யதையை அனுபவிப்பதில் ரஸிகர்களான ஆசார்யர்களை. வில்லிபுத்தூர் நகர் நம்பி-ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர் என்கிற நகரத்தில் வஸிப்பவராய் ஸகல குணங்களாலே பூர்ணரான, விட்டுசித்தர் - பெரியாழ்வார், வல்ல - தன்னால் செய்யக்கூடியதான, பரிசு - ப்ரகாரத்தினாலே, தங்கள் தேவரை - தனக்கு ஆராத்யனான பகவானை, வருவிப்பரேல் - இங்கு வரும்படி செய்விப்பரேல், அதாவது நாம் கைங்கர்யம் செய்வதற்கு உத்தேஸ்யமாய் இங்கு வரச்செய்தால், அது காண்டுமே - அப்பொழுது பார்த்துக்கொள்ளுவோம் என்கிற, 'சிறு மானிடவர் நாம் செய்வதென்' என்று தனக்கு அதில் கர்த்தவ்யாம்ஸம் இல்லையென்றும், 'வில்லிபுத்தூர்' இத்யாதியால் அந்த கர்த்தவ்யாம்ஸம் ஆசார்ய அநுக்ரஹத்தினாலேயே உண்டாக வேண்டுமென்றும் ஏற்படுகிறபடியாலே இந்தப் பாசுரத்தை ஸ்ரீ ரஹஸ்யரத்நாவளீஹ்ருதயத்தில் ஆசார்ய நிஷ்டைக்கு ப்ரமாணமாக அருளிச்செய்திருப்பது அறியத்தக்கது. இது

1 27-ம் பக்கம் பார்க்க 2 திருவிரு-54 3 நா-தி 10-10

ஸதாசார்ய ஸம்வத்ஸரமே யென்று விஸ்ரவித்து, அபி ஷேகம் பண்ணப்புகுகிற ராஜகுமாரனுக்கு ராத்ரியில் விளக்கேற்றி வைக்குமாப்போலே தனக்கவர்கள் பண்ணின வெளிச்சிறப்பையும் அதடியாகத் தனக்குவந்த ஜ்ஞாநாதிகளையும் மநஸ்ஸித்து அவர்கள் பக்கலிலே க்ருதஜ்ஞனாயிருக்கவும், இவையெல்லாத்துக்கும் ஸாதாரணமான ப்ரதாநகாரணமுமாய ஈக்ஷணமயி லாத்மாந்வாஸியான ஸர்வேச்வர ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைப்பற்ற ஸ்வயத்நயோஜ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யமடியாக ஸாக்ஷித்தமாம் விசேஷத்துக்கும் வரிஷ்டமாயிருப்பது

இவ்விடத்தில் 'ஸம்வத்ஸரமே' என்கிற பதத்தில் ஏகாரத்தினால் ஸித்தம் இப்படி ஆசார்ய நிஷ்டையாகப் ப்ரபத்தி செய்தவனுக்கு அந்த ஆசார்யனிடத்தில் விச்வாஸமிருக்கவேண்டுமென்றருளிச்செய்து மற்ற இரண்டுவித நிஷ்டையை யனுஷ்டித்தவர்களும் ஆசார்யன் விஷயத்தில் நடக்கவேண்டிய ப்ரகாரத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'அபிஷேகம்' என்றாரம்பித்து. பண்ணப்புகுகிற - அடுத்த தினத்தில் நடக்கப்போகிற, ஜ்ஞாநாதிகள்- அவர்கள் உபதேசித்த பகவானைப் பற்றிய ஜ்ஞானத்தினால் உண்டான ப்ரீதி பூர்வகமான கைங்கர்ய புருஷார்த்தங்கள். பண்ணுமாயருளிச்செய்திருப்பது ப்ரபத்திக்கு உத்தரக்ஷணம் முதல் மோக்ஷத்தில் நடக்கும் வரையிலான கைங்கர்யங்களெல்லாவற்றையும் குறிக்கிறது. இந்த த்ருஷ்டாந்தத்தினால் பலத்தில் ஸம்சயமில்லாமையும், நிர்ப்பரனாயிருக்கையும், ஸந்தோஷம் உண்டானமையும் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதடியாக - இந்த ப்ரீதி, நிஸ்ஸம்சயத்வம் முதலியவைகளைக் காரணமாகக் கொண்டு. இது முன்சொன்ன நிஷ்டர்களுக்கும் ஆசார்யர்களினால் ஏற்படும் உபகாரம். இவையெல்லாத்துக்கும் - யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதம் முதலாக ப்ரபத்தி யனுஷ்டானம் உத்தர கைங்கர்யம் வரையிலுண்டான பரிபாகங்களுக்கும், ஆத்மாந்வாஸியான - ஆத்ம ஸ்வரூபத்தைச் சோதித்தான் '[illegible] வாந்தரவ்ருத்தி ஸம்ஸாரம் கேதந்தாரம்' இத்யாதிகளில் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரருளிச்செய்தபடியே பகவானுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினாலே மோக்ஷதசையில் உண்டாகிய அநுபவ கைங்கர்யங்களுக்கு விரோ

1 'இருளகற்று மெரிகதிரோன் மண்டலத்தூடேற்றி வைத்தேணிவாங்கி' என்றும், 2 'போயினால் பின்னை யித்திசைக் கென்றும் பிணைகொடுக்கிலும் போகவொட்டார்' என்றும், 3 'வண்புகழ் நாரணன் திண்கழல்' என்றும், 4 'சன்மசன்மாந்தரங்காத்தடியார்களைக்கொண்டு போய்த்தன்மை பெறுத்தித் தன் தம வருமோ என்கிற ஸம்சைக்கு பரிஹாரமாக ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்தபடியே ஸப்தமே ப்ரமாணம் என்று கொண்டு தாமிப்போ ப்ரவிஷ்டர்களை உதாஹரித்தருளுகிறார் — இருளகற்றும்' என்றாரம்பித்து. இருள் - இருட்டை, அகற்றும் - போக்கடிக்கிற, எரிகதிரோன் - தாபத்தைக் கொடுக்கும் கிரணங்களையுடைய ஸூர்யனுடைய, மண்டலத்தூடு - மண்டலத்தின் நடுவிலே, ஏற்றிவைத்து - மேலே ஏறும்படி செய்து, ஏணி வாங்கி - ஏணியை எடுத்துவிட்டு, அதாவது இறங்கி வருவதற்குக் காரணமில்லாமல் செய்து என்று தாத்பர்யம்; 'ஏணி' என்றது புனராவ்ருத்திக்குக் காரணமான தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தை. போயினால் - (பரமபதத்திற்கு) போனால், பின்னை - பிறகு, இத்திசைக்கு - இந்த திக்கிற்கு, அதாவது இந்த ஸம்ஸாரத்துக்கு, என்றும் - ஒருகாலத்திலும், எப்பொழுதும் என்றபடி, பிணைகொடுக்கிலும் - (நான் திரும்பி வருவது நிச்சயமென்று அவன் திருவுள்ளத்தில் படும்படி பெரிய பிராட்டியார் முதலானவர்களை) ஜாமீனாகக் கொடுத்தாலும், போகவொட்டார் - போவதற்கு ஸம்மதிக்கமாட்டார்; ஒட்டுகை - ஸம்மதிக்கை. வண் - விலக்ஷணமான, புகழ் - கல்யாண குணங்களையுடைய, நாரணன் - பகவானுடைய, திண் - உறுதியான (ஆச்ரிதர்களை யொருநாளும் கைவிடாததான), கழல் - திருவடிகளை, (சேர-ஆச்ரயி) தன் அடியார்களை - தன்னை ஆச்ரயித்தவர்களை, சன்ம சன்மாந்தரம் காத்து - ஜன்ம ஜன்மாந்தரங்களில் ரக்ஷித்து, அதாவது அவைகள் வாராதபடி ரக்ஷித்து, கொண்டுபோய் - பரமபதத்துக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய், தன்மைபெறுத்தி - தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தை அவர்கள் பெறும்படி செய்து, 'தன்மை' என்பது பகவானுடைய ஆநந்தம் முதலிய ஸ்வபா

1 பெரி-தி-4-9-3
2 பெரி-தி-4-5-2
3 திரு-1-2-10
4 திரு-3-7-7.

தாளிணைக் கீழ்க்கொள்ளுமப்பன்' என்றும், [1] 'தன் தாளிணைக் கீழ்ச்சேர்த்தவன் செய்யுஞ்சேமம்' என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே அவதாரவ்ருத்தியிலும் முன்பு ஸம்ஸரிப்பிக்கையிற்போலே ஸத்யஸங்கல்பனுடைய சேஷியான ஸ்ரீயஃபதியினுடைய [2] 'பண்டை நாளாலே நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங் கொண்டு நின்கோயில் சீய்த்து' என்று சொல்லப்

வங்களாகவுமாம், அப்பொழுது பரம ஸாம்யத்தைக் கொடுத்தானென்று தாத்பர்யம் அன்றிக்கே ஜீவாத்மாவுக்கு அஸாதாரணமான ஸ்வபாவத்தை என்றாகவுமாம் அப்பொழுது 'தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தை அடைகிறான்' என்றாத்தமுள்ள ச்ருதிவாக்யம் விவக்ஷிதம், தன் தாளிணைக்கீழ் - தன்னுடைய திருவடிகளிரண்டின்கீழே, கொள்ளும் - அங்கீகரிக்கு மவனான, அப்பன் - நிருபாதிகனான பிதா தன் தாளிணைக்கீழ், சேர்த்து-சேரும்படி செய்து, அவன்-அந்தப் பகவான், செய்கிற, சேமத்தை-க்ஷேமத்தை, 'க்ஷேம'மாவது அடைந்திருப்பதை எப்பொழுதும் பரிபாலிக்கை, அதாவது புநராவ்ருத்தி இல்லாதபடி செய்கை, 'யோகக்ஷேமம் வஹாம்யஹம்' என்கிற இடத்தில் 'க்ஷேம' சப்தம் இப்படி வ்யாக்யாதமாயிருக்கிறது சொல்லுகிறபடியாலே - ப்ரமாணங்களில் இப்படி சொல்லப்படுகிறபடியாலே, முன்பு - உபாயாநுஷ்டானத்திற்கு முன்னால், 'ஸம்ஸரிக்கையிற்போலே' இத்யாதிக்கு ஸம்ஸரிக்கும் பொழுது அவனுடைய ஸங்கல்பம் ஒருவராலும் நிவ்ருத்தி செய்ய முடியாததாயிருந்ததைப்போலவே அபுநராவ்ருத்தி ஸங்கல்பமும் ஒருவராலும் நிவ்ருத்தி செய்ய முடியாதென்று தாத்பர்யம் இதில் அவன் கருணையே முக்கிய காரணமென்று நிரூபித்தருளுகிறார்—'பண்டைநாளாலே' என்றாரம்பித்து பண்டைநாளாலே - முன் காலத்திலே (உண்டாகியதான) ஸேஷம் கீழ வ்யாக்யாதம் 'ஸஹஜகாருண்ய' மென்பதினால் உபாயாநுஷ்டானத்தினால் உண்டான க்ருபை நிக்ரஹ ஸங்கல்ப நிவ்ருத்திக்கு மாத்திரம் காரணம், மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதற்குக் கார

---

1 திரு-7-5-10 2 திரு-9-2-1

பட்ட ஸஹஜகாருண்யமென்று தெளிந்தவ்விஷயத்திலும க்ருதஜ்ஞனாயிருக்கவும ப்ராப்தம

இவ்வுத்தரக்ருத்யத்தில உபகாரஸ்மரணங்களென்று சொல்லுகிற காரணங்கள மூன்றிலும வரிஹரணீயங்களிலும வரிஹார்யங்களிலும ஸாரமிருக்குமபடி சொல்லுகிறோம 1 'விஷயஸ்ய விஷயாணாஞ்ச உபா

காரணத்ரயங்களாலும செய்யவேண்டிய ஸாரமஸம்

ணாம அவனுடைய ஸஹஜகாருண்யமே என்று நமோர்த்தம 'அவ்விஷயத்திலும' என்று பொதுவாய அருளிச் செய்திருப்பது கைங்கர்யத்திற்கு காரணமான கருணையை செய்கிறவர்களாக கீழ்ப் ப்ரகரணத்தில உதாஹரிக்கப்பட்ட பகவானிடத்திலும, லக்ஷ்மியினிடத்திலும என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக. இப்படிப் பொதுவாக உத்தர க்ருத்யங்களை யருளிச்செய்து அவைகளைவிசேஷித்துநிருபிச்சில க்ரந்தமவிஸ்தரிகக்ரமென்றெண்ணி அதின ஸாரமஸத்தை யருளிச செய்கிறார் — 'இவ்வுத்தரக்ருத்யத்தில' என்றாரம்பித்து ஸ்ரீபாஷ்ய சொல்லியபடி நடக்குமோ உத்தர க்ருத்யத்தில என்றபடி 'உபகாரஸ்மரணங்கள' ... 'ஸ்ரீவாஜி...ஷ்ய...ஸ்யாப் ... நாஸ்தி ... ஷ்யாய வா விபரீதம் வா வம்வேத தஸ்ய ... ' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதினால இவை ... ... களாகவும, மற்றவைகள ... உபலக்ஷணங்களாகவும ... என்று தாதபர்யம வரிஹரணீயங்களிலும - விட்...வைகளிலும, இவை முதலி லருளிச்செய்திருப்பது அநுஷ்டானத்தைக் காட்டிலும அபராதமில்லாமலிருப்பது மேல் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக வரிஹார்யங்களிலும் - அநுஷ்டிக்கத்தக்கவைகளிலும ஸாரமஸத்தைச் சொல்லுகிறோம என்றருளிச்செய்யாமல 'ஸாரமிருக்குமபடி' என்றருளிச் செய்திருப்பதினால ஸ்வபுத்தியாலே ஒன்றைக்கல்பித்து ஸாரமென்று சொல்லவில்லை, ப்ரமாணங்களில ஸாரமென்று தேறியிட்டிருப்பதே நிரூபிக்கப்படுகிறது என்பது நமோர்த்தம விஷயஸ்ய - விஷத்திற்கும, விஷயாணாஞ்ச - ஸப்தாதி விஷயங்களுக்கும,

ச்ருங்க ச்ருங்கம் । உபஹதம் விஷம் ஹந்தி விஷயாஸ்வாதனாதிஷு!' என்றும், 1 'ஆவி திகைக்க ஐவர் குமைக்குஞ் சிற்றின்பம் பாவியேனைப் பல நீ காட்டிப் படுப்பாயோ' என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே வாஸ்வாதோபஷாயஶ்ரத்தி குறையாமைக்காக மறக்க வேண்டுமவற்றில் ஆயாஸம் விஷயாஸ்வாதம் க்ருத்ஸ்நத்தை வாராமைக்காக நினைக்க வேண்டுமவற்றில் ஆயாஸம் ஆயாஸஞ்செய்த ஆயாஸகாங்க்ஷம் முந்தவான வ்யவஹாரம் காவுண்ணுகை குறையாமைக்காக

ச்ருங்கச்ருங்கம் - மிகவும் நாயகன், அநந்தம் - [illegible] (இருக்கிறது), (எப்படி மெய்யின்) விஷம், உபஹதம் - ஸாபமிடப்பட்டதாக வெண்ணும், ஹந்தி - [illegible] லுகிறது, விஷயாஸ் - விஷயங்களை, ஸ்வாதனாதிஷு - [illegible] பதமாத்திரத்திலே (மெய்யின்) ஆவி [illegible], திகைக்க - பாமிக்கும்படி, ஐவர் - ஐந்து இந்திரியங்கள், குமைக்கும் - ஹிம்ஸிக்கும்படியான, [illegible] கும்படி நிற்பதுகிறது, பல சிற்றின்பம் - அற்பங்களான இன்பங்களை, காட்டி - [illegible] பாவியேனை, படுப்பாயோ - [illegible] குறையாமைக்காகக் குறைந்து போகாமலிருப்பதற்காக விஷயா ஸ்வாதம் - விஷயங்களில் ஆசை, அல்லது அனுபவமான [illegible] தால பரிஹரிக்கவேண்டிய [illegible] 'தோஷாநுஸந்தாநாத் ஸ்ரீஷ்ய... வைராக்யம்' என்றபடியே அவைகளில் [illegible] காக அடிக்கடி [illegible] என்று ஸ்ரீஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்தில் [illegible] இங்கநுஸந்தேயம். 'க்ருத்ஸ்நத்தை வாராமைக்காக' [illegible] 'ஆயிஷம் வாக்கியமும் க்ருத்ஸ்நமனகோஷி க்ருச்ச்ரஸ்ஸ்ரேயோ ஏ..' என்று எல்லாப் பாபங்களுக்கும் [illegible] சொல்லப்படுகிற க்ருத்ஸ்நமென்கிற [illegible]

1 திரு-6-9-9.

சொல்லாதொழிய வேண்டுமவற்றில் ஆர்யாகம் [illegible] உபாய நிஷ்டையை மறவாமைக்காக 1 'ஸதைவம் வக்தா' என்கிறபடியே சொல்லவேண்டுமவற்றில் ஆர்யாகம் அயம் உகந்து பணிகொள்ள வுரியனான வெம்பெருமான் திருவுள்ளமழலாமைக் காக காணாத்யத்தாலும் 2 'செய்யாதன செய்யோம்'

தற்சாக என்று தாத்பர்யம் முதலான-ஜ்ஞானோபதேசம் முதலியவைகள், அப்படி நினைக்காவிடில் கருதினவனுக்கு [illegible] தாத்பர்யம் [illegible] - தன்னுடைய [illegible] அப்படித் தன்னை மேற்பட்டவனாகச் சொல்லிக் கொண்டால் பகவானுடைய க்ருபைக்குக் காரணமாகிய [illegible] யாகிற காபண்யம் போய்விடும் என்று [illegible] இந்தக் காபண்யானுஸந்தானமில்லாவிடில் உபாயாந்தர ஸ்பர்சமும் ஏற்படுமென்று கீழ் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸதைவம் - கீழ் வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்ட [illegible] தானத்துடன், ஸதா - எப்பொழுதும், வக்தா - சொல்லிக்கொண்டிருப்பவனுடைய உபாயநிஷ்டை குறைந்துவிட்டால் [illegible] தில 'ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநம் [illegible]' என்றருளிச் செய்யப்பட்ட ஆநந்தம் குறைந்துவிடும், உபாயாந்தர ஸ்பர்சமும் உண்டாகும் என்று தாத்பர்யம். பணிகொள்ள உரியனான - (நம்முடைய) கைங்கர்யத்தை [illegible] தவனான அழலாமைக்காக - அழலாமைக்காக, அழலுகை - கோபித்துக் கொள்ளுதல், [illegible] திருவுள்ளம் சலியாமைக்காக

இவ்விடத்தில் கீழ் உத்தேசிக்கப்பட்ட [illegible] விடவேண்டியவைகளிலும் செய்யவேண்டியவைகளிலும் [illegible] ஸாரத்தை யருளிச் செய்யவேண்டி [illegible] 'காணாத்யத்தாலும்' என்றருளிச் செய்திருப்பது [illegible] யம் முதலியவைகளை மனதில் எண்ணுமளவில் [illegible] மாத்திரம் செய்யமுடியாததாகையினாலும், வாயினால் [illegible] களைச் செய்துகொண்டிருந்தால் [illegible] செய்வது [illegible]

---

1 ஹா-கத 2 திருப-2

என்னுமவற்றில் ப்ரயாணம் ஸுஹ்ருவிக்ஷவசாஸம். வா ஸஷாயாப்வஸாநம் வற்றுதல் வரையிடுதல் செய்யா மைக்காக கரணத்ரயத்தாலும் ஸத்வங்களில் ப்ரயாணம் ஸமவசெக்ஷ்யத்திலெல்லை நிலமாய ஶா ஸ்த்ராநுஜ்ஞாதமான வாசாயப்ராதி ஹாமவதசெக்ஷ்யம் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமான விவக்ஷ்ஞகூரத்ருமம் ரஹஸ்த்ரயத்தில் ஸது ப்ரதிவாதகங்களான ப்ரதேஶங்களிலே யதாவஸ்ஸேயம்

போஜனமாகையினாலும், கரணத்ரயமும் சேர்ந்திருக்கவேண்டும் என்கிற தாத்பர்யத்தினால் செய்யாதன - பெரியோர்களினால் அநுஷ்டிக்கப்படாத காரியத்தை, அப்ரியேந செய்யத்தகாத காரியத்தை, அதாவது பாகவதாபசாரத்தை என்றபடி, செய்யோம் - செய்யமாட்டோம் 'ஸுஹ்ருவித்துக்க'ளாவது ஸதாசார்ய ஸமாஶ்ரயணத்தினால் தத்வஜ்ஞான முடையவர்களாய முமுக்ஷுக்க ளானவர்கள் இத்தால் பருமமவித்பசாரம் பகவானுடைய நிக்ர ஹத்துக்குக் காரணமாகையினால் இது ஸகலவித்மான அநர்த் தங்களுக்கும் காரணமாகும் என்பது ந்யோதிதம் வற்றுதல் - ம்ருதியில்லாமல் நஶித்து விடுதல், வரையிடுதல் - அளவிடப் பட்டதாகுதல், அதாவது குறைந்துவிடுதல் த்ரிகரணங்களாலும் பாகவத கைங்கர்யம் செய்யாவிடில் புருஷார்த்தம் நாஶமடை யும், ஏதாவது ஒரு கரணத்தினால் மாத்திரம் செய்தால் அது குறைந்துவிடும் என்றபடி எல்லைநிலம் - ஓரத்தில் (கடைசியில்) இருக்கும் நிலம் ஶாஸ்த்ராநுஜ்ஞாதமான - (வர்ணாஶ்ரமதர்மங் களுக்கு அநுரூபமாக) ஶாஸ்திரங்களில் அநுமதி பண்ணப் பட்ட, இப்படிச்சொல்லாவிடில் இது கைங்கர்யமாகாது இந்த பாகவத கைங்கர்யத்திலும் ப்ரதானம் ஆசார்ய கைங்கர்யம் என் பதைத் தெரிவிப்பதற்காக 'ஆசார்யப்ராதி' என்றருளிச் செய் யப்பட்டிருக்கிறது 'இவை இரண்டிலும் ப்ரதாநம் ஆசார்ய கைங்கர்யம்' என்கிற ஸ்ரீ ரஹஸ்யார்த்தவளி ஸ்ரீ ஸூக்தி இங்கு அநுஸந்தேயம் 'ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமான' என்றது ஹேது கர்ப்ப விஶேஷணம்

விண்ணவர் வேண்டி விலக்கின்றி
மேவு மடிமையெல்லாம்
மண்ணுலகத்தில் மகிழ்ந்
தடைகின்றனர் வண்டுவரைக்
கண்ணனடைக்கலங்கொள்ளக்
கடன்கள் கழற்றிய நம்
பண்ணமரும் தமிழ்வேதம்
அறிந்தபகவர்களே 22

இப்படிக் கீழருளிச்செய்த [illegible] பன்னர்கள் பரத்யவாய பரிஹாரம் [illegible] போதிலும் பகவானிடத்தில் [illegible] உண்டாக்குகிற த்ராவிட [illegible] யானுகாரத்திலே [illegible] அறிந்து [illegible] முகத்தாலுடைய [illegible] போலவே [illegible] ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாக அனுஷ்டி [illegible] கிறார்—'விண்ணவர்' என்று தொடங்கி.

[illegible] ரை] வண் - விலக்ஷணமான, துவரை - [illegible] தில் வஸிக்கிற, கண்ணன் - ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன், அடைக்கலங் கொள்ள - நம்முடைய பரத்தை அங்கீகரிக்க [illegible], கடன்கள் - மூன்றுவிதமான [illegible], கழற்றிய [illegible] செய்தவரான, நம் - நம்முடைய, பண் - [illegible] அமரும் - [illegible] திருக்கிற, தமிழ்வேதம் - த்ராவிடவேதத்தை [illegible] வார்களின் ஸ்ரீ ஸூக்திகளை, அறிந்த - [illegible] களிடமிருந்து அறிந்தவர்களான, பகவர்களே - [illegible] கிற ஸம்பத்திற்கு ஆஸ்ரயமான [illegible] விலக்குகிறது, விண்ணவர் - நித்யஸூரிகள், வேண்டி - [illegible] த்தது, விலக்கின்றி - ஒருவிதத் தடையுமில்லாமல், மேவும் - [illegible] ப்ரீதியுடன் செய்கிற, அடிமையெல்லாம் - கைங்கர்யங்கள் [illegible] வற்றையும், மண்ணுலகத்தில் - இந்த பூலோகத்திலே, மகிழ்ந்து - ஸந்தோஷத்தை யுடையவர்களாய், அடைகின்றனர் - [illegible] கிறார்கள்

'வேண்டி', 'அடைகின்றனர்' [illegible] ஸூரிகள் ப்ரார்த்தித்தடையும் கைங்கர்யங்கள் [illegible]

த்தனமாய் அடைகிறார்கள் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஆகையினாலல்லவோ இவர்களை 'விண்ணுளாரிலும் சீரியர்' என்கிறது. 'எல்லாம்' என்பதினால் ஸர்வவித கைங்கர்யவ்ருத்தி சொல்லப்படுகிறது. இத்தால் ப்ரத்யவாய பரிஹாரத்திற்காக [illegible]ந்த்ர கருத்யத்தை யனுஷ்டிக்கும் ஸாதாரண ப்ரபன்னர்கள் அதற்குக் காரணங்களான நித்யநைமித்திகாதிகளை மாத்திரம் செய்வார்கள்; இந்தப் ப்ரபன்னோத்தமர்கள் ப்ரீதி ப்ரேரிதர்களாய்ச் செய்கிறபடியினாலே அசேஷ கைங்கர்யத்திலும் அந்வயிக்கிறார்கள் என்பது ஸூசிதம். 'மண்ணுலகத்தில்' என்பதற்கு இதற்கு விபரீதமாய அஜ்ஞாநாதிகளுக்குக் காரணமாகையினாலே இருள் தருமா ஞாலமாகிற இந்த லோகத்திலேயே என்று நம் சத்ருக்களில்லாத நிலத்தில் அநுபவிப்பவர்களைக் காட்டிலும் சத்ருக்களிருக்கும்பொழுதே அவர்களை அப்ரயோஜகர்களாக்கி அடிமை செய்கிறவர்கள் உத்தமாதிகாரிகள். ஆகையால் 'வைகுந்தம் புகுவது மண்ணவர் விதியே' என்று ஸூரிகளாலும் கொண்டாடப்படுகிறார்கள். 'தீர்த்தனுக்கற்ற' என்கிற பாட்டின் வ்யாக்யானத்தில் ஆறாயிரப்படியில் 'திருவாறன் விளையே ஸர்வஸ்வமென்றிருக்கைக்கு விரோதியான வென்னுடைய வாஸஸ்தலம் போக்குகையாலே ஸ்வர்க்கம், அதில் நின்றருளின பெருமான் அதிலும் ஸ்வர்க்கம், அவனை ஸ்துதித்த திருவாய்மொழியான இவை வல்லாரவை வற்றிலும் ஸ்வர்க்கமென்று ஸம்ஸாரத்தை ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு நங்கள் ஸர்வஸ்வமிருந்தபடி சொல்லுவர்' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது இங்கு ஸந்தேயம். 'மகிழ்ந்து' என்பதற்கு 'நிஜகர்மாதி ஸக்ருத்யஞ்ச க்ஷேயந் ஹ்ரீ தேவ்ய காரிதः' என்றருளிச் செய்திருக்கிறபடியே ப்ரத்யவாய பரிஹாரத்தை அநபேக்ஷிக்கையாலே கேவலம் ப்ரீதி பரிவாஹமாகச் செய்கிறார்கள், அப்படி அநுஷ்டிக்காத வித்தம் என்று தாத்பர்யம். 'அடைகின்றனர்' என்பதற்கு கோல்விழுக்காட்டாலே இவர்களுக்கு அவை அயத்நத்தாலே கிடைக்கின்றன என்று தாத்பர்யம். அதாவது 'பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர் பல்லாண்டே', 'பாலொரும் [illegible]ல்லாண்டிசையுடன் பாடுவோமே' என்றிவை முந்தையோர்களின்படியே அங்கும் செய்வதையே இங்கும் ஸ்வாரஸ்ய ஸித்தமாக்கி

மற்றவையும் உபலக்ஷிதமாய் விதத்திக்கின்றன என்று தாத்பர்யம்.
இப்படி லோகாந்தரத்தில் கிடைக்கும் ஐச்வர்யங்கள் இந்த
தேசத்தில் கிடைக்குமென்பதற்குக் காரணம் காட்டியருளுகி
றார்—'வண்துவரை' என்றாரம்பித்து 'வண்துவரை' இத்
யாதியினால் த்வாரகா பட்டணத்தில் இந்த லோகத்தில் அஸாம
பாவிதங்களான ஸுதர்மா என்கிற தேவேந்த்ர ஸபையையும்,
குபேரனுடைய நவநிதிகளையும், மற்ற திக்பாலகர்களுடைய
ஐச்வர்யங்களையும், தாம் இந்த விபூதியை அலங்கரிக்காக
கொண்டிருந்த வரையில் இருக்கும்படிசெய்த ஸ்ரீ க்ருஷ்ண
னுக்கு இவர்களுக்கு முகம்நிஷ்வாய் நன்றாக் கொடுப்பது ஆச்
சர்யமல்லவே என்று தாத்பர்யம் 'கண்ணன்' என்பதால்
தன்னை யாச்ரயித்தவர்களுக்கு ஸுலபவிருத்தானும் ஸௌலப்யமும்
என்று தாத்பர்யம் 'அடைக்கலம் கொள்ளக் கடன்கள் கழற்றிய'
என்பதற்கு ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடைய பரிகாரத்தினின்றுண்டான
ராஜகுலம் சொல்லப்படுகிறது, இவன் ஸம்பந்தமுடைய பாரத்தை
ஸ்வீகரிக்கவே தேவதை முதலியவர்கள் நாங்களே நம்மை விட்
டைக் கிழித்துவிட்டார்கள் என்று தாத்பர்யம் 'நம்' என்
பது 'தமிழ்வேதம்' என்பதோடும், 'பகவர்கள்' என்பதோடும்
அந்வயிக்கிறது 'நம் தமிழ்வேதம்' என்பதினால் ப்ரபன்னர்க
ளான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட புருஷார்த்தத்
துக்குக் காரணமாகையினாலே அஸாதாரணமாக அநுஸந்திக்க
தக்கது என்று தாத்பர்யம் ஆகையினாலே பிறர் ஸ்ரீபாஷ்யாதி
யோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளியில் '...
...
...
...
...' என்றும், '...
...' என்றும் இவர் தம்மாலேயே அருளிச் செய்யப்பட்
டிருக்கிறது இது 'அறியக் கற்றுவல்லார் வைஷ்ணவராழ்
கடல் ஞாலத்துள்ளே' என்கிற நம்மாழ்வார் ஸ்ரீஸூக்தியின்
தாத்பர்யார்த்தம் இங்கு '...' என்பது ப்ரபன்
னனுகிய வேஷம் அன்றிக்கே 'நம்' என்பதற்கு '...
...' என்கிறபடியே குருகையில் வந்து தொ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
உத்தரக்ருத்யாதிகார: ஸப்தவிம்ஶ:

|| ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ||

சீராரும் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

மூப்படக்கிய குலபதியாகிய ஆழ்வார் அருளிச் செய்தபடியினால் தமக்குள்ள ஆதரம் காண்பிக்கப்பட்டதாகவுமாம். அன்றிக்கே 'தெளியாத மறைநிலங்கள் தெளிகின்றோமே' என்கிறபடியே தம்மாளவில் உண்டான உபகாரஸ்ம்ருதியினாலருளிச் செய்கிறாராகவுமாம். 'பண்ணமரும்' என்பதினால் '[illegible]' என்கிறபடியே ராகங்கள் தாங்கு தன்மையைப் பெறுவதற்றாக இந்த ஸ்ரீஸூக்திகளில் ராகங்கள் வந்தமர்ந்தமை சொல்லப்படுகிறது. அன்றிக்கே கானங்கள் நம்மால் அமைக்கப்பட்டதன்றியே தாங்களே இவைகளில் வந்து புகுந்திருக்கிறபடி சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம். '[illegible]' இத்யாதிகள் இங்கு அநுஸந்தேயம். 'தமிழ் வேதம்' என்பதினால் ஸர்வாதிகாரத்வமும், எளிதில் அர்த்தத்தைத் தெரிவிக்கக்கூடிய தன்மையும், தமிழ் என்னும் பதத்திற்கு இனிமை என்றர்த்தமாகையினால் இனிமையும் சொல்லப்படுகிறது. 'வேதமறிந்த' என்பதற்கு ஸ்ரீ ஸ்ருதப்ரகாஶிகையில் வேதசப்தத்திற்கு வேதார்த்தத்தில் லக்ஷணை என்றருளிச் செய்திருக்கிற ந்யாயமாக இங்கும் வேதார்த்தங்களை அறிந்த என்றர்த்தம். 'பகவர்' என்பதற்கு பகவானுடைய ஸந்நிதி

சீலம் பற்றிய ஜ்ஞானம், பக்தி, வைராக்யம் முதலிய கல்யாண குணங்களை நிறைந்தவர்களாகையினாலே 'வால்மீகிர் மஹாமுநி' என்றிவை முதலிய இடங்களிற்போலே ஔபசாரிகமாகச் சொல்லி இருக்கிறதாகவுமாம். அன்றிக்கே இவர்களையே பகவான் என்று அபேதமாகச் சொல்லி ஸ்தோத்திரம் செய்திருக்கிறதாகவுமாம்.

இப்படிப்பட்ட ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமான கைங்கர்யம் இந்த காமிட வேதாந்த வித்துக்களான ப்ரபன்னோத்தமர்களுக்கு மாத்திரம் வருவதற்குக் காரணத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்— 'ப்ரணயிநிவ' என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] ப்ரியா - பத்னியானவள், பஸ்சாத் - (தனக்குப்)பின்புறத்தில், ப்ராப்தம்-வந்திருக்கிற, ப்ரணயிநிவ-பாததாவைப்போல, ஸ்ரீமம் ப்ரஹ்மம்-ஸ்ரிய:பதியாய் தங்களுக்குப் பாததாவாகிய பகவானை, ஸஸம்ப்ரமம் - தன்னுடன் சேர்ந்தவனாக, உபாஹ்ருத: - அடிக்கடி, ஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட - விசாரிக்கப்பட்டிருக்கிற (துடைக்கப்பட்டிருக்கிற), மஹதி - பெரிதான, அதாவது பரபாவத்தினாலும (ஆசாரத்தினாலும்) என்றபடி, உதாரம் - திருமந்திரமாகிய, மணி குட்டிமே - ஸ்படிகமணிமயமான கண்ணாடியில், ஸ்மரந்தா - காஸநஸமாராமாக அநுஸந்தானம் செய்து (பார்த்து), ப்ரபத்தி ஏக ப்ரதா: - ப்ரபத்தியையே தனமாகவுடையவர்களான, அதாவது புருஷார்த்தங்களுக்குக் காரணமாகவுடையவர்களான என்றபடி, ஸந்த: - பூர்வர்கள், ப்ரஸ்ருமர-பரவிக் கொண்டிருக்கிற (அடிக்கடி விருத்தியடைந்துகொண்டிருக்கிற), உதார-அதிசமான, ஆமோத - வாஸனையையுடைய (ஸந்தோஷத்தையுடைய), ஸுமந-மலர்ந்திருக்கிற, ப்ரஸூந-புஷ்பங்களுக்கு, ஸமேதை: - வ்ருக்ஷங்களான, த்ருமை:—கைங்கர்யங்களின் வரிசைகளினால், பரிஹாஸஜதே - அநுபவிக்கிறார்கள்.

'ப்ரணயிநிவ' என்கிற த்ருஷ்டாந்தத்தினால் தினந்தோறும் தன்னை ஸ்வீகரித்தருப பகவானை மனதில் மானஸ பாதபக்ஷத்தினாலே சோதித்துக் கண்ணாடியில் கண்டு ஆநந்தத்தையனுபவித்துத் தான் முடிக்கவேண்டிய மாலைகளை அவனுக்கு ஸமர்ப

பிதத ஆணடாளின வருததாநதம ஜஞாபகபபடுததபபடுகிறது அதை இஙகு உதாஹரணமா யெடுததகினுல 'மொக்ஷம தவ ப்ரியதமம ஸஹதீவ மொஹெ ஸக்தி நிஜாம ஸ்ருணபமாவநயா ம்ருணஙகஃ। ஜவ ரவெவெவிபூர ஹஸம்ஹெஜெராஷிஹெஙகஃ ஸரும மாரபஷி ஹ்ருதயம மாரவஹுஸ்பாஃ॥' எனறிவா தாமே ஸ்ரீசோதாஸததியில அருளிச செயதிருககிறபடியே அவவாணடாளைபபோலே தாஙகளுமனுபவிகக வேணடுமெனகிற ஆசையுடைய ஆழவாாகள இவவிடததில 'ஸஙகஃ' எனனபபடுகிறாாகள பகவதனுபவததிலே ஸததையையுடையவாக ளாகையிலுலே அவாகளை 'ஸஙகஃ' எனகிறது இஙகு 'ஸரணயிதம', 'ப்ரியம' எனகிற பதஙகளினுல 'ஸஸ்யாதெவ்யா ஸேநஸ்வித்த ததஸ்ய ஸாஸ்யம ஸ்ருதிஷ்டிதம। தெநெயம ஸஹ யஷூராதுர ஸாஹ்ருதஷேவி ஜீவதி ॥' எனகிறபடியே ஒருவாககொருவருளள பரேமாதிஸயம சொலலபபடுகிறது அபபொழுது 'ஸரணயிதம' எனறது பரியையின விஸவாஸததுககுப பாததிரபூத ரெனறபடி அனறிககே 'ஸரணயிதம' எனறு பாததாவின விஸவாஸததைச சொலலி 'ப்ரியா' எனறு அதறகுசகாரணததைச சொலலுகிறதாகவுமாம 'ராஜேஸ்யாவி ப்ரியாஸாயஷூா ஷாரா விஸ்ருதாஜதி। ஸஙணாஹ்ருஷெவ ஸஙணாஹ்ராவி ஹ்ருதிஷஸஷுபெரா ஸ்யவஷுதஃ' எனகிறபடியே இவள பரியையான படியினுலே விஸவாஸம மேல மேல வளாநது வருகிறது எனறு தாதபாயம இது அவன ஸநநிஹிதனு யலலாதபோதும அவனைத தனனுடன சோததனுபவிபபதறகும, அவனும இவளை விட்டுப பிரிய மனமிலலாதவனுய இவளுடைய அனுமதியினறிககே அருகில வநது நிறபதறகும காரணம 'ஸவஸசிததம' எனபதறகுப பாததா எதிரில நினறால தனனையும அவனையும சோததனுபவிகக முடியாதாகையினுலே அவன பினனுலே வநது நிறகும பொழுது இருவரையும சோததுக கணணுடியில அனுபவித தாள எனறு தாதபாயம 'ஸஹதி' எனபதறகு இவவிருவாகளின ஸௌநதாயஙகளில கொஞசஙகூட குறையாமல பாாபபதறகுத தகுநத வைஸாலயததை யுடையது எனறு தாதபாயம திருமநதிரமும ஜீவ பரமாதமாககளின ஜஞாதவயமான எலலா ஆகாரஙகளையும ஸபஷடமாகக காட்டுகிறதெனறு தாத

ாயம் ‘ ஊஹாரஸ்யேஷ ’ என்பதினால் அழுக்கில்லாமல்
ுடிக்கடி துடைக்கப்பட்டிருப்பதினாலே ஸ்பஷ்டமாகப் பாரப்
த்ருக்க காரணமாயிருக்கிறது, மந்திரத்தை அடிக்கடி அனு
ந்தானம் செய்வதினாலே பாதபத்மாசப் பாபப்பதைப்போல்
மத்தமாய் தெரிகிறது என்று தாத்பர்யம் ‘ ஊகள ’
ன்பதற்கு திருமந்திரத்தில் பாரார்த்த்ய பாரதந்த்ர்யங்கள்
ரதிபாதிக்கப்படுகிறபடியினாலே ஸ்ரீ பாரனென்பதும்,
வன் ஸ்வதந்திரனும் மோக்ஷியாயிருப்பதினால் அவன் பாத்ரு
அனீயன் என்பதும், இருவரும் சேர்ந்து நிற்கிற நிலையும்,
றில் பத்னீஸைத்தாரீயமான ஜீவாத்மா முன்பும், பாரதாவாகிய
பதி பின்பும் நிற்கிற நிலையும், இருவரும் அனுபாவ்ய
ரும பாகாரமும் பரவை நாராயண ஸப்தங்களில் ப்ரதி
திக்கப்படுகின்றன என்று தாத்பர்யம் ‘ உணீஜவஞணெ ’
ன்பதினால் திருமந்திரமே வாக்யம், அதினால் பாகாஸமா
யபட்டிடும் ஆகதம் இன்னும் வாசயம் என்பது தயோ
ம ‘ ஸஞெ ’ என்கிறபடியினால் ‘நித்யஸூரிகள் இருக்கிறா
’ என்றாதபுராண ஸம்ஹிதாவாக்ய ப்ரதிபிருக்கும் ‘ஸஜ்ஞெ’ என்று
ால்லப்படுகிற நித்ய ஸூரிகளின் அவதாரம் என்பது தயோ
ம அன்றிசகே ‘ ஹேவடிநயநாஸஞெ ’ என்று சேர்த்து
ரித்து பாடத்தினைச் சங்களுடைய புருஷார்த்தாந்தராரு
ாமாக அனுஷ்டித்து ருக்க கருக்யார ளாளுபடியினாலே
ல போகார்த்தமாய் திருமந்திரம் முதலியவைகளின் அநு
ஸந்தானம், நித்ய நைமித்திகாதி காமங்கள் முதலியவை
ச் செய்கிறார்கள் என்று தாத்பர்யம் அன்றிகமே பாபத்
யச் செய்தபோதிலும் இவர்களைக்கொண்டு லோகத்தை உஜ்
ரகஞ் செய்யவேண்டுமென்கிற பகவத் ஸங்கல்பத்தினாலே
கு ஸ்தாபிக்கப்பட்டவர்களாய என்று தாத்பர்யம் ‘ ஸா
ஸ ’ என்பதற்கு வெளுத்த நிறமுள்ள மல்லிகை, முல்லை
லிய புஷ்பங்கள், அன்றிசகே, மாஸதிரானு மதங்களாய பரி
ந்தங்களான என்று தாத்பர்யம் இங்கு கேவல தேவதாந
ாந்தங்களும் காம்ய பலங்களும் நிறைந்திராமல், ‘ ஸாரா
ஸதாரோ ’ என்கிறபடியே முழுமையும் ஸாரமாயிருக்கிற
மாத்ரம் நித்யநைமித்திகங்களைச் செய்யுமிடத்தில் பலமுத
லவைகளில் ஸங்கமில்லாமல் என்று தாத்பர்யம் ‘ஹேவஶாஸ

ஸஹகாரசோபி’ என்பதற்கு புஷ்பங்களுக்கு ஸ்வபாவ ஸித்தமான வாஸனை யன்றிக்கே ‘காமம் மேனகாக்ருத்தே ஶிர: ஸ்வயஞ்ச தாம் மோஹ: யம் ஸ்வயம் மம இதி ஸாதுராஜஹதி। ஆமோத தத்ர்தீயம் பத்மஸ்தி ஶாகிகாபி: மோஹீ ஸ்வீய கஸ்தூரிகா வாஸிதாபி:॥’ என்று சொல்லுகிறபடியே ஆண்டாளுடைய கேஶபாஶத்திலே அந்த புஷ்பங்களுக்கு விஶேஷவாஸனை யுண்டானப்போலே மிக்க சீதக்கொண்டாளான பரமைகாந்திகளால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட புஷ்பங்களுக்கு விஶேஷமான பரிமளம் உண்டாகிறதென்று தாத்பர்யம் இத்தால் ஆழ்வார்கள் அந்த பகவானை யனுபவித்து அந்த ப்ரீதி உள்ளடங்காமல் ‘யானே இருந்தமிழ் நன்மாலையிணையடிக்கே சொன்னேன்’, ‘செய்யசுடராழியா னடிக்கேசூட்டினேன் சொன்னமாலை’, ‘தொண்டாக் கழுத்துணைச் சொன்னமாலைகள் சொன்னேன்’, ‘எம்பிரானுக்கு என்னுடைச் சொற்களென்னும் தூயமாமாலைகொண்டு சூட்டுவன்தொண்டனேனே’ என்றருளிச்செய்த திருப்பதிகனிலும், இதை யனுஸரித்து இவர்தாமும் ‘செய்யதமிழ் மாலைகள்’ என்றருளிச் செய்திருக்கிறபடியினாலும் ஆழ்வார்களின் ஸ்ரீஸூக்திகள் இங்கு ‘ஸுமநஸ:’ என்று சொல்லப்படுகின்றன இந்தப்பக்ஷத்தில் ‘ஜநஸ்ருதி நிதிர் மாஸாத்மவீதிகா மோதுர ஸுபக்ஷணஸ்வரஸ்த் ஸாரஸிகேஸரஸ்ராவிநே’ என்றும், ‘ஸகாடயாத் நாஸம் ஸம்ஹிதாம் பாதேயஸ்ய: ஸ்ருதிவஸிஷ்டிதஸ்ய ஸாரஸம் யோஜயதி। ஸரிதரணஸரோஜா மோதஸம்மோதிதாயா: ஸ்ருதிபதிரஸிகா: பாதமநே தே நிநாத:॥’ என்கிற ஸ்ரீபாதுகாஸஹஸ்ர ஸ்ரீஸூக்தியின்படி உபநிஷத்துக்களுக்கும் ஔபநிஷத புருஷனுக்கும் ஆமோதத்தைக் கொடுப்பதாகவன்றோ இதன் வாஸனை யிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம் ‘ஸுகஸ்ய’ என்பதினாலே இன்னும் அது பரத்யக்ஷ்த்ருஷ்டமா யிருக்கும்படி சொல்லப்படுகிறது ‘ஸ்மேர’ என்பதினாலே இந்த புஷ்பங்கள் அப்பொழுது தான் மலர்ந்துகொண்டிருக்கிற தன்மை சொல்லப்படுகிறது ஸ்ரீஸூக்திகள் பக்ஷத்தில் கேட்கும்பொழுதெல்லாம் புதிதாகப்போலப் போக்யதமமாய ‘கேட்டாரார் வானவர்கள்’, ‘செவிக்கினிய செஞ்சொல்லே’ என்கிறபடியே கேட்கப் போதும் என்கிற எண்ணம் உண்டாகாதிருக்கும் ப்ரகாரம் சொல்லப்படுகிறது ‘ஸுமநஸ:’ என்பது நித்ய நைமித்திக

காமஙகளைக குறிககிறதாகவுமாம இததால ஆழவாரகள பக வானைத தமமுடைய ஸ்ரீ ஸூகதிகளிலே அவகிதம அனுப விததிருககிறபடியிலே அநத ஸ்ரீ ஸூகதிகளை ஸாரதத மாக அநுஸநதானம செயயும பரபனனோததமாகளுககும அபபடிபபட்ட அனுபவ விசேஷம உணடாகிறதென்று கீழப பாட்டில பரஸதாவிககபபட்ட அரததம ஸதாபிககபபட்ட தாகிறது 'ஸநஙகமான வாராவருததகடலிலே வநதேறியாத ஸம்ஸமிலலாதபடி யமஸ்ய ஸாமெஷயாலே கவிதாரகிக கேஸ ரிகளான இருவரும சிறகிறுகிலே பெருநதணடு ஸூகதிகளோடொ கக செஙகெயடுககாதியாம' என்று ஸ்ரீ ஸாரஸஙகராஹததில அரு ளிச செயதிருபபதும இநத ஸ்லோகததின ஸஙகரஹம

திருவஹீநதிரபுரம சேடலூா வித்வான பகவதவிஷயம

ஸ்ரீ உப வே நரஸிமமாசார்ய ஸ்வாமிகளினுல

செயயபபடட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானததில

உததரகருதயாதிகாரம

முறறிறறு

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥

புருஷார்த்த காஷ்டாதிகாரம்.

[பாகவத கைங்கர்யத்துக்குக் காரணம்—பகவத் ப்ரீதி விசேஷம்—பகவத் ப்ரீதிக்கு த்வாரம்—பரமைகாந்தி தர்மத்திற்கு அனுகுணமா யிருக்கை—பரஸ்பர சேஷ சேஷிபாவம்—புருஷார்த்த காஷ்டையின் ப்ரயோஜனம்]

ஸத்த்வஸ்தாந் ஸாத்விகாந் ஸ்வஸஹ்ருதி வாத்ருஷ்ட்ய நித்யம்
ஸ்ரீய: காந்தோ தேவஸ்ஸ்வவசு விநியுங்க்தே விதிவிதாம் |
யதாரோஹம் காந்த்ரயம் யதிபதி ஸநாதோ ஸோபாநஹிதயியாம்
ததேதா ந: ஶேக்ஷ்யபூர்வைகபதமிதயபூர்வ ஸரவஸ் ||

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ॥

இப்படிப் பாகவத கைங்கர்யம் பகவத் கைங்கர்யத்திற்குப் பர்யந்தமாக இருக்க வேண்டுமென்று ஸ்ரீபுருஷார்த்த காஷ்டையென்னும் இந்த அதிகாரத்தில் ப்ரமாணோபபத்திகளைக் கொண்டு ஸ்தாபிக்கப்போகிறவராய அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார்—'ஸத்த்வஸ்தாந்' என்றாரம்பித்து.

பதவுரை] ஸ: - அந்த, ஸ்ரீய: காந்த: - லக்ஷ்மியுடைய நாதனாகிய, தேவ: - பகவான், ஸத்த்வஸ்தாந் ஸாத்விகாந் - ஸத்த்வத்திலூன்றியும் ஸ்வாமியாயு மிருக்கிறபடியினால், விதிவிதாம் - (சாஸ்த்ரஜ்ஞ) சேதனர் ஸம்பந்தமுடையோர், ஸ்வஸஹ்ருதி வாத்ருஷ்ட்ய - தன்னுடைய பஹுமானத்திற்குப் பாத்திரங்களான பாகவதர்களிடங்களில், அதாவது அவர்களுடைய கைங்கர்யங்களில், நித்யம் - எப்பொழுதுமிருப்பதாக, விநியுங்க்தே - உபயோகப் படுத்துகிறானல்லவா, இது ப்ரமாணங்களில் ப்ரஸித்தமென்று திருவுள்ளம், யதிபதி ஸநாதோ - ஸ்ரீபாஷ்யகாரரைப் ப்ரதானமாகவுடைய நம் ஆசார்யர்களினால், யதா

லோகாசாரம் - லோகததையும வேததததையும அனுஸரிததது, **ஆஸ்திதயியாம்**-மஷிகபபட்ட புததியையுடைய, **தேஷாமகுசித்** - ஆகையினலை, **கைங்கர்யம்**- பகவத கைஙகர்யமானது, **தத்விசதவயப்தம்** - அநதப பகவானுடைய பஹுமான பாததிரமான பாகவதர்கள வரையிலாக, **ஸ்ஹவம்** - ஆயிறறு

'**ஸ்வதந்த்**' எனபதினலை தனனிஷடபபடி உபயோகப படுததிக கொளளககூடிய ஸகதியுடையவன எனபதும, '**ஸ்வாமி**' எனபதினலை அபபடி உபயோகபபடுததுவதறகுப பாததியதை உடையவனெனபதும சொலலபபடுகிறது ஸவாமியாயிருநதா லும பரதநதிரனுயிருநதால தனனிஷடபபடி உபயோகபபடுத திககொளள முடியாது எனறு தாதபாயம '**ஸ்வஸ்வாம்யத்தி**' எனபதினலை '**ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்**', '**ஸ ச மம ப்ரிய:**' இததயாதிகளிறபடியே தனககு மிசவும பரியர்களான பாகவதர் களுககுக கைஙகர்யம செயவதைத தனனிடததில செயவதைக காடடிலும அதிகமாசப பாவிககிருன எனபதேறபட்டது இத நால எலலா வஸதுககளும பகவானுககுச ஸேஷபூதஙகளா யிருககப பாகவதர்களுககு மாததிரம ஸேஷபூதனுவதறகுக காரணமும ஸூசிபபிககபபடுகிறது '**நியதம்**' எனபதினலை பகவத கைஙகர்யம எபபடி ஸவரூபமுளள வரையில செயய வேணடியதோ அபபடியே இதுவும யாவததாதமாவி எனபது தெரிவிககபபடுகிறது '**ஸ்ரிய: காந்தோ தேவ:**' எனபதி னலை 'லக்ஷ்மீ கூட இருபபதினலை அவன ஜகதஸருஷடியாதி களான லீலைகளை அனுபவிககிருன' எனறாததமுளள ஸ்ருதி யிலும,'**யஸ்யாவீக்ஷ்ய முகம் தத் இங்கித பராயத்தோ நவிஸ்வம் ப்ரபோ**' எனறும சொலலுகிறபடியே ஜகதஸருஷடயாதி வயாபாரங களைப பணணுவதைபபோலே அநதப பிராட்டியின ஸநதோ ஷததிறகாக அவளைப புருஷகாரமாககககொணடு ஸரணமடைநத நமககும இமமஹா புருஷார்த்தத்தை ஸஙகலபிககிருன என பது தயோதிதம அபபடியே 'பிரான' எனறு அவனுடைய உபகாரததை முதலில அருளிசசெயதது, அதின உதகருஷட ததைய 'அடியாரகளெனனை யாடபடுதத விமலன' எனறரு ளிச செயயபபட்டிருககிறது '**வரும்**' எனபது பரவித தியைக காட்டுகிறது இபபடி அவன விநியோகிததா னெனன பது அவனுடைய ஆஜ்ஞாருபமான ஸருதி ஸமருதயாதிகளில

இங்கு ஸம்வத்ஸௌஜ்ஞ்யத்தை ஸாம்வத்ஸௌஜ்ஞ்ய-பூர்வ்யமாகச் சொல்லுகைக்கடி யென்னென்னில் — 'ஸர்வஜ்ஞாதிஸர்வ
பாகவத கைங்கர்யத்துக்கு காரணம் யாதௌஷதே யாவார்தேஷு யக்ஷ்யே ஸ்வ யஸ்வஸ்வரூபம் ஸவிசேஷ: ஸர்வஶேஷீ' என்று

'ஆசார்யனை தேவதையாக எண்ணிக்கொண்டவனாயிரு' என்றார்த்தமுள்ள வாக்யத்திலும், 'தேவமிவாசார்ய முபாஸீத' என்றிவை முதலியவைகளாலும் தெரிவிக்கப்படுகிறது 'யதா ராஜா' என்பதற்கு லோகத்தில் ராஜாக்கள் தங்களுடைய வேலைக்காரர்களையும் பூஷணாதிகளையும் ராஜ்யத்திற்காகவும், பிள்ளை முதலியவர்களுக்காகவும் உபயோகிக்கக் காண்கிறோமல்லவா என்று தாத்பர்யம் வேதத்திலும் 'எல்லாத் தேவதைகளும் இவனுக்கு உபஹாரங்களை ஸமர்ப்பிக்கிறார்கள்' என்றும், அதை யனுஸரித்த ஸ்ம்ருதியிலும் 'தஸ்மாத் ஸர்வாத்மநா ஸர்வேஷாம் பூஜநீயோ விஶேஷத:' என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது விவக்ஷிதம் 'யதிவர்த்திமுகை:' என்கிற இடத்தில் 'முகை' என்பதற்கு அவரை முகயமாகவுடைய என்றர்த்தம் இங்கு 'அத்யாஸ்யதி நாம் தூண த்ரு வரண தல்வாதிகோடிமபி ஸம்பந்தவிஶேஷ விஷயாநுபந்த்யம் ஸ்வயாந்த்ர மாரவி' என்கிறபடியே ஸ்ரீ ஆளவந்தார் பர்யந்தர்களான பூர்வாசார்யர்களும், ஆழ்வான், பிள்ளான், முதலிய பின்புள்ள ஆசார்யர்களும், உடையவருடைய ஸம்பந்தத்தினாலே பெருமை யடைந்தார்கள் என்பது த்யோதிதம் இவ்வர்த்தமே யதிராஜ ஸப்ததியில் 'யதிராஜேந நிர்வ்ருத நாயகஸ்ரீ: ஸ்ரீஹஸ்திஶைலஸம்ஸ்தாரயஷ்டி:' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது 'ஆஹ்நிகம்' என்பதற்கு ஶேஷ ஶேஷிகளுடைய லக்ஷணங்களை அவர்கள் நிரூபித்தறிவித்தார்கள் என்று தாத்பர்யம் 'தத:' என்பதற்கு இப்படிப் பகவான் விநியோகித்தபடியினாலும், அதை ஶாஸ்த்ரங்களையும் யுக்திகளையும் கொண்டு பூர்வாசார்யர்கள் நமக்குத் தெரிவித்திருப்பதினாலும் என்றர்த்தம்

'என்னென்னில்' என்பதற்கு ஶேஷித்வம் பகவானைக் குறித்து ஏற்பட்டபோதிலும் அது கைங்கர்ய பர்யந்தம் என்பதை வஹித்திக்காமலிருக்க, பாகவத பர்யந்தம் என்பது எப்படி

வெதாநத ஸங்ரஹததிலே யருளிசசெயதபடியே ஸவெசசையனபபறற ஶெஷஶெஷிகளுனவிவ னதிஶ யாதாநம பணணபஶுரவுன் அவவதிஶயநதான் வஸ்துஶக்தியை யநுஸரிததது வரவேணும ஆனல ஜீவனுககு வசையனபபறற ஶக்தமான வதிஶயமெ தெனறு பாாததவிடததில ஶரீரஶரீரிபாவததாலே யதிஶயாதாநம பணணுகை யிவனுககு மதிததுககும பொதுவாயிருநதது இவன ஶெஷிககு விஶெஷித

வஸிததிககும எனறு தாதபாயம வசமதாதிஶய - ஶேஷியி ணிடததில உணடாகும அதிஶயகநதை, ஆதாதெநவயா - பணணவேணடுமெனகிற ஆசையினல, உபாதெயகவெவ - அஙகீகரிககதககதாயிருககையே, யஸ்ய-எநத வஸதுவுககு, ஸ்வரூபம-ஸவருபமோ, ஸ: அது, ஶெஷ:-ஶேஷன, பர: ஶெஷீ-இநத அதிஶயததை அடைகிறவனுய முதலில பரன எனறு சொலலபபடடவன ஶேஷீ, அதாவது அயலானுடைய பரயோஜனததையே தனககு முகயமான பரயோஜனமாகவுடையவன எவனே அவன ஶேஷன, அநத பரயோஜனததை யடைகிறவன ஶேஷீ இசசை இஙகு ஶேஷிககு மிருககலாம, ஶேஷனுககு மிருககலாம, இவவிருவாககு மிருககலாம வஸதிரம முதலிய வஸதுககள அதிஶயம பணணுமிடததில ஶேஷியின இசசை, ராஜாவினுடைய வேலைககாரன வேலை செயயுமபொழுது இருவருடைய இசசை, ரதாதிகளுககு நாமஅலஙகாரமசெயயும பொழுது ஶேஷனுடைய இசசை 'ஶாஸ்வம' எனபதறகுளதாவது ஒரு அதிஶயததைச செயயாவிடில ஶேஷதவ ஸவருபமே இறகாது எனறு தாதபாயம சேதன சேதன வஸதுகளெ பகவானுககு ஶேஷபூதமெனபது பொதுவாகையினல அசேதனம கைஙகாயம செயயாமலிருபபதுபோல சேதனனு மிருககடடுமே யெனனில? அருளிசசெயகிருா—'அவவதிஶயாதாநம' எனறுரமபிதது வஸ்துஶக்தியை யநுஸரிதது-அநதநத வஸதுககளின ஸாமாததியததை யனுஸரிதது ஆனல-ஆகையினல, ஶரீரஶரீரிபாவததாலே-பகவானுககுச ஶரீரமாயிருநது அதினலே பகவானுககு ஶரீரிதவமாகிற அதிஶயததைச செயகை 'பொதுவா யிருநதது' எனபதினல பகவான இவ

த்துபபன்னு மதிஶயம் சேதநத்வத்தாலே யிருக்கும் அதிலிவன் ஶாஸ்த்ரவிருத்தமாக வர்த்திக்கும்போது ஶாஸிதாவாய ஈஶ்வரனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஶ்ரீராஸஸாத்ரத்தை யுண்டாக்கி யமர்ஷத்தாலே யதிஶயாதாயகனும் ஶாஸ்த்ராநுகுணமாக வர்த்திக்கும்போது 1 'ஸாதேஷ்வஸௌ துஷ்யதி துஷ்க்ருதேஷு ந துஷ்யதே ஸர்வஶரீரீ' என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸந்தோஷத்தை யுண்டாக்கி யவனுடைய வர்த்தியாதிப்ரணங்கள் குமரிராதபடி யமருவத்தாலே

னுக்கு அறியும் ஶக்தியைச் கொடுத்திருக்க அசேதனத்தைப் போலிவன் செய்வது யுக்தமல்ல என்பது தாத்பர்யம் இதற்குக் காரணம் காட்டி யருளுகிறார்—'இவன்' என்றாரம்பித்து **விஶேஷித்து** - அசேதனங்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்டதாய **சேதநத்வத்தாலே** - ஜ்ஞானத்தைக் காரணமாகக்கொண்டதின் வழியாக அதுவும் முமுக்ஷுக்களில்லாத எல்லாச் சேதனர்களுக்கும் பொதுவாகையினாலே கைங்கர்ய ரூபமாகாது என்று கொண்டருளிச் செய்கிறார்—'அதில்' என்றாரம்பித்து **ஶாஸிதா** - (ஶாஸ்திர முகத்தாலே) நியமனம் செய்யுமவன் '**ஶ்ரீராஸஸாத்ரத்தை**' என்பதினால் ஶீலா ஸந்திறகு மாத்திரம் காரணமான அதிஶயாதாநம் பண்ணும் அதிகாரி ஸந்ததிகள் என்பது ஸூசிதம் **ஶாஸ்த்ராநுகுணமாக** - சாமங்களை பரதிபாதிக்கும் ஶாஸ்திரங்களை அநுஸரித்து **ஸர்வஶரீரீ** - எல்லாவற்றையும் ஶரீரமாகவுடைய, **அஸௌ** - இந்தப் பரம புருஷன், **ஸாதேஷு** - நல்ல கார்யம் செய்யும்பொழுது, **துஷ்யதி**-ஸந்தோஷிக்கிறான், **துஷ்க்ருதேஷு**-கெட்ட கார்யங்களைச் செய்யும்பொழுது, **ந துஷ்யதே** - ஸந்தோஷப்படுகிறதில்லை **ஸந்தோஷத்தை** - அந்தந்த வைதிக கர்மங்களைச் செய்து அந்தந்த பலங்களைச் கொடுப்பதற்குக் காரணமான ப்ரீதி விஶேஷத்தை 'ஆதி' ஶப்தம் காருண்யத்தைக் குறிக்கிறது **குமரிராதபடி**-வ்யர்த்தமாகாதபடி **ஸதே - 'ஸாதேஷு'** என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்ட இந்த, **ஸர்வேஶ்வர**-எல்லா

---

1 பார-ஶா-199-25

1 ‘உதாராஸ்ஸர்வ ஏவைதே’ என்றவன் தானே கொண்டாடும்படி யதிசயார்த்திகளும் அப்படியே நித்யரும் ஈஶ்வர ஸ்வாராதத்வத்தைச் ஸாக்ஷாத்கரித்துப் பண்ணுகிற கைங்கர்யங்களாலே 2 ‘ப்ரஹ்ருஷ்ட்யிஷ்யாமி ஸநாதஜீவிதஃ’ என்கிறபடியே போக விசேஷத்தை யுத்தேசித்திருப்பத்தாலே யதிசயார்த்திகளானவர்கள் இப்ரகாரம் ஶாஸ்த்ரபலத்தாலே ஈஶ்வர ஸ்வாராதத்வத்தை யறிந்து கைங்கர்யம் பண்ணுகிற க்ருதக்ருத்யனுக்கும் ஸமானம் இவற்றில் ஶாஸ்த்ரவிரோதங்களாலே ஈஶ்வரனுக்கு வீப்ராவலோகத்தை யுண்டாக்கும்போது தனக்கு நிரயாவஸ்தமாயிருக்கும் ஸ்வதசையில் ஶாஸ்த்ரத்தாலும் உத்தமசையில் ப்ரத்யக்ஷத்தாலு மீஶ்வராராதத்வத்தைக் கண்டு ததேகாந்த பரமாகவர்த்திக்கும்போது ஸர்வேஶ்வரனுடைய வீர்யாதி வைஶிஷ்ட்யத்துடனே யாதார்த்திகமாகத் தனக்கும் ஸர்வ

ரும், உதாராஃ-உதாரர்கள் இது மோக்ஷம் தவிர மற்ற பரயோஜனங்களை விரும்புகிறவர்களைக் குறிக்கிறது ஸநாதஜீவிதஃ-நாதனோடு கூடியதென்றிருக்கிற பிராணனை உடையவனாய்க்கொண்டு, ப்ரஹ்ருஷ்ட்யிஷ்யாமி-(எப்பொழுதும் கைங்கர்யங்களைச் செய்துகொண்டு) ஸந்தோஷப்படுத்தப் போகிறேன் போகவிஶேஷத்தை-போகமாத்திரத்தை இப்ரகாரம்-இப்படி போற்றத்தை உண்டாக்கி அதிசயத்தானம் பண்ணும் விதம் ‘போக’மாவது ஒருபலத்திற்குக் காரணமாயல்லாமல் கேவலம் ப்ரீதிவிசேஷம் இப்படி எல்லா அதிகாரிகளும் அதிசயாதானம் பண்ணிக்கொண்டிருக்க இவன் பண்ணுமதுமாத்திரம் கைங்கர்யமாகவே இருக்கவேண்டுமென்பதற்குக் காரணத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—‘இவற்றில்’ என்றாரம்பித்து நிரயாவஸ்தமாயிருக்கும் - நரகம் முதலியவைகளில் முடிவு பெறுவதாயிருக்கும் ஆதி - ஸ்பதம் போகத்தைக் குறிக்கிறது யாதார்த்திகமாக - தான் அதை ப்ரதானமாக

1 கீதை-7-18 2 ஆள-ஸ்தோ-46.

ஸித்தஸாத்யோபாயமுண்டாம். ஆனபின்பு சேதந னிவன் ஸாத்யோபாயமாகவொரு ப்ரவ்ருத்தி பண்ணும்போது தன் ஸாத்யோபாயமும் ஆநுஷங்கிக மாகவாகிலும் புகிரவேண்டியதால் அதுவரும்போது ஸ்வாபிப்ராயவிஶேஷமடியாக வரவேண்டுகை யால் அதுக்காக ஸ்வாபிப்ராயத்தைப் பாராயந்த

பகவத் ப்ரீதி விஶேஷம் விட்டத்தில் ஸாமவத் ஜந்மவனுக்கு ஸர்வத்திலும் ஸம்மதமாயிருந்தது இவ்வர்த்தத்தில் 1 'ஆராதநாநாம் ஸர்வேஷாம் விஷ்ணோராராதநம் பரம் । தஸ்மாத் பரதரம் ப்ரோக்தம் ததீயாராதநம் பரம் ॥', 2 'மம மத்பக்தபக்தேஷு ப்ரீதிரப்யதிகா பவேத் । தஸ்மாந் மத்பக்தபக்தாஶ்ச பூஜநீயா விஶேஷத: ।', 3 'மத்பக்தஜநவாத்ஸல்யம் பூஜாயாஞ்ச

பார்த்திசாமலிருக்க 'புகுரவேண்டியதால்' என்பதினால் இப்படி இல்லாவிட்டால் ஶாஸ்த்ரங்களுக்கு விரோதமாகும், இவ னும் ப்ரவ்ருத்திசமாட்டான் என்பது த்யோதிதம். அது - ஆநுஷங்கிகமாக வரும் புருஷார்த்தம் **ஸ்வாபிப்ராய விஶேஷ மடியாக** - அபிப்பிராயப்படி நடப்பதினால் உண்டாகிய ப்ரீதியி னால், **ஸர்வத்திலும்** - எல்லா அபிமதங்களையும் பார்க்கிலும் **ஸர்வேஷாம்** - எல்லா, **ஆராதநாநாம்** - ஆராதனங் களைக் காட்டிலும், **விஷ்ணோ:** - பகவானுடைய, **ஆரா தநம்**, **பரம்** - மேலானது, **தஸ்மாத்** - அதைக் காட்டிலும், **பரம்** - உத்க்ருஷ்டமான, **ததீயாராதநம்** - பாகவதர்களின் ஆராதனம், **பரதரம்** - மிகவும் உயர்ந்ததாக, **ப்ரோக்தம்** - சொல்லப்பட்டது **மத்பக்தபக்தேஷு** - என்னுடைய பக்தர் களிடத்தில் பக்தி செய்பவர்களிடத்தில், **ப்ரீதி:**-ப்ரீதியானது, **மம**-எனக்கு, **அப்யதிகா**-மிகவும் அதிகமாக, **பவேத்**-உண்டா கும், **தஸ்மாத்**-ஆகையினால், **மத்பக்தபக்தா:**-என்னுடைய பக்தர் களிடத்தில் பக்திசெய்யுமவர்கள், **விஶேஷத:** - விசேஷித்து, **பூஜநீயா:** - பூஜிக்கத்தக்கவர்கள் **மத்பக்தஜநவாத்ஸல்யம்** -

---

1 பாத்மோ-29-81 2 பார-ஆஶ்-106-23 3 கருட-பு-219-6-9

நுமோதநம் | மத்கதாஶ்ரவணே ஹர்ஷ: ஸ்வரநேத்ராங்கவிக்ரியா || ஸ்வயமாராதநே யத்ந: மமார்தே தம்பவர்ஜநம் | மமாநுஸ்மரணம் நித்யம் யச்ச மாம் நோபஜீவதி || பக்திரஷ்டவிதா ஹ்யேஷா யஸ்மிந் ம்லேச்சேபி வர்த்ததே | ஸ விப்ரேந்த்ரோ முநி: ஶ்ரீமாந் ஸ யதி: ஸ ச பண்டித: || தஸ்மை தேயம் ததோ க்ராஹ்யம் ஸ ச பூஜ்யோ யதா ஹ்யஹம் ||', 1 'அநந்ய

என்னுடைய பக்தர்களிடத்தில் ப்ரீதி, **பூஜாயாம்** - (அவர்களால் செய்யப்படுகிற என்னுடைய) ஆராதனத்தில், **அநுமோதநம்** - ஸந்தோஷம், **மத்கதாஶ்ரவணே** - என்னுடைய சரிதையைக் கேட்பதில், **ஹர்ஷ:**, (அப்படிச் சரிதையைக் கேட்கும் பொழுது) **ஸ்வரநேத்ராங்கவிக்ரியா** - குரல், கண், ஶரீரம், இவைகளின் விகாரங்கள், அதாவது தழதழத்திருப்பது, ஜலம் பெருகுவது, மயிர்க்கூச்சலையுடைத்தாயிருக்கை முதலியவைகள், **ஸ்வயம்** - தானே, **ஆராதநே** - (என்னை) ஆராதனம் செய்வதில், **யத்ந:** - ப்ரயத்தனம் செய்வது, **மமார்தே** - என் விஷயத்தில், **தம்பவர்ஜநம்** - டம்பத்தை விட்டுவிடுவது, **நித்யம்** - எப்பொழுதும், **மம** - என்னைப்பற்றிய, **அநுஸ்மரணம்** த்யானம், **மாம்** - என்னை, **நோபஜீவதி** - இதர ப்ரயோஜனங்களுக்கு ஸாதனமாகப் பாவிக்கிறதில்லை, (என்கிற) **யச்** - எதுவோ (அதுவும்), **ஏஷா** - இப்படிப்பட்ட, **அஷ்டவிதா** - எட்டு விதங்களான அமைப்புகளையுடைய, **பக்தி:** - பக்தியானது, **யஸ்மிந்** - எவனிடம், **ம்லேச்சே** - ம்லேச்சனிடத்திலும், **வர்த்ததே** - இருக்கிறதோ, **ஸ:** - அவன், **விப்ரேந்த்ர:** - ப்ராமணஶ்ரேஷ்டன், **முநி:** - த்யானம் செய்பவன், **ஶ்ரீமாந்** - வித்யாஸம்பத்தையுடையவன், **ஸ:** - அவன், **யதி:** - ஸந்யாஸி, **ஸ ச** - அவனே, **பண்டித:**, **தஸ்மை** - அவன் பொருட்டு, **தேயம்** - கொடுக்கத்தக்கது, **தத:** - அவனிடத்திலிருந்து, **க்ராஹ்யம்** - க்ரஹிக்கத்தக்கது, **ஸ ச** - அவன், **யதா ஹ்யஹம்** - என்னைப்போல், **பூஜ்ய:** - பூஜிக்கத்தக்கவன் இங்கு கொடுப்பது வாங்குவதும் வித்யையைப் பற்றியது என்றறியத்தக்கது என்று மேலே இச்க்ரந்தத்திலேயே நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது **வெ -**

---

1 பார-அநு-104-91.

தேவதாபக்தா யே மத்பக்தஜநப்ரியா: | மாமேவ ஶரணம் ப்ராப்தாஸ்தே மத்பக்தா: ப்ரகீர்திதா: ||', [1] 'தஸ்ய யஜ்ஞவராஹஸ்ய விஷ்ணோரமிததேஜஸ: | ப்ரணாமம் யேऽபி குர்வந்தி தேஷாமபி நமோ நம: ||', [2] 'தமாஶ்ரயஸ்யாஶ்ரயணாத் தஸ்ய தஸ்ய ச தஸ்ய ச | ஸம்ஸேவநாந் நரா லோகே முச்யந்தே ஸர்வபாதகை: ||' இத்யாதி ப்ரமாணங்களை யாராய்ந்தால் ராஜாவுக்கு ராஜகுமாரரோடு வாஸியற ஸம்பந்தம் போலே பாகவதஶேஷத்வமும் பகவானுக்கு அபிமதமாயிருக்கையாலே ஶேஷியான இவன் செய்யும் கிஞ்சித்காரங்களிலே பாகவதஶேஷத்வமும் ப்ரயோஜநமாயிற்று. இவ்விட

எவர்கள், அந்ய தேவதாபக்தா: - இதர தேவதைகளிடத்தில் பக்தி இல்லாதவர்களாயும், மத்பக்தஜநப்ரியா: - என்னுடைய பக்தர்களைப் ப்ரியமாகவுமுடையவர்களோ, மாமேவ - என்னையே, ஶரணம் ப்ராப்தா: - ஶரணமாக அடைந்தவர்களோ, தே - அவர்களும், மத்பக்தா: - என்னுடைய பக்தர்களாக, ப்ரகீர்திதா: - சொல்லப்படுகிறார்கள். தஸ்ய - அந்த, யஜ்ஞவராஹஸ்ய - யஜ்ஞஸ்வரூபியாய ஸ்ரீ வராஹாவதாரம் செய்த, அமிததேஜஸ: - அளவிடப்படாத தேஜஸ்ஸையுடைய, விஷ்ணோ: - விஷ்ணுவுக்கு, ப்ரணாமம் - நமஸ்காரத்தை, யே - எவர்கள், குர்வந்தி - செய்கிறார்களோ, தேஷாமபி - அவர்களையும், நமோ நம: - அடிக்கடி ஸேவிக்கிறேன். தமாஶ்ரயஸ்ய - அந்தப் பகவானை ஆஶ்ரயித்திருப்பவர்களை, ஆஶ்ரயணாத் - ஆஶ்ரயிப்பதினாலும், தஸ்ய - அந்தப் பாகவதனை யாஶ்ரயித்தவனுடையவும், தஸ்ய ச - அவனுடையவும், தஸ்ய ச - அவனுடையவும், ஆஶ்ரயணாத் - ஆஶ்ரயிப்பதினாலும், ஸம்ஸேவநாத் - ஸேவிப்பதினாலும், லோகே - இந்த லோகத்தில், நரா: - மனிதர்கள், ஸர்வபாதகை: - எல்லாப் பாதகங்களினாலும், அதாவது பாதகங்களிலிருந்தும், முச்யந்தே - பரிஶுத்தம் செய்யப்படுகிறார்கள். பகவானைத் தவிர வேறொருவரையும் ஆராதிக்கக் கூடாதென்கிற ஶாஸ

1 பார-ஶா-46-130 2 காருட - பு.

த்தில் தவ்வித்துக்கு ஆரோண ஸரணியைப் பார்த்
பகவத் ப்ரீதிக்கு த்வாரம் தால் 1 ‘யே யஜந்தி பித்ரூந்
தேவாந் ப்ராஹ்மணாந் ஸஹுதாஶநாந் | ஸர்வபூதாந்த
ராத்மாநம் விஷ்ணுமேவ யஜந்தி தே’ இத்யாதிகளின்படி
யே ஸர்வான் ஸாத்வத ஶரீரமாகக்கொண்டு ஸாத்வ
ஞம் 2 ‘ஸச மம ப்ரியஃ’ என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வர ப்ரீதி
விஷயத்தில் ஸ்ரீகிவாதஜ்ஞனான ஆசார்யனுடைய
நினைவைப் பார்த்தால் 3 ‘ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்’
என்கிறபடியே ஸாத்வத கைங்கர்யத்தை ஸர்வான்
[illegible] பக்கலிலே பண்ணினதாக வுகக்கும்

திராத்தத்திற்கு இப்பாகவதாஶ்ரயணம் விரோதிக்
கிலலே என்றருளிச் செய்கிறார்—‘இவ்விடத்தில்’ என்று தொடங்
கி. **ஆரோணஸரணியை** - ப்ரமாணங்களில் சொல்லப்
பட்டிருக்கும் வழியை, அதாவது மேலெழுத்தவ லக்ஷணங்களைத் தெ
ழச் சொல்லியபடி விமர்சம் செய்யாமல் ஶாஸ்த்ரத்தில் விதிக்
கப்பட்டிருப்பதை யோசிக்குமிடத்தில் ‘**ஶரீரமாகக்கொண்
டே**’ என்பதினால் நேரில் பகவத் ப்ரீதிக்குக் காரணமாகையினால்
அத்வாரகமாகவும் ஆராத்யனாகிறான் என்பது நித்யோதிதம்
அக்னிஹோத்ராதி ஸத்ரங்களைச் சொல்லி யனுஷ்டிக்கிற நித்ய
நைமித்திக காம்யங்களைப்போலே பாகவத கைங்கர்யம் அவர்
களுக்கு அந்தர்யாமியான பகவதாராதனமென்னில் ஸத்வாரக
மான பகவதாராதனமேதவிர நேரில் பகவதாராதனமாகாதேயென்
னில்? அதற்கு ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார்—‘**ஸச**’ என்
று தொடங்கி. **ஸச** - அந்த ஜ்ஞானியும், **மம** - எனக்கு, **ப்ரியஃ** -
இஷ்டன். **ஜ்ஞாநீது** - ஜ்ஞானியோ வென்னில், **மே** - எனக்கு,
ஆத்மைவ - ஆத்மாவாகவே, அதாவது ஆத்மாவைப்போல
ப்ரீதி விஷயனாக என்றபடி, **மதம்** - அபிப்ராயம். இத்தால் நேரில்
பகவானை ஆராதனம் செய்வதைவிட பாகவதர்கள் வழியாக
ஆராதனம் செய்வது பகவானுக்கு மிகவும் ப்ரீதிகரம் என்பது
சொல்லப்பட்டதாகிறது. **பண்ணினதாக** - செய்ததாகப்போல.
இப்படிக் கேவலம் பகவத் ப்ரீதிக்குக் காரணமென்று நினைத்து,
பாகவதர்களுக்குக் கைங்கர்யம் செய்தால் பாகவதர்களுடைய

1 462 ம் பக்கம் பார்க்க 2 கீதை-7-17 3 கீதை 7-18.

இப்படி ஶேஷிக்கவிசத மென்கிற வளவே யன்று, ஶேஷத்வமாகிற ஸம்பந்தந்தான் ஸத்வாரகமாகவுமுண்டாகையால் கைங்கர்யமும் ஸத்வாரகமாகவுமஸ்து. அதெங்ஙனே யென்னில் —

நித்யம் ஶ்ரியா ஸமேதஸ்ய ஸத்பிராத்மவதஸ்ஸதா ।
ஸஹ ஸத்வாரகஞ் ஸ்யாச்சேஷித்வம் பராத்மந: ॥

ப்ரீதி நமக்கு உத்தேஶ்யமில்லாமையினால் அது பகவத் கைங்கர்யமாகுமே ஒழிய பாகவத கைங்கர்யமாகாதே என்னில்? ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார் — ‘இப்படி’ என்று ஆரம்பித்து **என்கிற அளவேயன்று** - என்பது மாத்திரமில்லை **ஸத்வாரகம்** - பாகவதர்களை த்வாரமாகவுடையது கைங்கர்யத்திற்குக் காரணமான ஶேஷத்வம் ஸத்வாரகம் என்பதை நிரூபித்தருளுகிறார் — ‘அது’ என்று ஆரம்பித்து **நித்யம்** - எப்பொழுதும், **ஶ்ரியா** - லக்ஷ்மியுடன், **ஸமேதஸ்ய** - கூடிக்கொண்டிருப்பவனாயும், **ஸத்பி:** - பாகவதர்களால், **ஆத்மவத:** - அந்தர்யாமியையுடையவனாயுமிருக்கிற, **பராத்மந:** - பரமாத்மாவுக்கு, **ஶேஷித்வம்** - நமக்கு ஶேஷியாயிருக்கை, **ஸதா** - எப்பொழுதும், **ஸஹ** - அந்த லக்ஷ்மியுடனும், **ஸத்வாரகம்** - பாகவதர்களை த்வாரமாகவுடையதாகவும், **ஸ்யாத்** - இருக்கும். லக்ஷ்மியோடு கூடினவனாகையாலே ‘**ஸஹஶேஷித்வம்**’, பாகவதர்களைத் தனக்கு அந்தர்யாமியாகவுடையவனாகையினாலே ‘**ஸத்வாரகஶேஷித்வம்**’ என்று பிரித்து அறியத்தக்கது. இந்த ஶ்லோகத்தில் ‘**பராத்மந:**’ என்பதினால் ‘**பர: ஜ்யாயஸாம்**’ (எவனைவிட உயர்ந்த ஆத்மா இல்லையோ அப்படிப்பட்டவன் பரமாத்மா)’ என்கிற வ்யுத்பத்தியினாலே பரமாத்மாவுக்கு வேறு அந்தர்யாமி இல்லை என்று ப்ரமாணங்களில் ஏற்பட்ட அர்த்தத்தை அனுஸந்தித்துக்கொண்டு, ‘**ஸத்பிராத்மவத:**’ என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் பாகவதர்கள் அந்தர்யாமிகள் என்று சொல்லில் ப்ரமாண விருத்தமாகையினாலே பாகவதர்களைத் தனக்கு அந்தர்யாமியாகவுடைத்தாயிருப்பதாக நினைத்திருப்பவன் என்றர்த்தம் சொல்லவேண்டும். ஸர்வஜ்ஞனும், ப்ரமம் முதலியவைகளில்லாதவனுமான இப்படி ப்ரமாணவிருத்தமாக நினைத்துக்கொண்டிருக்கை

ஸ்வதந்த்ரனுடைய ஸ்வச்சந்தனான ராஜா தான் பூண்ட வா ரணத்தையுமிட்ட மாலையையு மடியார்களுடையவு மான குதிரைகளுடையவுங் கழுத்திலே யிடுமாப் போலே 1 ‘அடியார்க்கென்னை யாட்படுத்த விமலன்’ என்றும், 2 ‘நாரதோஹம் ஸமாயாத: யுஷ்மத்தர்சனகௌதூஹலாத் । ஸ்ப்ருஹ்யா: ஸாதவஸ்ஸங்கா அஸ்மதீயாநாம் ஸததம் த்விஜ ॥’ என்றும், 3 ‘மற்றுமோர் தெய்வமுள தென்றிருப்பாரோ டுற்றிலேன் உற்றது முன்னடியார்க்கடிமை’ யென்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸத்த்வோத்தரர்களடியாக ஸமயவிஷயவி

அஸம்பாவிதமாகையினால் அத்தருக்குமதாத்பர்யம்பாகவதர்களுக்கு ப்ரீதியைக்கொடுக்கக் கூடிய கார்யத்தைத் தன்னிடத்தில் நேரில் செய்யப்படும் கைங்கர்யத்தைவிட அதிக ப்ரியமாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்று ‘ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்’ இத்யாதி ப்ரமாணங்களினால் ஏற்படுகிறபடியினால் பாகவத ப்ரீதியும் லக்ஷ்மியினுடைய ப்ரீதியைப்போல உத்தேச்யம் என்று தாத்பர்யம். இங்கு லக்ஷ்மியை யெடுத்தது த்ருஷ்டாந்தம். லக்ஷ்மியினுடைய ப்ரீதியை ப்ரமாண பலத்தினால் ஒப்புக்கொள்ளுகிறாப்போலே இதுவும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று தாத்பர்யம். இதற்கு லௌகிக த்ருஷ்டாந்தம் காட்டி யருளுகிறார்-‘ஸ்வதந்த்ர’ என்றாரம்பித்து ஸ்வச்சந்த - தன்னிஷ்டப் பிரகாரம் இட்ட-அயலாரால் தனக்குப் போடப்பட்ட ‘இடுமாப்போலே’ என்பதற்கு மேலே ‘ஸமயவிஷயவிநியோகாநுஜ்ஞையாலே’ என்பதோடன்வயம் அடியார்க்கு - தன்னுடைய தாஸர்களுக்கு, என்னை - தனக்கு சேஷபூதனான என்னை, ஆட்படுத்த - தாஸபூதனாகச் செய்த, விமலன் - பரிசுத்த ஸ்வபாவத்தை யுடையவன் நாரத: அஹம் - நாரதனாகிய நான், யுஷ்மத்தர்சனகௌதூஹலாத்-உம்மைப் பார்ப்பதில் உண்டாகிய குதூஹலத்தினால், ஸமாயாத: - இங்கு வந்தேன், த்விஜ - ஓ! ப்ராம்மணரே, அஸ்மதீயாநாம் - என்னைப் போன்றவர்களுக்கு, ஸததம் - எப்பொழுதும், ஸாதவஸ்ஸங்கா: - பாகவதர்கள் ஸ்ப்ருஹ்யா: - பரபுக

1 அமலனா-1 2 பாத்மோ-81-52 3 305-ம் பக்கம் பார்க்க,

போதாஸஹதையாலே ஸாத்வதஶேஷத்வம் தான் யாவதாத்மபாவியான கட்டளையிலே ஸாத்வதஶேஷத்வ வ்யாப்தமாயிற்று. இங்கு ஸாத்வதஶேஷத்வமடியாக ஸ்வாமிவ்யாப்யத்வமாகவும் 1 'குணைர்தாஸ்யமுபாகத:' என்கிற ந்யாயத்தாலே குணஜ்ஞாநமடியாக ஸ்வேச்சையாலும் வந்த ஸாத்வத ஶேஷத்வம் 'ஸாத்வதா:', 'ஸர்வஶ:' என்கிற விரண்டு வடிததாலும்

கள் **யாவதாத்மபாவியான கட்டளையிலே** - ஆத்மஸ்வரூபம் உள்ளவரையில் இருக்கும் ப்ரகாரமாகவே, அதாவது பகவச்சேஷத்வமே கீழ்நிரூபித்த ந்யாயத்தினாலே பாகவத ஶேஷத்வம் வரையிலாக வளர்ந்திருக்கிறபடியினாலே பகவச்சேஷத்வமிருக்கும் வரையில் பாகவத ஶேஷத்வமும் இருக்கும் என்று தாத்பர்யம். கீழ் உதாஹரித்த வசனத்தில் '**ஸர்வஶ:**' என்பதினாலே எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் பாகவத ஶேஷத்வம் உண்டென்பது எப்படி என்பதை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இங்கு' என்று ஆரம்பித்து. **ஸாத்வதத்வமடியாக** - பாகவதனாயிருப்பதைக் காரணமாகவுடையதாய், **ஸ்வாமிவ்யாப்யத்வமாகவும்**—பகவானுக்குத் தான் வ்யாப்யப்பட்டிருப்பதினாலும், அதாவது ஒருவன் பாகவதனாகில் மற்ற வஸ்துக்களெல்லாம் பகவானுக்கு இஷ்டப்படி விநியோகித்துக்கொள்ள வேண்டியவை யாகையினால் அந்தப் பாகவதனுக்கு ஶேஷமாகிறது என்று ஒவ்வொரு வஸ்துவின் ஸ்வரூபத்தினாலேயே ஏற்பட்ட பாகவத ஶேஷத்வம் என்றபடி. **குணை:** - குணங்களினாலே, **தாஸ்யம்** - தாஸனாயிருக்கையை, **உபாகத:** - அடைந்தேன். **குணஜ்ஞாநமடியாக** - பாகவதர்களின் குணங்களைத் தான் தெரிந்துகொள்ளுவதைக் காரணமாக்கக் கொண்டு, **ஸ்வேச்சையாலும்** - தன்னிஷ்டத்தினாலும், அப்படிக் குணாதிகமானவர்களிடத்தில் தானே ஶேஷபூதனாயிருக்க வேண்டுமென்கிற எண்ணம் உண்டாகிறது என்று தாத்பர்யம். '**ஸாத்வதா:**' என்பதினாலே அவர்களுடைய பாகவதத்வமே காரணமாக ஏற்பட்ட ஸ்வரூப ப்ரயுக்த ஶேஷத்வமும், '**ஸர்வஶ:**' என்கிற பதத்தினாலே அவர்களின் குணத்தைப் பற்றின

1 ராமா - கிஷ் - 4-12.

ஸூசிதம். இப்பாகவத ஶேஷத்வம் க்ரயம் செல்லும்படியை [1] 'பேசுவாரடியார்கள் எந்தம்மை விற்கவும் பெறுவார்களே' என்று கல்பஸூத்ர வ்யாக்யாதாக்களான பெரியாழ்வார் அருளிச்செய்தார். இது ஸங்க்ஷேபத்துக்குத் தாத்பர்யம். இவ்வர்த்தத்தை யதாஶ்ருதத்தால் இச்சேஷத்வம் ஸாதகமாகவும் ஸாரகமாகவும் நின்ற நிலையிலே ஶேஷவ்ருத்தியான கைங்கர்யமும் சிறக்கும். ஆகையால் தன் ஶக்திக்கநுரூபமாக ஸர்வ கைங்கர்யத்தினுடைய ஸாமக்ர்யாகார

தன்னைப் போன்றவர் என்பதினால் ஸ்வேச்சையாக வந்த பாகவத ஶேஷத்வமும் ஏற்படுகிறது. இந்த ஶேஷத்வம் அந்தப் பாகவதர்களுக்கு இஷ்ட விநியோக பர்யந்தமாகுமென்பதை நிரூபிக்கருளுகிறார்—'**இப்பாகவத ஶேஷத்வம்**' என்றாரம்பித்து. **க்ரயம் செல்லும்படியை** - க்ரயம் பண்ணினாலும் அது செல்லும்படியிருக்கும் ப்ரகாரத்தை. **பேசுவார்** - (பகவானுடைய திருநாமங்களை) சொல்லுகிற, **அடியார்** - தாஸர்கள், **எந்தம்மை** - எம்மை, **விற்கவும்** - க்ரயம் பண்ணவும், **பெறுவார்கள்** - ஸமர்த்தராவார்கள். '**கல்பஸூத்ர**' இத்யாதியினால் யாகங்களின் அங்கங்களையும் ஸோமயாகம் முதலியவைகளையும் விசாரிக்கிற கல்ப ஸூத்ரங்களுக்கு வ்யாக்யானம் செய்தவராகையினாலே அங்காங்கிகள், ஶேஷ ஶேஷிகள், இவைகளின் ஸ்வரூபங்களையும், க்ரய விஷயங்களின் ஸ்வரூபங்களையும் தான் நன்றாயறிந்த இவர் பாகவத ஶேஷத்வம் க்ரயம் பண்ணக்கூடிய யோக்யதையுடையது என்று அருளிச்செய்திருப்பதினால் இப்பாசுரம் ப்ரமாணதமம் என்பது த்யோதிதம். '**தாத்பர்யம்**' என்பதினால் நமஸ்ஸப்தம் தனக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லை என்பதைச் சொல்லுகிறபடியினாலே பகவானுக்கு இஷ்ட விநியோகார்ஹமாயிருக்கும்படி நமஸ்ஸப்தத்தில் தாத்பர்யத்தினாலேற்படுகிறதென்று திருவுள்ளம். இது திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்படும் ப்ரகாரத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'**இது**' என்றாரம்பித்து. **ஸம்க்ஷேபம்**

விவர்ஜியான ஸ்வாநுஷ்டானத்திலெல்லை நிலத்தைத் தரிசுதாறு விடாதொழியப் ஸூத்ரம் இது

பரமைகாந்தி தர்மத்திற்கு அனுகுணமாயிருக்கை

'ஸத்ரூ ஸ்ருத்ரமணஸ்ஸ்வ', 'ஆத்மா விஷ்ணோ ரனா

மையினுடைய, அதாவது தாஸ்த்வத்தினுடைய, ஸாக்ஷாத்காரம் - பர்யோஜனமான கைங்கர்யம் தரிசு ஆய விடாதொழிய பாழாய்ப் போகும்படி விடாமல் கோடி நிலத்தைத் தரிசுவிட்டால் அதில் அயலார்கள் ஆக்ரமித்து விடுவார்களாகையினால் அதின் பலம் கிடைக்காமல் போய்விடுவதைப்போல இவனுடைய புருஷார்த்தம் குறைந்துவிடும் என்று தாத்பர்யம் இப்படியாகில் பதிவ்ரதா ஸ்த்ரீயைப்போ லிருக்கவேண்டு மென்பதற்கு விரோதம் வாராதோ என்னில்? அதற்குஸமாதான மருளிச்செய்கிறார்—'இது' என்றாரம்பித்து பௌஷ்கர ஸம்ஹிதையில், இதர தேவதைகளையும் சேர்த்து ஆராதனம் செய்வது விருத்தமென்று அடிக்கடி சொல்லி யிருப்பதும், இதர தேவதைகளின் ஆராதனங்களாகிய வர்ணாச்ரம தர்மங்கள் அவச்யம் செய்ய வேண்டு மென்று சொல்லியிருப்பதும் விரோதமாகிறதே என்று பகவானை பருமா கேட்க, கர்மங்களின் நடுவில் அந்தந்த கர்மங்களின் அதிகாரிகளுக்கு இதர தேவதைகளை ஆராதிப்பதினால் தோஷமில்லை, அவைகள் பரதேவதைகளல்ல, பகவானே எல்லாருக்கும் பரதேவதை என்கிற நிச்சய மிருக்கிறபடியினாலும், அந்தப் பகவானுடைய ஆச்ரிதர்களென்று அவர்களைப் பூஜைசெய்வதினாலும், இதுபதிவ்ரதாஸ்த்ரீகளுக்குப்பர்த்தா இருக்கும்பொழுதும், இல்லாதபொழுதும் பர்த்தாவினுடையவேலைக்காரர்களை உபசரிப்பதினால் தோஷமில்லாததைப் போலவும், என்று ஸமாதானம் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஸத்ரூ:- பர்த்தாவிற்கும், ஸ்ருத்ரமணஸ்ஸ்-பர்த்தாவின் வேலைக்காரர்களுக்கும் இவ்விடத்தில் இது வர்ணாச்ரமதர்மங்களின் நடுவில் அவச்யகமாய் நேரிடக்கூடியவைகளாயும் பகவானுக்கு சரீரபூதர்களென்கிற அனுஸந்தானத்துடன் செய்கிறபடியினாலும் தேவதாந்தர ஆராதனத்தில் தோஷமில்லை என்பதற்கு ப்ரமாணம் மற்ற ஸம்ஹிதைகளிலும் பாகவதர்கள் ஸேவ்யர்கள் என்பதை நிரூபித்தருளுகிறார்—'ஆத்மா:' என்றாரம்பித்து விஷ்ணோ: - பகவானுடைய, பரிகார: - பரிகரமானது, ஆத்மா: - ஆப்தன

த்வத்ஸ்வ ஹ்ருத்யாஸ்ரிகாஸ் ஸ்ம்ருதா: । நித்யா வத்யா தயா நித்யா: காமயமாநா மோக்ஷார்த்திபி:॥' என்று ஸ்ரீ வசிஷ்டாதிகளிற் சொன்ன ந்யாயத்தாலே பதிவ்ரதா யஸ்யம்போலேயிருக்கிற வரசேகாந்த்யத்துக்கு மிகவும் உசிதமான பதிவித்தாநாவத்யம் ஆகையால ஜேக்ஷஜ்ஞத்தாலன்றிக்கே கநந்யாஹ ஸேஷத்வ ஜ்ஞாநமடியாக வருகையாலே யிவ்வநந்ய ஸேஷத்வம் விராஜமன்று இப்படி ஸ்வத ஸேஷத்வம் ஸ்வாபாவிகமோ, ஔபாயிகமோ வென்னில்? காமாத்யா

என்றும், அநாத்ய: - அநாபந்நர என்றும், த்விதா - இரண்டு விதமாக, ஸ்ம்ருதா: - சொல்லப்பட்டது, மோக்ஷார்த்திபி: - மோக்ஷத்திலாசை யுடையவர்களினால, நித்யா: - ஆபத்தென்று சொல்லப்பட்ட நித்ய முக்தர்களும், பாகவதர்களும், வத்யா: - ஸேவிக்கத் தக்கவர்கள், காமயமாநா: - காமத்திற்கு வசப்பட்டிருப்பதினால, அநித்யா: - அநித்யனென்று சொல்லப்பட்ட மற்றொரு பரிஜனம், ந - (ஸேவிக்கத் தகுந்தவரல்ல) அல்ல ஸாத்தாகரான பகவானுடைய பரிஜனங்களைப் பூஜை செய்வதினால் தோஷமில்லை என்று இங்கு சொல்லப்பட்டதாகிறது பதிவ்ரதாயஸ்யம்போலே - பதிவ்ரதையான ஸ்திரீ பாத்தாவைத் தவிர மற்றொரு புருஷனை நினையாமலிருப்பதைப்போல, பதிவித்தாநாவத்யம் - பாத்தாவினுடைய நினைவை அனுஸரித்து நடப்பது ஜேக்ஷஜ்ஞத்தால - அர்த்தம், காமம், முதலிய இதர புருஷார்த்தங்களில் ஆசையாகிற காரணத்தினால 'அநந்யாஹ' இத்யாதி-களைக்கும் அந்தப் பாகவதர்களுக்கும் என்று சோத்துக் கொள்ளவும் பாகவதர்களைப் பற்றி ஸேஷபூதர்களென்கிற ஜ்ஞானம் காரணமில்லாவிடில் அபாசவர்களுக்கும் கைங்கர்யம் செய்ய வேண்டி வரும், தான் ஸேஷபூதனென்கிற ஜ்ஞானமில்லாவிடில் கைங்கர்யமே அஸம்பாவிதமாகுமாகையினால காமாத்யௌபாயிகளற - காமம் முதலிய இதர காரணங்களில்லாமல இத்தால தேவதாந்தர ஸேஷத்வம் விலக்கப்படுகிறது நித்யம் - எப்பொழுதும், அநிவார்யமித - ஆசைப

வாயிகளற 1 'நிதயாஸிவாம்ஷித வரஸ்பர நீச ஸாவெ:' எனகிறபடியேயாவஷாதஸாவியாயககொண்டு ஈடகதஷெஷயிலு மஹாவகிடபப தொனருகையாலே ஸ்வாஸாவிகமெனனவுமாம ஸமவஸ்வ நஜஞா நவிஸெஷ நிவநூம மாகையாலே யளவாயிக மெனனவுமாம இபபடியாகில இருவருககும ஸாமவதசவமுண்டானு பரஸ்பர ஶேஷஶேஷிபாவம லொருவரைப பறறவொருவாககு ஶெஷசவமுமஶெஷிசவமுமவருகை விரூஸமன்றோவெனனில 2 வரஸ்பரவொவகாயெபுாவகாரகஸாவாதிகளிறபோலேயிஙகும விரோயமிலலை. சுயிகாயபு

படபபடட, வரஸ்பர - ஒருவாககொருவருடைய, நீசஸாவெ: - ஶேஷதவததை யுடையவாகளான இது முசதாகளைப பறறிச சொலலுகிறதாகையினுல இநதப பாகவத ஶேஷதவம மோகஷததிலும அநுவாததிசகிற தெனபது தயோதிதம ஸ்வாஸாவிக மெனனவுமாம - ஸவபாவததி லேறபடடதெனறு சொலலலாம 'ஸமவக' இதயாதிககு பசவானுசகுத நானும அவாகளும ஶேஷபூதாகள எனகிற ஜஞான விஶேஷததினுலே உணடாகிறபடியினுல எனறாததம அதாவது பொதுவாக ஒரு காரணததிலுணடாகிற தாகையினுல ஔபாதிகமெனறும,காமததிலு லுணடாகாமையினுல ஸவாபாவிகமெனறும சொலலபபடுகிறது எனறு தாதபாயம பரஸபர ஶேஷஶேஷி பாவததில காம காதருதவ வயபதேஶஙகளினுல விரோதம வருமே எனசிற ஶங்கையைப பரிஹரிதத தருளுகிருா—'இபபடியாகில' எனருரமபிதது 'ஶெஷிசவ'மாவது அதிஶயததையடைகை 'ஶெஷசவ'மாவது அதிஶயததைச செயகை, இவை இரணடும ஒரே வஸதுவைப பறற ஒருவனுககு இருககை அஸஙகதம, ஒரு காரயததிலேயே ஒருவன காததாவாயும காமமாயு மிருகக முடியாதலலவா எனறு ஶஙகையின கருதது இதறகு லௌகிக உதாஹரணததைக கொணடு ஸமாதானம அருளிச செயகிருா—'வரஸ்பர' எனருரமபிதது 'உவகாயெபுாவகாரகஸாவ'மாவது அயலாரால செயயபபடும உபகாரததை யடைவதும, தான அயலாருககு உபகாரததைச செயவதும

1 வைகு - ஸத-77

வச்சேதத்திலே க்ரியைக்கு சேஷியானவன் தானே கர்த்ருவச்சேதத்திலே க்ரியைக்கு சேஷமாய் நில்லா நின்றான். அப்படியே ஸ்நேஹாநுரூபம் பண்ணும் அதிசயங்களை உபஜீவியாதே பொருத்தருக்கொருத்தர் அதிசயாதானம் பண்ணினால் அதிசயாதாயகத்வ வேஷத்தாலே இருவருக்கும் சேஷத்வமுண்டாய் அதிசயத்துக்கு ஆஸ்ரயமான வேஷத்தாலே இருவருக்கும் சேஷித்வ

ஒருவனுக்கு ஒரே ஸமயத்தில் அயலார் செய்கிற உபகாரத்தை அடைவதும், தான் அயலாருக்கு உபகாரம் செய்வதும் ஸம்பவிக்கலாம் என்று தாத்பர்யம். அதாவது இருவர் சேர்ந்து ஒரு இடத்தில் தங்கியிருக்கும்பொழுது ஒருவன் பாகம் செய்ய, மற்றொருவன் பாகம் செய்கிறவனுடைய வஸ்திரங்களைத் துவைக்கிறதைப்போல என்று தாத்பர்யம். இதற்கு வைதிக த்ருஷ்டாந்தம் அருளிச்செய்கிறார் — 'அதிகார்யவச்சேதே' யாவது அந்தக் காம்யங்களினுடைய உண்டாகும் பலத்தில் ஆசையுடையவனாயிருக்கை. அப்பொழுது இவனால் இச்சிக்கப்படுகிற பலத்திற்காக சாஸ்திரங்களில் அந்தக் கர்மம் விதிக்கப்பட்டிருப்பதினால் யஜமானன் சேஷியாய் கர்மம் சேஷமாகிறது. 'கர்த்ருவச்சேதத்திலே' - கர்மத்தை அனுஷ்டிக்கும்பொழுது கர்த்தாவாயிருக்கும் ஸமயத்திலே அப்பொழுது கர்மம் சேஷியாய் இவன் சேஷபூதனாகிறான். ஆகாரபேதமிருக்கிறபடியினால், பரஸ்பர சேஷசேஷிபாவம் விரோதிக்காது என்று அவைகளை நிரூபித்தருளுகிறார் — 'அப்படியே' என்று ஆரம்பித்து. உபஜீவியாதே - இதற்குப் பலமாக எதிர்பாராமல் அப்படிச் செய்தால் சேஷியினுடைய கார்யமாகாது என்று தாத்பர்யம். அதிசயாதாயகத்வ வேஷத்தாலே - அதிசயத்தைப் பண்ணுகிறவர்கள் என்கிற வேஷத்தாலே இந்தக் கர்த்தாவையும் கர்மத்தையும் த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னது பரஸ்பரசேஷசேஷிபாவத்திற்கு மாத்திரம், கர்மத்தினாலுண்டாகிற ப்ரயோஜனத்தை எதிர்பார்த்தே இவன் அதற்குக் கர்த்தாவாகிறபடியினால் அதை உபஜீவிக்கக் கூடாதென்கிற அம்சத்தில் இல்லை என்று தாத்பர்யம். இங்கு இப்படி இருவர்களையும் சேஷ சேஷிகளென்று சொன்னதற்கும் காரணம் பகவத் ஸங்கல்பமென்று நிரூபித்தருளுகிறார் — 'இர

மூண்டாகக் [illegible] இடை [illegible] யாலே பிருவரும் [illegible] யாலே [illegible] ஆரோணிக்கும். [illegible] லே [illegible] வரும் [illegible] ணேற [illegible] இ [illegible] கலெல்லாம் [illegible] ளையும் [illegible]

[illegible] இ [illegible]

[illegible]

படி [illegible]

[illegible]

இ [illegible]

[illegible] வரீ

[illegible] தனை [illegible]

[illegible]

[illegible] தையான [illegible]

[illegible]

[illegible] இ [illegible]

[illegible]

இ [illegible]

தன்னாலே யிருவரும் ஸ்வரூபம் பெற்றார்கள் ஸ்வாபீஷ்டமான ஸாம்யவத்சேஷத்வமு மதின்ஸமுமான ஸாம்யவத்சௌக்யமும் ரக்ஷிக்கையா லிருவரும் ஸர்வாபீஷ்டார்த்தசேஷம் பெற்றார்கள் இருவரையுமிப்படி ஸர்வஸ்வ சேஷசேஷிகளாக நியமித்து ரக்ஷிக்கையாலே யீச்வரன் தன்னீச்வரத்வமும் ஸௌஹார்த்தத்வமும் பெற்றான் இப்ரகாரத்தாலே தங்களுக்கு வந்த சேஷத்வ சேஷித்வாதிகளெல்லா மீச்வரனுடைய ஸௌஹார்த்தத்துக்கு சேஷமென்று தெளிகையாலே யிருவர்க்கும் கோதற்ற ஸர்வாபீஷ்டார்த்தசேஷ முண்டாகிறது இப்படி நிச்சிதாபிப்ராய ஸாரவித்துக்களான க்ருதக்ரு

களுடைய இச்சையும் காரணமாகிறது என்று தாத்பர்யம் ஸ்வரூபம் பெற்றார்கள் - பரதந்த்ரரா யிருக்கும் தங்கள் ஸ்வரூபத்தை அடைந்தார்கள், அதாவது பகவான் தனக்கிஷ்டப்படி விநியோகித்துக் கொள்ளுவதினாலே அவனுடைய ஸங்கல்பத்தை யனுஸரித்து இருவரும் சேஷிசாப ந்ருபதினால தங்களுடைய ஸ்வரூபத்திற்குத் தகுந்தபடி நடந்துகொண்டார்கள் என்று தாத்பர்யம் ஸ்வாபீஷ்டமான - (குணவான்களான பாகவதர்கள்விஷயத்தில்) தங்களால் இரசிக்கப்பட்ட இதுபுருஷார்த்த காஷ்டை பெற்றார்கள் என்பதற்குக் காரணம் தாங்களும் இச்சித்தபடியினாலே அது புருஷார்த்தமாகிறது ரக்ஷிக்கையாலே - தான் ப்ரீதியை யனுபவிப்பதினாலே நியமனத்தினால ஈச்வரத்வமும், ரக்ஷிக்கையினால போக்தருத்வமும் ஈச்வரனுக்கு உண்டாயிற்றென்று தாத்பர்யம் ஆசையினால இந்த பாகவத சேஷத்வத்திற்குப்ர ரானபடி ஈச்வரன் ஸௌஹார்த்தத்துக்கு சேஷம்-ஈச்வரன்தான் ப்ரீதியை யனுபவிப்பதற்காகக் கொடுத்தது கோதற்ற - ஸ்வாதீன ஸ்வாதந்த்ர்ய கர்த்ருத்வாதி தோஷங்களில்லாத ஸாரவித்துக்களான - (ஸ்ரீமந்த்ரஸாரத்தில அருளிச்செய்யப்பட்ட கரணத்ரயத்தினாலும் விடவேண்டியதிலும், அங்கீகரிக்கவேண்டியதிலும்) ஸாராஸாரமானதை யறிந்த 'க்ருதக்ருத்யருக்கு' இதயாதிக்கு பரபத்திக்கு முன்பு பாகவத கைங்கர்யம் உபாயவிரோதி பாபத்தை நிவ்ருத்தி செய்துகொண்டு உபாயத்துக்கு ஸஹகாரியாயிருக்கும் என்று தாத்பர்யம் 'ஸார

த்ருக்கு அபார்த்தருசியும் அதிசங்கையும் அந்யதேவ தாஸ்யமும் ஸ்வாதீநபோகமும் ஸ்வார்த்தபோகமு மாகிற பழுதில்லாத பரமைகாந்திகளுடைய ஸுஸாதமே யெப்போதும் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாக ஸமவேக்ஷணீயம்

வேதமறிந்த பகவர் வியக்க விளங்கிய சீர்
நாதன் வகுத்த வகைபெறு நாமவனல்லடியார்க்
காதரமிக்க வடிமை யிசைந்தழியா மறைநூல்
நீதி நிறுத்த நிலைகுலையா வகை நின்றனமே 23

விதத்து' என்பதினால் இப்படி ஸாரத்தை யறியாதவர்களுக்குப் பாகவத கைங்கர்யம் ருசிக்காது என்பது தாத்பர்யம். அதிசங்கை - ஸந்தேஹம் (விஶ்வாஸக்குறைவு) ஸ்வாதீநபோகம் - தானனுபவிக்கிற ஸுகதுக்கங்கள் தனக்கு வசப்பட்டவைகள் என்கிற ப்ரமம். ஸ்வார்த்தபோகம் - தன்னுடைய ப்ரயோஜனத்திற்காக இவைகளை அனுபவிக்கிறேன் என்கிற ப்ரமம். பழுது - தோஷம். 'ஸுஸாதமே' என்பதினால் அவர்களுக்கு வேறு ஒன்றும் அபேக்ஷிதமில்லை என்பது தாத்பர்யம்.

இப்படிப் பாகவத கைங்கர்யம் மாத்திரம் புருஷார்த்தமென்னில் புத்ர ஶிஷ்யாதிகளுக்கும் தாழ்ந்த ஜாதிகளுக்கும் பிதாதிகள் கைங்கர்யம் செய்யும்படி நேரிடுமே என்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரித்தருளுகிறார்—'வேதமறிந்த' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] வேதமறிந்த - வேதங்களின் அர்த்தத்தைத் தெரிந்துகொண்டவர்களான, அனுஷ்டான பர்யந்தம் அறிந்தவர்களான என்றபடி, பகவர் - ஜ்ஞாநாதி குணங்களாலே பரிபூர்ணரானவர்கள், பாகவதர்கள் என்றபடி, வியக்க - ஆஶ்சர்யப்படும்படி, விளங்கிய - ப்ரகாஶித்துக் கொண்டிருக்கிற, சீர் - கல்யாண குணங்களையுடைய, நாதன் - நமக்கு நாதனான ஶ்ரிய:பதி, ஸ்வதந்த்ரனான ஸ்வாமி என்றபடி, வகுத்த (தன் ஸங்கல்பத்தினாலே) நம்மை விநியோகித்த, வகை - ப்ரகாரத்தை, அதாவது பாகவத ஶேஷத்வத்தை, பெறும் - பெற்றிருக்கிற, நாம், அவன் நல்லடியார்க்கு - அவனுடைய தாஸர்களான பாகவதர்களுக்கு, இங்கு நன்மையாவது கீழருளிச் செய்தபடி அபார்த்தருசி முதலியவைக ளில்லாமலிரு

நாதேந புருஷேண ஶேஷிவதா
ஸத்த்வஸ்தி நாதேக்ஷிதா:
நீதா: ஸ்வப்ரணிஹிதீய ஸரணிம் ஸம்ஸார
வாராந்நிதே: பாரகே |
ஶிக்ஷா நாத ஸமாஹிதா: ஸ்திரதியாம்
ஶிக்ஷாஜுஷாம் வித்யார்த்திநாம்
ஸந்தோக்ஷ்யந்தி நிவர்த்ஹாத்ய ஸமயா
ஸத்திம் ப்ரஸத்திம் ஸதா: ||

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
புருஷார்த்தகாஷ்டாதிகாரஷ்ஷட்விம்ஶ:.

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

சசை, ஆதரம் - ப்ரீதியிலே, அவர்களுடைய குணஜ்ஞானத்தினாலுண்டான ப்ரீதிவிசேஷத்திலே, மிக்க - உயர்ந்ததான, 'நன்னேற்றம்' என்று கீழ் அருளிச்செய்திருப்பது இந்நால் ஸங்க்ரஹீதம் 'வகைபெறு' என்னுமதனால் ஸ்வரூப ப்ராப்தமோக்ஷத்வமும், 'ஆதரம் மிக்க' என்றதனால் அவர்கள் குணங்களையறிந்து அதின் மூலமாக உண்டாகும் மோக்ஷத்வமும் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டதாகிறது. அடிமை - கைங்கர்யத்தை, இசைந்து - அங்கீகரித்து, அழியா - அழியாததான, நித்யமான என்றபடி, மறைநூல் - வேதமாகிற சாஸ்த்ரத்தினாலே, நீதி நிறுத்த - ந்யாயப்படி ஸ்தாபிக்கப்பட்ட, அதாவது அந்தந்த வர்ணாச்ரமாதிகளுக்கு உசிதமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட என்றபடி, நிலை - ஸ்திதி, குலையாவகை - குலைந்து போகாமலிருக்கும்படி, நின்றனம் - நின்றோம் அதாவது பாரார்த்ய நைச்யம் புருஷார்த்தமானாலும் அந்தந்த வர்ணாச்ரமங்களுக்குத் தகுந்தபடி சாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டிருக்கும் பாராரமாகவே செய்யவேண்டும் என்று தாத்பர்யம்.

'பழுதில்லாத பரமைகாந்திகளுடைய ப்ரஸாதமே மெய் போதும் ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமாக ஸபேக்ஷணீயம்' என்று கீழ்த் தாம் நிஷ்கர்ஷித்த அர்த்தத்தை ஸ்வாநுஸந்தான முகத்தாலே ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'நாதே ந:' என்றாரம்பித்து. அத்தில் தெளியாத மறைநிலங்களைத் தெளிவிக்கிற த்ரமிடோபநிஷத்தில் நம்மாழ்வார் பாகவத கைங்கர்யத்தின் பெருமையை ஸ்வாநுஸந்தானமாக அருளிச்செய்த 'நெடுமாற்கடிமை' என்கிற திருவாய்மொழியின் அர்த்தத்தையும் ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார் அத்தில். இவ்வாழ்வார் தாமும் 'தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள் சொன்னேன்' என்று திருவாய்மொழியாகிற ப்ரபந்தத்தை பாகவத கைங்கர்யரூபமாகச் செய்ததை யனுஸந்தித்திருப்பதினால் இதுவே திருவாய்மொழியின் ஆயிரத்திலும் ஸாரார்த்தமென்பதும், இந்தப் பாகவத கைங்கர்யமாகிற புருஷார்த்தகாஷ்டை ஆழ்வார் முதலாக எல்லா பூர்வாசார்யர்களாலும் பரிக்ரஹிக்கப்பட்டது என்பதும் தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது.

ப-ரை] **ந:** - நமக்கு, **நாதே** - நாதனாகிய பகவானிடத்தில், **த்ருணம்**-புல்லைப்போல அல்பமான ஸ்வர்க்கம் முதலியவைகளையும், **அந்யத்** - அதைவிட மேற்பட்ட கைவல்யத்தையும், **அந்யத்** - அதைவிட மேற்பட்ட மோக்ஷத்தையும், **அபி** - ஸார்வேஶ்வரத்வாநந்தத்தையும், **வா** - இவைகள் எல்லாவற்றையும் சேர்ந்தும், **தத்**-அந்தப்பகவானுடைய, **நாபி** - திருநாபியாகிற, **நாலீகிநீ** - தாமரையோடையில் உண்டான, **நாலீக**-தாமரைப் புஷ்பத்தினுடைய, **ஸ்ப்ருஹணீய** - ஆசைப்படக்கூடியதாயிருக்கிற, **ஸௌரபமுசா** - வாஸனையைவிடுகிற, அதாவது வீசுகிற, **வாசா** - வாக்கினாலே, **ந யாசாமஹே** - யாசிக்கமாட்டோம், **ஶுத்தாநாம்**-பரிஶுத்தர்களாயும், **ஸ்திரதியாம்**-உறுதியான புத்தியை யுடையவர்களாயும், **ஶுத்தாந்தஸித்தாந்திநாம்** — அந்தப்புரத்து ஸ்த்ரீயைப்போ லிருக்கவேண்டுமென்கிற ஸித்தாந்தத்தை யாஶ்ரயித்தவர்களாயு மிருக்கிற பரமைகாந்திகளுடைய, **மௌக்த்யைஶ்வர்ய** - முக்தனாயிருக்கையாகிற ஸாம்ராஜ்யமாகிற, **தி³ந** - மத்யாஹ்னத்திற்கு, ஸ்வச்சந்த கைங்கர்ய மஹோத்ஸவ திவஸத்துக்கு என்றபடி, **ப்ராத:ஸமய** - ப்ராத காலத்தின்,

---

ஆஶாஸ்தே - அடைவதாயிருக்கிற, **ஆஶாஸ்திம்** - அனுகாரத்தை யே, **முஹுர்முஹு:** - அடிக்கடி, **ஆஶாஸ்மஹே** - அடையக்கடவோம்

'**நாயேந:**' என்பதினால் அவன் ஸர்வ புருஷார்த்தங்களையும் கொடுத்து ரக்ஷிக்கத் தக்கவன் என்றும், நம்மால் ப்ரார்த்திக்கப்படக் கூடியவன் என்பதும் த்யோதிதம். இது அப்படி இருந்தபோதிலும் அவனை யாசிக்கமாட்டோம் என்பதைத் தெரிவிக்கிறது. '**த்ருணம்**' என்பது 'நெடுமாற் கடிமை' என்கிற திருவாய்மொழியில் முதல்பாட்டில் 'வியன் மூவுலகு பெறினும்' என்றருளிச் செய்யப்பட்ட த்ரிலோகைஶ்வர்ய பர்யந்தமான ஐஶ்வர்யத்தைக் குறிக்கிறது. '**அந்யத்**' என்பது இரண்டாம் பாட்டில் 'தானே தானாயொழியும்' என்றருளிச் செய்யப்பட்ட ஸ்வாத்மானந்தத்தை யநுபவிப்பதாகிய கைவல்யத்தைக் குறிக்கிறது. இரண்டாவது '**அந்யத்**' என்பது மூன்றாவது பாட்டில் 'செந்தாமரைச் சுட்டிருக்குறளன் நறுமாவிரை நாண்மலரடிக்கீழ் புகுதல்' என்றருளிச் செய்யப்பட்ட மோக்ஷானந்தத்தைச் சொல்லுகிறது. '**அபி**' என்பது ஸமுச்சயத்தைச் சொல்லுவதாய்க் கொண்டு ஆறாம் பாட்டில் 'மூவுலகின் வீடுபேறு' என்றருளிச் செய்யப்பட்ட ஸார்வேஶ்வரானந்தத்தைக் குறிக்கிறது. அன்றிக்கே '**அபி**' என்பது விரோதத்தைச் சொல்லுகிறதாய் ஒருவர்க்கும் கிடைக்கக் கூடாததான ஸார்வேஶ்வரானந்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். '**வா**' என்பது சசாரத்தின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதாய்க் கீழ்த் தனித்தனியே சொல்லிய பலன்கள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்துச் சொல்லுகிறது. இரண்டாம் பாட்டில் 'வியன் மூவுலகு பெறினும் போய்த் தானே தானே யானாலும்' என்று ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களைச் சேர்த்தருளிச் செய்திருப்பது மற்ற எல்லாப் பலன்களையும் சேர்த்துச் சொல்லுவதற்கு உபலக்ஷணம் என்று திருவுள்ளம். '**ந யாசேஹம்**' என்பது இந்தப் பத்துப் பாட்டுக்களிலும் அந்தப் புருஷார்த்தங்களுக்கு நிக்ஷேபத்தை யருளிச் செய்திருப்பதின் தாத்பர்யத்தை விவரிக்கிறது. அன்றிக்கே ஏழாவது பாட்டில் 'தனிமாத் தெய்வத் தளிரடிக் கீழ்ப் புகுதலன்றி' என்று மோக்ஷானந்தத்தை நிஷேதித்தது மற்றப் புருஷார்த்தங்கள் விஷயத்தில் கைமுதிக நயாய ஸித்தம் என்று தாத்பர்யமாகவுமாம். '**நாஶகஸ்ய ரக்ஷணீய**'

எனபதினுல பகவானுடைய திருநாபிக கமலததிறகு கேவலம பகவானுககு மாததிரம ஶேஷபூதமா யிருககையும், தேவதாநதிர ஸமபநதமு மிருககிறபடியினுலும், தமமுடைய திருவாககுப பாகவத கைஙகாயம செயயப பெறறதாய, தேவதாநதர ஸமபநத மனறிககே இருககிறபடியினுலும, அதைக காடடிலும இதின வைலக்ஷணயம தயோதிதம ‘ஸஹஸ்ரஶாகா’ எனபதறகு பாகவத கைஙகாய ரூபமாய அதததாலே பகவான பிரஸாவிககுமபடியான ஸ்ரீ ஸூகதிகளை பரவசனம செயயககூடியது எனறாததம இது ‘அவாவே குடிசாாயச செலவு’ எனறு பததாமபாடடி லருளிச செயதிருபபதின தாதபாயம ‘த்ரா’ எனபது கீழச சொலலிய புருஷாாததஙகளைவிட மேலே சொலலபபடுகிற புருஷாாததததின வைலக்ஷணயததைக குறிககிறது இது பததுப பாடடுசகளினுலும விதிதமான அாததம ‘நிராகாங்க்ஷா’ எனபது அபராககுசி யிலலாமையையும, ‘ஸ்ப்ருஹயாம:’ எனபது அதிஶஙகை யிலலாமையையும, ‘நிராகாங்க்ஷதிகாங்க்ஷிணாம்’ எனபது அநயதேவதாஸபாஶம, ஆதமாநுபோக பரமம இவைக ளிலலாமையையும குறிககிறது ‘நிராகாங்க்ஷாணாம் ஸ்ப்ருஹயாம:’ எனபது ஒனபதாம பாடடில ‘கோதிலடியாா’ எனறருளிச செயயபபடடதைக குறிககிறது ‘நிராகாங்க்ஷதிகாங்க்ஷிணாம்’ எனபது பததாவது பாடடில ‘நீசமிலலாவடியாா’ எனபதின அாததம ‘ஸாஷ்டிகேஶவ பூ’ இதயாதி ‘நலலகோள பாடடு’ எனறு பததாமபாடடி லருளிச செயயபபடடிருபபதை விவரிககிறது ‘ஸாதவ:’ எனபது ஏழாம பாடடில ‘நாளும வாயகக’ எனபதைக குறிககிறது ‘ஸ்ப்ருஹேஹி’ எனபது ‘வாயகக’ எனறு ஒனபதாம பாடடி லருளிச செயதிருபபதைக குறிககிறது அதில பஹு வசனததினுல தனககும தனனனுபநதிகளுககும இநத மஹா புருஷாாததம கிடைகக வேணடும எனறு பிராாததிததபடி இது ‘நஙகடகு’ எனறருளிச செயதிருபபதின கருதது மறறப பாடடின ஶேஷஙகளில அருளிச செயயபபடட பகவான புணய பாபஙகளைப போககடிததது முதலான இவவுபகாரஙகளெலலாம ‘ஸாதவ:’ எனகிற பதஙகளினுல ஸஙகரஹீதம இத திருவாய மொழி புருஷாாததகாஷடையை பரதிபாதிககிறதெனறு ‘தத:

வதிம் (அந்தப் புருஷார்த்தத்தின் எல்லை)' என்று ஸ்ரீமத் த்ரமிடோபநிஷத் ஸாரத்திலும் தாத்பர்ய ரத்னாவளியிலும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி பகவானிடத்தில் மோக்ஷத்தையும் யாசிக்கமாட்டோம், பாகவதர்களுடைய ப்ரஸாதமே மோக்ஷத்தைத் தடுக்க கொடுப்பதற்குக் காரணம் என்றருளிச் செய்திருப்பதினால் சரணாகதியில் ஸ்வநிஷ்டையைவிட பாகவத நிஷ்டையே விசேஷமென்பது ஸூசிதம். அப்பொழுது 'ஞஹெலேஹி' என்பதற்கு உபாயமாகவும், உபேயமாகவும் அடையக்கடவோம் என்றாத்தம் என்று ஸ்ரீ ஸாரஸ்வாதிநியில் வ்யாக்யாதம்.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்

ஸ்ரீ உப. வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்

புருஷார்த்த காஷ்டாதிகாரம்

முற்றிற்று

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:

சாஸ்த்ரீய நியமநாதிகாரம்.

[ஶாஸ்த்ர வஶ்யத்வம்—ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய நியமனம்—அதின் தாத்பர்யம்—ஶாஸ்த்ர வஶ்யத்வத்திற்கு ப்ரமாணம்—மந்த்ரங்களில் அநுஸந்திக்கும் இடம்]

ரங்காதீஶே நிக்ஷிப்ய ஸ்வபரமநகோ ரங்கவச்சாஸௌ
ஸ்வச்சந்தாஜ்ஞாஸித்தாம் ஸ்வயமவிஹித ஸ்வாதிஹார்த்தய: |
ஶிஷ்ட்யாசாரைஸ்ஸ்வஸ்வாமிவிதயா நயஞ்ஜநா
த்ருஷ்ட்வா ஆமோக்ஷாத் ரங்கஸந்தி ஶாஸ்த்ரீயஸரணிம் ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: ॥

க்ருதக்ருத்யனுக்கு உபாயமாகவாவது உபாயத்திற்கு ஒத்தாசையாகவாவது த்ருஷ்டாத்ருஷ்டங்களில் இச்சையினாலாவது ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லிய நியமங்களை அநுஷ்டிக்கவேண்டியதில்லையாகையினால் இப்படிக் கீழ் 'மறைநூல் தந்த' இத்யாதியினால் ஶாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்பட்ட நிலையை அதிக்ரமிக்கக் கூடாதென்பது எதற்காக? என்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றி அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'ரங்காதீஶே' என்றாரம்பித்து

ப - ரை] ரங்காதீஶே - பகவானிடத்தில், ஸ்வபரம் - தன்னுடைய பாரத்தை, நிக்ஷிப்ய - ஸமர்ப்பித்து, அநக: - தோஷமில்லாத, அதாவது பூர்வாகங்கள் நஶித்தும், உத்தராகங்களின் ஸம்பந்தமில்லாமலுமிருக்கிற, இதுவரையில் ஆக்ஷேபம் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது, (ஆகையினாலே) ரங்கவச் - முகத்தைப்போலிருக்கிற, அஸௌ - இந்தப் பத்த ஜீவன், அதாவது ப்ராக்ருத ஸம்பந்தத்தோடிருக்கிறபடியினாலே ஶாஸ்த்ரவஶ்யனாய் இருக்கிறான் என்று தாத்பர்யம் இது நித்ய நைமித்திகாதிகளை விடக் கூடாதென்பதற்குக் காரணம், ஸ்வயம் - தான், ஶாஸ்த்ரமாகிற ஆஜ்ஞையில்லாமல், என்றபடி, அவிஹித ஸ்வாதிஹார்த்தய: - அறிய

இசஶேஷகவஸம்வத்ஸமடியாக ஹமவஹூாமவதவிஷ
யஙகளிலிவன பணணும கெகஷ்யஙும ஶாஸ்த்ரவஸா

படாமலிருககிற ஸவாமியிைுடைய அபிபராயததைத உடையவனு
யகசொணடு, சாக்ஷவச முகததனைபபோல, இது எதிாநடையான
தருஷடாநதம, அதாவது முகதன பகவானுடைய அபிபராயத
தைத ஶாஸதிரம முதலிய ஒததாசைகளிலலாமல தானே எபபடி
அறிகிறனே அபபடி இவன அறியாதவனுயிருபபதினுலே எனறு
தாதபாயம, அவஶயம ஙாககவயமெனபதிலும ஸவாமி ஹருத
யததை அறியாதவனைையினுலே விடடுவிடலாமே எனபதறகு
ஸமாதானம அருளிச செயகிறா— 'வரிதஹாமெ' எனறுரம
பிதது வரிதஹாமெ - விடடுவிடுமபொழுது, வஷஹெ - அப
பொழுதே, வஹ - தனககும, வர - இதாாசஞககும, விவிய -
அனேகவிதஙகளான, கஙயஜநாச - அநாததததைத உண
டுபணணுவதினுலே, தனககு அநாததமாவது 'கணதெரியாமல
போயவிடுகிறுன, நொணடியாகிறுன' எனறாததமுளள ஶருதி
வாகயஙகளில சொலலபபடுகிற இநத ஶரீரததிலேயே அநுப
விககககூடிய நாசகவிஶேஷஙகள அயலாருககு அநாததஙக
ளாவது 'யதயதாசரதிஶெரஷ்ட ஸதததெவெதரொஜநஃ' என
கிறபடியே இவனுடைய அனுஷடானததைப பாாதது மறறவா
களும விடடுவிடுவதினுல அவாகளுககுணடாகும அகருதய
கரண கருதயாகரண தோஷஙகள, அஙமவஹாம - மீறி நடககக
கூடாததான, ஶாஸ்த்ரீயஸாணம - ஶாஸதிாததில சொலலிய
மாாககததை, ஆமொகஷாச - மோகஷம வருகிறவரையில,
கஙவஸாதி - அநுஸரிககிறுன, அதாவது சாமவஶயனுய
தேஹததோடு ஸமபநதபபடடிருககும வரையில ஶாஸதிரததைத
யனுஸரிககிறுன எனறு தாதபாயம, அனறிககே 'ஆமொ
கஷாதஙமவஹாம' எனறநவயிகரவுமாம அபபொழுது பகவா
னுடைய அபிபராயததைப பரதயகஷததில அறியும வரையில
ஶாஸதிரவிததமான அபிபராயததை அதிகாமிகக முடியாது
எனறு தாதபாயம

'பணணும கெகஷ்யஙும' எனபதன வாச கீழதிகாரமவரை
யில அருளிச செயயபபடட அாததம அனுவதிககபபடுகிறது

பெக்ஷாருசி யாலேயோ? ஶாஸ்த்ர நிரபெக்ஷாருசி
ஶாஸ்திரவஶ்யத்வம் யாலேயோ வென்னில்?
இருள் தருமா ஞாலத்துளிருக்கிற விவனுக்கு ஶாஸ்த்
ரம் கைவிளக்காக வேண்டுகையாலே யதாஶாஸ்த்ரமாய
ஶாஸ்த்ரம் விகல்பித்தவற்றில் யதாருசியாகக் கடவது
அதெங்ஙனே யென்னில் — எம்பெருமானார் திரு
நாட்டுக் கெழுந்தருளுகிறபோது ஸ்ரீவாக்ஷத்திலே
ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய நியமனம் ஸேவித்திருந்த முதலிக
ளுடைய வார்த்தையைக் கண்டருளி யிவர்களை யழைத்
தருளி என்னுடைய வியோகத்தில் ஷடஹத்ராம்

இருள் - அஜ்ஞானத்தை, தரு - தருகிற (உண்டாக்குகிற), மா - பெரிய, ஞாலத்துள் - பூமியுள் இத்தால் இங்கிருக்கும் வரையில் பகவானுடைய அபிப்ராயத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு ஶாஸ்திரத்தைத் தவிர வேறு காரணமில்லை என்பது த்யோதிதம். ‘கைவிளக்காக வேண்டுகையாலே’ என்பதினால் பகவானுடைய அபிமதத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதற்கு ஶாஸ்திரத்தைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை யென்பது வஸ்து ஸ்வபாவத்தாலே ஏற்படுகிறது என்பது த்யோதிதம். ‘ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிரேவ’ இத்யாதி வசனங்களுக்குக் கதியருளிச் செய்கிறார்— ‘ஶாஸ்த்ரம் விகல்பித்தவற்றில்’ என்று அதாவது ஶாஸ்திரம் இதையாவது அதையாவது செய் என்று சொல்லியிருக்குமிடத்தில் தன்னிஷ்டப்படி நடக்கலாம் என்று திருவுள்ளம். ‘அதெங்ஙனே யென்னில்’ என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு இப்படி ஶாஸ்திரவஶ்யனாகவே நடக்கவேண்டுமென்பது ஸம்ப்ரதாயவிருத்தம், ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஶிஷ்யர்களுக்குக் கர்த்தவ்யாம்ஶத்தை நிஷ்கர்ஷித்தருளிச் செய்யுமிடத்தில் ஸ்ரீ பாஷ்ய ப்ரவசனத்தை அவஶ்யம் கர்த்தவ்யமாக அருளிச் செய்திருக்கிறாரேயல்லாமல் நித்ய நைமித்திகங்களைச் செய்யவேண்டுமென் றருளிச் செய்யவில்லை யாகையினால், என்று தாத்பர்யம். இதற்கு ஸமாதான மருளிச் செய்வதற்காக அந்த வ்ருத்தாந்தத்தை விஶதமாக நிரூபித்தருளுகிறார்—‘எம்பெருமானார்’ என்றாரம்பித்து, ‘ஸமாஶ்ரயித்திருக்கும்’ என்னுமளவாக. திருநாடு - பரமபதம் ஸ்ரீ வாக்ஷத்திலே ஸேவித்திருந்த அவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்திருந்த, ஶ்ருதி-

பண்ணிருண்டாகில் ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதமே என்னோடவர்களுக்கு ஸம்பந்தமில்லையென்று அருளிச் செய்ய, இவர்களும் இத்தைக்கேட்டு மிகவும் ஶோகாக்ராந்தராய் இனி எங்களுக்குச் செய்யவடுப்பதென்னென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, இவரருளிச்செய்தருளின வார்த்தை —ஒருவன் ஆத்மஜ்ஞானமுடையவனா(கில்) ஆத்மயாத்ரை ஸர்வேஶ்வராதீனையாகையாலே யதிலவனுக் கந்வயமில்லை, உண்டென்றிருந்தானாகில் ஆத்மஸ்வரூபம் பொய்யாமித்தனை, தேஹயாத்ரை கர்மாதீனையாகையாலே யதுக்குக் கரையவேண்டா, கரைந்தானாகில் நாஸ்திகனுமித்தனை, ஆகையால் இரண்டு யாத்ரையையும் கொண்டவனுக்குக் கார்யமில்லை ஆனால் உபாயக்ருத்யங்களாகிற த்ரிவிதகரணங்களையுங்கொண்டு வேண்டிற்றுச் செய்து திரியவமையுமோவென்னில்? அது இவனுக்கு ஸ்வரூபமன்று உபாயாம்ஶத்தில் அந்வயமில்லாவிட்டால் ஸ்வரூபமான கைங்கர்யத்திலே யிவற்றை யந்வயிப்பிக்கு மத்தனை

யை வ்யஸனத்தை, தேஹத்யாகம் - ஶரீரத்தை விட்டுவிடுவது ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதமே - ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருவடிகளின்மேல் ஆணை, அன்றிக்கே 'ஸ்ரீபாதமே' என்பதை மேலோடன்வயித்து தனக்கும் அவர்களுக்கும் ஸம்பந்தமில்லாமையில் ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருவடிகளை நேரில் ஸாக்ஷியாகஸம்போதிச்சிருப்பதாகவுமாம் செய்யவடுப்பது-செய்வதற்கு யோக்யமான கார்யம் 'வார்த்தை' மேலே சொல்லப்படுகிறது என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும். ஆத்மயாத்ரை - ஆத்மாவை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்யவேண்டிய வ்யாபாரம் பொய்யாம் - தனக்குத் தன்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ளுவதில் அந்வயமில்லை என்றநுஸந்தானம் செய்தது வாஸ்தவமானதல்ல கரையவேண்டா - துக்கப்படவேண்டாம் நாஸ்திகனும் - ஈஶ்வரனில்லை, ஶாஸ்த்ரங்களில்லை என்றெண்ணினவனும் கார்யமில்லை செய்யவேண்டியது ஒன்றுமில்லை வேண்டிற்று - இஷ்டப்ரகாரம் ஸ்வரூபமன்று ஸ்வரூபத்திற்குத் தகுந்ததன்று அந்வயமில்லாவிட்டாலும் - ஒத்தாசையாகவா

அதில் இவனுக்கு இங்கிருந்த நாள் பண்ணலாம் கைங்கர்யம் உண்டு அவையாவன.—ஸாஸ்த்ரத்தை வாசித்துப் ப்ரவர்த்திப்பித்தல், அதுக்கு யோக்யதையில்லையாகில் அருளிச் செயலைக் கேட்டுப் ப்ரவர்த்திப்பித்தல், அதுக்கு யோக்யதையில்லையாகில் உகந்தருளின திவ்ய தேசங்களுக்கு அமுதுபடி சாத்துப்படி திருவிளக்கு திருமாலைகளை யுண்டாக்குதல், அதுக்கு யோக்யதையில்லையாகில் த்வயத்தினுடைய அர்த்தாநுஸந்தானம் பண்ணுதல், அதுக்கு யோக்யதையில்லையாகில் என்னுடையவன் என்று அபிமானிப்பானொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவனுடைய அபிமானத்திலே ஒதுங்கி வர்த்தித்தல் செய்யலாம் இப்படி வர்த்திக்கும் அதிகாரிக்கு முன்னடிப்பாராது வர்த்திக்கவேண்டுவன மூன்று விஷயமுண்டு அவையாவன —அநுகூலரென்றும், ப்ரதிகூலரென்றும், அநுபயரென்றும் அநுகூலராவார் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ப்ரதிகூலராவார் பகவத்த்வேஷிகள் அநுபயராவா ரிவ்விரண்டுமில்லாத ஸம்ஸாரிகள் இதில் அநுகூலரைக் கண்டால் சந்தந குஸுமாதிகள் போலவும், நிலவு தென்றல் போ

வது, நேரில் ஸம்பந்தமில்லாவிட்டாலும் இவற்றை- மனோவாக்காயங்களை வாசித்து-ஆசார்யர்களிடமிருந்து ச்ரவணம் செய்து யோக்யதை யில்லையாகில் - சாஸ்த்ராப்யாஸம் இல்லாமையினாலும், அத்யயனம் முதலிய காலத்தினாலும் யோக்யதை இல்லாவிட்டால் அருளிச்செயல் - ஆழ்வார்களின் ஸ்ரீஸூக்திகள் உகந்தருளின - ஆழ்வார்கள் மங்களாசாஸனம் செய்தருளின இத்தால் அவைகளுக்கு ப்ராதான்யம் அருளிச் செய்யப்பட்டதாயிற்று அமுதுபடி - பகவான் அமுது செய்வதற்குக் காரணமான த்ரவ்யங்கள் சாத்துப்படி - சந்தனம் ஒதுங்கி வர்த்தித்தல்-அபிமானத்திற்கு விஷயமாயிருத்தல் பகவத்த்வேஷிகள்- பகவத் த்வேஷிகள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்-பகவானிடத்தில் பக்தி உடையவர்கள் இவ்விரண்டும் - பக்தியும் த்வேஷமும் 'சந்தந' இத்யாதியினால் கைங்கர்யமாகிற போகத்தை வருத்தி செய்யக் கூடியவர்கள் என்பதும், 'நிலவு' இத்யாதியினால் ஸம்ஸாரதாபத்தை

லவும், ஈப்ஸித விஷயங்கள் போலவுமுகந்து வர்த்திப்பான் ப்ராதிகூல்யரைக்கண்டால் ஸர்ப்பாக்நிகளைக் கண்டாற்போலே வெருவி வர்த்திப்பான் அநாஶ்ரயரைக்கண்டால் காஷ்டலோஷ்டாதிகளைக் கண்டாற்போலே த்ருணவத்கரித்து வர்த்திப்பான் இவர்க ளாஶ்ரயிப்பார்களாகி லிவர்களுக்கு ஜ்ஞாநத்தை யுண்டாக்கவும், இவர்க ளாஶ்ரயியார்களாகில் அய்யோவென்றிவர்கள் பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி யிருக்கவு மடுக்கும் இப்படிச்செய்ய வொட்டா தொழிகிறது அஹங்காரார்த்தகாமங்களில் ப்ராவண்யம் அஹங்காரார்த்தகாமங்களடியாக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை யநாதரித்திருக்குமாகில் ஸர்வஸஹனாயிருப்பானொரு ராஜாவினுடைய புத்ரனை ராஜஸந்நிதியிலே பரிஹஸித்தால் ராஜா வெறுக்குமாப்போலே யெம்பெருமான் திருவுள்ளஞ் சீறும் அஹங்காரார்த்தகாமங்களடியாக ப்ராதிகூல்யரை யாதரித்திருக்குமாகில் ராஜா ஸர்வஸஹனாயிருக்க ராஜத்விஷ்ட ஶத்ருஜநங்கள் பக்கலிலே மடிப்பிச்சைபுக்கால் ராஜர்க்கு கர்ஹ்யமாய அத்தாலே யவனையவன் வெறுக்குமாப்போலே யெம்பெருமான் திருவுள்ளம் வெறுத்திருக்கும் அஹங்காரார்த்தகாமங்களடி

நிவ்ருத்திசெய்யக்கூடியவர்கள் என்பதும், 'ஈப்ஸிதவிஷயங்கள்' என்பதினால் இவனால் இச்சிக்கப்பட்ட வஸ்துக்களைப்போல மிகவும் போக்யம் என்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'ஸர்ப்பாக்நிகளை' என்கிற இடத்தில் முதல் த்ருஷ்டாந்தம் பார்த்தமாத்திரத்தினால் பயம் உண்டாவதற்கு உதாஹரணம். இரண்டாவது ஸம்பந்தப்பட்ட எல்லாவற்றையும் நாஶம் செய்யக்கூடியது என்பதற்கு உதாஹரணம். வெருவி - பயப்பட்டு. த்ருணவத்கரித்து - புல்லைப்போல எண்ணி, அதாவது அலக்ஷ்யம் செய்து. இவர்கள் - இந்த ப்ரதிகூலர்களும் அநுபயர்களும். ஆஶ்ரயிப்பார்களாகில் - பகவானிடத்தில் பக்தியுடையவர்களாக வந்தார்களேயானால். அஹங்காரார்த்தகாமங்களில் - அர்த்தங்களிலும், காமங்களிலும். சீறும் - கோபித்துக்கொள்ளும். த்விஷ்டஶத்ருஜநங்கள் -

யாக வ௲ஷயரை யாடீஸிகருமாகில ஈத்ததுககும் வாஷாண ததுககுமவாசியறியாதாபபோலே யிவனுக குபபிறநத ஜாதம காயகாமாயிற றிலலேயாகாதே யெனறு அவனளவிலே யெமபெருமா ன௲ஷீத திருககும

இபபடி ஷாஷ்யகாரரருளிசசெயத வுத்தாகருததிலே 1 ‘கூடா ஷண்ணு வதித வெஸிஹ: காகிணீ ஐவி। உடி்ரு தாஐவி ஷ்ரஹணீயாணாவ டிவி கூாவ॥’,

இதன் தாதபாயம் 2 ‘வாரனஷு ஜாதா: வாஷாஸ்ஷவாஂவகா: । வஸிவாஷைஷு யெ ஐகா ஷூதீவ டியிதா ஐ॥’ உதாூிகளிறபடியே யஐஷிா

நீசாகளான ஜனஙகள காயகாமாயிறறிலலை யாகாதே - அனு ஷடானபாயநத மாநவிலலையே

இபபடிப பாஷயகாரா நியமிததது ஸாஸதிரததை யனு ஸாிததது எனறருளிச செயகிறா—‘இபபடி’ எனறு மபிதா கூடா - வயபிசாாியான ஸதிா, ஷண்ணு - நபுமஸகாகள, வதித-நிதயகாமஙகளைவிடடவாகள, வெஸிஹ: - பகவத நவே ஷிகள, இவாகளிடமிருநது, உடிரு தாஐவி - அவாகளால கொடுக கபபடடிருநதபோதிலும, காகிணீ ஐவி - அலப தரவயததை யும,ஈதரதானயததையாகவுமாம, ஆவடிவி-ஆபதகாலததி லும, கூாவ - ஒரு ஸமயததிலும, ந ஷ்ரஹணீயா - வாஙகக கூடாது இநத மூனறு ‘அவி’ ஸபதஙகளாலும அவாகளிட மிருநது வாஙகுவது ஸாவ பரகாரததாலும விலககபபடுகிறது வாரனஷு - அயலாருடைய தோஷஙகளில, யெ - எவா கள, ஜாதா: - பிறவிக குருடாகளோ, வாஷாஸ் - அயலாருடைய ஸதிாீகளின விஷயஙகளில, அவாஂவகா: - நபுமஸகாகளோ, வஸிவாஷைஷு - அயலாரை நிநதிபபதில, ஐகா: - ஊமைகளோ, அதாவது குருடா முதலியவாகளைப போலிருககிறாகளோ, தெ - அவாகள, ஐ - எனககு, அதீவ - மிகவும, டியிதா: - பாியமானவாகள ஷீமுச சொலலியபடி குல

---

1 நாண ஸ-3-17 2 வி-த-70-22

ரயஒ-ஃகார8ஙகள ஓஞூரதொ நிரஷூஙகளானபடியாலே
9-ஃராவி ரு ஐஙகளான வயஒ-ஃகா8ஙகளுவாயியாகவும
ந ூஞூறு ஹூதிகஞூஞொர ஓாஸீ ந விஷயஙகளில தான்
ன்ற நிலை குலையலாகாதெனறு திருவுளளம
(தில அநூஞூறு யநாஞூரி ககலாகாதென்னு
டம ஸ்ரீ ஶாஞூஹூஹூர கியிலே 1 ‘அநாஃரூ தவஸ்த
ஹிஸ் வரூஷம் நாஸி நஞுதி । தயா நவி-ஃதவஸ்தகும
ஶவாஞாஸி நஞுதி॥’ எனறு சொலலபபடடது.
(திகஞூறு ஸம்ஸஶஃமாகாதெனனுமிடம ஶஹாஸார
த்திலே 2 ‘யெஷ்விஷந்தி ஶஹாத்ராநம் நஸநி வ கெஶ
। ந தெஷாம் வரூணதீஶெஃஷ ஶதிஸம்ஸஶிஃணா

திகளிடமிருநது காஹிககும அாததமும, பரஸதிரீகளிடத
› காமமும ‘யஒ-ஃவிரு ஐாயஒ-ஃகார8ஙகள’ என றருளிச செய
படடன ‘ஓஞூரதஃ’ எனபதறகு இவைகள ஸாதாரணமான
ர்தாகளுககே விலககபபடடவை களாகையினால பரபனன
ரவாகளுககு விலககானவைகள எனபது சொலலவேணடிய
லை எனறு தாதபாயம உவாயியாகவும - அவைகளைககார
மாகக கொணடும தான நினறநிலை-தான நிறகவேணடிய ஸதி
யிருநது, குலையலாகாது - தவறிபபோகக கூடாது
விஷயததில பராமாணஙகளை நிரூபிததருளுகிறா—‘ அதில ’
ரூரமபிததுe ஶஹி - கருஹஸதன, அநாஃரூதவஸதம் -
பிளளையை ஆதரவு செயயாத, வரூஷம் - புருஷனை,
படி) நாஸிநஞுதி-கோபிததுக கொளளுகிறுளே, தயா -
படியே, அநவி-ஃதவஸ்தகும -தனனுடைய பகதாகளை ஆரா
ம செயயாத புருஷனை, ஸஶவாஞு, நாஸிநஞுதி - கோபித
கொளளுகிறுன இததால ‘ சீறும ’ எனபதறகு பரமாண
ரிறறு யெ - எவாகள, ஶஹாத்ராநம் — மஹாதமாவாகிய,
ஶவம் - பகவானை, விஷஞுி - தவேஷிககிறாகளோ, நஸ
நிவ - நினைககிறதுமிலலையோ, தெஷாம் - அவாகளுககு,
ணதீஶெஃஷ - கஙகை முதலிய புணய தீாததஙகளி
, ஶதிஃ - (அடைய வேணடிய புணயமாகிற) பலம, ந -
லை, ஸம்ஸஶிஃணா8வி - அவாகளுடன சோநதவாகளுக

1 ஶாண ஸம-4-86 2 பார-ஶா-336-36.

க்ஷி|' என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படியே 1 'உக்ரை: பாபரதை: க்ரூரை: பகவச்சாஸ்த்ர தூஷிதை: | ஸம்பாஷம் நாசரேஜ்ஜாது நஶ்யேத்தை: ஸஹ ஸ்திதே ஸக்தி:|' என்று ஸக்திசப்தம் ஸம்ஸர்க்கம் பகவச்ச்ரத்தையை யழிக்குமென்று சொல்லப்பட்டது. உதாஸீனரை ஆரணவத்தாகித்திருக்க வேணுமென்னுமிடம் 2 'அத்ய ப்ரப்ருதி ஹே லோகா: யூயம் யூயம் வயம் வயம் | அர்த்தகாமபரா யூயம் நாராயணபரா வயம் | நாஸ்தி ஸங்கதி ரஸ்மாகம் யுஷ்மாகஞ்ச பரஸ்பரம் |

கும், ந - இல்லை உக்ரை: - மூடர்களாயும், பாபரதை: - பாபத்தில் ஆசையுடையவர்களாயும், க்ரூரை: - க்ரூரமான ஸ்வபாவமுடையவர்களாயும், பகவச்சாஸ்த்ரதூஷிதை: - பகவானுடைய ஆஜ்ஞா ரூபங்களான ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளாகிய ஶாஸ்த்ரங்களை, அன்றிக்கே ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ஶாஸ்த்ரத்தை, அதுவுமன்றிக்கே பகவானையும், அவனை ப்ரதிபாதிக்கும் ஶாஸ்த்ரங்களையும், தூஷித்துக் கொண்டிருப்பவர்களாயுமிருக்கிற புருஷர்களுடன், ஸம்பாஷம் - (ஒருவிதமான) ஸம்பாஷணமும் நாசரேத் - பண்ணக்கூடாது, தை: - அவர்களுடன், ஸ்திதே(ஸதி) - சேர்க்கை உண்டாயிற்றேயானால், ஸக்தி: - பகவானிடத்தில் பக்தி, நஶ்யதி - நாஶத்தை யடைகிறது. இங்கு பக்தி என்னும் பதத்திற்குத் தாத்பர்யத்தை விவரிக்கிறார் செய்கிறார் — 'பகவச்ச்ரத்தையை' என்று. அத்ய ப்ரப்ருதி - இது முதல் கொண்டு, ஹே லோகா: - ஓ! லோகங்களே, யூயம் யூயம் - நீங்கள் நீங்களே, வயம் வயம் - நாங்கள் நாங்களே அதாவது உங்களை எங்கள் கும்பலில் சேர்த்து நாங்கள் என்று வ்யவஹரிக்கவும், பாகவதர்களான எங்களை உங்களோடு சேர்த்து நீங்கள் என்று வ்யவஹரிக்கவும் முடியாதென்றபடி, யூயம் - நீங்கள், அர்த்தகாமபரா: - பணத்திலும், போகத்திலும் ஆசையுடையவர்கள், வயம் - நாங்கள், நாராயணபரா: நாராயணனிடத்தில் ஆசையுடையவர்கள், அஸ்மாகஞ்ச - எங்களுக்கும், யுஷ்மாகஞ்ச - உங்களுக்கும், பரஸ்பரம் - ஒருவருக்

1 ஶாண்-ஸம-1-120

வயஞ்ச கிங்கரா விஷ்ணோ யூயஞ்சேந்த்ரிய கிங்கரா:||' இத்யா திகளிலே உதாஹ்ருதம். இப்படி முன்னடிப்பார்த்து வர்த்திக்கவேணுமென்றருளிச்செய்த அர்த்தம் ஶாஸ்த்ரைகவேத்யமாகையாலே ஶாஸ்த்ரீயங்களுக்கு அநுகுணமாக ஸாரோத்தாரம் பண்ணி இவரருளிச்செய்த கைங்கர்யங்களும் தான் வேண்டினபடி செய்யவொண்ணாமையாலே ஶாஸ்த்ரார்த்தமான நியமத்தோடே செய்தால் கைங்கர்யமாமென்று ஸமர்த்திதம். 'வேண்டிற்றுச்செய்து திரியவமையுமோ வென்னில்? அது

ஶாஸ்த்ரவஶ்யத்வத்திற்கு ப்ரமாணம்

இவனுக்கு ஸ்வரூபமன்று' என்றருளிச் செய்தபடியே 1 'அஶாஸ்த்ரமாஸுரம் க்ருத்ஸ்நம்' என்று ஆளவந்தாரரு

கொருவா, ஸம்பந்தி: - ஸம்பந்தம், நாஸ்தி - இல்லை, வயம் து - நாங்களோவென்னில், விஷ்ணோ: - பகவானுக்கு, கிங்கரா: - தாஸர்கள், யூயம் இந்த்ரியகிங்கரா: நீங்கள் இந்திரியங்களுக்குத் தாஸர்கள் இப்படி - கீழ்நிரூபித்தபடி அர்த்தம் - அநுகூலாதிகளிடங்களில் நடக்க வேண்டிய ப்ரகாரம் 'முன்னடி' இத்யாதிக்கு முன்னடி பார்ப்பதற்கு வேறு ஒருவழியுமில்லாததால் ஶாஸ்திரங்களைக்கொண்டு கர்த்தவ்யாகர்த்தவ்யங்களைக் கண்டு நடக்க வேண்டுமென்று தாத்பர்யமாகையினாலே என்று தாத்பர்யம் ஶாஸ்த்ரீயங்களுக்கு-ஶாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்ட மற்ற நித்ய நைமித்திகாதி கர்மங்களுக்கு ஸாரோத்தாரம்பண்ணி-ஸாராம்ஶத்தை எடுத்து கைங்கர்யங்களும் - கீழ்நிரூபிக்கப்பட்ட நாநாவிதமான கைங்கர்யங்களும், நியமத்தோடே - ஆசார்ய ஶிக்ஷாதி நியமத்தோடே 'ஸமர்த்திதம்' என்பதினால் ஶாஸ்த்ரீயமான அநுகூலாதிகளில் நடக்க வேண்டியதோடு சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டதினால் அந்தக் கைங்கர்யங்களும் ஶாஸ்த்ரீயமாகவே செய்ய வேண்டுமென்பது த்யோதிதம் அவருடைய ஸ்ரீஸூக்தியிலேயே இவ்விஷயம் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றருளிச் செய்கிறார்—'அதில' என்றாரம்பித்து அஶாஸ்த்ரம் - ஶாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்படாத, க்ருத்ஸ்நம் - எல்லாம், ஆஸுரம்,

---

1 ஸ்ரீ கீதா-ஸங்-21.

ளிச்செய்தபடியே ஶாஸ்த்ரவிரோதங்களை தேவஸந்நி
தியான விஷய ஸ்வபாவத்துக்குப் பொருந்தாமையா
லும், 1 'ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி மமைவாஜ்ஞா யஸ்தாமுல்லங்க்ய
வர்த்ததே | ஆஜ்ஞாச்சேதீ மம த்ரோஹீ மத்பக்தோऽபி ந
வைஷ்ணவ: ||' என்று அடிமை கொள்ளுகிறவ னரு
ளிச்செய்தபடியாலும், இவன் ஶரீரத்தோடிருந்த
காலம் ஶாஸ்த்ரவஶ்யனாயடிமைசெய்யவேணு மென்று
திருவுள்ளம் 2 'நிஜகர்மாதி பக்த்யந்தம் குர்யாத்
ப்ரீத்யைவ காரித: | உபாயதாம் பரித்யஜ்ய ந்யஸ்யேத்
தேவே து தாமபீ: ||' என்று ஸ்ரீ கீதாஸங்க்ரஹத்
தில் 'ப்ரீத்யைவ' என்கிற அவதாரணத்தாலே ஸாத்ய
ஸாதனபாவத்தை வ்யவச்சேதித்தாரென்னு மிடம் 'உபாய

அஸுர ஸ்வபாவமுள்ளவர்களுக்கு (அமைந்தது) தேவஸந்நி
தியான-பகவானிடத்தில் பக்தியையுடைய ஶ்ருதி:, ஸ்ம்ருதி:,
மமைவ - என்னுடைய, ஆஜ்ஞா - ஆஜ்ஞை, ய: - எவன்,
தாம் - அந்த ஆஜ்ஞையை, உல்லங்க்ய - அதிக்ரமித்து, வர்த்ததே -
நடக்கிறானோ (அவன்), ஆஜ்ஞாச்சேதீ - என்னுடைய ஆஜ்ஞை
யைத் தடுத்தவன், மத்பக்த: - என்னிடத்தில் பக்திசெய்து
கொண்டிருந்த போதிலும், மம - எனக்கு, த்ரோஹீ - விரோதி,
(ஆகையினாலே) ந வைஷ்ணவ: வைஷ்ணவனல்ல 'திருவுள்ளம்'
என்பதோடு ஸ்ரீபாஷ்யகாரருக்கு என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும்
நிஜ - தன்னுடைய, கர்மாதி - நித்ய நைமித்திக காம்யங்கள்
முதலாக, பக்த்யந்தம் - பக்தி வரையிலுமுள்ள காமங்களை, ப்ரீத்யைவ ப்ரீதியினாலேயே, காரித:-செய்விக்கப்பட்டவனாய்,
குர்யாத் - செய்ய வேண்டும், உபாயதாம் - ஒரு பலத்திற்கு
உபாயமாக இருக்கிறது என்கிற புத்தியை, பரித்யஜ்ய-
விட்டுவிட்டு, தாம் - அந்த உபாயமாயிருக்கையை, தேவே-
பகவானிடத்தில், அபீ: - பயமில்லாதவனாகக் கொண்டு,
ந்யஸ்யேத் - வைக்க வேண்டும் ஸாத்யஸாதனபாவம் -
இது ஒரு பலத்திற்கு ஸாதனம் என்கிற புத்தியை வ்யவ
ச்சேதித்தார் நிஷேதித்திருக்கிறார் 'ஏவ'காரத்தின் அர்த்தத

1 வி-த-6-31 2 ஸ்ரீ கீதா-ஸங-31.

ஷாம் வஶித்வஜ்ஞ’ என்று விவரிக்கையாலே **ஸூக்ஷ்ம ஶாஸ்த்ரீய தௌக்ஷ்ண்யத்தில் ஶக்தியினுடைய ஸௌநக ஸ்வாதிஶயம்** விவக்ஷிதமானாலும் **‘நிஜகர்மாதிஸக்தஜ்ஞம்’** என்கிற விவற்றின் **ஸ்வரூபத்துக்கு ஶாஸ்த்ரமே ப்ரமாணமென்னுமிடம் ‘நிஜகர்ம’ ஶப்தத்தாலே ஸூசிதமாயிற்று** இச்சாஸ்த்ரீய **நியமம்** 1 **‘அவிஶுத்தாய யஜ்ஞாநாம் வாநுநாயகாநுஶஸ்ய | ஸங்க்ரஹாய ச லோகஸ்ய மர்யாதாஸ்தாபநாய ச || ப்ரியாய மம**

தையே **‘உபாயதாம்’** என்று விஸ்தரித்திருக்கிறபடியினாலே **‘விவரிக்கையாலே’** என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது **‘ஸௌநகஸ்வாதிஶயம்’** என்பதற்கு ஶாஸ்த்ரமும் பகவானிடத்தில் ப்ரீதியும் நித்யநைமித்திககாம்யங்களில் இவனை ப்ரேரணம் செய்தபோதிலும் ப்ரீதியே முக்யம் என்று தாத்பர்யம் அப்படிக்கில்லாமல் ஶாஸ்த்ரத்தை விலக்குவது என்று சொல்லில் வரும் விரோதத்தை நிரூபித்தருளுகிறார் — **‘நிஜகர்ம’ ஶப்தத்தாலே’** என்று **ஸ்வரூபத்துக்கு** - கர்மங்களினுடையவும் ஶக்தியினுடையவும் ஸ்வரூபத்தை யறிவதற்கு **‘நிஜகர்ம’** இத்யாதிக்கு **‘நிஜகர்ம’** என்பதினால் தன் வர்ணாஶ்ரமங்களுக்கு உரிய கர்மங்களென்றாகத்தானகையினால் இது தன்னுடைய தர்மம், இது தன்னுடையதல்ல, என்றறிவதற்கு ஶாஸ்த்ரமே ப்ரமாணமாகையினால் ஶாஸ்த்ரம் அவஶ்யாபேக்ஷிதம் என்றதாயிற்று என்று தாத்பர்யம் கீழில் **‘ஶ்ருதிஃஸ்ம்ருதிஃ’** இத்யாதி வசனங்கள் பக்தர்களை மாத்திரம் குறிக்கிறது என்று ஸந்தேஹமுண்டாகலாமாகையினால் ப்ரபன்னர்களைக் குறித்தே சொல்லும் வசனங்களை நிரூபித்தருளுகிறார் — **‘இச்சாஸ்த்ரீய’** என்றாரம்பித்து **மநீஷீ** - புத்திமான், இங்கு ப்ரபன்னன் என்றபடி, **யஜ்ஞாநாம்** - தர்மங்களுக்கு, **அவிஶுத்தாய** - நாஶமுண்டாகாமலிருப்பதற்காகவும், **கர்மஸு** - ஶிஷ்ய புத்ராதி பரம்பரைகளின், **வாநுநாய** - ரக்ஷிப்பதற்காகவும், **லோகஸ்ய** - லோகத்தின், **ஸங்க்ரஹாய** - சேர்த்துக் கொள்ளுவதற்கும், அதாவது தன்னனுஷ்டானத்தைப் பார்த்து லோகத்தாரும் சேருவதற்காகவும், **மர்யாதாஸ்தாபநாய ச** - வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட மர்யா

1 ல-த-17-93, 94

விஷ்ணோஸ் தேவதேவஸ்ய ஶார்ங்கிண: । ப்ரீத்யை வேதிகாசாரம் ந கஶ்சித் ந லங்கயேத்॥' என்று ஸ்ரீவத்ஸாங்காய்யத்திலே ஸ்ரீவிஷ்ணம் இத்தவிரந்தபோது வரும் நிஷ்டும் 1 'யதாஹி வல்லபோ ராஜ்ஞோ நதீம் ராஜ்ஞா ப்ரவர்த்திதாம்। லோகோபயோகிநீம் ரம்யாம் பஹுஸஸ்ய விவர்த்திநீம்॥ லங்கயந் ஶூலமாரோஹேத் அநபேக்ஷோபி தாம் ப்ரதி। ஏவம் விலங்கயந் மர்த்யோ மர்யா

தையை ஸ்தாபிப்பதற்காகவும், தேவதேவஸ்ய - தேவதைக ளுக்கெல்லாம் தேவதையாயும், ஶார்ங்கிண:-ஶார்ங்கமென்னும் வில்லைத் தரித்தவனுயு மிருக்கிற பகவானுடையவும், ப்ரீ-என்னு டையவும், ப்ரீத்யை - ப்ரீதி உண்டாவதற்காகவும், வேதிகா சாரம் - வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் கர்மங்களின் அனு ஷ்டானத்தை, ந கஶ்சித் - மனிதனும், நலங்கயேத் - அதிக்ரமிக்கக் கூடாது, அனுஷ்டானத்தில் சேட்க வேண்டிய தில்லை என்றபடி 'ஸ்ரீவத்ஸாங்காய்யத்திலே' என்பதினால் இப்ர மாணம் ப்ரபன்னனைப் பற்றியது என்பது த்யோதிதம். யதா ஹி - எப்படி, ராஜ்ஞ: - ராஜாவுக்கு, வல்லப: - மிகவும் ப்ரீதி விஷயமாயிருக்கு மொருவன், ராஜ்ஞா -ராஜாவினால், ப்ரவர்த்தி தாம் - உண்டாக்கப்பட்டதாய், லோகோபயோகிநீம் - லோகங்களுக்கு உபயோகமுள்ளதாயும், ரம்யாம் - அழகானதா யும், பஹுஸஸ்யவிவர்த்திநீம் - அனேகம் பயிர்களை வரு த்தி செய்யக்கூடியதாயு மிருக்கிற, நதீம் - நதியை, தாம்ப்ரதி (தான்) அதைக் குறித்து, அநபேக்ஷோபி - அபேக்ஷயில் லாதவனு யிருந்தபோதிலும், லங்கயந்-அதிக்ரமம் செய்தவனுய்க் கொண்டு, அதாவது தனக்கு அதில் ஒன்றுமலாபமில்லை என்று அதிக்ரமம் செய்தால் என்றபடி, அதாவது அதை மறித்தால், ஶூலம் - ஶூலத்தை, ஆரோஹேத் - ஏறுவனே, ஏவம் - இப்படி, வேதநிர்மிதாம் - வேதத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட, மர்யாதாம் - எல்லையை, விலங்கயந் - அதிக்ரமித்து நடக்கிற,

1 ஸ-த-17-95, 96, 97

ஷாம் வேதநிந்தகாம் || ப்ரியோபி ந ப்ரியோஸௌ மே மதாஜ்ஞா வ்யதிவர்த்தநாத் |' என்ற [illegible] சொல்லப்பட்டது. இந்த ஸம்வத்ஸரீதிக்கு க்ஷமைகொண்டிலனாகில் ஊக்கணுவதற்கு முன்னே யமகிங்கராகாரமாக வேதேனுமொரு வநிஷ்டத்தை விளைப்பிக்கும் அது நிற்க ஸக்ருத்ப்ரபந்நனான இவனுக்கு ஸம்வத்ஸரீதிக்குமேற்பட்ட காலமில்லை அந்த ஸம்வத்ஸரீதிஸிப்பதும் பின்பு க்ஷமைகொள்ளில 1 'ஸா

ஷ்யூ: - மனிதன், ப்ரியோபி - (இதற்கு முன்) என்னக்கு இஷ்டனாயிருந்தபோதிலும், மதாஜ்ஞாவ்யதிவர்த்தநாத் - என்னுடைய உத்தரவை மீறி நடந்ததினாலே, அஸௌ - இவன், மே - எனக்கு, ந ப்ரிய: - (அது தொடங்கி) ப்ரியனல்ல, இதற்கு முன் அவனிடத்திலிருந்த ப்ரீதியும் நசித்துவிடும் என்று தாத்பர்யம் இத்தால் பகவானுடைய அப்ரீதியாகிற அநிஷ்டபலம் சொல்லப்பட்டது இதுவும் அந்த பாபத்தி அத்யாயத்திலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிக்கிறது 'அநந்தரம்' என்னும் பதம் இந்த அப்ரீதியே அநிஷ்டமென்று நிரூபித்தருளுகிறார் — 'இந்த' என்று ஆரம்பித்து க்ஷமைகொண்டிலனாகில் - பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்காவிட்டால் 'அயிகாராகாரமாக' என்பதற்கு காலம் குறித்து ப்ரபந்தி பண்ணுவனுக்கு ஜன்மாந்தர விளம்பாதிகளும், காலம் குறிக்காத செய்திருப்பார் அந்த காலத்திற்கு மேலேயே துக்காதிகளும் அநாதாநுஷ்டானிய ப்ரா சாரத்துக்குத் தக்கபடி உண்டாகும் என்று தாத்பர்யம் [illegible] மாகிற பலத்திற்கு விரோதமாகாமையினாலும் ஸகலாபிஷ்டப்ரதனான ஜ்ஞானமுள்ளவன் துக்காதிகளுக்கு பயப்படமாட்டான் என்றருளிச் செய்திருப்பதினாலும் இது ஒரு அநிஷ்டமாகாதோ என்னில் அதற்கு ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார் — 'அது' என்று ஆரம்பித்து நிற்க - இருக்க, அதாவது அதை அநாதரித்து என்றபடி, ஸஹிப்பதும் - ஸாந்தமாவதும் அப்ரீதியே நரக துல்யமென்பதற்குக் காரணம் அருளிச் செய்கிறார் — 'ஸாஷ்ருஜம்' என

1 கீதை-5 29

ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம்' என்னும்படி நிஸர்க்க ஸுஹ்ருத்தான ஸர்வேஶ்வரனுடைய அப்ரீதி ஸம்பவிக்குமளவு மிவனுக்கு மர்மச்சேதமாயிருக்கும். இங்ஙனிராதவனுக்கு ஸ்வாமி விஷயத்தில் ப்ராவண்யமும் ப்ரேக்ஷாபூர்வமான மோக்ஷத்தில் ருசியும் ஶங்கிக்கவடுக்கும். இவ்வாஜ்ஞாதிலங்கநம் 1 'ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி' என்று

ரம்பித்து ஸர்வபூதாநாம் - எல்லா ப்ராணிகளுக்கும், ஸுஹ்ருதம் - ஸுஹ்ருத்தாக (என்னைத் தெரிந்துகொண்டால் ஶாந்தியை யடைகிறான்) இந்த வசனத்தில் ஶாந்திக்குச் காரணம் பகவானை ஸுஹ்ருத்தாக அறிவது என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலே அப்படி ஸர்வஸுஹ்ருத்தான பகவானைத் தன்னிடத்தில் அப்ரீதியையுடையவனாக அறிந்தால் ஶாந்தி உண்டாகாது என்பது தேறப்படுகிறது. நிஸர்க்க - ஸ்வபாவத்திலேயே மர்மச்சேதமாயிருக்கும் - மாம்ஸக்ஷதத்தில் உண்டாகும் வேதனைபோல மிகவும் துக்கத்தைத் தரக்கூடியதா யிருக்கும். இங்ஙனிராதவனுக்கு - இப்படிப் பகவத்ப்ரீதி அருந்துதமாய்த் தோன்றாதவனுக்கு, ஶங்கிக்கவடுக்கும் - இல்லை யென்று ஸந்தேஹிக்கத் தகுந்ததாகும். அதாவது பகவானுடைய ப்ரீதிக்காக வன்றோ கைங்கர்யமாகிற புருஷார்த்தம் அபேக்ஷிக்கப் படுகிறது, அதற்கு விரோதியான அப்ரீதியில் இவனுக்குப் பய மில்லை என்னில் மோக்ஷத்தில் வாஸ்தவமாச ஆசை இல்லை என்று நினைக்கலாம் என்று தாத்பர்யம். இந்த ஶாஸ்த்ரீய நியமம் பகவத் ப்ரீத்யர்த்தமாகையினாலே பலத்தைப் ப்ரதிபாதிக்கு மிடத்தில் அநுஸந்திக்கலாமென்றும், ப்ரபத்திக்கு முன்பு உபாயத்துக்கு ஸஹகாரியா யிருப்பதினாலே உபாயத்தைப் ப்ரதிபாதிக்கும் இடத்தில் அநுஸந்திக்கலாமென்றும் ஶங்கை உண்டாகலாமாகையினால் இதை அநுஸந்திக்கும் இடத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இவ்வாஜ்ஞாதிலங்கநம்' என்றாரம்பித்து ஶாஸ்த்ரீய நியமனம் பகவானுடைய அப்ரீதி ரூபமான விரோதிக்கு நிவர்த்தகமா யிருக்கையினால் விரோதி நிவ்ருத்தி

---

1 ஆள-ஸ்தோ-46

உத்தேச்யமான ஸம்வத்ப்ரீதிக்கு விரோதியானபடி

மந்திரத்தில அநுஸந்திக்கும் யாலே இசாஸ்த்ரீய நியமம்

இடம் ஈஸ்வரஹ்ருதயத்தில விரோதி

நிவ்ருத்தியை யதாவஸ்திதிக்கு மிடங்களிலே யதாவஸ்திக்கப் ப்ராப்தம் இந்த நியோகாவத்யுதம் வசிஷ்டாசார்யரல்லாத வயிகாரிகளுக்கு குபாயவசிந்த்ய விரோயியை ஸம்பாதித்துக்கொண்டு ஸம்வத்ஸாதகமாயிருக்கும் வசிஷ்டாசார்யருக்கு கதிருஷ்டங்கௌதுகாப்ரீதி பிறவாதபடி பண்ணிக்கொண்டு ஸம்வத்ப்ரீணனமாயிருக்கும்

ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞா விபாகேந த்விதா சாஸ்த்ரீயஸங்கதி: ।
நிக்ரஹாநுக்ரஹாதத்ரா வ்ராத்தஸ் ஸம்ராவயே ॥

யைச் சொல்லுமிடத்தில் அநுஸந்திக்க வேண்டும் என்று தாத்பர்யம் ஆக இத்தால் உபாயத்திற்கு முன்பு உபாய விரோதியான அப்ரீதியை நிவ்ருத்தி செய்வதையும், உபாயாநுஷ்டானத்திற்குப் பிறகு ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமான பகவத்ப்ரீதிக்கு விரோதியான அப்ரீதியை நிவ்ருத்தி செய்வதையும் விரோதி நிவ்ருத்தி யென்று ஒன்றுக்கச் சேர்த்து அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பது தாத்பர்யம் இப்படி ஒரே மாதிரியான அநுஸந்தானம் ஏற்படாமையினால் கீழ்க்கூறிய சங்கை பரிஹரிக்கப்பட்டதாகிறது விரோதி நிவ்ருத்தி என்கிற ஆகாரத்தினால் சக்ருத்தோபாயன், அசக்ருத்தோபாயன், ஆகிய இருவர்களுக்கும் ப்ரயோஜனமாகும் ப்ரகாரத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இந்த' என்றாரம்பித்து ஸ்வாதந்த்ர்யம் - ப்ரஸாதத்திற்குக் காரணம் சதிருஷ்டவந்தௌதுக-ப்ரீதி நடந்ததனால் உண்டான

இப்படி சாஸ்த்ரீய நியமனம் ஆஜ்ஞாதி லங்கனத்தினாலுண்டாகிய அப்ரீதி உண்டாகாமல் தடுக்கிறதென்னில் அநுஜ்ஞா கைங்கர்யங்களாகிய மாலாகாரணாதிகள் செய்யவேண்டியதில்லை என்றேற்படுமே என்னில்? அருளிச்செய்கிறார்—'ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞா' என்றாரம்பித்து

ப - ரை] சாஸ்த்ரீயஸங்கதி: - சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட மார்க்கம், அதாவது காமங்களைப் பற்றிய விதி, ஆஜ்ஞாநு

அநுஜ்ஞயா ப்ரவ்ருத்தேபி க்ருதகோபாதிஸம்பவே |
ஆஜ்ஞாதிக்ரமதோஷஸ்ஸ்யாத் நியதோ துரத்யய: |
ப்ராப்த்யுபாயபரீஹாரே ஸஹகாரஸம்ருத்தயே |
தத்ஸம்வர்த்திதம் ப்ராஹுரதிசாரம் விசக்ஷணா: ||

ஜ்ஞாவிஸாகே - ஆஜ்ஞை, அநுஜ்ஞை, என்கிற பிரிவுகளில், **த்விதா**-இரண்டுவிதமாக (பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது) அவைகளில்), **ஆத்யா**-முதலாவதான ஆஜ்ஞை, **நிக்ரஹாநுதயாய** நிக்ரஹம் உண்டாகாமலிருப்பதற்குக் காரணமாக (சொல்லப்பட்டது) அதாவது நிக்ரஹம் உண்டாகாமலிருப்பதற்குக் காரணங்களாகிய காமங்களைப் பற்றிய விதி ஆஜ்ஞையென்று சொல்லப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம், **அபரா** - மற்றொன்றாகிய அநுஜ்ஞை, **தத்ஸஹாயாய** - அநந்த பலங்களை யடைவதற்காக (சொல்லப்பட்டிருக்கிறது), அதாவது அநந்த ப்ரீதி விசேஷங்களுக்குக் காரணமான மாலாகரணம் முதலிய காமங்களைப்பற்றிய விதி அநுஜ்ஞை என்னப்படுகிறது அப்படிப்பட்ட விதிகளினாலே விதிக்கப்பட்டிருப்பதினாலே காமங்களும் ஆஜ்ஞையென்றும், அநுஜ்ஞையென்றும் சொல்லப்படுகிறது இப்படியாகிலும் அநுஜ்ஞா கைங்கர்யங்களையும் தன்னிஷ்டப்படி செய்ய முடியாதென்று நிரூபித்தருளுகிறார்—'**அநுஜ்ஞயா**' என்று ஆரம்பித்து **அநுஜ்ஞயா** - அநுஜ்ஞை என்று சொல்லப்படுகிற விதியினாலே, **ப்ரவ்ருத்தேபி** - ப்ரவ்ருத்தி செய்திருந்தபோதிலும், **க்ருதகோபாதிஸம்பவே** - (சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்டிருக்கும்) காமத்திற்கு விரோதம் முதலியவைகள் உண்டானால், '**ஆதி**'சப்தத்தினாலே கர்த்ரு தேசகாலாதி வைகல்யங்கள் குறிக்கப்படுகின்றன, **ஆஜ்ஞாதிக்ரமதோஷ:**-ஆஜ்ஞையையதிக்ரமித்த தோஷம், **ஸ்யாத்** உண்டாகும், **அத:**-ஆகையினாலே, **நியத:**-(சாஸ்திரப்படி நடக்கவேண்டுமென்கிற) நியமம், **துரத்யய:**-தாண்ட முடியாதது ஓரே காமத்துக்கு உபாய விரோதி பாபத்தை நிவர்த்திக்கக் கூடிய தன்மையும் பகவானுடைய ப்ரீதிக்குக் காரணமாயிருக்கும் தன்மையும் ஸம்பவிக்கும் ப்ரகாரத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'**ப்ராப்த்யுபாய**' என்றாரம்பித்து **ப்ராப்த்யுபாயபரீஹாரே** – தோஷத்தின் பரிஹாரம் (நிக்ரஹத்தின்

நித்யகாம்ய ஸ்வரூபைக்யே விநியோகப்ருதக்த்வத: ।
ஸக்ருத்ப்ரயோகேऽபி நித்யம் ஸ்யாதிதஜ்ஞத: ॥ [ஜ்ஞை:]

அநாஜ்ஞாதாவிஶேஷாஶ்சைஷ்டேஷ்டு விசக்ஷ
ஆஶ்ரித்ய தாத்பர்யஞ்சோ நதோ ஷோஷ ஈதீரிதம் ॥

நிவ்ருத்தி), ஸம்ராட்ஜ்ஞாவத்ஸ்வேத(ஸதி) - வேறு பலத்தோடு சேர்ந்திருக்கும்பொழுது, தத்ர அந்தக் காமத்தில், **விசக்ஷணா:**-பண்டிதர்கள், **அதிகாரம்**-அதிகாரத்தை, **ஸம்வந்தம்** - சேர்ந்திருப்பதாக, அதாவது நிக்ரஹ நிவ்ருத்தியிலும், அந்தந்த பலங்களிலும் ஆசைகள் சேர்ந்திருப்பதாக, **ஆஹு:** - சொல்லுகிறார்கள், அதாவது ஜாதேஷ்டி முதலிய காம்யங்கள் நைமித்திகங்களாகையினால் அனுஷ்டிக்காவிடில் உண்டாகக் கூடிய நிக்ரஹ நிவ்ருத்தியும், புத்திரனுடைய பரிஶுத்தியும் பலமென்று நிரூபிக்கப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம் இரண்டு பலங்களும் உண்டானாலும் அதே காம்யத்தை அந்தந்த பலத்திற்காகத் தனித் தனுஷ்டிக்க வேண்டியதில்லை என்றருளிச்செய்கிறார்—' நித்ய ' என்றாரம்பித்து **நித்யகாம்யஸ்வரூபைக்யே**-நித்யமாயும், காம்யமாயும்இருக்கும் காம்யங்களின் ஸ்வரூபம் ஒன்றாயிருக்கும் பக்ஷத்தில், **விநியோகப்ருதக்த்வத:** - ஒரு காம்யத்தையே இரண்டுவிதமான பலங்களுக்காக ஶாஸ்திரங்களில் விதித்திருப்பதினால், **ஸக்ருத்** - பலத்திற்காக, **ப்ரயோகேऽபி** - செய்யப்பட்டிருந்த போதிலும், **தஜ்ஞத:**- பலார்த்தமாகச் செய்கிற ஒருதடவை யனுஷ்டானத்தினாலேயே, **நித்யம்**-நித்யமும், **ஸ்யாத்** - (அனுஷ்டிக்கப்பட்டதாக) ஆகிறது நித்யமாக அனுஷ்டித்ததில் காம்யம் அனுஷ்டிக்கப்பட்டதாகாது ஏனெனில் நித்யமாக அனுஷ்டிப்பதற்கு அதிகாரம் தத்காலத்தில் பரிஶுத்தனாய் உயிரோடிருப்பது அது காம்யானுஷ்டானம் செய்யும்பொழுது மிருக்கிறது காம்யத்தில் அதிகாரம் அந்தப் பலங்களில் ஆசை, அது பலத்திலாசையில்லாம லனுஷ்டிக்கப்படும் நித்ய காம்யத்தி லில்லை என்று தாத்பர்யம் - இப்படி ஸமவிதாதிகார ஸ்தலத்தில் அனுஷ்டிக்காமல்போனால் நிக்ரஹமுண்டான போதிலும் கேவலம் காம்ய காம்யங்களில் அப்படி நிக்ரஹமில்லை என்றருளிச் செய்கிறார்—' **அநாஜ்ஞாதே** ' என

நின்றனமனபுடைவானோ நிலையினிலமளநதான
நனறிதுதீயதிதெனறு நடததிய நானமறையால
இனறுநமககிரவாதலி லிமமதியிந நிலவே
அன்றியடிககடியாரிரு ளாககவடியுளதே 24

ருாமபிதது **விசக்ஷணை:** - பணடிதாகளினால, **அநுஜ்ஞா மாதர விஶேஷ** - அனுஜ்ஞையினால மாததிர மேறபடட, **கைங்கர்யேஷு** - கைஙகாயஙகளில **அக்ருதௌ** - செய யாத பக்ஷததில, **தத்ஹாநி:** - அநதப பலம கிடைககாமல போகிறது, **தோஷஸ்து** - தோஷமோவெனில, **ந** - இலலை, **இதி** - எனறு, **ஶம்ஸிதம்** - சொலலபபடடது

இபபடி ஶாஸதிரஙகளை யனுஸரிததே கைஙகாயம செயய வேணடியதாயிருநதால, பாஶுபதம முதலிய ஶாஸதிரஙகளையும அனுஸரிகக வேணடுமே எனகிற ஶஙகையைப பரிஹரிததருளு கிறா—‘ நினறனம ’ எனறுாமபிகது

ப - ரை] நிலமளநதான - (தரிவிகரமாவதாரம செயது) பூமியை யளநத பகவான, இது - இநத ஸதய வசனஙகள, நனறு - நலலது, இது - இநத பரதார கமனஙகள, தீயது - கெட டது, என்று, நடததிய - பரவாததிபபிதத, நானமறையால - நாலு வேதஙகளினாலும, அனபுடை-அனபுடையவாகளான, வானோ - வானிலிருககுமவா, அதாவது பரமபதததில வஸிககும நிதய முகதாகளின, நிலை - ஸதிதியில, பகவானுடைய அபிபராயத தை யறிநது பரீதி வருமபடி கைஙகாயம செயவதாகிற ஸதிதி யில, நினறனம - நினறோம, இனறு - இநத ஸமஸார தசையில, நமககு - காம பரவஶாகளான நமககு, இரவாதலில - ராததிரி யாகையினால, இமமதியின - இநத வேதமாகிற சநதிரனுடைய, நிலவேயனறி - வெளிசசததைத தவிர, அடிககடி, ஆா-வருததி யடைகிற, இருள - அநதகாரததை, தீாகக - போககடிபபதறகு, அடி காரணம, உளதே - இருககிறதோ

‘ அனபுடைவானோ ’ எனபதறகு அவாகள எபபடி பரீதி யினால கைஙகாயம செயகிறாகளோ அதைபபோல நாமும பரீதியினாலே பணணவேணடும எனறு தாதபாயம ‘ நிலமளந தான ’ எனபதினால ஸாவஜ்ஞ ஸுஹ்ருதெனபதும, புருஷோத

ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாத்மகே
ஸ்வஶக்திமதி ஶாஸநம்
ஸாவஜ்ஞேஷ்வேவ யதேச்சை:
க்ஷாந்திவாரண தேஶாதிஸம்பதை: ।
நியோகமேவமேவாநுத்யாநம்
நியமயிது: ஶாஸ்த்ரஸம்மதம்
நிஶ்சித்ய ஸ்வாத்மதாஸ்யாபி
நிர்வாணம் நிர்விஶந்தி பாஹ்ய: ॥

இதி ஶ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஶாஸ்த்ரீய நியமநாதிகார ஸ்ஸப்ததஶ:

—

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஸ்ரீராஜபுரம் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

நமன் என்பதும், மற்ற தேவதைகள் இவனைப்போலே ஆப்தர்கள் அல்லரென்பதும், சொல்லப்படுகிறது. '**நன்றுந் தீயதும்**' என்பதற்கு நல்லதாகையினாலே இதைச் செய், கெட்டதாகையினாலே இதைச் செய்யாதே என்கிற விதி நிஷேதங்களில் தாத்பர்யம். இத்தால் அந்தப் பகவானே அஸுரர்களை மயக்குவதற்காகச் செய்த பௌத்தாகமம் முதலியது விலக்கப்படுகிறது. '**நடத்திய**' என்பதினாலே பகவானும் வேதங்களைப் புதிதாக உண்டாக்கவில்லை, அநாதியாக இருந்தவைகளைப் ப்ரவர்த்திப்பித்தானென்று ஆகதமாகையினாலே அபௌருஷேயத்வமும் த்யோதிதம். இப்படி ஶாஸ்த்ரத்தைக் கொண்டே பகவதபிப்ராயத்தை யறிய வேண்டுமென்பதற்குக் காரணத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'**இன்று**' என்றாரம்பித்து. '**இன்று**' என்பதினாலே நமக்கே இனிவரக் கூடிய முக்தி தசை விலக்கப்படுகிறது. '**நமக்கு**' என்பதினாலே இந்த லோகத்திலே அவதரித்திருக்கும் ஸூரிகள் விலக்கப்படுகிறார்கள். இங்கு '**மதி**' என்பது வேதம்

'நில'வாவது அதை அனுஸரித்துண்டாகும் ஸ்ம்ருத்யாதிகள் அன்றிக்கே வேராத்த ஜ்ஞானமாகிற ப்ரகாஸமாகவுமாம். 'அடிக்கடி ஆா' என்பதினால் தினந்தோறும் பாபங்களைச் செய்ய 'வாவ: ஸ்ரீஜ்ஞாம் நாஸ்பதி' என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்களிற்படியே உண்டாகும் அஜ்ஞானமும் சொல்லப்படுகிறது. இத்தால் ராத்திரியில் ஸூர்யனுடைய ப்ரகாஸத்திற்கு ஆசைப்படுவதுபோல் ஸம்ஸார தஸையிலேயே மோக்ஷ தஸையில் உண்டாகும் விகாஸம் உண்டாகாது என்பது த்யோதிதம்.

ஶ்ருதிகளைத் தவிர பகவானுடைய அபிப்ராயத்தை யறிவதற்கு இன்னும் சில காரணங்களை யருளிச்செய்கிறார்—'ஶ்ருதி' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] **ஸுதிய:** - பண்டிதன், **நியமயிது:** - எல்லா லோகங்களையும் நியமிக்கிற, **ஆத்ய:** - லோகங்களுக்குக் காரணமாகிய பகவானுடைய, **அபிமதம்** - அபிப்ராயத்தை, **ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாசாரை:**-ஶ்ருதிகளினாலும், அதற்கு விருத்தங்களில்லாத ஸ்ம்ருதிகளாலும், அனுஷ்டானங்களாலும், **ஸ்வமதிமதி:**-(ஶாஸ்திரம் விகல்பித்தவற்றில்)தன்புத்தியின்படிவருத்தியை யனுஸரித்தும், **ஶுத்தஸ்வாந்தா**-பரிஶுத்தமான மனதையுடையவர்களின், **ஸங்கல்பை:** - ஸங்கல்பங்களினாலும், அதாவது கலியுகத்தில் இன்னின்ன கார்யங்களைச் செய்யக்கூடாது என்று ரிஷிகளால் ஸங்கல்பிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும், **யதோக்தை:** - தர்மத்திற்கு விருத்தமில்லாத, **குலசரணதேஶாதிஸமயை:**-குலம், சரணம், தேஶம் முதலியவைகளைக் காரணமாகச் சொண்டுண்டாகிற ஸங்கேதங்களினாலும், '**குலஸமய**'மாவது முன்குடுமி முதலியவை வைத்துக்கொள்ளுதல், '**சரணஸமய**'மாவது யஜுஷ்காகள் பௌர்ணமியிலும், ருக்வேதிகள் ஶ்ரவண நக்ஷத்திரத்திலும், ஸாமகாகள் ஹஸ்த நக்ஷத்திரத்திலும் உபாகாமத்தை யனுஷ்டிப்பது முதலியது '**தேஶஸமய**'மாவது நாமதா நதிக்குத் தெற்கிலுள்ளவர்கள் ஶ்ராவண மாதத்திலும், அதற்கு வடக்கி லிருப்பவர்கள் ஆவணி மாதத்திலும் உபாகாமம் செய்வது முதலியவை, **யோக்யாநாம்** – பெரியோர்களின், **நியோகை:** - நியமனங்களினாலும், **நிஷித்த**

வ்யாக்யை:- ஶகுனம் பார்ப்பது, கனவு காண்பது முதலிய வைகளினாலும், 'ஆஜ்ஞா' ஶப்தம் பகவத் ஸந்நிதியில் நியமனம் கேட்பதைக் குறிக்கிறது. நிவாரணம் - நன்றாக, அறிவர்- அறிகிறார், அதாவது இப்படிப்பட்ட அநேக விதங்களான காரணங்களினால் பகவத் ஸங்கல்பத்தை யறிந்து அதற்கனுகுண மாகக் கைங்கர்யங்களைச் செய்கிறார் என்று தாத்பர்யம்

திருவஹீந்த்ரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸார வ்யாக்யானத்தில்

ஶாஸ்த்ரீய நியமநாதிகாரம்

முற்றிற்று

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

அபராதபரிஹாராதிகாரம்.

[உத்தராகம் அநேகமாய் ஸம்பவியாது—ஸம்பவித்தால் நிவ்ருத்திக்கும் ப்ரகாரம—யமலோக கமநமில்லை—லத்தண்டனை—ப்ரபத்தி நிஷ்பலமாகாது—புத்திபூர்வோத்தராகம லேபியாது என்பதற்குத் தாத்பர்யம்—ப்ராயஶ்சித்தம் அவஶ்யம் பண்ணவேண்டும்—ப்ராயஶ்சித்த ப்ரகாரம்—இதற்கு த்ருஷ்டாந்தம்—பாகவதாபசாரத்தின் கொடுமை]

ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாவதூதஸ்வஹமா
தைவாதயம் தேஹஸங்கீ
ப்ராப்ய ப்ரஶமாயமாயவத்யா
ஶாகிநீம் விபத்தி ।
யத்யேவம் ஶாஸ்வதஸ்ய விஷய
ஸ்ரோத: ப்ரஸந்தே: வார்த்த:
வம்ஶே ரங்கஸ்ய ஶ்ருங்கத்ரயம்
ப்ராஜ்ஞோ நாஸம்ஸ்ப்ருஶ்யதே ॥

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஶ்ரீமதே ஶ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: ॥

இப்படி ஶாஸ்த்ரீய நியமத்தை அநுஸரிக்க வேண்டுமாயில் அதை மீறி நடந்தால் பாபமும், அதின் பலமாகிய ஜந்மாந்தரம், நரகம் முதலியவைகளும் ஸம்பாவித மாகையினால் ப்ரபந்நன் இஷ்டப்பட்ட காலத்தில் மோக்ஷ முண்டாகிறதென்பது எப்படி ஸங்கதமாகும்? என்கிற ஶங்கையை இந்த அதிகாரத்தில் பரிஹரிக்கப் போகிறவராய் அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய' என்றாரம்பித்து

ப-ரை] **அயம்** - இந்த, **தேஹஸங்கீ** - ஶரீரத்தோடு கூடியிருக்கும் ஜீவாத்மா, அதாவது ப்ரபந்நாத்மா என்றபடி, **தைவாத்** - யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதாதி காரணங்களினால், **ஶாஸ்த்ரீத்ய** **ப்ரஶமாய** - பகவானை அடைவதற்கு விரோதியான பாபங்

இப்படி ஸமவஷ்டெதெகஸ்ஹாவணைகயாலே
ஶாஸ்த்ர நியத தசே கெக்ஷெயுகாஸஞண விவ்வயி

ளைப் போக்குவதற்காக (தேஹத்திலிருக்கும் அழுக்கைப் போக்குவதற்காக), **ஸஹா** - தேமபகுணங்களோடு சேர்ந்ததாயும் (அழுக்கில்லாததாயும்), **ஸ்வாது** - போச்யமாகவும் (ருசியாயும்), **ஸதா** - எப்பொழுதும், **அவதாத** - பாபத்தைப் போக்கடிக்கக் கூடியதாயும் (வெளுப்பு நிறமுடையதாயும்), **ஸஹமா** - இஷ்டத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாயும் (நல்ல குணங்களை யுடையதாயும்) இருக்கிற, **சாயவ** - ஶரியபதியினுடைய **தயா** - கருணையாகிற, **ஜாஹ்நவீ** - கங்கையை, **விக்தி** - அடைகிறான், **ஏவம்யத்யபி** - இப்படி இருந்தபோதிலும், இதனால் இப்படிப்பட்ட பகவானுடைய க்ருபைக்கு விஷயமாயிருப்பதினால் இவனுக்கு உத்தரமாகமே ஸம்பவிக்காது என்பது தாத்பர்யம், **அஸௌ** - இந்த ப்ரபந்நன், **அஸாரவிஷய** - அஸாரங்களான ஶப்தாதி விஷயங்களாகிற, **ஸொரத:** - பரவாஹங்களினால், அதாவது அவைகளை யனுபவிப்பதினாலும், அவைகளின் வாஸனையினாலும், **உபஸம்ஹதை:** - உண்டாக்கப்பட்ட, **ஸம்கெ:** - சேறுகளினால், **நிஜதநும்** - தன்னுடைய ஶரீரத்தை, **வாரா:** - மறுபடியும், **கலுஷயநு** - அழுக்கடைந்ததாகச் செய்துகொண்டு, **வ்யாஜெ:**-பண்டிதர்களினால், **ஸம்ஸ்ப்ருஶ்யதே** - சேர்ப்படுகிறதில்லை, அதாவது அவர்களினால் அங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை இதனால் பிறகு அபராதங்கள் உண்டானால் இவ்விடத்தில் ஸாதுக்களின் பஹிஷ்காரமும் நிந்தை முதலியவைகளுமேற்படுமே ஒழிய பரம பலத்திற்கு நாஶமில்லை என்பது தாத்பர்யம்

'இப்படி' என்பது 'ஶாஸ்த்ர நியத' இத்யாதியோடு அன்வயிக்கிறது அதாவது பூர்வாதிகாரத்தில் அருளிச்செய்த ந்யாயத்தினாலே ஶாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்ட அநந்தங் கைங்கர்யங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்கிற ஆசையுடைய என்று தாத்பர்யம் 'ஸமவஷ்டெதெக ஸ்ஹாவணைகயாலே' என்பது காரணத்தைக் குறிப்பிடுகிறது அநாவதத்தில - ஆபத்தில்லாத

காரிக்குப் பின்பாவத்தில ஸாக்ஷிவக்ஷிவதுகமான
உத்தராகம அனேகமாய வ்யாபாரம் வருகை பற
ஸம்பவியாது றின ஷெகைஷெயதுக நிஷேதத்
கரு விரஹமாகையாலே ஹ்ரயெண வம்ஹாவித
மன்று. ஹ்ராஸ்வுகைது விஶேஷ வஸ்த்தாலே தேஶ
ஸம்பவித்தால நிவ்ருத்திச்சும் காறாவஸ்தெ வெ ம ண
பாகாரம ஹெதுகமாகவும ஹ்ராஶுக
மாகவும ஸாஷ்டாங்வஷெஷுகளிலும வருமவ்யா
யஷெஶங்க ளுளளவை யஶேஷ விஷயமாயக கழிந்து
போம ஸாக்ஷிவக்ஷிவதுக வாவாரஸ்ஹக வாவங்களுக

ஸமயங்களில பறறின-அங்கீகரிக்கதஸாஸ்த்ரீயமான ஹ்ரயெண-
பெருமபாலும ஆபத்காலத்தில புத்தி பூர்வகமாகவும், மற்ற
காலங்களில அபுத்தி பூர்வகமாகவும பாபங்கள நேரிடுமே
எனகிற ஶங்கைக்குப பரிஹாரம அருளிச செய்கிறார்—
‘ஹ்ராஸ்வு’ என்றாரமபித்து இங்கு ‘ஹ்ராஸ்வு’ என்றது தன
னால ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட பாபங்களை தேஶவெஷம
ணே - தண்ணீரில்லாத இடம், காலவெஷம ணே -
துர்பிக்ஷ காலம், அவஸ்தாவெஷம ணே - ரோகாதிகளினால
பீடிக்கப்பட்டிருப்பது ‘வெஷம ணே’ மாவது ஶாஸ்த்ரீய
மான நியமத்தை யதாவத்தாக நடத்த முடியாமைக்குக் கார
ணமா யிருக்கை ஹ்ராஶுகம் - விரிந்துரைக்கொண்டிருக்கும
பொழுது புத்தி பூர்வகமாக வல்லாமல யாதருச்சிக ஸாகருதா
திகள போல நேரிடும் யாதருச்சிக பாபங்கள ஸாஷ்டாபதயாத
யவஸ்தைகளில நேரிடக்கூடியது பாகவதாகா முதலியவாகள
வருமபொழுது எழுந்திருக்காமலிருக்கை முதலியது ‘ஆதி’ஶப
தத்தினால ஸவபன மூர்ச்சா தஶைகள குறிக்கப்படுகின்றன
அவ்யாயஶெஶம - அல்பபாபம ‘அஶேஷ’ மாவது இவன
விஷயத்தில அவைகளுக்குப பலபரதானம பண்ணும் ஶக்த
பமே பகவானுக்கு உண்டாகாமலிருப்பது புத்தி பூர்வ பாபம
நேரிட்டால அதற்குப பரிஹாரம் அருளிச செய்கிறார—‘ஸாக்ஷி
வக்ஷிவதுக’ என்றாரமபித்து வாவாரஸ்ஹகவாவங்களுக்குப
பாபங்கள புத்தியை கெடுத்து அதின் மூலமாய மேலே பாப

களுசியவையுங் கழிய வேணுமென்று ப்ராயச்சித்தம் பண்ணாதே பாமபோடொரு கூரையிலே பயின்றுபோலே ப்ரக்ருதியோடே கூடவிருக்கிற இவனுக்கு ஆத்மகுணவர்த்தியில்லாமையாலே ஜிதேந்த்ரியரான ரிஷிகளுக்குப்போலே வாஸநாவசாத்மாகவும் சில ஸ்வநிஷ்டாவிபரீதங்கள் வந்தாலும் நிஸ்ஸமாப்யஸநாத்தான ஸ்ரீயப்பதி ரக்ஷணைகார்ணவனுடைய நிறகையாலே யிவ விபரீதாநுஷ்டானங்கள் மின்னொளி ஸாத்ரமாய நிலை நிற்குமவை யன்றிக்கே அகார்யத்தில் பிறந்த ஸ்வநிஷ்டாவைபரீத்யமாகிறவிழவைக்கடுக வநுஸந்தித்து யதோசிதமாக ப்ராயச்சித்தங்கள் பிறந்து, 1 ‘அபாய ஸம்ப்லவே ஸத்ய: ப்ராயச்சித்தம் ஸமாசரேத்। ப்ராயச்சி

ங்களை உண்டாக்குகிறபடியினாலே பரபத்திக்குப் பிற்காலத்தில் பாபங்கள் உண்டாவதற்குக் காரணங்களாக முன்னாலேற் பட்ட பாபங்களுக்கு ப்ராயச்சித்தம் பண்ணாதே - பரபத்தி காலத் திலேயே இதனையும் சேர்த்து பாராததியாதே கூரை யிலே - க்ருஹத்திலே, பயின்றுபோலே - வஸிப்ப தைப்போலே ஆத்மகுணமாவது விவேகம் முதலியவை ஜிதேந்த்ரியரான ரிஷி - இந்திரிய ஜயம் செய்வதற்குத் தகுந்த தருடமான மனதில்லாத ஸௌபரி, விச்வாமித்தி ரா, முதலிய ரிஷிகள் ரக்ஷணைகார்ணவனுடைய - ரக்ஷிப்பதில் ஊற்றமுடையவனுடைய ‘ நிறகையாலே ’ என்பதினால் அப்படிப் புத்தி பூர்வமாகப்பாபம் நேராக்காதும் அவைமேன்மேலே புத்தி யைக் கெடுத்துப் பாபங்களில் தூண்டும் என்கிற ஸங்கை விலக் கப்பட்டது மின்னொளி ஸாத்ரமாய - மின்னலின் வெளிச்சத் தைப்போல அஸ்திரமாய வைபரீத்யம் - விபரீதமாய நட ந்து கொள்ளுதல் அபாயஸம்ப்லவே - அபராதங்கள் உண் டாயிருக்கில், ஸத்ய: - அப்பொழுதே, ப்ராயச்சித்தம் - பிரா யச்சித்தத்தை, ஸமாசரேத்-செய்ய வேண்டும் அத்ர - இந்த விஷயத்தில், புந: -மறுபடியும், ஸரணம் வ்ரஜேத்-ஸரணு

---

1 ஸாத்வத-17-91,92

த்ரியம் ஸா து யத்கால ப்ராணம் வ்ரஜேத் || உபா
யாந்தராண்யபாஸ்ய ஸ்வீகாரேப்யுத தேவஹி|', 1 'அஜ்ஞா
நாதத²வா ஜ்ஞாநாத³பராதே⁴ஷு ஸத்ஸ்வபி | ப்ராயஶ்சி
த்தம் க்ஷமஸ்வேதி ப்ராயஶ்சித்தைகமேவ கார்யம்||', 2 'விதி
தஸ்ஸ ஹி தர்மஜ்ஞ: ஶரணாகதவத்ஸல: | தேந மைத்ரீ ப⁴
வது தே யதி³ ஜீவிதுமிச்ச²ஸி || ப்ரஸாத³யஸ்வ த்வம் சை
நம் ஶரணாகதவத்ஸலம் | மாம் சாஸ்மை ப்ரயதோ பூ⁴
த்வா நிர்யாதயிதுமர்ஹஸி ||' இத்யாதிகளிற் சொல்லு

சத்தி செய்யவேண்டும், (இதி) யத: (என்கிறது) என்றோ, ஆய
இது, ஸா - அந்த, ப்ராயஶ்சித்தி: - ப்ராயஶ்சித்தம் உபாய
ந்தரம் - கர்மயோகம் முதலிய உபாயாந்தரங்களை, (அதாவது ப
ப்ன்னன ப்ரபத்திக்குப் பிறகு) உபாயத்வஸ்வீகாரே - உப
யமாக அனுஷ்டிக்க ஆரம்பிக்கப்போகிலும், உததேவஹி
இதே ப்ராயஶ்சித்தம் (செய்ய வேண்டும்) அஜ்ஞாநாத் - தெரி
யாமையினாலாவது, அதவா அல்லது, ஜ்ஞாநாத் - தெரிந்து
கொண்டாவது, அபராதேஷு - அபராதங்கள் ஸத்ஸ்வபி
இருந்தபோதிலும், க்ஷமஸ்வ - பொறுத்துக்கொள், இதி
என்று, ப்ராயஶ்சித்தைகமேவ கார்யம்-ப்ராயத்திப்பது ஒன்று
மாத்திரம் செய்ய வேண்டியது ஸ: - அந்த ராமன், தர்ம
ஜ்ஞ: - ஶரணாகதர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்கிற தர்மத்
தை அறிந்தவராயும் ஶரணாகதவத்ஸல: - ஶரணாகதியைச்
செய்தவர்களிடத்தில் மிகுந்த ப்ரீதியை யுடையவராகவும், விதி
த: ஹி - ப்ரஸித்தரல்லவா, (ஆகையினால் நீ) யதி ஜீவிதும் இச்
ச²ஸி - ப்ராணனோடிருப்பதற்கு விரும்புகிறாயேயானால், தேந
அந்த ஸ்ரீராமனுடன், தே - உனக்கு, மைத்ரீ - ஸ்நேகம்
பவது - உண்டாகட்டும் த்வம் ச - நீயும், ஶரணாகதவ
த்ஸலம் - ஶரணாகதர்களிடத்தில் ப்ரீதி யுடையவனான அந்த
ஸ்ரீராமனை, ப்ரஸாதயஸ்வ - உன்னிடத்தில் அனுக்ரஹத்தை
உடையவராகச் செய்துகொள், ப்ரயதோ பூ⁴த்வா பரிஶுத்த

---

1 ஸநத்-ஸம்

2 ராமா-ஸுந்-21-20,21.

கிறபடியே யதாதிகாரம் ப்ராயச்சித்தாசரணம்பண்ணுமவர்களுடைய ப்ராரப்தகர்ம விசேஷவசத்தாலே க்ருதக்ருத்ய
யமலோக கமனமில்லை
க்ரியாப ஸ்ம்ருதிஷ்டி பாஷை யுமுள்ள கைதவினைபோது 1 'ஸ்வபுருஷமபிவீக்ஷ்ய பாசஹஸ்தம் வததி யம: கில தஸ்ய கர்ணமூலே | பரிஹர மதுஸூதன ப்ரபந்நாந் ப்ரபுரஹமந்யந்ருணாம் ந வைஷ்ணவாநாம் ||', 2 'கமலநயந! வாஸுதேவ! விஷ்ணோ! தரணிதராச்யுத! சங்க சக்ரபாணே! | பவ சரணமிதீரயந்தி யே வை த்யஜ

ஜய, அதாவது இனி இப்படி பாபட்ட [illegible] கூடாதெனகிற அநுதாபத்தையுடையவனும், [illegible] அவ்வ - இந்த ஸ்ரீராமனின் பொருட்டு, ப்ரியத்துக்கு [illegible] திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு, அஹம் - போகமாக [illegible] ஞகிற கர்மவிசேஷவசத்தாலே க்ருதக்ருத்ய க்ரியா[illegible] ரப்த காமத்தினாலே ப்ராயச்சித்தம் செய்ய [illegible] காத ஸ்வபாவத்தை உடையவனுய கைதவினைபோது - [illegible] போது யம: - யமன், பாசஹஸ்தம் - பாசத்தை கையிலே வைத்துக் கொண்டிருக்கிற, ஸ்வபுருஷம் - [illegible] தனை, அபிவீக்ஷ்ய - பார்த்து, தஸ்ய - [illegible], கர்ணமூலே - காதில், வததி - சொல்லுகிறான், மது ஸூதன ப்ரபந்நாந் - பகவானை ஆச்ரயித்தவர்களை, பரிஹர - விட்டுவிடு, அஹம் - நான், அந்யந்ருணாம் [illegible] ஆச்ரயிக்காத மனிதர்களுக்கு, ப்ரபு: - யஜமானன், வைஷ்ணவாநாம் - வைஷ்ணவர்களுக்கு, ந - (ப்ரபு) அல்ல கமலநயந - தாமரைப் பூக்கள் போன்ற கண்களை [illegible] வாஸுதேவ - வாஸுதேவனே, விஷ்ணோ - விஷ்ணுவே, தரணிதர - (ஸ்ரீ வராஹாவதாரம் செய்து) பூமியை [illegible], அச்யுத - ஆச்ரிதர்களை ஒரு பொழுதும் கைவிடாத [illegible], சங்கசக்ரபாணே - சங்கு சக்கரங்களைக் கையில் [illegible], சரணம் - ரக்ஷகனாக, பவ - (நீ) ஆகக்கடவாய், இதி [illegible]

---

1 வாம-பு-94-31 2 வி-பு-3-7-33

ஸ்வ ஹ்ருதயேந தாநபாவாது ||', 1 'தேவம் ஶார்ங்கதரம் விஷ்ணும் யே ப்ரபந்நா: பராயணம் | ந தேஷாம் யமஸாலோக்யம் ந தே நரகௌகஸ: ||' என்று வைஷ்ணவ வர்ணாச்ரமங்களில் பாசுரங்களுக்கு உக்தமான ச்ருதியிற்சொல்லுகிறபடியே யமவிஷய கமநமன்றிக்கே வேலிட்டுப்பாய வேண்டுமது முள்

லகுதண்டனை ளிட்டுப்பாய்ந்து கழியு மென்கிற கணக்கிலே காணன் கஞ்ஜன் என்று முதலாகவோதுகிற விங்குறறை யுபக்லேசத்தாலே சிகையறுக்கும் விரகுகளை முன்னிட்டு

யே-எவர்கள், ப்ராஹு:-சொல்லுகிறார்களோ, அபாபாது-பாபமில்லாதவர்களான, தாந் அவர்களை, ஸ்வ ஹ்ருதயேந - வெகுநாரத்தில், ஸ்வ - ஓர் சேவகனே, ஸ்ருஜ - விட்டுவிடு தேவம் தேவனாகிய, ஶார்ங்கதரம் - ஶார்ங்கத்தைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிற, விஷ்ணும் - விஷ்ணுவை, யே-எவர்கள், பராயணம் - உயர்ந்த உபாயமாகவும், ப்ராப்யமாகவும், ப்ரபந்நா:- அடைந்தார்களோ, தேஷாம் - அவர்களுக்கு, யமஸாலோக்யம் - யமலோகத்தில் வஸிப்பது, ந - இல்லை, தே-அவர்கள், நரகௌகஸ: நரகத்தை வாஸஸ்தானமாக வுடையவர்களுமல்ல. 'உக்தச்ருதி' யாவது 'பாசுவதார்கள் யமலோகம் போகிறதில்லை, அவர்களுக்கு அபராதம் நேர்ந்தால் இந்த லோகத்திலேயே சில துக்கங்கள் உண்டாகிறது, அவையாவன— ஒரு கண் குருடர்களாகிறார்கள், ஒருகால் இல்லாதவர்களாகிறார்கள், அஸ்வாதீனனான பிள்ளையை யுடையவர்களாகிறார்கள், அஸ்வாதீனையான பார்யையை யுடையவர்களாகிறார்கள்' என்ற தாத்பர்யமுள்ள ச்ருதி வாக்யம். யமவிஷய கமநம்-யமலோகத்திற்குச் செல்லுதல். 'வேலிட்டு' இத்யாதிக்கு ஆயுதத்தினாலே வெட்ட வேண்டியதான குற்றமே அபராதிகளிடத்தில் முள்ளாலே கீறுவதினால் பரிஹரிக்கப்படும் என்கிற ந்யாயத்தினாலே என்று தாத்பர்யம். காணன் - ஒரு கண்ணில்லாதவன், கஞ்ஜன் - ஒரு கால் இல்லாதவன், உபக்லேசம் - துக்கம் (சிகை

---

1 வாம-பு-94-48.

ஸர்வேச்வரன் க்ஷேத்ரஜ்ஞாவதாரங்களாலே தணிந்த ஸ்வபாவத்தை யுடையனாயிருக்கவும் தணிக்கவேண்டு மபராதத்துக்கு ஸஹ்யனான ஸர்வேச்வரன் அடையாளக்காரர் கஞ்சுகிவாரிஜனங் கூனர் குறளர் கஞ்சுகர்கள் விஷயத்தி லபராதங்களுக்கிட்டாகவும், ஸஹஜஸ்வாமி த்வாரஸ்த்தத்துக்கிட்டாகவும், ஸம்வஸாநுஸந்தாநாதிகளாலே ஸ்ரீ கிடக்கச் செய்தே யவர்கள் தப்பினதுக்கு க்ஷமைகொள்ளு கைக்காகவும், மேலைக்கு ப்ரதீக்ஷயாகைக்காகவும், முகங்கொடாதே யிருத்தல், சமமடியிட்டடித்தல், தள்ளுவித்தல், வாசலிலே தகைவித்தல், சிறிது நாள் ஸேவையை விலக்கிவிடுதல் செய்யுமாப்போலே காகந்யாயத்தாலே யொருகண்ணழிவாலே யிவ்

யறுக்கும்' இத்யாதி - கண்களுக்கு பார்க்கி யில்லாதபடி கழிக்கும் ப்ரகாரங்களை, சிகை - அநாதியாகச் சுமந்த கர்மங்களின் கணக்கு, தணிந்த - சாந்தமான, அடையாளக்காரர் - குடை, முதலியவைகளைப் பிடிக்குமவர்கள் குறளர்-குள்ளமானவர்கள், ஸம்வாஸாநுஸந்தாநாதிகளாலே-ஒழிக்க வொழியாத ஸம்பந்தத்தினாலும், கருணை முதலியவைகளினாலும், க்ஷமைகொள்ளு கைக்காகவும் - பொறுப்பதற்கு ப்ரயோஜனமாகவும், 'மேலைக்கும்' இத்யாதி - பிறகு இப்படிப்பட்ட அபராதங்களைச் செய்யாம லிருப்பதற்கும், முகங்கோடாதே யிருத்தல் - பராமுகமா யிருத்தல், சமமடி - பழுக்கின்ற சாட்டை, தள்ளுவித்தல் - அயலாரைக்கொண்டு தள்ளும்படி செய்தல் இது கேவலம் லோக ந்யாயமாகையினாலே சாஸ்த்ரத்தி லேற்பட்ட த்ருஷ்டாந்தத்தை உபலக்ஷணமாகக் காட்டி யருளுகிறார்—'காகந்யாயத்தாலே' என்றாரம்பித்து மஹாபராதியான காகத்துக்கு ஒரு கண்ணை வாங்கினாப்போலே என்றபடி இப்படி மேல்பாரம் செய்யாமைக்காக கண்ணழிவு செய்தாரென்பது 'த்வமேகாக்ஷ்ணம் ஹித்வா ஹிதவிந்யஸ்தம்' என்று ஸ்ரீ ராமாயணத்திலும், 'காவம்மினி பெமக்கெதுக்கும் கடவன் றெண்ணலிக காணகில்ல யிலசசின பனறிட்ட வளளல' என்று ஸ்ரீ அப்பயபா ராஸ ஸாமந்திலும் அநுஸந்திக்கப்பட்டிருக்கிறது 'கண்ணழி

வாஸ்திகரை ரக்ஷித்துவிடும். இப்படி அபராதங்களை க்ஷமை கொள்ளப் பண்ணுவித்தல், கர்மவிபாகங்களுக்கு ஶிக்ஷாரூபமான துக்கவிஶேஷம் பண்ணுதல் செய்கிறவிடமும் ஸர்வஶக்தியானவன் க்ஷமையின் ஆகாரபேதமென்று ஶிக்ஷகனை விஶேஷிக்கையிலே க்ருதஜ்ஞதை நடக்கைக்காக ஸர்வாபராதத்தையும் க்ஷமிக்குமென்று சிலர் சொன்னார்கள். ஆராஸ்யக்ஷேத்ரத்தில் ஸாவாம்ஶம்

வாலே' என்பதினால் லகுஶிக்ஷையினால் அபராதங்களுக்குப் பரிஹாரமென்றபட்டது குறிக்கப்படுகிறது. இப்படியாகில் புத்தி பூர்வோத்தராகத்துக்கும் அஞ்சவேண்டா என்று சிலர் சொல்லியிருப்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார்—'இப்படி' என்றாரம்பித்து. துக்கவிஶேஷம்-லகுதண்டம். 'ஆகாரபேத'மாவது அனேக ஜன்மங்களில் அனுபவிக்க வேண்டிய பாபங்களுக்கு இந்த ஜன்மத்திலேயே பலத்தை உண்டாக்குதல், ப்ரபத்தியினால் உண்டான கருணையின் பலமென்பது. ஶிக்ஷகனை ஶிக்ஷகனிருந்தபோதிலும் க்ருதஜ்ஞதை—க்ருதஜ்ஞனானவனுடைய தானம் 'க்ஷமிக்கும்' என்பதற்கு அதற்கு அனுரூபமான ஶிக்ஷையைச் செய்யாமலிருப்பது என்று தாத்பர்யம். இப்படிச் சொல்லாவிடில் ப்ராயஶ்சித்தங்களை விதிக்கிற ஶாஸ்த்ரங்கள் வ்யர்த்தமாக வேண்டிவரும் என்று திருவுள்ளம். இப்படி ப்ரபன்னனுக்கும் புத்தி பூர்வோத்தராகத்துக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணவேண்டுமென்னில் பக்தனுக்கு ப்ராரப்த காமங்களில் விக்ஷேபத்து உபயோகமில்லாததாயும் ப்ரபல காரணங்களினால் தடைபட்டிருப்பதுமான புண்ய கர்ம பலம் கொடுக்காமல் போனபோதிலும் இதைப்போல ப்ராயஶ்சித்தத்தினால் பரிஹரிக்க வேண்டியதான அந்த ப்ராரப்தமான பாபம் ஜன்மாந்தர பலாதிகளைக் கொடுக்குமென்று நிஶ்சயித்திருப்பது போல ப்ரபன்னனுக்கு இதுவும் ஜன்மாந்தராதிகளைக் கொடுப்பதினாலே ப்ரபத்தி நிஷ்பலமாகாதோ என்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கிறார்—'ஆராஸ்ய' என்றாரம்பித்து. உபாஸகனுக்கு என்று சேர்த்துக் கொள்வது. 'ஸாவாம்ஶம் போலே' என்றது ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணாவிடில் ஸ்வல்பமாயிருப்ப

போலே பாஹ்யவிஷயவ்யாஸங்காவம ப்ராயஸ்சித்தம் பண்ணு
பரபத்தி ணுதபோது ஸஹஸாமாணு
நிஷ்பலமாகாது லும் பண்ணின ப்ரபத்திகளோ
க்ஷங் கொடாதொழியுமோவென்று ஶங்கிக்க வொண்
ணாது பெருங்காயம் வைத்த மரங்களுக்கு ஸூத்ராதி
விஶேஷங்களாலே வாட்டத்துக்கு காலதாரதம்
முள்ள ஶாஸ்த்ரம் இங்குமிவர்கள் ஸம்ஸாரத்தினுடைய
நிஶ்ஶேஷ நிவ்ருத்தி பிறக்கைக்கு விளம்பா விளம்ப வை
ஷம்யமே யுள்ளது இததேஹாநந்தரம் பெறவேணு
மென்றபேக்ஷித்தாலும் உசிதாயாஸஸ்கக்களாய
விளம்பாக்ஷமரா யிருப்பார்க்கார்ப்ரவ்ருத்தியாலே

பதில் க்ருஷ்டாந்தம் பக்தனுக்கு, அது ஸபலமாவதைப்போல ப்ரபன்னனுக்கும் இது ஸபலமானால் பக்தனுக்குப்போல ஜன்மாந்தரங்கள் வருமே என்பதைத் தெரிவிக்கிறது இதற்கு ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார்—'பெருங்காயம்' என்றாரம்பித்து பட்டுப்போவதற்காக மரங்களின் வேரில் பெருங்காயம் வைப்பது வழக்கம் 'ஸூத்ராதி' இத்யாதி - நீர் தாழ்ந்த பூமி, வரண்டபூமி முதலியவை 'ஸூத்ராதி' ஶப்தம் ஸ்தல விஶேஷத்தை குறிக்கிறது நீர்தாழ்ந்த பூமியிலும் வர்ஷா காலத்திலும் விளம்பமும், மற்றவைகளில் விளம்பமில்லாமையும் உள்ளதாம் - உள்ளதைப்போல இத்ருஷ்டாந்தத்தினால் பக்தனுக்குப் பக்தியோகம் ப்ராரப்த கர்மத்தை நசிப்போக்கடிக்கக் கூடிய திறமில்லாமையினால் அது அநுபவித்தே தீரவேண்டியது ப்ராரப்தத்தையும் நாசம் செய்யக்கூடிய ஶக்தியாலே ஜன்மாந்தராதிகள் வரவேண்டுமென்கிற ப்ரஸங்கமில்லை பெருங்காயம் வைத்த மரம் பட்டுப்போவதைப்போல ஸம்ஸாரவ்ருக்ஷம் நசிப்பது நிஶ்சயம் விளம்பா விளம்பம் மாத்திரமே உள்ளது என்பது தாத்பர்யம் 'விளம்பாவிளம்ப'மென்பது ப்ரபத்தியில் காலத்தைக் குறிக்காமல் பண்ணினவர்களுக்கு அநந்தபலத்திற்கு விளம்பா விளம்பங்களாகிற தாரதம்யம் உண்டு என்பதைக் குறிக்கிறது காலங்குறித்து பண்ணினவர்களுக்கும் இது பரிஹரணீயம் என்றருளிச்செய்கிறார்—'இததேஹாநந்தரம்' என்றாரம்பித்து 'உசிதாயாஸஸ்கக'ளாவது இவ்வளவு காலம் ஆயுஸ்ஸா

விளம்பமவரும், நிக்ருஷ்டாபசாரங்களுக்கு உள்ள ப்ராயச்சித்தங்களுக்குள்ளே மறைந்துவிடும். 1 'ஸேவ்யம் ஶரணம் ஹி வ:' என்றபின்பு முன்புண்டான ராக்ஷஸிகளுடைய பாகவதாபசாரங்கள் 2 'மர்ஷயாமீஹ துர்பலா', 3 'பாபானாம் வா ஶுபானாம் வா வதார்ஹாணாம் ப்லவங்கம' என்கிறபடியே பிராட்டிக்கு க்ஷமா விஷயமாயிற்றில்லையோ வென்னில்? அவ்விடத்திலுமவர்களுக்குத் திருவடி நலியப்புகுகிறானென்கிற பயம் விளைந்தும் இவர்க்கு விலக்குண்டான படியாலே வாளாலேயோங்கி விடுமாப்போலே ஆஜ்ஞையும் க்ஷமையும் ஸித்தம். ஆகையால் ஆபந்நனுக்கு பாகவதாபசாரஸாரம் ஶேஷியாதென்று விசேஷித்துச் சொல்லுவதொரு ஆஜ்ஞை மன்றிக்கேயிருக்க இவனுக்குப் பின்பு பாகவதாபசாரம் பிறந்தாலும் க்ஷமை கொள்ளவேண்டாவென்றும், க்ஷமை கொள்ளாவிட்டாலும் ஶிக்ஷார்ஹனு

புத்திபூர்வோத்தராகம் லேபியாது
என்பதற்குக் காரணம்

என்றேற்படுத்தப்பட்டவர்கள் 'ஆமர்ஷப்ரஸ்ரியாலே' என்பதற்கு இருக்க வேண்டுமென்கிற ஆயுஸ்ஸாக ருசியையும் மொழிய வேண்டியதாம் வராது என்று தாத்பர்யம். என்றபின்பு - என்று பிராட்டி யருளிச் செய்தபிறகு. துர்பலா - இவர்களுடைய துக்கத்தைப் பார்த்து ஸஹிக்கும்படியான பலமில்லாத, அஹம் - நான், மர்ஷயாமி - பொறுத்துக் கொள்ளுகிறேன். ப்லவங்கம - ஹநுமானே, பாபானாம் வா - பாபிகளாயிருந்தாலும், ஶுபானாம் வா - புண்ணியவான்களாயிருந்தாலும், வதார்ஹாணாம் - கொல்லத்தகுந்தவர்களானாலும் (பெரியோர்களின் ஆஜ்ஞையைச் செய்யத்தக்கது) அவ்விடத்திலும் - அபராதப் பட்டதைப் பொறுத்துக்கொண்ட விஷயத்திலும் விளைந்து - உண்டாகி, விலக்கு - நிவ்ருத்தி 'ஓங்கிவிடுமாப்போல' என்பதினால் ஶிக்ஷையும் இருக்கும் உண்மையென்பது விவக்ஷிதம். ஶேஷியாது - மீளாது 'விசேஷித்து' என்பதற்கு 'ஸர்வாபேக்ஷ்ய:' இத்யாதி

1 ராமா-ஸு-58-91 2 ராமா-யுத 116 40 3 ராமா-யுத-116-44

விசேஷமில்லை யென்றும், விளம்பாக்ஷருக்கும் ப்ராரப்தத்துக்கு விளம்பம் வாராதென்றும், ஆரப்த ஸுக்ருத விசேஷாதிகளாலே வருமிங்குற்ற தேஹ ஸ்யத்துக்கு விச்சேத ஸம்ச்லேஷங்கள் வாராதென்றுஞ் சொல்லுகிற வசனங்கள் சாஸ்த்ரங்களுடைய சாஸ்த்ரங்களையும் சரணாகதியினுடைய ப்ரபாவத்தையுஞ் சொல்லுகைக்காகவத்தனை இப்படியல்லாதபோது ப்ரபந்நரான வர்களுடைய அநுஷ்டாந வைஷம்யத்துக்கும், ப்ரபந்நரைப்பற்றவே ப்ராயச்சித்தம் விதிக்கிற சாஸ்த்ரத்துக்கும், மோக்ஷம்பெறுகைக்குக் காலங் குறித்து ப்ரபத்திபண்ணுதே யநாவ்ருத்திஸாஸ்திஸ் வாஸ்வாயருமாய விளம்பாக்ஷருமா யிருப்பார்க்கு விளம்

பராயச்சித்தம் அவச்யம் ஸஞ் சொல்லுகிற ப்ரா பண்ணவேண்டும் ப்ரபந்நர்களுக்குஞ் சேராது

1 ‘ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி’ என்று ஸாமா

வசனங்கள் பொதுவாக இருந்தாலும் புகதி பூர்வோத்தராகத் தைக் குறித்து ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லுகிற வசனங்களில்லை என்று தாத்பர்யம் ப்ரபாவத்தையுஞ் சொல்லுகைக்காக வத்தனை - ஸ்தோத்ரம் பண்ணுவதற்காக மாத்திரம் இப்படி ப்ரபன்னனுக்குப் புகதி பூர்வோத்தகராமம் பலத்தைக் கொடுக்காது என்பதற்கு ஸாதகமான ப்ரமாணங்கள் இல்லை என்பது மாத்திரமில்லை, விருத்தமான ப்ரமாணங்களு மிருக்கின்றன என்றருளிச் செய்கிறார்—‘இப்படி’ என்றாரம்பித்து அநுஷ்டாந வைஷம்ய-பூர்வாசார்யாநுஷ்டாநபத்தியை அநுஷ்டித்துக்கொண்டுவருதல் ‘சாஸ்த்ர’மாவது கீழ் ‘ஸர்வாய ஸம்வ்ருஷ்டே’ என்று உதாஹரிக்கப்பட்டது காலங்குறித்து - மோக்ஷத்திற்கு ஒரு காலத்தைக் குறிப்பிட்டு ‘அநாவ்ருத்தி’ இத்யாதி - புநகி பூர்வோத்தராகம் பண்ணி அதற்கு அநுதா பாதிகள் உண்டாகாமல் துடர்ச்சியாய் அபராதம் செய்து கொண்டு வருபவர்களுக்கு ‘விளம்பம் சொல்லுகிற’ ப்ரமாண மாவது ‘தஸ்ய க்ருத்ய விளம்பம் ... ’

1 கீதை-18-66

ஶேஷ சொல்லச் செய்தேயும் 1 '**ப்ராயஶ்சித்திரியம் ஸாத்ர யத்புநஶ்ஶரணம் வ்ரஜேத்**' என்று **விசேஷிக்கையாலே** **புத்திபூர்வோத்தராகத்துக்கு ப்ரத்யாம்நாயம் ப்ராயஶ்சித்தமாக ப்ராப்தமாயிற்று புநஶ்ஶரணாகதியை** விதிக்கிற வசநத்தை அடியிலே **புத்திபூர்வோத்தராகத்துக்கும் பரிஹாரமாகப் ப்ரபத்திபண்ணாதார் விஷயத்திலே நியமித்தாலோ வென்னவொண்ணாது**, **புத்திபூர்வோத்தராகத்தையும்பற்ற ப்ரபத்திபண்ணலாமென்று விசேஷித்து ஸங்கோசம்பண்ணுவதொரு வசநமுண்டாகில்**

(எல்லாப் பாபங்களையும் காலக்ரமத்தினால் நாஶம் செய்துவிட்டு என்னை யடைகிறான்)' என்றிவை முதலியது '**ஸாவஶேஷ**' என்பதினால் ஸாவஶேஷத்தைச் சுருக்கிச் சொல்லக் காரணமில்லாமையினாலே புத்தி பூர்வோத்தராகத்தையும் இதில் சேர்த்துப் பொதுவாகச் சொல்லியிருக்கிறது என்று ஆக்ஷேபம் அனுவதிக்கப் படுகிறது. ஸாவஶேஷத்தினால் எல்லாம் சொல்லப்படுகிறதென்று தாத்பர்யம். **விசேஷிக்கையாலே** - தனித்து விதித்திருப்பதினாலே, அதாவது ஸாமாந்ய வசனம் இந்த புத்தி பூர்வோத்தராகத்தைத் தவிர மற்றதைக் குறிக்கிறது என்றே கொள்ள வேண்டும், அப்படிக் கொள்ளாவிடில் இந்த வசனம் வ்யர்த்தமாக வேண்டி வரும் என்று தாத்பர்யம். **நியமித்தாலோ வென்னவொண்ணாது** - இதை ஸாமாந்யமாகப் புத்தி பூர்வோத்தராகத்தையும் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சேர்த்துப் ப்ரார்த்திக்காதவர்கள் அதற்காகப் ப்ரபத்தி பண்ணவேண்டுமென்று இந்த வசனத்திற்குத் தாத்பர்யம் என்று சொல்ல முடியாது. **விசேஷித்து ஸங்கோசம்பண்ணுகிற வசநம்** - ப்ராயஶ்சித்த ப்ரபத்தியை விதிக்கும் இவ்வாக்யத்தை மற்றொரு விசேஷ வசனத்தைக் கொண்டு சுருக்கிச் சொல்ல வேண்டுமே யல்லாமல் கேவல யுக்தியைக் கொண்டு வசனத்தைச் சுருக்க முடியாது. அப்படிப் புத்தி பூர்வோத்தராகத்தையும் பற்றி முன்பு செய்த பாபத்தி

---

1 588-ம் பக்கம் பார்க்க

லிறே யிப்படி நியமிக்கலாவது இப்ரவ்ருத்தி ஸர்வஸ்ய வேத்ராதாரத்துக்கும் பரிஹார மென்றறிந்தால் இச்சேட்டை விடுவாரையுங் கிடையாமையாலே பு நஃப்ரவ்ருத்திவசநம் நிர்விஷயமாம் ஸாமாந்யவசநத் தளவைப்பற்ற விசேஷவசநத்தை பாதிக்கவொண்ணாது இப்படி விசேஷவசநத்தை பாதிக்கி லுபாஸந நிஷ்டனுக்கும் ஸர்வஸ்வேத்ராதாரத்துக்கும்

மேவயே சாந்து பராக்திசநலாம் என்று வசனமில்லை என்று தாத்பர்யம் **நியமிக்கல்**-(சிலவற்றைச் சொல்லுவதாக) கட்டுப்படுத்தல் இப்படி ப்ரமாணம் இல்லாமை மாத்திரமன்று, இந்த வசனம் வ்யர்த்தமாகும்படி வரும் என்று அருளிச் செய்கிறார்— **'இப்ரவ்ருத்தி'** என்றாரம்பித்து **அறிந்தால்** - ப்ரமாணத்தினாலாவது யுக்தியினாலாவது தெரிந்துகொண்டால் **இச்சேட்டை** - இந்தச் சதுரமான கார்யத்தை **நிர்விஷயமாம்** - ப்ரபத்தி பண்ணுகிறவர்கள் எல்லோரும் புந ப்ரபத்தி பண்ணுவதை விட ஸுலபமாகையினாலே ப்ரபத்தி காலத்திலேயே புத்தி பூர்வோத்தராகத்தையும் சேர்த்து ப்ரார்த்தித்து விடுவார்களாகையினாலே இந்த வசனம் யாரைக் குறித்துச் சொல்லுகிறதென்று நிருபிக்க முடியாதாகையினால் இந்த விதிக்கு ஒருவரும் விஷயமில்லாமல் போகும்படியாம் 'ஸக்ருதேவஹி' என்கிற வசனத்தைச் சொல்லாடு புந ப்ரபத்தியை விதிக்கிற வசனத்தை அந்ய பரமாக்க முடியாதென்பதை நிரூபித்தருளுகிறார்— '**ஸாமாந்ய**' என்றாரம்பித்து **அளவைப்பற்ற**-அதிக விஷயங்களில் வ்யாபிக்க வேண்டும் என்கிற ப்ரயோஜனத்திற்காக, **பாதிக்க** - ப்ரவ்ருத்திக்காமலிருக்கும்படி செய்ய, **அதாவது** ஸாமாந்யவசனத்தை விசேஷ வசனபலத்தினால் சில இடங்களில் சுருக்கினால் இரண்டு வித வசனங்களும் ப்ரமாணமாகின்றன இப்படிக்கில்லாமல் ஸாமாந்ய வசனத்திற்குச் சுருக்கமில்லாமல் அர்த்தம் சொல்லில் விசேஷ வசனத்திற்கு இடமில்லாமல் போகும் என்று தாத்பர்யம் அப்படிப் பாதிக்கில் தோஷம் வருவதை நிரூபித்தருளுகிறார்—' இப்படி ' என்றாரம்பித்து **உபாஸந நிஷ்டன்** - பக்தன் ' இல்லையாம் ' என்பதற்கு அங்கும் 'எல்லாப் பாபங்களும் நெருப்பில் போடப்பட்ட ஊகமுள்போல கொளுத்தப்படுகின்றன'

தோஷமில்லையாம் ஸாக்ஷிவதேவார்த்தராவத்திலும் வாரமேகாந்திகளான விப்ரர்களிருப்பார்களும் யமவஸ்தாதிகளிலில்லையென்னுமிடம் [1] 'யஸ்மிந் கஸ்மிந் குலே ஜாதா யத்ர குத்ர நிவாஸிந:। வாஸுதேவரதா நித்யம் யமலோகம் ந யாந்தி தே॥' இத்யாதி வசனத்தாலே ஸித்தம். ஒரு பாவந்தானே ஜாதிமாணாத்யதிகார பேதத்தாலே குருலகு பேதவத்தாயிருக்கு

என்று சொல்லியிருப்பதினால் என்று தாதபர்யம். பரபன்னனுக்கு நரக ப்ராப்தி இல்லை என்று 'தேவம் சார்ங்கதரம்' இத்யாதி வசனங்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் ஸாமான்யமான ஸாவ பதத்தில் புக்தி பூர்வோத்தராகத்தையும் சோதது அர்த்தம் சொல்லவேண்டும், பக்தனுக்கு அப்படி இல்லாமையினால் இல்லை என்கிற சங்கையைப் பரிஹரித்தருளுகிறார்—'ஸாக்ஷிவசவ' என்றாரம்பித்து யஸ்மிந்கஸ்மிந் ஏதாவதொரு, குலே குலத்தில், ஜாதா: - பிறந்தவர்களாயிருந்தபோதிலும், யத்ர குத்ர - ஏதாவது ஒரு இடத்தில், நிவாஸிந: - வஸித்துக் கொண்டிருந்த போதிலும், நித்யம் - எப்பொழுதும், வாஸுதேவரதா: - பகவானிடத்திலேயே ப்ரீதியை யுடையவர்களாயிருந்தால், தே - அவர்கள், யமலோகம் - யமலோகத்தை, ந யாந்தி - அடைகிறதில்லை இந்த வசனத்தில் 'நித்யம்வாஸுதேவரதா:' என்று பக்தர்கள் குறிக்கப்படுகிறார்கள் 'ஜாதிபேத' மாவது புருஷஹத்தி பாபத்தை ப்ராம்மணன் செய்தானேயாகில் பன்னிரண்டு வருஷம் செய்யக்கூடிய ப்ராயச் சித்தத்தினால் போக்கடிக்கக் கூடியதென்றும், மற்றவர்களுக்கு அதைவிட நாலுமடங்கதிகமான காலத்தினளவையுடைய ப்ராயச்சித்தத்தினால் போக்கடிக்கக்கூடியதென்பது 'ஜ்ஞானபேத' மாவது 'விதுஷோதிக்ரமே தண்டபூயஸ்த்வம்' என்கிற ந்யாயத்தினால் தெரிந்தவன் பாபம் பண்ணினால் அதிக சிக்ஷை செய்ய வேண்டுமென்பது 'குருலகு' இத்யாதி - பெரிய பலத்தையும், சின்ன பலத்தையும் உடையதாயிருக்கை ஸர்வஸம்ப்ரதிபன்னம் - எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது ஸை

1

மென்னுமிடம் ஸர்வஸம்ப்ரதிபன்னம். இவ்வர்த்தம் ராஜபுத்ராபராதாதிகளிற் போலே லோகவ்யுத்பத்தியாலுமுபபன்னம்.

ப்ராகூர்த்வஸ்வாபராதே ப்ராக் நாத்யந்தம் அநுக்ரஹ: |
லகுர்தண்ட: ப்ரபந்நஸ்ய ராஜபுத்ராபராதவத் ||

ஆகையால் அதிகாராநுரூபமாக ஸர்வேஶ்வரனும் ப்ராயஶ்சித்த ப்ரகாரம் வாராமைக்காக வர்த்தக்ஷே

க்ஷமையாதிகள் உண்டாகாது என்பதற்குக் காரணம் நிரூபித்தருளுகிறார்—'இவ்வர்த்தம்' என்று ஆரம்பித்து. ராஜ புத்திரன் அபராதம் செய்தால் லோகத்தாரைப்போலே சிக்ஷிப்பதில்லை என்பது லோகத்திலும் ஸித்தம். ப்ரபன்னனுக்கு ப்ரபத்தி காலத்திற்கு முந்தின பாபங்களுக்குக் குருசிக்ஷையும் பின்னால் செய்த பாபங்களுக்கு லகுசிக்ஷையும் எப்படி உபபன்னமாகுமென்னில் அதற்கு ஸமாதானம் ஒரு காரிகாரூபமாய் அருளிச் செய்கிறார்—'ப்ராகூர்த்வ' என்று ஆரம்பித்து.

ப-ரை] ப்ரபந்நஸ்ய - ப்ரபன்னனுக்கு, ஸ்வாபராதே - புத்தி பூர்வமான பாபத்தில், ப்ராக் - ப்ரபத்தி செய்வதற்கு முன்புபோல (குருசிக்ஷையில்லை), அத்யந்தம் - மிகவும், அநுக்ரஹ: அனுக்ரஹமும், ந - இல்லை (ப்ராயஶ்சித்தாதிகளில்லாமல் பொறுத்து விடுவதுமில்லை), ராஜபுத்ராபராதவத் - ராஜ புத்திரன் செய்யும் குற்றத்தைப்போல, லகுர்தண்ட: - லகுவான சிக்ஷை, அதாவது ராஜ குமாரனை இருவர்களும் வேடனாக ப்ரமித்திருந்த காலத்தில் க்ரமமான சிக்ஷையும், ராஜ புத்திரனென்று தெளிந்த பிறகு லகுசிக்ஷையும் நடப்பதைப்போல என்று திருவுள்ளம். 'அதிகாராநுரூபமாக' என்பது 'ஸர்வம்' என்பதிலும், 'விதிக்கப்படுகிறது' என்பதிலும் அந்வயிக்கிறது. நியதாயுஸ்ஸு அநியதாயுஸ்ஸு என்கிற அதிகாரத்திற்குத் தகுந்தபடி பலத்தில் விளம்பமும் இதில் ஆக்கமும் உண்டாகும். ஶக்தன் ஶாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட யதாவத்தான ப்ராயஶ்சித்தத்தையும், அஶக்தனும் விளம்பாக்ஷமனும் புந: ப்ரபத்தியையும் பண்ணவேணு

வடிகாப யியிக்கப்படுகிறது ஶிஷ்டரான வ்யவஸ்தை ஶ்ரீராான லௌகிகருக்கு லோகஸங்க்ரஹ ...காகவும் ப்ரஸித்தநிமித்தங்களில் யதாஶக்தி ப்ரஸித்த ப்ராயஶ்சித்த உசிதம் அது தவிருகையும் ... சொன்ன ஶாஸ்த்ராதிலங்கநமாம் ஸௌஸ்ரய்ய ... செய்தபின்போது தாத்காலிகமான ஶரீ...கனையுமிழந்து அயாதாஹவமுமுண்டாமாபோ...

என்று ...தபாயம் இதில் விசேஷம் அருளிச்செய்கிறார்—'ஶிஷ்டர்' என்றாரம்பித்து **ஶிஷ்டரான வ்யவஸ்தாபக**ரான ... டாகவொன்று ப்ரஸித்தரான '**யதாஶக்தி**' என்பதினால் ... ஸித்தனாலும் அஶக்தனையிருந்தால் ப்ரபத்தி செய்... தும் என்பது தாத்பர்யம் ஶக்தரானவர் அப்ரஸித்த ... வர்களுக்கு ஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லிப்படி ப்ராயஶ்சித்த ... ஷ்டிக்கவேண்டுமானாலும் அது லோகஸங்க்ரஹத்திற்கா... ஆகையினால் இரண்டும் சேர்த்தருளிச் செய்யப்பட்டிருக்... '**லோகஸங்க்ரஹத்துக்காகவும்**' என்பதினால் இதுவும் ... யோஜனமென்பது தாத்பர்யம் '**ப்ரஸித்தநிமித்தங்களில்**' ... பதினால் அப்ரஸித்த நிமித்தங்களில் இது வேண்டியதி... என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. அது - இப்படி லோகஸங்க்ரஹத்திற்காக ப்ரஸித்தமான ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யவேண்டுமென்... பது ப்ரபன்னர்களுக்கு இந்த ஆஜ்ஞாதிலங்கனம் அப... களைக்காட்டிலும் அதிகமான அநிஷ்டத்திற்குக் காரண... மருளிச் செய்கிறார்—'**ஸௌஸ்ரய்யத்தைக்கு**' என்று ... **ஸௌஸ்ரய்ய ஸௌ**-ராஜஸ்திரீகளுக்கு அலங்காரம் செய்... கள் **தாத்காலிகமான** - அக்காலத்திலுண்டான '**ஶரீர**... இதயாதியினால் தத்காலத்தில் உண்டாகும் ...ரவத ... மில்லாமையும், '**அயாதாஹவம்**' இதயாதியினால் ... டைய அப்ரீதிமேல் உண்டாகும் ஶிக்ஷாதிகளுக்குக் காரண... பதும் சொல்லப்படுகிறது இந்த ஆஜ்ஞைபை ... லொழிந்து இப்படிப்பட்ட இரண்டுவித அநர்த்த... காரணமல்ல என்பது தாத்பர்யம் வசனங்களிலில்லாம... போதிலும் ப்ரபத்தி ஸங்கல்பத்தையும் போக்கடிக்க... என்று ஏற்படுகிறபடியினால் கேவலம் யுக்தியைக் ...

யாஜ்ஞாதிருஷ்டமிரண்டுபடி ப்ரத்யக்ஷம். வைஷ்வாசேஸ்ரு த்தாலே ஸாக்ஷிவத்வெட்ராத்ஸாவத்தையும் பறறவடி யிலே ஆவடீகம் பண்ணிறலோ வென்னில் ? இது உபாஸத்தையும் ஸாக்ஷிவத்வெட்ராத்ஸாவத்துக்கும் வரிஹாரமாகப் பண்ணிறலோ, ஸஜ்ஞாவத்தியுமதுக குச சேரப்பண்ணிறலோ வென்கிற ஆதிவத்தியாலே ஸர்வஸ்வம் இருவருக்கும் மிப்படியாகிடுகவென்கை ஹாஷ்ட்ராஜி விரோதமாகையாலே யவவிலாகம் உஷ

புத்தி பூர்வோத்தராசகத்துக்கும் ப்ராயஶ்சித்தமாக அனுஷ்டிக்கலாமென்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கிறார் — 'வைஷ்வா' என்றாரம்பித்து ப்ரமாணங்களில்லாமலிருக்க தன்னுடைய இஷ்டத்தினால மாத்திரம் என்றபடி 'ஆராஸ்யஸ்யாவி ஸாபவஸ்' என்று ப்ராரப்த பாபத்தைக்கூட போக்கடிக்கக்கூடிய மஹிமை ப்ரபத்திக்கு இருக்கிறபடியினால இந்த ஸமாதானம் ஸரியானதல்ல என்னில்? அருளிச் செய்கிறார் — 'ஸம்ஜஆவத்தி' என்றாரம்பித்து பக்தியோகம் நிறைவேறுவதற்கு விரோதியான பாபத்தை நிவ்ருத்தி செய்வதற்காக அங்கப்ரபத்தி செய்யும்பொழுது புத்தி பூர்வோத்தராகத்தையும் நிவ்ருத்திப்பதற்காக ஸங்கல்பிக்கலாமே என்று திருவுள்ளம் இப்படியாகிடுக - புத்தி பூர்வோத்தராகம் ப்ரபத்தியினால போக்கடிக்கப்படட்டும், என்கை - என்றெருப்ப கொள்ளுகை 'ஹாஷ்ட்ராஜி' என்கிற இடத்தில் 'ஸ்ருதி' ஶப்தம் அதற்கு மூலமான ஶ்ருதிகளைக்குறிக்கிறது ஸவவிலாகம் - பூர்வாகளுடைய ஸித்தாந்தத்திற்கு விருத்தமானது அப்படியே ஸ்ரீமந்ந்யாயபரிஶுத்தியில 'ஸாஹ்யாபமகவிலாக விராஸாஹ்யாவமகோவவவிலாகஃ' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது 'உஷஸ்தி' இத்யாதி - உஷஸ்தி என்பவர் மிகவும் தாரித்ரயத்தினால வருந்திக்கொண்டிருக்கும் குருதேஶத்தில புதிதாய விவாஹம் பண்ணிக்கொண்ட தன்னுடைய பத்னியுடன் ஆஹாரமில்லாமல வருந்தி தேஶாந்தரம் போய த்ரவ்யம் ஸம்பாதிப்பதற்கு வெளிப்புறப்பட்டுப் போகும்போது சில யானைக்காரர்கள் வஸித்திருந்த குடிசைகளில தங்கி பசியின கொடுமையினால சொல்ல ஸாபமிடுகிற

ஸித்தஸாதிகளான ப்ரஹ்மநிஷ்டருடைய வசநாநுஷ்டானத்துக்கும் விரோதம் ஆகையாலே விசேஷவசநமில்லாமையாலே 1 'க்ருதே பாபே அநுதாபோ வை' இத்யாதிகள் கணக்கிலே நிமித்தமுபஜித்தாலல்லது நைமித்திகம் ப்ராப்தமன்றென்கிற ந்யாயம் ஸாவகாசவிஷயத்தா வத்தில் பாதிதமாகாது. ஆனபின்பு ஸாவகாசவிஷயவ்யவஸ்தைக்குச் சுருங்கில் அதுக்குக் காரண

அந்த யஜ்ஞசகாரர்களிடமிருந்து பொன்னும் கொள்ள வேண்டுமென்று யாசிக்க, அவர்கள் தாங்கள் ஸாப்பிட்ட மிகுதிதான் இருக்கிறதென்று சொல்ல, அந்த மிகுதியை வாங்கிக்கொண்டு ஸாப்பிட்டார். பிறகு அவர்கள் தண்ணீர் கொடுக்க அது எச்சிலாகும் என்று மறுக்க அவர்கள் சொன்ன மாத்திரம் எச்சில்லவோ என்று கேட்க அதை ஸாப்பிடாத பக்ஷத்தில் ப்ராணன் போய் விடும், இப்பொழுது ப்ராணன் நின்றுவிட்டது, இனி தண்ணீர் முதலியதை உட்கொண்டால் தோஷமாகும் என்ற ஸமாதானம் சொல்லி யிருப்பதாய் சாந்தோக்யத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் ப்ராணாபத்து காலங்களை தவிர புத்தி பூர்வோத்தரங்களை செய்யக் கூடாதென்பதே தெரிகிறது. **க்ருதே பாபே** - பாபம் செய்யப்பட்டிருக்கும்பொழுது, **அநுதாபோ வை** - பச்சாத்தாபமாவது (எவனுக்கிருக்கிறதோ அவனே ப்ராயச்சித்தத்தில் அதிகாரீ) **பாதிதமாகாது** பொதுவாய்ப் பாபம் உண்டான பிறகு அநுதாபமிருந்தால் ப்ராயச்சித்தத்தில் அதிகாரம் உண்டென்று சொல்லி யிருப்பதை தடுக்கும்படி புத்தி பூர்வோத்தரத்தில் அப்படி வேண்டியதில்லை என்கிற வசனமில்லாமையினால் அந்த ஸாமான்ய ந்யாயம் தடுக்கப்பட்டதாகாது. இப்படியாகில் தோஷங்களை யெல்லாம் ப்ரபத்தி கழித்து விடுமென்று **நஸாஜ்ஞம் ஸாபநாஞ்ஞோ:'** என்கிற வசனங்களிலும், '**ஸாடோக்ஷரேண**' என்றிவர் தாமும் அருளிச் செய்திருப்பதற்கு விரோதம் வாராதோ என்னில்? இந்த ப்ரபத்தி அந்தந்த துக்கத்தையும் போக்கடிக்கும் ப்ரகாரத்தை யருளிச் செய்கிறார்—'ஆனபின்பு' என்றாரம்

---

1 வி-பு-2-6-40

மான ப்ராரப்தத்துக்கு ப்ரதிகாரமாய் ப்ராயச்சித்தம் பண்ண ப்ராப்தம் 1 'ஸா ஸாத்யபக்திஸ் ஸா ஹந்த்ரீ ப்ராரப்தஸ்யாபி பூயஸீ' என்றார்களிறே

பேத்து ஆமாசி - இனி வரப்போகிற ஆஜ்ஞாநுகிகளை உண்டாக்கி அதன் வ்யாபாரக் காரணமான 'பண்ணப் ப்ராப்தம்' என்பதற்குக் காரணம் நசித்துவிட்டால் கார்யம் நேரிடாதாகையினாலும், காரணம் ஏற்கனவே ஸித்தமாகையினால் அதற்காக ப்ராயச்சித்தம் செய்யலாமாகையினாலும் என்று தாத்பர்யம். 'இச்செட்டையும்' இத்யாதி அருளிச்செய்தபடியே ப்ராயச்சித்த சாஸ்திரங்களுக்கு வையர்த்யம் வருமே என்கிற சங்கையும் 'அஞ்சினுகில' என்பதினால் பரிஹரிக்கப்பட்டது. துக்கம் அநிஷ்டமாயிருப்பதினால் அதினின்றும் பயம் ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்படும். பாபம் ஸ்வயமே அநிஷ்டமில்லாமையினால் அதைப் பற்றிய பயம் எல்லாருக்கும் ஸுலபமாயுண்டாகாது. அப்படிப் ப்ராரம்பச பாபம் தனக்கில்லையென்கிற எண்ணத்தினாலும் பயமில்லாமலிருக்கலாம் ஆகையினால் ப்ராயச்சித்தத்தை விதிக்கிற சாஸ்திரத்துக்கு நிஷ்ப்ரயோஜனத்வம் ஏற்படாது என்று திருவுள்ளம். இப்படி ப்ரபத்தி ப்ராரப்தத்தையும் போக்குமென்பதில் ப்ரமாணம் அருளிச்செய்கிறார்—'ஸா ஸாத்யபக்தி:' என்றாரம்பித்து. ஸா - அந்த, ஸாத்யபக்தி: - ப்ரபத்தி, ப்ராரப்தஸ்யாபி - ப்ராரப்த கர்மத்துக்கும், பூயஸீ - அதிகமான, அதாவது அதிக சக்தியுடைய என்றபடி, ஹந்த்ரீ - நாசத்தை உண்டாக்கக் கூடியது, அதாவது ப்ராரப்த கர்மங்களைப் போக்குவதில் அதிக சக்தியையுடையது. ஸ்ரீமந்ந்யாய ஸித்தாஞ்ஜனத்தில் ப்ரபத்தியும் பக்தியென்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது, ஆகையினால் 'ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய' இத்யாதி வசனங்களுக்கு விரோதமில்லை என்றருளிச்செய்தது அதற்கு ப்ரமாணமாக இந்த வசனமும் மற்றும் சில வசனங்களும் உதாஹரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன ஆகையினால் 'ஸாத்யபக்தி:' என்பதற்குப் பக்தியைப் பலமாகவுடையதென்று அர்த்தம் சொல்லுவது யுக்தமானதல்ல மேலும்

1

1 'ஜந்மாந்தரக்ருதம் பாபம் வ்யாதிரூபேண பாத்யதே ।
தச்சாந்திரௌஷதைர்தாநைர்ஜபஹோமார்ச்சநாதிபி: ॥'
இத்யாதிகளில் தாநஜபாதிகளிலும் மக்கப்பட்ட ப்ராரப்த பாபநாசம் சொல்லப்பட்டதிறே. ஆகையால் ஸர்வாம்ஹஸ பாபத்துக்கும் ப்ரபத்தி பண்ணினால் அப்போது ஸர்வ ப்ரகார பாபமழியாது.
2 'தாஸஸ்ஸகா வாஹநமாஸநம் த்வஜ:' இத்யாதிகளிற்படியே ப்ரத்யக்ஷ மவிசேஷஜ்ஞர்க்கும் ஸாத்த்விகாபராயணரும்

'ஸாயுஜ்யம் ஸமவஸ் ப்ராப்தாஸ்தஸ ஸ்வவேதிஷ்யுராசித: । ஸாயுஜ்யமுக்தி: ததாபி ஸர்வ ப்ராயச்சித்திரிதி ஸ்ரூயதே ॥' என்று இதற்கு நிர்வசனம் பண்ணும் ப்ரமாணமும் விரோதிக்கும். அநுபாயமான பக்திக்கில்லாத ப்ராரப்த பாபத்தை நிவ்ருத்திக்கக் கூடிய ஸக்தி லகூபாயமான ப்ரபத்திக்கு ஸம்பவிக்குமோ என்னில்? நிரூபிக்கத் தருளுகிறார்—'ஜந்மாந்தர' என்றாரம்பித்து. ஜந்மாந்தரக்ருதம் - முன் ஜன்மத்தில் செய்யப்பட்ட, பாபம் - பாபமானது, வ்யாதிரூபேண - வ்யாதியாக இருந்து, பாத்யதே - பீடிக்கிறது, தச்சாந்தி: அதற்கு நிவ்ருத்தி, ஔஷதை: - மருந்துகளாலும், தாநை: - தானங்களினாலும், ஜபஹோமார்ச்சநாதிபி: ஜபம், ஹோமம், பகவதாராதனம் இவைகளினாலும் (உண்டாகிறது) 'தாநஜபாதிகள்' என்று ஔஷதத்தை எடுக்காதது, அது ப்ராரப்த பாபத்தை நிவ்ருத்தி செய்யாமல் அதினால் உண்டாகிய தாதுக்களின் வைஷம்யத்தை மாத்திரம் நிவ்ருத்தி பண்ணுகிறபடியினால். சொல்லப்பட்டதிறே - என்பதற்கு இப்படிப்பட்ட அல்பமான தாநாதிகளுக்கு ப்ராரப்த நாசம் சொல்லியிருப்பதினால் ப்ரபத்தி விஷயத்தில் இது கைமுதிக ந்யாய ஸித்தம் என்று திருவுள்ளம். இவ்வளவு மஹிமையுடைய ப்ரபன்னனுக்கும் புத்தி பூர்வோத்தராகம் தோஷத்தை உண்டுபண்ணும் என்பதற்கு ந்யாயமருளிச் செய்கிறார்—'தாஸ:' என்றாரம்பித்து. தாஸ: - தாஸபூதன், ஸகா - ஸ்நேகிதன், வாஹந - ஆஸநம், த்வஜ: - கொடி 'இத்யாதிகளிற்படியே' என்பது 'அஜ்ஞர்க்கும்' என்பதற்கு விசேஷணம். அஜ்ஞர் -

1 விஹ-ஸம் 2 ஆள-ஸ்தோ-41

மும ஶ்ரத்வாயகமமெனனுமிடம ஶாண்டிலீவ்ருத்தாந்தா திகளிலே ஸ்பஷ்டம ஸவெப்பூஷணனைபபோலே ஸாத்விகளுமவதரித்தால ஸர்வஸ்வாபஹரணம பண்ணி னோக்ஷிதஸ்வதந்த்ராயமாக ஸவவாரபரிஹாரங்களை நடத்திபபோருவாகள ஆகையாலஸமவஸ்ஸ்ரீத்தி யிழவாமைககாகவும, அதுககாக வ°ஞ: ஸ்வத்தியா

அநதரஙகமான சைஙராயபரா **ஸாக்ஷிகாவஙாயஹெஙு மும** - *பாகவதாளிடததில செயயபபடுகிற அலபாபராதமும* **‘ ஶாண்டிலீவ்ருத்தாந்த ’** *மாவது ஶாண்டிலீ எனகிற ஒரு பாகவ தோததமை வேடுவச சேரியில வழிபபோககாக வரும பாகவதாகளை ஆராதனம செயதுகொணடிருநதாள ஒரு ஸம யததில வைநதேயன ஆகாஶமாாககததில செலலுமபொழுது கீழ இவள இருபபதைப பாாதது இநதப பாகவதோததமை இஙகு இருபபது உசிதமலல, இவளை தேவதைகள வஸிககு மிடஙகளுககும,யஜஞுமமுதலியவைகளநடககும பரிஶுததமான இடஙகளுககுமகொணடுபோகவேணடும எனறுமனதில நினைதத வுடன இறகுகள உதிாநது போயிறறு பிறகு அவளிடததில அப சாரக்ஷமாபணம செயதுகொளள அவளுடைய அனுககரஹததி னால முனபோல சிறகுகள முளைததன எனறு ஸ்ரீபாரததில உததயோக பாவததில நூறறுப பதினமூனறாவது அததயாயத தில சொலலபபடடிருககிறது இவா ஙிதய ஸூரியாகையாலே அபராதமும அதறகு பரகபவாயமும எபபடி ஸமபாவிதமாகும எனனிலருளிச செயகிறா—‘ ஸவெப்பூஷணனைபபோலே ’ என றாரமபிதது இநத தருஷடாநதம ‘அவதரிததால’ எனபதோடு அநவயிககிறது இததால நிதயருககு அஸாதாரணமான ஸங கோசமிலலாத ஜஞானததுடனே அவதரிககிறாகள எனபது தயோதிதம இதறகு பரயோஜனம ‘ னோக்ஷிதஸ்வதந்த்ராயமாக’ எனறருளிசசெயயபபடடது இததால பாகவதாப சாரததின கொடுமையையும, அதின பரிஹாரகரமததையுமதங கள அனுஷடானததினால லோகததாருககுத தெரிவிததாாகள எனபதும, அபசாரபபடுவது ஜஞானக குறைவினாலலல எனப தும தயோதிதம ‘ஆழ்வி’ ஶபதமதுககானுபவஅபிபராயததைககுறிக கிறது அதுககாக – அபரீதி ஶமிபபதறகாக ஸ்வஸம்ஶியாமைக

தல ஶக்ஷணமாதல் ப்ரஸக்தியாமைக்காகவும், மேல் வரும் அபாயங்களை வேரறுக்கும் விரகுபார்க்கவேண்ணும் அபாயங்களெல்லாத்துக்குமடி அவிவேகம். அதில் ப்ரதமமான விவேகம் அசித் ஸ்வபாவமான ஜந்மவிகாராதிகளைச் சமக்கையும், சேதந ஸ்வபாவமான ஸ்வநிஷ்டத்வ ஸ்வாதந்த்ர்யாநந்யஶேஷத்வாதிகளைச் சமக்கையும் இவ்விவேகத்தை யறுக்கைக்குத் தெளிவாளாயிருப்பது ஏற்றச் சுருக்கமற்ற தன்னளவிலுண்டான தெளிவு

அவிவேக ஸ்வாதந்த்ர்யாதி நிஷ்டாந்தஸ்ஸ்வ நிவர்த்தநாத் |
அபசாரோவதாரணா யேந த்ருஷ்டந ஸ விவேக: |

காகவும் - நேரிடாமைக்காகவும் வேரறுக்கும் - காரணங்களுடன் நிவ்ருத்தி செய்யும் இங்கு ஶரீரம் முதலியவைகளும் அபராதங்களுக்குக் காரணமாகையினால் அது இப்பொழுது நிவ்ருத்தி செய்யமுடியாதாகையினாலே அருளிச்செய்கிறார்—'அவிவேகம்' என்று அடி - அஸாதாரண காரணம் ஶரீரம் தாமாஸுகடானதிற்கும் காரணமாகையினால் அது அபராதத்திற்கு அஸாதாரண காரணமல்ல என்று தாத்பர்யம் முக்யமாய் நிவ்ருத்திக்கவேண்டிய அம்ஶத்தை நிரூபிக்கருளுகிறார்—'அதில்' என்றாரம்பித்து சமக்கையும் - தனக்கு இருப்பதாக ப்ரமிக்கையும், அதாவது தேஹாதிகளையே ஆத்மா என்று ப்ரமிப்பது 'ஆதி' ஶப்தம் விநாஶத்தைக் குறிக்கிறது ஸ்வநிஷ்டத்வம் - தன்னிடத்திலேயே தானிருப்பது, அதாவது தனக்கு வேறு ஆதாரமில்லை என்றிருப்பது அநந்யஶேஷத்வம்-ஸ்வபாவத்திலேயே வேறொருவருக்கும் ஶேஷபூதனுயிராமை 'ஆதி' ஶப்தம் நியந்த்ருத்வத்தைக் குறிக்கிறது தெளிவாள - ஜ்ஞான ஶக்தி. தன்னளவில் - தன் விஷயத்தில், அதாவது ஆத்மாவைப்பற்றிய, தெளிவு - நிஶ்சயரூபமான ஜ்ஞானம் அவிவேகம் நிவ்ருத்திதாலும் ஆத்த காமங்களில் ஆசையினாலுண்டாகிற அபசாரங்கள் நிவர்த்திக்குமோ என்னில்? அருளிச்செய்கிறார்—'அவிவேக' என்றாரம்பித்து

ப - ரை] **அவிவேக** - தேஹம், ஆத்மா, இவைகளின் வ்யத்யாஸத்தைத் தெரியாமை, **ஸ்வாதந்த்ர்ய** - ஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கை,

இவை யெல்லாத்துக்குமடி ஹேதுவாக வேண்டுவதா யிருப்பதொரு வாஸநாவசமாகையாலே யதினுடைய நிவ்ருத்திக்குமாக வடியிலே ப்ராயச்சித்தம் பண்ணுதல், இதுக்கென்று பின்பொரு ப்ராயச்சித்தம் பண்ணுதல் செய்தாராகில் இவை யெல்லாம் பரிஹ்ருதங்களாம். இப்படி யிவனுக்கு பரிஹரணீயங்களான வற்றில் ராஜதாராபசாரம் போலே மாமவதாரபசாரம் ப்ராயச்

அதாவது தேஹாத்ம ப்ரமமும், ஸ்வதந்த்ராத்ம ப்ரமமும், ஆதி: - முதலியவைகளாகிற, நிதாநவ் - காரணத்தின், நிவ்ருத்தாவ் - நிவ்ருத்திப்பதினால், அர்த்த காம வ்யவஹாரா: - அர்த்தம், காமம், இவைகளில் ஆசையினால் உண்டாகும் அபசாரங்களுக்கு, அப்ரத்யாஸம் - ப்ரயத்நமில்லாமல் அடியோடு நாசம்செய்வது, ஸ்வத: - உண்டாகும்

அவிவேகத்தை நிவ்ருத்தி செய்ய வேண்டுமாகில் அது ஆத்மஜ்ஞானத்தினால் நிவ்ருத்தி செய்யக் கூடியதாகையினால் அதுவராமைக்காக ப்ரபத்நம் பண்ணவேண்டுமென்றது ஸங்கதமாகுமோ வென்ன வருளிச் செய்கிறார்—'இவை' என்றாரம்பித்து உத்தராரம்பித்த அதாவது ப்ராரப்தம் தவிர மற்றதும் ப்ராரப்தங்களில் இவனால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதும் ப்ரபத்தியினாலேயே நிவ்ருத்தி யடைந்தபடியினாலே இப்படி அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது இவனுக்குப் பலம் கொடுக்க வேண்டியதாக ஏற்பட்ட அப்யுபகத ப்ராரப்தமென்றபடி. வாஸநாவசம் - ப்ரபத்திக்கு முன்பு செய்த பாபம். அடியிலே - ப்ரபத்தி காலத்திலே. இதுக்கென்று - இந்தப் பாபாரம்பத் தாபவிநாசத்திற்காக ஆகையால் அபசாரங்களுக்குக் காரணமாகிய அவிவேகாதிகளுக்குக் காரணமான பூர்வாகத்தை நிவ்ருத்தி செய்யவேண்டுமென்று ப்ரபத்திகாலத்திலாவது தனித்தொரு ப்ரபத்திசெய்தாவது பரார்த்தத்தால் இவைகள் ஒன்றும் உண்டாகாது என்று தாத்பர்யம். இப்படியாகில் வாஞ்ஞாரம் ப்ராயங்களை விட்டுவிடுவதும் அபசாரமாயிருக்க இதுபோல் அபசாரத்தை மாத்திரம் 'ஸாக்ஷீகாபசாரயதோ'த்தை' என்று அருளிச் செய்திருப்பதற்குக் காரணம் அருளிச் செய்கிறார்—'இப்படி'

மென்னுமிடத்தை 1 'ஸர்வம் ஶக்தி ஸமுச்சயே ஸதிச ஸம்பவே ஸதிசஸம்பவே:' என்கிற ஸூத்ரத்திலே பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தார். ஆனபின்பு ஜாதி குணவ்ருத்தாதிகளாலே யுக்தராய் ராஜா ப்ராஹ்மண க்ஷத்ரிய வைஶ்யாதிகளுக்கும் தனக்கும் ஸாம்யத்வாதிகளும் வர்ணாஶ்ரமாதி நீச ஸ்வரூபமாயிருந்தாலும் ஸம்பந்தம் ஸமானமான பௌரவஜாதிகளுடையவும், தேஹஸம்பந்தாதிக

என்றாரம்பித்து ப்ரயோஜனம் - (பகவானுக்கு அதிகமான நிகரஹத்தை உண்டுபண்ணுகிறபடியினால்) முக்யமானது உக்தி - மோக்ஷத்தையே பலமாகவுடைய உபாஸனத்திற்கு, ஸதிச: - (ஶீக்கிரம் உண்டாவதற்கும், தாமதித்து உண்டாவதற்கும்) நியமமில்லை, ஸதிசஸம்பவே: - அப்படிப்பட்ட அவஸ்தை உண்டென்று ஶாஸ்த்ரங்களிலேற்படுகிறபடியினால், பாகவதாபசாரம் முதலிய பாபல கர்மங்களினால் நிவ்ருத்தி தாமங்கள் தடுக்கப்படுமென்று ஶாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டிருப்பதினால் என்று தாத்பர்யம் 'ஸம்பந்தஜிதோநாதி ப்ரபத்தகோஹ ஸ்வதோஷம் நிவ்ருத்திபவிப ஶுத்தவ தக்ஷிணிஷ: என்று ஸ்ரீஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது 'ஸதிசஸம்பவே:' என்றிரண்டாந்தரம் சொல்லியிருப்பது அத்யாயத்தின் முடிவைக் காட்டுகிறது அருளிச்செய்தார்' என்பதோடு 'தத்ர விஷய ஸமிதிவராணாம் வர்ணவர்ணாதீனாம் ப்ரவர்த்தனம் ஸம்பவாஸ் ப்ரதிபாஸஸம்பவ: இதி' என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும் இப்படியாகில் இப்பொழுதிருக்கும் பாகவதர்களுக்கும், ஸ்ரீமந் நாதமுனி ப்ரப்ருதிகளுக்கும் வ்யத்யாஸமில்லாமல் பூஜ்யத்வம் ஸம்பவிக்குமே? இப்பொழுதுள்ள பாகவதர்களை அவர்களை விட்டத் தாழ்ந்தவர்களாக எண்ணினால் பாகவதாபசாரம் நேருமே? என்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரித்தருளுகிறார்—'ஆனபின்பு' என்றாரம்பித்து 'ஜாதி' ஶப்தம் பகவானுடைய பரிகரஹாதிஶயத்தைக் குறிக்கிறது பசுவுக்கும் துளஸிக்கும் கோமயத்துக்கும

---

1 பா-ஸூ-3-4-50

ளுடையவும், மௌர்ய ப்ரஹ்மர்ஷிகளுடையவும், ஶ்வ ஷ்யாமம்போலே ஸம்வத்ஸஜு விஶேஷ ஸ்யாத்தமான ஜந்மவாயி ஸ்வபாவத்தாலே ஸங்கங்களான வஸ்துக்ஷேத்ர விஶேஷங்களை ஸ்வஶ்ரேயார்த்தஸ்வாவ ஸ்வகரணத்தி லாத்ரமானபடியே திரஸ்கரிக்க நினையாதொழிய வும், ஜாத்யாத்யுபாதிகளாலே ஸாம்யதாதிறத்தில

உத்கர்ஷமும், கோபர்களுக்கும், சம்பகத்துக்கும், கஸ்தூரி முதலியவைகளுக்கும் நிகர்ஷமும் ஏற்பட்டிருப்பதைப்போல என்று தாத்பர்யம். உபாதிஸ்வபாவத்தாலே-ஜாதி, குணம், முதலிய காரணங்களின் ஸ்வபாவத்தினாலே பசுஜாதியாகிற காரணத்தினாலும், துளஸி பகவானுக்கு அதிக ப்ரீதிகரம் என்கிற குணத்தினாலும் கோமயம் பரிஶுத்தம் செய்யக் கூடியது என்கிற காரணத்தினாலும் உத்க்ருஷ்டங்கள். சம்பகம், கஸ்தூரி முதலியவைகள் வேறு காரணங்களினால் உத்க்ருஷ்டங்களாயிருப்பதினாலே பகவானால் அங்கீகரிக்கப் பட்டவைகளாயிருந்த போதிலும் கீழ்ச் சொல்லிய காரணங்களினால் நிக்ருஷ்டங்கள். அதைப்போலவே பூர்வாசார்யர்களுக்கும் இப்பொழுதிருக்கும் பாகவதர்களுக்கும் எல்லா ஆகாரங்களும் பொதுவாயிருந்தாலும் பகவதனுக்ரஹ விஶேஷத்தினால் உண்டான உத்கர்ஷமும் நிகர்ஷமும் உண்டு என்று தாத்பர்யம். 'ஸ்வஶ்ரேயார்த்தஸ்வாவ ஸ்வகரண'மாவது ரஹஸ்யாம்நாயத்தில் ப்ராம்மண, க்ஷத்திரிய, வைஶ்ய, ஶூத்திரர்களுக்கு சிற்சில கர்ம விஶேஷங்களைப் பிரித்து ஏற்படுத்தியிருக்கக் க்ருதயுகத்தின் முடிவிலும், த்ரேதாயுகத்தின் ஆரம்பத்திலும் இவர்களொருவர்க் கொருவர் தங்கள் தங்கள் தொழில்களைச் செய்யமாட்டோமென்று அஸூயையினால் ஆக்ஷேபித்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பது. இது ஸ்ரீ கீதை 18வது அத்யாயத்தில் 44வது ஶ்லோகத்தில் ஸ்ரீமத் தாத்பர்ய சந்த்ரிகையில் விஸ்தாரமாய் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. திரஸ்கரிக்க - மறைத்துவிட, இப்படியாகில் தாழ்ந்தஜாதி பாகவதர்களிடத்தில் நிகர்ஷபுத்தியைப் பண்ணக்கூடாது என்கிற 'பஶ்ர்முஜ்ஞம்' இத்யாதி வசனங்களுக்கு விரோதம் வருகிறதே என்னில்? அருளிச் செய்கிறார்— 'ஜாத்யாதி' என்றாரம்பித்து ஸாம்யஜ்ஞர் - சில காரியங்களில்

1 ‘அநுஜ்ஞாபரிஹாரௌ தேஹஸம்பந்தாஜ்ஜ்யோதிராதி
வத்’ என்கிற ந்யாயத்தாலே ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி விஶேஷ
ங்களுக்கு யதாஶாஸ்த்ரம் நியமமுண்டானாலும், 2 ‘ஸாது
ரேவ ஸ மந்தவ்ய:’ என்றும், 3 ‘ஸ்ம்ருதஸ்ஸம்பாஷிதோ
வாபி’ என்றும், 4 ‘யஶ்ஶூத்ரம் பகவத்பக்தம் நிஷாதம் ஶ்வ
பசம் ததா । வீக்ஷதே ஜாதிஸாமாந்யாத் ஸ யாதி நரக
ந்நர:॥’ என்றும், 5 ‘தஸ்மாத் விஷ்ணுப்ரஸாதாய வைஷ்ண
வாந் பரிதோஷயேத்। ப்ரஸாதஸுமுகோ விஷ்ணுஸ்தே

செய்யலாமென்று ஶாஸ்த்ரங்களில் அநுஜ்ஞை செய்திருப்பதும், **பரிஹாரௌ** - சில காரியங்களைச் செய்யக் கூடாதென்று நிஷேதித்திருப்பதும், **தேஹஸம்பந்தாத்** - ஶுத்தமாயும் அஶுத்தமாயுமிருக்கிற தேஹத்துடன் ஸம்பந்தப்பட்டிருப்பதினால், **ஜ்யோதிராதிவத்** - அக்னி முதலியவைகளைப்போல அதாவது அக்னி ஒரே ஸ்வபாவமுடையதாயிருந்தபோதிலும் ப்ராம்மணன் முதலியவர்களின் வீட்டிலிருந்து கொண்டுவரலாமென்றும், ஶ்மஶானம் முதலிய இடங்களிலிருந்து கொண்டுவரக் கூடாதென்றும் இடங்களின் ஸம்பந்தத்தைப் பொறுத்து ஶுத்தியும் அஶுத்தியும் சொல்லியிருப்பதைப்போல **நியமம்** - வ்யவஸ்தை **ஸ:** - ‘அபிசேத்ஸுதுராசாரோ’ என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்ட அவன், **ஸாதுரேவ** - ஸாதுவாகவே, **மந்தவ்ய:** - எண்ணத்தக்கவன், **ஸ்ம்ருத:** - நினைக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், **ஸம்பாஷிதோ வா** - பேசப்பட்டிருந்தபோதிலும் (பாகவதன் பரிஶுத்தம் செய்கிறான்) **ய:**-எவன், **பகவத்பக்தம்** - பகவானிடத்தில் பக்தி செய்துகொண்டிருக்கிற, **ஶூத்ரம்** - ஶூத்ரனையும், **நிஷாதம்** - வேடனையும், **ததா** - அப்படி, **ஶ்வபசம்** - சண்டாளனையும், **ஜாதிஸாமாந்யாத்** - அந்த ஜாதியான மற்ற எல்லாருடனும் ஸமமாக, **வீக்ஷதே**-பார்க்கிறானோ, **ஸ:**- அந்த, **நர:** - மனிதன், **நரகம்** - நரகத்தை **யாதி** - அடைகிறான் **தஸ்மாத்** - ஆகையினால், **வைஷ்ணவாந்** - வைஷ்ணவர்களை, **பரிதோஷயேத்** - ஸந்தோஷப்படுத்த வேண்டும் **தேநைவ** - அந்தப் பாகவதர்களின் ஸந்தோஷத்தினாலேயே,

1 ஶா-ஸூ-2-3-47 2 கீதை-9-30 3 இ-ஸ-83-57
4 இ-ஸ 27 26 5 இ-ஸ-27-27,

ஶேஷவஸ்யாஹ்ஸம்ஶய: |' என்றும, 1 'பயிலுஞ்சுடரொளி', 2'நெடுமாற்கடிமை' களிலும விஶேஷித்தபடியே ஆதிவத்தியில குறையற்றிருக்கவும, இப்ஆதிவத்தியாத்ருததாலும, 3 'தஶேஷ இதி யீஶைதா ஸவ்யோவகாரீ' என்கிறபடியே பரிபூர்ண விஷயத்தில ஶேஷஶேஷாவித கிஞ்சித்காரமான கைங்கர்யம் ஸித்தமென்றிருக்கவும், இந்நிலைகளி லொன்று

விஷ்ணோ: - பகவான, ஆஸாதவஹாஸ: -அநுகாரத்தினால ஸம்முகனாக, ஶஷேவ - ஆவான, ஸம்ஶய:-ஸந்தேஹமில்லை ஆதிவத்தியில-மனதில உண்டாகும நினைவில, குறையற-குறையில்லாமல இதம்-இந்த வஸ்து, தஸ்ய - அந்த பகவானுக்குச் ஶேஷபூதம, இதி - என்கிற, யீஶைதா:-ப்ரீதிக்குக் காரணமான ஶேஷத்வம, அன்றிக்கே அப்படி ஶாஸ்திரத்தினால அறிவதும அதாவது ஶாஸ்திரத்தினாலே ஸாவரும பகவானுக்குச் ஶேஷபூதமென்றறிவதினால பாகவதர்களைப் பார்த்தவுடன பகவத் ஶேஷபூதர்களென்று நாம தெரிந்து கொள்ளுகிறோமாகையினால அந்தப் பரவத ஶேஷத்வமும அதை ஶாஸ்திரத்தினா லறிவதும இவனுக்கு, உபகாரீ-உபகாரம செய்கிறது அனுஸந்தானம செய்யப்பட்டதாயக் கொண்டு ப்ரீதிக்குக் காரணமாகிறது என்றபடி பரிபூர்ணை - பரிபூர்ணனான பகவானுடைய ப்ரஹ்மாதிகள செய்யத்தக்க பாகவதர்கள் விஷயத்தில இவர்கள பகவானுக்குச் ஶேஷபூதர்கள என்றனுஸந்தானம செய்வதே பகவானுடைய ப்ரீதிக்குக் காரணமான கைங்கர்யம என்று தாத்பர்யம 'யஸ்மின்' என்றாரம்பித்துக் கீழ் உதாஹரித்த வசனங்கள நரக ப்ராப்தியைச் சொல்லுகிறபடியினால ப்ரபன்ன விஷயமல்ல, மேலும வர்ணாஶ்ரம தர்மங்களை மீறி நடப்பது பகவானுடைய அப்ரீதிக்குக் காரணமாகையினாலே ப்ராயஶ்சித்தாதிகளாலே பரிஹரிக்க வேண்டியிருந்தபோதிலும பாகவதாபசாரம ப்ரபன்னனுக்கு ஒரு அநிஷ்டத்தையும உண்டாக்காதாகையினால அதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம செய்யவேண்டா என்னில? ஸமாதானம அருளிச்செய்கிறார்— 'இந்நிலைகளில' என்றாரம்பித்து பாகவத ப்ராப்தி முதலிய

---

1 திரு-3-7. 2 திரு-8-10. 3

கோணினபோது 1 ‘ஸர்வம் ஜிஹ்மம் ம்ருத்யுபதம் ஆர்ஜவம் ப்ரஹ்மண: பதம்’ என்கிறபடியே ம்ருத்யுவின் கடைவாயிலே அகப்பட்டாற்போலே நடுங்கி, 2 ‘க்ருதாபராதஸ்ய ஹி தே நாந்யத் பஶ்யாம்யஹம் க்ஷமம் | அந்தரேணாஞ்ஜலிம் பத்த்வா லக்ஷ்மணஸ்ய ப்ரஸாதநாத் ||’ என்றும், 3 ‘யதி கிஞ்சித் அதிக்ராந்தம் விஶ்வாஸாத் ப்ரணயேந வா | ப்ரேஷ்யஸ்ய க்ஷமிதவ்யம் மே ந கஶ்சிந்நாபராத்யதி |’ என்றும், 4 ‘த்வச்சோகாபிஸந்தப்தஸ்ய ப்ர

நிஷ்டைகளில், கோணினபோது - ஸரியாய் நடக்காதபோது, ஜிஹ்மம் - க்ரூரமான, ஸர்வம் - எல்லாம், அதாவது ஶாஸ்த்ரத்தை மீறி நடப்பதற்குக் காரணமான அஹங்காராதிகளெல்லாம் என்றபடி, ‘ஸர்வம்’ என்ற பதத்தினாலே ‘இந்நிலைகள்’ என்பது ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டதாகிறது, ம்ருத்யுபதம் - ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணம், ஆர்ஜவம் - ஸரியாக நடப்பது, அதாவது ஶேஷத்வத்தைப் பற்றிய ஜ்ஞானம், ப்ரஹ்மண: பதம் - பரமாத்மாவை அடைவதற்குக் காரணம், க்ருதாபராதஸ்ய - அபராதங்களைச் செய்தவனாகிய தே - உனக்கு, அஞ்ஜலிம் பத்த்வா - கையைக் கூப்பிக்கொண்டு, லக்ஷ்மணஸ்ய - இளைய பெருமாளுடைய, ப்ரஸாதநாத் அந்தரேண - பொறுத்துக்கொள்ளும்படி ப்ரார்த்திப்பதைத் தவிர, அந்யத் - வேறு, க்ஷமம் - உசிதமான காரியத்தை, அஹம் - நான், ந பஶ்யாமி - பார்க்கவில்லை. விஶ்வாஸாத் - நம்பிக்கையினாலாவது, ப்ரணயேந வா - ப்ரீதியினாலாவது, கிஞ்சித் - கொஞ்சம், அதிக்ராந்தம் - மீறி நடந்தது, யதி - இருந்ததேயானால், ப்ரேஷ்யஸ்ய - தாஸபூதனாகிய, மே - என்னுடைய (அந்த அபராதம்), க்ஷமிதவ்யம் - பொறுத்துக்கொள்ளத் தக்கது, கஶ்சித் - ஒருவரும், ந நாபராத்யதி - அபராதம் செய்கிறதில்லை என்பதில்லை அதாவது எல்லாரும் அபராதம் செய்வார்கள், பெரியோர்கள் பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று தாத்பர்யம். ஶோகாபிஸந்தப்தஸ்ய - துக்கத்தினாலே வருத்தப்பட்ட, ஸா

1 பார-ஶா-79 21 2 ராமா-கிஷ்-32-17
3 ராமா-கிஷ்-36-11 4 ராமா-கிஷ்-36-28

காகாஸ்ய பாஷிதம் | மயா த்வம் ஸர்வபாபேப்ய: ஸ்வக்ருத்யந்து த்வம் க்ஷந்தவ்யஸ்ஸுகீபவ ||' என்றும் மஹாராஜருடையவும் இளைய பெருமாளுடையவும் அபராதஸஹநாதிகாரத்தைச் சொல்லுகிற ச்லோகங்களைப் பார்த்தால், அப்படியே யீக்கதவாய்த் தெரியாமல் வஜ்ரவைடூர்யமானதுபோலே பொருந்தின போரொப்பு ஸ்வாதந்த்ரியம்.

ஜ்ஞாநவானவன் ஸ்வாதிகாரத்திலே ஸர்வ ஸர்வங்களுமாக ஸ்வஸ்ரூபத்தை யுள்ள வசநத்தாலே

இதற்கு த்ருஷ்டாந்தம் லேவுமுமாண ஸஹிக்கும் மெனனுமிடம் ஸ்ரீவசநபூஷணத்திலே தக்ஷயஜ்ஞத்தை ஸம்வாதத்தே எதிரம்புகோத்தானைச் சூலபாணி தெளிவித்து விலக்க, அவனும்

1 'ப்ரஸாதயாமாஸ பவோ தேவம் நாராயணம் ப்ரபும் | ப்ரஸாத்ய ஸமீக்ஷயாமாஸ ஸர்வார்த்ஸமாதிம்||' என்கிற

ஸ்வ-ஸ்ரீராமனுடைய, பாஷிதம் - வார்த்தையை, ப்ரஸாதா - கேட்டு, மயா - என்னால், த்வம் - நீ, ஸர்வபாபேப்ய - எல்லா பாபங்களை, உக்த: - சொல்லப்பட்டது (என்கிறது), யச் - எதுவோ, தத் - அதையும், த்வம் - நீ, க்ஷந்தவ்யம் - பொறுப்பு பதற்கு, ஸுகீபவ - ஸுகமுடையவனாகிறாய். மஹாராஜா - ஸுக்ரீவன். அபராதஸஹநாதிகாரம் - ஒருவர் செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளுமபடி பார்த்ததிக்கச் சொன்ன விருத்தாந்தத்தை யீக்கதவாய் - பிளந்த இடம், அதாவது இரு பக்கங்களும் சேர்ந்து பார்க்கிலென்னபடி வஜ்ரவைடூர்யமானதுபோலே - வஜ்ரம் என்கிற மணி ரத்னங்கள் சேர்ந்து பொருந்தினது.

ஜ்ஞாநவான - ஞானமுள்ள பாகவதனுடைய, தக்ஷயஜ்ஞத்தை - தாமதுக்கு வேண்டிய அவதரித்த எதிரம்புகோத்த - ஈச்வரனை எதிரியாய் நினைத்து பாணம் தொடுத்தவனைத் தெளிவித்து - கோபசமனம் செய்து ஸவ: - ருத்திரன், தேவம் ப்ரபும் நாராயணம் - தேவனும் ப்ரபுவாயுமிருக்கிற நாராயணனை,

---

1 பார-ஶா-352-94

படியே ப்ரஸாதகமான ஶரணாகதியைப் பண்ணி 1 'ததோ'ஸ்ய வரதோ தேவோ ஜிதக்ரோதோ ஜிதேந்த்ரிய: | ப்ரீதிமாநபவத் தத்ர ராமேண ஸஹ ஸங்கத: ||' என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரன் ப்ரஸந்நனாய் ராமனை அங்கீகரித்தானென்கையாலே விஶேஷம் தான் குற்றவாளனாகவுமாம், தானிப்போது குற்றஞ் செய்யாதேயிருக்க ஜந்மாந்தர தோஷத்தாலே யாகவுமாம், சில பாகவதர் தன்னை வெறுக்கில் ஏதேனுமொரு வியாஜத்தாலே அவர்களை க்ஷமை கொள்ளுகிற ஸ்வதந்த்ரனாலே ஸர்வஜ்ஞனை க்ஷமை கொள்ளவேணுமென்னுமிடம் 2 'ஸ்வக்ஷாக்ஷராணி ஶ்ருணுவேத் ததாஹாமவதேதனி

ப்ரஸாதயாமாஸ - அனுக்ரஹம் செய்யும்படி பண்ணினார், ஶரண்யம் - லோகங்களுக்கு ஶரணமாயும், வரேண்யம் - ஸகலருக்கும் ஶ்ரேஷ்டராயும், வரதம் - வரங்களைக் கொடுப்பவராயுமிருக்கிற, ஹரிம் - விஷ்ணுவை, ஶரணம் - ஶரணமாக, ஜகாம - அடைந்தார், அத - பிறகு, தத: - அந்த ஶரணாகதியினால், வரத: - வரத்தைக் கொடுப்பவராயும், ஜிதக்ரோத: - போக்கப்பட்ட கோபத்தை உடையவராயும், ஜிதேந்த்ரிய: - இந்திரியங்களை ஜயித்தவராயுமிருக்கிற, தேவ: - பகவான், தத்ர - அவ்விடத்தில், ப்ரீதிமான் - ப்ரீதியை உடையவராய், அபவத் - ஆனார், ராமேண ஸஹ - ராமனோடு கூட, ஸங்கத: - சேர்ந்தார். விஶேஷம் - இப்படியே [illegible] ப்ரபன்னர்கள் விஷயங்களிலும் செய்வான் என்பது [illegible] தெரிவிக்கப்படுகிறது. இளைய பெருமாளை ஒரு குற்றமுமின்றியே யாயிருக்க மஹாராஜரிடத்தில் அபராதம் பண்ணினாரென்று கொண்டு அஸம்ஸ்கரித்த [illegible] — 'தான்' என்பதற்கு இப்போது [illegible] பாகவதன் விஷயத்தில் [illegible] வதாரை வெறுக்கமாட்டாச் சாமையினால் 'ஜந்மாந்தர' [illegible] அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்வதந்த்ரனாலே - [illegible] மாகக் கொண்டு. ததா - அப்படியே, ஹாமவதேதனி [illegible]

1 பார ஶா 852 95 2 லைங்கம்

தாநு | ப்ராணாசவமெவ க்ஷாந்த்யா யொவதெ தெவஷ்ணவொ ஹி ஸ: ||' என்று ஸ்ரீ வைஷ்ணவ லக்ஷணம் சொல்லுகிற ப்ரகரணத்திலே ப்ரஸங்கம் இங்ஙனே செய்யாதபோது 1 'யெ ப்ராஹ்மணாஸ்ஸஹ ஸம்ஸயம் நூநம் தெஷ்வர்ச்யமானேஷு யமாவஸ்| தெஷ்வ பாகவதாபசாரத்தின் கொடுமை தாதெஷ்வ ஷஹம் தெவ தமிஷ்டா தெவாஸ் தெயபுலஸ் ஸாயி தெவாம்', 2 'ஹத்வா ஸம்பாஷ்யம் வஞ்சம் யொ ப்ராஹ்மணம் ந ப்ரணமேத்யா

தாரினுடைய சொல்லப்பட்ட, ஈக்ஷாக்ஷமாணி - நாமங்களை வார்த்தைகளை, ஸ்ருத்வா - கேட்டு, க்ஷாந்த்யா - பொறுமையினால், ப்ராணாசவமெவ நமஸ்காரம் செய்வதை முன்னிட்டுக் கொண்டு, ய: - எவன், வதேத் - (பரிஹாரம்) சொல்லுகிறானோ, ஸ: - அவன், வைஷ்ணவ: - வைஷ்ணவன். அந்தப் பாகவத நிரஸனத்துக்கு காரணமாகிய பாபம் பகவந் நிரஸனமாயிருக்கும் போதிலும் இந்தப் பாகவதாசார மூலமாகப் பரிஹரித்துக் கொள்ள வேணும் என்றும், மற்றுப் பாபங்களைப்போலே பகவானை நேரில் பராதத்தினால் போக்கப் ப்ரத்யக் கொள்ள முடியாது என்று தாத்பர்யம். நூநம் - நிச்சயமே, யெ ப்ராஹ்மணா: - எவர்கள் ப்ராமணர்களோ, தெ - அவர்கள், அஹம் - நான், அஸம்ஸயம் - ஸந்தேஹமில்லை, தெஷு - அந்தப் ப்ராமணர்கள், அர்ச்யமானேஷு - பூஜிக்கப்பட்டிருக்கும் பொழுது, அஹம் - நான், யமாவஸ் - ஸாக்ஷாத் பரமாத்மா, அர்ச்சித: - பூஜிக்கப்பட்டேன், தெஷ்வ - அவர்கள், தமிஷ்டாஷு ஸந்தோஷத்தை யடைந்திருக்கும் பொழுது, அஹமபி தமிஷ்ட: - நானும் ஸந்தோஷத்தை யடைந்தேன், யஸ்மாத் - எதனால், தெ - அந்த ப்ராமணர்களுடைய, தெவாம் - தேவதை (அதுவே), ஸாயி என்னுடையது, தெவாம் ய: - எவன், ஹத்வா - அடித்துக்கொண்டும், ஸம்பாஷ்ய - ஏசிக்கொண்டும், பருஷம் - க்ரூரமான வார்த்தைகளை வஞ்சம் - சொல்லிக்கொண்டும் இருக்கிறானோ, ப்ராஹ்மணம் - ப்ராமணனை, யமா

---

1 வி. பு. ... 2 ... 100

ஹம் | ஸர்வாபசாராந் ஸ்வோடவாநிதி த்வய்யுக்தம் வத்ஸ்யந் ந்யஸ்தஸ்ய ந சாவஸ்தீயஸ: ||' என்கிறபடியே ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வசக்தனுமாய், ஸர்வவிஷய ஆக்ருதியாயிருக்கிற தன்னைக் குறித்து ஸ்வாமியென்னலாம்படி ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேச்வரன் ஸர்வதோஷங்களையும், ஸ்வாபாவமாய் நிற்கிற ஸம்ஜ்ஞாஷிக்களை ... இவற்றை ... கைநாநே ... ஷக்கு வயமும் ந்யஸ்தமும் ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வ... பின் கொடுமையை 1 'அளியன் நம்மைப் பையலென்னார் அம்மவோ கொடியவாறே' என்று ஸர்வேச்வரன் ஸர்வஷேமே தமக்கு நிரபேக்ஷமாக ரக்ஷித்து தொண்டரடிப்

ஹம் என்னைப்போல், அதாவது நான் பண்ணும் ... எப்படி அபசாரங்களைப் பண்ணினாலும் ... அவற்றை ... கருணையால் ஸஹிக்கமாட்டான், ஸ: - அவன், ஸர்வாபசாராந் - பாபி, ஸ்வோடவாநிதி த்வய்யுக்தம் - ... கோபமாகிற ... வத்ஸ்யந் - கொல்லத் தக்கவனான, ந்யஸ்தஸ்ய - ... ந சாவஸ்தீயஸ: - ... ஸர்வஜ்ஞனுமாய் - ... ஸர்வவிஷய ஆக்ருதியாய - ... அஸாதாரணமான ... 'வய' ... ஸர்வஜ்ஞன், 'ந்யஸ்த' ... 'வயம்' ... 'ந்யஸ்தம்' என்றும் ... அளிய - அருளைக் கூடிய, நம - நம்முடைய, பையல - சிறுவன், என்னார் - என்று நம்மை அபிமானிக்கிறவில்லை, அம்மவோ' என்பது ... மிகுதியைக் காட்டுகிறது, கொடியவாறே - (நம்முடைய ... களுடைய) கொடுமையான ஸ்வபாவம் நிரபேக்ஷமாக - ... திருப்பிரசாதகூடியதாக, ரக்ஷித்த- ... திருமேனி இவற்றைக் காண்பிக்கிறதென்று ... 'தொண்டரடிப்பொடி' என்று ...

1 திருமாலை-37

பொடியாழ்வா ரருளிச்செய்தார். இச்ச்லோகங்களில் ப்ராஹ்மணசப்தம் 1 'விஷ்ணும் க்ராந்தம் வாஸுதேவம் விஜாநந் விப்ரோ விப்ரத்வம் கச்சதே தத்த்வதர்சீ' என்கிற உக்தியையாலே விசேஷ விஷயம். ஸாமாந்ய விஷயமானாலும் ஸாமவத் விஷயத்திலபசாரம் பெரு கைமுதிகந்யாயத்தாலே வர்ஜ்யம்.

அநந்தா வா உபராதாச் ப்ராயச்சித்தாநுவர்த்தின: |
தச்சரணாத்தவராயா ஸ்வேஷு ஸம்ஸ்ருதி வாதின: ||

க்ராந்தம் - எல்லா லோகங்களையும் ஆக்ரமித்தவனும், விஷ்ணும் - எல்லா இடத்திலும் வ்யாபித்து நிற்பவனுமிருக்கிற, வாஸுதேவம் - பகவானை, விஜாநந் - அறிந்தவனும், தத்த்வதர்சீ - தத்த்வங்களை அறிந்தவனுமிருக்கிற, விப்ர: - ப்ராம்மணன், விப்ரத்வம் - ப்ராம்மணன் என்று சொல்லப்படும் தன்மையை, கச்சதே - அடைகிறான். விசேஷ விஷயம் - தத்த்வதர்சியான ப்ராம்மணனைக் குறிக்கிறது. ஸாமாந்ய விஷயமானாலும் - பொதுவிலே எல்லா ப்ராம்மணர்களையும் குறிப்பதாயிருந்தாலும் ஸாதாரண ப்ராம்மணர் விஷயத்திலேயே அபசாரப்படக் கூடாதென்பது 'வேதாவிப்ர: கேசவஸ்லோகராசி:' இத்யாதி வசனங்களிருக்கிறபடியினால் பகவானுக்கு அந்தரங்கரென்கிற காரணத்தினால் அப்படியிருக்க பாகவதர்க்கு மிகவும் ப்ரியமான பாகவதர்கள் விஷயத்தில் சொல்ல வேண்டியதில்லை என்றபடி. கேவலம் அனுஷ்டானமாத்திரம் பார்த்து நாமம் செய்துவிடுமென்று 'க்ஷாந்திர்வஸ்த்ரேஷா தமஹிஸஸ்திவிர்ஜநீத்ராஸ', 'உக்ர தண்டயிதி யதி ஸ்யாத்தத: ஸர்வ ஹிதயஸ்ய' இத்யாதி வசனங்களில் சொல்லியிருக்கும் ப்ராயச்சித்தம் செய்ய வேண்டுமென்கிற நிர்ப்பந்தமில்லையே என்ன அருளிச்செய்கிறார் — 'அநந்தா வா:' என்றுபக்ரமித்து.

ப-ரை] அநந்தா வா: - அனுபவிக்கப்படுவதினாலும், உபராதா: - அபராதங்களிலிருந்து நிவ்ருத்தி யடைவதினாலும், ப்ராயச்சித்தாநுவர்த்தின: - ப்ராயச்சித்தம் செய்ய ஆரம்பிப

---

1 பார-ஆநு-16-2

[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

உளநான வலவினைகளுக்கஞ்சி வெருவி [illegible]
வளராமறையின் வணசுகமுளிந்தவர் [illegible]
களைகானென வெருங்கணம் [illegible]
இனைநாநிலத்தே [illegible] வெங்கள் [illegible] குடட்டே [illegible]

[illegible] - [illegible], ஸம்ஸ்வ - [illegible], [illegible]: - [illegible] (ஸமுத்ரத்திலே [illegible]) [illegible], [illegible] அ[illegible] செய்ய [illegible] நிலை அ[illegible] அருளிச் செய்கிறார் — '[illegible]' என்று [illegible] - [illegible], [illegible] - அதற்கு அடுத்த [illegible], [illegible] - [illegible], [illegible] - [illegible] பாபத்தில் [illegible], [illegible] செய்த பாபம் [illegible], [illegible]: - பக்தியானது, [illegible] - [illegible] - [illegible], [illegible] - [illegible] - [illegible], [illegible]: - அடியோமுடைய [illegible] - ([illegible] பாபங்களும்) [illegible], அ[illegible] இருப்பு [illegible]

[illegible]

பரபக்தியைத் தவிர மற்ற பாரமசாதிகளைக இப்ப
டிப் பாபாரமபச பாபஙகளோப போ ராது என்றருளிச் செய்கி
றார்—' உளதான ' என்றாரம்பித்து

பா-ரை] உளதான - அநாதி ஜனமாரியில் செய்யப்பட்ட
தாகையிலே இதற்கு முன்னுள்ளது, வல-தருட ஈகமான
அதாவது பக்தி யோகத்தினை மாறமும் செய்யா முடியாத தான,
விளைகக-பாபஙகளுக்கு, அதாவது பாபாரமபாபப பாபஙகளுக்கு
என்றபடி, உளளம-மனது, வெருவி-பயந்து இப்படிப்பட்ட
அதிகாரமான மோக்ஷத்திறகும் பாவஙகளை உலகளநத - லோ
கஙகளை யெல்லாம் கரிவிசரமாவதாக நின்று அளந்தான, வளா -
வளாநதான, லோகஙகளை யாபபதற்காக வாமன் தன்மையிலே
சிறியதாயிருநத திருவடிகளை வளரநது செறிவிக்கப்பெற்றது
தாமரை இணை-திருவடிகளிரண்டையும் அநதநத தாமரையாக
புஷ்பங்களைப்போன்ற திருவடிகளை இவற்றைத் தாமரையாக
மாக அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது, வன-கருடமான, சரண-
மரணமாக, வரிததவாதாம - பரமாததிற்கு பரமபாஸம் செய்த
வாகள், களைதானென (இவ்வை செய்கிற ஈசுவராயமாகிற
புருஷார்த்தத்துக்குக்காகமைமாயான) என்றும் சொல்லும்படி,
எழும - வருகின்றதையுடையது, ஜனமம் பூர்வ பாராதமக,
துறபபா - விட்டுவிடுவாரகள் ' உளதான வலவிளைகக ' இப்பா
திசகு பாபாரமபக பாபஙகளுக்குப் பயந்து பரபக்தி மல
ணிளவாகள உத்தர கைங்கர்ய விரோதியான புகழ் பூர்வாராத
ராசங்களைச் செய்யமாட்டாமல் என்றால், அபராதபரிஹாராதி
காமல பொறுவாக பரபக்தியை வினையாக மாற்றாமல்
பராமுனிசுதாநிசவினுவே மாறியிருந்து கொள்ளுமாறு
என்றும் நாகபாயம், துறந்திடினும - அப்படி மாறாதமற
பரமுனிகளைச் செய்யுடனே, இளைகாம - இவர்கள், அவர
வர மேலகபுகுதியாயிருக்கிற, நிலை - வைத்தி, செக - கழிதம
படி, அதாவது அபராதமசெய்தபோதும் இருந்து அவர் செய்தி
த்தை பரிபூரணமாய், எஙகள பிரான - எங்களுக்கு உபகாரகனாய்,
' எஙகள ' என்பது பரமாணமாக நமக்கு குறிப்பிடுகிறது
அதாவது எறசாமய பரபரன என்கிறதை உபகாரமாக
என்றபடி, அருள - கருணையாகிற, தேன, ' தேன ' என்பதினால்
ஸவயமப்ரயோஜனம் என்பதால் அநிஷ்டநிவ்ருத்தி செய்வ

ப்ராரப்தேதர பூர்வபாபமகிலம்
ப்ராமாதிகம் சோத்தரம்
ந்யாஸேந க்ஷபயந் அஸஹ்யமபி ச
ப்ராரப்தமம்சேந ந: |
தீமத்பூர்வக்ருதாகம் ப்ராக்ஜநதா
ஜ்ஞாதே தஸ்மிந் நிஷ்க்ருதே க:
கௌடில்யே ஸதி ஶிக்ஷயா வ்யபநயந்
ஶ்ரேய: ஸ்வீகரோதி ஹரி: ||

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
அபராதபரிஹாராதிகாரோஷ்டாதஶ:

—

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ।

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

—

கூடியதென்பதும் கீழோதினோம், எழும் - வருந்தி யடையும், ப்ரபத்தி வஶீக்ருதனான பகவானுடைய ஸஹஜகாருண்யம் நடுவில் அபசாரங்களாலே தடுக்கப்பட்டிருந்தது, இப்பொழுது ஒரு தடங்கலுமில்லாமல் முன்போல் ப்ரஸரிக்குமென்றபடி.

ஶ்ரிய:பதி ஸ்வதந்த்ரனாயிருந்தபோதிலும் ப்ரபன்னர்களை புத்திபூர்வோத்தராகங்களைக் கண்டு கைவிடான் என்று நிர்ணயம் செய்கிறார்—'ப்ராரப்த' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] **ஹரி:** - ஸர்வ ஶக்தனான பகவான், **ந:** - நம்முடைய, **அகிலம்** - எல்லா, **ப்ராரப்தேதர பூர்வபாபம்** - (ப்ரபத்திக்கு முன்னால் செய்யப்பட்ட) ப்ராரப்த பாபங்களைத் தவிர மற்றெல்லாப் பாபங்களையும், **உத்தரம்** - ப்ரபத்திக்குப் பிறகு செய்யப்படுகிற, **ப்ராமாதிகம்** - புத்தி பூர்வகமில்லாத பாபத்தையும், '**ச**' என்பதினால் தேஶகாலாதி வைகுண்யத்தினால் உண்டாகும் புத்தி பூர்வக

பாபமும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறது, **அநஹ்ஸ்வம் த்வஹ்ரா ஸ்வுவர்ண்ஸ்வ** - நம்மால் ஒப்புக்கொள்ளப்படாதபாபத்தின் ஒரு பாகத்தையும், **ஸ்வேந** - பாபத்தினாலேயே, **க்ஷபயந்** - போக்கடித்துக்கொண்டு, **பூர்வோத்தராநாம்** - புத்தி பூர்வமான உத்தராகங்களின், **அஜ்ஞாநாத்** - உண்டா காமையினாலும், **ஜாதேஷு** - உண்டான போதிலும், **தந்நிஷ்க்ருதேஃ** - அவைகளுக்கு ப்ராயச்சித்தம் செய்வதினாலும், **களடிநே** - கடூரமான ஸ்வபாவம், **ஸதி** - இருந்தபோதில், அதாவது ப்ராயச்சித்தத்தில் ப்ரவ்ருத்திசக்தியில்லாத கடின ஸ்வபாவம் இருந்தபோதிலும், **ஸிக்ஷயாவி** - (லகு) ஸிக்ஷையினாலும், **அநவயது** - தோஷமில்லாதவனாகச் செய்து கொண்டு, **ஸ்வீகரோதி** - அங்கீகரிக்கிறான்

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்

ஸ்ரீ உ. வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்

அபராதபரிஹாராதிகாரம்

முற்றிற்று

|| 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ||

|| 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

ஸ்தாந விசேஷாதிகாரம்.

[வாஸஸ்தாநம் கைங்கர்யம் நடக்குமிடம் வாஸஸ்தாநம்—பாகவதர்கள் வஸிக்குமிடம் வாஸஸ்தாநம்—ஆசார்யர்கள் பூஜிக்கப்படுமிடம் வாஸஸ்தாநம்—அதில் ஸ்ரீரங்கத்தை மாத்திரம் குறித்திருப்பதற்குக் காரணம்—பகவத் க்ஷேத்ரத்தின் மஹிமை—பாகவதர்கள் வஸிக்குமிடமே புண்ய க்ஷேத்ரம்]

𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍
𑌪𑌾𑌦𑌸𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌾 𑌚
𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑍃𑌤𑌿𑌜𑍁𑌷𑍋
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌲𑌾𑌭𑌃 ।
𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑌿𑌹 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑌾𑌂
𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌃 𑌕𑌲𑌿𑌵𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌃 ॥

|| 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ||

|| 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ||

இந்தக் கலியுகத்தில் தேசகால வைகுண்யங்கள் அவஶ்யம் நேரிடுமாகையினால் அவைகளினால் உண்டாகும் புத்திபூர்வோத்தராகம் இவனிடத்தில் லேபியாதாகையினாலும், புநப்ரபதனத்தை விதிக்கிற ஶாஸ்த்ரம் வ்யர்த்தமாகுமே என்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றி அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்— '**𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂**' என்றாரம்பித்து

ப-ரை] **𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌸𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌾 𑌚** - பகவானுடைய திருவடிகளை ஸேவிப்பது, ஆராதனம் செய்வது, முதலிய கைங்கர்யங்களுக்கு, **𑌯𑌤𑍍𑌰** - எந்த க்ஷேத்ரத்தில், **𑌐𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂** - ஸாவதாநமாயிருக்கை, **𑌭𑌵𑌤𑌿** உண்டாகிறதோ,

இருந்த நாளிப்படி ஸ்வயம்ப்ரயோஜனமாக நிரவத்யமான கைங்கர்ய வ்ருத்தியிலே ருசியும் ஸம்பத்து முடையவனாய், 1 'ஸாகாங்க்ஷ்வ வஸேத ஷ வேத்ர

யத்ர - எந்த க்ஷேத்ரத்தில், ஸாகாங்க்ஷ்வ்வவஸதய: - பரமைகாந்திதாமத்தில் நிரவத்யப்ரீதிகூடின புத்தியையுடைய, யஸ்ய கஸ்யாபி - யாராவது ஒருவனுடைய, லாப: - கிடைப்பது (உண்டாகிறதோ), அதாவது ஜாத்யாதி நியமங்களில்லை, திருக்கச்சி நம்பிபோல்வாருண்டாகில் அவையும் என்று தாத்பர்யம், தனித்தனியாக 'யத்ர' என்றருளிச் செய்திருப்பதினால் இரண்டும் சேர்ந்து கிடைக்காவிட்டால் ஒன்றாவது அமையும் என்பது தாத்பர்யம், தத் - அப்படிப்பட்ட இடம், க்ருதிநாம் - க்ருதக்ருத்யரான ப்ரபந்நர்களுக்கு, இஹ - இந்தப்பூலோகத்தில், வைகுண்டஸமம் - வைகுண்டத்திற்கு ஸமானமான, வாஸஸ்தாநம் - வஸிக்கும் இடமாக, பகவத்குணாநுபவ கைங்கர்ய வ்ருத்தி ஸம்ருத்தத்தாலே வைகுண்ட ஸத்ருஶமென்னும்படி பாதி - ப்ரகாஶிக்கிறது, ருஷிபிர்பாஷிதா: - ருஷிகளால் சொல்லப்பட்ட, பூயாம்ஸ: - அநேகமான புண்ய க்ஷேத்ரங்கள், பூரியோக்யவித்ய: - பெரும்பாலும் யோக்யதையை யுடையவைகள், அதாவது முன் சொல்லிய கைங்கர்யங்களைச் செய்வதற்கு யோக்யதையுடையவைகளாக, அநேகமாய் இருக்கும் என்று தாத்பர்யம் இத்தால் ருஷிகள் அந்தந்தக்காலத்தில் வஸித்தமாயிருந்ததைக் குறித்துச் சொன்னார்கள் என்பது தாத்பர்யம்

'இருந்த நாள்' என்பதினால் க்ருதக்ருத்யாதிகாரம், ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம் இவைகளின் அர்த்தமும், 'இப்படி' என்பதினால் ஶாஸ்த்ரீய நியமநாதிகாரார்த்தமும், 'ஸ்வயம்ப்ரயோஜனமாக' என்பதினால் உத்தரக்ருத்யாதிகாரார்த்தமும், 'நிரவத்ய' இத்யாதியினால் அபராத பரிஹாராதிகாரார்த்தமும், 'கைங்கர்யவ்ருத்தி' என்பதினால் புருஷார்த்த காஷ்டாதிகாரார்த்தமும் அநுஸந்திக்கப்பட்டதாகிறது ருசி - ஆசை, ஸம்பத் - அது கிடைக்காவிடில் அது கிடைக்கும்படி

1 விஷ-ஸம.

நைவ க்ராமாதிபி: । விஷ்ணுநா வ்யபதேஷ்டவ்யஸ்தஸ்ய ஸர்வம் ஸ ஏவ ஹி ॥' என்னும்படியாயிருக்கிற பரமைகாந்திக்கு வ்யக்திக்காரணமாக வாஸஸ்தாந விசேஷம் ஏதென்னில் — ஆர்யாவர்த்தாதி புண்யதேசங்களும் பாஷண்டஸம்ப்லவத்தாலே இப்போது வ்யாகீர்ணங்களானபடியாலே ஸாத்த்வபுண்ய ஜநபூயிஷ்டமான இடத்திலே வஸிப்பானென்கிறதுவே இப்போதைக்கு உபாதேயம். அவ்விடங்கள் தன்னிலும் 1 'கருந்தடமுகில் வண்ணனைக் கடைக்கண்டு கைதொழும் பத்தர்களிருந்தவூரிலிருக்கு மானிடரெத்தவங்கள் செய்தார்கொலோ' என்கிறபடியே ஸாத்த்வோத்தரமான தேசம்

வர்ணாஶ்ரம தர்மங்கள் நடக்குமிடம் வாஸஸ்தானம்

பாகவதர்கள் வஸிக்குமிடம் வாஸஸ்தானம்

யான உபாயத்தில் தவறாப்படுதல் **ஏகாந்தீ** - பரமைகாந்தி, **க்ராமாதிபி:** - க்ராமம், முதலியவைகளினாலே, **ந வ்யபதேஷ்டவ்ய:** - சொல்லிக்கொள்ளத்தக்கவனல்லன், **விஷ்ணுநா** - பகவானாலே, அதாவது அவனைக்கொண்டு, **வ்யபதேஷ்டவ்ய: தஸ்ய** - அவனுக்கு, **ஹி** - என்கிற காரணத்தினாலே, **ஸர்வம்** - எல்லாம், **ஸ ஏவ** - அந்தப் பகவானேயோ இத்தால் ப்ரஸித்தமான க்ஷேத்ரங்களிலேயே வஸிக்க வேண்டுமென்கிற நியமம் இவன் விஷயத்தில் அப்ராப்தம் என்று ஸூசிப்பிக்கப்பட்டது '**ஆர்யாவர்த்த**'மாவது ஹிமவத்பர்வதத்திற்கும் விந்த்ய பர்வதத்திற்கும் மத்யத்திலுள்ள தேசம் **வ்யாகீர்ணங்களானபடியாலே** - வர்ணாஶ்ரம தர்மங்கள் கலந்திருக்கிறபடியினாலே என்கிறதே - என்று ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லியிருக்கிறதே, **கரும்** - கறுத்த, **தட** - விஶாலமான, **முகில்வண்ணனை** - மேகத்தைப் போன்ற வர்ணத்தையுடைய பகவானை, **கடைக்கண்டு** - தூரத்திலேயே பார்த்து, அன்றிக்கே **கடைக்கொண்டு—கடை** - கடாக்ஷம், ரக்ஷணமென்றபடி, ரக்ஷகனாக ஆஶ்ரயித்து, **கைதொழும்** - ஸேவிக்கிற, பத்தர்கள், இருந்த ஊரில் இருக்கும் மானிடர் எத்தவம் (ஜன்மாந்தரத்தில்) செய்தார்களோ ஸாத்த்வோத்தரமான-

1, பெரி-தி 4-4 7

உதாஹரணவுக்கு வசிஷ்டாதிகாரம் 1 ‘கலௌ ஜகத்பதிம் விஷ்ணும் ஸர்வஸ்ரஷ்டாரமீச்வரம் । நார்சயிஷ்யந்தி மைத்ரேய பாஷண்டோபஹதா ஜநா:॥’ என்னச் செய்தே 2 ‘கலௌ கல்மஷசித்தாநாம் பாபத்ரவ்யோபஜீவிநாம் । விதிக்ரியாவிஹீநாநாம் கதிர்கோவிந்த கீர்த்தநம் ॥ ...’ ... இத்யாதிகளிலே கலியுகத்தில் ஸாமவத்தா வஸிஷ்டம் தேசவிசேஷங்களைச் சொல்லுகையாலே இந்த யுகத்தில் அப்ரதேசங்களில் ஸாமவத் வஸிஷ்ட ஸஹிதமான ஸ்தலங்களே வாஸஸ்தலங்களென்று திருநாராயணீயத்தில் 3 ‘ஏககாலத் ஸ்ரீவைஷ்ணவ யத்ரக்வசந

— — — — — — — — — —

அநேகமான பாபங்களை வஹிக்கிற **கலௌ** - கலியுகத்தில், **ஜகத்பதிம்** லோகங்களுக்கு ஸ்வாமியாயும், **ஸர்வஸ்ரஷ்டாரம்** - எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டிப்பவனுமாயும், **ஈச்வரம்** - ஈச்வரனுமாயிருக்கிற, **விஷ்ணும்** - விஷ்ணுவை, **மைத்ரேய**! **பாஷண்டோபஹதா ஜநா:** - பாஷண்டர்களாலே கெடுக்கப்பட்ட ஜனங்கள், **நார்சயிஷ்யந்தி** - ஆராதிக்கப் போகிறதில்லை என்னச் செய்தே - என்று சொல்லியிருக்கிற பொழுதே **ராஜேந்த்ர** - ஓ! ராஜாவே, **யே** - எவர்கள், **தாஸாம்** - அந்த நதிகளுடைய, **ஜலம்** - ஜலத்தை, **பிபந்தி** குடிக்கிறார்களோ (அவர்கள்), **அமலாசயா:** - நிர்மலமான மனத்தையுடையவர்களாய், **மநுஷ்ய** - மனுஷ்யரிடத்தில், **ப்ராயசோ** - பெரும்பாலும் பக்தர்களாகிறார்கள் மஹர்ஷிகளினுலே சொல்லப்பட்ட தேசவிசேஷங்களைவிட்டு பாசவதாதிஷ்டிதமான தேசவிசேஷத்தை அருளிச் செய்திருப்பதற்குக் காரணம் அருளிச்செய்கிறார்—‘ திருநாராயணீயத்தில்’ என்றாரம்பித்து மஹாபாரதத்தில் சாந்தி பர்வத்தில் மோக்ஷதர்மத்தில் பதரிகாச்ரமம் நாராயணன் ரிஷிகளுக்கு உபதேசம் செய்யும் பாகத்திற்கு ‘திருநாராயணீயம்’ என்கிற பெயர் **ஏககாலத்ஸ்ரீவைஷ்ணவ** - ஒரு காலில் நிற

மாஜிநி | கத²ம் வஸ்தவ்யம் அஸ்மாபி⁴ர் ப⁴க³வம்ஸ்தத்³ வத³ஸ்வ ந: ||'
என்று தேவர்களும் ரிஷிகளும் விண்ணப்பம் செ
ஆசார்யர்கள் பூஜிக்கப்படும் யய 1 'கு³ரவோ யத்ர
இடம் வாஸஸ்தானம் பூஜ்யந்தே ஸதா³சாரா
ஶாந்திதா: | வஸ்தவ்யம் தத்ர யுஷ்மாபி⁴ர் யத்ராயு:
ந ஹீயதே || யத்ர வேதா³ஶ்ச யஜ்ஞாஶ்ச தப: ஸத்
யம் த³மஸ்ததா² | அஹிம்ஸா த⁴ர்மஸம்யுக்தா: ப்ரவர்தேயு:
ஸுரோத்தமா: || ஸ வை தே³ஶ: ஸேவிதவ்யோ மா
வோ(அ)த⁴ர்ம: பதா³ ஸ்ப்ருஶேத் ||' என்று ப⁴க³வான் அருளிச்
செய்தான் அவ்விடங்கள் தன்னில் உகந்தருளின
திவ்யதேசங்களிலே தனக்குக் கைங்கர்யத்துக்கு ஸௌ
கர்யமுள்ள விடத்திலே நிரந்தரவாஸம் பண்ண

கிற, யுகே³ - காலமானது, [illegible] - [illegible]தில்,
[illegible] - கோரமான [illegible],
கலியுகத்தில் என்றபடி, அஸ்மாபி⁴: - எங்களால், கத²ம் - எப்
படி, வஸ்தவ்யம் - வஸிக்கத்தக்கது, ப⁴க³வந், தத் - அதை,
ந: - எங்களுக்கு, வத³ஸ்வ - சொல்லும் ஸதா³சாரா: -
நல்ல அனுஷ்டானத்தை யுடையவர்களாயும், ஶாந்திதா: -
ஶாந்தியோடு கூடினவர்களாயுமிருக்கிற, கு³ரவ: - ஆசாரியர்
கள், யத்ர - எங்கு, பூஜ்யந்தே - பூஜிக்கப்படுகிறார்களோ,
தத்ர - அவ்விடத்தில், யுஷ்மாபி⁴: - உங்களால், வஸ்தவ்யம் -
வஸிக்கத்தக்கது, யத்ர - எவ்விடத்தில், ஆயு: - ஆயுள்,
ந ஹீயதே - குறையவில்லையோ, யத்ர, வேதா³ஶ்ச யஜ்ஞாஶ்ச
தப: - வேதங்களும், யஜ்ஞங்களும், தபஸ்ஸும், ஸத்யம் -
ஸத்யமும், த³ம: - இந்திரிய ஜயமும், த⁴ர்மஸம்யுக்தா - தர்மத்
தோடு சேர்ந்ததான, அஹிம்ஸா - ஹிம்ஸையும், ஜ்யோதிஷ்டோமாதி
யாகங்களும் என்றபடி, ப்ரவர்தேயு: - ஸஞ்சரிக்கின்றனவோ,
ஸுரோத்தமா: ஹே! தேவஶ்ரேஷ்டர்களே, ஸ: - அந்த தேசமானது,
வ: - உங்களுக்கு, ஸேவிதவ்ய: - ஸேவிக்கத்தக்கது, வ: - உங்
களை, அத⁴ர்ம: - அதர்மமானது, பாத³: - காலால், ஸ்ப்ருஶேத் -
தொடாது இப்படியாகில் ஸ்ரீரங்கத்தைத் தவிர்த்து

1 பார-ஶா 349 86, 87, 88

வுமிதம் இதனை 1 ‘யாவச்சரீரபாதமத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே கத்யத்தில் ஸ்ரீரங்கநாதனை மாத்திரம் ஸுகமாஸ்வ’ என்று ஸவிசேஷமாக அருளிச்செய்தார். குறித்திருப்பதற்குக் காரணம் தேசங்களான ஸமஸ்த க்ஷேத்ரங்களுக்கு உபலக்ஷணமாகவருளிச் செய்தார்.
ஸமஸ்த க்ஷேத்ரங்களே விவக்ஷிக்கு வாஸஸ்தான மென்னுமிடத்தை 2 ‘யத்ர நாராயணோ தேவ: ஸர்வாத்மா பகவத்க்ஷேத்திரத்தின் மஹிமை ஸநாதந: | தத்புண்யம் தத்பரம் ப்ரஹ்ம தத்தீர்த்தம் தத்தபோவநம் || தத்ர தேவர்ஷயஸ்ஸித்தா: ஸர்வே சைவ தபோதநா:||’ என்று ஆரண்ய பர்வத்தில் தீர்த்த யாத்ரையிலும், 3 ‘ஸௌம்யஸ் ஸர்வதோராஜந் ஸம்ஸாரார் ஸர்வபாபஹரம்|| வஸதே ஸமவார் யத்ர ஸ்ரீசார் க்ஷேமோ ப்ரேதவ நஸ் || சோக்ஷிஸம்ஸ்தித்யம் உபலக்ஷணமாக

ஸதயத்தில் அருளிச்செய்திருப்பதற்குக் காரணம் நிரூபித்தருளு கிறார்—‘இதனை’ என்றாரம்பித்து யாவச்சரீரபாதம் - சரீரம் விடுமவரையில், அத்ரைவ - இவ்விடத்திலேயே, ஸ்ரீரங்கே - ஸ்ரீரங்கத்திலேயே, ஸுகம் - ஸுகமாக, ஆஸ்வ - வஸி உபலக்ஷணமாக எல்லாத் திவ்ய தேசங்களுக்கும் உபலக்ஷணமாக யத்ர - எவ்விடத்தில், தேவ: - தேவனும், ஸநாதந: - அநாதியாயும், ஸர்வாத்மா - எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவுமாகிய, நாராயண:, (வஸிக்கிறாரோ), தத் - அந்த இடம், புண்யம் - பரிசுத்தமானது, தத், பரம் ப்ரஹ்ம - எல்லாவற்றையும் விட உயர்ந்தது, தத், தீர்த்தம் - புண்யதீர்த்தம், தத், தபோவநம் - ரிஷிகள் தபஸ்ஸு பண்ணும் இடம், தத்ர - அவ்விடத்தில், தேவர்ஷய: - தேவ ரிஷிகளும், ஸித்தா: - ஸித்தர்களும், ஸர்வே - எல்லா, தபோதநா: - ரிஷிகளும் (வஸிக்கிறார்கள்) ராஜந்! ஸம்ஸாரார் - மிகவும் பெரியதாகிய ஸர்வபாபஹரம் - எல்லா பாபங்களையு முடையது, ஸௌம்ய: - சோமன் என்கிற பாவனம் (இருக்கிறது), யத்ர - எந்த பாவனத்தில், ஸ்ரீசார் - லக்ஷ்மியோடு கூடினவராயும், க்ஷேமோ ப்ரேதவ ந: நாமங்களைப் பூஜகன் போன்ற

1 கத்யம் 2 பார ஆர 84 27-28 3 பாத்ம-பீடி-12-8,9.

ணோ ஹரி:॥' என்று ப்ரமாணத்திலும் மஹர்ஷி யருளிச்செய்தான ஸ்ரீ வால்மீகி பகவானாலும் 1 'ஸுமஹாந் சித்ரகூடோஸௌ கிரிராஜோபமோ கிரி:। யஸ்மிந் வஸதி காகுத்ஸ்த: குபேர இவ நந்தநே॥' என்கிற விடத்திலும் பகவதுக்த க்ஷேத்ரத்தினுடைய அபிகம்யத்வத்தை ஸுமஹச்சப்தத்தாலே ஸூசிக்கப்பட்டது. ஸ்ரீ ஸாத்வதாதிகளிலும் ஸ்வயம்வ்யக்த ஸைத்த வைஷ்ணவங்களென்கிற க்ஷேத்ர விசேஷங்களையும் அவற்றினெல்லைகளிலேற்றச் சுருக்கங்களையும் பிரியச் சொல்லி 2 'த்ருஷ்டம் ஹி யவஸாச்சித்தம் ந்ருணாம் யத்ர

கணங்களையுடையவராயும், ஹர: - யஜமானனாயும், ஹரி: - பாபங்களைப் போக்குபவராயுமிருக்கிற, பகவாந் நாராயண: - பகவானாகிய நாராயணன், மோக்ஷிபி: - மோக்ஷத்தை இச்சிப்பவர்களால், ஸம்ஸ்துத: - ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்பட்டவராய், நித்யம் - எப்பொழுதும், வஸதே - வஸிக்கிறாரோ, மஹர்ஷே - வ்யாஸரே! யஸ்மிந் - எந்தப் பர்வதத்தில், காகுத்ஸ்த: - ஸ்ரீராமன் குபேர: நந்தநே இவ குபேரன் இந்திரனுடைய நந்தன வனத்தில் போலே, வஸதி - வஸிக்கிறாரோ அஸௌ - இந்த, கிரிராஜோபம: - ஹிமவத் பர்வதத்திற்கு ஸமமான, சித்ரகூட: கிரி: - சித்திரகூடமென்கிற மலை, ஸுமஹாந் - விசேஷ மஹிமையையுடையது அபிகம்யதே - எல்லோராலும் அடையக்கூடியதாயிருக்கை இங்கு ஸ்ரீராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களில் வஸித்த இடங்களைச் சொல்லியிருப்பதினால் ஆசார்யர்கள் எழுந்தருளியிருக்கும் இடம் வாஸஸ்தானம் என்பதற்கு ப்ரமாணம் அருளிச்செய்கிறார் — 'ஸ்ரீ ஸாத்வதாதி' என்றாரம்பித்து ஸ்வயம்வ்யக்தம் - பகவான் தானே ஆவிர்பவித்த ஸ்ரீரங்கம் முதலியது ஸைத்தம் - ஸித்தர்களினால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட புராண ஸ்தலங்கள் வைஷ்ணவம் - பக்தர்களினால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது யத்ர - எந்த, ந்ருணாம் - மனிதர்களுடைய, சித்தம் - மனது, த்ருஷ்டிர்யவஸாத் -

1 ராமா-அயோ 78 12 2 ஸ்ரீஸாத்வ-ஸம-7-120

கில்பிஷைர்வ்ருதம் | அந்தகாலே ஸம்ஶுத்திம் யாதி நாராயணாலயே ||' என்றவர்கள் க்ஷேத்ரங்களில் எல்லைக்குள்ளே வஸித்தவனுக்கு தேஹாந்த்யகாலத்திலே வரும் விஶேஷமும் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் 1 'யத்கிஞ்சித் குர்வாணோ விஷ்ணோ ராயதநே வஸேத் | அகிஞ்சித் அகுர்வாணோ விஷ்ணோராயதநே வஸேத் ||' என்கிறபடியே ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளாலே வல்ல கைங்கர்யத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு ஸர்வ ஸ்வாமிநாத விஷயமான ஸர்வேஶ்வர க்ஷேத்ர

தோஷத்தோடு கூடிய இந்த்ரியங்களுக்கு வஶப்பட்டிருப்பதினால், கில்பிஷை: - பாபங்களினால், வ்ருதம் - மூடப்பட்டிருக்கிறதோ, தத் - அது, நாராயணாலயே - பகவானுடைய க்ஷேத்ரத்தில், அந்தகாலே - மரணமடையும் ஸமயம் (கிடைத்ததேயானால்), ஸம்ஶுத்திம் - பரிஶுத்தியை, யாதி - அடைகிறது தேஹாந்த்யகாலம் - விடுங்காலம் விஶேஷம் - பரிஶுத்தி, அந்திமஸ்ம்ருதி முதலியது பகவத் க்ஷேத்ரவாஸம் இப்படிப்பட்ட அதிஶயத்திற்குக் காரணமாகில் பகவான் முதலியவர்களுக்கு விரோதம் செய்வதற்காக அங்கு வஸிக்குமவர்களுக்கும் இந்த பரிஶுத்தி ஸம்பவிக்குமே என்னில்? அருளிச் செய்கிறார் — 'ஆகையால்' என்றாரம்பித்து யத்கிஞ்சித் - தன்னால் செய்யக்கூடிய ஏதாவதொரு கைங்கர்யத்தை, குர்வாண: - செய்துகொண்டு, விஷ்ணோ: - பகவானுடைய, ஆயதநே - கோயிலில், க்ஷேத்ரத்தில் என்றபடி, வஸேத் - வஸிக்கவேண்டும், (அதற்கு ஶக்தி இல்லாவிடில்) அகிஞ்சித் - ஒருவித வ்யாபாரத்தையும், அகுர்வாண: - செய்யாதவனாயுங் கொண்டு, விஷ்ணோ: ஆயதநே வஸேத் 'ப்ரவ்ருத்தி'யாவது கைங்கர்யங்களில், 'நிவ்ருத்தி'யாவது வ்யாபாரங்களில் பாகவதர்கள் அபிமானித்த பகவத் க்ஷேத்ரமே உசிதமான வாஸஸ்தானமென்று நிஷ்கர்ஷம் செய்திருப்பது சில வசனங்களில் எந்த இடங்களிலும் பாகவதர்கள் வஸிக்கலாம் என்று சொல்லியிருப்பதுடன் விரோதிக்குமே என்னில்? அதற்கு ஸமாதானமருளிச்

1

திலே வஸிக்கை ப்ராப்தம். 1 'நிக்ருஹீதேந்த்ரியக்ராமோ
பாவநநாக வஸிக்கும்படியே யத்ர யத்ர வஸேந்நர: |
ப்ராப்யதேஶம். தத்ர தத்ர குருக்ஷே-
த்ரம் நைமிஶம் புஷ்கரம் ததா ||' என்று சொல்லுகிற
விது மக்ருஜ்ஞானமில்லாதபோது ஏதேனுமொரு தேஶத்திலே வஸித்தாலும் இவன் வாஸத்தாலே அத்தேஶமும் ஆஶ்ரயஸ்து மென்கைக்காக. இதுக்கு ஶாண்டிலீ வ்ருத்தாந்தம் ப்ரமாணமாகக் கண்டுகொள்வது. ஆகையால் 2 'ஜ்ஞாநஸமகாலமுக்த: கைவல்யம் யாதி ஹதஶோக: | தீர்த்தே ஶ்வபசக்ருஹே வா நஷ்டஸ்ம்ருதிரபி பரித்யஜந் தேஹம் ||' என்று ஶரீரபாதத்துக்குமொரு தேஶவிஶேஷ நியமமில்லையென்றதுவும் எப்படிக்கும் ஸாத்யத்திலிழவில்லையென்கைக்காக

செய்கிறார்—'நிக்ருஹீத' என்றாரம்பித்து. நிக்ருஹீதேந்த்ரியக்ராம: - ஜயிக்கப்பட்ட இந்த்ரியங்களின் கூட்டத்தை உடையவனான, நர: - மனிதன், யத்ர யத்ர - எந்தெந்த இடத்தில், வஸேத் - வஸிப்பனோ, தத்ர தத்ர - அந்தந்த இடத்தில், குருக்ஷேத்ரம் நைமிஶம் - நைமிஶாரண்யம், ததா - அப்படியே, புஷ்கரம் - புஷ்கரதீர்த்தம், மக்ருஜ்ஞானமில்லாதபோது - சிறப்பிக்கப்பட்ட புண்ணியங்களையுடைய உசிதமான வாஸஸ்தானம் கிடையாதபோது. இப்படியே மரணகாலத்திலும் தேஶநியமம் வேண்டியதில்லை என்கிற வசனத்திற்கும் சங்கதி யருளிச்செய்கிறார்—'ஆகையால்' என்றாரம்பித்து. ஜ்ஞாநஸமகாலமுக்த: - ஜ்ஞானமிருக்கும் ஸமயத்தில், உக்த: - சொல்லி, அதாவது நீயே ஶரணமாக வேணுமென்று ப்ரார்த்தித்து, தீர்த்தே - பரிஶுத்தமான இடத்திலாவது, ஶ்வபசக்ருஹே வா - சண்டாளனுடைய க்ருஹத்திலேயாவது, நஷ்டஸ்ம்ருதிரபி - ஜ்ஞானமில்லாதவனாவது (ஜ்ஞானத்தோடு கூடினவனாகவாவது), தேஹம் - தேஹத்தை, பரித்யஜந் - விட்டவனாய்க்கொண்டு, ஹதஶோக: - போயிருக்கிற துக்கத்தை யுடையவனாய், கைவல்யம் - மோக்ஷத்தை, யாதி - அடைகிறான். எப்படிக்கும் - மரணகாலத்தில் நேருகிற நேத்ரங்கள் முதலிய வ்யத்யாஸங்களினால்

1 இ-ஸ-27-18. 2 வராஹபு

ஆராதவருளமுதம் பொதிந்த கோயி
லம்புயத்தோனயோத்தி மன்னர்க்களித்தகோயில்
தோராத தனிவீரன் தொழுதகோயில்
துணையான வீடணற்குத் துணையாங்கோயில்
சேராத பயனெல்லாஞ் சேர்க்குங் கோயில்
செழுமறையின் முதலெழுத்துச் சேர்ந்தகோயில்
தீராத வினையனைத்துந் தீர்க்குங்கோயில்
திருவரங்கமெனத் திகழுங் கோயில் தானே

என்கைக்காக - பலம் விசிஷ்டம் என்று சொல்லுவதற்காக, அல்லது வாஸஸ்தான விசேஷம் பண்ணாட்டமென்பதில் இந்த வசனத் திற்குத் தாத்பர்யமில்லை

கீழருளிச் செய்தப்படியே ப்ரபந்தத்தில் ஸ்ரீரங்கத்தை அருளிச் செய்தது மற்ற திவ்ய தேசங்களுக்கு உபலக்ஷணம் என்று நிரூபிப்பதற்காக சில ப்ரதானமான திவ்ய தேசங்களை இங்கு நிரூபித்தருளச் சேர்ந்து அதில் பதின்மர் மங்களாசாஸனம் பண்ணின ஸ்ரீரங்கத்தை முதலில் அருளிச் செய்கிறார் — **ஆராத வருளமுதம்**' என்றாரம்பித்து

ப[தவு]ரை] **திருவரங்கமென** - ஸ்ரீரங்கம் என்று சொல்லும்படி, **திகழும்** - ப்ரகாசிக்குமதாய், 'அறிவிலாமனிசரெல்லா மரங்கமென் றழைப்பராகில் பொறியில்வாழ் நரகமெல்லாம் புல்லெழுந்தொழியுமன்றே' என்றும், 'ரங்கம் ரங்கமிதி ப்ரூயாத்' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஒப்பற்ற க்ஷேத்ரமாக ப்ரஸித்தமான, **கோயில்தானே** - பகவானுடைய வாஸஸ்தானமே, **ஆராத** - த்ருப்தி வராத, **அருள்** - கருணையை யுடைய **அமுதம்** அம்ருதம் போல போக்யமான ஸ்ரீரங்கநாதனை, **பொதிந்த** - [illegible] கொண்டிருக்கிற, **கோயில், அருள் அமுதம்** - கருணையாகிற அம்ருதம், அதாவது கருணை அதிகமாயிருக்கிறபடியினாலே பகவானையே அம்ருதமாக நிரூபிக்கிறது அன்றிக்கே '**அருளும் அமுதமும்**' என்று சேர்த்து இவை இரண்டும் பெருமாளென்னு ருகவுமாம் 'அருள்' என்பதினால் உபாயத்வமும், 'அமுதம்' என்பதினால் உபேயத்வமும் சொல்லப்படுகிறது **அம்புயத்தோன்** - ப்ரஹ்மா, **அயோத்தி மன்னர்க்கு** - இக்ஷ்வாகுக்கு, **அளித்த** - கொடுத்த, கோயில், பரம்பரையாகத் திருவாராதிக்கப்பட்ட ஸ்ரீரங்கநாதன

விமானத்துடன் இக்ஷ்வாகுக்குக் கொடுத்த வ்ருத்தாந்தம் இங்கு அநுஸந்தேயம், தோராத - ஒரு இடத்திலும் அபஜயத்தை யடையாத, தனி - 'ராமஸ்ஸத்ருஸம்ஹாரேஷு' என்கிறபடியே தன்னாதரர்களில் ஒப்பில்லாதவனை, அன்றிக்கே அஸஹாய ஸூரனை, இது வழியெழுத்துக் கொடுத்ததாயிருக்கிறது. ஆனால் லோக வ்யவஹார பதம் 'தோலாத' என்பது இலக்கிய பதம் வழியெழுத்து அவஸ்யம் இருக்க வேணுமென்கிற நியம மில்லாமையினால் 'தோலாத' என்று பாடாந்தரம், வீரன் - ஸ்ரீராமன், தொழுத கோயில், 'கிமிஹ விஹ்ருத்ய நித்யம் ஸ்வஸ்திஷேவ ஷமாய ச நயஸ்ய ரங்க நாத: ஸஸேவ', 'ஸஹ பத்ந்யா விஶாலாக்ஷ்யா நாராயணமுபாகமத்' இத்யாதிகள் அநுஸந்தேயம் துணையான - 'ராக்ஷஸாநாம் வதே ஸாஹ்யம் கரிஷ்யாமி யதாபலம்' என்கிறபடியே தனக்கு ஸஹாயமாக வந்த, வீடணற்கு - விபீஷணனுக்கு, துணையாம் - ரக்ஷகமான, கோயில், 'தென்திசை இலங்கை நோக்கி' என்கிறபடியே தன் கடாக்ஷத்தினால் ஸதா ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிற என்றபடி, 'விபீடணற்கு வேறாக நல்லானை' என்பதிலநுஸந்தேயம், சேராத - நமக்கு துர்லபமான, அன்றிக்கே ஒன்றோடொன்று சேராததான, பயனெல்லாம் - புருஷார்த்தங்களெல்லாவற்றையும், அதாவது அர்ச்சாவதார கைங்கர்யத்தையும், நித்யமுக்தர்களின் கைங்கர்யத்தையும், சேர்க்கும் - நமக்கு ஸுலபமாகச் செய்யும், கோயில், செழு - ஸமஸ்தமான ப்ரமாணங்களுக்குள் உத்க்ருஷ்டமானதும், பகவானுடைய ஸ்வரூபாதிகளையும் அவனுடைய ஆராதனாதிகளையும் ப்ரதிபாதிக்கிறதுமான, மறையின் - வேதங்களின், முதலெழுத்து - ப்ரணவத்தை, சேர்ந்தகோயில், அதாவது ப்ரணவமானது பகவானுடைய ஸர்வசேஷித்வத்தை ப்ரகாசம் செய்வதைப்போல இந்த ஸ்ரீரங்க க்ஷேத்ரமும் ப்ரகாசம் செய்கிறது, 'வ்யக்தம் ப்ரணவாகாரம் ஸ்ரஷ்ட்யம் ரங்கதிவ்யாலயம் | ஸர்வஸ்ய ப்ரணவஸ்யேவ ஸர்வசேஷித்வம் ஸூசீக்ஷ்யதே ||' என்பது அநுஸந்தேயம் அன்றிக்கே 'விமானம் ப்ரணவாகாரம்' என்கிறபடியே ஆகாரத்தில் அதற்கு ஸத்ருசமான என்றபடி. தீராத - நாசம் செய்யமுடியாத, அன்றிக்கே ஸ்வஸங்கல்ப நியாதநா ஸவேத்யநாஸ்யமான 'சதுர்க்ஷண ஸஹஸ்ரேத ந்யாசிதவாநபி யாதநாஸ்ஸ்வேயந்து நிஷ்க்ருதி: ஸஸதீ ஸாஸ்த்ர சோதிதா'

கண்ணனடியிணை யெமக்குக் காட்டும் வெற்பு
கடுவினைய ரிருவினையுங் கடியும் வெற்புத்
திண்ணமிது வீடென்னத் திகழும் வெற்பு
தெளிந்த பெருந்தீர்த்தங்கள் செறிந்த வெற்பு
புண்ணியத்தின் புகலிதென்னப் புகழும் வெற்புப்
பொன்னுலகில் போகமெல்லாம் புணர்க்கும் வெற்பு
விண்ணவரும் மண்ணவரும் விரும்பும் வெற்பு
வேங்கட வெற்பென விளங்கும் வேத வெற்பே

என்கிறபடியே, ப்ராயச்சித்தாதிகளாலும் நாசம் செய்யமுடியாத என்றுமாம், வினையனைத்தும் - பாபங்கள் எல்லாவற்றையும், தீர்க்கும் - போக்கடிக்கும், கோயில்

'அருளமுதம்' என்பதினால் நாராயண ஸப்தார்த்தமும், 'போந்த' என்பதினால் அது உள்ளே இருப்பதென்றும், 'செழுமறையின்' இத்யாதியால் ப்ரணவ ஸாமர்த்யமும், 'தீராத வினை' இத்யாதியால் நமஸ் ஸப்தார்த்தமும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதினால் ஸ்ரீரங்கம் திருமந்திரத்திற்கு ஸத்ருசம் என்றதாயிற்று.

ப - ரை] வேங்கட வெற்பென - திருவேங்கடமலை என்று சொல்லும்படி, விளங்கும் - ப்ரகாசிக்கிற, 'வேங்கடங்கள்' இத்யாதிகளிற்படியே அஸாதாரணமான ப்ரஸித்தியையுடைய, வேத வெற்பே - வேத ப்ரதிபாத்யமான மலையே, அதாவது ருக்வேதத்தில் 'நொண்டியாயிருந்தாலும், மற்ற எந்த தோஷங்களிருந்த போதிலும் மலையைக் குறித்துச் செல்லுங்கள்' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதி வாக்யத்தில் சொல்லப்பட்ட என்றபடி, கண்ணனடியிணை - ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளிரண்டையும், எமக்கு - நமக்கு, காட்டும் - உபாயமாகவும் உபேயமாகவும் காட்டுகிற, வெற்பு - மலை, அன்றிக்கே கண்ணன் - ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனாகிற ஸ்ரீநிவாஸன், அடியிணை - தன்னுடைய திருவடிகளிரண்டையும், எமக்கு - அகிஞ்சனரான நமக்கு, காட்டும் - 'மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ' என்று உபதேசித்த அர்த்தத்தை நேரில் காட்டிக் கொண்டிருக்கிற, அதாவது வரதமுத்திரையோடு கூடிய இடது திருக்கைகளின் விரல்களை கீழே திருப்பிக் காட்டிக்கொண்டிருப்பதினால் தம்முடைய திருவடிகளை ஸர்வருக்கும் காட்டிக

கொண்டிருக்கிற இத்தால் இது சரமஸம்ஸ்லோக துல்யம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. கடு - க்ரூரமான, வினையர் - பாபங்களை யுடையவர்களின், இருவினையும்-புண்ய பாபங்களென்கிற இரண்டு விதமான பாபங்களையும், கடியும் - போக்கடிக்கிற, வெற்பு - இது, இந்த மலையே, வீடு-மோக்ஷம், திண்ணம்-நிச்சயம், என்னை என்று சொல்லும்படி, இப்படி ஸகல விரோதிகளையும் செய்வதற் குக்காரணமாயிருப்பதினாலல்லவோ 'தெழிகுரலருவித்திருவேங் கடத்து எழில்கொள்சோதி எந்தை தந்தை தந்தைக்கு ஒழிவில் காலமெல்லாமுடனாய்மன்னி வழுவிலா வடிமைசெய்ய ஆழ்வார் அபேக்ஷித்தது, திகழும்-ப்ரகாசிதமான, வெற்பு, தெளிந்த-கலக்கமில் லாத, அதாவது ஸோபவநபாவநிர்கதியைப்போல ஸ்வச்சஸாத்விக ஸ்ரவ ஹதி ஸ்ரோதஸ்ஸுகள் என்றபடி, பெரும் - மஹாமஹிமையுடைய, தீர்த்தங்கள்-ஆகாசகங்கை முதலிய தீர்த்தங்கள், சேர்ந்த-நிறைந் த்தான, அன்றிக்கே நெருங்கியிருக்கிற, 'விராஜதி வ்ருஷாசலே ஸ்ரோதஸாம் ஸீதளாம்ருதஸ்வச்சம் । ஸ்ரீநிவாஸதயாம்போதி பரீவாஹபரம்பரா ॥' என்கிறபடியே; குருபரம்பரைக்கு மூலகாரணம் என்பது தாத்பர்யம், வெற்பு, புண்ணியத்தின், புகல் - உபாயம், என்ன, புகழும் - ஸ்தோத்ரிக்கப்படும், வெற்பு, அதாவது புண்யம் ஸம்பாதிப்பதற்கு திருமலை வாஸமே அமை யுமென்றபடி 'ஊன்றுசெல்வமும்,' அதன் தாத்பர்ய ஸங்க ரஹமான 'ப்ராஜாபத்யப்ரப்ருதிவிபவம் ப்ரேக்ஷ்ய பர்யாகுலாஸ் ஸம் ஜந்தாகாங்க்ஷந்து வ்ருஷகிரிதடே ஜந்மஷண்டஸ்தம்பஷாம்வா' என்கிற ஸ்ரீ தயாசதகஸ்லோகமும் இங்கு அனுஸந்தேயம். பொன்னு லகில் - ஸ்வர்ணமயமான பரமபதத்தில், போகமெல் லாம் புண்ணாகும்-உண்டாகிற, வெற்பு, திவ்யதேசத்தில் வஸிக் கிறவர்களுக்குப் பரமபதத்தில் ஸர்வ போகங்களும் கொடுக் கக்கூடியது என்றபடி, அன்றிக்கே பரமபதத்தில் உண்டாகும் அனுபவங்களையெல்லாம் இங்கேயே கொடுக்கக்கூடியது என்று தாத்பர்யமாகவுமாம், 'நாளு வருவதென்கொண்டு நல்லடிப்போது வாழு ரின்பமிகுநுவருக்கி' என்பதனுஸந்தேயம். விண்ணவரும் - நித்யஸூரிகளும் மண்ணவரும், இந்த லோகத்திலிருக்கும் பலா களும், விரும்பும் - ஆசைப்படுகிற, வெற்பு, அதாவது 'வானவர் வானவர்கோனொடும் சிந்து பூமகிழும்', 'மண்ணோர் விண்ணோர்க்கு' என்கிறபடியே இந்த மலையிலே இரு

உத்தம னமர்த்தல மமைத்ததோ
ரெழிற்றனு வுயர்த்த கையால்
அத்திர வரக்கன் முடிபத்து மொரு
கொத்தென வுதிர்த்த திறலோன்
மத்துறு மிகுத்த தயிர் மொய்த்த
வெண்ணெய் வைத்தது ணு மத்தனிடமாம்
மத்தகிரி பத்தர் வினை தொத்தற
அறுக்கு மணி யத்திகிரியே

ந்து எம்பெருமானுக்கு கைங்கர்யம் பண்ணவேண்டுமென்றாசை படுகிற, 'த்வாரோபாந்தே விபுதஸமிதி: ஸ்வைர்விமாநைர்ஜுஷ்டை: ஸம்ஸேவ்யாஸ்தே ஸுரபதிமுகா: ஸூரயோ த்ருஷ்ட்யுபாந்தே ஸாபாரஸ்யாத் கவஸியேத் ஸம்வஸேஸாபந்த்ராதம் ஸ்ம்ருத்வாகார்ம் ஸ்வர்விஜயி தஸ்ம்வ க்ஷேத்ரஸ்பர்ம் ' என்று ஸ்ரீ ஹம்ஸ ஸந்தேசத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நித்ய ஸூரி களும் எப்பொழுதும் பரவாஸுதேவனை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த போதிலும் நித்யர்களும் கைங்கர்யம் செய்யும்படி சிறந்த ஸௌலப்யாதிசயத்தை அனுபவிப்பதற்காக இந்த மலையில் வாஸம் செய்ய விரும்புகிறார்கள் என்ற கருத்தாம்.

ஏழ் 'தோராத தனிவீரன்' இத்யாதியிலே ஸ்ரீராமாவதாரமும், 'கண்ணன்' இத்யாதியிலே ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரமும் தனித்தனியே வஸிக்கிற இரண்டு திவ்யதேசங்களை யருளிச் செய்து இவ்விரண்டவதாரங்களும் வஸிக்கிற ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரியை அருளிச் செய்கிறார்—'உத்தம' என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] உத்தமன் - ப்ரதாநனான, 'ராமராவணயோர்யுத்தம் ராமராவணயோரிவ' என்கிறபடியே ஸத்ருசமில்லாத என்றபடி, அமர்த்தலம் யுத்தம் செய்யுமிடத்தில், அமைத்தது அமைந்தது என்று சொல்லிக்கொள்ளலாம், போதுமானதுமான அதாவது ஶத்ருக்களை ஸம்ஹரிக்கப்போதுமான ஸாமர்த்தியத்தையுடைய, ஒரு - அத்விதீயமான, எழில் பராக்ரமத்தையுடைய, தனு - தனுஸ்ஸினால், அன்றிக்கே 'உத்தமனமர்த்தலம்' என்பது ருத்ரனுக்கும் பகவானுக்கும் பாணபரீக்ஷைக்காக உண்டான யுத்த ஸ்தலத்தை, அப்பொழுது அமைத்தது - ஸாபல்யமாக

மனநிலை ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட, அப்படி இருந்த போதிலும் 'ஜ்யோதிஷ்டோமாதிஷு' என்கிறபடியே முறிந்துவிட்டபடியினாலே வைஷ்ணவத்வமும் அத்விதீயமாய் நின்றாப்போலே 'ஓரெழில' என்று சொல்லப்படுகிறது. [illegible] வேதத்திலே வைகரப்பட்டு [illegible] அதிகரிக்கப்பட்டது என்று ஸ்ரீராமாயணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது 'எழி' [illegible] ஒரு வ்யாபாரமும் செய்ய முடியாமை, அப்படிப்பட்ட [illegible], உயர்ந்த - உயர்ந்த [illegible], கழலையால் - [illegible], அத்திரவரக்கன - அஸுர பலத்தினை [illegible], அனறிக்கே 'அத்திற' என்று பாடமாய் அப்படியான [illegible] த்தியத்தை யுடையவனை, என்று [illegible], முடி பத்தும் - தலைகள் பத்தையும், ஒரு கோத்தேன - ஒரு கூலி என்று சொல்லுமாய், 'வானவர் தானவர் [illegible] [illegible] தோளோடு முடிவுகிற வில்வலிக்கோன்' என்று சொல்லுகிறபடியே ஒரு கொத்திலிருக்கும் பனங்காய்களைப்போலே [illegible] பாரியோகம் வேண்டாமே [illegible] அடித்தது [illegible] படி சொல்லப்படுகிறது. உதிர்த்த - [illegible] விழும்படி செய்த, இது அநாயாஸேன செய்தபடியைக் [illegible] கிறது, திறலோனை - ஸாமர்த்தியத்தை யுடையவனையும், மத்துறு - [illegible] [illegible] ப்பட்ட, தயிர் மிகவும் [illegible] மத்து உள்ளே செல்வதற்கு உறுகப்பட்ட, மிகுத்த - அதிக மான, தயிர் - தயிரில், மோயத்த - [illegible], வெண்ணெய், வைத்தது - [illegible] உண்ணும் ஸாமர்த்தியம், அத்தன - ஆபத்தனையுடையவனுடையவர, '[illegible] [illegible] கொண்டு [illegible] இடை [illegible] எத்தனை போதுமாய் [illegible] தயிர்கடைந்து வெண்ணெய் திரண்டத்தை வேரா [illegible] [illegible] கிட்டு [illegible] [illegible] வேல கண்மடவாள் போதத்தையும் பொய்யுறக்கம் [illegible] போலுமென்கிறதற்குத் தாராதடங்கோள்கள் [illegible] நீட்டி ஆராத வெண்ணெய் விழுங்கினவனுகிய ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன

தேனார் கமலத் திருமகள் நாதன் திகழ்ந்துறையும்
வானாடுகந்தவர் வையத்திருப்பிடம் வன்தருமக்
கானாரிமயமும் கங்கையுங் காவிரியுங் கடலும்
நானா நகரமும் நாகமுங் கூடிய நன்னிலமே 25

என்றபடி **'அத்தன்'** என்பதற்கு ஆஶ்ரிதர்களிடத்திலுள்ள பரம வாத்ஸல்யத்தினால் அவர்களுடைய தாரயத்தைத் தனக்குத் தாரகமாக நினைத்திருப்படிச் செய்தான், இதுவும் அவர்களுடைய நன்மைக்காகவென்றுதாத்பர்யம் **'வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருஶம் பவதி து:கித: । உத்ஸவேஷு ச ஸர்வேஷு பிதேவ பரிதுஷ்யதி ॥'** என்கிறபடியே பர்த்தாவாகவுமாம் ஆஶ்ரிதர்களிடத்திலுள்ள நிரவதிக வாத்ஸல்யத்தினால் ஸர்வ ஶாஸ்த்ரார்த்த ஸங்க்ரஹமான ஶ்ரீ கீதையை யுபதேஶித்தவன் என்றாகவுமாம், **இடமாம்** - இப்படி இரண்டு அவதாரங்களையும் செய்த பரம புருஷன் வஸிக்குமிடமாகிய, **அத்திகிரி** - ஶ்ரீ ஹஸ்திகிரியே, **பத்தர்** - தன்னிடத்தில் பக்தி செய்கிறவர்களுடைய, **வினை** - கர்மத்தை, **தொத்தற** - இவர்களோடு ஸம்பந்தமில்லாமலிருக்கும்படி, **அறுக்கும்** - போக்கடிக்கும், **அத்திகிரி** - 'அறமுயலாழிப்படை' இத்யாதிகளிற்படியே அப்படிப்பட்ட ஸர்வ பாபங்களையும் நிவ்ருத்தி செய்யக்கூடிய ஸ்வபாவமுடைய சக்கரம், **அணியே** - அலங்காரமே அது செய்யும் பாப நிவ்ருத்தியை ஶ்ரீ ஹஸ்திகிரியே செய்துவிடுகிறபடியினால் கேவலம் அலங்காரம் மாத்திரமாக இருக்கிறது இதற்குமுன் ஆயுதமாகவும் ஆபரணமாகவுமிருந்தது இப்பொழுது ஆபரணமாக மாத்திரமிருக்கிறது என்றபடி **'[illegible]'** என்று ஶ்ரீ யதோக்தகாரி ஸ்தோத்ரத்தில் இவரேயருளிச் செய்திருக்கிறபடியே இந்த திவ்ய க்ஷேத்ரம் பலமாயும் உபாயமாயுமிருக்கிறதென்ற பதியை ஏககாலத்தில் ப்ரகாஶிப்பிக்கிறபடியினால் தவயத்திற்கு ஸந்த்ருஶம் என்பது தாத்பர்யம் இதனால் இந்த மூன்று திவ்யதேஶங்களையும் தனித்தெடுத்ததற்கு இவைகள் அடைவே ரஹஸ்யத்ரய ஸந்த்ருஶங்களானபடியினாலென்கிற காரணமும் தாத்பர்யம்

ஸாகாசீதி அவாகசீதிஹ்யஸி
ஸாயோஜ்யதி ஸாந்த்ரஸ்யதே
ஸாவத்தீதி அகப்ருஷ்டவதி
ஸாகாங்க்ஷதி தேஹஜ்ஞதி ।
யத்த்வஸாயுஜ்யரேதி தேஹத்துஃகாரம்
ஸாந்த்ரவிசாந்த்ரவர்
யா தேவகர்ணகயாஸ்யாரஸஹஜாம்
ரோதேத தேவதத்தே ॥

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஸ்தாநவிசேஷாதிகாரோ நவிம்சஃ

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥

சீராரும் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

இப்படிப் பாரார்த்யாக உரைத்த பகவத் ப்ரீதிகாரிகளே வாஸஸ்தானமென்று அருளிச் செய்து, இரண்டாம் பாட்டு ... பக்ஷத்தில் அநந்ய ப்ரயோஜனர்களான பாகவதர்கள் வாஸிக்கு மிடமே வாஸஸ்தானமென்று அருளிச் செய்கிறார் — 'தேனார்' என்று தொடங்கி.

ப - ரை] தேனார் - தேனால் நிறைந்திருக்கிற, கமல - தாமரைப் புஷ்பத்தில் அவதரித்த, திருமகள் நாதன் - லக்ஷ்மிக்குப் பர்த்தாவாகிய பகவான், திகழ்ந்து - ப்ரகாசித்துக்கொண்டு, அதாவது 'வீற்றிருந்தேழுலகும் தனிக்கோல் செல்ல வீவில்சீர் ஆற்றல் மிக்காளுமம்மான்' என்கிறபடியே உபய விபூதியையும் ஆளுகிறபடி தோற்றும்படி ஸர்வோத்க்ருஷ்டனாய் ப்ரகாசித்துக் கொண்டு, உறையும் - நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, வானநாடு - ஆகாசத்தில் இருக்கிற தேசத்தை, அதாவது பரமபதத்தை, உகந்தவர் - ஆசைப்பட்டவர்கள், அநந்ய ப்ரயோஜனர் என்றபடி, வையத்து - இந்தப் பூலோகத்தில், இருப்பிடம் - வஸிக்கும்படியான இடம் இந்த ஸ்லோகத்

த்தில் அப்படிப்பட்டவர்கள் வஸிப்பது அல்பம் என்று தாத்பர்யம், வண் - தருடமான, அதாவது பாபங்களையும் போக்கடிக்கக்கூடிய உறுதியையுடைய, தரும - நிவ்ருத்தி தர்மம் நிறைந்த, கான் - காடுகளால், ஆர் - பூர்ணமான, இமையமும் - ஹிமவத் பர்வதமும், கங்கையும், காவிரியும், கடலும் - ஸமுத்ரமும், நாநா நகரமும் - அநேக விதங்களான புண்ய க்ஷேத்ரங்களும், நரகமும் - ஸ்ரீ வைகுண்டமும், கூடிய - சேர்ந்ததான, நலநிலமே - நல்ல வாஸஸ்தானம் 'விஶ்ரூஷீத' இத்யாதி இங்கு அநுஸந்தேயம்

இப்படி ரிஷிகளினால் புண்ய க்ஷேத்ரமென்று சொல்லப்பட்ட ஸ்தலங்களும் பாகவதர்கள் வஸிப்பதற்கு யோக்யமாகப் பரிக்ரஹித்தாலன்றி பரமைகாந்திகளுக்கு வாஸயோக்யமாகாதென்று அருளிச் செய்கிறார் — 'ஸாகாஶீதி' என்று ஆரம்பித்து

ப - ரை] யா - எந்தப் பட்டணம், ஸ்வேவர்ணா - பஞ்சவர்ணமுடைய, ஸுதா - திவ்ய சரித்ராம்ருதமாகிய, ஸாயாரஸ - அம்ருதத்தினுடைய ருசியை, ஸம்ஜ்ஞாம் - அநுபவித்துக் கொண்டிருக்கிற பாகவதர்களுடைய, 'தவகதாம்ருதம் தப்தஜீவநம்' என்றும், 'மாம் பெருமான் தன் சரிதை செவியால் கண்ணால் பருகுவோர் இன்னமுதமதியோமென்றே' என்றும் பகவத் கதாம்ருதம் ஸம்ஸாரமாகிற வ்யாதியை நிவ்ருத்தி செய்கிற அம்ருதமாகவும் போக்யமாகவும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, ஸேவ்யதே - திருவுள்ளத்தால், ஸோர்ஸேவ்யதே - ருசிசாலிகளால், அதாவது வாஸயோக்யமாக நினைக்கப்படுகிறதோ, ஸா - அப்படிப்பட்ட பட்டணம், காஶீதி - காசியென்கிற காரணத்தினால், ஸ்வாகாஶீதி - (வாஸயோக்யமாக) ப்ரகாசிக்கிறதில்லை, ஸாமவி - இந்த பூலோகத்தில், ஸா - அது, அயோத்யேதி - அயோத்தியென்கிற காரணத்தினால், நாத்யோதே - (பரமைகாந்திகளினால்) வஸிக்கப்படுகிறதில்லை, ஸா - அது, அவந்தீதி - அவந்தி என்கிற காரணத்தினால், அம்ஹ: ப்ரபாபத்திலிருந்து, நாவதி - ரக்ஷிக்கிறதில்லை, பாப நிவ்ருத்தி செய்கிறதில்லை என்றபடி, ஸா - அது, காஞ்சீதி - காஞ்சீபுரம் என்பதினால் மாத்திரம், நோதஞ்சதி - உத்க்ருஷ்டமாகிறதில்லை, ஸா - அது, மதுரேதி - மதுரை என்கிற காரணத்தினால், உத்தமயோக்யம் - உத்தமமாக இருக்கிற பாத்ரம், ந யாதி -

காரிக்கிறதில்லை, அதாவது உத்தமமாகிறதில்லை, அந்யாபி - வேறு வாளீ - (மாயா முதலிய) பட்டணம், அநேநா - கொண்டாடத் தகுந்ததல்ல. பாகவத பரிக்ரஹமில்லாவிட்டால் கேவலம் பெயரினால் மாத்திரம் இப்பட்டணங்கள் ஸாஸயோசயங்களாகாது என்று திருவுள்ளம்.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உ.வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸார வ்யாக்யானத்தில்
ஸ்தாந விசேஷாதிகாரம்
முற்றிற்று

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥

நிர்யாணாதிகாரம்.

[நிர்யாணத்துக்கு விளம்ப அவிளம்பங்களுக்குக் காரணமும் அதன் பரிஹாரமும்—பகவான் பண்ணும் உபகாரங்கள்—தேசகால நியமமில்லை—நிர்யாண க்ரமம்—ஆழ்வான் வருத்தாந்தம்—சரமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம்—அந்திம ஸ்ம்ருதி]

உபவிகரண ந்யாஸம் ஹார்தே
உடலீவாஸநாவேஷ பந்தம்
ஸுஷும்நாத்வாரா ஸ்வயமுதேத்வஷ்டம்
வபுஷ வந்தரோதரத்தி ।
ஸவிதவிஷயாத்ம ஸாயாநே
வைரணைசப்ரவோ
ததயதி வாஸதோ நாஸீஹைத
யபூஷவித் ஸீவர: ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸ ராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ॥

இப்படி இவன் கருமம் கருதியணுகையினாலே தாமஸ சோம்பின பலத்துக்கு காத்தவ்யம் இல்லை என்றும், 'பெருங்காயம் வைத்தமரம்' இத்யாதி த்ருஷ்டாந்தத்தாலே ஜன்மாந்தரம் இல்லை என்றும் அருளிச்செய்திருப்பது 'யம் யம் வாபி ஸ்மரந் பாவம்' இத்யாதி ப்ரமாணங்களிற்படியே அந்திம ப்ரத்யயம் ஸரியாக வுண்டாகாவிட்டால் ஜன்மாந்தரம் வருமென்று சொல்லுமவற்றோடு விரோதிக்குமே? மரணத்துக்கு காலவிசேஷங்களும், ஆத்ம நாடி பரமவும் இவனுக்கு ஆவஸ்யகமன்றோ? என்றிவை முதலிய சங்கைகளை இந்த அதிகாரத்தில் பரிஹரிக்கப்போகிறவராய் அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்— 'தஹவி' என்றாரம்பித்து

இப்படி 1 'லோகவிக்ராந்தசரணௌ ஶரணம் தேऽவ்ரஜம் விபோ' என்றிவன் காலைப்பிடிக்க, 2 'ஸத்ஸாவ

ப-ரை] கரணக்ராமம் - இந்த்ரியங்களின் ஸமூஹத்தை, மநஸி - மனதிலும், மந: - (அப்படிப்பட்ட) மனத்தை, ப்ராணே - ப்ராணவாயுவிலும், தம் - அந்த ப்ராணவாயுவை ஜீவாத்மநி - ஜீவாத்மாவிடத்திலும், தம் - இந்த ஜீவாத்மாவை, பூதேஷு - ஸூக்ஷ்மமான பஞ்சபூதங்களிலும், தம் - (இந்த்ரியாதிகளோடு கூடிய) ஜீவாத்மாவை, பரே - எல்லாவற்றையும்விட மேற்பட்டவனை, ஆத்மநி - பரமாத்மாவினிடத்திலும், ஸ்திதி - சீக்கிரத்தில், ஸம்யக்த்ய - சேர்த்துக்கொண்டு, ஸ்தூலம் - இவ்விதமாய், ஸ்வவிதவிதேஷா: - தன்னை யடைந்தவன், அதாவது பக்தி ப்ரபத்திகளாகிற உபாயங்களை யநுஷ்டித்தவன், அதைச் செய்யாதவன், இவர்களுக்கு, ஸரணே: - ஶரீரத்தைவிட்டு வெளிக்கிளம்புகிறதற்கு நிர்யாணத்திற்கு, உத்க்ரமே - ஆரம்பம், ஸாயாரணே (ஸதி) - பொதுவாயிருக்கும் பொழுது, அதாவது ஹார்த்தனிடத்தில் விஶ்ராமித்திருக்கும் வரையில் எல்லா ஜீவாத்மாக்களுக்கும் நிர்யாணம் பொதுவானது, இதற்கப்புறம் பேதமுண்டு, என்று தாத்பர்யம், பஶ்சாத் - பிறகு, யதோசிதம் - அவரவர்களுக்குத் தகுந்தபடி, ஸம்ஸார: - பரவான், நாடீபேதை: - வெவ்வேறு நாடிகளாலே, நயதி - அழைத்துக்கொண்டு போகிறான் 'ஸரணோத்க்ரமே' என்று ஸ்ரீஸாரஸ்வாதிநியில் பாடம், அப்பொழுது, ஸ்தூலம் - இப்படிப்பட்ட நிர்யாணம், ஸாயாரணே (ஸதி) - பொதுவாய் இருக்கும்பொழுது, ஸரணே: - அவரவர் போகிற மார்க்கத்திற்கு, உத்க்ரமே: - ஆரம்பமாகில், நாடீபேதை: - வெவ்வேறு நாடிகளினாலே என்றர்த்தம்

விபோ - ஓ ஸர்வவ்யாபியான பகவானே, தே - உன்னுடைய, லோகவிக்ராந்தசரணௌ - லோகத்தை அளந்த திருவடிகளை, ஶரணம் - உபாயமாக, அவ்ரஜம் - அடைந்தேன் காலைப்பிடிக்க - ஶரணாகதிபண்ண ஸக்ருத: - பசுவினிடம் ஸ்வாமியாயிருந்து தப்பட்ட, ஜநார்த்தந: - பகவான், ஸக: - ஒருவர், ஸத்ஸா

1 ஜிதந்தா 2 வி-க-3-24

ஞம்ஸ்வெநாவெஹ்கோ ஹஸ்தெ ஸ்ந் தொஜநாடிஷ்நு:' என்கிற நிர்யாணத்துக்கு வீரம்பா படியே இவனைக்கைப்பிடிக்க வீரம்பரிகளுக்குக் காரணமும் ந்த 1 'ராஜாதிராஜஸ்ஸர்வெஷாம்' அதன் பரிஹாரமும் ஷாம்' என்கிறபடியே உபய விபூதி நாயகனை ஸர்வேஶ்வரன் தானுகந்ததொரு நிலத்திலே வைக்க அபிஷிக்தையான மஹிஷியைப் போலே ஸ்வஹஸ்தத்தாலே தன் ஸர்வேஶ்வரத்வத்துக்கு அநுரூபமான வ்ருத்தியோடே போருமிவ்வதிகாரி இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளிலே ஆரப்த ஸமாப்த விஶேஷ வைசித்ர்யாலே வரும் ஸம்ஸாரங்கள் என்ன, அவையடியாக வரும் அவதாரங்கள் என்ன, ஆயோஜநாதார ராசியென்ன, அதடியாக ஸம்ஹா விதமான தேவதாந்தர ஸம்பந்தமென்ன, ஸாதன ஸம்பந்தமென்ன, அதடியாக வரும் உபாயாந்தர ஆசஸ்ரயென்ன, இவ வைஷம்யம் பிறந்தவர்களுக்கும் இவைபிறவாதே ஆரப்த ஸமாப்த விஶேஷத்தாலும் ஸர்வ ஆவஸ்தையில ஹஸ்த ஸம்ஸ்பர்ஶ விஶேஷ

ஸங்ஸ்வ ந: - நம்முடையகை க்ருப பிடிக்குக்கொள்ளும் ஆதாரம், அன்றிக்கே நம்முடைய கையைப்பிடித்துத் தூக்குகிறவன ஸர்வேஷாம் - எல்லாருக்கும், ராஜாதிராஜ: - ராஜாக்களானவர்களுக்கும் ராஜா 'வைக்க' என்கிறவரையிலாச ஸ்தாந விஶேஷாதிகாரம் வரையில ஸங்க்ரஹிக்கப் பட்டதாகிறது அபிஷிக்தையான - பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட்ட, மஹிஷீ - ராஜபத்நீ போரும் - நடக்கின்றன இத்தால கருத்தகருத்யாதிகாரம் முதல அபராத பரிஹாராதிகாரம் வரையில ஸங்க்ரஹீதம - இப்படி இவ்வதிகாரி போரும்' என்றந்வயம இந்த த்ருஷ்டாந்தத்தினால் ஸ்வாதந்த்ர்யாரஸபாரம்யமுதலியாதிலலாமையும் பகவானுடைய அபிமான விஶேஷமும் த்யோதிதம் ஆரப்த - அப்யுபகத ப்ராரப்தம வைசித்ர்ய - விசித்ரமாயிருக்கை 'ஸாதன ஸம்பந்த'மாவது மஹா விஶ்வாஸத்தினாலுண்டாகும் குறைவு ஆதராதிகாரம் - ருசி, ஹஸ்தஸம்ஸ்பர்ஶ விஶேஷம - பாபாரம்பக

---

1 பார-ஆஶ 48-18

ந்தாலும் ஸித்தியில்லாத வைஷம்யத்திலே ஸங்கல்பித்து ராயப் போந்தவர்களுக்கும் ஸம்ஸாரத்தினின்றும் நிர்யாணத்துக்கு விளம்பாவிளம்பங்களிலே நியதியிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னில் — இவ்விடத்தில் இவர்களுக்கு ஸர்வப்ராயச்சித்திகளுக்குப்போலே நிலைநின்ற ஸஞ்சிதகர்மங்களைப் புகிராது அவஹிதராய் நடப்பாரிடும் மாப்போலே யென்றேனுமொருக்காலவரும் மஹாஸ்மரணகோணங்கள் விவேகாவயிகளாய பின்புற்ற தெளிவாலே கழிந்துபோம் அவஸ்தைகள் பிறந்தால் க்ஷமாவணாவயியாயும் ஸிக்ஷாவயியாயும் கோலின காலத்துக்குள்ளே அவர்கள் நிஸ்தாரம் பிறக்கும்படி ஸர்வ ஸஹிஷ்ணுவாயி காலத்திலே சொன்னோம் மோக்ஷம் பெறுகைக்குக் காலவிசேஷங்குறியாதே ஸர்வஜ்ஞராணுரைப்பற்ற 1 'ஸர்வாபா

பாபத்தைத் தம் சோத்துலங்கல்பித்துக் கொள்வது ஸங்கல்பிதா-நிலை நினைவா நிலை - ஸத்தி, அதாவது கீழ்ச்சொன்ன அஹங்காரமமகாரங்களையுடையவர்களுக்கு விளம்பத்திற்குக் காரணமும், அவைகள் இல்லாதவர்களுக்கு அவிளம்பத்திற்குக் காரணமும், காலத்தின் அளவும், பரிஹாரத்தின் ப்ரகாரமும் என்றபடி 'எங்ஙனே' என்பதினால் ப்ரபன்னர்களெல்லாரும் ஸமமாகப் பகவானுடைய அபிமானத்திற்கு விஷயமாயிருக்க அப்படிப் பேதமிருக்கும்படி எப்படி என்று ஆக்ஷேபம் அநுவதிக்கப்பட்டதாகிறது கழிந்துபோம் - நிலை நிற்காமல் நசித்து விடும் நிஸ்தாரம் - பரிஹாரம் புக்தி பூர்வாபராதம் பண்ணினவர்களுக்குக் காலதாமதம் உண்டென்று சொல்லுகிற வசனங்களுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் — 'மோக்ஷம்' என்றாரம்பித்து ஸர்வ - என்னை, ஸரணம் கத: - ஸரணமாக அடைந்திருந்த போதிலும், ஸக்ருத் - அடிக்கடி, ஸர்வாபராத: - அபாயத்திலிருந்து ஒப்பவை அடையாவிட்டால், ஸவேத: - விளம்பித்து, ஸர்வேஷாம் - எல்லா, பாபம் - பாபத்

1 லை-த 17-102

விரதஸ்ஸாநாம் ஸேவ ஸாணம்ஹத:| தநஶ்ரூதநா விரும் வாவம் ஊஊவ்ரோதி ஈரஸ்ஸேநே:॥' என்று சொல்லுகிறது உபவ ஷுவா யிதிநதவனுனேபாலே ஞெயொஜநாஙுரமாவி நிலைநிறகவுணடாகாது உஹயஹாவநாகநப போலே லோக்ஷுமாவியோடே கூட ஞெயொஜநாஙுராவி புகலந்துவநதால இவனுக்கு வியஹஸாருனை வீஸ்ஸாநை 1 'யாவிஜேதாவி ஹஷாஹஸேக்ஷ நஷரஹிதம் காரயெடிவி:', 2 'யஷோ நமஹ ஹஷ்ஸாஷிய நம்தவஸ்ஹஹாஸ்ஹம்' ஊத்யாதிகளிலும் கீஷ்யாஸா

பதயும், தநஶ்ரூது - தானஞுவிப பதினுஞ போசசு நதநக ளொண்டு ஊர, ஊவ்ரோதி - அடைகிறுன உபஷுவாய - இநத புருஷாாதநகளில தாஷதாஸநததினுலே வைராகய முணடாய மோக்ஷததில ஆசையுடையவனுடைய நிலை நிறக - ஸதிர மாக இருககுமபடி உஹயஹாவநா - காமபாவனை, பருமம பாவனை, ஆகிய இரணடு பாவனைகளையுடைய பருமமா முதலி யவரகள ஹிதவாருனை - ஹிதபாரனையாலே ஹாவி: - பசவான, ஹஸேக்ஷ: - பசதாகளினுலே, யாவிஜேதாவி - பராாத திசசபபடடிருநத போதிலும் அஹிதம் - அநிஷடமான கா யததை, நகாரயெக - செயவிசக மாடடான யஷோ - எவ னுககு, அநாஹம் - அநுசாஹததை, ஊஷாஷி - விருமபு கிறேனே, அதாவது அநுசாஹம செயய விருமபுகிறேனே, தவஸ் - அவனுடைய, யநம் - பணததை, அஹம் - நான, ஹாாஷி - அபஹரிககிறேன ஃஷாஸாமைவாவஷாந மாவது ஒரு சரிததிரனை பராமமான யஜஞாதிகளைச செயப வேணடியதறகாக தரவயம ஸமபாதிகக வேணடுமெனகிற எணண ததினுலே வுனைத தேவதைகளை ஆராதிததால கனனிஷட பாம கிடைககாமையினுல வருநதபபபடடுக கொணடிருககும பொழுது முணடாரா என்ற தேவதையைக குறித தது கனனிஷட பலததை யடைவதறகாக ஆராதனம செய தான அநதத தேவதை பரிதியடைநது எனன வரம் வேணடு மெனறு கேடடது பாமமமா வ பிரா, நாம மேணடுமெனறு

---

1 வீ-த 2 பாக

வாவ்யா ஙாதிகளிலும் சொலலுகிறபடியே சில ப்ரயோஜனாந்தரங்களைக் கொடாதே கணணழிததும சிலவற்றிலே அலயாஹிரணயகசிபு ராவணாதி விஷயத்தாலே பிவனதலைக காணமிலெய விளைபபிததும அவன ஹிகணயமுராதிகளுககுபபோலே சில ஹோமங்களைக கொடுததுததானே யலமாநது விடடபபணணியும விடுகையாலே மோக்ஷகாருணகுறிதது ப்ரவத்திபபண

பாராததிததான ஒருநாள எலலாத தேவதைகளையும இநத பராமமணனுககு ஸவபநததில அழைததுககாடடி, குபேரனு டைய பரிவாரமான மாணிபதரன எனகிற தேவதை வேணடிய தரவயம கொடுககிறேன என்று சொனனதைத தடுநதுத தா மததில ஸதிரமான புததியைக கொடுகக வேணடும என்று வரம வேணடிகொணடது பிறகு பராமமணன வெறுபபினால காட டிறகுச சென்று தபஸஸு செயது கொணடிருககையில இவ னுககு ஸிததிகள வநதிருபபதைக கணடு ஸநதோஷபபடும பொழுது அநதக குணடகாரன நேரில வநது அபபொழுது பணம வேணடினையே, இபபொழுது உனனை யாஸரிபபவர் களுககும வேணடின ஸிததிகளைக கொடுககுமபடியான ஸகதி வநதிருககிறதே, ஆசையினால நஸவரமான பலததைத தேவதைக ளிடததில விருமபககூடாது, இதைத தெரிநது கொணடே நான உனககு அபபொழுது அநதத தேவதைகளிடமிருநது பணம வாஙகிக கொடுககவிலலை என்று சொனனது, பராம மணனும தனனுடைய புததியிலலாமைககாக அபசாரக்ஷமா பணம பணணிகொணடான, என்று மஹாபாரததில ஸாநதி பாவததில மோக்ஷ காணடததில இருநூறறெழுபத தேழாவது அதயாயததில சொலலபபடடிருககிறது கண ணழிததும - தடஙகலாபபணணியும இவன தனககு - இவ னுககு அலமாநது - விஶேஷ ஸுகஙகளை அனுபவிபபதினாலே மிகுநத பரயாஸபபடுவதினாலே நிர்வேதததை யடைநது விடப பணணியும் - அவறறை விடடு விடுமபடி செயதும அதாவது சில காமய காமஙகளுககுப பலம கொடுபபதிலலை சில காமங களில அதினால உணடாகும பலததில தோஷஙகளைக காணபிதது ஸவயமே விரகதராகுமபடி பணணுகிறான சிலருககு விஶேஷ

ணினவனுக்குக் காருத்துக்குள்ளே ப்ரயோஜநாந்தர ஸங்கமும் பிறந்துவிடும். மற்றையவனுக்கும் 1 'அபி சோபாயநாஸக்தோபி புக்த்வா போகாநநாமயாந் | அந்தே விரக்திமாஸாத்ய விஶதே வைஷ்ணவம் பதம் ||' என்கிறபடியே ஶரீராவஸாநத்திலே விளம்பமாயிருக்கும். தேவதாந்தர ஸம்ஸர்க்கமுண்டாயிருக்கிலும் ஸத்வஸ்தனானவன் ஏதேனுமொருநாளிலே ஶாஸ்த்ரோக்தமானபடியே பரமைகாந்திகளோடே சேர்த்து ஆஜ்ஞாவஶ்யனாகத் திருத்தி யிவனுடைய வ்யபிசாரத்தைத் தீர்க்கும். சிலர்க்கு தேவதாந்தர ஸம்ஸர்க்கம் நிலைநிற்குமாகில் முன்

ஸுகத்தை அனுபவிக்கும்படி பண்ணி, அதில் நிர்வேதத்தை உண்டாக்கி விடும்படி செய்கிறான் என்றபடியாம். மற்றையவனுக்கும் - காலம் குறித்துப் பண்ணுதவனுக்கும், அபி - பிறகு, உபாயநாஸக்தோபி - காம்ய காமங்களில் ஆசையுடையவனாக இருந்தானேயானால், அநாமயாந் - ஒரு உபத்ரவமுமில்லாத, போகாந் - காம்ய ஸுகங்களை, புக்த்வா - அனுபவித்து, அந்தே - கடைசியில், விரக்திம் - வைராக்யத்தை, ஆஸாத்ய - அடைந்து, வைஷ்ணவம் - [illegible]னுடைய பரம பதத்தை, விஶதே அடைகிறான். ஸம்ஸர்க்கம் - ஸம்பந்தம் ஶ்ரீபகவ

'ஶாஸ்த்ரோக்தமானபடியே' என்பதற்கு 'எவனொருவன் பரமாத்மாவோடு ஒரு தடவை ஸம்பந்தத்தைச் செய்து கொண்டானோ (அதாவது ஶேஷத்வமாகிற ஸம்பந்தத்தை முன்னிட்டு ப்ரபத்தி செய்து கொண்டானோ), அவன் அந்த பரமாத்மாவிடத்தில் பக்தி உடையவனாயிருந்தபோதிலும், அப்படிப் பக்தி இல்லாதவனாயிருந்தபோதிலும் அவன் மரணமடைந்த பிற்பாடு இதற்கு முன்புபோலே பகவான் விட்டுக்கொடுப்பதில்லை' என்றாத் தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடியே என்றபடி. ஆஜ்ஞாவஶ்யனாக - (தேவதாந்தரஸம்பந்தத்துக்கு நாணத்தைப் பற்றி) வெட்கப்படும் வரையில். 'வ்யபிசாரத்தை' என்பதினால் பதிவ்ரதா ஸ்த்ரீயைப்போன்ற இவனுக்கு தேவதாந்தர ஸம்பந்தம் வ்யபிசார துல்யம் என்பது தோற்றும். நிலைநிற்கு

---

1 ல-த-17 103

பூர்வாயஶ்வாஸமுமில்லை, மேல் நாரகாதிகளும் முண்டென்றறியலாம். இவனுக்கு ஸமயவிஷயத்தில் 'க்ருதார்த்தம்' என்றேனுமொருத்தர் உபாயநிஷ்டியைப் பண்ணிக் காயக்லேசமாக மஹாவிஶ்வாஸம் வருணமாகப் பிறந்து ஆபத்தி பண்ணினார்க்கு வைஶிஷ்ட்யமும் உபாயாந்தர ஆத்மாஶயமும் பிறவாது இவை பிறந்தவர்களுக்கு முன்பு பிறந்த விஶ்வாஸம் ஶக்தமாயிருக்கும். இவர்களையும் ஸர்வேஶ்வரன் மஹா விஶ்வாஸவயியாகத் திருத்தி வருணமு ஆபத்தி நிஷ்டராக்கும். இவ்வெவர்த்துங்களொன்றும் பிறவாதே நடந்தவர்களுக்கு ப்ரீதி ஸாபேக்ஷயும் கூடவில்லை. இவர்களுக்கு ஊர்த்வமி விலம்பம் இவர்கள் கோலின வெல்லையில் மோக்ஷமே காலமாம். இந்நிஷ்டையைப் பெற்ற விஷயவிகார் 1 'கடைத்தலையிருந்து

பாகில் - மரண காலம் வரையில் நீடித்திருக்குமாகில், உபாய ஸம்ஶயமில்லை - பரதேவதா நிஶ்சயத்தைத் தெரிந்து மஹா விஶ்வாஸ பூர்வகமாகச் செய்யவேண்டியதான ப்ரபத்தி செய்யப்படவில்லை. அதாவது 'எவனொருவன் ஜாமா ஆஶ்ரயித்திருக்கும் தேவதையை விட்டு இதர தேவதையை ஆஶ்ரயிக்கிறானோ அவன் இதற்கு முன்னான ஆஶ்ரயித்திருந்த தேவதையிடமிருந்தும் நழுவி விடுகிறான் (அதாவது ரக்ஷிக்காமல் கைவிட்டு விடப்படுவான்) மற்றொரு தேவதையையும் ஆஶ்ரயித்தவனும் பாபியாக ஆவான்' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதி வாக்கியத்தினாலும், 'ஸகிம்ஸஜத நிஜாமயதி ஸேவதாஶேஷமபஸ்வதேத ஜஷ்டே தேவ்யம்' என்று ஸ்ரீ யாதவாப்யுதயத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியும் ... பம் தோற்றுகிறது, பலமும் இல்லை என்று சொல்லி இருப்பது, இவ்விடத்தில் அது என்று திருப்பாணம் க்ருதார்த்தம் - பராங்குச ஆயுளப்யம் முதலிய வைகளில் முன்னே அனுஷ்டிக்கப்பட்டவை 'க்ருதார்த்த' இத்யாதி அருளிச்செய்ததைத் திருவுள்ளம்பற்றி 'என்றேனும்' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பிறந்து - ப்ரபத்தி காலத்

1 திருமாலை 38

வாழும் சோம்பரை யுகத்தி' என்கிறபடியே ஸ்ரிய: பதியான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸர்வாதிஶயத்வ மிருக்கும்.

பகவான் பண்ணும் உபகாரங்கள்

இவன்றிறத்தில் நிருபாதிக ஸர்வஶேஷியாய நிருபாதிகஸ்வத்வத்தையுடைய ஸத்தாஸம்பந்த முமான ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வாபாயங்களுக்கும் காரணமான நிக்ரஹஸங்கல்பத்தை 1 'தததிகம உத்தரபூர்வாகயோ ரஶ்லேஷ விநாஶௌ தத்வ்யபதேஶாத்' என்கிறபடியே ஸ்வாரஸ

திலே உண்டாகி எல்லையில் - காலத்தில் கடைத்தலை - கடைசி நிலம், அதாவது கீதையில் கடைசியில் உபதேசிக்கப்பட்ட சரமஶ்லோகத்தில் என்றபடி, இருந்து - (அதன் அர்த்தத்தில்) நிஷ்டை யுடையவர்களாயிருந்து, வாழும் - இங்கிருக்கும் பொழுதே கைங்கர்யமாகிற புருஷார்த்தத்தைப் பெற்று வாழ்கிற, சோம்பரை - சோம்பேறிகளை, அதாவது தங்களை ரக்ஷித்துக் கொள்ளுவதற்காகப் ப்ரபத்தி செய்த பிறகு வேறு ஒரு உபாயத்திலும் ப்ரவ்ருத்திக்காதவர்களை, உகத்தி - ஸந்தோஷிக்கிறாய் (போலும்) இப்படி விபரீதானுஷ்டானங்கள் இல்லாதவர்களுக்குப் பரமனுடைய ப்ரீதி விஶேஷம் உண்டென்று தாத்பர்யம் இப்படி ஸ்வரூபாய நிஷ்டனுக்கு ஸ்வரூபாய நிஷ்டனைக் காட்டிலும் அதிக ப்ரீதி பண்ணுவதற்குக் காரணம் 'நிருபாதிகஸ்வத்வத்தையுடைய' என்றருளிச் செய்யப்பட்டது ஸ்வப்ரயோஜனமாய பலம் பெறுகிறவனுக்கையாலே உபாயத்தில் லகு, குரு, என்கிற வ்யவஸ்தையைப் பார்க்கிறதில்லை என்று 'ஸர்வஶேஷியாய' என்பதின் தாத்பர்யம் தததிகமே - அந்தப் பக்தி யோகத்தை ஆரம்பிக்கும் பொழுதே, உத்தரபூர்வாகயோ: - முன்பு செய்த பாபம், பின்னால் செய்யப்படுகிற பாபம், இவை களுக்கு, அஶ்லேஷவிநாஶௌ - அஶ்லேஷமும், விநாஶமும் உண்டாகின்றன, ஸ்தானம் என்றது பாரமார்திகமான உத்தரார்த்தம், தத்வ்யபதேஶாத் - அப்படியே ஶ்ருதியில் சொல்லப் இருக்கிறபடியினால் 'வாக்யகாரனை' என்பதினால் மன

ப்ரவ்ருத்திநிஷ்டனுக்குப் ப்ராமாதிக ப்ராரம்பத்திற்போலே ப்ரவ்ருத்திவாக்யோச்சாரணத்தில் ப்ரத்யக்ஷணத்திலே விலக்கி, இவனையுமிவனுடைய ஸம்பந்திகளையும் நித்யஸூரிகள் கோவையிலே கோத்தாலுமாவல் கெடாதே ஸுப்ரீதராய் ஸூரிகளிலுண்டத்துருக்காட்டாதே வயிறுதாரியாய ஸம்பந்திகளுடைய பாஹ்யவ்யவஸாயங்களுக்கு மாத்தாவாசிகளாலே நிஷ்காம பண்ணுவிக்கும்படிக்கீடான ஸம்ப்ரு ஷஸ்ஷத்தைப் பண்ணி, 1 'விண்ணுலகந்தருவானாய் விரைகின்றான்' என்கிறபடியே யிவனிசைந்த விளம்பத்துக்குத்தான் ஸாபராயனாய் க்ஷமித்து, 2 'இருள் தருமா ஞாலத்துள்ளினிப்பிறவி யானவேண்டேன்' என்றும், 3 'மாயஞ் செய்யேலென்னை' என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே யிவனுக்கிசைவை யுண்டாக்கி, 3 'உன்

திலஅனுஸந்தானமில்லாமல் உச்சாரணம் செய்ய முடியாதாகை யினாலே த்வயத்தின் அர்த்தத்தை அனுஸந்தானம் செய்வது குறிக்கப்படுகிறது ஸம்பந்திகளையும் - ஆத்மீயமாக ஸமர்ப்பணம் செய்யப்பட்டவர்களையும் ஆவல் கெடாதே-ஆசை மாறாதே உருக்காட்டாதே - வெளியில் காட்டாமல், வயிறுதாரியாய - பெரிய வயிற்றையுடையவனாய், ஸ்வாராப்யமென்ற வைராக்யரூபாய என்றபடி விண்ணுலகம் - பரமபதத்தை, தருவானாய் - கொடுக்கப் போகிறவனாய், அதாவது கொடுப்பதற்காக, விரைகின்றான் தவரிக்கிறான் ஸாபராயனாய் - பஸ்சாத்தாபத்தோடு கூடினவனாய், இனி-இப்படிப்பகவான் கருணை செய்த பிறகு இருள் தரு - அஜ்ஞானத்தைக் கொடுக்கிற, மா- விசாலமான, ஞாலத்துள் - பூமியுள், பிறவி, யான், வேண்டேன்- ஆசைப்பட மாட்டேன் என்னை, மாயஞ்செய்யேல் - வஞ்சனை செய்யாதே, அதாவது நெஞ்சில் விஸ்தமாகக் காட்டி பாஹ்யஸம் ஸ்லேஷாபேக்ஷை வரில் கொடாதே வஞ்சனை பண்ணாதே என்றபடி இசைவு-அங்கீகரித்தல் உன் திரு-உனக்கு ஸம்பத்தாய்,

1 திரு-10-6-3 2 திரு-10-6-1
3 திரு-10-10-2

திருமார்பதத்துமாலைநங்கை வாசஞ்செய் பூங்குழலாள் திருவாணை நின்னாணை' யென்று இவன் தான் ஸ்வீகரித்து விளக்கும்படி பண்ணி, 1 'சரணமாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் மரணமானால் வைகுந்தங் கொடுக்கும் பிரான்' என்கிறபடியே யிவனைக் கொள்ளுதலுக்கிடாக ஆரப்தஸரீராவஸானத்திலே ஸர்வேஸ்வராஜ்ஞை யுண்டாக்குவதாகக் கோலி, பொன்னு மிரும்புமான விலங்குகள்போலே ஸுக்ருதங்களான வித்யோத்தர பூர்வாகங்களையும் ஆரப்

மார்பதத்து - உன்னுடைய திருமார்பிலிருக்கிற மாலை - மாலைபோலே அலங்காரபூதையான, நங்கை - ஸர்வ கல்யாண குணங்களாலும் நிறைந்தவளாய், வாசஞ்செய் - 'ஸர்வகந்தஃ' என்று சொல்லப்படுகிற தேவரீருடைய திருமேனிக்கும் வாஸனையைக் கொடுக்கிற, பூம் - புஷ்பங்களினலலங்கரிக்கப்பட்ட, அநேக தாம்ஸீயங்களான, குழலாள் திருக்குழல்களை யுடையவளான, திருவாணை - லக்ஷ்மியின் பேரில் ஆணை, நின்னாணை - உன் பேரில் ஆணை, இவன் தான் - இவனே, விளக்கும்படி - நிபந்தம் செய்யும்படி சரணமாகும் எல்லாருக்கும் ரக்ஷகமாக இருக்கிற, தனதாள் - தம்முடைய திருவடிகளை, அடைந்தார்க்கெல்லாம் - ஆஸ்ரயித்தவர்களெல்லாருக்கும், மரணமானால் தேஹ வியோகம் வரும் பொழுது, வைகுந்தம் கொடுக்கும்பிரான் புண்யபாபங்களிரண்டும் இவனையிஷ்டமாய்ப்போவதற்கு விரோதியாகையாலே 'விலங்கு' என்பதும், அதில் புண்யம் பாபம்போல க்ரூரமாயில்லாமையாலே அது 'பொன் விலங்கு' போலிருக்கிறதென்பதும் விவக்ஷிதம் ('காராகாரோபரோதே நிகளயுகமிவ ஸ்வர்ணலோஹோபக்லுப்தம் ... ஸ்ருதிஸித்தம் ... நீபா ஸஹேத' என்று ஸ்ரீமத் அதிகரண ஸாராவளியில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 'வித்யோத்பூர்வாகம்' மாவது வித்யைக்கு உபயோகமில்லாதது 'உத்தராகம்' மாவது பரவச கைங்கர்யமாகிற புருஷார்த்தத்துக்கும் பகவத் ப்ரீதிக்கும் காரணமில்லாமையினாலே மோக்ஷத்திற்குப் பந்தகமான

1 திருவாய் 9-10-5

கார்யமான கர்மத்தில் இவனிசைந்த வசனமொழிய மேலுள்ள கூறறையும் 1 'போய பிழையும் புகுதருவா நின்றனவும் தீயினில் தூசாகும்' என்கிறபடியே முன்பே யிவனோடு துவக்கறுத்து வைக்கையால் சரீரவாதத்துக்கு நினைப்பிட்ட ஸமயம் வந்தவாறே 2 'ஸுஹ்ருத்ஸு ஸுக்ருதம் துஷ்க்ருதம் சாபி துஷ்க்ருத்ஸு । விஸ்ருஜ்ய த்யானயோகேன ப்ரஹ்மாப்யேதி ஸநாதநம் ॥' என்றும், 3 'நமன்போலே வீழ்த்தமுக்கு நாட்டிலுள்ள பாவமெல்லாஞ் சுமடெறுத்துக் கைவிட்டோடித் தூறுகள் பாய்ந்தனவே' என்றும் ஸூத்ரகாரர்கள் சொன்ன வ்யவஸ்தையின்படியே

புண்யங்களான ஆரப்தகார்யமான ஆரம்பிக்கப்பட்டதும் பலமாகிற கார்யத்தையுடைய போய - முன்னால் செய்த, பிழையும் - குற்றமும், புகுதருவா நின்றனவும் - இனி புகுவதற்காக நிற்கிறவைகளும், உத்தராகமும் என்றபடி, தீயினில் - நெருப்பில் போடப்பட்ட, தூசு - பஞ்சு, பஞ்சு முதலிய வஸ்துக்களைப்போல, ஆகும் - (எரிக்கப்பட்டதாக) ஆகும் நினைப்பிட்டதான ஸங்கல்பித்த ஸுக்ருதம் - தன்னுடையவர்களான, ஸுஹ்ருத்ஸு - இஷ்டர்களிடங்களில், ஸுக்ருதம் - புண்யத்தையும், துஷ்க்ருத்ஸு - சத்ருக்களிடத்தில், துஷ்க்ருதம் - பாபத்தையும், விஸ்ருஜ்ய - விட்டுவிட்டு, த்யானயோகேன - பக்தியோகத்தினால், ஸநாதநம் - அநாதியான, ப்ரஹ்ம அப்யேதி - ப்ரஹ்மத்தை அடைகிறான் நமன்போலே - யமனைப்போலே, 'நமன்' என்கிற பதத்தில் மகாரம் இரட்டித்திருக்கிறது, வீழ்த்து - கீழே தள்ளி, அமுக்கும் - மேலே கிளம்ப [illegible] வொட்டாமல் தடுத்துக் கொண்டிருக்கிற, நாட்டிலுள்ள - லோகத்தில் பரவிக்கிடக்கிறதான, பாபமெல்லாம், சும எனுதே - 'சும' என்கிற பதத்தைக் கூட்ட செய்யாமல், கைவிட்டோடி - இவனை விட்டுவிட்டு வெகுதூரம்போய், தூறுகள் - செடி நிறைந்த இடங்களை, அதாவது அப்ரியர்களை, பாய்ந்தன - பாய்ந்தன ஸூத்ரகாரர்கள் - ஸமருதி [illegible] செய்தவர்கள் நடைய

1 திருப்பாவை-5 2 மஹா-ஸா-6-79, 3 பெரி தி-5-4-3

இவனுக்குக் கர்மங்கள் ப்ராதிகூல்யரா யிருந்துள்ள இரண்டு சிறகிலும் இவன் பக்கலார்ஜிதங்களான ப்ராதிகூல்யங்களுக்கு ஹேதுமாக வசலாள நடத்தேறுகிறதென்னும்படி பண்ணி, 1 'தீவ்ர ஸங்கல்பவஶாத் தேஶகால நியமோ'த்ர ந | உத்தராயணசைவ ஸம்ப்ருஷ்டதாம் ப்ரஶஸ்தானி' என்று ஸ்ம்ருதியும் ஜ்யோதிஶ்ஶாஸ்த்ரத்தில் நியதமான ப்ரகரணத்திலும் ஸம்ப்ரஜ்ஞர் ப்ரஸக்தரையும் ஸோபேக்ஷராய ஸத்க்ரியையில்லாதாரையும் பற்றச் சொல்லும் காலநியம

ஸஹிதராயிருப்பான காதகாரர்களையாய் பெரியவர்களையும் இங்கு 'ஸுஹ்ருத்துக்கள்' என்றருளிச் செய்த திருச்சந்தம் 'உபநிஷத்ஸு'மாவது அவனுடைய [illegible] பங்கிட்டுச் சொல்லுகிறார்கள், இஷ்டர்கள் புண்யத்தைப் பிரித்துக் கொள்ளுகிறார்கள், சத்ருக்கள் பாபத்தைப் பிரித்துக் கொள்ளுகிறார்கள்' என்பது சிறந்த பக்ஷம் [illegible] வது இங்கே இப்படிப்பட்டதான [illegible] யாக புண்ய பாபங்களை அவைப்பிப்பதொன்று [illegible] ளிச் செய்கிறார்—'இவன் பக்கல' என்று [illegible] அசல பிள்ளை தேறிடுகிறது - இவன் விட்டப் பிரகிருதி [illegible] புண்ய பாபம் செய்வது 'என்னும்படி' என்பதினால் இந்தப் புண்ய பாபங்களை அவர்கள் அடைவதில்லை, இதற்கு ஸமானமான பலங்களை அனுபவிப்பதினால் இப்படி வ்யவஹரிக்கிறது என்பது தாத்பர்யம். இவர்களுக்கு நிர்யாணத்துக்குக் கால நியமமில்லை என்று மேலே ஸதாசிநப போகிறவராய கால நியமம் சொல்லு என்று [illegible] ப்ரமாணங்களுக்குக் கதி யருளிச் செய்கிறார்—'தீவ்ர' இற பராமாணங்களுக்குச் கதி யருளிச் செய்கிறார்— 'தீவ்ர' என்றாரம்பித்து தீவ்ர - மகாப்ராணனும், ஶுக்லபக்ஷ - ஶுக்லபக்ஷமும், உத்தராயணசைவ - உத்தராயணமும், ஸம்ப்ருஷ்டதாம் - [illegible] களுக்கு ப்ரஶஸ்தானி - உத்தமமான ஸமயங்கள் ப்ரஸக்தா - ஆசையுடையவர்கள் ஸத்க்ரியையில்லாதார் - ப்ராயச்சித்தம் செய்யாதார் 'பற்றச் சொல்லும்' என்பதினால் இந்தக் காலநியமம் பூர்வோபாயரைப் பற்றிய

---

1 பார-ஆனு 220-31

மன்றிக்கே 1 'நிஶி நேதி சேந்ந ஸம்பந்தஸ்ய யாவத்தேஹபாவித்வாத்' என்றும், 2 'அதஶ்சாயநேऽபி தக்ஷிணே' என்றும் சொல்லுகிறபடியே உக்தமாக பித்ரு தேவர்களுடைய பகல்களிலேயாதல் ராத்ரிகளிலேயாதல் தான் ஸங்கல்பித்த ஸமயத்திலே அநுவ்ருத்த வாஸநா ஸம்ஸ்கார உபகாரயுக்தமபடி பண்ணி, சிறை

நிர்யாண க்ரமம்

கிடந்த ராஜகுமாரன் திறத்தில் ப்ரஸந்நனான ராஜா விலங்கை வெட்டிச் சிறைக்கூடத்தினின்றும் கொண்டு புறப்படுமாப்போலே ப்ரஹ்மஸ்தா ப்ரஹ்மஸ்த நியமமற்றதல்ல

தல்ல என்பது தோதிகம். நிஶி - ராத்திரியில் மரணமடைந்தவனுக்கு, நேதி சேத் - மோக்ஷமில்லை என்னில், ந - அது உசிதமானதல்ல. ஸம்பந்தஸ்ய - கர்மங்களின் ஸம்பந்தம் யாவத்தேஹபாவித்வாத் - இந்த தேஹம் இருக்கும் வரையில் இருக்கிறபடியினால், அதாவது இந்த தேஹத்தோடு கர்மமும் நிஶ்ஶேஷமாகப் போய்விட்டபடியினாலே காரணமில்லாமையினால் மறுஜன்மம் வராது என்று தாத்பர்யம். அத: - மேல் கூறிய காரணத்தினாலேயே, தக்ஷிணே அயநே - தக்ஷிணாயனத்தில் மரணமடைந்தவனுக்கும் (மோக்ஷம் இல்லை என்பதில்லை) பித்ருக்களுடைய பகல் - ஶுக்ல பக்ஷம், தேவர்களுடைய பகல் - உத்தராயணம். க்ருஷ்ண பக்ஷமும் தக்ஷிணாயனமும் முறையே ராத்திரிகள். அநுவ்ருத்த - நழுவிப்போகாத, வாஸநா ஸம்ஸ்கார - முன்னால் உண்டான வாஸனை, உபகாரயுக்தமபடி - மோக்ஷத்தில் ஆசை இவைகளை யுடையவனாகும்படி, அதாவது முன்னிருந்த கைங்கர்ய வாஸனையும், மோக்ஷத்தில் ருசியும் குறையாமல் செய்து, சிறையிலிருந்து - ஜயிலிலிருந்து, கொண்டு புறப்படுமே - அழைத்துக்கொண்டு போகும். 'ப்ரஹ்மஸ்து' இத்யாதி—ஶரீரம் விடுவதற்கு வ்யாஜமான ரோகாதிகளில் இது ப்ராஶஸ்த்யம், இது அப்ராஶஸ்த்யம், என்கிற வ்யவஸ்தையில்லாமல், உபஸ்திதமாயிருப்பது-ஶரீரத்தில் வ்யாஜமாக நேரிடுகிற, விஶே

---

1 ப்ர-ஸூ 4-2-18 2 ப்ர-ஸூ-4-2-19

கரணோபஸம்ஹ்ருதமாயிருப்பதேதேனுமொரு ஶரீர விஶேஷ நிமித்தத்தை யுண்டாக்கி, வாகாதிகளான பா ஹ்யேந்த்ரியங்கள் பத்தையும் மனஸ்ஸிலே சேர்த்து, இப்படி ஸகலஜ்ஞானேந்த்ரியங்க ளெல்லாவற்றோடுங்கூடின மனஸ்ஸை ப்ராணவாயுவோடே சேர்த்து, இப்படி பதினொருமிந்த்ரியங்களோடுங்கூடின ப்ராணவாயுவை ஜீவனோடே சேர்த்து, ப்ராணேந்த்ரிய ஸம்பந்நனான ஜீவனை த்ரிவ்ருத்கரணக்ஷேத்ரஹேதுவிலே ஸ்தூலதேஹத்தினின்றுங் கடைந்தெடுத்த ஸூக்ஷ்ம பூதங்களோடே சேர்த்து, இப்படி இந்த்ரிய ப்ராண பூத ஸூக்ஷ்ம ஸம்பந்நனான ஜீவனை நிஜ ஸுஹ்ருதான ஹார்த்தனுடைய ஹார்த்தனை தன்பக்கலிலே யிளைப்பாற்றி, இப்படி ஸூக்ஷ்மஶரீரத்தினின்றும் விஷக்தவிஷக் ஸாயாஹ்ண மான உத்க்ராந்தியை நடத்தி, 1 'ஸந்த்யஜ்ய ஸ்தம்ஸ்ய தீபவத்வஸ்திதோ ஹ்ருதி | ஸ்திதாஸ்திதா: க்ஷேத்ரஜ்ஞ

ஷ நிமித்தத்தை - விடுவதற்குக் காரணமான ரோகாதிகளை, த்ரிகுணம் - முதலில் பரகாரமாயிருக்கும் எழும்பு இதற்கு வம்ஶம் என்று பெயர். ஸ்தூலதேஹம் - இப்பொழுது காணப்படுகிற ஶரீரம் 'க்ஷேத்ரஹ'மாயது அங்குண்டாகும் வம்ஶ முதலிய யிடை இந்த ஶரீரத்தினின்றும் பூதஸூக்ஷ்மங்களைச் சடைந் தெடுப்பது அந்த வம்ஶிக்குக் காரணம். ஸஹார்த்த - ஹிதத்தையே செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணம், இளைப்பாற்றி - தேஹத்தி லிருந்து வெளிக்கிளம்பும் பொழுதுண்டான ஶ்ரமத்தை ஆற்றி விஷக்விஶக் - பருமம்விதயா விஷடாசனுக்கும், கேவலம் ஸாதாரணமான பாமராகவுமாகும் உத்க்ராந்தி - ஶரீரத்தை விட்டு வெளிக் கிளம்புதல் தீபவத் - தீபத்தைப் போல, ய: - எந்த ஜீவாத்மா, ஹ்ருதி - ஹ்ருதய கமலத்தில், ஸ்தித: இருக்கிறானோ, தஸ்ய - அவனுடைய, க்ஷேத்ரஜ்ஞா:- எண்ணிறந்த, ரஶ்மய: - கிரணங்கள், ஸ்திதாஸ்திதா: - வெளியேறிய முள்ளதாயும், உள்ளடங்கியதாயும், க்ஷேத்ரஜ்ஞா: - உடல்

---

1 யாஜ்ஞவல்க்ய - 4 166 - 169

லா: கபிலா: பீதலோஹிதா: || ஊர்த்வமேகஸ்ஸ்தித ஸ்தேஷாம் யோ பித்வா ஸூர்யமண்டலம் | ப்ரஹ்மலோகமதிக்ரம்ய தேந யாதி பராம் கதிம் || யதஸ்யாந்யத் ரஶ்மிஶதம் ஊர்த்வமேவ வ்யவஸ்திதம் | தேந தேவஶரீராணி ஸதாமாநி ப்ரபத்யதே || யே நைகரூபாஶ்சாதஸ்தாத் ரஶ்மயோஸ்ய ம்ருதுப்ரபா: | இஹ கர்மோபபோகாய தைஸ் ஸம்ஸரதி ஸோவஶ: ||' என்கிறபடியே கள்ளர் கொண்டுபோம் வழிகள் போலே ஆத்மாபஹாரிகள் ஸாமாந்ய மார்க்கங்களுக்குப் போம் க்ஷுத்ர மார்க்கங்களுக்கு த்வாரங்களான நாடீ விசேஷங்களில் போகாதபடி வழிவிலக்கி, ஸுஷும்நா

நிறமாயும் நீலநிறமாயும், **கபிலா:** - பொன் நிறமாயும், **பீதலோஹிதா:** - மஞ்சள் நிறமுள்ளதாயும், சிகப்பு நிறமுள்ளதாயும் (இருக்கின்றன), **தேஷாம்** - அவைகளுக்குள், **ய:** - எந்த, **ஏக:** - ஒருநாடி, **ஊர்த்வம்** - உயர நோக்கினதாய், **ஸ்தித:**, இருக்கிறதோ, **தேந** - அந்த நாடியினாலே, **ஸூர்யமண்டலம்** - ஸூர்ய மண்டலத்தை, **பித்வா** பிளந்துவிட்டு, **ப்ரஹ்மலோகம்** - ஸத்ய லோகத்தை, **அதிக்ரம்ய** தாண்டி, **பராம் கதிம்** - பரமபதத்தை, **யாதி** - அடைகிறான் **அஸ்ய** - இந்த ஜீவனுக்கு, **யத்** - எந்த, **அந்யத்** - வேறு, **ரஶ்மிஶதம்** - நூறு நாடிகள், **ஊர்த்வமேவ** - மேலே நோக்கினதாகவே, **ஸ்திதம்** - இருக்கிறதோ, **தேந** - அதினாலே, **ஸதாமாநி** - அந்தந்த தேவதைகளின் லோகங்களோடு கூடிய, **தேவஶரீராணி** - அந்தந்த தேவதைகளின் சரீரத்தை, **ப்ரபத்யதே** - அடைகிறான், **யே** - எந்த **நைகரூபா:** - அநேகவிதமான வர்ணங்களையுடைய, **ம்ருதுப்ரபா:** - அல்பமான காந்தியையுடைய **ரஶ்மய:** - நாடிகள், **அஸ்ய** - இந்த ஜீவனுக்கு, **அதஸ்தாத்** - கீழ் நோக்கினவைகளாய் இருக்கின்றனவோ, **தை:** - அவைகளினாலே, **அவஶ:** - கர்மத்துக்கு வசப்பட்டவனாய், **ஸ:** - அவன், **இஹ** - இந்த லோகத்தில், **கர்மோபபோகாய** - கர்ம பலன்களை யனுபவிப்பதற்காக, **ஸம்ஸரதி** - ஸம்ஸாரத்தை யடைகிறான் கொண்டுபோம்வழி - திருடர் கொண்டு போகும் மார்க்கம், கள

சரமத்துக்கு உசிதமான ஶதாதிகேயான ஸுஷும்னா நாடியிலே ஆவேசிப்பித்து, ஸூர்யகராவலம்பியாய்க் கொண்டு புறப்படும்படி பண்ணும்.

ஆழ்வான் அந்திமதசையிலே விடாயிலே நாக்கொட்டி எம்பெருமானார் திருவடிகளைப் பிடிக்க, இவர் அப்போதாழ்வான் செவியிலே த்வயத்தை யருளிச்செய்ய, இப்பேறு நமக்கு வருகை யரிது, நாமென் செய்யக்கடவோமென்று அப்போது ஸேவித்திருந்த முதலிகள் கலங்க, இவர்கள் அபிப்ராயத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி 'ஆழ்வான் ஆகூதி யறியீர்களோ? இவ்வவஸ்தையிலே வருகிறது ஸ்வபூர்த்தத்தையும் வண்ணஸகூத்ரமுமிட்ட சாத்துமன

ஆழ்வான் வ்ருத்தாந்தம்

னவாசல் என்றபடி வழிவிலக்கி - வழிகளிலிருந்து விலக்கி ஶதாதிகேயான-(மேல் நோக்கிப் போகிற) நூறு நாடிகளைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட, கராவலம்பியாய் - கிரணங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு

ப்ரபன்னனுக்கும் அந்திமஸ்ம்ருதி அவஶ்யமென்பது ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய அனுஷ்டானத்தினால் ஸேறப்படுகிறதே? ஆசையினால் அதில்லாதவனுக்கு விளம்பம் வருமே? என்கிற ஸந்தேஹத்தை நிவ்ருத்தி செய்வதற்காக அந்த வ்ருத்தாந்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார்—'ஆழ்வான்' என்றாரம்பித்து இப்பேறு - அந்திம தசையில் த்வயோபதேஶத்தைப் பெறும்படியான பாக்யம், புருஷார்த்தத்துக்குக் காரணமாகையினாலே புருஷார்த்தமென்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய ஸாந்நித்யம் கிடைக்காது என்பதினால் 'அரிது (துர்லபம்)' என்னும் பதம் 'ஆகூதி' யாவது 'ஸர்வோ ஜாப்யஸ்ய ஶஃ வலிவக்ஷீய' என்கிறபடியே எல்லா ப்ரகாரத்திலும் அநிஷ்ட நிவ்ருத்தி இஷ்ட ப்ராப்திகளில் ஆசார்யனுக்குப் பாரதந்த்ர்யம் நிறையும் ஸ்வபாவம் இத்தால் இந்த த்வயோச்சாரணத்தை தானாக செய்யாமல் ஆசார்யோச்சாரணத்தை எதிர்பார்த்திருந்தமை த்யோதிதம் வண்ணஸகூத்ர - கலகண்டு, இட்ட சாத்து-வாயில் போட்டதைப்போல மட்டும் 'நிஷூத்ர

ரே? நாமிது உபாயத்துக்குப் பரிகரமாகச் செய்தோமல்லோம்' என்றருளிச்செய்த முதலிகள் தெளிந்த நிஷ்கர்ஷங்களாகையால் 1 'நஷ்டஸ்ம்ருதிரபி பரித்யஜது தேஹம்' என்னும், 2 'ஸ்திதே மநஸி ஸுஸ்வஸ்தே' என்கிற ச்லோகத்திலும், 3 'துப்புடையாரையடைவதெல்லாம்' என்கிற பாட்டிலும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வஜ்ஞனுக்கு ஸூத்ராளிகளில் நிஷ்கர்ஷமில்லை 4 'ஶரீரபாத ஸமயேது கேவலம் மதீயமேவ தயயாதி ஸர்வஜ்ஞோ ஶரமேவாவஜ்ஞாய

சரமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம்

ராஜாக்கள் என்பதினால் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய ஸமாதானத்தினால் அந்திமஸ்ம்ருத்யாதிகள் ப்ரபத்திக்கு அங்கமல்ல என்பது த்யோதிதம் 'ஸ்திதே மநஸி ஸுஸ்வஸ்தே' இத்யாதி - என்று ஆரம்பிக்கும் ஸ்ரீ வராஹசரம ச்லோகத்தில் என்றபடி, அதில 'ததஸ்தம் ம்ரியமாணம் து காஷ்டபாஷாணஸந்நிபம்' என்று சொல்லியிருப்பது இங்கு விவக்ஷிதம் 'துப்புடையாரை' இத்யாதி - இந்தப் பாட்டில் 'எய்ப்பென்னை வந்து நலியும்போது அங்கேதும் நானுன்னை நினைக்கமாட்டேன் அப்போதைக்கு இப்போதே சொல்லிவைத்தேன்' என்பது விவக்ஷிதம், அதாவது அந்திம ஸமயத்தில் உண்டாகும் ச்ரமத்தினால் வருந்தப்படும்பொழுது நான் உன்னை நினைக்கும்படியான சக்தியுடையவனல்லேன், அப்போதைக்காக இப்போதே உம்மை ப்ரார்த்திக்கிறேன் என்றபடி 'ஸூத்ராளி'—'சூழி' ஸப்தம் திருநாம ஸங்கீர்த்தனத்தைக் குறிக்கிறது நிஷ்கர்ஷமில்லை - ப்ரபத்திக்கு அங்கமாக இவன் ச்ரமப்பட்டு ஸம்பாதிக்க வேண்டுமென்பதில்லை இப்படியாகில் கத்யத்தில் அந்திம ஸ்ம்ருதியை ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்திருப்பதற்கு இது விருத்தமாகாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார்—'ஶரீரபாத' என்றாரம்பித்து ஶரீரபாத ஸமயேது - ஶரீரம் விடுகிற காலத்திலோ வென்னில், கேவலம் - [illegible], மதீயமேவ - என்னுடைய

1 ஆர்யா 2 வரா-புரா
3 பெரி-திரு-1-10-1 4 கத்ய

ஸாப்ரச்யுதப்ரவ்ருத்தஸம்ஸ்காரோபஜிகாம்ஸ:' என்றருளிச் செய்ததும் இவ்வர்த்தங்களுக்கு அவிருத்தமாக ஒரு ப்ரகாரத்தாலே நிர்வாஹ்யம். எங்ஙனேயென்னில் — ஸ்ம்ருதியிலருளிச்செய்கிற அந்திமஸ்ம்ருதி இவ்வந்திமஸ்ம்ருதியையும் உபாயமாகக் கொள்ளும் ப்ரபந்நரானவர்களுக்கு வரக்கடவதென்று சில வ்யாக்யாதாக்கள் நிர்வஹிப்பார்கள். இப்படியாகில் ஒரு ச்லோகத்திலும் அந்திமமான ப்ரத்யயம் நிர்விஷயமாயிராமையால் இது ஸம்வஸ்திதிக விஷயத்திலே போமாகில் 1 'யம் யம் வாபி ஸ்மரந் பாவம்' என்கிற கணக்கிலே விபரீதமுமாம். ஆனபின்பு ஸ்ம்ருதியிலருளிச்

காக்கவே இருக்கிற, தியா - தயையினால், அதிப்ரஜ்ஞ: - அதிக ஜ்ஞானத்தை யுடையவனாய், மாமேவ - என்னையே, அவலோகயந் - பார்த்துக்கொண்டு, அப்ரச்யுத - நழுவாமலிருக்கிற, ப்ரவ்ருத்த - முளைத்துண்டாகிய, ஸம்ஸ்கார - வாஸனை, உபஜிகாம்ஸ: - ஆசை, இவைகளை யுடையவனாகக்கொண்டு (நித்யமான கைங்கர்யம் செய்பவனாக ஆசைப்படுகிற) நிர்வாஹ்யம் - நிரூபிக்கத்தக்கது. உபாயத்வமாக - ப்ரபத்திக்குப் பலமாக 'யம் யம் வாபி' இத்யாதி ச்லோகம் பக்தர்களைக் குறிக்கிறது என்று தாத்பர்யம். யம் யம் - எந்தெந்த, பாவம் - வஸ்துவை, ஸ்மரந் - நினைத்துக்கொண்டு (சரீரத்தை விடுகிறானோ அந்த வஸ்துவின் ஸ்வபாவத்தை மறு ஜன்மத்தில் அடைகிறான்) இதை ஸாமாந்யமாகச் சொல்லியிருப்பதினால் இது எல்லாரையும் பற்றியது என்று திருவுள்ளம். 'யம்யம்வாபி' என்றாரம்பிக்கும் பொதுவான வசனங்கள் பக்தர்களை மாத்திரம் குறிக்கிறதாகவும், 'நஷ்டஸ்ம்ருதி:' இத்யாதி வசனங்களை அந்திம ஸ்ம்ருதியைப் பலமாகச் சேர்க்காமல் ப்ரபத்தி பண்ணினவர்கள் விஷயமாகவும், ஏதத் வாக்யத்தை அந்திம ஸ்ம்ருதியைப் பலமாகச் சேர்த்து ப்ரபத்தி பண்ணினவர்கள் விஷயமாகவும் எல்லா இடங்களிலும் சுருக்கிச் சொல்லுவது உசிதமல்ல

---

1 கீதை-8-6

செய்தபடியே ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கு ஸமவிஷ யத்தில் அந்திமஸ்ம்ருதி ப்ரயோஜனம் வரும். 1 'நஷ்டஸ்ம்ருதி ரவி' இத்யாதிகள் ஸ்ரீகீதையில் அஷ்டாதசாத்யாயத்தி லும், 2 'யம் யோகிந: ப்ராணவியோககாலே யத்நேந சித்தே விநிவேசயந்தி' இத்யாதிகளிலும் ஸ்வயத்நஸாத்ய மாக விதித்த கட்டளையிலே உபாயமாக அந்திமஸ்ம்ருதி வேண்டாவென்கிறானென்று சிலவாசார்யர்கள் அநு ஸந்திப்பார்கள். 3 'கேவலம் மதீயயைவ தயயா' என் றிறே யிங்கருளிச் செய்தது. அந்திமஸ்ம்ருதியாவது

அந்திம ஸ்ம்ருதி

பாஹ்யாதிக ஜ்ஞாநோபரமமானால் சித்தஸ்ய உபரமமாவதற்கு முன்பே பிறப்பதொரு ஸ்ம்ருதி. இது அருகிருந்தார்க்குத் தெரியாது. 4'த்ருச்யதே ஹி வாகிந்த்ரிய உபரதேபி மந: ப்ரவ்ருத்தி:'

வாசையினால் கல்பாந்தர மருளிச்செய்கிறார்—'ஆனபின்பு' என் றாரம்பித்து. ஆனபின்பு - ஸ்ரீ கீதையில் அருளிச்செய்திருப்பது எல்லாரையும் பற்றிய தாகையினால் ப்ரபன்னனுக்கும் ஸங்க ஸங்கோசமில்லாமல் அந்திமஸ்ம்ருதி ஏற்படுகிறபடியி னால் இதுவே ஸ்வாரஸ்யமானது என்று திருவுள்ளம். யம்-எந்த பர மாத்மாவை, யோகிந:-பக்தியோகம் செய்கிறவர்கள், ப்ராண வியோககாலே-ப்ராணன் சரீரத்தை விட்டுப்பிரியும் ஸமயத் தில், யத்நேந - கஷ்டங்களுடைய ப்ரயத்தனத்தினாலே, சித்தே-மன தில், விநிவேசயந்தி-வைத்துக் கொள்ளுகிறார்களோ 'அஷ்டா தசாத்யாய' இத்யாதிக்கு 'தந்த்ரவேதாஸ்தகம்' என்றாரம்பிக் கும் ச்லோகத்தில் என்று தாத்பர்யம். கட்டளையிலே-ப்ரகாரமாக. உபாயமாக - மோக்ஷோபாயத்தில் அந்தர்பூதமாக 'கேவலம், மதீய' என்கிற பதங்களினால் ஸ்வயத்னத்தின் அபேக்ஷை யில்லை என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. உபரமமானால் - லயத்தை யடைந்தால், வாகிந்த்ரியே வாக் இந்த்ரியம், உபர தேபி - லயத்தை யடைந்திருந்த போதிலும், மந: ப்ரவ்ருத்தி:-

1, 3 654 ம் பக்கம் பார்க்க 2 பார ஸா-46-139

4. ஸ்ரீ பாஷ்யம் - 4-2-1

என்கிற ஸாஷ்யமும் ஏதேனுமொரு ஸூத்ரத்தாலே ஒரு ஜீவ: ஸர்வஜ்ஞர் ஓருவனுக்குண்டென்றறிகிற வளவைச் சொல்லுகிறது, தனக்கு ஸர்வ ஸாக்ஷாத்காரத்வ ஸித்தியிலே கண்டபடியைச் சொல்லுகிறதாகவு மாம். ஆனபின்பு ஸம்வதிஷயத்தில் ஸர்வஜ்ஞத்வாதி ஸாக்ஷாத்காரிகளாகும் ஜாக்ஷ்ய கொடுக்கிறவாகத் தெரியும். இதற்கு இதுக்கு ப்ரகரணம் யோகிகளோடு அயோகிகளோடும் வாசியற ஸாக்ஷாத்கார வ்யாப்தாவின்ன பக்கலிலே விருத்திகமளவும் ஸங்ஷஷ்டர்மமாயிருக்கும் இவ்வவஸ்தையைப்பற்ற 1 ‘ஸாக்ஷாத்ஸாக்ஷாணவஸ்தீஸம்’ என்றும், 2 ‘ஸதூஸ்ரதிரவி’ என்றும்,

மனதின் பரவருத்தி ஆர்ஷதேவி - சாணப்படுகிறதல்லவா வார் இந்திரியம் மாத்திரம் ரூபத்தை அடைந்திருக்கும் தசையில் இவனுடைய ரேகைட முக்கிய காரணமாக கொண்டு மன தின் ஏகாக்ர்யத்தால் ஏற்படுகின்ற என்று உசிதத்தை தெரிந்து கொள்ளலாம் ‘ஆர்ஷதே’ என்ப தகுதிப்போது வார் அறியப்படு கிறது என்றாகத்தும் எனகிறவளவை — என்பது மாத்திரத்தை ‘தெரியாது’ என்று கூறுத பாதயக்ஷத்தில் அறியப்படுகிறதில்லை, மற்ற இந்திரியங்களும் ரூபத்தை அடைந்திருப்பதினால் ஸங்கிதத்தறிய வும் முடியாது என்றாகுமாகையினால் விரோதமில்லை வயாதியி னால் வார் இந்திரியத்திற்கு பாவருத்தி இல்லாமற் போனபோதி லும் தன்னுடைய மனதின் அனுஸந்தானம் இவனாலேயே பாத யக்ஷமாய் அறியப்படுகிறது இந்தப் பக்ஷத்தில் தனக்கே தோன்றுகிறபடியினால் விரோதமில்லை என்று தாத்பர்யம் யோகிகள் - பருமாசிகர் நிஷ்டாகர் ‘இவ்வவஸ்தையை’ இத்யாதி—இந்தவசனங்கள் அந்திம ஸ்மருதி வேண்டா மென்று சொல்லுகிறாரை வைத்துக்கொண்டு சத்ய வாக்ய விரோத ஸங்கையும் பரிஹாரமும் கீழருளிச் செய்யப்பட்டது இந்த வசனங்கள் ஹார்தாநிஷ்டரிடத்தில் விஸ்ரமிக்கும்பொழுது பிரஹ்ம ஜ்ஞான ஸம்ஸ்காரத்தை அடைந்திருந்தும் ஸமையைக் குறிக்கின்றன என்று சொல்லிவிட்டாலோ ஒருவித விரோதமு மில்லை, அந்திம ஸ்மருதியும் அவசியம் வேண்டுமென

1 வா-புரா 2 654 ம் பக்கம் பார்க்க

1 'நினைக்கமாட்டேன்' என்றும் சொல்லுகிறதென்று தேவநாயகர்க்கு விசேஷித்தோர் அதிசயஞ் சொல்லிற்றாகாது. இதுக்குமேல் 2 'மத்தஸ் ஸ்ம்ருதிர்ஜ்ஞாநம் அபோஹநஞ்ச' என்கிற ஸர்வஜ்ஞனுடைய ஸங்கல்பித ஸாமர்த்யத்தைக் கொண்டு ஸுஷும்நா நாடியிலே ஆவேசித்தால் பின்பு காலுதக்கமுள்ளதையுமொரு பகலாய் அனுஸந்திப்போமாம்.

நன்னிலையாம் நற்பகலாம் நன்னிமித்தம்
என்னுமிவை மதியாதாம் அரங்கரடியவர்க்கு
மின்னிலைமேனி விடும்பயணத்து விலக்கிலதோர்
நன்னிலையாய் நடுநாடி வழிக்கு நடைபெறவே 27

றேற்படும், என்றுபேக்ஷிப்பதின் கருத்து. அதிசயம் - மற்றவர்களைவிட மேன்மை ஸாத்த்விகத்தில் விசேஷிக்கும் தன்மை எல்லார்க்கும் பொதுவானபடியினாலே 'தஸ்மிந் ம்ரியமாணம்', 'ஜ்ஞாநவஸ்கார ஏகாக்ர', 'அப்போதைக்கிப்போதே சொல்லி வைத்தேன்' இத்யாதிகளில் ப்ரபன்னனுக்குச் சொல்லப்படுகிற அதிசயம் இல்லாமல் போகவேண்டி வரும். மத்தஃ - என்னாலேயே, ஸ்ம்ருதிஃ - நினைப்பதும், ஜ்ஞாநம் - ஜ்ஞானமும், அபோஹநம் - மறந்து விடும்படி செய்வதும் (உண்டாகிறது) ஸர்வஜ்ஞனுடைய - (அப்பொழுது தனக்கு ஜ்ஞானம் மிகவும் ஸங்குசிதமாகையினால்) ஸர்வஜ்ஞனான பகவான் ப்ரமாணம் செய்ய ஒரு பகலாய் - ஒரே மத்யாஹ்நமாய், ஜ்ஞான ஸங்கோசாதிகளில்லாமல் என்றபடி, உணர்த்தி - எல்லா பரம்பரையும் அறியுந்தன்மை

பதவுரை] அரங்கர் - ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய, அடியவர்க்கு - தாஸர்களுக்கு, இதனால் ஸ்ரீரங்கம் முதலிய க்ஷேத்ரங்கள் வாஸஸ்தானமென்றும், அவ்விடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமான் திருவடிகளில் கைங்கர்யம் அவச்யம் கர்த

---

1 பெரி-திரு-4-10-1 2 கீதை-15-15

தவயம என்றும் விஷகாஷிசசபபட்ட படியினாலே அபபடி இருக்கிறவாநுக்கு என்றாகதமாகையினாலே சீழ அருளிச செய்யப்பட்ட ஆர்ததம ஸங்கரஹ்தம அரங்கம்' என்றது மற்ற திவய க்ஷேத்திரங்களுக்குமஉபலக்ஷணம,விலக்கிலதோர,நன்னிலையாம- நல்ல ஸவபாவத்தை யுடையதான,மற்ற எல்லா நாடிகளைக் காட்டிலும் விலக்ஷணமாய ஆர்சிராதி மார்க்கத்தை அடைவிக்கக் கூடியதான, நநோடி-நடுவிலிருக்கும நாடி, அதாவது மேலநோக்கி யிருக்கும நூறறொரு நாடிகளில நடுவிலிருக்கும நாடி, அதாலே, வழி-வழிக்கு, அன்றிக்கே, நநோடிவழி - நடுநாடியினாலே செல்லக் கூடிய ஆர்சிராதி மார்க்கத்துக்கு, நடைபெற - நடப்பதற்காக, அதாவது அது வழியாகப போவதற்காக, மின்னிலே - மின்னலுடைய ஸதிதிக்கு ஸதருஸமான ஸதிதியையுடைய, அதாவது நஸவரமானஎன்றபடி,இததாலகாரணமாகிற காமமகழிநத பிறகு க்ஷணங்கூட நிறகாது, ஆகையினாலே ஸாமபஸகுணுதிகளைப ப்ராபபது அஸமபாவிதம என்றபடி,பீஷமாதிகள அபபடிககாலத்தை எதிர்பார்த்திருந்தும அவர்களுடைய வர்ாலத்தின மஹிமையி னாலேயறபட்டது என்பது தோத்திதம, மேனி-ஸரீரத்தை,விடே- விடுவதாகிய, பயணத்து - ப்ரயாணத்துக்கு, உத்தரமஸாநத்துக்கு என்றபடி,யாது ஆம் [illegible] பூமி ஸமபாவிதமாகுமோ, அது, நல நிலமாம-ப்ரஸஸ்தமான இடமாகும, அதாவது இவனுக்கு ப்ராண மநேரும இடமே ப்ரஸஸ்தமான இடம,அநறுகு வேறு ப்ரஸஸ்தாநாதிகளை எதிர்பார்க்க வேண்டியதில்லை என்று தாத்பர்யம, (யாதாம - [illegible] ஸமபவிக்குமோ அதுவே), நறபகலாம - நல்ல [illegible]ஹூர்த்தமாம, (யாதாம - எந்த [illegible] ஸமபவிக்குமோ அதுவே), நன்னிமித்தம - [illegible] ஸகுனமும - [illegible] சொல்லப்படுகிறதுமாகும

ஹார்த்தனான எமபெருமான ஹேயமான இந்த ஸரீரத்திற [illegible] வஸிப்பதற்கும இதிலிருநது உத்கரமணம செய்வதற்கும காரணத்தை [illegible] நிருபிக்கிறார—' ஊனா ' [illegible] [illegible]

தஹரகுஹரமத்யே தைவஸ்திஷ்டந் நிஷ்டாபரீக்ஷிபுகா
நிபதித நிஜாபத்யோஜ்ஜிஹீர்ஷாவதீர்ண பித்ருக்ரமாத் ।
யதிஹ நிஹதஸ்வஸ்தஸ்து காலே ஸ ஏவ ப்ரதாயிகா
அக்ருதகவாஸ்த்ருஷ்டா நாயகம் ப்ரவேசயதி ப்ரபு: ॥

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
நிகமநாதிகாரோ த்வாத்ரிம்ச:.

—

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥

சீராரும் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ப-ரை] **நிஷ்டாபரீக்ஷிபுகா** - சேறு நிறைந்த கிணற்றில், **நிபதித** - விழுந்திருக்கிற, **நிஜ** - தன்னுடைய, **அபத்ய** - பிள்ளையை, **ஜிஹீர்ஷா** - தூக்கிவிட வேண்டுமென்கிற ஆசையினால், **அவதீர்ண** (அதில்) இறங்கி இருக்கிற, **பித்ருக்ரமாத்** - தகப்பனுடைய க்ரமத்தினால், அதாவது தகப்பனைப்போல், இந்த சரீரம் அபோக்யமாயிருந்தாலும் ஆச்ரிதர்களை அனுக்ரஹிப்பதற்காகப் பரமாத்மா உள்ளே இருக்கிறான் என்பது அபிப்ராயம், **தஹரகுஹரே**-ஹ்ருதயகமலத்துக்குள் இருக்கும் ஸூக்ஷ்மமான ஆகாசத்தில், **திஷ்டந்** - இருக்கிற, **ப்ரபு:** - சக்தனான, **ஸ:**-அந்த, **தேவ:**-தேவனாகிய நாராயணன், **தேவ** சப்தத்திற்கு லீலை செய்து கொண்டிருப்பவன் என்று அர்த்தமாகையினால் இதுவரையில் லீலா ரஸத்தை யனுபவித்துக்கொண்டிருந்த படியினாலே உத்க்ரமணம் செய்யவில்லை என்பது தாத்பர்யம், **தஸ்மிந்காலே** - அந்த காலத்தில் அதாவது ப்ரயாண காலத்தில், பாபங்கள் முதலிய வ்யாஜத்தினால் லீலா ரஸத்தை அனுபவிப்பதில் ஆசை நிவ்ருத்தியடைந்த காலத்தில் என்றபடி, **ந:** - நம்மை, **அக்ரு**

தக்ஷிணாத்யானாம் ‘ஸமெப்ரபிநாவஜாயணெஷுடெ யெநவ்யஷதீஷ’ எனகிறபடியே ஒருவராலும செயயபபடாத தான, திவய நகரமாகிற வைகுணடததிறகு பரயாணம புறபபடுவதறகாக, **ஸாதாயிகம்** - நாழிகைக்கு மேலபடட நாறபெருநாழிவதான, **ஸாலிம்** - நாழிகையை, **ஆவெஸயதி** - பரவேஸிககுமபடி செயகிறான

திருவஹீநதிரபுரம சேடலூர விதவான பகவதவிஷயம

ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசார்ய ஸவாமிகளினால

செயயபபடட

ஸ்ரீமத ரஹஸயதரயஸார வயாகயானததில

நியாஸாதிகாரம

முறறிறறு

|| ஶ்ரீ: ||

| ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:

கதிவிசேஷாதிகாரம்,

[ஆதிவாஹிகர்களின் நிரூபணம்—மார்க்கத்தில் நடக்கும் ஸத்கார விசேஷங்கள்—மார்க்காந்தரங்கள் அநபேக்ஷிதங்கள்—கத்யனுஸந்தானம் அவஶ்யம் |

ஜ்வலநதிவஸஜ்யோத்ஸ்நாபக்ஷோத்தராயணவத்ஸராந்
பவநதபநப்ராலேயாம்ஶூந் க்ஷணாதசிரத்யுதிம் |
ஜலதரபதிம் தேவாதீஶம் ப்ரஜாபதிமாகத:
தரதி விரஜாம் ஊர்த்வே வாசஸ்பத: பரமேஷ்டிதம் ||

|| ஶ்ரீ: ||

| ஶ்ரீமதே ஶ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: |

பருமம் ஸாதிப்பவர் பரவேச்சத்த பிறகு ஆதிவாஹிகர்கள் இவனை அழைத்துக்கொண்டுபோகும் ப்ரகாரத்தை இந்த அதிகாரத்தில் நிரூபிக்கப்போகிறவராய் அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார் — 'ஜ்வலந' என்றாரம்பித்து.

பதவுரை] ஜ்வலந - அக்நி, திவஸ - பகல், ஜ்யோத்ஸ்நாபக்ஷ - நிலவோடுகூடிய (ஶுக்ல) பக்ஷம், உத்தராயண, வத்ஸர - வருஷம், இவை இவைகளின் அபிமானி தேவதைகள் சொல்லப்படுகின்றனர், பவந - காற்று, தபந - ஸூர்யன், ப்ராலேயாம்ஶூந் - பனிபோன்ற கிரணங்களையுடையவனான சந்திரன் இவர்களையும், க்ஷணாத் - க்ஷணமாக, அசிரத்யுதிம் - மின்னலையும், ஜலதரபதிம் - மேகங்களுக்கு ராஜாவான வருணனையும், தேவாதீஶம் - தேவேந்திரனையும், ப்ரஜாபதிம் - ப்ரஜாபதியையும், ஆகத: - அடைந்தவனாகக் கொண்டு, விரஜாம் - விரஜா நதியை தரதி - தாண்டுகிறான், தத: பரம்

இப்படி உபகாரநாயிலே ஆவேசித்தன
ஸாக்ஷாத்ஸை ஸூர்யஸரீரமாகிற ஸுஷ்வார்த்தி
அதிவாஹிகர்களின் ஸரீரமாய ஸுஷும்நாயாகிற
நப்பண்ணு தலைவாசலாலே வந்த்துவன
ஸாதிக்ன வார்த்தை சொல்லக்கற்கிற ஊர்வலஸூன
ராஜகுமாரனை ராஜா வெடுத்துக்கொண்டு லாவுமாப்
போலே கொண்டு புறப்பட்டு, 1 'மன்னும் கடுங்கதி
ரோன் மண்டலத்தின் நன்னடுவுள் அன்னதோர் இல்லியி

னூடு போய் (அண்டால்), ஸந்தம் - ஆஸ்ரயமானது, ஸா
வது - வாக்குக்கு, தூரதோ - தூரத்தில (இருக்கிறது), அதாவது
பலத்தின் பெருமை வாயால் சொல்லி முடியாது என்று தாத்
பர்யம் அன்றிக்கே ததஸ்வாரம் - அதற்குப் பிறகு, வாசு -
வாக்குக்கு, தூரதோ - தூரத்திலிருக்கிற (எட்டாததான), ஸந்
தம் - குணவிபூத்யாதிகளினால் ஆஸ்ரயமான பரமாத்மாவை,
ஆர்தி - அடைகிறான்

'இப்படி' என்று ஆரம்பித்து 'புறப்பட்டு' என்னுமளவாக ப்ரக்ருதார்த்தம் அநுவதிக்கப்படுகிறது ஸுஷ்வாரம் - பரமாத்மா வஸிக்கும் ஸரீரம், தலைவாசல் — தலையிலிருக்கும் வழி, ப்ரதானமான வழியாகவுமாம் 'வார்த்தை கற்கிற' என்பதினால் பருவத்தினால் அயலாருக்கு ப்ரீதி உண்டாக்கக் கூடியவனென்பதும், 'ஊர்வலஸூன்' என்பதினால் ரூபத்தினால் அயலாருக்கு ப்ரீதி உண்டாக்கக் கூடியவனென்பதும் சொல்லப்படுகிறது ஊர்வலஸூன - முகத்தினாலே எல்லாரையும் வஸம் பண்ணக் கூடியவன், உலாவுதல் - மெதுவாக நடத்தல் 'பரமாத்மாவினால் நடத்திச் செல்லப்பட்டவனாய் ஸரீரத்தைவிட்டுக் கிளம்புகிறான்' என்றாற்போன்ற ஸ்ருதி இதற்கு விவக்ஷிதம் மன்னும் - ஸ்திரமான, கடுங்கதிரோன் - க்ரூரமான கிரணங்களையுடைய ஸூர்யனுடைய, மண்டலத்தின் - மண்டலத்தினுடைய, நன்னடுவுள் - நல்ல மத்யத்தில், ஸரியான மத்ய பாகத்தில் என்றபடி, அன்னது - அப்படிப்பட்ட, மோக்ஷமார்க்கமென்கிற ப்ரஸித்தி

1 பெரிய திருமடல்-16

ஹூடுபோய' எனறும, 1 'தேரார நிறைகதிரோன மணடலததைக கீணடுபுககு' எனறும, 2 'சணடமணடலததினூடுசெனறு' எனறும, 3 'இருளகறறு மெரிகதிரோன மணடலததூடேறறிவைதது ஏணிவாஙகி' எனறுஞ சொலலுகிற தேவயாநமாரககததிலே வழிபபடுததி, 4 'அமரரோ டுயாவிறசென றறுவாதம பிறவியஞ சிறையே' எனகிறபடியே அர்ச்சிஸ்ஸெனறும, அஹஸ்ஸெனறும, ஶுக்லபக்ஷமெனறும, உத்தராயணமெனறும, ஸம்வத்ஸரமெனறும, வாயுவெனறும, ஆதித்யனெனறும, சந்த்ரனெனறும, வைத்யுதனெனறும, அமாநவஸம்ஜ்ஞனை விவணுககு ஸஹகாரிகளான வருணேந்த்ர ப்ரஜாபதிகளெனறுஞ சொலலபபடுகிற வழிநடத்தும முதலிகளையிட்டு

யையுடைய எனறபடி, இலலியின - தவாரததின, ஊடுபோய - நடுவிலே செனறு தேரார - ரதததில நிறைநதவனை, நிறைகதிரோன - லோகமெஙகும வயாபிநதுச கொணடிருககிற கிரணஙகளையுடைய ஸூர்யனுடைய, மணடலததை, கீணடு-பேதிதது, புககு-அதறகுளளே பரவேசிதது சணடமணடலததினூடு-ஸூர்யமணடலததின மதயததில, செனறு இருளகறறும - இருடடைப போககடிககிற, எரிகதிரோன - எரியுமபடியான கிரணஙகளையுடைய ஸூர்யனுடைய, மணடலததூடு, ஏறறிவைதது, ஏணிவாஙகி - ஏணியை எடுததுவிடடு, அதாவது புநராவருததி இலலாமலசெயது தேவயாநமாரககததிலே ஆசசிராதி மாரககததிலே அமரரோடு - ஆதிவாஹிகாளான தேவாகளோடு, உயாவில-பரமபததததில, செனறு, தம, பிறவி - ஜனமமாகிற, அஞசிறை - அழகிய (அதிகரூரமான) ஜயிலை, அறுவா-போககுவாகள அர்ச்சிஸ்ஸ-அசனி, அஹஸ்ஸ - மதயாஹநம அமாநவ ஸம்ஜ்ஞனை விவணுககு-அமாநவனெனகிற மறறொரு பெயரையுடைய வைதயுதனுககு, முதலிகள-முககயமான தேவதைகள நிதய ஸூரிச

---

1 சிறியதிருமடல-7 2 திருசச-67
3 பெரி-திரு-4-9-3, 4 திரு-1-3-11

1 ‘அஹம் ஸ்மராமி மத்பக்தம் நயாமி பரமாங்கதிம்’ என்கிற படியே தான் ப்ரயாணத்தை நடத்தி, அவ்வோ எல்லைகளில் ஸமவஸ்தாஸூத்ரத்திலே பரக்கப் பேசின ஸோபாநங்களையும் அநுபவித்து, 2 ‘ஸ்வர்லோகம் வைகுண்டநாமாநம் திவ்யம் ஷாட்குண்ய ஸம்யுதம் | அவைஷ்ணவாநாம் அப்ராப்யம் குணத்ரய விவர்ஜிதம் || நித்யஸித்தைஸ் ஸமாகீர்ணம் தந்மயை: பாஞ்சகாலிகை: | ஸபாப்ராஸாத ஸம்யுக்தம் வநைஸ்சோபவநைஸ் ஸுபம் || வாபீகூப தடாகைஸ்ச வ்ருக்ஷஷண்டைஸ் ஸுமண்டிதம் | அப்ராக்ருதம்

(என்னுடையவனான) மத்பக்தம் - என்னிடத்தில் பக்தியையுடையவனை, அஹம் ஸ்மராமி - நான் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன், பரமாம் கதிம் - உயர்ந்த ஸ்தானத்திற்கு நயாமி - அழைத்துக்கொண்டு போகிறேன். திவ்யம் - ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாததாயும், ஷாட்குண்ய ஸம்யுதம் - ஜ்ஞான சக்த்யாதி ஆறு குணங்களையுடையதும், அதாவது ஆறுகுணங்களை ப்ரகாசம் செய்யக்கூடியதாயும், அவைஷ்ணவாநாம் - வைஷ்ணவரல்லாதவர்களுக்கு அப்ராப்யம் - அடைய முடியாததாயும், குணத்ரய விவர்ஜிதம் - ஸத்வரஜஸ்தமோ குணங்களில்லாததாயும், தந்மயை: - அந்தப் பகவன்மயர்களான அதாவது பகவத் கைங்கர்யத்தையே வ்யாபாரமாக உடையவர்களான, பாஞ்சகாலிகை: - ஐந்து காலங்களிலும் சாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்பட்ட பகவதாராதனம் செய்து கொண்டிருக்கிற, அதாவது முன்னால் அப்படி ஆராதனம் செய்து முக்தியை அடைந்தவர்களாலும், அன்றிக்கே பரமபதத்திலே கர்த்தாவுடைய ஸங்கல்பத்தினாலே பாஞ்சராத்ராராதனம் செய்துகொண்டிருக்கிறவர்களாலும், நித்யஸித்தை: - நித்ய ஸூரிகளாலும், ஸமாகீர்ணம் - நிறைந்ததாயும், ஸபாப்ராஸாத ஸம்யுக்தம் - ஸபா மண்டபம், பகவானுடைய திருமாளிகை இவைகளோடு சேர்ந்ததாயும், வநை: - பெரிய காடுகளோடும், ஸுபம் - ரம்யமான, உபவநைஸ்ச - உத்யான வனங்களோடும், வாபீகூப தடாகைஸ்ச - நடைவாபி, கிணறு, குளங்கள் இவைகளினு

1 வரா-சரம 2 த்விதீயஜிதந்தா-18-21.

ஸர்வைர்தேவைர்வந்த்யம் அர்க்கதுல்யப்ரகாசம் || ப்ரக்ருஷ்டஸத்வ ராசிம் தம் கதா த்ரக்ஷ்யாமி சக்ஷுஷா |' என்று நெடுங் காலம் காமிக்கப்பட்ட தேசவிசேஷத்திலே சென்றவாறே ஜஹாது விசேஷ போகாய மாக வன்றிக்கே விதேயாலே ஸ்தாபிதமாய மதி சாஸ்த்ராயமாக வர்த்தமான ஸூக்ஷ்மசரீரத்தை ஆறுகடக்கைக்குப் பற்றின தெப்பம் போகவிடுமாப் போலே போகவிடுவித்து, விரஜைக் கக்கரைப்படுத்

மார்க்கத்தில் நடக்கும

தி, அப்ராக்ருத சரீரத்தைக்

லீகாந்த்ர ப்ரவேசங்கள்

கொடுத்து, ப்ராஹ்மம் தேஜ மென்கிற ஸாரூப்யத்தினளவுஞ் சேர்த்து, ஸோமஸுத

ஒவ, வ்ருக்ஷஷண்டை: - மரங்களின் தொகுதிகளினாலும், உபேதம் - அலங்கரிக்கப்பட்டதாயும், அப்ராக்ருதம் - ப்ரக்ருதியின் காரியமான ஸ்தூலங்களில்லாததாயும், ஸர்வை: தேவை: - தேவதைகளினால், வந்த்யம் - ஸேவிக்கத் தகுந்ததாயும், அர்க்கதுல்யப்ரகாசம் - ஸூர்யனுக்கு ஸமானமான ப்ரகாசத்தை உடையதாயும், ப்ரக்ருஷ்டஸத்வராசிம் - உயர்ந்த ஸத்வகுணத்தினால் நிறைந்திருப்பிடமாயுமிருக்கிற தம் - அந்த, வைகுண்டாகாரம் - வைகுண்டம் என்கிற பெயரையுடைய, லோகம் - லோகத்தை, கதா - எப்பொழுது, சக்ஷுஷா - கண்ணாலே, த்ரக்ஷ்யாமி - பார்க்கப் போகிறேன் 'ஜஹாதும்' இத்யாதி - சரீரம் விட்டவுடன் காமங்கள் நிச்சேஷமாய் நசித்து விட்டபடியினாலே அதின் பலமாக ஸுகங்களை யநுபவிப்பதற்காக அப்பொழுது சரீரமிருக்கிறதில்லை பின்னை எதற்காகவென்னில்? காமத்தினாலேற்பட்ட சரீரத்தை காமமாகிய காரணம் நிவ்ருத்தித்த பிறகு நாசிக்கவேண்டியதாயிருக்கப்போதிலும் கருமம் வித்யை தன் பலமாகிய அர்ச்சிராதிகதிகளையும், அங்கு நடக்கும் ஸத்காரங்களையும் நடத்துவதற்காகத் தானிருந்து கொள்ளுகிறதென்று தாத்பர்யம் 'மதிசாஸ்த்ரத்துக்காக' என்பதினாலே அங்கு பலம் அநுபவிக்கிறதற்காக அல்லவென்பது த்யோதிதம் 'ஸூக்ஷ்மசரீர'மாவது ஸ்தூல சரீரத்திலிருந்து நிர்யாண காலத்தில் ஸௌக்ஷ்ம்யமாய் உடனானது கடக்கைக்கு - தாண்டுவதற்காக, போக

மென்கிற வ்ருக்ஷத்தைக் கிட்டுவித்து, சூர்ணாஞ்ஜநவர்ணக வாஸோஹஸ்தைகள் வர்ணகஹஸ்தைகளான ஐந்நூறு திவ்யாப்ஸரஸ்ஸுக்களை யெதிர்கொள்வித்து, ப்ரஹ்மாலங்காரத்தாலே யலங்கரிப்பித்து, ப்ரஹ்மகந்த ரஸ தேஜஸ்ஸுக்களை ப்ரவேசிப்பித்து, குடியடியாரிவர் கோவிந்தன் றனக்கென்று முடியுடைவானவர் முறை முறை யெதிர்கொள்ள கொடியணி நெடுமதிள் கோபுரங் குறுகுவித்து, ஐந்த்ர ப்ராஜாபத்திகளென்று பேருடைய த்வாரபாலரைக் கிட்டுவித்து, 1 'வைகுந்தம் புகுதலும்' என்று தொடங்கி மேல் மூன்று பாட்டிலுஞ்

விளைவித்து -(கதிக்ரமமாகத் திரும்ப ஏற்பட்டபடியினாலே அந்தக்கதி ஆனவுடன்) அதை விடும்படி செய்து. 'ஐரம் மதீயம்' இத்யாதி சாந்தோக்யத்தில் எட்டாவது ப்ரபாடகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வர்ணகம் - சந்தனப்பொடி, வாஸஸ் - வஸ்திரம், ஒவ்வொன்றையும் நூறு நூறு அப்ஸரஸ்ஸுக்கள் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று உபநிஷத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ப்ரஹ்மாலங்காரம் - பரமாத்மாவைப் ப்ராபிக்கு மலங்காரம். இவர் இந்த முக்தர், கோவிந்தன் தனக்கு [illegible] குடியடியார் - நம்முடைய தாஸர், அல்லது பரம்பரையாக தாஸர், என - என்று சொல்லிக்கொண்டு, முடியுடை வானவர் - கிரீடங்களையுடைய நித்யஸூரிகள், முறைமுறை - வரிசை வரிசையாக, [illegible] பாரவச்யத்தை [illegible], எதிர்கொள்ள - எதிர்கொண்டு வர, கொடி - த்வஜங்களாலே, அணி - அலங்கரிக்கப்பட்ட, நெடு - மிகவும் உயர்ந்த, மதிள் - மதிலையுடைய, கோபுரம் - கோபுர வாசலை, குறுகுவித்து - கிட்டும்படி செய்வித்து, 'பேருடைய' என்பதினாலே கேவலம் இந்திரப்ரஜாபதிகளல்ல, அப்படிப்பட்ட திருநாமங்களையுடைய நித்யஸூரிகள் என்பது த்யோதிதம். மூன்று பாட்டிலும் - 'வைகுந்தம் புகுதலும் வாசலில் வானவர் வைகுந்தன் தமர் எமர் எமதிடம் புகுதென்று வைகுந்தத்து அமரரும் முனிவரும் வியந்தனர் வைகுந்தம் புகுவது மண்ணவர் விதியே', 'விதிவகை புகுந்தனரென்று நல்வேதியர் பதியினில் பாங்கினில் பாதங்கள் கழுவினர்

1 திரு-10-9-9

சொல்லுகிறபடியே ஸத்காரங்களான ராஜோப-சாரங்களைப் பண்ணுவித்து, ஆநந்தமயமான மண்டப-ரத்நத்தில் அழகோலக்கத்திலே புகுரவிட்டு,[1] 'அநயாஹம் வஶீக்ருத: காலமேதம் நாவபுத்தவாந் | உத்க்ருஷ்டநீசாம் தாம்

பாதங்கள் கழுவினார் நிதியும் நற்சுண்ணமும் நிறைகுடம் விளக்கமும் மதிமுக மடந்தையர் ஏந்தினர் வந்தே', 'வந்தவர் எதிர்கொள்ள மாமணி மண்டபத்து அந்தமில் பேரின்பத்து அடியரோடிருந்தமை கொந்தலர் பொழில் குருகூர்ச் சடகோபன் சொல் சந்தங்களாயிரத்திவை வல்லார் முனிவரே' என்று பூர்ணமாகப் பாடின '**வைகுந்தம் புகுதலும்**' இத்யாதிகளில் நித்யஸூரிகள் இவர்களை ஆராதிப்பதற்காகத் தங்கள் க்ருஹத்திற்கு எழுந்தருளும்படி ப்ரார்த்திப்பதும், தங்கள் தங்கள் திருமாளிகை வாசல்களில் திருவடிகளுக்குப் பாத்யம் சேர்ப்பது முதலிய உபசாரங்களை நடத்துவதும், பெரியபிராட்டியார் தம் கருநிதியான ஸ்ரீ சடகோபனை எழுந்தருளப் பண்ணுவித்துக் கொண்டு வருவதும், ஸடசியார் ஸ்ரீபதி, தன் புத்திரனுடைய மஹோத்ஸவத்தைக் காண்பதற்காகப் புறப்படும் பிதாவைப் போலே தானே வாசலில் வந்து நின்று கொண்டு திருமாமணி மண்டபத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டு போவது முதலிய உபசாரங்களை என்றாத்தம் பகவான் தானே எதிர்கொள்ளும்போது '**பண்ணுவித்து**' என்றது ஸூரிகளைக்கொண்டு அழைத்துப் போகிற விசாரமும், எதிர்கொண்டு வருகிற விகாரமும் வெவ்வேறாகையினாலே இந்த பேதத்தைக் கொண்டருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. **அழகோலக்கத்தில்**-அழகு பொருந்திய ஓலக்கத்தில் (கோஷ்டியில்) **அஹம்**-நான், **அநயா**-இந்த ப்ரக்ருதியினால், **வஶீக்ருத:**-வசப்படுத்தப்பட்டவனாய், **ஏதம் காலம்**-இவ்வளவு காலம், **நாவபுத்தவாந்** - தெரிந்துகொள்ளவில்லை **உத்க்ருஷ்டநீசாம் தாம்** - உயர்ந்ததான தேவஜாதி, நடுவான மனுஷ்ய ஜாதி, தாழ்ந்ததான பசு முதலிய ஜாதி, இவைகளோடு கூடிய பரதேஶத்தை யுடைய, **தாம்** - இந்த ப்ரக்ருதியை, **அஹம்** - நான், **கதம்** - எப்படி, **ஆவஸே**-வஸிப்பேன், அதாவது இந்த ப்ரக்ருதியின் பரிணாமமான ஶரீரத்தில் எப்படி வஸிப்பேன் என்றபடி,

---

1 பார-ஶா-312-30, 38, 39

தாஹம் அசேதநவத்ஸ || அதிதூரம் இமாம் ஹித்வா ஸம்ப்ரயிஷ்யே நிர்துக்கம் | அநேந ஸாம்யம் யாஸ்யாமி நாநயா அசேதநயா || யுக்தம் மம ஸஹாநேந ஸாம்யம் நாநயா ஸஹ ||', 1 'க்ரீடந்தம் ஸ்ரியா ஸார்த்தம் க்ரீடாவிஹாரேஷு கேஶவம் || மேகஶ்யாமம் விஶாலாக்ஷம் கதா த்ரக்ஷ்யாமி சக்ஷுஷா ||', 2 'மேகஶ்யாமம் மஹாபாஹும் ஸ்திரஸத்வம் த்ருடவ்ரதம் | கதா த்ரக்ஷ்யாமஹே ராமம் ஜகதஶ்ஶோக நாஶநம் || த்ருஷ்டபூர்வ ஹி நஶ்ஶோகவேகநாஶக்ருதி

அஹம் - நான், இமாம் - இந்த பிரகிருதியை, ஹித்வா - விட்டு, அதிதூரம் - வெகு தூரம் சென்று, நிர்துக்கம் - துக்கங்களில்லாத பகவானை, ஸம்ப்ரயிஷ்யே - அடையப் போகிறேன், அநேந - இந்தப் பகவானோடு, ஸாம்யம் - ஸமமாயிருக்கையை, யாஸ்யாமி - அடையப்போகிறேன், அசேதநயா - ஜ்ஞானமில்லாத, அநயா - இந்த பிரகிருதியோடு, ஸாம்யம், ந - அடையப்போகிறதில்லை, மம - எனக்கு, அநேந ஸஹ - இந்தப் பகவானுடன், ஸாம்யம் - ஸமமாயிருக்கை யுக்தம் - உசிதமானது, அநயா ஸஹ - இந்த பிரகிருதியோடு கூட, ஸாம்யம் - ஸமமாயிருக்கை, ந-(யுக்தம்) அல்ல ஸ்ரியா ஸார்த்தம் - லக்ஷ்மியோடு கூட, க்ரீடாவிஹாரேஷு - விளையாடுமிடங்களில், க்ரீடந்தம் - விளையாடிக்கொண்டிருக்கிற மேகஶ்யாமம் - மேகம்போல நிறமுடையவராயும் விஶாலாக்ஷம் - விசாலமான கண்களையுடையவராயிருக்கிற, கேஶவம் - பகவானை, கதா - எப்பொழுது, சக்ஷுஷா - கண்ணால், த்ரக்ஷ்யாமி - பார்க்கப் போகிறேன் மேகஶ்யாமம், மஹாபாஹும் - நீண்ட கைகளையுடையவராயும், ஸ்திரஸத்வம் - உறுதியான பலமுடையவராயும், த்ருடவ்ரதம் - திடமான விரதத்தையுடையவராயும், ஜகத: - லோகத்துக்கு ஶோகநாஶநம் - துக்கத்தைப் போக்கடிக்கிறவராயிருக்கிற, ராமம் - ராமனை, கதா த்ரக்ஷ்யாமஹே ராகவ: - ராமன், த்ருஷ்டபூர்வ: - (நம்மால்) பார்க்கப்பட்டவராய்ச் சொன்னது தானே, ந: - நம்முடைய

---

1 கவிதயஜ்ஞகங்கை ?1 2 ராமா-அயோ-88-8,9.

ராவஸ:| தத்ஸ்வஸ்ய ஸ்வேநாகஸ்ய ஸம்ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரவஸ்ந:||' இத்யாதிகளிற் கட்டளையிலே யிவன் உபாயித்த படியே இழந்த விழவெல்லாந்தீர நிரதிசய போக்யனான தன்னைக் காட்டித் தன்மை பெறுத்தித் தன் தாளிணைக் கீழ்க் கொண்டு தன்னோடு ஸாகந போகப்ரகர்ஷணமான ஸாயுஜ்யத்தாலே யிவனுக்கு ஸஜாதீயரான வந்தமில் பேரின்பத் தடியரோடிருத்தி, இப்படி ஸம்ஸார நிவ்ருத்தி பூர்வகமாகவும், ஸ்வஸ்வரூபாவிர்பாவ பூர்வகமாகவும், தேசகாலாவஸ்தா ஸங்கோச மில்லாதபடியாகவும் தன் உபாயத்துக்கநுரூபமாக விவன் உபாயித்த போக்யங்களையெல்லாம் யாவதாத்மபாவியாகக் கொண்டருளி, 1 'ஸர்வேஷாமேவ நித்ய நித்யப்ரஷ்டய:' என்கிற படியே தனக்கு மந்த்ராந்தரமொரு வயஸ்ஸில் தோழன்மாரைப்போலே யிருக்கிற நித்யஸூரிகளோடு இனவந்த விவனோடு வாசியறப்புரையறப்பரிமாறி

லோகம் - ஏகாந்தத்தை, ஸம்ஸ்ருஷ்டு - உதிக்கக் கொண்டிருக்கிற ஸாக்ஷர:-ஸமாயன தத்ஸவ-இந்நடைப்போல, அவதேஹஷ்டி - போகத்தைப் போகிறா இத்யாதிகளிற் கட்டளையிலே - அவதார தமைகளில் இந்த மாதிரி பார்த்திருப்பதைப்போல, இழந்த இழவு - இதுவரையில் அடைப்பட்டிருந்த பகவதநுபவத்தின் நஷ்டப் தன்மைபெறுத்தி-பரமஸாம்யத்தைக்கொடுத்து ஸாகந போகப்ரகர்ஷணமான-ஸமானமான ஆநந்தத்தை உண்டாக்குமிருக்கையை ஸ்வபாவமாகவுடைய, அந்தமில் - நாசமில்லாத, பேர் - பெரிய, இன்பத்து - ஆநந்தத்தை யநுபவித்துக் கொண்டிருக்கிற, அடியரோடு - தாஸபூதர்களான நித்யமுக்தர்களோடு இருத்தி - இருக்கும்படி செய்து 'ஸ்வஸ்வரூபாவிர்பாவ' மாவது ஜீவாத்மாவின் ஸ்வபாவமான கர்மஸம்பந்தமில்லாதவனா யிருக்கை முதலான குணங்களின் ப்ரகாசம் தேச' இத்யாதி - தேசம் முதலியவைகளினாலுண்டான ஸங்கோசம் புரையற - வ்யத்யாஸமில்லாமல்,

---

1 [illegible]

ஸ்தோத்ரத்திலும் ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யத்திலு மருளிச்செய்த க்ரமத்தின்படியே ஐகாந்திகாத்யந்திக நித்யகிங்கரனை விவனுகப்பாலே தான் ப்ரார்த்திஸ்யாக்ஷமாயிருந்தும்

வஸாதிவஷ்ட்ருஷ்டிவசிஷ்டவ்ரஜ ஸாக்ஷாத்காரமான உபாஸ்யவிஷயங்களிலும் 1 'ஸத்த்வம் வஹதி ஸூக்ஷ்மாத்மா தேவம் நாராயணம் ஹரிம் | ஹரி: ப்ரவஹதி ஸூக்ஷ்மாத்மா பரமாத்மாநமாத்மநா ||', 2 'யத்ராஷ்டஜந்தரஶோகெவரண்

மார்க்காந்தரங்கள் அநபேக்ஷிதங்கள்

பரிமாறி - ஸம்ஶ்லேஷித்து 'ஸ்தோத்ரத்திலும்' என்பதற்கு 'கதாஹமைகாந்திக நித்யகிங்கர: ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி' என்கிற ஶ்லோகத்திலும் என்றும், 'கத்யத்திலும்' என்பதற்கு 'கதாஹம்' என்றாரம்பித்து 'நித்ய கிங்கரோ பவாநி' என்கிற வரையிலான சூர்ணிகையிலும், என்றும் தாத்பர்யம். ஐகாந்திக - வேறொரு ப்ரயோஜனத்தில் ஆசையில்லாத, ஆத்யந்திக அழிவில்லாமலிருக்கிற, அன்றிக்கே இதற்கு வேறுபட்ட புருஷார்த்தம் இல்லாத இதைத்தவிர ஶாஸ்த்ர விஹிதமோக்ஷ மார்க்கங்கள் இருந்தபோதிலும் ப்ரபன்னனுக்கு அவைகள் தேவையில்லாமையினாலே இங்கு அருளிச்செய்யப்படவில்லை என்று நிரூபிக்கப்போகிறவராய் அப்படிப்பட்ட மார்க்காந்தரம் உண்டென்பதற்கு ப்ரமாணம் அருளிச்செய்கிறார்— 'வஸாதி' என்றாரம்பித்து 'வஸாதி' இத்யாதி - அவர்களுக்கு அனுபவிக்க வேண்டிய வஸ்துவில் ஆதித்யனைச் சேர்ந்திருக்கிறபடியினாலே அந்த மண்டலத்தைப் பேதித்துக் கொண்டு போவதாகிய அர்ச்சிராதிகதி அஸம்பாவிதம் என்று தாத்பர்யம் ஸூக்ஷ்மாத்மா பரிஶுத்தமான ஸ்வரூபத்தையுடைய, ஸத்த்வம் - ஸத்த்வகுணமானது, ஹரிம் - பாபஹரனாயும், தேவம் - தேவனாயிருக்கிற, நாராயணம் அநிருத்தாதி அவதாரங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிற நாராயணனை, வஹதி - அடைவிக்கிறது, ஸூக்ஷ்மாத்மா, ஹரி: - அநிருத்தன் முதலிய அவதாரங்களையுடையவராகிய, ஆத்மநா தானே, பரமாத்மா

1 பார-மோ 307-77 2 பார-மோ-354-18-20

பாபவிவர்ஜிதா:| தேஷாம் வைசேஷிகம் யாநம் ச்ருணுஷ்வ த்விஜஸத்தம || ஸர்வலோக தமோஹந்தா ஆதித்யோ த்வார முச்யதே | ஜ்வாலாமாலீ மஹாதேஜா யேநேதம் தார்யதே ஜகத் | ஆதித்ய தக்த ஸர்வாங்கா அத்ருச்யா: கேநசித் க்வசித் | பரமாணுபூதாஸ்து தம் தேவம் ப்ரவிசந்த்யுத | தஸ்மாதபி விநிர்முக்தா அநிருத்ததநௌ ஸ்திதா: | மநோபூதாஸ்ததோ பூய: ப்ரத்யும்நம் ப்ரவிசந்த்யுத |

...ம் - பரவாஸுதேவனை, வஹந்தி யே - எவர்கள், லோகே - இந்த லோகத்திலேயே, புண்யபாபவிவர்ஜிதா: - புண்ய பாபங்களில்லாதவர்களாய், தக்த - கொளுத்தப்பட்ட, இந்தநா: - ஸம்ஸாரமாகிற நெருப்புக்கு விறகுபோலே வ்ருத்தி செய்யக் கூடிய காமங்களையுடையவர்களோ, வைசேஷிகம் யாநம் - க்ஷேமமாகிய மார்க்கத்தை, ச்ருணுஷ்வ - கேளாய், தேஷாம் அவர்களுக்கு, த்விஜஸத்தம - ஓ! ப்ராம்மண ஸ்ரேஷ்டனே, யேந - எந்த ஸூர்யனால், இதம் - இந்த, ஜகத் - லோகம், தார்யதே - (ப்ரகாசத்தை உண்டு பண்ணுவதினால்) தரிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ ஜ்வாலாமாலீ - அனேகம் கிரணங்களை யுடையவனும், மஹாதேஜா: - மிகுந்த ப்ரகாசத்தையுடைய ஸர்வலோகதமோஹந்தா - எல்லா லோகங்களுக்கும் இருட்டைப் போக்கடிக்கிற, ஆதித்ய: - ஸூர்யன், த்வாரம் - வழியாக, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறான் ஆதித்யை: - ஸூர்யனால், தக்த - கொளுத்தப்பட்ட ஸர்வாங்கா: - எல்லா அவயவங்களையுமுடையவர்களாய்க் கொண்டு, கேநசித் - ஒருவனாலும், க்வசித் - ஒரு இடத்திலும், அத்ருச்யா: - பார்க்கத் தகாதவர்களாய், பரமாணுபூதாஸ்து - பரமாணுவைப் போல ஸூக்ஷ்மமான சரீரத்தையுடையவர்களாய்க் கொண்டு, தம் தேவம் - அந்த ஆதித்யனை, ப்ரவிசந்தி - ப்ரவேசிக்கிறார்கள் அநிருத்ததநௌ - அநிருத்தனுடைய சரீரத்தில், ஸ்திதா: - இருந்து, தஸ்மாத் - அந்த ஆதித்ய சரீரத்திலிருந்து, விநிர்முக்தா: - விடுபட்டவர்களாய், மநோபூதா: - மனதை மாத்திரம் மிகுதியாயுடையவர்களாய்க் கொண்டு, தத: - அதிலிருந்து, பூய: -

ப்ரத்யும்நாச்ச விநிர்முக்தா ஜீவம் ஸங்கர்ஷணம் தத꞉। விஶந்தி விப்ரப்ரவரா꞉ ஸாங்க்யா யோகாஶ்ச தைஸ்ஸஹ ॥ ததஸ்த்ரைகுண்யஹீநாஸ்தே பரமாத்மாநமஞ்ஜஸா। ப்ரவிஶந்தி த்விஜஶ்ரேஷ்டா꞉ க்ஷேத்ரஜ்ஞம் நிர்குணாத்மகம் ॥ ஸர்வாவாஸம் வாஸுதேவம் க்ஷேத்ரஜ்ஞம் வித்தி தத்த்வத꞉। ஸமாஹிதமநஸ்காஶ்ச நியதா꞉ ஸம்யதேந்த்ரியா꞉ ॥ ஏகாந்தபாவோபகதா வாஸுதேவம் விஶந்தி தே ॥' இத்யாதிகளான மஹாபாரத வசநங்களிலும், 'ஶ்வேதத்வீபமித꞉ ப்ராப்ய விஷ்வக்ஸேநபுரம் ஹரிம் । ததோऽநிருத்த

மேலே, ப்ரத்யும்நம் - ப்ரத்யும்னனை, ப்ரவிஶந்தி, ப்ரத்யும்நாத் - ப்ரத்யும்னனிடத்திலிருந்து, விநிர்முக்தா꞉, தத꞉, ஜீவம் - ஜீவாத்மாக்களுக்கு அபிமானியாகிய, ஸங்கர்ஷணம் - ஸங்கர்ஷணனை, விஶந்தி - ப்ரவேசிக்கிறார்கள், தைஸ்ஸஹ - அவர்களுடன், ஸாங்க்யா꞉ - ஜ்ஞான யோகத்தில் நிஷ்டை யுடையவர்களாயும், யோகாஶ்ச - கர்மயோகத்தில் நிஷ்டையு யுடையவர்களாயு மிருக்கும், விப்ரப்ரவரா꞉ - ப்ராம்மண ஶ்ரேஷ்டர்கள் (ஸங்கர்ஷணனை யடைகிறார்கள்) தத꞉, தே - அவர்கள், த்ரைகுண்யஹீநா꞉ - மூன்று குணங்களும் இல்லாதவர்களாய்க் கொண்டு, அஞ்ஜஸா - சீக்கிரத்தில், நிர்குணாத்மகம் - ஸத்வம் முதலிய குணங்களில்லாதவராய், க்ஷேத்ரஜ்ஞம் - க்ஷேத்ரஜ்ஞனென்று சொல்லப்படுகிற, பரமாத்மாநம் - பரவாஸுதேவனை, ப்ரவிஶந்தி, ஸர்வாவாஸம் - எல்லாவஸ்துக்களுக்கும் ஆதாரமாகிய அதாவது அந்தர்யாமியாகிய, வாஸுதேவம் - வாஸுதேவனை, தத்த்வத꞉ - உண்மையாக் க்ஷேத்ரஜ்ஞம், வித்தி - அறி, நியதா꞉ - நியமத்துடன் கூடினவர்களாயும், ஸம்யதேந்த்ரியா꞉ - விஷயங்களிலிருந்து இழுக்கப்பட்ட இந்திரியங்களை உடையவர்களாயும், ஸமாஹிதமநஸ்கா꞉ - ஸாவதானத்துடன் கூடிய மனதுடன் கூடிய, தே - அவர்கள், ஏகாந்தபாவோபகதா꞉ - அநந்ய ப்ரயோஜனமான மனதையுடையவர்களாய், வாஸுதேவம், விஶந்தி இத꞉ - இந்த லோகத்திலிருந்து, ஶ்வேதத்வீபம் - ஶ்வேத த்வீபத்தை, ப்ராப்ய - அடைந்து, விஷ்வக்ஸேநபுரம் - விஶ்வ

ஆஸாத்ய ஸ்ரீமத் க்ஷீரோதஶயநம் ஹரிம் ॥ தத: ப்ரத்யும்நம் ஆஸாத்ய தேவம் ஸர்வேஶ்வரேஶ்வரம் ॥ ததஸ்ஸங்கர்ஷணம் திவ்யம் ப்ரபும் ஸநாதநம் | அயமேவாபரோ மார்க்க: ஸதா ப்ரஹ்ம ஸமாவிவிக்ஷிணாம் ॥ பரமைகாந்தி ஸித்தாநாம் பஞ்சகாலபராத்மநாம் ॥' என்றிப்படிகளிலே ஜயத்ஸம்ஹிதாதிகளிலும், 1 'விபவார்ச்சநாத் வ்யூஹம் ப்ராப்ய வ்யூஹார்ச்சநாத் பரம் ப்ரஹ்ம வாஸுதேவாக்யம் ஸூக்ஷ்மம் ப்ராப்யத இதி வதந்தி' என்று ஸ்ரீபாஞ்சராத்ராதிகரணத்திலும், சில அதிகாரி விஶேஷங்க

ரூபத்தைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிற, ஹரிம்-(அவ்விடத்திலிருக்கிற) பகவானை, ப்ராப்ய-அடைந்து, தத:, ஸ்ரீமத்க்ஷீரோதஶயநம் - காந்தியுடன் கூடிய க்ஷீர ஸமுத்திரத்தில், அநிருத்தம்-அநிருத்தனென்கிற பகவானை, ஆஸாத்ய-அடைந்து, தத: - அவ்விடத்திலிருந்து, ஸர்வேஶ்வரேஶ்வரம் - எல்லா ஈஶ்வரர்களுக்கும் ஈஶ்வரனான, ப்ரத்யும்நம் - ப்ரத்யும்னன் என்கிற, தேவம் - தேவனை, ஆஸாத்ய, தத:, ஸநாதநம்-அநாதியான, திவ்யம் - அப்ராக்ருதமான, ஸங்கர்ஷணம் - ஸங்கர்ஷணனாகிய, ப்ரபும் - பகவானை (அடைகிறார்கள்), ஸதா - எப்பொழுதும், ப்ரஹ்மஸமாவிவிக்ஷிணாம் - ப்ரஹ்மானந்தத்தை ஆசைப்படுகிற, பஞ்சகாலபராத்மநாம் - ஐந்து காலத்தில் ஆராதனம் செய்வதில் ஆசையுடையவர்களாயும், பரமைகாந்திஸித்தாநாம் - பரமைகாந்தித்தன்மையில் ஸித்தியை யுடையவர்களாயு மிருக்கிறவர்களுக்கு, அயமேவ - இதுவும், அபர: - வேறொரு, மார்க்க: - வழி இப்படிகளிலே - இந்த விதங்களிலே விபவார்ச்சநாத் - விபவத்தை உபாஸனம் செய்வதினாலே, வ்யூஹம் ப்ராப்ய - வ்யூஹாவதாரத்தை அடைந்து, வ்யூஹார்ச்சநாத் - வ்யூஹத்தை உபாஸனம் செய்வதினாலே, வாஸுதேவாக்யம் - வாஸுதேவன் என்று பெயரையுடைய, ஸூக்ஷ்மம் - ஸூக்ஷ்மமான, தத் - அந்த, பரம் ப்ரஹ்ம - பரப்ரும்மமானது, ப்ராப்யதே - அடையப்படுகிறது அதிகாரி விஶேஷங்களை -

1 ஸ்ரீ பாஷ்யம்-2-2-41.

ளைப்பற்றச் சொல்லுகிற க்ரமமுக்திபக்ஷத்திலும், ஸத்யலோகாதிகளிலிருந்து முக்தராமவர்களுக்கு முன்னை கதிவிஶேஷாதிகளிருக்கும் கட்டளைகளவ்வோவதிகாரிகளுக்கே ஜ்ஞாதவ்யங்களாகையா லிங்கவைவகுத்துச் சொல்லுகை யபேக்ஷித மன்று இக்கத்யநு ஸந்தாநாதிகள் ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திநிஷ்டனான இவனுக்கு ஸதாசாரப்ரவ்ருத்திநிஷ்டனுக்குப்போலே உபாயாங்கமாக நாள்தோறும் கர்தவ்யங்களன்றேயாகிலும் இவ்வுபாயத்தி லிழியும்போது அதிகாரிஸ்வவிஶேஷகமாக ஜ்ஞாதவ்யமபேக்ஷிதமாகையாலே ஜ்ஞாதவ்யவிஶேஷாநுஸந்தாநமாய்ப் புகிரக்கடவன் பின்பு, வரப்புகிற கல்யாணத்துக்கு நாளெண்ணி யிருக்குமாப்போலே ஸம்வத்ஸராயித்த பாரார்த்த்ய ஸ்மரணார்த்தமாய இப்பாரார்த்த்யமும் பெறப்புகிறோமென்கிற ப்ரீத்யதிஶயத்தை விளைவித்துக்கொண்டு ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமாயிருக்கும் ஆகையா லிங்கு ஸம்க்ஷேப

கத்யநுஸந்தானம் அவஶ்யம்

அந்தந்த ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் உபாஸன நிஷ்டர்களை க்ரமமுக்திபக்ஷம் - விபவ வ்யூஹக்ரமமாக மோக்ஷத்தை யடைவது 'ஸத்யலோகாதிகளிலிருந்து' என்பதோடு ப்ரும்மாவுடன் என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும் இது புராணாதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது 'ஆதி' ஶப்தம் பலாநுஸந்தானத்தைக் குறிக்கிறது பக்தியோக நிஷ்டனுக்கு கத்யநுஸந்தானம் அங்கமென்று ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் நிர்ணீதம். அன்றேயாகிலும்-இல்லாமற்போனபோதிலும் 'இவ்வுபாயத்தில்' இத்யாதி-அங்கமாகா விட்டாலும் இந்த உபாயத்தை யனுஷ்டிக்கும்பொழுது பலத்தில் ஆசை அதிகாரத்தில் சேர்ந்திருப்பதினாலும் பிறகு வரப்போகிற புருஷார்த்தத்தை சேர்ந்ததாகையினாலே ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாகவும் இக்கத்யநுஸந்தானம் அபேக்ஷிதமென்று தாத்பர்யம் 'ஸம்க்ஷேபஜ்ஞாந'மாவது ந்யாய விசாரத்தினால் க்ரமாதிகளில் நிர்ணயமில்லாமல் பொதுவாகத் தெரிந்து கொள்வது அபேக்ஷிதவிஶேஷயுண்டே - அனுஷ

ஜ்ஞாநாத்ருத்தாலு மிவனுக்கு விசேஷித்த ஸித்தியுண்டு
1 'ஸமீபம் ராஜஸிம்ஹஸ்ய ராமஸ்ய விதிதாத்மந:। ஸங்கல்ப
ஹயஸம்யுக்தைர்யாந்தீவ மநோரதை:॥' என்னும்
படி பிராட்டி யிருந்த விருப்பு இவனுடைய மத்யா
வஸ்தாநத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம்

நடைபெறவங்கிப் பகலொளிநாளுத்தராயணமாண்
டிடைவருகாற்றிரவியிரவின்பதிமின்வருணன் [ரால
குடையுடைவானவர்கோமான் பிரசாபதியென்றிவ
இடையிடை போகங்களெய்தி யெழிற்பதமேறுவரே

டான காலத்தில் பல ப்ரார்த்தனையாகிற அங்கமும், பிறகு புருஷார்த்தத்தில் த்வரையும் ஆநந்தாநுபவமும் உண்டாகிறது விதிதாத்மந: - ஸர்வஜ்ஞனு யிருக்கிற, ராஜஸிம்ஹஸ்ய - ராஜ ஶ்ரேஷ்டனான, ராமஸ்ய - ராமனுடைய, ஸமீபம் - ஸமீபத்தை, ஸங்கல்பஹயஸம்யுக்தை: - (இப்பொழுதே போக வேண்டுமென்கிற) நிஶ்சயமாகிற குதிரையோடு கூடிய, மநோரதை: - மநோரதங்களாகிற ரதத்தினாலே, யாந்தீவ - போகிறவள்போ லிருக்கிற 'இருப்பு' என்பதோடு அஶோகவனிகையில் என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும்

அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தில் போகங்களை யனுபவித்தாலும் அத்தையே நீடித்து அநுபவிப்பதில் ஆசை யுண்டாகி அதனால் விளம்பாதிகளுண்டாகாது என்றருளிச் செய்கிறார்—'நடைபெற' என்றாரம்பித்து

ப - ரை] நடைபெற - நடையைப் பெறும்பொழுது, அதாவது மூர்த்தந்ய நாடியாலே வெளிக் கிளம்பி ஸூர்ய கிரணத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு போகும்பொழுது, அங்கி - அக்னி, பகல் - மத்யாஹ்நம், ஒளிநாள் — ஶுக்ல பக்ஷம், உத்தராயணம், ஆண்டு – வருஷம், இடை - நடுவில், வரும் - வருகிற, அதாவது உபநிஷத்தில் வருஷத்திற்குப் பிறகு ஸூர்யனை அடைவதாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தபோதிலும் ப்ரதேஶாந்தரத்தில் சொல்லப் பட்டிருக்கும் ந்யாயத்தை யனுஸரித்து நடுவில் சேர்க்கப்பட

1 ராமா-ஸு-19-7

வித்யுத்வாயுப்ரதீயம் த்ராணோஹாவரோஹ வஹ்நிஹ்ருதை
நிர்பயவத்வீயாதாயாதக்ஷேஸ்வநிரஸ்தைஸ் ।
அப்யுத்தவிஸ்ராந்தி ராஜ்யாயதேரதிவாஹ்யக
ஸர்வாபதி ஜிஹ்வாயாதாயீ ஸ்வயம் ஹரிசரணை: ॥

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
கதிவிசேஷாதிகாரோ ஏகவிம்ஶ:.

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥

சீராமானுஜபுரத்திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

டிருக்கிற, காற்று, இரவி ஸூர்யன், இரவின்பதி - ராத்திரிக்கு யஜமானனாகிய சந்திரன், மின் - மின்னல், வைத்யுதன் என்றபடி, வருணன், குடையுடை (த்ரைலோக்யாதி ராஜ்யத்தை ஸூசிப்பிக்கிற) குடையையுடைய, வானோர் - தேவதைகளுக்கு, கோமான் - யஜமானனாகிய இந்திரன், பிரசாபதி - பருமமா, என்றிவரால் - என்று உபநிஷத்தில் சொல்லப்படுகிற ஆதிவாஹிகர்களினால், இடையிடை - அந்தந்த மார்க்கங்களின் நடுவுகளில், போகங்கள் - போகங்களை, எய்தி - அடைந்து, எழில் - தேஜஸ்ஸை யுடையதான, அதாவது எல்லா இடத்தைக் காட்டிலும் மேற்பட்ட தேஜஸ்ஸையுடைய, பதம் - பரமபதத்தை, ஏறுவரே - ஏறுவார்கள். இத்தால் இந்தப் பலன்கள் இவன் ஆசைப்பட்டாம லிருக்க நடுவில் வந்த தாகையினாலும், பரமபதம் எல்லாவற்றை யும்விட மேற்பட்டதாயிருக்கிறபடியினால் இவைகளில் இச்சையும், அத்தால் விளம்பமும் உண்டாகாது என்பது, தபோதி தம்

ஸம்ஸாரத்தில் துக்கப்படுகிறவர்களுக்கு இந்தக் கதயனு ஸந்தானம் ஸ்வரூபமாயும் தவரை உண்டாக்கக் கூடியதாயு

மிருநத போதிலும ஸமஸாரததில துககததை யனுபவியாதவாக ளுககு இது ஸுகரூபமாயத தோனறுதே எனகிற ஶஙகைககு ஸமாதானமாகவும, இபபடியே ஒவவொருவரும அநுஸநதிகக வேணடுமெனறு கொணடும ஸமஸாரததில ஸுகமே இலலை எனறு ஸவாநு ஸநதான ரூபமாக வருளிச செயகிறா— ‘**விதூரவழ**’ எனறாமபிதது

ப - ரை] **விதூரவழ** - தூமாதி மாாககமாகிற, **வடீயஞு** - ஏறறததில, **ஆரோஹாவரோஹ**-ஏறுவது இறஙகுவதாகிற, **வஸிஹுமைஃ** - ஊறறுவதினுலும, **நிரஙகமைஃ** - இடைவிடாமலிருககிற, **நிரயவடிவீ** - நரக மாாககததில, **யாதாயாதகூமைஃ** - போவதும திருமபி வருவதுமாயிருககிற கரமஙகளினுலும, கீழக கூறபபடட பிதருயான மாாககததில சில இடஙகளில ஸுக துககமிலலாமல கொஞசகாலம விளமபித திருககககூடிய யோகயதையுணடு, நரகஙகளிலோ ஒரு நரகத திலிருநது மறறொரு நரகததுககுப போகிறபடியினுலே இநத விஶ்ரமமும இலலை எனபது ‘**நிரஙகமைஃ**’ எனபதினுல ஸூசிபபிககபபடுகிறது ‘நானே நாறுவித நரகம புகுபாவம செயதேன’ இதயாதி இஙகநு ஸநதேயம **அஜிமத** - அடையப படடிருககிற, **வஸிஸூாஞீரு** - அதிக ஶ்ரமததையுடைய, **நஃ**- நமமை, **ஆஜ்ஞாயமைஃ** - தன ஆஜ்ஞையை வஹிததுக கொணடிருககிற அகனி முதலிய ஆதிவாஹிகாகளினுல, **அதிவாஹ** - ஸமஸாரததைத தாணடுவதறகுக காரணமான வழியிலே நடததி வைததது, **ஹாரிசநடநஃ** - பகவானுகிய ஹரிசநதனவருக்ஷம, அனறிககே ஹரியாகிற சநதன வருக்ஷம எனறுகவுமாம, **ஸூயம** - தானே, **நிஜஷாயாதாயீ** - தனனுடைய நிழலைக கொடுதது, **ஸுவயதி** - ஸுகபபடுததுகிறது ‘**ஹாரிசநடநஃ**’ எனபதினுல பரிஶுததமாயிருககை, போகயமாயிருககை, ஸமஸார தாபததை நிவருததி செயயககூடியதாயிருககை முதலியது சொலலபபடுகிறது ‘**ஹாரி**’ ஶபதம ஸாவபாப நிவருததியைக குறிககிறது ‘**நிஜஷாயாதாயீ**’ எனபதினுல தனககே அஸாதாரணமான ஶரிய பதிதவாதி சினனஙகளைத ததவிர மறற தனனுடைய எலலா ஸவபாவஙகளையும உணடாககுவது சொலலபபடுகிறது இஙகு ‘**வரஸுஷெவதரஷூாயா நிாதிஶீ காநவஃஷ்டா । நாகாஂமாா ஶஃநீ ஸாகி ஃயஷ்ஂ நவெஸ**

ஷ்யதே!', 'காதம்பலவும் திரிந்து முன்றேற்கு அங்கோர் நிழ லில்லை நீருமில்லை உன்பாத நிழலல்லால் மற்றோர் உயிர்ப்பிடம் நானெங்கும் காண்கின்றிலேன்' இத்யாதி அநுஸந்தேயம் லோகத்தில் மற்ற வ்ருக்ஷங்கள் நிழலைக் கொடுத்து தாபத்தை மாத்திரம் போக்கடிக்கின்றன. சந்தன வ்ருக்ஷம் வாஸனை முத லியவைகளையும் கொடுத்து போகத்தையும் உண்டுபண்ணுகிறது ஆகையினால் பகவானை இங்கு சந்தன வ்ருக்ஷமாக நிரூபித்திருக் கிறது

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்

ஸ்ரீ உ.வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்

கதிவிசேஷாதிகாரம்

முற்றிற்று

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

பரிபூர்ண ப்ரும்மாநுபவாதிகாரம்.

[பரிபூர்ண பரும்மானுபவ ப்ரகாரம்—லீலாவிபூதி போக்யமாகும் ப்ரகாரம்—பலம் மந்த்ரத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்படும் இடம்—அபுநராவ்ருத்திக்கு ப்ரமாணம்—முக்தர் தசையில் தாரதம்யமில்லை—ஐக்யவாத நிரஸனம்—புநராவ்ருத்தி ஶங்கா பரிஹாரம்]

விதமஸி பதே லக்ஷ்மீகாந்தம் விசித்ரவிபூதிகம்
ஸவிதமஹிதஸ் ஸ்வாச்சந்த்யாவிஷ்க்ருதஸ் ஸஹஜாக்ருதி: ।
ஸ்வபரநியதஸ்வாத்வத்யந்தஸ்வரூபகுணாதிகம்
பஜதி பரமம் ஸாம்யம் போகே நிவ்ருத்திகதோஜ்ஜித: ॥

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஶ்ரீமதே ஶ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: ॥

இப்படி அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே சென்று பின் வருகிற பரும்மானுபவத்தின் ஸ்வரூபத்தையும், அது ஆனந்தரூபமென்பதையும், ஐக்யம் முதலியவைகள் அஸம்பாவிதமென்பதையும், அந்த அனுபவம் ஸ்வத: ப்ராப்தமான கைங்கர்யபர்யந்தமாகையினாலே கைங்கர்யமும் புருஷார்த்தத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதையும், பிறகு திரும்பி வருவதற்குக் காரணமில்லாமையினாலே புநராவ்ருத்தி இல்லாமலிருப்பதையும் நிரூபிக்கப்போகிறவராய் அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்— '**விதமஸி**' என்றாரம்பித்து

ப-ரை] **விதமஸி** - தமோகுணமில்லாததான, **பதே** - பரமபதத்தில், இது ரஜோகுணத்திற்கும் உபலக்ஷணம் என்றபடி, **விசித்ர** - ஆச்சர்யகரங்களான, **விபூதிகம்** - விபூதிகளையுடையவனான, **லக்ஷ்மீகாந்தம்** - ஶ்ரிய:பதியான பகவானை, '**காந்த**' ஶப்தத்தினாலே அவனுடைய போக்யதாதிஶயம் த்யோதிதம், **ஸவிதமஹித:** - (பகவானுடைய உத்தரவை நடத்துகிற) ஆதிவாஹிகர்களினாலே அடைவிக்கப்பட்டவனாய்க்கொண்டு,

இக்கதிவிசேஷத்தாலே சென்றவனுடைய ஸம்பத்யாவிர்ப்பாவம் இருக்கும்படி யெங்ஙனே பரிபூர்ணப்ரஹ்மானுபவப்ரகாரம் என்னில — 1 'அனைத்துலகுமுடையவரவிந்த லோசனனைத்தினைத்தனையும் விடாள்' இத்யாதிகளிற்படியே ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸர்வப்ரகாரங்களான விக்ரஹ குண விபூதி சேஷ்டிதங்களிலொன்றுங் குறையாமே நிரதிசயபோக்யமாக விஷயீகரித்துக்கொண்டிருக்கும் இவ்வநுபவம் ஸாம்யாபந்நனுக்கு மிவனுக்கு முக்தனாகையாலே பரமஸாம்யஞ் சொல

ஸம்பத்ய - அடைந்து, அதாவது பரிபூர்ணமான பகவானை ப்ரத்யக்ஷமாய் அனுபவித்து என்றபடி, ஆவிர்பவந் - ப்ரகாசிக்கிற, ஸ்வேந ஸ்வபாவத்தில் ஏற்பட்ட, ரூபேண - ஸர்வஜ்ஞத்வாதி ஸ்வபாவங்களை யுடையவனாய்க்கொண்டு, ஸ்வராட் - பராதீனமாகச் செரிகிற தத்வ்ருத்யத்யுக்தி: - (தன்னுடைய) அவனைவிட்டுப் பிரியாதிருக்கும்படியான விசேஷத்தை யுடையவனாய்க்கொண்டு, விலஸந் - ப்ரகாசிக்கிற கர்மாஷ்டக - அபஹதபாப்மத்வம் முதலிய குணங்களின் எட்டுள்ள தத் - அந்தக் குணங்களுடைய அர்த்த - ப்ரயோஜனங்களென்ன, அதாவது தன்னிஷ்ட பாகாரம் அநேக சரீரம் முதலியவைகளை யெடுத்துக்கொண்டு கைங்கர்யம் முதலியவைகளைச் செய்கிறது, இவைகளை யுடையவனாய்க்கொண்டு, நிவ்ருத்திகதோஜ்ஜிதம் - திரும்பி வருதலின் ப்ரஸக்தியே இல்லாமலிருக்கிற, போகே - அனுபவத்தில், பரம் மிகுந்ததான, ஸாம்யம் - பரமாத்மாவுடன் ஸமமாயிருக்கையை, பஜதி - அடைகிறான்

அனைத்துலகம் - எல்லா லோகங்களையும், உடைய - தனக்கு விபூதியாக உடைய, அரவிந்தலோசனனை - தாமரைப் புஷ்பங்களைப்போன்ற திருக்கண்களையுடைய பகவானை, தினைத்தனையும் - 'தினை' என்பது அத்யல்பமான தான்ய விசேஷம், அதாவது ஸ்வல்ப காலமும், விடாள் - அனுபவியாமல் விட மாட்டாள் சொல்லுகிறது' என்பதொடு ஸ்ருதி முதலியவைகளில

1 திரு-6-7-10

னுகிறது 1 'உணர்முழுநலம்' என்றும், 2 'நிரஸ்தாதிசயாஹ்லாதஸுகபாவைகலக்ஷணா | பேஷஜம் பகவத்ப்ராப்திரேகாந்தாத்யந்திகீ மதா ||' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸமஸ்தஸ்வம் போக்யமாகப் ப்ராப்தம். மற்றுமுள்ளவை போக்யமாம்படி யெங்ஙனே யென்னில் — ராஜமஹிஷிக்கு ராஜபோக்யத்தாலே அவனுக்கு சேஷங்களாய அவனுடைய போகத்துக்கு உறுப்பான போகோபகரண போகஸ்தானாதிகளும் இவளுக்கு அநுகூலமாமாப்போலே இங்கும் ஸமஸ்த ஸ்வர்க்க நரகவாஸிகளானவை யெல்லாம் போக்யமாகக் குறையில்லை. இப்படி ஸர்வப்ரகார விசிஷ்டனாகக் கொண்டு ஸர்வேச்வரனை போக்யனென்னுமிடம் ச்ருதிஸூத்ராதிகளிலே ப்ரஸித்தம். இவ்வர்த்தத்தை பூமாதிகரணத்திலே ஸாதித்தருளினார். இவற்றில்

என்று சேர்த்துச் சொன்னவும் நிரஸ்த - போக்கடிக்கப்பட்ட, அதிசய - தன்னைவிட மேன்மையையுடைய, ஆஹ்லாத - ஆநந்தத்திற்குக் காரணமான, ஸுகபாவைகலக்ஷணா - ஸுகமாயிருக்கை யொன்றையே லக்ஷணமாகவுடைய, ஏகாந்த - அந்நிய ப்ரயோஜனமாயும், ஆத்யந்திகீ - நித்யமாயுமிருக்கிற, பகவத்ப்ராப்தி: - பகவானை யடைவது, பேஷஜம் - (ஸம்ஸார மாகிற வியாதிக்கு) மருந்தாக, மதா - எண்ணப்பட்டது. உறுப்பான - உபயுக்தங்களான ஸ்வர்க்க நரகவாஸிகளான - ஸம்ஸாரத்தைச் சேர்ந்தவைகளான 'ப்ரகார'மாவது குண விக்ரஹாதிவிசேஷணங்கள். 'ச்ருதி'யாவது 'அவன் பரமாத்மாவுடன் எல்லாக் கல்யாணகுணங்களையும் அநுபவிக்கிறான், எல்லாவற்றையும் பார்க்கிறான்' என்றர்த்தமுள்ளது. 'பூமாதிகரணத்திலே' என்பதோடு ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் 3 '[illegible]

[illegible]

[illegible]

---

1 173-ம் பக்கம் பார்க்க 2 வி-பு-6-5 59 8 ஸ்ரீபாஷ்யம்-1-3-7

நிரதிசயாநந்தரூபத்தாலே ஸர்வப்ராப்யமாகையா
லே ஸமஸ்தஸ்வரூபத்தை ஸர்வமென்கிறது இப்
ஸமஸ்தஸ்வரூபத்தினுடைய ஸர்வப்ரகாரத்வம்
பெறுவது ஸாம்ருத்தமாய ஸர்வப்ரத்யக்ஷமா யிருப்ப
தொரு ஸ்தாந விசேஷத்திலே சென்றாலாகையாலே
அந்த ஸ்தாந விசேஷத்தையும் ஸர்வமென்கிறது
இவ்வநுபவத்துக்கு காரியமாயக் கொண்ட ஸஹாய்ய
மாகையாலே ஸமஸ்தஸந்நிஹிதமாய ஜ்ஞாநாநந்த
லக்ஷணமான தன் ஸ்வரூபத்தையும் ஸர்வமென்
கிறது இவை மூன்றுக்கும் மற்றுள்ளவற்றுக்கும்
ப்ராப்யஸமாப்த விசிஷ்டம் இப்படி ஸமஸ்தஸ்வ
ரூபகுணவிக்ரஹாதிகளும் ஸாக்ஷாத்காரமான
லீலாவிபூதி போகயமாகும் நித்யவிபூதியும் ஸ்வஸ்வரூ
பாகாரம். ஸமும ஸாம்யாதியும்
ப்ரதிசாதமாக ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணஸித்தமாய ஸர்வ

ய விஶேஷகி குணவிஶிஷ்டம் நிரதிசய ஸர்வாநுபவம் ப்ரஹ்மா
நுபவஸ்து தத்ர்திம்ஸூ ஸ்யாத் ஸோऽஸ்மாமேவ கிம்பு
நருப்ஸ்ம்ருதி, ஜீவாத்மநஸ்ய ஸ்வரூபஸ்ய ஸர்வாநுபவஶ்ச
ஸேவ ஸர்வம் ஸமஸ்ம்ருதி (எல்லா வஸ்துக்களும் பரமாத்
ம ... ஶரீரபூதங்களாயிருக்கும், அப்படிப்பட்ட
வஸ்துக்களை இல்லையாகச் செய்யும், அவர் வஸ்துக்களையும்
பரமாத்ம ஶரீரங்களாயும், ஸாநுபவமாயும் அநுபவிக்
கிறான்)' என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும் ஸாதித்தருளி
னார் - ஆப்ப ஸமாதானத்துடன் ஸித்தாந்தத்தை ஸதா
பித்தருளினார் இப்படி எல்லாம் ப்ராப்யமாகில் சிலவற்
றைமாத்திரம் பரமபதமென்று ப்ரமாணங்களில் சொல்லி இருப்
பதற்கு தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் — 'இவற்றில்' என்று தொடங்கி
பிரத்து '(அடையப்படுகிறது) ஊத்யம் (இது)' என்கிற
வ்யுத்பத்தியினாலே 'பதம்' என்னும் பதம் ஸ்வஸ்வரூபமும் -
ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபமும் 'ப்ரத்யக்ஷாதி' என்பதற்கு முந்தி
பத்தகளையில் என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும் ஸ்வாபாவிக
லேற்பட்ட ... வபாதியினால் மறைக்கப்பட

க்ஷுவுக்கு த்யாஜ்யமாக ஶாஸ்த்ரங்களிற் சொல்லப்பட்ட ஸ்ரீஸ்வாமிஸந்நிதியில் விஷயங்கள் முக்தனுக்கு போக்ய மாகக் கூடுமோ வென்னில்? அதிலும் குறையில்லை பித்ருவசனத்துக்கு ஸாதிகமுமான பால விக்ரம ஶிக்ஷித்தால் ஸாதிகமுமாமாப் போலவும், ஸர்வஜ்ஞ ஞனை பிதாவினுடைய சிறைக்கூடம் சிறைகிடக்கிற ராஜகுமாரனுக்கு அப்போது ஆதிக்யமாய ராஜா சிறைக்கூடத்தினின்றும் புறப்பட விட்டுகந்து ஸாம்ராஜ்யஹோமனுக 'வைத்தவளவில்' சிறைக்கூடமான கோப்புக்குலையாத் திருக்கச் செய்தே பிதாவின் விபூதி யென்று ஸாதிகமுமாமாப்போலவும், [1] 'யஸ்த்வயா ஸஹ ஸ ஸ்வர்கோ நிரயோ யஸ்த்வயாவிநா' என்றும், [2] 'ந மே ஜீவிதேநார்த்தோ நைவார்த்தைர்ந ச பூஷணை:|

டிருப்பதற்கும், ஶரீரத்தைவிட்டு வெளிக்கிளம்புகிற ஸமயத்திலே காமம் நிவ்ருத்தியடைந்திருந்தபோதிலும் அப்பொழுதே போக்யமாகத் தோன்றும்படியிருப்பதற்கும், விரஜாநதி தாண்டினபிறகு ஸூக்ஷ்ம ஶரீரமும் விட்டுப் போனபோதிலும் பரிபூர்ணானுபவம் வருகிற வரையில் இந்த விபூதி போக்யமாகத் தோன்றும்படியிருப்பதற்கும், முறையே மூன்று த்ருஷ்டாந்தங்கள் உதாஹரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ராஜபுத்திரனுக்கு சிறைக்கூடம் அழிந்தவுடனே போக்யமாகத் தோன்றவில்லை, பட்டாபிஷேகம் ஆன பிறகு தோன்றுகிறது என்பது 'வைத்தவளவில்' என்பதினால் த்யோதிதம். ய: எது, த்வயா ஸஹ - உன்னோடு (இருப்பதோ), ஸ: - அது, ஸ்வர்க: - மோக்ஷம், ய:, த்வயா விநா - உம்மைவிட்டிருப்பதோ (அது), நிரய: - நரகம். மஹாரதம் - மஹாரதனை, ராமம் விநா - ராமனைவிட்டுப் பிரிந்து, ராக்ஷஸீமத்யே - ராக்ஷஸிகளின் நடுவில், வஸந்த்யா: - வஸிக்கிற, மே எனக்கு, ஜீவிதேந - ப்ராணனால், அர்த்த: - ப்ரயோஜனமில்லை. அர்த்தை: - பணங்களினாலும், அர்த்த (ப்ரயோஜனம்) இல்லை, பூஷணை: - ஆபரணங்களினாலும், அர்த்த இல்லை

1 ராமா-அயோ-30-18 2 ராமா-ஸு-26-5

வஸஸ்ர்யாஸாக்ஷவீ ஶஜ்ஞ விகாஸாஶம் ஶஹாஸஶம் ||'

எனறும, 1 'ஏருளுமிறையோனி'லும சொலலுகிற படியே ஸம்ஸ்ஸம்ஸ்லேஷமினறிககே தான நினற போது கஶ்பாஞாஸ்யமாகத தனககு ஆதிகாரமு மாயு மஸ்ரீநாகாமுமாயுந தோறறின ஸ்ரீ ஹாவிஹதி யில வக்ஷாயுங்கள உரக்ஷணுப நிரஸ்கர ஸம்வக்ஷ நாஸவம பணணுகிறவனுககு நிரதிஶயமோக்ஷ வமுததிலே சொருகை யுவவணம இபபடி வஶருகக ஆதிகா முமாயு மஸ்ரீநாகாமுமாயும கஶு வஸ்து மிலலாதாக கநாகாமு ஸ்வாவமாய் மிருககை அபவக்ஷாயுங கஞககு ஸம்வஸ்வரவிஶம இபபடி ஸௌவஸ்ரவிஶமான பலம மநதிரததில வாநாகமுகதை யுடைத பாதிபாதிககபபடும இடம தான தன ஆகாரஙகளெல லாததோடுங கூடின ஸ்ரீமனா நாராயணன ஆா வ னெனனுமிடம திருமநததிலும வயததிலும வதாயுஞ வக்ஷஙகளிலே யஹிஅகம முனபு சொனன ஶைக்ஷயம இபபடி வரிவணையாஸ வததாலே பிறநத ஸ்ரீதவிஶேஷததுககு வரிவாஸ மெனனுமிடததை ஶக்ஷததிலே பலகாலு மருளிச செயதாா உக்கிஶேஷயில ஸ்ரீநதிவிஶமான ஜக்ஷ

'ஏருளுமிறையோன' எனறுாமபிசநம திருவாயமொழியில பக வானால அங்கீகரிககப்படாத ஆபரணாதிகளால தமககு ஒன றும பரயோஜனமிலலை எனறுழவாா அருளிச செயதிருககிறாா சொருகை - உாயடயாா இருககை வதாயுஞவக்ஷஙகள - நானகாம 'வேறறுமையையுடைய பதஙகள அநாவது திருமந திரததில 'நாராயணாய' எனபதும, தவயததில 'ஸ்ரீமதே,' 'நாராயணாய' எனபதும முனபு - உததர கருதயாதிகாரத தில புருஷாாததமாக ஶக்ஷததிலே - மரணகதி தயததிலே 'கநாஸ்வஜநித ஸ்ரீதிகாரிதாஶேஷஶேஷஷைதகாகிரா வநித்யஶைக்ஷய ஸ்ராவ்யவக்ஷபா' இதயாதிவாகயஙகளிலே ஜக்ஷணம் - ஸாவிநிஷ 'ஆஷி' மபதம சிரீடையைக

1 திரு-1-3

ணாதிகளும் ஜாதக்ருதி ஸம்வாதங்களும் மெல்லாம் வர்ணாஶ்ரமவிஶிஷ்டனான ப்ரபன்னனுக்கு ஸம்ஸாரதஶையிலே அனுஷ்டேயங்களாகையாலே கைங்கர்யமன்றிக்கே ஸ்வவ்ருத்தமான கேவலகைங்கர்யத்திலே யதாஸம்பவங்களாகையால ஆராதனீயரான பரமபுருஷனுக்கு ப்ரீதிகரமான கைங்கர்யமென்றதாயிற்று இவை ஸம்வாதமுண்டாம்

அபுநராவ்ருத்தி ப்ரமாணம் முதல் பின்பொருகாலத்திலும் மீளாதென்னுமிடம் 1 'ஆவ்ருத்தே ... யதோ நாவர்த்ததே யதி:', 2 'ஸ்ம்வேத்ய ...

குறிக்கிறது 'ஜாதக்ருதி' இத்யாதி—'இவன் பித்ருக்கள் விரும்புகிறவனையாலே இவனுடைய ஸம்ஸாரபந்தத்தினால் பிரீதிகள் உண்டாகிறார்கள், அந்த பிதாக்களுடன் ஸ்ம்வாதத்தை யனுபவிக்கிறான்' என்றாக நமுள்ள ஶ்ருதி ... இப்படியே பாதுகாப்பை முதலியவாக ... ஸ்வபாதிகளும் கொள்ளுகிறான் என்று சொல்லியிருக்கிறது வர்ணாஶ்ரம விஶிஷ்ட - காமத்தை எதிர்பாராமல், யதாஸம்பவங்கள் - ... லடங்கி இருக்கின்றன பகவானுக்கு ... முதலியவர்களோடு இருந்து ஸம்பாஷணம் செய்ய ... கிற ஸம்ஸாரப்பூர்ணமாய அதை அனுஸரித்து ... பித்து இப்படி சைங்கர்யங்களைச் செய்கிறபடியினால் ... லாம கைங்கர்யமாகிறது 'ஸாக்ஷாத் ... ஸ்வாமியம்... ஶ்வாதி விஶேஷங்களைக் கொண்டு குடிப்படிமை செய்து ... யும்' என்று ஸ்ரீ பரமபத ஸோபானத்தில் அருளிச் செய்யப்படுகிறது அற்றது - நிர்காஷிக்கப்பட்டது கைங்கர்ய வ்யக்த - கைங்கர்யத்தில் முடிவு பெறுகிற, அந்த கைங்கர்யத்துக்குக் காரணமான பிரீதியை ... வாமஶோ யாதி உயர்ந்ததான ஸ்தானம், ஆவ்ருத்தே ... யப்படுகிறது யத: - எந்த இடத்திலிருந்து, யதி: - ... நிஷ்டன், நாவர்த்ததே - திரும்பி வருகிறதில்லையோ அந்த ... என்னை, உபேத்ய - அடைந்து, துக்காலயம் - து...

---

1 அஹிர்-37 20 2 ஶ்லோ-8-15-16

[illegible] ‖ [illegible]‖', 1 '[illegible]‖', 2 '[illegible]‖', 3 '[illegible]

நிறகு இருப்பிடமாயும், [illegible] - அஸ்திரமாய் இருக்கிற, [illegible] - மறு ஜன்மத்தை [illegible] - அடைகிறதில்லை, (எந்த காரணத்தினால் அவர்) [illegible] - மஹாத்மாக்களோ, அதாவது '[illegible]' என்கிறபடியே என்னுக்கு மிகவும் ஆப்தர்களோ, [illegible] - உயர்ந்ததான, [illegible] ஸித்தியை, [illegible] - அடைந்தவர்களோ [illegible] - ப்ருஹ்மாவின் லோகம் வரையிலுள்ள, [illegible] - லோகங்கள், [illegible] - திருமபி வருமபடியான ஸ்வபாவ, [illegible] என்னை, [illegible] - அடைந்தோரெனில் [illegible] மறுபடியும் [illegible] - பிறப்பு, [illegible] - இல்லை [illegible] - எப்பொழுது, [illegible] - அந்த முக்தன், [illegible] - பரதந்த்ர ஸம்பந்த மில்லாதவனும், [illegible] - இருபத்தாறாவது தத்வமான பகவானை, [illegible] - அடைகிறானோ, [illegible] - அப்பொழுது, [illegible] - எல்லா பரகாரத்தாலும் ஸித்தியை அடைந்தவனாயிருந்து, [illegible] - மறு பிறப்பை, [illegible] - அடைவதில்லை [illegible] - சந்திரன், ஸூர்யன், முதலிய, [illegible] - க்ரஹங்கள், [illegible] - போய போய, [illegible] - திரும்புகின்றன, [illegible] - த்வாதசாக்ஷரத்தை சிந்தனை பண்ணுகிறவர்கள், [illegible] - இப்பொழுதும், [illegible] - திரும்புவதில்லை, வாயிலால்,

---

1 பார-ஸா-378-81 2 வி-பு-1-6-40
3 பெரி-திரு 4-5 2

யிலே நமோநாரணவென்று மத்தகத்திடைக் கைகளைக்கூப்பிப் போயினால் பின்னை யித்திசைக் கென்றும் பிணைகொடுக்கிலும் போகவொட்டாரே' என்று ஆழ்வார்களிலே ப்ரஸித்தம். ஸம்வத்ஸக்ஷயாஸங்க்யமான ஸ்வச்சந்தவிஹாரத்தாலே ஸ்ரீவிஷ்ணுஸக்தியிலே புகுந்தாலும் இவ்வாஸ்வத்துக்கு ஸங்ஷாவாதிகள் பிறவாமையாலே வாஸனாவ்ருத்தியில்லை யென்கிறது. இப்படி உத்தராவதியில்லாத இவ்வாஸ்வம் பெறுவார்க்கத்தீஶரீரம் ஷவஶநாஷ்ராதிகளி லின்னதென்று தெரியாது ஸூஷாதிகளுக்கும் ஶோகமுண்டு அப்படியே 1 'யச்சுவ்ராயாதயோவ்ருத்தை வச்சவ்ராஹ்ர ஸாஜ்ஞாஹ்வஹிதே। வணாஸ்வாஸ்சேவ ஸம்ஹ்ராஹ்வா ஸம்ஸிஜம் ப்ரஶணீயதா॥' என்று ஈஹஷிகள் சொன்னார்கள்

நமோநாரணவென்று (சொல்லி), மத்தகத்திடை - தலையின் மத்தியத்தில், கைகளைக் கூப்பி அஞ்ஜலி செய்து, இப்படி ஸாயிர வாசிக நமஸ்காரங்களைச் சொல்லியிருப்பது மானஸ நமஸ்காரமான ப்ரபத்தியையும் குறிக்கிறது, அதாவது ப்ரபத்தியைச் செய்து, போயினால் - அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தினால் சென்று, பின்னை - மறுபடியும், இத்திசைக்கு - இந்த ஸம்ஸார பக்ஷத்துக்கு, என்றும் - ஒருபொழுதும், பிணைகொடுக்கிலும் - ப்ரதிபுவாகக் கொடுத்தாலும், போகவொட்டார் - போவதற்கு ஸம்மதிக்கமாட்டார், ஸ்வச்சந்தவிஹாரம் - காமத்திற்கு வஶமாயல்லாமல் பரவஶ்தைக்கனுகுணமான தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தினால் உண்டாகும் விளையாட்டு 'காமம்' என்பதும் காமத்தைக் குறிக்கிறது 'என்கிறது' என்பதினால் பகவதனுபவ வைலக்ஷண்யத்திற்கு விஶேஷகமான காமத்தினாலுண்டான ஶ்ரமம் இல்லை என்பதினால் புனராவ்ருத்தி இல்லை என்கிற ...களுக்கும் ...காபாயம் என்பது ஸூசிதம் உத்தராவதியில்லாத - மேல் எல்லை இல்லாத, அதாவது நாஶமில்லாத, அஸ்திஶரீரம் - பராசரு தமாம் ஶரீரத்தில் கிடைசியானது அஷ்ட - மற்றவர்களான, யச்சு வ்ராயாதயோவி - தாமயாதர் முதலியவர்களும், ஜாஹ

1 வி-த-102-79 ' ஜாமீனை

ஆகையால் ஸாலோக்யாதிகளில் ஔபாதிகங்களான உத்கர்ஷாபகர்ஷங்களைக்கொண்டு ஸாயுஜ்யத்திலும் மஹாதாரதம்யமுண்டென்ற வாசஸ்பதீத்யா ஸாயுஜ்யத்துக்கெல்லாம் ஸர்வபூர்ணரே வரவேத்ருக்கு சொல்லுகிற ஸூத்ராதிகளை மறந்தார்கள் ஆவார் வைஷம்யமுடைய ஸாலோக்யாதிகளுக்கு ஆநந்தஹ்ராஸ முண்டாமென்று சிலர் சொல்லும் பக்ஷம் ஸாத்யமாகு லும் ஸாயுஜ்யத்துக்கு முன்னேவரும் ஸமவந்தாஹத் தில் ஸர்வஜ்ஞத்தைச்சொல்லிற்று மத்தனை பிறபட

முக்தர்களையில் தாரதம்யமில்லை

ஷீதே - அநந்தரப்பட்டதான, ஸாநுராவஸேஷ - தாழ்ந்த வாணத்தை உடையவர்களா யிருக்கை (இருக்கும்பொழுது), ஸம்வ்யூஹஸ்ராவஸா: - முன் ஜன்மத்தில் செய்த பக்தியோகத்தின் அப்யாஸந்தினாலே, ஸம்வித்ஸம் - மோக்ஷ ஸித்தியை, ஸுஜீர்ணயா ஸபரியைப்போல, ஸம்ப்ராப்தா: - அடைந்தார்கள் ஔபாதிகங்களான - காமமாகிற காரணங்களினு லுண்டான 'ஆதிகள்' என்பதினால் 'ஸாயுஜ்ய ஸர்மதா:' இத்யாதி ஸ்ம்ருதிகளும் யுக்தி விரோதமும் குறிக்கப்படுகிறது மோக்ஷத்தில் தாரதம்யமிருந்தாலும் அதற்குக்காரணமான ஸாமக்ரி ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதாகையினால் காமமநசித்தவா ரோ மோக்ஷமும் அநித்யமாக ப்ரஸங்கிக்கும் மோக்ஷம் ஸ்வாபாவிக மாகில் எல்லாஜீவாத்மாக்களுடைய ஸ்வபாவமனுகூபமாகையி னால் மோக்ஷத்தில் பக்ஷயாஸம் வருவதற்குக் காரணமில்லை என் றதாய்பாயம் 'ஸாலோக்யஸாம் ஸாயுஜ்யம் பரஸ்வைகல்யம் பாவநாபா ஷம் | ஸர்வோத்தமி த்ராதனே ஸ்ரீநதம் ஜநயே ஸ்ரூயம்' என் றிவை முதலிய வசனங்களில் ஆசார்ய வைசல்யமுண்டா யிருப் பவர்களுக்கு ஆனந்தத்தில் ஹ்ராஸமுண்டு என்று சொல்லியிருப்பதற் குத் தாத்பர்யம் வருகிறார் செய்கிறார் — ஆவார்' என்று ஆரம்பித்து ஹ்ராஸம் - குறைவு 'ஆதுமானாலும்' என்பதினால் பாராஸாம் யம் சொல்லுகிற ஸ்ருதபாதிசந்தக்கு விரோதமாகையினால் இது ஆர்த்தமென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதல்ல என்பது தயோதி தம் வ்யுத்பத்தி ஆப்தமென்று வைத்துக்கொண்டாலும் அதற்கு

உத்க்ராந்தாக்கும் நாளிழவே போக்கிப் பொருளிழவிலே 'ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகாதிகளிலே ஸாலோக்ய ஸாரூப்யாதிமாத்ரம் பெறுமாகத் உத்க்ருஷ்டவைஷம்யம் அவிப்ரக்ருஷ்டத்தாலேயும் மத்தனை இவ்வர்த்தம் 1 'லோகேஷு விஷ்ணோர் நிவஸந்தி கேசித் ஸமீபம்ருச்சந்தி ச கேசிதந்யே | அந்யே து ரூபம் ஸத்ருசம் பஜந்தே ஸாயுஜ்யமந்யே ஸ து மோக்ஷ உக்த: ||' என்று நியசிக்கையாலே ஸித்தம் இது ஸர்வேசநத்திலே என்றால் வரும் ஸாயுஜ்யமே மோக்ஷமென்றது அதுக்குள்ளே ஸம்ஸ்ருதத்தில் பதாதிகளைப்போலே ஸாலோக்யாதிகளெல்லாம் மங்கலித்தங்களாகையால் அங்கொரு

ஸமாதானம் உத்க்ருஷ்டவதற்கு' இத்யாதி நாளிழவு - சாவதினால் ஏற்பட்ட நஷ்டம் பொருளிழவு - வஸ்துவின் நஷ்டம் முதலி என்று சொல்லப்பட்ட ஸாலோக்யாதிகளான பலன்களில் தாரதம்யம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய தவச்யமன்றோ என்பதற்கு ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார் — 'ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகாதிகளிலே' என்றாரம்பித்து ஸாலோக்யம் - (பகவானுடன்) ஒரே லோகத்தில் வஸிப்பது, ஸாரூப்யம் - (பகவானுக்கு) ஸத்ருசமான ரூபத்தை யடைவது அவிப்ரக்ருஷ்டத்தாலே - ஸ்வர்க்காதிகளைப்போல அதிக தூரம் வ்யவதானமில்லாமல் மோக்ஷத்திற்கு மிகவும் ஸமீபத்திலிருக்கிறபடியினாலே கேசித் - சிலர், விஷ்ணோ: - விஷ்ணுவினுடைய, லோகேஷு - லோகங்களில், நிவஸந்தி - வஸிக்கிறார்கள், அந்யே - வேறு, கேசித் - சிலர், ஸமீபம் - (பகவானுடைய) ஸமீபத்தை, ருச்சந்தி - அடைகிறார்கள், அந்யே து - மற்றவர்கள், ஸத்ருசம் - (விஷ்ணுவின் ரூபத்துக்கு) ஸத்ருசமான, ரூபம் - ரூபத்தை, பஜந்தே - அடைகிறார்கள், அந்யே - மற்றவர்கள், ஸாயுஜ்யம் - ஸாயுஜ்யத்தை (அடைகிறார்கள்), ஸ து - அதுவே, மோக்ஷ: - மோக்ஷமாக, உக்த: - சொல்லப்பட்டது நியசிக்கையாலே - 'து' என்பதினால் மற்றவைகள் மோக்ஷமல்லவென்று ஸ்தாபிக்கிறபடி

---

1 ஸ்ரீ பாகவதம்

வாசகமும் வைஷம்யமில்லை. [1] 'மோக்ஷம் ஸாலோக்ய ஸாரூப்யம் ப்ரார்த்தயே ந கதாசந | இச்சாம்யஹம் மஹாபாஹோ ஸாயுஜ்யம் தவ ஸுவ்ரத ||' என்கிற விடத்திலும் இவ்வர்த்தங்கண்டு கொள்வது. ஸாயுஜ்யமாவது ஸயுக்கினுடைய பாவம். ஸயுக்காவானொரு போகத்திலே போக்தாவாய்க்கொண்டு கூட வர்த்திக்குமவன். இங்கு ஸமாநபோகமாகிற போகத்திலே ப்ரஹ்மமும் முக்தனுங்கூட போக்தாக்களாய் வர்த்திக்கையாலே முக்தனை ஸயுக்கென்கிறது. இப்படியாகில் ஶ்ருதியில் ஸாயுஜ்யஶப்தமும் ஸார்ஷ்டிதாஶப்தமும் சேர ப்ரயோகிப்பானேனென்னில் —

ஸாயுஜ்யம் உபயோரத்ர போக்த்ருத்வஸ்யாவிஶிஷ்டதா |
ஸார்ஷ்டிதா தத்ர போக்யஸ்ய தாரதம்ய விஹீநதா ||

பின்னை ஸாலோக்ய ஸாரூப்யம் - ஸாலோக்ய ஸாரூப்யமாகிற, மோக்ஷம் - மோக்ஷத்தை, கதாசந - ஒரு பொழுதும், ந ப்ரார்த்தயே - ப்ரார்த்திக்கவில்லை, ஸுவ்ரத - ஆஶ்ரிதர்களைக் காப்பாற்றுவதாகிற நல்ல வ்ரதத்தையுடைய, மஹாபாஹோ - நீண்ட கைகளையுடைய பகவானே, தவ - உம்முடைய, ஸாயுஜ்யம் - ஸாயுஜ்யத்தை, அஹம் - நான், இச்சாமி - விரும்புகிறேன். பாவம் - ஸ்வபாவம். 'ஸயுக்ஸஹாயவ:' என்கிற வ்யுத்பத்தி அபிப்ரேதம். ஸயுக்காவான் இத்யாதிக்கு இரண்டு பேர் ஒரு வஸ்துவை ஒரே பொழுது அநுபவிக்கும்பொழுது அவ்விருவர்களையும் 'ஸயுக்' என்கிறது என்று தாத்பர்யம். அதாவது கூடச் சேர்ந்திருப்பவர், இங்கு ஒரு வஸ்துவை அநுபவிப்பதில் என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும். வர்த்திக்கையாலே - ஸம்பந்தப்படுகையாலே.

ப-ரை] அத்ர - இந்த மோக்ஷத்தில், ஸாயுஜ்யம் - ஸாயுஜ்யமாவது, உபயோ: - இருவர்களுக்கும், போக்த்ருத்வஸ்ய - அநுபவிக்கப்படுகிற வஸ்துவின், அவிஶிஷ்டதா - ஒன்றாயிருக்கை, தத்ர - அந்த வஸ்துவினிடத்தில், போக்யஸ்ய - அநு

1 [illegible] 36

முக்தனுக்கு ஜந்மஸ்தாவரமில்லையேயாகிலும் க்ருஷி பண்ணின பிதாவும் நிவ்ருத்தரான புத்ராதிகளும் க்ருஷிபலத்தை புஜிக்குமாப்போலே ஜந்மஸ்தாவரத்தால் வரும் ரஸம் ப்ராபிக்கிற ஈஸ்வரனுக்கும் பார்த்திருக்கிற முக்தனுக்கும் ஸாம்யம் ஸூத்ரகாரரும் [1]'ஜந்மஸ்தாவரவர்ஜம்' என்று தொடங்கி [2]'போகமாத்ரஸாம்யலிங்காச்ச' என்றருளிச்செய்தார் 'ஸாதர்ம்யம் ஹி ஸாயுஜ்யம் வதந்தி ப்ரஹ்மவாதின:' என்று ஸாங்காயனுஞ்சொன்னான் ஶப்தஶக்தியன்றிக்கேயிருக்க பேத ஐக்யவாத நிரஸனம் ஶ்ருதிகளும் விரோதிக்க ஸாயுஜ்ய ஶப்தத்துக்கு ஐக்யம் பொருளாக நினைத்திருப்பார்

பலத்தினுடைய தாரதம்ய விஹீநதா வ்யத்யாஸமில்லாம லிருக்கை, ஸாஷ்டிதா, (என்று சொல்லப்படுகிறது) ஜீவ வஸ்துவை அனேகம் போகங்கள் அனுபவித்த போதிலும் அகில ஆனந்தத்தின் தாரதம்யமிருக்கலாமாகையினால் அப்படி ஆனந் தத்திலும் தாரதம்யமில்லை என்பது இந்தப் பதத்தினால் சொல் லப்படுகிறது

க்ருஷிபலத்தை - க்ருஷியினால் உண்டாகும் தான்யாதி களை ரஸம் - ஆனந்தம் ஜந்மஸ்தாவரவர்ஜம் - (முக்தனு க்கு) ஜகத்தைப்பற்றிய ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களைத் தவிர (மற்றவைகளில் பரமனுடன் ஸாம்யம்) போகமாத்ர ஸாம்யலிங் காச்ச - அனுபவம் மாத்திரம் ஸமமாயிருந்தும் என்பதில் ஸம ருதி முக்யமாயிருக்கிறபடியினாலும் (ஜகத் வ்யாபாரமில் லையாகிலும் ஆனந்தம் துல்யமானது) ஸாயுஜ்யம் - ஸாயுஜ்ய மாவது, ஸாதர்ம்யம் - ஸமமான போகத்தை உடையவனாயிரு க்கை, ஹி - என்றல்லவோ, ப்ரஹ்மவாதின: - பரமாத்மாவை அறிந்தவர்கள், வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள் ஶப்தஶக்தியன் றிக்கேயிருக்க - ஸாயுஜ்யம் என்கிற ஶப்தத்துக்கு ஒன்றாயிரு க்கை என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லக்கூடிய ஶக்தி இல்லாம லிருக்க 'பேதஶ்ருதி' என்பது பரமாத்மாவிடமும் ஜீவாத்மா

---

1 ப்ர. ஸூ. 4-4-17 2 ப்ர. ஸூ. 4-4-21

க்கு நிரஞ்ஜன: பரமஸாம்யத்தையடையுமென்றும் தாத்ருக்காமென்றுஞ் சொல்லுகிற ச்ருதிகளும் விரோதிக்கும் 1 'மம ஸாதர்ம்யமாகதா:' என்று ஸ்ரீகீதாசார்யனுமருளிச்செய்தான் இவ்வர்த்தத்தை 2 'பரேண பரதர்மீ ச பவத்யேஷ ஸமேத்ய வை | விசுத்ததர்மா சுத்தேந புத்தேந ச ஸ புத்திமாந் ‖ விமுக்ததர்மா முக்தேந ஸமேத்ய பரதர்ஷப | வியோகதர்மிணா சைவ வியோகாத்மா பவத்யபி ‖ விமோக்ஷிணா விமோக்ஷீ ச ஸமே

விரோதிக்கும் பேதத்தைச் சொல்லும் ச்ருதிகள் தாத்ருக்காம - அதைப்போன்ற ஸ்வபாவத்தை யுடையவனும் 'ஜலத்தில் மற்றொரு ஜலத்தைச் சேர்த்தால் எப்படி ஒரே ஸ்வபாவத்தை உடையதாகிறதோ அதைப்போல' என்றர்த்தமுள்ள ச்ருதி விவக்ஷிதம் மம - எனக்கு ஸாதர்ம்யம் - ஸமானமான ஸ்வபாவத்தை உடையவர்களாயிருப்பதை ஆகதா: - அடைந்திருக்கிற இவ்வர்த்தத்தை - மோக்ஷத்தில் பேதமுண்டு என்கிற அர்த்தத்தை ஏஷ: - இந்த முக்தன், பரேண - பரமாத்மாவுடன் ஸமேத்ய - சேர்ந்து, பரதர்மீ - பரமாத்மாவின் ஸ்வபாவங்களையுடையவனாக பவதி - ஆகிறான், மேல் இதை விவரிக்கிறது, சுத்தேந - அவித்யை முதலிய தோஷங்களில்லாத (ப்ரஹ்மத்துடன் சேர்ந்து), விசுத்ததர்மா அவித்யாதி தோஷங்களில்லாத ஸ்வபாவமுடையவனாக (ஆகிறான்), புத்தேந - ஸர்வஜ்ஞனான பகவானுடன் (சேர்ந்து), புத்திமாந் - ஸர்வஜ்ஞனாகவும், முக்தேந ஸம்ஸார பந்தமே இல்லாதவனான (பகவானுடன்), ஸமேத்ய - சேர்ந்து, விமுக்ததர்மா - ஸம்ஸாரமில்லாதவனுமாய் (ஆகிறான்) பரதர்ஷப - ஓ் பரத வம்சத்தில் பிறந்த ராஜாவே வியோகதர்மிணா - துக்கமில்லாத ஸ்வபாவமுடைய (பகவானுடன் சேர்ந்து), வியோகாத்மா - துக்கமில்லாதவனுமாய், பவதி - ஆகிறான், ததா - அப்படியே, விமோக்ஷிணா - மஹானந்தத்தை யனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிற (பகவானுடன்), ஸமேத்ய, விமோக்ஷீ - மஹானந்தத்தை

---

1 கீதை-14-2   2 பா-மோ-313-26-31

[illegible]

[illegible] ' என்று வஸிஷ்டகராள ஸம்வாதத்தில் பரக்கப்பேசி இதுவே ஸாராம்ஸ மென்று [illegible] நிரூபித்தான் இந்த [illegible] ஸத்ஷ்[illegible] லென்கிறது [illegible] என்றென்றபடி [illegible] மான

யனுபவிப்பவனாய், [illegible] - பரிஸுத்தமான காரியங்களையுடைய, அதாவது கர்ம ஸம்பந்தமில்லாத வ்யாபாரங்களையுடைய (பகவானுடன் சேர்ந்து), [illegible] - இந்த முக்தன், [illegible] - கர்ம ஸம்பந்தமில்லாத வ்யாபாரத்தை யுடையவனாகவும், [illegible] - அளவில்லாத சக்தியை யுடையவனாகவும், [illegible] - ஸம்பந்தமில்லாத பரமாத்மாவுடன் [illegible], [illegible] - பராக்ருதங்களான தோஷங்களில்லாத பகவானுடன், [illegible] - காமங்களுக்கு வஸப்பட்டவனுமின்றி (பரமனுடன் சேர்ந்து), [illegible] - ஸ்வதந்த்ரனாய் ஸம்பாதித்துக் கொண்டு, [illegible] - ஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கும் ஸாம்யத்தை, [illegible] - அடைகிறான், [illegible] - இவ்வளவு, [illegible] - என்று [illegible] - பரமாத்மாவின் உண்மையை யநுஸரித்து, [illegible] - உண்மையான, [illegible] இந்த வார்த்தை, [illegible] - சொல்லப்பட்டது, [illegible] - நீயும், [illegible] - மேற்சொல்லிய அர்த்தத்தை, [illegible] - குறைவில்லாதவனாய் கொண்டு, [illegible] - அதிகரித்து, [illegible] - ஆதியாயும், [illegible] - பரிசுத்தமாயும், [illegible] - லோகங்களுக்கெல்லாம் ஆதியாயுமிருக்கிற, [illegible] - ப்ரும்மத்தை, (உபாஸி) [illegible] - வஸிஷ்டர் [illegible] - [illegible]

ஸ்வாராஜ்யத்தை 1 'அகர்மவச்ய:' என்று ஸாஷ்யகாரர் வ்யாக்யானம் பண்ணியருளினார் இப்படி ச்ருதி ஸ்ம்ருதி ஸூத்ரங்களிலே ஸாம்ய ஸ்வாதந்த்ர்யமாகையால் முக்தனுடைய ஐச்வர்யம் தோற்றின விடங்களெல்லாம் 2 'ராம ஸுக்ரீவயோரைக்யம் தேவ்யேவம் ஸமஜாயத' இத்யாதிகளிற்படியே ஏகதேசஸாம்யவிஷயமாக கண்டுகொள்வது இங்ஙனல்லாதபோது 3 'யதா தத்ரைவ த்ரைலோக்யே ஈச்வரஷ்ச த்விஜ: | ததா ஸர்வேச்வர: ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹார ஸ்வர்த்தி || அந்யஸ்ஸ்ராஜ்ஞ ஸமாந ஸம்யாந்ய: ஸஞ்ஜீவிம்ஸக: | தஸ்யஸ்வாத்மாநம ஸ்ருத்தி தேஹ்யகாமேவ திஸாயவ:|| அந்யஸ்ஸ்ராஜ்ஞஸமான

ஸ்வாராட்டாகிறான்' என்றார்த்தமுள்ள ச்ருதி வாக்கியத்தில் இருக்கும் ஸ்வராட் என்கிறபதத்தை 'கர்மாக்ஷமாகையாலே என்பதற்கு இதற்கு அர்த்தாவிதத்தி சொல்ல முடியாது என்று தாத்பர்யம் தேவீ - தேவியே! ராமஸுக்ரீவயோ: - ராமனுக்கும் ஸுக்ரீவனுக்கும் ஐக்யம், ஏவம் - இப்படி, ஸமஜாயத - உண்டாயிற்று இங்கு 'ஐக்ய' என்பதற்கு ஸம்பந்தப்பகளில் ஸமமாயிருக்கை என்று தாத்பர்யம் 'ஏவ' என்கிறதும் இப்படியே அபேதம் தவிர வேறு அர்த்தமாக ச்ருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது கண்டு கொள்ளத்தக்கது அஸ்ம-நான அந்ய: - வேறு, ஏஷ: - இந்த பரமாத்மா, அந்ய:, இதி, யதா, த்விஜ: - பரமமுனிவர், மந்யதே, ததா, ஸ: - அந்த ஜீவாத்மா, கேவல ஸ்ரீஹரீத:-பாகருறி ஸம்பந்தமில்லாதவனாயிருக்கிறானோ, ஷோட ஸம் - இருபத்தாறாவது தத்வமாகிய பரமாத்மாவை அநுபச்யதி - (மூர்த்தி கவனித்து) பார்க்கிறான், ராஜந் ஸ: - அந்த பரமாத்மா, அந்ய:, ததா, பஞ்சவிம்சக: - இருபத்தைந்தாவது தத்வமாகிய ஜீவாத்மா, அந்ய:, ஸாதவ: - பெரியோர்கள், தத்ஸ்வஸ்தா: - அந்த ஜீவாத்மாவிருந்தால் அந்தர்யாமியாக பரமாத்மா இருப்பதினால், ஏகமேவ - ஒன்றே என்று,

---

1 ஸ்ரீபாஷ்யம்   2 ராமா-ஸுந் 35-51   3 பார-ஶா 328 77-80,

ஸ்தோऽந்ய: பஞ்சவிம்ஶக: | தமேதம் நாபிஜாநந்தி பஞ்சவிம்ஶகமவ்யயம் || ஜந்மம்ருத்யுபயாத் பீதா: ஸாங்க்யா யோகாஶ்ச காஶ்யப | ஷட்விம்ஶமநுபஶ்யந்தி ஶுசயஸ்தத் பராயணா: || ', 1 'உத்தம: புருஷஸ்த்வந்ய:', 2 'தத்ர ய: பரமாத்மா ஹி ஸ நித்யோ நிர்குணஸ்ம்ருத:| ஸ ஹி நாராயணோ ஜ்ஞேய ஸர்வாத்மா புருஷோ ஹி ஸ: || ந லிப்யதே கர்மபலை: பத்மபத்ரமிவாம்பஸா | கர்மாத்மா த்வப

அநுபஶ்யந்தி 'அந்யஸ்த' இத்யாதி ஶ்லோக வ்யாக்யாநம், தமே- அதினாலே, ஏதம் - இந்த, அவ்யயம் - பரமாத்மாவை, பஞ்சவிம்ஶகம் - இருபத்தைந்தாவது தத்வமாகிய ஜீவாத்மாவாக, நாபிஜாநந்தி - அறிகிறதில்லை காஶ்யப - ஓ காஶ்யபனே, ஜந்மம்ருத்யு பயாத் - பிறப்பு, மரணம், இவைகளிலிருந்துண்டாகும் பயத்தினாலே, பீதா: - பயந்தவர்களாயும், ஸாங்க்ய யோகா: ஜ்ஞான யோகத்தில் நிஷ்டை யுடையவர்களாயும், ஶுசய: - கர்மயோகத்தினாலே பரிஶுத்தமான மனதையுடையவர்களாயும், தத்பராயணா: - அந்தப் பரப்ருஹ்மத்தையே அடைய வேண்டிய ப்ரயோஜனமாக எண்ணிக்கொண்டிருக்குமவர்கள், ஷட்விம்ஶம், அநுபஶ்யந்தி உத்தம: புருஷ: - உத்தமனாகிய புருஷன், அந்ய: - ஜீவாத்மாக்களைவிட, வேறுபட்டவன் தத்ர - அந்த ஜீவாத்மாவிடத்தில், ய: - யாதொரு பரமாத்மா இருக்கிறானோ, ஸ: - அவன், நித்ய: - நித்யன், நிர்குண: - ஸத்வம் முதலிய குணங்களில்லாதவன், ஸ: நாராயண: (என்று), ஜ்ஞேய: - அறியத்தக்கவன், ஸ:, ஸர்வாத்மா - எல்லாவற்றிற்கும் அந்தர்யாமியாகிய, புருஷோ ஹி - புருஷனல்லவா, அம்பஸா - ஜலத்தினாலே, பத்மபத்ரமிவ - தாமரை இலைபோல, கர்மபலை: - கர்மத்தின் பலன்களாகிய ஸுக துக்கங்களினாலே, ந லிப்யதே - சேர்க்கப்படுகிறதில்லை யோऽஸௌ - எந்த ஜீவாத்மா, கர்மாத்மா - கர்ம ஸ்வரூபியாயும் அதாவது கர்மங்களுக்கு வசப்பட்டவனாயும், அபர: - தாழ்ந்தவனாயுமிருக்கிறானோ ஸ: - அந்த ஜீவாத்மா,

---

18 கீதை-15-17 2 பா-ஶா 361-14-15

ரோ யோஸௌ மோக்ஷவேத்யவ்யஜ்யதே ||', 1 'அய: பிண்டே யதா வஹ்நி: பிந்நஸ்திஷ்டத்யபிந்நவத் | ததா விஸ்வமிதம் தேவோ வ்யாப்ய ஸம்பரிதிஷ்டதி ||' இத்யாதி ப்ரமாணஸஹஸ்ரம் விரோதிக்கும் ஆகையால் முக்தனுக்கு ஜ்ஞாநஸங்கோசாதிகளால் வந்த ஸம்ஸாரத்வமேயுள்ளது ஸம்ஸாரிக்கு மத்தாவஸ்தாதிகளைப்போலே லக்ஷணமாகச்சொன்ன ஜகத்காரணத்வமோக்ஷப்ரதத்வ ஸர்வாதாரத்வ ஸர்வநியந்த்ருத்வ ஸர்வசேஷித்வ ஸர்வஶரீரித்வ ஸர்வஸ்வாமித்வ ஸர்வவேதவேத்யத்வ ஸர்வஶரண்யத்வ ஸர்வ ஸாக்ஷாத்பாவஸ்த்வ ஸர்வஸுஹ்ருத்த்வ ஸர்வவ்யாப்த ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபத்வ லக்ஷ்மீஸஹாயத்வாதிகள் ப்ரதிநியதங்கள் முக்தனுக்கு ஜ்ஞேயத்வ விதேயத்வ ஶேஷத்வாணுத்வாதிகள் வ்யவஸ்திதங்கள் இப்படியாநில 2 'நஸம்வத்ஸரம்

மோக்ஷவேதே: மோக்ஷ பந்தங்களை இவர்களுடன் யாஜ்யதே - சேர்க்கிறான், யதா - எப்படி, அய: பிண்டே - இரும்பு உருண்டையில், பிந்ந: வஹ்நி: - வேறுபட்ட நெருப்பு, அபிந்நவத் வேறில்லாததைப்போல திஷ்டதி - இருக்கிறதோ, ததா, இதம் விஸ்வம் - இந்த ப்ரபஞ்சத்தை, தேவ: - பரமன், வ்யாப்ய - வியாபித்துக்கொண்டு, ஸம்திஷ்டதி - இருக்கிறான் ப்ரமாணஸஹஸ்ரம் - அனேகம் ப்ரமாணங்கள் ஸர்வவ்யாப்தஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபத்வ - எல்லா இடத்திலும் வியாபித்திருக்கிற ஞானானந்த ஸ்வரூபத்தையுடையவனாயிருக்கை, [illegible] ப்ரதிநியதங்கள் - அஸாதாரணமாக ஏற்பட்டவைகள் ஸம்வத்ஸரம் - ஸம்வத்ஸரத்தையுடைய, ஸஹஸ்ராரே - [illegible], விஷாரம் - [illegible], விநிவர்த்தமாநே - போகட்டப்படுதிலும், தம் அநந்த, ஸர்வாத்மா தத்ஸம்விதா - பரமாத்மாவை தவிர, ஸம்யக் கர்ம்மி - ஸ்வாமியாகிய யாவன் ஒருவனும், ந இவ்வில

1 ஜயாக்ய ஸம்ஹிதை 2 பாரம ஸம்ஹிதை

ஸஞ்சாரோ விபஶ்சாம் விநிவர்த்ததே | ஸச்சேஷ்டா விஶ்ருதே

புநராவ்ருத்தி ஶங்கா பரிஹாரம் கல்பிதம் விநா வாஸு

ஷோத்தமம்||' என்கிற நிலையாய் ஸ்வதந்த்ரரல்லாத முக்தருக்கு ஏதேனுமொரு ஸங்கல்பத்தாலே ஆவ்ருத்திப்ரஸங்கம் வாராதோ வென்னில்' அது வாராது 1 'ஸாயுஜ்யம் ப்ரதிபந்நா யே தீவ்ரபக்தாஸ்தபஸ்விந: | கிங்கரா மம தே நித்யம் பவந்தி நிருபத்ரவா:||' என்று தானே யருளிச் செய்தானிறே. ஸர்வஸாக்ஷிஸ்ருஷ்டியில் ஸங்கல்பத்தையும் ஸங்கல்பித்தத்தையும் ஸாவதிகங்களாகிற வேதப்ரமாண ஸங்கல்பங்களிலே வைராக்யம் பிறந்த வித்து முக்தருக்கு அபுமர்த்தமாக ஸங்கல்பத்தையும் காணாமையாலே ஸம்ஸாரதர்ஶந ப்ரஸங்கமில்லாமையாலும் அந்த ஸர்வஜ்ஞாதிகளினுடைய தோஷமெல்லாம் ப்ரத்யக்ஷிதமாகையாலும் ப்ரதிஷ்டிதமா

ஸ்வதந்த்ரரல்லாத - ஸ்வதந்த்ரரல்லாமையாலே பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தினாலாவது, இதர புருஷர்களின் தங்கள் இச்சை உண்டாவதினாலாவது தனக்குண்டான அஜ்ஞானத்தினாலாவது, பரனுடைய அபரிமிதத்தினாலாவது, புநராவ்ருத்தி உண்டாகலாமென்கிற ஶங்கை அஸம்பாவிதம் என்று நிரூபிக்கிறார்—'அது' என்று ஆரம்பித்து. யே - எவர்கள், தீவ்ரபக்தா:-பரமபக்தியுடையவர்களாய்க்கொண்டு, தபஸ்விந: - விசேஷமான தபஸ்ஸைச் செய்து, அனுபவ விளம்பாக்ஷமர்களாய உத்க்ருஷ்டமான தபஸ்ஸாகிற பரந்யாஸத்தைச் செய்து, ஸாயுஜ்யம், ப்ரதிபந்நா: - அடைந்தார்களோ, தே - அவர்கள், மம - எனக்கு, நித்யம் - எப்பொழுதும், கிங்கரா: - கைங்கர்யம் செய்து கொண்டிருப்பவர்களாகவும், நிருபத்ரவா: புநராவ்ருத்தி ஶங்கை முதலிய உபத்ரவமில்லாதவர்களாயும், பவந்தி ஆகிறார்கள். இத்தால் முதல் ஶங்கை பரிஹ்ருதம். 'தோஷமெல்லாம்' என்பதற்கு முமுக்ஷுத்வதஶையில் பார்க்கப்படாத தோஷங்கள் கூடப் பார்க்கப்பட்டது என்றும், 'ப்ரத்யக்ஷிதமாகையாலும்' என்பதற்கு முன்

---

1 பரம ஸம்ஹிதை

பிறது ஆகையால் தன்னிச்சையடியாக ஆவ்ருத்தி ஸங்கையில்லை விதிவிதீர்ஷா தத்வத்ரய விஷயமாகவும் ஹேயோபாதேய விஷயமாகவும் முன்பு பிறந்த ஜ்ஞா னமிப்போது விசேஷ ஸம்ஸ்காரங்களிலன்றிப்படி விக ஸிதமாயிற்று ஆகையால் நன் ஜ்ஞானமடியாக ஆவ்ருத்தி ஸங்கிக்க வொண்ணாது ஸமவிஷய வைலக்ஷண்ய ஜ்ஞானத்தாலே முன்பு பிறந்த ஸத்ஸம்ஸ்கார மான ப்ரீதிரூபாவஜ்ஞானமிப்போது ஸாத்ருங்க ளுக்கு நிலமல்லாத ஸவைலக்ஷண்யமெல்லாம் ப்ரத்யக்ஷமானபடியாலே நிரதிசய ப்ரீதி ரூபா பன்னமாய்த் தலைக் கட்டிற்று இப்படியிருக்கையாலே 1 'ஸச மம ப்ரியஃ' என்ற ஸ்வாமியுடைய ப்ரீதி விஷயம் அவன் தன்னுடைய நியமிக்க வொண்ணாதபடி கரைபுரண்டிவனோடு பரஸ்பர ஸம்வந்தமுடைய திடா நிலங்களிலும் மேற்பட்டதுமபடியாயிற்று ஆகை யால் கர்மமில்லையே யாகிலும் ஸ்வதந்த்ரனை ஸ்வா

ஸாஸ்த்ரத்தின் [illegible] [illegible]
இறுதன்னறுமதாநய ப்ரதிஷேதமாயிற்று [illegible]
டது தன்னிச்சையடியாக - இந்த புருஷார்த்த [illegible]
[illegible] அந்த [illegible] இந்த [illegible]
ஸதம் விகஸிதமாயிற்று - [illegible]
ஜ்ஞானமடியாக - இப்போது [illegible]
[illegible] ஸம்ஸாரத்தை [illegible]
[illegible] ஸாக்ஷாத்கரிக்க வொண்ணாது முன்பு - [illegible]
தசையில், பிறந்த - ஸாஸ்த்ரத்தினாலே உண்டான, ஸமவிஷய
வைலக்ஷண்யத்தாலே - ஸ்வபாவ விஷயமானவிட [illegible]
விலக்ஷணமென்கிற ஜ்ஞானத்தால் நிலமல்லாத - அறிய
முடியாத, தலைக்கட்டிற்று முடிந்தது "ஸசமமப்ரியஃ -
அவன் எனக்கு மிகவும் ப்ரியன் திடா நிலங்கள் -
மேட்டு பரதேசங்கள் [illegible] ஸ்வதந்த்ர
மாயப் பரவானும் ப்ரீதி பண்ணும்படியிருக்கிற இவன் ப்ரதிஸ்வ

1 கீதை-7-17

னுடைய விசேஷ்யாலே ஸாக்ஷாத்காரவ்ருத்தியுண்டாகிற தோவென்று ஶங்கிக்க வொண்ணாது ஶாஸ்த்ரவஶ்யாதி காரங்கழிகையாலே உத்க்ரமித்தவஸ்யிலாஜ்ஞாதிலங்கநமில்லை அவனுக்கப்பேதனக்குக்கப்பாகையாலே ஶாஸ்த்ராஸிதத்துக்கு விபரீதமான வர்த்தநமில்லை ஆகையால சேஷ்டித்வ ஸ்வர்க்ஷ வரித்தரக்ஷண வ்ஸ்ஹா நுஸவஸ்தவமான சேஷாவ வர்ணாஶ்ரமேமேல யாவதாத்மபாவியாயிறறு இவையெல்லாவற்றை யும் நினைத்து [1] ‘அநாவ்ருத்திஶ்ஶப்தாத் அநாவ்ருத்திஶ்ஶப்தாத்’ என்று ஸூத்ரகாரரும் அருளிச் செய்தார்

ஏறியெழிற்பதமெல்லாவுயிர்க்குமித முகக்கும்
நாறுதுழாய்முடி நாதனை நண்ணியடிமையினம்
கூறுகவாந்த குருக்கள் குழாங்கள் குறைகழற்கீழ்
மாறுதலின்றி மகிழ்ந்தெழும்போகத்துமன்னுவமே

பரீக்ஷையைப் பண்ண அவனும் அப்படிப்பட்ட பரீக்ஷையைப் பண்ணு கிறபடியினாலே அபரீக்ஷியுண்டாவது அஸம்பவம் என்பது நியாயமாக ஶாஸ்த்ரவஶ்யாதிகாரம் ஶாஸ்த்ரத்துக்கு வஶப்பட்டு நடக்க வேண்டுமென்கிற அதிகாரம் நினைத்து விதமான மனஸ்ஸை வைத்துக் கொண்டு (மோக்ஷத்தை அடைந்தவனுக்கு) அநாவ்ருத்தி:-திரும்பி வராமலிருப்பதுண்டு, ஶப்தாத் - ஶ்ருதியிலே சொல்லி இருப்பதி னாலே ஸூத்ரத்தைத் திருப்பிச் சொல்லி இருப்பது ஶாஸ்த்ரத் தின் முடிவைக் குறிக்கிறது

‘ஸம்பத்ய ஆவிர்பாவ: ஸ்வேந ஶப்தாத்’ | ‘முக்த: ப்ரதிஜ்ஞாநாத்’ ‘ஆத்மா ப்ரகரணாத்’ ‘அவிபாகேந த்ருஷ்டத்வாத்’ விஶேஷத:॥’ என்கிறபடியே ஆசார்ய கைங்கர்ய பர்யந்த பரமபுருஷார்த்தம் பிராப்த போக நுபவ ரிருக்கிறதென்றி அநந்தனை ஸம்ப ஸந்தான முதலாக அருளிச் செய்தார்—‘ஏறி’ என்று தொடங்கி

ஏறி - மேல் எழில - ‘ஸ்தாநவிஶேஷம்’ என்று பராகாசித்துக் கொண்டிருக்கிற, பதம்-பரமபதத்தில், ஏறி, எல்லா

[1] ஶாரீரக 4-4-22

வுயிர்க்கும் - ஸகல ஜீவாத்மாக்களுக்கும், இதம் - ஹிதத்தை, உக்கும் - ஸந்தோஷிக்கிற, அதாவது ப்ரீதி பூர்வமாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிற, அன்றிசசே எல்லா ஜீவாத்மாக்கள் விஷயத்திலும் அல்ப வ்யாஜமான பாபத்தைப் போக்கிற உபாயத்தை ப்ரியமாய அங்கீகரித்துக் கொண்டிருக்கிற, 'உகந்தேறகு முபாய மொன்றுல' என்றிவர்தாமே அருளிச் செய்திருப்பது அனுஸந்தேயம், நாறு - நல்ல வாஸனையையுடைய, துழாய் - திருத்துழாய் மாலையை முடி - ப்ரஸஸ்தில தரித்துக்கொண்டிருக்கிற, இது போக்யதமங்களான மற்ற எல்லா ஆகாரங்களுக்கும் உபலக்ஷணம், நாதனை - பகவானை, நண்ணி - கிட்டி, அதாவது அநுபவித்து, அடிமையில் - கைங்கர்யத்தில், நம் - நம்முடைய, கூறு - பாகத்தை, தாய ப்ராப்தமான பாகத்தை என்றபடி, கவர்ந்த - காயரேனா அங்கீகரித்துக் கொண்டிருக்கிற, அதாவது இந்தக் கைங்கர்யம் நமக்கும் கிடைக்க வேண்டு மென்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிற, குருக்கள் - ஆசார்யர்களுடைய, குழாங்கள் - ஸமூஹத்தின், குரைகழல்கீழ் - ஸபதித்துக் கொண்டிருக்கிற திருவடிகளின் கீழ் 'ஸாக்ஷாத்ருஷ்டவிஷ்கூடவகடகூடிஷாஹவின்சக்ரோகட கூடேதீடு ஷடா வடிகூடுகஷிவளவர்வோஷிஷடி' என்று பரவாஸ தேவன ஸபஹுமானமாக பரஸாதிக்க ஸபதாபமான ஸ்ரீக்கழல்களை யுடைய திருவடிகளின்கீழ், மாறுதலின்றி - புநராவ்ருத்தி இல்லாமல், எழும் - மேல் மேல் வந்திப்படியா நிற்கிற, போகத்து - அநுபவத்தில், மகிழ்ந்து - ப்ரீதி பூர்வகமாக, மன்னுவோம்-ஸ்திர மாய் இருப்போம் இந்தால் ஆசார்ய கைங்கர்ய பர்யந்தமான பகவத் கைங்கர்ய ப்ருஷார்த்தத்தில் ப்ரீதியென்றும், மிகவும் ஆநந்தாவஹமென்றும், இந்த விபூதியிலேபோலே நித்ய விபூதியி லும் உத்தேஸ்யதமம் என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது 'நின்னடியுமற்றறியேன', 'சரியச்சோக திருவுருக காணபன நான பெரிய வணக்குகாாநாயிர பவுந்ரியென்ய' 'ஈத்ருவாத்ர ஷாஷிவிக்ருமயடய வரணள ஸ்ரணா ஷேபம்' இத்யாதிகள் இங்கு அநுஸந்தேயம்

பெருவிடாயப்பட்டவன் ப்ரவாஹத்தை தெளிந்து நிறைந்த தண்ணீர நிறைந்தத்தை கண்டாற்போலே இவ்வதிகாரத்தில

அவிஶ்ராந்த ஶ்ரத்தா ஶதகலஹ கைங்கர்யகலுஷா

ஜராவிஹ்ருஷ்யாவஸ்ஜ நவி ஜ்ஞநிவிஸோதி ஸர்வஸஹா:।

ஶோக்ஷீரந்யாய ஸ்வர்ண விஹவா ஸௌஹ்ருத்தக

ந்ருஷ்யாந்த ப்ரஹ்மாநுபவ பரிவாஹாபஹாவியா:॥

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய

ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு

ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே

பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவாதிகாரோ த்வாத்ரிம்ஶ:

—•—

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥

ஸ்ரீராமாநுஜபுரம் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

நிரூபிக்கப்பட்டபடி புருஷார்த்த விசேஷ நிர்ணயம் பிறந்தவன் த்வராதிசயத்தினாலே இந்த விபூதியிலே க்ஷணகாலமும் விளம்பமில்லாமல் உடனே பெறவேணுமென்று ஆசைப்படுகிறான் என்கிற ஸ்வபாவத்தை ஸ்வாநுஸந்தான முகத்தாலே நிரூபித்தருளுகிறார்—'**அவிஶ்ராந்த**' என்றாரம்பித்து. இதில் ஸர்வாகாரத்தினாலும் பரிபூர்ணமான பகவானை அநுபவித்து ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும் பெறவேணுமென்று, மிகுந்த பசியுடன் இருப்பவன் அன்னத்தைப் புஜிக்கப் பாரிக்கிறாப்போலே பாரிக்கிறார்.

ப-ரை] **அவிஶ்ராந்த** - ஓயாமலிருக்கிற, **ஶ்ரத்தா** - த்வரையையுடைய, **ஶத** - அநேகமானோருடைய, **கலஹ** - கலகங்கொள்ளுகிற, **கைங்கர்ய** - அக்காலத்திலே, அந்யோந்யம் ஒரு கைங்கர்யத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது மற்றக் கைங்கர்யங்களையும் அப்பொழுதே செய்யவேணுமென்றும், 'முடியானே' என்றாரம்பிக்கும் திருவாய்மொழியின்படியே ஒவ்வொரு இந்திரியமும் மற்ற இந்திரியங்களுடைய வ்யாபாரங்களைச் செய்யவேணுமென்றும் உண்டாகிய அநேகவிதமான ஶ்ரத்தைகளானவை நானே முன்னே என்று ஒரே ஸமயத்தில் உண்டாகிறபடியினாலே அந்தந்த ஶ்ரத்தைகள் தங்கள்

தங்கள் ஸாரஸ்யத்துக்கு விஷயமான கைங்கர்யங்களை உண்டுபண்ண வேணுமென்று ஆசைப்படுகிறார் புத்தி கலசத்யத்தை யடைகின்றது ‘ஸம்ஸாரோத்தார பரிசித்த கல்பத்ஃ ஸ்ரமவாதிகொரம் க்ருதஃ’ என்கிறபடியே சரமங்கள் தெரியாமல் நடக்கிறதென்று தாத்பர்யம் இத்தால் முமுக்ஷுவான த்ரைவிக ஜ்ஞானானந்தயாதிகளின் குறைவினால் ஸாதகைகள் பரிமிதங்களாகவும் விசத்தைஉடையவைகளாகவும் உண்டாவது விலக்கப்படுகிறது ஊர்தவ ஸாதிவஸுஹாஃ மஹர்ஷிகள், ஸித்தியடைந்தவர்கள் முதலானோர்க்கு ஸுலபங்களான, ‘வந்துந்தத் தமரும் முனிவரும் வியந்தனர்’ என்கிறபடியே ‘ஊர்தி’ என்றது அனுபவ பராசரான நித்ய முக்தர்களை, ‘ஸித்த’ என்றது ஐச்வர்ய பரர்களான நித்ய முக்தர்களை, அன்றிக்கே ‘ஊர்தி’ என்றது ‘ஏவஸிஷ்டத்தில் அநாதியான ருஷிகள் இருக்கிறார்களோ’ என்றாற்போலுள்ள ஶ்ருதி வாக்யத்தில் சொல்லப்படும் நித்யர்களை, ‘ஸித்தாஃ’ என்றது ‘ஸம்ஸித்திம் பரமாம் கதாஃ’ என்கிறபடியே உபாயானுஷ்டானத்தினால் மோக்ஷத்தை யடைந்த முக்தர்களை, இது மற்றவர்களுக்குத் துல்யர் என்பதற்காக ‘ஸுஹ்ருஹாஃ’ என்னும் பதம், ஸஹஸ்ரியாஃ - அநேகம் விதங்களான, ஆஜ்ய - நெய், க்ஷீர - பால், இவைகளினுடைய, ந்யாய ந்யாயத்தினால், அதாவது ‘நெய்யுடைப் பாலும் நெய்யும் கன்னலும் அமுதும் ஒத்தே’ என்கிறபடியே தன்முகமாகிய ஸ்வாதுதமமான பதார்த்தங்களை ஒன்று சேர்த்தாற்போலே, ஸு-தானென்ன, இதுஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது, குண ரஸயான குணங்கள், விபவ - விபூதிகள், இது விசாலமாக விருக்கும் உபலக்ஷணம், இவைகளின், ஆஸஞ்ஜ ஸம்பந்தத்தினால், நிக்ஷஸ் ப்ரகாசிக்கிற அதாவது மிகவும் போக்யமாகத் தோற்றுகிற, ஊஹார்ஹ - அதிக ஆநந்தமயமான, ப்ரஹ்ம - பராத்பரமானவனுடைய, அநுபவ - அநுபவத்தின், பரிவாஹாஃ - பெருக்குகளா யிருக்கிற, அதாவது அப்படிப்பட்ட பரமாத்மானுபவத்தினால் உண்டான ஆநந்தம் அடங்காமல் கைங்கர்ய ரூபமாக வெளியில் புறப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம், இப்படிப்பட்ட கைங்கர்யங்கள், ஊ - எனக்கு, ஆவிர்பூயாஸுஃ - உண்டாக வேணும், இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட கைங்கர்யங்கள் உண்டாக வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார்.

ஸந்த்ருஷ்டஸ் ஸாரவாக்பிஸ் ஸதஸி நிசிததீ
ஸஜ்ஜிதைஸ் கௌதுகஸ்ஸன்
ஸத்வேஷ்டாவாபயோதிவிஷ ஸ்ஸவதீகர
ஹரஞ்ச்ராவஸந்திஷ்டகஞ்சித் ।
ஸாவஸ்தாநம் ஸவய ப்ராவிபத்ஜிஹ நியதம்
வ்யாமஸங்காவலிபி:
த்ரைபூஞ்சத்ஸ்யமுஸமேக்ஷ ப்ரக்ருதி
ரதநாஸவத்வம்யந்தம் நித்யதேசிக: ॥

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஸம்பூர்ணஸ்ஸாராஸாரோ க்ரந்த: பூர்ண:

— —

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

அன்றிக்கே அந்த கைங்கர்யங்களின் ஸ்வபாவாதிகள் ஆசைப்
பற்றிய ஸந்தேஹம் முதலிய தீர்ந்தபடி ஸ்பஷ்டமாக ப்ரகா
சிக்க வேணும், அதில் கவலை உண்டாவதற்கு என்று தாத்
பர்யமாகவுமாம் இத்தால் ‘சூழ்விசும்பணிமுகில்’ என்கிற
திருவாய்மொழியில் ஆழ்வாருக்கு, ஸர்வேச்வரன் பலப்ராப்
தியை காட்டியருளினபோலே கனாக்கும் காட்ட வேணும்
என்று ப்ரார்த்திக்கிறபடியாகவுமாம்

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உ.வே. நரஸிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
பரிபூர்ண ப்ரும்மானுபவாதிகாரம்
முற்றிற்று

இப்படி இந்த ஶாஸ்த்ரத்தில் அர்த்தாநுஶாஸந பாகமாகிய முதல் பாகத்தை முடித்து இப்படிப்பட்ட சரமத்தோடு கூடிய மோக்ஷ புருஷார்த்தம் மஹாப்ரபந்நனான ஒருவனுக்குக் கிடைக்கிறது என்றருளிச் செய்கிறார்— **ஸத்ருஷ்டஃ** ' என்றாரம்பித்து இதில் ஏழு இருபத்திரண்டதிகாரார்த்தங்களையும் ஸ்வல்பமாய் அநுஸந்திப்பதற்காக முறையே ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்

ப - ரை] **வஶ்சஃ** - ஒருவன், இது மேலே சொல்லப்படுகிற அதிகாரி துர்லபன் என்பதைக் குறிக்கிறது ஜாதி குணாதி வ்யத்யாஸமில்லாமல் எவனாவதொருவனைக் குறிக்கிறதாகவுமாம், **ஸத்ருஷ்டஃ** - நன்றாய் கடாக்ஷிக்கப்பட்டவனாய், அதாவது க்ருபையுடன் கடாக்ஷிக்கப்பட்டவனாய், முதலில் 'விஷ்ணோஃ கடாக்ஷம்' என்கிற பகவானாலும், பிறகு அத்வேஷாதி பரம்பரையால் ப்ராப்தனான ஆசார்யனாலும் கடாக்ஷிக்கப்பட்டவனாய், இது உபோத்காதாதிகாரார்த்தம், **ஸாரவித்** - ஸாரமான பதத்தைத் தெரிந்தவனாய் அதாவது ஸர்வ ஶாஸ்த்ரங்களிலும் ஸாரதமமானது ரஹஸ்யத்ரயம் என்கிற ஜ்ஞானத்தை உடையவனாய், இது ஸாரநிஷ்கர்ஷாதிகாரார்த்தம், **ஸ்வபரவிஷயதீஃ** - தன்னைப் பற்றியும் பரமாத்மாவைப் பற்றியும் கூர்மையான (நிஸ்ஸம்ஶயரூபமான) புத்தியையுடையவனாய்க்கொண்டு, இது ப்ரதான ப்ரதிதந்த்ர, அர்த்தபஞ்சக, தத்வத்ரய சிந்தந, பரதேவதா பாரமார்த்யாதிகாரங்களின் அர்த்தம், **ஸஞ்ஜாதேச்சஃ** - இதர புருஷார்த்தங்களில் உண்டாகும் ஆசையை ஜயித்தவனாய், இது முமுக்ஷுத்வாதிகாரார்த்தம், **விஶேஷஜ்ஞஃ** - அநேகமவிதமான ஸத்திதியை யுடையவனாய், அதாவது அநேகம் விதமாகப் பிரிக்கப்பட்ட அதிகாரங்களைப் பற்றிய ஜ்ஞானத்தை யுடையவனாய், இது அதிகாரி விபாகாதிகாரார்த்தம், 'ஸம்யக்' என்பது ஜ்ஞானத்தைக் குறிக்கிறது, **ஸவிஷேஶாபாயஃ** - பரமமான பக்தி ப்ரபத்திரூபமான உபாயத்தை உடையவனாய், இது உபாய விபாகாதிகாரார்த்தம் **அதிவிதஃ** - மிகவும் துக்கத்தையுடையவனாய், அதாவது ராமயோகாதிகளில் தனக்கு அதிகாரமில்லாமையாலே துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறவனாய், இது ப்ரபத்தி யோக்யாதிகாரார்த்தம், **ஸவ்யாஜிகஸ** - அங்கங்க

ளோடுகூடிய, **ஸாங்கராஸ** - பரயாஸததிலை, **நிஷ்டங** - பூரததியாக அநுஷ்டிககபபடட, **க்ருதக்ருத்ய:** - தான செயயவேண்டிய காரயததை யுடையவனாய, இது பரிகர விபாக, ஸாங்க பரபதன, க்ருத க்ருதயாதிகாரங்களில அரததம, **ஸ்வஸ்தாஸ்வம** -தனனுடைய நிஷடைசகுத தகுநததான, அதாவது ஸவரூபோபாய புருஷாரதத நிஷடைகளுககுத தகுநததான, இது ஸவநிஷடாபிஜஞாநாதி காராரததம, **ஸ்வயம்பரவிக்யம்** - பகவானுககு ஆராதனம செயவதை, இது உததர க்ருதயாதி காராரததம, இதில பாகவத கைஙகாயமும பகவதாராதனமாகையினால புருஷாரதத காஷடாதிகாரமும சேரததருளிச செயயபபடடிருககிறது, **இஹ** - இநதப பூமியில, **நியதம** ஶாஸதிரஙகளில வயவஸதை செயயபபடடிருககிறபடி, இது ஶாஸதிரீய நியமநாதிகாராரததம, **வ்யபகம்** - அபராதஙகளிலலாமல, இது அபராத பரிஹாராதிகாராரததம, **க்வாபி**-ஏதாவது ஓரிடததில, **விஹ்ருத்ய**-தரிததுககொணடு, அதாவது செயது கொணடு, இது ஸதாந விஶேஷாதி காராரததம, **நிர்முக்த** - விடபபடட, **ஸ்தூலம்** - ஸதூலமாயும, **ஸூக்ஷ்ம** - ஸூக்ஷமமாயு மிருககிற, **ப்ரக்ருதி:** - பரகருதியின பரிணாமமாகிய ஶரீரததை உடையவனாயக கொணடு, இது நிரயாண, கதி விஶேஷாதிகாரஙகளின அரததம, **நித்யம்** - எபபொழுதும, புநராவருததி இலலாம லெனறபடி, **அவ்யாஹதம்**-பகவானை, ‘நவிஷ்யதே வ்யாஹதம் யஸ்ய’ எனகிற வயுதபததியினால ஸகலாகாரததினாலும பரிபூரணனான பகவானை எனறரததம, **அநுபவதி** - அநுபவிககிறான, இது பரிபூரண பருமமாநுபவாதி காராரததம

திருவஹீநதிரபுரம சேடலூர விதவான பகவதவிஷயம
ஸ்ரீ உப வே நரஸிமமாசாரய ஸவாமிகளினால
செயயபபடட

ஸ்ரீமத ரஹஸயதரயஸார வயாக்யானததில
ஆததாநுஶாஸநபாகம

முறறிறறு ,

